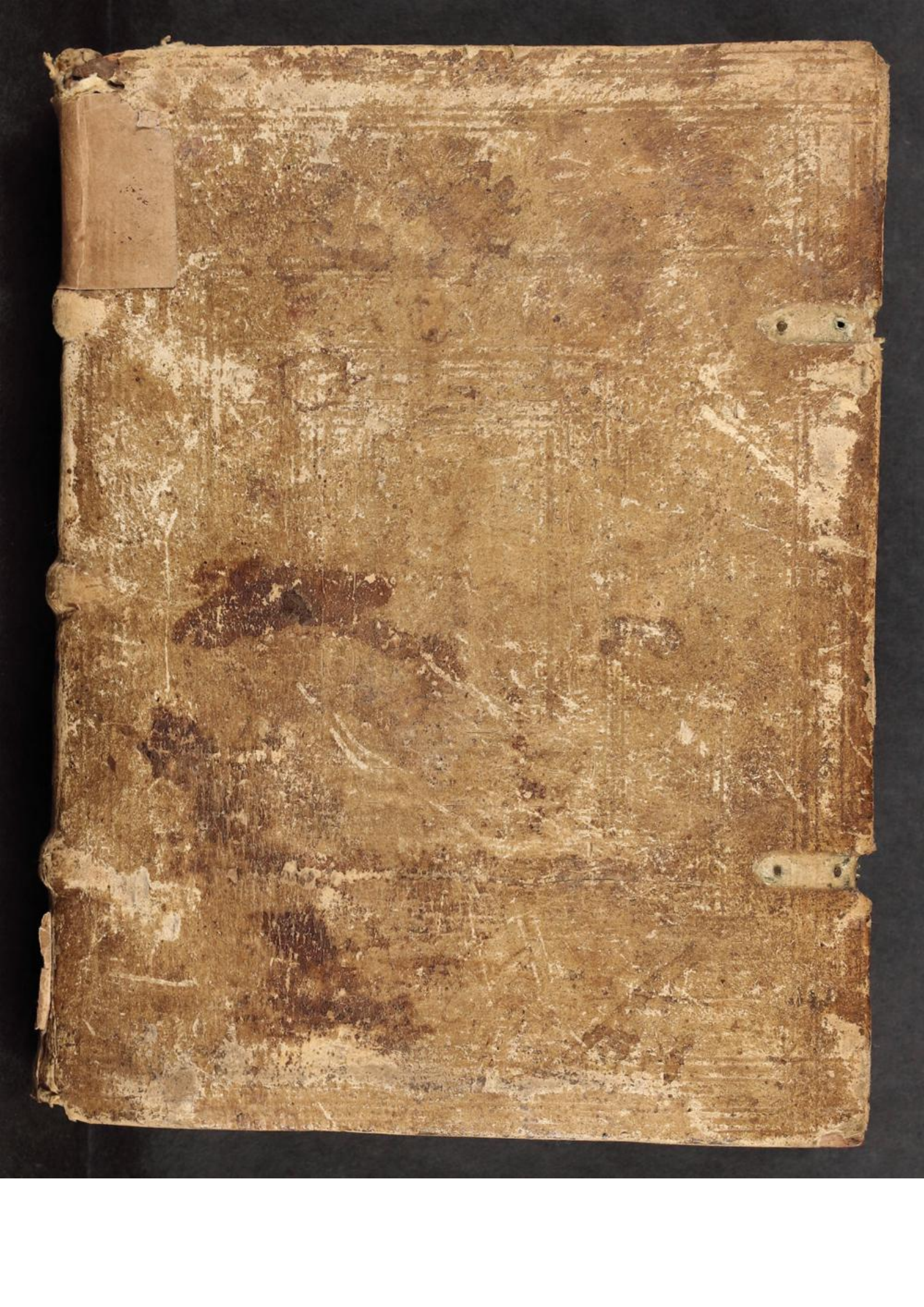

V. 32,580.

Constat ⁊ alb. Est ~~[illegible]~~ Germanis grisbyg
[illegible] asseribus [illegible] a matrice [illegible].

Donauit hæc opuscula Virtuosa Vidua Virgula Gelp mihi
fratri Josepho Lodusti professo Benedictino in Deligen,
stadt. Anno 1637. 19 Januarij

Opuscula diui Bernardi abbatis Clareuallensis: vnacum epistola sua ad clerũ spirẽsem ⁊ ppl'm vniuersum cum cõmendatiõe ciuitatis spirẽsis necnõ cũ quibusdã alijs specialib⁹ tractatibus pri⁹ non impressis: quoꝝ tituli in fine libri bñt.

Lector mi precibus his memor donantis.

Sum ex libris [illegible]

Anno etc 1602.

Philothei monachi: De vita & moribꝰ Diui Bernardi abbatis Clarevallis: cõgregatiõis Cisterciẽsis: ex ordine Btissimi pris Bñdicti Carmen encomiasticon

Anclita dum tenui molimur gesta susurro.
Dicere meonijs emodulanda sonis:
Quid nisi trinacrios reuocare ad littora Fluctꝰ
Nitimur: et modicis imposuisse cadis?
Scilicet ipse: rudes necdum formare loquelas
Doctus: et agresti concrepuisse lyra.
Principis etherei titulos: qui laudibus omnem
Excessere modum: sacraq; gesta canam?
Quis ferat exilij Codrum temerasse camena
Acta. Sophocleo condecoranda sono?
Non secus ac phebo si persequar addere lumen
Hinc atq; hinc sanne Rhinocerotis erunt.
Nos igitur Bernarde tuas mihi promere laudes
Fas erit: e tremula concinuisse chely.
Candida laurigeri referant tibi carmina vates:
Non inopes animum corda precesq; damus.
Talia iam positis agitaram mente tabellis
Arguerantq; animos crimina nostra leues.
Cum mihi blanda quies victis subrepsit ocellis
Et tenuit placidus pectora lassa sopor.
Tunc dea cui tellus: celum cui militat omne
Virgo: mihi est tales fundere visa sonos
Stulte tui nobis prohibes quid carminis vsum?
Quid ne sacerdoti munera grata meo?
Incipe: Bernardi (si nescis) gloria nostra est:
Quicquid habet: nostro riuus ab amne trahit.
Hoc mihi ioannes nunq; fuit arctior: ille
Qui datus est vite dulcq; comesq; mee.
Ille quidem dulces mecum permansit in annos.
Virginis intuitu colloquioq; fruens:
Hic autem celi cum iam data sceptra tenerem
Promeruit vultus cernere sepe meos.
Ille erat intacti custos mihi corporis vnus;
Hic nostri curam nominis vsq; gerit.

GR. MESS. LXIV. BIBLIOTHEK

Sed quid plura? animis paribus mihi iunctus vterq:
Nec minus ille mihi nec minus iste placet.
castus uterq Uixit vterq parem veneris sine crimine vitam:
Virginitas bini pectoris vna fuit.
His deus equilocas sublimi in vertice sedes
Contulit: et lateri iussit adesse meo.
Eia age: quosq pater tribuit mihi laudes honores
Sumat: et alternas detq feratq vices
Aspicis egregia quos condidit arte libellos
Quo referant cantu nomen in astra meum?
Spiritus illa animis bene profectura malignus
Scripta tulit: laudes que cecinere meas
Proq pio iliaden danaumq indutit iesu:
Abdideratq mei mystica dicta senis.
Dumq homines nugas miseri sectantur inanes
Hec pene in nonnullis scripta fuere locis.
Non tulit hoc summi temerata potentia sceptri
Perfidus vt nostras hostis haberet opes.
Ipsa etenim tacito manui spiramine quendam
Qui mihi precipuo munere vinctus erat:
Ut pia dispersos reuocaret cura libellos:
Scriptaq sideras que docuere vias
Efficeretq: die caderent ne exesa vetusto.
Imprimeret breuibus sculptor vt illa notis
Et quia tam longo fuerat vitiata recessu
Littera: iudicijs tergeret ante suis.
Hec ego que tantos illum tolerare labores.
Hec ego te faciles hortor inire modos.
At metuis ne forte rudi paratha cothurno
Liuor edax tretico carmina dente petat:
Atq supercilio tua respuat orsa tumenti:
Contendatq leues ista decere viros.
Nec ferat aonias monachum reuocare sorores:
Quas semel inuiso iussit abire pede.
Euge: superuacuis horum latratibus obstat
Perpetuo vates iunctus amore mihi
Qui ferrugineis niueos superaddit amictus:
Inclita carmeli tegmina montis habenas.
Qui mea dulcisono celebrauit carmine gesta:

Stridentesq; truci Costidis ere rotas.
Ille dabit faciles auras: portusq; secundos:
Hoc duce sylleos transgrediere canes.
Aspicis vt clara stolidos ratione retundat?
Garrulaq; opposita clauserit ore manu?
Hic mihi de mundi reuocatus turbine plaudit:
Atq; meum dulci concinit ore decus.
Fare age: virtutum cumulis et laudis honore
Quem deceat vati preposuisse meo.
Nam si grandiloquo licea t conferre Maroni
Carmina q̃ paribus cantet vterq; modis:
Hic tamen eternis tantum virtutibus: illo
Clarior est: quantum noctibus alma dies.
Nam que dono meo potui prestare clienti
Que minus illustrem constet habere virum?
Queritur eloquio quantum valet ille nitenti:
Talis aristocles Meoniusq; fuit.
Queritur inuocua quantum probitate coruscat:
Helias ardenti talis in axe fuit.
Hic docet augustum virtutis scandere culmen:
Et scelerem vitijs imposuisse modum
Nil nisi q̃ rigidi possint laudare catones:
Nil nisi sacrato christus in ore sonat.
Hic mea dum celebri repetit preconia cantu:
Mille mihi eterno iunxit amore viros.
Huic ego sydeream tanto pro carmine sedem
Constitui: et regni gaudia summa mei.
Hunc tamen assiduo bauius liuore fatigat:
Ingenio equarit celica tecta licet.
At tibi quem nullo decorauit scemate christus
Defuerint auidi murmura torua canis?
Celsior humanos pessundabit fauores.
Solaq; perpetue premia lucis auet:
Illius exemplo nugas contemne loquaces:
Namq; magis virtus pressa micare solet.
Inuenies omni florenti laude verendos
Inuidie facibus succubuisse viros.
Gaude igitur tanto q̃ te dignamur honore:
Vt tibi sit noster causa ruboris amor:

Incipe iam tali ductus stratagemate: quamuis
Uaniloquus nullam donet appollo lyram.
Nostra secundabit cursus cynosura patentes:
Ut leuius ceptum perficiatur iter.
Nulla tue est: fateor: nulla est facundia lingue:
Nec deus eloquium sed pia corda probat.
Graminibus pecudes pascuntur: rore cicade
Quadrupedum tigris sanguine. corde deus:
Solue igitur propero tenuem de littore cymbam
Deducent cursus flammina nostra tuos.
Dixit: et aereas fuerat iam lapsa per auras
Ceperunt sensus cum vigilare mei.
Grande opus aggredior: veniam date iussa sequenti.
Cogitur inuito currere musa pede.
Quecq leui quondam latitans epigramate lusit.
Nunc grauiore meat calliopia gradu.
Non ta men acta suo digesta ex ordine dicam:
Pauca sed e plena margine mira loquar
Interea nostro pater o venerande labori.
Annue et o sacri doctor amoris ades.

Dini Bern, pro instauratione monastice Religiois prolata supplicatio et accepta a deo promissio,

Stra decem ~~celeri~~ penetrarant secula cursu. mille et
a Bis totidemq pari lustra peracta pede. quingentesimo anno.
Ex quo letiferi resecans contagia morbi
Christus ab intacta virgine natus erat.
Cum genus omne boni facinus mortale fugarat:
Fedacq terrigenis gaudia numen erant.
Undicq liuor edax feritas discordia lites:
Pestis bella: fames: et metus hostis erat.
Omnibus occiderat superum ~~reuerentia~~ terris:
Et decus ~~et~~ prisce religiois amor.
Quinetiam ruptis errabat pauper habenis
Sancte per anfractus grex Benedicte tuus.
Rarus: et incerta monachus statione peragrans.
Non dabat auctori debita vota suo.
Tunc proprias Benedictus oues miseratus: olympi

Dicitur his regem sollicitasse modis.
Maxime rex: parent celum cui: terra: fretumq̃ supplicauit S. Benedicti
Omnia qui nutu dasq̃ regisq̃ tuo
Aspicis vt longo probitas male frigeat euo?
Aspicis vt toto ferueat orbe scelus?
Cernis vt aduersis agitetur fluctibus omnis
Religio: et nullo milite fulta cadat?
Ille meus quondam teneris bene cultus ab annis.
Quo frigus antique religionis honor?
Quenq̃ ego tam lata moriens ditione reliqui
Ordinis heu nostri: dic mihi feruor vbi est:
Iam mea progenies tandem: nisi protinus illi
Prospicis e summo culmine pulsa cadit.
Surge age: iamq̃ hominũ sortem miseratus acerbam
Erue de tantis pignora nostra malis.
Dixit: et ex alto totum qui temporat orbem
Accepit tales protinus ore sonos.
Optime dux vario celum qui milite comples:
Qui fuerat nostre pars modo prima ratis.
Parce pio benedicte metu: nam morte tuorum
Menia sunt dulcibus restituenda meis.
Menia que tantis agitata furoribus ardent
Menia que petri iacta fuere manu.
Respice quem teneris puerum mihi mater ab annis
Obtulit et patriam gallica terra dedit:
Spiritus hunc pleno radiatum pectore sanctus
Efficiet Moysi religione parem.
Cernis vt ille mei stimulis agitatus amoris
Iam terat assiduo limina sancta pede?
Aspicis vt pulchro rutilet sub pectore virtus?
Inspice venturum testificatur opus.
Nil genas tanto monachorum principe cetus
Restituent septus tempora leta tuis:
Angelicis postq̃ compleuerit omnia turmis.
Deseritq̃ tuam composuisse domum:
Tunc etiam petri nimium iactata quiescet
Huius ab auspitio tuta carina viri
Solus hic ingentes monachus tractabat habenas
Orbis: et extremo iuro sub axe dabit.
Queq̃ vides tumidis consurgere viribus arma

Pax erit illius conciliata fide.
Aurea tunc placidis consurget moribus etas:
Et mea terrigenis gratia maior erit.
Quinetiam extremi bonitas cum tempore secli
Nulla erit: et toto fugerit orbe fides:
Aureus ecce tuo surget de vimine palmes.
Siccaq; nectareus perfluet ora liquor:
Urbs pataui illustres prebebit palmitis ortus
Hinc feret auxilijs germina lata meis.
Ipse etiam tanto producet fenore fructus
Ut fateare tua non eguisse manu.
Quare age: tam clari proles ne germinis vnq;
Deficiat nullo sollicitere metu.
Hec ait: et summo paraclitum mittit ab axe
Bernardumq; suo contremat igne deus:

Bern̄, quatuor germanis fribus in eādē sniaz adductis religiōz ingredi statuit

Ille deo plenus facie mores q; pudicos
Induit et mentis improba sensa fugat.
Jamq; puer tenero claudebat pectore numen:
Et decor egregij maximus oris erat.
Hunc qui solerti spectabat lumine dixit:
Et speciem et mores virginis iste gerit
Candida cui roseo facies suffusa rubore:
Et grauitas dulci mixta lepore fuit.
Prima iuuenta graui voluebat seria sensu
Que solet in faciles luxuriare iocos.
Terre fixa acies: modici sine murmure risus.
Ista verecundi signa pudoris erant.
Grata quies animi fuerat: solusq; peragrans
Sepe dabat querulo talia corde puer:
Cur mea mens breuibus miseriscq; exercita curis
Excipis humanas irrequieta faces:
Quando erit in posita variorum mole laborum
Discat in auctorem vita redire suum?
Si cupio excelsi spectare cacumina celi
Deprimis innata conditione caput.
Hinc pater hic genitrix: atq; hinc mea cura sodales:

Distrahit et sensus queqz fauilla tuos.
Sed deus ipse via qua sit mihi monstrat eundum:
Et reserat sacre religionis iter.
Nuper structa: humilis latitat sub paupere tecto
Sancta quidem sed non ambitiosa domus
Cisterciqz patres habitant ea limina pauci:
Instituunt leges quibenedicte tuas.
Hic ego celitibus figam mea lumina regnis
Hec requies nostri sola laboris erit.
Sim mihi nostra ferant pegrinos arua lapillos:
Sitqz meum toto quicquid in orbe patet:
Histamen eternos pudeat conferre triumphos:
Gaudiaqz extremum non habitura diem
Quid moror ab demens: vel quid data tpa perdo?
Plurima commissis addidit vna dies.
Talea flammata librarat pectora dicta:
Propositiqz grauem fixerat inde pedem:
Cum iuuenis tenera superatus imagine fratrum
Fleuit: et hec dixit preda petenda mihi est
Dixit et in superum germanos regna sciebat
Sic repetens animo gaudia nata suo.
Nuper in aduersis errabam naufragus vndis.
Nunc mihi celestis meta reperta vie est.
Meta reperta mihi est que celibis ocia vite
Explicat: et tutum religionis iter.
Hanc igitur mecum celeri contendite cursu
Arriperе: et tanti lucra referre boni.
Et deus et celi nostri sunt causa laboris:
Efficient pugnam premia tanta leuem.
Quis furor est opibus animos seruire caducis
Quos deus in superum regna beata vocat?
Cur igitur fratres cur vos terrena morantur
Hospitia in festo soluite colla iugo.
Hec mora: tam facili germanos voce coegit
Annuere et proprios deseruisse lares.
Tunc: modo suppressus vicina inuoluere tecta
Incipit: et lato spargitur ore focus
Hanqz pares sancta socios vt quereret arte:
Augeretqz sua regna superna grege;

Conspicuum forma iuuenem: decus omne suorum:
Non puduit medio spargere verba foro.
Et modo celestes populis memorare triumphos:
Et modo cerberei regna tremenda canis.
Artifici innumeras gentes sermone trahebat
Sola docens summi castra sequenda ducis.
Illic condensas glomerabant agmina turbas:
Quocunqz optatos verterat ille pedes.
Tunc comitum illustris numeroso ex agmine cetus
Hesit: et huic firmo federe iunctus erat.
In quodcunqz velit pedibusqz animasqz parati
Deduxisse bonum religionis opus.
Una omnes parili socios feruore voluntas
Junxerat: imensum compuleratqz gregem.
Omnibus vna domus fuerat: cibus omnibus vnus:
Uitaqz diuini plena timoris erat.
Utqz petens sparsam gelidus gladiator harenam
Apta prius vacuis ictibus arma prebat:
Sic iuuenis validis monachorꝫ tela lacertis
Torquentes vitijs aspera bella mouent.
Sicqz prius sacras posito cꝫ murice vestes
Induerent veteres deseruere vias:

Diui Bñdicti habitũ Bernardus cũ socijs amplius q̃ ,xxx. in Cistercienſi cenobio induit ibiqz breui sctissimus efficit,

Amqz dies votiua aderat: qua sancta renasci
Debuerant animo pectora iuncta pari
Cum puer ipse: virum celebri comitante caterua:
Syderiumqz polo iam resonante melos:
Clauditur in septis: veteremqz exutus amictum
Tegmina iam sancte rusticitatis habet.
Cellula parua noue capiebat tempora vite
Cellula iudicijs semper amata suis.
Hic didicit summi penetrare cacumina celi:
Hic didicit culto quicquid ab ore fluit.
Hic didicit curare nouo ceromate morbos:
Solus et extinctam viuificare fidem.
Munera tanta quidem modicos bene culta per annos

Donat amatori cella beata suo.
Dicite vos auido teritis qui compita passu
Qualia clamosa lucra reperta foro?
Non ille ingenium vario probleumate cepit
Obrucere: aut studijs illaqueare nouis.
Cura prior stimulos veneris dominare furentes:
Atqz animi motus composuisse fuit.
Cura prior tristi luerent vt crimina planctu
Quam caperent tumidum pectora leta sophos.
Cura prior superum nitida caligine pectus
Induere: et sensus mortificare suos.
Christus ob id tanto repleuit honore clientem:
Sepe vt celestes cerneret ille choros.
Quid referam quotiens summi regina theatri
Nectareos illi visa mouere sonos?
Sepe suum virgo famulum venerata solebat
Uisere: et ambrosias sepe referre dapes.
Nunc age: qualis erat meditanti in pectore virtus
Accipe nam breuibus persequar ipse modis.
Ante salutarem curuato poplite christi
Effigiem: lachrimas: vota: precesqz dabat.
Confixasqz truci spectabat vulnere plantas
Ossaqz distinctis dinumeranda notis.
Jamqz gemens tremula fundebat voce querelas
Uerbaqz montanas apta mouere feras.
O decus: o nostri lenimen christi doloris:
O mihi tam duro parta labore salus.
Felix si tantas in me conuertere penas:
Et liceat misero si mihi posse mori.
Ipse immaturos ausim decerpere fructus?
Christe tamen dentes obstupuere tui.
Sydera: terra: fretum: dñi miserescite vestri
Flete meos casus: sydera: terra: fretum.
Talia dum memorat: domini pendentes imago
Soluit in amplexus brachia mota suos.
Talis in excelso regnabat principe virtus:
Talis in ardenti pectore feruor erat.
Sic nouus internu gaudebat nectare miles;
Intimaqz eternus strinxerat ossa calor;

Ut mortale nihil saperet:terrenaqz semper
Dediscens christi raptus amore foret.
Noctibus in lachrimas facile s soluebat ocellos:
Et minimi durus criminis vltor erat.
Carnib⁹ abstinuit:magni pinguedine piscis
Sedebatqz sitim simplicis humor aque.
Artibus his summā virtutum venit in arcem
Sic peragens letos prima iuuenta dies.
Uixerat hic dulces inanduū inglorius annos:
Tempora hec vere plena quietis erant.
Cum deus ipse pio disponens omnia nutu:
Bernardum ex humili iussit abire loco.
Nomine clara quidem:sed clarior omne vallis
Consita vicina sub regione fuit.
Missus in hanc sacras referās hanc pater optimus artes
Condidit imperio claustra regenda suo.
Perfidus et scelerum fatigatus mole suorum
Huc veniens:posito crimine tutus erat.
Quiqz peregrino rutilabat murice quondam:
Hic didicit cultu pauperiore tegi
Hec pudor hic curuis agitare ligonibus arua:
Et trahere inuitos sub iuga panda boues.
Hic spes vera:fides probitas:reuerentia:cultus
Et decor antique religionis erat.
Uestis dura:cibus tenuis:rigidiqz labores
Semper:et exhibitis condita claustro feris:
Uir dabat assiduo fatigatus fomere fructum:
Sic locus hic sterilis pauperiorqz fuit:
Queqz solent miseris prestare cubilia frondes:
Hec etiam monachis fercula leta dabant.
Omnis odoratis populus virtutibus ibat
Haudebatqz leui subdere colla iugo.
Nunc ego:cur latitans claustro miracula sanctus
Ediderit populis concelebrata canan.
Non procul inde virum nimio circūdedit estu
Febris:vt extremam crederet ere diem.
Non ille emonio potuit medicamine morbus
Curari:aut medica conualuisse manu
Iter ad excelsi veneratas militis edes:

Auxiliumq; humili poscitur ore pium
Ille ierat: lacbrimisq; deum: precibusq; rogarat:
Ut celerem moriens sumeret eger opem.
Pro tinus exalto languens resilere cubili;
Cernitur: et valido quolibet ire pede.
Hic iam bernardus toti innotescere mundo
Cepit et ex illaclarior esse die.
Undiq; vicinas valitabat fama per vrbes:
Miraturq; noue quisq; salutis opus.
Audijt: et leto properat germania cursu:
Quiq; colunt fines berbica terra tuos
Ille oculis captam matrē: nunc ille parentem
Aduebit extremo currit ab orbe miser.
Spirituum tetro vexatus quisq; furore
Pergit: et in festo liber ab hoste redit.
Lorípedes etiam plures lectica vehebat:
Ut pia nature dextra nouaret opus.
Ille crucis tantum decorabat pectora signo:
Sic poterat placita quisq; salute frui.
Aeger appollineas doctiq; machaonis artes
Qui coleret: toto nullus in orbe fuit
Tanta inerat facili sermone potentia sancto:
Tam celeris sacro venit ab orbe salus.

Bernardus innocentiū pontificē maximum a petro leonis expulsum sedi aplice mirabiliter restituit.

Interea latias gladijs stridentibus vrbes
Exagitat stygio missus ab amne furor.
Romaq; tartareis nimium vexata colubris
Frendit: et in sana seditione furit
Quodq; panonphei lacerabat templa tonantis:
Fedifragum petri scisma leonis erat.
Hic male dum veterum titulis et laude superbit:
Pontificis summos pugnat adire gradus
Cunq; alius: sacra procerum dictante senatu
Debuerat sedem christe tenere tuam.
Ille tamen diro prosternens omnia ferro
Immeritum templiius dabat omne tui.
Jamq; sacerdotes prestanti laude verendos

Expulerat: sancta solus in vrbe potens:
Quicq leonigenas renuerunt summere partes
Proh facinus gladio succubuere truci.
Ensibus hic tumido bacchantibus agmine: christi
Uiscera: romane diripiuntur opes
Nec furor hanc belli pestem intra menia clausit:
Gorgonium toto virus in orbe fuit.
Nam qui legitimas pastor retinebat habenas
Multa dabat meritis templa regenda viris
Perfidus at contra temeratis legibus alter
Templa sacerdotes iussit habere suos:
Ergo hinc christicolas volitabant bella per vrbes
Dum cupit alterno quisq subesse duci
Sicq per ambiguas errabat cymba procellas
Ut foret in certo iam peritura mari.
Ipse pater vere fidei: pecorisq magister:
Uix poterat propria delituisse domo
Quid faciat: timido repetat si remigne portum
Certat in aduersas ire magister aquas.
Deserat ipse tamen medijs palinurus in vndis.
Hoc prohibet sancte religionis amor
Sed tandem rabidi fatigatus marte leonis
Cedit: et ethrusco vectus ab amne fugit
Sic tamen interea lachrimis affatur abortis
O tuos dederat profuge christus inesse rati.
O socij aduersa felices sorti futuri:
Dummodo syderei sint rata dicta ducis
Auxilium sancto: nisi sit spes victa: labori
Fidite: celesti semper ab arce venit.
Maximus ille pater: gallorum gloria regnis
Curius iam toto nomen in orbe micat.
Ille quidem lapsis poterit succurrere rebus
Nec requies longis sola reperta malis.
Nunc etenim virtute virum signisq. potentem
Quis nescit facili voluere regna manu:
Hic ego securo statuam sub sydere puppim:
Hic poterit placido tuta latere vado.
Nec mora: tyrrheno spumantibus equore rostris
Excepit profugum gallica terra ducem.

Sicq̃ peragrata gallorum limite: summus
Candida per siluas pastor ad antra venit.
Occurrunt longo venientibus ordine patres:
Preuia christifere signa fuere crucis
Psallentes pio mulcebant nubilia cantu:
Talis in abiecto milite pompa fuit.
Nos romanus eques nimium nimiumq̃ beatos
Quos videt in tanta degere pace vocat:
Et modo continuis celebrata silentia claustris:
Et modo parthenij laudat honoris opes.
Nil ibi q̃ rapida cuperet nouus aduena mente:
Nil: nisi precipui candor amoris erat.
Panis: poma: nuces: hortensisq̃ herba: lugumen:
Delicie adductis ista fuere viris.
Hærimus interea christi sua fata sacerdos
Tam longe causas exposuit vie.
Tunc pauper ipse sui veritus mandata magistri
Accepit profuge vela tuenda ratis.
Non ego multiloquo septem tolerata per annos
Carmina fata notans singula queq̃ canam.
Nec referam longos quos pertulit ille labores:
Dum cuperet laceram composuisse fidem.
Summa sequar tantum celebris fastigia facti.
Atq̃ inerit cartis exitus ipse meis:
Imperium tenuit romano in culmine summum
Lotharius tanti tempore discidij.
Ille virum merito sanctum celebrabat honore:
Longaudens lateri semper adesse suo.
Nunc adijt: rogitatq̃ senex vt fortibus armis
Restituat patrie sacra deos suc
Annuit: et valido glomeratis agmine turmis:
Aggreditur sancte rex pietatis iter.
Hinc precibus meritisq̃ pater Bernardus opimis.
Atq̃ hinc lotharij castra fuere ducis.
Sic graditur summis romana ad tecta sacerdos:
Hinc atq̃ hinc duplici tutus ab arce sedens
Uentum erat ad summi celeberrima templa tonantis:
Uera loquar: facili sed grauiora fide.
Non lituos: non Castra duci: non bella mouere:

Non opus ardentum conseruisse manum.
Unius (o felix) monachi reuerentia tantum
Terruit audaces seua per arma viros.
Ipse autem tanti fuerat qui turbinis auctor
Audiit hos humili tristis ab ore sonos
Petre tuam subito licuit mihi scindere vitam:
Et flegethonteo precipitare lacu.
Tu tamen: vt gemitu veniam merearis acerbo:
Tres tibi pro grandi munere sume dies.
Dicta fides sequitur: iam tertius ordine titan
Fulserat: extremum clausit et ille diem.
Protinus expansis reserantur ouilia valuis
Et refouent sparsos lata per arua greges.
Quod fuerat rabidi sancitum leonis
Deicit hoc summa presul in vrbe sedens:
Iam poterant leti tractare negocia ciues:
Et rigidam tandem vertere arator humum.
Omnibus hic igitur placida sub pace locatis.
Sanctis in optatos se tulit inde sinus:

Bernardus Roma eccla felice pace donata: in galliã honorifice rediit: ibiq; sanctissimam domino animã reddidit.

Retereo eximij tacitus miracula partis
p Que fuerint longe tempore facta vie
Felices, et enim nimium nimiumq; fuere.'
Hospitio illustrem qui tenuere virum.
Quiq; sacrum voluit populus retinere parentem
Obuius in longas ibat ab vrbe vias.
Gaudia quisq; nouo gradiens testatur amictu
Occurritq; pio virq; puerq; seni.
Luctus abit: letis resonat concentibus ether:
Festaq; depositis artibus hospes agit.
Undiq; purpureas spargunt per compita flores:
Et redolent sacris thura perusta focis:
Perq; vias pueri ramos strauere virentes:
Compita subiectis tecta fuere togis.
Sic quondam solomis: inopum quem vexit asellis:
Excepit reducem grata caterua deum.

At postq̃ optati conscedit limine tandem
Hospitij plaudens vndiq̃ turba ruit.
Vndiq̃ turba ruit tanto glomerata tumultu:
Vt nequeat lassum limine ferre pedem.
Tot quoq̃ difficili languentia corpora morbo
Obtulerant: facili restituenda manu:
Vt male: vel modici: fuerit data copia somni:
Hec tulerit properas mensa peracta dapes.
Sicq̃ peragratis gallorum finibus: abbas
Contigit optato claustra beata pede.
Tunc memora: et patrij lapidosa cacumina montis.
Aspiceres domino plaudere cuncta suo.
Vtq̃ solet multo non visam tempore matrem
Impetere: et plaudens basia ferre puer.
Sic hilares viso monachi postores resultant:
Osculaq̃ alternis dantq̃ feruntq̃ genis.
Tunc modo qui fuerat titulis super ethera vectus
Cernere quem magni concupiere duces:
Ecce virum posito spectares presule sanctum
Sarcula iam manibus corripuisse sacris.
Et quibs ipse humeris lassus consederat orbis
Cernitur intexto vimine ferre lutum.
Bis centum ethereo plaudebant agmina regi:
Que bonus ex omni traxerat orbi pater.
Hec fuerant tanto populis celebrata fauore:
Sic coluit sanctum virq̃ pueriq̃ gregem.
Totus vt ex illo iubilans contenderet orbis
Sacratum pariter detinuisse ducem.
Tunc romana suo decoranda antistite templa
Eugenium ex humili surripuere domo.
Tunc etiam innumerare diuersis partibus vrbes:
Inde sibi sacrum constituere caput.
Talibus acta viris nulla exagitante charibdi:
Sancta super tenues cymba fluebat aquas.
Aurea iam posito currebant secula fastu:
Temporaq̃ hec nullis nigra fuere malis.
Omnia diuinas resonabant compita laudes:
Iam dabat angelicum terra fretumq̃ melos
Hec tamen ante alias longe celeberrima valles

Quam coluit magni duxq; pateq; gregis.
Jamq; decem senos lustris properantibus annos
Clauserat extrema curua senecta pede.
Atq; senescenti titubantia corpore membra
Pondere continui fracta laboris erant.
Nec tamen austeri laxauit frena senectus
Culminis. aut sceleres sistere visa rotas.
Sed velut in viridi properabat fortius euo:
Ut leuis ad palme premia currit equus.
Utq; solet cantu modulos iterare canoto
Dulcius: ad mortis limina ductus olor:
Sic dedit: ille sonos supremo in limite dulces:
Scriptaq; decrepiti mira fuere senis.
Nam pater eternos senio confectus amores
Exposuitq;. sacris oscula lata modis.
Jamq; instare videns celestis gaudia vite:
Imposuit vili languida membra toro:
Grex bonus ingenuit: circumfususq; iacenti
Talia sollicito murmure dicta dabat.
Ergo iam ne miseros pater o venerande nepotes
Fert animus medio deseruisse mari?
Quis nam igitur tristes: vel quis solabitur egros
Pastor? et etherei calcar amoris erit?
Quis pater attonitos inopesq; tuebitur agnos
Ne lanient auido viscera dente lupi?
Quis poterit miseris nodos aperire latentes
Legis et eloquij mistica verba sacri?
Quis nunc torpentes animos: et frigida corda:
Curabitq; leui vulnera nostra manu?
Ah nimium properata tue cita tempora vite:
Ah nimium leti fata seuera tui.
Quid iuuat assiduis fatigatum vocibus: olim
Clauigerum nobis consoluisse patrem:
Ne quis forte suo populus pro presule nostrum
Surriperet sancta calliditate caput.
Inuida si nostros nimium populata labores.
Audet honoratum tollere parca ducem.
Tu tamen o facili nutu qui sydera torques
Necte iterum vite filia resecta tue

Ut cum vultu tuo fuerit domus ista labore:
Letior acceptum cernat abire patrem
Notus erat dictis senior: palumq; leuatis
Luminibus. tenui retulit ista sono.
Jam mihi summa quies: iam premia leta parantur:
Dulcis adest tandem funeris hora mei.
Sed nos femineo quid funditis ore querelas?
Quid iuuat emeritum detenuisse senem?
An ne prius totiens dixi mea funera vobis:
Ne subitus nimium lederet ossa dolor?
Christus olympiaca fuero cum sede locatus:
Auxilium nostro maius ab ore pluet.
Nunc meus hic luteo circũdatus aggere sensus
Uix habet vnde suas contueatur opes.
Vos tantum superi retinentes iussa parentis:
Ite per arreptum religionis iter.
Non vos blandus honor: non vos labor improbus vnq;
Non reuocet toto quicquid in orbe patet.
Quid mihi si lituos inter facilesq; choreas:
Duxissent letos tempora nostra dies:
Quid mihi preteriti prodessent gaudia fastus:
Urgerent stygias si modo ferre faces?
Sed tandem tremulum vocat in sua regna clientem
Christus: et hinc celeri me iubet ire pede.
Vos igitur frates nati: patresq; valete:
Et mea sub memori condite dicta sinu.
Talia vix breuibus dederat mandata loquelis:
Sautia sollicito corda dolore leuans.
Cum niueua lachrimas inter genitusq; suorum
Spiritus: abiecto corpore: celsus abit:
Ipsa per aereos virgo viridissima tractus:
Uisa est celestes ducere leta choros.
Purpureamq; trahens animam super arce locauit
Empirea: lateri composuitq; suo.

Sanctus Bern. non tm̃ antiquis heroibus sed christianis quoq; martirib' iure optimo preponitur.

Actenus excelsi mirabar Cesaris arma.
Cui dedit etbereum martia Roma decus.

Annibalisq; trucem Romano in sanguine dextram:
Et macedum clari gesta superba ducis.
Mirabat patria pro libertate furentes
Scipiadas Decios: Aemiliosq; graues
Nec minus ingenti decoratum laude fatebar.
Qui celerem rapido torruit igne manum.
Luiq; dedit clarum generoso ex ordine nomen:
Africa: quo felix consule Roma fuit.
Et qui sub licium tutatus pectore pontem
In tyberis rapidas desilit altus aquas.
Quiq; quirinalis posito modo consul aratro
Arma triumphato victor ab hoste tulit.
Et qui vectus equo radians fulgentibus armis.
Se potuit scisso precipitare foro.
Quiq; per adiunctas primeuo in marte catenas
Jonias tyrio sanguine tinxit aquas.
Illum etiam titulis rebar super ethera vectum
Qui tenuit phrygios obsidione lares:
Illiacosq; inter proceres: qui marte superbo
Inclitus: emonio tractus ab axe perit.
Quiq; giganteo superaunt robore monstra:
Unde molorchei signa leonis habet.
Hos ego credideram nimium nimiumq; beatos
Qui tulerant forti nomen in astra manu.
Hos puer egregio simplex venerabar honore:
Cum legeret numeros prima iuuenta leues.
Nunc si bernardo veteris preconia fame.
Contulerimq; meo fortia facta seni:
Que modo threicio fuerant celeberrima cantu.
Uisa puellari nunc mihi digna sono:
Fama vetus taceat: cedant veterumq; triumphi
Christigenam meritis sollicitare virum.
His etenim ficte fuerat virtutis imago:
Huic arethe pleno pectore vera fuit.
Hi marti et phebo gelidis libamina saxis
Obtulit hic vero candida corda ioui.
Illi terrificis domuerunt barbara bellis.
Menia: et ingenti tecta superba manu.
Hic vada tartarei domuit phlegetontis: et omnes

Spirituum steterant addata iussu chori.
Hi varios celebri subierunt marte labores
Pro patria pulchrum succubuisse rati.
Hic tulit assidua gelidos sub morte dolores:
Scismaticam cupiens conciliare fidem.
Illis falsus honos et inanis gloria fame:
Solus at huic christi causa laboris amor
Forte triumphatis illi regionibus: ampla
Thesauros patrie dona dedere sue.
Hic autem miseros moriens dat habere nepotes
Munera que nullo sunt moritura die:
Munera que mores instaurauere pudicos
Hec sunt: que sacra scripserat ille manu.
Sed quid ego herculeas pygmeis carmina vires
Assimulo? et phario flumina parua mari?
Optima mutato repetam preconia cantu:
Et pater exemplo te meliore canan.
Nam tibi cur vanos ausum conferre quirites
Qui melior quouis martyre sanctus eras?
Grande quidem fuerat ferro flammisq; necari
Nec tamen eternam defuisse fidem:
Maius opus summo versari in culmine rerum
Nec tamen vlla animos ambitione premi.
Maius opus vite rigidum tenuisse cacumen.
Semper: et angustum religionis iter.
Bellaq; spiritum telis agitata malignis
Maius opus forti corde tulisse fuit.
Fulmineos alij mirentur martyris arcus.
Lacentiq; auido quos tulit ore rogos.
Vulnera chrisogoni iactent. pauliq; cathenas:
Eufemieq; truci membra resecta manu.
Mirenturq; graues sanctorum funera penas:
Bella: crucem gladios. verbera. tela: faces.
Solus inexausto mirabor corde labores.
Quos pater eterno raptus amore tulit.
Nam si christigenum cedes: tormenta: labores
Calligis: et fusi sanguinis omne decus.
Cedent cuncta oneri q; pertulit ille beato:
Lapsuram cupiens sustinuisse domum.

Hanq̃ alij lacera senserunt carne dolores
Hic autem medio vulnera corde tulit.
Ergo animos quantum membris generosior ipsis:
Martyribus tantum celsior ille fuit.

Comēdatio muneris a sanctissima dei genitrice maria nobis collati cum nuper Diui Berñ· opuscula imprimi curauit·

Ostq̃ sancta polos celiq̃ decem plicis orbes:
Transcenditq̃ nouē virgo parensq̃ choros
Æthereamq̃ petens socijs spectantibus arcem
Regna tenet nullo destituenda die.
Humanis nunq̃ precibus nostreq̃ saluti.
Defuit: aut luteas spernere visa domos.
Sed potius summi moderata est principis iras:
Spiculaq̃ in nostros eiaculanda lares.
Auxilium sceleri visa est prestasse nefando
Sepius: atq̃ humiles conciliasse reos.
Illa dedit miseris veniam totumq̃ per orbem
Illius exmiti depluit ore. fauor.
Innumeros etiam populos vix egra trahentes
Ossa fame immodicas iussit habere dapes
Cumq̃ foret latias pestis maleiacta per vrbes
Curauit stigijs vlcera missa vadis
Illius aptatos toties experta fauores
Testis adest tanti Brixia nostra boni.
Brixia: que quondam populis lacerata malignis
Turgebat: medicā non adeunda manu.
Brixia: que capitis medio confecta gerebat
Vlcera: que subite causa fuere necis:.
Hunc autem Marie precibus adiuta triumphat:
Et peragit letis ocia grata choris.
Pulchraq̃ precipuum Marie testantia munus
Templa locat: parij marmoris in star opus.
Nec et plura: parens christi sanctissima. nobis
Contulit: in miseras officiosa preces.
Hoc tamen audenti liceat dixisse camena.
Atq̃ animi sensus exeruisse mei.
Humano nunq̃ generi: nostroq̃ decori

Parthenice tantum muneris alma dedit.
Quanta grata suo nuper cum munere nobis
Protulit hec breuibus scripta legenda notis
Protulit ipsa quidem: proprio nam diua clienti
Jussit vt Egregij quereret orsa senis
Jussit: et ecce nouum fuerant que spa rsa per orbem
Scripta: volens: vno margine cuncta leges.
Scripta. triumphales celi reserantia valuas:
Scriptaq; cõmuni suscipienda manu.
Omnis nãq; datis etasq; sexusq; libellis
Perfruitur: latio si tamen ore sonat.
Quisq; ades: si forte tue tibi cura salutis:
Hec fuerint anime grandia dona tue.
Si cupis optata connubia ducere prole.
Atq; maritali succubuisse iugo:
Hic potes egregios morum decerpere fructus.
Qui tribuant natis nomina rara tuis:
Si tamen eloquij tantum tibi cura nitentis.
Hic fuit eximio non Cicerone minor.
Quod si forte pio iuuat indulgere labori:
Et populos christi iussa docere rudes:
Hic documenta tibi varias spargenda per vrbes
Colligе: quesitis hic meliora dabit.
Cum voluit placido demulsit pectora sensu.
Cum voluit rigido terruit ore reos.
Quod si celitibus iuuat indulgere tuendis.
Turius atq; humili delituisse casa.
Hic tibi precipuo semper venerandus honore
Auctor: et eterno dignus amore coli.
Hunc relegens summo letus spatiabere celo:
Et poteris stygios tristis adire lacus.
Ante oculos nostri piget tibi principis ortus:
Et pastorali numina nata domo.
Hinc atq; hinc dulci resonat modulamine iesus:
Et marie illustri nomina culta sono:
Candida tartareo statuisse ex hoste trophea:
Anguigerumq; docet dissecuisse caput.
Et quibus ille dolis miseros: quibus artibus alter
Deeipiat pascens sancta per arua pecus
Qui legit expleri nequit: ardescitq; legendo;

Et dolet assueti cum venit hora cibi.
Efficiunt animos aliorum scripta tumentes.
Et nimium sparsis luxuriare comis:
Hec autem mundo paraclitum in pectore condent
Accedentq; nouis frigida corda focis:
Hec tibi marmoreo lachrimas de pectore dulces
Elicient: anime gaudia summa tue.
Deniq; cuncta noui veterisq; volumina sensus
Solus hic eximia continet arte liber.
Hec igitur toto monachi contendite cursu
Arripere: et tacito condite dicta sinu.
Ut vos sydereum faciant conscendere culmen
Celestesq; inter regna tenere choros.
Uos quoq; christigene: genus immortale: clienter
Parthemicum medio figite corde senē
Ut celi terreq; graues eliminet iras.
Et reseret clausi limina celsa poli

Deprecatio Ad gloriosam virginem.

Liber ad lectorem.

Flebile vestigijs: manibusq; imprimere letum.
Cornutũ xpi vultib⁹ os doceo.

Diui Bernardi abbatis Clarevallen. ordinis Cisterciensis doctoris deuotissimi opuscla Et pmo ad gloriosam virginẽ mariã deprecatio ⁊ laus elegantissima.

Entẽ et omnes pariter cũ manib⁹ ad te regina mundi attollimus ⁊ coram tue celsitudinis gl'ia genuflectimus: ceruicẽ inclinamus: ac plenis suspirijs ad te pces in celũ trãsmittim⁹. Tu altitudo celi brõs ocl'os tuos q̃b⁹ incõprehẽsibilẽ gl'iaz illã lucis ẽne cũ desiderio semp intueris: ad tuos supplices i hãc mũdi miseriã pectos de alto inclinare nõ despicias Et ecce coram tremendo iudice petõres assistim⁹ cui⁹ manus terribilis: gladium ire sue vibrat sup nos: ⁊ q̃s auertet eã. Nemo dña tam idone⁹: vt gladio dñi manũ pro nobis obijciat: vt tu dei amãtissima p quã primũ in terr⁷ suscepim⁹ misericordiã de manu dñi dei nri. Aperi itaq; tu mater misericõdie benignissimi cordis ianuã suspirosis precatib⁹ filioꝝ adam. Ex oib⁹ finib⁹ terre ad tue protectõis vmbraculũ cõfugim⁹ a facie formidinis fortitudinis dei. Ad te dña mea stillãt oculi nri te deuotõis clamore valido obsecram⁹: vt filij tui dñi nri irã quã grauit peccãdo succendim⁹: erga nos mitiges eiusq; grãm a qua ingrati excidim⁹ nob tua ꝓciliet: cui⁹ liuore sanati sum⁹: ei⁹ iterũ medelã deposeim⁹ qz putruerũt ⁊ corrupte sunt cicatrices nre ⁊ nõ est i nob sanitas. Attẽde domina ⁊ vide dolores vulnerũ aie nre: qz tibi reuelam⁹ cãm nostrã cũ fiducia. Te eẽ iestimabilis benignitat⁷ feminã ⁊ venerandã matrẽ esse cognoscim⁹ ex eo q̃ tu mũdũ hunc immũdũ ⁊ lubricũ: impollutto calle trãsisti ⁊ adhuc int petõres degẽs tanta añ deũ sctitate fecũdaris: vt sola solio reg⁷ eterni ĩmediate approximare meruer⁷. Tu petõrem quãtũlibet fetidũ: nõ horres: nõ despic⁷ si ad te suspirauerit tuumq; interuentũ penitẽti corde flagitauerit. Tu illũ a desperatõis baratro pia manu retrahis: spei medicamen aspiras: foues nõ despic⁷ quousq; horrẽdo iudici misex recõcilies. Famosuz hui⁹ rei benignitat⁷ testimoniũ est p te restaurat⁹ theophilus gre. Nec mirum o dña si tam copioso oleo misericõdie tui cordis pfusuz est solariũ: cũ illõ inestimabile opus misericõdie: qõ predestinauit de⁹ a añ secla in redẽptionẽ nraz pmũ in te a mũdi artifice sit fabricatum. Qñ eẽ placuit gre supne vt habitaret in nob a q̃bus elõgata fuerat. tu sola inuẽta es digẽ: vt i tua ꝓgiali aula. rex regũ ⁊ dñs dñantiũ a regalib⁹ sedib⁹ veniens: pmaz sibi mãsionẽ int filios hoim eligeret. Vere bñplacitũ fuit deo habitare in te. qñ ex ipa illibata carnis substãtia: q̃si de lignis libani: architectura ineffabili. domũ sibi edificauit dei sapiẽtia. suffulsit eã septẽ colũnis argẽteis. ac reclinatoziũ aureum in ea collocauit. Hi sunt septem spũs dei et hec est vnica illa saluatoris femia: in q̃ sola q̃sita in oibus requiẽ inueit. atq; in ei⁹ sinũ oẽs thesauros suos absq; mẽsura trãsfudit. Qñ bene sctõ spũi in te cõplacuit o maria. cũ tam diuinis mysterijs vtex tuũ cõsecrare digtus est: ipse est ei ignis cõsumẽs q̃ sctissimã aiaz tuã totã inflãmauit seipo: atq; splẽdore diuine maiestat⁷ impleuit: tuũq; vterũ ineffabili modo fecundauit. Fecitq; vt deũ ⁊ hoiem clausa ꝓciperes clausa pareres ⁊ post ptũ ꝓgo pmaneres. Iã g vterũ tuũ dña velut sacratissimũ dei viui tẽplũ tot⁹ mũd⁹ venerek. In eo sal⁹ mũdi inciata est. ibi decorẽ indutus est dei fili⁹ ac pelecte spõse sue eccie formosus i stola cãdida exultãter occurrit desideratũ diu osculũ pelegit: ac pdestinatas: a seculo nuptias: ꝓgo cũ ꝓgine plibauit. Ibi rupt⁹ est paries inimicicia quẽ int celũ ⁊ terrã pthoplastoꝝ inobedientia ꝓstruxerat. Ibi ꝓfederata sũt terrenis celestia ⁊ obuiauerũt sibi i osculo pac⁷ qñ in vnã candẽq; pson̄ cõcurrerũt diuinitas ⁊ hũanitas: factũq; est nouũ illud sup ter

Exptm Theophi. Gabet Bre dombacynis

a

tā vt esset de⁹ hō ⁊ hō deus. Ibi magnus helyseus in mēsurā suscitādi pueri sese cō traxit. Ibi antiqu⁹ diep̄ delecto filio suo inimicā induit polymitā. Ibi rebecca futurorū p̄scia. magnificādi filij manib⁹ pelliculas edoꝝ circūdedit. ⁊ colli nuda protexit. Ibi em̄ cooperante gr̄a spūssancti filiⁿ a deo p̄e hereditādus in oib⁹ gentib⁹ diuine maiestat⁷ potentiā similitudine carnis peccī cooperuit. ⁊ q̄si absc̄ditus est vult⁹ eius ī infirmitate. vū nec reputauim⁹ eū. Ibi cōsilij puidētia inescatus est hamus q̄ ad extrahendū serpentē antiquū in hoc mare magnū de celo traiect⁹ est. Jn egressa est armilla aurea vt p̄forarek̄ maxilla leuiathan. vt euomeret mortuos nō suos: q̄s ab origine mundi secure deglutiuerat. O ortus deliciaꝝ nobis sacratissim⁹ tuus vterus o maria. qr ex eo multiplices gaudij flores colligim⁹. q̄riens mēte recolim⁹ q̄ magna multitudo dulcedinis toti orbi inde refulsit. O ortus ꝛclusus tu es dei genitrix. ad quē deflorendū man⁹ pctōris nunq̄ introiuit. Tu sanctoꝝ areola aromatū a celesti consita pigmentario ꝓtutū omniū speciosis floribⁿ delectabilit̄ vernaris inter q̄s pulcerrimos flores tres miramur in te excellētissima. Hi sunt quoꝝ odore suauissimo totā domū dōi reples. O maria viola hūilitatis liliū castitatis rosa charitat⁷: merito de dei areola flos ille speciosus p̄ filij⁹ paradisi elect⁹ est egressus. sup quē requeuit spūs dōi. Et cui te assimilabim⁹ mat̄ pulcritudinis. Vere paradisus dei tu es qr lignū vite mūdo protulisti: de q̄ qui mādducauerit viuet ineternū. fons vite. q̄ ex ore altissimi prodij̄t de medio ventr⁷ tui exiluit atq̄ ī te in quatuor capita sese dispergēs ad irrigandam facie arentis mūdi emanauit lerificās ciuitatē dei. O mais em̄ q̄ biberit ex eo non sitiet ineternū: ⁊ erit plusq̄ paradisus hic De cui⁹ aqua si quis biberit sitiet iteruꝝ. O quāta mūdo cōtulisti q̄ tam salubris aqueduct⁹ esse meruisti. O lampas lucuslentissima quātos letificasti quādo splendore dei illustrata. desideratū illud lumē quo inuēta est dragma decima. sedentib⁹ in vmbra mortis ꝓtulisti. Te nimirū ille epitalamij p̄centor alonge intuit⁹. cū admiratiōis voce ita ꝓrupit. Que est ista q̄ pgredit̄. velut aurora consurgens. pulcra vt luna electa vt sol terribilis vt castrorū acies ordinata. Sicut aurora valde rutilans in mūdo ꝓgressa es o maria qū verī solis splendore tante scīitatis iubare precurristi: vt vere diē salut⁷ dixerim diē propiciatiōis: diē quē fecit dōs quē tue claritati initiari dignū fuit. Felix aurora felicis diei extitisti nuncia talis dies talē aurorā diei decuit: et recte q̄dem auroze implesti officiū. Ipse em̄ sol iusticie de te processurus ortū suuꝝ quadā matutina irradiatione p̄uenens in te lucis sue radios copiose transfudit q̄bus potestates tenebraꝝ quas eua ꝓduxerat ī fugā cōuertisti atq̄ ita desideratū cunctis gentib⁹ solem mūdi inuenisti. Tu pulcra vt luna dicer⁷. eiq̄ nō immerito cōpararis. Illa em̄ oim astrorū sola soli similima cōparatiōe ⁊ cādore venusta argenteo ceteris in celo premicat syderib⁹. Tu ꝓ solis imago expl⁹sissima inū milia astrorū deo astantiū virginali puritate in celo gl̄iosa p̄fulges. Illa em̄ transfuso in se solari lumīe noctē nostrā illumiat. tu virtutū tibi a deo inditarū. magnificis exemplis ad imitationeꝝ tui nos ꝓuocas. sicq̄ noctē nostrā illuminas. Qui em̄ vias tuas insectatus fuerit nō ambulabit in tenebris: sed lumē vite inueniet. Tu q̄ pulcra es vt luna: imo et pulchrior luna: qr tota pulcra es et macula nō est in te: neq̄ vicissitudinis obumbratio. Tu electa es vt sol. ille inq̄ sol solis cōditor: ille em̄ elect⁹ est ex milib⁹ virorū tu electa ex milib⁹ feminarū. Ille elect⁹ ex oib⁹ q̄ sunt: tu electa ex oib⁹ q̄ p illum sunt: tu terribilis vt castroꝝ acies ordinata. Quid em̄. An nō horruerunt p̄ncipes tenebraꝝ quādo viderūt p̄ter morē armatura omni fortiore instructā contra se ꝓcedere feminā. feminā fortē ad bella doctissimā: cui⁹ ensis sup femur suū ꝓter timores nocturnos. Jn circūitu ei⁹ acies validas spūaliū virtutuꝝ suo seinuicē ordine tuentiū liquidē ordinatiōe perseuerat dies: sed ⁊ innūerabiliū beatorū spiritum militiā. ad ministeriū tanti principis deslegatā fuisse nullatenus ambigim⁹. vtpote qui custodirent lectulū salomonis gra

tissimũ ac prouideret ne preparatũ eterno regi hospitiuz alienus hospes inuaderet. Timiruũ timoz z tremoz venerũt sup eos: ita q̃ diceret ecce plusq̃z eua hec castra dei sunt hec: fugiamꝰ israelem. Tu ergo bellatrix egregia p̃mo cũ qui p̃mus oia supplãtauit expugnare viriliter aggressa es: tu z spiritũ elatiõis eue. vertice hũilitatis cõplosisti. qm̃ in te ita respexit dñs vt ipius merito. sup omnes chozos angelozꝫ te sublimari dignaz estimauerit. Nunq̃z em̃ sup oẽs angelos glificata ascendisses nisi p̃us infra om̃es homĩes hũiliata descendisses. Tu et ardozẽ vetere cõcupiscentie frute castitatis in tua carne virginea eatenus extinxisti: vt is in cuius cõspectu nec astra mũda sunt tãte mũdicie carnẽ tuã iudicauerit: vt etiã sue diuĩe puritati agglutinare nõ desperẽt. His q̃ primarijs ducibus tenebrarum a te fortiter expugnatis omnis ante faciẽ tuã spiritualiũ nequitiarũ militia in fugam cõuersa est. Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei genitrix. Sed adhuc locus est tue laudi. adhuc in tuis laudib̃ ois lingua balbutit. Nõ em̃ sunt loquele neq̃z sermões in natiõe q̃ sub celo est. q̃bus amplitudo glie tue ad plenũ valeat explicari. O pia o magna o multum amabilis maria. tu nec noiari q̃dem potes q̃n accendas: nec cogitari qui recrees affectꝰ diligentiũ te: tu nunq̃z sine dulcedine diuinuꝰ ibi insita memorie portas ingrederis. Et nũc seq̃mur te o dña ex tot̃z pcordijs vociferãtes ad te a diuua imbecillitatẽ nr̃am aufer obprobriũ nostrum. Vides hãc tunicã pelliceã q̃ nos circundedit tunica eue parentis nr̃e est: quaz ad nos olim misera illa transmisit z sup vestiuit carnẽ filiozꝫ suozꝫ sicut diploide cõfusione sua. De manu ipius quippe duplicis mali semen terra nr̃a suscepit z cõcepit z pepit nob̃ spinas z tribulos iniq̃tatis in ania. calamitates in corpe: ac p̃ b̃ mortẽ vtrobiq̃z. O infelix hereditas o dira hũane carnis infirmitas vsq̃z quo patiemur te. Vultuz dorsa nr̃a incuruasti: qz grauis es valde z diu te sustinuimus. Vultũ minuisti nos ab angelis: equo z iumẽtis insipientib̃ coequasti: nimis inualuisti: q̃ nõ nisi mortẽ filij dei sanari potuisti: nimis sup nos te extulisti: quãdo et vsq̃z ad eũ qui sup oia est incaute ascendisti. Et q̃s liberabit nos a corruptela huꝰ miserrime pellicule: gr̃a saluatoris nr̃i filij tui o maria q̃ vt infirma nostra toleret spõte infirmatꝰ z vt moz mortis nr̃e ipse fieret innocẽs pro peccatoribꝰ mortuꝰ est. Et q̃s tã idoneus vt loquat ad cor dñi nr̃i ie su xpi: vt tu felix maria q̃ in secretissimis amplexib̃ amantissimi filij tui cubas in meridie sempiterno. eiusq̃z familiarissimo colloquio cũ plena cordis letitia pfrueris. Loq̃re dña qz audit filiꝰ tuꝰ: z quecunq̃z petieris impetrabis. Inuoca bonũ nomẽ eiꝰ sup nos vt curemur a vetusta hac lepra carnis z spũs. Exuge virus h̃ mortiferũ q̃d de pomi sui reliquijs eua nobis propinauit q̃ succi noxialis gustu ebriata est: z reliquias dimisit pnulis suis. Vtinã poculũ suũ ebria illa aut totuz ebibisset aut diffudisset. Te dña exorãte om̃e iugũ nostrũ cõputrescat a facie olei diuĩe misericõdie renouet vt aquile iuuentꝰ nr̃a: vt noui noua voce nouũ canticũ nouis ciuib̃ aggregati illic vbi noua sunt oia iubilũ sempiternũ celebrãtes in cymbalis iubilatiõis cõcinnamꝰ. Tollat hec crassa nebula ab oc̃lis vt reuelata facie gl̃a dñi speculãtes in im̃ensum illud pelagꝰ diuini lumis absorbeamur a dñi spũ ac deo nr̃o in vinculis charitatis astricti vnum cũ ipso efficiamur. Prestet et hoc nobis tuo interuẽtu o maria filius tuꝰ iesus xp̃us deꝰ z dñs noster. cui laus z gl̃ia et gr̃arũactio in sempiterna secula Amen.

Diui Bernardi abbatis de miseria humana Sermo.

O Homo qui es ania rõnalis z humana carne subsistis cõditionis miserre. repletus multis miseriis. miser z miserabilis hõ paup: cecꝰ: nudus. plurimis necessitatib̃ subditus: ad cor tuũ reuertere. Quid foris vagaris: q̃d foris q̃ris: q̃d in carnalib̃ studes: quid in secularib̃ te implicas: quid in vanitatib̃ te involuis. in inferioribꝰ delectaris. et ab oĩbus interioribꝰ z superioribꝰ elõgaris: per ea que foris sunt diffunderis. Quãto magis ad mundũ accedis; tanto longius a

deo recedis. Quāto magis foris es sapi-
ens: tāto magꝭ int⁹ stult⁹ efficerꝭ. Quāto
magꝭ extra lucrarꝭ: tāto magꝭ intus pdis
Quāto magꝭ i his q̄ foris sunt vagaris:
tāto magis intus euacuaris. Quāto ma
gis in tpalib⁹ es sollicit⁹: tāto magis es
mēdicus i spiritualib⁹. Quid est hō q̄ oia
ordinas: ⁊ teipm nō vis ordinare. Quid
in oib⁹ es prudēs: ⁊ circa temetipm es in
sipiēs. Quid est q̄ ad oia q̄ foris sunt sol
licit⁹ es bona facere. ⁊ temetipm sinis esse
malū sp ⁊ inutilē. Dormit in te spūs dei:
⁊ vigilat in te spūs mūdi. Vacat i te rō:
⁊ viget in te sensus: extinguit i te spūs dei
dñat i te amor mūdi. Feruet in corde tuo
amor terrenorū: ⁊ mortit in te amor eternō-
rum bonorū. Vundū diligis ⁊ deū relin
q̄s Omniū recordaris: ⁊ teipsum obliui-
sceris. Que sup terrā sunt desideras ⁊ di-
ligꝭ: celestia ꝯo nō curas. appropinq̄s ad
iteritū: vt lōge sis a salute. Currꝭ ad dya
bolū ⁊ plongaris a deo. Redi: redi puari
cator hō ad cor: qr loquit deus pacē eis q̄
puertunt ad cor. Oia mūdi hui⁹ tibi de-
dit de⁹ ⁊ tu ppter oia relinq̄s eū. Oia ppt
te fecit de⁹: ⁊ tu ppt oia dimittꝭ temetip-
sum. Propter oia q̄ occurrūt tibi dimittꝭ
deum: ⁊ idcirco oia dimittent te. Propter
creaturas relinq̄s creatorē: ⁊ iō ꝯ te insur-
gēt oēs creature. Quia offendēdo creatorē
offēdisti oēz creaturā: ⁊ iō creature q̄ facte
sunt in ministeriū ⁊ vtilitatē tuā cōuertē-
tur i vindictā et penā tuā. Et ve tibi erit
sine fine: quia noluisti hīre bonū sine fine.
Recognosce itaq̄ hō miser recognosce te
metipm Recogita qr nihil fueris Attēde
q̄ vilis ⁊ malus es. Cōsidera q̄d futurus
es. Plāge hō miser plāge incessanter pctā
tua. Dele lachrymis malicias ⁊ miserias
tuas qr volūtate ppria peccasti. Displice-
at tibi sup oia displiceat tibi toto corde ⁊
ꝯtinuo displiceat tibi q̄ dūm immēse ma
iestatis hūtem ptātez oīs carnis ⁊ mitte
re corp⁹ ⁊ aiaz i gehennā: ausus fuisti offē
dere. Amarescat tibi amarissime cor tuū
q̄ deū summū pzem incōprehēsibilis bo-
nitatꝭ q̄ benign⁹ ⁊ misericors est sup igra
tos ⁊ malos volūtarie libēter ac delecta-
biliter offendisti. Tot⁹ displiceas tibi vt
tot⁹ possis placere sibi q̄ est summ⁹ verus
⁊ solus de⁹ cui nemo placet nisi qui sibi-
metipi displicet: ⁊ nemo ei displicet nisi q̄
sibimetipi placet. Dissipat nāq̄ de⁹ ossa
eorū q̄ hoibus placēt. Et qd altū ⁊ pulcr
est apud homines: abominabile est apud
deū. Miz est de te hō miser: ad mala q̄p-
pe es totus auid⁹: tot⁹ pmptus: tot⁹ faci
lis: tot⁹ sapiēs ⁊ tot⁹ sollicit⁹. Ad bona
āt es tot⁹ dur⁹: tot⁹ piger: tot⁹ tepid⁹: tot⁹
stult⁹: tot⁹ incredul⁹ ⁊ rebell. Vñ tibi h̄ ni
si a carne quā diligis ⁊ seqris: q̄a ꝯo car-
nē diligis carnē seqris: ⁊ qr carnē seqris
opa carnis facis ⁊ cū ea punierꝭ. Carnis
tue fruct⁹ est libido: concupiscentia: inuidia
infirmitas. i. fragilitas ⁊ dolor: vermis:
putredo fetens ⁊ fetid⁹ fetor. Tuipse es te
nebrꝭ ignorātie sic excecat⁹ vt nescias q̄d
sis: nō attēdis quo vadis: non aniaduer-
tis factū tuū: neq̄ in sidias inimici ⁊ tēp-
tationes ei⁹ fraudulētas intelligis. To
tus negligēs es nec cogitas q̄ tendere de-
bes: viā nescꝭ: ⁊ nō inquirꝭ. Grādis nāq̄
tibi restat via. Sollicite tibi q̄ris cibū ve
stitū ⁊ requiē ⁊ oēs carnis necessitates qñ
idiges. de vita ꝯo ⁊ salute aīe tue semp te
pēs: nō curas licz semp indigeas plenus
nequitijs ⁊ malicia. Miser hō vt miserū
pascas corp⁹ ⁊ vestias ⁊ carnis voluptā-
tibus q̄ post paucos dies a vermib⁹ deuo
rabit satis facias sollicit⁹ laborās: discur
ris: vigilas: ⁊ somnū non capis oculis vt
repleas ventrē: ⁊ p aia tua q̄ deo p̄sentan-
da est in celis: cur nō sollicit⁹ fatigaris vt
ipam pascas bonis opib⁹ ⁊ induas ꝯtuti
bus: ne appareat nuditas ei⁹. Hō tristis
q̄ris sp implere ventrē: cur nō pascꝭ aiam
esurientē: de vase stercorū semp curas ⁊ de
dei imagine cur nō curas. Pascis sterilez
⁊ que nō parit. Aiam aūt esurientē nō sa
cias bonis. Ve tibi erit qr aia tua propt
famē i te deficiet. Ve tibi est: ⁊ ve tibi erit
qr reddis q̄ sunt cesaris cesari: ⁊ nō reddis
que sunt dei deo: ⁊ iō maledict⁹ es a deo:
⁊ confunderis ab eo. Vide miser hō qr to
tum est vanitas: totū stulticia: totū demē
tia: quicq̄d cogitas: q̄cq̄d facis in h̄ mun-
do pter id solū qd in deū ⁊ ppter deū ⁊ ad
honorē dei facis. Quicq̄d sine deo facis
totū est malicia ⁊ vanitas: qr nihil est bo-
nū sine summo bono. Et magna miseria

hoīs est cū illo nō esse sine quo nō pōt esse
Vnde hō miser q̄ ad silitudinē et ad ima
ginē dei creat⁹ es: ⁊ ꝓpter nimiā charitatē
dñi nr̄i iesu xp̄i a morte eterna ac turpissi
ma redēptus es. ⁊ liberat⁹ es: ⁊ ad viden
dū claritatē summi dei sola inextimabili
miscōia sua vocat⁹ es ⁊ plurimis bñficijs
exquo cē cepisti ab altissimo pīe tot⁹ bo
nitat⁹ ad vitā eternā habendā p vnicū fi
liū suū inuitat⁹ es. miser hō recogīsce hunc
honorē. intellige dignitatē tuā: quia tāta
maiestate honorat⁹ es. Eter⁹ enī deus ⁊
immēsus creauit te: formauit te: redemit
te ⁊ inuitauit te. Maximus honor ⁊ am
plus amor. Cognosce o hō honorē tuū et
curre grās agēs ad inuitatorē tuū. ne for
te si ingrat⁹ ire noluer⁹: aut villa: aut bo
ues: aut vxor te ipedierint. irat⁹ dñs iube
at te succēdi: ⁊ tibi hostiū vire ekne imppe
tuū claudat. Cognosce ḡo hō honorē tuū
⁊ honora creatorē tuū. Sz heu hodie pōt
recte dici: hō cū in honore esset non intelle
xit: compat⁹ est iumētis insipiētib⁹ et silis
fact⁹ est illis. Dignū certe ⁊ iustū est. vt q̄
soci⁹ noluit esse angelo ꝓ fiat silis iumen
torū ⁊ q̄ destruxit in se imaginē ⁊ silitudi
nē dei dignū est vt imago et silitudo iu
mentorū adhereat ei. Cognosce te ḡo hō
miser. cognosce te meliorē auib⁹. meliorez
cūctis animālib⁹: noli esse silis iumentis
insipientib⁹ q̄ solam vitā pñtem cogitāt.
q̄ tantū carnalia ⁊ tpalia diligunt qz nec
alia sciūt. Homo nō te subijcias carni nō
sis amator mūdi: nō te sustineas esse filiū
dyaboli ꝓ honorē potētissimi ⁊ sapiētis
simi ⁊ incōprehēsibilis p̄is tui altissimi
dei ekni: ꝓpter nomē dei admirabile nō te
ꝓstituas aduersariū ⁊ homicidā tui. ꝓpter
amorē benignissimi dei. nō te facias ini
micū oipotētis dei: ꝓp̄ vnigenitū ⁊ dile
ctū filiū iesum xp̄m: nō te facias sociū de
monioꝝ ⁊ cōbustionis ignis ekni: q̄ redē
ptus es p̄ciosissimo sanguīe agni īmacu
lati: noli tm̄ p̄ciū vilipēdere q̄ ꝓ te dei fili
us dignat⁹ est exoluere ne sempiternis in
uoluar⁹ incendijs. Tūc enī penā maximā
habeb̄ sine remedio tūc dolorē inopinabi
lem patier⁹ sine fine. ⁊ tormēto plen⁹ eris
nūq̄ tm̄ alleuiaber⁹. qz q̄ nō fleuit qū erat
tp̄s flendi eterno luctu lugebit. sz sine fru
ctu. Redi ḡ ad te hō: redi ad spūalia. redi
ad ekna et celestia gaudia: redi miser redi
ad filiū: ne tardes ꝓuerti q̄ te sua ptāte fe
cit: sua sapia redemit: sua inenarrabili bo
nitate ad se vocauit ⁊ expectat adhuc q̄tti
die vt te coronet. Quid q̄ris extra illuz.
Quid desideras p̄ter ip̄m Quid tibi pla
cet sine ipo. Ipse fecit oia: ipse hz oia: ipse
est oia Qōcunq̄z bonū cupis: qōcūq̄z pul
crū q̄ris: qōcūq̄z dulce ⁊ delectabile requi
ris. totū in ipo inuenies ⁊ in ipo pfrueris
Si gaudere ip̄e gaudiū est. Si te pugna
re delectat ip̄e palma est. Si coronari vis
ip̄e corona est. Si vincere cupis ip̄e victo
ria est. Si potentiā desideras: ip̄e potētia
est. Si fortitudinē q̄ris: ip̄e fortitudo est.
Si iusticiā vis hz̄e ip̄e iusticia est: si amas
sapiam ipse fons sapie est: si charitatē vis
de⁹ charitas est. si diuitias appet⁹: ipse di
ues est. Si pulcritudinē vis hz̄e summa
pulcritudo ip̄e est. Si plenitudinem q̄ris
oīs boni ip̄e plenitudo est. Si gl̄iaz ⁊ ho
norē cupis vera gl̄ia ⁊ sūm⁹ honor de⁹ est
Si pacē vis pax eterna ipse est. Quicq̄d
boni q̄ris sūmū bonū ⁊ omne bonū ip̄e est
imo semp est tot⁹ desiderabilis: tot⁹ dul
cis: tot⁹ amabilis: tot⁹ suauis ⁊ tot⁹ dele
ctabilis. Ip̄e semp vbiq̄z tot⁹ est: vbicūq̄z
fuer⁹ sine ipo male eris ⁊ male tibi erit: et
vbicūq̄z fuer⁹ cū ipso bñ eris ⁊ bñ tibi erit
Subijce itaq̄z te totuz ei q̄ te totū fecit a q̄
oia habes. cui⁹ grā omī momento vteris
Serui sēp ei q̄ nō patit oia nocere tibi: q̄
semp nocerēt tibi libent: siue infirmitates
siue hoīes: siue bestie vel demōes vel q̄cū
q̄z alia. Serui semp ei q̄ nō sinit te cadere
in omia pcā: q̄ nō pmittit vt inferas tibi
oia mala ac dāna q̄ libent faceres. Tot⁹
semp ama p̄em ⁊ filiū ⁊ sp̄m sanctū soluz
verū ⁊ summū bonū q̄ semp solus vere et
sūme te diligit. Placeat igit tua volūtas
sibi ⁊ volūtas ei⁹ semp placeat tibi. Sem
per cōcorda te cū eo semp seqre ei⁹ volūta
tē in oib⁹ q̄ semp bonū tuū vult q̄ nihil a
liud curat nisi salutē tuā. cui⁹ volūtas ad
miserandū tibi est beniuola: ⁊ delectat bñ
facere tibi. Nunq̄d putas teip̄m magnuz
amicū tibi. Magis amic⁹ est de⁹ tibi q̄z
tu ipse tibi. qm̄ magis ipse diligit te q̄z tu
temetip̄m. Nunq̄d credis alter⁹ auxiliū

forti⁹ aut alteri⁹ cōsiliū vtili⁹. Erras si id credis. Stultissim⁹ et dementissim⁹ es q̄ tua desideria vl'alio⁹ seq̄ris: ⁊ illi⁹ ꝯsiliū dimittꝫ: q̄ semp est amic⁹ dulcis sapiēs ⁊ pi⁹ cōsiliari⁹ ⁊ saluator ⁊ sup oia adiutor fortis ⁊ potens pater futuri seculi et princeps pacis. Amen.

Diui Bernardi de pugna spirituali Sermo primus.

Ex diues et potēs de⁹ omp̄s filiū sibi fecit hoīem quē creauit. Cui si cut puero delicato pedagogos delegauit legem ꝓpheras ceteroscꝫ tutores ⁊ auctores vscꝫ ad p̄finitū tp̄s ei⁹ cōsūmariōis ⁊ instruxit eū ⁊ monuit: dn̄m eū cōstituens paradisi. oēscꝫ thesauros gl'ie sue ei ostendēs ⁊ repromittēs si se nō desereret: et neq̄d deesset bonis ei⁹ etiā libe⁹ arbitriū indulsit: vt bonū ei⁹ eēt volūtariū nō coactū. Accepta licētia boni et mali cepit eū redere bono⁹ suo⁹ a ꝯcupiscētia sciēdi bonū ⁊ malū. Egressus igit de paradiso bone conscie noua q̄rens q̄ nesciebat q̄ nulla ad huc nisi bona nouerat. p̄ris legib⁹ et pedagogis relictis māducauit de ligno scie boni ⁊ mali ꝯ vetitū p̄ris. ⁊ abscōdēs se miser ⁊ fugiēs a facie dn̄i cepit vagari insipiens p mōtes altitudis: p valles curiositatis: p cāpos licētie: p nemora luxurie: p paludes carnaliū voluptatū: p fluct⁹ curarū secularīū. Vidēs antiqu⁹ p̄do puer⁹ lasciuū sine custode sine rectore ꝓcul a domo p̄ris vagantē accessit ad poma illa inobedētie manu male p suasiōis illi porrigēs. Postq̄ ꝯsensū ab eo elicuit aggressus est miserū ⁊ in terrā: et in frena desideria eus p̄cipitās pedescꝫ. i. mētis affectiōes ne surgat fortissimis ei secl'ar⁹ cōcupīe vinculis alligās: manuscꝫ opis ⁊ ocl'os mētis: misit eū in nauim male securitat⁹: ⁊ flante vehement vēto adulatiōis trāsuexit eū in longinquā regionē dissimilitudis Venēs ille in regionē nō suā venalis fact⁹ est oib⁹ q̄ p̄tergrediunt viā. Discit porcos pascere. siliquas porco⁹ manducare. Dediscit oia q̄ didicerat: discit q̄ nesciebat seruilia scz opa victuscꝫ in despatiōis carcere vbi in circuitu impij ambulant. In mola illa impie circuitōis cogit molere cmolimēto male ꝯscie. Proh dolor vbi est nūc p̄ ille potētissim⁹ ⁊ dulcissim⁹ atq̄ liberalissim⁹ Nunq̄d pōt obliuisci filiū vteri sui: absit: Nō obliuiscit: cōdolet ⁊ conq̄rit de absentia ⁊ pditiōe filij. Vādat amicis: sollicitat suos: oēscꝫ suscitat ad requirendū eū. Vn⁹ seruo⁹ scz timor ad impiū dn̄i. fugitiui vestigia pseq̄ns in pfundū carcer⁹ inuenit filiū regis carceralib⁹ petrō⁹ sordib⁹ obsitū: vinctis ⁊ catenis male ꝯsuetudinis ligatū miser ⁊ amentē: ⁊ in miseriis securū ⁊ ridentē. Quē ꝓbis ⁊ verberib⁹ vrgēs vt exiret ⁊ rediret tanta miser⁹ ꝯfusione deiecit vt sic mortī iā vicin⁹ iaceret: et adhereret ī terra vent' ei⁹ Ingressus est eo dē vestigio alius cui nomē spes videscꝫ filiū reg⁹ a timore nō erutū sed obrutū: non adiutū sed deiectū accessit leuit' ⁊ suscitās eū a t'ra inopē: ⁊ de stercore erigēs pauperē. leuāscꝫ caput ei⁹ et coacta in vnū veste ꝯsolatiōis: ocl'os ei⁹ detergēs ⁊ faciez. heu inquit quāti mercēnarij in domo p̄ris tui abūdant panib⁹. tu aūt hic fame per⁹. Surge obsecro ⁊ vade ad p̄rem tuuz ⁊ dic ei. Pater fac me sic vnū ex mercēnarijs tuis Tūc ille tandē vix ad se reuersus modicū. tu ne es inq̄t spes. Et quō spei potuit introit⁹ patere intantū ⁊ horrendū pfundū desperatiōis mee. Ego sum spes a p̄re tibi trāsmissa: te adiutura: te nō desertura donec te introducā in domū p̄ris tui ⁊ in cubiculū genitric⁹ tue. Et o inq̄t ille dulce leuamē labo⁹: dulc⁹ cōsolatio misero⁹: o vna nō infima de trib⁹: cubilis regij assistrib⁹. vides carcer⁹ mei pfundū imane. vides vincl'a mea q̄ tū ad ingressum tuū maxīa iā ex pte dirupta sunt: et dissoluta. Vides captiuato⁹ meo⁹ immanē multitudinē: fortitudinē: velocitatē: astuciā. Et q̄s est loc⁹. At spes: ne timeas inq̄t q̄ nos adiuuat misericors est q̄ p nob⁹ pugnat oī potēs est plurescꝫ nobiscū sunt q̄ cū illis. Sup hec oia adduxi tibi a p̄re equū desiderij: cui cū insederis me duce ab his oib⁹ secur⁹ pficisceris. Duxit ⁊ mollib⁹ stramētis pie deuotionis submissis ⁊ bono⁹ exēplo⁹ calcarib⁹ additis eq̄ desiderij imposuit filiū reg⁹. Sz frenū defuit tāta erat festinatio fugiēdi. Illico equus currit vt ef frenis. trahit spes ante. timor verberibus

vrget ⁊ minis. Tūc videres hoc cōturbati sunt ꝓncipes edom robustos moab obtinuit tremor obriguerūt omnes habitatores chanaan. Irruat sup eos formido et pauor in magnitudine brachij tui: fiāt immobiles q̄si lapis donec pertranseat filius tuus iste quē possedisti. Sz cū sic ferūtur ꝓcipites. effugiūt q̄dem: sed nō sine pericolo: qz sine mō ⁊ sine consilio: ꝓpter qd a patre trāsmissa accurrit prudētia vna de sūmis ꝓncipib⁹ padisi. in comitatu habens amicā sibi tēperantiā. ⁊ tenens currentes. partius inq̄t obsecro parti⁹. Qui festin⁹ est pedib⁹ offendit. si sic curritis offendetz. Si caditis filiū regis quē suscepistis liberandū inimicis reddit z: nā si ceciderit illico man⁹ eorū sup eū. Hoc dicens frenū discretiōis imposuit feruido illi equo desiderij. cuiscz habenas tēperātie cōmisit regendas. Cūcz timor de vicina ꝓrute inimicoꝝ: ⁊ tardiare fuge causaret. vade inquit prudētia retro sarbanas. scādalum es nob: fortitudo: ⁊ laus nra dñs et fact⁹ est nob in salutē. Et ecce fortitudo miles dei egregius accurrēs p cāpū fiducie extracto gladio leticie. nolite inquit nolite turbari plures nobiscū sunt q̄ cū illis. Tunc prudētia celestis curie assueta ꝓsilijs: caute inq̄t obsecro qz hereditas ad quā ī initio festinat sic dicit salomon in fine bēdictione carebit. pficiscimini ḡ non tā festinant q̄ prudent. Inimici nō sunt in itinere sed in ꝓxta iter scandalū solēt ponere in biuijs et triuijs ⁊ viaꝝ anfractib⁹: p̄cedā iracz: vos aūt tenete viā iusticie ⁊ velocit iducemur in castra sapie q̄ iam ꝓcul nō sunt a nob. Sapiētia em̄ est de q̄ dicit. concupiscis sapientiā disce iusticiā. Sic iracz dū viā vrget timor: spes trahit: munit fortitudo: tēperātia moderat. ꝓuidet ⁊ instruit prudētia: ducit ⁊ ꝓducit iustitia. appropinq̄t filius regis castris sapie. q̄ noui hospitis audito aduētu p̄occupat eū q̄ se concupiscit. occurrit ⁊ ostēdit se in vijs hylarit. Fossa ꝓfunde hūilitatis castra cingebat. sup quā fortissim⁹ et pulcerrim⁹ murus obedientie edificat⁹. celos penetrabat quē bonoꝝ exēplo hystorie vndiqz depicte mirabiliter decorabāt. Edificat⁹ em̄ erat cū ꝓpugnaculis mille clypeis ex eo dependebāt: omis armatura fortiū porta ꝓfessionis omibus patēs. Janitor in limine dignos inducēs et indignos abyciens: p̄co super portas clamās si q̄s diligit sapiam ad me declinet ⁊ eā inueniet ⁊ eā dū inuenerit. bēus est si tenuerit eā. Huc fili⁹ regis occurrētis sibi sapie ducatu introductus: imo vlnis deportat⁹ familie regie vallatus obsequijs ad medie ciuitatis arcē ꝓducit vbi edificauit ipa sibi domū excidit colūnas septez subdidit sibi gētes sugborz ac sublimiū colla ꝓpria ꝓrute calcauit. Ibi collocat in loco sapie quē ambiūt. lx. fortissimi ex israel vniuscuiuscz ensis sup femur suū. Adest dauid in tympano ⁊ chorō in cordis ⁊ organo ceterqz celestis curie panymphi. gaudētes ⁊ exultantes magis sup vno pctore penitentiā agēte: q̄z sup nonagīta nouē iustis q̄ non indigent pniam. Cū ecce veniens ab aquilone ventus turbinis ⁊ ignis inuoluēs tota cōcussit domū sapientie castra turbauit. Egressus est em̄ pharao cū curribus ⁊ equitib⁹ ꝓsequēs fugientē israel. Cogitauerūt etiā vnanimit aduersus eū testamentū disposuerūt tabernacula ydumeorū ⁊ ysmaelite. Moab ⁊ agareni gebal et amon ⁊ amalech: alienigene cū habitantib⁹ tyrū. Etm̄ assur ille magnus exterminator diabolus venit cū illis. Quid multa: obsessa est ciuitas tā surgunt tentationū machine. Vrget vndiqz inimic⁹ ille in insidijs draco: in apto leo: cogit socios: ignes iniciit: ꝓfodit muros: bella suscitat: insidias submittit: tot⁹ vrbis minās exciditū. Int⁹ ꝓ timor ⁊ angustie ⁊ a vehemēti ⁊ iprouiso hostiū ipetu oēs turbati sunt ⁊ moti sunt sicebri⁹ et oīs sapia deuorata est eoꝝ: ⁊ clamauerunt ad dñm cū tribularent ⁊ currit ad arcē sapie. Mala nūciant cōsiliū q̄rit. Reuersa em̄ ad se prudētia ꝓsuluit sapiaz q̄d facto op⁹ sit Illa accelerandū testat ⁊ q̄rendū summi regis auxiliū. Et q̄s inquit ibit pro nobis. At sapientia oratio inquit et ne morā faciat in eundo. ascendat sup equū fidei. Quesita diu oratio et in tanto tumultu vix inuenta adest. Ascendit illa super equū fidei: proficiscitur per viam celi: nec cessat donec intret portas domini in confessione atria ei⁹ in hymnis. Et sicut familiare

mãcipiũ cũ fiducia accedẽs ad tronũ gl'ie dei exponit necessitat' sue negociũ. Audito rex filij ꝓculo cõuersus ad ꝓsortẽ regni sui charitatẽ. O inq̃t quẽ mittã & q̃s ibit e nob. Ecce inq̃t ille. ego. mitte me. Tunc rex ꝓualẽs inq̃t ꝓualebis & liberab eũ. Illico egressa a facie dñi regina celi charitatẽ tota comitat militia celest'. Veniẽsq̃ & descendẽs in castra a ꝓtute & leticia pñtie sue ilico oia exhilarauit cõmota ꝓposuit. turbata placauit. Reddita ẽ lux miser' timidisq̃ fiducia. Redit corã spes q̃ pene aufugerat fortitudo q̃ pene corruerat. Resumit ꝓstãtiã tota sapie militia At inimici ciuitatẽ obsidẽtes. Quenã est inq̃unt tãta exultatio heri & nudiustertij: ve nob ve nit dñs ĩ castra. Vle nob fugiam' israelẽ: dñs em̃ pugt ꝓ eis ꝗ nos Sic & fugiẽtib' inimic' gr̃e dei ipetus letificat ciuitatẽ dei sctificauit tabernacl'm suũ altissim'. Deꝰ in medio eꝰ nõ cõmouebit adiuuabit eaz deꝰ mane diluculo Cõturbate sũt gẽtes & inclinata sũt regna: dedit vocẽ suã mota est ẽra. Dñs virtutũ nobiscũ susceptor nr̃ deus iacob. Suscipiẽs em̃ puerꝰ dei & puerũ suũ regina charitas erexit ad celũ p̃ticꝰ deo pñtauit. cui pr̃ placidꝰ et serenꝰ occurrẽs. cito inq̃t ꝓferte stolã ꝓmã & induite illũ & date ãnulũ in manu eiꝰ & calciamẽta in pedib' eiꝰ & ꝓducite vitulũ saginatũ et occidite. Epulari em̃ & gaudere oportet: q̃a iste filiꝰ meꝰ mortuꝰ fuerat & reuixit: perierat & inuẽtus est. Nota hic q̃ttuor ĩ pueri nr̃i liberatiõe Prio pniam sed fatuã. Secũdo fugã ꝗz temerariã et irrõnabilẽ. Tertio pugnã ꝗz tepidã & periculosaz. Quarto victoriã validã & sapientẽ Que oia in vno q̃libet fugiẽte de seculo inuenies primo em̃ ebes & insipiẽs: postea p̃ceps est et temerariꝰ in ꝓsperis: deinde tepidꝰ et pusillanimis ĩ aduersis: postremo ꝓuidus & erudit' & ꝓfectꝰ igne charitatis Peccãtes prĩa excipit negligẽtia sui deide curiositas rerũ exteriorꝝ & ad se nõ ꝓtinentiã: deinde ipaꝝ rerũ ꝓcupiscẽtia. Cõcupiscentiã seq̃tur ꝓsensus. cõsensum cõsuetudo: cõsuetudinẽ cõtemptus: cõtemptũ malicia. i. affectus & delectatio pcti. Negligẽtia tardat curiositas impedit: ꝓcupiscẽtia ligat: consensus stringit vl' obdurat: cõsuetudo trahit: contẽptus p̃cipitat: delectatio incarcerat carcere desperationis: q̃re pctor dũ venerit in ꝓfundũ desperat. Veniẽs aũt spiritus sctũs & visitans miserã aiam ꝓ septiformẽ gr̃am suã ꝓmũ infundit ei timorẽ: timori subinfert pietatẽ: vt miseriã timoris suauitas cõsolet pietatis: pietati scientiã. s. vt sciat vti & timore & pietate ne a timore tristicia abũdantior absorbeat: ne a pietate p̃sumptio vana p̃cipitet: scie fortitudinẽ. s. cõtra tẽptatiões: et vt ꝓficiat in bono: nõ tm̃ sciẽtie sed etiã fortitudini: cõsiliũ. vt nec sciẽtie nec fortitudini nimius credat. sed oia cũ cõsilio agant: cõsilio intellectus vt iã in interiori cordis sui legat ꝓ se nõ solũ queqz cõsulant hoies sed etiã que sit volũtas dei bona & bñ placẽs & ꝓfecta. intellectui sapientiã. vt q̃ hactenꝰ cõsilio vel intellectu didicerat iã ei trãseat in affectũ: vt ꝓ semetipam, ex gr̃a dei sapiat: & sapidũ ei fiat & dulce q̃cquid hactenus durũ videbat & intolerabile Primũ q̃ negligẽtie opponit timorẽ: & q̃ timet nihil negligit: curiositati pietatẽ. i. affectus ad deũ: que sicut dicit apl's ad om̃e opus bonũ vtilis est & omnino cõtraria curiositati. Cõcupiscẽtie scientiã vt sciat seipam & in interioribꝰ suis vaga nõ egrediat ad ꝓcupiam seculine audiat illud. Si ignoras te pulcra inter mulieres egredere & pasce edos tuos: vel vt sciat q̃ vana sunt et caduca q̃ cõcupiscit: cõsensui fortitudinez ne vincat ad cõsensum: cõsuetudini cõsilium qz cũ ventũ fuerit ad cõsuetudinẽ tũc vere opus est cõsilio: cõtemptui intellectũ qz cõsilio iam hoim cõtempto nisi ꝓ se intelligat periculũ suũ iã primus est desperationi malitie: sapientiã: qz sola sapiẽtia vincit maliciã. Destruẽs aũt spũs scilicet ꝓ septiformẽ gratiã suã in ania hũana septiformẽ hanc miseriã statim in ea edificat septiformẽ beatitudinẽ ꝓ spiritũ timoris faciẽs beatos paupes spũ: ꝓ spiritum pietat': beatos mites ꝓ spm̃ scientie: beatos lugentes ꝓ spiritũ fortitudinis: btõs esurientes & sitientes iusticiã. ꝓ spm̃ consiliꝰ: beatos misericordes. ꝓ spiritũ intellectus: beatos mũdo corde. ꝓ spiritũ patiẽtie: beatos pacificos. cum sapiẽtia vincit maliciã & pax illa dei exultat in corde que

exuperat omnē sensum: et hec est perfectio seruorum dei.

Diui Bernardi de pugna spirituali Sermo secundus.

Inter hierusalē ⁊ babyloniā nulla pax est: sed guerra cōtinua. Habet aūt vnaquęq; ciuitas regē suum. Rex hierl'm xps dñs. rex babylonis dyabolus: ⁊ cū alterū in iustitia: alterū in malicia regnare delectet: rex babylōis q̄s potest de ciuib⁹ hierl'm p ministros suos spirit⁹. s. immūdos seducit: vt seruire eos faciat iniqtati ad iniquitatē: ⁊ in babylonē trahit. Qñ cū vnū de ciuib⁹ suis constitutus speculator super muros hierl'm trahi cerneret nūciauit regi captā p̄dam i babylonē duci. Rex ꝓ hierl'm aduocans spm timoris militē in talib⁹ strēnuū. vade inquit: eripe prędā nostrā. Ille aūt vt semp est ad oīa impanti parat⁹ cū velocitate hostes ꝓsequit ⁊ i auribꝫ inimicoꝝ fact⁹ est repēte sonus tanq̄ adueniētis spūs vehementis Timor eīm sup eos intonuit ⁊ ad vocē ꝓtrit⁹ ei⁹ hostiū robur cōtremuit q̄s in fugā cōuersos timor nō lōgius prosecutus est: sed ereptū reducebat ad ꝓpria Verū vnus ex aduersis tristicie spūs nō erat cū eis quādo timor aduenit. Hic cū cerneret socios sic fugientes: ab insidijs in quibus latebat ocius aduolauit. A timore inquiūt factū est istud obprobriū oib⁹ nobis. Ne timeatis a timore isto ait tristicie spūs. Scio eīm q̄d facto op⁹ sit. Ibo ⁊ ero spūs mēdax in angulis semitaꝝ: ⁊ amicū me simulabo timoris: Noui eīm hoīem: nec est agēdū cū eo vi sed fraude Vos autē expectate finē. Fecit q̄d dixerat et viarū ꝓpēdia captās p̄cessit timorē. Reuersusq; iter p viā qua q̄diebat timor: obui⁹ ei factus est nō amica: sed iniqua cū eo cōmiscens colloquia: ita vt seducere eū ceperit ⁊ timor nescius bono aīo sequebat. Prope iā erat vt eos i foueā desperatiōis impelleret. Sz speculator regi indicat quid agat. Rex aūt hierl'm vnū de militib⁹ spēsz p̄cipit accersiri: quē cū equo desiderij ⁊ ense leticie i auxiliū iubet accelerare timoris Fidel' miles ad impiū reg⁹ egredies cū p̄uenisset ad locū vibrās ensem leticie tristicia effugauit. Sicq̄ liberatū cōciuē et ī impositū eq̄ desiderij p̄cedēs trahebat funiculo p̄missionū: ⁊ timor seq̄ns vrgebat facto flagello de funiculis petrōꝝ. Ibat igit volūtari⁹ equus hinc attract⁹ inde cōpulsus. Sz in tā rapido cursu timendū ei fuerat de aduersarioꝝ icursu. Qñ ⁊ collegerūt milites babylonie cōsiliū dicētes. Quid facim⁹ qz sic euasit: quē iā cū securitate possidebam⁹. Quō plausus inferni ꝓsus est in plāctū: ⁊ p solos duos milites gaudiū est i celis sup sui liberatōne cōciuis. Vn⁹ aūt ex eis ceterꝫ neq̄or cū sceleris hui⁹ opifex eēt: ꝓhanū cōsiliū ꝓtulit dicēs. Vos nescitꝫ nec cogitatꝫ: qz modo ad capiēduꝫ phas sit: ⁊ sic capt⁹ difficilius eripi possit Vos igit alōge ꝓsequmini ego mei angelū lucꝫ trāsfigurabo: ⁊ vt ignaros vie tāq̄ aduenas ⁊ pegrinos docēdi simulatōe decipiā. In hūc igit moduꝫ fraude exposita regi nr̄o speculator annūciat quid agat. Venire q̄dē hoīem eqno impositū desiderij: sed plusq̄ oportet ꝓperare: eo q frenuꝫ ⁊ sella deessent. Hostes inquit alōge ꝓsequunt. Alij tanq̄ inueterati diep maloꝝ viaꝝ cōpendia captāt. Sz ⁊ nūc vnū video in q̄ amicoꝝ nr̄oꝝ relucꝫ effigies: a nobis tm̄ nō ille exiuit Necesse est eat q̄ introgare nouerit eum. nr̄ es an aduersarioꝝ. Porro rex cui⁹ aīm sp cura sollicitat aiaꝝ duos suos ꝓsiliarios ei mittit prudentiā scz ⁊ tēperantiā: q̄rū tēperantia q̄dē frenū discretōis imposuit: ⁊ spem moderati⁹ incedere ꝓsuasit. Prudētia ꝓ timorē increpās ⁊ arguēs improbitatꝫ cū de futuro cōmonuit: ⁊ eq̄ sellā circū spectiōis apposuit vt nō caderet ascensor ei⁹ retro. s. p̄teriti cōfusiōe peti: aū meditatiōe iudicij: a sinistrꝫ patiētia munirēt a dextris hūilitate Porro spes ⁊ timor dedere calcaria. spes i dextro pede expectationē p̄mij: timor in sinistro metū supplicij. Et facta mora cū adue sperasceret: et inclinata eēt iā dies rursus ꝓgregati sunt hostes i mlt'rtudie vt dimicarent ꝓ eos Pauet timor: spes accelerat: sz vix tādē eos ad ꝓsiliū prudētia tēperātiaq̄ reuocauit Et illa videtꝫ inq̄t: qz nox appropinq̄uit: dies p̄cessit: ⁊ q̄ ambulat in tenebrꝫ nescit q̄ vadat Porro nob grādis restat via: nec parua est hostiū mlt'rtudo,

Est aūt miles q̄dā regi nr̄o fidelissimus: quē ego noui bn̄s castr̄ ꝓpe nos posituz: ⁊ firmū ei⁹ biraculū: qz i petra posuit niduz suū. Diuertam⁹ ad illō si placet: qz bonū est nos illic ē. Q̄ō cū placuisset oīb⁹: ⁊ du cēs tineris q̄ssent ait prudētia. Armiger me⁹ rō p̄cedat nos: est em̄ gnar⁹ viar̄: ⁊ no tus iusticie vtpote ꝯ sanguine⁹. Precedē te itacz rōne ⁊ ceteris subsequentib⁹ ante uenit rō: ⁊ salutata iusticia nūciauit hospi tes aduēnare. Querit illa q̄ sint: vn̄ ad q̄d veniāt sciscita. Et cū recognouisset: hyla ri vultu surgēs fugientib⁹ occurrit cū pa nib⁹: ⁊ obuiauit ill q̄si mat̄ honorificata: susceptāz aīaz ab eq̄ deposuit ⁊ ī penetra bilib⁹ dom⁹ auidā collocauit: insequit ho stilis exercit⁹ ⁊ castr̄ obsidēs inq̄rit si q̄s forte pateret ingressus: ac tāq̄z leo rugiens circuit q̄rēs quē deuorēt: sz cū illō vndicz munitū inuenīt: tētoria figūt: ⁊ excubias ordināt ne q̄s ingredi vel egredi valeat vt mānē facto istructz machinis diruāt ⁊ irru ant sup eos. Interī tior pauiditate ⁊ sol licitudine nō piger: nec vnq̄z secur⁹ cōmi litones excitat: iusticiā ꝯuenit: de muniti one loci de p̄ parātō armor̄ q̄rit: adiciens ne forte sustētationi deficiāt alimēta. Ad hec iusticia rndit. Sit⁹ loci vt aīa duerte re potest̄ saxo suo: ⁊ inaccessibilis est pau cos hz indigenas q̄s arido ordeacei panis cibo sustētat: ⁊ nūc sup sunt nob̄ quicz pa nes ordeacei ⁊ duo pisces. Et tior Quid hec inq̄t sunt inter tātos. Cepit igit̄ ma gis pauere ⁊ tedere: ⁊ arguens aīam: q̄ ab equo desiderij descēdisset illud sepius me morabat esse nouissima hois ill⁹ peiora prior⁹. Equus em̄ ille veloci cursu festi nus aduolabat ad vrbē: nunc sol⁹ rōnis ꝯmissus ducatur: ipa inq̄t videt̄ si nō me lius erat tūc magis q̄z nūc Papetam em̄ aduersus spem ꝯria sentientem timor in surgeret: sed temperantiā aduocauit. Ac cersita prudētia impr̄obitatē timoris ob iurgās in aduersarios inquit o timor mu cro deseuat. Nesc̄ quia rex noster rex ꝓtu tum est dn̄s fortis ⁊ potens dn̄s potens ī p̄lio. Eat igit̄ nūcius q̄ suor̄ necessitates exponat: adiutoriū flagitet: auxiliatorem adducat. Et q̄s ire poterit: ait timor. Te nebre oriunt terrā: ⁊ muros obsidet ho stium puigil multitudo: ⁊ nos ignari tan q̄z in regione longinqua. Aduocant igit̄ hospitē suā iusticiā. Si q̄d inquiūt potes adiuua nos. Quib⁹ illa Bono aīo estote est em̄ mihi nūcius fidelissimus regi bene notus ⁊ curie oratio. s. que i secreto noct̄ silētio p ignotas semitas archana celi pe netrare ⁊ cubiculū regis adire: ⁊ oportūa importunitatē piū regis aim iflectere non indoct⁹ supplicatōe miserabili laborātib⁹ auxiliū solut⁹ impetrare. Eat ille si placet ecce em̄ p̄sto est. Cūcz oēs rndissent placz prudētia q̄d regi insinuet dictāte: iusticia vt fideliter agat: ⁊ ne vacu⁹ reuertat p̄ci piente: ceteris ⁊ maxie timore: vt iter acce leret dep̄cantib⁹ p occultos quosdā muri exitus dimissus est. At ille hostiū cuneos penetrās securus oi aue velocior in mo mento in ictu oculi vscz ad portas noue hierl'm peuenit. Quas cū clausas reperisz ⁊ pulsasset ianitor⁹ egreferentib⁹ q̄ intē peste noct̄ silētio ciuitatē impleret clamo ribus: ⁊ regi ipi nō vereret̄ ipoztun⁹ existe re: ille pseuerabat pulsans: ⁊ ampli⁹ loq̄ batur. Apite inq̄t mihi portas iusticie: et ingressus in eas ꝯfitebor dn̄o regi nostro ī ore meo fm multitudinē dolor̄ meorum q̄ sunt ī corde meo: hec inq̄t porta dn̄i mei iusticia me misit ad vos vt ītroducar ad regē: qz ad ipm̄ habeo secreta q̄ perferam. Vox turturis audita est in terra nr̄a. Et cū ꝯgnouissent nunciū esse iusticie: intro duci eū p̄cipiūt. Ingressa oro ad regē ado rauit eū ⁊ ait. Rex ineternū viue. Et ille. Recte ne sunt oia circa dūm tuū ⁊ q̄ illius st. Et oro. Recte dn̄e vīt gr̄a. Porro vnū est necessariū. Seru⁹ ille p̄ a cornib⁹ vni corniū capt⁹: sz ad imperiū regis ereptus diuertit ad militē vestr̄ dn̄m meū. En do mine mi terra illa australis ⁊ arēs est ⁊ ci bum nō habet. Det dn̄s bēdictionē: ⁊ ter ra nr̄a dabit fructū suū. En ꝯgregati sūt hostes in multitudine vt dimicent ꝯ nos ⁊ ignoramus q̄d agere debeam⁹: ⁊ nos fa tigati sum⁹ ieunio hodie. Da nobis dn̄e auxiliū de tribulatōe: qz non est alius qui pugnet ꝓ nobis nisi tu de⁹ noster. Porro rex noster cui⁹ natura bonitas: mot⁹ his lachrymis ait. Quē mittemus. Ad quez charitas. Ecce ego dn̄e mitte me. Rex aūt

querebat de socijs. Sed charitas domesticam sibi familiā dixit sufficere Exijt igitur vnacū comitatu suo illo nobili.s. gaudio:pace:pacia.lōganimitate:bōitate māsuetudie:benignitate fide:modestia: ꝓtinētia:castitate His stipatus dux isignis ꝓgredit: certusq; de victoria erecto signo triūphali ꝑmā ꝓtrāsijt inimicoꝝ:scōamq; custodiam. Cunq; venisset ad portā ferream ciuitatis vltro aperta est eis. Ad cuius ingressum facta est leticia magna i oppido. Cunq; suadēre gaudio vociferarēt omnes ⁊ acclamarent:exort⁹ clamor castra exteroꝝ perterruit ⁊ illi q̄ inquiūt vox ista exultationis auribꝫ nr̄is de castr⁹ hierl'm Nō erat ita heri ⁊ nudiustertius:forte venit eis auxiliū: ⁊ impetum facient in nos. Fugiamus israelē:dn̄s em̄ ꝑ eis ꝯtra nos pugt. Interim charitas more impatiēs ordinari exercitum aperiri portas: ⁊ ꝓseq̄ cepit inimicos.aptē.denūcians: vadā ad portas inferi:sicq; vno impetu vniuersus charitatis exercit⁹ ꝓcedit. Quos babylonij nō ferētes fugiūt sed nō effugient. Cadent siquidē a latere timoris mille: ⁊ a dextris charitatis decē milia. Amē.

Diui bernardi abbatis de pugna spirituali. Sermo tertius.

Ater hierusalem ⁊ babyloniā ordinate sunt acies ad belluz. Hinc dauid manu fortis aciem ꝓducit ꝓtutū terribilē ⁊ ordinatā:inde nabuchodonosor babylonis spūalia neq̄tie suūq; illū vitioꝝ tumultuosum exercitū dirigit ex aduerso. Procedit de castris dauid tirūculus nouitⁿ nuper in militiam regis iuratus: ⁊ ꝑ manus ipius dauid ꝓbi dei gladio accinctus ⁊ spūalibꝫ armis insignitus ingentes gerēs aios ⁊ ꝯ regis edictū ad faciēdū sibi nomē:pluſq; ad hostē vincendum impacientissimus. Equ⁹ erat ei feruidus ꝓriū.s.corꝑ de succo adhuc seculi: fortis viridis lasciuus animisq; eⁿ ꝯueniens: cui insidens ferebat insignis: castrorūq; suoꝝ designās disciplinā contemptis socijs stolida quadā ꝑsumptiōe longe ꝑ ceterꝰ ꝓgrediebat estuans ⁊ anhelās ad faciendū sibi nomē. Vidēs dauid impetuosam eⁿ ꝑsumptionē ꝑ filiū suum salomonē sub interminatōe ei mandauit. Vle soli qz si ceciderit nō hēbit subleuātē Cui⁹ ille monita quipendēs cum sibi vel alijs ostēdere magne ꝓtutis sue quereret occasiones ⁊ ꝑclaꝝ aliqd̄ facinⁿ moliret: conspicat̄ eminⁿ in qte hostili vnū de inimicis fortis malitie astute ⁊ equitie armabūtem ignea manusq; plenas iaculis igneis multos vulnerantē: vulneratos occidentē:occisos ꝯculcantē facile capientē: difficile relaxantē spm̄ fornicatōis. Hic se ostensuꝝ ꝑsumēs ꝑclarā ꝓtutē suā impetum in eū dirigit ⁊ ꝓmptū illū equū suuz ieiunioꝝ ꝓberibꝫ ⁊ vigiliaꝝ calcaribꝫ pungens tot⁹ ferit in illū. Clamat a tergo prudentia qce qcclamat discretio sustine sustine: totusq; eū increpat dauitic⁹ exercit⁹ q̄s ille oēs surda aure ꝑteriens fertur mis tot⁹ in malū suū ⁊ nescit Vidēs nabuchodonosor ifremuit: ⁊ malū ei parās dolos ꝑmittit. Occurrūt em̄ illi a latere i ꝑceps ruenti sorores due superbia ⁊ vana gloria acclamātes ei in dolo euge euge. Quibꝫ ille miser nimis credul⁹ tot⁹ ferit in ꝑceps ⁊ nescit q̄ iā vndiq; eū circūuallent insidie. Spūs q̄dem fornicatiōis iam crebro tales ⁊ taliū impet⁹ expert⁹ fugaz simulat ⁊ delusum miseꝝ seq̄ ꝓuocat donec ꝑ patentem portā i medio babylonis introductū suis illū socijs tradidit illudendū. Castri margia ⁊ fornicatio equū sibi vendicant nec dn̄m suū ius i eo hr̄e vltra ꝑmittunt. Iam q̄ ꝑe deficiebat: iam fatigat⁹ diuersitate q̄rebat: in medio quippe pugne sub pugnte ceciderat: ⁊ casu suo vehemēt attriuerat sessorē suū. Quē illi cū babilōis refectū reipinguatū suis subdidere fuitijs. In miseꝝ ꝓo ira iuidia cecat̄q; vitioꝝ turba ꝯsurgit ⁊ fiducialit̄ sup̄ dorsū eⁿ fabricāt pctōres. Sz ⁊ fornicatio eⁿ nisi ꝓga fugiētis: nil adhuc ille viderat. aptā iā facie ⁊ ipudēti frōte i eū ꝯsurgit. ⁊ spicta ignea in cor eius torquet gladiūq; iceruicē eⁿ erexit: ꝓiectūq; in terrā ꝯculcat: ⁊ coco regis babilōioꝝ nabuzardā eū tradēs eⁿ ī mūdꝰ gurgitōibꝫ sbdidit illudēdū: nec iā patit̄ vt hōesta i eū vitia manū mittāt: sz ī mūdꝰ scurrꝰ ꝯ coqna ꝓgꝰ.i. fedꝰ ⁊ horrēdꝰ vitijs exhibent irridēdū. Sic igit̄ captus ab inimicis ligatur funibus male consuetudinis ⁊ precipitat̄ in carcerē desperatōis.

Rex aūt dauid coopto capite lugebat dicēs. Absalon fili mi fili mi absalon. Vocansq; vnū de regia clientele assedis i huiusmōi vtilē: ⁊ pbatū timorē. s. ad reqrendū eū dirigit ⁊ obedientiā secū mandauit vt ereptū de carcere tutele cōmitteret obediētie. Missus timor venit ⁊ suscitat misex: ereptūq; de carceralib⁹ claustris: ⁊ vinculis sicut sibi iussum fuerat obediētie tradidit equū suū ei restituit sz ferocē ⁊ rebellem: ⁊ q̄ vix vltra dōm digrek agnoscere. Quē obediētia ap̄phēdēs: ⁊ freno ferreo cohibēs lz renitentē pkimū ⁊ recalcitrantem anti q̄ dño subdidit docuitq; cū mutare fortitudinē. Susceptū itaq; a timore obediētie deducēs militē xpi p aliā viam reduxit in regionē suā pmāq; ei mansionē apō pietatē ꝓstituit: vt. s. aios ei⁹ q̄s timor exacerbauerat pietas pris reuocatos refocillaret. Secundā apō sciam: vt sciret vñ ⁊ quo sibi esset redeundū: sciretq; vti ⁊ pietate ⁊ timore ne pietas extolleret: timor frāgeret. Tertiā apō fortitudinē: q̄ eū ad pagendū redit⁹ sui iter ꝓfortaret. Quartā apō ꝓsiliū: vt vlteri⁹ cū ꝓsilio oīa facerz nec a ducatu obedie i aliq̄ declināret. Quī tū apō intellectū: vt nō iam ꝓsilio tantum hoīm: sed ipe p se iam intelligere inciperet q̄ sit voluntas dñi bōa ⁊ bñplacēs ⁊ pfecta Sexto ad mansionē puenit miles xpi sapiētie hospitib⁹ suis eum psequentib⁹ nec iter ei⁹ deferentib⁹: vt iam ei sapiāt bona dñi et exinde cum moyse velut de monte abarim reprōmissiōes dei incipiat cōtemplari. Et hinc iam pueniē in hierlm in regnū ⁊ ciuitatē dauid i visionē pacis: vbi bti pacifici filij dei interi⁹ ⁊ exteri⁹ omib⁹ pacificat⁹ ingressi in gaudium dñi sui celebrant sabbatū sabbatorum. Amen.

Diui Ber. ab. formla hōeste vite

Etis a me mi frater chārissime qō p nūq; ⁊ nusq; a suo puisore audiui aliquē petisse. Veruntū: qa id instanē tua poposcit deuotio: cui iuste ⁊ rōnabiliter petēti aliqd in xpi noie negare nō valeo: formulaz honeste vite breui tibi sermōe depingā: quā si in xpi amore vl dilectiōe exardescēs pseuerāter seruauerz vitā pcuidubio cōsequeris eternā. Vt q̄ ab interiori ad exteriorem hoīem fmo p cedat: ita circa tui puritatē cordis te inde sinēter studere opter: q̄ toti⁹ puritatz amator de⁹ illic sedē tanq; in celo sibi collocare dignek. Iuxta illud: celū mihi sedes est ⁊ aia iusti sedes est sapie. Necesse est q̄ q̄liter circa tuas cogitatiōes vigilank intēdas: vt videlicet: cogitare vl meditari coram deo ptimescas: qō in pñtia hoīm dicere vel facere merito erubesceres: sciēs q̄ sicut p verba vel facta inotescim⁹ hoī: sic nimirū p cogitatōnes incircūscripto spūi qz dicta hoībus: hec sunt deo cogitatōes De⁹ em̄ nouit cogitationes hoīm: qz vane sunt. Et sicut nulla est ei invisibilis creatura: sic oīno nihil pōt cogitari qō eū latear. Viu⁹ est em̄ fmo dei ⁊ efficax et penetrabilior oī gladio ancipiti ptingēs vsq; ad diuisionē aie ac spūs cōpagū q̄z ac medullax ⁊ discretor cogitationū cordis Sit quoq; xpi iesus tibi spi corde: ⁊ nūq; imago crucifixi ab anio tuo recedat. Hec tibi sint cib⁹ ⁊ pot⁹ dulcedo ⁊ cōsolatio tua mel tuū ⁊ desideriuz tuū lectio tua ⁊ meditatio tua oīo tua vita tua rsurrectio tua refectio tua. Semp cogita illum aut positū in p̄sepio ⁊ pānis inuolutū aut in tēplo pri a parētib⁹ pñtatū vl certe i tēplo audientē doctores ⁊ interrogantē q̄ doctz hoīem sciam ⁊ postea parētib⁹ subditum. cui iure omis creatura subdik: aut esurientem in deserto ⁊ sitientē q̄ est panis vite ⁊ fons sapie. q̄ pascik inē lilia ⁊ implet omē aial bñdictiōe. aut fatigatū ex itinere sedere sic supra fontē cū mulierula sola solum loqntez toti⁹ mūdi statū regentē: aut factū i agonia plirius orantē ⁊ oīa omib⁹ sufficienē administrantē: ab angelo etiā q̄ ē dulcedo ⁊ cōsolatio angelox ⁊ hoīm ꝓsolationē recipientē: aut ad columnā sustētamentū mūdi ⁊ toti⁹ orb ligatū ⁊ flagellatū: ipm q̄ est angelox splēdor sputis illitū: palmis in facie pcussum: spinea corona coronatum obprobrijs saturatum: ad vltimū cū iniqs deputatū ⁊ p te in cruce pēdentē ⁊ morientē atq; spm suū in man⁹ pris ꝓmēdantē. Sic nimiz erit fasciculus mirrhe dilect⁹ tuus sic inē vbera tua cōmorabik. Sic de oib⁹ anxietatib⁹ ⁊ amaritudinib⁹ dñi dei tui colligas q̄si fasciculū vt amax poculum ⁊ dulce: vt ita dixerim

lachrymis tibi proficies. Quod si qui ardentissimo xpi amore succensus: volueris cui apl'o tā illū cognoscere ⁊ non fm carnem. leuabis parumper mētis oc'los ad victoriam resurgētis: ad gl'iam ascendētis: ad gl'iosam maiestatē in gl'ia dei pris sedentis atq; regnātis: q sursum sunt sapiens: ⁊ q sursum sunt qrens vbi xpus est in dextera dei sedēs. Nec tū ibi longam facies morā: ne forte si diuti⁹ scrutator maiestatis fueris: obruar; a gl'ia. Sane aī omia te nouer; oēm cordis elationem iactantiam atq; arrogantiā q si quedam venenata aīalia fugere debere: sciens proculdubio q immūdus est corā deo omis q exaltat cor suum. Iraq; neminē spernas neminī noceas: nulli detrahas: et ob xpi amorem oibus prodesse coneris: intantū etiā inferiorē ac ceteris viliorē te nō solum ex intimo cordis affectu credas: verumetiaz nō dicas pfecisse: sed nec te aliquem eē existimes: iuxta illud apl'i. Qui se aliqd esse existimat cum nihil sit: ipe se seducit. Ad hec sit incessus tu⁹ maturitate plen⁹: grauis ⁊ honest⁹. vz: nec fractis gressib⁹ ambules: aut scapulis dextrorsum aut sinistrorsum vergēdo nō erecta ceruice nō prominenti pectore seu etiā inclinato capite sup humeq; q oia aut leuitatē redolēt: aut elationē ostendūt: aut ypocrisim sapiunt. Incedēs g stans ⁊ sedēs: faciem sp habeto deorsum reuoluēs in aīo tuo q puluis es ⁊ in pulnerē reuerteris: ⁊ cor sursuz vbi xps est i dextera dei pris sedēs. Quacūq; ysum nulla curiositate: quin poti⁹ necessitate aspicias. Tristiciā autē maxime in iuentu dissimulare te decet: quādā in facie hilaritatē ptendēs: puatim aūt nunq; vult⁹ in diuersa mutet. Si qī corā alys posit⁹ ridere alicui⁹ rei causa fueris ipulsus vt assoleat: nō sit risus tu⁹ excussus sed iuxta sapientem. sales tue sint sine dente. Tuis etiā interdū interpone gaudia cur; Nūq; sis ociosus q̄n aut legas: aut aliqd de sacris scpturis mediter; vel certe q̄ melius est rumines psalmos opando nibilomin⁹ incessanter qd tibi fuerit iniūctuz vt sp te dyabol⁹ inueniat occupatū. Vultā eī maliciā docuit ociositas Illas etiā scpturas libēti⁹ legas q̄ pcipue erga xpm dnm tuū magis inflāmauerint intellectū Intellige q dico dabit eī tibi dns i oib⁹ intellectū: si in sensu cogitauer; circūspectionem dei. Cū orauer; nō impleas aures audientiū singultib⁹ ⁊ suspirys sz intē te ora deū tuū i cubiculo cordis tui: pderit tū ad deuotionē ipunctionēq; obtinēdam si ita semot⁹ fueris vt puras manus ad deū leuādo etiaz tuyp⁹ vocem audire possis: Nōnunq; ad subleuandū intētionem in celū pspicias vt ibi sit cor tuū vbi xps est in dextera dei sedēs. Ab orōe itep reuertar; ad lectionē. Et itep lectio cū fastidiū submouerit ad orōnē te puocz. Cō sortia iuuenū ⁊ maxie illop q imberbes sē inq̄tū cōuenient poteris deuita. Nunq; alicui oculū in faciē figas: sicut ad crucez sic accedas ad cibū. i. nūq; voluptate sed necessitate pascar; ⁊ fames nō sapor puocet appetitū. Singularitatē fuge ⁊ cōitate esto ipētus scies qr caro pascēda est ⁊ extīguēda sūt vitia. Si qī aliqd supapponit tāq; diuinit⁹ pcuratū accipe illō: h tū habēs i aīo sp ⁊ volūtate vt mag; alteri apponat. Pone puidentie tue modū ne tibi sapiēs videar;. Sp ⁊ vbiq; atq; in oibus opib⁹ time ne forte excedas in aliq. Hinc brūs Job. Verebar inqt oia opa mea sciens qd nō pceres delinquēti. Cū ad stratū lassus deuener; te honesto mō iacendo ponas nec supin⁹ iaceas nec genua leuādo calcaneos iūgas ab tibias q si forte luxurie te pōpa ipulserit recordare dilectuz tuū positū i dolorib⁹ ⁊ vniuersū ysatū stratū i ifirmitate ei⁹: hec dicēs i corde tuo de me⁹ pēdet i patibl'o ⁊ ego voluptati opaz dabo sicq; in ocato noie saluatoris igemīnādo sepe nom salut; cessabit q̄ssario. Ruminantē psalmos somn⁹ te occupet: vt in somno somnies te dicere psalmos. Cū surrexeris ad vigilias lauda creatorez tuū ex oib⁹ viribus tuis ⁊ ad landē redēptōis tui exalta vocē tuā i fortitudie. Postremo pirissimū sp erga xpm amorem hēto: nil pter ipm aut ex ipz amare memēto Prolixi⁹ q̄ putauerā dscripsi tibi q ipe agere neq̄o i te adiplere desiderās qd i me deesse ipgsco qz pfectus tu⁹ meū gaudiū est corona i dno.

Diui ber. ab. speculū monachoz.

Si ds emēdatōis vite desiderio tactus cogitationū locutionū opūq; suoꝝ sollicit⁹ explorator vniuersos excessus suos corrigere nitit in pnti pagina frequēti lectōe ⁊ assidua meditatiōe tāq; in speculo exteriōis hois sui facie ꝯtēplet. In pmis q̄ exq̄ surgit ad vigilias vite sue tps p momēta singula dz monach⁹ ꝯputare ⁊ videre sp vt bonū faciat ⁊ malū caueat in oi ope suo hoc dicat sibi ꝑpi: si mō moriturus esses faceres istō. Ad psalmodiā cor hēat nisi ad aliq̄d sublimi⁹ rapiat: sz etiā oim q̄ ibi dicunt vsq; ad vnā lr̄az se p certo nouerit debitorē vel dicēdi ī choro suo vel audiēdi ī alio. Ad iteruallum debet stare ad orōnē vel corpis necessitati puidere ita tñ vt vadēs sibi dici nouerit sursuz corda. Est aūt spūalis ꝓpositi detrimentū si cogat ifirmitas rigoris pstini aliq̄ntulū relaxare: p⁹ lectōez est orādū: ⁊ si ad legendū accedat nō q̄rat sciam sed sapore. Est aūt scptura sacra pute⁹ iacob ex q̄hauriunt aq̄ q̄ in orōe fundūt: nec sp ad oratoriū est eūdū sz ī ipa lectōe poterit ꝯtēplari ⁊ orare. Sacris altaribꝫ si sacerdos ē: tāq; vn⁹ ex sūmis angel⁹ ī spū tot⁹ assistat. Si minister tāq; angel⁹ dño ministret. Cū alys eat ad laborē: vbi ꝯsideret nō q̄d agat: sz ꝓpter q̄d venerit. Cessante manu: spūs laboret vel orādo vel meditādo q;is ī ipo labore idipm facere teneat. Ad mēsaz nō solū fauces cibū capiāt: sz etiam aures esuriāt ꝓbū dei. Nō eim dz tot⁹ mā ducare sz sic occupet cor ad ꝓbū dei vt solē fauces sumāt cibū carnis. Deh āt plurimū gaudeat si ei vilioza q; alys apponūtur. Nā reuera feliciores st q̄ in parcitate sustinēda fuerit fortiores ī gratys agēdis p duobꝫ sibi nouerit supplicādū: vel p peccatis eoꝝ q̄ꝝ elemosynis sustētat: vel forsitan p seipo qz corpi suo supē necessitatem īdulserit. Si vocat ad colloquiū fm r̄gulā leuit ⁊ sine risu pauca ꝓba ⁊ rōnabilia loq̄t ⁊ añq; ea pferat bis ad limā ventāt q; sed ad linguā. Si cū secl'ari loquendū ē tūc maxie adhibeat custodiā ori suo: vt nihil pferat q̄ nō edificat audiētē. Sic vt ī cūctis se hēat vt edificet videntes ⁊ nemo dubitet cū viderit eū vel audierit q̄n maturus sit monachus. Post ꝯpletoriū singulis diebꝫ capl'm sibi teneat ⁊ cōuocatis cogitatibꝫ suis ponat rōnem diligēter q̄d ipo die cogitatōe locutōe vel ope deliq̄rit publice vel p̄uatim: p singulas noctes lectū suū lauās h̄ē singlis pctis lachrymis ⁊ dolore purificat⁹ diligēter de singul'cōputet. In crastio publice de aptꝫ: de occultis ꝓo factur⁹ ꝯfessionē secreto q̄ vt pfecta sit tria debz hr̄e. s. vt sit volūtaria nuda ⁊ mūda: volūtaria. i. ppa deliberatōe ⁊ proposito: nuda vt nude, put gessit cōfiteatur pctm suū: mūda: ne pctm suū p̄dicet sicut sodoma sz pura ⁊ simplici intētōe se accuset: ī capl'o q̄ publice offendit manifeste reuelet tanq; assistēs iudici: in oibꝫ sicut ibi alloq̄t rñdeat vel pclamat: vt fmo ei⁹ iterius vel exteri⁹ sit vnct⁹ oleo charitatꝫ. A nemie q̄lecūq; mun⁹ accipiat: neminē hēat familiarē. In oibꝫ fugiat singl'aritatis vel admīstratōis notā. Loquēs nihil dicat vñ multū erudit⁹ mltumue religiosus possit putari: ad iterrogata paucꝫ rñdeat. Si de scptura vl'moribꝫ agat aurē paret nō liguā: cū loq̄t nō studeat eloq̄ntie: sz sermo ei⁹ sit poti⁹ rusticanꝫ q; vrban⁹: ī oibꝫ agēdis nō studeat curialis videri. Salua hōestate fugiat oēs hoies ī prāte positos maxie secl'ares: sectet cōia orōnes labores lectōes ⁊ cetas obsuātias ī q̄bꝫ nō sit vistula: effara docta diligere torturam. i. ad hmōi nō ꝯsuetudie sz ōuotōe trahat: orōnes que imperant: primo loco habeat nec sibi blandiatur de priuatis orōnibꝫ suis que in secūdo loco ei habende st: cū in p̄ceptis orōibꝫ desidiosus fuerit. Si āt familiaritas iterdicit hoim: q;tromag⁹ mulier. Sit facies cōis cū ceterꝫ: int⁹ ꝓo dissimil'h ē nō nimia ḡuitate ꝯcta nec nimia locutōe dissoluta: sz bona q̄dā mediocritate regat: vt de sctō martio legit: facie ei⁹ nō fuscauit meroꝝ nec leuigauit risu⁹. Erit prudēter aie thesauꝝ sollicite custodiētis more moisi cornutā velare faciē: ⁊ q̄dā risu q̄ tū modest⁹ sit: interiōris gl'az hois: ⁊ mētis ḡuitatē nō ofēderet. Cōpanda ē dies istās diei p̄terite: vt ex eoꝝ collatōe suū deꝑhēdere possit monach⁹ vl' pfectū vl' defectū. In oi actu vel cogitatu suo: sibi deū adesse memorek: ⁊ oētps q̄ de ipo nō cogitat p̄didisse se ꝯputet: tedio affect⁹ cōpōat se meditādo sap̄ petrā ī q̄ lauant mortui ⁊ cogitet apō se quō tractent: vsu sepeliēdi

nũc in tergũ: nũc in faciẽ ꝓsank: quõ nutet caput: cadũt brachia: rigident crura: tibie laceãt: quõ induunk ⁊ ꝓsuunk: quõ deferãtur humãdi quõ exponank i tumulo: quõ puluere ꝓtegank. Sit monachus q̃si mel chisedech sine pr̃e: sine mr̃e sine genealogia nec pr̃ez sibi vocet sup terrã: imo sic se existimet q̃si ipe sit solꝰ ⁊ deꝰ. Ecce i p̃mis hẽmꝰ ordinẽ ⁊ modũ viuẽdi: remediũ ꝓ pollicek assiduitas tenendi capl'm spũale supꝰ expẽsiuz. Semel ad minꝰ i hebdomada ꝓfiteak vt veniã mereak de ꝓpetratꝫ ⁊ maior ei dek gr̃a de vitãdis malk. Amẽ.

Eiusdem materie epistola que diuo Bernardo attribuitur.

SI plene vis assequ qõ intẽdis duo sũt tibi necessaria. Primũ ẽ vt subtrahas te ab oib trãsitorijs reb ⁊ krenis vt nihil de eis cures ac si nõ eẽnt. Scõm vt ita te des deo vt nihil dicas vl facias nisi qõ credideꝫ firmik placere deo Primũ ãt assequris h̃ mõ. oib modis q̃b potes te vilifica. te nihil reputãdo esse: sz credas oẽs hoies bonos eẽ meliores te ⁊ magꝫ placere deo. Quecũq; audis vel vides õ religiosis ꝓsonis puta bõa itentiõe dicere vel facere: etiã si ꝓria videank. Nã hũana suspitio fallik. Nulli displiceas nihil vnq̃ de te loq̃rꝫ q̃ laudẽ iportet: quãtũcũq; sit familiarꝫ ille cũ q̃ loquerꝫ. imo plꝰ labora celare ꝓtutes q̃ vicia. De nullo ꝓrsus sinistre loq̃ris q̃tũcunq; sit vep vel mãifestũ nisi i ꝓfessiõe: ⁊ h̃ vbi nõ potes alik manifestare pctm̃ tuũ. Libentius accomoda aurẽ tuã cũ aliq̃s laudak. q̃ cũ vitupak Cũ loq̃ris ꝓba tua sint rara ꝓ põderosa ⁊ de õo. Si secularꝫ loquik tecũ ⁊ vana ꝓponit. q̃ citius potes succide sermonẽ ⁊ trãsferas te ad ea q̃ dei sunt: q̃cq̃d cõtingat tibi vl alij quãtũcũq; ꝓiũcto nõ cures: si est aduersũ nõ tristerꝫ. si est ꝓspep nõ leterꝫ. sz totũ nihil puta: ⁊ lauda deuz. Sollicitudinẽ adhibe q̃tũcunq; potes vt vtilitati tue sedulꝰ intẽdas. Fuge locutoria q̃tũcũq; potes. melꝰ est em̃ silere q̃ loqui post cõpletoriũ nõ loq̃ris q̃uscũq; finita sit missa seq̃tꝫ diei nisi cã maria ikueuerit Cũ vides aliq̃d qõ tibi displicet: vide si h̃ est in te ⁊ abscide: si ꝓ vides aliq̃d qõ tibi placet vide si h̃ est i te et tene: si nõ ẽ assume: et sic erũt tibi oia in speclo. De nulla re murmures cũ aliq̃: nisi credideꝫ prodesse quãtũcũq; sit g̃ue qõ hẽs. Nũq̃ ꝓtinaciter aliq̃d affirmes vl negesꝫ sint tue affirmatiões ⁊ negatiões: dubitatiõis sale ꝓdite. A cachinis sp abstineas risib ꝓ raro. ⁊ cũ pũctis p̃stes os tuũ. Breuik in oib dictꝫ tuis sic te hẽas: vt sint ita q̃ dubia dimittank. Scõm assequris h̃ mõ: oõ oib cũ magna deuotõe intẽdas: ⁊ eas dicere laborã horis debitꝫ: ⁊ qõ offers i oõ ne reminiscarꝫ i corde. Et vt ea q̃ legꝫ cõfirmes diligẽk. recogita: ⁊ eo ꝓ imaginerꝫ statũ in q̃ ꝓ mẽoria hec diterꝫ. Ista tria sp i mẽte hẽas. q̃d fuisti: q̃d es: ⁊ q̃d eris: fuisti em̃ spuma fetidũ q̃d es qꝫ vas stercoꝫ: q̃d eris qꝫ esca vermiũ. Sik imagineris eoꝫ penas q̃sk i inferno: ⁊ q̃ nũq̃ finiẽt: ⁊ q̃ ꝓ modica delectatõe tãta mala patiũk. Sik imaginerꝫ glias padisi ⁊ q̃ nunq̃ finiek: ⁊ q̃ breuik ⁊ cito acq̃rik: ⁊ quãtꝰ lucrꝰ ⁊ doloꝫ poterit eẽ ilk q̃ ꝓ pua re tãtã glias amiserint. Cũ hẽs aliq̃d qõ tibi displicet vel times hr̃e cogita q̃ si tu eẽs i iferno ⁊ illõ ⁊ q̃cq̃d nolles h̃es. Et cũ hẽs aliq̃d qõ tibi placꝫ vl optas h̃e: cogita q̃ si eẽs i padiso h̃es illud ⁊ q̃cq̃d velles Si aũt i inferno esses nec illõ nec aliud qõ velles h̃es. Q̃ñcunq; est festũ alicuꝰ scti: cogita õ illo quãta sustinuit ꝓter deũ qꝫ breuia ⁊ q̃lia adeptꝰ est qꝫ eterna. Sik cogita qꝫ trãseũt bonoꝫ tormẽta: maloꝫ gaudia: ⁊ illi ex idebitꝫ gaudijs eternã penã incidũt Q̃ñcũq; te vincit accidia accipias h̃ scrptũ ⁊ imaginerꝫ hec oia diligenk. Et cogita de tpe q̃ si ꝓdis ⁊ q̃ illi q̃ in iferno sk darẽt totũ mũdũ si h̃ent ꝓ eo. Cũ habes aliq̃s tribl'atões cogita q̃ illi q̃ sunt in padiso carẽt eis. Sik'iter cũ hẽs aliq̃s ꝓsolationes cogita illos de inferno carere eis. Omñi die cũ vadis iacere examia diligẽk q̃d cogitasti et q̃d dixisti i die: ⁊ quõ vtile tp̃s ⁊ spaciosum qõ datũ est ad acq̃rendũ vitã eternã dispẽsastꝰ: ⁊ si bñ trãsiuisti lauda deũ: si male vel negligẽter fleas ⁊ seq̃nti die nõ differas ꝓfiteri. Si aliud cogitasti dixisti: vel fecisti qõ tuã ꝓsciam multũ remordeat nõ comedas antequ ꝓfitearis Istud in fine pono: vt imaginerꝫ duas q̃

uitates: vnã plenã oib⁹ tormẽtis: vt infernũ. Alterã plenã oi ꝓsolatõe vt padisuz: ⁊ ad vnã illa ꝓoptet te currere Vide ꝗd te possit trahere ad malũ vl' ipedire a bono Credo ꝙ nihil inuenies. Certus sum ꝙ si bene seruaueris ea que sunt h: ꝙ spũssanctus habitabit in te ⁊ pfecte docebit te facere oĩa. Ergo bene serues ista ⁊ nihil negligas: lege ea in septimana bis. s. in die mercurij ⁊ in die sabbati: ⁊ vt inueneris te fecisse: qõ scriptũ est: lauda deũ ꝗ est pius ⁊ misericors in secula seculoꝝ amẽ.

Diui bernardi abbatis de ordie vite ⁊ morum institutõe tractatus.

HOrtatur ꝗdez timidã mẽtis mee imperitiã fraterna charitas: vt de vite ordine ⁊ moꝝ institutõe breuiter loqui debeã. Sz qz ꝓs est vt ipo qui inspirauit opitulãte opus aggrediar: exordium sumere necessariuz duxi ab illa laudabili ꝓtute que dr̃ verecũdia. Que cum sit oib⁹ etatib⁹ psonis: tẽpib⁹ ⁊ locis aptatũ adolescentes ⁊ iuueniles aĩos maxime decet. Tres eĩm ꝓtutes sunt q̃ puerꝭ adolescentib⁹ magis cõgruũt verecũdia: taciturnitas ⁊ obedictia. Hõ est aũt dubium si has studuerint habere: ꝗn possint xpo duce ad culmẽ pfectionẽq̃ ꝓtutũ ascendere. Moꝝ eĩm insignia ⁊ ornamẽta ꝓtutũ in illis ꝓculdubio cernim⁹ senib⁹: ꝗ ab ipso tirocinio ꝑmeue etatis: vsq̃ ad pfectũ vitꝝ disciplinis celestib⁹ exercitati p viam dñi fortiter cucurrerũt. Quoꝝ. s. sapiẽtia tantũ viget ⁊ lucet: q̃tũ senectus ipa etate sit doctior: vsu exercitatior: pcessu tpis prudẽtior. Hec aũt vetꝝ studioꝝ dulcissimos fruct⁹ edit ⁊ alios reficit. Multi nanq̃ senes diu viuẽtes ⁊ nihil ꝓficiẽtes qz nullas sibi diuitias ꝗgregauerũt ⁊ iopes oim ꝓtutũ aĩos etiã iuuenũ reprobe vite morbo inficiunt. Sicut eĩm p senẽ vitiosum ⁊ fatuũ: ita p adolescentẽ inuerecũdũ ⁊ temerariũ religio sctã destruit. Post indoctos nãq̃ plãtos: malosq̃ in sancta ecclia: nulla pestis ad nocenduz infirmis valẽtior inuenit Denicq̃ taliũ hoim gen⁹ ista de q̃b⁹ p̃dixi tpa ꝓhdolor sine nũero ferũt: qñ ferme oĩa que bona sunt ⁊ sctã pessundari ꝗfundiq̃ videmus. Et qm̃ senes in meli⁹ mutari ab illa inolita vitioꝝ ꝗsuetudine difficilimũ est: debem⁹ manũ porrigere: adolescẽtib⁹: ꝗ si dare v olũt operam. oi depulso torpore possint vtiq̃ per grãm xpi vitã corrigere: moresq̃ ꝗponere actusq̃ suos in oĩib⁹ meliorare. Idcirco diu est ꝙ desideraui ꝓt iuniorꝝ salutẽ eorum ꝑcipue cũ q̃b⁹ viuo ex opusculis patrum pauca quedã deflorando colligere q̃ teneri etati eorꝝ videant spãliter cõsulere. Est eĩm mihi fateor tristicia mag̃: ⁊ continuus dolor sup cecitate cordis eorꝝ ꝗ cũ didicerint in scola xpi qualiter ⁊ debeant vitia ꝓpulsare ⁊ seris ꝓtutib⁹ isudare: heu rebellionis spũ armati: tã ꝑcipiti ipetu p abrupta vitioꝝ currũt ad mortẽ vt eos auriga ꝑsidẽs nullo freno disciplinę valeat cohibere. Deberent vtiq̃ in domo dei ad cultũ diuini honoris sup oẽm ornatũ tãq̃ vas aureũ refulgere. Cur aũt ꝗ ab ipis ꝑmis infantie annis educati sunt: tãtaq̃ cura tãtoq̃ laboze indigẽt: nisi vt fortes i bello facti: ꝗ mundũ ⁊ ei⁹ ꝗcupiscentiam ꝗ carnẽ ⁊ ei⁹ desideria: ꝗ dyaboluz ⁊ eius inꝑtiplicia tẽptamenta viriliter pugnent. Sz qõ admirandũ est ⁊ dolendũ: pl⁹ eis q̃ ceteris grauis ⁊ austera videt disciplie regula. Quare h̃: nisi ꝙ secularẽ mag̃ diligunt vitã. Certe vel null⁹ vel rarus iter eos inuenit ꝗ libenter sequat pãis institutum ⁊ maioꝝ vitã diligat. Aut qz labor eũ terret: aut qz in lubrica etate difficilior est abstinẽtia: aut qz alacri adolescẽtie videtur via obscurior: ⁊ ideo ad ea ꝗuertuntur studia q̃ plus sibi lectioza arbitrantur Pñtia ꝗpe plusq̃ futura ꝓspiciũt. Sed meminisse debet: qz nõ pñtib⁹ sz futurꝭ militam⁹: vnde ꝗ pstantior causa: eo debz cura esse attentior. Infelix ꝗ legẽ vite ⁊ disciplinę abijcit ⁊ maioꝝ gubernari magisterio refugit. Iste ꝓo nõ fm deũ sz fm se viuit. Qui si poterit est cũ q̃b⁹ vult pgit ꝗ vult: ⁊ quantũ vult ridet ⁊ iocat: inter q̃s ⁊ vbi ⁊ qñ vult: postremo ꝗcꝗd naribꝫ suaue est ꝗcꝗd tactui blanduz ꝗcquid ceteris sensib⁹ carnis sue iocundũ exercet ac seqt̃ Ille ꝓo ꝗ fm deũ viuit nõ qõ cũ carnalit delectat: sed qõ spũaliter edificat facit: ⁊ quicꝗd cupit aut agit: nõ vult ex sira sz ex dei volũtate maioꝝq̃ suoꝝ iussione pro

cedere. Nemo tñ posit ĩ adolescẽtie vel in
temperãtie lubrico: de sui cõuersatiõe des
perer. O leaster em̃ olive insertus amissa
amaritudine efficit fructuosus: Si g̃ agri
cultura ꝓuertit stipitũ q̃litatẽ nõne doctri
ne ⁊ discipline assiduitas mitigare: possũt
quaslibet egritudinis passiões. Sz ne pu
erilis vita varijs lapsib̃ vitiet: oportz te
neros sensus ꝑfatis diligenter mãcipare
ꝓtutib̃ q̃ten⁹ bona cõsuetudo cũ etate cre
scat. Ut igit clar⁹ patescat q̃nta ⁊ q̃lis
ꝓtus sit verecũdia ꝑis ambrosij magna
ex pte ponam⁹ sensus ⁊ ꝓba ne si forte par
uipẽderint stultũ homũtionẽ magnũ am
brosiũ imo in ambrosio xp̃m nõ audeant
spernere. Sic em̃ ille ait instruendoꝝ mo
rum mgr̃. Est aũt bonoꝝ adolescentiũ ti
morẽ dei deferre patrib̃ honorẽ habere se
nioribꝫ castitatẽ tueri: nõ aspnari humili
tatem: diligere clemẽtiã ac verecundiã q̃
sunt ornamẽta minoris etatis. Ut em̃ in
senib̃ grauitas ĩ iuuenib̃ alacritas ita in
pueris adolescẽtib̃ verecũdia: velut q̃dam
dote ꝓmendat nature. Quã pulcra ꝓtus
verecũdia: ⁊ suauis gratia q̃ nõ solũ in fa
ctis sz etiã in ipis spectat ꝓmonib̃: ne mo
dũ ꝓgrediatur loquẽdo: ne q̃d indecorũ
ꝓmo resonet tuus. Speculũ.n. mẽtis ple
rũq̃ in ꝓbis refulget. Ipm sonũ vocis li
brat modestia: ne cuiusq̃ offendat aurem
vox fortior: denicq̃ in ipo canendi genere
ꝑma disciplina verecũdia est. Immo etiã
in oĩ vsu loquẽdi vt sensim q̃s aut psallere
aut canere aut postremo loq̃ incipiat vt ve
recũda ꝑncipia ꝓmẽdẽt ꝓcessum. Est em̃ ĩ
oculis ꝓecũdia q̃ phibet boni adolescẽtis
pudica aia: intueri ⁊ allo q̃ feminas: nõ vt
execret sexũ: sz vt fugiat vitiũ. Plurimuz
aũt ꝑficit ad tuitionẽ castitatis custodia
oculoꝝ. Multi ꝓo perierũt ꝓter speciem
carnis. Vñ dñs. Qui viderit mulierẽ ad
ꝓcupiscendũ eã: iam mechat⁹ est eã ĩ corde
suo. Bone indolis adolescẽtes in mona
sterio viuentes ita se omni studio ꝓseruẽt
vt adolescentiã suaz nulla libidinis sorde
cõmaculent: vt ad altare christi quasi de
thalamo ꝓgo ꝓcedant. Quoꝝ tanta ani
mi debet esse munditia: vt pre nimia vere
cundia: ne sermonem quidẽ audire velint
vel loq̃ impudicum. Et ne incẽtiuis natu
ralibus superent: necesse est vt lasciuiens
caro coꝝ crebris frangat ieiunijs: meliuis
est eos stomachũ dolere q̃ mentẽ. Beat⁹
plane adolescens qui castus perseuerat ⁊
corpe ⁊ mente huic ꝓculdubio caro ⁊ san
guis redemptoris nostri efficit salus ⁊ vi
ta. Sunt em̃ qui ꝓter humanã confusio
nem: sine respectu diuini timoris: plenis sor
dibus audacter se ingerũt tantis mysteri
is: homo videt in facie: deus aũt ĩ corde:
sed illi plus metuũt hoĩes q̃ deũ: O ceca
temeritas ⁊ o dei mira patientia. Nunq̃d
em̃ tantũ peccauerũt vel quos ignis con
sumpsit vel quos terra absorbuit. Nũq̃d
tale scelus filioꝝ aaron: alienũ ignẽ offerẽ
tium: quale est istoꝝ qui tam terribilia sa
cramenta sumũt sibi ad mortem. Etenim
sic viuendũ est: vt panem illũ consubstan
tialem semp accipe valeam⁹: qz ve ei q̃ se
alienũ fecerit ab eo. Et multuz ve illi qui
spurcus ⁊ imundus accesserit. Vtrobiq̃
grande periculuz: ideo magna necessitas
instat ne indigni inueniamur. Qua ꝓter
tenenda est in oib̃ verecũdia pudicitie co
mes: cui⁹ societate castitas ipa tutior erit.
Bonus em̃ regẽde castitatis pudor est co
mes q̃ si repellat ꝑma ꝑncipia: pudicitiaz
vulnerari nõ sinit Etem̃ in inuerecundis
oculis ⁊ lasciuis sermonib̃: libidinosus
anim⁹ deꝑhendit ⁊ p exteriorẽ hoĩem inte
rioris hoĩs vita monstrat. Multa ⁊ du
ra corpis bella sustinet adolescẽtia: ⁊ calo
re sanguinis inflãmat q̃ vt euadere possit
oĩ indiget custodia: Quãto plura sunt q̃ ĩ
pugnãt pudicitiã tanto maiora sunt pre
mia: quia vbi maior labor: ibi maior mer
ces. Amatores aũt ꝓecundie sumãt exem
pluz de matre dñi: q̃ q̃tuis esset mitissima
tñ pre verecũdia salutantẽ se angelũ: non
resalutauit. In ipa ꝓo oĩone nra multuz
verecũdia placet: multũ ꝓciliat gr̃e apud
dñm nr̃m. Nonne hec ꝑtulit publicanũ ⁊
ꝓmẽdauit eũ: q̃ nec oculos suos audebat
ad celũ leuare. Ido iustificat dñs iudicio
pluscq̃ ille pharisens: quẽ deformauit pre
sumptio O remus ⁊ nos in q̃tũ possum⁹
in corruptione quieti ⁊ modesti spũs q̃ est
añ dñũ locuplex. Paulus q̃z oronez defer
ri ꝑcepit cũ ꝓecundia ⁊ sobrietate: primã
hãc ⁊ q̃si ꝑtiã vult esse orois future vt nõ

gloriek peccatoris oro: sz quasi colore pudoris obducta: q̃ plꝰ defert pecūdia de recordatiōe delicti: eo vberiorē mercak gratiam. Est etiā in ipo motu: gestu: incessu tenenda verecūdia. Habitꝰ em mētis i corporis statu cernik. Hinc hō cordis nri abscondit aut leuior aut iactātior: aut turbidior aut ecōtra grauior z ꝓstantior z purior z maturior extimak. Iracz vox q̃daz animi est corpis motꝰ. Sepe em p incessū pditur q̃lis sit animꝰ. Lucet q̃ppe i quorundam incessu imago leuitatz spēs q̃daz scurrax pcursantiū. Sūt em q̃ sensim ambulando imitādo histrionicos gestꝰ: z q̃dam fercula pompax z statuax motꝰ imitantes vt quotienscūcz gradū transierūt modulos q̃sdam suare videank. Nec cursim ambulare honestuz arbitror: nisi cum causa exigit alicuꝰ piculi vel iuste necessitatis. Nā plerūcz festinātes angelos videmus torquere ora: q̃ si desit causa festinatōis necessario nerui iuste offensiōis est. Sz non de his dico: q̃ rara ꝓperatio ex causa nascik: sed q̃ iugis z cōtinua in naturā ꝓtitur Nec in illis g̃ tancz simulacrox effigies pbo: nec in istis tancz excussox ruinas. Est em egressus pbabilis in q̃ est spēs auctoritatz grauitatiscz pōdus z tranquillitatis vestigiū: ita tū si studium desit atcz affectatio: sz motꝰ fit purꝰ z simplex. Nihil em fucatū placet: motū autez natura nō affectatio informet. Si q̃d sane in natura vitij est: industria emēdet: vt vbi ars desit nō desit correctio. Q̃d si etiam ista spectēt itinerī: cz tomagis cauēdū est q̃d turpe exeat de ore Hoc em g̃ulk coinquinat hoiem. Nō em cib̃ coinq̃nat: sz iniusta obtrectatio sed ꝓboꝝ obscenitas. Hec etiaz vulgo pudori sunt. In nre ꝓo religionis ꝓposito vllum ꝓbū nō incutiat verecundiā q̃d inhoneste cadat. Et nō solum nihil ipi indecox loq̃: sz nec aurē q̃dē debemꝰ hmōi pbere dictz: qz quē delectat audire: altex loq̃ pnocat. Audire q̃z q̃d turpe sit pudori maximo est: videre ꝓo si q̃d hmōi fortuitu accidat: quāti horroris est: Q̃d g̃ i alijs displicet nūcz pt in seipso nō displicere. Nec ipa natura nos alik docet: q̃ pfecte q̃dem oēs ptes nri corpis explicauit: vt z necessitati cōsuleret z grām venustaret. Sz tū eas q̃ decori ad aspectū forent in q̃b̃ forme apex: q̃si in arce q̃daz locatꝰ z figure suauitas z vultꝰ spēs emineruntꝛ quandicz vsus esset patior: obuias atcz aptas reliquit. Eas ꝓo in q̃bus esset naturale obsequiū necessitas ne deforme sui pberēt spectaculū: ptim tancz i ipso emēdauit atcz abscōdit corpe: partim docuit atcz suasit tegēdas Nōne igik ipa natura mgra fit ꝓcunditie: cuiꝰ exēplo modestia id q̃d in hac corpis nri fabrica abditū repit: oplit z texit. Ergo nature opifex sic nre studuit ꝓcunditie: sic decox illō z honestū i nro custodiuit corpe: vt ductꝰ q̃sdam atcz exitꝰ cuniculox nrox post tergum religaret atcz ab aspectu nro auerteret: ne purgatio vētris visum oclm offenderet: de quo pulcre ait apls. Que videntur inquit corpis nri mēbra infirmiora: necessariora sunt: z q̃ putamꝰ ignobiliora mēbra corpis esse: eis abūdantiorē honorem circūdamus z q̃ inhonesta nra sk abundantiorē honestatē hnt. Etem imitatione nature idustria auxit grām vt nō solū abscondamꝰ ab oclis: verūetiā q̃ abscōdēda accepimꝰ eox iditia vsuscz membrox sua appellatōe nuncupare: indecox putemus. Denicz si casu aperiank he ptes ꝓfunditur ꝓcūdia: si studio ipudētia extimak. Cuz igik q̃busdā hūants mēbris tāta sit deformitas: vt noiari magz sit ꝓcūdia: heu cz turpes illi sk z cz impudētes q̃ has secretas ptes corpis nō solū desiderantes cernūt: sz etiā studiose tangūt. Pudet me ac piget illox facta referre: i q̃b̃ regt sodomitica libido: q̃b̃ sic tratꝰ est deꝰ: eiuscz iusto iudicio ita traditi i reprobū sensuz: vt masculus i masculū turpitudinē opek. Nōne deteriores brutz aīalib̃ sunt effecti q̃b̃ nō est itellectꝰ. Si em cham q̃ nudatū pēm videns risit: i filio maledictōe feriunk q̃ desiderio peccādi suā aliorūcz turpitudinez detegere nō erubescūt. Utinā viderēt: cz tū flagitijs talib̃ deū offendūt: sk etiam q̃ pulcros hoies: despectz deformib̃: amāt z laudāt suscipiūt z honorāt. Illi.n. q̃ sanos hnt oclos: solā aī pulcritudinē i hoie diligunt z reuerenk. Qual pulcritudo cz leuis febricula perdit: z rugosa senectꝰ ita dissoluit vt nec fuisse putek. Et tū sk q̃ ha

bentes hāc extollunt: ⁊ cū sint vacui ꝓtutibꝫ ꝑ hāc solā se gloriosos arbitrant. Nos certe ī pulchritudie locū ꝓtutꝫ nō ponim⁹ grāz tū nō excludim⁹: qz pecūdia etiā vultus ipōs solz pudore effūdere gratioresq; reddere: vt artifex ī mata ꝯ modiore plus eminet: ita tū etiā vt ipe nō sit affectatus corpis decor: sz natural simplex neglectus magisq; expetit⁹: nō pciosꝫ ⁊ albētibꝫ adiutus vestimētis sz cōibꝫ: vt hōestati l necessitati nil desit nil accedat nitori. Vox ipa nō remissa nō fracta: nihil femineū sonās qlem multi gūtat; spē simulare ꝯ sueuerī sz formā quādā ⁊ regulā ac succū viriles reseruans. Hoc est. n. pulcritudinē viuendi tenere ꝯ tinētiā cuiq; sexui ⁊ ꝓsone reddere. Hic ordo gestoꝝ optim⁹ h ornatus ad oēz actionē accomod⁹. Sz vt moliculū ⁊ infractū voc; sonū aut gestuz corpis non ꝓbo ita neq; agrestē neq; rusticā naturaz imitemur. Et⁹ disciplie formula effigies honestat; est: imitek pt⁹ adolescēs vestigia ysaac ⁊ ioseph. Sit pecūd⁹ cast⁹ simplex ⁊ sobri⁹ hūilis obediēs patiēs ⁊ remissor iniurie. Faciat vt daniel ⁊ tres pueri studeat sapie ⁊ nō det se illecebris gule. Pinguis veter nō gignit tenuē sensuz. Fugiat ebrietatē tanq; venenuz. Si religiosus ⁊ sapiēs vult esse nūq; vinū redoleat: ne audiat illō phi. Hoc nō est poculū porrigere sz ꝓpinare: amet scrāꝝ scp̄turaꝝ sciaz ne mens ei⁹ vel vanis vel lasciuis cogitationibus pateat: btūs q diuinas scp̄turas legens ꝓba ꝓtit in opa. Sit abstinēs irarū ⁊ fugitās litiū: vt bonis pollere moribꝫ h inditio ꝯ probet: sicq; se exhibeat vt seniores inter qs hīrat dū admirant vitā nō sinant displicere etatē: sit inter frēs coeqles suos pm⁹ī opere: extrem⁹ī ordie ⁊ ita singul ꝓtutibꝫ ister vt nulli eoꝝ seōs iueniat. De lectat me adhuc ī ptibꝫ demorari pecūdie qz ad eos loq̄r q adhuc bona ei⁹ ex semetipīs: nō recognoscūt aut dāna nesciūt. Ordo qdē vite tenēdus est: vt a pecūdia pma qdem fundamēta ducant q socia ac familiaris est mētis placiditati: pteruiaz fugiens ab omī alieno luxu: sobrietatē diligit: honestatē fouet decoꝝ illō reqrit. Se quat cōuersationis electio vt adiungant probatissimis quibusq; seniorib⁹. Nam vt equaliū vsus dulcior ita senū tutior est q magisterio quo dā ⁊ ductu vite colorāt mores adolescentiū ⁊ velut murice ꝓbitatis inficiūt. Nēpe si hi q sunt ignari locorum cū solertiū viaꝝ iter adhortiri gestiunt q̄tomagis adolescētes cū senib⁹ debēt nouū iter sibi aggredi q min⁹ errare possit ⁊ a vero tramite ꝓtutis deflectere. Nihil em pulchri⁹ q̄ eos ⁊ mgros vite hre ⁊ testes. Pulcra iraq; copla senioꝝ atq; adolescentiū. Alij testimonio alij solatio sunt alij delectationi: alij honori. Legit q barnabas marcū assumpsit: paulus sillam ⁊ thimotheū ⁊ titū: vt seniores ꝯ filio ꝑualerent iuniores misterio: patet nāq; q nulla ars discit; absq; mgro. Si em alia ⁊ fere ⁊ aues ⁊ apes duces hnt: ⁊ ꝑncipes suos sequunt: q̄tomagis hoies sine doctore ⁊ rectore esse nō possunt. Inde cauendū est ne adolescentiores ⁊ puuli sine duce ingrediant viā quā nunq; ingressi sunt ⁊ ī ptez alterā declinātes errores patiant si vt pl⁹ vel min⁹ ambulātes q̄ necesse est aut currentes lassentur aut moram facientes obdormiant. Plerumq; ⁊ virtutibus pares dispares etatibus: sui delectantur copula sicut delectabant petrus ⁊ iohes. Nam adolescentē legim⁹ iohez q̄ uis nulli senioꝝ in ꝓtute fuerit seōs: erat. n. ī eo senectus venerabil mo ꝝ ⁊ cana prudētia ꝓtutum oīm. Magnū. n. hui⁹ vite solaciū est vt habeas cui pectus tuū aperias: cū quo archana participes: cui cōmittas secreta cordis tui: vt ames ⁊ sequaris eū: qui tibi paterna pietate in tristib⁹ compatiat ī persecutionib⁹ adhortet: ⁊ in ꝓsperis gratulet tur. Felix talis societas talisq; amicitia q̄ nihil est in reb⁹ humanis pulcrius. Teneamus ergo verecundiā vel eā que ad totius vite ornatuz nos attollit modestiam. Magna autem est modestia indiuidua verecundie socia: que cū sit sui iuris remissior nihil sibi vsurpans nihil sibi vendicans ⁊ quodāmodo intra vires suas contractior diues est apd deū. Verecūda modestia ⁊ modesta pecūdia est q̄ nulli isidia s machiat: lesa nō irascit ⁊ cūctos simplr respiciēs de nullo sinistꝝ aliquid suspicatur. Hanc teneamus primum: hanc diligamus ⁊ vt eaz semper habere possimus:

fugienda est nobis familiaritas ⁊ ꝓfabulatio eorꝫ q̃ turpit ⁊ indisciplinate viuũt. Taliũ infinit⁹ est nũerus. Hz em̃ suos scopulos ꝓecũdia: nõ q̃s ipa ĩuebit: sz q̃s sepe incurrit: si intẽperantiũ incidam⁹ ꝓsortia: q̃ sub spẽ iocũditatis venenũ ĩfundũt bonis. Hi si assidui sunt maxĩe ĩ cõuiuio: ludo: risu: ac ioco eneruãt grauitatẽ illam virilẽ ⁊ aios puerileꝫ corrũpũt: atq̃ suis malis assuefaciũt. Laueam⁹ itaq̃: ne duz relaxare aĩm volum⁹: soluam⁹ oẽm armoniam: q̃si ꝓcentũ quendã bonorꝫ operum. Vsus em̃ cito inflectit naturã. Quãmultos stultorũz societas decipit. Quid nob cũ fabulis: risu ⁊ ioco. Nã licet interdum honesta ioca suauia sint tm̃ ab ecclĩastica aberrãt regl'a. Qm̃ q̃ in scp̃turis sctis nõ repimus: quõ vsurpare possum⁹. Lauenda sunt em̃: ⁊ oia q̃ inflectere pñt ḡuitatez ꝓsiti nr̃i: nr̃eq̃ ꝓfessionis. Ve vob q̃ ridetis: qz flebitis vos: dñs ait. Nos ridendi materiã inq̃rim⁹: vt hic ridẽtes illic fleam⁹. Ipm nãq̃ dñm fleuisse legim⁹. Nõ solũ ꝓfusos: sz etiã oẽs iocos arbitror declinandos: nisi forte plenũ ḡuitatis ⁊ ḡuẽ fmonẽ nõ esse indecorꝫ est. Ingemiscendũ est aũt iugiter: ⁊ postposita securitate lugendũ: ne a deo deseramur ꝓter supbiã ⁊ negligentias: ⁊ ĩ ptãte demonũ relinquamur. Reuera quẽ de⁹ relinq̃t: demones suscipiunt: ⁊ susceptũ sue ꝑditionis pticipẽ faciũt. Terribil' in ꝓsilijs sup filios hoĩm de⁹. Q̃ ratur figul⁹ ex eadem massa aliud vas ĩ honorẽ: aliud ĩ ꝓtumeliã. Sũt vasa misẽdie ⁊ sunt vasa ire. Sũt nouissimi primi: ⁊ ꝑmi nouissimi. Sũt multi vocati ⁊ pauci electi. Et iõ vnusq̃sq̃ nr̃m opek salutẽ suã sicut ait apl's cũ timore ⁊ tremore. Declinet a vanitate: mũdi spnat amorem. Amplectek luctũ ⁊ quietẽ ⁊ sectek q̃ tum potest verecũdiã: trãquillãq̃ mãsuetudinẽ q̃ facit vt hõ ink̃ hoies pacifice viuat vt ad omia q̃ ĩhonesta sunt erubescat. Laudãda aũt ꝓtus verecũdie: quia quorum oculos: aures linguãq̃ possidet: non sinit turpitek ludere ac ridere: efficiens eos graues ⁊ mites. Econtra grãde vitiũ est iuniorꝫ impudentia: que improbo ausu ⁊ dissolutione sua patres ⁊ fratres cõturbat qz sicut scriptum est: nec deũ nec homines reueretur: sed letak cum malefecerit: ⁊ exultat in rebꝫ pessimis. Facta est ei frons meretricis: quia non potest erubescere. Vbi lingua audax ⁊ frons inuerecũda: quid loquatur q̃ due agat nõ curat. Cum em̃ boni adolescentuli ⁊ mansueti tacẽdo reuerentur maiores suos: nemo solius tacturnitatis hanc laudẽ putet: qz silentiũ ipm in quo est reliquaꝫ ꝓtutũ ociũ maximus actus verecũdie est. Denicq̃ si naturale est aut infantie deputak aut superbie probrodatur: si verecundie: laudi ducik. Tacebat in piculis susanna: ⁊ grauius verecundie q̃ vite damnũ putabat: vbi soli loquebatur: cui poterat casta verecũdia loqui. Fugit ⁊ pulcer ioseph relicta veste in manibꝫ fornicarie: tacẽsq̃ celeriter egressus est: qui incõgrua sue verecũdie audiẽs nõ poterat diu stare. Moyses q̃q̃ ⁊ Hieremias: qõ poterant p grãm: excusabãt p reuerentiã. Tuti⁹ em̃ est dicere q̃ docere: tacere q̃ loqui. Quid autẽ magis potest verecundie bonum: q̃ vt iuniorꝫ etas debeat discere tacere. Pitagoras quippe legem dedit silentij discipulis suis: vt tacentes p quinquenniũ: loqui discerẽt: ⁊ tu nõ vis tacere cui ꝓtus silentij ꝓpria est. Quid opus est o adolescens: vt ꝓperes periculũ suscipere loquẽdo: cũ tacẽdo possis esse tutior Quã plures vidi loquendo incidisse peccatum vix quẽq̃ tacendo: Ideoq̃ tacere nosse q̃ loqui: difficili⁹ est. Scio plerosq̃ loq̃ cum tacere nesciant. Rarꝫ est tacere quenq̃ cũ sibi loqui nihil psit: sapiens q̃ est q̃ nouit tacere. Alliga moneo fmonẽ tuũ: ne luxuriek ne lasciuiet: ⁊ in multiloquio pctã sibi colligat. Sit restrictior ⁊ ripis ipi⁹ coherceak. Cito lutũ colligit amnis exũdãs Sit tibi ḡuitas in sensu: in fmone põd⁹ atq̃ in ꝓbis modus. Hec aũt si custodieris: eris mitis mãsuet⁹ ⁊ modest⁹. Custodi cor ⁊ retine linguã. Bona em̃ possessio: mens bona. Sepi q̃ hãc possessionẽ ⁊ muni eam vndiq̃ ne irruãt in eã ⁊ captiuam ducãt irrõnabiles corpis passiones. Custodi quantũ potes interiorẽ hoĩem tuũ. Noli eũ quasi vilẽ negligere ac fastidire: qz p̃ciosa possessio est: ⁊ merito p̃ciosa: cuius non caducus fruct⁹ ⁊ temporalis: sed stabilis atq̃ eterne salutis est. Si vis be-

Ne Silentio

Et morum institutione

ne custodire. tace pus ⁊ audi ⁊ non delin/
ques i lingua. Graue maluz. vt aliqs ore
suo ꝓdenek. Etem si p ocioso ꝓbo reddet
vnusqsq rōnez i die iudicij ꝯtro magis p
ꝓbo impuritatis ⁊ turpitudinis ⁊ imple
tatis. Videam⁹ ⁊ rōnem ponam⁹ p ocio
so silētio. Est em fructuosum ⁊ negociosū
silentiū. Tacēdo em apud hoies. melius
loq̄mur deo. Multe em ꝓtēplationes sunt
q̄bus aīa deuota deo tacēdo mirabiliter
pascit. Dauid ꝓpha docuit nos. tanq̄ in
ampla domo deambulare i corde nro. et
ꝓuersari cū eo tanq̄ cū bono cōtribunali
vt ipe diceret sibi ⁊ loquerek secū. Dixi cu
stodiā vias meas. Moyses in silētio loq̄
bak ⁊ in ocio opabak. Qn̄ ergo iust⁹ solus
q̄ semp cū deo est. Quō solitari⁹ est q̄ nun
q̄ separatur a xpo. Qn̄ aūt feriak a merito.
quo cōsumak negociū Quib⁹ aūt locq̄ cir
cūspicik. cui tot⁹ mūdus diuitiaꝝ possess/
io est. Qua extimatiōe diffinik q̄ nec opa
tiōe cōprehendik. Nūc quidē de deo cogi/
tat ⁊ sctis angelis eius. atq̄ de imarcessi/
bili gloria eterne beatitudinis. nūc ꝓ de
ꝓsutys dyaboli. de peccatis suis. de ho/
ra mortis. de penis inferni. de die tremen
di iudicij: nūc de ꝓfunditate diuinaꝝ scri
pturaꝝ. de natura ꝓtutū. de compositiōe
morū bonoꝝ. Quāgliosum tale silentiuz
vbi eloq̄a dn̄i eloquia casta sunt. Est igit
tacēdi ⁊ loq̄ndi mod⁹. Bona mens ⁊ ve/
recūda vt loquak. multa pus ꝓsiderat. q̄d
dicat ⁊ cui dicat. quo loco ⁊ tpe. Merito
sapiēs dicēdus est q̄ nouit tpus loquēdi.
Vbi bene ait scp̄tura. Hō sapiēs tacebit
vsq̄ ad tēpus. Ideo scti dn̄i q̄ sciebant q̄
vox hois plerunq̄ pcō iūcta est. et initū
erroris. hūani sermo est. boniboies tacere
amabāt. Denicq̄ sctūs dauid ait. Posui
ori meo custodiā Propheta custodiebat
⁊ tu nō custodies. Potes autē custodire si
cito nō loq̄ris. Lex dicit. Audi israel dōmi/
nū deū tuū. Audi em dixit ⁊ nō loquere.
Tue em etatis est tacere ⁊ obedire. nec tū
de maiorū sentētia iudicare. Scriptū est
itez. Audi israel ⁊ tace. ysaac deferebat pa/
tri suo honorē ⁊ obediens eius volūtati.
non recusabat mori Jesus ꝓ naue sedu
lo obsequio moysen venerabatur. et obe/
diens existens in oibus. tanq̄ gratiā apō
deū meruit vt illius successor ad regendū
dei populū eligerek. Helyseus relicto ara
tro mactatis bobus vocantē helyā secu/
tus p veram mitēq̄ obedientiā. ad tantā
morū ascendit celsitudinē: vt spūs tam ex
celsi magistri dupliciter in bono discipu/
lo requiescerek. Abraam ꝓ ille fidelis se
nex ad iussionē domini relicit terrā natiui
tatis sue ⁊ q̄ruis in multis locis sequen/
tes iniurias graueq̄ ꝓpessus fozet labo/
res. nunq̄ cepre obedientie penituit. Intā/
tū em per obedientiā ⁊ fidem placuit deo
vt ei dexpo primū repromissio fieret. Ip/
se demū dōs noster iesus xp̄us. in fact⁹ di
ctisq̄ suis multū nos obedientiā docet.
Vera em subiectio ꝓpter deuz. ꝓprie volū
tatis est mortificatio. dum abiecta ⁊ indi/
gna de se credit. ⁊ deo acceptabile. homi/
nibusq̄ dulce obedientiaz parit. Denicq̄
volūtas propria ex liberi arbitrij p̄sump/
tione descendens. obstinatis ⁊ inobedien
tib⁹ ipa bona in peccatū cōuertit. Vir bo
nus cū bonis suis oibus habere obedien
tiā studeat. Scriptū quippe est. Melioz
est obedientiā q̄ victime ⁊ auscultare ma
gis q̄ offerre adipē arietum. Qm q̄si pec
catū ariolandi est repugnare. ⁊ quasi sce/
lus ydolatrie nolle acq̄escere. Cernis q̄n/
tum ⁊ quale sit obedientie malū: qō ydo
latrie magicisq̄ comparak artibus Ado/
lescentes q̄ tali repleti sunt malo: subdi se
mioribus dedignank. facta ꝓ eozuz aut
dicta: tumida ⁊ erecta ceruice nō obseruāt
sed diiudicant. nō venerādo exaltant. sed
spernendo exultāt. Sed nō impune. In/
de em euidenk deficiūt. vnde miseri profi
cere debuerūt. Hoc aūt vult deus vt ho/
mo p hominē doceak ⁊ maior maiori sub
datur. Si em angelus angelo imperat.
⁊ interiubentē ⁊ obedientē summa manet
semp cōcordia. videat ille q̄ grauiter pec/
cat. qui debitā exhibere suis maiorib⁹ re/
uerentiā nō curat De interitione nanq̄ il
lorū qui nō obedientes sunt: ⁊ suos senio/
res suosq̄ patronos despiciūt. multa dici
potuissent nisi promisse breuitat⁹ memor
illa studiose preterire. At q̄d plura. Una
em sententia obedientib⁹ ⁊ inobedientib⁹
sufficere potest: q̄ per se veritas loquik di/
cens. Qui vos audit me audit. ⁊ qui vos

spernit me spernit. Inde illi gaudeāt gaudio magno: q̄ seniores suos veneratione habēt ⁊ honori ꝓpter xp̄m. Multi nanq̄ de ꝓtute obediēcie multa scripserūt: inter quos sctūs pat̄ noster bn̄dict⁹ de ea tā terribiliter locut⁹ est: vt fratr̄ etiā bene obedientiū corda: p̄ nimio timore ꝯcuti valeant. Sed ⁊ ille summ⁹ melliflui oris gregorius mirabiliter superaltat ⁊ magnificat eā: demōstrare aūt volēs q̄ti sit meriti obediēcia ita ait vir eloquēs Sola nāq̄ obediēcia ꝓtus est q̄ ꝓtutes cetas menti inserit: iserta sq̄ custodit. Ulā p̄m⁹ hō preceptū qd̄ obseruaret accepit: cui si vellet se obediēs subdere: ad eternā bēitudinē sine labore peueniret. Deinde idē doctor ꝓba q̄ locut⁹ est spūsctūs p os samuel supi⁹ posita: exponēs dixit. Obediēcia q̄ppe victimis iure ꝓponit: qr̄ p victimas aliena caro: p obedientiā ꝓ volūtas ꝓpria mactatur. Tāto q̄sq̄ deū citi⁹ placat: q̄to ante oculos ei⁹ repssa arbitrij supbia: gladio p̄cepti se imolat. Quo ꝯ ariolādi ꝓcem̄ in obedientia dī: vt q̄nta sit ꝓtus: obedientia demonstret. Ex aduerso. n. meli⁹ oñditur q̄d de ei⁹ laude sentiat. Si. n. q̄si pctm̄ ariolādi est repugnare: ⁊ q̄si scelus ydolatrie nolle acq̄escere sola obediēcia est que fidei meritū possidet sine q̄ q̄sq̄ ifidelis ꝯuincitur ⁊ si fidelis esse videat. Hinc p salomonem dicit in oñsione obediēcie. Vir obediens loq̄tur victorias: vir q̄ppe obediēs victorias loq̄t: qr̄ dū aliene voci humilit subdimur nosmetipos ī corde supamus. Hinc veritas in euāgelio dixit eū q̄ venit ad me nō ejciā foras: qr̄ nō veni facere voluntatē meā: sz̄ ei⁹ q̄ misit me. Quid. n. suū faceret si eos qui ad se veniunt expulisset. Quis aūt nesciat q̄m volūtas filij a p̄ris volūtate nō discrepet. Sz̄ q̄m p̄m⁹ hō qr̄ suā volūtatē facere voluit: a paradisi gaudijs exiuit: scōs ad redēptionē hoīm veniēs dū se voluntatē p̄ris ⁊ nō suā facere oñdit pmanere nos intus docuit. Cū igit̄ non suam sed voluntatem patris facit: eos q̄ ad se veniunt foras non ejcit quia dū exemplo suo nos obedientie subjci voluit: viam nobis egressionis claudit. Hic rursum ait. Nō possum a meipo facere q̄q̄: sed sicut audio iudico. Nobis quoq̄ obedientia vsq̄ ad mortem seruāda precipit Ipse aūt sicut audit iudicat tunc q̄z obedit cum iudex venit. Ne igit̄ vsq̄ ad presentis vite terminū obedientia laboriosa appareat; redemptor noster idicat qr̄ hanc cum iudex venerit seruat. Quid ergo mirum si peccator homo obedientie p̄ntis vite breuitate se subijcit: q̄n hanc mediator dei ⁊ hoīm etiā cū obedientes remunerat non relinq̄t. Sciendum ꝓ est nunq̄ per obedientiā malū debere fieri: aliq̄n autem p obedientiā qd̄ agit̄ bonū debet itermitti. Nequaq̄: mala arbor in paradiso extitit quā dens hoī nō tangere interdixit. Sed vt melius p obedientie meritū homo bene cōditus crescere: dignū fuerat vt hunc a bono ꝓhiberet: quatenus tanto verius hoc qd̄ ageret ꝓtus esset: quāto ⁊ a bono cessāns auctori suo se subditū humili⁹ exhiberet Sed quia nōnunq̄ nobis huius mundi prospera nōnunq̄ iubent̄ aduersa sciendum summope est q̄ obedientia aliquādo si de suo hēat aliquid nulla est aliquando aūt si de suo nō habeat minima est. Nam cū huius mūdi successus p̄cipit: cum locus supior impatur: is qui ad percipienda hec: obedit: obedientie sibi ꝓtutez euacuat: si ad hoc ex ꝓprio desiderio anhelat. Neq̄ em̄ se sua obedientia dirigit qui ad percipienda huius vite prospa libidini ꝓprie ambitionis seruit. Rursum cū mūdi despectus p̄cipit cū probra adipisci ⁊ cōtumelie iubentur: nisi ex seipo anim⁹ appetat: obedientie sibi meritū minuit: q̄ ad ea que in hac vita despecta sunt: inuit⁹ nolens q̄ descendit Ad detrimentuz quippe obedientia ducitur cum mentē ad suscipienda probra huius seculi: nequaq̄ ex pte aliqua etiā sua vota comitent̄. Debet ergo obedientia aliq̄d ex suo in aduersis habere: ⁊ rursum in ꝓsperis ex suo aliq̄d minime habere quaten⁹ ⁊ in aduersis tanto sit gloriosior: quāto diuino ordini ex desiderio iungit̄: ⁊ in ꝓsperis tanto sit verior quanto a p̄ntī ipsa q̄q̄ diuinit⁹ ꝓcipit glia funditus mente separat. Hoc ergo tanti doctores cui dēcissimis assertionib: moyses ⁊ paulus proculdubio testantur Quere ⁊ lege quid vtercq̄ eorꝝ fecerint. Verum tamen inter hec scire oportet: q̄ innocuis

mentib⁹ ꝓtus semp obedientie iungit: domino testante q̃ ait Oues meeme audiũt ⁊ ego ꝯgnosco eas. ⁊ sequunt me. Redemptori igit suo nõ obedit q̃ innocẽs nõ est: ⁊ innocẽs esse nõ põt: q̃ obedire ꝯtemnit. Sz necesse est vt ipa obediẽtia nõ seruili metu sed charitatis affectu fiat: nõ terrore pene sz amore iustitie. Nulla quippe innocẽtia nulla ꝓa obedientia est: nisi in eis charitas fulgeat q̃ ꝓtutes oẽs transcẽdit. Sepe.n. falsa obedientia sub timoris specie palliat. Igit si videris iuuenculũ desidez ad obediendũ ⁊ velocẽ ad loquendũ: non dubites eũ varijs animi passionib⁹ presertim supbie peste laborare. Inobedientia em̃ sequit supbiã matrẽ suaz: sicut habes. Equus indomit⁹ euadet durus ⁊ filj⁹ remissus euadet p̃ceps. Sicut supbia equi indomiti p̃cipitio ꝓna est: ita lasciuia adolescentis indisciplinati: in peri ruina proxima est. Loquere maior natu decet em̃ te. Adolescens loquere vix in causa tua cum necesse fuerit. Si bis interrogatus fueris habeat caput responsum tuũ. In multis esto quasi insci⁹ ⁊ audi tacẽs simul ⁊ loq̃ i medio magnatũ nõ p̃sumas: ⁊ vbi sunt senes nõ multũ loq̃ris: Ante grandinẽ preibit chorruscatio: ⁊ aũ ꝓcundiã p̃ibit grã. ⁊ ꝑ reuerẽtia accedet grã bona. Ex his nãq̃ ꝓbis sapientie intelligere potes: quãtũ ꝓtutes supius posite: minorẽ etatẽ adornent. Pueri em̃ a puritate dicti sunt: ⁊ decet vt regnẽt in eis simplicitas ⁊ innocẽtia ⁊ puritas hoc est ꝓginitas. Cum his crescant ⁊ in his p̃seuerẽt: vt mereant seq̃ agnum quocũq̃ ierit. Adolescẽtes aũt iuxta nominis hui⁹ interpretationẽ ꝑ dies singulos in bonis op⁹ crescentes: verecundiam diligant: taciturnitatẽ custodiãt: simulq̃ in exhibẽda obedientia nimis ferueant. Istas q̃ppe ꝓtutes in ꝑmo constituimus loco velut quedã incremẽta bonorum opm: vt ꝑ eas ad castitatem ⁊ humilitatem ⁊ patientiã: que secundã partẽ obtinent recto tramite valeant peuenire. Castitas igitur: quia vtrq̃ sexus vitio libidinis egrotat. nisi aliarum virtutum opeſulciatur: facile labitur. Et ꝓinde nimio studio seruanda est: quia semel amissa: nõ reparanda est. Prima nanq̃ tela sunt oculorum: secũda verborũ. In desiderijs em̃ est omnis otiosus: ⁊ desideria occidũt pigrum. Et ideo suffragatur ei plurimũ verecundia: que custodit oculos: ⁊ taciturnitas que retinet linguam: atq̃ obedientia que mentem occupat corpusq̃ fatigat ieiunijs vigilijs ⁊ orationib⁹ ⁊ opere manuum. Sed necessariã pre omnib⁹ habet humilitatem qua conseruent habita vsq̃ in finem. Multi em̃ in ipa senectute ꝑ superbiam in luxuriam ceciderunt. Qua de re timendum est ⁊ cauendum ne subitus calor superet longum tempus ⁊ impudicos senes etas lasciua cõdemnet. Tenenda est itaq̃ semper humilitas custos pudicitie mater patientie. Sine causa laborat q̃ virtutes sine humilitate cõgregat. Vera aũt patientia nisi ꝑ profundam humilitatem nec acquirit nec tenet. Hanc ꝓ quisquis veraciter habet nec beneficio celle nec profugio solitudinis indiget ⁊ si ei aduersitatis aliquid acciderit nõ contristat: sed adhuc diligenti deum omnia cooperãtur in bonũ. Iste timet in prosperis gaudet ĩ aduersis. Amat ⁊ adiuuat se persequentes: quia eum patientia ⁊ benignitas comitãtur velut indiuidue comites. Si quis igitur habet animã virginalem ⁊ amator est pudicitie non debet mediocrib⁹ esse cõtentus: que cito exolescunt ⁊ exorto caumate crescunt: sed perfectas virtutes sequat vt lumen habeat sempiternũ. Qui em̃ proficere studet semp inuenit quo crescat ⁊ per dies singl'os seipo melior fiat. Adolescẽs profice: mancipatus es xp̃i seruitio ⁊ cepisti magna agere ⁊ excelsa imitari: confortetur cor tuum ⁊ viriliter age. Magna tibi dabit gloria post victoriam: licet lubricũ sit iter per quod incedis: tamen de domini auxilio confidens desere ꝯma: cẽtum vales: ⁊ summa petere non deficias neq̃ tepescas vt gradum perfectiõis possis ascendere ad quam nõ nisi multis laborib⁹ peuenitur. Euge nunc euge initia trascẽde: ⁊ ad superiora rende: vt deo in voce exultationis canticũ graduũ cantes. Tibi ꝓ de radice ad cacumẽ festinãti liber patz ingressus ad illas q̃ttuor ꝓtutes ꝑncipales

que in adolescentib⁹ inchoanť in iuuenib⁹ augenť: in senib⁹ ꝓficiunť: q̃ matura etas laboribꝫ exercitata iam nouit ꝑ experientiam q̃ didicit ꝑ scientiā. Inde nō imerito prudentiā ⁊ fortitudinē iusticiā ⁊ temperantiam in tertio cōstituimus gradu q̃ ꝑ eas maxime instruūtur mores ⁊ bene viuendi magisteriū doceť. Sed ex his prudentia ꝓfitate delectať: iusticia dilectionez dei ⁊ proximi fuat. fortitudo metū mortꝭ ꝯtemnit. temperantia afflictionē carnis tēperat. prima eā intelligit. secū da bene viuit. tertia appetitū cohibet. quarta modū imponit. Tres ille superiores q̃ honestuz est operať. hec aūt quarta: decoꝫ agit illud q̃ ex radice honestatis ꝓficiscť Siq̃dem prudētia agnitio est ꝓ fidei ⁊ scia scp̄turarum: in q̃ intueri oportet illud trimodum genꝰ intelligētie: quoꝫ ꝑmū est historicū. secundū allegoricū: tertiū superior ille intellectus quē dicunt anagogicum. Iusticia ꝓ est deū timere: religionē venerari: honorez ferre parētib⁹: patriā diligere: cūctis prodesse: nocere nulli. fraterne charitatis vinculum tenere: picula aliena suscipe: opem ferre miseris: bonis vicissitudinē rependere: equitatē in iudicijs cōseruare. Fortitudo aūt est animi magnitudo: cōtemptꝰ honoꝫ vel diuitiaꝫ. Hec aduersis: aut patienter cedit aut resistit fortiter. Nullis illecebris edomať: malis aduersis nō frāgiť: nō eleuať secū dis: inuicta ad labores: fortis ad picula: pecuniā negligit: auaritiam fugit: ꝯ inuisa picula animū ꝑparat: molestijs nullis cedit gḡie cauet appetitū. Sed inter has ꝯpantia est nimis pulcra virtus Est eā modus vite etiam in oāi ꝓbo vel ope. Hec aūt sobrietatis ⁊ verecundie comes est que alio noīe vocať modestia. Humilitatis regulā custodit tranquillitatez animi seruat cōtinentiā ⁊ castitatē diligit fouet decꝰ ⁊ honestatē: restringit rōne appetitum: iram contemnit nec rependit cōtumeliam. His tu plagis celi includere hō dei his tu armis bellator xp̄i accingere: ꝓtegere ⁊ ornare. Iste currus igneus te fortem militem gestabit consumato cursu ad celi palaciū vt assistas regi tuo: cui certasti bonū certamen: fidem seruasti. Bene rege hanc quadrigam ꝓfitum ⁊ sede in ea firmus: vt isto vehiculo vehi altius ⁊ introduci valeas ad tricameratā domū i summo montis vertice collocatam. Hanc dico firmam fidem: spem incōcussam perfectam charitatē: que oāem seruilem foras mittit timorem: vbi via mandatorū dei dilatato corde curritur. Hinc ania iusti sedes sapientie facta plano moderatoq̃ incessu: portat deū sessorem suū. Huic autez viuere christus est ⁊ mori lucrum. Vir discretus ⁊ contemplator transit quotidie: visionemq̃ mirabilē cernit Trahiť a deo ⁊ ardenti desiderio currit post eū. Si aūt iuxta montē excelsum: hanc q̃ pulcram domum inhabitaueris: poterꝭ ⁊ tu sepissime intueri terram illā ꝑmissionis terraz lacte ⁊ mellem manantem: vbi verꝰ isrl' moratur ⁊ veritatis pabulo inceternū paścť. Sz tu dicis mihi. Quare fidē in primo loco non posuisti: que est in christiana aīa fundamētum oīm virtutū. Facerē vtiq̃: nisi fides crescere: Nisi aūt fides crescere: apl'i dño minime dixissent. Adauge in nobis fidē Cōtinua eā opatiōe ꝓfitū ⁊ assidua meditatione scripturaꝫ sanctaꝫ fides eruditť ⁊ eruiendo illuminať: ⁊ illuminādo augetur: ⁊ augendo ꝓficiť: ⁊ ꝓficiendo stabilitur: ita vt nullo turbine: hereseos: vel ꝑsecutione moueať de loco suo. Igiť priusq̃ hō ꝑ fidē cognoscat creatorē suū: ignorantia maloīm vitioꝫ eiꝰ possidet animam. Ergo ignorātia nox est fides ꝓ dies. Sicut dies crescit ꝑ horas: sic hō augeť ꝑ illuminationem diuine gr̄e ⁊ ꝑ documēta matris ecclie. Primū itaq̃ sincera radix sctē fidei in terrā humani corpis plantať: cui inseritur ramusculus ille bone arboris. i. timor dñi: qui dicť initiū sapie. Cum h̄ incipit: ⁊ cū isto ascēdit vsq̃ ad plenitudinem luminis Cūq̃ fides adulta fuerit plena: velud quedam magna arbor diuersa i se habēs poma ex quib⁹ reficiť anima plena deo: tunc adheret ei timor ille sanctus eterne charitatis: qui ꝑmanet in seculuz seculi. Hec est eā fides illa que ꝑ dilectōem operať: vt homo noua creatura efficiatur: fides prudētissima ⁊ inuictissima q̃ inter verba altercatiōis: in tempe ꝑsecutionis vel in die necessitatis supari non potest. Quapropter fides firma ⁊ charitas ple

na fide: comites ⁊ inseparabiles sorores cũ
cta in se genera virtutum cõtinentes virum
perfectum efficiunt quantũ possibile est eum
perfici in hac vita plena miseriis ⁊ erroribus.
Iste illud apostoli in veritate dicere potest.
Quis nos separabit a charitate xpi: tribu-
latio an angustia: an persecutio: an fames:
an nuditas: an periculum: an gladius? Cer
tus sum enim q̃ neq̃ mors: neq̃ vita neq̃
angeli: neq̃ principatus neq̃ potestates:
neq̃ virtutes: neq̃ instãtia neq̃ futura neq̃
fortitudo: neq̃ profundũ: neq̃ altitudo: ne-
q̃ alia creatura poterit nos separare a chari
tate dei que est in xpo ihesu dño nro. Hec
autẽ est disciplina bone vite ⁊ recta series
virtutũ. Ista est via regalis precedentiũ pa
trum trita pedibus: ambula in ea. O grex
adolescentiũ noli declinare ab ea neq̃ ad
dextrã neq̃ ad sinistrã. Ille quidẽ ad sini
stram declinat q̃ vitia sub specie virtutum
latentia summope nõ deuitat. Per hec ei
multi decipiunt ⁊ ignorãt se esse deceptos
Itaq̃ dupliciter rea est anima si ⁊ bonum
nõ facit vñ spũaliter viuat ⁊ lateat. Su-
perbus vult se credi constantẽ: prodigus
liberalem. temerarius fortem. inhuman?
parcum gulosus humanũ: impudentia cõ
stantie sibi nomen asscribit: pcacitas ap-
pellationẽ libertatis ostendit: eloquentiã
verbositas fingit: ⁊ curiositatis malum sub
intuitu spũalis colloquii delitescit. Nã iter-
dum sub pretextu iusticie: crudelitas agit
⁊ putat esse virtus: qõ nimium est vitiũ. sicut
remissa segnicies mãsuetudo esse creditur
⁊ qõ agit torpens negligẽtia: putat agere
indulgentia pietatis. Item timor sub spe
cie obedientie occultat: ⁊ dicit virtus humi
litatis q̃ tamẽ vitiũ est timoris Porro vi
tium inquietudinis virtutẽ se vult vocari
sollicitudinis: ⁊ precipitationis facilitas
feruor boni studij creditur: ⁊ bene agẽdi tar-
ditas consilij mora esse videt cum tamen
ista sit virtus: illa vitiũ. Hec ⁊ si humani-
tus possunt discerni: tamẽ sine dono dei
ꝯtum mihi videt nec virtutes possunt habe
ri vel appeti: nec earum similitudines q̃ sunt
vitia virtutes imitãtia: declinari. Sed sci-
endum est q̃ quedã sũme virtutes sunt Nã
a q̃b habent: vtiq̃ faciter habent. Do-
ctrina: ieiunium: castitas: scientia: ⁊ his silia
medie virtutes sunt: qr ad vtilitatẽ ⁊ pnici
em possunt haberi. Non potest esse virtus
cũ mẽdacio: pudor cũ petulãcia. fides cum
perfidia: castitas cũ luxuria. Aduersus im
petus vitiorum triis est virtutibus pugnandũ
Cõtra luxuriã adhibet cordis munditia:
cõtra odiũ dilectio: cõtra iracundiã patiẽtia: cõ ti-
morẽ fiducie virtus: cõtra torporẽ feruor boni
studij. Opponat tristicie gaudium: accidie
fortitudo: auaritie largitas: superbie humi-
litas. Principalium septẽ vitiorum regina ⁊
mat est superbia q̃ oim deterior tãto in imo
iacet: quãto in alto se erigit. Septẽ pncipa-
lia pariunt de se multa vitia: q̃ ita sibimet
q̃dam cognatõe iunguntur: vt ex altero alte
rum oriat. Superbia sicut est origo omniũ
criminũ: ita ruina cũctarum virtutũ. Ipa est in
petõ pma: in conflictu postrema. De superbia
nascit arrogãtia q̃ tã in factis q̃m in dictis ca-
uenda est. Ille ei q̃ sibi magis q̃m deo place-
re studet. Per cenodoxiã maxime subiicit si-
bi diabolus monachũ: qr p eã ab hũilitatis
culmine deiicit. Sũma itaq̃ virtus mona
chi hũilitas: sũmũ vitiũ est superbia. Sup-
biendo contendẽdo ⁊ dimicãdo murmurã-
do detrahẽdo susurrãdo negligẽdo contẽ
nendo ⁊ pprias volũtates faciẽdo: infini-
tas monachi q̃ nũc sunt culpas incurrũt.
Hinc est q̃ ex hoc magis multitudie q̃ secũm
deserũt rari valde inuenium q̃ mortifica-
tis vitiis ascẽdere contendãt ad perfectionem
virtutũ: Hec aũt significãt illa sexcẽta mi-
lia armatorum q̃ de terra egypti educti sunt
duo aũt solũmõ homines. i. iosue ⁊ caleph ex
illis omib terrã pmissionis ingressi sunt: re-
gredi aũt volẽtes in egyptũ: pstrati sũt in
deserto ⁊ diuersis generib mortiũ interie
runt: p egyptũ itelligẽ mũdũ: p pharaonẽ
diabolũ: q̃ est rex sup oẽs filios superbie: per
mare rubũ ablutionẽ petõrum oim: p egypti
os in eo mortuos: ipa petã q̃ st exercitus
pharaonis. Tu q̃dẽ iã egyptũ deseruisti:
pharaonẽ fugisti: ⁊ lot?a sorõ tua: subuer
sis curribus cãticũ letitie dño cecinisti. Tã-
dẽ ingress? sollicitudinẽ ad mõtẽ synai pue-
nisti: vbi data st tibi pceptra vite ⁊ istituta
celest? disciplie q̃ coram deo ⁊ sctis ei?tu pol
licitus es obseruare. Cuius oia fecer? noluto
tũ cẽ secur? Vlta bnt picta in ipa q̃ incedis
heremo. Ibi certe igniti st serpentes q̃ pcu-

rlūt ⁊ interimūt murmuratores. Ibi lep̄
q̄ inficit ⁊ deturpat detractores ⁊ susurro⁄
nes. Ibi seu⁹ gladi⁹ q̄ deuorat fabricato⁄
res idoli ⁊ cultores illos vicz monachos
q̄ sectant auaricia q̄ ydolo⁹ ēseruit⁹ Hāc
dicit apl's: radicē oīm malo⁹. Scito tñ qz
nō nisi repidissimos monachos illud vi⁄
tiū appēdit. Et tu caue: ne ꝑter victū ⁊
vestitū aliud aliq̄d necz hēas nec̄z velis
hīe. Detestare supbiā: fuge cōtentionē. Re
ctores monasterij dilige vt parētes: time
vt dños. crede eē salutare qd̄ iūgūt Sz h̄
custodire nō poteris nisi ꝑ us te stultū faci
as vt sis sapiēs: nihil. s. discernēs nihil iu
dicās ex his q̄ tibi fuerint impata: sz cū oī
simplicitate ac fide sp obedictiā exhibeas
Illud tm̄mo do scīm illud vile illud sapi
ens iudicās. qd̄ tibi vl' lex dei vl' senior⁄ ex
amen indixerit. Terreat te illo⁹ exēplū q̄
aduersus moysen rebellauerūt: quo⁹ alios
celest⁄ flāma cōbussit: alios aūt infern⁹ vi
uētes suscepit. Deficiet mihi tp̄s: si velim
oia: ꝑ oīa pādere. Illud tibi inculcā dū vi
deo: qz dū vium' in' laq̄os currim⁹ nus⁄
c̄z tuta pax. phdolo⁹ nusc̄z tuta q̄es. vbi⁄
c̄z bella: vndic̄z hostes. Pharao em̄ cū su
is egyptijs retinet exeūtē. Clades ibi plu
rime i medio itinere q̄ ipediūt nimis eūtē.
In extrema ꝓo pte: añ ipm hostes duri ⁊
fortes q̄ resistere cupiūt ne terrā ꝑmissiōis
possis intrare. i. amalech seon og moab fi
lij amō ⁊ latrūculi mōt⁄ seyr. Si forte his
supat⁄ ꝑ multos labores optiaz ingressus
fuer⁄ terrā: vi deb̄ q̄ in ipa etiā non valeb
eē secur⁹. Eniuero remanēt allophili ⁊ ali
as i circuitu tuo reftuat gētes i q̄b⁹ te de⁹ ex
piat vt ꝑ diligas eū sp̄c̄z manū ei⁹ respici
as: ne forte cū comeder⁄ et saturat⁹ fueris
obliuiscar⁄ eū. Igit ꝑ septez gētes q̄ ex illa
tra expulse sūt. intellige septē capitalia vi
cia q̄rū duo carnalia sūt. i. castrimargia ⁊
fornicatio: reliq̄ spūalia q̄ in mēbr⁄ suis ta
lit distīguunt. Gule cōcupia in q̄nc̄z mo
dis diuidit. Prio si añ tp̄s cibos q̄s appe
tat. Scdo si lauriores escas q̄rat. Tertio
si diligēt⁹ quosc̄z cōs cibos q̄s ꝑcuret.
Quarto si viles escas nimiuz q̄s sumat.
Quito si q̄sc̄z ex desiderio qd̄cūc̄z sumat.

Fornicatio trimodo gñe diuidit. Prī⁄
mū dū ꝑ volūtat⁄ luxuriā cōmixtio expleť
Alterū dū sola attractatiōe luxus carnis
ꝑ imundiciā ꝑuocat. Tertiū dū intētione
turpiū cogitationū nocīna q̄sc̄z illusione
polluit. Est ⁊ q̄rtum gen⁹ iuxta scp̄turā si
cut ydolatria ⁊ auaricia. Sed ⁊ omis im
mūda pollutio fornicatio dicit.

Filargiria i gemia distīguit pena ⁊ ꝓcu
piscētia rei augēde ⁊ in metu carēde. Est ⁊
tertiū gen⁹ pedis hui⁹ qñ monach⁹ ex ip
sis neccessarijs sine q̄b⁹ viuere nō pōt plus
desiderat hīe q̄z nēce sit aut ea volum⁹ in
mōasterijs possidere q̄ si essem⁹ i secl'o mi⁄
nime habere valerem⁹.

Ire gña tria sunt. Vnū qd̄ ardet intrīse
cus. aliud qd̄ in ꝓbū sine opis effectu prū
pit. tertiū qd̄ nō vt illud feruēs ad horaz
dirigit sz ꝑ dies ⁊ tpa reseruat. Ex illo q̄p
pe calor ⁊ indīgtio ex isto nascit odiū que
oia eq̄li sunt a nob horrore damnāda.

Tristicie vitiū i tres diuidit ꝑtes quaz
ꝑma tempata est ⁊ rōnabilis de delictoz
penitudie veniēs. Altera ꝑturbata ⁊ irrō
nabil' de anxietate met⁹. seu de desperatiōe
pctōz exoriēs. Tertia de iracūdia vl' de il
lato dāno ac desiderio ꝓpedito ꝑcedens.

Accidie gña duo sūt Vnū qd̄ ad opus
dei pigritare monachū ac dormitare cō⁄
pellit. aliud qd̄ vagari huc illucz fac ac
fugere cohortat de frm cū q̄b⁹ viuit socie
tate. Hec. s. sex vitia q̄daz int se cogtione
sunt ꝓiūcta: ita vt ꝑ oris exuberātia. seqn
tis efficiat exordiū. Ex prio em̄ scōm. ex se
cūdo tertiū. ⁊ sic de ceter⁄. Et iō ecōtra sili
mō atz eadē rōne pugndū est. qz ꝑmo de⁄
iecto aliud facili⁹ deuincit. Et ista vitia
lz inuicē sibi sint cōnexa ea q̄ dixim⁹ rōne
specialī⁹ tñ in tres copulas diuidēda sūt.
Castrimargie. fornicatio: auaritie. ira. tri
sticie. accidia peculiari ꝓsortio federātur.
Sz his supatis maior tibi restat pugna
⁊ tāto grauior q̄nto ista ampli⁹ fuerint vi
cta Arripiendū nāc̄z tibi est tot⁄ viriby ui
ge certamē ꝓ cruedelissima ⁊ triformē besti
am. i. supbiā. inanē gl'iam. ⁊ inuidiā: cui⁹
in vno corpe tria capita. ⁊ i ipsis capitib⁹
dētes ferrei cominuētes oia. O q̄z multos
viros hec īmanissima bestia momordit ⁊
detecit atz sub pedib⁹ suis ꝓculcauit. Cir
cūda iac̄z tibi fortem armatura vt possis
stare ꝓ tanta nequicia. Induete lorica eba

ritat⁄. accinge te gladio spūs q̃ est ꝓbū dei. sume scutum fidei. pone galeam salut⁄. ⁊ spei in capite tuo. sint pedes tui calciati ī ꝓparatione euāgelij pacis vt nullꝰ in te pa teat locꝰ isidijs potētis aduersarij Caput superbie sic caput vipere. furor eiꝰ vt furor draconis ⁊ statꝰ eiꝰ letifer vt insanabilis statꝰ reguli. Illud em pstantiꝰ ceter⁄ tres venenatas ex vipereo ore ad feriendū edu cit liguas. Pria eos pcutit q̃ p trāsgressio nis culpā ꝯtēptui hūt diuina pcepta. Se cūda illos q̃ ex ꝯseruatione mādatoꝝ extol lunt in elatione ꝓtutū. Tertia eos q̃ p cōtn maciā mētis subdi dedignant maioꝝ im perijs Quidā aūt p carnalib⁄ quidā p spiritualib⁄ superbiūt. ⁊ est vna superbia sub diuerso colore.

Zenodoxie altꝫ caput multiformeꝫ di giū ⁊ multiplex malū diras voces ⁊ rugitꝰ terribiles ex turgidis faucib⁄ quadriptito mō altꝰ efflat. Nā sunt q̃ hūt dona: ⁊ do nātē igrant. Et sūt q̃ se dicūt p suis pcedē tib⁄ merit⁄ dona accepisse nō p gra largiē tis. Itē q̃daz sunt q̃ qd nō hūt hīe sep tu morē existimāt. Sūt ⁊ alij q̃ ꝯtēendo ce teros putāt se hīe aliq̃d singularit. Sed ista elatio ceter⁄ pnitiosior est de singlari tate iactātie veniēs. Hec aūt dira lues q̃ uis se ad alta erigat ⁊ ipleat clamorib⁄ au res. nō tn ei iuxta quā hz extollentiam: est vis ⁊ potentia.

Ipsa q̃z inuidia duplices euenit flam mas. Hoc aūt caput tertiū mō illū vrit q̃ meliori iuidet ī id qd ipe nō ē: mō illū affi cit q̃ quēlibz ꝯsilem dolet sibi cē eqlē. Vt hec tria discernere valeas. ista do tibi in diria. Superbia em rubet. zenodoxia albet inuidia pallet. Furor ignis ī superbis ex in dignatōe: cādor ī hypocrit⁄ ex simulatōe: pallor ī inuidis ex nimio dolore. His ita digest⁄ rectiꝰ septē crimialia vitia denotā tur q̃ diuerant vt mihi videt: qz sic pn ceps septē vitioꝝ diabolꝰ nos eoꝝ subdit ptātib⁄: ita xps deꝰ nr spū septiformis gre plenꝰ a dnatu ipoꝝ eruit ⁊ sibi subditos fac. Scire te oportz qz ista vitia diuersos or tus ⁊ dissimiles efficientias hūt. Gula em ⁊ fornicatio: qz nō nisi p corpus expleri pūt carnalia sūt: ⁊ iō corporali indigēt afflictione simulq̃ remotiorib⁄ loc⁄ vt velociꝰ curari queāt. Auaritia ⁊ ira licz nō sint vntꝰ na ture. nā por extra naturā est. seqns aūt ori ginale videt: qz hō irascibile anīal est. sili tn oriunt mō. siq̃dez cōmotiōis cās extrī secꝰ ꝯcipiūt. Tristicia ⁊ accidia nulla ex trinsecꝰ accedēte pvocatione generari solēt. Superbia zenodoxia atqz inuidia sine cor porali misterio ꝯsumant. Ad hec curā da: q̃ spūalia dicunt multū p sunt hūana cōsor tia. maxie si int bonos prudētesq̃ viros viuas. q̃ illa sp redarguāt. Sz int hec scie dū est: q̃ in q̃busdā vētris ingluuies: in q̃ busdā fornicatio pncipalē obtinet locuz: in alijs superbia. in alijs zenodoxia arcē te net. in q̃busdā ira. in q̃busdā auaricia seu tristicia aut aliq̃d eoꝝ sibi tyrannidē vēdi cat. Et iō oportet vnūquēq̃z nrm scōm q̃li tatē belli q̃ principalit infestat: pugnā ar ripere ita vt aliū necesse sit aduersus vitiū qd̄ tertiū ponit primū exercere cōflictū. ali um ꝯ quartū seu quītuz. ⁊ ita put vitia in nob obtinēt pnciparū. vtq̃z impugtōnis exigit modꝰ. nos q̃z oportet ordinē instrue re plioꝝ. ⁊ sic ꝯ illud vnū fortit pugnemꝰ vt alia a q̃bus minꝰ impugnamur nō ne gligamꝰ. atq̃z ita totis viribⁿ laboremus vt non de nrīs laboribⁿ sed de dei auxilio cōfidamus. Hoc em mō ad puritatē cor dis ⁊ ad plenitudinē virtutū valemꝰ xpo adiuuāte peuenire. Illud etiaz nō minꝰ te scire volo qz varie in oib⁄ sunt ꝯspersiōes Vñ alia vitia tranq̃llis ⁊ leuib⁄ morib⁄, alia dur⁄ ⁊ asperis vitia sunt. Sepe aūt qd̄ istis placz illt displicz Dyabolꝰ em dū de cipe quēq̃z q̃rit pus naturā vniuscuiusq̃z intēdit ⁊ in de se applicat. vñ hoiem aptuz ad petm inspexerit. Et ea q̃ppe pte hoiem dyabolꝰ tēptat. q̃ eū p excrescētez humorē facile ad vitia incliari ꝯspicit vt scōm hu moris ꝯspersionē adhibeat tēptationem Nullus q̃ culpā nō extimet q̃z ex ꝯspersione ꝓpria sustinet sed q̃tum valet ꝯ id qd̄ tol lerat pugnet. Nā si cōspersioni cedit tem ptatiōi vel vitio nequaq̃z resistit. Igit cō stantes ⁊ duri mores semp ꝯtra superbiam ira ⁊ crudelitatē parit repugnēt. Iocundi aūt ⁊ leues ꝯtra inanē gliam hypocrisim ⁊ falsam pietatē pcipue certare nō cessent. Istud nanq̃z hoim genꝰ. laudis amore. facilius capit. Nemini volunt displicere.

oēs equanimiť portare videnť. decipiunt
⁊ decipiunť ⁊ quāto hoībus placēt tāto fi
unt deo odibiles. Scriptū est. Asturi ⁊ si
mulatores ꝓuocāt irā dei. Boni em̄ viri
timētes deū idip̄m qd̄ esse meruerūt. vide
ri refugiūt. Sane laus hūana bonos cru
ciat. malos letificat. Duplr autē dānanť
hypocrite siue ꝑ occulta iniqtate siue pro
apta simulatiōe Nā semp̄ iacēt hypocrite
Oīne sincerꝯ ꝑmanet. Nā q̄ simulata sūt
diuturna ēe nō possunt. Hypocrite foris
cādidi. intꝰ sordidi. Amator vane glorie
vñ possit laudari. agere nō q̄escit. Nonul
li falsa opiniōe arrogātie. se ꝑfectos esse exi
stimāt. dū nō sunt q̄ oborīs tēptatōibus
innotescūt. Tāto q̄s fit veritati vicinior.
quāto se lōgiꝰ esse ab ea fuerit arbitratus.
Est hūilitas formidis ⁊ ignorātie. q̄ non
est laude digna. Hypocrita ꝓba sctōꝝ hz
vitā sctōꝝ nō hz cui semp̄ iactātia oculos
q̄bus deꝰ videri pōt claudit. Superbis ⁊ li
bidinosis plus dñať dyabolꝰ. Trāsacta
libido sp̄ sui relinq̄t penitudinē. nunq̄ſ fa
tiať. ⁊ extincta reaccēdit. Ve illi q̄ tūc ha
buit terminū luxurie. qñ vite. Quō vinuz
ꝯtra portantē facit. ⁊ postq̄ surrexerit neq̄
pes neq̄ manꝰ suū officiū tenēt. ⁊ ois eius
hylaratio ꝓtrit in ruinā. Vir superb nec de
corabit nec volūtatē suā ꝑducet ad finez.
Semp̄ em̄ ꝓscia serui dei hūilis dz esse et
tristis. s. vt ꝑ hūilitatē nō superbiat: ⁊ ꝑ vti
lē merorē cor ad luxuriā nō dissoluat. Dei
seruū sine intermissiōe legere orare ⁊ operi
oportet. ne forte mentē ocio deditā vita sibi
ꝓoccupet Mens xp̄o dicata sic caueat mi
nora vt maiora. qz a minimis incipiūt q̄
in maxia ꝓruūt. Satis delicate se palpat
q̄ vult sine labore mag̃ studioq̄ continuo
vel vitia superare vel ꝓtutes acq̄rere. Alia
aūt mole carnis ꝑssa. sic difficile ad virtu
tes surgit: ita facile ī vitia cadit: qz ista in
imo sūt. ille ꝓ in sūma arce ꝓsistūt. Deni
q̄ nōnulli qz non ꝑ dei amore seculo renū
ciāt. laborare nō curāt. Utinā qd̄ mū duz
relinq̄mꝰ: volūtas sit nō necessitas. Qui
em̄ nō rigida intētione monachi ꝓfessiōez
sectāt: q̄nto superni amorꝭ ꝓpositū dissolute
appetūt: tāto ꝑculumꝰ a mūdi amore denuo
reducunť. ex q̄bus alij corpis voluptatez:
alij honorē req̄runt. Sed q̄ ad hoc ꝓuersa
tionē scrūtatꝭ ꝓtendit: vt alijs q̄ñq̄ ꝓesse
desideret: iste nō discipulus xp̄i: sed ꝓuita
tis sectator existit. Ferre em̄ crucē ⁊ nō mo
ri hypocritaꝝ est. Iste aūt q̄ se ꝑ deo duri
cie tradit monachoꝝ: assiduis dz esse i ora
tionib: lachrymas suas deo: nō hoīb of
ferre: ieunia ī aurige modū ꝑ lassitudine
⁊ viribꝫ corpis tēpare. Quapropť nō pi
geat te bone frať q̄ꝯtum potes actib sctis
insistere: vt laboris tui fructꝰ q̄ñq̄ possis
recipe. Hoc soluz attēde q̄ monachꝰ factꝰ
es: ⁊ ideo ea age q̄ monachi sunt Inť cos
cū quib viuis sectare meliores. In oi gra
du ⁊ ordie. optimis ꝑmixta sunt pessima.
Aniosos senes ⁊ ꝓtinaces: q̄s vides ī his
abundare ꝓiculosis tꝓibus: noli imitari.
Horres vitāq̄ illorū fuge: ne tibi sint in
laqueū ⁊ ruinā. O q̄ꝯ multos iudices isra
el turpiter vitā suā negligētes: rex babylo
nis in terrā captiuitatꝭ ⁊ cōfusionis possi
det: ⁊ q̄ꝯ multi iuuenes spū ferventes dño
seruiētes vim faciūt celo: rotisq̄ viribꝫ si
bi diripiūt illud. Utinā talū ꝓconia iu
uenū. nr̄i imitarenť senes vt annosa red
deret senecta: qd̄ tenera fert spōte adolesce
tia. Si tu vis ꝑficere nō respicias q̄d ma
li faciāt alij: sed q̄d boni ipe facere debeas
Nōne cernis negociatores ⁊ milites mul
ta sustinere pericula: vt ad incertos bono
res ⁊ perituras diuitias ꝓueniāt. Isti q̄ꝑ
pe seruāt cū aīe discrimine: q̄ cū pluribꝫ tri
bulationib inueniūt Quid tibi dic rogo
faciendū est: q̄d venditis oībus ꝓciosam
q̄ris margaritā ⁊ emptū habes agrū vbi
thesaurꝰ latet quē fur auferre nō pōt. Ne
cesse est tibi oēs insidias ꝓcauere sollicite:
nesi ruinā passus fuerꝭ: ꝑ gl'a habes igno
minia. Quāuis sis in tuto noli esse secu
rus. Freq̄nter ī media trāq̄llitate vitiorū
surtib incauti ⁊ desides obruunť. Quāta
proh dolor aiantia nutrit hui secťi deser
tū q̄ negligētes monachos duris morsib
depascūt. Et qm̄ credo te posse plus ꝓfice
re orōne q̄ꝯ ista nr̄a exhortatione addā et
formulā orādi vt legēdo et orādo esurīēti
aīe duplicē tribuas refectōz ⁊ qd̄ ōsideras
apd̄ deū facilꝰ valeas obtiere Nimio em̄
coactꝰ ōsiderio qd̄ de salute tua hēo istud
sup̄ vires meas assūpsi negociū vt vincať
ꝓboꝝ meoꝝ ad istructiōz tuā. partꝝ sētēti

as colligerē. Hec tu meditare: hec in tabulis cordis tui scribe. Et vt scias q̃ p viaz ĩcedere debeas. ⁊ vt pficere possis ope qd̄ discis lcōne: clama ad deū sine quo nihil boni agit: clama p̃cor clamore magno in toto corde tuo ⁊ flebilis supplexq̃ tu ora hoc modo.

Pars tua sum⁹ dñe quā tulisti de manu amorrei ĩ gladio ⁊ in arcu tuo. Gladi⁹ tu⁹ viuus ⁊ efficax: arc⁹ tuus incarnatio tua. Ibi em̄ velut curuato sapie ligno et ipa quodāmō flexa diuinitate neru⁹ carnis vehemēt extēsus ⁊ hūanitas ineffabiliter acta cognoscit. Pars g̃ tua sumus ⁊ ꝓ l'us acq̃sitionis tue quez acq̃sisti ꝓ bo p̃dicatiōis tue ⁊ mysterio incarnationis.

In circūcisione dñi nec neru⁹ rūpit nec os cōminuit vt robustiora queq̃ ⁊ infirmiora seruent illesa. Aperit aūr cutʒ amputat caro: sanguis effundit vt illecebrosa mollities castiget. In carne q̃dez petm̄ qd̄ in ea manet intellige Hec igit ꝓba circūcisionis spū nō lra implebis si velamē excusatiōis ⁊ dissimulatiōis p cōpunctionē cordis ⁊ ꝓfessionē oris amoueas: si peccati cōsuetudinē correctiōe ꝓuersatiōis abscidas. si denicq̃ vt necessariū ē occasiōes q̃z peti ⁊ fomitē fugias cōcupiscentiaꝫ.

Tres riui salutis fluxerūt a corpe iesu. ꝓbū doloris in q̃ cōfessio. sanguis aspsionis. in quo afflictio: aqua emūdatiōis. in quo compunctio.

Diui Bernardi abbatis de vijs vite cōfessione. s. ⁊ obedientia. et primo de confessione Sermo.

NOtas mihi fecisti vias vite adimplebis me leticia cū vultu tuo. delectatiōes in dextera tua vsq̃ in finē. Ad te q̃dez libent accedim⁹ dñe iesu. discipuli ad magistrū: infirmi ad medicū: ad dñm serui. Tu es em̄ mgr ⁊ dñs. cui⁹ scola est in ꝓris ⁊ cathedra in celis. Tu es ille eximi⁹ medic⁹ qui solo ꝓbo restauras vniuersa. Vias tuas dñe demōstra nob ⁊ semitas tuas edoce nos Vie em̄ tue vie pulcre. ⁊ oēs semite tue pacifice. Bti qui ambulāt in via tua dñe ꝓtutū. beatiores q̃ currūt viā mādatoꝫ tuoꝫ qui currūt in odore vngentoꝫ tuoꝫ. Exultas em̄ vt gygas ad currendū viā. ⁊ nō solū currēs. sed ⁊ saliens in mōtib⁹ trāsiliēs colles. Exultauerūt gygātes philosophi nō ad currendā viā: sed ad q̃rendā gl'iam vanā: euanescentes ĩ cogitatōnib⁹ suis: nō hūiliati in ꝓtutib⁹ suis. Viā em̄ sapie nescierūt neq̃ meminerūt semitaꝫ eius. Non em̄ in chanaan neq̃ visa est in theman. Maledicti q̃ dixerūt dño iesu recede a nob: scientiam viaꝫ tuaꝫ nolumus. Nos querim⁹ te de die ĩ diē. ⁊ scire vias tuas volum⁹. Principales vie tue due sunt: cōfessio ⁊ obedientia. In cōfessiōe crimina lauant. in obedientia ꝓtutes solidant. Bonū anie ornamētū cōfessio: q̃ peccatorē purgat: et iustū reddit purgatorē. Si petā sunt: in ꝓfessione lauant: si bona opa in cōfessiōe solidant. Cū mala tua ꝓfiteris: sacrificiū deo spūs cōtribulat⁹: cū dei bñficia. immolas sacrificiū laudis. Absq̃ cōfessione iust⁹ inglorius iudicat: ⁊ petōr mortu⁹ reputat. Cōfessio igit: petōris vita. iusti gl'ia. Video dauid dicentē. peccaui. ⁊ audientem: dñs trāstulit petm̄ a te: ⁊ nō morieris. Cōsidero mariā: si nō verbis: tñ opibus sua publice crimina cōfitentē: ⁊ dñm p ea respōdentē. dimissa sunt ei petā multa: qz dilexit multū. Respicio p̃ncipē apl'oꝫ negantē timide: amarissime flentē: xp̄m respicientē. Illū felicē latronē in trueor se accusantē excusantē xp̄m ⁊ dñm p̃mittētē. hodie me cū eris ĩ padiso. O q̃z sublimis ista ꝓfessio p quā de patibl'o ad regnū: d̄ ēra ad celū: de cruce ad padisuz: latro dānat⁹ ⁊ crucifixus ascēdit. Gl'iosa ꝓfessio: q̃ petꝫ apostolū terne negatiōis crimine liberauit: ⁊ ab apl'atus culmie cadere nō p̃misit. Fidelis institutio q̃ marie multū diligēti. multuz dimisit ⁊ amoris multi titulo insignitaz: discipuloꝫ corpi sociauit. Preclara miseratio q̃ regē ⁊ ꝓphetā multiplici criminuz inundatiōe mūdauit ⁊ in antiquā gloriā dignitat' p̃ducendo reduxit. Hec est via q̃ viatorē suuz nunq̃z fefellit: q̃ nunq̃z deseruit nisi deserentē. Hui⁹ multe multiplicesq̃z semite sunt ad inueniendū difficiles ad tenendū ad enūerandū inextricabiles Prima semita est p̃m⁹ gradus ĩ via ista. cognitio sui. De celo cecidit ista sentētia. Nosce teip̄m o homo. Vide si nō ⁊ spon-

sus ī amoris cāntico. spōse idē loquat. Si ignoras te o pulcra inter mulieres. Cognitio sui cōstat i trib. vt cognoscat hō q̄d fecit. q̄d meruit. q̄d amisit Quid vilior o nobilis creatura. imago dei creatoris similitudo q̄ carnē tuā carnalib illecebris deturpare ꝛ p breui voluptate torrentez pdere voluptat. Quid furiosius q̄ rapi mentē ira. supbia extolli. vexari inuidia. anxietate torq̄ri Que i croceis es nutrita. q̄re ster cora amplexar. Recordare ꝛ q̄ merueris. Subeat memoriā tuā gehēnalis olla. fornax ferrea magne babylōis dom mort. anxietat. domiciliū flāmax glob acerbitas frigoris: tenebre sempiterne. Cōsidera ordinē tormētorū tortor facies: mutatiōz penax. miseriā infinitaz: ꝛ intellectualib oclis ista discute ꝛ poter. dicere: melius erat mihi si nat nō fuissez. Reflecte oclos et q̄ amiseris aniaduerte. Remiscere q̄lis sit ciuitas gl'iosa: celest. habitatio loc vite: suauitat. palatiū splēdor gl'ie: gr̄e magnitudo. claritas infinita. Attēde ordinē gaudiorū gaudentiū vult: p̄mior vicissitudinē mlt'itudinē delitiarū: ꝛ potes erclamare: q̄ te pdidit totū pdidit dñe de Si ḡ hoc triplici funiculo ligauer. aiam tuā: intelliges ꝛ aniaduertes q̄ initiū saluts noticia pcī est.

Scōs grad est pnia. Hec duo ita sibi inuicē ꝓiūcta sunt: vt cognoscere se nō possit nisi penitear: penitere nō possit nisi cognoscat. Penitear igit aia cōpūctiōis iaculo vulnerata pnia triplici qr innocētiā amisit: amissaz nō reqsiuit: ꝛ neglexit patientiā dei. Scio dñe iesu qr p̄mā stolā innocētie nobis in baptismate reddidisti: ꝛ amictu niueo cādidatos i iusticie solio collocasti: cito recessim a via quā oūdisti nobis: ꝛ portionē substātie q̄ nos ꝓtingebat cuz pdigo filio in dissimilitudinis regione expēdim. Venerī ad nos vilissimi spūs et eternorū ignīū reges: ad mūdatos immūdi: ad saluatos damnati: curui ad rectos: ꝛ dixerūt aie nr̄e incuruare vt trāseamus. Audiuim illos ꝛ incuruati sum. Trāsierūt p nos ꝛ innocentiā amisim. Si culpa est pdidisse: que putas erit non reqsisse pditā. Perdet aliq̄s aliquez. ꝛ in hac mortalitate q̄rit iudices. amicos cōuocat trahit in cām nihil intēptatū relinquit donec vl'amissa inueniat: vel ablata restituat ꝛ custodiat restituta. Nos hereditatē nr̄am īcorruptibilē incōtamiatā i celis. ꝗsurgis illi insatiabil' homicide pdidim ꝛ nō req̄rim: incuruauit nos et nō resurgim. Surgam ꝛ eam ad p̄rem nostrū ꝛ dicam ei. pat peccaui i celū ꝛ coram te: ꝛ oēm textū euāgelice lcōnis pcurrētes offeram pri pniam mēris: cordis ꝓtritionē: si forte dū adhuc lōge sum videat pr̄ ꝛ misciōia moueat: ꝛ accurrens cadat sup collū nr̄m ꝛ osculet nos oscl'o oris sui Fortitan iubebit pferri stolā p̄mā innocētie. ꝛ indiu nos vestimētis ꝗrutū ꝛ dari anulū secretorū i manu nr̄a ꝛ calciari pedes nr̄os in p̄paratiōe euāgelij pacis. Precipiet fortassis adduci vitulū saginatū ꝛ occidi i satisfactiōez reuertentiū: epulari ꝛ exultari: ꝛ in simphonia ꝛ i choro reduci ad superna gaudia ciuitatis. vbi gaudiū est angel' sup vno pctōre pniam agēte. Scim dñe iesu: qr nō p̄uabis bonis cos q̄ ambulāt in innocētia. sz nec illos q̄ ambulāt in penitētia. Quis em̄ pctm̄ nō fecit nisi vn. Btūs tū vir cui nō imputauit dñs peccatū. O me qd ipe mihi nō imputare decreuerit sic est q̄si nō fuerit. Cogita etiā q̄nta supbia patia dei vsus. immo abusus sis. Videbat te peccantez ꝛ dissimulabat q̄si nō vidēs. vocabat ꝛ nō audiebas. minabat ꝛ nō timebas. nec pmissis illect: nec terrore pcussus. ignorans qr patia dei ad penitentiā te adduxit. Time timore maḡ ne thezaurisauer. tibi irā in die reuelationis iusti iudicij dei ꝛ memento qr horrendū est incidere i manuz dei viuent. Liga igit h̄ triplici cataplasmate pnie vulnus anie tue ꝛ dic miserere mei dñe quoniā infirmus sum sana me dñe.

Tertius ḡdus est dolor sz ꝛ ipe eterna ligatiōe cōnexus. Vere post cognitiōz ꝛ penitentiā dolor me renouat est ꝛ in meditatiōe mea ignis incāduit qr creatorē offendi. dñm nō timui. sprzeui benefactorē. Nūq̄d nō sic lutū i manu figuli sic vos in manu mea dic dñs. Sup h̄ te fecit vas i honorē cur te i cōtumeliā facere p̄sumpsisti. Nūq̄d dicit figmētū figulo q̄d me fecisti sic. Creatura creatorē: factura factorē.

opus opificē ausus est ꝓuocare Demēto vilissima testa. qz si cecidersz sup lapidem estū ꝯfringersz. si ꝓ oipe sup te ceciderit. ꝯteret te ꝯtritōe tremēda. itacz vt ne vestigiū minutaꝫ appareat. Tu aūt sanguini mi scuisti z creatorē offendēs z dñz nō timēs Seruꝰ eras illius dñi cui resistere nemo pōt. z in ꝑceptsz eius accepas volūtatē noluisti intelligere vt bene ageres. sz recalcitrās dñantsz impio ꝓpria lege infra suā te rēpublicā viuere decreuisti. Num audisti quā snīam accipiat seruꝰ necz. q scīēs voluntatē dñi sui z nō faciēs mltitudini verberū reseruabit. Assistūt angeli ad audiēdā vocē sermonū eiꝰ. stelle vocank z dicūt assumꝰ. venti et mare obediunt ei. z oia lege ꝑfixa z incōcussa retinet firmitate. tu solus pegrinus es z imperatorie decreta mafestatsz nō curas. Audi qz pōt te mittere i tenebras exteriores. vbi fletꝰ z stridor dētiū ꝓpetua infelicitate crebrescūt. Qsz si te nō mouet creatorsz offensio et reuerētia potestatsz. moueat saltē ingtitudo tua q tm bñfactorē in tantis bñficiis cōtempsisti. Vbi nā sil'em benefactorē inuenies. q tibi mistrat sydera cursus. tēperiez aeris fecūditatē terre fructuū vbertatē. Ad extremū ꝓ vt oim vite bñficioꝫ cumulū aggregaret. ꝓpio filio suo nō pepercit. sz ꝑ nobis oibus tradidit illū. tradēs vnigenitū pro adoptiuis. dñm ꝑ seruis. ꝑ impis iustū. Quid vltra debuit tibi facere z nō fecit. Si igit ista dolore doluersz poterszz dicere cū ꝓpheta Ventre meū doleo. ventre meū doleo. sensus cordis mei turbati sunt.

Quartꝰ gradꝰ est ꝯfessio oris. Post cognitionē sui z pniam. post dolorē cordis sequit oris cōfessio. In his oib. corde credit ad iusticiā. ore aūt ꝯfessio fit ad salutē. Sed z ipa triplex. si veritatsz salutē exequit. Debz em esse vera nuda ꝓpria. Veritatē qrit altissimꝰ z nō falli q fallere nō intēdit. Nouimꝰ plerosqz et expti sumꝰ q ad ꝯfessiōis grām veniētes. magsz onerati qz liberati a pctis ad suā ꝯsciam redierūt. Dicūt em si clerici ea q litteratorio: si milites q gladiatorio gessere conflictu. vt sub pallio hūilitatsz supbiā in duār. in tāto se sigculo ꝯdēnantes sub q totꝰ hūane salutsz summa ꝯstitit. Sūt z alij q timor impellit ad cōfessionem. alij q simulatio ducit. Ad h em cōfitenk vt saltē specie videank eē cōfessi. An tu illā verā putas eē. ꝯfessionē quā aut timor extorsit aut simulatio finxit ꝑsertim cū spūsctūs disciplie effugiat fictū z gratuitā satisfactionē qrat Illa ꝓ cōfessio vera est q de mētis cōtritōe descendēs. nec timore cogit. nec fictione palliat. sed in spū cōtribulato ꝓfert ea q sentit. Nudā aūt eā esse oportet z totꝰ absconsiōis exutā esse velamie. Quid enim partē pctōꝫ dicere. partē celare. ex pte mundari. z ex pte immūditie deseruire. Nūqd denuo eodēcz vase dulce et amaꝫ sapidū z insipidū stillare pōt. Oia nuda z aperta sunt oc'is dei. Tu aliqd illi abscōdis q dei locū in tāto obtinet sacramēto Ostē de z denuda qdcūcz i corde tuo latuerat detege vulnꝰ vt sentias operā medicātis. In simplicitate cordis oportet te querere dñm nō i duplicitate. qz ve illis q loquūtur in corde et corde z terram duabꝫ viis ingrediunt. Debet aūt esse z ꝓpria. Sunt em plericz q aliorꝫ peccata cū summa nūerāt grauitate z sociorū excessus multiformi declinatiōe loquunt. Nesciūt sua: alie na aūt ꝓpetue memorie cōmendarūt. Infelices z miseri q̄bus datū est aliena plāgere sua relinqre. An ꝓ legisti. qz iustus in ꝓncipio sermōis accusator est sui. Sui dicit scp̄tura nō alteriꝰ. nūqd oblitꝰ es apostolū dicentē. cōfitemī alterutrū pctā vra: Vra dixit non alienā. Inicqtē meā ego cognosco dixit ille ꝓpheta nō tuā.

Quitꝰ gdus est maceratio carnis. Sz z ipa ternario nūero ē cōsecrata. Cōuenit em vt fiat occulte. licētiose. discrete. Teneros artꝰ tuos z exqsitis educatos delitiis diuturno ꝯfrige martirio. tāto te nouersz a licitsz abstiere. qnto meminersz illicita ꝓpetrasse. Hoc aūt occulte faciēdū est vt nesciat sinistra qd faciat dexta tua. Nō em est in ore hominū tanti boni ponenda custodia. sed in absco'so cordis tui: vt sit gloria tua testimoniū cōscientie tue. Nec hoc dicimus vt nō luceat lux tua coram hominib: vt glorificēt pr̄ez tuū q in celis est. sed ne intentionē tuam in breuitate vilis glorie recondas. Nihil em infelicius est q̄ hic carnem macerare. ieiunijs. vigiliis.

afflige re & recipe hic gl'iam illic gehennā. Licētiose ꝓ facienda est: qz quicqd fit cuz pastoris licētia. gratiosi' est i ꝓspectu dei & illā hostiā singularit' accipit altissimus: q̄ nō de ꝓprie sentētia volūtatis. sed de pēi pictis offert' impio. Multū em̄ valet ad repellendā superbiā ꝓprie voluntatis exclusio: cū extirpare nō pōt q̄ huius mūdi diligit vanitatem. Discretio aūt in hac correctiōe tenēda est. nedum nimis flagellare cupim' salutē ꝑdam': & dū hostē subigere q̄rimus ciuē occidam'. Cōsidera corporis tui possibilitatē. intuere cōplexionē carnis impone modū tue discretioni. custodi corpus icolume ad obsequiū creatoris. Multos vidim' ita in ꝑncipys carnē suā verberasse & discretiōis infregisse repagula. vt inabiles laudū solēnys redderent' & apparatu lautiori diuturnis fouerent' tpibus.

Sextus grad' est correctio ꝓpis. sz & ipe nūero trinitatis consecratus. videlicet vt tibi malū nō facias. alteri nō noceas. nocenti nō cōsentias. Exptus es: cū fragilis sit voluptatū imersio: & tu iterū vadis illuc. Aniaduertisti qz voluptas transyt & pctm̄ remāsit. Repri me pēdē a nephādis itineribꝫ im mūdissime libidis: colla substerne mādatis altissimi nō sit iniq̄tas in manibꝫ tuis. Deseuiēti gule solēnes epulas & vana resende colloq̄a. Auerte oculos tuos ne videant vanitatē: obtura aures tuas ne audiāt sanguinez: & tūc dicere poteris. castigās castigauit me dñs Quid aūt ꝓdest infra rectitudinis lineā tui cursus opa cohibere: si alys nocere desideras Qui non fecit primo suo malū. & ob pro bruū nō accepit aduersus primos suos requiescet i mōte sctō dei. accipiēs bñdictionē a dño et miseōiam a deo salutari suo. Non aūt in innocentē p̄sumas: nisi impios & ꝗ virtutē gradiētes quāta poteris auctoritate redarguas & opponas te mux in domo isr'l: castigās te nō nocēs alteri nec nocenti ꝓsentiens. Vera est em̄ snia. q̄ cū emēdare aliū possit. negligit. ꝑticipē se ꝑculdubio delicti constituit. Cū em̄ cā dei vēritat' in mediū & falsitas p̄ponit' veritati. q̄ pro ꝑsona quā gerit nō resistit de suo damnabilit' silentio.

Septim' gradus est ꝑseuerātia: sz et ipsa ternarij nūeri sctificatiōe dicata. Perseuerantia nāq̄ faciūt imitatio sctōꝝ breuitas tēpoꝝ. fragilitas corpoꝝ Quid nāq̄ pati nō possis cū videas pueros iuuenes ꝓgines. anos. senes. discrepitos diuersa ꝑ ꝓpo nō solū excepisse sed etiā exq̄sisse tormēta. Cōsidera pueroꝝ etatē. iuuenū ignem. ꝓginū teneritudiez. anuū fragilitatē. senū infirmitatē. decrepitoꝝ impossibilitatē. & vbicūq̄ reflexeris oc'los inuenies in his etatibꝫ multitudinē exemplorū ad palmā martyrij virilit' cucurrisse. Nunq̄d nō de eodē luto format' & tu: & eodē spū inspiratus. Et forsitā nō ingruit ꝑfectio vt martiriū patiar. nec dānaris si ꝓpo seruis: immo laudaris & ꝑdicaris ab oib'. Qō & sip secutio imminet: cōtemnēda est ꝓter tpis breuitatē. Bene em̄ nob natura ꝑuidit: q̄ nullū dolorē vl'longū vel magnū esse demōstrat. Si em̄ magn' est lōgus esse non pōt. Coniunctio em̄ corpis & anie exq̄sita diu tormēta nō sustinet: sed stuporis magnitudie tremefacta sūma velocitate dissolut'. Magni ḡ animi est magna tormēta ꝓtēnere: q̄ in breui tantā partūt mutationē vt ō laboze ad requiē: de miseria ad gl'iam. patientē faciūt euolare. Cōsiderāda est & fragilitas corpis. q̄ā sepe aut alicq̄s leuissim' casus aut incādentis febricule cumulata cōgeries breui possunt suffocare momento. Tribue ḡ fruti si necessitas fuerit q̄cūq̄ debes necessitati: pro breui piculo sempiternū p̄miū adepturus Vides ḡ cū difficilis fit via ꝓfessiōis ad currendū. cū multiplices semite ad tenēdū. Verū est q̄ aut ille tātus eccl'ie magister facil' inueniri eos q̄ innocentiā seruarūt cū qui ꝓgruā pniam egerunt. Hec de via ꝓfessiōis ꝑ modulo nro locuti sum'. sublimioribꝫ sublimioris snie p̄dera reseruātes. Ceterū obedētie viā sub alio sermonis p̄ncipio aprire tentabim': ne vnq̄ in fastidiū veniāt verba dñi saluatoris qui est bñdictus in secula.

Nō possum' nos cogitare aliq̄d a nob quasi ex nob. sed sufficiētia nr̄a ex deo est. Quid em̄ in h̄ vase testeo. & fragilitate cōplexiōis hūane cogitare sufficiat. spūs carcere inclusus: pctō corrupt'. depssus terrenis. Corpus em̄ q̄ corrumpit' aggrauat

aiam. depmit ⁊ terrena inhabitatio. sensuz multa cogitantē Benign⁹ est tñ spūs sapie q̄ ⁊ spīm inclusuz illumiat corruptuz sanat ⁊ alleuat depssum Etem spūs pietatis cōpeditos soluens. cecos illumians ⁊ erigēs elisos. Est em spūs veritat⁹ q̄ docz nos oēm ꝓitatē. Nō solū aūt docet. sed et suggerit. Suggerit ⁊ q̄ram⁹. docet vt intelligam⁹. Ipe est quē dñs iesus post patris obedientiā vsq̄ ad mortē cruc⁹ misit aplis suis obediētib⁹. An nō tibi vident singularis obediētie cōscendisse fastigiū. q̄ accepta licētia sedēdi ī ciuitate: vni⁹ domūcule septo ꝯclusi vnanimit vno ore in oīone pseuerabāt Intellexisti qz ibāt gaudētes a ꝯspectu cōcilij: qm̄ digni biti sūt ꝓ noie iesu ꝯtumelia pati. O q̄ntis obediētie viriḃ innitunt q̄ gaudēt ꝓ xpo ad cōcilīū trahi: dignitatē dicūt ꝓ eo cedi gloriā q̄runt ꝓ eo mori. Brē aie abundāt in egestate. spīm influētes. q̄bus vilitas sublimitas. cōtumelia. gl'ia. patia. victoria: mirabili mutabilitate vident. Vultū repleta est aia eoꝝ. obꝓbriū abūdātib⁹. ⁊ despectio superbis. Cernis q̄ libera frōte in pōtificū faciē: in phariseoꝝ ꝯcilīū: in tumultū pleb irrūpant dicētes. mag⁹ optet obedire deo q̄ hoib⁹. Intuere mag⁹ illa duo luminaria petrū ⁊ paulū ⁊ vniuersuz ordinem aplici senat⁹ obambula. ⁊ ibi videb obediētie firmitatē: inter tormentoꝝ multitudinē virilit pstitisse. Nōne ipe filij⁹ regis rex regiōis illi⁹ q̄ ꝯtinuis gaudijs inclarescit fact⁹ est obediēs pri vsq̄ ad mortē: mortē aūt cruc⁹: ⁊ didicit obedientiā ex his q̄ passus ē. Audisti miserīa audi et coronā. Vidisti piculū. vide ⁊ pmiū. Attendisti infirmitatē: attēde ⁊ ptātem. Propter qd̄ inqt de⁹ exaltauit illuz ⁊ dedit illi nome qd̄ est sup oīne nomē. Sz taceam⁹ interim de illius obediētia: q̄ singl'ari prōgatiua claudit ⁊ signat. Procedat ī medīū magn⁹ ille pitarcha fidei lumē obediētie forma. iusticie pncipat⁹. audit ab oīporētē: egredere de terra tua ⁊ de cognatiōe tua ⁊ de domo pris tui ⁊ veni in terrā quā mōstrauero tibi ⁊ ad vni⁹ iussiōis vocē: patriā fugit. relinqt parētes. deserit hereditatē: ⁊ alienorū fines nou⁹ hospes aggredit. Magna res ⁊ pmitiue dignitat⁹ pnilegio: in patre multaꝝ gentiū ꝯsecrata. Prim⁹ pmū suis facultatib⁹ renūciat. ⁊ obediētie viā indefessa velocitate peurrit. Denicq̄ cū accepisset filiū ī senectute sua in q̄ totius mūdi fuerat bn̄dictio cumulanda dicit ei deus. Tolle filiū tuum vnigenitū quē diligis ysaac. ⁊ offer mihi illū in holocaustū. O q̄nta in ꝓbis istis amaritudo. q̄nta a corde pris separatio pietat⁹ Iubet nāq̄ occidere filiū os ex ossib⁹ suis: ⁊ carnem de carne sua: filiū magne pmissionis extreme senectut⁹. ꝓprie mlieris: filiū mirabilit pmissū felicit natū. innocenter educatū. Et ne tenuissimū infra patna viscera dolorīs incēdiū erūdaret addit ⁊ vnigenitū. Sūt nāq̄ multi filij sz nō vnigeniti. Iste sic fili⁹ vt ⁊ vnigenit⁹. iste vnic⁹ pri: vnigenitus matri hereditari reseruatus Ne respicias ad ismael: qz q̄ in seruitute ⁊ ex ancilla genit⁹ fuerat ad libertatē ⁊ hereditatē minime pnebat. Quia ꝓo multi sūt filij ⁊ vnigeniti. sz nō dilecti. ad exaggerandā ī corde pris tribulationē: ad cōprobandā ī mētis iusti obedientiā dñs subiūgit quē diligis. Vt ꝓo teneritudo pris ex mēoria dilecti nois recrudesceret. ⁊ iterior pietas ad dilecte vocis sonū tota ferueret puer noiat ex noie qd̄ vocatū erat a dño pusq̄ in vtero ꝯciperet. Vides q̄ q̄ntis tribulationū malleis abrae pietas feriat cui pcipit vt filiū tollat. occidat vnigenitū quē diligit imolet. ysaac peuriat. Vultū rētat⁹ multū pbatus. adust⁹ est ⁊ multū. Dulc⁹ relatio filij ad prem pris ad filiū. Hāc dulcedinē. ⁊ oim necessitudinū affect⁹ obliuiscitur abraā. sternit asinū suū ligna cōponit accēdit ignē. eximit gladiū. nō a dño q̄rit q̄re. nō murmurat. nō cōquerit. nō saltem vultū parētis oñdit. sz oim que pcipiunt gnar⁹. in mortez filij pia crudelitate instinat. Iō summe ⁊ admirabilis obedientie ꝓtus in abraā. ⁊ singularis excellentie laudib⁹ p̄dicāda. Fortissima res ē obediētia ꝓa: ⁊ q̄ in aīm descēdere non possit. nisi a mundi hui⁹ aspgine purū pssumq̄. Vt aūt via ei⁹ euidenti⁹ elucescat. oñdamus q̄tum possumus q̄ sit obediētia spālis ad deū ꝓprie ad hoiem. cōis int deū ⁊ hoiem Sūt q̄dā sūma mala q̄daz summa bona Sūma bona sunt diligere deū. amare ꝓ

primū. Fiat tē loq. nō furtū facere. nō falsiz testioniū dicere. nō adulterare ⁊ alia mlta q̄ sermōis breuitas nūerare prohibet. Sūma mala sūt eorū ꝯria ⁊ siliā illis. Bona p̄cepit deꝰ vt faciamꝰ. a mal. iubet vt abstineamꝰ. Precepti huius scta ⁊ incōmutabilis auctoritas nō valet. q̄quo mō refelli. qz illiꝰ est caractere ꝯsignata q̄ dixit. Ego dñs ⁊ non mutor. Si g̃ hō ille quez imposuit deus sup capita nra alit sentire voluerit. ponens tenebras lucē ⁊ lucē tenebras. vt vl p̄cipiat bona p̄dicta relinq̄re: vl malis p̄fatis. adherere. audacē refutandū est p̄cipientis impiū ⁊ libera voce dicēdū. Obedire oportet magꝭ deo q̄ hoibus. Hec est spālis obediēcia ad deū q̄ nequaq̄ est hois arbitrio tpanda. sed imutabili ꝯseruāda ꝓposito. Certā igit regulā tene. vt nec impio p̄latoꝝ p̄dicta bona relinq̄s vl facias mala Int̄ ꝓ sūma bona ⁊ summa mala q̄dā media st q̄ alterutrū se hita boni malicz nomē assumūt. Hedia sunt ambulare. sedere. loq. tacere. comedere et ieiunare. vigilare. dormire: ⁊ si q̄ sūt siliaq̄ si pastorꝭ licētia fiāt. summā expectāt retributionē. In his igit medys subditi et obediētes esse debemꝰ ad nutū p̄ꝓsitoꝝ. nihil interrogātes ꝓpt ꝯsciam qz in his nullū p̄fixit opꝰ. sz p̄latoꝝ dereliqt impio disponēda Nō te aūt moueat mgr impitus. indiscreta ptās. sz memēto qz nō est ptās nisi a deo. ⁊ q resistit ptāti. resistit dei ordinatiōi. Hec est ꝓria hois obediēcia. quā hoi debemꝰ. q hoi subditi sumꝰ. Cōis est ⁊ ista int deū ⁊ hoiez qz obedie q̄cq̄d p̄latꝭ exhibet. exhibet ei q̄ dixit q̄ vos audit me audit. Cū magꝭ igit cautela h tramite dicimꝰ incedēdū: qz ⁊ mlti gradꝰ ibi dēliteescūt. quoꝝ q vnū reliqrit ceteros siue retributiōe tenebit. Primꝰ gradꝰ est obedire libent. Oīs eras ab adolescētia sua pna est in malū: ⁊ vnusq̄sq̄z volūtatē cordis sui p̄ui sectat. Ab illa em p̄me p̄uaricatiōis angustia. innatꝰ est homī amor p ꝓrie volūtatꝭ. q volūtatem creatorꝭ relinq̄ns: ibi subdita ē fuituti: vbi voluit dñari. Difficile est suā relinq̄re volūtatē ⁊ alterī volūtati deseruire. Quantūlibet aūt gue sit pōr tñ p̄mū obediētie g̃dū ascēdere q volūtatē p̄cipiētꝭ suā nō fecerit. In volūtate sua iustꝰ glriat se dño ꝯfiteri. Vñ ꝓlud. Volūtate inq̄t sacrificabo tibi. Sola igit volūtas ē q̄ totꝰ oris ornat effectū sine q̄ nec bñ agit. etiā si bonū ēē videat. ex volūtate igit suscipiēda st impia p̄latoꝝ ⁊ ipm cor a suis volūtarys reflexiōib abducēdo donec ꝓria volūtate mactata. mandatū diligat impanꝭ. Hoc est g̃ libenter obedire. p̄latoꝝ volūtatē volūtarie adimplere. Secds g̃dus est obtpare simplicit. Qui ambulat simplr ambulat ꝯfidenter In simplicitate cordis sui letꝰ obtulit salomō vniuersa. ⁊ i simplicitate cordis q̄rere dñz scptura p̄mōstrat. Multos videmꝰ post p̄cipientꝭ impiū mltas facere q̄stiōes ⁊ cur q̄re q̄ obrē. septus interrogare. crebras ingemiare q̄rellas q̄re h p̄cepit. vñ h venit q̄s h intulit ꝯsiliū Inde murmurato inde ꝓba murmurationez et indigtionē sonātia amaritudinē redolētia. inde freq̄ns excusatio. simlatio ipossibilitatꝭ aduocatio amicoꝝ. Nō sic abraā fec. Audi q̄d deꝰ de simplici ꝓpto ptestet In auditu inq̄t aurꝭ obediuit mihi vt vz oñderet vno eodēq̄ momēto ꝓcessisse ⁊ impanꝭ impiū ⁊ obsequū obseqntꝭ. Nolite errare deꝰ nō irridet. Murmuras ꝯ p̄latū in tabnacto corpis tui. eleuat manū suā ad p̄sternēdū te dexterē dei. Incede simplr i mādatꝭ obedie: ad dēs volūtati simplicitatē. intentiōi illūiationē. Fortitudo. n. simplicꝭ via dñi. qz illi fortitudinē induūt. q viam q̄ obedia est simplr incedūt. Tertius g̃dus est hylarit obedire: hylarē. n. datorē diligit deꝰ. Nō ex tristicia ait aplꝰ. aut ex necitate. Serenitas i vultu. dulcedo i sermōib mltū colorāt obediam obseqntꝭ. Vñ ⁊ gentilis ille poeta sic ait. Sup oīa vultꝰ accessere boni. Quis. n. locꝰ obedie vbi tristicie cernit egritudo. Oñdūt plerūcz volūtatē ai sig exteriora ⁊ difficile ē vt vultū nō mutēt. q mutāt volūtatē Nubilosa corpis ꝯpositio ⁊ facies tenebrꝭ tristicie obfuscata. ōuotionē ab anio recessisse significāt. Respice dauid añ arcā dñi hylarit saltātē. q sapiēter superbientꝭ femie rep̄mat indigtionem. Ludā inquit ⁊ vilior ero añ ꝯspectū dñi. Cernis igit q̄ ncia ⁊ ꝯueniēs sit hylaritas i obediētis executiōe. Quis. n. imperat hoi libent tristiciā. Si vis g̃ ꝓfectꝰ ēē hy-

larit & cū magō vult⁹ alacritate suscipe iu⁹
bent⁹ impiū. vt volūtati cordis & simplicita⁹
ti opis vult⁹ hylaritatē adiūgas. Quar
tus gd⁹ ē velocit obsecūdare. Velocit cur
rit fmo dei. & velocē desiderat hīc seqntes
Vides cū ōnta velocitate currat ille q̄ di
cit. viā mādatorū tuorū cucurri. Fidel obe
diēs nescit moras fugit crastinū ignorat tar
ditatē pcedit p̄cipiētē. parat oculos visui.
aures auditui. linguā voci. man⁹ opi. itine
ri. pedes totū se colligit vt impantis colli
gat volūtatē. Vide dōm festinant pcipiē
tē & hoīem festinant obediētē. zachee inqt
festina descēde qr hodie ī domo tua optet
me manere. & festinās descēdit & excepit il
lū gaudēs. Aliaduertisti qr et festinant de
scēdit & gaudent excepit. Audisti obedi ē
tiā. audi & obedie remūerationēz. qr hodie
salus domui huic facta ē. Intuere & ex oc
casiōe hui⁹ obedie ꝯclusiōis grāde myste
riū. & obsignatz signaculo misēdie sniam. ve
nit. n. inqt illi⁹ hois q̄rere & saluū facere qd
perierat. Nōne legisti qr filys israel p̄cipiet
vt agnū comedāt festinant. Festinant q̄p
pe veri agni comestio significat iplenda
qr ꝓba illa q̄ p legē dedit. p semetipz pñs
exhibuit. q̄ p eccl̄ie p̄positos tradēda reli
qt velocitē obedientia ꝯsumēda. Et tu g
cū volūtatē cordis. simplicitatē opis. hy
laritatē vult⁹ ꝯiūxeris. adde & velocitatē.
vt sis iuxta apl'm velox ad audiendū adi
plendū velocior. Quit⁹ gdus est virilit
adiplere. Virilit adiplere & ꝯfortet cor ve
strū oēs q̄ spatis ī dño. Nō est fortitudis
ire ad obedia non abduci. Si tribulatio
intonat. si pseculio resultat. si pcōzes tibi
laqueū ponūt. si maligni iter tuū impedi
unt. nō obediētie viaz deseras. sz dic pat⁹
sum & nō suz turbat⁹ vt custodiā mādata
tua. Quid em supi⁹ enūerata paritūt vtili
tatz si fortitudo desit. Que ī arce ꝯstantie
virtutes collocat. & eo vallo munit. q̄ furen
tiū impet⁹ aspirare nō possit Manū tuā
misisti ad fortia. agendū ē instant & ꝯstan
ter obediendū. nec int aspiratē ꝓbor tā re
galis ē semita relinqnda. sz tenaciori tenē
da fervore. Et vt breu t dotes fortitudis
ꝯcludam⁹. virtus est virtutes suas ac mu
nitēs. Jūge igit velocitati fortitudinē. cō
stantiā in stātie. & tūc secur⁹ decātabis. ma
nus pcōzis nō mouebit me. Sext⁹ gra
dus est hūiliter obedire. In hūilitate nra
memor fuit nri q̄ fec nos. Magna virtus
hūilitatz. sine cui⁹ obtētu virtus fortitudis.
nō solū nō virtus fit. sz etiā inde vitiū sup⁹
bie crūpat. Quā fortit currebat saul cum
eēt puulus ī oculis suis. ōnta philistinorū
agmīa psternebat. ōntis viribⁿ exercebat
gladiū. postq̄ aūt tenuit eū supbia & trās
misit ī affectū cordis. debilis & impotens
fact⁹ inter circūcisorū armis facile pstrat⁹ oc
cubuit. Aspice regē in q̄ hūilitas sublimis
& hūilis sublimitas felici ꝯpositione nite
scūt. dñe inqt nō est exaltatū cor meū neq̄
elati sunt oculi meiet totū itinerariū ei⁹ se
dula intētione recurre. & quaq̄ virtus oculos
reflexerz inuenies hūilitatz floribⁿ eē respsuz
Audi nanq̄ alibi q̄d dicat. Fortitudinē
meā ad te custodiā Quā vere loquit iust⁹
iustitie executor. Sūt nāq̄ plūmi q̄ fortitu
dinē suā nō ad deū sz ad inanē gl'iaz custo
diūt: q̄ ꝯfidūt in virtute sua. q̄ de acceptis
virtutib⁹ q̄si nō accepint gl'iant: ꝯditori fa
cientes iniuriā a q̄ est oē datū optimū & oē
donū pfectū. Ne g fortitudo ī supbiā trā
scat cōdiēda est sale hūilitatz qr nihil pde
rit fortit obedire. si ꝯtigerit infeliciter sup
bire. Illi igit fortitudinē suā ad deū custo
diūt: q̄ cū fecerit q̄ facere deb ēt: dicere pñt.
Serui inutiles sum⁹ q̄ facere debem⁹ feci
mus. Septim⁹ gdus est. indesinent ob
tpare. Nō q̄ incepit sz q̄ pseuerauerit vsq̄
ad finē b salu⁹ erit. Incipe mlt ō ē. pseue
rare paucorū Perseuerātia singularz filia
sūmi regz. virtutū finis. earū q̄ cōsūmatio:
tot⁹ boni repositorium. virtus sine q̄ nemo
videbit deum: nec a deo videbit. Finis est
ad iustitiā oī credēti in q̄ virtutū cōuent⁹ re
uerendū. sibi thalamū cōsecrauit. Quid
em currere pdest: & añ cursus metā deficere
Sic currite dicē apl's vt ꝯpbendatz. O q̄
pseuerāti pede: cursum ille latro cōpleuit
quē pseuerātia penitētē inuēit. Cōsumat⁹
in breui expleuit tpa mlta. Denq̄ & dñs
ꝓpha ait eiaz p ꝓpheta loquit. Si ꝯuersus
fuerit iust⁹ a iustitia sua & fecerit iniqtatē
oīm iustitiaz suaz nō recordabor Videl
g q̄ pfūda oblīuīōe virtutes ille sepeliāt q̄s
pseuerātia nō isignierit Sola ē igit q̄ ama
torē obedie ad regz cubicl'm introducit vt

eū videat in decore suo ī quē desiderāt angeli pspicere. In via igīt ista in q̄ ambulamus abscōdert supbi laqueū mihi. Difficilima est via ista: ⁊ spinosis ḡuis anfractibus multiplicū vinctorū nexib⁹ innodata An tu ibi putas obedientie fructū: cū subdit⁹ audit obediētiā. ꝗ multis expetierat votis cū ei p̄cipit qō redoleat dignitatez gaudio ⁊ leticia fluitet potētie fulciat imagine. Econtrario aūt. an tu illi obediētie meritū assignas: q̄ cū aduersitate pcedēs terret aīm auditor⁹. ḡuis ad audiendū. ḡuior adimplendū. Nō est ita. Faciēdū est vt a psperitate aīo sepemur: ⁊ aduersitatē aīo ꝓplectamur: si volum⁹ illū sequi q̄ regnū fugit ⁊ ad passionez volūtari⁹ venit. Aniaduert⁹ igīt qz vie iste. vie vite sunt ducētes ad vitā. Bti mites qm̄ mites docebit dñs vias suas. Cōtinget aūt eis qō sequit Adimpleb me leticia cū vultu tuo qz ꝗdiu sum⁹ ī corpe. pegrinamur a dño. Lōge sum⁹ a facie dei. a vultu glie: a ꝓtēplatiōe maiestatis: nisi qz plerunꝗ miseri cors ⁊ miserator dñs illuminat vultū suū sup nos. Hoc aūt fit cū remota nube illa q̄ opposita erat ne trāsiret oīo: accedimus ad illū ⁊ illūinamur reuelata facie gloriā speculātes. Non aūt ita ꝓprie reuelata facie accipiam⁹: cū videam⁹ adhuc p speculū ī enigmate ⁊ carcerali corpe teneamur. Reuelata em̄ dicit ꝗtuz ad caliginē corpor vñ spūs iste creat⁹. aliqñ ad creatorē sp̄m emergit ⁊ adherēs ei. vn⁹ cū eo spūs efficit. Nulli⁹ aūt momēti est ista ꝓtēplatio: qz spūs corporeis claustris circūdat⁹ freqnti carnis cōtagiōe relidit ⁊ sup̄ creaturā ꝓstitut⁹ infra quez vilissima ꝓtin⁹ repit. Sz ⁊ creator spūs cui⁹ mag̃ st opa exq̄sita ī oēs volūtates ei⁹: modo accedit mō recedit. Accedit nesciētib⁹ nob modo ignrantib⁹ nob recedit: qz nescim⁹ vñ veniat aūt q̄ vadat. Et plerūꝗ q̄nto freqnti⁹ q̄rit tāto velotior elōgat iuxta qō ipe loq̄tur spōse. Auerte oculos tuos a me. qz ipsi me auolare fecert. Cōtingit etiā vt cū nō q̄rit veniat cū q̄rit fugiat sic spōse ī cantic⁹ multiplicit ostēdit q̄sisse ⁊ nō inuenisse. Nō est aūt vult⁹ iste vultū glie dñi inuenisse q̄ est sup cherubin qz vniuersitati angelorū puriss̄im⁹ ⁊ clarissim⁹ exhibet. nob ꝓ spe culatorijs ⁊ vmbratilib⁹ adumbrat imaginib⁹. Qz igīt vultū dei sicuti est videre nō possum⁹ adimpletiōez leticie nō habemus donec trahat nos ad seip̄m. ⁊ accedat caput corpi ⁊ sit de⁹ oia in oib⁹. Illic erit adimpletio h est gust⁹. Gustam⁹ em̄ h ⁊ videm⁹ ꝗ suauis est de⁹. sz gust⁹ iste nō trāsit ī potū qz licz videm⁹ nō tñ penetramus. In gustu est suauis. in adimpletiōe admirabit. Sctōꝝ aūt aīe terrenis exute corpib⁹ q̄ tñ ad sedes ethereas aduolauerūt. lz bibāt nō tñ adimplent nō tñ inebriant. Quāuis em̄ multa bītudine pfruant expectāt tñ resurrectiōz mortuorꝝ corporū vt cū in tra sua duplicia possederīt sempiterna pfūdant leticia. Nō em̄ illis singulis single stole albe date sunt. ⁊ iniūctū vt sustineāt modicū donec impij ꝓterant duplici ꝓtritiōe. ⁊ ipi gemina bītudine coronent. Cū g̃ nōduz hēant qō hīe desiderāt inebriari nō pñt. sz est illa visio pot⁹ vt sic absq̄ labore bibit. ita sine labore quiescat donec satient cū appuerit glia sua. Cum aūt resurgem⁹ in virū pfectū. ī mēsurā etatis plenitudinis xpi. et gliosa illa ciuitas margarit⁹ suis ornabit. ⁊ sic letantiū hītatio erit ī ea. tūc adimplebit nos leticia cū vultu suo: qz videbim⁹ eū sicuti ē. tūc inebriabimur ab vbrate dom⁹ sue et torrēte voluptatis sue potabit nos ⁊ dicet nob. bibite ⁊ inebriami kmī qz ⁊ aīa illūiatiōz ⁊ corp⁹ glificationē ture ppetuo possidebūt. Sequit. Delectationes ī dextera tua vsq̄ in finē. Sinistra dei vita pñs est. Et qz p sinistro ducim⁹ q̄cād nō multuz curamus: p sinistrā vita pñs accipit in q̄ deus electos suos sic ab ipys pmittit flagellari vt etiā patiat occidi. An nō tibi videt obliuiōi dari q̄ dicūt ꝓpter te mortificamur tota die estimati sum⁹ sic oues occisiōis q̄ re faciē tuā auert⁹: obliuisceris inopie nre. Per dexterā ꝓ illa bta vita significat: q̄ nescit nisi gaudia: de q̄ nihil aliud dicere possum⁹ nisi qz gliosa dicta sunt de te ciuitas dei. Ibi sūt delectatiōes ille q̄s oculus nō vidit nec aut⁹ audiuit nec ī cor homis ascēdit: q̄s p̄parauit de⁹ diligētib⁹ se. In sinistra retributiōes. in dexta delectatiōes. Usq̄ quo aūt. Usq̄ in finē. Quis est iste finis Finis ad iusticiā xps oī credē

ti. Finis ille de q̃ sapia dicit. Attingit a fine vsq̃ ad finẽ fortiť ⁊ disponit oia suauiter. Ipse est finis ad quẽ cũ venerim⁹ nihil amplius sitiem⁹ iesus spõsus ecclie q̃ est deus benedictus in secula Amen.

Factum me opeprecium duxi: si diui Bern. tractatui de ḡdib⁹ hũilitat⁹ et supbie ad maiorẽ ei⁹ intelligẽtiã put legẽti satis erit pspicuum: beati Bñdicti ḡdus hũilitat⁹ ꝓposuero:

Ex regula btissimi pris Benedicti de humilitate. capit. vij.

CLamat nob scptura diuia frẽs: dicẽs. Omis q̃ se exaltat hũiliabitur: et q̃ se humiliat: exaltabiť.

Cũ hec q̃ dicit ostẽdit nob oẽm exaltationẽ gen⁹ esse supbie. Qõ se cauere ꝓpheta indicat dicẽs. Dñe nõ est exaltatũ cor meũ. neq̃ elati sunt oc'i mei. neq̃ ambulaui i magnis neq̃ i mirabilib⁹ sup me Sed q̃d. Si nõ hũiliter sentiebã: sed exaltaui aiam meã. sicut ablactat⁹ sup matrem suã: ita retribues i aia mea. Vñ frẽs si sũme hũilitat⁹ culmẽ volum⁹ attigere: et ad exaltationẽ illã celestẽ: ad quã p pñtis vite hũilitatẽ ascẽdiť: volumus velociť puenire: actib⁹ nris ascẽdentib⁹ scala illa erigẽda est: q̃ in somno iacob apparuit: p quam ei descẽdentes angeli ⁊ ascẽdentes mõstrabãtur. Nõ aliud sine dubio descensus ille: et ascẽsus a nob intelligiť: nisi exaltatiõe descẽdere: ⁊ hũilitate ascẽdere. Scala ꝓ ipa erecta nra est vita i seculo: q̃ hũiliato corde a dño erigiť ad celũ. Latera eiꝰ eiusdẽ scale dicim⁹ nrm esse corp⁹ et aiam: in q̃bus lateribꝫ diuersos ḡdus hũilitat⁹: vel discipline vocatio diuina ascẽdendos inseruit.

Gradus primus humilitatis.

Prim⁹ itaq̃ grad⁹ hũilitat⁹ est: si timorẽ dei sibi añ oc'os semp ponẽs obliuionẽ omino fugiat. ⁊ semp sit mẽor oim: q̃ pcepit deus. ⁊ q̃liter ꝓtenentes deũ in gehẽnã p pcris incidũt: ⁊ vitã eẽnã: q̃ timẽtib⁹ deũ ꝓparata est: aio suo sp reuoluat. ⁊ custodiens se oi hora a pcris: ⁊ vitijs. i. cogitationũ: lingue: oc'oq̃ manuũ: pedũ: vel volũtatis ꝓprie: sed ⁊ desideria carnis amputare festinet. Estimet se hõ de celis a deo sp respici oi hora: ⁊ facta sua i oi loco ab aspectu diuinitatis videri: ⁊ ab angel' oi hora deo nũciari Demõstrat nob hoc ꝓpha. cũ in cogitatiõib⁹ nris ita deũ sp pñtẽ ostendit dicẽs. Scrutãs corda ⁊ renes deus. et itẽ. Dñs nouit cogitatiões hoim. qm̃ vane sũt. Et itẽ dicit. Intellexisti cogitationes meas alõge. ⁊ qr cogitatio hois cõfitebiť tibi. Nã vt sollicit⁹ sit circa cogitationes suas puersas. dicat sp vtilis frat in corde suo. Tũc ero imacl'at⁹ coram eo. si obseruauero me ab iniq̃tate mea. Voluntatẽ ꝓ ꝓpriam ita facere ꝓhibemur. cũ dicit scptura nob: ⁊ a volũtatib⁹ tuis auertere. ⁊ itẽ rogam⁹ deũ in oõne: vt fiat illi⁹ volũtas i nob. Docem⁹ q̃ merito nrãm non facere volũtatẽ: cũ cauem⁹ illud q̃ dicit scriptura. Sũt vie: q̃ putanť ab hoib⁹ recte: q̃ rũ finis vsq̃ ad ꝓfundũ inferni demergit Et cũ itẽ cauem⁹ illud: qõ de negligentib⁹ dictũ est. Corrupti sunt: et abhomĩabiles facti sũt i voluptatib⁹ suis. In desideriꝫ ꝓ carnis ita nob deũ credam⁹ sp eẽ pñtẽ cũ dicit ꝓpha dño. Añ te oẽ desiderũ meũ. Cauẽdũ q̃ est iõ malũ desiderũ: qr morsec⁹ introitũ delectationis posita est. Vñ scptura pcipit dicẽs post ꝓcupiscẽtias tuas nõ eas. Ergo si oc'i dñi speculanť bonos: ⁊ malos: ⁊ dñs: de celo sp respicit super filios hoim: vt videat si est intelligẽs aut req̃rẽs deũ ⁊ ab angel' deputat⁹ nob q̃tidie die noctuq̃ dño factori nro opa nra nũcianť: cauendũ est oi hora frẽs: sic dicit in psalmo ꝓpha. ne nos declinãtes in malũ. ⁊ inutiles factos aliq̃ hora respiciat deus. ⁊ pcendo nob in h̃ rpe: qr pi⁹ est: ⁊ expectat nos cõuerti in meli⁹: ne dicat nob in futuro hec fecisti. ⁊ tacui

Gradus secundus humilitatis.

Scdus hũilitat⁹ gradus est. si ꝓpriã q̃s nõ amãs volũtatẽ desideria sua non delectet implere. sed vocẽ illã dñi fact⁹ imitet dicẽtis. Nõ veni facere volũtatẽ meã: sed ei⁹ q̃ me misit. Itẽ dicit scptura. volũtas habet penã ⁊ necessitas parit coronam.

Tertius gradus humilitatis.

Tertius hũilitat⁹ grad⁹ est: vt q̃s pro dei amore oi obediẽtia se subdat maiori. im itãs dñm. de q̃ dicit aplus. factus obedi

ens vsq̃ ad mortem.

Quartus gradus humilitatis.

Quartus hũilitat⁄ grad⁹ est. si in ipsa obedientia dur⁄ & ꝛ̃ris rebꝫ. vel etiã q̃buslibet irrogatis iniurijs tacita ꝓscia patiam amplectat & sustinẽs nõ lacescat vl dissecdat. dicẽte scp̃tura. Qui pseuerauerit vsq̃ in finẽ. h salu⁹ erit. Itẽ cõforteť cor tuũ: & sustine dñm. Et oñdens fidelẽ p dño vniuersa etiã ꝛ̃ria sustinere debere dicit ex p⁄sona sufferẽtiũ: ꝓter te morte afficimur tota die: estimati sum⁹ sic oues occisiõis. & securi de spe retributiõis diuie subsequunt gaudẽtes & dicẽtes. sz in his oib⁹ supam⁹ ꝓter eũ q̃ dilexit nos. Et itẽ alio loco scri ptura. Probasti nos inq̃t deus: igne nos examinasti sic examinat argentũ. induxisti nos i laqueũ: posuisti tribulatiões in dorso nr̃o. Et vt ostẽdat sub ꝑore debere nos esse: subsequit dicẽs. Imposuisti hoies super capita nr̃a. Sz & p̃ceptũ dñi in aduersis: & i iniurijs p patiam adimplẽtes: q̃ percussi i maxillã p̃bẽt & aliã: auferẽti tunicaz dimittũt & palliũ angariati militario. vadũt & duo: & cũ paulo apl̃o falsos frẽs sustinẽt: & p̃secutores & maledicẽtes se bñdi⁄

Gradus quintus hũilitatis. cunt.

Quitus hũilitat⁄ grad⁹ est: si oẽs cogitationes malas cordi suo aduenientes: vel mala a se abscõse cõmissa p hũilẽ ꝓfessiõz abbati non celauerit suo. Hortat nos de hac re scp̃tura dicẽs: reuela dño viã tuã: et spera in eo Et itẽ dicit. Cõfitemi dño qm̃ bon⁹: qm̃ in sec̃m misericordia ei⁹. Et itẽ ꝓpheta. delictũ meũ cognitũ tibi feci. & iniustitias meas nõ opui Dixi pnũciabo aduersuz me iniustitias meas dño: & tu remisisti impietatẽ cordis mei.

Gradus sextus humilitatis.

Sext⁹ hũilitat⁄ grad⁹ est: si oi vilitate vl extremitate cõtent⁹ sit monachus: & ad oiaq̃ sibi iniũgunt velut operariũ se maluz iudicet: & indignũ. dicẽs sibi cum ꝓpheta. Ad nihilũ redact⁹ sum & nescaui: vt iumẽtũ factus sum apud te: & ego semp̃ tecum.

Gradus septimus humilitatis.

Septim⁹ hũilitat⁄ gradus est: si oibus se inferiorẽ & viliorẽ nõ solũ sua lingua pronũcier: sz etiaz itimo cordis credat affectu hũilians se: & dicẽs cum ꝓpheta. Ego aũt sum vermis: nõ hõ: obprobriũ hoim & abiectio pleb. Exaltat⁹ sum & hũiliat⁹. & cõfusus. Et itẽ. Bonũ mihi q̃ hũiliasti me vt discã mãdata tua.

Gradus octauus humilitatis.

Octau⁹ hũilitat⁄ grad⁹ est: si nihil agat monach⁹ nisi q̃ cõmunis mõasteriq̃ regl̃a vel maiorũ cohortaut exempla.

Gradus nonus humilitatis.

Non⁹ hũilitatis g̃dus est: si linguã ad loquẽdũ prohibeat monach⁹: & taciturnitatẽ hñs vsq̃ ad interrogationẽ nõ loquat. mõstrante scp̃tura: qz in multiloq̃o nõ effugiẽs pecm̃. & qz vir liguosus nõ dirigeť

Gradus decim⁹ hũilitat⁄. sup̃ terrã.

Decim⁹ hũilitat⁄ grad⁹ est: si nõ sit facilis ac ꝓmpt⁹ in risu. qz scp̃tũ est. Stult⁹ in risu exaltat vocẽ suã.

Gradus vndecimus humilitatis.

Vndecim⁹ hũilitat⁄ grad⁹ est. si cũ loquit monach⁹: lenit & sine risu. hũilit: cuz g̃uitate: vel pauca ꝓba & rõnabilia loq̃t. & nõ sit clamosus i voce. sic scp̃tũ est. Sapiẽs ꝓbis innotescit paucis.

Gradus duodecimus humilitatis.

Duodecim⁹ hũilitat⁄ grad⁹ est: si non solũ corde monach⁹ sz etiã ipo corpe hũilitatẽ videntib⁹ se sp̃ indicet. i. in oi opere in monasterio: in oratorio: i horto: in via: in agro. vl vbicũq̃ sedẽs ambulãs vl stans inclinato sit sp̃ capite. defixis in terrã aspectib⁹ reũ se oi hora de pctis suis existimãs iã se tremẽdo iudici deo pñtari existimet. dicẽs sibi in corde sp̃ illud q̃ publican⁹ ille euãgelic⁹ fixis in terrã oc̃lis dixit. dñe nõ sum dign⁹ ego pctõr leuare oc̃los meos ad celũ. Et itẽ cũ ꝓpha. Incuruat⁹ suz & hũiliat⁹ suz vsq̃ quaq̃. Ergo his oib⁹ hũilitat⁄ gradib⁹ ascẽsis monachus mox ad charitatẽ dei pueniet illam q̃ pfecta foras mittit timorẽ p quã vniuersa q̃ prius nõ sine formidie obseruabat. absq̃ vllo labore. velut naturalit ex ꝓsuetudie incipiet custodire. nõ iã tiore gehẽne sz amore xp̃i. & ꝓsuetudie ipa bona. & delectatiõe ꝓtutũ q̃ dñs iã in operariũ suũ mundũ a vitijs et pctis spũsancto dignabit demonstrare.

Dini Ber. ab. in tractatũ de gradibus hũilitat⁄ et sup̃bie Prolog⁹.

Rogasti me frat Godofrede: vt ea q̃ de ḡdibus hũilitat; coram fribus locut⁹ fuerã. plenioꝛi tibi tractatu disserere. Cui tue peritiõi digne. vt dignũ erat ⁊ volẽs satisfacere. ⁊ timens nõ posse euãgelici ꝓsilij memoꝛ nõ ꝓus fateoꝛ facere ausus suꝫ. quã sedẽs cõputaui. si sufficerẽt sumpt⁹ ad ꝓficiendũ. Cũ aũt charitas hũc foras misisset timoꝛẽ q̃ mihi timebaꝫ illudi de ope nõ ꝓsumãdo subiraui alit timoꝛ de ꝓrio. q̃ cepi tiere ḡuius pic'o de glia si ꝓfecissez. q̃ de ig̃minia si defecissem Vñ int hũc timoꝛẽ ⁊ charitatẽ velut in q̃dã biuio posit⁹ diu hesitaui. cui viaꝫ tuto me credere meruẽs aut loq̃ndo vtilit õ hũilitate ipe hũilt nõ inueniri aut tacẽdo hũilit inutilt fieri Cũq̃ neutrã viã tutã alterutrã tñ mihi tenẽda cẽ ꝓspicere: elegi potius tibi si quẽ possuꝫ cõicare fructũ ꝓmonis q̃ tutari me solũ poꝛtu silẽtij. simul fiducia habẽs. si q̃d foꝛte qõ approbes dixeri: tuis ꝓcibꝫ posse me nõ suꝑbire: sin autẽ: qõ magꝭ puto: nil tuo studio dignũ efficere: de nihilo suꝑbire non posse.

Locutur⁹ ḡ de gradibꝫ hũilitatis. q̃s btũs bñdict⁹ nõ nũerãdos: sed ascẽdẽdos ꝓponit: ꝓus oñdo si possũ. q̃ ꝑ illos ꝓueniẽdũ sit vt audito fructu ꝓuẽtiõis min⁹ ḡuet laboꝛ ascẽsiõis. Proponat itaq̃ dñs nob vie laborẽ oñdat laborꝭ mercedẽ Ego suꝫ inq̃t via ꝓitas ⁊ vita. Vtã dic hũilitatẽ q̃ ducit ad ꝓitatez. altera laboꝛ. alta fruct⁹ laborꝭ ẽ Vñ scã i q̃s. q̃ ibi de hũilitate locut⁹ sit cũ in deuermitate dixerit. ego sum via. Audi aptius. Discite a me q̃ mitꝭ sũ ⁊ hũilis coꝛde. se ḡ ꝓponit hũilitatis exẽplũ: mãsuetudis foꝛmã. Si imitaꝭ eũ: nõ ambulas i tenebrꝭ sz hẽbis lumẽ vite. Quid ẽ lumẽ vite nisi ꝓitas q̃ illũians oẽm hoiez veniẽtẽ in hũc mũdũ: oñdit vbi sit ꝓa vita. Jõ cũ dixisz Ego suꝫ via ⁊ ꝓitas: subdidit ⁊ vita. Ac si diceret. Ego sum via: q̃ ad ꝓitatẽ duco. ego suꝫ ꝓitas q̃ vitã ꝓmitto. ego suꝫ vita quã do. Hec est. n. ait vita eterna vt cognoscãt te vez̃ deũ ⁊ quẽ misisti ihm xp̃m Vlt sic q̃si tu dicas. Vtã cõsidero. i. hũilitatẽ: fructũ desidero ꝓitatẽ. Sz q̃d si tãt⁹ ẽ laboꝛ vie: vt adoptarũ lucẽ nõ possim pueniire. Rñdit. ego sum vita. i. viaticũ: q̃ sustẽteris i via Clamat igit errãtibꝫ ⁊ viaꝫ ig̃rantibꝫ. Ego suꝫ via Dubitantibꝫ ⁊ nõ credẽtibꝫ ego suꝫ ꝓitas. Jã ascẽdentibꝫ: sz lacessentibꝫ. ego suꝫ vita Satꝭ vt reoꝛ ostẽ suꝫ ẽ ex ꝓposito capitlo euãgelij cognitiõz ꝓitatis fructũ ẽ hũilitatꝭ. Accipe ⁊ aliud Cõfiteoꝛ tibi pat⁹ de⁹ celi ⁊ terre: q̃ abscõdisti hec: haud dubiũ q̃n veritatꝭ secreta a sapiẽtibꝫ ⁊ ꝓudẽtibꝫ. i. a suꝑbis. ⁊ reuelasti ea ꝓuulis h̃ est humilibꝫ. Et in h̃ apparet: q̃ ꝓitas q̃ suꝑb abscõdit: hũilibꝫ reuelat. Hũilitatis ꝓo talis põt esse diffinitõ Hũilitas est ꝓtus q̃ homo verissima sui agnitiõe sibipsi vilescit. Hoc autẽ cõueniit his q̃ ascensionibꝫ i coꝛde suo dispositi: de ꝓtute in ꝓtutẽ. i. de ḡdu in gradũ ꝓficiũt. donec ad culmẽ hũilitatꝭ pueniãt. in q̃ velut i syon. i. in speculatiõe positi ꝓitatẽ ꝓspiciãt Etẽ inq̃t bñdictiõz dabit legislatoꝛ. q̃ q̃ dedit legẽ dabit ⁊ bñdictionez h̃ est q̃ iussit hũilitatẽ ꝓducet ad veritatem. Quis ꝓo est h̃ legislatoꝛ. nisi dulcꝭ ⁊ rect⁹ dñs. q̃ legẽ dedit delinquẽtibꝫ in via. In via q̃ppe delinquũt. q̃ veritatẽ dereliquũt Sz nũq̃d vt sic a dulci dño dereliquunt. Ipsis ḡ dulcꝭ ⁊ rect⁹ dñs legẽ dat viã hũilitatꝭ. ꝑ quã redeã ad agnitionẽ ꝓitatꝭ dat occasionẽ recupandẽ salutꝭ: q̃ dulcis est: nõ tñ absq̃ disciplina legꝭ. q̃ rect⁹ est. Dulcis q̃ pire nõ patit. Rect⁹: q̃ punire nõ obliuiscit. Hãc itaq̃ legem: q̃ redit ad ꝓitatẽ. btũs bñdict⁹ ꝑ duodeci grad⁹ disponit vt sic ꝑ decẽ ꝓcepta legꝭ ac geminaz dilectiõez: in q̃ duodenari⁹ nũer⁹ adipleat ad xp̃m venit: ita his duodecim ḡdibus ascẽsis ꝓitas appẽdat. Illud q̃ in scala illa: q̃ in typo hũilitatis iacob mõstrata est: dñs desuꝑ innit⁹ apparuit. q̃d nobis aliud innuit. nisi q̃ i culmĩe hũilitatꝭ cõstituit cognitio ꝓitatꝭ. Dñs q̃ppe de summitate scale ꝓspiciebat suꝑ filios hoĩm tã q̃ ꝓitas: cui⁹ oculi sic fallere nolũt: ita falli nõ noꝛũt: vt videret si est intelligẽs aut req̃rens deũ. An nõ tibi de alto videt clamare ac dicere requirentibꝫ se: nouit dominus qui sunt eius. transite ad me oẽes q̃ ꝓcupiscitis me et a generatiõibꝫ meis implebimi. Et illud. veite ad me q̃ laboraꝭ ⁊ onerati estꝭ: ⁊ ego vos reficiã. Venite in q̃t. Quo. Ad me ꝓitatẽ. Qua. ꝑ hũilita

tē. Quo fructu. Ego vos reficiā Sz q̄ est refectio quā veritas ascendentib⁹ ꝓmittit puenientib⁹ reddit. An forte illa est charitas. Ad hanc q̄ppe: vt ait beat⁹ bñdictus ascensis omibus humilitatis gradibus monachus mox peruenier. Vere dulcis z suauis cibus charitas: qui fessos alleuat: debiles roborat: mestos letificat. Iugum denicq̄ ꝓfitatis facit suaue z onus leue. Bon⁹ cib⁹ charitas q̄ media in ferculo salomonis ꝗsistēs diuersaꝝ odore ꝓfuꝝ velut diuersi gener⁹ fragrāria pigmentoꝝ: esurientes reficit: io cūdat reficiētes. Ibi si quidē apponit pax. patientia. benignitas. lōganimitas. gaudiū i spūsctō. z que sunt alie ꝓfitatis seu sapie generatōes apparant in illa. Habet z humilitas i eode ferculo suas epulas panē. s. dolozis: z vinū ꝗpunctionis q̄s ꝑmo ꝓfitas incipientib⁹ offert: quib⁹ vticq̄ dī. Surgite postq̄ sederit⁹ q̄ mādicat⁹ panē dolozis. Habet ibidem ꝗtemplatio ex adipe frumēti. solidū cibuz sapientie cū vino qō letificat cor hois: ad quē ꝓfitas ꝓfectos iuitat dicēs. Comedite amici mei z bibite: z inebriami charissimi. Hedia inq̄t charitate cōstrauit ꝓpter filias hierlm ꝓpter ꝓfectas videlz aias: q̄ dū adhuc illū solidū cibū cape nō possūt: lacte interim charitat⁹ ꝓ pane: oleo ꝓ vio nutriēde sunt. Que recte media describit: qz ei⁹ suauitas nec incipientib⁹ ꝑsto est pro bibēte tiore: nec ꝓfect⁹ sat⁹ ē ꝓ abū dātiozi ꝗtemplatōis dulcedie Hi adhuc a noxis carnaliū delectationū humozib⁹ timozis amarissima potiōe purgādi: nō dū lactis dulcedinē expunt: illi iā auulsi a lacte ēpulari ab introitu glie delectant. sol medys. i. ꝓficientib⁹ ita iā melleas q̄sdā sozbitiūcuias charitat⁹ expt⁹ vt ill' iterum ꝓ sui teneritudine ꝗtēri sint. Prim⁹ q̄ cib⁹ hūilitat⁹ est purgatozi⁹ cū amaritudine. scōs charitatis ꝗsolatozi⁹ cū dulcedie. terti⁹ ꝗtēplationis solid⁹ cū fortitudie. Heu mihi dñe de⁹ ꝓfuꝝ q̄sq̄ trascer⁹ sup ozonē fui tui. cibab⁹ me pane lachzymaꝝ z potū dab mihi i lachzymis. Quis me inuitabit ad illud vel mediū ac dulce charitat⁹ cōuiuiū vbi iusti epulant i cōspectu dei z delectant i letitia vt iā nō loquēs i amaritudine aie mee: dicam deo noli me ꝗdemnare: sz epulando i azimis syceritat⁹ z ꝓfitat⁹. let⁹ cantem in vys dñi q̄m mag est glia dñi. Bona tñ via hūilitat⁹ q̄ veritas inq̄rit: charitas acq̄rit: generatōes sapie ꝓficiant. Denicq̄ sicut finis legis xp̄s: sic ꝓfectio humilitatis ꝗgnitio ꝓfitat⁹. Xp̄s cū venit attulit gr̄am. Veritas q̄b⁹ inotuerit: dat charitatem. Innotescit aūt humilib⁹. humilibus q̄ dat gr̄az. Dixi vt potui: quo fructu humilitat⁹ gradus ascēdi debeāt: dicā vt potero q̄ ozdie ad ꝓpositū brauiū ꝓfitatis ꝓducāt. Sz qz ipa q̄z ꝓfitat⁹ agnitio i tribus gradib⁹ ꝗsistit ipos breuiter si possiuz distinguo: quaten⁹ ex h̄ clari⁹ inotescat ad quē triū ꝓfitat⁹ duo decim⁹ hūilitatis ꝓtingat. Inq̄rimus nāq̄ ꝓfitatez in nob: in ꝓmo: in sui natura. In nobis nosmetipsos diuudicādo. in ꝓximis eoꝝ malis compatiendo. in sui natura: mūdo cozde cōtēplando. Obserua sicut numeꝝ: ita z ozdinem. Primo te doceat ꝓfitas ipa: q̄ prius i ꝓmis q̄ in sui debeat inq̄rī natura. post h̄ accipies: cur ꝓ⁹ius in te: q̄ i ꝓximis inq̄rere debeas. In nūero siquidē vtitudinū q̄s suo ꝑmone distinxit: ꝓ⁹ius misericozdes q̄ mūdi cozde posuit. Misericozdes quippe cito i ꝓximis ꝓfitatē deꝗhendunt. dū suos affect⁹ i illos extendūt: dū sic ꝓ charitatez se illk ꝗformāt vt illoꝝ vel bona: vel mala tanq̄ ꝓpria sentiāt. Cū ifirmis infirmant cū scādalisat⁹ vrunt: gaudere cū gaudētibus: flere cū flentib⁹ ꝗsueuerūt. Hac charitate fratna cozdis acie mūdata: ꝓfitatē delectant in sui contemplari natura. ꝓ cuius amore mala tolerāt aliena. Qui ꝓ ita se frib⁹ nō ꝗfirmāt: sz ōrio aut flētib⁹ ꝗsultāt aut gaudentib⁹ derogāt: dū qō i illis est: i se esse nō sentiūt: qz similiter affecti nō st. veritatem i ꝓximis q̄liter deꝗhēdere possunt. Bene nāq̄ ꝗuenit ill' vulgare ꝓuerbium Nescit san⁹ q̄d sentiat eger. aut plen⁹: q̄d patiat ieiun⁹. Et eger egro: z ieiun⁹ ieiuno: quāto ꝓpinqui⁹ tāto familiar⁹ cōpatiunt. Sic. n. pura ꝓfitas nō nisi puro cozde videt. sic miseria fris veri⁹ misero cozdē sentit. Sz vt ob alienā miseriā misez cor hēas: oportet vt tuā ꝓ⁹ius agnoscas: vt ꝓximi mentē i tua inuenias: z ex te nouer⁹ q̄liter illi subuenias exēplo. s. saluatozis nr̄i q̄ pati voluit: vt cōpati sciret miser fieri: vt

misereri disceret. vt quō de ipo scriptū est.
didicit ex his q̄ passus est obedientiaz: ita
z miscōiaz disceret nō q̄ aī misereri nesci
ret: cui⁹ miscōia ab ēno z vsq̄ in eternum
sz q̄ natura sciebat ab ēno: tpali didicit
exprimēto. Sz forte dux tibi videt q̄ dixi
de sapientiā xpm didicisse miscōiam: q̄si
is p quē oia facta sunt aliq̄d aliq̄n igno
rasset: ex his q̄ sunt: maxime cū illō: qō ex
epla ad hebreos ad id ꝓbandū cōme
morauit alio sensu: q̄ nō ita videat absur
dus: possit itelligi: vt h̄ q̄ dictū est: didicit
nō ad ipm caput referat i suā psona. sed ad
corp⁹ ei⁹ qō ē eccla: vt sit ita sens⁹. Et didi
cit ex his q̄ pass⁹ ē obediaz h̄ ē obediaz di
dicit i corpe ex his q̄ passus ē i capite. Nā
illa mors alla crux. obprobria. sputa. fla
gella: q̄ oia caput nrm xps ptrāsit: q̄d ali
id corpi ei⁹. i. nob q̄ clara obedētie docu
menta fuerūt. Xps em̄ ait paulus fact⁹ est
obediēs pri vsq̄ ad mortē mortē aūt cruc⁹
Qua necessitate. Rndeat aplus petrus.
Xps passus est p nob vob relinquēs exem
plum vt seq̄mini inq̄t vestigia eius. i. vt
imitemini obedientiā ei⁹. Ex his q̄ q̄ pas
sus est discimus q̄nta nos q̄ puri hoies su
mus oportet p obediētia ppeti: p q̄ is q̄
z de⁹ erat nō dubitauerit mori. Et h̄ mō
inq̄s: non incōueniēs erit: si dicat xps vel
obedientiā vel miscōiam: seu aliq̄d i suo
corpe didicisse. dū tn̄ sibi in sua psona. nil
qō se aī latuerit: credat ex tpe potuisse acce
dere. sicq̄ ipe sit q̄ misereri doceat aut obe
dire ipe q̄ discat: qz caput z corpus vn⁹ est
xps. Nō nego huc intellectuz: q̄n rect⁹ sit:
sz ex alio loco ipi⁹ epla supior interptatio
videbit approbari. vbi dz. nusq̄ em̄ ange
los apprehēdit: sz semē abrae apprehēdit.
vn̄ debuit p oia frib⁹ similari: vt misericors
fieret. puto q̄ hec ꝓba sic ad caput referen
da sunt: vt corpi penit⁹ aptari nō possint.
De ꝓbo vtiq̄ dei dictū est: qō nō angelos
apprehēdit. h̄ est nō i vnā sibi psonā assū
psit: sz semē abrae. Neq̄ em̄ legit: ꝓbū an
gelus factū est: sz ꝓbū caro factū est: z caro
de carne abrae iuxta pmissionē q̄ illi facta
est pmū. Unde. i. ex q̄ seminis assumptōe
ōbuit p oia fratrib⁹ similari. i. oportuit ac
necesse fuit: vt silis nob passibilis: nrarum
oia excepto pcō genera miseriarū pcurre
ret. Si queris: q̄ necessitate: vt misericors
inq̄t fieret. Et h̄ ais cur nō recte ad corpus
referri potest. Sz audi: qō paulo post seq̄t
In eo em̄ in quo passus est ipe z tentatus
potens est z eis q̄ tentant auxiliari. In q̄
bus ꝓbis q̄d melī⁹ intelligi possit: nō vi
deo: nisi q̄ ideo pati voluit ac tentari om
nibusq̄ absq̄ pcō hūanis cōicare miseri
is: qō est p oia fratrib⁹ similari: vt similit
passis ac tētatis misereri ac cōpati ipo di
sceret exprimento. Quo quidē exprimento
nō dico: vt sapiētior efficeret: sz ꝓpinquior
videret. quatenus infirmi filij adam: q̄s
suos fieri z appellari frēs nō dedignatus
est. suas illi infirmitates cōmittere nō du
bitarent q̄ sanare illas z posset vt deus: z
vellet vt primus: z cognosceret vt eadem
passus. Unde Esayas virū eū appellat
dolor z scientē infirmitatē. Et apls. Nō
em̄ habemus inq̄t pontificē: q̄ non possit
cōpati infirmitatib⁹ nrīs. Unde autē pos
sit indicās adiungit. Temptatū aūt per
omia p similitudine absq̄ pcō. Beat⁹ q̄ ppe
de⁹ bti dei fili⁹ in ea forma q̄ nō rapinam
arbitrat⁹ est esse se eqlem patri pculdubio
impassibilis: pusq̄ se exinanisset formam
serui accipiens: sicut miseriā z subiectionē
exptus nō erat: sic miscōiam vel obedien
tiam non nouerat exprimento. Sciebat q̄
dem p naturam: nō aūt sciebat p experien
tiam. At vbi minorat⁹ est nō solū a seipo
sed etiā paulo minus ab angelis. qz z ipi
impassibiles sunt p grām non p naturam
vsq̄ ad illā formā in qua subiici pri possz
qō vtiq̄ sicut dictū est in sua nō posset: z i
passione exptus est miscōiam: z in subiec
tione obedientiā. Post tamē exprientiam
non illi vt dixi scientia: sed nob fiducia cre
uit: dum ex h̄ misero genere cognitōis is a
quo longe erraueram⁹: fact⁹ est ꝓpior nob
Quādo em̄ illi appropinquare auderem⁹
in sua impassibilitate manēti. Nūc autez
aplo suadēte: monemur cum fiducia adire
thronū gratie ipius. neq̄ nimiū sicut ali
bi scriptum est: lāguores nros tulisse z do
lores nros portasse cognoscim⁹: z in eo q̄
passus est ipe: nobis compati posse nō du
bitamus. Nō q̄ debet absurdum videri: si
dicit xpm: non q̄dem aliq̄d scire cepisse qō
aliq̄n nesciret: scire tn̄ alio mō miscōiam

ab eterno p diuinitatē: ⁊ alit' i tpe didicisse
p carnem. Vide ne ⁊ simili locutiōis m ō
illud dictum sit p dñm qñ requirentibus
discipulis de die vltimo: se nescire rñdit.
Nā quō diem illū ille nesciebat: in q̄ omīs
sapientie ⁊ scientie thesauri sunt abscōdi-
ti. Cur ergo se scire negabat: qō certuz est
qz nescire nō poterat. Nūquid forte men-
daciter eis voluit celare: qō vtiliter nō va-
luit innotescere. Absit. Sicut nihil igno-
rare poterat: cū sapiēcia sit: sic nec mentiri:
cū ꝓitas sit. Sz volēs discipulos ab inu-
tilis inquisitionis curiositate compescere
qō inquirebāt se scire negauit: nō oimodo
qdem sed tali q̄dām mō: quo negare ꝓaciter
potuit. Nā ⁊ si sue diuinitatis intuitu: eque
oīnia ꝑterita. s. pñtia atq̄z futura plustrā-
do: diem q̄z illū palam habebat: nō tamē
vllis carnis sue sensib' expiendo agnoue-
rat. Alioq̄n iam spū oris sui antixpm iter
fecerat: iam auribꝫ sui corpis archangelū
vociferantē: ⁊ tubā sonantē in cui' strepi-
tu mortui suscitādi sunt audierat iam ocu
lis sue carnis oues hedosq̄z: q̄ abinuicē se-
gregandi sunt ꝓsperarat. Denicq̄z vt itelli
gas q̄ illa trīn ꝓgnitione que p carnē fit: se
illū diez nescire ꝓhibuerit: vigilāter respō
dens nō ait nec ego scio: sed nec ipe inquit
filius hois scit. Quid est filius hois: nisi no-
men assumpte carnis. Quo siquidez noie
intelligi datur: qz dicēs se aliq̄d nescire nō
iuxta qō deus est: sed fm hoiem loquitur.
Alias quippe loquēs de se fm suā diuini
tatem nō filius vel filiū hois: sed ego: vel
me septius ponere ꝓsueuit: vt ibi. Amen di
co vob anteqūz abraam fieret ego suz. Ego
sum ait. nō filius hois est. Nec dubiū. q̄n
de illa essentia diceret: que ante abraam ⁊
sine initio est: nō que post abraā ⁊ ex abra
am factus est. Alibi q̄z hoim de se opinio
nem a discipulis inq̄rēs: quē dicūt inquit
hoies esse nō me. sz filiū hois. Rursus eos
dem interrogans qd de se ipi q̄z sentirent
vos aūt nō quē filiū hois: sz quem me ait
esse dicit'. Carnalis videlicet ꝓpli sniaz ō
carne inq̄rens: no mē carnis qō ꝓprie est fi
lius hois posuit. spūales ꝓo discipl'os de
sua diuinitate interrogās: nō filiū hois sz
signāter me dixit. Qō denicq̄z petrus intel
ligens q̄d p h̄ qō dixerat me reqsiti fuisset
sua rñsione aperuit. Tu es inq̄ens nō fe-
lius filius ꝓginis sz xpus filius dei. qō vtiq̄z si
respondisset: nihilominus ꝓfitatē dixisset: sz
in ꝓbis interrogatiōis sensuz interrogāt'
prudēter aduertēs: ꝓpetēter ꝓtiq̄z ad inte
rrogata rñdit dicēs. tu es xps filius dei. Cū
igit videas xpm in vna q̄dē ꝑsona duas
hr̄e naturas, vnā qua sp fuit: alterā q̄ esse
cepit. ⁊ fm sempiternū suū q̄dē esse sp oia
nosse. fm tpale ꝓo mtra tpaliter exptū fu
isse. cur fateri dubitas vt sic esse i tpe cepit
ex carne sic carnis q̄z miserias scire cepisse
illo dūtaxat mō cognitōis quē docet defe
ctio carnis. Qō vtiq̄z genus scie, prhopla-
sti sapientius feliciusq̄z nescirēt qñ id atti-
gere nisi stulte miserēq̄z nō poterant. Sed
plasmator coꝑ deus reqrens qō pierat opus
suū miserat'. ꝓsecutus est descendēs ⁊ ipse
misericorditer quo illi ceciderāt miserabili
ter. voluit experiri in se qō illi faciēdo cō-
tra se merito paterent nō simili q̄dē curio-
sitate sz mirabili charitate. nō vt miser cū
miser remaneret: sz vt misericors factus:
miseros liberaret. Factus inq̄z misericors
nō illa misēdia quā felix manens hūit ab
eterno sz quā mediāte miseria reperit ī ha
bitu nr̄o. Porro pietatis opus qō p illā ce-
pit: in ista pfecit. nō q̄ sola illa non possit
pficere sz qz nob nō potuit absq̄z ista suffi-
cere. vtraq̄z siq̄dē necessaria sz nob hec ma
gis ꝓgrua fuit. O ineffabilis pietatis ecco
gitatio. Qñ nos illā mirā misēdiam co-
gitaremus quā p̄cedēs miseria non infor
mat. Qñ illā aduerterem' incognitā no-
bis ꝓpassionē que nō passiōē p̄uenta cum
impassibilitate pdurat. Attñ si illa q̄ mise
riam nescit: misēdia nō p̄cessisset. ad hanc
cui' miseria mat est: nō accessisset. Si non
accessisset: nō extraxisset. Si nō attraxisset
nō extraxisset. Si ñ aūt extraxit: nisi ō lacu
miserie ⁊ de luto fecis. Nec illā trīn miseri-
cordiā deseruit: sz hāc inseruit. Nō muta-
uit: sz mltiplicauit: sicut scptū est. Hoies
⁊ iumēta saluabis dñe: quēadmodū mul
tiplicasti misēdiam tuā deus. Sed iam ad
ꝓpositū redeam'. Si q̄ se miser fecit: q̄ mi
ser nō erat: vt expiret: qō ⁊ aū sciebat: q̄nto
magis tu. Nō dico vt te facias qō nō es:
sz vt attēdas q̄s es: qz ꝓe miser es: ⁊ sic di
scas misereri. q̄ h̄ aliter scire non potes, ne

forte si proximi malū ꝓsideres: ⁊ tuū nō attendas. mouearis non ad miserationē sed ad indigtionē: nō ad adiuuandū sed ad iudicandū: denicq nō ad instruendum in spū lenitatis: sz ad destruendum in spū furoris Vlos q̄ spūales estis: aut apls: hmōi istruite in spū lenitatis. Apli ꝓsiliū siue etiam pceptū est: vt māsuetos. i. eos spū fri egrotanti subuenias: quo tibi vis subueniri cum egrotas. Et vt scias q̄liter erga delinquentem māsuescere possis ꝓsiderās inq̄t teipsum: ne ⁊ tu tenteris. Considerare libet q̄ bene discipul' ꝓfitatis ordinē seq̄t magri i bītudinib: q̄s sup memorauit: sicut prius misericordes q̄ mūdi corde. sic ꝑ̄ius mites q̄ misericordes pnūciati st. Et apls cū spūales hortaret ad instruendū carnales. adiunxit: in spū lenitatis. Instructio q̄ppe fratrum ptinet ad misericordes. spūs lenitatis ad mites. Ac si diceret. Int misericordes deputari nō pt: q̄ in semetipō mitis nō est. Ecce apls apte oñdit: qō supl' me ostē suū pmisi. ꝑ̄ videz ꝓfitatē inq̄rendā ēē i nob q̄ in primis ꝓsiderās inquiēs teipm id est q̄ facilis ad tentandum. q̄ prius ad peccādū: q̄ten' ex tui cōsideratōe mitescas sicq̄ ad succurrendū: aliis in spū lenitatis accedas. alioq̄n si monentē nō audis discipulū. arguentē time magistū. Hypocrita eijce pmū trabē de oculo tuo: ⁊ sic videb festucā eijcere de oculo fratis tui. Trabes i oculo grandis ⁊ grossa supbia i mente est. que q̄dā corpulētia sui vana nō sana: tumida nō solida: oculū mētis obscurat: veritatez obūbrat ita vt si tuā occupauerit mēte: iam tu te videre iā te talē q̄lis es: vel q̄lis esse potes: nō possis sentire: sz qualez te amas: talē te vel putes esse vel speres fore. Quid. n. aliud est supbia q̄ vt q̄dā sanctus diffiniuit: amor pprie excellētie. Vñ ⁊ nos possum' dicere p ꝓtrariū: humilitatem pprie excellētie esse ꝓtemptum. Amor ꝓo sicut nec odiū: veritatis iudicium nescit Vlis iudicium veritatis audire. Sicut audio sic iudico. non sicut odi: nō sicut amo nō sic timeo. Est iudiciū odij vt illud: nos legē habem' ⁊ fm legē nr̄am debet mori. Est ⁊ timoris vt illud. si dimittem' eum sic venient romani ⁊ tollet nr̄m locum ⁊ gentē. Iudiciū ꝓo amoris: vt dauid de filio paricida: pareite in q̄t puero absalon. Et legib humanis statutum ⁊ in causis tam ecclesiasticis q̄ secularib seruatum scio speciales amicos cāntiū: non debere ad iudiciū admitti: ne vel fallāt vel fallāt amore suoꝝ. q̄ si culpā amici tui iudicio amor illi' aut minuit aut prius abscondit. q̄ro magis amor tui tuū ꝗ te iudicius fallit. Qui ḡ plene ꝓfitatem in se cognoscere curat. necesse est vt semota trabe supbie: que oculus arcet a luce: ascensiones in corde suo disponat: p q̄s seipm in seipo requirat. ⁊ sic post duodecimū humilitatis ad pmū ꝓfitatis gradū ptingat. Cū autē ꝓfitate inuenta in se: ēmo se inuento in veritate dicere potuerit credidi ꝓpter qō locutus sum: ego aūt humiliat' sum nimis. ascendat homo ad cor altum vt exalteturꝓfitas. ⁊ ad gradū scōm pueniens dicat in excessu suo: ois homo mēdax. Putas hūc ordinem dauid non tenuit. Putas h̄ nō sensit ꝓpha qō dñs: qō apls qō ⁊ nos post ipos ⁊ p ipos sentim'. Credidi inq̄t veritati que dicit. Qui sequit me nō ambl'at i tenebris. Credidit ḡ sequēdo ꝓpē qō locutus sum cōfitēdo. Quid ꝓfitendo. veritatem: quam cognouit credendo. Postq̄ autem ⁊ credidi ad iusticiam: ⁊ locutus sum ad salutē. humiliatus sum nimis hoc est perfecte. Tanq̄ diceret. Quia veritatem cognitam in me confiteri contra me non erubui. ad perfectionem humilitatis perfeci Nimis enim pro perfecte potest intelligi. vt ibi. in mandatis eius volet nimis Q̄ si quis contendat: nimis hic pro valde positum non pro perfecte: quia ⁊ expositores idipm videntur astruere: neq̄ hoc discordat a sensu prophete vt sic sentiam' eum dixisse. ego quidem cum adhuc veritatem non noscerem: aliquid me putabā esse cum nihil essem. at postq̄ in christum credendo: id est eius humilitatem imitando veritatem agnoui. ipsa quidem exaltata est in me ex mea confessione. sed ego humiliatus sum nimis. id est valde vilui mihi ex mei consideratione. Humiliatus ergo ꝓpheta in h̄ primo gradu veritatis: vt ait in alio psalmo. ⁊ in ꝓnute tua hūliasti me semetipm attendat: ⁊ ex ꝓpria miseria fragilē ꝓpēdat: sicq̄ ad fm trāsiēs dicat i

excessu suo. oīs hō mēdax. In quo excessu suo. In illo pculdubio. q̄ sese excedens ac pitati adherēs. seipm diiudicat. In illo ḡ excessu suo dicat. nō indignando aut insultādo. sed miserādo ⁊ ꝓpatiēdo. oīs hō mēdax. Quid est oīs hō mendax. Omis hō infirm⁹. oīs hō miser. ⁊ impotēs. qui nec se nec aliū possit saluare. sicut dic. Fallax equus ad salutē. nō q̄ equus aliquem fallat. sed qz is seipm fallit q̄ in fortitudine eius cōfidit. sic oīs homo dī mēdax. i. fragilis mutabilis a q̄ salus nō possit vel sua vel aliena sperari. q̄n potius maledictionē incurrat q̄ spem suā in hoīe ponit. Profitens itaq̄ hūilis ꝓphēta p ducatū veritatis quodq̄ ī se lugebat. videns in alīs: dū apponit scientiā. apponat ⁊ dolorē ac generaliter sed veraciter dicat omis hō mendax. Vide q̄ longe aliud senserit de se phariseus ille supbus. qui deprompsit incessu suo. Deus grās ago tibi: quia nō sum sicut ceteri hoīum. Cū in se singularīt exultat. alīs arrogant insultat. Dauid aūt aliter. Ait em̄ Oīs homo mēdax Neminē excipit: ne quē decipiat: sciens qz oēs peccauerūt: ⁊ oēs egent grā dei. Phariseus se solū decipit: quē solū excipit duz ceteros dānat. Prophēta se non excipit a cōmuni miseria: ne excipiatur a miscōdia. Pharisē⁹ insufflat miscōdiam: dū dissimulat miseriā. Propheta affirmat tā de omibus q̄ de se: oīs hō mēdax. Phariseus cōfirmat de oibus p̄ter se: nō sum inquiens sicut ceteri hoīm. ⁊ grās agit: nō qz bon⁹: sed qz solus: nō tam de bonis q̄ hz: q̄ de malis q̄ in alīs videt. Nōdū de suo trabē eiecerat ⁊ festucas de oculis fratrū enūerat. Nā subdit. Iniusti raptores. Nō frustra vt arbitror a ꝓposito feci si vtriusq̄ excessus differentiā intellexi. Jā ad ꝓpositum redeundū est. Quos itaq̄ sibi innotescere ac p hoc vilescere fecit. necesse est vt cuncta q̄ amare solebāt ⁊ ipi sibi amarescant. Statuētes nimiū se añ se. tales se videre cogūt q̄les vl̄a se videri erubescūt. Dūcq̄ sibi displicēt qō sunt. ⁊ ad id spirāt qō nō sunt. qō vtiq̄ p se forte diffidūt. vehemēter sese lugētes id solū ꝓsolatiōis inuenīunt. vt seueri iudices. q̄. s. amore veri esurīant ⁊ sitiāt iusticiā. vsq̄ ad cōtemptū sui districtissimā de se exigāt satisfactionē. et de cetero emēdationē. Sz cū se ad id sufficere nō posse ꝓspiciūt: cū em̄ fecerint oīa: q̄ mādata fuerint sibi: seruos se inutiles dicūt. de iusticia ad miscōdiam ꝓfugiūt. Vt aūt illā cōsequant: ꝓsiliū ꝑitatis sequunt. Beati misericordes. qm̄ miscōdiam cōsequent. Et h̄ est scōus gradus veritatis: q̄ eā in proximis inq̄runt: dū de suis: alioq̄ necessitates exquirūt: dū ex his q̄ patiunt patientib⁹ cōpati discūt. In his ḡ tribus q̄ dicta sūt. i. in luctu pnie: in desiderio iusticie. in opib⁹ miscōdie si pseuerāt a tribus impedimētis. q̄ aut iḡrantia. aut infirmitate: aut studio ꝓtraxerūt eruunt ⁊ cordis acie mundat q̄ p cōtemplationē ad tertiū veritatis gradū ptranseāt. Hee sunt vie: q̄ vident hoībus bone. illis dūtaxat q̄ letātur cū malefecerīt. ⁊ exultāt in rebus pessimis ac se de infirmitate vel ignorantia tegūt. ad excusandas excusatiōes in pctis. Sz frustra sibi de infirmitate vel ignorātia blādiunt. q̄ vt liberius peccēt libenter ignorāt vel infirmant. Putas q̄ p̄mo homini pfuit: licz ipe nō libenter peccauit: q̄ se p vxorem tanq̄ p carnis infirmitatē defendit. Aut primi martyris lapidatores: qm̄ aures suas cōtinuerūt. p ignorantiaz excusabiles erūt. Qui igit studio ⁊ amore peccādi a veritate se sentiūt alienatos: infirmitate et ignorātia p̄ssos: studiū i gemitū. amorē in merorē cōuertant: infirmitatē carnis feruore iusticie vincant: ignorantiā liberalitate repellāt. ne si nūc egentē nudā infirmā veritatē ignorāt cū potestate magna ⁊ ꝑtute venientē. torrentē arguentē. sero cū rubore cognoscāt frustra cū tremore respōdeant. qm̄ te vidim⁹ egere. et nō ministrauim⁹ tibi. Cognoscet certe dōs iudicia facies. q̄ nūc ignorat miscōdiam q̄ rēs. Denicq̄ videbūt. in quē transfixerūt. Similiter ⁊ auari. quē ꝓtēpserūt. Ab omi ḡ labe ifirmitate iḡrantia studioue ꝓtracta flēdo: iusticiā esuriēdo. op⁹ mie insistēdo mūdat oculos cordis cui se ī sui puritate ꝑitas videndā pmittit. Bti mūdo corde qm̄ ipi deū videbūt. Cū sint ita tres ḡd⁹ ꝑitatis. ad p̄mū ascēdim⁹ p laborē humilitatis. ad scōm p affectū ꝓpassiōis. ad tertiū p excessū ꝓtēplatōis In p̄mo ꝑitas reqrit seuera.

in secūdo pia. in tertio pura. Ad primū rō
ducit: q̄ nos discutim⁹. ad scōm affectus
p ducit q̄ alīs miseremur. ad tertiū puritas
rapit q̄ ad inuisibilia subleuamur. Interlu
cet hic mihi q̄dā mira ac diuisa in duitate
trinitatis opatio: si q̄ mō tñ ab hoīe sedē
te in tenebris ineffabilis illa possit capi co
operantiū sibi ꝓsonarū diuisio. In ꝑmo si
quidē gradu filij. in scōo spūsctūs. in ter
tio pī opari videt. Vis audire filij opati
onem. Si ego inq̄t laui vob pedes dñs ⁊
mgr: q̄ tomagis ⁊ vos debetis alter alte
rius lauare pedes. Tradebat discipulis
humilitatis formā ꝓitatis mgr: q̄ in pri
mo gradu ꝑmū eis ꝓitas inotesceret. At
tende ⁊ opus spūsctī. Charitas dei diffu
sa est in cordib⁹ nrīs p spm̄ sctm̄ q̄ dat⁹ est
nob. Charitas q̄ppe donū est spūsanctī:
q̄ fit: vt q̄ sub disciplina filij p hūilitatem
ad ꝑmū vsq̄ ad gradū ꝓitatis iam pfec
runt. ad scōm p ꝓassionē primi sub ma
gisterio spūsanctī pueniāt. Audi ⁊ de pī
Beatus es symon bariona: qr caro ⁊ san
guis nō reuelauit tibi sz pī me⁹ q̄ est in ce
lis. Et illō. Pat filijs notā faciet ꝓitatez
tuā: ⁊ ꝓfiteor tibi pat: qr abscōdisti hec a
sapiētib⁹ ⁊ reuelasti ea paruulis. Vide qr
quos ꝓbo ⁊ exēplo ꝑus filij hūiliauit: su
per quos deinde spūs charitatē fudit: hos
tandē in gloriā pat recipit. Filij facit disci
pulos: pacfytus ꝓsolat amicos: pat exal
tat filios. Quia ꝓ nō solū filij: sz ⁊ pī ⁊
spūsctūs ꝓitas appellant. constat q̄ vna
eademq̄ ꝓitas seruata ꝓtietate ꝓsonarū
tria hec in trib⁹ gradib⁹ opat. ꝑmo. s. istru
it vt mgr. scōo ꝓsolat vt amic⁹ vel frater.
tertio astrīgit vt filios pī. Dei q̄ppe filij
ꝓbū. s. ac sapia pīis primū q̄dez illā anie
nre potentiā: q̄ rō dicit cū reperit carne de
pressam petō captiuā: ignorantia cecā: ex
terioribus deditā: clemēter assumēs: potēter
erigens: prudēter instituēs: introrsum tra
hens: ac mirabilit vtēs. tāq̄ p se vicariā
ibi ipam iudicē statuit: ita vt p reuerētia
veri cui ꝓiungit: ipa sui accusatrix testis ⁊
iudex ꝓ se ꝓitatis fungat officio. Ex qua
ꝑma ꝓiunctōe veri ⁊ rōnis hūilitas nasci
tur. Aliā deinde ptē q̄ dicit voluntas: ve
neno q̄dem carnis infectā: sz iam ratione
discussam: spūsanctus dignāter visitans
suauiter purgans: ardenter afficiēs: miseri
cordē facit: vt ita more pellis q̄ vncta extē
ditur ipa quoq̄ vnctōe pfusa celesti vsq̄
ad inimicos p affectū dilatet. Et sic ex hac
scōa ꝓiūctōe spūs dei ⁊ volūtatis humāe
charitas efficit. Vtrāq̄ ꝓ o parte rōnem.
s. ⁊ voluntatem: alteram verbo veritatis
instructam: alteram spū ꝓitatis afflatam
illā isopo humilitatis aspsam: hanc igne
charitatis succēsam: tandē iam pfectā ani
mam: ꝓpter hūilitatē sine macula. ꝓt cha
ritatem sine ruga: cū nec volūtas rōni re
pugnat: nec rō ꝓitatē dissimulat: gloriosam
sibi spōsam pī ꝓglutinat: ita vt nec rō ō se
nec volūtas de ꝓimo cogitare sinat sed
ꝗ solū dicere brā illa aia delectat introdu
xit me rex ī cubiculū suū. Digna certe que
de scola hūilitatis in q̄ ꝑmū sub magistro
filio ad seipam intrare didicit: iuxta comi
nationē ad se factā: si ignoras: egredere: ⁊
pasce edos tuos. Digna ḡ que de scola il
la humilitatis duce spūsctō in cellaria ca
ritatis: q̄ nimiū ꝓimoꝝ pectora intelligē
da sunt. p affectionē introduceret vnde suf
fulta floribus: stipata malis: bonis. s. mori
bus ⁊ ꝓtutib⁹ sctis: ad regis demū cubi
culū cui⁹ amore lāguet admitteret. ibi mo
dicum vz q̄si dimidio silentis facto ī celo
inter desideratos amplex⁹ suauit q̄escens
ipa q̄dem dormit: sz cor ei⁹ vigilat. Quo
vtiq̄ interim veritatis archana rimat: q̄p
postmodū memoria statim ad se reditura
pascat. ibi videt inuisibilia: audit ineffabi
lia q̄ nō licet hoī loq̄. Excedūt q̄ppe omēz
illā: quā nox nocti indicat sciam. Dies tñ
diei eructat ꝓbum. ⁊ inter sapiētes sapiē
tiam loqui: ⁊ spūalib⁹ spūalia licet ꝓferre
Putas hos gradus paul⁹ nō transierat:
q̄ vsq̄ ad tertiū celū se raptū fuisse testat.
Sz q̄re raptū ⁊ nō port⁹ ductū. Vt vide
licet si rātus apl's raptū se dicit fuisse: quo
nec doct⁹ scuit: nec duct⁹ potuit ire. me q̄
pculdubio minor sum paulo. ad tertiū ce
lum nulla mea ꝓtute: nullo meo labore p
uenire posse pīsumā: ne vel de ꝓtute ꝓfidā
vel p labore diffidā. Qui. n. docet aut du
citur: ex hocipo q̄ docētē sequit vel ducētē
laborare cōuincit: ⁊ aliq̄d ex se agit. vt ad
destinatū locuz vel sensim ptrahat: ita vt
dicere possit: nō aūt ego sz grā dei mecum

Qui ꝓ rapiꝯ: non suis viribꝫ sed alienis innixus tãq̃ nescius quocũq̃ portaꝯ: nec de toto in se. nec pte gl̃iatur. vbi nec per se nec cum alio opaꝯ. Ad p̃mũ itaq̃ siue ad medũ celũ ductꝰ vel aductꝰ apl̃s ascẽdere potuit. ad tertiũ ãt vt pueniret: rapi oportuit. Nã ad hoc ⁊ filiꝰ legiꝯ descẽdisse: vt vocaret ⁊ iuuaret ascẽsuros ad p̃mũ: ⁊ spiritussanctꝰ missus fuisse q̃ pduceret ad secundũ. paꝯ ꝓ licet filio ⁊ spũsctõ cooperꝯ nunq̃ de celo descẽdisse aut ad ẽras legiꝯ missus fuisse Lego certe q̃ misericordia dñi plena est terra: ⁊ pleni sunt celi ⁊ terra gloria tua. Et multa huiusmodi lego ⁊ de filio. postq̃ aũt venit plenitudo tpis misit deꝰ filiũ suũ: ⁊ ipse filiꝰ locꝯ de se: spũs dñi misit me. ⁊ p eundẽ ꝓpham: ⁊ nunc inq̃t: dñs misit me ⁊ spũs eiꝰ. Lego ⁊ de spũsctõ: paraclytus aũt spũsctũs quẽ mittet pꝯ in nomine meo: ⁊ cũ assumptꝰ fuero: mittã vob cũ: haud dubiũ quin spũsctũ. Patrẽ aũt in sua psona licet nusq̃ nõ sit: nusq̃ tamẽ inuenio nisi in celis. vt in euangelio. ⁊ paꝯ meꝰ q̃ in celis est. Et in oõne: paꝯ nr̃ q̃ es in celis. Vlñ nimiꝫ colligo: q̃ q: pater nõ descẽdit. apl̃us: vt eũ videret ad tertiũ celum ascẽdere nõ potuit: quo tñ se raptum memorauit. Deniq̃ nemo ascẽdit in celũ nisi q̃ descẽdit de celo filiꝰ hois. Et ne putes de p̃mo dictũ vel secũdo. dicit tibi dauid. A sũmo celo egressio eiꝰ. Ad qõ itez. nõ subito raptꝰ: nõ furtim sublatꝰ. sz videtibꝫ inq̃t illis. i. apl̃is eleuatꝰ est. nõ sicut helyas: q̃ vnũ. nõ sicut paulꝰ q̃ nullũ. vir eñ vel scip̃m testez aut arbitꝫ hr̃e potuit tpo phibẽte: nescio deꝰ scit: sz vt oipotens qui qñ voluit descẽdit: qñ voluit ascẽdit: p suo arbitrio arbitros ⁊ spectatores locũ ⁊ tpꝰ: diem ⁊ horã expectãs videtibꝫ illis q̃s. s. tanta visione dignaꝯ: eleuatꝰ est. Raptus est paulꝰ: raptꝰ est helyas. trãslatus est enoch. Redẽpror nr̃ egiꝯ eleuatꝰ: h̃ est ex seipo leuatꝰ nõ aliunde aductꝰ. Deniq̃ nõ curruꝰ vehiculo: nõ angeli ãministerio: sed ꝓpria virtute subnixũ suscepit eũ nubes ab oculis eoꝫ. Cur hoc. An fessum iuuit: an pigꝫ impulit: an cadentẽ sustinuit. Absit Sz suscepit eũ ab oculis carnalibꝫ discipulorꝫ q̃ ⁊ sup̃m nouerãt p̃m carnẽ: sz vltra iam non noscerẽt. Quos q̃ p hũilitatẽ ad p̃mũ celũ filiꝰ vocat: hos in secũdo per charitatem spũs aggregat. ad tertiũ p cõtemplationẽ pater exaltat. Primo humiliantur in veritate ⁊ dicũt. in veritate tua humiliasti me. Secũdo ꝯgaudẽt veritati ⁊ psallunt. ecce q̃ bonũ ⁊ q̃ iocundũ habitare fratres in vnũ. De charitate quippe scriptũ est. Congaudet aũt veritati. Tertõ ad archana veritatis rapiunt ⁊ aũt. Secretum meũ mihi: secretũ meũ mihi. Sed quid ego miser supflua magis loquacitate: q̃ spũs viuacitate duos celos supiores pcurro: qui manibꝫ pedibusq̃ repens: ad huc sub inferiore laboro. Ad qõ tñ iã ipso iuuante quo ⁊ vocante mihi scalam ereri. Illic si quidem iter est quo ostendat mihi salutare dei: Iam dñm desup innixũ suspicio: iam ad vocem veritatis exulto Vocauit me ⁊ ego respondi illi. Operi manuum tuarꝫ porriges dexteram. Tu quidem dñe gressus meos dinumeras. sed ego lentus ascensor: fessus viator diuerticla quero. Ve mihi si tenebre me ꝯprehẽdãt aut si mea fuga fiat in hyeme vel in sabbato. dũ nũc ad lucẽ cũ tpus acceptabile ⁊ dies salutis sunt. pficisci dissimulo. Quid moror. Ora p me fili: frater socie. ⁊ priceps profectus mei: si quis est in dño. Ora omnipotentẽ quatinus sic pigꝫ roboret pedẽ vt tamẽ nõ veniat mihi pes supbie. Et si eñ pes piger: vt ad virtutis gradũ ascendar: ydoneꝰ non est: tolerabilior tñ est isto q̃ in ea stare nõ pot. vt hẽs ibi. expulsi sũt. nec potuerũt stare. Et h̃ quidez de supbis Sed q̃d de illoꝫ capite. Quid de illo qui dicik ret sup oẽs filios supbie. Et ipse iq̃t in virtute non stetit. Et alibi. Videbam sathanã cadẽtẽ de celo. Quare h̃: nisi ꝓꝯ supbiã. Ve mihi: si ⁊ me viderit: q̃ alta a lõge ꝯgnoscit supbientẽ: ⁊ illã i me tribilẽ ironet vocẽ. Tu q̃dẽ filiꝰ excelsi eras: sz sicẽ hõ morieris: ⁊ sicut vnꝰ de p̃ncipibꝫ cades Quis nõ abhuꝰ tonitrui voce formidet O q̃ salubriꝰ ad tactũ angeli neruꝰ femoris iacob emarcuit: q̃ angeli supbiẽtis intumuit: euanuit: ruit. Utinam ⁊ meũ neruũ angelus tãgat vt marcescat: si forte ex hac infirmitate incipiaz pficere: q̃ ex mea infirmitate nõ possum nisi deficere. Lego pfecto. Qõ infirmũ est dei: fortiꝰ est hoibꝫ Sic q̃z apl̃s de suo nerno cõquestꝰ quem angelus nõ dñi sz sathane colaphizabat:

rissum audiuit. sufficit tibi grā mea nam
virtus in infirmitate pficit. Que vir. Ipse
apls rndeat. Libēter gliabor in infirmi-
tatib mei: vt inhabitet in me virtus xpi.
Sed nondū forsitan intelligis de q spāli
ter dixerit: qr xps oēs virtutes habuit. Sz
cū oēs habuerit: p oib tn vnā. i. humilita
tem nob in se ꝛmendauit. cū ait. discite a
me qr mitis sum z humilis corde. Liben
ter igit z ego dne iesu gliabor: si potero in
mea infirmitate: in mei nerui ꝛfectione: vt
tua virtus. i. hūilitas pficiat in me. Nam
sufficit mihi gra tua: cū defecerit vir mea.
Pedē pfecto gre forziter figēs z meū q in-
firmus est leuiter trahens: secur ascendā
p scalā humilitatis: donec virtati adherēs
ad latitudinē transeam charitatis. Tunc
psallā cū grārū actione z dicā statuisti i lo
co spacioso sedes meos. Sic arta via cau
tius incedit strictim: sic ardua scala tuti
pedetentim descendit. sic miro mō licz pi
grius ad virtatē tn firmi claudicādo acce
ditur. Sz heu mihi qr incolat me plon-
gat est. Quis dabit mihi pēnas sicut co-
lumbe qb celeri volē ad veritatē: vt iam
requiescam in charitate. Que qm desunt
deduc me dne in via tua z ingrediar in ve-
ritate tua: z virtas liberabit me. Ve mihi
qō de illa descēdi. Nisi eīm pus leuiter ina
niter descendissem. in ascendēdo tam diu
tam graniter nō laborassem. Sz qd dico
descēdi. nā forzasse recti cecidi dixerim. ni
si qr forte sicut nemo repēte fit sūm sz gra
datim q sc ascēdit sic nemo repēte fit pes-
simus sed paulatim descēdit Alioqn quō
stabit illō. impi cūctis dieb vite sue sup-
bit. Deniqz sunt vie q videnē hoib bone
z tn ad malū deducūt. Est g via descēsio-
nis sicut z ascēsionis. Et via est ad bonū
z via est ad malū. Caue malā: elige bonā
Si p te nō potes: ora cū pheta z dic. Vi
am iniquitatis amoue a me. Quō. Et de
lege tua miſere mei: illa. s. lege quā dedisti
delinqēntib in via. i. derelinquētib virta
tem. de quib ego vere vnus sum: q vere a
veritate cecidi. Sz nūquid q cadit nō adi
ciat vt resurgat. Propter hoc viā virtatis
elegi quā ascendā humiliat. vn supbiēdo
descēdi. Ascendā inqt z psallā. Bonū mi
hi dne q hūiliasti me: bonū mihi lex oris
tui sup milia auri z argēti. Duas tibi vi-
as videt dauid ꝓposuisse: sz vnaz noueris
esse ipam tn a se diuersam z diuersis nom
nibus appellatā aut iniquitatis ꝓpter de
scendentes aut virtatis ꝓpter ascendētes.
Quia z idē gradus sunt ascendentiū i so-
lium z descendentiū z eadē via accedētiū
ad ciuitatem. z recedentiū: z vnū hostium
z ingredientiū domū z egredientiū. Per
vnā deniqz scalam ascendētes angeli z de
scendētes iacob apparuerūt. Quo spectāt
hec: vt vz si ad virtatem redire cupis: non
necesse sit viā quere nouā quā nō nosti: sz
notā qua descēdisti quaten reciproc gres-
sibus tua ipa vestigia sequēs: p eosdē gra
dus humiliat ascēdas p quos supbiēdo
descenderas: ita vt q duodecim superbie
fuit descendenti. prim humilitatis sit as
cendenti. vndecim inueniat secū dus. de-
cimus terci. non quart. octau quintus
septim sext. sext septim. quint octauus
quart non. terti decim. scōs vndecim
prim duodecim. Quib supbie gradib
in re inuentis imo recognitis iam non la-
boras inquirendo viam humilitatis.

Primus supbie gradus curiositas.

Primus itaqz supbie gradus est curio-
sitas. Hanc aūt talib indicis deprehen-
des. Si videris monachū: de quo pus be-
ne ꝛfidebas: vbicunqz stat: sedet: ambulat:
oculis incipientē vagari: caput erectum:
aures portare suspensas e moribz exterio-
ris hominis: interiorē mutatū agnoscas.
Vir quippe puersus annuit oculo. terit pe
de. digito loquitur. z ex insolenti corporis
motu: recens animi morbus deprehendit
quem dum a sui circumspectione corpescit
in curia sui curiosū in alios facit. quia eīm
seipsum ignorat. foras mittitur: vt hedos
pascat. Hedos quippe qui peccata signifi
cant: recte oculos auresqz appellauerim:
quoniā sicut moris per peccatum in orbez
sic per has fenestras intrat ad mētem. In
his ergo pascēdis se occupat curiosus: dū
scire non curat qualem se reliquerit intus.
Et vere si te vigilanter homo attendas:
mirū est si aliud vnqz intendas. Audi cu
riose salomonem. Audi stulte sapientem.
Omni custodia inquit custodi cor tuū: vt

oēs videlicet sensus vigilēt ad id: vñ vita
pcedit custodiendū. Quo em̄ a te curiose
recedis. cui te interim cōmittis: vt q̄d au-
des oc'os leuare in celū: q̄ peccasti in celū.
Terrā intuere vt ꝓgnoscas teipm̄. Ipa te
tibi repñtabit: qz tra es ⁊ ī terrā ibis. Du
abus tñ causis iculpabilit oc'os leuas: vt
vt petas auxiliū vel impendas. Leuauit
oc'os dauid in mōtē vt peteret. Leuauit
⁊ dñs sup turbas vt impēderet: alt misera
biliter: alter misericordit: ambo inculpabi
liter. Tu q̄z si locū: tp̄s ⁊ causaz ꝓsideras
tua vel fratrꝭ necessitate oc'os leuas: non
solū nō culpo sz pl'imū laudo. Hoc em̄ ex
cusat miseria illō miscōia ꝓmendat. Sin
alias: nō ꝓphe: nō dñi: sed dine aut eue im
mo ipi' sathane imitatorē te diterim. Di
na nāq; dū ad pascēdos edos egredit ipa
pri: ⁊ sua sibi ꝓginitas rapit. O dina q̄d
necesse est: vt videas mulieres alienigenas
Qua necessitate. Qua vtilitate. An sola
curiositate. Et si tu ociose vides: sz nō oci-
ose videris: tu curiose spectas: spectarꝭ ta-
men curiosi'. Quis crederet tūc illā tuaz
curiosam ociositatē vel ociosam curiosita
tem: forte post sic nō ociosam: sed tibi tuis
hostib' tā pniciosam. Tu q̄z eua in padi-
so posita es vt cū viro tuo operis: ⁊ custo-
dias illā: si inuictū pfeceris: q̄nq; trāsitu-
ra ad meli' vbi nec op' sit in aliq̄ ope occu
pari: nec de custodia sollicitari. De lignuz
padisi tibi ꝓcedit ad vescendū: p̄ter illud
qd dr̄ scie boni ⁊ mali. Si. n. certa bona
st ⁊ sapiūt bonū: q̄d ꝓ opus edere de lig:
qd sapit etiā malū. Nō pl' sape q̄z oportet
sape. Sape. n. malū: sape nō est: sz desipe.
Serua ḡ ꝓmissum: expecta pmissum caue
phibitū: ne pdas ꝓcessum. Quid tuā mor
tem tā intēte intueris. Quid illo tā crebro
vagātia lumia iacis. Quid spectare libet
qd mā ducare nō licet. Oc'os inq̄s tendo
nō manū. Nō est iterdictū ne videā: sz ne
comedā. An nō licet oc'os: q̄ volo leuare
q̄s deus ī mea posuit ptāte. Ad qd apl'us
Oia mihi licēt sz nō oia mihi expediunt.
Et si culpa nō est: culpe tñ in dicū est. Ni-
si em̄ mens minus se curiose seruaret: tua
curiositas tp̄s vacuū nō hr̄et. Et si culpa
nō est: culpe tñ occasio est. ⁊ indicū ꝓmis-
se: ⁊ tā ꝓmittēde est. Te. n. intenta ad aliō
latenter in cor tuū serpēs illabit: blāde al-
loquit. Blanditijs rōnem: mendacijs ti-
morem ꝓpescit: neq̄q̄ inquiens morieris.
Auget curā: dū incitat gulā: acuit curiosi
tatem dū suggerit cupiditatē: offert tandē
phibitū: ⁊ aufert ꝓcessum: porrigit pomū:
⁊ surripit paradisum. Hauris virus pa-
ritura. ⁊ pariturꝭ perituris perit salus:
non destitit partus. Nascimur morimur
ideoq; nascimur morituri: quia prius mo
rimur nascituri: ꝓterea graue iugz super
oēs filios tuos vsq; ī hodiernū diem. Sz
⁊ tu siḡculū sit'itudinis nō in padiso: sz in
delitijs padisi dei posit' es. Quid ampli
us querere debes. Plen' ḡ sapia ⁊ pfect'
decore altiora te ne q̄sierꝭ ⁊ fortiora te ne
scrutat' fueris. Sta in tene cadas a te: si
ambulas ī magnis ⁊ ī mirabilib' super te
Sz q̄d interim ex obliq̄ intrēdis ad aq̄lonē
Iam te video iā te pspicio: nescio q̄ sup̄ te
curiosi' rimantē: ponā inq̄s sedez meā ad
aquilonē. Ceteris astātib' celicolis: dum
tu sol' sedere affectas: fratr' ꝓcordiā tori'
celestꝭ patrie pacē ipi' q̄z tū in te est quietē
trinitatis infestas. Quo te tua miser curi
ositas ducit vt p̄sūptiōe singlari nō dubi
tes ciuib' scādalū: iniuriā facere regi. Di
lia miliū ministrāt ei: ⁊ decies cētena mi-
lia assistūt ei: vbi, nemo sedere phibet nisi
sol' is: q̄ sedet sup cherubin: cui a ceterꝭ mi
nistrat ⁊ tu nescio q̄ ceteris pspiciēdo diffe
rentius: curiosi' inq̄rēdo: irreuerenti' psua
dendo: sedē tibi collocas ī celo: vbi sis si-
milis altissimo. Quo fine: q̄ fiducia De
rito inspiciēs vires: pensa finem: excogita
modū. Scienteb altissimo p̄sumis: an ne
sciente. Volēte an nō volēte. Sz quō ma
lum qd cūq; machinaris: aut velle: aut ig-
norare pt: cui' optima volūtas: cui' pfec
ta scia est Nūq̄d aūt ⁊ scire ⁊ nolle nō du
bitas: sz nō posse resistere putas. At ꝓ ni
si te ꝓditū esse dubitaueris: dubitare te nō
crediderim de oipotētia: siue de oimoda
scia: ac bonitate ꝓditoris q̄ de nihilo po-
tuit: talē sciuit: tñ ꝓdere voluit Quō ergo
deū ꝓsentire existimas qd fieri nolit: refel-
lere possit. An forte ī te video ꝓplere: imo
a te initiari qd post te: ⁊ p te a tui sit'ib' in
terris frequētatū solet vulgarit' dici. Pri
uatus dñs temerarios nutrit. An oc'us

tu⁹ nec̃ est: q: ille bon⁹ est. De cui⁹ boni-
tate dum fiduciā nefariā sumis factus es
⁊ ꝯ sciam impudens ⁊ ꝯ potentiā audax.
Hoc est em̃ o impie: ꝗ̃ est qd̃ cogitas: hec
est iniq̃tas quā meditar ⁊ in cubili tuo ⁊ di
cis. Putas creator opus suum destruat.
Scio q̃dem: q: nō latet deū qualiscūq̃ co
gitatio mea. deus em̃ est nec placet ei qua
liscūq̃ talis cogitatio mea. bonus est. sed
nec si velit effugiam manus eius: quia
potens est. Nunquid tamen mihi timen-
dum est. Si. n. cū bonus sit: nō potest illi
placere malū meū q̃ tomin⁹ suū Deū q̃p
pe dixerim ꝯ ei⁹ voluntatē aliq̃d velle: suū
aūt si vindicet sese. Tā ḡ qd̃cūq̃ scel⁹ nō
valz velle vlcisci: q̃ nec vult: nec valz sua
bonitate priuari. Fallis te miser. fallis te:
nō deū. Te inquā fallis ⁊ mentiṁ iniq̃tas
sibi nō deo. Dolose q̃dē agis ⁊ i cōspectu
ei⁹. Te ḡ fallis nō deū. Et q: de mag̃ ei⁹
bono in te tu magnū in eū excogitas ma-
lum: merito iniq̃tas tua inuenit̃ ad odiū.
Que maior nanq̃ iniq̃tas q̃ vt inde a te
creator ꝯtemnat̃. vñ pl⁹ amari merebat̃.
Que maior nāq̃ iniq̃tas quā cū de potē
tia dei nō dubites. q̃n te. s. destruere possit
q̃ ꝯdere potuit. Confusus tñ de multa ei⁹
dulcedine: q̃ speras cū nolle vindicare cū
possit: malū p bonis: odiū p dilectōe retri
buas. Hec inq̃ iniq̃tas nō tra momenta
nea: sed odio dig̃ est sempiṁno q̃ tuo dulcis
simo ⁊ altissimo dño. licet inuito: deside-
ras tñ ac speras eq̃ri: q̃ten⁹ sp videat qd̃
doleat dū te sociū hēat cuz nolit: nec deiici
at cū possit. q̃n potius eligat ipse dolor q̃
te patiat̃ perire. Possit q̃dem deiicere si ve
lit: sed p̄ dulcedine vt existimas velle non
possit. Certe si tal est qualē putas: tāto ne
quius agis si nō amas. Et si ille patiṁ ali
quid fieri ꝯ se: poter q̃ ip̄e aliq̃d faciat cō-
tra te. q̃nta malitia est vt vel tu nō parcas
illi: q̃ sibi nō parcit parcēdo tibi. Absit tñ
ab ei⁹ pfectione vt q: dulcis est: iust⁹ nō sit
quasi simul dulcis ⁊ iustus esse nō possit:
cū melior sit iusta dulcedo q̃ remissa: im-
mo ꝓt⁹ nō fit dulcedo sine iusticia. Quia
igitur gratuite dei bonitati qua gratis fa
ctus es ingratus existis: iusticiā ꝓo quaz
expertus es non mutuis: ideoq̃ audacter
cōmiteris culpam de qua falso tibi promit
tis impunitatem. iam ecce iustum sentiēs
quem bonū nosti cadens in foueā quā pa
ras auctori vt dum volens in eum penā
machinaris: qua tamen valeat carere si ve
lit: sed vt putas non valeat velle: ⁊ iō nec
carere ea vtiq̃ bonitate qua neminē exper
tus es illū punisse. talem iustus de⁹ iusti-
sime in te retorquear penā: qui nec debet:
nec valet pati suā impune bonitatē offen-
di: sic vtiq̃ temperans in vindicta sniam
vt si velis resipiscere nō neget veniaz: fm
tñ duritiam tuā: ⁊ cor impenitēs nō possis
velle: ⁊ ideo nec pena carere. Sed iā audi
calumniā. Celū inquit mihi sedes est ⁊ tra
scabellum pedū meoꝝ. Non dixit oriens:
aut occidēs aut vna aliq̃ celi plaga ⁊ totū
celū mihi sedes ē. Nō potes ḡ in pte sede-
re celi cū ille totū elegerit sibi. In terra nō
potes q: pedū ei⁹ scabellū est. Terra etem̃
locus solidus est vbi sedet ecclia fundata
sup firmā petrā. Quid facies. E celo pul
sus i terra remanere nō potes Elige ḡ tibi
in aere locū nō ad sedendū ⁊ ad volandū
vt q̃ tentasti ꝯcutere statū eternitat ⁊ penā
sentias ꝓprie fluctuatōis. Te ḡ fluctuante
inter celū ⁊ terrā sedet dñs sup solū excel-
sum ⁊ eleuatū ⁊ plena est ois tra maiesta-
te eius vt nusq̃ nisi i aere inuenias locuz.
Seraphin nanq̃ alys q̃dem alis sue con-
templatiōis de throno ad scabellū de sca-
bello ad thronū volantia. alys caput dñi
pedesq̃ velātia: ad ꝗ ibi posita puto vt si
cut hoi peccanti padisi p cherubin ꝓhibet
ingressus ita ⁊ p seraphin mod⁹ tue curio
sitati imponerē q̃ten⁹ nec celi iam magis
impudēter q̃ imprudēter archana rimar ⁊
nec ecclie mysteria cognoscas in tris: ⁊ so
lis cōtentus sis cordib⁹ supbor q̃ nec in
terra dignant̃ esse sicē ceteri hoim nec sicut
angeli volāt ad celū. Licet ꝓo caput i celo
⁊ pedes a te i terra abscōdant̃ q̃ddā tñ ti-
bi medū videndū ad inuidendū dūtaxat
pmittit̃: dum suspēsus in aere descendētes
q̃dem pri ⁊ ascēdentes angelos intuer ⁊
q̃d vel audiāt in celis vel nūtient terr ⁊. pe
nitus nescis. O lucifer q̃ mane oriebaris
imo nō iaz lucifer ⁊ noctifer aut etiā mor
tifer. rectus cursus tuus erat ab oriēte ad
meridiem ⁊ tu p̄postero ordine tendis ad
aq̃lonem. Quāto magis ad alta festinas

tanto celerius ad occasum declinas. Ne-
lim tamen curiosius o curiose intentionem
tue curiositatis inquirere. Ponam in qs
sedem meam ad aquilonem. Nec aquilo-
nem hunc corpalem nec sedē hanc cum sis
spūs intelligo materialem. puto aūt p aq
lonem reprobandos hoies fuisse designa
tos: p sedem ptātem in illos Quos vtq;
in pntia dei: qnto ei vicinior tanto ceteris
pspicatior preuidens: nullo qdem sapien-
tie radio choruscantes: nullo spūs amore
feruentes velut vacuū repire locū. affecta
sti sup illos dominiū: qs quadā tue astu-
tie claritate pfunderes: tue malicie estib;
inflāmares. vt quō altissimus sua sapien
tia ac bonitate oib; filjs obedientie perat:
ita t tu sup omes filios rex supbie pstitut;
tua eos astuta malicia ac malitiosa astu-
tia regeres: p qd similis altissimo eēs. Sz
miror quō si in pntia dei tuū videris pn-
ciparum cur nō in eadem preuidisti t pre
cipitium. Nam si puidisti: q insania fuit:
vt cum tāta miseria cuperes pnciparī: vt
malles misere preesse: q felicit subesse. an
non expedierat pticipem esse plagar illar
luminosar q pncipez tenebrar bar. Sz
credibilius est q nō puidisti: aut pter illā
causam quā supius dixi: qr dei bonitatem
attendēs. dixisti i cor de tuo: nō reqret: pt
qd o impie deū irritasti: aut qr viso princi
patu statim i oculo supbie trabes excreuit
qua interposita casum videre nō potuisti.
Sic ioseph cū suā puidisset exaltationem
non tn psciuit sui venditionē: q uis pior
esset venditio q exaltatio: nō q tm patri-
archam in supbiā crediderim incidisse sed
vt ei; exēplo pareat: q hi q futura puident
p spm pphetie: t si nō oia: nō ideo tn putā
di sunt nulla puidisse. Qd si qs cōtendat
in eo: q somnia sua adhuc adolescentulus
narrabat: quor tūc mysteriuz ignorabat:
vanitate posse notari: tn mysterio magis
siue simplicitati pueri deputādū arbitror
q vanitati. Que tn si que fuit: p ea q pas-
sus legit: potuit expiari: Nōnullis em ali-
qua aliqn de se p reuelationē iocūda mon
strant: q t si hūanus animus absq vlla va
nitate scire nō potest: nō min; ideo euenit
qd monstratū est: sic tn vt illa vanitas im
punita non sit que de magnitudine reue-
lationis aut pmissionis in se vel leniter ex
altauit. Sicut em medicus non solū vn-
guento sed igne t ferro vtitur quo omeqd
in vulnere sanando excreuerat secet t vrat
ne sanitatem que ex vnguēto procedit im
pediat: sic medicus animar deus: huius-
modi anime peurat tentationes: immittit
tribulationes: quib; afflicta t humiliata:
gaudium vertat in luctum: reuelationem
putat illusionem. Vnde fit vt t vanitate
careat t veritas reuelationis non pereat.
Sic pauli extollētia p stimulos carnis re-
primit: t ipe reuelationib; crebris attollit
Sic zacharie infidelitas lingue obligati
one mulctatur: t angeli veritas suo in tpe
manifestāda nō mutat. Sic p gliam t ig
nobilitatē sancti pficiūt: dum inter singu
laria dona q recipiunt cōi hoim vanitate
pulsari se sentiunt: vt dum p grām supra
se aliquid cernūt. non obliuiscant qd sunt
Sed quid de reuelationib; ad curiositatē
De quib; vt hoc p excessum intermiscerē.
inde occasio sumpta est cum ostēdere vellē
sic reprobū angelū ante casum suū: potius
se puidere illam. quā post accepit in repro
bos hoies dnationem. vt tamen suā non
prescirer damnationem. De quo etiā nō-
null' qstiūcul' mot; magz q solutz totius
disputatiuncule hec sūma sit. q p curiosi-
tatem a veritate ceciderit quia pus specta
uit curiose. qd affectauit illicite. sperauit
psumptuose. Iure igit in gradib; supbie.
primū curiositas vendicat sibi. que etiam
inuēta est initiū esse ois peti. Sz nisi hoc
citius cohibeat in leuitatē animi. q secūs
gradus est cito dilabit.

Secundus gradus leuitas

Monachus em q sui negligens alios
curiose circūspicit dū quosdā suspicit supe
riores. quosdā despicit inferiores: t i alijs
qdē videt qd iuider. in alijs qd irridet. ide
fit vt p mobilitate oculor leuigat' anim'.
nulla vtq; sui cura aggrauat': mō p sup-
biaz ad alta se erigat. mō p inuidiā i ima
demergat. Nūc p inuidiā nectēr tabescit.
nūc p excellentiā puerilit hilarescit. In al-
tero necz. i alto van'. in vtroq; supb; exi-
stit: qr t q supari se dolz t q supare se gau
det: amor ppe excellētie facit. Has autē ai
vicissitudines: nūc pauca t mordacia: nūc

multa ⁊ inania: nūc risu nūc luctu plena. sp ꝓo irrōnabilia indicāt ꝓba. Cōpara si vis hos duos ꝑmos supbie ḡdus: supremis duob hūilitaꝫ: ⁊ vide si non vltimo curiositas. in penultio leuitas cohiberur. Idipm i ceteꝫ repies. si alterutꝫ cōparēk. Sz iā ad tertiū docēdo. nō descēdēdo veniam⁹. Terti⁹ ḡdus inepta leticia.

Proprium est supbor leta sp appetere: ⁊ tristia deuitare. iuxta illō Cor stultorꝫ vbi leticia. Ijn ⁊ monach⁹ q̄ duos iam supbie ḡdus descendit: dū p curiositatē ad animi leuitatē deuenit: cū gaudiū qō sp appetit: frequēti videt interpolari tristicia quam ō bonis alteri⁹ ꝗhit. impatiēs sue hūiliationis: fugit ad ꝗsiliū ꝗsolatōis. Et illa denicꝫ pre q̄ sibi sua vilitas ⁊ aliena excellēcia mōstrak: restringit curiositatē: vt totuz se trāsferat in ꝗriam prē: q̄ten⁹ in q̄ ipe vr̄ pcellere curioli⁹ noter: in q̄ alter pcellit sp dissimulet: vt dū deuitat q̄ triste putatur: leticia ꝓtinuek. sicꝫ fit vt sibi vicissim quē vēdicabāt gaudiū ⁊ tristicia: sola possi dere incipiat inepta leticia. In hoc aūt tertium tibi gradū ꝓstituo. Accipe q̄b eā signis vel in te deꝑhendas vel altero. Illuz q̄ eiusmōi est aut nūcꝫ aut raro gementem audies: aut lachꝝmantē videb Putas si attēdas: aut sui oblitū. aut ablutū a culpis. In signis scurrilitas: in fronte hilaritas. vanitas apparet i incessu. pron⁹ ad loquendū. facilis ac prompt⁹ in risu. Cūctꝫ q̄ppe que in se ꝓtēptibilia ⁊ iōo tristia noueratā memoria rasis. bonisꝫ si q̄ sentit ī se adunatis vel simulatꝫ añ oculos mentis dū nil cogitat: nisi qō libet nec attēdit si licet iam risum tenere: iā inptā leticiā dissimulare non valet. Et cū vesica collecto turgida vēto: punctoꝫ pforata exiguo si stringik crepitat duz detumescit: ac vētus egrediens nō passim effusus: sed strictim emissus: crebros q̄sdam sonitus reddit: sic monachus vbi vanis scurrilibusꝫ cor suum cogitatōib ipleuerit: ꝓpt̄ disciplinam silētij nō iuenies vēt⁹ vanitatis q̄ plenius egrediak: iter angustias fauciū p chachinnos excutik. Sepe vultū pudibūdus abscōdit: claudit labia: dentes stringit: ridet nō nollēs: cachinat iuit⁹ Cūꝫ os pugnis obstruxerit suis: p nares adhuc sternutare audik. Quart⁹ ḡdus iactātia.

At postꝫ vānitas crescere ⁊ vesica grossescere cepit: necesse ē vt amplioz foramie laxato sinu vētositas eructuek: alioq̄n rūpek. Sic monach⁹ iepta redūdāte leticia. dū risu vel signis eā apire nō sufficit in heliu ꝓba prūpit. En vēter me⁹ q̄si mustum absqꝫ spiraculo qō nouas lāgūculas dirūpit. Aut loqk ḡ aut rūpek. Plen⁹ est. n. sermonib ⁊ coartat eū spūs vteri sui. Esurit ⁊ sitit auditores: q̄b suas iactitet vanitates q̄b oēqō sentit effūdat: q̄b q̄lis ⁊ q̄nt⁹ sit inotescat. Inuenta autē occasione loquēdi si de lr̄is ꝗmo exorik: veterā pferūtur ⁊ noue volāt snīe. ꝓba resonāt amplosa: p̄uenit interrogantē. non q̄renti rūdit. Ipe q̄rit ipe soluit: ⁊ ꝓba collocutorīs prescandit impfecta. Cū aūt pulsato sig̃ necesse est interrūpi colloquij horā longā breue q̄rik iteruallū: q̄rit licentiā: ⁊ vt ad fabl'as reuertak post horā: nō vt quēpiā edificet: sz vt snīam iactet. Edificare pt: sz nō edificare intēdit. Nō curat te docere vel a te doceri ipe qō nescit: sed vt scire sciak qō scit. Qō si ō religione agik: stati visiōes ⁊ somnia pferunk. Dein de laudat ieunia: commendat vigilias: sup oīa orōnes exaltat. de patiētia de humilitate ⁊ de singul' ꝓtribus plenissime sz vanissime disputat: vt tu sez si audierz dicas q̄ ex abundātia cordis os loquik. ⁊ qz bon⁹ hō de bono thesauro suo pfert bona. Si ad lubrica ꝗmo cōuertik: in his q̄nto assuetior tāto loq̄cior inuenik. Dicas si audias riuū vanitatis fluuiū esse scurrilitatz os ei⁹: ita vt seueros q̄z ⁊ ḡues aios i leuitatē cōciter risus. Et vt totū i breui colligā i mkrilo q̄o mota iactantiā. In h̄ hēs q̄rrū ḡduz ⁊ descriptū ⁊ notatū. Fugerem ⁊ tene nomē. Hac ea dē cautela iā accede ad q̄ntū: quē nomino singularitatē. Quīt⁹ ḡdus singlaritas.

Turpe ē. n. q̄ se sup̄ ceteos iactat: si ñ pl⁹ ceterz aliq̄d agat: p qō vltra ceteos appeat Proinde non sufficit ei q̄ cōis monasterij regula vel maioꝫ cohortāk exēpla. Nec tñ melioz esse studet sed videri nō melius viuere sed videri vincere gestit: quatenus dicere possit. nō suz sicut ceteri hoīm. Plus sibi blādik de vno ieunio qō ceterz prādētib fac: cꝫ si cū ceterz septē diebz ieūauerit:

Cōmodior sibi videt vna oratiuncula peculiaris q̄ tota psalmodia vni⁹ noctis. Inter prandendū crebro solet oculos iactare p mensas: vt si quē minus comedere viderit victū se doleat: ⁊ iciat idipm sibi crudeliter subtrahere: qd necessariū victui indulgendū puiderat: pl⁹ glie metuens detrimentū q̄ famis cruciatū. Si quē maciorem: si quē pallidiorē pspexerit: vilē se estimat nunq̄ rehescit. Et qm vultū ipse suū videre nō pōt q̄lem. s. se intuentib⁹ offert: man⁹ quas pōt ⁊ brachia spectās: palpat costas: humeros attrectat ⁊ lumbos: vt fm q̄ corpis sui mēbra vel min⁹ vel satis exilia pbat: pallorem oris ac colorē discernat. Ad omia denicq̄ sua strēnuus. ad cōia piger. vigilat in lecto: dormit in choro. Cūq̄ alijs psallētib⁹ tota nocte ad vigilias dormitet: post vigilias alijs ī claustro descendentib⁹: solus in oratorio remanet: excreat ⁊ tuscit. gemitib⁹ ac suspiritijs aures foris sedentiū de angulo implet. Cuz aūt ex his que singlariter sed ianiter agit. apd simpliciores ei⁹ opinio excreuerit: d pfecto opa pbant que cernunt. sed vnde pdeant nō discernūt. dū miseq̄ brificant: in errorē inducunt.

Sextus gradus arrogantia.

Credit qd audit. laudat. qd agit. ⁊ qd intendat: nō intendit. Obliuiscit intentionem dū amplectit opinionē. Quicq̄ de oī alia re pl⁹ sibi credit q̄ alīq̄s: de se solo pl⁹ alijs credit q̄ sibi: vt nō iam ꝓboten⁹ aut sola opeq̄ ostētatōe suā pferat religionem sz intimo cordis credat affectu oib⁹ se sanctiorem. Et quicd de se laudatū agnouerit. non ignorantie aut beniuolētie laudatoris: sz suis meritis arrogāter ascribit. Vnde post singularitatē sextū sibi gradū iure arrogātia vendicat. Post hāc pēsumptio inuenitur: in q̄ septim⁹ gradus ꝓstituit.

Septimus gradus presumptio.

¶ Qui em alios se pēcellere putat: quō nō plus de se q̄ de alijs pēsumat. Prim⁹ ī cōuentib⁹ residet. in cōsilijs pm⁹ rūdet. non vocatus accedit. nō missus se intromittit reordinat ordinata. reficit facta. Quicd ipe nō fecerit aut ordinauerit nec recte factum: nec pulcre existimat ordinatū. iudicat iudicātes: pīudicat iudicatur⁹. Si cuz tēs aduenerit: nō pmoueat ad priorātū: suū abbatē aut inuiduz iudicat: aut deceptum. Qz si mediocris ei aliq̄ obedientia iniūcta fuerit indignat. aspnat. arbitrans se nō esse minoribⁿ occupandū: d se ad maiora sentit idoneū. Sz d sic promptulus ad oia se magis temere q̄ libere ꝓsuetur ingerere: ipossibile est eū aliqn nō errare. Ad platū aūt ptinet errantē arguere. Sz quō culpā suā ꝓfitebit d nec esse putat: nec putari culpabilis patit. Propterea cū ei culpa imputat: crescit nō amputat. Si q̄ cuz argut⁹ fuerit: declinare cor ei⁹ videt si verba malicie in octauū gradū d oī defensio peccatorē nouerit corruisse.

Octauus gdus defensio pctōr.

Multis modis fiūt excusatōes ī peccatis. Aut em dicit: qui se excusat: nō feci: aut feci dem sz bene feci: aut si male non multū male: aut si multū male: non mala intentione. Si aūt ⁊ de illa sicut adā vel eua conuincit: aliena suasione excusare se nitit. Sz d pcaciter etiā apta defendit qn occultas ⁊ malas cogitationes cordi suo aduentētes humilit reuelaret abbati.

Non⁹ gradus simulata confessio

Licet ꝓ o genera hec excusationis eatenus mala iudicent. q̄tenus ore ꝓphetico ꝓba malicie appellent: multo tn periculosior est fallax ac supba ꝓfessio. q̄ pcax ⁊ obstinata defensio. Nōnulli em cū de aptioribus arguunt: scientes q̄ sise defenderēt: sibi nō crederet: subtili⁹ inuenitū argumētum defensionis: ꝓba rūdentes dolose cōfessionis. Est d̄ ppe vt scptū est d neqter humiliat se: ⁊ iteriora ei⁹ plena st dolo. Vult demittit. psternit corp⁹. aliqs si possūt lachrymulas extorquēt: si pnt vocē suspiritijs ꝓba gemitib⁹ interrūpunt. Nec soluz qui eiusmōi est obiecta nō excusat: sz ipe q̄z culpam exaggerat: vt dū ipossibile aliqd aut incredibile culpe sue ore ipi⁹ addit. audiens illō qd rectū putabas. discredere possis: ⁊ ex eo qd falsū esse nō dubitas: dū ꝓfitetur. ī dubiū veniat | qd q̄si certū tenebatur. Dūq̄ affirmare qd credit nolūt: cōfitendo culpā defendūt ⁊ aptēdo tegūt qn ⁊ ꝓfessio laudabilit sonat ī ore ⁊ adhuc iniquitas occultat ī corde: q̄tin⁹ magis ex humilitate: q̄ ex ꝓbitate ꝓfiteri putet d audit

aptans sibi illud scpture. Justus in pncipio sermōis accusator est sui. Malūt enim apud hoīes veritate periclitari q̄ humilitate. cū apud deū pcliterent vtrimq̄. Aut si ita culpa manifesta sit. q̄ nulla penitus versutia tegi possit: nihilominus tamē vocem nō cor penitentis assumunt: qua notā nō culpā deleant: dum ignorantiā manifeste trāsgressionis. decore recōpensant publice ꝓfessionis. Gloriosa res hūilitas q̄ ipa quoq̄ superbia palliare se appetit ne vilescat. Sed hec cito tergiuersatio a plato deprehendit si ad hāc superbā hūilitatē nō leuit flectitur q̄ magis dissimulet culpam vel differat penā. Vasa figuli probat fornax. ⁊ tribulatio vere penitētes discernit. Qui enim veracit penitet laborē penitentie nō abhorret sed q̄cq̄d sibi pro culpa quaz odit intūgit tacita conscia patient ample ctit. In ipa quoq̄ obedientia duris ac contrarijs rebus suborts: q̄buslibet irrogatis iniurijs. sustinēs nō lacescit. vt in quarto gradu stare in dicet hūilitatis. Cui ꝓ si mulata cōfessio est. vna vel leui ꝓtumelia aut exigua pena interrogatur. iā hūilitatez simulat iā simulationē dissimulare nō potest. Murmurat frendet irascit: nec in q̄rto stare hūilitatis gradu sz in nonū corruisse superbie pbat. qui fm q̄d descriptus est recte simulata cōfessio appellari pōt. Quāta putas tūc cōfusio sit in corde superbi cuz fraus deprehēdit: pax amittit: laus minuit nec culpa diluit. tandē notat ab oibus iudicat ab oibus. eoq̄z vehemētius oēs indignant q̄ falsum cōspiciūt. q̄cq̄d de eo pius opinabant. Tūc op̄ est plato vt eo minus illi pcendū putet quo magis omnes offenderet si vni parceret.

Decimus gradus Rebellio.

Hic nisi eū miseratio superna respiciat vt q̄d valde difficile talibus est vniuersorū iudicijs tacit̄ acq̄escat. frontosus mox et impudēs fact̄. tanto deteriū q̄nto desperatius in decimū gradū p rebellionē corruit. q̄q̄z pius latent arrogās frēs cōtēpserat iā patent inobediēs etiā mgrīm ꝓtemnit. Sciendū aūt est q̄ oēs gradus q̄s in .xij. pti tus sum i tres tīmodo colligi pnt. vt in sex superioribus ꝓtēptus frīm. in q̄tuor seq̄ntibus ꝓtēptus mgrī. in duobus q̄ restāt ꝓsum met ꝓtemptus dei. Notandū q̄z q̄ hi duo superbie gradus vltimi. q̄ ⁊ hūilitatis ascendēdo pmi inuenīunt. sic extra ꝓgregationez ascēdendi sūt. ita i cōgregatiōe descēdi nō possunt. Qs aūt aī ascēdi debeāt ex h̄ apte dat intelligi q̄ i tertio gradu i regula legit. Tertius inq̄t gradus est vt q̄s p dei amore oi obedientia se subdat maiori. Si ḡ in tertio ḡdu subiectio collocat q̄ pculdubio fit q̄n nouitius pmū cōuentui sociat. cōsequēs est q̄ duo anteriores iā trāscensi intelligant. Denicq̄ vbi frm cōcordiā et magistri sententiā monachus spernit q̄d vltra in monasterio nisi scandalū facit.

Undecimus Libertas peccandi.

Post decimū itaq̄z gradū q̄ rebellio dictus est: expulsus vl egressus de monasterio stati accipit ab vndecio. Et tūc ingredit vias q̄ vident hoīb bone. quarū finis nisi forte deus eas sopierit demerget eū in pfundū inferni. i. in ꝓtemptū dei. Impius siquidē cū venerit in pfundū malorū: ꝓtēnit. Pōt aūt xij. gradus appellari libertas peccādi: p quā monachus cū nec mgrīm videt: quē timeat: nec frēs: q̄s reuereat. tāto securius q̄nto liberius sua desideria īplere delectat: a q̄bus in monasterio tā pudore q̄z timore pohibebat. Sz ⁊ si iā frēs vel abbatē nō timet: nōdū tū dei penitus formidine caret. hz rōnem adhuc submurmurantez volūtati. Hec sine aliq̄ dubitatōne: quecq̄z pmū illicita pficit. sz sicut is q̄ vadū tētat pededenti nō cursim vitiorū gurgitē ītrat.

Duodecimus gradus cōsuetudo peccādi.

At postq̄z terribili vel iudicio pma flagitia impunitas sequit. expta voluptas libent repetit: repetita blandit. Cōcupiscentia reuiuiscēte sopit rō. ligat consuetudo. Trahit miser in pfundū malorū. tradit captiuus voraginī vitiorū: ita vt carnaliuz voragine desideriorū absorptus: sue ratiōis diuinicq̄z timoris oblitus: dicat in sipiēs i cor de suo: nō est deus. Iā indifferent libitis p licitis vtit. iā ab illicitis cogitādis patrandis. inuestigādis: animus manus vel pedes nō pohibet: sz quicq̄d i cor in buccā: ad manū venerit. machinat. garrit: ⁊ opat malis uolus. vaniloquus. facinorosus. Quēadmodū denicq̄z ascēsis his oīb gradib cor de iā alacri ⁊ absq̄z laborē p bona ꝓsuetu

dine iust⁹ currit ad vitā: sic descēsis impi⁹ eisdē p malo vsu: nō rōne se gubernās: nō timor⁷ freno retentās intrepid⁹ festiat ad mortē. Hedy sūt q̄ fatigank. angustiank. q̄ nūc metu gehēne: nūc p̄ristina retardari ⁊ suetudie descēdendo vl ascendēdo labo rāt. Supm⁹ tantū ⁊ infim⁹ currere absq̄ impedimēto ⁊ absq̄ labore. ad mortē hic ad vitā ille festinat: alk alacrior: alter pcli uior. Illū alacrē charitas. hūc pcliuē cupi ditas facit. In altero amor: in altero stu por laborē non sentit. In illo denicq̄ pfe cta charitas: in isto ⁊ sumata iniq̄tas: fo ras mittit timorē. Illi ꝓfitas. huic cecitas dat securitatē. Pōt ḡ duodecim⁹ gradus appellari ⁊ suetudo peccandi q̄ dei metus amittit: ⁊ tempt⁹ ī currit. Pro tali tā inq̄t iohānes apl's nō dico: vt q̄s oret. Sz nū q̄d dicis o apostole: vt q̄s desper. Immo gemat: q̄ illū amat Nō p̄sumat orare: nec desistat plorare. Quid ē: qd dico. An forte vllū remanet spei refugiū: vbi oīo non inueit locū. Audi credentē spantez: nec tū orantē. Dñe inq̄t si fuisses h. frat me⁹ nō fuisz mortu⁹. Hag aūt fides q̄ credidit sua pnēcia dñm mortez phibere potuisse: si affuisset. Hodo aūt q̄d. Absit. vt quem credidit viuū potuisse fuare mortuū dubi tet posse resuscitare. Sz nūc inq̄t scio: q: q̄ cunq̄ poposceris a deo: dabit tibi deus. Deinde q̄renti vbi posuissent eum. rūdet. Veni. ⁊ vide. Quāobrez o martha magn nob tue fidei insignia tribuis. Sz quō cū tāta fide diffidis. Veni inq̄t ⁊ vide. Cur si nō despas: nō seqrris. ⁊ dicis ⁊ resuscita. Si aūt despas cur mgrm sine cā fatigas An forte fides aliqū recipit qd oīo non p sumit. Denicq̄ appropinqre cadaueri pro hibes ⁊ dicis. dñe iā fetet. q̄driduan⁹ ēm est. despando dicz h an dissimulādo. Sic q̄ppe ipse dñs post resurrectionez finxit se logius ire cū mallet cū discipul remanere. O sancte mlieres xpi familiares si fratrē vīm amatis cur ei⁹ miscōiam nō flagita tis. de cui⁹ potētia dubitare. pietate diffi dere nō potest⁷. Rūdet. Sic meli⁹ tāq̄ nō orātes oram⁹: sic efficaci⁹ tanq̄ diffiden tes ⁊ fidim⁹. Exhibem⁹ fidē. phibemus affectū. scit ipe cui nō est opus vt aliq̄d di cat q̄d desiderem⁹. Scimus quidē. q oīa pōt. sed h tam grāde miraculū tā nouū tā inauditū. ⁊ si eius subest potētie. multū tū excedit vniuersa merita hūlitatis nostre Sufficit nob potentie locū pietati dedisse occasionē. malentes patient expectare qd velit. q̄ impudient qrere. qd forsitā nolit. Denicq̄ qd nrīs meritis deest. verecūdia fortasse supplebit. Petri q̄z post grauē lap sum lachrymā q̄dez video. sed pcem non audio. nec tū de indulgentia dubito Di sce etiā a matre dñi magnā in mirabilib fidē hre. in magna fide verecūdiā retinere Disce verecundiā decorare fidez rep̄mere p̄sumptionē. Vinū inq̄t nō habēt. Quā breuit q̄z reuerent suggessit. vñ pie sollici ta fuit. Et vt discas in hmōi magz pie ge mere q̄z petere p̄sūptuose. pietatis estū pu doris tēperās vmbra: cōceptā p̄cis fiduci am verecūde suppsit. Nō frōtose accessit. nō palā locuta est vt audacē corā oīb di ceret. obsecro fili. deficit vinū. contristank cōuiue. ⁊ fundit spōsus. ostēde q̄d possis: sed licet h aut multo plura pect⁹ estuans ferues loquerek affect⁹. priuatim tū poten tē pia filiū mat adut. nō potentiā tentans sed voluntatē explorās Vinū inq̄t nō ha bēt. Quid modesti⁹. Quid fidelius. Nō defuit pietati fides. voci grauitas. effica cia voto. Si ḡ illa cū mat sit. se matrē ob lita. nō auder petere miraculum vini. ego vile mācipiū. cui p magnū est filij simk ac matr⁷ esse vernaculū. q̄ frōte p̄sumo p vi ta petere q̄driduani Duo etiā in euāgelio ceci. visuz alter accepisse. alter recepisse le gunk. alter quē amiserat. alter quē non ha buerat. vn⁹ sez excecat⁹. alk cec⁹ nat⁹. Sz q̄ excecatus miserabilib miserisq̄ clamo rib miscōiam meruit. q̄ ꝓ cecus nat⁹ tā to misericordi⁹ quāto mirabili⁹. nullis su is p̄cibus p̄uentū sui illūinatoris bnficiū nihilomin⁹ sensit. Illi denicq̄ dictū est: fi des tua saluū te fecit. huic autē nō. Duos q̄z recent mortuos: tertiū iā q̄driduanū le go resuscitatos: solā tū archisynagogi fili am in domo adhuc positā p̄cib p̄ris. duo os aūt ex inspirata magnitudie pietatis. Sili etiā forma si ⁊ rigerit. qd de⁹ auertat aliquē de frib nrīs nō in corpe sz in ania mori q̄z diu adhuc intra nos erit pulsabo ⁊ ego meis q̄libuscūq̄ pctōr ⁊ frat p̄cibus

saluatorē. Si reuixerit: lucrati erimꝰ fratrē. Si ꝓ nō meremur exaudiri: vbi iam vt tolerare viuos: vl̄ tolerari a viuis non poterit. sz incipit efferri: semp q̄dez fidelit̄ gemo: sz iā nō ita fiducialit̄ ozo. Nō apte audeo dicere: veni dñe. suscita mortuū nostrū corde tñ suspēso tremulus intꝰ clamare nō cesso. Si forte: si forte: si forte desiderīū pauperꝫ exaudiet dñs ꝓparationē cordis eoꝝ audiet aurꝫ tua. Et illud. Nūq̄d mortuis facies mirabilia. aut medici suscitabūt: ⁊ ꝯfitebunt tibi. Et de q̄dri duano. nunq̄d narrabit aliq̄s in sepulcro misericordiā tuā ⁊ veritatē tuā in pditione? Pōt interim saluator si vult inspirare in prouise occurrere nob: lachrymisq̄ portā tūi motꝰ nō ꝓcibus mortuo vitā reddere: aut certe iā sepultuz remocare a mortuis. Mortuū aūt dixerim illuz: q̄ sua pctā defendēs. in octauū iā corruit ḡduz. A mortuo enī tanq̄ q̄ nō est parit cōfessio. Post decimū ꝯo q̄ terti ꝰ est ab octauo. iā efferī in libertatē peccandi qñ expellit̄ a ꝯsortio monasterij. At postq̄ quartū trāsierit iaz recte q̄dri duanꝰ dī. dū in q̄ntum decidēs p consuetudinē sepelit̄. Absit aūt a nobis vt etiā ꝓ talib⁹ ⁊ si palā nō ꝓsumimꝰ. vel in cordib⁹ nr̄is ozare cessemꝰ cū paulꝰ eos quoq̄ lugeret: q̄s sine penitētia mortuos sciret. Et si enī a cōibus oziōnib⁹ ipi se excludūt: sed ab effectib⁹ oīno nō pñt. Videtur tñ in q̄nto piculo sint. pro q̄bus ecclesia palā ozare nō audeat: q̄ fidelit̄ etiaz ꝓ iudeis. ꝓ hereticis. ꝓ gentilib⁹ ozat. Cum enī in pasceue ozet̄ ꝓ q̄buslibet malis nulla tñ mentio fit de excōmunicatis.

Dicis forte frat̄ godofride me aliud q̄ tu q̄sisti q̄ ipse ꝓmisi tandē exhibuisse cuz pro ḡdibus hūilitatis suꝫ gbie gradus videar descꝑsisse. Ad qd̄ ego non potui docere nisi qd̄ didici. nō putaui cōgruū me describere ascēsiones q̄ plus descēdere q̄ ascēdere noui. Proponat tibi btūs bñdictꝰ gradus hūilitatis. q̄s ipe ꝓus in corde suo disposuit. Ego q̄n ꝓponā nō habeo. nisi ozdinē mee descēsionis. In q̄ tñ si diligenter inspicit̄. via forsitā ascēsiōis repit̄. Si. n. tibi romā tendēti hō venīēs obuiaret q̄situs viā. q̄d melꝰ q̄ illā. q̄ venit oñ deret. dū castella. villas. vrbes. fluuios. ac mōtes p q̄s trāsierat noīat. Suū denūciās itertuū tibi ꝓnūciat. ita vt eadē loca recognoscas cūdo: q̄ ptrāsijt venīēdo. In hac siliter nr̄a descēsiōe gradꝰ ascēsoziōs fortasse reperies. q̄s ascendēdo melꝰ in tuo corde q̄ in nostro codice leges. Amen.

Diui Bernardi abbatis in epistolā siue tractatuz de vita solitaria ad fratres de monte dei.

Charissimis fratrib⁹ ⁊ dñis. A. prior ⁊ ceteris sabbatū delicatū. Pene impudent̄. et plusq̄ decebat os meū patet ad vos charissimi frēs in xpo. Nō possuz tacere. deꝰ scit. Ignoscite mihi q̄ cor meū dilatatū est. Dilatami et vos obsecro in visceribꝫ vr̄is. ⁊ capite nos. q̄ totꝰ vester sum i eo in cuiꝰ visceribꝫ inuicē cupimꝰ nos. Iō ex qno recessi a vob⁹ vsq̄ nūc qualēcunq̄ laborē meū quotidianuz statiū dedicare nō vob. q̄ nō indigetꝫ. sed fratri stephano ⁊ socijs eiꝰ fratribꝫ iuniorib⁹ ⁊ nouitijs venientib⁹ ad vos. quorū doctor deꝰ solus est. vt hēant ⁊ legant. si forte ibi aliq̄d inuenerit vtile sibi ad solaciū sollicitudis sue. ⁊ scti ꝓpositi incitamentū. Offero qd̄ possuz. bonā volūtatē ipamq̄ a vob⁹ repeto. cū fructib⁹ suis Dauid saltādo placuit deo nō ꝓpter saltuz. sed ꝓpt̄ affectū. Siliter et mlier q̄ vnxit pedes dñi laudata est a xpo. nō q̄ vnxit. sz q̄ amauit: ⁊ q̄ qd̄ habuit. h̄ fecit. in eo iustificata ē. Deinde vob⁹ etiā arbitratꝰ suz dedicā dū: qd̄ i ꝯsolatiōz suā ⁊ in adiutoziū fidei facere me cōpulit fratruz q̄rundā plus anxia q̄ piculosa necessitas: q̄ruz tristicia plrimū mihi solz facere gauduū nisi q̄ eos ꝯtristatos videre nō possū. Pre magnitudie q̄ppe nō solū fidei sz etiā amorꝫ exosuz adeo hñt. q̄cq̄d videret̄ esse ꝯ fidē: vt si vl̄ ad modicū seu ex spū blasfemie. seu ex ipo sensu carnis fuerit sup h̄ attētati vl̄ pulsati. q̄si ex solo auditu vl̄ attactu lesaz oīno ī semetipis existimēt ꝯscie pietatē vel puritatē. ⁊ miserabilit̄ defleāt semetipos q̄si reprobos circa fidē. Quib⁹ ⁊ ꝯtigit a sct̄i tenebris ad puriorꝫ vite exercitia venīētib⁹: qd̄ ꝯtingere solz repēre. pdeūtib⁹ ad lucē a diuitinis tenebrꝫ vt sic in illis lux ipa: q̄ cetera videda sct̄ ꝯtruēs infirmis oculis sic

molesta sic ⁊ isti ad ꝑmũ fidei lumẽ cecuti ant: ne isolitos noue lucis radios possit abstinere: dõec ipo lucis amore assuescãt amẽ.

Incipit epl'a ad frẽs de mõte dei.

Fratrib⁹ de mõte dei orientale lumẽ ⁊ antiquũ illũ in religione egyptiũ feruorẽ tenebris occidui ⁊ gallicanis frigoribus inferẽtib⁹ vite. s. solitarie exẽplar ⁊ celestis formã ꝓuersatõis occurre: ⁊ cõcurre in gaudio sci spũs aia mea: ⁊ visu cordis in feruore pietatis: ⁊ in oi obseqo deuote volũtatis. Quid em epulari ⁊ gaudere in dño oportet: qõ xpiane deuotiõis ac religiõis speciosissima portio q̃ celos ꝑ pinqua tãgere videbat: mortua erat ⁊ reuixit: pierat de mũdo ⁊ inuẽta est. Auditu auris audiebam⁹: nec credebam⁹. legebam⁹ i libris: ⁊ mirabamur ꝏ antiq̃ vite solitarie glia: ⁊ magna in ea glia dei: cũ subito inuenim⁹ eã in campis silue in mõte dei i monte pingui. Ubi de ea iam pinguescũt speciosa deserti ⁊ exultatõe colles accingũtur. Ibi em iam ꝑ vos offert se oib⁹ ⁊ i vobis se demõstrat ⁊ ignota hactenꝰ innotescit in paucis simplicib⁹: ipo eã vob ingerẽte: q̃ in paucis simplicib⁹ totum olim sibi mundũ subiecerit ipo mũdo ãmirãte. Licet em mag̃ ⁊ diuina plane fuerint miracula q̃ dñs gessit in terris. H̃ tñ vnũ sup oẽia alia enituit: ⁊ cetera cũcta illustrauit: q̃ sic dictũ est. in paucis simplicib⁹ totũ mundũ ⁊ oẽm sapie eiꝰ altitudinẽ sibi subiugauit. Qõ etiã nũc cepit opari i vob. Ita pater ita: qm̃ sic bñplacitũ est aũ te. Abscodisti em hec a sapiẽtib⁹ ⁊ pruddẽtib⁹ huiꝰ mũdi. ⁊ reuelasti ea puuulis. Nolite g̃ timere pusillus grex ait dñs: ⁊ oino ꝓfidite: q̃ complacuit deo pri dare vobis regnũ. Videte fratres mei: videte vocationẽ vestram: Ubi sapiens inter nos. Ubi scriba. Ubi conquisitor huiꝰ seculi. Nam ⁊ si sunt aliqui sapientes iter vos ꝑ simplices tñ sapientes aggregauit: q̃ reges olim ⁊ philosophos mũdi huiꝰ ꝑ piscatores sibi subiecit Sinite g̃ sinite sapientes huiꝰ seculi ꝏ spiritu huiꝰ mũdi tumẽtes: alta sapientes et terram lingẽtes sapiẽter descendere in iferum: vos aũt dum fodit peccatori fouea: sicut cepistis stulti facti estis ꝓter deum. ꝑ stultũ dei: qõ sapientius est oib⁹ hoib⁹. xpo duce humilẽ apꝛhendite disciplinã ascendẽdi i celũ. Ita nãq̃ simplicitas iãnultos ꝓuocat ad emulationem. Ita em sufficientissima ⁊ altissima paupꝛtas iam multoꝝ ꝓfundit cupiditatẽ. Estꝝ secretum: iam eaꝝ rerꝝ q̃ facere tumultũ videnꝰ plurib⁹ incutit horrorẽ Si q̃ ergo ꝓsolatio in xpo. si qõ solaciũ charitatis. si q̃ societas spũs: si q̃ viscera miscõie implete gaudium nõ meũ tm̃mõ: ⁊ oim diligentiũ nomen dei: vt i varietate vestit⁹ deaurati de auro sapie dei: regine assistẽtis a dextris spõsi vẽo studio vẽa instãtia ad dei glam ⁊ magnã coronã vestrã. ⁊ gaudiuz oim bonoꝝ h̃ sctẽ nouitatis istruerek ornamentum nouitatẽ ꝓ dico ꝓt̃ linguas necꝝ aquaꝝ ꝓditione nos deꝰ i abscõdito faciei sue abscõdat hoim impioꝝ. Qui cũ manifestus lumẽ ꝓitatis obnubilare nõ queũt: de solo nouitatis noie cauillant Veteres ipi ⁊ in veteri mẽte nescientes noua meditari. vtres veteres nõ capiẽtes vinũ nouũ qõ si eis infunderek: rumperẽt. Sz hec nouitas nõ est nouella nouitas. Res em est antiq̃ religionis ꝑfecte fundate in xpo pietatis antiq̃ hereditas ecclie dei a tpe ꝓphetarum ꝑmõstrata: iamq̃ nouogratie sole exorto in iohe baptista istaurata ⁊ inouata ab ipso dño familiarissime celebrata. ab eiꝰ discipulis ipo pñte ꝓcupita. Cuiꝰ transfigurationis glam cũ vidissent: q̃ cũ eo i mõte sctõ erãt. ꝓtinuo petrꝰ in eo quidẽ arreptus sibi: ⁊ nesciẽs q̃d diceret: q̃ visa dei maiestate cõe bonũ ĩtra priuatũ suũ nisus est ꝓclusisse. in eo aũt pñtissimꝰ sibi ⁊ scientissimus q̃d diceret q̃ suauitate eiꝰ gustata optimũ sibi iudicauit in h̃ sp esse: vitaz hanc in cõtubernio dei ⁊ ciuiũ supnorum q̃s cũ eo viderat: cõcupiuit dicẽs. Dñe bonũ est nos hic esse. Si vis faciam⁹ h̃ tria tabernacula. tibi vnũ. moysi vnũ ⁊ helye vnũ. In q̃: si audit⁹ fuisset: factur⁹ ꝓcul dubio erat postmodũ alia tria. sibi vnũ. iacobo vnũ: ⁊ iohãni vnũ. Post passionẽ ꝓ dñi calente adhuc in cordib⁹ fideliũ effusi eiꝰ sanguis recẽti mẽoria. solitariã hãc vitã eligẽtib⁹: paupꝛtatẽ spũs sectãtib⁹: ⁊ i spiritualib⁹ exercitys: ⁊ in ꝓtẽplatiõe pingue

otiũ altero i altez z:lãtib⁹. deserta repleta sunt. Ex q̃b⁹ legim⁹ paulũ. machariũ. antoniũ. arseniũ et alios ꝓplures sctẽ hui⁹ ꝓuersationis ⁊ rei publice ꝓsulares viros egregia noia i ciuitate dei nobiles: ⁊ triũphales tytulos hñtia: de victoria hui⁹ seculi ⁊ ꝓncipis hui⁹ mundi ⁊ corpis sui. de cultu ai ⁊ dñi dei sui. Sileãt ḡ q̃ ifrenebr⁹ de luce iudicãtes vos arguũt nouitat⁹: ex abũdãtia male volũtat⁹. ipi poti⁹ arguẽdi vetustat⁹ ⁊ ꝓfitat⁹. Sz ⁊ laudatores: ⁊ detractores sp est⁹ hituri: sicut ⁊ dñs. Laudatores ꝓterite ⁊ bonũ q̃ d in vob amãt in eis amate. Detractores dissuadate ⁊ pro eis orate. Et obliti q̃ retro sunt: ꝓtermissis scãdalis q̃ iuxta iter vob a dextris ⁊ a sinistr⁹ posita sunt in anteriora vĩa vos extẽdite Si em ad singl'a voluerit⁹ vel laudatoribus rñdere: vel cũ detractoribus litigare: tẽpus pdit⁹ cui⁹ i ꝓposito sctõ nõ leu⁹ est iactura. A terr⁹ em ad celos festinãtẽ. q̃ morat: ⁊ si nõ detiner: plurimũ cũ nocz. Nolite negligere: nolite tardare: grandis em vob restat via. Altissima em est ꝓfessio vestra. celos trãsit: par angel' est: angelice similis puritati. Nõ em solũ vouist⁹ omez sanctitatẽ sz ois scirat⁹ pfectionẽ: ⁊ omis ꝓsumationis finẽ. Non em est vestꝫ circa cõia ꝓcepta lãguere: necꝫ h̃ solũ attendere q̃d ꝓcipiat de⁹ sz q̃d velit: pbãtes q̃ sit voluntas dei bona: ⁊ bñplacens ⁊ perfecta. Aliꝯ est em deo seruire: vestꝫ adherere. aliꝯ est deũ credere scire. amare. reuereri. vestꝫ est sape. intelligere. ꝓgnoscere ⁊ frui. Magnũ est h̃. arduũ est h̃. Sz oipotens ⁊ bonus est de⁹. q̃ i vob est pi⁹. pmissor fidelis redditor. et indefessus adiutor. qui magno ei⁹ amore magna ꝓfitẽtib⁹. ⁊ i fide ⁊ spe gre ei⁹ maiora viribꝫ suis aggrediẽtibus ⁊ volũtatẽ. ⁊ desideriũ suggerit i id ipm. ⁊ q̃ volũtatis grãz ꝓrogauit. subrogabit etiã ꝓfutẽ ad ꝓuentũ. Cui cũ fideliter fecerit hõ q̃ potuit calũniãte calũniatore ipe misericor diter pauperi suo iudiciũ facit: ⁊ causam. qz q̃ habuit. h̃ fecit. Absit tñ frẽs a cõscie vre estimatõe. a paruitate ⁊ hũilitate vĩa: ab ore vĩo ois altitudo. quia altũ sape mors est: ⁊ facile est i alto se ꝓuientem obstupescere ⁊ de vita periditari. Nomẽ aliud vĩe pfessioni imponite alium tytulũ ordini vestro inscribite Feras vos poti⁹ in domitas. ⁊ ĩcaueatas bestias: quæ aliter ⁊ cõi hoim more domari nõ poterãt. existimate ⁊ appellate. lõge supꝫ vos ꝓfutẽ eoꝫ suspiciẽtes ⁊ admirãtes gloriam q̃ ambidextri fortissimi sicut abiot ille iudex fortissim⁹ istr'. q̃ vtraq̃ manu vtebatur. p dextera. Et q̃diu licet deuotissime interuacare amãt charitati ꝓtẽplande ꝓfitatis. ⁊ cũ necessitas vocat: vel officiuz trahit. pmptissime se foras mittũt et dãt p ꝓfitate adimplẽde charitat⁹. Caue etiaz serue dei: ne quoscũq̃ imitari nõ vis: damnare videaris. Volo h̃ facias in egritudine tua q̃ cuz sanissimus esset. faciebat q̃ dicebat. venit iesus xp̃s pctõres saluos fare: quoꝫ pm⁹ ego sum Necꝫ em h̃ dicebat paul⁹ mentiendi ꝓcipitatõe: sz existimãdi affectõe. Qui em pfecte examinãdo semet ipm intelligit: suo pctõ. nulli⁹ pcm̃ parẽ existimat. q̃d nõ sicut suũ intelligit. Volo ergo vt nusq̃ arbitrer⁹ lucere solẽ cõem dei: nisi in cella tua. nusq̃ esse serenũ nisi penes te. nusq̃ opari gratiã dei nisi in ꝓscia tua. An solitarioꝫ de⁹ tm̃: imo ⁊ oim. miserek em oim de⁹: ⁊ nihil odit eoꝫ q̃ fecit. Valo te cogitare vbiq̃ esse serenũ nisi penes te: ⁊ pei⁹ de te q̃ de aliq̃ existimare Cũ tremore poti⁹. ⁊ timore vĩam ipoꝫ salutem opamini. Nec q̃les sint alij: sz q̃les ex vobis fiãt q̃ntũ in vob est cogitate. nõ solũmõ q̃ mõ sunt sz qui post futuri sunt: q̃s in ꝓposito sctõ est⁹ hituri imitatores. Ex vobis em ex vĩo exẽplo ⁊ vĩa auctoritate in regione hac pendere habet tota posteritas hui⁹ vĩi ordinis sancti. Vos i eo patres: vos in eo institutores cũ debita imitationis reuerentia appellabimini a successoribꝫ vĩis. Quicq̃d a vob statutũ: q̃cq̃d vob tenentib⁹ ⁊ seruãtib⁹ i cõsuetudinem fuerit missum. absq̃ omi retractatione a posteris vĩis tenendũ erit ⁊ seruandũ: nec fas erit aliq̃d ĩmutari. sic em de vob erit apd eos. sicut ĩ incõmutabilib⁹ legib⁹ summe ⁊ eterne ꝓfitat⁹ apd vos est quas scrutari omib⁹ expedit ⁊ scire. non aũt licet alicui dijudicare. Deo aũt grãs: quia nec in indignũ vobis erit. inutile posteris. si piesi fortiter ⁊ vos tenueritis. ⁊ ipi in vobis imitentur fideliter: q̃d interim tenet⁹ Et si

quid adhuc aliter sape oportuerit. ⁊ hꝰ de⁹ vobis reuelabit. Salua eim p omia cartu sie debita sanctitate ⁊ cū oi laude pdicāda reuerentia multa in alpib illis horridis ⁊ ꝓtinuis frigoribꝰ necessaria sunt q̄ frugalem sufficientiā ⁊ volūtariā paupertatē sectantib in his dumtaxat regionib nō adeo necessaria videnf. Intelligit; q̄ dico dabit eim dñs intellectū vob. Gaudio eim in vobis: ⁊ licet absens corpe: sed presens spū. ⁊ vides ordinē vestr. sz feruorem spiritus. sz abundantiā pacis. sed grias simplicitatis in ꝓposito rigore. in dilectōe mutua. ipaz sancti spūs suauitatē. ⁊ plenā oi no in cōuersatione vīa formā pietatis in recordatione mont; dei tot⁹ exulto. ⁊ primitias sancti spūs. ⁊ pign⁹ gre in spe crescentis in eo religionis. dei ot⁹ adoro Nā ⁊ ipm mōt; dei nomē bone spei pfert omē s. q̄ sicut psalmista dicit de mōte dei habitatura sit in eo generatio querentiū dñm: querentiū facie dei iacob. Innocēs manibus ⁊ mōdo corde q̄ nō accepit i vano aiaz suā. Ipa est. n. pfessio vīa qnerere deuz iacob. nō cōi oim more. sz querere facie dei: quā vidit iacob q̄ dixit. Vidi dñm facie ad faciē ⁊ salua facta est aia mea. Faciem dei. hoc est cognitionē dei q̄rere faciē quā vidit iacob. de qua etiā dixit apls. Tūc cognoscā sicut ⁊ cognit⁹ sum ⁊ nunc videmus p speculū in enigmate: tūc autē facie ad faciem videbim⁹. i. sicuti est. Hanc in hac vita sp quererep innocentiā manuuz ⁊ mūdiciā cordis ipa docet pietas q̄ sicut dixit iob cult⁹ dei est: quā qui nō hz in vano accepit aiaz suā: hꝰ est frustra: viuit vel oino nō viuit: dū nō viuit ex ea vita ꝓter quā vt i ea viueret: accepit aiam suā. Pietas eim hec est iugis dei memoria. ꝓtinua intentionis actio ad intelligentiā ei⁹ inde fessa affectio in amorē ei⁹. vt nulla vnq̄ inueniat seruū dei: nō dicā dies sed hora. nisi vel in exercity laboze ⁊ pficiēdi studio vel in experientie dulcedine ⁊ fruendi gaudio. Hec est pietas de q̄ apls dilectuz sibi discipulū āmonet dicēs. Exerce temetipsum ad pietatem. Nam corporalis exercitatio ad modicum vtilis est. Pietas ꝓ ad oīne opus bonū est vtilis habens promissionē vite que nunc est ⁊ future. Pietatis enim non solūmodo formam sed ⁊ veritatem in omnib ⁊ pre omnib habitus vester reprōmittit: propositum vestrum requirit. Nam sicut apls dicit. Sunt aliq̄ formam quidem pietatis habentes virtutem aūt eius abnegantes. Hanc q̄cunq̄ vestrum non habet in conscientia. nō exhibet in vita. non exercet in cella non solitarius: sed solus dicēdus est. Nec cella ei cella: sed carcer ⁊ reclusio est. Vere eim solus est: cum quo deus nō est. vere reclusus est qui in deo liber non est. Solitudo eim ⁊ reclusio sunt nomina miserie. Cella aūt nequaq̄ debet esse reclusio necessitatis: sz domicilium pacis: hostium clausum. non latebre sed secretum. Cum quo eim deus est nūq̄ minus solus est: q̄ cū solus est. Tūc eim libere fruitur gaudio suo: tunc ipe su⁹ est sibi ad fruendum deo in se: ⁊ se in deo. Tūc in luce veritatis: in sereno mūdi cordis vltro patet sibi pura conscientia ⁊ libere se infundit affecta de deo memoria ⁊ illuminatur intellectus ⁊ bono suo fruit affectus: vel seipsum deflet humane fragilitatis defectus. Propter hoc fm formaz propositi vestri habitetis in celis potius q̄ in cellis exclusa a vobis toto seculo: totos vos inclusistis cum deo. Celle siquidem ⁊ celi habitatio cognate sunt: quia sicut celum ⁊ cella adinuicem videntur aliquam habere cognationem nominis sic ⁊ pietatis. A celando eim celum ⁊ cella nomen habere videnf. Et quod celatur i cellis hoc ⁊ in cellis: ⁊ quod geritur in celis: ⁊ hoc ⁊ in cellis. Quid ne est: hoc vacare deo ⁊ frui deo. Qd cum fm ordinem pie ⁊ fidelit agitur vel celebratur in cellis. audeo dicere. Sāti angeli dei cellas habēt pro celis: ⁊ eque delectanf in cellis ac ⁊ in celis. Nā cū in cella iugiter celestia actitātur: celum celle ⁊ sacramenti similitudine: ⁊ pietatis affectu. ⁊ similis operis effectu proximū efficit. nec iaz spūi orantī: vel etiam a corpore exeuntia cella in celum lōga vel difficilis via inuenit. A cella eim sepe in celum ascendit: vir aūt vnq̄ a cella in infernū descēdit: nisi sicut dicit psalmista: descendant in infernū viuentes: ne descendant morientes. Hoc eim mō sepe cellarū incole in infernū descendūt. sicut eim affi

due contemplando reuisere amãt gaudia celestia: vt ardentius ea appetant: sic z dolores inferni vt horreant z refugiant. Et hoc est qõ imprecant inimicis suis orãdo vt descendant in infernũ viuẽtes. Horiens aũt vir aut nunq̃ aliquis a cella i infernum descendit quia vir aliqs nisi predestinatus in ea vsq̃ ad mortem persistit Filium gratie igitur futuꝫ ventris sui cella fouet. nutrit amplectit z ad plenitudinem pfectionis pducit: z colloquio dei dignum efficit. alienũ ꝓ vel suppositũ abdicat a se citius z proiicit. Vnde aut dñs ad moysen. Solue calciamenta pedum tuorum. Locus em̃ in quo stas: terra sancta ẽ. Horticinũ em̃ mortuaꝫ affectionuꝫ vel hominẽ mortuũ corde locꝰ sanctꝰ vel tra sancta diu non patit. Cella terra sancta z locus sanctus est: in qua dñs z seruus eiꝰ sepe colloquunt: sicut vir ad amicum suũ in qua crebro fidelis aĩa ꝓbo dei ꝯiũgit. sponsa sponso sociat. terrenis celestia. humanis diuina iungunt vel vniunt. Si q̃dem sicut templũ sctm̃ dei: sic cella est fuꝰ dei. Et in templo em̃ z in cella diuina tractant. sz celebrius in cella. In templo visibiliter z figuratiue aliqñ xpiani pietatis sacramenta celebrant z dispensant. in cellis ꝓo sicut in celis ipa ꝓitate ipo ordine. z si nondum ipa puritatis maiestate: vel eternitatis securitate. res ꝓpria oim sacramentorum fidei nostre assidue celebrat. Jõo sicut dictũ est. alienũ q̃ nõ est filiꝰ. citius a se proiicit. quasi abortiuũ a se cuomit tanq̃ inutile ac noxiũ cibũ. Nec diu tale pati pt in visceribꝫ suis officina pietatis. venitq̃ pes superbie z asportat eũ manus pcrõris z mouet eũ. z expulsus nõ põt stare. sz fugit miser z nudus z tremebũdus sicut cayn a facie dñi: expositꝰ virtꝫ z demonibꝫ. vt q̃ porinuenerit eũ morte cum afficiat z occidat. Vel si aliquãdiu durauerit in ea non virtutis ꝯstantia sz primaci miseria. sic ei cella est quasi carcer aut sicut viuẽti sepultura. Pestilente ꝓo flagellato sapiens sapientior erit. z lauabit iustus manꝰ suas in sanguine pcrõris. Sicut q̃ dicit ꝓpheta si ꝯuertere; isrl ad me cõuertere hoc est pfecte ꝯuersionis culmẽ apprehẽde. Nulli. n. in eodem statu diu esse concedit seruo dei. Aut sp pficiendũ aut deficiendum est aut sursum nititur aut in inferiora vrget. Ab oimibꝫ aũt vobꝫ pfectio exigit licet nõ vniformis sed si incipis incipe pfecte. Si iaz in pfectu es z hoc ipm iam pfecte age. Si aũt pfectionis aliq̃d attigisti. temetipsum in temetipo metire: z dic cũ aplo. Nõ q̃ iã apprehenderim aut pfectus sim. sequor ãt si forte cõprehendam in quo z ꝯprehẽsus sum. vnũ aũt que quidẽ retro sunt oblitꝰ. ad ea que sunt priora extendẽs meipsum ad destinatũ pseqꝰ brauiũ supne vocationis in xpo iesu dño nro. Deinde addit Quotq̃t pfecti sumꝰ hoc sapiamꝰ. In q̃ manifeste aplo docente declarat quia pfecta eoꝫ que retro sunt oblitio. z pfecta i anteriora extensio ipa est hois iusti in hac vita pfectio. z pfectio huiꝰ pfectionis ibi erit vbi erit brauij supne vocatiõis pfecta apprehensio. Hoc aũt mõ. sicut stella a stella differt in claritate. sic cella a cella in conuersatione. s. incipientiũ pficiẽtiũ z pfectorum. Incipientium status põt dici aĩalis pficientiũ rationalis: pfectoꝫ spũalis Ignoscendũ est in aliquibꝫ aliqñ eis: qui ad huc sunt aĩales in q̃bꝫ ignosci nõ debet eis q̃ habent q̃si rõnales. Rursumq̃ rõnalibꝫ in q̃busdã ignoscit: in q̃bꝫ nõ ignoscit spũalibus. quoꝫ pfecta oia esse debent z imitatione z laude potius q̃ reprehensione digna Et cum ex hisꝫ tribꝫ hoim genericꝫ constet ois statꝰ religiõis: q̃ sicut ꝓprijs nominibꝫ distinguunt. sic etiã dignoscuntur ex suoꝫ ꝓprietate studioꝫ. debent oimes filij dei in die quidem sp diligenter pspicere quid desit sibi: vnde peuenerint quousq̃ peruenerint: z in quo proficiendi statu singulis diebꝰ vel horis sua se estimatio deprehendat. Sunt etem animales: qui per se nec ratione aguntur. nec trahuntur affectu z tamen vel auctoritate pmoti: vel doctrina commoniti: vel exemplo prouocati approbant bonum: vbi inueniunt: z quasi ceci ad manum trahuntur: vel tracti sequuntur: hoc est imitantur. Sunt rationales qui per rationis iudicium z naturalis scientie discretionem: habent z cognitionem boni z appetitum: sed nondum affectum Sunt perfecti. qui spiritu aguntur qui a sancto spiritu plenius illuminãtur.

Et hij: quoniam sapit eis bonum: cu-
ius affectu trahunt. ideo sapientes vocant.
Quia ꝓ eos induit spūsanctus: cui⁹ af-
fectu trahunt: sicut indumēta spūales ap-
pellant. Primus status circa corp⁹ se ha-
bet. Secūdus circa animū se exercet. Ter-
tius nō nisi in deo requiescit. Quoꝝ sin-
guli sicut habēt certā ꝓficiendi rōnem: sic
in genere suo certā habēt ꝓfectiōis sue mē
surā. Initiū boni in cōuersatiōe aīalis ꝓ-
fecta obedientia est: profect⁹ subijcere cor-
pus suuz: et in seruitutē redigere: perfectio
vsus boni cōsuetudinē. vertisse in delecta-
tionē. Initiū ꝓ rationalis est intelligere
qua in doctrina fidei apponunt ei. profe-
ctus talia ꝑparare q̄lia apponunt: ꝓfectio
ꝓ cū i affectū mentz trāsit iudiciuz rōnis
Perfectio ꝓ rōnalis initiū ē spūal: ꝓfect⁹
reuelata facie speciari gl'iaz dei: ꝓfectio ꝓ
trāsformari in eandē imaginē a claritate
in claritatē tanq̄ a dñi spiritu Primū igi
tur ꝓsequendū de ꝑmo scz de aniali. Ani
malitas est vite motus sensib⁹ corpis fui
ens. scz cū aīa q̄si extra se. ꝑ sensus corpo-
ris: circa dilectoꝝ delectatiōes corpoꝝ af-
fecta: eorū fruitiōe pascit vel nutrit sensua
litatē suā. Sed cū intra se regrediēs ⁊ cor
poza q̄bus fortī glutino amoris ⁊ ꝓsuetu
dinis adhesit: in locū incorporee natu re se
cū ferre nō ꝑualens: eorū illuc secū contra-
hit imagines ⁊ amicabilit ibi cū eis ver-
satur. q̄bus assuefacta. cū nil putat esse ni-
si vel quale foris relict. vel q̄le int⁹ cōtra-
xit: q̄ diu licet. iocundū hz ꝑm delectatio-
nes corpis viuere. Cū aūt ab eis auertit.
nescit nisi corporea imaginā do cogitare.
Cum ꝓ ad cogitāda spūalia vel diuina
se erigit nō aliud de eis q̄ de corpibus vl
de corporalib⁹ pōt cogitare: vel existima-
re. Hec auersa a deo fit stulticia: cū nimiū
intra semetipam fuerit remissa: ⁊ tā bru-
ta: vt regi vl nolit: vel nō possit. Cum ꝓ
ipa sibi ꝑ superbiā extra se nimiū fuerit ar
repta. fit prudētia carnis. ⁊ ipa sibi sapien
tia esse videt: cū stulticia sit. dicente apl'o.
Dicētes se esse sapientes: stulti facti sunt.
Porro ad deū ꝓuersa fit sētā simplicitas:
hoc est eadē circa idē voluntas: sicut fuit
iob vir simplex ⁊ rect⁹. ac timēs deū. Pro
prie eīn est simplicitas ꝓfecta ad deū con-
uersa volūtas: vnā petēs a dño hāc requi
rēs: nō ambiens multiplicari i seculo. Vt
est simplicitas in cōuersiōe vera hūilitas
magz conscīam amplectens q̄ famā. ⁊ cū
nō eū frāgit. vir simplex videri stult⁹ in se
culo: vt sit sapiēs in deo. Vel simplicitas
est sola ad deū ꝓuersa volūtas. sed nōduz
rōne formata: vt amor fit. i. formata volū
tas nondū illumīata: vt sit charitas: hoc
est amoris iocūditas. Simplicitas aūtē
initiū aliqō in seipa hūs creature dei. hoc
est volūtatē simplicē: ⁊ bonā: q̄si boni ho-
minis informē materiā in ꝑmordio ꝓuer
sionis sue offert auctori suo eā formandā.
Jā eīn cū bona volūtate habēs initiū sa-
pientie. i. timorē dei ex ipo colligit. nec per
se eā formari posse: nec quicq̄ tā expedire
stulto q̄ seruire sapienti. Jtaq̄ homini se
ꝑter deū subijciēs ipam ei bonā volūtatē
cōmittit in deo formandā: in sensu: ⁊ spi-
ritus hūilitate: iam timore dei incipiente
opari omnē virtutū plenitudinē: dū ꝑ ius
ticiā defert maiori. per prudentiā nō cre-
dit se sibi: ꝑ tēperantiaz refugit discernere:
per fortitudinē totū se obedientie subjcit.
nō discernēde sed amplectēde ⁊ adimplen
de. Hec eīn vxor est cui a dño ꝑcipitur: et
ad virū tuū erit ꝓuersio tua. Vir eius ra-
tio est vel spūs eius vel alteri⁹. Huic eīn
viro recte obedit vir simplex ⁊ rect⁹ in se
metipo: rectius aūt ac tutius in altero se-
pe: q̄ in semetipo. Ex ꝑcepto ꝗ dei: et ipso
ordine nature habere debz vxor ad virū:
aīalitas ad spm̄ vel spūalem virum: ali
quā cōuersationē legittimā: hoc est obedi
entiā perfectā. Perfecta ꝓ obedientia est
maxime in incipiēte indiscreta: hoc est nō
discernere: q̄d vel qualiter ꝑcipiatur: sz ad
hoc tantū niti: vt fideliter. ⁊ humiliter fi-
at quod a maiore ꝑcipit. Lignū eīn scie
tie boni ⁊ mali in paradiso: cēsura discre-
tionis est in cōuersatione religiōis penes
patrez spūalem: qui iudicat omia: ipse ꝓ
a nemine iudicat. Ipsi⁹ est discernere: ali-
orum est obedire. Adā gustauit in maluz
suū de ligno vetito: ed doct⁹ ab eo: q̄ sugge-
rēdo ait. Quare ꝑcepit vob de⁹: vt de lig
nō comed:rit; Ecce discretio cū ꝑceptū sit
Et addidit. Sciebat eīn qz q̄ die comede
ritis: aperient oculi vri: et eritis sicut dy.

Ecce q̃d p̃ceptũ sit. s. q̃ deos fieri nõ sinat
Discernit: comedit. inobediẽs faci⁹ est. et
de paradiso pjectus est. Sic et aiali discre
tũ. nouitiũ prudentẽ. incipientẽ sapientẽ:
in cella diu posse cõsistere. in congregatiõe
durare ipossibile est. Stule⁹ fiat. vt sit sa-
piẽs. ⁊ hec oĩs sit ei⁹ discretio. vt in ꝗ nul-
la sit ei discretio. hec oĩs sapia ei⁹ sit vt in
hac pte nulla sit eius sapia. In eo ꝓ in q̃
se sibi aialitas ratioq̃ cõterminãt. in na
tura aie hũane relict⁹ est a creatore bono.
intellectus ⁊ ingeniũ: in ingenio ars: in q̃
cõstituit de⁹ hoiem sup opa manuũ suaꝝ
⁊ oia secularia ista subiecit sub pedib⁹ ei⁹.
aiali supbo in testioniuz naturalis digni
tat; ⁊ silitudinis dei amisse. simplici ꝓ ⁊
hũili in auxiliũ recupande dignitat; ⁊ cõ-
seruãde silitudinis. In hoc qõ notum est
dei manifestũ est in illis. In ꝗ estimak de
creatura creator In hoc cognoscik iustitia
dei. ⁊ q: q̃ bene agũt. digni sunt vita. qui
ꝓ aliter. digni sunt morte. In ꝗ creatura
q̃ sponte bono seruit ad naturã subycik et
adaptak. vt seruiat ad eaz q̃ expectatio est
necessitatẽ ⁊ ad vtilitatẽ. Hinc q̃t ⁊ quan
ta vite huic necessaria. ⁊ bõis ⁊ malis vti
lia ⁊ i genere suo pulcerrima ⁊ a bonis ⁊ a
malis hoĩbus facta sunt ⁊ fiãt: oĩbus ma
nifestũ est. Hinc em̃ in lr̃is vel artificijs.
vel edificijs p innũerabilik mltiplices ho
minũ adinuẽtiões tot pcesserũt modi stu
dioꝝ. tot genera pfessionũ. subtilitates ex
q̃site sciẽtie. artes. eloquẽtie. dignitatũ of-
ficiozũq̃ varietates. ⁊ innũerabiles con-
q̃sitiones hui⁹ mũdi: q̃bus hoĩes illi. qui
dicunk sapiẽtes hui⁹ mũdi. cũ eis q̃ sunt
simplices ⁊ filij dei. parik vtunk ad necessi
tatẽ ⁊ vtilitatẽ: ꝫ illi abutunk eis ad curio
sitatẽ et voluptatẽ ⁊ supbiã. hij aũt vtunk
eis ꝓter necessitatẽ alibi habẽtes suã sua
uitatẽ. Ideo illos suos sensuũ suoꝝ ⁊ cor
porũ suorũ sequunk fruct⁹ carnis sue. qui
sunt fornicatio. immũdicia. supbia. luxu-
ria. inimicicie. cõtentiões. emulatiões. ire.
rixe. dissensiões. inuidie. comesationes. e-
brietates. ⁊ his silia. q̃ q̃cunq̃ agũt regnũ
dei nõ cõsequenk: hos aũt. fructus spũs. q̃
sunt charitas. gaudiũ. pax. patiẽtia. beni-
gnitas. longanimitas. bonitas. mãsuetu
do. fides. modestia. cõtinentia. castitas. et
pietas pmissionẽ habens vite. q̃ nũc est: ⁊
future. Hi vtiq̃ q̃diu simul sunt in actu.
hoĩes videt silĩes actiões. deus aũt volun
tates discernit ⁊ intentiões. Cũ vnusq̃sq̃
redit i sua: vnũquẽq̃ ex fructib⁹ intẽtiõis
sue pascit ꝗscia sua. nec tñ ab vtroq̃ eq̃ ad
ꝗsciaz redik q: nemo ad eã redire amat p⁹
actionẽ. n isi q̃ recta intentiõe agẽdo ab ea
pficiscik. Qui tñ rediẽs ad cõsciam suã. si
nondũ vicit ꝗcupiam suã inueit ibi de ip
sa ꝗcupia sua vel suaues delectationes vl
graues corrosiões. ⁊ inde mltiplicat cogi-
tatiões. Qui ꝓ iã ꝗcupiam vicit. q̃diu
tñ veri boni maior ꝗcupiscẽtia. vel maior
delectatio mẽtẽ ei⁹ nõ obtinuerit: cũ exosa
quadã volũtate gestoꝝ visorũ. vel audi-
toꝝ patik imaginatiões. vñ in vtroq̃ lũ-
bi implenk illusionib⁹ delectationũ. ⁊ ad
cogitãda diuia vl spũalia lumẽ suoꝝ ocu-
loꝝ nõ est secũ. q̃ cũ pugnat cõtra ꝗcupiscẽ
tias. patik molestias. q: vicere adhuc nõ
ꝑualet ad pfectũ affectiões. Qui ꝓ iam
ad libertatẽ aspirat exuere a se nõ põt af
fectionũ imaginatiões ⁊ notias. vel occu
patorias. vel ociosas. q̃ exinde passim ori
unk cogitatiões. Hinc in tpe psalmo die.
vel orõnes. ceterorũq̃ exercitioꝝ spũaliuz
in corde serui dei etiaz nolẽtis ⁊ reluctant;
imaginatiões voluunk. ⁊ fantasmata co-
gitationũ versank. a q̃bus velut ab auib⁹
imundis insidentib⁹ vl circũuolantibus
sacrificiũ deuotiõis vel oĩno rapik de ma
nu tenent;. vel sepe polluik vsq̃ ad lachry
mas offerẽtis Fitq̃ miserabilis. ⁊ iniqua
misere aie diuisio: spũ ⁊ rõne volũtatẽ cor-
dis. ⁊ intentionẽ. ⁊ corpis sibi pmptũ ob-
sequiũ defendẽte: aiali ꝓ improbitate. si
bi affectũ preripiẽte ⁊ intellectũ: mente se-
pius sine fructu remanẽte.. Hinc in anis
infirmiorib⁹ ⁊ in q̃b⁹ ꝗcupie carnis ⁊ secu
li: necdũ pfecte mortificate sunt: vitia pas-
sim curiositat; ebulliũt. Hinc solitudinis
⁊ silentij q̃runk inordinate et ꝓposito ini-
mice ꝗsolatiões: in via regia cõmuniũ in-
stitutionũ furtiua ꝓprie voluntat; diuerti
cula: solitoꝝ fastidiũ. p̃sumptio nouitatũ
q̃ quidẽ egri animi pruritũ ⁊ tedia: q̃si cõ-
fricando. videnk ad horã liuire: ⁊ calefaci
unt. ⁊ accendũt: ⁊ vt postea neq̃us feruear
⁊ amplius pruriat: efficiunt. Hinc q̃tidie

fiūt noue occupatiōes: noue actionū ⁊ laboꝝ adinuentiōes. lectiōes diuerse nō ad edificandū aīm: sed ad fallendū tardātis diei tedium. vt cū dānauerit solitarius oīa vetera: oīa solita ⁊ defecerint noua: nō restat nisi odium celle: et fuga matura. Propter q̄d pia simplicitas: et in p̄fessione religionis ⁊ solitudinis noui homīs q̄ non habz vel rōnem ducentē vel affectū trahentē vel discretionē moderantē. sed vt q̄dam vtik in semetipso tanq̄ a figulo figmēti: lege quadā mādatoꝝ q̄si manib⁹ alienis faciēda est ⁊ formāda in oi patiētia. in rota volubilis obedientie: ⁊ in igne p̄bationis sue: plasmatoris ⁊ formatoris sui volūtati ⁊ arbitrio subdēda. Nā ⁊ si calet igenio si viget arte: si p̄ceminet intellectu: instrumēta sunt hec tā vicioꝝ q̄ ꝓtutū. Nō g̃ refugiat doceri. vti eo in bono: quo et in malo vti pōt. q̄ ꝓprīū virtut⁹ op⁹ est. Ingenīū corp⁹ adaptet. ars natura informet ⁊ intellect⁹ nō elatū faciat animū. sed docibile. Ingenīū quippe ars ⁊ intellectus et alia hmōi gratuito habent: aliter virtus. Virtus em vult doceri cū hūilitate. queri cū laboze. haberi amoze. Naz cū oibus his digna sit nec alit vel doceri vl queri. vl haberi pōt. Primū quidē docēdus est rudis incola heremi. secūdū aplicam pauli institutionē. vt exhibeat corp⁹ suū hostiam viuentē sctām. deo pla. ratio. obsequii. suū. Qui etiā cōpescens in nouitio seruoꝝ ānālis hoīs q̄ nondū p̄cipit ea que dei sunt circa spūalia ac diuina ꝓperā ⁊ curiosam inq̄sitionē subiūxit dicens. Dico em p gr̄am dei: q̄ data est mihi: oibus q̄ sunt inter vos: nō plus sapere: quā oportet sapere: sed sape ad sobrietatē. Quia em oīs vel p̄cipue anālis hoīs institutio circa corpus est: ⁊ circa exterioꝝ cōpositionē. docendus rōnabiliter mortificare corpus suū et mēbra sua q̄ sunt sup terrā: ⁊ in carnē ac spiritū: q̄ inuicē iugit aduersuz se cōcupiscūt: iustū rōnis ac discretiōis iudiciū habere: nec alicui⁹ eorū in iudicio accipe p̄sonaz. Docēdus est sic hīe corpus suū: sicut egrū cōmendatū: cui vel multū volēti inutilia sunt negāda. vtilia ꝓ ⁊ nolēti ingerēda. Sic de eo agere sic de nō suo: sed eius a q̄ p̄cio magno empti sumus vt glorificem⁹ eū in corpe nostro Rursumq̄ docēdus est cauere: q̄ peccatori ꝓpto dñs p ꝓphetā improperat. Proiecistis me inquies post tergū vestrū. Multūq̄ cauendū esse. ne p necessarijs huius vite vel cōmodis a ꝓpositi rectitudine vel dignitate nature. in amoze vel honoze corpis sui. sinat in aliquo degenerare spm̄ suū. Ideoq̄ durius tractandū est corp⁹: ne rebellet: ne insolescat: sic tū vt seruire sufficiat. q̄ ad seruiēdū spūi datū est. Nec sic habēdū est tanq̄ ꝓpter illud viuam⁹. sed tanq̄ sine quo viuere nō possumus. Fedus em q̄d habem⁹ cū corpore nō quādocūq̄ volum⁹ possum⁹ abrūpere. sed legittimā eius resolutionez patiēter nos expectare oportet. ⁊ interim. q̄ legittimi federis sunt obseruare. Sic g̃ nobis est cū eo cōueniendū. vel cōueniendū q̄si non diu nob sit cū eo cōmorādū. sicq̄ vt si alit euenerit nō vrgeamus ad exeunduz. In q̄ multū ⁊ scrupulose laborandū: ⁊ periculose sepe fuerat erranduz. nisi lex obedientie. et celle plenā cōmunis institutiōis formā tradens ingredienti de victu ⁊ vestitu. de laboze ⁊ q̄ete. de silētio ⁊ solitudine. ⁊ omnib⁹ que ad exteriorꝝ hoīs cultū vel necessitatē spectāt. fratrē obedientē ⁊ patientez ⁊ quietū in reliquū cautū redderet ⁊ securū. In q̄bus sic semel circūcisa sunt omīa. ⁊ p̄cisa supflua. sic intra ꝓgrue sufficientie termios. ⁊ generalis cōtinētie limites circūscripta sunt omīa necessaria. vt sit q̄ fortes cupiāt. ⁊ infirmi nō refugiāt. nec vlterius quātitas ꝓfessoꝝ: ledere possit in aliquo vrentiū cū gr̄arū actione ꝓsciam. nec q̄ sunt amputata tentare debeāt aliquatenus in seruo dei corpis bñ morigerati. et recte educati sufficientiā. In quib⁹ sic salomō dicit. q̄ ambulat simplicit ambulat cōfidenter. q̄ ꝓo mentis est dure. curruet in malū. Licet em necessitas sic sit ordinata vt nec q̄rele sit locus vllus. ⁊ oīs sit superfluitas amputāda. si q̄d tū vel publice vl ꝓuatim addendū est vel muniendus. hō in ꝓtis est arbitrio absq̄ oīm̄ scrupulo obedientiū subdituꝝ. vl periculo. Instituend⁹ est g̃ nouus heremita ad cōis institutiōis normā: cōcupiscentias carnis sue penitentia cōtinua domare. ⁊ ad cōtemnēda cetera ad suūpius cōtemptū venire. Premus

nien dus est assidue cōtra tentatiōes: acri⸗
ūs in solitatiū nouitiū desciuientes. cū ser⸗
uū dei gratis deo seruentē nō cessent sol⸗
licitare vicia. mercedē oblate delectatiōis
dyabolo suggerente. carne cōcupiscētie. se
culo cōcupiscenda ingerente. Tentat em̄
nos dñs deus nr̄. vt scias si diligam⁹ eū.
an nō vt ipse quasi nesciēs agnoscas. sed
vt plenius. et in ipa nobis tentatiōe inno
tescat. Sed ille tentatiōes facile vincunt.
et facile a rōne eis occurrit. q̄ vel suspecte
sunt: vel prima facie male esse innotescūt.
que ꝓo sub specie boni se ingerūt. ⁊ diffi⸗
cilius discernunt ⁊ periculosius admittū⸗
tur. Sicut em̄ difficilime tenet modus in
eo quod bene esse credit. ita nō semper tu⸗
tus est omis boni appetit⁹. Omniuz aut
tentationū. ⁊ cogitationū malarū. ⁊ inu⸗
tiliū sentina: ociū est. Sūma etem̄ mentis
malicia est ociū iners. Nunq̄ ociosus sit
seruus dei. q̄uis a deo feriat⁹ sit. Nomē
quippe tam suspectum ⁊ vanū. ⁊ molle: rei
tam certe. ēā sancte. tam secure imponen⸗
dū non est. Ociosuz nō est vacare deo. im
mo negociozū negociū. hoc est quid qui
cunq̄ in cella nō agit fideliter. ⁊ feruenter
quodcunq̄ agat. ꝗ ꝓpter hoc non agit sez
vt deo seruiat. in eo qd agit. ociat. Vbi p
vitando ocio: ociosa sectari ridiculum est.
Ociosum autē est. qd nullā habet vtilita
tem. vel vtilitatis intentionē. Non autez
hoc tantūmodo agenduz est. vt cū aliqua
delectatiōe vel sine grandi nausea ocy dis
es transigat. sed vt etiā de parta dieta ad
profectū mentis semp aliq̄d in cōscientia
resideat. aliq̄d quotidie in thesaurū cor⸗
dis congerat. Nec ea die bonus cellita se
vixisse debz existimare. in qua nil eoruz se
egisse recolit. ꝓpter que in cella viuit. Que
ris quid agas. vel in quo te occupes. Pri
mū extra quotidianū ozonū sacrificium
vel lectiōis studiū quotidie cōscientie dis⸗
cussioni. emēdationi. mozū cōpositioni: ps
sma diei negāda nō est. Deinde opanduz
est aliq̄d manibz: qd inūgit nō tā q̄ aim
delectādo ad hozā detineat: q̄ qd spūali⸗
bus studiis delectatiōz ꝓseruet ⁊ nutriat:
in q̄ remittat ad hozā anim⁹: nō resoluat:
vnde se facile mox vt sibi ad seipm redeū
dū ē visum fuerit expediat. sine cōtrouer⸗
sia inhibent⁹ volūtatis. absq̄ cōtagio cō
tracte delectatiōis. vel mēozie imaginan⸗
tis. Nō em̄ vir ꝓpter mulierē: sz mulier p⸗
ꝓpter virū. Non spiritualia exercicia sunt
ꝓpter corpalia: sed corpalia ꝓpter spūalia.
Propterea sic viro creato collatū est: vt cō⸗
paratū ei adiutoriū sit sibi ex ipa homis
substantia. sic cū in adiutoriū spūalis stu⸗
dij necessaria sint: nō tm̄ in ꝗ semp eque cō⸗
uenire vident oia corpalia exercicia: sed q̄
cū spūalib⁹ ꝓpriozē vident hīe sit ritudinē
et affinitatē: sicut ad edificationē spūalem
meditari: qd scribat vt scribere: qd legat.
Sub diuinalia exercitia et opa: sic sensus
distrahūt sic sepe etiaz spm̄ exhauriūt: nisi
cū grauiore ruraliū laboze opeꝝ. sit maioz
cōtritio corpis: vsq̄ ad ꝗtritionē ⁊ hūilia
tionē cordis. Fatigatiōis em̄ sue pssure ex
pmūt sepe vehemēriozis affectū deuotio⸗
nis. qd in laboze ieiunioꝝ. vigiliaꝝ ⁊ om
niū: in q̄bus afflictio corpis est: crebzo fie⸗
ri manifestū est. Serius tm̄ animus ⁊ pru
dēs: ad oēm se compat laborē: nec ī eo dis⸗
soluit: sz p eū magis in seipm colligit. Qui
semp p oculis hz: nō tm̄ qd agit. q̄ q̄ agē⸗
dū intēdit. oīs ꝗsummatiōis videt finez.
quo inq̄tum veri⁹ innitit: intātū etiā fer⸗
uenti⁹ ⁊ fideli⁹ manib⁹ opat: toti⁹ sibi cor
poris sui subiciēs fuiturez. Cogunt em̄ in
vnū sensus a disciplīa bone volūtatis: nec
lasciuire eis vacat a pōdere laboris: sz sub⸗
iecti ⁊ hūiliati obsequiū spūs docent cōs⸗
formari ei: ⁊ in laboris pticipatōe: ⁊ in cō
solatiōis expectatiōe. Inordinata em̄ na
tura ꝓpetm̄ ⁊ a cōditiōis sue rectitudie ex
orbitās: si ad deū fuerit ꝗuersa recuperat
cito ꝗ modo timoris: ⁊ amoris quez hz ad
deū: q̄cūq̄ pdidit auersa: ⁊ vbi cepit spūs
reformari ad imaginē cōditoris sui: mox
etiā reflorens caro ex volūtate sua: incipit
ꝗformari reformato spūi. nā ⁊ ꝗ sensū suū
incipit eā delectare q̄cq̄d delectat spm̄ suū
Insup ⁊ p multiplici ōfectu suo ex pēa pcti
multiplicit sitiēs ad deū: nōnunq̄ etiā ꝗtē
dit p̄cedere rectorē suū. Delectationes em̄
nō pdim⁹. sed mutam⁹ a corpe ad animū
a sensib⁹ ad cōsciam. Panis furfureus: et
simpler aqua: olera ⁊ legumina simplicia
nequaq̄ res delectabiles sunt. sed ī amo⸗
re xpi: ⁊ in desiderio interne delectationis

ventri bñ morigerato gratant ex his satis-
facere posse valde delectabile ē. Quot mi
lia pauper ex his vel ex aliq̄ hor delecta
bilit satisfaciūt nature. Facillimū quippe
z delectabile eēt adiūcto amoris dei cōdi
mēto fm naturaz viuere. si insania nostra
nos pmitteret. Qua sanata stati naturali
bus natura arridet. Eodēmō z de labore
Rustic⁹ duros hz neruos. fortes lacertos
exercitatio h̄ facit: sicut torpore mollescit.
Volūtas facit vsum. vsus exercitiū. exer-
citiū vires in oī labore submistrat. Sz re
deam⁹ ad ꝓpositū. Hoc oīb⁹ modis agat
z laborет ociū nr̄m. vt nunq̄z sim⁹ ociosi.
z semp̄ sit negociū nr̄m. vt pfecte cōsumet
in nob. qd̄ dicit apl̄us aīalibus z insipiē-
tibus. humanū inq̄t dico ꝓter infirmita
tē carnis vīe. Sicut exhibuist⁹ mēbra ve-
stra seruire īmundicie z iniq̄tati: ita nūc ex
hibete mēbra vra seruire iusticie in sancti
ficationē. Audiat h̄ attenti⁹ amicū corpo
ris sui mācipiū. anialis hō q̄ incipit corp⁹
suū subdere spūi. z adaptare semetip̄m ad
ea q̄ dei sunt pcipiēda. z ad exiendaz fede
seruitut⁹ necessitatē: ꝯtra carnis sue dñan
tē ꝯsuetudinē se accingat. necessitatē faci-
ens sibi ꝯ necessitatē. z ꝯsuetudinez ꝯ con
suetudinē: z affectū sibi formet ꝯ affectuz:
donec plen⁹ mereat accipe delectationez
ꝯ delectationē: vt delectatōnib⁹ carnis ac
seculi. scōm ꝯsiliū apl̄i saltē tm̄ eū delectet
carere: q̄ntuz eū delectabat ꝑmo eas hīe.
tantū delectet eū de mēbris sui corpis ser
uire iusticie in sanctificationē: q̄tum ꝑus
delectabat eū seruire īmundicie z iniq̄tati
ad iniq̄tatē. Hec est pfectio aīalis. in suo
statu vel nouity incipiētis. Qui cū cōsu-
mauerit h̄ aniale. vel hūanū. si nō respexe
rit retro: sed fideliť in anteriora se extende-
rit. cito ueniet ad illud diuinū. vt incipi
at apl̄hēdere: sicut apl̄hēsus est. z cogno-
scere. sic cognit⁹ est. Hoc autē opus nō in
vno fit momēto ꝯuersiōis. nō est vni⁹ di-
ei. sed multi rpis. multi laboris. multi su-
doris. fm grām dei miserētis: z studiū ho
minis volent⁹ z currētis. Omniū ꝓ bo-
nor hor officina est cella. z stabilis pseue
rātia in ea. Jn q̄ quicūq̄z cū sua paupt̄ate
bñ cōuenit. diues est. Et q̄cunq̄z bonā vo
lūtatē habuerit. secū hz. q̄cq̄d ad bñ viuē-
dū ei o pus est. Quāuis bone volūtat⁹ nō
semp credi expedit. sed frenāda est. sed regē
da est. z maxie in incipiēte. Regat sancte
obediētie regula bonā volūtatem. illa ꝓ
corpus. z doceat illud posse cōsistere in lo-
co. cellā pati. secūq̄z morari qd̄ in ꝓficiēte
bone compositiōis initiū est. z certū bone
spei argumentū. Impossibile est hoīem fi
deliť figere in vno animū suum. q̄ nō ꝑus
alicui loco pseuerant⁹ affixerit corpus suū.
Nā q̄ egritudinez animi migrādo de loco
ad locum effugere nitiť. sic est sicut q̄ fugit
vmbrā corpis sui. seip̄m fugit: seip̄m circū
fert. locū mutat nō animū. eundē vbiq̄z se
inuenit. nisi q̄ deteriorē facit ipsa mobili-
tas. sic ledere solet egrū. q̄ circūferendo cō
cutiť. Egrū em̄ se sciat: z vacet circa causa
rias ꝑtes egritudīs sue: et si nō interrūpiť
quies: remedia ꝯtinuata cito pficiēt: z sa-
nat⁹ aīus ab alienatiōib⁹: z captiuitatib⁹
suis tot⁹ in deo suus efficiet. Cura eget: et
nō modica nō inq̄nata. sed infecta natu-
ra. Incumbat ḡ immobile valitudinario
suo. Sic em̄ solet appellare medici valitu
dinū curādaz officinā: z remedū suscepti
ꝑsequat vsuz vsq̄z ad sanitat⁹ exp̄imētuz
Valitudinariū tuū o egrote o lāguide cel
la tua est. remediū in q̄ curari cepisti: obe-
diētia est ꝓa. Sed scito: q̄ remedia crebro
mutata nocēt: naturā disturbāt. z egrū di
stermināt. nā z qui aliq̄ pgit: si vnā certaz
tenuerit viā: cito ueniet: quo tendit: z iti
neris: z laboris faciet finē. si ꝓ multas ag-
gredit vias: errat: nec laboris aliq̄n finez
facit. qz error finē nō hz. Non ḡ medium
mutes: nec aliud p alio accipias. sed vsq̄z
ad terminū perfecte sanitat⁹ medicinalis
obediētie remedio vtere nec abijcias eā vt
ingrat⁹: cū fact⁹ fueris sanus: sed tn̄ in re-
liquū alio mō ea vti pmitteris. Si ḡ ad
sanitatē festinas: vide: vt nil vel modicū
a temeriō agere p̄sumas medico incōsul
to. a quo: si opam medicant⁹ expectas: ne-
cesse est vt vuln⁹ tuū semp detegere nō eru
bescas: erubesce: sed tn̄ reuela totū: nec ab-
scōdas. Sūt em̄ q̄ cōfitendo sicut fabulaz
enarrāt suor hystoriā pcōr: z egritudies
aie sue sine ꝯfusione diuūerāt: z pene sine
penitētia. z sine affectu dolor⁹. Cito. n. la
chrymas inuenit: z resoluit in gemitū: qui

hz sensuz dolozis. Si ꝓo male egritudini despabilioz stupoz accesserit. hic in eo. qd nō dolet. q̄nto sanitate videt esse ꝓpinqoz tanto ab ea fit remotioz. Qz si medicꝰ q̄si clemētioz fuerit: vt q̄si vnguētz emplastrz lenioribz omia voluerit curare: tu age ꝓ te metipō z remedij fozziorz z celeriorz auidꝰ sanitatz ferrū rectre: cauteriū exposce. Medicꝰ tibi semp presto est: patus est. Ne eim hozroz sit tibi tua solitudo: et vt tutꝰ in cella habites: tres tibi ōputati sunt custodes. s. deus: ꝯscia: z spūalis pat. Deo debes pietatē: cui te totū impēdas: ꝯscie tue honozē: cozā q̄ peccare erubescas. pzi spūali obedientiā charitatz. ad q̄ de oib recurras Insup vt gratū me hēas: addā tibi z q̄rtū z q̄diu puulus es z donec plenꝰ ad discas diuinā cogitare pnitaz. pedagogū tibi pcurabo. Elige tibi tuipē hoiem ꝯsilio meo cuiꝰ vite exēplar sic cozdi tuo insederit. reuerētia inbeserit vt q̄tiens eiꝰ recozdatꝰ fuerz. ad reuerētiā cogitati assurgas. z temetipm ozdies z cōponas. Qui cogitatus acsi spūs sit. in affectū mutue charitatz emēdet in te oia emēdanda. z tū nullū patiat dānuz secreti tui solitudo tua. Hic pnūs tibi adlit. q̄cunq̄ voluerz. occurrat sepe z cū noluerz. increpatiōe eiꝰ describentur tibi cogitata: scta eiꝰ seueritas. ꝯsolationes. pietas z benignitas. exēplū scte vite. sinceritas. Nam omnes cogitationes tuas. cū ab eo videri cogitab. ac si videat ac si arguat. emēdare cogeris. Sic secūdū pceptuz apli sollicite temetipm custodi. et vt temetipm semp inspicias: ab oib oculos auerte. Egregiū instrumentuz cozpis esset oculus si sic cetera. sic etiā videre posz semetipm. Qd cū interiozi oculo cōcessum sit. si ad exteriorz exemplū seipm negligēs. vacat circa aliena: etiā cuz vult. nō sufficit redire ad seipm. Tibi vaca. multa tuipse tibi sollicitudis materia es. Exclude etiā ab oculis exterioribz qd cōsueuisti videre: ab interioribz qd amare: qz nil tā facile reerudescit q̄ amoz. z maxīe interioribz. z recētioribz anis. Aude etiā nōnunq̄ sape et emulari charismata meliora. et tuipē tibi esto gabola edificatōis. Alia cella tua exterioz. alia interioz. Exterioz est domꝰ. in q̄ bitat aia tua cū cozpe tuo. interioz est cōscientia tua quā inhabitare debet omniū interiozꝯ tuozꝯ interioz deꝰ cū spū tuo. Hostiū clausure exteriozis. signū est hostij circūstantie interiozis. vt sic sensus cozpis ꝯ exteriozē clausurā fozis vagari nō ꝯmittitur. sic interioz sensus ad suū semp interꝰ cohibeat Dilige q̄ interiozē cellā tuā. diligē exteriozē. z vnicuiq̄ suū impēde cultuz Tegat te exterioz nō abscōdat. nō vt peccēs occultꝰ. sz vt tutꝰ viuas. Nō eim scis o rudis incola. qd celle debeas. si nō cogitas quō in ea nō solū modo vitijs tuis careris. sed etiaz nō habes rixari cū alienis: nescis z q̄ conscie tue debeas honozez. q̄cunq̄ in ea nō expiris grām sancti spūs. et interne suauitatz dulcedinē Da q̄ vtriq̄ celle honozē suuz: z tu tibi in ea vendica pmatū tuū. disce in ea secundū cōis instituti leges tu tibi pesse. z vitā ozdinare. z mozes cōponere. z temetipm iudicare te ipm apud teipm accusare. sepe etiā ꝯdemnare. nec impunitū dimittere. Sedeat iudicās iusticia. stet erea. z seipam accusans conscia. Nemo te plus diligit te. nemo fideliꝰ iudicabit. Hane pterite noctz fac q̄ temetipo exactionē. z vēture diei tu tibi indicito canonē. vespe diei pterite rationez exige. z supueniētis noctz fac indictionez. Sic districto. nequaq̄ tibi aliqn̄ lasciuire vacabit. Singulis hozis scōm cōmunis instituti canonem sua distribue exercicia. cui spūalia. spūalia: cui cozpozalia. cozpozalia: in q̄bus sic exoluat oīe debituz spūs deo. cozpꝰ spiritui. vt si q̄d fuerit intermissuz. si q̄d neglectū. si q̄d impfectuz. suo modo. suo loco. suo tēpoze nō eat impunitū vel irrecōpensatū. in q̄bus extra illas hozas. de q̄bus dicit ꝓpheta. septies in die laudē dixi tibi. maturinū ac vespertinū sacrificiū ac medie noctis est maxīe obseruādū. Nō eim frustra ait ꝓpheta. Ecce astabo tibi. z vide. qz tūc a curis exteriozib adhuc sumꝰ ieiuni. z dirigat ozatio mea. si. incen. in ꝯspe. tu. eleua. ma me. sacri. vesp. qz tūc ab huꝰ mūdi impedimētis iā q̄dammō inuenimur digesti. Qui z in nocturnis vigilijs nris. in q̄bꝰ media nocte surgimꝰ ad ꝯfitendū noi dñi: cōfessiones eiusdē ozdinis cōtexēs. in die inq̄t tribulatiōis mee deū exq̄si. mā. me. noc. cōtra

e.et nō su.de. Istis em̄ horis potissimū co
rā deo debem⁹ nosmetipos cōstituere q̄si
facie ad facie.⁊ in lumīe vult⁹ ei⁹ pspicere
tribulationē ⁊ dolorē nob de nob inueni
re.⁊ nomē dei inuocare.scopēdo spm̄ nrm
donec incalescat ambiēdo ad memoriaz
abūdātie suauitatz sue:donec ipe in cordi
bus nris indulcescat.⁊ tūc maxīe nobis
agendū est.q̄ ḋdaz dixit. Dalo in eccla
quicq loq verba sensui meo q̄ decē milia
verboz sine intellectu. Et illud.psallā spi
ritu psallā ⁊ mēte.orabo spū.orabo ⁊ mē
te. Tūc em̄ mēte ⁊ spū aggregādi sūt fru
ctus sui.vt exinde vl'in abūdantia bōdi
ctiōis dei in ḋetez noctz relaxemur.vl' sur
gentib⁹ nob ad laudes dei.oīs exinde te
noz opis nri in ipi⁹ laudib⁹ formek ac vi
uificek. Idcirco in p̄uenientibus nocturnis
vigilijs.nō expedit multitudine psalmo
rū obruere intellectū.⁊ exhaurire spm̄.vel
extinguere.Sz q̄diu sobri⁹ inuenik pieta
te afficiēdus est.⁊ suo itinere dirigēd⁹ ad
deū.donec dilatato corde currere incipi
at vsq̄ ad finē opis dei. postmodū feruo
ris sui modū siue tenorē habitur⁹ nisi ma
gna intercidak negligētia.vel omittak vo
lūtaria miseria. Scit aūt etiā ḋcunq̄ sen
sum xpi hz q̄ntuz pietati xpiane expediat
q̄ntum dei p̄uū.⁊ seruū redēptoris xpi de
ceat.⁊ vtile ei sit:vna saltez aliq̄ diei hora
passiōis ⁊ redēptiōis ipsi⁹ attenti⁹ recole
re bōficia ad fruendū suauik in ꝓscientia.
et recūdendū fidelik in mēoria:qō est spiri
tualiter manducare corp⁹ christi.⁊ bibere
ei⁹ sanguinē in memoriā ei⁹.q̄ oībus ī se
credentib⁹ precepit dicēs. hoc facite in me
am cōmemorationē. In ḋ etiā ꝓpter pecca
tū inobedietie.q̄ impiū sit horez tāte dei
pietatz immemorē esse.palā oībus est:cuz
amici hois abeūtis sub quolibet signo cō
mendatā memoriā nephas sit oblīuisci.
Si quidē sancte hui⁹ ac reuerende cōme
morationis mysteriū suo modo.suo tēpore
suo loco celebrare licz paucis hoīb⁹ ḋbus
hoc creditū est mysteriū Rem ꝓ sacramē
ti.vel mysterij in oī tpe ⁊ oī loco dñatio
nis dei.modo ḋ traditū est.hoc est debite
pietatz affectu agere.⁊ cōtrectare.⁊ sumere
sibi in salutez oīb⁹ in p̄mptu est ḋbus dī.
vos aūt gen⁹ electū. regale sacerdotium.
gens sctā ꝓprius acḋsitionis vt virtutes an
nuncietis ei⁹ qui de tenebrz vos vocauit
in admirabile lumē suū. nā ⁊ sacramentū
sicut accipit ad vitā dign⁹ sic ad mortem
suā ⁊ iudiciū indign⁹. Rem ꝓ sacramēti
nemo p̄cipit nisi dign⁹ ⁊ ydone⁹. Sacra
mentū em̄ sine re sacramēti sumenti mors
est. Res ꝓ sacramēti etiā p̄ter sacramē
tū sumēti vita eterna est. Si aūt vis ⁊ ve
re vis oībus horis tā diei q̄ noctz hoc ti
bi ī cella tua p̄sto est. q̄tiens in cōmemo
rationē eius ḋ pro te passus est huic facto
ei⁹ pie ac fideliḋ fueris affect⁹ corp⁹ eius
māducas ⁊ sanguinē bibis. Quādiu in
eo manes p amorē ⁊ ipsei te p sctitatz ⁊ iu
sticie opationē.in ei⁹ corpe ⁊ mēbris eius
cōputatz. Deinde etiā certz horis certe lec
tiōi vacandū est. Fortuita em̄ ⁊ varia lec
tio ⁊ q̄si casu repta nō edificat sed reddit
animū instabilē:⁊ leuiḋ admissa.leuius re
cedit a memoria. Sz certz ingenijs immo
randuz est ⁊ assuefaciend⁹ est aīus. Quo
em̄ spū sc̄pture facte sunt:eo spū legi desi
derāt ipso etiā intelligēde sunt. Hunc q̄ in
gredierz ī sensuz pauli:donec vsu bone in
tentiōis in lectiōe ei⁹:⁊ studio assidue me
ditatiōis spm̄ ei⁹ imbiberis. Hunc q̄ intel
liges dauid:donec ipsa experientia ipsos
psalmoz affect⁹ induerz. Sicq̄ de reliq̄s
Et ī omī sc̄ptura tm̄ distat studiū a lcōne
q̄tum amicicia ab hospitio: socialis affe
ctio a fortuita salutatiōe. Sz et de quotti
diana lectiōe aliq̄d q̄tidie in ventrē mē
orie dimittendū est:qō fideli⁹ digerak:⁊ sur
sum reuocatū crebri⁹ ruminek:qō ꝓposito
cōueniat:qō intentiōi pficiat:qō detineat
animū:vt aliena cogitare nō libeat. Hau
riēdus est sepe de lcōnis serie affect⁹:⁊ for
māda oīo: q̄ lectionē interrūpat ⁊ nō tam
impediat interrūpēdo.q̄ puriorē cōtinuo
animū ad intelligentiā lectiōis restituat.
Intentiōi seruit lcō. Si vere in lcōne de
um q̄rit:q̄ legit:omia que legit coopank ei
in hoc ipsum.⁊ captiuat sensus legentis:⁊
in seruitutē redigit oēm lectiōis intellectū
in obsequiū xpi. Si in aliud declinat sen
sus legētis:oia trahit post semetipsum:ni
hilq̄ tā sanctū tā piū inueit in sc̄pturz qō
seu p vanā gl̄iam.seu p distortū sensum.
seu p prauū intellectū nō applicet:vel ma

vrie: vel vanitati. In oib⁹ em̃ scpturis legẽti initiũ sapie dz esse timor dñi: vt in eo pmo solidet intẽtio legẽtis: ꝛ ex eo ordinetur. ꝛ exurgat tot⁹ leõnis intellect⁹ et sensus. A spualib⁹ ꝓo exercitijs in corpalia nunq̃ lõge vl in totuz recedat. sz facile ad ea posse redire aĩus assuescat ꝛ cuz illis se mutuat. istis sp inhereat. Sic em̃ sup̃ dictũ est. nõ vir ꝓpter mlierẽ sz mulier ꝓpter virũ: nec spualia ꝓpter carnalia: sed carnalia ꝓpt spualia. Corpalia ꝓo exercicia nũc dicim⁹ q̃ manuali ope corpalit exercent. Nã sunt ꝛ alia corpis exercicia in q̃bus necesse est corp⁹ laborare. sic sũt vigilie. ieiunia. ꝛ alia hmõi q̃ spualia nõ impediunt: sz iuuant si cũ rõne ꝛ discretiõe fiãt. Que si ex indiscretiõis vicio sic agant: vt vl de ficiente spũ: vl languẽte corpe spualia impediãt. q̃ sic est: corpi suo tulit boni oper⁹ effectũ. spũi affectũ. ꝓximo exẽplũ. deo honorẽ. Sacrileg⁹ est. ꝛ horũ oim in deũ reus. Nõ qõ ꝓm apli sensum nõ videat humanũ etiã h̃. ꝛ nõ deceat ꝛ non debeat. et iustũ nõ sit. caput aliqñ dolere in seruitio dei. qõ olim sepe vsq̃ ad dolorez laborauit ĩ vanitate secli. esurire ventrẽ vsq̃ ad rugitũ: q̃ sepe replet⁹ est vsq̃ ad vomituz: sed mod⁹ in oibus habẽdus est. Affligendũ est corp⁹ aliqñ sed nõ cõterendũ. Naz corpalis exercitatio ad modicũ q̃dem vtilis est. ꝓpter q̃d ad modicũ. h̃ est nõ in concupiscẽtijs. sed tñ cura carnis agenda est. Agenda ꝓo est sobrie ꝛ cũ spualib⁹ q̃daz disciplina vt neq̃ in mõ ei⁹ neq̃ in q̃litate neq̃ in q̃ntitate appeat aliq̃d qõ nõ deceat seruũ dei. Eis em̃ q̃ inhonesta sũt nr̃a. abũdantioẽ honorẽ circũdare debemus. Honesta ꝓo nr̃a nullius egẽt. Nõ solũ aurẽ h̃ sed ꝛ oẽm vitã nr̃am q̃ꝫ huis hoib⁹ occultã exhibere debem⁹ deo sctãm ꝛ honestam ꝛ oẽm ꝯuersationẽ nr̃am. sctis angelis cõspicabilẽ agere ꝛ delectabilẽ q̃ꝫ inter domesticos pietes inclusaz. O ia vita inq̃t aplus honeste fiãt in vob̃ Grata deo res est honestas ꝛ sanctoꝝ angeloꝝ amica Propter qõ etiã iubet aplus velari mulieres ꝓpter angelos q̃ cũ ꝓculdubio tam die q̃ꝫ nocte nobiscũ sint ĩ cellis nr̃is nos custodiẽtes ꝛ nr̃is studijs ꝯgaudẽtes ꝛ cooperãtes: placet eis vt etiã nullo hoie vidẽte oia nr̃a honeste fiãt. Sive ergo manducetz siue bibatis siue aliq̃d aliud facitz oia in noie dñi agite pie. sancte ꝛ religiose Si mãducas mẽsaz tuã p se satis sobriã sobrietas tua ponet. Et cũ mãducas ñe quaq̃ totus mãduces. sed corpe tuo suaz refectionẽ ꝓcurante. suã nõ neglegat anima sed de memoria suauitatz dñi vt scpturarũ aliq̃d qõ eã pascat meditãdo vel saltez memorãdo secũ ruminet ꝛ digerat. Sz et ipa necessitas nõ secularit nõ carnalit expleat. sed sic decet monachũ. sicut cõuenit suo dei. Nã etiã quo ad sanitatẽ corporis cibus q̃ntõ honesti⁹. et ordinatius sumit et ingerit tanto facili⁹ ꝛ salubrius digerit Obseruãdus est q̃ꝫ sumendi modus et tẽpus. cibi q̃ntitas ꝛ qualitas. fugiẽda sup̃flua et adulterina cõdimenta. Obseruandus est q̃ꝫ sumendi mod⁹. vt non effundat sup̃ oẽm cibũ aĩam suã. tẽpus ne ante hora. qualitas. vti q̃bus vtit cõitas fratrũ. excepta causa manifeste necessitatz. De cõdimẽtis ꝓo sufficiat. obsecro. vt comestibiles fiãt cibi nr̃i non ꝯcupiscibiles vel delectabiles. Sufficit em̃ cõcupiscentie malicia sua. q̃ vix aut nullo mõ ꝓtransire possit ad finẽ explende necessitatis. nisi per viã quantecũq̃ delectatiõis. si ceperit accipe irritamenta ab eis. q̃ perpetuuz suscipe bellũ aduersus eis oblectamenta. fiunt duo cõtra vnũ. et sic periclitat continentia. Deinde sicut de cibo dictuz est. sic ꝛ de somno. Caue inq̃tuz potes serue dei ne totus aliqñ dormias. ne sit somnus tuus nõ reqes lassi. sed sepultura corpis suffocati. nõ reparatio sed extinctio spũs tui. Suspecta res ꝛ somn⁹. et ex magna parte ebrietati similis. Excepta em̃ vicijs q̃bus in dormiente corpe dormitante ratiõe nõ est qui contradicat. q̃ꝫtum ad debituz continui profect⁹. nil tẽporis tam deperit de vita nostra. q̃ꝫ qõ somno deputat. Iturus ergo ad somnũ semp aliq̃d defer tecum in memoria vel cogitatõne in q̃ placide obdormias quod nõnunq̃ etiã somniare iuuet. qõ etiam euigilante te excipiẽs in statũ hesterne intentiõis te restituat. Sic tibi nox sicut dies illuminabit. et nox illuminatio tua erit ĩ delicijs tuis. Placide obdormies. in pace q̃sces. facile euigilabis

et surges facilis. ⁊ agilis eris ad redeũdũ in id. vnde nõ tut⁹ discessisti. Sobriũ em̃ cibũ. sobriũq; sensum sequit sobrius somnus. Carnalis ꝓo somn⁹ et brutus. et sic dicit. letheus abhominãdus est ꝓuo dei. De quo ꝓo post congruã quietẽ facile est sensus corpis ⁊ mẽtis euocare. ⁊ q̃si seruos dom⁹ patrissamilias ad opera necessaria spũi suscitare imittere. Huiusmodi somnus suo tpe. modo suo aspernãdus nõ est Sic prudens ⁊ deo deditus anim⁹ hẽ se dz in cella sua ⁊ in ꝓscientia sua. sicut prudẽs paterfamilias ĩ domo sua. Nõ habeat i domo sua sicut salomõ dicit mulierez litigiosam carnẽ suã. sed ad sobrietatẽ moderatã. ⁊ assuefactam ad obedientiã. ⁊ ad laborẽ paratã. vbiq; instituta. ⁊ esurire. et saturari. ⁊ abũdare. ⁊ penuriã pati. Habeat sensus exteriores nõ duces. sed seruientes. interiores. sobrios ⁊ efficaces. Hẽat oẽm oino domũ. vel familiã cogitationũ suaꝝ sic ordinatã ⁊ disciplinatã. vt dicat huic. vade. ⁊ vadit. ⁊ alio veni. et veniat. et seruo corpi. fac hoc: et absq; ꝓtradictiõe faciat. Qui sic semetipsum ordinat. ⁊ regit in conscia sua. optie sibi credend⁹. ⁊ cõmittendus est in cella sua. Sed hoc est pfectoꝝ vel pfecte iã incipientiũ. qõ ideo ꝓposuimus incipientib⁹ ⁊ nouitys. vt sciãt qd desit sibi. ⁊ quo extendere habeãt intẽtionẽ studij sui. Sciendũ ꝓo est: quia cuz de carnali. vel aniali sensu vel de rationali sciẽtia. vel de spũali sapiẽtia disserimus vnũ hominẽ describim⁹ in quo fm diuersos pfectus. ⁊ profectuũ ꝓuentus: ⁊ intentionis affect⁹: hec oia diuersis tẽporibus: possibile est inueniri. et tria hominũ genera singula scõm statuũ horũ ꝓprietates in pfessione religionis in cellis militantia. Quãuis celle dignitas. ⁊ sancte solitudinis secretuz. ⁊ solitarie pfessionis titulus nõ nisi pfectis cõuenire videt: quorũ sicut aplus dicit: est solidus cib⁹. ⁊ q̃ pro cõsuetudine exercitatos habẽt sensus ad discretionẽ boni. vel mali: in q̃ ⁊ si rõnalis q̃ primus est sapienti vtcũq; videret esse tolerãdus: sed certe aĩalis q̃ nõ ꝓcipit ea que dei sunt penit⁹ putaret arcẽdus: sed occurrit petrus aplus dicẽs q̃busdam si spiritũ sanctũ ipi acceperint sicut ⁊ nos. ego quis erã vt ꝓhiberẽ deũ. Spiritus em̃ sanctus bona volũtas est. nec em̃ sine grandi seruꝓulo mẽtis a q̃cunq; pfessionis altitudie arcẽdus est cui restis inhabitant⁹ ⁊ trahẽtis spũs bona volũtas est. Si q̃dẽ ex duobus hoim generib⁹ cellaꝝ habitatio supplẽda est. Scilicz vel de simplicib⁹ q̃ ⁊ sensu ⁊ volũtate ad assequndã religiosaz prudentiã feruẽtes apparuerint et habiles vl de prudentib⁹ q̃s religiose ⁊ sere simplicitat⁹ cõstiterit esse emulatores stulta ꝓo superbia vel supba stulticia a tabernacl⁹ iustoꝝ semp. pcul sit Est aũt oĩs supbia stulta q̃uis nõ oĩs stulticia supba. Stulticia em̃ sine supbia nõnunq̃ simplicitas inuenit. q̃ si ignorat forsan docibilis. ⁊ si neq̃t doceri forsan est tractabilis. ⁊ est ꝓpria ciuitas refugij simplicitat⁹ cohabitatio religiõis. nisi sit talis. q̃ nolit hũiliari. vl tã bruta. vt nõ possit regi vl tractari. Bona tñ volũtas. ⁊ si multũ sit bruta. non tñ est deserẽda. sz salutari ꝓsilio ad laboriosam ⁊ actuosaz vitã trãsmittẽda: Supba autẽ q̃uis sibi prudens videat dimittẽda sibi ⁊ abigẽda. Si em̃ admittit superb⁹. ꝑmadie q̃ ingredit habitare. incipit leges dare. Nimiũ stult⁹ ꝓo discere: nõ pot. q̃s inuenit. Sollicite g̃ ⁊ prudent ꝓpendendũ est. q̃s admittat ad habitandũ secũ. Qui em̃ habitat secũ nõ nisi seipm. q̃lis ipse est hz secũ. Malus g̃ homo nunq̃ tute secũ habitat. qz cũ malo homie habitat: ⁊ nemo molestior est ei. q̃ ipe sibi. Nã insani. ⁊ nimiũ demẽtes. ⁊ q̃ nõ sat⁹. q̃cunq; de cãmẽtis sue bũ cõpores sunt: custo diri solẽt nec sibi relinq̃ vel cõmitti. ne solitudie sua male vtant. Admittant g̃ aniales habiles. paupes spũ ad cohabitationẽ cellarũ sed vt fiãt ipi rõnales. ac spũales. nõ vt ꝓpter eos ipi. q̃ tã hoc esse meruerũt cõuertant retro: et efficiant aniales. Suscipiantur in oĩ benuolẽtia charitatis: portent in omni patiẽtia benignitat⁹. Sed q̃ eis cõpatiunt. non eis cõforment: nec sic querant eorũ profectũ: vt propter eos cogant incurrere ꝓpositi in religione rigoris defectũ. Jaz em̃ subintrauit de ere alieno sumptuosa. ⁊ q̃tuz pudor sinit ambitiosa cellarũ edificatio: ⁊ abiecta sancta simplicitate: et rusticitate: sicut salomon dicit ab al-

tissimo creata: quasi religiosas quasdā nobis creamꝰ habitationū honestates in q̄bus tm̄ cōpassum est anialibꝰ vt pene omnes in hoc effecti simus aiales. Dimissaz em̄ nobis a patribus nr̄is iure hereditario formā paupertatis ⁊ sancte simplicitatis speciē. verū decorē domus dei alienantes a nobis ⁊ a cellis nr̄is p̄ manus artificuz exq̄sitoꝝ cellas non tā heremiticas q̄z aromaticas edificamꝰ nob̄ singulas in titulo. C. solidoꝝ cōcupiscētias oc̄loꝝ nr̄orū de elemosinis pauperꝝ. Amputa dñe obprobriū. C. solidoꝝ a cellis pauperꝝ tuorū. Cur nō potiꝰ. C. denarioꝝ. Cur non potiꝰ nulloꝝ. Cur nō potiꝰ gratis filij gr̄e ipi sibi edificāt. Quid rñsum est moysi cū cōsumeret tabernaculū. Vide inq̄t omia facito secōm exēplar q̄d oñsum est tibi i mōte. Nō a seculi hoibus decet fieri tabnaculū dei cū hoibus. Ipsi q̄bus in altitudine mentis ostendit exemplar veri decoris domꝰ dei ipi edificēt sibi. Ipi q̄bus solliciturdo interioꝝ suoꝝ cōtemptū ⁊ negligētiam indicit oim exteriorū: ipi edificent sibi formā paupertatis ⁊ sancte simplicitatis speciē. ⁊ paterne frugalitatis. Liniamenta nulla sic aptabit artificū industria: sic eoꝝ negligentia. Ergo obsecro in pegrinatiōe huiꝰ seculi. in militia hac sup̄ terrā edificemus nob̄ nō domos ad habitandū sz tabernacula ad deserendū: vtpote cito inde vocādi: ⁊ emigraturi in patriā ⁊ ciuitatez nostrā ⁊ domū eternitatis nr̄e. In castris quippe sumꝰ: in alieno militamꝰ in alieno laboramus facile est q̄quid naturale est. Nūquid nō facile est solitario ⁊ sufficiens nature ⁊ vtile cōscientie. Ipsi sibi cellā de virgis cōtexere de luto plasmare: vndiq̄z opari ⁊ decentissime inhabitare. Et quid amplꝰ est requirendū. Credite frēs ⁊ vtinā experiri vob̄ nō cōtingat q̄z pulcritudines iste ⁊ forēses honestates cito virile propositū eneruant ⁊ masculinū animū effemināt. Nā ⁊ si ipo sepe vsu sopiunt earuz delectatiōes ⁊ si sint aliq̄ q̄ vtant huiusmodi quasi nō vtentes: tm̄ cōtemptu meliꝰ q̄z vsu vincunt hmōi affectiōes. Conferunt etiā nō modicū interioribꝰ nr̄is exteriora nr̄a ad sublimitudinē mentis aptata ⁊ cōposita ⁊ bono ꝓposito suo modo respondētia. Pauperioꝝ em̄ cultus in alijs frenat concupiscentiā: in alijs circa amorē paupertatis afficit cōscientiā. Sed ⁊ intentū interioribus suis animū magis decēt inculta oia. ⁊ neglecta exterioza q̄bus animꝰ ipe dū sepius alibi conuersari dinoscit: secz alibi magis occupatā intētio serā denunciat. ⁊ efficacit. r bone cōscientie cōsilia interioza. cui oia exterioza voluisse renunciat. Obsecro q̄ vt maneāt celle ille delicatiores sicut facte sunt. sed nō crescat nūerus earꝝ. Sintq̄z in valitudinaria fratribꝰ anialibꝰ. et infirmioribꝰ. donec cōualescāt. hoc est incipiant desiderare nō valitudinaria infirmorū: sed tabernacla militantiū in castris dei. Maneāt in exemplū posteris vr̄is: q̄a tales habuistis ⁊ spreuistis. Vos aūt q̄ spirituales estis: sicut hebrei. i. trāseūtes nō habētes hic ciuitatē manentē. sed futuraz inq̄rentes. edificare vob̄ sic cepistis casulas in q̄bus habiteris. In casulis em̄ habitauerūt pr̄es nr̄i habitātes in terra repromissionis q̄si in aliena cū coheredibꝰ promissiōis. expectātes fundamēta habētes ciuitatē. cuiꝰ artifex ⁊ cōditor est deus. nō acceptis repromissiōibus. sed alonge eas aspiciētes ⁊ salutātes ⁊ cōfitentes. q̄z hospites sunt ⁊ pegrini sup̄ terrā. Qui enim hec dicūt. significāt se patriā inq̄rere meliorē hoc est celestem. Idcirco pr̄es nr̄i in egypto ⁊ thebaida. sctē huius vite ardentissimi emulatores in solitudinibꝰ degentes angustiati. afflicti. q̄bus dignꝰ nō erat mūdus. ipsi sibi cellas edificabāt. in quibus tecti tantūmodo ⁊ circūsepti a turbine. et a pluuia turabank. in q̄bus heremitice frugalitatis delicijs affluētes locupletabant multos ipi egētes. quos q̄ noie dignius appellem nescio hoīes celestes aut angelos terrestres. degētes in terris. sz cōuersationē habentes in celis. Laborabāt manibus suis. et de laboze suo pauperes pascebāt esurientes ipsi. De vastitate heremi vrbiū pauperes alebant ⁊ infirmos. et in quibuslibet necessitatibꝰ positos sustentabāt viuētes de laboze suo. ⁊ habitātes in laboze manuū suarū. Quid ad hec dicemus nos nō aiales sed aialia terrena adherētes terre. ⁊ sensibꝰ carnis nr̄e. i sensu carnis nr̄e ambulātes. ⁊ ex alienis ma

nib⁹ pendētes. q̃uis cōsoleť nos: ille q̃ cū dines esset. pauꝑ pro nob factus est: ⁊ qui volūtarie pauꝑtatis dedit p̄ceptum. ipse eiusdē pauꝑtatis in semetipo nob formā dignat⁹ est demōstrare. Ut em̄ sciāt angelici paupes. q̃d eis faciendū sit. ipse etiaꝫ a fidelib⁹ pasci voluit. nōnunq̃ ab infidelib⁹. sz vt fideles faceret. vite necessaria accipe nō recusauit. Sz in p̄mitiua ecclesia paupes illos sctos. q̃ pro xpo rapinā bonorū suoꝝ perpessi fuerāt: vel scōm perfectiōis cōsiliū: vl omnia reliquerāt. vel vendiderāt: ⁊ fratrib⁹ cōmunia effecerāt. quātā sollicitudine: quāta pietate sancti apostoli alēdos a fidelib⁹ procurabāt. ⁊ liber actuū apostolorūz. ⁊ paulus in eplis suis manifeste demōstrat. Quod ⁊ si concedik liberius hocip̄m dño precipiēte. ⁊ ordināte. euāgeliū annūciantib⁹ de euāgelio viuere. ex apostolorūz tamē auctoritate nō negāk etiā euangelice viuentib⁹ sicut sanctis illis paupibus: qui tūc erant in hierusalē. qui etiā sancti paupes ob hoc vocank: q̃a in professiōe sanctitatis: ⁊ cōmunis vite nomē dederāt: et semetipos in hoc ip̄m paupēres sponte effecerāt. Qō em̄ aplus seuerissima auctoritate quibusdā denunciat: vt q̃ nō vult operari: nō manducet: continuo ostendēs: de q̃bus diceret: subiūxit dicēs. Audiuim⁹ em̄ quosdā ambulātes inter vos inq̃ete. nihil opantes. sed curiose agētes. Hys aūt q̃ huiusmodi sunt denūciam⁹: et obsecramus in dño iesu xpo: vt cū silentio operātes suū panez mādūcent. Suū: hoc est suo labore paratū ⁊ acquisitū. Et tamē ne illos: q̃uis inq̃etos nihil operātes: ⁊ curiose agētes: nomē tamē dñi invocatū sup se habētes: quasi exposuisse videk ⁊ abiecisse: statim ītulit dicēs. Vos aūt frēs nolite deficere bñficiētes in xpo iesu dño nro. Ac si diceret. Et si illi pseuerāt ī malicia siue negligētia sua: vos tū in sustentādis eis nolite deficere a bñficētia vra. Cū g̃ seuerissime sup⁹ denūciauerit nō mādūcādū nolētib⁹ opari: postmodum ꝓ nō valētib⁹ opari. sz nihil opantib⁹ aliq̃ntulū se exhibuerit clementiorē possum⁹ dicere fm textū verboꝝ ei⁹: ne oino oberraret a vero nō volentib⁹ q̃uis valentib⁹ in tentatā esse illā seueritatē volentib⁹ autez sed nō valentib⁹ indulgentiā istā. sed etiā cū istis denūciet ⁊ obsecret in dño iesu xpo vt cū silentio panē suū manducēt: videnť panē nō suū mandūcare: nisi cū suū efficiant operādo: q̃tum opari possunt sub testimonio dei ⁊ ꝛ sciētie sue. Ignosce domine ignosce excusam⁹. tergiuersamur: sz nō est q̃ se abscōdat a lumie veritatis tue. qō sic illumiat ꝛ uersos. sic etiā ferit auersos. Non est em̄ occultatū os nr̄m a te: qō fecisti in occulto hoim. Nos aūt nobismetipsis facim⁹ illud occultū: qz vix est aliquis q̃ in eis q̃ a te sunt expiri velit: qō possit et qō p̄mptissime pōt q̃ncunq̃ fm carnē vel seculū: siue timor ī pulerit: siue cupiditas traxerit. Sz ⁊ si fallim⁹ hoies inscios: nō nos p̄mittas vt volētes fallere te. fallam⁹ nosmetipos. Nos nō laborām⁹: qz vl nō possum⁹: vel nō posse nob videť. vel cōsuetudine ocij: et deliciaꝝ nr̄aꝝ nos nō posse efficim⁹. Adorem⁹ g̃ semp: et p̄cidam⁹: et plorem⁹ coram te q̃ fecisti nos: et q̃ hocip̄m pctō nostro manifesto iudicio tuo occulto formasti nos: vt forsitā: qz nō multū hoc volum⁹. nō possumus: vel quia nō volumus cū potuim⁹. cū volumus nō possumus. Vescamur sane fm penā ade panem nr̄o: si non possum⁹ in sudore vult⁹ nr̄i in dolore cordis nr̄i: in lachrymis dolorūz si nō possum⁹ in sudore laboris. Magnaz hāc iacturā professionis nr̄e suppleat pietas ac deuotio cōsciētie humilis. Sint lachrymē nr̄e panes die ac nocte q̃diu dicitur anie nr̄e vbi est deus tu⁹. hoc est q̃diu peregrinak a dño deo suo: et a lumie vultus sui. Unū quidē erat necessariū. Sz q̃ nec in vno figimur: nec ī multū exercemur in quo ordine cōputabimur: vtinā cū illo de quo aplus dicit: et q̃ nō operak credenti aūt in eū q̃ iustificat impiū: reputabik fides eius ad iusticiā fm ꝓpositum gr̄e dei. Utinā cū peccatrice: cui multū dimissum est: qz multū dilexit. Et beata ania q̃ hoc iudicio apud deū meruit iustificari iudicio diligentiū nomē dñi. vt omissa omī iusticia operū ⁊ fiducia meritoꝝ in hoc solo iustificek qm̄ dilexit multū. Nā in diligēdo te de⁹: retributio magna est diligēti cōscientie ipa dilectio: deinde ꝓ vita etna. Sic frēs obsecro vos nō excusem⁹ nos: sz

accusem⁹ nos ⁊ cōfitemur. Et qui magni nois vmbrā ⁊ ꝓsonale quo ddā figmentū ꝓfectiōis apud hoies in dum⁹: apud deum cōsciētie nr̄e cognoscētes pauꝑtatē: nō vsqꝫquaqꝫ recedamus a veritate: ⁊ veritas liberabit nos. Deinde docendus est aialis incipiēs ⁊ xp̄i tirūculus deo appropinquare vt de⁹ appropinquet ei. Sic em̄ admonet ꝓpheta. Appropinquate deo et ipse appropinquabit vob. Nō solū em̄ faciendus est homo ⁊ formādus sed ⁊ viuificandus. ꝑmo em̄ formauit deus hoīm deinde spirauit in faciē eius spiraculū vite. ⁊ factus est hō in animā viuentē. Formatio homīs instructio est moralis. vita eius amor dei. Hūc fides cōcipit: spes pꝯurit: charitas format ⁊ viuificat Amor em̄ dei vel amor de⁹ spūsctūs amori hominis ⁊ spiritui se infundēs afficit eū sibi Et amās semetipm de homīe deus secuz vnū efficit ⁊ spiritū eius ⁊ amorē ei⁹. Sicut em̄ non hz corpus vnde viuat nisi de spū suo. sic affectus homīs qui amor dicit nō viuit hoc est nō amat deū nisi de spiritu sancto. Amorē ergo dei in hoīe ex gratia gentiuz lactat lectio. meditatio pascit. oratio cōfortat ⁊ illumīat. Aiali ꝓo ⁊ nouo in xp̄o homini ad exercitāda eius interiora melius ⁊ tutius ꝓponunt legenda ⁊ meditāda redēptoris nr̄i exercicia ⁊ ostendūt in eis exemplū humilitatis ꝓuocatio charitatis ⁊ affectus pietatis ⁊ descriptuꝝ sanctis: et sancorū tractibus. patruz moralia q̄ ⁊ planiora Proponēda sunt ei gesta ⁊ passiones sanctorū. Vbi nec laborandū ei sit in planicie hystoriali et semp aliquid occurrat. qd̄ nouicij animū excitet ad amorē dei. ⁊ cōtemptū sui. Porro alie hystorie delectant q̄dem cū legunt: sz non edificāt qui pot⁹ mentē inficiūt et in tpe orōnis: vel spūalis meditatiōis inutilia. q̄ vel noxia faciūt scaturire memoriā: lectionis q̄ppe modū sikis meditatio seq̄ solet Difficiliū etiā lectio sc̄pturarū fatigat nō reficit reuerioreē aim. frāgit intētionez. hebetat sensuz vel ingeniū. Docēdus ē etiā in orōne sursuz cor leuare: spūaliter orare: ꝗ corpib⁹ vel corpoꝝ imaginib⁹ cū deū cogitat cōtuz pōt recedere. Admonēdus est qnta pōt puritate cordis intēdere in eum: cui sacrificiū orōnis fit offert: seipm extēdere. q̄ offert intelligere qd̄ offert. Quātū em̄ videt vel intelligit euz cui offert tm̄ et in affectu est: ⁊ ei amor ipe est intellectus. Quātūqꝫ ipe ei in affectu est tm̄ sapit ei hō ipm. si dignū deo est qd̄ offert. ⁊ in eo sibi bñ est. Hmōi hoī orāti: vel meditāti: melius ac tuti⁹ sicut iā dictū est ꝓponit imago dñice natiuitatis ⁊ humanitatis eius passiōis ⁊ resurrectiōis. vt infirm⁹ anim⁹ qui nō nouit cogitare nisi corpora ⁊ corporalia. habeat aliquid: cui se afficiat. cui iuxta modū suuz pietatis intuitu inhereat Est quippe in forma mediatoris: in quo sicut legit in iob. visitans hō speciē suam nō peccet: hoc est cū intentiōis sue intuitū in eū dirigat. humanā in deo speciē cogitando: a vero nō vsqꝫquaqꝫ recedat: et dū per fidē ab homīe deū nō diuidit. deū aliquādo in hoīe apprehendere addiscat. In quo pauꝑibus spiritu: et simplicioribus filijs dei tāto ꝑmū solet eē affect⁹ dulcior: quāto hūane nature ꝓpinquior. Postmodū ꝓo fide migrante in affectū amplexantes ī medio cordis sui dulci amoꝝ amplexu xp̄m ihm̄ totū hoīem ꝓter hoīem assūptū: totū deū ꝓter assumentē deū: incipiunt eū iā nō fm carnē cognoscere cuius est ne dū fm deuz plene possint cogitare. Et sctificādo eū ī cordib⁹ suis offerre ei amāt vota sua q̄ distinxerūt labia sua: obsecrationes. orōnes. postulationes. grāru actiones pro tpe. ꝑ causa cōgruentes. Sūt em̄ orōnes alie breues ac simplices. sic eas format volūtas seu necessitas orantiꝝ ꝑ cā incidēti. Alie plixiores ⁊ rōnabiles. sic in inq̄sitiōe ꝓficiat⁹ petētes. q̄rentes. pulsantes donec accipiāt inueniāt. ⁊ apiat⁹ eis. Alie alacres spūales ⁊ fecūde in affectu feruētiꝝ ⁊ gaudio grē illūiantiꝝ. Et tpe sunt. quas apl's alto ordie diuūerat. obsecrationes. orōnes. postulationes. grāꝝ actiones. Nā postulatio. cū ꝑmaz posuim⁹ est circa obtinēda temꝑalia ⁊ necia aliq̄ vite hui⁹ in q̄ deus postulātis q̄dē approbās bona volūtatē facit tm̄ ipse qd̄ meli⁹ iudicat: ⁊ dat libenter ei qd̄ bñ postulat. ipsa ē de q̄ psalmista ait qm̄ adhuc ⁊ orō mea ī bnpla. eo. Hec est etiā hoim ipiorū. qz oim cōe est. sed maxime filiorꝝ seculi hui⁹ desiderare trāquillis

tatē pacis. sanitatē corpis. tēperiem aeris. ⁊ alia q̄ ad vite hui⁹ vsum spectāt. ⁊ necessitatē. ⁊ ad vtentiū volūtatē. Pro q̄bus q̄ fidelit postulāt. q̄ uis nō ea postulent nisi ad necitatē. tñ in h̄ ipo volūtati dei suā sp subijciūt Obsecratio ꝓ o est i exercicijs spiritualib⁹ anxia ad deuz instātia. in q̄b⁹ aī grāz succurrētē: q̄ apponit sciam nō apponit nisi dolorē. Oro ꝓ o est hois deo adherētis affectio. ⁊ familiar⁹ q̄dāz. et pia allocutio. ⁊ statio. illumiatio ment⁹ ad fruēdū q̄ diu lz. Porro grārūactio est i intellectu ⁊ cogitatiōe grē dei bone volūtat⁹ indeficiēs ad deū. ⁊ indefessa intētio. etiaz si aliqñ vl nō sit. vl rorpeat. siue actio exterior siue interior affectio. hec em est ō q̄ dic apl's. Velle adiacet mihi. pficere aūt bonū nō inuenio. Acsi dicat. Semp quidē velle adest. sz aliqñ iacet. h̄ est inefficax est qz pficere bonū q̄ro sz nō inuenio. Hec est charitas q̄ nūq̄ deficit. ipa est em sine intermissiōe oro seu grārūactio. de q̄ apl's ait. Semp sine intermissiōe orātes sp grās agētes. Est em iugis q̄dāz bonitas mentis ⁊ bñ cōpositi ani. ⁊ ad p̄tem deū in filijs dei bonitat⁹ ei⁹ quedā sit'itudo. orans ꝓ oib⁹ sp. ⁊ grās agens in oib⁹ tot modis in orone vel grārūactiōe in deū se iugit refundēs. q̄t in suis necessitatib⁹. vel ꝓsolatiōib⁹. in ꝓmi etiā vel cōpassiōib⁹ vel cōgratulatiōib⁹. causales in h̄ materias inuenit pius affectus. Hec aūt iugit in grārūactiōib⁹ est. qz q̄ sit est. sp in gaudio sancti spūs est. In postulatiōib⁹ q̄ pie ac fidelit orandū ē. sz nō est ī illis pnacit inherendū: qz nos nescim⁹. sz pat celest⁹ scit. q̄d in tpalib⁹ istis necesse nob sit. Obsecrationibus ꝓ o insistendū est. sz in oi hūilitate et patia. qz nō afferūt fructū nisi in patiētia. Nōnunq̄ em cū celer⁹ grā nō subueit. sit obsecranti celū eneū. ⁊ terra sua ferrea: Et cū relicta sibi cordis hūani duricia ad votū exaudiri nō merek anxietas desiderāt⁹. negari sibi existimat q̄ q̄d differk. Cunq̄ sic cananea illa p̄teriri se. ac despici ingemiscit. q̄si imūdiciā carnis p̄terita sibi peccata sua impurari vl improparī imaginatur Nōnunq̄ ꝓ o sine labore petēs accipit q̄rēs inueit. ⁊ pulsanti apit. Et ꝓsolationes ac suauitates orōnis iuenire tādē aliqñ merek labor obsecrator⁹ Nōnunq̄ etiā pure orōnis affect⁹ ⁊ bōa illa orōnis suauitas nō inuenit. sz q̄si inueit. cū nō petentem. nō q̄rentē. nō pulsantē. ⁊ q̄si nesciente grā p̄uenit. ⁊ tanq̄ gen⁹ fuo ꝓ recipit i mēsa filiorū. cū rudis adhuc. ⁊ incipiēs aius in eū orādi assumit affectū. q̄ ꝓ pmio scitat⁹ reddi solet merit⁹ pfectorū. Qō cū sit agit vt vl in iudiciū suuz nō liceat nescire negligēti. qō negligat. vl vt puocatio charitat⁹ amorē in eo vltro se offerent⁹ accendat. in q̄ ꝓhdolor plurimi fallunt. qz cuz pascunt pane filioꝝ. iā se eē filios arbitrātur. ⁊ deficiētes vñ pficere debebāt. et visitāte grā euanescūt a ꝓscia sua arbitrātes se aliq̄d esse cū nihil sint. Et de bonis dei nō emēdant. sed in durant. ⁊ fiūt de q̄bus psalmista dic. Inimici dñi mētiri sunt ei ⁊ er. te. eo. in scla. Et Cibauit illos ex adipe fru. ⁊ de pe. mel. sa. eos. Pascunt em a p̄ie deo aliqñ: p̄ciosiore grē substātia fui: vt affectēt eē filij. Ipi ꝓ o grā dei abutentes. efficiunt inimici. Et em abutant etiā sepīur⁹ sctis in pctis vel in ꝓcupiscētijs suis redeūtes ad eas post orōnes. dicūt sibi illud vtor⁹ manue. Si dñs voluisset nos occidere. nō suscepisset sacrificiū de manibus nr̄is. Quādilecta tabnacla tua dñe ꝓtutū in q̄b⁹ passer inueit sibi domū ⁊ turtur nidū vbi reponat pullos suos Passer inq̄ naturalit aīal viciosuz mobile. leue. importunū. garrulū ac ꝓnū in libidinez. Et turtur luct⁹ amica opaca solitudis familiar⁹ incola. forma simplicitat⁹ erēpluz castitat⁹. Ille sibi inueit i eis domū quietis ⁊ securitatis. Illa nidū sibi. vbi reponat pullos suos. q̄ fūt hec nisi iuuenū naturalit calidus sanguis ⁊ feruid⁹ anim⁹. etas labilis. curiositas q̄eta. ⁊ virilt maturitas. seri⁹ aius cast⁹ sobri⁹ p̄tesus exteriorū q̄tuz pōt. ⁊ intra semetipm recō dēs semetipm. Quoꝝ alterū in tabnaculis dñi ꝓtutū. in disciplia cellaꝝ inueit sibi ab oibus vicijs q̄tū firmamentū stabilitat⁹: et mānsionē securitat⁹. Alterū ꝓ o i secreto celle secretiorē recessuz conscie. vbi reponat ⁊ nutriat sctāꝝ affectionū suarū fruct⁹ ⁊ spiritualis sensus ꝓtēplatiōis. Passer solitari⁹ in tecto. h̄ est i altitudine ꝓtēplatiōis calcare amat hitatiouē carnal' ꝓuersationis

Turtur in inferioribꝫ fecundat & gaudet i fructibꝫ hũilitatis. Perfecti. n. q̃ꝫ & spũales q̃ turturis noie designãt: cũ ad firmamẽtũ. & robur ꝓtutis suepe ꝓtutẽ obedientie & subiectionis puenirũt. p̃mũt se sp ac deiciũt in id: qd̃ incipientiũ est: & vñ infra se descendunt: in de ascendũt sup̃ se. Et hũiliãdo se magis ꝓficiũt ꝓt fructꝫ solitudis: nõ arbitrantes esse negligendã ꝓsciam volũtarie subiectõis vsuz socialis vite & dulcedinez fratne charitatis. Iõo vir spũalis corpore suo spũalit vtẽs fuitutẽ eiꝫ quã hz aialis hõ p vim coactã rõnalit p ꝓsuetudinẽ subactam accipe merek q̃si naturalit affectaz vbi illi est obedia necessitatis ipe eã hz charitatis vbi ille ꝓtutis ipe hz eas ꝓsas i mores. Illi ꝓo passeres dei sursum nitentes ad ea q̃ sunt pfectoꝫ nõ elatõis p̃sumptõe sz amoris pietate i pauptate spũs sui sublimati nõ repellunt vt elati: sz suscipiũtur vt deuoti. Aliqñ h̃ merunt expiri. q̃ spirituales frui: & sp affectãt imitari eoꝫ vitaz actuã: ad q̃ꝫ ambiũt ꝓsolationẽ ꝓtẽplatiuam. sicꝫ vno spũ: licet nõ vno gressu gradientes: eq̃ ꝓficiũt & spũales in hũili: & inscipientes in sublimi. Et hec sũt cellaꝫ bũ ordinataꝫ sctã ꝓmertia: studia venerãda ocia negociosa: qes oposa: charitas ordiata: mutuo silẽtio sibi colloq̃: & i abñtia ab invicẽ se ad invicẽ magis frui. pficere de invicem. & cũ se nõ videt ad invicẽ: i alio videt qd̃ imitandũ est: in seipis nõ nisi qd̃ flendum est. Ego ꝓo sic dicit hieremias. Vir videns pauptatẽ meã: cũ alienas diuitias cõputo: i memetipo erubesco & suspiro: qa qd̃ tracto i alieno: mallẽ i ꝓprio. De duobꝫ qꝫpe malt tollerabiliꝫ est qd̃ amas nõ videri: q̃ videri: & nõ hre q̃ꝫ nõ sic de bõis dñi. Bona. n. dñi videre amare est: amare ꝓo hre est. Ideo nitamur in q̃tũ possumus vt videamꝫ: videdo itelligamꝫ: & intelligẽdo amemꝫ: vt amãdo beamꝫ Dñe sup h̃ añ te om. de. me. & gemi. me. a te nõ st abscon. De aiali ꝓo statu trãseũtes ad rõnalẽ. vt de rõnali trãseamꝫ ad spũalem tractãdo & vtinã ꝓficiendo. Primo scire dẽmus: qz sapia sicut i libro nois eiꝫ legit: ꝓoccupat eos: q̃ se ꝓcupiscũt & occurrit eis: & ostẽdit se i vtis suis hylarit: sicut i ꝓficiendo: sic & i meditãdo & tractãdo attingẽs vbiq̃ꝫ ꝓt sui mũdiciã. Adiuuat eñ deus vultu suo se intuentẽ ac mouet: ꝓmouet: & attrahit spe sũmi boni se cõtemplantem. Cũq̃ꝫ rõ ꝓficiẽdo in amorẽ sursuz ascẽdit: amãti & desideãti gra cõdescẽdit. Vnde sepe fiũt q̃ illos duos statꝫ efficiũt: q̃ sunt rõ & amor. & q̃ ex eis afficiunt. s. scia & sapientia. Nec iam pñt altrinsecꝫ tractari: vel cogitari q̃ iam vnũ & vmꝫ opatõis ac virtutis sunt: & i sensu itelligentis & in gaudio fruentis Quãuis g̃ distinguẽdus sit alter ab altero. tñ cũ sic seres obtulerit: & cogitãdus erit alt cũ altero & i altero. Quia g̃: sicut iam sup̃ dictũ est: quẽadmodũ in ꝓfectu religiõis statꝫ aialis vigilat circa corpus & hoiem exteriorẽ ꝓponendũ & aptãdum studio ꝓtutis. sic rõnalis circa aiam agere dz vel faciendũ si nõ est vel excolendum & ordinandũ: si est. Prio videndum est q̃s vel sit animꝫ ipe q̃d rõ: q̃ aial rõnale facit. q̃d ipa rõ: q̃ aial rõnale faciẽdo mortale hoiem pficit. Sz ꝑmo dicendũ est de aia. Aia est res incorpea: rõnis capax: vitificãdo corpi accõmodata. Hec aniales ꝓstituit hoies: q̃ carnis sunt sapiẽtes: sensibꝫ corpis inherẽtes. Que vbi pfecte rõnis icipit esse nõ tñ capax sz & ꝓticeps: cõtinuo abdicat a se nomẽ generis feminini. & efficit animꝫ ꝓticeps rõnis regẽdo corpi accõmodatiꝫ: vel seipm hñs spũs. Quãdiu. n. aia est cito in id qd̃ carnale est effeminat. Animꝫ ꝓo vel spũs nõ nisi qd̃ virile est & spũale meditat. Spũs. n. hois in appetitu boni subtil & efficacis ꝓditꝫ natura & i arte creatricis sapie oi corpe melior: oi etiam luce corpea lucidior ac dignior ob imaginẽ cõditoris & capacitatẽ rõnis: vitio tñ carnal originis iplicitꝫ peti seruus effectꝫ est. & captiuꝫ i lege peti q̃ est in membris. Nec tñ oino amisit arbitriũ. i. iudicium rõnis i iudicãdo & discernẽdo. q̃ꝫ libertatẽ suã amiserit i eligẽdo & agẽdo. Nã in penã peti & testimoniũ amisse dignitatis natural positũ est in signũ ei arbitriuz sz captiuũ. Qd̃ etiã añ ꝓuersationẽ & liberationem volũtatis nunq̃ꝫ ꝑdere põt vlla auersione ipius volũtatis. In q̃ etiã cũ coabutit i eligẽdo malũ ꝑ bono: sicut dictũ est melior est: & dignior oi corpea creatura nõ in se sed i arte creatricis ꝓtitatis. Liberat

ꝓo voluntas: qñ efficitur charitas: cū charitas dei diffundit in cordib⁹ nr̃is p spiritū sanctū q̃ dat nob. Et tnc rō ꝓe est rō hoc est habit⁹ mēris p oia ꝓueniens ꝓitati. Cum em̄ liberata volūtate p liberantem grā. spūs agi incipit libera rōne. tūc su⁹ est h̄ est seipo libere vtens efficit: ⁊ fit animus ⁊ bon⁹ anim⁹. Anim⁹ inq̃ intum bene anim⁹: ⁊ pficiens aial suū supplemēto libere rōnis. Bonus aūt inq̃tum tam amās bonū suū q̃ bon⁹ fit: ⁊ sine q̃ nec bonus: nec anim⁹ esse potuit. Fit aūt bonus anim⁹ ⁊ rōnal' diligēs dm̄ deū suū i toto corde suo ⁊ in tota aīa sua ⁊ in tota mente sua ⁊ in oib⁹ viribus suis. Et nec nisi in ipo seip̄m: ⁊ ꝓximū suū sicut seip̄m. Fit aūt bon⁹ anim⁹ deū timēs ⁊ mādata ei⁹ obseruās. hoc est em̄ oīs hō. Rō ꝓo sic diffinit a diffinientib⁹. Aspect⁹ aī est quo p seip̄m non p corp⁹ vel ꝓt intuet. aut ipa veri ꝓtēplatio aut ipm vel qd cōtemplat: aut vita rōnalis. aut rōnale obsequiū: in q̃ ꝓformat veritati cōtemplate. Rōcinatio ꝓo est rōnis inq̃sitio. h̄ est aspect⁹ ei⁹ motio p ea q̃ aspicienda sunt. Rōcinatio q̃rit. ratio inuenit. Aspect⁹ hic in rem aliquā ꝓiect⁹: cū ea vider. scia. cū nō videt ignorātia est homis. Hec est rō ⁊ instrm̄ p qd opat. ⁊ opus qd opat. hec sp exerceri aīat i eo qd vtile ⁊ honestū est exercitio pficiēs. desidia ꝓo in semetipa marcescens. Nullū ꝓo dignius ⁊ vtil⁹ exercitiū est hoī eā hb̄ti q̃ i eo qd melius hz: ⁊ in q̃ ceter⁹ aīalib⁹ ⁊ ceter⁹ ptibus suis pēminet. q̃ nec ipa mens vel anim⁹. Venti ꝓo vel aīo: cui cetera ps hoīs regēda subdita est. nec dign⁹ est aliq̃d ad querendum: nec dulci⁹ ad inueniendū: nec vtilius ad habendū q̃ q̃ solū ipam mentez supeminet q̃ est solus de⁹: nec longe est ab vnoquoq̃ nr̃m: q̃ in ipo viuimus: mouemur ⁊ sum⁹. Et nō sicut i aere isto sic i domino deo nr̃o. Sz in ipo viuim⁹ p fidem mouemur ⁊ pmouemur p spez: figimur p amorē. Ab ipo em̄ ⁊ p ip̄m ꝓdit⁹ est rōnalis anim⁹: vt ad ipm sit ꝓuersio ei⁹: vt sit ipe bonū ei⁹. Hic aūt ex illo bono: bonus ad imaginē ⁊ similitudinē ꝓditus est: vt q̃diu h̄ viuit q̃tū ꝓpi⁹ pōt: accedat ad eum similitudine: a q̃ sola recedit dissimilitudine vt sit hic sctūs sicut ille sctūs est. in futuro futurus beatus: sicut ille btūs est Denicq̃ h̄ solū bonū ⁊ magnū est: cū magn⁹ ⁊ bonus anim⁹ suspicit ⁊ mirat ⁊ affectat qd supra eū est ⁊ adherere festinat similitudini sue deuota imago. Ipe em̄ imago dei est. Et p h̄ qd imago dei est: intelligibile ei fit: ⁊ se posse ⁊ debere inherere ei cuius imago est Jō ⁊ si i terr⁹ regit corpus sibi cōmissum: meliore tn̄ pte sui. s. memoria: intelligētia ⁊ amore ibi sp ꝓuersari. amat. vn̄ q̃cq̃d est q̃cq̃d hz: se nouit accepisse. ⁊ vbi in ꝓpetuum se mānsuꝝ: ⁊ in plena ⁊ cū plena dei visione plenā dei similitudinez a deptuꝝ expectat: q̃tū in hoc hoī sperandus est: ⁊ spare ei licet: si bone spei vitā suā nō negligit cōformare Illuc q̃ spectat: vn̄ pēdet: plus cū hoib⁹ ꝓmorans: vt viuificet eos vita dei. ad q̃rendā ⁊ capiendā diuina: q̃ vt aniet vita ista mortali ⁊ hūana. Sicut. n corp⁹ suū qd aīat: naturali statu suo erigit i celū qd natura ⁊ loco ⁊ dignitate ⁊ loco oia: ⁊ corpa oia supeminet: sic spūalis ipe: natura ad ea q̃ in spūalib⁹ pēminet. h̄ est ad deum. ⁊ diuīa erigere sp amat semetip̄m: nō supbe sapiendo: sz pie amādo sobrie ⁊ iuste ⁊ pie viuēdo. q̃ q̃nto alti⁹ est q̃ nitit: tanto fortiorib⁹ exercitioꝝ studīs exercēdus est: q̃ nō pfundāt sz intingāt. sicq̃ afficiāt vt pficiant. Studia ꝓo hec: ⁊ si ir̄is aliquādo a diuiant ⁊ vtant: nō tū litteratoria sed nō cauillātia: nō disputātia: nō garrula: sz spūalia: pacifica: hūilia: humilib⁹ ꝓsentientia. Que ⁊ si foris exercent: intus potius agunt in spū mentis: vbi renouat hō de die in diem: induēs nouū hoīem q̃ f̄m deū creat⁹ est in scitate ⁊ iustīcia ⁊ ꝓitate. Ibi em̄ fit anim⁹: ibi fit intellect⁹ bonus oib⁹ facientib⁹ eū: cū f̄m regulam ab ap'lo datā. in oib⁹ exhibem⁹ nos sicut dei ministros in mul. pati. in tribu. in necessi. i an. in labo. in vigi. in carce. celle. i ieiu. i casti. in san. in longa. in sua. in spi. san. in chari. nō sic i ver. veri. in vir. de p ar. ius. a dex. ⁊ a sin. p gl'. az ⁊ igno. p infam. ⁊ bo. fa. vt. sedu. ⁊ ver. sicut q̃ igno. ⁊ cogni. q̃si moriē. ⁊ ecce viui. vt castig. ⁊ nō morti. q̃si tristi. se. a. gau. egen. multos aūt locuple. tanq̃ nihil. ha. ⁊ om. possi. in laboze ⁊ erū. in fame ⁊ si. in fri. ⁊ nudi. Hec ⁊ hmōi sūt studia sancta: exercitia apostolica: in quibus

discutit se animus ⁊ inuenit ⁊ emendat: mundans se ab omi inq̃namento carnis ac spūs: pficiens sanctificationē in dei timore. Studia hec silentium amāt: quietem desiderāt cordis. i laboze corpis: paupertatem spūs: ⁊ pacē in exteriorib⁹ pssuris bonaꝫ ꝯsciam in omi puritate ⁊ cordis ⁊ corpis. Hec faciunt animū q̃ ea hz. Vana ꝓ illa nugigerula: ꝓbosa: contentiosa curiosa: ambitiosa: etiā sctm animū: vl iā pfectum dissipant ⁊ corrumpūt. Hec studia nō tam scrutanť ꝓtutum flores q̃ radices: nō vt luceāt: sed vt sint: nō vt sciank sed vt habeank. Vitioꝫ ꝓ pl⁹ in semetipsis metuūt appetitū q̃ ab alijs impetum: pl⁹ contagiū q̃ malicia. Sicut. n. aliquādo magno laboze ⁊ studio pseuerāte ꝓtutes trahunť in affectū: ⁊ mentē bonā: sic vitia leuissima remissioris licētie opportunitate transeunt in cōspersionē ⁊ q̃si naturalia efficiunť. Sz nullū vitiū naturale est. oīs ꝓ ꝓtus hoi naturalis est. Cōsuetudo tm vel voluntatis corrupte: vel inolite negligentie plima sepe vitia q̃i naturalia in neglecta ꝯscientia efficere solet. Cōsuetudo quippe: sicut phi dicere solent est altera natura. Oīs tm mal⁹ anim⁹ pusq̃ i durescat molliri pōt malicia ei⁹. sed postq̃ indurauerit despandus est. Hec cm ē maledictio ade vt i terra laboris nri: ⁊ i agro cordis vel corporis nri: noxia vel inutilia gratuito passim vbiq̃ pueniāt Vtilia ꝓ vel necessaria ⁊ salubria cū laboze. Virt⁹ tm qm nature res est: cū venit in animum aliqm nō venit sine laboze: sed venit i locū suū: ⁊ sedet fidelit: ⁊ bn cū ea nature cōuenit. cū nullū pmiū pot⁹ sit ei q̃ in deo conscia sui. Vitiū ꝓ cū nihil aliud esse creda tur: q̃ pnatio ꝓtut⁹: tm vastitas ei⁹ ⁊ enormitas tāta nōnūq̃ q̃si sentit: vt obruat ⁊ oppimat: feditas tanta vt inq̃net ⁊ inficiat: adhesio taz pnax ꝯsuetudinis vt vix a se eā excutiat natura. Omis cm vitij frustra siccať riu⁹: si fons nō fuerit obturat⁹. ꝓbi grā. Remissa volūtas facit mētis leuitatē: ex q̃ pdeūt instabilitas mētis: incōstātia moꝫ: vana leticia sepe vsq̃ ad lasciuiā carnis. tristicia nōnūq̃ vsq̃ ad egritudinem corpis. ⁊ mlta alia i negligētia vel trās gressione ꝓsiti ex leuitat⁹ vitio veniē tia. Sic etiā supba ex vsu volūtas i magꝫ sepe cordis iopia tumētē efficit aim. vnde pcedūt vana gl'ia: fiducia sui: negligentia dei: iactātia: inobedia. ꝯtēpt⁹ pssūptio: ⁊ cetere aie pestes q̃ fluere solēt ex tūore ⁊ vsu superbie. Et i hūc modū oia gna vitioꝫ ex alio q̃ male volūtat⁹ affectu: vl male ꝯsuetudinis vsu. suā singl'a ducūt matricē originez q̃ q̃nto diuti⁹ mēti iolita est tāto fortiꝫ heret, ⁊ fortioribꝫ remedijs eget ⁊ curā requirit diligētiorē. Hmōi. n. pestes vitioꝫ vsq̃ i vltimā solitudinē solitariū psequūť. Et sicut bn ꝯcreta ꝓt⁹ ⁊ fidelit aīo isidēs possessorē suū i nulla deserit mlt'tudie. sic vitiū ꝯsuetudinis possessorē suū libeꝫ eē nō patitur i q̃libet solitudie. Hā nisi pnaci studio: ⁊ prudēti opa expurgata fuerit cōsuetudo: leuiri pt: vinci vix pt. Et quōcunq̃ se ꝯponat anim⁹: ⁊ in q̃uis solitudie habitet secretū vel silentiū cordis esse nō patit. cui q̃ maiorē ꝯtigerit iesse vsum ꝯsuetudinis ⁊ volūtat⁹. eo neqꝯ ⁊ rebellior i eo inuenit nō tā malicia spūalis q̃ q̃si manib⁹ expellēda mlt'tiplex quedā collectio ⁊ dura corpulētia necessitat⁹. Sz redeam⁹ ad laudem ꝓtutis. Quid est ꝓtus. Filia rōnis ē. sz mag⁹ grē. Vtis. n. q̃dā ē ex natura Vt aūt ꝓtus sit: hz ex grā. Vtis est ex iudicio approbātis rōnis. Virt⁹ āt ex appetitu illuminate volūtat⁹. Virt⁹. n. est volūtat⁹ i bonū ascēsus. Virt⁹ est eq̃litas q̃dā vite p oīa ꝯgruēs rōni. Virt⁹ est ad iudiciū rōnis vsus libere volūtat⁹. Virt⁹ est q̃dam hūilitas. Virt⁹ est q̃dā patia. Virtutes sē obedia: prudētia: tpantia: fortitudo: iustitia ⁊ alie q̃ plures. in q̃b⁹ singl'is nō ē aliō ꝓtus q̃ sic dictū est ad iudiciū rōnis vsus libere volūtat⁹. Bona cm volūtas origo est in aīo oīm bonoꝫ ⁊ oīm mal' ꝓtutum. Sic ecōuerso: mala volūtas oīm maloꝫ ⁊ vitiorum. Ideo custos anime sue valde sollicitus esse debet circa custodiaz voluntatis sue vt prudenter intelligat ⁊ discernat quid in totum velit. vel volendum sibi sit. sicut est amor dei. quid propter illō sicut amor proximi. Vt enim in illo tuta sit omnis indiscretio. in hoc semper secōm obedientie regulas cauta et prudens debet esse dilectio In dilectione quippe dei non alia ratio nō alia discretio est: nisi vt

sicut ille cum dilexisset suos in finem dilexit illos. sic si fieri potest. in infinitū diligamus eū nos: sicut btūs vir q̄ in mādatis eius cupit nimis. Sz cū nullū finem vel terminum hre debeat deuotio amātis tū terminos suos z fines regulasq̄ hre dz actio opantis. Vbi ne erret nimia aliqū voluntas: necesse est sp q̄ adsit mediāte obediētia custodiēs veritas. Nihil em̄ in bonuz hois in deū pficientis tam sibi cōuenit: q̄ volūtas z vitas. Hec duo sunt que sicut dicit dñs. si cōsenserint in vnū: qd cūq̄ petierint: fiet eis a pre meo Si duo hec i vnū pfecte ꝛsenserint omēm in se cōtinent vtutum plenitudinē: sine vitio ītercurrēte. oia possunt in hoie etiā lāguente: oia habent: z possident in homine nihil hnte. dāt mutuant. conferūt. psunt in hoie secū. ḡescente Gl'ia z diuitie in ꝛscia seri viri illi ex fructibus bone volūtatis Fortis po nō ex vno latere. sicut scutū hui mūdi: sz vndiq̄ eū circumdat scutū vitatis dei. hillaré. n. eiz z iocundū int sp efficit bona volūtas. in exteriori po actione seruum z graué: tutuz ac secuz reddit vitas. Ideoq̄ supgressus hūana hō ille sp in sereno est. sicut de aere illo hoies ferunt q̄ sup globū lune est. Voluntas naturalis q̄dam animi appetitus est. ali in deū: z circa interioza sua. ali circa corpus z exterioza z corpalia. Hec cum sursum tendit sicut ignis ad locū suū. hoc est cū sociat vitati: z mouet ad altioza. amor est. Cū po pmonet z lactat a gratia dilectio est. Cū appēhendit cū tenet. cū fruitur: charitas est. vnitas spūs est. deus est de em charitas est. In his aūt cū cōsummauerit hō: tūc īcipit: qz nulla hoz ī hac vita plena pfectiu est. Cū po declinat i ea q̄ carnis sūt: ꝛcupia carnis est. Cū incuriositatem seculi ꝛcupia oculoz. Cū i ambitionē gl'ie: vel honoris supbia vite est. Quādiu tū hmōi vtilitati. seu necessitati nature seruit natura est: vel appetit ei. cū in supflua se exponit vel noxia vitiū nature est vel suppi. Quoz pmo appetitu vel accessu de cemetipo tibi h̄ cape licet argumentū cum in eis q̄ ad corp spectāt. i rebz necessarijs volūtas. pmo appetitui finem facit naturalis ai appetit est. Cū po in appetendo sp ad altioza pgredit. ipm se prodit: quia iā nō tā volūtas q̄ vitium volūtatis est. auaritia vel cupiditas vel aliquid hmōi. Volūtati em̄ in hmōi cito satis est. vitijs po ei nunq̄ satz est. Hec in spūalibz z in eis q̄ ad deū sunt cum vult qd̄ pt: laudāda est: cū vult qd̄ nō potest: et plusq̄ pt regēda est: cū nō vult qd̄ pt exercitanda z puocāda est. Sepe em̄ si nō frenatur: impetū facit: z agit i pceps. sepe: si nō excitat. dormit z tardat z obliuiscit q̄ tendat: z facile declinat q̄si a latere in obligationes oblate delectatōis. Ideoq̄ sicut in corpe etiā solet fieri. meli em̄ corp hois ab alio videtur q̄ seipm videat. in hmōi nos sepe meli videt alien ocul q̄ nr: et ali q̄ nō est parit in feruore eiusdē volūtatis. rectior sepe iudex est actōis: qz sepe vel negligētia: vel puato amore nri erram in nob. Bona g̃ custos voluntatis est obediētia: siue imperij illa sit: siue cōsilij: siue subiectionis: siue soli charitatis. Purius em̄ ac dulci sepe fm apl'm pertz ad pares: seu etiā ad minores suos filq obedientie castificant corda sua in obedientia charitatis q̄ ad maiores subigāt p obedientiā necessitatis. In illa em̄ sola vel pcipit vel ꝛsulit z obedit charitas. h aūt penā timet vel minat impiosa necessitas. Et in illa obedienti sepe debet maior gl'ia. in ista po in obediēti maior sp intentat pena. Ergo in hoie cor sursuz hnte pp exterioza sua regenda. moderāda. ꝛponēda palā oib est qntum necessaria sit voluntati custodia sua: amplius aūt pp interioza sua: anio nāq̄ sepe seipm. vel deū cogitāti ipa volūtas i omi cogitatōe: pnceps est: z necessario pncipiū volūtatis seq̄t ois tenor cogitatiōis. Tria em̄ sunt q̄ cogitationē faciūt. s. voluntas: mēoria z itellect. volūtas cogit mēoriaz vt pferat materiā. mēoria aūt cogit itellectum ad formandū qd̄ pferat: adhibēs itellectū mēorie vt ide formet: intellectui po acie cogitātis vt ide cogitet. Que qz ī vnū cogit volūtas z facili q̄dā nutu copulat a cogēdo cogitatio nomē accepisse videtur. Hinc fiunt cogitatōes oēs. alie bone z sce dirigētes deo. alie male z puerse q̄ separant a deo. alie ociose z vane a quibus aufert se de. Hinc em̄ dicit q̄ puerse cogitatōes separant a deo z qz sppiritussanct aufert se

a cogitationib⁹ q̃ sunt sine intellectu. In q̃bus ꝓbis aduertendũ est qz ĩ oi itellectu cogitari nullatenꝰ pt: ⁊ nulla oino cogitatio sine omĩ intellectu est. Sz alius est intellectꝰ ex vi naturalis rõnis. aliꝰ ex virtute mẽtis rõnalis. Intellectꝰ q̃dẽ idẽ ipse est q̃ quocũq̃ seu iꝯ onũ seu ĩ malũ applicitus fuerit naturalit̃ viget. Sz aliꝰ inuenitur sibi relictꝰ. aliꝰ a gra illuminatꝰ. Ille seculi rebꝯ ⁊ serijs ⁊ nugatorijs se nõ negat. hic aũt nõ nisi dignis rebꝯ ⁊ silib⁹ sibi seip̃m accomodat. Ille sepe opatur sic̃ sibi relictꝰ ⁊ vitio infectus: ex vi rõnis ⁊ vitio corrupte volũtatẽ: texens puersas cogitationes: q̃bꝯ semetip̃m q̃ cogitat sponte separat a deo. hic aũt sp̃ sicut illuminatꝰ ⁊ ꝓfuti affectꝰ opat pietatẽ q̃ cogitantem ꝓiungit deo. Que ꝓ scõo loco ponũtur cogitationes sine intellectu ipe sunt vane ille ⁊ ociose neutro intellectui p cogitantis intentionẽ se applicãtes. nõ repẽte pimentes sz sensim ⁊ paulatim corrumpẽtes: occupantes tp̃s: necessaria impediẽtes ⁊ animũ inficientes nõ tã cogitatões q̃ ex verꝭ ⁊ imaginarijs recordationib⁹ simulachra q̃dã cogitationũ seu ipe recordatões vltro ⁊ inultiplicit̃ de mẽoria scaturientes. In q̃bꝯ passio q̃dam volũtatis potiꝰ videt eẽ q̃ actio cũ nulla sit in eis cogitãtis intentio cũ qõ sponte ebullit de memoria: formandũ se offert intellectui nõ curãti: ⁊ q̃d agit̃ videt potiꝰ agi in somno dormientꝭ: q̃ in acie cogitantis. Vbi tñ ⁊ si videnꝭ a se repellere spñsctm̃ nõ est in voto cogitãtis. fit tñ ex culpa negligẽtis: vt spũsctũs disciplinẽ. merito auferat se a cogitatõib⁹ indisciplinatꝭ. Que q̃uis fiãt p vim q̃ndam occultã rõnis. nõ tñ fiunt ex rõne et trahit̃ in eas intellectꝰ. cũ nullus sit ĩ eis intelligentis assensus. Vbi ꝓ de rebꝯ serijs serio bñ cogitat̃. voluntas libero arbitrio de memoria euocat: quodcũq̃ opus habet. ⁊ intellectũ formantẽ memorie adhibet: formatũq̃: q̃cq̃d illud est intellectꝰ adhibet aciei cogitãtis: ⁊ sic pagit̃ negocium cogitationis. Cũ ꝓ de hijs q̃ de celo vel ad deũ sunt cogitat̃: ⁊ volũtas cooperit. vt amor fiat ꝓtinuo p viã amoris infundit se spũsanctꝰ spũs vite. ⁊ oia vnifi cat adiuuãs seu in orõne seu ĩ meditatiõe seu in tractatu infirmitatẽ cogitantis. Et ꝓtinuo memoria efficit̃ sapia. cũ suauit̃ ei sapiũt bona dei. ⁊ qõ ex eis cogitandũ est ⁊ formandũ in affectu adhibet intellectui Intellectꝰ ꝓo cogitantis efficit̃ ꝓtemplatio amantis ⁊ formãs illõ in q̃sdã spũal̃ vel diuine suauitatꝭ expientias. afficit ex eis aciem cogitantis. illa ꝓo efficit̃ gaudium fruentis. Et tunc de ꝺo bñ cogitatur ꝑm humanũ modũ. si tñ cogitatio dicẽda est: vbi nil cogitat sz tñmõ in memoriam abũdantie suauitatꝭ dei exultat̃: iubilat̃: ⁊ ꝓe sentit̃ de deo in bonitate ab eo qui in simplicitate cordis q̃siuit illũ. Sed modꝰ hic cogitãdi de deo nõ est in arbitrio cogitantis sz in gra dantis. s. cũ spũsctũs qui vbi vult spirat quõ vult: ⁊ q̃bꝯ vult ĩ hoc aspirat. Sed hois est iugiter p̃pare cor voluntatẽ expediendo ab affectionib⁹ alienis rõnem. vel intellectũ ꝓ sollicitudinib⁹ memoriã ab ociosis ⁊ negociosis. nõnunq̃ a necessarijs occupationib⁹. vt in die bona dñi. ⁊ in hora bñplaciti eiꝰ cũ audierit vocem spũs spirantis ea q̃ cogitationẽ faciũt ꝓtinuo libere ꝓcurãt̃ sibi: ⁊ cooperentur in bonũ ⁊ q̃si symbolũ faciãt in gaudiũ cogitantis. volũtas exhibendo in gaudiũ dñi purã affectionẽ. memoria materiã fidelez intellectꝰ expientie suauitatẽ. Sic g̃ volũtas neglecta facit cogitatões ociosas. ⁊ indignas deo. corrupta puersas: q̃ separant a deo recta necessarias adysum vite hutꝰ pia efficaces ad fructũ spũs ⁊ ad fruendũ deo. Fructꝰ aũt spũs sunt. sicut apl's dicit charitas. gaudiũ. pax. patientia. longanimitas. bonitas. benignitas. mãsuetudo. fides. mod. cõtinẽtia. castitas. Et in oi genere cogitatõis oia q̃cunq̃ cogitãti occurrant. ꝓformẽt̃ intentioni volũtatꝭ. agẽte ĩ eis miscõia ⁊ iudicio dei vt iustꝰ iustificet̃ adhuc. ⁊ q̃ in sordib⁹ est. sordescat adhuc Ideo hoi deũ volenti vel amãti suꝰ semp consulendus est animꝰ. examinãda cõscia q̃d sit qõ in totũ vult. ⁊ ꝓter qõ vult. q̃c quid aliud vult spũs vel odit quicquid ꝯ illũ caro cõcupiscit. Incidẽtes eim̃ q̃si extriscꝰ: ⁊ decidẽtes cogitatões: ⁊ p̃tuolãtes volũtates q̃bꝯ mõ vult. mõ ñ vult. neq̃q̃ vitia volũtatis. sz penitꝰ inter ociosas deputãde sunt cogitatiões. Hã ⁊ si aliqñ fi-

unt vsq; ad delectationē animi. cito tamē inde se excutit animꝰ ꝓpositꝰ. Qd aūt ī totum vult ꝓmo considerandū est qd illud sit qd sic velit: dei de q̄ tum velit ⁊ quō velit: si qd in totū vult deꝰ est. discutiendum est ei q̄ tum velit ⁊ quō velit. ⁊ vtrū vsq; ī in contemptum suūpius. omniūq; q̄ sunt vel esse possunt. ⁊ hoc non tm̄ ex rōnis iudicio sed etiam ex affectu mentis. vt iam voluntas plusq; volūtas sit vt amor sit. dilectio sit vt sit charitas. sit vnitas spūs Sic em̄ diligendus est deus. Magna ei voluntas ad deū amor est. dilectio est. adhesio est siue coniunctio. charitas fruitio Vnitas ꝓ spiritus cum deo homini sursum cor habenti ꝓficienti in deum voluntatis est ꝓfectio. cum iam non solūmodo vult qd deus vult. sed sic non est tm̄ affectus: sed in affectu ꝓfectꝰ. vt nō possit velle nisi qd deus vult. Velle aūt qd vult deus. hoc iam similē deo esse est. nō posse velle nisi qd deꝰ vult. hoc est iam esse qd deus est: cui velle ⁊ esse idīpm est. Vnde bn̄ dicitur. q̄ tunc videbimus eum sicuti est. cum similes ei erimus. hoc est erimus qd ille. Quib; em̄ potestas data est filios dei fieri. data est potestas. non quidem vt sint deus: sed tamen sint q d deus est sint sancti futuri plene beati qd deus est. Nec aliunde hic sancti: nec ibi futuri bti q̄ ex deo qui eorum ⁊ sanctitas ⁊ beatitudo est. Et hec hominis est perfectio similitudo dei. Perfectum autem nolle esse delinquere est ⁊ ideo huic perfectioni nutrienda est semper voluntas. amor prepandus. volūtas cohibēda: ne in aliena dissipetur. amor seruandus est ne inquinetur. Propter hꝰ em̄ solum creati sumus ⁊ viuimus: vt deo similes simus. cum ad dei imaginem creati sumus. Est aūt dei similitudo quēdā quā nemo amittit viuens: nisi cum vita exuit: quam omni homī in testimonium amisse melioris ⁊ dignioris similitudinis creator oīm hominū reliquit quā habet ⁊ volens ⁊ nolens: ⁊ qui eam cogitare potest. Et quis tam hebes est vt eam cogitare nō possit. s. q̄ sicut vbiq; est viuēs deus ⁊ vbiq; totus est in creatura sua: sic ⁊ in corpe suo ois viuens aia. ⁊ sicut semp sibi indissimilis deꝰ indissimiliter dissimilia ī creatura opatur. sic anima hois q̄uis totum corpus viuificans indissimili vita. in sensibus tamen corpis ⁊ in cogitationib; cordis indissimilit opatur assi due dissimilia Hec similitudo dei in hoie q̄tum ad meritum eius nullius apud deum est momēti: cum nature non volūtatis sit vel laboris. Sz est alia magis deo ꝓpinqua ic̄tū voluntaria que in ꝓfuturb consistit ī quo animus virtutis magnitudinē ꝓtemplat magnitudine sūmi boni qd imitari gestit ⁊ pseuerantie in bono constantia. eternitatis eius incōmutabilitatem. Super hanc autem alia est adhuc similitudo dei hec ē de qua iam dicta sunt intm̄ ꝓprie propria vt non iam similitudo sed vnitas spūs nominetur: cum fit homo cū deo vnus spūs ñ tm̄ vnitate volēdi sz expressiore q̄dā vnitate ꝓfutis: sicut iam dictū est: aliud velle nō valenti. Dicit aūt hec vnitas spiritus non tm̄ quia efficit eam: vel afficit ei spm̄ hois spūsanctꝰ. sed qz ipa ipe est spūsanctus. deus charitas: cum qui est amor patris ⁊ filij. ⁊ vnitas: suauitas. ⁊ bonū ⁊ osculum ⁊ amplexꝰ ⁊ quicqd cōe pōt esse amborum in summa illa vnitate veritatis: ⁊ veritate vnitatis hoc idem homini suo modo sit ad deuz qd cū substantiali vnitate filio est ad pīem. vel pīt ad filiū. cum in amplexu ⁊ osculo patris, ⁊ filij mediam quodāmodo se inuenit beata conscientia cum mō ineffabili incogitabilique fieri mereret homo dei: nō deꝰ sz tm̄ qd est deꝰ hō ex grā. hꝰ deꝰ est ex natura. vn ī cathalogo spūaliuz exercitiorꝝ apls prudent interseruit spm̄ sctm̄ dicēs. In castitate in scientia: in lōganimitate: i suauitate: in spū sancto in charitate nō ficta: in ꝓbo ꝓitatis ī ꝓfute dei Vide em̄ quō oia facientē ordinātē ⁊ viuificantē ī medio bonorꝝ ꝓfutū sicut cor in medio corpis ꝓstituit spm̄ sctm̄. ipe est em̄ omps artifex creans hois ad deum bonā voluntatē dei ad hoiem faciēs ꝓpiciationem: formās affectionē dans ꝓfutez iuuās opationē: agens oia fortiter ⁊ disponens suauiter. ipe viuificat spm̄ hois ⁊ cōtinet in vnū sicut ille viuificat ⁊ in vnum ꝓtiet corꝰ suū Hoies deceāt deū querere angeli adorare. Solꝰ ipe est q docet inuenire habere ⁊ frui Ipe em̄ est ⁊ sollicitudo

querentis ⁊ pietas in spū ⁊ ꝓfitere adorā⁄
tis ⁊ sapia inuenientis ⁊ amor habētis ⁊
gaudiū fruentis Quicqd tñ de visiōe ⁊ co
gitatione dei hic fidelib⁹ impartit spec'm
est ⁊ enigma tm̄ distās a futura visione ⁊
cognitōe ꝗtū a ꝓfitere distat fides vel tps
ab eternitate nisi cū aliqñ fit qd̄ de eo i li⁄
bro iob legit. Qui abscōdit lucēi manib⁹
⁊ p̄cipit ei vt rurium oriat. Et annunciat
de ea filio dilecto suo q̄ possessio eius sit ⁊
ad eaz possit puenire. Electo cm̄ ⁊ dilecto
dei aliqñ vicissim lumē quod dā vult⁹ dei
oñdit sicut lumē clausuz ptz ⁊ latz ad arbi
triū tenent⁄ vt p h̄ qd̄ q̄si ī trāscursu vel in
pūcto pmittit videri inardescat anim⁹ ad
plenā possessionē luminis eterni ⁊ heredi⁄
tatem plene visiōis dei. Cui vt inorescat
aliq̄ren⁹ id qd̄ ei deest nonnūq̄ q̄si ptrāsi⁄
ens gra pstringit sensum amātis ⁊ eripit
ip̄m sibi ⁊ rapit in diem q̄etis. a tumultu
rep̄ ad gaudia celestia ⁊ p modulo suo ad
momentū ad pūctū ad ip̄m ostēdēs ei ad
videndū sicuti est. interim etiā ⁊ ip̄m effi⁄
cit ī idip̄m vt sit suo mō sicuti illō est vbi
cū didicerit qd̄ intersit int̄ mundū ⁊ imū
dum reddit sibi ⁊ remittit ad mūdanum
cor ad visionē adaptandū aīm ad silitu⁄
dinē vt si aliqñ rursum admittat sit puri
or adhuc ad videndū ⁊ stabilior ad fruen
dū. Nusq̄ em̄ semel⁹ deph̄endit modus
hūane pfectōis q̄ ī lumie vult⁹ dei in spe⁄
culo diuine visiōis vbi indies qd̄ est pl⁹ ⁊
pl⁹ vidēs qd̄ sibi deest emēdat indies sili⁄
tudine q̄cq̄d deliqt dissilitudine: silitudie
ei appropinq̄ns a q̄ longe fact⁹ est p dissi⁄
militudinē. Et sic exp̄ssiorē silitudinē visi
onis exp̄ssior sp̄ silitudo comitat. Impossi
bile q̄ppe est videri sūmū bonū ⁊ nō amari
necnō tm̄ amari q̄ꝗtū datū fuerit videri q̄
uscq̄ amor proēciat in aliquā silitudinem
amor⁄ illi⁹ q̄ deū silem fecit hoi p hūilia⁄
tionē hūane ꝯditiōis vt hoiem silem deo
ꝯstituat p glificationē diuine pticipatōis
⁊ tunc dulce est hoi cohumiliari sūme ma
iestati comparari filio dei diuine sapiētie
conformari. h̄ sentienti in seipo qd̄ ⁊ ī xpo
iesu dño nro. Hinc em̄ est sapientia amor
cum timore: exultatio cū tremore cum co⁄
gitatur ⁊ intelligitur deus humiliat⁹ vsq̄
ad mortem: mortem autem crucis vt ho⁄
minem exaltet vsq̄ ad similitudinem di⁄
uinitatis. Hinc emanat flumīs impetus
letificans ciuitatem dei memoria abun⁄
dantie suauitatis eius in intelligendis et
cogitandis circa nos bonis eius. in q̄ cum
ad deum amandum facile hominē addu⁄
cant potentia eius ꝓtis eius gloria maie⁄
stas bonitas beatitudo appensanda ⁊ cōs⁄
templanda eius amabilia p seip̄a in affe⁄
ctu contemplantis ducentia: hoc potissi⁄
mum amantem rapit in amabilem q̄ ipe
in semetipso est quicquid ī eo amabile est
qui est totum qd̄ est si tamē totum est vbi
pars non est cui bono amore ip̄ius boni
sic se intendit pius affectus vt non se inde
reuocet donec vnum vel vnus cum eo spi⁄
ritus fuerit effect⁹. Qd̄ cū eo fuerit perfec⁄
tum iam solo mortalitatis hui⁹ velo di⁄
uiditur ac differtur a sanctis sanctorum a
summa illa beatitudine supcelesti. Quia
tamen est ī fide ⁊ spe eius quod amat frui
tur in conscientia iam quod superest vite
huius tolerabili prestolatur patientia Et
hec est destinatio solitarij certaminis bra⁄
uium. hic finis hoc premium: hec requies
laborum. consolatio dolorum. Et ipa est
perfectio ⁊ vera hominis sapientia omēs
in se amplectens ⁊ continens virtutes nō
aliunde collectas ꝓruansq̄ meras sibi ad
similitudinem illam dei qua est ipse quic⁄
quid est. Cum sicut deus est id qd̄ est. sic
circa bonum ꝓtutis habitus bone volun⁄
tatis in bonam mentem sic consolidatus
⁊ affectus est vt ex ardentissima boni inco⁄
mutabilis adhesione nullatenus videat
posse mutari ab eo qd̄ est vel qui est. Cum
em̄ fit circa hominem dei assumptio illa
dñi ⁊ sancti israel regis nostri sapiēs ⁊ pi⁹
anim⁹ p illuminantē ⁊ adiuuantem grāz
in ꝯemplatione sūmi boni speculat etiaz
regulas icōmutabilis ꝓtat⁄ q̄ꝗtū ad eas
ptingere merek itellectu amor⁄ ⁊ eride for⁄
mat sibi modū ꝯuersatiōis cuiusdā celest⁄
⁊ formā scrīrat⁄. Speclat. n. sūmā ꝓtatē
⁊ q̄ ex eo bona st sūmū bonū: ⁊ q̄ ex eo bōa
st sūmā cētiā: ⁊ q̄ ex ea st illi ꝓtati illi ca⁄
ritati illi eternitati se cōformās in istis se⁄
ordinans illis nō supnolitans iudicando
sz suspiciens desiderādo vel inherēs amā
do ista suspiciens ⁊ eis se coaptans ⁊ cons⁄
formans nō sine discretionis iudicio non
sine examie rōcinationis ⁊ iudicio rōnis.

Exq̃ cõcipiunt ⁊ oim ꝓtutes scte ⁊ imago dei reformat in hoie ⁊ vita illa ordinatur dei q̃ hoies q̃sdam alienatos conqueritur esse apl'us. ⁊ colligit robur ꝓtutis. ⁊ duo illa in qb⁹ ꝯtemplatiue vite pfectio cõstat ⁊ actiue de qb⁹ iuxta antiquos illos interpretes legit in iob. Ecce pietas est sapientia. abstinere ꝓ a malo scia est. Sapiẽtia em pietas est h̃ est cult⁹ dei amor q̃ eũ videre desideram⁹. ⁊ videntes in speculo ⁊ i enigmate credim⁹ ⁊ speramus ⁊ in h̃ pficimus vt eũ videam⁹ in manifestatõe. Abstinere ꝓ a malis scia tpaliuz est in q̃bus nos sum⁹: in q̃b⁹ intm abstinem⁹ a malis inquantũ ad bona studem⁹ Ad hãc sciã ⁊ hanc abstinentiã spectare inueniunt primo oim ꝓtutum exercitia. deinde oim artium hui⁹ vite in q̃ ꝓsamur disciplina q̃ꝓ altez. i. studiũ ꝓtutũ respicere poti⁹ videtur ad supioraq̃si supiorꝭ sapie p̃ferẽtia ꝓtutem: ⁊ redolentia suauitatẽ. Altez q̃z circa corpalia fit exercitia. ⁊ nisi fidei religione religet defluit in inferioꝭ vanitatẽ. In q̃b⁹ cũ scia sit res siue rõne siue sensib⁹ corpis cõprehẽsa ⁊ memorie cõmendata: id ꝓrie q̃ appbendim⁹ sensib⁹ oio scientie deputandũ est. Q̃ ꝓ p semetipam rõi bmõi apprehendit. hoc tam est in quo se sibi scia atq̃ sapia ꝯterminãt. quicq̃d ei aliunde discit vel dicet. s. p sensus corpis q̃si alienũ et aduenticiũ mẽti ingerit. q̃ ꝓ sponte venit in mentẽ siue ex ipa vi rõnis siue incõmutabiliũ legũ incõmutabil' veritatis naturali intelligentia. ex qua etiaz impyissimi homines nonnunq̃ rectissime iudicare inueniunt. hoc sit ipi inest rõni vt hocipm rõni ipa rõ sit. nec tm ꝯmunicatur ei p doctrinã aliq̃ vt scia sit q̃ vt alio ꝯmonente vel ipa ꝯmemorãte. hoq̃ psum sibi inesse naturaliter intellect⁹ ei sit in quo h̃ potissimũ est: cum q̃ notum est dei. deo naturalit reuelãte manifestũ fit hoi etiaz impio. Deinde affect⁹ ꝓtutum naturalis de q̃licuit dicere ethnicũ poetam: oderũt peccare boni ꝓtut⁹ amore. deide p inquisitionem ratiocinationũ quelibet discretõ rõnabiliũ. Infima ꝓ ꝓ est scie ⁊ deorsũ vergẽs sensibiliũ anialis experientia: q̃ fit p q̃nq̃ sensus corpis. p ꝯcupiam carnis siue oculo⁹: siue superbie hui⁹ vite. Cum ratio q̃ sapie ẽ ꝯformata. format sibi ꝯscia ⁊ ordinat vitam i inferioꝭ scia aptat sibi seruitutẽ ⁊ sufficientiã nature in rõcinationib⁹ ⁊ rationabilib⁹ ordinẽ vite. in obtentu ꝓtutũ formã conscientie. Sicq̃ ab inferioꝭ pmota. a supioꝭ adiuta pergens in id q̃ rectũ est: ⁊ iuditio rõnis ⁊ assensu volũtatis: ⁊ mentis affectu ⁊ opis effectu erumpe festinat in libertatem spirit⁹ ⁊ vnitatẽ: vt sicut iam sepe dictum est fidelis hõ vnus spũs efficit cum deo: ⁊ ipsa est de qua paulo ante dixim⁹. vita dei que nõ tam rõnis est pfect⁹ q̃z in sapiẽtia pfectionis affect⁹. Hec est em q̃ sapiũt sapientes: q̃ sapiens est: q̃ fact⁹ est vnus spũs cuz deo ⁊ spũalis est. Et hec in hac vita hois pfectio est. Iam em q̃ hactenus fuit solitarius: vt solus: efficit vn⁹. ⁊ solitudo ei corporis vertit in vnitatẽ mẽtis. ⁊ impletur in eo q̃ dñs p discipulis in clausula ois pfectionis orauit dicẽs Pat volo vt sicut ego ⁊ tu vnũ sum⁹ ita ⁊ ipi i nobis vnum sint. Hec em vnitas hois cũ ꝯo vel silitudo ad deũ: incẽtum appropinquat deo intm inferi⁹ suũ ꝯformat sibi intimũ ille: vt spũs. ⁊ aia ⁊ corpus suo mõ ordinata: suis locis disposita: suis meritis estimata: suis etiã ꝓrietatib⁹ cogitent: vt incipiat hõ pfecte noscere seipm: ⁊ p cognitionẽ sui proficiendo ascendere ad cognoscendũ deum Quo cũ primũ exurgere ⁊ aspirare incipit pficient affect⁹ in ꝯgnitione hui⁹ silitudinis plurimũ cauẽdus est error dissilitudinis. s. vt spũalibus spũalia: ⁊ diuinis diuina cõpando nõ alit de eis cogitet q̃z q̃ res habet. Cogitãs q̃ anim⁹ silitudinẽ dei ⁊ sui ꝓmo in hoc formet ⁊ aptet cognitionem suam: vi nõ fugiat fm corp⁹ cogitare seipm. deuz ꝓ nõ solũ nõ fm corp⁹ sicut localẽ: ꝯz neq̃ fm spm sicut mutabilem. Que em spũalia sunt tm diuersa sũt a corpoꝭ q̃litate ⁊ natura q̃tum ab omni locali circũscriptione remota. Que ꝓ diuina sunt: tm supeminent oia ⁊ corpalia: ⁊ spũalia: q̃tum ab omi loci vel tpis lege vel mutabilitatis suspitione aliena in sue incõmutabilitatis et eternitatis beitudine ꝯmutabilia manent ⁊ eterna In q̃b⁹ sicut q̃ corpalia sunt discernit anim⁹ p corporis sensus: sic q̃ sunt rõnabilia vel spũalia di-

scernere, non pōt: nisi p semetipm. Que ꝓ sunt dei: nō nisi a deo ḡrat vel expectet intellect⁹ ⁊ q̄d de nōnulḷ q̄ ad deū spectant fas est ⁊ possibile hoī rōnē hūti aliqñ cogitare ⁊ discernere sicut de dulcedie bonitatis ei⁹ de potētia ꝓtu⁊: ⁊ alijs hmōi ipm ꝓ qō est idipm qō est cogitari oīo non pt nisi cū tum ad h̄ sensu illūinati amoris attigi pōt. Credendus est tñ de⁹: ⁊ in cū tum spūsctūs adiuuerit cogitādus q̄daz vita eēna viuēs ⁊ viuificās imutabilis: mutabilia oīa imutabiliṭ itelligēs ⁊ creās oēm intellectū: ⁊ intelligentē sapīa faciēs oēz sapientem: ꝓtas fixa stās indeclinabiḷ ex q̄ ꝓa sunt oīa q̄ ꝓa sunt. in q̄ st eēnaliter rōnes rer̄ oīm essentiū tpaliṭ. Quicū vita ipsa essentia est: ipa natura cui vita viuens ipe sibi est q̄ est ipa diuinitas. eēnitas magnitudo. bonitas ⁊ ꝓtus in seipa existens ⁊ subsistēs: excedens oēm locū ꝓtute naturē ī local' eternitate ꝓ omne tps qō ratiōe vel opiniōe ꝓphendi pt. q̄ lōge veri⁹ est ⁊ excellenti⁹ cū q̄libet sentiendi genere sentiatur. Certi⁹ tñ sensu hūtis ⁊ illūiati amoris cū quolibet cogitatu rōnis attingitur ⁊ semp meli⁹ est cū cogitaṭ. meli⁹ tñ cogitatur cū dicit. Ipa est em summa essentia ex qua oīne esse, pficiscit: ipa est summa substantia nō subiecta: pdicamentis vocum. s. rer̄ omniū subsistens causale principiuz in quo esse nrm nō mozit intellect⁹ non erat. amor nōo ffēdit q̄ sp queriṭ: vt dulci⁹ inueniaṭ dulcissime inuenit vt diligētius querat. Hoc aūt ineffabile cum nō nisi ineffabiliter videatur q̄ vult videre cor mūdet: quia nulla corpis similitudine detrimenti nulla corporea specie vigilāti: nulla rōnis indagine: nisi mūdo corde humiliter amātis videri pōt vel apprehēdi Hec est, em facies dñi quaz nemo pōt videre ⁊ viuere mundo. hec est species cui contemplande suspirat omnis: q̄ affectat diligere dñm deū suuz in toto corde suo in tota aīa sua in oēm. s. ⁊ in oīb⁹ viribus suis. Ad qō etiam non desinit excitare, primū suū si diligit eū sicut seipm. Ad qō cum aliqñ admittit in ipo lumē ꝓtatis in dubitāter videt pueniente grāz. Cū inde repellit in ipsa sui cecitate intellig ⁊ puritati ei⁹ nō conuenire īmunditiā suā. Et si amat flere dulce hz. ⁊ nō sine multo gemitu cogit redire in sciam suā. Ad qō cogitandū oīno impares sum⁹: sed ignoscit: q̄m amam⁹: ⁊ de q̄ dignenos nō posse vl' dicere cogitare cōfitemur. Et tñ vt dicam⁹ ⁊ cogitem⁹ amore eius vel amore amoris eius ꝓuocamur ⁊ trahimur. Cogitātis ergo est in oīnib⁹ humiliare semetipm. glorificare in semetipo dñm deū suū. In ꝓtemplatōe dei vilescere sibi. In amore creatoris subiectum esse oīni hūane creature. Exhibere corp⁹ suū hostiā viuentē san. deo pla. ra. obseq. fu. Pre oīb⁹ aūt nō pl⁹ sape cū oportet: sz sapere ad sobrietatē. ⁊ ꝓm datā ab eo mēsuram fidei bona sua nō ponere ī ore hoīm sz celare in cella sua ⁊ recūbere in conscia: vt q̄si tytulū in fronte ꝓscie ⁊ celle sp hēat Secretū meū mihi secretū meū mihi: secretum meū mihi.

Diui bernardi abbatis ī tractatum de diligentib⁹ deū. Prologus

Vro illustri dño aiemerico ecclesie romane dyacono cardinali ⁊ cācellario. Bernardus abbas dict⁹ de clareualle dño viuere ī dño mori. Orōes a me: ⁊ nō questiōes poscere solebaṭ. Et q̄dem ego aduentuꝫ ydoneū me esse ꝓfido Ueꝫ illō indicit, pfessio: ⁊ si nō ita ꝓuersatio. Ad h̄ ꝓ. vt veꝫ fatear. ea mihi deesse video q̄ maxime necessaria viderenḷ. diligentiā ⁊ ingenīū. Placet tñ fateor: q̄ p carnalib⁹ spūalia repetit⁊: si sane apō locupletiorem id facere libuisset. Quia ꝓ doct⁊ ⁊ indoct⁊ paritḷ istiusmōi excusandi mos ē nec facile scit. q̄ ex imperitia vere queue ex verecūdia excusatio, pdeat si non iniuncti opis obeditio, pbat Accipite de mea paupertate. q̄ habeo ne tacēdo phs puter Nec tñ ad oīa spondeo me respōsuꝫ. ad id solū q̄ de diligēdo deū q̄rit⁊ rūdebo qō ipe dabit. Hoc em ⁊ sapit dulci⁹ ⁊ tractaṭ securius ⁊ audit vtili⁹. Reliqua diligentioribus reseruate.

Tractatus.

Vultis ḡ a me audire: q̄re ⁊ quō diligēdus sit de⁹. Et ei⁹ causa diligēdi deuz de⁹ est. Modus sine modo diligere. Est ne h̄ sat⁊: fortasse vtiq̄ sz sapienti. Cereꝫ: si ⁊ insipiēt⁊ debitor sū

vbi sat est dictum sapienti ⁊ illis gerēdus mos est: itaq; ꝓter tardiores. Idem ꝓfusius q̃ profundius repetere nō grauabor Ob duplicem g̃ causam deū diserim ꝓ seip̃m diligendū siue quia nihil iusti⁹ siue quia nil diligi fructuosius potest. Duplicem siquidem parit sensum: cum queritur de deo: cur diligēdus sit. Dubitari nanq; potest: quid potissimū dubitet: vtrum nā quo suo merito deus: aut certe quo nr̄o sit modo diligēdus. Sane ad vtrūq; ideꝫ responderim nō plane aliā mihi dignam occurrere causam diligendi ip̃m p̃ter ip̃m Et prius de merito videamus. Multuꝫ q̃ppe meruit de nobis qui ⁊ immeritis dedit seip̃m Quid em̃ melius seip̃o poterat dare: vel ipse. Ergo si dei meritum querit: cum ip̃m diligendi causa q̃ritur: illud est p̃cipuum: qz ipse prior dilexit nos. Dign⁹ plane: qui reametur: presertim si aduertat q̃: quos q̃ntumcunq; amauerit Quis em̃ Nūz is cui om̃is spūs confitetur deus meus es tu: qm̃ bonoꝝ meoꝝ non eges. Est vera huius charitas maiestatꝭ quippe nō querentis que sua sunt. Quib⁹ autē tāta puritas exhibetur: cum adhuc inquit inimici essemus reconciliati sumus deo. Dilexit ergo deus ⁊ gratis ⁊ inimicos. Sed q̃tum. Quantum dicit Iohannes. Sic deus dilexit mundū vt vnigenitus daret. Et paulus Qui ꝓprio ait filio non pepercit: sed pro nobis tradidit illum. Ipe nāq; filius p se. Maiorem inquit charitatē nemo habet q̃ vt animā suam ponat q̃s p amicis suis. Sic meruit iustus ab impiis. summis ab infimis ab infirmis omnipotens. Sed dicet aliquis ita quidez ab hominib⁹: sed ab angelis nō ita verum est quia necesse nō fuit. Cetez q̃ hoib⁹ subuenit in tali necessitate seruaait angelos a tali necessitate. Et q̃ homines diligendo tales: fecit: ne tales remanerēt. Ipe eque diligēdo dedit ⁊ angelis ne tales fierēt. Quibus hec palā sunt: palā arbitror esse: ⁊ cur deus diligendus sit. hoc est vñ diligi meruerit. Q̃ō si infideles hec latēt: deo tñ in promptu est ingratos ꝓfundere: sup innumeris bñficijs suis hūano nimiꝝ ⁊ vsui p̃stitis ⁊ sensui manifestꝭ. Nempe q̃s alius administrat cibum om̃i vescenti: cernenti lucem: spiranti flatū. Sed stultū est velle modo enumerare: q̃ innumera esse nō longe ante p̃fatus sum satis est ad exemplum p̃cipua protulisse: panē solem ⁊ aerē. Precipua dico: nō qz excellentiora: ꝫ quia necessariora sunt q̃ppe corpi. Querat em̃ hō eminēciora bona sua in ea pte sui q̃ pemiinet sibi. hoc est in aia: q̃ sunt dignitas: scia ꝯtus. Dignitatem in homine liberum arbitrium dico: in quo ei nimiꝝ datum est ceteris nō solum preeminere sed ⁊ presidere animātib⁹. Scientiā ꝯo qua eandē in se dignitatem agnoscat non a se tamē. Porro ꝯtutem qua subinde ip̃m a quo est ⁊ inquirat nō segniter ⁊ teneat fortiter cū inuenerit. Itaq; geminū vnūquodq; triū horum apparet. Dignitatē siquidem demonstrat humanā: nō soluꝫ nature p̃rogatiua sed ⁊ potentia dñatus qua terror homis sup cūcta animātia terre imunere decernitur. Scientia quoq; duplex erit: si hāc ipsam dignitatem: vel aliud quodq; bonū ī nobis ⁊ nobis inesse ⁊ a nobis nō esse noueritis. Dignitas ergo sine scientia nō p̃dest. illa ꝯo obedie obest: si ꝯtus defuerit. q̃ō vtrūq; ratio declarat subiecta. Habere em̃ q̃ō habere tenescias: quam gloriam habes. Porro nosse q̃ō habeas: sed qz a te non habeas ignorare: habet gloriā sz non apud deū. Apud aūt se gloriāt: dicitur ab apl'o. Quid habes q̃ō nō accepisti Si aūt accepisti: q̃d gloriaris: quasi nō acceperis. Nō ait simpliciter: quid gloriarꝭ. sed addit quasi nō accepis: vt asserat rep̃hensibilem nō q̃ in habitis sed q̃ tanq̃ in nō acceptis gloriat. Merito vana gloria nuncupat hmōi ꝯtatis murmur. solido carens fundamento Veram em̃ gloriam ab hac ita discernit. Qui gl'iatur: ait i dñō glorietur: hoc est in ꝯtate. Veritas q̃ppe dñs est. Vtrunq; g̃ scias necesse est q̃d sis ⁊ q̃d a te ipso non sis. ne aūt oino videlicet nō glorierꝭ: aut inaniter glorieris. Denicq; si nō cognoueris inq̃t teip̃m: egredere post greges sodaliū tuoꝝ. Reuera itaq; est hō factus in honore cum honorē ip̃m nō intellīgit: talis sue ignorantie merito cōparat pecoribⁿ. velut q̃busdam pñtis sue corruptionis ⁊ mortalitatis ꝓsortib⁹ Fit igitur vt sese non agnoscendo egregia rationis

munere creatura irrationabiliū gregibus aggregari incipiat: dum ignara ꝓprie gloriae qua abintus est conformanda foris rebus sensibilib⁹ sua ipius curiositate adducitur: efficiturq; de ceteris vna q̃ se p̃ ceteris nihil accepisse intelligat. Itaq; valde cauenda est hec ignorantia: qua de nobis minus forte sentimus: sed non min⁹. imo ⁊ plus illa qua plus nobis tribuimus q̃d fit si bonū quod cunq; in nobis est esse: et a nobis decepti putem⁹. At ꝓ sup vtrāq; ignorantiam declinanda ⁊ execranda illa presumptio est: qua sciens ⁊ prudens forte audeas de bonis non tuis tuam querere gloriam. Et quod certus es a te tibi nō esse: inde tamen alterius rapere nō verearꝭ honorem. Prior equidem ignorantia gloriam non habet: posterior ꝓ habet q̃dez sed non apud deum. Ceterum hoc tertiuz malum q̃ iam scienter cōmittitur: vsurpat etiam contra deum. Intrīm deniq; ignorantia illa posteriori hec ignorātia gratior ac periculosior apparet: quo per illam quidem deus nescitur: ⁊ per istam cōtemnitur. Intrīm ⁊ priori deterior ac detestabilior: vt cum p illam peccatorib⁹. p istam etiam demonib⁹ societmur. Est quippe superbia ⁊ delictum maximuz vti datis tanq̃ innatis: ⁊ in acceptis beneficiis gloriam vsurpare beneficii Quamobrē cum duab⁹ istis. dignitate atq; scientia opus est ⁊ virtute: que vtriusq; fructus est p quā ille inquiritur ac tenetur qui omniū auctor ⁊ dictor est: vt merito glorificetur de omnib⁹. Alioquin sciens ⁊ non faciēs digne multis vapulabit. Quare. vtiq; quia noluit intelligere: vt bene ageret. Magis autem iniquitatem meditatus est in cubili suo: vnde de bonis que a se non esse ex scientie dono certissime comperit boni dñi gloriā seruus impius captare. Sibi imo ⁊ raptare molitur. Liquit igitur ⁊ absq; scientiā dignitatem esse omino inutilem: ⁊ scientiam absq; ꝓtute damnabilem Verum hō ꝓtutis: cui nec damnosa scia: nec infructuosa dignitas manet. clamat deo: ⁊ ingenue confitetur: non nob dñe inquiens. nō nob sed nomini tuo da gloriaz. Hoc est nil nobis o dñe de scientia nil nobis de dignitate tribuimus: sed tuo totum. a quo totum est nomini deputamus. Ceterum pene a propositu longe nimis digressi sum⁹: duz demonstrare sat agim⁹ eos quoq; q̃ christum nesciunt. satis p legem naturalem ex preceptis bonis corporis: animeq; moneri: quatenus deum ꝓter deum ⁊ ipi diligere debeant. Hāq; vt breuiter que super hoc dicta sunt: iterentur: quis vel infidelis ignoret suo corpori non ab alio in hac mortali vita supradicta illa necessaria ministrari. vnde videlicz subsistat vnde videat vnde spiret: q̃ ab illo qui dat escam omni carni. qui solem suum oriri facit sup bonos ⁊ malos. ⁊ pluit sup iustos ⁊ iiustos. Quis item vel impius putet alium eius: que in anima splendet humane dignitatis auctorem preter illum ipsum: qui in Genesi loquitur. Faciamus hominem ad imaginem ⁊ similitudinem nostram. Quis aliquando scientie largitorem existimet: nisi eque ipsum qui docet hominē scientiam. Quis rursum munus sibi virtutis aliunde aut putet datum aut speret dandu z: q̃ de manu itidem domini virtutum. Deretur ergo amari propter seip̃m de⁹ ⁊ ab infideli: qui ⁊ si nesciat christū: scit tamen seip̃m. Proinde inexcusabilis est omis infidelis: si non diligit dñm deum suum ex toto corde: tota ania: tota ꝓtute sua. Clamat nempe intus ei innata ⁊ non ignota rationi iusticia: quia ex toto se illū diligere debeat: cui se totuz debere nō ignorat Verum id difficile: imo possibile est suis. scilicet quēpiam liberine arbitrij viribⁿ semel accepta a deo ad dei ex toto cōuertere voluntatem: ⁊ nō magis ad ꝓpriam retorq̃re eaq; sibi tanq̃ ꝓpria retinere. sicut scriptū est. Omes que sua sunt querunt: non que iesu christi. Et item: proni sūt sensus ⁊ cogitationes hominū in malum. Cōtra q̃d plane fideles nozunt q̃ omnino necessarium habeant iesum ⁊ hunc crucifixum. dū admirantes ⁊ amplexantes supeminentē charitatem in ipo id vel tantillum quod sunt in tante dilectionis ⁊ dignatiōis vicem non rependere ꝓfundunt. Facile proinde pl⁹ diligūt q̃ se amplius dilectos intelligūt. Cui āt min⁹ donatū ē min⁹ diligit. Iu de⁹ sane siue pagan⁹ neq̃q; talib⁹ aculeis incitat amoris q̃les ecclia exptus q̃ ait.

Vulnerata charitate exosum. Et rursum Fulcite me floribus: stipate me malis: quia amore langueo. Cernit regē salomonez in diademate quo coronauit eum mat̃ sua. Cernit vnicū p̃ris crucem sibi baiulantē. Cernit cesum ⁊ consputum dominū maiestatis. Cernit auctorem vite: ⁊ gl̃ie cōfixum clauis pcussum lancea. opprobriis saturatum. tandē illā dilectā aiam suā pone re p amicis. Cernit hec ⁊ suā magis ipius aiam gladius amoris trāsuerberat: ⁊ dicit. fulcite me floribus stipate me mal' q̃ amore langueo. Hec sunt q̃ppe malapunica q̃ in hortū itroducta spōsa carpit ex lig̃ vite a celesti pane ꝓriū mutuata sapore. colore a sanguine xpi: videt deinde mortē mortuam ⁊ mortis auctorē triūphatū. videt de inferis ad terras de terris ad supos captiuam duci captiuitatē: vt in noie iesu omne genu flectat. celestiū terrestriū ⁊ infernorū. Aduertit terrā q̃ spinas ⁊ tribl'os sub antiquo maledicto pduxerat ad noue bn̄dictionis gr̃am innotā reflorui sse. Et ibis oib' illi recordata ysiculi: ⁊ reflorui t caro mea: ⁊ ex volūtate mea confitebor ei passionis malis: que de arbore tulerat crucis cupit iungere etiam de floribus resurrectionis quorū p̃sertim fragrantia sponsum ad se crebrius reuisendaz inuitet. Denicq̃ ait. Ecce tu pulcer es dilecte mi ⁊ decorus lectulus nr̃ floridus. Que lectulum saris qd desideret ⁊ apit ⁊ cū floridū nunciat satis indicat. Vlt̃ qd desiderat ⁊ aperit ⁊ cū floridū nūciat sat̃ indicat. vnde qd desiderat obtinere presumat: Nō em̄ de suis meritis. sed de floribus agri cui bn̄dixit deus. Delectatur floribus xps: q̃ in nazareth ⁊ cōcipi ⁊ nutriri voluit. gaudet spōsus celestis talibus odoramentis: ⁊ cordis thalamū frequenter libenterq̃ ingredit qd istiusmōi refertū fructibus: floribusq̃ respersum inueniret. Vbi sua vz aūt passiōis gr̃am: aut resurrectionis gl'iam sedula inspicit cogitatione versari. Ibi ꝓfecto adest sedulus adest libens. Monita siquidem passiōis fructus agnosce anni q̃si pteriti oim vticq̃ retro tempor sub peccati: mortisq̃ impio decursor. tandem in plenitudine tpis apparentes. Porro aūt resurrectionis insignia: nouos aduerte flores sequentis tpis: i nouam sub gr̃a reuirescentis estatē: quor fructum generalis futura resurrectio i fine parturi: ⁊ sine fine mānsur. Jam inquit hyems trāsyt ymber abyt ⁊ recessit: flores apparuerunt in terra nr̃a: estiuū tp̃s aduenisse cum illo significans qui de mortis gelu in vernalem quandam noue vite temperiem resolutus. Ecce ait noua facio omnia Cuius caro serui nata est in morte reflorui t in resurrectōe. Ad cui mor odore i campo cōuallis nr̃e reuirescūt arida: recalescūt frigida: mortua reuiuiscūt. Hor g̃ nouitate flor ac fructuū ⁊ plenitudine agri suauissimi spirantis odorem ipe quoq̃ pater in filio innouante oīa delectat ita vt dicat. ecce odor filij mei sicut odor agri pleni: cui bn̄dixit dn̄s. Bene pleni de cui plenitudine oīes accepim. Sponsa tamē familiarius ex eo. sibi cum vult flores legit ⁊ carpit poma quib' ꝓrie aspgat iria scientie ⁊ intrāti sponso cordis lectulus suaue redoleat. O porter em̄ nos si crebrū volumus habere hospitez xp̃m corda nr̃a semp habere munita fidelib' testimonijs tam de misēdia. s. morientis q̃ de potētia resurgentis quō dauid aiebat. Duo hec audiui quia potestas dei est: ⁊ tibi dn̄e misericordia. Siquidem vtriusq̃ rei testimonia credibilia facta sunt nimis. Xp̃o itaq̃ moriente ꝓter delicta nr̃a: ⁊ resurgēte ꝓt̃ iustificationē nostrā: ⁊ ascendente ad protectionem nr̃am: ⁊ mittente sp̃m ad consolationem nostrā. ⁊ quandoq̃ rediturо ad summationē nostrā. Hec mala: hi flores quib' sponsa se interim stipari postulat et fulciri. credo sentiens facile vim i se amoris posse repescere ⁊ languescere quod ā mōsi nō talib' iugiter foueat incentiuis: donec introducta quādoq̃ diu cupidis excipiatur amplexib'. ⁊ dicat. Leua eius sub capite meo: ⁊ dextera illius amplexata est me. Sentiet quippe tunc ⁊ pbabit vniuersa delectationis testimonia: que in priori aduēt: tanq̃ de sinistra dilecti acceperat: pre multitudine dulcedinis amplexantis dextre cōtemnenda: ⁊ omnino iam q̃si subtus habenda. Sētiet qd audierat. Caro non prodest quēq̃: spiritus est q̃ viuificat. Probabit qd legerat spūs meus sup mel dulcis ⁊ hereditas mea sup mel ⁊ fauū

Quod ꝓ sequitur: memoria in generatione sanctorũ. hoc dicit: quia q̃diu stare pñs cernitur sc̃m in quo generatio adueniit ⁊ generatio preterit: nõ deerit electꝭ cõsolatio de memoria quib̃ mundũ de presentia plena refectio indulgeꝫ. Unde scriptum est. Memoriam abundantie suauitatis tue eructabunt. haud dubium quin hi: quos paulo superius dixerat generatõ ⁊ generatio laudabit opa tua. Memoria ergo in generatiõe seculoꝝ. pñtia in regno celoꝝ. Ex ista glorificat iam assumpta electio. de illa interim pegrinans generatio consolatur. Sed interest quenam generatio: ex dei capiat recordatione solamẽ. Nõ em̃ generatio prauа ⁊ exasperans cui dicit Ue vobis diuites q̃ habetis consolationem vestrã. sed que dicere veraciter potest. renuit consolari anima mea Huic plane credim̃: si secuta adiecerit: memor fui dei ⁊ delectatus sum. Iustũ quippe est: vt q̃s pñtia non delectat: presto eis sit memoria futurorum. Et qui de rerꝝ fluentiũ qualibet affluentia despiciunt consolari recordatio illos delectet eternitatis. Et hec est generatio querentium dñm: querentium nõ que sua sũt: sed faciẽ dei iacob. Dei ergo querentib̃ et suspirantib̃ presentiam: presto interim dulcis memoria est. Non tamen qua satientur sed qua magis esuriant vnde satientur. Hoc ipm̃ de se cib̃ ipse testatur ita dicens: q̃ edit me adhuc esuriet. ⁊ qui cibatus est satiabor inquit cum apparuerit gloria tua. Beati tamen iam nunc qui esuriunt ⁊ sitiunt iusticiam quoniam quandoq̃ ipi ⁊ non alij saturabunt Ue tibi generatio prauа atq̃ peruersa. ve tibi populе stulte ⁊ insipiens q̃ ⁊ memoriam fastidis ⁊ p̃sentiam expauescꝭ: merito quidem. Nec modo em̃ vis de laqueo venantium: siquidem qui volunt diuites fieri in hoc seculo: incidunt in laqueũ dyaboli. Nec tunc a ꝓbo aspero poteris liberari. O verbum asperum: o sermo durus Ite maledicti in ignem eternum. Durior plane atq̃ asperior illo qui quotidie nobis de memoria passionis in ecclesia replicatur. Qui manducat carnẽ meam ⁊ bibit meum sanguinem habet vitam eternã hoc est: qui recolit mortem meam ⁊ exemplo meo mortificat membra sua que sunt super terram: habet vitam eternaz. hoc est si compatimini: ⁊ regnabitis. Et tamen plerq̃ ab hac voce resilientes: ⁊ abeũtes hodieq̃ retrorsum. respondent nõ verbo sed facto Durus est hic sermo: quis potest eum audire. Itaq̃ generatio que nõ direxit cor suum ⁊ nõ creditus cũ deo spiritus eius: sed magis sperans in incerto diuitiarum. Et verbum modo crucis audire grauatur: ac memoriam passionis sibi iudicat onerosam. Vere qualiter verbi illi⁹ pondus in pñtia sustinebit: ite male dicti in ignem eternum qui parat⁹ est dyabolo ⁊ angelis eius. Sup quem pfecto ceciderit lapis iste: conteret eum. At ꝓ generatio rectorum benedicet quasi vtiq̃ cum apostolo siue absentes siue presentes contendunt placere deo. Deniq̃ audient. venite benedicti patris mei ⁊c. Tunc illa que non direxit cor suum sero quidem experiet: q̃ in illius comparatione doloris iugũ xpi suaue ⁊ onus leue fuerit cui tanq̃ graui ⁊ aspero ceruicem superbie subduxit. Non potestis o miseri serui mãmone simul gloriari in cruce dñi nostri iesu christi: ⁊ sperare i pecunie thesauris. Post aurum abire: probare q̃ suauis est deus. Proinde qm̃ suauem in memoria nõ sentitis asperum procul dubio in pñtia sentietis Cetꝝ fidelis anima ⁊ suspirat pñtiaz inbianter. ⁊ i memoria requiescit suauiter: ⁊ donec ydonea sit releuata: facie speculari gloriam dei crucis ignominia gloriatur. Sic profecto sit spõsa: ⁊ columba xpi pausat. Sibi iterim ⁊ dormit inter medios cleros sortita iam in pñtiaꝝ de memoria abundantie suauitatis tue dñe ihesu penuas deargentatas innocentie videlicet pudicitieq̃ candorẽ. Sperans insup adimpleri leticia cũ vultu tuo vbi etiam fiant posterioza dorsi ei⁹ in palloze auri quando in splendoribus sanctorum introducta cum gaudio. sapiẽtie pleni⁹ fuerit illustrata fulgoribꝫ. Merito proinde in canticis gloriatur ⁊ dicit. Leua eius sub capite meo ⁊ dextera illius amplexabitur me. In leua reputans recordationem illius charitatis qua nulla maior est: q̃ animã suã posuit pro amicꝭ suis. In dextera ꝓ beatam visionem q̃ pro-

misit amicis suis ⁊ gaudium de presentia maiestatis Merito illa dei ⁊ deificata visio: illa diuina presentie inestimabilis delectatio in dextera deputat. de qua ⁊ delectabiliter canitur. Delectationes in dextera tua vsq̃ in finē. Merito in leua admirabilis illa memorata ⁊ semp memoranda dilectio collocatur quod donec trāseat iniquitas sup eam sponsa recumbat ⁊ requescat. Merito ergo leua sponsi sub capite sponse super quam videlicet caput suū reclinato sustentet: hoc est mentis sue mentionem: ne incuruetur ⁊ inclinet ī carnalia ⁊ secularia desideria: quia corpus qd̄ corrumpitur aggrauat animā ⁊ deprimit terrena inhabitatio sensum multa cogitantē Quod nāq̃ aliud faciat considerata tāta ⁊ tam indebita miseratio tam gratuita et sic pbata dilectio: tā īopinata dignatio: tam inuicta mansuetudo: tā stupenda dulcedo. Quid inq̃ hec omia faciant diligēter considerata: nisi vt considerantis animam ab omni penitus prauo vendicatū amore: ad se mirabiliter rapiant vehemēter afficienterq̃ posse contemnere. quāq̃ nisi in contemptū hoꝝ appeti non potest. Amirum proinde in odore vnguentorū horum sponsa currit alacriter: amat ardēter ⁊ parum sibi amare sic amata videtur etiam cum se tota in amore perstrinxerit. īmerito. Quid magnū em̄ tāto ⁊ tanti repensatur amori si puluis exiguus totum se ad reamandū collegerit: cum illa nimirum maiestas in amore preueniens. tota ī opus salutis eius intensa conspicitur. Denicq̃ sic deus dilexit mundum vt vnigenitum daret: haud dubiū quin de patre dicat. Item tradidit in mortem animā suaz nec dubiū q̃ de filio loquit. Ait ⁊ de spiritu sancto. Spūs paraclytus quez mittet pater in nomine meo ille vos docebit oia ⁊ sugeret vobis omnia quecūq̃ dixero vobis. Amat ergo deus: ⁊ ex se toto amat: qz tota trinitas amat. si tamen totū dici pōt de infinito ⁊ incomprehensibili: aut certe de simplici. Intuens ergo hoc credo satis agnoscit quare deus diligendus sit. ꝗ̄ est vnde diligi mereatur. Ceterum infidelis non habens filium nec patrē: proinde habet nec spiritumsanctum. Qui em̄ nō honorificat filium: non honorificat patrem qui misit illum sed nec spm̄sanctum quem misit ille. Is itaq̃ mirum non est sicq̃ minus agnoscit: minus ⁊ diligit. At tamen ⁊ ipse totum ei sese debere nō ignorat quā sui totius non ignorat auctorem. Quid ergo ego qui deum meum teneo vite mee non solum gratuitum largitorem: largissimum administratorem. pium consolatorem. sollicitum gubernatorem: ditatorem glorificatorem sicut scriptum est: copiosa apud eum redemptio. Et item introuit semel in sancta eterna redemptione inuenta. Et de conseruatōe. Non relinquet sanctos suos: in eternum conseruabuntur. Et de locupletatione. Mensuram bonam ⁊ confertam ⁊ coagitatam ⁊ superefluētem dabunt in sinum vestruz. Et rursuz. Nec oculus vidit: nec auris audiuit: nec in cor hominis ascendit que preparauit dominus diligentibus se. Et de glorificatione Saluatorem expectamus dominū nostꝝ iesum christum: qui reformabit corpꝰ humilitatis nostre conformatum corpori claritatis sue. Et illud. non sunt cōdigne passiones huius temporis ad futuram gloriam: que reuelabitur vobis. Et iteruz. Id quod in presenti est momētaneum et leue tribulationis nostre supra modum in sublimitate eterne glorie pondus operatur in nobis non contemplantibus que videtur sed que non videtur. Quid retribuam domino pro omibus his. Illuz ratio vrget ⁊ iusticia naturalis totum se tradere illi: a quo se totum habet: ⁊ ex toto deberet diligere mihi profecto fides tanto plus indicit amandum: quantum ⁊ eum meipe pluris estimandum intelligo. Quippe qui illum non solum mei sed sui quoq̃ ipius teneo largitorem Denicq̃ nondum tempus fidei aduenerat: nondum innotescerat in carne deus: obierat in cruce prodierat de sepulchro redierat ad patrem: ⁊ nondum inquā cōmendauerat in nobis suam multam dilectionem illam de qua tam multa locuti sumus: cum iam mandatum est homini diligere dominū deum suū toto corde tota anima tota ✠tute sua: id est qd̄ est quod sit: qd̄ potest. Nec tamē iniustus deus suum sibi iudicans opus ⁊ dona. Ut

quid enim non amaret opus artificem: cū
haberet vnde id posset. Et cur non quan-
tum posset omnis nisi eius munere posset
Ad hoc q̃ de nihilo: q̃ ī hac dignitate cō-
ditum: ⁊ debitum dilectionis manifesti
fecit: ⁊ exactum iustiorem ostendit. Cete-
rum putamus adiectuz beneficij: cum ho
mines ⁊ iumenta saluauit: quēadmoduz
multiplicauit: misericordiam suam deus:
nos dico qui mutauimus gloriam nostrā
in similitudinem vituli comedentis fenū:
peccando comparati iumentis ⁊ insipien
tibus. Quod si totum me debeo me facto
quid addam iam ⁊ pro refecto: ⁊ refecto h̄
modo. Nec est tam facile refectus: quā fa-
ctus. Siquidem non solum de me sed de
omni quoq̃ quod factum est scriptum est.
Dixit ⁊ facta sunt. At ꝓ qui me tantuz
⁊ semel dicendo fecit in reficiēdo profecto
⁊ dixit multa ⁊ gessit mira ⁊ pertulit dura
nec tm̄ dura sed ⁊ indigna. Quid ergo re-
tribuam domino pro omnibus que retri-
buit mihi In primo opere me mihi dedit
in secundo se: Et vbi se dedit me mihi red
didit. Datus ergo ⁊ redditus me pro me
debeo. Quid deo retribuam pro se Nam
⁊ si me milies repēdere possem quem sum
ego ad deum. Hic primum vide quomo-
do: imo q̃ sine modo a nobis deus ama-
ri meruerit: qui vt paucis quod dictuz est
repetam pro ipse dilexit nos tantus ⁊ tā
grādis tantillos ⁊ tales. En quod ī prin-
cipio dixisse me memini modum esse dili-
gendi deum sine modo diligere. Denicq̃
cum dilectio que tēdit in deum: tendat im
mensum: tendat in infinitum. Nam ⁊ in-
finitus deus est ⁊ immensus. Quis nam
queso debeat finis esse nostri: vel modus
amoris. Quodqd̄ amor ipse noster nō gra
tuitus impendit sed rependitur ⁊ debit.
Amat ergo immensitas amat eternitas:
amat supeminens scientie charitas amat
cuius magnitudinis non est finis: cuius
sapientie non est numerus: cuius pax exu
perat omnem sensum ⁊ vicem rependim
cum mēsura. Diligam te domine fortitu-
do mea dominus firmamētum meum et
refugium meum ⁊ liberator meus ⁊ in eo
denicq̃ quicq̃d optabile atq̃ amabile di-
ci potest. Deus meus adiutor meus dili-
gam te pro dono tuo ⁊ meo modo minus
quidem iuste sed plane nō interius posse
meo. Qui etsi quantū debeo non possum
non possum tamen tamen vltra q̃ possuz
potero ꝓ plus: cum plus donare digna-
beris: nunq̃ tamen prout dignus haberz
Imperfectum meum viderūt oculi tui: sz
tamē in libro tuo omnes scribentur qui q̃
possunt faciunt: ⁊ si qd̄ debent nō possunt
Satis quantum reor apparet ⁊ quo naz
modo deus diligendus sit: ⁊ quo merito
suo. Quo inquam merito suo. Nā quāto
cui sane appareat: quis dicat quis sapiāt.
Nunc quo nostro cōmodo diligendus sit
videamus. Sed quantū est ⁊ in hoc vide
re nostrum ad id quod est: nec tamē quod
videtur. tacendum est etsi nō omino vide
tur vt est. Supius cum ꝓpositum esset q̃re
⁊ quō diligendus sit deus: duplicem dixi
parere itellectū: vt id qd̄ queriē quare aut
suo merito: aut quo nostro cōmodo diligē
dus sit. vtrūlibet queri posset perinde vi-
detur. Dicto pinde de merito dei: nō put
dignū dei: sed prout datū est mihi: su pest:
vt ⁊ de p̄mio: qd̄ idem dabiē dicā. Nō. n.
sine p̄mio diligiē de: ⁊ si absq̃ p̄mij intui
tum diligēdus sit. Vacua nāq̃ ꝓa charis
tas esse nō pt: nec tm̄ mercēnaria est. Quip
pe nō q̄rit q̄ sua sē. Affect est nō ꝓtractus:
nec acq̄rie pacto nec acq̄rit. Spōte afficit:
⁊ spontaneū facit. Ver amor seipo cōtēt
est. Habet p̄miū sz id qd̄ amat: nā q̃cq̃d
ꝓter aliud amare videarz: id plane amas
q̄ amoris finis ꝓtēdit: nō p qd̄ tēdit. Pau
lus nō euāgelisat vt comedat: sz comedit
vt euāgeliset: eo q̃ amet nō cibū: sz euāgeli
um. Ver amor p̄miū non req̄rit sz merek.
Premiū sane nec dū amāti ꝓponiē: amāti
debek. pseuerāti dak. Denicq̃ in reb inferi
oribz suadēdis inuitos pmissis vel p̄mijs
inuitam ⁊ nō spōtaneos. Quis. n. nume
ran dū hoīem putet vt faciat qd̄ ⁊ sponte
cupit. nemo em̄ ꝓducit aut esurientē vt co
medat: aut sitientē vt bibat aut certe mrez
vt paruulū lactet filium vteri sui. An ꝓ
quis putet p̄ce vel p̄cio quē piā cōmonen
dum: suā ipius vel sepire vineam vel ar-
borem circumfoderet vel structuram ꝓrie
domus erigere. Quanto magis deum a-
mans anima nihil aliud p̄ter deū diligit.

Inest omni vtenti ratione naturaliter p
sua sp estimatione atq; intentione appete
re potiora: ⁊ nulla re esse contentũ: cui qõ
deest: iudicet preferendũ. nam ⁊ qui verbi
gratia vxorem habet speciosam petulanti
oculo vel animo: respicit pulcriorem. ⁊ ve
ste preciosa indutus preciosiorem affectat
⁊ possidens multas diuitias: inuidet diti
ori. Videas iam multis predys ⁊ posses
sionibus ampliatos adhuc tamen indies
agrum agro copulare: atq; infinita cupidi
tate dilatare terminos suos. Videas ⁊ q̃
regalib⁹ domib⁹ amplisq; habitant pala
cys nihilomin⁹ quotidie ꝯiungere domũ
ad domũ. ⁊ inquieta curiositate edificare:
diruere: mutare quadra rotundis. Quid
homines sublimatos honorib⁹. An non
insatiabili ambitione magis ac magis to
tis viribꝫ conari ad altiora videmus. Et
hoc animũ idcirco nõ est finis: q̃ nil i eis
summũ singulariter repitur vel oportunũ
Et quid mirũ si inferioribꝫ ⁊ deterioribꝫ
contentus nõ sit qui circa summũ vl' opti
mũ quiescere non potest. Sed hoc stultuz
⁊ extreme dementie est: ea semp appetere q̃
nunq; nõ dico satient sed temperent appe
titum. dum quicq̃d taliũ habueris: nihi
lominus nõ habita concupiscas ⁊ ad q̃q;
defuerunt: semp inquietus anheles. Ita
em̃ vt p varia ⁊ fallacia mũdi oblectamẽ
ta vagabundus anim⁹ inani laboze dis
currens fatigef: nõ satietur dum quicquid
famelic⁹ inglutierit: pax reputet ad id qõ
supest deuorandũ sp; nõ min⁹ anxie cupi
at q̃ desũt q̃ adsũt lete possideat. Quis
em̃ obtineat vniuersa Quãq; ad modicũ
id qõ quisq; cũ laboze obtinuerit: cũ timo
re possederit certus q̃dem nõ sit an cũ do
loze amittat. si directo tramite voluptas
puersa contendit ad optimum festinat ad
id vnde possit impleri Immo ꝓ his an
fractib⁹ ludit secum vanitas mẽtitur iniq̃
tas sibi. Si ita vis adimplere qõ vis hoc
est si illud apprehendere vis quo apprehẽ
so nil tamen amplius velis quid tentare
opus est cetera. curris p deuia: ⁊ lõge ante
moztieris: quã hoc circũitu puenias adop
tatum. Hoc ergo in circũitu ambulãt. na
turaliter appetentes vnde finiãt appetitũ.
⁊ insipienter respuentes vnde propinquẽt
fini. fini dico non ꝯsumptionis sed ꝯsum
mationis. Quamobzem non btõ fine cõ
sumari sed cõsumi vacuo laboze accelerãt
qui rex magis specie: quã auctozitate dele
ctantur prius vniuersa percurrere ⁊ de sin
gulis cupiunt expiri: q̃q; ad ipm curẽt vni
uersitatis oim puenire. Et quidem peruen
nirẽt. si q̃q; voti compotes effici possent
vt omia. s. pter omniũ ꝓcipiũ vnus ali
quis obtineret. Ea nanq; sue cupiditatis
lege: qua in reb⁹ ceteris non habita fastidi
re solebat: mox omib⁹ que in celo ⁊ q̃ i terra
sunt obtentis ⁊ contemptis tãdem ad ip
sum proculdubio curreret qui solus deesse
omniũ deus Pozro ibi quiesceret: q̃ sicut
cura nulla reuocat q̃es: sic nulla vltra iam
iq̃etudo sollicitat. Diceret p certo. Mihi
aũt adherere deo bonũ est. Diceret Quid
em̃ mihi est i celo ⁊ a te quod volui super
terram. Et item. De⁹ cozdis mei ⁊ pars
mea deus ineternũ. Sic ergo vt dictũ est.
ad id quod optimũ est quiuis cupid⁹ pre
ueniret: siquidem ante cuncta que cupit as
sequi posset. Vel q̃m id omino impossi
bile perstruit ⁊ vita breuior ⁊ ꝓtus infir
mior: ⁊ consors numerosior. Longo profe
cto itinere ⁊ casso laboze desudant: q̃ dum
quecq; desiderant attingere volũt ad cun
ctozum desiderabilium: nequeunt ptin
gere finem. Et vtinam attingere vniuer
sa oino: ⁊ non experiri magꝭ vellent. Hoc
em̃ facile possent ⁊ nõ incassum. Nã ⁊ ani
mus sensu quidem carnali tanto velocior
quãto perspicatior ad hoc datus est vt il
lo ad omnia preueniat: nilq; audeat con
tingere sensus: qõ animus precurrens an
te vtile non ꝓbauerit. Hinc em̃ arbitroz
dictum: omia probate quod bonũ est tene
te: vt videlicet ille hinc prouideat: ne is su
um votum nisi ad illius iudicium conseq̃
tur. Alioquin non ascendes in montem
dñi: nec stab in loco sctõ ei⁹ pro eo: q̃ in va
no acceperis animam tuam. Hoc est ani
mam rationalem: dum instar pecozis sens
sum sequeris: ratione quidem ociosa: ⁊ nõ
resistente in aliquo. Quozum itaq; ratio
non preuenit: gressus currunt: sed extra vi
am. ac proinde apostoli spreto consilio nõ
sic currunt vt apprehendãt. Quãdo etem̃
apprehendant: quẽ apprehendere nisi post

omnia nolūt. Distortū iter ⁊ circuitus infinitus cūcta ꝓmitus attentare velle. Iustus autē non ita: audiens nēpe vitupera tionem multorū cōmorantiū in circuitu. Multi em̄ sunt viam latā pergentes: que ducit ad mortē. Ipse sibi regiā eligit viaz non declinās ad dexterā: vel ad sinistrā. Denicq; attestante ꝓpheta semita iusti recta est: rectus callis iusti ad ambulanduz Hi sunt q̄ salubri compēdio experti sunt molestū hunc ⁊ infructuosum vitare circuitū. verbū abbreuiatū ⁊ abbreuians eligentes: nō cupere quecūq; vident: sed vendere magis. q̄ possident: ⁊ dare pauperib; Beati plane pauperes: quoniā ipsoꝝ est regnū celorū. Omnes quidē currūt: sed int̄ currentes discernit. Denicq; nouit dominus viā iustorum: et iter impiorū peribit. Ideo autē melius est modicū iusto super diuitias peccatorū multas: quoniā q̄dez vt sapiens loquit ⁊ insipiēs excipitur. qui diligit pecuniā: non saturabit pecunia: q̄ autē esurūt ⁊ sitiunt iusticiā. ipi saturabūtur. Iusticia siquidē vitalis et naturalis. pecunia ꝓo sic nō replet vel minuit animi famē: q̄q; corporis ventus Denicq; si fame licū hominē apertis fauciū vento inflat; haurire buccis aerē cernas: quo quasi cōsulat fami: nonne credas insanire Et non minoris insanie est: si spiritū rationalē rebus putes quibuscūq; corporalib; adimpleri. Nec illa sane spūalibus: nec iste e regione refici corporalib; queūt. Benedic ania mea domio: qui replet in bonis desiderū tuū. Replet in bonis: excitat ad bonū: tenet in bono p̄uenit. sustinet. implet. Ipse facit vt desideres: ipe est quod desideras. Dixi supra. causa diligēdi deuz deus est. Verū dixi. nā ⁊ efficiens ⁊ finalis. Ipse dat occasionē: ipe curat affectionez. desiderū ipse cōsumat. Ipe facit vel potius factus est vt amaret: ipse sperat amādus felici⁹. ne in vacuū sit amatus. Eius amor nostrū preparat ⁊ remūerat. Precedit benignior. rependit iustior. expectatur suauior. Diues est oibus. qui inuocāt eū: nec tamē habet quenq; seipo melius. Se dedit immeritū: se seruat in premiū: se apponit in refectionē animarū sancta: se in redemptionē distrabit captiuoꝝ Bonus es dñe anie q̄renti te. Quid ergo inuenienti. Sed tū in hoc est mirū: q̄ nemo te querere valet: nisi q̄ prius inuenerit. Vis igit̄ inueniri: vt queraris: queri vt inueniaris. Potes quidē inueniri. non tamē p̄ueniri. Nam etsi dicim⁹. mane oratio mea p̄ueniet te. non dubiuz tamē q̄ tepida sit oīs oratio: quā nō p̄uenerit inspiratio. Dicendū iam vbi inchoet amor noster: quoniaz vbi consumet̄ dictū est.

Amor est affectio naturalis vna de q̄tuor q̄ note sunt: nō opus est noiare. Qd̄ ergo naturale est iustuz quidē fozet: primo omniū auctori deseruire nature: vnde ⁊ dictum est: primū ⁊ maximū mandatū: diliges dominū deū tuuz. Sed quoniā natura fragilior. atq; infirmior est: ipsi primū imperāte necessitate cōpellit̄ inseruire: ⁊ est amor carnalis quo ante oia hō diligit seipsum ꝓter seipsuz. Nondū quippe sapit: nisi seipm sicut scriptū est: prius qd̄ aniale deinde qd̄ spūale. Nec p̄cepto indicitur. sed naturale inserit. Quis nēpe carnē suam odio habuit. At ꝓo si cepit amor idē: vt assolet pcliuior eē siue pfusior: ⁊ necessitatis alueo minie cōtentos cāpos etiā voluptat; exū dans. latius visus fuerit occupare: statim supfluitas obuiāte mandato cohibet̄. cū dicit̄: diliges primū tuū sicut teipm. Iustissime quidē vt cōsors nature nō sit extoris ⁊ gr̄e illi⁹ p̄sertim gratie: q̄ nature insita est. Qd̄ si grauat̄ homo fraternis non dico necessitatibus subuenire: sed voluptatib; deseruire: castiget ipe suas: si nō vult esse trāsgressor. Quantū vult sibi indulgeat: dū eque ⁊ primo tātundē meminerit exhiben dū. Frenū tibi tēperantie imponit̄ o hō ex lege vite et discipline: ne post cōcupiscentias tuas eas ⁊ pereas. ne de bonis nature hosti seruias anie. hoc est libidini. Quā iusti⁹ atq; honesti⁹ cōmunicas illa cōsorti q̄q; hosti. i. primo. Et q̄dem si ex sapiētis cōsilio a voluptatib; tuis auertet; ⁊ iuxta doctrinā apli victu vestitucq; cōtentus paulisper suspēdere non graueris amorē tuū a carnalib; desideriis q̄ militant aduersus aiam. Sane qd̄ subtrahis hosti anie tue: cōsorti nature puto nō grauabet; impartiri. Tūc amor tuus ⁊ tēptans erit: ⁊ iust⁹ si qd̄ ꝓprīs subtra-

hiſ voluptatib⁹ fratr⁹ neceſſitatib⁹ nō ne-
geſ. Sic amor carnalis efficit ſocialis. cuz
in ꝓmune ꝓtrahit. Si aūt dū cōmunicas
primo forte tibi defuerint etiā neceſſaria:
q̄d facies. Quid eīm niſi vt cū omni fidu
cia poſtules ab eo: q̄ dat oib⁹ affluenter et
nō improperat: q̄ aperit manū ſuā z implet
oīe aial bēdictione. Dubiū ſiquidē non
eſt: q̄ aſſit libenē in neceſſariis q̄ pleriſq̄ et
in ſupfluis nō deeſt. Denicq̄ ait. p̄mū q̄ri-
te regnū dei z iuſticiā eī⁹. z hec oīa adiicie
tur vob⁹. Sponte datuz ſe pollicet neceſ-
ſaria. ſupflua reſtringenti: et primū diligē
ti. Hoc q̄ppe eſt p̄mū q̄rere regnū dei: z ad
uerſus petī implorare tyrannidē. Pudici
cie potius ac ſobrietat⁹ ſubire iugū. q̄ re-
gnare petīm in tuo mortali corpe patiar⁹.
Porro aūt z hoc iuſticie eſt. cum quo tibi
eſt natura cōis: natura quoq̄ cū eo mun⁹
nō hīe diuiſuz. Et tū pfecta iuſticia ſit di
ligere primū: deuz in cauſa hīe neceſſe eſt.
Alioqui proximuz pure diligere quō pōt
q̄ in deo nō diligit. Porro in deo diligere
nō pōt. q̄ deū nō diligit. Oportet ḡ deuz
diligi prius: vt in deo diligi poſſit z pro-
xim⁹. Facit ḡ z ſe diligi de⁹: q̄ cetera bona
facit. Facit aūt ſic. Qui naturā ꝓdidit ip
ſe z pregit. Nā z ita condita fuit: vt habe
at iugit neceſſariū pterorē. quē habuit et
cōditorē: vt q̄ niſi p ipm nō valuit eſſe nec
ſine ipo valeat oino ſubſiſtere. Qd ne ſane
de ſe creatura ignoret: ac p vim ſibi: qd ab
ſit: ſupbe arroget beneficia creatoris: vult
hoiem iſdem ꝓditor alto quidē ſalubriq̄
cōſilio tribulatiōibus exercen: vt cū defe-
cerit homo z ſubuenerit de⁹ dū homo li-
berat a deo: deus ab hoīe vt dignū eſt ho
nerat. Hoc eīm dicit. Inuoca me in die tri
bulatiōis: eruam te: et honorificabis me.
Fit itaq̄ hoc tali modo vt hō aialis z car
nalis. qui pter ſe neminē diligere nouerat
etiā deū vel pter ſe amare incipiat. qd in
ipſo nimiū. vt ſepe exptus eſt: oīa poſſit. q̄
poſſe cū poſſit: z ſine ipſo poſſit nihil.

Amat ergo iā deū: ſed pter ſe interim.
adhuc nō pter ipm. Eſt tū quedā prudē-
tia ſcire: q̄d ex te: quid ex dei adiutorio poſ
ſis. et ipſi ſeruare te in ſenſum. q̄ te tibi ſer
uat illeſum. Et ſi frequēs ingruerit tribu
latio: ob quā z frequēs ad deū cōuerſio fi-
at: et a deo eque frequēs liberatio cōſequa
tur. Nonne etſi fuerit ferreū pect⁹. vel cor
lapideū tortēs liberatum: emolliri neceſſe
eſt ad gratiā liberant⁹: quaten⁹ deū homo
diligat. non pter ſe tantū: ſed pter ipm.

Et occaſione q̄ppe frequentiū neceſſita
tū. crebris neceſſe eſt impcationib⁹ deū ab
hoīe frequentari. frequēando guſtari. gu-
ſtando pbari q̄ ſuauis eſt dōs. Ita fit vt
ad diligendū pure deū plus iā ipius gu-
ſtata illiciat ſuauitas: q̄ vrgeat neceſſitas
ita vt exemplo ſamaritanoz dicentiū mu
lieri. q̄ ad eſſe dōm nūciauerat. iā nō pter
tuā loquelā credim⁹. ipſi enim audiuim⁹
z ſcim⁹. qz ipe vere ſaluator eſt mūdi. Ita
inq̄ z nos illorū exēplo carnē noſtrā allo
quētes dicam⁹ merito. Jam nō pter tuā
neceſſitatē deū diligim⁹. ipſi eīm guſtaui-
mus quoniā ſuauis eſt dōs. Eſt eīm car-
nis q̄dam loquela: neceſſitas et beneficia
que experiendo probat. geſtiēdo renūciat.
Itaq̄ ſic affecto: iā de diligēdo proximo
implere mandatū nō erit difficile. Amat
quippe veracē deū: ac pro hoc q̄ dei ſunt.
Amat caſte: z caſto nō grauat obedire mā
dato: caſtificans magis cor ſuū. vt ſp̄tuz
eſt in obedientia charitat⁹. Amat iuſte. et
mandatū iuſtū libenter amplectit. Amor
iſte merito gratus qz gratuitus caſtus eſt
quia nō impedit verbo neq̄ lingua. ſz ope-
re z veritate. Juſt⁹ eſt quoniā qualis ſu-
ſcipit: talis et redditur. Qui eīm ſic amat
haud ſecus profecto q̄ amatus eſt amat.
querēs et ipſe viciſſim nō que ſua ſunt ſed
que ieſu xpi: quēadmodū ille noſtra vl' po
tius nos z non ſua queſiuit. Sic amat q̄
dicit. ꝓfitemini dño quoniā bonus. Qui
domino cōfitetur nō quoniā ſibi bon⁹ eſt
ſed quoniā bonus eſt hic vere diligit deū
pter deū. z non pter ſeipſum. Non enim
ſic amat de quo dicit. confitebit tibi cū be
nefeceris ei. Iſte eſt tertius amoris grad⁹
quo iam pter ſeip̄m deus diligit.

Felix qui meruit ad quartuz vſq̄ ptin-
gere quatenus nec ſeip̄m diligat homo ni
ſi pter deū. Juſticia tua deus ſicut mon-
tes dei. Amor iſte mons eſt z mons dei ex
celſus. Reuera mōs coagulat⁹ mons pin
guis. Quis aſcēdet in montē dñi. Quis
dabit pennas mihi ſicut colūbe z volabo

⁊ requiescaz. Fact⁹ est in pace locus iste et habitatio ei⁹ in syon. Heu mihi. qz incolat⁹ meus plongat⁹ est. et caro ⁊ sanguis vas luteū terrena inhabitatio quādo capit hoc Quādo huiuscemodi experiri affectū. vt diuino debriatus amore animus. oblit⁹ sui factusqꝫ sibi ipi tanqꝫ vas pditū totus pgat in deū. ⁊ adherēs deo: vn⁹ cū eo spūs fiat et dicat defecit caro mea et cor meū de⁹ cordis mei ⁊ pars mea deus in eternū. Beatū dixerim ⁊ sanctū cui tale aliq̄d ī hac mortali vita raro interdū aut vel semel. ⁊ hoc ipm raptim atqꝫ vn⁹ vix momēti spacio experiri donatū est. Te em quodām modo pdere tanqꝫ q̄ nō sis. ⁊ oīno nō sentire teipm. ⁊ a temetipso exinaniri ⁊ pene annullari. celestis est cōuersatiōis nō humane affectiōis. Et siqui dēe mortalibus quispiā ad illud raptim interduz vt dictū est ad momentū admittit. subito in uider seculū. neqꝫ pturbat dei malicia. corpus mortꝫ aggrauat. sollicitat carnis necessitas. defectus corruptiōis nō sustinet. quodqꝫ his violētius est. fraterna reuocat charitas. Heu redire in se. recidere in sua cōpellit. et miserabilit exclamare. Domie vim patior respōde pro me. Et illud. Infelix ego homo q̄s me liberabit de corpore mortis hui⁹. Quoniā tn scriptura loq̄tur. deū oia fecisse pter semetipm. erit pfecto. vt factura sese quādoqꝫ cōformet et cōcordet auctori. O portet proinde in eūdem spm nos affectu quādoqꝫ transire. vt quō deus omia esse voluit pter semetipsum. sic nos quoqꝫ nec nosipos: nec aliud aliq̄d fuisse vel esse velim⁹ nisi eque pter ipsum. ob solā videlicz ipius voluntatez nō nostrā voluptatē. Delectabit sane non tam nostra vel sopita necessitas vel sortita felicitas. q̄ q̄d eius ī nob ⁊ de nob voluntas adimpleta videbit: q̄d ⁊ quotidie postulam⁹ in oratiōe. cū dicim⁹: fiat volūtas sicut in celo ⁊ in terra. O amor sanct⁹ ⁊ castus: o dulcis ⁊ suauis affectio. O pura ⁊ defecata intētio volūtatis: eo certe defecatio: ⁊ purior: quo in ea de pprio nil taz admixtū relinquit: eo suauior ⁊ dulcior. q̄ totū diuinū est. q̄d sentit. Sic affici. deificari est. Quō stilla aque modica mlto infusa vino: deficere a se tota videt: dū ⁊ saporem vini induit ⁊ colorē. et quō ferrum ignitū. et candēs igni similimū fit. pstina pprias qꝫ forma exutū. et quō solis luce profusus aer in eandē transformat lumis claritatē. adeo vt nō tam illuminat⁹ q̄ ipm lumen esse videat: sic omnē tunc in sanctꝫ humanā affectionē quodā ineffabili modo necesse erit a semetipsa liquescere: atqꝫ in dei penitus transfundi volūtatē. Alioquin quō omia in omibus erit. deus si in homie de homie. Quicqꝫ supererit. Wanebit quidē substantia: sed in alia forma: alia gloria. aliaqꝫ potentia. Quādo hoc erit. quis hoc videbit: q̄s possidebit. Qñ veniā ⁊ apparebo ante faciē dei. Dñe deus meus. tibi dixit cor meū: exq̄siuit te facies mea faciē tuā dñe requirā Putas videbo templū sanctū tuū. Ego puto nemi nem nisi sane perfectū in templū ire. Diliges dominū deū tuū ex toto corde tuo. et ex tota aia tua. et ex tota virtute tua quousqꝫ ipm cor cogitare iā nō cogat de corpe ⁊ ania eidē in statu viuificādo ⁊ sensificando intēdere desinat. ⁊ ꝗtus eiusdē reuelata molestijs. in dei potentiā roborek. Impossibile nanqꝫ hāc est totā ad deū se colligere. ⁊ diuio infigere vultui. q̄ diu eā huic fragili. ⁊ erūnoso corpi intentā ⁊ distētam necesse est subseruire. Itaqꝫ in corpe spūali. et immortali: in corpe integro placido placitoqꝫ. ⁊ per omia subiecto spiritui speret se ania quartū appḣendere amorꝫ gradū vl potius in ipo appḣendi. quippe q̄d dei potentie est dare cui vult. non humane industrie assequi. Tūc inqꝫ summū obtinebit facile gradum: cū in gaudiū domini sui promptissime ⁊ auidissime festinantē. nulla iam retardabit carnis illecebra: nulla molestia cōturbabit. Putam⁹ ne tamen hāc gratiā vel ex parte sanctos martyres assecutos: in illis adhuc victoriosis corporibus cōstitutos. Magna vis prorsus amorꝫ. illas aias introrsus rapuerat: qua ita sua corpa foris exponere. ⁊ tormēta cōtemnere valuerūt. At pfecto doloris acerrimi sensus non nisi turbare se renum et sine perturbare. Quid autem iam solutas corporibus. Immersas ex toto credimus. immenso illo pelago eterni luminis. et luminose eternitatis. Sed si non

nunq̃ velint sua corpora recepisse. aut certe recipere desiderẽt et sperent. liquet proculdubio nec duz a seipis penitus immutatas: quibus cõstat nec dum penitus desesse de proprio: quo vl modice intentio reflectat. Donec ergo absorpta sit mors in victoria. et noctis vndiq̃ terminos lux p̃ hẽnis inuadat ⁊ occupet: vsq̃ quaq̃. quatenus. ⁊ in corporib̃ gloria celest̃ effulgeat: non possunt ex toto anie seipsas exponere. et transire in deũ. Nimirũ ligate corporibus etiã tunc et si non vita vel sensu: certe affectu naturali. ita vt absq̃ his nec velit nec valeãt cõsumari. Itaq̃ ante restaurationẽ corporũ non erit ille defectus animorũ: qui pfectus ⁊ summus est ipsorum status. nec carnis iam sane cõsortiuz spiritus req̃reret: si absq̃ illa consumaret. Enimuero absq̃ profectu anie nec ponitur corpus. nec sumitur. Deniq̃ preciosa in cõspectu domini: mors sanctorũz eius. Quod si mors preciosa. quid vita: quid illa vita. Nec miruz si corpus iam glorie cõferre videt spũi. quod ⁊ infirmũ ⁊ mortale ꝯstat ipi nõ mediocrit valuisse O q̃ verũ locut⁹ est. qui dixit. diligentib̃ deũ. oia cooperant in bonũ. Valet deũ diligẽti aie corpus suũ infirmũ. valet mortuuz. valet ⁊ resuscitatũ. Primo q̃dẽ ad fructũ penitẽtie. secũdo ad requiem. postremo ad cõsumationẽ. Merito sine illo pfici non vult. qõ in oi statu bonũ sibi subserui rep̃sentit. Bonus plane fiduq̃ comes caro spũi bono. q̃ ipm aut si onerat iuuat. aut si nõ iuuat exonerat. aut certe iuuat ⁊ minime onerat. Prim⁹ stat⁹ laboriosus sed fructuosus. Scõs ociosus sed minime fastidiosus. Terti⁹ ⁊ gloriosus. Audi ⁊ spõsum in cãticis ad pfectũ hunc trimodũ inuitantẽ: Comedite inq̃t amici ⁊ bibite et inebriamini charissimi laborãtes in corpore vocat ad cibũ. iã posito corpe q̃escentes ad potũ inuitat. resumẽtes corpa etiaz vt inebrienť impellit. Quos ⁊ vocat charissimos: nimiruz charitate plenissimos: Nã ⁊ in ceteris q̃s nõ charissimos. sz amicos appellat differẽtia est. vt hi quidẽ qui carne adhuc grauati gemũt. chari habeãtur p̃ charitate q̃ habẽt. qui ꝯ soluti iaz carnis cõpede sunt. eo sunt chariores. q̃ et pmptiores atz expeditiores facti ad amãdũ. Porro p vtriusq̃ merito noiať ⁊ charissimi. q̃ recepta iã secũda stola in corpib̃ vtiq̃ cũ g̃ia resumpt̃. tãto in dei ferunť amore liberiores ⁊ alacriores: q̃to ⁊ de p̃prio nil iã residuuz est qõ eos aliquaten⁹ sollicitet. vel retardet. Qõ quidẽ neuter sibi reliquoꝝ statuũ vendicat: cũ ⁊ pori corpus cũ labore portet. ⁊ in secũdo q̃z non sine p̃ietate desiderij expectet. Primo g̃ fidelis ania comedit panẽ suũ. sed heu i sudore vult⁹ sui. In carne q̃ppe manens ad huc ambulat p̃ fidẽ. q̃ sane opari per dilectionẽ necesse est: qz si nõ opať mortua est. Porro ipm opus cibus est dicẽte dño meus cibus est. vt faciã voluntatẽ p̃tis mei. Dehinc carne exuta: iã pane dolorũ non cibať. sz vinũ amoris tanq̃ post cibũ plenus haurire p̃mittit. nõ purũ tñ. sed quõ sub sponsi noie ⁊ canticis dictũ legit. Bibi vinũ meũ cũ lacte meo. Vino em diuini amoris in aia suauitatẽ naturalis immisit affectiõis: qua resumere corp⁹ suuz. ipm glorificatũ desiderat. Estuat g̃ iã tũc sancte charitat̃ potato vino sed plane nõdũ vsq̃ ad ebrietatez qm̃ tẽperat interim ardorẽ illũ hui⁹ lactis p̃mixtio. Ebrietas deniq̃ solet euertere mẽtes. atq̃ aios reddere imemores sui. At nõ ex toto sui oblita est q̃ adhuc de p̃prio corpe cogitat suscitando. Ceterũ hoc adepto. qõ solũ vtriq̃ deerat q̃d iã impedit a seipa quodãmodo abire. et ire tota in deuz: eoq̃ sibi penitus dissimilimã fieri q̃ deo similima effici ꝯnať. Tum demũ ad craterã admissa sapiẽtie. illa de q̃ legit. Et calix me⁹ inebrians q̃ preclarus est. Quid mirũ iã si inebriať ab vbertate dom⁹ dei. cũ nulla mordente cura de p̃prio secura bibit purũ ⁊ nouũ illud cũ christo in regno p̃tis eius Hoc ꝯ cõuiuiũ triplex celebrat sapiẽtia: ⁊ ex vna cõplet charitate. Ipsa cibans laborãtes. ipa potãs quiescẽtes. ipse regnãtes inebrians. Quõ aũt in cõuiuio corpali. ante cibus. q̃ potus apponit. qm̃ ⁊ tali ordine natura req̃rit. ita ⁊ hic. Primo q̃dez aũ mortẽ in carne naturali. labores manuũ nr̃aꝝ manducam⁹ cũ labore. qõ glutienduz est manducãtes. Post mortẽ ꝯ in vita spirituali iã bibim⁹ suauissima quadã facili

tate. qd̄ p̄cipit glutiētes. tandē rediuiuis. corpibus in vita īmortali inebriemur mi ra plenitudine exuberātes. Hoc pro eo. q̄ spōsus in cāticis canticorū dicit. comedite amici ⁊ bibite inebriami kmi. Comedite añ mortē. bibite p̄ mortē. inebriami post resurrectionē. Merito iā charissimi. q̄ in charitate inebriant ⁊ merito inebriati. qr ad nuptias agni introduci merent edentes ⁊ bibentes sup mēsaz illi in regno suo qñ sibi iā exhibet gl'iosam ecclīam nō habentē maculā neq̄ rugā. aut aliq̄d hmōi. Tunc prorsus inebriat charissimos suos. tūc torrente voluptat̄ sue potat. qm̄ quidem in cōplexu illo artissimo. ⁊ castissimo sponsi ⁊ spōse. fluminis imperū letificat ciuitatē dei. Qd̄ non aliud esse arbitror. q̄ dei filiū. q̄ transiens ministrat. quēadmodū ipe pmisit. vt ⁊ hic iam iusti epulent. ⁊ exultent in cōspectu dei. ⁊ delectent in letitia. Hinc illa satietas sine fastidio. Hinc insatiabilis illa sine inq̄etudie curiositas Hinc eternū illud atq̄ inexplebile desiderīū nesciēs egestatē. Hinc ⁊ denīq̄ sobria illa ebrietas nō mero ingurgitans: nō madēs vino sed ardēs deo. Ex hoc iā quartū ille amoris gdus ꝓpetuo possidet. cū summe ⁊ solus diligit deū. qr nec nosipos iaz nisi ꝓpter ipm diligimus. vt sit ipe p̄mium amantiū eternum.

Diui Bernardi abbatis tractatus de amore dei. Pars prima.

Venite ascendamus ad montē dñi. ⁊ ad domū dei iacob. ⁊ docebit nos vias suas intentiōes. cogitatiōes voluntates. affectiones. ⁊ omia interioza mea: venite ascēdamus in montē. vel locuz vbi dñs videt vel dñs videt. Cure: sollicitudines. anxietates. pene seruitutē expectate me hic cū asino corpe isto: donec ego cū puero. i. cū intelligētia vsq̄ illuc ꝓperātes reuertamur ad vos. Reuertamur enim et heu reuertemur q̄ cito Abducit eñ nos a vob charitas ꝓximatis: sed ꝓpter frēs abdicare vel abiurare nō patit ꝓximitas charitatis: sed licet retrahat via necessitas: nō ꝓpter vos oino omittēda est illa suauitas. Dñe ꝓxtū querte nos: ⁊ o. f. t. ⁊ s. erimus. sed heu dñe q̄ p̄posteruz. q̄ temerariū. q̄ inordinatū. q̄ p̄sumptuosū. q̄ alienū a regula ꝓximatis ꝓbi ⁊ sapiētie tue corde i mūdo velle videre deū: sed tu q̄ es summe bonus. summū bonū. vita cordiū. lux oculorū interiorū ꝓpter bonitatē tuā dñe miserere. hec eñ est mundatio mea. hec fiducia mea. cōtemplatio tua bone dñe. Ergo domine deus meus. q̄ dicis aie modo quo tu scis: salus tua ego sum. Raboni summe magister: vnice doctor quē videre desidero: dic ceco mēdico tuo: q̄d vis vt faciā tibi. ⁊ tu sis q̄ iā hoc ipm das: q̄ ex oib sus recessib: abiectis pcul oibus seculi huius altitudinib. pulcritudinib ⁊ q̄cquid cōcupiscentiā carnis vl oculorū vel ambitionē spūs attēptare pōt vel solet: tibi dicat cor meū. exqsiuit te fa. m. fa. tu. dñe requirā: ne auertas faciez tuā a me: ne declines in ira a puo tuo. Imprudēs q̄dem: et improbus sum. O adiutor meus antiq̄. et susceptor meus indefesse. sed amore amor̄ tui facio. Sicut vides me nō videntē: ⁊ sicut dedisti mihi desiderīū tui ⁊ si q̄d placet tibi in me. ⁊ cito ignosc̄ ceco tuo ad te currēti. ⁊ manū das in aliquib incurrendo offendenti.

Respōdet q̄ ꝓpe mihi intus ⁊ in anīa. et mēte mea tumultuās in me. ⁊ concutiens oīa interioza mea vox testificatiōis tue. et caligāt ocl'i mei interiores a fulgore ꝓxitatis tue ingerētis se mihi: qr nō videbit te hō. ⁊ viuere pōt: sed tū ex p̄cepto tuo ⁊ dono tuo sto impetra fidei tue. fidei xpiane. in loco q̄ vere est penes te: in q̄. vt possum fero iterim patient. ⁊ amplector. et deosculor tegentē ⁊ pregentē me dexterā tuam. ⁊ aliquoties contemplans. et videre gestiens posterioza videntē me hūilitatē. s. p transeuntē dispensatiōis hūane xpi filij tui suspitio. sed cū accedere gestio ad eū. ⁊ vel sicut emorrissa illa infirme. ⁊ misere aie mee a salutifero tactu vel fimbrie eius q̄si furari gestio sanitatē. vel sicut thomas ille vir desiderio totū eū desidero videre ⁊ tāgere. ⁊ accedere ad sacrosctm̄ laterē eius vulnus. hostiū arce. qd̄ sctm̄ est i latere. vt nō tm̄ mittā digitū vel totā manū. sed totus intrē vsq̄ ad ipm cor iesu in sinū sanctū in arcā testamēti. ad vnā aureā vicz animā hūanitatē. ꝓtinentē intra se māna di-

uinitatis hey dñ mihi noli me tãgere. ⁊ il lud de apocalypsi. foris cães. sicq̃ cũ dignis conscie mee verberib̃ expulsus. et ꝓpulsus improbitat̃ ⁊ p̃sumptiõis mee penas luo. Rursum mq̃ ĩ petrã meã me recipiens q̃ refugiũ est erinacij spinis pctõrum plenis. reamplector. ⁊ reosculor regentẽ. et ꝓtegentẽ me dexterã tuã. ⁊ ex eo q̃ vel leuiter sensi. vl̃ vidi mag̃ accẽso desiderio: vix patient̃ expecto vt aliq̃ auferas manu regentẽ. ⁊ infundas gr̃am illuminantẽ. vt tandẽ aliq̃ fm̃ respõsu ꝓfitatis tue mortuus mihi ⁊ viuẽs tibi reuelata facie ipsam tuã faciẽ incipiã videre. et affici tibi a visiõe faciei tue. Et o facies facies. q̃ btã facies q̃ affici tibi merek̃ videndo te edificans in corde tabnaculũ deo iacob. ⁊ omnia faciens secõm exẽplar. qõ ei ostendit̃ in mõte hoc vere. ⁊ cõpetent̃ cantat. Tibi dixit cor meũ exq̃siuit te. fa. me. fa. r. d. requi. Ita q̃. vt dixi ex dono gr̃e tue cõtemplãs oẽs angelos conscie mee vel termios. vnice ⁊ singularit̃ desidero videre te. vt oĩnes fines terre mee videãt salutare dñi dei sui vt amem. cũ videro quẽ amare hoc est videre desidero. Dico eĩm mihi in languore desiderij mei. Quis amat. qõ non videt. quõ põt esse amabile. qõ nõ aliquatenus est visibile: sed te desiderãti amabilia quidẽ tua occurrũt. et a celo. ⁊ a terra. ⁊ ab oĩ creatura tua se mihi vltro offerũt. et ingerũt. O in oĩb̃ adorande. ⁊ amabilis dñe q̃nto te manifestius ⁊ veri̊ predicãt. ⁊ approbãt amabilẽ. tãto ardenti̊ te mihi faciũt desiderabilẽ. ſz heu nõ ad fruẽdi pfectã suauitatẽ ⁊ gaudiũ. sed ad intentiõis et defect̊ nõ tñ sine aliq̃ suauitate tormẽtũ. Sicut eĩm non tibi pfecte placẽt oblata nisi mecũ. sic bono ꝓ tuo ꝓ templatio reficit nos quidẽ dulcit̃. sed nõ satiat pfecte nisi tecũ. Hec est aie mee assidua exercitatio: hinc assidue scopo spĩm meũ: ⁊ cũ bõis ⁊ amabilib̃ tuis. q̃si pedibus ⁊ manib̃. ⁊ tot̃ innitẽs viribꝫ sursuz tẽdo ad te ĩ te. sũm̊ amor: summũ bonũ. ſz q̃nto tẽdo fortius tãto retrudor duri̊ in ꝓraz in memetipm sub memetipo. Sic q̃ respiciẽs et discernẽs ⁊ diuudicãs memetipm fact̊ sũ mihi ipi de meipso laboriosa q̃stio. Tũ dñe cert̊ suz p gr̃am tuã desiderũ desiderij. et amorẽ amor̃ tui hr̃e me in toto corde. ⁊ in tota aia mea. hucusq̃ te faciẽte profeci. vt desiderẽ desiderare te. ⁊ amẽ amare te. Sz h̃ amãs q̃d amem nescio. Qõ est eĩm amare amorẽ desiderare desiderium. Amore amam̊ si q̃d amam̊. desiderio desideram̊ ſz forsitan cũ amo amorẽ: nõ amo amorẽ q̃ amo qõ amare volo. ⁊ amo. q̃ q̃d amo. ſz me amantẽ cũ ĩ dño laudat̃ ⁊ amat̃ aia mea q̃ ꝓculdubio detestarer ⁊ odio hr̃em si eã alibi. q̃ in dño ⁊ in ei̊ amore inuenirẽ. Sz ⁊ de desiderio. q̃d dicem̊ si dicã desiderãs iã me inuenio desiderãtẽ. Sz nũq̃d desiderũ tui desiderantẽ q̃si nõ habeã aut desiderũ manus q̃ habeam.

Cũ igit̃ hoc mõ deficiãt ⁊ caligẽt. ⁊ cecuciant interiores ocl̃i mei oro vt citius a te apiant̃. nõ sic̃ apiſunt a de carnales oculi vt videre ꝓfusionẽ suã sed vt videam dñe gl̃iam tuã vt oblit̊ pauitat̃ ⁊ pauptat̃ mee tot̊ erigar. ⁊ currã in amplex̊ amor̃ tui. videẽs quẽ amauero ⁊ amãs quẽ videro ⁊ moriẽs in me viuere incipiã in te cui pessime est ĩ se. ſz festina dñe ne tardaueris hz eĩm dñe sapie tue gr̃a. vel gr̃e tue sapia sua cõpẽdia. ⁊ q̃rõcinatiõis vel rõnis nullis argument̃ nullis discussiõib̃ q̃si q̃busdã scalis ꝓscẽdit̃ ad torrẽtez. s. voluptat̃ tue. ad plenũ amor̃ tui gaudiũ. Cui hoc datũ ẽ. fidelit̃ q̃rens. fidelit̃ pulsans sepe repẽte ibi se iuenit̃. Sz o dñe q̃ rarũ est. si q̃n me in aliq̃ hui̊ gaudij mei pte inuenio clamo vociferor. Dñe bonũ est nos h̃ esse faciam̊ hic tria tabnacula fieri. fidei vnũ spei vnũ. ⁊ amori vnũ. Nunq̃d nescio q̃ d dicã. cũ dicã. bonũ est h̃ nos eẽ. Sz repẽte cado in terrã q̃si mortů. ⁊ respiciẽs nihil video ⁊ me vbi p̃us erã inuenio ĩ dolore. s. cordis ⁊ afflictiõe spũs. Vsq̃q̃ quo dñe vsq̃q̃ q̃ diu po. cõ. ĩ ani. m. d. in cor. m. p die q̃ diu nõ pmanebit spũs ĩ hoib̃: qr̃ caro sũt. Sz venit ⁊ vadit ⁊ spirat vbi vult Sz in ꝓuertẽdo dñs cap. ſyon facti erim̊ sic̃ ꝓsolati. Tũc reple. ẽ gaud. os no. ⁊ lig. no. exul. Interi. Heu mihi qr incolat̊ meus plõ. est ha. cũ ha. ce. mul. inco. fu. a. m. Sz rñder int̊ mihi ĩ corde meo ꝓfitas cõsolatiõis tue ⁊ ꝓsolatio ꝓfitat̃ tue. Est amor desiderij. ⁊ est amor fruitiõis. Amor merek̃ aliq̃ visionẽ. visio fruitionẽ. fruis

rio amoris pfectionē. Gras ago gre tue q̄ ꝺ q̄ dignar⁄ ad cor serui tui. ⁊ anxys eius q̄stionib⁄ aliq̄ten⁄ rñdes. Suscipio et amplector hāc spūs tui arrā. et let⁄ expecto in arra pmissionē tuā Desidero itaq̄ amare te et amo desiderare te. et ꝗ mō curro. vbi appḡhendā. in q̄ apphēsus sum. s. vbi amē te pfecte aliqñ. ꝓ or nos amasti o amande ⁊ amabil⁄ dñe. Sz est ne aliqñ aūt alicubi dñe hic amor⁄ tui pfectio. hec ī amore tuo brītudinis ꝯsumatio vt sitiēs aīa ad deū fontē viuuz sic satiet. sic impleat. vt dicat sufficit. miror q̄cunq̄ vbicūq̄ ille sit. si nō deficit. Sz vbi ist⁄ sufficiētie est defectio. q̄ pōt eē pfectio. Nusq̄ ignis. ⁊ nunq̄ pfectio. Sz iniusti dñe nūq̄d regnū tuū possidebūt. Iniust⁄ aūt est. q̄ nō tm desiderat. ⁊ debitorē se sentit. ⁊ itelligit se amare q̄ tū ab aliq̄ creatura rōnabili possibile ē amari te Cōstat illa brā seraphin. q̄ a vicinitate pñtie tue. a claritate visionis tue ardentes interp̄tat. et sunt plus amare te q̄ aliquē q̄ mnor est ī regno celoꝝ. Qui si in regno celoꝝ nō dicā minim⁄. sz nōnull⁄ est. vtiq̄ tm desiderat amare te. q̄ntū ab aliq̄ vl potes amari vl debes. ⁊ ꝗ forsitā est. in quez desiderāt angeli pspicere. Desiderāt q̄ ille brūs mior. tm te amare. q̄ntū amat q̄cūq̄ amat plus eo. nō emula insectatiōe sz pia ⁊ deuota intētiōe. Si ꝯo et ī amore pficit. q̄nto felici⁄ illūiatis ocl⁄is interioza pcedit. tāto dulci⁄ sentit: ⁊ intelligit. si ingrat⁄ nō est. ⁊ iniust⁄ ⁊ te pl⁄ posse amari. ⁊ se debitorē plus amare vl q̄ntū te amāt cherubin ⁊ seraphī. Sz q̄ desiderat. q̄ asse q̄ nō pōt. miser ē. miseria ꝯo a regno brītudinis prsus alīēa est Assequiē q̄ q̄ō desiderat q̄sq̄s ibi aliq̄d desiderat. Quid dicemus ad hec. Quid inq̄ dicem⁄. loq̄re obsecro dñe: qr audit seru⁄ tu⁄. Nūq̄d et magni et pui oēs q̄ in regno dei sūt. vnusq̄sq̄ in suo ordine ⁊ amat ⁊ amare desiderat. ⁊ amor⁄ vnitas nō sinit. vt sit diuersitas dū amat cui ꝗ datū ē ardēti⁄. mior aūt ī amore sine iuidia bonuz. vbicūq̄ videt amat q̄ō ipe sibi desiderat. ⁊ hz vtiq̄ amorē q̄ntūcūq̄ ē. quē ī amāte amat. Nimiq̄ amor est q̄ amat. q̄ ex mag bonitat⁄ sue affluētia ⁊ iam amātes et coamātes gaudētes ⁊ cō gaudētes pari implet grā. licz dispari mēsura. ⁊ q̄nto se amātiū sensib⁄ larg⁄ infundit. tāto eos sui capaciores efficit satietatē faciens. sed sine fastidio de ipsa satietate nō minuēs desideriū. sed augēs remota oī anxietudis miseria. Amor. n. est vt dictū est. q̄ amat. q̄ a voluptat⁄ sue torrente oēz ab amatore suo repellit vl in satietate fastidij vl in desiderio anxietudis vl in zelādo iuidie miseriā: illūians eos. vt dicat aplus a claritate ī claritatez. vt in lumine videāt lumē. ⁊ in amore ꝯcipiāt amorez. Hic est. n. fons vite. q̄ sp fluit. ⁊ nūq̄ pefluit. ꝗ est glia. he sunt diuitie ī domo brī amator⁄ tui. qr ꝓsto est desiderāti ⁊ amāti q̄ō desiderat ⁊ q̄ō amat. Jō ⁊ q̄ desiderat. sp amat desiderare. ⁊ q̄ amat sp desiderat amare ⁊ desiderāti ⁊ amāti. q̄ō desiderat. ⁊ amat facis sic. abūdare o dñe vt nec anxietas desiderātē. nec fastidiū affligat habūdantē. et nūq̄d obsecro dñe. hec est via eterna. de q̄ cantat ps̄. Et vide si via iniq̄tat⁄ in me est: et deduc me in via eterna. hec est affectio. hec est pfectio. sic semp ire est p uenire. Vñ aplus tuus. q̄ pauloante dixerat. nō q̄ acceperim aut pfect⁄ sim. sequor aūt si quō cōphendaz. a q̄ ꝯphensus sum in xpo iesu. vñ inq̄t. que retro sunt obliuiscens. ad ea ꝯo. q̄ sunt p̄ ora. extendēs me ad destinatū pseqor brauiū supne inuocationis dei in christo iesu. Quicunq̄ pfecti sumus hoc sentiamus.

Et hoc est amare tuū q̄ amas te amantes. a dulcedie bonitat⁄ tue quā habes ad creaturā tuā amator. creator bone. inspira re eis hoc desideriū amandi te. et amorē q̄ amāt. ⁊ desiderare ⁊ amare te. Nō cm afficeris ad nos vel a nobis. cū nos amas. sz es. qui es. q̄ semp idipm es. cui hoc est esse q̄ō esse bonū. bonū aūt tibi in te. et omī in te creature tue. nos aūt ad te afficimur cū te amam⁄. qui possumus misero aliquo modo esse: et nō amare. te. ī. esse. et male eē Tibi aūt q̄ sp idē es. nihil accedit. si amādo pficim⁄ ī te nihil discedit. si deficim⁄ a te. cū aut nō amas. nō nisi ꝯpt te nos amas cū verissima sūme iusticie regula etiā nos nil amare pmittat extra te. Et certe possibile ē amori deū amāti. vbi mag occurrit grā eo pficere: vbi nec te nec se amās ꝯpt se ⁊ te. ⁊ se ꝯpt se. te solū amet. ⁊ p ꝗ reformat

ad imaginē tuā ad quā creasti eū. Qui ex
pitate nature tue ⁊ natura pitatis tue nec
te nisi ꝓpter te. nec angelū nec hoiem ama-
re pōt nisi ꝓpter te. Et o felicē. ⁊ felicissimā
aiam q̄ deo sic a deo merek affici vt p vni
tatē spūs i deo solū amet deū nō suū aliqd
ꝑuatū: nec nisi i deo amet seipm. ⁊ deus in
ipo amet vl' approbet deū. i. seipm imo q̄
solū dz amari. ⁊ a creatore deo ⁊ a creatu
ra dei. Amoris em̄ nomē vel affect⁹ nulli
cōpetit vl' debek nisi tibi soli. o vere amor
⁊ amāde dñe. Et hec est i nob volūtas fi-
lij tui. hec p nobis oro et⁹ ad te deū p̄em
suū. volo. vt sic ego ⁊ tu vnū sumus: ita ⁊
in nob ipi vnuz sint. Hic est finis. hec est
pfectio. hec est pax. hoc est gaudiuz dñi. h̄
est gaudiū in spū sctō. hoc est silentiū in ce
lo. Quādiu q̄ppe in hac sum⁹ vita h̄ feli-
cissime pacz silētio. i. in ania iusti. q̄ sedes
est sapie. aliqū fruik affect⁹. sed hora dimi
dia vl' q̄si dimidia. intētio ꝓo de reliquys
cogitatiōis diē festū agit tibi. In illa ꝓo
bta ⁊ eterna vita. de q̄ dī. intra in gaudiū
dñi tui. sola erit pfecta ⁊ ek̄na fruitio. ⁊ tā-
to felicior q̄nto remotis iā oib⁹. q̄ hoc tar-
dare vl' impedire videnk. amoris et⁹ indis
solubilis eternitas. irrefragabilis pfectio
incorruptibilis erit brītudo.

O amor veni in nos. possidenos. dispe
reant nos a facie tua in nob oia feditatis
noia. q̄ a ꝛcupia carnis ⁊ oculoꝝ. ⁊ super
bia vite huic innascūk affectui q̄si spuria q̄
dā vitulamia. affectui in q̄ q̄ amor in no
bis dī. ⁊ corrūpik sept⁹ iusto morbis anie
a te ⁊ ad te create. ad te solū ꝛcreat⁹. ⁊ con
trect⁹ ⁊ reluctās lege naturali: ⁊ reclamās
cogik vocari luxuria. gula. auaricia. ⁊ hys
silia q̄ incorrupt⁹. ⁊ in sua ꝓmanēs natu-
ra ad te solū dñe ferk cui soli amor debek.
Est em̄ aie rōnalis amor sicut dicit q̄dam
seruus tu⁹ mot⁹ vel q̄eta statio vel finis
vltra que nil appetat. vel appetendū indi
cet volūtatz appetit⁹. Vltra te ꝓo vel sup
te q̄ q̄rit aliud tanq̄ meli⁹ te. nihil est qd
q̄rit. qz nihil est meli⁹ vel dulci⁹ te. Ideo
q̄ nihil efficik recedēdo a te. q̄ solus amā
dus es vere ⁊ fornicak ⁊ luxuriat i alienis
affectib⁹. aliena vt dixi nomia habentib⁹.
Amor vt dictū est. ⁊ sepe dicenduz est. ad
te solū est dñe. in q̄ solo est. q̄cquid vere est
vbi q̄eta ⁊ secura statio. qz deuz timere ti-
more amor⁹ casto. et mandata eius obser
uare hoc est omnis homo.

Recedat itaq̄ ab ania mea oīs iniusti
cia vt te diligā dñm deū meū ex toto cor-
de meo. ⁊ ex tota aia mea. et ex oib⁹ virib⁹
meis recedat oīs zelotipia vt tecū nō ali-
q̄d amem. qd ꝓpter te nō amē o vere vnice
amor ⁊ vere dñe. Cū ꝓo ꝓpter te aliquid
amo: nō illud amo. sed te. ꝓpter quē amo.
qd amo. Tu em̄ vere solus es dñs. cuius
dñari sup nos hoc est saluare nos. nostrū
ꝓo seruire tibi nihil est aliud q̄ a te salua
ri. Que em̄ salus tua o dñe. cui⁹ est salus.
⁊ sup ꝓp'm tuū bēdictio tua: nisi q̄ a te ac
cepim⁹ vt amem⁹ te: vl' amemur a te. Id
circo dñe filiū dextere tue hoiem quē cōfir
masti tibi. iesum. i. saluatorē appellari vo-
luisti. ipse em̄ saluū faciet ꝓp'm suū a pec-
catis eoꝝ. ⁊ non est ali⁹ in q̄ fit salus q̄ do
cuit nos amare se. cū ꝓor ipe dilexerit nos
amādo ⁊ diligendo. suscitās nos vt ame-
mus eū q̄ prior vsq̄ in finez dilexit nos.
Hec est iusticia filioꝝ hoīm. ama me. q̄a
amo te. Rarus aūt est q̄ dicere possit. amo
te. vt ames me hoc tu fecisti. q̄ sic clamat.
et p̄dicat fu⁹ amoris tui. ꝓor dilexisti nos
Et sic plane sic est. Amasti nos prior. vt
amarem⁹ te. nō q̄ egeres amari a nob. sed
qz q̄ fecisti nos. esse nō poteram⁹ nisi amā
do. Jō multipharia mltisq̄ modis olim
locut⁹ patrib⁹ in ꝓphetis nouissime dieb⁹
istis locutus es nob in filio in ꝓbo tuo. q̄
celi firmati sunt ⁊ spū oris eius oīs ꝓtus
eoꝝ loqui tuū in filio tuo nō aliud fuit q̄
in sole. i. in manifesto ponere tabnaculuz
tuū q̄ntuz ⁊ quō nos amasti. q̄ ꝓprio filio
tuo nō pepcisti. sed p nob oibus eū tradi-
disti. q̄ etiā dilexit nos. ⁊ tradidit semetip
sum p nobis. h̄ est verbū tuuz ad nos dñe
Hic oipotens sermo. qz dū mediū silētiū
tenerēt oia. a regalib⁹ sedib⁹ venit durus
erroꝝ debellator. dulcis amor⁹ cōmenda
tor. Et q̄cq̄d facit q̄cq̄d dixit in terr⁹ vsq̄
ad obprobria. vsq̄ ad sputa. et alapas. vs
q̄ ad crucē. ⁊ sepulcrū: nō fuit nisi loq̄ tuū
nob in filio amore tuo p vocās: ⁊ suscitās
ad te amorē nr̄m Scibas. n. creator ani
marū de⁹ in aiabus filioꝝ hoīm cogi nō
posse: sed p vocari oportere affectū istū. Si

mul etiã qz vbi coactio:iã neclibertas:nec iusticia Tu aũt dñe iuste nos volebas iuste saluare:q̃ nullũ saluas vel dãnas nisi iuste:ipe nob formãs iudiciũ z cãm:sedẽs sup thronũ z iudicãs iusticiã:sz quã tu fecisti vt omẽ eos obstruat:z subdit⁹ fiat omũdus deo:cũ misererꝭ cuius misereris et miseriam ꝓstas cui⁹ miserer⁹ eris. Volusisti g̃ vt amarem⁹ te:nec amare poteram⁹ te:nisi ꝓcederet a te. Ergo dñe sicut apl'us amorꝭ tui dicit z nos iã dixim⁹ ꝓ⁹ dilexisti nos:z ꝓ⁹ diligis oẽs dilectores tuos. Sz nos te diligim⁹ affectu amorꝭ a te nobis indito:tu ꝓ⁹ conditor oim et affectuũ bonorꝫ:z aniarꝫ afficiendarꝫ nunq̃d a casu vl'incidẽti amorꝭ affectu amas: q̃s amas vel aliq̃ in aliq̃ afficerꝭ q̃ z oẽs facis z oia. Absit. Absurdũ est. ꝓcul esta fide. alienũ ab oim creatore. Quõ g̃ nos amas si nos amore nõ amas. Sz amor tuus bonitas tua est sũme bona z sũmũ bonũ spũsctũs ꝓcedẽs a pre z filio q̃ ab initio creature superferr̃ sup aq̃s. i. sup mẽtes filiorũ hoim fluctuãtes. oib⁹ se offerẽs. oia ad se trahẽs inspirãdo. aspirãdo. noxia arcẽdo. ꝓuidẽdo vtilia. deũ nob. z nos vniẽs deo. sic. n. ipe spũsctũs tu⁹ q̃ amor dr̃ pr̃is. z filij. et vnitas z volũtas p gr̃az suã in nob habitãs. z dei in nob charitatẽ ꝓmendãs. et p ipam ipm nob ꝓcilãs. deo nos vnit p inspiratã nob volũtatẽ bonã. cui⁹ bone volũtatꝭ vehemẽtia amor dr̃ in nob. q̃ amamus qd amare debemus te. scz. Nihil em̃ aliud est amor cũ vehemẽs z bñ ordinata volũtas. Amas g̃ te o amabilis dñe in te ipo. cũ a pre z filio ꝓcedit spũsctũs amor pr̃is ad filiũ. z filij ad pr̃ez. z tãt⁹ est amor vt sit vnitas tãta vnitas. vt sit omoision. i. pr̃is z filij substãtia. Amas et teipm in nob mittẽdo spm̃ filij tui i corda nostra a dulcedie amorꝭ a vehemẽtia inspirate a te nob voluntatꝭ clamantẽ. abba pr̃ sic nos efficiẽs tui amatores. imo sic teipm in nobis amãs vt q̃ primũ sperabam⁹ qz noueram⁹ nomẽ tuũ dñe z gl'iabamur inte qui diligebam⁹ nomẽ dñi in te o dñe iã p inspiratã nobis gr̃am p spm̃ adoptiõis tue oia q̃ pr̃is sunt nr̃a esse cõfidẽtes ipo te nomine inuocem⁹ p adoptiõis gr̃am quo filius tuus vnic⁹ p naturã. Sz qz hoc absque totũ est cui⁹ amare hoc est bñ facere a q̃ omne datũ optimũ z omẽ donũ pfectũ. q̃ es pat' luminũ:tu teipm amas in nob. et nos in te. cũ te amabim⁹. et in te tibi vniemur. inq̃ntum amare merebimur. et ꝓticipes efficiemur. vt dictũ est oẽonis illi⁹ xpi filij tui. Volo sic ego z tu vnũ sum⁹. ita et ipsi vnũ in nob sint. Genus em̃ tuũ sum⁹ dñe gen⁹ dei. sicut dicit apl'us tuus transferens ethnici sniam de malo vase in vas bonũ. vt nõ nisi ipm vas bonũ sapiat. genus inq̃ sumus dei. dij. z filij excelsi omẽs cognatiõe q̃dam spũali magnã apud te nobis vendicãtes affinitatẽ. cũ p spm̃ adoptiõis fili⁹ tuus vnũ nobiscũ nomẽ sortiri nõ dedignat. z cũ ipso z p ipm ꝓceptis salutarib⁹ moniti. z diuia institutiõe formati audem⁹ dicere. Pat' noster q̃ es in celis Amas itaq̃ nos inq̃tum nos efficis tui amatores. et nos amam⁹ te. inq̃tum a te spm̃ tuũ accipim⁹. q̃ est amor tu⁹ obtinentẽ z possidentẽ omẽs affectionũ nr̃arꝫ recessus z pfecte eos cõuertentẽ in puritatẽ veritatꝭ tue in plenũ amorꝭ tui cõsensum. tãtaq̃ fit cõiunctio. tãta adhesio. tãta dulcedinis tue fruitio. vt vnitas ab ipo domino nr̃o filio tuo vocet dicente. vt sint ipsi vnũ in nob tãte dignitatꝭ. tãte gl'ie. vt subsequat. z dicat. Sicut ego z tu vnũ sum⁹. O gaudiũ. O gl'iaz. O supbiaz. Habet em̃ sapiẽtia sui generis supbiã. q̃ dicit me cũ sunt diuitie z gl'ia. opes. supbie. z iusticia. Quid aũt est absurdi⁹ vniri deo amore. z nõ beatitudine:bri em̃ vere. z vnice. z singl'arit. z pfecte bri q̃ vere z pfecte amãt te. null⁹ autẽ. z nullo mõ brũs q̃ nõ amãt te. Beatũ direr̃t ꝓpl'm. cui hec st:sz mẽtiũtur. qz solus brũs cui⁹ dñs de⁹ e⁹ Quid em̃ est brm̃ cẽ. nisi nõ velle nisi bonũ. z oia hẽe q̃cunq̃ vult. Te igit velle. z vehemẽter velle. qd est amare. et singularit amare amari. qui nõ dignaris cũ aliq̃ oino resiue carnali. siue spũali. siue terrestri. siue celesti. que nõ amet pro te hoc demuz est. nõ velle nisi bonũ. hoc est hẽe q̃cunq̃ vult. qz omia habet. inq̃tuz quis amat te. Ergo z amore. z beatitudine vniri deo. intelligimus. q̃ vere dñi est salus. z sup ꝓpl'm tuuz bñdictio tua. Zdeoq̃ oẽoes nr̃as. vota z sacrificia. et oia nostra offerum⁹ tibi pater

assidue. per dominū nostrū iesum xpm si-
liū tuū. credentes. et intelligētes. ex te. a te
per ipm nobis esse. q̄ quid nobis bene est
a quo habem⁹ ipsum esse Que oia p sub-
ministrationez spūssancti tui habitant⁹ in
nobis credim⁹. ⁊ intelligim⁹. q̄ntum intel
ligere phas est: q̄ vt dictū est. cōformās si-
bi. ⁊ vniēs spiritū nostrū spirat in nob q̄ n
vult. quō vult. q̄ntum vult. cuius sumus
factura creati i opibus bonis. existēs san-
ctificatio nr̄a. iustificatio nr̄a. amor nr̄.
Ipse em̄ est amor noster. quo ad te pringi
mus. quo te amplectimur. Alioq̄n incom
p̄hensibilis maiestas cōprehensibilis esse
videris aīe te amanti. Licz em̄ nullus sen
sus cuiuslibet aīe. vel spūs te cōprehēdat:
em̄ totū q̄ntus es. cōprehēdit amor aman
tis. q̄ totū te amat quātus es. si em̄ est toti
tas vbi nō est pticularitas. si q̄ntitas vbi
nō est tanitas. si est cōprehēsibilitas. vbi
hec oia nō sunt. Sed cū te amam⁹. afficit
q̄dem spūs nr̄ spiritu tuo sancto. p quem
habitantē in nobis charitatē dei habem⁹
in cordib⁹ nr̄is. Cunctē amor tuus amor
patr⁹ ad filiū. amor filij ad patrē spūssan-
ctus habitās in nobis a te est. qō est id est
amor omnē captiuitatē syon. i. anie nostre
oēs affectiones in se cōuertens et sanctifi-
cans. amam⁹ te: vel tu amas te in nobis.
nos affectū. tu affectū. vnū nos in te effici
ens p vnitatē tuā. i. ipm spm̄sctm̄ tuū. quē
dedisti nob. vt sicut nō est aliud p̄ri nosse
filiū. nisi hoc esse. qō est filius. nihil aliud
filio nosse patrē. nisi hoc esse. qō est pater.
vnde in euāgelio. nemo nouit p̄rem nisi fi
lius. ⁊ nemo nouit filū nisi pat̄. et sicut spi
ritusctō nihil aliud est nosse. vel cōprehē-
dere patrē. ⁊ filiū quo cē hoc esse qō est pa
ter. ⁊ filij⁹. ita nob q̄ ad imaginē tuā ꝓditi
sum⁹. ⁊ ad illa p adā inuetustati p christū
ad illā renouamur de die in die. amantib⁹
deū nihil sit aliud amare ⁊ timere deuz. ⁊
mādata ei⁹ obseruare ē esse. ⁊ vnū cū deo
esse. Deū em̄ timere. et mādata eius obser
uare. hoc est oīs hō. Adoran de tremende
benedicēde da eū nobis emitte spiritū tu-
um ⁊c. ⁊ r. f. t. nō. n. in diluuio aquarū mul
tarū in pturbatiōe. ⁊ cōfusione affectionū
tam multarū tam diuersarū ad eū approxi
mabūt. Jam satis dūc durauerit cataclis-
mus iste. pena filiorū ade. Adduc spm̄ su
per terrā. recedat mare. recedat antiq̄ dam
nationis salsugo. et appareat arida fontē
vite sitiens. Veniat columba spūs. scz ex
pulso teterrimo alite et cadaueribus suis in
cumbēte: veniat incē colūba ramo oliue.
ramo refectiōis ⁊ luminis. pacē annūcias
sanctificet nos scitas ⁊ sanctificatio tua.
vniat nos vnitas tua. ⁊ deo q̄ est charitas
velut cognata quadā affinitate p charita
tis nomē sociemur: p virtutē nomis vnia
mur. Sed interest dūc quō quis te amet.
Multi em̄ sicut ait quidaz a te illūinatus
amāt veritatē lucentē. et nō amant redar-
guentez. iusticia mē multi colunt affectu
a quo procul sunt effectu approbātes eam
⁊ amātes eaz in seipsa. nō aūt exercētes eā
in seipsis. Nunq̄d isti vere te amāt o vera
iusticia deus. Nunq̄d isti vere te amant.
Philosophi mūdi hui⁹ olim eā coluerūt
et affectu amoris. et effectu opis intantuz
vt diceret de eis ab eis. Deserunt peccare
bone ꝓtutis amore sed cōuincunt iusticiā
nō amasse. q̄ nō amauerūt te. a quo fons
⁊ origo. in quē finis ⁊ recursus vere iusti-
cie. et sine quo oēs iusticie hoīm sicut pan
nus mēstruate. nō em̄ habebāt fidē. que p
dilectionē operat̄. licz affectatū quendam
amorē. ⁊ opa quedā habebāt honestatis. q̄
qz ex fonte iusticie nō pdibant tāto despe-
ratius errabāt q̄nto fortius extra viā cur-
rebāt. via est em̄ pr̄ xps tu⁹. q̄ dixit. Ego
sum via ꝓ vitas ⁊ vita. Veritas ḡ tua. vel
vita ad quā itur. per quā itur. verā ⁊ sim-
plicē nobis describit formā diuine ⁊ vere
philosophie dicēs ad discipulos. Sicē di-
lexit me pat̄. ⁊ ego dilexi vos. Manete in
dilectiōe mea. Si p̄cepta mea seruauerit⁹
manebit⁹ in dilectiōe mea. Sicē et ego p̄ce
pta. p. m. f. ⁊ ma. in ei⁹ di. Ecce dilect⁹ di
lecti. sicē in psalmo legit̄: cū pat̄ diligit fili-
um ⁊ fil⁹ manet in dilectiōe p̄ris vsqē ad
plenā mandatorū ei⁹ obseruationē. Rur-
sumqē dilect⁹ dilecti: cū dilect⁹ discipulus
diligit mgr̄m xpm vsqē ad obseruationez
omniū ei⁹ mandatorū: ⁊ vsqē ad mortē ne
cessitatē nō pdit hanc voluntatē illumina
tione amoris. ⁊ veritatis eius rebus om-
nibus ⁊ ꝓdoneis ad bonū. ⁊ pnis ad ma-
lū. ⁊ inū vtrūqē medys bū vtens in bono.

quod ꝓpriū est xpiane ꝓtutis. Est virt⁹ sicut iam ante dictū est bon⁹ vsus libere voluntat⁷. opus ꝓo virtutis bonus illaꝫ rerū vsus. quib⁹ etiā male vti non possum⁹. Exinde ne manca sit charitas docemur amare proximū scōm legē charitatis puram: vt sicut deus nō nisi seipm amat in nobis ⁊ nos solū ipm discim⁹ amare in nobis ⁊ proximū sicut nos incipiam⁹ amare in quo solū deū amam⁹ sicut in nobis ipis Sed vt q̄d dñe tot ꝓbis. Sz nuda est domine. ⁊ gelida algens misera ania mea. et desideras calefieri calore amor⁷ tui. Ideo vestē nō habēs paniculos hos vndecūq; collectos cōtrahо. ⁊ cōsuo ad tegendā nuditatē meā. ⁊ nō vt sapiens illa saraptena duo ligna. sed surculos istos minutos de deserti mei vastitate. decordis mei spacio sa colligo vanitate. vt aliqn̄ ingrediar in tabernaculū dom⁹ mee. ⁊ faciā de pugillo farine mihi: ⁊ de dria olei. vt comedaz et moriar vel non tā cito moriar. immo dñe nō moriar. sed viuaz. ⁊ narrē opera domi. Stans igit in domo solitudinis q̄stionaꝫ ger solitarius ⁊ habitaculū habēs in terra salsuginis: ⁊ attrahēs ventū amoris mei. os meū aperio ad te dñe: ⁊ attrahо spiritū Et nōnunq̄ dñe quasi clausis oculis ad te inhianti mihi mittis in os cordis. qd nō licet mihi scire q̄d sit. Saporē q̄dez sentio dulcē adeo. adeo ꝓfortantez: vt si pficerem in me nil vltra quererē. Sed eū accipiens nullo corpis visu. nullo anie sensu. nullo spūs intellectu aduertere me pmittz q̄d sit Cū accepo tenere ⁊ ruminare volo ⁊ diuudicare ei⁹ saporē. sed statim trāsit. Deglutio q̄dez illud. q̄ q̄d illud est in specie vite eterne. sed opatiōis ei⁹ ꝓtutē diu ruminādo oib⁹ aie mee ventis ⁊ medullis. q̄si vita lē quēdā succū optabaz trāsfundere. vt ab oib⁹ alijs affectiōib⁹ desiper. et illud solū. ⁊ sp̄ saperet. sz festinat trāsire. Et cū de inq̄sitione ei⁹ vel acceptiōe vel vsu formata cuedā liniamēta memorie gestio arti⁹ impssa cōmittere. vel etiā memoriā labilem scripto iuuare. re ⁊ experimēto cogor discere q̄d illud sit. qd in euāgelio dicis de spiritu. ⁊ nescis vnde veniat aut quo vadat. Quecunq; em̄ quasi q̄busdam liniamentorū figuris cōmendare curaui memorie: quoꝫ quasi quodā reductu: cū voluero illic me recolligā: ac p hoc subesse mihi velim posse: quotiēscunq; voluero: audiēs a dño spūs vbi vult spirat ⁊ sentiēs etiā in me: qz nō qū ego volo. sed qn̄ ipe vult spirat. oia mea interiora mortua inuenio ⁊ insipida. ⁊ ad te solū leuādos oculos esse fons vite. vt in tuo solo lumīe videā lumē. Ad te igit dñe ad te sunt oculi mei. ad te. in te de te. pficiāt oēs anie mee ꝓfectus. ⁊ cum defecerit ꝓtus mea: q̄ nulla est. post te anhelēt oēs defect⁹ eius. Sz interim q̄diu miserā ⁊ anxiaz ⁊ anhelā post te aiam meam ꝓtrahis. abscōde me obsecro in abscōdito faciei tue a cōturbatiōe hoim. ꝓtege me in taber. tu. a cōtradictiōe linguariz: Sed iā asinus reuocat. pueri perstrepūt.

Nūc ergo domīe plena fide te deū colo vnū te oīm principiū ⁊ sapientiā q̄ sapiēs est. q̄cunq; aia sapiēs est. ⁊ ipm donū: quo btā sunt q̄cunq; btā sunt. Te vnū deū colo: adoro bñdico te ex toto corde meo ⁊ ex tota mēte mea: ⁊ ex oibus viribus meis. vel amo vl amare desidero. Quisq̄s angelorum vl bonoꝫ spiritū te diligit scio qz ⁊ me diligit diligentē se in te. Quisq̄s in te manēs pōt sentire pces vl affectiōes hūanas: scio q ī te me exaudit in q̄ ⁊ ego corū glie cōgratulor Quisq̄s hz bonū suū in te me adiuuat: nec mihi tue ꝓticipationi pōt inuidere. Soli⁹ em̄ apostate spūs est. nostrā miseriam suā facere leticiā. nr̄m bonū suū damnū nimiꝫ qz a cōi oīm bono ⁊ vera btitu die lapsus. nō est subdit⁹ veritati: ꝓuato suo gaudēs. et cōe oīm odiēs bonū Te igit de⁹ pr: q̄ creatore viuim⁹ te sapia pr̄is p quā reformati sapienter viuim⁹: te scē spūs quē ⁊ in q̄ diligētes btē viuimus et btissime viuem⁹ vni⁹ substantie trinitatē. vnū deū a q̄ sum⁹. p quē sumus. in q̄ sumus. a q̄ peccādo discessim⁹. cui dissimiles facti sum⁹. a q̄ perire nō pmissi sum⁹. ꝓnctiū ad qd̄ recurrimus. forma quā seq̄mur gra qua recōciliamur. adoram⁹ ⁊ bñdicimus tibi gloria in secula. Amen.

De amore dei pars secunda.

ARs est artiū ars amoris. cui⁹ magisteriū ipsa sibi retinuit natura. ⁊ deus auctor nature. Ipse enim amor a creatore indutus nisi naturalis ei⁹

ingenuitas adulterinis aliquibus affectib⁹ ꝓpedita fuerit ipe inq̃ se docet. sz docibiles sui. dociles dei. Est quippe amor vis aie naturali quodā pōdere ferens eaz in locū vel finē suū. Ois em̄ creatura siue spūalis siue corporea ⁊ certū hz locū. quo naturalit̃ ferk̃ et naturale quoddā pōdus q̃ ferk̃. pondus em̄ vt ait q̃dā vere philosophus. nō semp fert ad yma. Ignē sursum aquā deorsum. sic ⁊ in ceteris. Nā ⁊ hoiem pōdus agit suū naturalit̃ spīm ferens sursum corpus deorsuz. vnūqq̃ in locū vl finē suū. Quis em̄ corpis loc⁹. Terra inquit es: ⁊ in terrā ibis. De spū ꝓ in libro sapie ⁊ reuertek̃ inq̃t spūs ad eū. q̃ creauit illū. Vide hoiem dissolutū quō tot⁹ pondere suo ferk̃ in locū suū. Cū res bene ⁊ ordine suo ꝓcedit. spūs redit ad deū q̃ creauit eū corpus in terrā. Nec in terrā solum sed in elemēta. ex q̃bus cōpactū. et formatū erat. Cū. n. quidā in eo terra. quidā aq̃ q̃dam aer sibi vendicet. cū naturalis cōpactiōis naturalis fit dissolutio pōdere suo vnūquodq̃ ad suuz recurrit elementū. et tūc plena facta est dissolutio. cū horū omniū in locū suū facta fuerit restitutio Que vtrū corruptio vel putredo et nō poti⁹ vt dictū est. resolutio meli⁹ vocāda sit. iudicet q̃ vult Et cū horum nihil a nature sue tramite aberret. sola misera aīa ⁊ degener spūs. cū ꝑ se naturalit̃ cōtendat peti vicio corrupta: nescit vel difficile discit ad suuz redire ꝓncipiū. Naturali q̃dez pōdere suo semp eo impellit̃. cū brītudinez desiderat. brītudinē somniat. nō nisi brūs esse q̃rens brūs aūt ille. ⁊ nō alius cui⁹ est dōs deus ei⁹. Sz brītudinē q̃rens nō in regione sua nec i via sua lōge aberat a naturali sua intentiōe. Jōq̃ amissa doctria sua naturali opus iā hz doctore hoie. q̃ de brītudine q̃ naturalit̃ querit̃ amādo. doceat amonendo. vbi ⁊ quō in qua regiōe: q̃ via querak̃. Amor ḡ vt dictū est ab auctore nature naturalit̃ est aīe hūane inditus. Sed postq̃ legē dei amisit. ab hoie est docēdus. nō autē docend⁹ est. vt sit tanq̃ q̃ non sit. sed vt purgek̃. ⁊ quō purgek̃. vt ꝓficiat. ⁊ quō ꝓficiat. vt solidek̃: ⁊ quō solidek̃ docēdus est. Nā ⁊ fedus amor carnalis feditat⁹ sue oli habuit mgīos i eo q̃ corrupti erāt ⁊ corrūpebāt. tā ꝓspicaces tā efficaces. vt ab ipis feditatis amatoriib⁹. ⁊ socijs doctor artis amatorie recātare cogerek̃. qō intēperāti⁹ cātauerat. ⁊ de amoris scribere remedio. q̃ de amoris carnalis scp̄serit incendio. qui in amor⁹ incētiua. vl vetera q̃si ꝑ quendā pruritū ercitāda. vel in noua inuenienda toto se effuderat ingenio. Nō vticq̃ amoris carnalis feruorez nitebak̃ ille docere. q̃ tā in docēdis. q̃ in eo q̃ docebat siue quoiuis rōnis tēperamento naturali quodaz igne estuabat. Sz naturalē eius vim indisciplinatis q̃busdā disciplinis in quandā erudiebat lasciuā insanīā. et sup vacuis q̃busdam fomētis luxurie in quandā ꝑ urgebat insanā lasciuiaz. In illis em̄ prauis: ⁊ nec q̃ hoibus ex supfluenti carnalis cōcupiscētie vicio tot⁹ deperit ordo nature. Quippe cū debito nature ordine spūs cor naturali pōdere suo amore suo sursuz ferri ad deum deberet: q̃ creauit eū: carnis humiliat⁹ illecebris non intellexit: ⁊ cōparatus est iumētis insipientib⁹: ⁊ silis fact⁹ est illis. Facti sunt de q̃bus dicit̃. Non ꝑ manebit spūs me⁹ in hoib⁹ istis: q̃a caro sunt. In q̃z ꝑsona factū est inq̃t cor meuz t.c.l.i.m.v.m. In angusta q̃ppe corporis pte cor locatū vbi q̃si mediū superiorz sensuū arcē ⁊ corpis inferioris sic ꝓpti būlioris q̃si quandā regeret ⁊ dispensaret rēpublicā totāq̃ circū quaq̃ cogitatiū ⁊ actionū regionē ad cōcupiscentie carnalis ignē degenere quadā mollicie liquescens totū defluxit in ventrē ⁊ in mediū ventr⁹ videlicet. nō sapiens nisi ea q̃ ventris sunt ⁊ de ventre in vētris inferiora oia cōfundens: oia degenerās. oia adulterās. amoris naturalē affectū peruertens in brutū quendaz carnis appetitū nō solū q̃ nō licet appetentē in cōtumelijs corpis in passiōib⁹ ignominie. sed ad oblitū sue antiq̃ generositatis: vt q̃ creatus erat deo soli: a corruptis ⁊ corruptoriib⁹ suis extimek̃ esse potius luxurie naturale domicilīū: ⁊ viciorū omnium prostibulū. Infelices q̃ intantū natura reclamāte sibi viluerūt: vt anie sue locū q̃ propius dei creatoris erat et nulli creature ꝯmunicabilis: sedē satha ne: sedē spurcicie: et omnis immūdicie cōstituerunt.

Actaturi igit̃ de amore ꝑ quē dederit ipe

cuius amoris opis ipsius sudat intentio p
mū quasi a primordijs ipsius narratiōis
seriem inchoantes q̄si p succedētes sibi eta
tes profectuū eiꝰ processum ordinamꝰ vs
q̄ ad senectā vberē q̄ non est plena senilis
doloris: sed plena misericordie vberis. Sic em
fm etatū incrementū. vel detrimentū pu
er mutat in iuuenē. iuuenis in virū. vir in
senē secōm q̄litatū mutatiōes etiā etatū no
mina mutātes: sic fm fructū profectū vo
lūtas crescit in amore: amor in charitate.
charitas in sapientiā. Nec debet latere de
amore: de quo agimus: q̄bus ortus sit na
talib: q̄ nobilitatis linea insignis habea
tur vel q̄ oriundus loco. Primūq̄ natiui
tatis eiꝰ locꝰ deus est. Ibi natꝰ ibi alitus
ibi pueretꝰ: ibi ciuis est: nō aduena: sz indi
gena. A deo em solo amor dat: ⁊ in ipo p
manet qz nulli nisi ipi ⁊ ꝓter ipm debet.
Porro si de natalib eius agit. cū trinitas
deꝰ hoīem crearet ad imaginē suā. quan
dā in eo formauit trinitatis similitudinē. in q̄
et imago trinitatis creatricis reluceret. et p
quā nouꝰ ille mūdi incola simili naturali
ter ad sile recurrēte. principio suo creatori
suo deo indissolubilit inhereret: si vellet:
nec multiplici creaturaꝝ varietate illecta
abstracta: distracta: creata illa trinitas in
ferior a sūme ⁊ creatricis vnitate recederet.
Etenī cū in facie noui hoīs spiraculū vi
te spūalem vim. i. intellectualem: q̄d sonat
spiratio ⁊ spiraculū: vitalez. i. animalē q̄d
sonat nomē vite infudit ⁊ in fundēdo cre
auit: in eiꝰ quasi q̄dam arce vim memoria
lē collocauit vt creatoris semp potentiam
⁊ bonitatē memoraret. Statimq̄ ⁊ sine ali
quo more interstitio: mēoria de se genuit
rōnem. ⁊ mēoria ⁊ rō de se prulerūt volun
tatē. Memoria q̄ppehz ⁊ cōtinet: quo ten
dendū sit. ratio q̄d tendendū sit: volūtas
rēdit. Et hec tria vnuz quidē sunt: sed tres
efficacie: sicut in illa summa trinitate vna
est substātia: tres psone: in qua trinitate si
cut patꝰ genitor. filiꝰ genitus: et ab vtroq̄
spūsctūs sic ex memoria rō gignit ex mēo
ria ⁊ rōne volūtas pcedit Vt q̄ deo inhe
reret creata in hoīe rōnalis ania memoriā
sibi vēdicauit patꝰ rōnem filiꝰ. volūtatez
ab vtraq̄ pcedentē. ab vtroq̄ pcedēs spi
ritussanctꝰ. Ecce q̄bus orta natalib volū
tas: cuiꝰ natiuitatis: cuius adoptiōis: cuiꝰ
dignitatis: cuiꝰ nobilitatis. Que cū pueri
entre ⁊ coopante gra spiritui ipsi sancto. q̄
pris ⁊ filij est amor. ⁊ voluntas. bono sui
assensu incipit inherere vehementē incipit
velle q̄d deꝰ vult. ⁊ q̄d volendū memoria
suggerit. ⁊ rō et vehementē volēdo amor ef
ficit. Nihil. n. aliud est amor q̄ vehemēs
in bono volūtas. Per se em volūtas sim
plex est affectꝰ. sic ale rōnali inditus. vt sit
capax tā boni q̄ mali. bono replēdus cuz
adiuuat a gra. malo cū sibi dimissus defi
cit in semetipo. Ne em a creatore aliquid
anie deesset hūane libera in vtrāuis prem
data est ei volūtas. que cū adiuuāti cōcor
dat gre. virtutis accipit pfectū ⁊ nomen ⁊
amor efficit Cū sibi dimissa seipa secōm se
ipam frui vult. sui in seipa patit defectuz:
et quot vicia: tot viciorꝝ sortit noia: cupi
ditatis: auaricie: luxurie: et alia huiuscemo
di. Primo itaq̄ pfectu suo volūtas quas
si pytagorice littere biuio libera ꝓstituta:
si fm dignitatē naturalū suorꝝ erigit i amo
re. fm naturalē virtutū suaꝝ ordinem. de
amore vt dictū est in charitate de charita
te pficit in sapiam. Sinaūt nullo ordine
sui iusta tū ordinatiōe dei. pcipiti est acta
ruina: tenebris ꝓfusiōis obruta: sepelit in
infernū viciorꝝ. nisi a gra ei fuerit subuen
tū. Si ꝓ yma inferni relicta sursum cepe
rit gressum attollere ⁊ gratiā sequēs dedu
centē. ⁊ enutrientē adulta fuerit in amorē.
iā in iuuentutis cōstituta fortitudine a spi
ritu timoris q̄ hactenus vt puer timebat
penā. in spiritu pietatis incipit pficere. a q̄
iam incipit nouā gustare gratiā: pietā in
cipiens amare deū et colere. de quo scptuz
est. Pietas est cultus eius. Hic ergo iuue
nis nō eratꝰ sed fructis naturalē fortitudi
nē exerat ⁊ fructē. nec iuuentutis: licz a rōne
ea vetet corrū pere naturalia. pdit incentiu
ua: q̄bus si insanūt q̄ corrūpunt: q̄ imagi
ne ptranseūt: quorꝝ spūs vt spūs bestiarū
vel pecorꝝ: quorꝝ carnes iuxta ꝓphetam vt
carnes sunt asinorꝝ: multomagis hij qui in
veritate sunt amoris ⁊ spūalib eius agū
tur incentuis. in spūalibus iuuēturis fer
uore suo licz modo i sanitate. Grauis em
obprobrij res est in natura. si plus in dete
rius pficere possunt eiꝰ corruptores: q̄ in

bonū veri amatores. Audi scientiā insa-
nā. Sive mente inq̃t apl'us excedim⁹ deo
sive sobrij sumus nobis Vis adhuc audi
re insaniā. Si dimittj eis peccatū: dimit-
te. Si naūt dele me de libro vite. Vis ali
um: ipsum audi apl'm. Optabā inq̃t ana
thema esse a xpo pro fratribꝫ meis. Nōne
quedā mentis bene affecte sana videt in-
sania: cū impossibile sit effectu: hīe firum
in affectu ꝓ xpo anathema velle esse xpo.
Hec a sancti spūs aduēcu apostolorū fuit
ebrietas. hec pauli insania: cuj diceret ad
eū festus insanis paule. Mirumve erat: si
insanire prūciabat: q̃ in ipso mortis pricu
lo ipos iudices suos a q̃bus pro xpo iudi
cabat: ad xpm cōuertere nitebat. Nō hāc
insaniā multelfe in eo faciebāt: sicut dice-
bat rex ꝓcitatē intelligēs sj dissimulās: sed
vt dictū est spūsscti ebrietas: in q̃ t in quo
t in magno silēs eos sibi facere gestiebat:
q̃ eū iudicabāt. Et vt cetera omittā: q̃ ma
ior q̃ magis inopinata insania: cū hoīem
relicto seculo desiderantē t ardentē inhere
re xpo. ꝓ xpo necessitate obediētie t chari-
tatj: inherere seculo: tēdentē in celū. semet-
ipm mergere in cenum. Hic est beniamin
adolescētulus: q̃ in mentj sue excessu nec se
nec suū aliq̃d sentit: sed eū solū in quē tot⁹
excessit. Hac insania insani erāt scti mar-
tyres inter tormēta ridētes. Cur hic nō di-
cā q̃ in feruore lasciuie sue lasciuus poeta
dicebat: insanire libet. Hic q̃ decet emine
at feruor iuuenalis: et feruēs religiōis cur
sus: cui cū ꝗuis ī hoc adhuc statu frenū nec
habeat nec hīe debeat: frenū tñ patiat ra-
tionis. Feruorē em̄ nouiciorū nō decēt ille
misericordes in seipm discretiōes: t discre
tionū dispensatiōes: facilesq̃ indulgentie
suo iudicio: nō tñ recusande sūt alieno. A
seipo in seipm rigida dz esse censura et di-
stricta seueritas: ad regentē: t cōsulentē pa
ternā vl' fraternā charitatē t pietatē. lenis
t obediēs in oibus hūilitas. Si alterum
desit: vel in deside t tepido. non spero cur-
sus pseuerantiā. vl' in ꝓcipiti timeo ruinā
ꝓter q̃ tota dz esse discretio nouicij stul-
tū se in oibus pro christo facere et ex alie-
no pendere arbitrio maxime si seniorē ta-
lem habet. de quo certus sit: q̃ adeo discit
q̃ hominē docet. Ubi tamē proficienti t
obedienti. nō facile p̄sumenda est iudican
di licentia. q̃ diu manifeste nil cōtra deus
precipit: donec longa t patiens experien-
tia intellectus dabit auditui. Ad eam po
maxime seipm semp obedientiaz studeat
exercere: de qua scriptū ē. Castificātes cor-
da vestra in obedientia charitatis: hec est
em̄ volūtas dei t bōplacens t pfecta. Ad
hec aūt obtinēda t obseruāda cōtinua ap
phendēda sunt p̄sidia sedule t lōganimis
orōnis. in qua tāta sit fides vt speret oia:
tāta deuotio. vt deū videat cogere. tātus
amor vt oia q̃ petit in ipa orone se sentiat
obtinere: tā benigna hūilitas vt in oibus
nō suā sed dei volūtatē in se fieri peropter.
Studeat etiā habere hic talis vt ample-
ctet cordis puritatē corpis mūdiciā silen
tiū: vel verbū ordinatū. oculos stabiles: t
nō sublimes: aures: nō prurientes. victū.
et supmū sobriū. et qui faciat. nō impedi-
at boni opis dietam. manus cōtinentes.
egressum mitē nō ridendo cordis prodere
lasciuiā: sed lenitē subridēdo. gram. medi-
tationes spūales et assiduas. opportunas
lectiōes. t nō curiosas. ad maiores subiec-
tionē. ad seniores reuerentiā. ad minores
dilectionē: nō desiderare p̄esse amare sub
esse oibus cū q̃bus est velle prodesse. nō se
ueritate obrui. nō lenitate extinguiri. ī vul
tu serenitatē. in corde ad oēs habere dul-
cedinē. in ope gram. Hic etiā locus t tem
pus est voluptates amputādi. vicia om-
nia extirpādi. volūtates frangēdi. vt cete
ris nō voluntatibꝫ sed voluntatē simula-
ceris p̄cisis t amputatis sicut adulterinis
quibusdā et sponte nascentibꝫ ramusculis
spes proficiēdi augeat naturali t vere vo
lūtati. Ille cui nō tam sunt volūtates. q̃
appetitus aie cōcupiscētia scz carnalis cō-
cupiscentia oculorū t ambitio seculi. hic q̃
plus amat. plus curat. hic labor. hic opus
est multorū sudorū. opus multorū laborū
maxime cū cecus adhuc amor. qō facit fa
ciat. sed nesciat adhuc vnde veniat. aut q̃
vadat: t sic huiusmodi operet affectibꝫ sic
manibꝫ cecus. q̃ manibꝫ quidē opatur. sed
nec man⁹ videt q̃bus operat. nec opus qō
operat. Sicut em̄ si vides q̃s in aliquod
opus erudiat nō videntē. trahit. docendū
curuat. erigit t disponit. in artē euz agens

suscepti opis. sic p omia q̄ supradicta sunt cecus amor extrinsecus in quandā vite et morū formam honestatē. Cum ꝓ interioris hois substantia longo discipline vsu emolita plene poterit imprimi et informari in eorū formā. tūc fructū pacatissimum operabit salutis. tūc in re nō spe horū omniū ⁊ similiū percipit vtilitatez. Quecunq̄ ēm obseruāda supra texuim⁹. nondum sit in affectu: sed in desiderio. et rōnis magisterio: ⁊ de his omib⁹ hūiliter adhuc cātat ad deū. Cōcupiuit ania mea de iustitu. Sicut tū dixi de ceco: q̄uis adhuc nō videat ocl'us. nō cesset opari man⁹: vt pficere vult in magno. fidelis sit i minimo ⁊ in eo in q̄ ex cōditor⁷ largitate iā p̄rogatū hz illi⁹ p̄ātis officiū exhibeat bone volūtat⁷. In corpe. s. ꝓprio faciat. qd dicit apostolus. humanū dico ꝓter infirmitatē carnis vre. Sicut ēm exhibuistis mēbra vra seruire immūdicie ⁊ iniqtati ad iniqtatē. ita nūc exhibete mēbra vra seruire iusticie in sctificationē. Ac si dicat. Cū amor trāsierit in charitatē. cū ania pfecta suā adepta fuerit puritatē. tunc vobis dicā longe aliud qd diuinuz. modo interim accipite istud humanū: vt sic in tpe veter⁷ negligētie ⁊ peccati. liberi fuist⁷ iusticie: iusticie in nullo. in oibus aūt peccato exhibētes mēbrorū officiū. ⁊ hoc ad iniquitatē. sic amodo exhibeat⁷ mēbra vra seruire iusticie in sanctificationē in q̄ si fidelis: vt dictuz est. apparuerit: in seipso incipiet experiri quod dauid dicē In noie tuo leuabo meas man⁹ Sicē adipe ⁊ pinguedine repleat ania mea. Si ēm spū facta carnis mortificauerit: ex h̄ aia adipe gre et pinguedine scti. s. repleta renouari incipit spū mēt⁷ sue ⁊ induere nouū hoiez. q̄ scōm deū creat⁹ est: in iusticia ⁊ sanctitate veritat⁷. Ex hoc etiā rerū facies noua ei incipit apparere. et charismata meliora: in quoꝝ emulatiōe hactenus laborauerat. familiarius se ei aperire: corp⁹ sctis humiliatū disciplinis ex cōsuetudine iam bona in spōtaneū spūs seruiciū trāsire: nouū hois interior facies de die in diē renouari. ⁊ vsq̄ ad speculāda dei bona reuelari. Iā frequētes ⁊ improuise theophanie. ⁊ sctōꝝ splēdores aiam cōtinuo laborantē desiderio incipiūt refocillare: ⁊ illustrare: qz sapiētia occurrēs in vijs hylarit: sicut dicit. iob abscōdit lumē in manibus ⁊ p̄cipit ei. vt rursus aduenīat ⁊ annūciat de ea amico suo. q̄ possessio ei⁹ sit. ⁊ ad eā possit ascēdere. Exquo iā diu laborās aia insolitas q̄sdā ⁊ dulces affectūculas incipit colligere in q̄bus tenere requiē scit cuz assunt: cruciāt cū auferunt: et nō redeūt ad votū. Sicut ēm ruri enutrita ⁊ ruralibus assueta cibarys. cū affectiōes has q̄s diximus. q̄si in primo ingressu aule regie cepit degustare: nōnunq̄ ignominiose depulsa violent expulsa. in domuz paupertat⁷ sue vix vltra redire acq̄scit. Et frequēter ad tanuā recurrens. importuna. improba. et anxia sicut inops. sicut mendica: sperans suspirans. inspicit. suspicit. si qd sibi porrigat. si qn̄ aperiat. Et aliquādo improbitate sua sic eu tincit oīa obstacula: et transgredit. vt vsq̄ ad interiorē sapientie mensam p̄cipiti transiliēs desiderio. impudēs illico reexpellēda assideat cōuiua. ⁊ audiat. Comedite amici: ⁊ inebriamini charissimi. Ex hoc iam innascit sancte paupertatis amor. latendi studiū. odiū secularium distractionū: otionis vsus. psalmodia frequēs. Sed graue: nisi caueat occursat tēptationis impedimentū. quod multorum cursum vsq̄ huc psperū. ⁊ felicissimū: vel graui retardet. vel retro nōnunq̄ in quādam corpis ignauiam reflectat. Qd a patre pio in via accipit. ne deficiat sic incipit hīe q̄st sufficiat. ⁊ hic proficiendi metā cōstituēs vbi desinit proficere. ibi incipit deficere. Quinetiā cōculcās grām dei: et vanā de ipsa cōtra ipam sibi fabricās fiduciam: vel in ore: vel in corde iactat se nō vsq̄ quaq̄ a deo derelictū. totiens sibi iudicū manducās ⁊ bibens: quotiens visitationis ⁊ cōsolationis a deo accipit gratiā ⁊ in de non deū. sed in voluptatū suarū executionē presumit fiduciā. Inimici domini ait psalmista. men. s. e. ⁊ e. t. e. in se. et cibauit illos ex adipe fru. et de pe. mel. sa. e. audi cibatos ⁊ audi inimicos. audi saturatos. ⁊ audi mēritos. Audi non solū frumentū. sed adipem frumenti. non petram sed mel de petra. occultam. sez ⁊ diuinā sacramentorum gratiam. de qua saturati perhibent⁹ qui inimici cōuincunt⁹. Quo si nō

fuissent inimici nō tā cito possent saturari
Qui eñ saturat⁹ est nō plus petit q̄ acci-
pit: qz plen⁹ est. ⁊ qd hz ei sat⁹ est: h̄ est post
p̄mā illūiationē: vt ait apl̄us. post gustuz
doni celestis. post pticipiū spūssancti. post
gustuz nihilomin⁹ boni ꝓbi dei. ꝓtutū q̄
seculi futuri volūtarie peccādo. post acce-
ptā noticiā veritatis rursum sibimetipis
filiū dei crucifigere ⁊ cōculcare. ⁊ sanguinē
testamēti pollutuz ducere in q̄ sanctificati
sunt. ⁊ spūi gr̄e contumeliā facere. Quid
eñ est aliud filiuz dei crucifigere. q̄ facere
mala vt veniāt bona: cōfidenť peccare et
cruci xpi. q̄cquid peccat īponere. O si au-
diant qd sequiť terra sepe supuenientē im-
brē bibēs: ⁊ generās herbā opportunā hijs
a q̄bus coliť. accipit bñdictionē a dño. pfe
rens aūt spinas ⁊ tribulos reprobа est. et
maledicto. prima: cui⁹ finis est in cōbusti-
onē. Sed redeam⁹ ad meliora. vt ait ipse
apl̄us. ⁊ viciniora saluti. Jaz q̄ bone spei
iuuenis cui⁹ deus iuuentutē incipit letifi
care crescere incipit in virū pfectū: in men-
surā etatis plenitudis xpi. Jam eñ amor
incipit cōfortari. ⁊ illūiari. ⁊ trāsire in affe
ctū. ⁊ nomē maioris ꝓtut⁹. ⁊ amplior⁹ di-
gnitat⁹. Amor quippe illūiatus charitas
est. Amor a deo. in deo ad deū. Charitas
aūt deus est Breuis laus. sz ꝓcludēs oia
Quicqd de deo dici pōt. pōt dici ⁊ de cha
ritate: sic tñ vt cōsiderata ꝑm naturas do
ni ⁊ dātis: in dante nomen sit substātie in
dato q̄litat⁹. sed p emphasim donū etiam
charitat⁹ deus dicať. in eo q̄ sup oēs ꝓtu-
tes ꝓtus charitat⁹ deo coheret ⁊ assimilať
De caritate qd dicem⁹. Audiuim⁹ famā
eius nō nouim⁹ eā. nō vidimus eā. Apo-
stolus eā nouit. q̄ excellētiorē viā eā appel
lans in laudē ei⁹ totū se effudit dicēs. Et
adhuc excellentiorē viā vobis demonstro
Si linguis hoīm loquar ⁊ angelorꝫ. cha-
ritatē aūt non habeā. factus sum velut es
sonās. aut cymbalū tinniēs. ⁊ si habuero
ꝓpheriā. ⁊ nouerim. m. oia. ⁊ oēm scientiā
et si habuero omnē fidem: ita vt montes
transferā. charitatē nō habuero nihil sum
Et si distribuero in cibos pauperū omnes
facultates meas. et si tradidero corp⁹ me-
um: ita vt ardeā. charitatē āt nō habuero
nihil mihi prodest. Charitas aūt patiēs
est. benigna est. charitas non emulať non
agit perperam. non inflať. nō est ambicio-
sa. nō querit que sua sunt. nō irritať. nō co-
gitat malū. nō gaudet sup iniquitate. con
gaudet autē veritati. Omnia suffert. oia
credit. omia sperat. omnia sustinet. chari-
tas nunq̄ excidit. siue ꝓphetie euacuabū-
tur. siue lingue cessabūt. siue scētia destrue
tur. Nunc autē manent fides. spes. chari-
tas. tria hec. Maior autē hys ē charitas
Hec est iugū dñi suaue ⁊ onus leue. onus
quod portantē se portat ⁊ leuigat. onus le
ue euangelij suaue eis. q̄bus dicit ipse do
minus. Jam nō dicā vos seruos. sed ami
cos meos. qui eñ prius nō poterat porta
re p̄cepta legis. postea leuia hz p̄cepta euā
gelij p cooperantē gratiā. Qui p̄mu nō
poterat implere nō occides. postea hz leue
pro fratribꝫ animā ponere. ⁊ sic de reliq̄s.
Sic cū iumēto imponiť onus graue. ⁊ re-
fugit q̄si importabile. adducť quadriga
volubilis. i. euāgelij discurrēs p totū mū-
dū. et onus. qd quasi graue refugiebat p̄-
mū. postea sine labore trahit duplicatū. sic
auicula q̄ in plumis sine alis seipam non
pōt portare. pōdere plumarū ⁊ alaꝫ addi
to. aduolat sine labore. Sic et panis du-
rus. q̄ p se nō pōt trāsire adiectiōe lact⁹: vt
alterius liquoris collabilis fit in gutture.
Amor p̄us ergo habuit conatū. ⁊ aliquez
affectū. charitas effectū Jam eñ tāto leui
us operať charitat⁹ manus q̄nto eā adiu-
uat illuminat⁹ oculus. Primū quidē opa-
mur p manū. deinde manu tergim⁹ oculū
vnde dicit. A mādatis tuis intellexi. Jā
eñ incipit opa sua intelligere. ⁊ affectiōes
discernere. Jam sic afficiť virtutibꝫ. vt sic
deo h̄ est esse. qd bonū esse: sic iā iuste ⁊ sctē
aie nō aliter sit esse. q̄ sctē. ⁊ iuste et pie esse
Sctē in semetipa. iuste ad oēs. pie ad deū
Et augmēto eñ gr̄e dei sic inficit iustam
aiam iusticie affect⁹. vt iā in nulla sui pte.
vel cogitatuū vl̄ affectuū. vel actuū sciat.
vel possit esse nisi iusta in toto suo. in oi eo
qd est iusticie. plene et indissolubiliter affe
cta. vñ dicit apl̄s. charitas nunq̄ excidit.
Aliqñ quidē titubat. vl̄ deuiat affectiōis
vel oīs affect⁹ q̄ diu in hac vita non pōt
viuere charitas nisi expte ⁊ per speculuz et
in enigmate. Sed integer. tū semper ⁊ soli

dus in sua ꝓtute suus permanet affectus. Aliud quippe est affect⁹: aliud est affectio. Affect⁹ est q̃ generali quadã potentia ⁊ p⁹ detua quadã ꝓtute firma ⁊ stabile mẽtem possidet quã p gr̃am obtinuit. Affectiões ꝓo sunt quas varias varius rep̃ ⁊ tempo rum affert eucntus. Infirmitas em̃ carnis ex vicio pie originis sepe offendit. sepe cadit: sepe ledit grauiter ⁊ ledit mente interi⁹ dolente ⁊ patiente potiusq̃ agente: qõ per peram foris gerit: nec tñ charitatẽ perdẽte sed ex charitate gemente ⁊ clamãte ad deum. Infelix ego hõ q̃s me liberabit de corpore mortis hui⁹. Vñ idem aplus. Ego inq̃t ipe mente seruio legi dei: carne autez lege peccati. Et rursum. Nõ ego operor illud sz qõ habitat in me petm̃. Itaq̃ q̃sq̃ ille est: sicut dicit btus iohnães: fm hoc q̃ nat⁹ est ex deo. i. fm interioris hois rõnez intm̃ nõ peccat inq̃tũ petm̃ qõ corp⁹ mortis foris operatur odit potiusq̃ approbat semine spũalis natiuitatis: q̃ ex deo nat⁹ est eum interi⁹ conseruãte: qõ ⁊ si interim aliquãdo incursu peccati ledit ⁊ atterit. radicem charitatis in altũ defixa nõ perit: imo statim secundius ⁊ viuaci⁹ conualescit in spem boni fructus ⁊ surgit. Sic em̃ dicit beat⁹ iohãnes. Omis q̃ nat⁹ est ex deo peccatum nõ facit: qm̃ semẽ ipi⁹ in eo manet et nõ ꝑt peccare qm̃ ex deo nat⁹ est. Notãda vis ꝓboꝝ. Non inq̃t petm̃ facit qõ patit potiusq̃ facit q̃ nat⁹ est ex deo: ⁊ nõ pot peccare pseuerando. s. in petõ: duz legi dei cui mente seruit: etiã carnẽ festinat subigere: q̃ temptatõe ⁊ petõ icurrente legi peti videbatur seruire. Petr⁹ cũ peccauit charitatez nõ amisit: qz peccauit poti⁹ i ꝓtatẽ q̃ in charitatẽ cũ ei⁹ se nõ eẽ mẽtit⁹ est i ore cui⁹ totus erat in corde. iõq̃ negationẽ falsitatis ꝯtinuo lachrymis lauit ꝓtas charitatis. Sic cũ dicendũ peccauit charitatẽ nõ pdidit. sz obstupuit in eo quodãmõ charitas ad vehementẽ tentatõis ictũ ⁊ charitatis i eo nequaq̃ facta est abolitio: sz q̃sl q̃dam soporatio: q̃ mox vt ad vocẽ arguentis ꝓphete euigilauit ꝯtinuo in illẽ ardentissime charitatis ꝯfessionẽ erupit. peccaui dño ⁊ ꝯtinuo audire meruit. Et dñs transtulit a te petm̃ tuũ non morieris. Adhuc in laude charitatis amor in fide est ⁊ in spe charitas in seipa est p seipam. Põt etiã eẽ vt fides ⁊ spes sint sine charitate vt autez charitas fidẽ ⁊ spem i se nõ cõtineat nõ pot esse. fides em̃ qõ amat esse asserit: spes promittit. amat igit q̃ i fide ⁊ spe amat: sicut amari põt qõ credit tm̃ ⁊ sperat. charitas creditũ ⁊ spatũ iã hz iã tenet: ꝯplectit. Amor igit fidei ⁊ spei deũ videre desiderat: qz amat. charitas qz videt amat. Ipa em̃ est ocul⁹ q̃ videt de⁹. Hz em̃ aia ⁊ sensus suos hz visum suũ vel oculm̃ q̃ videt deum Sic em̃ corp⁹ suos hz q̃nq̃ sens⁹ q̃b⁹ anie cõiungit vita mediãte: sic ⁊ aia q̃nq̃ suos sensus hz q̃b⁹ deo ꝯtingit mediãte charitate. Vñ dicit aplus. Nolite ꝯformari huic seculo sz renouamini in nouitate sensus vestri: vt pbetis q̃ sit volũtas dei bona ⁊ beneplacens ⁊ pfecta. Hic oũ dit qz p sensus corpis veterascim⁹: ⁊ huic secl'o ꝯformamur. p sensus ꝓo mẽtis renouamur ĩ agnitionem dei: ĩ nouitatẽ dei fm voluntatem ⁊ bñplacitũ dei Ubiq̃ em̃ sunt corpis sensus aiales vel vel corpales q̃b⁹ aia corp⁹ suũ sensificat. vbi ab inferiori incipiam tactus. gust⁹. odoratus. audit⁹. visus. Sil'r q̃nq̃ sunt sensus spũales q̃b⁹ charitas aui mã vnificat. i. amor carnalis parentum. s. amor socialis: amor natural'. amor spũalis. amor dei. Per q̃nq̃ sensus corpis mediante vita corp⁹ aie ꝯiungit. p q̃nq̃ sensus spũales mediãte charitate aia deo consociatur. Tactui ꝯparat amor parentum qz affect⁹ iste oib⁹ pmptus ⁊ quodãmodo grossius ⁊ palpabilis sic se omib⁹ naturali q̃dã occursu ꝓbet: ⁊ ĩgerit vt effugere eũ nõ possis etiã si vel'. Tact⁹. n. sensus est totus corpalis q̃ ex quorũlibet corpoꝝ ꝯiũctõe ꝯficit. si tm̃ vnũ eoꝝ aut vtrunq̃ viuat vt tactus esse possit. Sicut g̃ quaq̃ te ꝓteris corpus tuũ nõ pot esse sine tactu. sic nec aia tua sine hoc affectu: ꝓpter qõ in scripturis amor iste non multũ ꝯmendat: imo ne sit nimi⁹ cohercet. dicẽte dño. Si q̃s odit patrem suũ: aut matrẽ suã: nõ pot me⁹ esse discipulus. Secõ'gustui cõparat amor sociat' amor fratꝝ. amor sere ⁊ catholice eccie de q̃ dictum est. Ecce q̃bo. ⁊ q̃tio. ha. f. in v. qz sicut p gustũ vita administrat corpori sic illic mãdauit bñdictionẽ ⁊ vitã vsq̃ in seculũ. Gust⁹ sz etiã corpalit exercet sapo

rem tñ introrsus generat: q̃ aia afficit ꝓt
qd̃ corpal' q̃dē maxime hic sensus: sz tamē
ex pte aliq̃ etiā aialis esse ꝓbat. Sic ⁊
amor social' qz ex corpali cohitatōe i vnū:
ex sil'itudie ꝓfessionū ex pilitate studiorꝫ a
lysqꝫ hmōi cauſ ꝓfeder'. mutuisqꝫ offici
is enutrit. maxīe aialis eē videt. Sz tñ ex
magꝭ pte etiā spūalis est: qz sicut sapor est i
gustu sic affect' frat̃ne charitat' flagrat in
affectu. de q̃ scriptū est: sicut vngentū i ca
pite. qd descendit in barbā barbā aaron.
Qd descēdit i o. v. ei' si. r. h. q̃ de. i mō. sy.
Tertio odori ꝓpat amor natural': qz natu
ralit ex ipi' nature sil'itudine ⁊ ꝓsortio abs
qꝫ oi spe recōpensationis oēm hoiem dili
git: q̃ ex occult' nature recessib' veniens: ⁊
aie se ingerens: nihil humanū ab ea patit
esse alienū. Sēsus aūt iste magꝭ aial' eē vi
det qꝫ corpal'. i. odorat' qz ad creandū euz
ĩterius corp' nil agit ꝑter leue instrumenti
varīū attractū. ⁊ lz haust' ꝑ corp' aiaz tñ
afficit nō corp'. Sic ⁊ amor natural' ma
gis spūalis esse videt qꝫ anial' ꝑter solū cū
natural' hū aniral' respect' nō ꝓsanguini
tas: nō societas nec aliq̃ in eo oio necessitu
do hmōi ꝓsiderat. Quarto auditui ꝓpat
amor spūalis. amor inimicorꝫ. audit' em
nihil interi'. i. itra corp' opat: sz exteri' q̃
dammō. i. ad aures pulsans aiam euocat
vt exeat ⁊ audiat. Sic ⁊ amorē inimicorum
corde nll'a vis nature: null' alicui' necessi
tudinis suscitat affect'. sz sola obedientia
q̃ ꝑ auditū fcat. ĩdeqꝫ amor iste spūal' dicit
ĩo etiā qz ad filij dei sil'itudinē ⁊ filiorꝫ dei
pficit dignitatē dicēte dño. Bñfacite his
q̃ oderūt vos vt sitz filij pr̃is vr̃i q̃ in cel' ē
⁊ reliq̃. Quito visui ꝓpat amor diuinus.
Visus. n. pncipal' est sensus sic ĩter oēs af
fectiones pncipatū obtinet amor diuin'.
A visu oculorꝫ ceteri sensus videre dicūt.
cū solus videat oculi'. dicim'. n. tāge ⁊ vi
de. gusta ⁊ vide. siccqꝫ de reliq̃s. siccqꝫ ab a
more diuīo cetera dicunt amari q̃ bñ amā
tur. cū luce clari' ꝓstet nil debere amari ni
si ꝓt deū nec amari rem q̃ ꝓt aliud quid
amat sz id poti' qd̃ amat. Vl ñ est a q̃ois
pat'nitas in cel' ⁊ in tra nolat. Visus vis
q̃dam est aie mera ⁊ potēs ⁊ pura. sic ⁊ a
mor diuinus potēs est qz magꝭ opat si est
pur' qz sic ille ait. nihil inq̃natū in cū itrat
ñ. n. digt de' amari cū alia aliq̃ re q̃ ꝓt ipsū
nō amat. Visus ĩ eminenti corpis arce: ⁊
insigni capitz loco posit' fm ipi' corporis
formā ifra sebz ⁊ ordie ⁊ dignitate ⁊ ꝓtu
tis potētia oia ceterorꝫ sensuū instr̃a iposqꝫ
sensus q̃s vt ita dicā aialiores ꝓpinquores
q̃s ꝓo corpaliores remotiores. Infimus
em oim ⁊ ceterz ignobilior tact' lz cōis eē
videat toti' corpis. tñ ꝑpe manuū est Sic
mēs q̃ caput est aie ⁊ pncipale ei': mēt' se
des debet esse amoris dei: vt sub se hēat ⁊
regat ⁊ illustret ceteros amores nec sit i eis
qd̃ se abscōdat a calore ⁊ lumīe ei'. q̃s spū
aliores hūs ꝓpinquores. q̃s aialiores l' car
naliores remotiores. cū dilexerimus dōm
deū nr̃m ex toto corde nr̃o ⁊ tota aia nr̃a ⁊
ex oib' viribꝫ nr̃is ⁊ primū nr̃m ſicut nos
ipos. Visus i dignior vt dixim' loco cor
poris sedē hūs sup ipam aialitat' ꝓtutez
aliq̃d moliri videt ⁊ mentz vel mēorie qꝫ
tum fas est gestit imitari ꝓtutē vno hore
momēto mediū celi puolās. i vno momē
ti pūcto pl'ima terraꝝ stadia trāsuolās. sic
⁊ illūinatus amor dei suā in aia xpiana se
dem obtinēs ad quandā diuine potentie
sil'itudinē eā ꝓuehit. dū oēz creaturā angu
stam ⁊ breuē. imo nullā videri facit ad cō
parationē dei dū ꝓfidit sua esse oia q̃ pr̃is st
dū oia ei cooꝑant' i bonū. dū siue paulus
siue cephas siue moys siue vita: siue omia
ei' sunt ⁊ fidel' viri tot' mūdus diuitiaꝝ ē
Visus q̃ad videndū deū naturale lumē
aie ab auctore creat' est charitas Sūt aūt
duo ocl'i in h̄ visu ad lumē: qd̃ dñs est: vi
dēdū naturali q̃dā intentōe sp palpitātes
amor ⁊ rō. Cū alt' cōat sine alto. nō adeo
pficit cū inuicē se adiuuāt mt'tū pñt. s. cuz
vn' oculi' efficiunt. de q̃ dicit spōsus in cā
ticis. Vulnerasti cor meū o amica mea in
vno ocl'o tuorꝫ. In h̄ aūt pl'imū laborant
suo vnusq̃sqꝫ mō q̃ alt' corꝫ. i. rō deū vide
re nō ꝑt nisi i eo qd̃ nō est. Amor aūt non
acq̃escit requescere nisi i eo qd̃ est. Quid est
ei q̃ rō oi conatu suo possit appḣēdere vel
iuenire de q̃ dicere audeat: h̄ est deus me'
Intim̄. n. solūmō ꝑt inuenire q̃d est. in qꝫtū
iuenit q̃d nō est. Lz etiā rō suos q̃sdā limi
tes certos ⁊ directas semitas q̃b' incedit.
amor aūt suo defectu pl' pficit sua ignorā
tia pl' appḣendit. Rō q̃ ꝑ id qd̃ nō est: in

tā qō est videt pficere. Amor pponēs qō
nō est i eo qō est gaudet deficere. Rō maio
rem hz sobrietatē. amor btitudinē. Cū tñ.
vt dixi: mutuē se adiuuāt: z rō docz amorē
z amor illūinat rōnē: z rō cedit ī affectū a
moris z amor acqescit cohiberi terminis
rōis, magnū qd pñt. Sz qd est qō possit
Sic pficere, pficies ī h: z h discere nō potu
it nisi exptendo. sic nec cōicare pt inexpto:
qz sic ōr ī sapia: ī gaudio eius nō miscebit ex
traneus. Inde qppe pcessit z naturalit ī suū
spirat pnciplū. Et h tā aīam suauitate et
delitqs amoris tenere enutritā: sz nō pñe
pietatis disciplis attritā ex h tā inqs fortis:
vt moris dilectio quadit dulci amoris gla
dio ab amore z affectu secti sic occidēs eaz
fundit z interimēs: sic moris iterimit corz
pus: intīm vt dici possit ō ea qō de enoch.
s. q nō inuenit ī scti actib: qz trāstulit eū deus
Sz corpus morte sua mortificat ab oīb sen
sib suis. aīa morte sua magis pficit z viui
ficat z roborat ī suis fortit z ostāter z pru
denter incedēs tā ī semit suis oīb z gressi
bus: z qcunqs hacten ignorādo z palpā
do vix audebat tēdere pedē boni ascensus
Fortitudo. n. simplicis via dñi. A scti g ac
tib z affectib sic mortificat sicut paulus
apls. Mihi inqt mūdus crucifixus ē z ego
mūdo. Cū. n. alt nō curaret de alto. cū su
is ligari affectib ad seinuicē nō poterāt vl
nō curabāt accedere sibiinuicem crucifixi
erāt paulus z mūdus. Sz tñ cū pauli ꝓuersa
tio tota eēt ī cel: nō recusabat qncunqs ne
cessariū erat cū hoīb ī ēra esse. ꝓpter qō cū
gemitu dicebat. cupio dissolui z esse cū xpo
Esse. n. xpm cū paulo sicut ipe ōr. ecce ego
vobiscū sū vsqs ad ꝓsūmationē scti sic in
qs esse xpm cū paulo: magis pauli securitas
esse xo paulū cū xpo vel h p ꝓrēplationem
vel ibi p btitudinis pñtiā btā z glosa pau
li felicitas. Charitas g dei sursuz eū attol
lebat. charitas xo ptimi infra eū p mebat
qsi a collo dependēs. Ū seqt z dicit Per
manere aūt ī carne necessariū ppt vos. Af
fectus g charitatis deo indissolubilit ihe
rens: z de vultu eius oīa iuditia sua colligēs
vt agat vel disponat exterius. sicut volūtas
dei bona z bñplacēs: z pfecta dictat ei ite
rius: dulce hz ī vultū illū sp intēdere. z sic
in libro vite leges ī eo sibi legere viuendi
z itelligere. z illuminare fidē: robōrare spē
suscitare charitatem. Jā eīm etiā spūs scie
tiam dent sanctā edocet aīam qd quō sit fa
ciendū z spūs fortitudinis vires vel virtu
tes subministrat faciendi. spūs consilij di
sponit. Et cū anime illi vacat deo vacare
deo inherere: deo efficit similis p deuotio
nis pietatē z volūtatis vnitatē. Cū ꝓo ad
hoīes z humana redire ꝓpellit a lege vul
tus dei z exhilarata in oculo illo charitas
dei tam fact qs dicts. z etiā glorificatione
qdam z grā exteriorīs hoīs refert se ad ho
mines: ipo suo bonitatis quodā habitu z
grā eam sibi exigit vel efficit apō eos reue
rentiā: vt etiam in promptu habeat ī quo
voluerit eoz obedientiā. Nam z si ex oc
culto illo ad vitia delinquentiū: z corrup
tos mores errantiū aliqn exiens: ex virtute
z seueritate iudicioz vult dei qsi cornuta
apparet z terribilis: vbi visa fuerint a cor
rigendis fm insolubilem virtutis legē oīa
agi z disponi in pondere: z mensura cedi
tur charitati: z ita illa charitas intelligit
disciplina.

Jdeo rote: in qb est spūs vite sp eunt ī
voluntatē dei pficiendā nec reuertunt ad
faciendā suam. Si iubent pesse psunt ī sol
licitudine si iubent subesse in humilitate:
si aliquib cosse in charitate. Si plati sūt
sunt sicut patres ad filios: si subiecti vt fi
lij ad pres suos. si cōuuentes oīm se suos
faciunt. Pius ad oes affectus: dulcis ī bo
no consensu O cursus in hylaritate: coha
bitatio in grā: discessus in ostēsione chari
tatis: ad minores quis mō mitis: affectio
cū ope. Ad pres amor vsqs ad subiectōez
ad maiores reuerētia vsqs ad futurū. Nō
q sua st qrūt: sz q st oīm: z si fieri pt: ī eis q
sūt aduersa sua sepe faciūt q st oīm. Et ad
hoc qcūqs lex illa sūma ordinauerit: facile
hnt z mēbra corpis z bonā volūtatē com
modare: cū spūssancti arrā z pignus accepe
rint: seruiturē istā creature z mēbroz suoz
ī breui trāsiturā ī adoptionē z reuelatiōez
filioz dei.

Sed veniamus ad eam quā dicit apls
societatem spiritus z laudem discipline: ad
bonū illud z iocundū cohabitatōis fratrū
ne in vnum: vbi mandat dominus beue
dictionē et vitam, de quo dicit dominus

Nolite timere pusillꝰ grex: qm placuit pri
meo dare vob regnū. Laus g huius disci
pline ab apl'is sumpsit exordium q sicut a
dño didicerāt: vel a spūsctō: cuiꝰ fructē nu
per ex alto fuerāt induti. modū viuendi
sic sibi instituerūt vt essz multitudinis cor
vnū z aīa vna: z oīa cōia: z eēnt vnanimi
sp in tēplo. Hāc apl'ice institutiōis formā
q̄dam emulātes. nō hnt domos vel diuer
ticula nisi domū dei: domū orōnis: omia
q̄cunq faciunt in noie dñi faciunt: sil' ha
bitantes vno ordine. vna lege viuentes.
nihil habentes ppriū: nec ipa corpora sua.
nec voluntates in pēte sua hntes. sil' dor
miunt. simul surgūt. simul orāt. simil' psal
lunt vel legūt. Fixū z imobile ppositū eo
rum obedire ppositis suis z subiacere eis.
Ipi vo puigilātes p eis q̄si rōnez reddituri
p aīab coꝝ: reīpa ipis pdicāt. qd in hie
remia ppl'o isrl' godolias legitur pdicasse.
Ego p vobis rn debo caldeis q̄ veniūt ad
vos. vos aūt colligite frumentū: vinuz z
oleū in vasis vris z habitate securi in vr
bibus vris. Rursumq cordis sui gaudiū
isaac cottidie deo p eis imolātes filiū libe
re filiū rpromissiōis reseruāt. ismahel filiū
fuiturtis: cū pter eos fructꝰ negligūt spūs
z seruiēdo ipoꝝ salutꝫ actib fuiturtis corū
oēs pponūt affectꝰ pfectuū suoꝝ. Ipis vo
ppetuū pdicātes sabbatū a curꝫ seculi a ne
cessitatuz anxietatib reddūt alienos. Co
actis em in breui necessitatib ipis. parvo
viuit. vilitas in vestib: sobrietas i victu.
z certis oīa pfite legis terminata limitib
vt nec plus hēat q̄s q̄ licet hre z sufficiat
oib. nec plus hre libeat. si hnt qd liceat ha
bere. Nunq d nō ista est. nō terrestrꝫ sz cele
stis padisus. Sz in isto padiso sol' platis
pmittit māducare assidue de lig scie boni
z mali. i. disputatōes admistrare discreti
onis. De subditꝫ vo qꝫ est obedire. nō di
scernere. si q̄s illd tetigerit: morte moriet.
Oēs oi tpe stu dēt oris silentio: inuicē cor
dis loquunt affectu. Crebris eoꝝ q̄ psunt
exhortationib oleū addit camino licz pl'
ipi mutuo se excitent exēplo. honore z ob
sequio inuicem certatim se pueniūt. scōm
apl'm in prouocatione charitatis se inuicē
puocantes inuicem suscipientes. Nullum
inter se patiunt esse solitarium: ne dicat ei
salomon. Ve soli. Solitariū vo eū deputant: qui in pscia sua p pfessionez nō vult
hre socū vel qui nouis z solitarijs adinuē
tionib suis pturbat societatem fratrum.
Si quando res exigit. z pmittit de rebus
anime vel corpis: mitte colloquiū sinautē
minus vbi silentiū ad studiū orōnis tāta
z tam pstinua vbiq deuotio: vt locꝰ orō
nis: omis sit locꝰ diuine dñationis. Psal
mozum tam pia tam consona: tam f ruēs
melodia: vt vite z moꝝ z bonoꝝ affectuū
nō musice sed charitatꝫ regulis melos cō
positum q̄dā silitudine psonātie deo rep
sentare: z sacrificare videntur In coibus
pietatis studijs: in quadam etiam vultu
um z corpoꝝ z habituū gratia iuicem in
seipis bonitatis diuine videntes presenti
am tanto se affectu cōplectunt: vt sicut se
raphin in amorem dei alter ardeat ex alte
ro: nec vllo mō satis esse possit deferēti qd
cunq alter defert alteri. Hec specialis cha
ritatis scola. hic eiꝰ studia exercent. dispu
tationes agitant solutiones nō ratiocina
tionibus tantum quantum ratione z ipsa
rerum veritate z experientia terminantur
Hic qui in proficiendo lassus est: si resi
det ad sarcinas quas adhuc de suis: z co
habitantium sarcinis z necessitatib secū
trahit: nō morietur Nec retro regredi: nec
vltra procedere leue compelletur. Et si fi
deliter residens hic sarcinas custodierit i
triumpho victorie parum ei erit dissimi
lis qui vlterius processerit. Nonne locus
est sarcinarum vbi patimur eos: qui p po
tentiam nos oppimūt quasi caput nostꝫ
conculcantes: inimicos supra dorsum fa
bricātes filios quasi in medys cordis am
plectibus vulnerantes. Foris pugne: in
tus timores quotidiani immo continua
oim sollicitudo. Sed adhuc habet audi
tum quem transiliat: adhuc grādis restat
via ascendenti ad montem dñi z ad do
mum dei iacob. Vlterius tamen pcedere
fas nō est cum sarcinis. sed z senecturi sua
debetur reuerentia. Ex hoc enim iam se
nectus incipit Sed venerabilis non amo
rum sed virtutum numero computata:
spirans sapientie maturitatem z requiem
laboꝝ: q̄si emerite milicie premium. Su
scipiēs em sapiētia pficiendi iter proficien

dum charitatem quidem nō abijcit: nō deserit: sz puehit sz tñ p iesum hz vt dictū est sarcinas eius portare: q̄ alijs iam intendēs reb⁹ parare se ⁊ aptare conat ad intrandū in gaudiū dñi sui. Qdit g̃ curas q̄scunq̄ ⁊ si qñ alicḡs suscipit labores: sz labor nō amat sollicitudines. Aures q̄dem nō deficiunt ad portandū sed refugit impedimētum. Excitans g̃ in hoc pficiendi gradu dñs ⁊ puocans sancta aiam ad intrandū vt dictū est: in gaudiū suū diliges inquit. d.d.t.ex.to:cor.tuo ⁊ ex.a.t.⁊ ex oib⁹ viribⁿ tuis ⁊ ex to.m.t. Quatuor in deū a nobis ⁊ toti extinguūt affect⁹ i eo q̄ dicit ex toto c.t.totā sibi vēdicat volūtatē: in tota aia totum amorē: in oib⁹ viribⁿ ꝓtutē designat charitatis: i tota mēte fruitionē sapie. Primū em̄ ad deū volūtas aiaz mouet: amor pmouet. charitas cōtemplat: sapia fruit: Sapia ꝓ digne in mēte ꝯstituit: q̄ cū ibo mens dicat. q̄ meminit vel eminet in aia bene illi asscribit ꝓtuti: q̄ sup oīs eminet aie ꝓtutes. Est em̄ q̄dam vis aie mens q̄ inheremus deo: ⁊ fruimur. Fruitio autem hec in sapore quodā diuino est. Vnde ⁊ a sapore sapia. Sapor aūt iste in gustu quodam est: gustū aūt istū digne nemo potest exp̄mere: nec etiā q̄ merek gustare: gustate ⁊ videte qm̄ suauis est dñs hoc gustu ꝓm apl'm gustat bonū dei ꝓbum. gustant etiā diuitie seculi vēturi. Jā g̃ de gustu isto. q̄ saporē habet illū in quo sapia ait: subtilⁿ inq̄rendū est. Primūq̄ dicendū qz licet p g̃dus ad arcem sapie venerit q̄ ascendit tñ nisi vbiq̄ in oī gradu vsq̄ ad vltimū sapientia: sicut ipa dicit in libro sui salomonis querētes se quesisset ⁊ occurrisset i vijs ostendēs se hylarit: nec volūtas inouisset: nec amor pmouisset: nec charitati cōtemplatio: nec sapie pueniisset fruitio. Itaq̄ sicut cepamus pseq̄mur de gustu.

Corpus xpi vniuersa est ecclia tam veteris q̄ noui testamēti in hui⁹ corpis capite. i. prima ⁊ antiquiori ⁊ superiori pte q̄ est p̄mitiua ecclia quatuor sunt sensus visus auditus odorat⁹ ⁊ tact⁹ Oculi sunt angeli pter ꝯemplationis subtilitatē. Aures pr̄iarche pter obedientie ꝓtutē: nares vl odoratus pphete pter absentiū noticiam Tact⁹ ꝓ cōis est sensus. Oēs hi sensus an te mediatoris aduentū in capite erant. sz languebāt in fenori corpe prorsus emortuo pter vni⁹ sensus absentiā. i. gust⁹ sine cui⁹ āminiculo nec viuere corpus poterat nec sensus vim sue viuacitatis obtinere. Quicq̄d em̄ ad toti⁹ corpis spectat alimētum cūctis sensib⁹ vniuerso corpi appone suppone: circūpone: si solus deerit: q̄d p deerit. Infunde auribⁿ: intrude naribⁿ. vel p q̄ius aliaz partē obesse poterit: pdesse nō poterit. Gustū aūt seq̄tur q̄dā saporis dulcedo: qm̄ i interiori suo sentiēs aīa mō q̄dam singulari: ⁊ ceterⁿ sensib⁹ incōicabili: q̄ suscipit cūcta discernit ⁊ dijudicat: seq̄ oēsq̄ sensus vegetat ⁊ cōfirmat. Gustus ergo in capitis ⁊ corpis cōfinio. i. in gutture posit⁹: velut vtrūq̄ connectēs: eū designat: q̄ p conditionē carnis paulomin⁹ est minorat⁹ ab angelis ⁊ moyse ⁊ helya: cetericq̄ pr̄iarchis ꝓphetis p exhibitionē patientie ⁊ humilitatis minorem se quodāmodo fecit ⁊ humiliorem: cum illi potenti ꝓtute dei: etiā suos psternerēt inimicos ipe vero suos doceret discipulos. Si quis percusserit te in dexteram maxillam: p̄be ei ⁊ alteram. Hic em̄ post pphetas veniens ⁊ patriarchas limes q̄dam legis ⁊ gratie: capitis ⁊ corpis p mysteria humanitatis sue ⁊ passionis ⁊ resurrectōis quecunq̄ in lege ⁊ pphetis ⁊ psalmis ⁊ hymnis salubria. quecunq̄ corpori vitalia vl vtilia q̄si q̄dā ipi⁹ os degustās. i. intelligens ⁊ p se intelligēda corpi trayciens hō xp̄s: interiori q̄dam diuinitatis sue sapore. quo sapientia nob factus est sapientia dei xp̄s sapida ea habet nobisq̄ facit sapida ⁊ vtilia. In se em̄ viuens ⁊ p se totum corpus vegetans ⁊ cōformās gaudiū sibi gaudiū angelis facit de ꝯsūmatōe corpis gaudiuz patriarchis ⁊ pphetis de visione dei sui sicut ipe dicit. Abraam pr̄ vī exultauit vt videret diem meū: vidit ⁊ gauisⁿ est: gaudiū vniuerso corpori ⁊ vitā: ita vt quodā mentis tripudio vniuersali illo tactui spūali viuificati ⁊ ꝯfirmati clamem⁹ Quod vidim⁹ ⁊ audiuimus ⁊ man⁹ nr̄e contrectauerunt de ꝓbo vite. Ideoq̄z in oibus oōnib⁹ nr̄is subijcimus p xp̄m dñm nr̄m. vel oīs oōnes nr̄as ⁊ sacrificia ad deum p̄rem dir̄igim⁹ p eum sicut p medi-

tatorem nrm. vel q: q̃cquid speram⁹ a patre luminū omne datū optimū ⁊ omne donū pfectū nō p aures nō p nares sz p ipm petimus infundi os nostꝝ ⁊ gustū nrm ⁊ sapientiam nostrā: vt sumēti possit esse pficuū Hic est gust⁹ quē in xpo facit nobis spūs intellect⁹. s. scripturaꝝ ⁊ sacramentoꝝ dei Unde cū post resurrectionē suā dns discipulis apparuit: tunc inq̃t euangelista aperuit illis sensum vt intelligerēt scptnras. Cū em scripturaꝝ interiorē sensum ⁊ ꝓtutem ministerioꝝ ⁊ sacramētoꝝ dei cepim⁹ nō solū intelligere sed etiā quadā vt ita dicam expiētie manu palpare ⁊ tractare: qō non fit nisi quo daz ꝓscie sensu ⁊ expientie disciplina intelligent; imo vt plus dicam intus in semetipa legentis ⁊ sentient; bonitatem dei ⁊ ꝓtutē: q̃ potēti bonitate cū efficaci virtute in filys gre opus ipius gre opatur: tūc demū sapiētia qō suū est exeq̃t Tūc q̃s dignos iudicat vnctione sua: docet de oib⁹ tunc apposito bonitat; dei sigillo oia nra peccata vnctōue illa ⁊ emollita impmit ⁊ cōformat: ⁊ si q̃ dura ⁊ si q̃ rigida inuenit inculcat ⁊ infringit: donec letitia salutar; dei recepta: ⁊ sapie spū confirmata aia sctā leta ad deū decātet. Signatum est sup nos lumē v. t. dne de. l. in c. m. Uñ ⁊ dns. Hec est inq̃t vita etna vt cognoscant te solū vez deū ⁊ quē misisti iesuz xpm. Btā scia i q̃ ꝓtinet vita eterna. Uita eterna ex isto gustu est qz gustare h̄ est intelligere. Ex hoc gustu p hūc sapore ā hac sapia mimus apl'oꝝ satiat⁹ exhilarat⁹ cōfirmat⁹. mihi inq̃t mimo oim sctōꝝ data est hec gra in gentib⁹ euāgelizare inuestigabiles diuitias xpi ⁊ illuminare oēs q̃ sit dispensatio xpi sacri absconditi a seculis i deo q̃ oia creauit vt innotescat pncipib⁹ ⁊ potestatib⁹ i celestib⁹ p ecclia; multiformis sapientie dei fm pfinitionē secl'oꝝ in xpo iesu dno nro. i quo hēmus fiduciā ⁊ accessum in ꝓfidentia p fidēei⁹. Et post pauca Huius inq̃t rei gra flecto genua ad pēm dni nri iesu xpi: ex q̃ omis patnitas in celo ⁊ i terra nominat vt det vobis fm diuitias glie sue ꝓtutem corroborari p spm ei⁹ i interiori hoie habitare xpm p fidem in cordibus vris. In charitate radicati ⁊ fundati: vt possitis cōprehendere que sit latitudo. longitudo. sublimitas ⁊ pfundum libet hic aduertere si forte in sensu apostolice sapientie aliquatenus penetrare possimus. Contra quattuor dei debem⁹ duo. Quattuor sunt in deo. potentia ⁊ sapiētia charitas ⁊ veritas vel eternitas: qō vnuz est. nihil em vere est: nisi qō incōmutabile ē Ad que duob⁹ modis respondere nos cōuenit. Potentie: que pōt nos punire. sapientie: quā nil potest latere debem⁹ timorez vez. i. quē nō impedit torpor securitat; vel refugiū simulationis. Simulatio aūt est q̃ irrōnabilem miscēdiam simulamus in deo. Charitati ⁊ ꝓtati debemus amorez verum. i. quē nō impedit torpor affectōis vel scrupul⁹ suspitionis. Charitati em q̃d debet nisi caritas. Ꝓtas ꝓ caritat; ⁊ charitas ꝓtatis oēm remouet scrupulū suspitionis. Suspitionē aūt dico: ne non amet charitas: ne decipiat ꝓtas: ne defluat eternitas. Unde paulus vbi possitis comprehendere cū oib⁹ sanctis q̃ sit latitudo longitudo sublimitas ⁊ pfundū. In sublimitate nota potentiā. in pfundo sapientiam in latitudine charitatē: in lōgitudine eternitatem siue veritatem. ⁊ hec est crux xpi. Et alibi idē apl'us exprimēs euidenti⁹ sūme in nobis sapientie ꝓtutem. pterea inquit ⁊ ego audiens fidē vestrā q̃ est in deū ⁊ dilectionē in oēs sctos. non cesso gratias agens p nobis memoriā vri faciēs in orōnibus meis: vt de⁹ dni nri iesu xpi pr glorie det vob spm sapientie ⁊ reuelatōis i agnitione ei⁹ illuminatos oculos cordis vri vt sciatis que sit spes vocationis eius in sanctos: q̃ diuitie glie hereditat; ei⁹ i sctis ⁊ q̃ sit supeminēs magnitudo ꝓtut; ei⁹ in nos q̃ credim⁹ fm opationē potētie ꝓtut; eius quā opat⁹ est in xpo suscitās illum a mortuis Cū g̃ orāte apl'o ⁊ exaudiēte deo dak nob spūs sapie ⁊ reuelatōis i agnitionem ei⁹. i. vt agnoscam⁹ eū ⁊ sapiam⁹ euz vel sapiat ipse in nob cū illuminank oculi nri. vt videam⁹ bonū ⁊ bona dni itelligimus: ad q̃ nos trahit spes vocatōis ei⁹. s. diuitias glie eternitat; ei⁹ in sctis. i his oibus bonitas nobis vel benignitas apparet illuminātis vel vocātis Cū ꝓ vt seq̃mur vocantē cū ꝓtus addik p ipam expientiā spūs sapie reuelak nob q̃ vel q̃ sit su

preeminens magnitudo ꝓpitatꝫ eiꝰ in nos. Ex hoc igiꝯ: q̃ sic est ex gustu diuine ꝯtemplationis palato cordis sanato oīa discernit: oīa dijudicat ī auctore oīm bonoꝝ xpo ꝑmū ei sapit sua ad deū ꝯuersio deinde pctōꝝ remissio: postmodū p ira. cuiꝰ filij eramꝰ oēs: grāꝝ multiplex augmētatio Et hec oīa nō nisi p dōm nrm ihm xpm. Ipe ē. n. mediator nr̃ ⁊ sapia nr̃a: cuiꝰ qō stultū est: sapiētius est hoib̄. Nā cū talib̄ bonitas dei abū daret ⁊ offerret oīb̄: nec esset q̃ recipet: vel scaret recipe. vel recipe doceret: nec q̃ illuc posset ascendere vbi bona hec distribuunt. vel qui huc posset deferre opus erat mediatore ītēr nos ⁊ deū p quē nr̃a ꝓpinq̃rent deo ⁊ bona dei nob̄. Inūt g̃ ꝯsiliū tota trinitas. ꝯsiliū illō de q̃ ꝓpha dicit. cōsiliū tuū antiquū vere fiat. Videbat q̃ ꝓpe deꝰ quātū ad hoiez oīa ꝯfusa: oīa turbata. nihil stare ī loco suo. nihil p̃cederei ordie suo. Videbat hoiem abysse ī regionē dissimilitudinis tā lōge: vt p se nec posset nec scīret redire. Angelus em̄ p̃sumpserat similitudinē dei dicēs. ponā sedē meā ad aq̃lonē ⁊ ero similis altissimo Hō similꝰ deꝰ esse voluit: cui p̃suasuz erat esse sicꝯ dij. Ergo ne inq̃t deꝰ pr̃ filiꝰ meꝰ. splēdor gl'e mee ⁊ figura subsistentie mee. in ipsa mei similitudie tot emulos habebit ⁊ pares ⁊ socios Precipitatꝰ est vterq̃ videns imago dei. deꝰ filiꝰ angelum ⁊ hoiez: q̃ sci erāt ad ipāz. i. imaginē dei nō trī: qō ipa. i. imago dei p ꝯordinatū imaginis ⁊ similitudinis eiꝰ appetitū perisse heu inq̃t sola miseria caret iuidia. Sz subueniendū est ei subuenire nō ꝓhibet iustitia. Exhibebo me igiꝯ hoi hoiez despectū ⁊ nouissimū viroꝝ viꝝ doloꝝ ⁊ scientē infirmitatē: vt zelet ⁊ mirar̃ ī me hūilitatem p quā pueniar̃ ad gl'iam ad quaz p̃ponere festiat: vt possit audire a me. Discite a me qz m.s.⁊ h.c.⁊ i re. a vr̃is Accinxit g̃ se q̃ dāmō dei filiꝰ ⁊ aggressus est p hūilitatez recupare eū: q̃ recupari potest: q̃ p supbiaz pierat. Itaq̃ int deū ⁊ hoiem mediū se faciens q̃ recedēs a deo captꝰ ⁊ ligatus erat a diabolo h̄ mō boni mediatoris ⁊ p̃sonā induit ⁊ actū factꝰ est hō Egressa est ꝓga de radice iesse: ⁊ flos de radice eiꝰ ascēdit. ⁊ requiescet eū spi. d. s. s. ⁊ in s. c. ⁊ f. s. sci. ⁊ pi. ⁊ re. c. spi. ti. dñi. Intelligite hic fortissimū agonistam nostꝝ quasi campū mundū ingressum inungi ad palestraz oleo spūssancti: ⁊ exultantem gigantē ad currendā viam dispensationis humane. Nota ꝓ ꝓpham a superioribꝫ cepisse ⁊ descendisse ad iferiora qz mediatoris annūciabat descēsum: nos ꝓ p easdē spūssancti grās eiusdē mediatoris dei ⁊ p̃cessum opis: ⁊ ad superiora inuestigātes regressum ab inferioribꝫ. i. a timore incipimꝰ. Xps g̃ ad p̃em habuit timorem: sz iustū. sed filialē. p quē in oīb̄ honori eiꝰ detulit dicens. meꝰ cibus est: vt faciam voluntatē patrꝭ mei q̃ in celis est. Et in psal. letef̃ coz meū. v. ti. no. tu. ⁊ cetera multa in hūc modū: p quē etiā seipsum videbat abiicere. humiliare. negligere. vt opus qō p eū fecerat pater: sz pierat. reparatum: ⁊ renouatū ei posset reconsignare. Hoc igiꝯ mō ad patrē mediator nr̃ habuit timorem quasi sursum. Ad miseriz ꝓ reconciliandu pietatē quasi deorsum. ad vtrunq̃ ꝓ sciam sciens q̃ q̃d cuiq̃ esset exhibendū. Sz ad implendū ministeriū mediationis sue cū patrꝭ bonā hr̃et volūtatem desursum a misero aūt inferiꝰ tacente haberet nihil: ⁊ habere aliquid ratio ⁊ ordo mediatoris requirēr. exegit ab eo fidez p̄ogando pietatē. Qua exactōe nulla poterat cē validior: qz nō fuerat difficile hoi misero esse credere: a q̃ se p̃uentū ⁊ videbat pietate. Sed ⁊ cum si credere non posset in quo spem non haberet cum fide etiam spem obtulit cum spe etiam addens timorem sine quo esse spes non poterat ne. s. desideretur a tam pio mediatore. Accepto itaq̃ mediator a reo suo tanto salutis pignore ad patrem regreditur. scilicet cū in montem solus ascendit orare vel cum factus in agonia prolixius orabat cum sanguineo sudore. Pater inquit clarifica filium tuum vt filius tuus clarificet te. En quid tibi. en quid exhibeam illi. en quod a te habeo. en quod ab illo. Mediator q̃ pesum. Et in salutē eiꝰ tā videnꝯ ꝯcurrere meditatōis mee rōnes. Sz captꝰ ē ⁊ ligatus. Alligauit eū fortꝭ: ⁊ nisi fortior eo superuenerit: nō diripit vasa eiꝰ. Sz mitte manum tuam de alto et eripiam eum de inimicꝭ eius fortissimus in spū fortitudīs fortitudo tua ⁊ ꝓtꝰ tua. Scio. n. q̃d faciā.

Dorior p nocente inocens: ⁊ plꝰ poterit incompabiliter bonitas mea: cꝯ hostil' malicia: pena innocentie mee: cꝯ pena inobedientie humane. Et clarificaui inq̃t pater ⁊ clarificabo. Ja fortissimo mediatori opꝰ est spiritu cõsilij: qz si pnceps mũdi intelligeret: nũcꝯ dñm glie crucifigeret. Per oia g̃ fortem ei diuinitatis occultãs: ⁊ solam ei carnis infirmitatẽ pferens: p iusticiã vite sue inuidiã suscitauit hostilis nequitie: p infirmitatẽ carnis sue spẽ illi cõtulit victorie. ad faciendã inuidiã accedentib⁹ miraculis: q̃b⁹ reconciliãdis suis fidem in se roborabat. Deceptor ãtiquꝰ deceptor penam peccati mortẽ. s. atrocissimaz ei inflixit qui nullo erat peccato obnoxius. Occisus iustus iniuste p iusticia nouã de inimico obtinuit iusticiã. mortis. s. iniuste sibi illate. Quã q̃si sibi nõ necessariam qz abscꝯ pctõ erat ipe hoi pctõri cõicans reũ absoluit p penã innocẽtie sue. Positocꝯ ope suo ⁊ sanguine in manu eiꝰ. hoc inq̃t mãduca ⁊ bibe: hic viue. patricꝯ eũ repñtans en inquit patri mei sanguinis preciũ. Si ꝺ peccato huiꝰ requiris: en p eo meus sanguis. Dñe pat' dedisti bonitatẽ: ⁊ trra corporis mei dedit fructũ suũ. Jam iusticia ante te ambulabit: ⁊ tu pones in viã saluationis humane pedes tuos. Et vt iuste iam saluetur: q̃ iuste pierat tu dñe fecisti directiões iudiciũ ⁊ iusticiaz in iacob fecisti. De fructu g̃ huiꝰ opis satiatꝰ hõ mediante sapia dei: non solũ reconciliat. sz etiã sapiẽs efficitur. Sapit eim̃ ei qꝺ mãducat. Manducat ⁊ bibit corpꝰ ⁊ sanguinez redemptoris sui: mãna celeste. panẽ angelorꝯ: panẽ sapientie: ⁊ mãducãs transformat in naturaz cibi: quẽ mãducat. Corpus eim̃ xpi manducare nihil aliud est cꝯ corpus xpi effici ⁊ templũ spũsancti. Templũ aũt hoc cum ornatũ fuerit pscriptaꝯ positõe fortũ supꝯ dicto dedicãdi ordine dedicatũ nullos vlterius alienos tytulos põt suscipe: nulluz habitatorẽ nisi deũ q̃ ꝺdidit illũ ⁊ creauit Nihil g̃ vltra terrenũ sancta illa aia: nihil materiale: nihil corruptibile diligit: aut curat: exquo egressa est a loco sarcinaꝯ ⁊ si aliquo hoꝯ aliq̃ q̃si in transitu vtit sed frui dedignat. Si quid in hmõi prospeꝯ euenerit ꝓtransit nõ turbat: si q̃d aduersi occurrerit. Totum sapit quicquid sapit: nec potest amãti sape nisi: quicq̃d sicut saluaz cõtigerit de capite xpi descendere Quicq̃d ad corpus spectat siue bonũ siue malũ foris ei erit nec potest ꝓtingere ad eum q̃ intus est. Vñ apostolus in squalore corpis iacens ⁊ vinculis ⁊ cꝯtum ad corpus tribulatione circũdatus: ⁊ miseria scribẽs discipulis mittã ad vos inquit thimotheũ: sciatis que circa me sunt. Quz circa me sũt inq̃t. i. in exteriori hoie. in exteriori tunica carnis: q̃ ad me: q̃ intus sum nõ ꝓtingunt Hec est sapientia: de q̃ dicit apls. sapientiam loq̃mur: inter pfectos De qua sic nos loq̃mur: sicut q̃ audiuimꝰ ⁊ nõ vidimꝰ: sicut loqueremur de aliq̃ ciuitate quã nõ vidimus. Sz plurima de ea audiuimꝰ: de q̃ q̃ vidisset longe alit' loquerek ⁊ expressius Hec aũ sapientia oppositã sibi ex aduerso aliam habet infausti nois sapiam. quam dicit aplus principũ huiꝰ mũdi: sicut nigrum albo. sic lucẽ tenebras de qua dicitur. Sapientia vincit maliciã. Malicia siq̃dem sapor est mali. Vñ ⁊ a sapore sapientia. Cum igit' sapit malũ: nõ deest astutia vel voluntas ad exequendũ. Sapientia pncipum huiꝰ mũdi p oia supne sapie est ꝯria. hec est ei malicia quã odit sapia. Siq̃dem ibi sapor boni est in seipo: hic sapor mali est in seipo. Ibi ad exequendum psto ẽ, prudẽtia: hic vt dictũ est nõ est nisi astutia. Sz inter has duas q̃dam media est sapientia: q̃si int' nigꝯ ⁊ album medio colore coloratũ. Que siue inferius siue superius sic se hz ad vtrãcꝯ ꝓtem: vt pueniat ei finis fm intentionem ⁊ studiũ vtẽtis Sapia ista ẽ: quaz dicit apls huiꝰ mũdi: ⁊ quã mediã locauit int' sapiam dei ⁊ sapiẽtiam pncipũ huiꝰ mundi. Hec circa vtile ⁊ honestum tota fsat: ⁊ affectata quadaz prudẽtia dispẽsat. Hec pene tota est i scia. videlicet vt sciat discernere prudẽter: ⁊ diiudicare inter vtile ⁊ inutile. int' honestuz ⁊ inhonestũ etiã si nõ sit vite ⁊ moribꝰ accomodatũ. Scia eim̃ inflat: charitas edificat aut fo in hmõi exq̃rendis elaborant vt tm̃ sciãt q̃ tantũmodo fuit curiositati. aut vt videant' siue sciant' scire q̃ seruit vanitati. Et h̃ corꝯ studiũ tantũ potest pficere ⁊ in alta se extollere quantũ potest ratio

sine amore. Sicdem hec phia in scia rerū
humanarū ⁊ diuinarū diuidit. Quādiu est
in humanis sic interim sibi est. Qñ ro ad
diuina se exaltat: quāto altiꝰ ascēdit: tanto
inferiꝰ cadit ⁊ impleri in eo: qz eleuās allisi
sti me: eo sicdem aliqñ conatu naturalis
ingenij puehit: vt sicut dicit apls qđ notū
est dei: quātū de deo rōnt ꝓhendere: no
tum sit illis ita vt ī illis. i. intra semetipos.
Deus em illis reuelauit: qz sic eos creauit
vt in seipis habeāt vñ deū ꝓgnoscāt. Sur
gunt. n. de ethica sua in quandā phisicam
⁊ inuisibilia dei p ea q̄ facta sunt itellecta
ꝓspiciunt sempiternā q̄z eiꝰ virtutem ⁊ diui
nitatem: ita vt sint inexcusabiles: qz vide
licet nolūt vlteriꝰ pcedere vel pficere cum
possint in verā. s. theologiā: qz cū cognoue
rint deū: nō sicut deū glorificant aut grias
agūt: Sz euanescunt in cogitationib suis
⁊ obscurat insipiens cor eorū. Dicētes em
se esse sapientes: stulti facti sunt: ⁊ theolo
giam insipienti p̄diderunt. etiā de phisica
miserabilit cadūt. cū gliam mutāt incor
ruptibilis dei in similitudinē imaginis cor
ruptibilis hois: ⁊ volucrū ⁊ q̄drupedum ⁊
ꝓpentiū. pter qđ necq̄ in ethica pmanere
pmittunt: sz tradit illos deus in desideria
cordis iporū imundiciā vt ꝓtumelijs affi
ciant corpa sua: ⁊ in semetipis tradidit il
los in reprobū sensum: vt faciāt q̄ nō con
ueniūt. Sz sapia sp vincit malicia q̄ con
tuberniū hās dei nouit sp pficere ⁊ nunq̄
deficere. Et attingēs a fine vsq̄ ad finem
fortiter: disponit oia suauiter: sapienter se
agens in diuinis: caute in phisicis: pruden
ter in moralib. Igit sapiens aia sicut sup
dictum est ab oib alienis affectib defeca
ta deū tmmō sapiēs: hoiem in hoie eruit.
drocq̄ plene ⁊ in oib affecta oēm infra de
um creaturā nō alit q̄ deꝰ attēdit: in luce
⁊ virtute sapie oia disponēs ⁊ ordinans: sic
agens: sic de eis iudicās. sicut est: sicut vi
uit. faciēs iudiciū: ⁊ iusticiā de eo vñ est. et
vñ viuit. Est em sapia sicut dr cādor lucis
eterne ⁊ speculū sine macula dei maiestatis
sic cū in creaturā se exponit expmit: ⁊ exbi
bet ymaginē bonitatis ⁊ iusticie dei: ⁊ sicut
virtutē dei vaporat inferius: sic claritatis et
charitatis dei emanationē effundit exteri
us. Vnde ⁊ alibi dicit salamon. sapientia
hois lucet in vultu eius. Et alibi. Oculi
inqit sapientis in capite eiꝰ: qz nō aliunde
q̄z de naturali ⁊ interna virtute cerebri sui
se effundūt: ⁊ a capite nō recedūt. Dicit sa
lomon. Multitudo sapientiū sanitas est
orbis terrarū. O felices res hūanas: si vbi
q̄z sapientib seruirent insipientes. Sz cū
sapienter fugiūt sapiētes sup insipiētes re
gnare: ⁊ insipienti fugiūt insipiētes sub sa
pientib esse: oia desipiūt: ⁊ ꝓfūdunt ⁊ tur
bant. Sapiētes latēt ⁊ delitescūt: pueri re
gnant ⁊ pncipant: ⁊ fiūt pncipes q̄ mane
comedūt. Et. Vae tre illi. Sz ad propositū
redeamꝰ. Aia igit spū sapie illustrata: q̄a
diligit iusticiā ⁊ odit iniquitatem pterea
vnxit eā deꝰ oleo leticie p pticipib suis et
quā pfudit grā oib placet: ⁊ ab oib amat
Ipi etiā q̄ ex aduerso sunt videntes hmōi ti
ment: ⁊ reuerent: ⁊ si bonū ī bono non vo
lunt imitari in durata neqtia: dissimula
re tñ nō pnt natura. intra se aūt hnt sapiē
tes q̄ndā puatā grām: ⁊ q̄ndā linguā an
gelicam linguā angeloꝝ q̄int se loquunt
mutuis affectōib spūali q̄dā grā cōicant
in hꝫ ipm exterioribz aspectib. quā linguā
nullꝰ nouit: nisi rex angeloꝝ ⁊ angeli eius.
⁊ q̄ sunt ex genere isrl: ⁊ ciues hierlm: nul
lus eā nouit egyptiꝰ: nullꝰ chananeꝰ. Si
cut em in scitate vite: ⁊ hois interioris glo
rificatione ⁊ ꝓtemplatōe ⁊ fruitiōe diuini
tatis iam future vite bitudinem plibare
in hac vita vident ⁊ imitari: sic etiā de cor
poꝝ suoꝝ glificatōe: quā plene ibi pceptu
ri sunt i hac vita nō nihil pcipiūt accepta
em illa grā: de q̄ dixim: q̄ hitātes ī vnum
seipis ī deo: ⁊ deo i seipis fruunt: ipi carnis
sic sentiūt ꝓticuisse oēs ꝓdictiones. vt
vniuersa suba carnis nō sit eis nisi instru
mentū boni opis. Nā etsi ipi miseriis: et
ifirmitatib ꝓtabescūt Sz ex hꝫ iteriori ho
mine fortiꝰ ꝓualescūt. Qñ. n. ifirmor tūc
fortior sum ⁊ potēs dicit apls sensus ipi
nouā q̄ndā pcipiūt ⁊ pe spūalem grām.
Oculi simplices ⁊ aures tpantes aliqñ ī
feruore orōnis tāta odoris ignota cuius
dam flagrātia spirat: ⁊ tāta gust etiā non
gustādo suauitas: tantū pmutuū tactum
spūalis cuiusdā voluptatis gerūt paradisum
Vultus etiā ⁊ totiꝰ corpis ꝓpositiōe vite
⁊ moꝝ ⁊ actuū decoreū mutue etiā fruitur

deuotis exhibitionib⁹ ⁊ pijs susceptiōib⁹. sic cuiusdā grē bñplacito sibijnuicē ꝓueniunt ⁊ cōueniunt: vt vere sit cor vnū et aia vna. Animij corpoꝝ suoꝝ futurā gliam iā hic initiant ex puritate ꝓscie ⁊ mutue conuersationis grā: pfecte eā habituri in futura ⁊ penni vita. Sicut em nūc viuētia oia solis claritate pfundunt ⁊ abinuicē pfundi vident: sicut nos h̄ inuicē viuere videmus sic in illa vita videbit deus a singul' in omib⁹: ⁊ ab oib⁹ in singulis. nō q̄ corporalib⁹ oculis videat diuinitas: sz pnti diuinitatis glorificatio corpoꝝ demōstrabit manifesta q̄dam sui grā. Ad h̄ etiā in hac vita corpaliū sacramentoꝝ valet religio qr cū vix aliq̄d nisi corpora ⁊ corpalia intelligam⁹: q̄ diu in ymagine ptrāsimus corpalib⁹ religamur sacramentis: ne a deo recedam⁹. Vñ etiā a religando religio dr. Cū ꝓo fidelis aia talib⁹ erudita talib⁹ incipiet nō indigere et a corpalib⁹ trāsire ad spūalia a spūalib⁹ ad spūaliū ⁊ corpaliuz ꝓditorem h̄ vere erit exire a sarcinis. Relicto igit corpe ⁊ corpib⁹ oib⁹ curis ⁊ impedimentis oim q̄ sunt pter deuz: obliuiscit nihilq̄ pter deū attendēs: q̄si se solum: solumq̄ deū existimat. dilect⁹ inquit meus mihi: ⁊ ego il. q̄d em mihi est in celo ⁊ a te q̄d volui sup terrā. Def. cit ca. ⁊ c.m.d.c.m. ⁊ ps m.d. in eternum. Deinde venit ad mortē. hunc.n. trāsitū ad vitā miseri infideles mortē appellāt. fideles autē q̄d nisi pasca. In morte ḡ corpali pfecte moritur mūdo: vt pfecte viuat deo. Ingredit i locum tabernaculi admirabilis ingredit vsq̄ ad domū dei. Et oib⁹ bñ fm ordinē pcedētium sicut in pncipio dixim⁹ pondus suū vnūqq̄ defert i locū suū. corp⁹ in terraz: deq̄ assumptū est tpe suo resuscitanduz ⁊ glorificandum spm̄ ad deū q̄ creauit eum. Siq̄dē iste ē trāsit⁹ ad deū. Dirupt⁹ oib⁹ obligamēt⁹ supatisq̄ oib⁹ ipedimētis. perfecta btitudine. penni dilectione ex h̄ iam pfecto deo iheret vel pot⁹ vnit vere sancta aia in terra vt efficiat vna ex illis: q̄b⁹ dixi. Ego dixi: dij est⁹ ⁊ filij ex. oēs. Hic ē finis eoꝝ q̄ ponūt hierl'm in pncipio leticie sue q̄s vnctio sancti spūs docet de oib⁹ q̄ ascēsiones in corde suo sapient' disponunt de ꝓcute i ꝓcutē. donec videat de⁹ deoꝝ in syon. deus deoꝝ. beatitudo beatoꝝ. gaudiū bene gaudentiū. vnū denicq̄ bonū sūmuz omniū bonoꝝ. A fine boni ꝓpositi in principio ascensionis vsq̄ ad hunc finem oīs consūmationis sapientia attingit fortiter fortitudinem ascendendi ad se custodiens nec ascensu deficiat ⁊ suauit' disponit oia. ⁊ aduersa ⁊ pspera: omnia ei in bonū modificans ⁊ componēs: donec aiam ad principium suū reducat ⁊ abscondat in absconditō facie dei. Scire debz aūt omis sapiēs ascensoz non sic esse gradus huius ascēsionis quō gradus scale vt singuli affect⁹ ist⁹ tantū tpib⁹: ⁊ nō alio tpe sint necessarij. hz q̄ppe vnusquisq̄ affectus in ascensus ordine. tp̄s ⁊ locū suū: quo coopantib⁹ alijs affectibus suas videat partes sollicit⁹ exeq̄. Sed omes tamen sibi ꝓcurrunt ⁊ cooperantur pueniūt. ⁊ sequunt ⁊ sepe fiunt primi nouissimi ⁊ nouissimi primi.

Diui Bernardi abbatis de scala claustralium: siue de mō orandi ad Goffredū monachū tractat⁹ prim⁹ i aliq̄b⁹ tū exēplarib⁹ Augustio attribuit, sed liq̄do apparet esse Ber.

c Cum die quadā corpali manuū labore occupat⁹ de spūalis hominis exercitio cogitare cepissez q̄tuor spūales gradus aīo cogitanti se subito obtulerūt. s. lectio. meditatio. oīo ⁊ ꝓtemplatio. Hec est scala claustraliū: q̄ de tra in celū subleuant. gradib⁹ q̄dē distincta pauc⁹ imense tū ⁊ incredibilis magnitudis. Cui⁹ extrema ps ꝓtreinixa ē. supior ꝓo nubes penetrat ⁊ secreta celorū rimat. Hi ḡdus sic noib⁹ ⁊ nūero sunt: ita ordine ⁊ nūero sunt distincti. Quoꝝ ꝓprietates ⁊ officia q̄dē singl'a q̄d circa nos efficiant: quō inter seinuicē differāt ⁊ preeminent. si q̄s diligēter ispiciat: q̄cq̄d labor⁹ aut studij ipendent i eis breue reputabit. ⁊ facile p̄ vtilitat⁹ ⁊ dulcedis magnitudine. Est aūt lectio sedula sp̄turaꝝ cū aī intētione inspectio. Meditatio est studiosa mētis actio occulte ꝓfitat⁹ noticiam ductu ꝓprietōnis inuestigans. Oīo est deuota cordis intentio in deū p mal' amonendis ⁊ bonis adipiscēdis. Cōtemplatio est mētis in deū q̄dam suspēse deuatio ex ne dul-

cedinis gaudia degustās.

Descriptio officiorū quatuor graduū.

Assignatis g̃ quatuor gradūs descriptōibus ostat vt eorū officia videamus. Bte igit vite dulcedinē. lectio iqrit: meditatio inuenit. oro postulat. ꝓtemplatio degustat. Vnde ipe dns dicit. Querite et inuenietis. pulsate et aperiet vob. Querite legēdo. inuenietis meditando. Pulsate orādo. et aperiet vob contemplādo. Lectio qsi solidū cibū ori apponit. Meditatio masticat et frangit. Orō saporem acqrit. Cōtemplatio est ipa dulcedo q iocūdat et reficit. Lectio i cortice meditatio in adipe. orō in desiderij postulatione. Cōtemplatio i adepte dulcedis delectatiōe. Qō vt expssius videri possit: vnū de multis suponā exemplū. In lectiōe audio. Bti mūdo corde qm ipi deū videbūt ecce breue ꝓbū: sz suaui et multiplici sensu referrū ad pastū aie qsi vnā mistrauit quā postēq aia diligēter inspexit. dicit intra se: pt aliqd boni esse. Redibo ad cor meum et tentabo: si forte intelligere et inuenire poto munditiā hāc: pciosa. n. et desiderabilis ē res ista: cui possessores bti dicunt. Cui visio dei q est vita eterna pmittit. q tot sacre scpture testimonijs collaudat. Hoc g̃ sibi plenius explicari desiderās incipit hāc vnā masticare et frangere: eamq qsi in torculari ponit. deinde excirat rōnem ad inqrendum quid sit et quō haberi possit hec adeo pciosa et desiderabilis mūditia.

Officium meditatōis

Accedens g̃ sedula meditatio: nō remanet extra: nō heret in supficie vlterius pedes figit: interioza penetrat: singla rimat attēte ꝓsiderat: qō nō dixit bti mundo corpe: sz corde qr nō sufficit mans hre innocias a malo ope: nisi a prauis cogitatōib mūdemur in mēte. Qō auctoritate ꝓphete cōfirmat dicentis. Quis ascendet in montem dni aut qs stabit i loco scto eius. Innocens manib et mūdo corde. Itē cōsiderat q̃tum hāc cordis mūditiā optabat idem ꝓpha q orans. Cor mūdū inqt crea in me deus. Itē si asperi inqtarē in corde meo nō exaudiet dns. Cogita q̃ sollicitus erat in hac custodia btūs iob q dicebat. Pepigi fedus cū ocis meis: ne cogitarem qdq̃ de virgine. Ecce q̃tū arctabat se vir sanctus q claudebat oculos suos ne videat vanitates: ne forte incautus respiceret: qō postea inuitus desideraret. Postēq hec et hmōi de cordis mūditia ptractauit: incipit cogitare de eius pmio. Quāgliosum et delectabile est videre faciem desideratā dni speciosi forma p filijs hoim. Nō iam abiectum et vilem nō hntem spēm qua vestiuit eū mater sua: sed stola imortalitatis indutū et coronatum dya demate: q coronauit eū pater suus in die resurrectōis et glie die quā fecit dns. Cogitat q in illa visione erit satietas illa de q dixit ꝓpheta. Satiabor cum apparuerit glia tua. Videsne quantum liquoris emanauit ex minima vua: quantus ignis ex hac scintilla ortus est. quātū hec modica massa. bti mundo corde qm ipi deū videbūt. in incude meditatiōis extēsa est. Sed quantū adhuc posset extēdi si accederet aliquis talia exptus. Sentio. n. q puteus altus est: sed ego adhuc rudis tiro in hoc pauca hauriendo vix inueni. His aia facib inflāmata: his incitata desideriis fracto alabastro suauitatē vnguenti p̃ sentire icipit necdū gustu: sz qsi nariū odoratu et ex h colligit q̃ suaue esset hui mūditie sentire exptentiā: cui meditatio nemnouit adeo esse iocundā. Sz qd faciet habendi desiderio estuat: sz nō inuenit apud se quō hre possit: et quāto plus inqrit: plus sitit dum apponit meditationē: apponit et dolorem: qr sitit dulcedinē: quā in cordis mūditia meditatio esse monstrat: sed non pregustat. non em est legentis atq meditātis hāc sentire dulcedinē nisi data fuerit desiper legere em et meditari tā bonis q̃ malis cōe est. Et ipi philosophi gentiū i quo sūma veri boni cōsisteret inuenerūt: ductu rōnis. Sz qr cū deū cognouissent: non sicut deum glorificauerūt: et de suis viribus p̃sumentes dicebāt. Linguam nostram magnificabimus. labia nra a nobis sunt: quis noster dominus est. Nō meruerunt pcipere: quod potuerunt videre. Euanuerūt in cogitationibus suis: et eorum sapientia deuorata est: quam eis contulerat humane studium disciplinę non spiritus sapientie qui solus dat veram sapientiam sapidam s. sciam q aiam cui inhesit inestimabili sapore iocūdat et reficit. Et de illa dictū est

Sapientia nõ intrabit in maliuolã aiam
Hec aũt a solo deo est ⁊ sicut officiũ bapti
zandi dñs ꝓcessit multꝫ: ptãtem ꝓo ⁊ au
ctoritatẽ i baptismo remittẽdi pctã sibi so
li retinuit. Vñ iohãnes antonomatice: et
discretiue de deo dixit. Hic est q̃ baptizat
Sic de eo possum⁹ dicere: h̃ est q̃ sapientie
sapozẽ dat ⁊ sapidã aiaz facit. Sermo siq̃
dem dat multꝫ sz sapia paucis: quã distri
buit dñs cui vult ⁊ quõ vult.

Officium oꝛonis

Videns aũt aia q̃ ad desideratã cogni
tionis ⁊ expientie dulcedinẽ p se nõ possit
attingere: ⁊ q̃nto magꝫ ad coꝛ altũ accedit
tantomagꝫ exaltet de⁹. hũiliat se ⁊ ꝓfugit
ad oꝛõnem dicẽs. Dñe q̃ nõ videꝫ nisi a
mũdis coꝛdib⁹: inuestigaui: legẽdo medi
tando quesiui quõ haberi possit ꝓ̃a coꝛdis
mũdicia: vt ea mediãte vel ex modica pte
possem te cognoscere. Querebã vultũ tuũ
dñe vultũ tuũ querebã dñe. Diu medita
tus sum in coꝛde meo ⁊ in meditatõe mea
exarsit ignis ⁊ desideriũ ampli⁹ cognoscen
di te: dũ panẽ sacre sc̃pture mihi frangis ĩ
fractione panis magꝫ ꝓgnitio est. Et q̃tũ
plus te ꝓgnosco: pl⁹ te ꝓgnoscere desidero
nõ iam in coꝛtice lr̃e sz in sensu expientie
nec h̃ peto dñe ꝓpter merita mea sed ꝑ tua
miscõdia. Fateoꝛ em̃ qꝛ indigna ⁊ peccatrix
sum: sz catelli edũt de micꝫ q̃ cadũt de mẽ
sa dñoꝝ suoꝝ. Da mihi dñe arrã heredi
tatis future: saltẽ guttã celestꝫ pluuie: q̃ re
frigerem sitim meã qꝛ amoꝛe ardeo.

Officium contemplationis.

His ⁊ hmõi ignitis eloquijs suũ inflã
mat desideriũ. sic oñdit suũ affectũ his in
cantationib⁹ aduocat sponsum. dñs autẽ
cui⁹ oculi sup iustos: ⁊ aures ei⁹ nõ solum
ad p̃ces: sed ip̃as p̃ces eoꝝ nõ expectat: do
nec sermonẽ finierit sz mediũ oꝛõnis cursũ
interrumpens festin⁹ ingerit se ⁊ aie desi
deranti festin⁹ occurrit celestꝫ roꝛe dulcedi
nis circumfusus vnguẽtis optimis deli
butus aiam fatigantẽ recreat. esurientẽ re
ficit. aridã impinguat ⁊ facit eã terrenoꝛũ
obliuisci memoria sui mirabilit̃ foꝛtificã
do viuificãs ⁊ inebriando soꝛbriã reddẽs.
Et sicut in q̃busdã carnalib⁹ officijs ania
adeo vincit carnalia ꝓcupia q̃ oẽm vsum
rõnis amittit: ⁊ fit bõ q̃si totus carnalis.
Ita merito in hac supna cõtemplatõe ita
sumunt ⁊ absoꝛbent carnales moꝛ⁹ ab aia
vt in nullo caro spũi ꝓdicat ⁊ fiat homo
quasi totus spiritualis.

Signa spũsancti ad aiam venientis.

Sed o dñe quõ ꝓperim⁹ q̃n hec facis ⁊
qõ signũ aduentus tui. Nunq̃d hui⁹con
solationis ⁊ leticie testes ⁊ nũcij sunt suspi
ria ⁊ lachꝛyme. Si ita est noua est antifra
sis ista ⁊ significatio iusitata. Que. n. ꝓnẽ
tio ꝓsolatõis ad suspiria. leticie ad lachꝛy
mas: si tñ iste dicende sunt lachꝛyme: ⁊ nõ
poti⁹ roꝛis iteriozis desup infusi supflnẽs
abundãtia ⁊ ad interiozis ablutõis indi
cium exteriozis hois purgamentũ. Vt sic
in baptismo pueroꝝ p exteriozẽ ablutionẽ
significat ⁊ figurat interioꝛ aie ablutio ita
h̃ eꝫ exteriozẽ ablutionẽ interioꝛ precedit
purgatio. O felices lachꝛyme p q̃s macu
le interiozes purgant p q̃s petõꝝ incẽdia
extinguunt. Bti q̃ sic lugetꝫ qꝛ ridebitis.
in his lachꝛymis agnosce o aia sponsum
tuũ: amplectere desideratũ. Nũc toꝛrente
te voluptatis inebria: sugge ab vbere con
solationis ei⁹ lac ⁊ mel. Hec sunt mirãda
munuscula ⁊ solacia q̃ dedit tibi sponsus
tu⁹ gemit⁹. s. ⁊ lachꝛyme. Adducit tibi po
tum ĩ his lachꝛymis ĩ mẽsura. He lachꝛy
me fũt tibi panes die ac nocte: panes vti
q̃ ꝓfirmãtes coꝛ hois ⁊ dulciozes sup mel
⁊ fauũ. O dñe iesu xp̃e si adeo sunt dulces
iste lachꝛyme q̃ ex mẽoꝛia et desiderio tui
excitant q̃ dulce erit gaudiũ q̃ ex manife
sta tui visiõe capiet̃ si a deo dulce est flere ꝑ
te q̃ dulce erit gaudere de te. Sz q̃d hu
iusmodi secreta colloq̃a ꝑferim⁹ ĩ publicũ
Cur messabiles ⁊ inenarrabiles affectus
ꝓbis cõib⁹ conamur exp̃mere. Inexpti ta
lia nõ intelligũt: nisi ea exp̃ssius legũt in li
boꝛ expientie: q̃s ip̃a docet vnctio. Aliter
aũt lr̃a exterioꝛ nõ ꝑdest q̃cq̃ legẽti. Do
dicũ sapida est lectio exteriozis lr̃e nisi glo
sam ⁊ interiozẽ sensum sumat ex coꝛde.

Quõ remanet aia spũsancti feruoꝛe de
scendente.

O aia diu ꝑtraxim⁹ sermonẽ. Bonuz
em̃ erat nos hic esse cũ petro ⁊ iohe ꝓtem
plari gl̃iam sponsi: ⁊ diu manere cum illo.
Si vellet hic fieri nõ duo non tria taber
nacula: sed vnũ in q̃ essem⁹ simul: ⁊ simul

delectaremur. Sz iam dicit ſpōſus. dimit te me. iam em̄ aſcendit aurora. iam lumen gr̄e ⁊ viſitationē quā deſiderabas accepiſti. Data g̃ bñdictōe mortificato neruo femoris ⁊ mutato noie de iacob in iſrl: paulisper ſecedit ſpōſus diu deſiderat⁹ cito elapſus. Subtrahit ſe tā a p̄dicta viſiōe cū a dulcedine ꝯtemplatiōis: manet tñ pūs cū tum ad gubernationem.

Hic reddit cauſa quare ſpūſſancti feruor animam aliquantū deſerit.

Sed ne timeas o ſponſa ne deſperes ne exiſtimes te ꝯtemni: ſi paulisp tibi ſubtrahit ſpōſus faciem ſuā. oia iſta cōparantur tibi in bonū ⁊ de acceſſu ⁊ receſſu lucꝭ acq̄ris. tibi venit tibi ⁊ recedit. venit ad cōſolationem. recedit ad cautelā ne magnitudo ꝯſolationis extollat te ne ſi ſp̄ apud te ſit ſponſus incipias cōtemnere ſodales. et hanc continuā viſitationem non iā gr̄e attribuas ſz nature. Hāc aūt gr̄am cui vult ⁊ qñ vult ſponſus attribuit. nō q̄ſi iure hereditario poſſidet. Vulgare puerbium eſt qō nimia familiarita ſ parit ꝯtemptū. Recedit g̃ ne forte nimis aſſidu⁹ cōtemnatur ⁊ abſens mag⁷ deſideret: deſiderat⁹ auidius q̄ratur: diu q̄ſitus tandē grati⁹ inueniatur. Preterea ſi nunq̄ deeſſet ꝯſolatio q̄ reſpectu future glr̄ie. q̄ reuelabit in nobis enigma eſt. ⁊ ex pte putarem⁹ forte hic hr̄e ciuitatem manentez et min⁹ inq̄reremus futurā. Ne g̃ exiliū deputem⁹ pro patria. arram p precq ſūma. venit ſponſus ⁊ recedit viciſſim. nunc cōſolationē afferēs. nūc vniuerſum ſtatū nr̄m ī infirmitatē cōmutans. paulisp nos pmittit guſtare q̄ ſuauis eſt. ⁊ antecq̄ plene ſentiamus ſe ſubtrahit ⁊ ita q̄ſi alis expanſis ſup̄ nos volitās ꝓuocat nos ad volandu: q̄ſi dicat. Ecce pax guſtaſt⁷ q̄ ſuauis ſum ⁊ dulc⁷. ſz ſi vultis plene ſaturari hac dulcedie. currite p⁹ me in odorē vnguentoꝭ meoꝭ hūtes ſurſum corda: vbi ego ſum in dextera dei patris. ibi videbit⁷ me nō p ſpeculū in enigmate ſz facie ad faciem. et plene gaudebit cor vr̄m: ⁊ gaudiū vr̄m nemo tollet a vob

Cura ⁊ diligētia aie ne oīno a deo deſeratur.

Sed caute tibi o ſponſa qñ abſentat ſe ſponſus nō lōge abibit ⁊ ſi nō vides eum ip̄e tñ videt te ſp̄ plen⁹ oculi aū ⁊ retro nunq̄ potes eū latere. Hz etiā circa te nūcios ſuos ſpūs q̄ſi ſagaciſſimos exploratores: vt videant quō abſente ſponſo ꝓuerſeris: ⁊ accuſent te corā ipo. ſi aliq̄ ſtīg laſciue et ſcurrilitat⁷ in te deprehenderint Zelotip⁹ eſt ſponſus iſte. ſi forte aliū amatorē receperis. ſi alys mag⁷ placere ſtudu⁷ ſtatim diſcedet a te ⁊ alys adherebit ad oleſcētul delicatus eſt ſpōſus iſte nobilis ⁊ diues ē. ſpecioſus forma p̄ filys hoim. ⁊ ideo non niſi ſpecioſam dignat hr̄e ſpōſam. Si viderit in te maculā ſiue rugā ſtatim auertit oculos. Nullā em̄ imunditiā pt̄ ſuſtinere. Eſto g̃ caſta. eſto ꝓcunda ⁊ hūilis: vt ſic a ſpōſo tuo merear⁷ frequenter viſitari. Timeo ne diuti⁹ detinuerit nos ꝓmo iſte. ſz ad hec ꝓpulit me materia fertilis parit ⁊ dulcis quā ego nō ꝓtrahebam ſpōtane⁹ ſed neſcio q̄ et⁹ dulcedie trahebar inuitus.

Officia ⁊ effect⁹ ſingulo ꝭ graduz per repetitionem:

Vt g̃ que diffuſius dicta ſunt ſit iuncta meli⁹ videant. p̄dictoꝭ ſummā recapitulando colligam⁹. Sicut in p̄dict⁷ exēplis p̄notatū eſt videri pōt: quō p̄dicti gradus choereāt ⁊ ſicut tpaliter ⁊ cauſalit ſe precedant lectio em̄ q̄ſi fundamētū ꝓmo occurrit. ⁊ data materia mittit nos ad meditationem. meditatio ꝓo q̄d apperendum ſit diligenti⁹ inq̄rit. ⁊ q̄ſi effodiens theſaurū inuenit ⁊ oſtēdit. Sz cū p ſe obtinere non valeat: mittit nos ad oīonem. Oīo ſe rotis viribꝫ erigēs ad dñm impetrat theſaurum deſiderabilē ꝯtemplatōis ſuauitatē. hec aūt aduenīēs p̄dictoꝭ tri ū laborez remunerat: dū celeſtis rore dulcedinis aiam ſitientē inebriat. Lectio g̃ eſt ꝓm exterius exercitiū. Meditatio ꝓm interiorē intellectum. oīo ꝓm deſideriuz. cōtemplatio ſup oēm ſenſum. Prim⁹ gradus eſt incipiētiū Secūdus eſt proficientiū. Terti⁹ eſt deuotorum. Quartus beatoruz. Hi aūt gradus ita concatenati ſunt ⁊ vicaria ope ſibi vnicē deſeruiūt. q̄ p̄cedentes ſine ſubſequētibus aut pax aut nihil pſint. Sequētes ꝓo ſine p̄cedentibꝫ aut raro aut nunq̄ haberi pñt. Quid em̄ pdeſt lectōe continua temp⁹ occupare: ſetōꝭ geſta ⁊ ſcpta legēdo tranſcurrere: niſi ea etiā maſticādo ⁊ rumi

nando succū diciamus et transglutiendo vsq̃ ad cordis intima transmittam⁹ vt ex his diligenter ꝓsideremꝰ statū nr̃m ⁊ studeam⁹ eoꝝ opa agere quoꝝ facta cupim⁹ lectitare. Sz quō hec cogitabim⁹ aut quō cauere poterimus: ne falsa aut inania q̃dā meditando limites a sanctꝭ patribꝫ cōstitutos transeam⁹: nisi prius circa hmōi aliq̃ ex lectiōe: aut ex auditu fuerim⁹ instructi. Audit⁹ enim quodāmō ptinet ad lectionez Vlq̃ solem⁹ dicere nō solū libros ipos nos legisse: quos nobisipis vel alq̃ legim⁹. sz illos quos a mgr̃is audiuim⁹. Ytē q̃d prodest hoi si p meditationē q̃ agēda sunt videat: nisi orōnis auxilio ⁊ dei gr̃a ad ea obtinenda ꝓualescat. Omne siq̃dem datum optimū ⁊ omne donū pfectū desursum est descendens a pr̃e luminū sine q̃ nihil possumus facere: sz ipe in nob facit opa: nō tū oino sine nob. Cooperatores enim dei sum⁹ sicut dicit apl'us. Vult siquidē de⁹ vt eū adiuuem⁹: ⁊ vt ei aduenienti ⁊ pstolanti ad ostiū apiam⁹ sinū volūtatis nr̃e ⁊ ei cōsentiam⁹ hūc consensum exigebat a samaritana q̃ dicebat voca viꝝ tuū. cū si diceret. Volo tibi infundere gr̃am. tu applica libeꝝ arbitriū. Orōnez exigebat ab ea cuz dicebat. Tu si scires do nuz dei: ⁊ q̃s est q̃ dicit tibi. da mihi bibere: forsitan petysses ab eo aquā viuā. Hoc audito q̃ si ex lectōe mulier instructa meditata est in corde suo bonū sibi fore ⁊ vtile hr̃e hāc aquā. Accensa g̃ habendi desiderio conuertit se ad orōnem dicēs. Dñe da mihi hāc aquaz vt nō sitiā amplꝰ neq̃ veniā huc haurire aquā Ecce adiutus ꝓbi dñi ⁊ sequēs sup eo meditatio incitauerūt eam ad orandū. Quō nanq̃ esset sollicita ad postulandum: nisi ꝓius eam accendisset meditatio. Aut quid et p̄cedens meditatio contulisset: nisi que appetenda monstrabat: sequens orō impetrasset. Ad hoc ergo vt fructuosa sit meditatio: oportet vt sequat̃ orōis deuotio: cuius quasi effect⁹ est ꝓtemplatiōis dulcedo.

Hic ostendunt̃ oiñes hi gradus ita esse simul iuncti vt sint inseparabiles. Et his possumus colligere q̃d lectio sine meditatione arida est. Meditatio sine lectiōe erronea. Oratio sine meditatiōe est tepida. Meditatio sine orōne infructuosa. Orō cum deuotione cōtemplatōis acquisitiua. Cōtemplationis adeptio sine orōne aut rara aut miraculosa. Deus in cuius potēcie non est numerus vel terminus. ⁊ cuius misericordia sup oñia opa eius quādoq̃ ex lapidibus suscitat filios abrae dum duros: ⁊ nolentes acquiescere cogit vt velint ⁊ ita quasi pdigus vt vulgo dici solet. bouem cū cornu trahit q̃ nō vocat⁹ se infundit. Q̃d etsi q̃ aliquib⁹ legim⁹ contigisse vt paulo: ⁊ quibusdā alijs non tamen ideo debemus nos quasi deū tentando diuina p̄sumere: sed facere q̃d ad nos ptinet. legere. s. ⁊ meditari in lege dei. Orare ipm: vt adiuuet infirmitatem nostrā. ⁊ videat imperfectum nostꝝ: q̃d ipse docet nos facere dicens. perite ⁊ accipiet⁹. querite ⁊ inuenietis. pulsate ⁊ apietur vobis. Huc enim regnum celoꝝ vim patit. ⁊ violenti rapiūt illud. Ecce p̄signatis distinctionib⁹ ꝓspici possunt predictoꝝ graduū ꝓprietates quomodo sibi cohereant. ⁊ quid singuli in nobis efficiant. Beat⁹ homo cui⁹ anim⁹ a ceteris negotijs vacu⁹ in his quattuor gradibus versari semp desiderat qui vēditis vniuersis que habuit emit agꝝ illū. ī quo latet thesaurus desiderabilis. s. vacare et videre q̃ suauis est dñs q̃ in primo gradu exercitatus: in secundo circūspectus: in tertio deuotus: in quarto supra se leuatus p has ascensiones: quas in corde suo disposuit: ascendet de ꝓtute in ꝓtutem: donec videat deū deoꝝ in syon. Beatus: cui ī hoc supremo gradu vel modico tempe concedit̃ manere. Qui ꝓ pōt dicere Ecce sentio gr̃am dñi: ecce cum petro ⁊ iohe gloriā eius in monte contemplor. ecce cum iacob plerūq̃ rachelis amplexib⁹ delector. Sed caueat sibi iste: ne post cōtemplationē istā qua eleuatus fuerat vsq̃ ad celos: inordinato casu corruat vsq̃ ad abyssos: nec p⁹ dei visionem ad lasciuos mundi actus et carnis illecebras ꝓuertat̃. Cū ꝓ mentis humane acies infirma veri luminis illustrationē diutius sustinere non poterit ad aliquem triū graduuz p quos ascenderat leniter ⁊ ordinate descendat ⁊ alternatim mō in vno modo in altero. ꝑm modū liberi arbitrij. p ratione loci ⁊ tēporis demoretur tanto iam deo vicinior quanto a ꝓmo

gradu remotior. Sed heu fragilis ⁊ misera humana conditio. Ecce ductu rōnis et scripturarū testimoniis apertevidemus in his quattuor gradib⁹ bone vite pfectiōez ⁊ tineri. ⁊ in his spūalis hois exercitiū debere versari. Sed quis est q̄ hunc viuendi tramitē teneat? Quis est hic ⁊ laudabim⁹ eū. Velle multis adiacet sz pficere paucj. Et vtinā de istj paucj essemus.

Quattuor cause retrahunt nos ab his quinq̄ gradib⁹.

Sunt autē quattuor cause q̄ retrahunt nos plerūq̄ ab istis gradib⁹. s. ineuitabilis necessitas. honeste actiōis vtilitas hūana infirmitas mūdialis vanitas. Prima est excusabilis. secūda tolerabilis. tertia miserabilis. quarta culpabilis. Illis cm̄ quos hmōi cā a sancto ꝓposito retrahit: melius erat gl'iam dei nō ꝓgnoscere: q̄ post agnitam retroire. Quā sibi excusationez hēbit de peccato. nā iuste pōt dicere dñs. Quid debui tibi facere ⁊ nō feci: nō eras. ⁊ creaui te. peccasti ⁊ diaboli seruū te feceras: et redemi te. in mūdi circuitu cū impijs currebas: ⁊ elegi te. dederā tibi grām in ꝓspectu meo ⁊ volebam facere apud te mansionem. tu ꝓo despexisti me: ⁊ nō solū sermones meos: sed meipm̄ piccisti retrorsum: ⁊ ambulasti post ꝓcupiscentias tuas. Sz o deus bone suauis ⁊ mitis: amicus dulcis consiliari⁹ prudēs. auditor fortis q̄ inhumanus q̄ temerari⁹ est: q̄ te abycit: q̄ tā humilem: tam mansuetū hospitē a suo corde ꝓpellit. O q̄ infelix ⁊ damnosa ꝓmutatio creatorem suū abycere ⁊ prauas: noxias q̄ cogitationes recipe. Illud etiā secretū cubile spūsanctj secretuz cordis q̄ pauloañ celestib⁹ gaudijs intēdebat: tam subito immundis cogitationib⁹: ⁊ peccatis tradere ꝓculcandū. Adhuc in corde calent sponsi vestigia. ⁊ iam itromittunt adulterina desideria. Vale cōueniens ⁊ indecor est aures q̄ modo audierūt ꝓba: que non licz homini loqui. tam cito inclinari ad fabulas ⁊ detractiones audiendas. O dñe q̄ sacrj lachrymis mō baptisati erant: repente cōuerti ad videnda vanitates. lingua que mō dulce epithalamiū decantauerat: que ignitis ⁊ pſuasorijs eloquijs suis cū sponso reconciliauerat spōsam ⁊ intro duxerat eam in cellā vinariā: itez ꝓuerti ad vana eloquia: ad scurrilitates: ad cōcinandum dolos: ad detractōes. Absit a nobis dñe. Sz si forte ex humana infirmitate ad talia dilabimur. nō ideo desperem⁹: sz iterū recurram⁹ ad clementē medicū q̄ suscitat ō terra inopem ⁊ erigēs de stercore pauperem. Et q̄ nō vult mortē pctōris: itez curabit ⁊ saluabit nos. Jam tp̄s est vt epistole finem imponam⁹. Oremus ḡ deū vt impedimenta q̄ nos ab ei⁹ contemplatione retrahunt: in pnti nobis miriget: in futuro nob penit⁹ auferat q̄ p pdictos gradus de ꝓfute in ꝓfutē nos ꝓducat. donec videamus deuz deoz in syon. Vbi electi non guttatim: nō interpolatim ꝓcipient diuine ꝓtemplationis dulcedinem sz torrente voluptatis indefinenter repleti habebunt gaudiū q̄ nemo tollet ab eis ⁊ panē incōmutabilem pacē in idipm̄. Tu ḡ frat mi goffrede: si qn̄ datū tibi fuerit desup ad pdictoz graduū celsitu dinē ꝓscendere: memento mei ⁊ ora p me cū tibi bn̄ fuerit: vt sic cortina cortinā trahat: ⁊ q̄ audit dicat veni.

Diui bernardi abbatis in tractatū de grā ⁊ libero arbitrio. Prolog⁹

DOmino Guilhelmo abbati sctī Theodorici F. B. Opusculū de grā ⁊ libero arbitrio q̄ō illa quasciť occasōe nup aggressus sum eadē grā a diuuāte ꝓcipi ⁊ potui. Vereor aūt te aut grādia min⁹ digne locut⁹ iueniar aut pertractata a pluribꝫ supfluo retractasse. Proinde legite illō p̄m⁹: ⁊ si iudicatj sol⁹: ne si ꝓferat i medīū magj forte sēptoris publicet temeritas q̄ lectoris edificet charitas. Q̄ō si palā fieri vtile ꝓbaueritj: tūc si q̄d obscuri⁹ dictū aduerteritj: q̄ō in re obscura fuata ꝓgrua breuitate dici plani⁹ potuissz nō sit vob ꝓpigz aut emēdare puos aut mihi significare emendandū si fraudari non vultj. ꝓmissiōe illa sapie: q̄ ait. Qui eluci dant me vitā eternā hēbunt.

Tractatus de gratia et libero arbitrio.

LOquēte me aliqn̄ corā frib⁹ ⁊ deī me grāz ꝓmēdante: q̄. s. ab ipa me in bono ⁊ prouentum agnoscerem

& pueri sentirem & sperare perficiendū qd tu g̃ ait vn⁹ ex circumstantiib⁹ oparijs: aut qd mercedis speras vel p̃mij si totuz facit deus. Quid.n. inquā tu cōsulis. Da inqt gliam deo: q gratis te p̃uenit: excitauit: in citauit & viue digne de cetero quo te pbes & pceptis bñficijs nō ingratuz & pcipiēdis ydoneū. Et ego. Bonū inq̃ ꝯsilū das sz si dederis & posse tenere. Siqdē nō est eius dem facilitatis scire qd faciendū sit & facere. Qm̃ & diuersa sunt ceco ducatū: & fesso p̃bere vehiculū. Nō qcunq̃ ostēdit viam p̃bet etiā viaticū itinerāti. Aliud illi exhibet q facit ne deuiret: & aliud q p̃stat ne deficiat in via. Ita nec quis doctor statim & dator erit boni qōcunq̃ docuerit. Porro duo mihi sunt necessaria doceri ac iuuari. Tu qdem hō recte ꝯsulis ignorātie. sed si vez sentit apl'us. spūs adiuuat infirmitatem nr̃am. Immo ꝯo q mihi p os tuū ministret p spm̃ suū adiutoriū quo valeā implere qd ꝯsulis. Ecce em̃ iam eius munere velle adiacet mihi. pficere aūt nō inuenio. Sz nec aliqū me inuentuz ꝯfido: nisi q dedit velle det & pficere p bona volūtate Ubi g̃ ait sunt merita nr̃a & spes nr̃a Audi inq̃. Nō ex opib⁹ iusticie q fecim⁹ nos sed p̃m miscōiam saluos nos fecit. Quid em̃. Tu forte tua putaueras creasse merita tua posse saluari iusticia: q nec salē dominus iesus dicere potes nisi a spū sancto. Ita ne oblit⁹ es: q̃s dixerit. sine me nihil potestis facere. & neq̃ currentis neq̃ volētis: sz dei miserent⁹ est. Quid igit̃ agitas libez arbitriū. Breuit̃ rñdeo. Saluatur. Tolle libez arbitriū non erit qd̄ saluetur Tolle gr̃am nō erit vñ saluet̃. Opus hoc sine duob⁹ effici nō p̃t. Vno a q̃ fit. Altero cui: vel in q̃ fit. De⁹ auctor est salut⁹: libez arbitriū tm̃ capax: nec dare illaz nisi deus: nec cape valet nisi libez arbitriū. Qd g̃ a solo deo & soli deo dat̃ libero arbitrio: taz absq̃ cōsensu esse nō p̃t accipient⁹ q̃ absq̃ gr̃a dant⁹. Et ita gr̃e opanti salutem cooperari d̄ libez arbitriū dū ꝯsentit. Hoc est dum saluat̃. Consentire em̃ saluari est. Proinde petōris spūs salutē huiuscemōi cape mime p̃t: eo q illi volūtari⁹ cōsensus desit. quo saluatori deo placide obtemperet siue iubenti acq̃escendo siue pollicenti credendo: siue reddēti gr̃as agēdo. Enim uero aliud est voluntarius ꝯsensus: aliud naturalis appetitus. Posterior q̃ppe nob cōis est cum irrōnabilib⁹ nec valet consentire spūi. carnis irretit⁹ illecebris. Et fortasse ipe est q alio nomie ab apl'o sapia carnis appellat̃: vt ait. sapia carnis inimica ē deo. legi em̃ dei nō est subiecta: nec em̃ pōt Huic g̃ vt dixi cōem hñtes cū bestijs ꝯsensus volūtarius nos discernit. Est em̃ habitus ai liber sui. Siqdem nō cogit̃. nō extorquet̃. est q̃ppe volūtatis: nō necessitat⁹. Nec negat se nec p̃bet cuiq̃: nisi ex volūtate. Alioqn si cōpelli valet inuitus. violentus est nō volūtari⁹. Ubi aūt volūtas nō est nec ꝯsensus. Nō em̃ est ꝯsensus nisi volūtari⁹. Ubi g̃ ꝯsensus: ibi volūtas Porro vbi voluntas: ibi libertas. Et h̃ est qd̄ dici puto libez arbitriū Sz vt manifesti⁹ fiat qd̄ d̄r̃: & ꝯpetēti⁹ ad id qd̄ volumus ventam⁹ paulo alti⁹ exrio repetendū. In reb⁹ naturalib⁹ nō idem est vita qd̄ sensus nō sensus qd̄ appetit⁹ nec ille qd̄ cōsensus. Qd̄ ex singl'oz diffinitōib⁹ clari⁹ elucebit.

Est in.n. q̃liber corpe vita interi⁹ ac naturalis mot⁹: vigēs tm̃ intrinsec⁹. Sensus ꝯo vitalis in corpe mot⁹: vigēs extrinsecus. Appetit⁹ aūt natural' vis in aiante mouendis auide. sensib⁹ attributa. Verum cōsensus est motus volūtat⁹ spōtaneus. vel certe qd̄ supius dixisse me memini habit⁹ ai liber sui. Porro volūtas est motus rōnalis & sensui p̃sidens et appetitui. Habet sane q̃cunq̃ se voluerit sp rōnem comitē & quod ām̄o pedissequā non q̃ semper ex rōne sed q̃ nunq̃ absq̃ rōne mouea tur ita vt multa faciat p ipam ꝯ ipam. h̃ est q̃si p eius ministriū ꝯ et⁹ ꝯsiliū siue iudicium. Vñ est illd̄. Prudēriores sunt filij hui⁹ seculi filij luc⁹ in generatōe sua. Et rursum. Sapientes sunt vt faciant mala. Neq̃ em̃ prudēcia seu sapientia inesse creature pōt vel in malo: nisi vtiq̃ p rōnem. Est ꝯo rō data volūtati vt instruat illam nō vt destruat. Destrueret aūt: si necessitatem ei vllam imponeret: quo min⁹ libere p arbitrio sese voluerit: siue in malum cōsentiens appetitui aut neq̃ spiritui: vt sit animalis non pcipiens vel certe pſequens ea que sunt spūs dei: siue ad bonā gratiaz

sequēs. et fiat spiritualis: que omia diiudicans ipa minime iudicet. Si inq̃ horū quodlibet ꝓhibente rōne volūtas nō posset: volūtas iam nō esset. Vbi q̃ppe necessitas iam nō volūtas. Q; si ex necessitate absq̃ cōsensu ꝓprie voluntat; mala bonaue fieri possent. rōnalis creatura aut misera profecto esse nulla rōne deberet. aut btā penit⁹ esse nō posset. Cui nimirū in vtraq; parte. id deesset. quod solū in ea miserie siue beatitudinis capax est. i. volūtas. Cetera siquidē. que supra memorata sunt vita sensus vel appetitus. nec miseruz ꝑ se faciūt nec beatū. Alioquin arbores ex vita ⁊ pecudes etiā ex reliquis duob⁹ vel miserie possent esse obnoxie. vel ydonee beatitudini qd omnino impossibile est. Cōmunē itaq̃ habētes vitam quidē cū arboribus sensum ꝯo ⁊ appetitū. ⁊ eque vitā cū pecorib⁹. id quod dicit volūtas. nos ab vtrisq̃ discernit. Cuius volūtatis consensus vtiq̃ volūtarius. nō necessarius. duz aut iustos ꝓbat. aut iniustos. etiā merito beatos facit vel miseros. Is ergo talis cōsensus ob volūtatis in amissibilē libertatem et rationis qd semp secū portat. ⁊ vbiq̃. indeclinabile iudiciū nō incōgrue dicitur vt arbitror. liberū arbitriū. ipe liber sui propter voluntatē. ipe iudex sui ꝓpter rationē et merito libertatē cōmitat iudiciū. quoniā quidē quod liberuz sui est. ꝓfecto. vbi peccat ibi se iudicat. Est aūt iudiciū quod iuste profecto. si peccat patit qd nolit. qui nō peccat nisi velit. Ceterū q̃ sūt libeꝯ nō esse cognoscit. quo pacto. vel bonū. vt malum ei imputat. excusat namq̃. vtrūq̃ necessitas Porro vbi necessitas ibi libertas non est. Vbi libertas nō est. nec meritum ac ꝑ hoc nec iudiciū Excepto sane ꝑ omia originali peccato. quod aliā cōstat habere rationē. Decetero. q̃quid hanc nō habet volūtarij cōsensus libertatē. proculdubio ⁊ merito caret ⁊ iudicio. Proinde vniuersa q̃ sunt homis. ꝓter solam voluntatem. ab vtroq̃ libera sunt. q; sui libera nō sunt. Vita. sensus. appetit⁹. memoria. ingeniū. ⁊ si qua talia sunt eo:ꝯo subiacent necessitati. quo nō plene subdita sunt volūtati. Ipam ꝯo. q; impossibile est: de se ipsa sibi non obedire: nemo q̃ppe aut non vult: qd vult. aut vult qd non vult: etiaz impossibile est sua priuari libertate. pōt q̃dem mutari volūtas. sed nō nisi in aliam voluntatē: vt nunq̃ amittat libertatē. taz ergo nō pōt ꝑuari illa: q̃ nec seipa. Si poterit hō aliquādo aut nihil oīno velle: aut velle aliquid ⁊ nō volūtate: poterit ⁊ carere libertate volūtas. Hinc est q̃ insanis: vel infantib⁹: itēq̃ dormientib⁹: nihil qd faciūt: vel bonū vel malū imputat. q̃ animirū: sicut sue nō sunt compotes rōnis: sic nec vsum retinēt ꝓprie volūtatis: ac ꝑ hoc nec vim. Cū igit volūtas nil liberū habeat nisi se. merito nō iudicat nisi ex se. Siq̃dem nec tardū ingeniū: nec labilis memoria. nec inquietus appetit⁹: nec sensus obtusus. nec vita languēs reū ꝑ se statuūt hominē: sicut nec cōtraria innocentē. Et hoc nō ob aliud: nisi q; hec necessario ac ꝓter voluntatē posse puenire probant. Sola g̃ volūtas quoniā pro sui ingenita libertate: aut dissentire sibi. aut ꝓter se: in aliq̃ cōsentire nulla vi: nulla cogit necessitate: nō immerito iustā: vel iniustaz: beatitudine. seu miseria dignā: ac capacē creaturā ꝓstituit. prout. sez iusticie iniusticieue consenserit. Quapropter hmōi volūtariū: liberūq; cōsensuz: ex quo ⁊ omē sui ex his q̃ ꝑdicta sunt cōstat pendere iudiciū: puto nō incōgrue vt sup̃ diffinium⁹ esse: qd solet liberū arbitriū appellari: vt liberuz referat ad volūtatē: arbitriuz ad rōnem. Sz sane liberū nō illa libertate de qua dicit ap'lus Vbi spūs. ibi libertas. Etem illa libertas a pecō: sicut alibi dicit. Cū eim serui estis peti liberi fuist; iusticie. nūc aūt liberati a pecō: serui aūt facti deo. habet; fructū vīm in sctificatificatione: finē ꝯo vitā eternaz. Quis ꝯo in carne peti a pecō sibi vendicat libertatē. Hanc g̃ libertatē merito nequaq̃ dictū arbitror liberū arbitriū Est itē libertas a miseria: de q̃ idē ap'lus. Et inquit ipa creatura liberabit a seruitute corruptiōis i libertatē glorie filiorū dei. Sz nunq̃d ⁊ istā sibi qui piā in hac mortalitate ꝑsumit. Et hāc itaq; liberū noiari arbitriū: nō imerito abnuimus. Est ꝯo q̃ magis ei cōgrue arbitror libertatē: quā dicere possum⁹ a necessitate. eo q̃ necessariū volūtario cōtrariū esse videat. Siqui

dē qō necessitate fit: nō iam ex volūtate. et ecōuerso similiť. Cū igiť: put interim potuit occurrere nobis triplex sit nob ꝓposita libertas a pctō. a miseria. a necessitate. hanc vltimo loco positā cōtulit nobis in conditōne natura. in ꝑma restauramur a gratia media nobis reseruať in patria Dicať igiť ꝑima libertas nature. secūda gratie. tertia vite vel glorie Prima nempe in liberā voluntatē. ac volūtariū libertatem cōditi sumus nobilis deo creatura Secūdo reformamur in innocētiā noua in xpo creatura. Tertio sublimamur in gloriā ꝑfecta i spū creatura. Prima ḡ libertas habet multū honoris. secūda plurimū etiaz virtutis. nouissima cumulū iocūditatis. Ex ꝑma q̄ppe prestam⁹ ceteris aniantib⁹. in secda carni. per tertiā mortē subiecimus. Vel certe sicut in ꝑma subiecit de⁹ sub pedibus nr̄is oues: ⁊ boues. et pecora campi. ita quoqz in secūda spūales bestias huius aeris. de quibus dī. ne tradas bestijs animas cōfitētes tibi. ꝓsternit eque ⁊ conterit sub pedib⁹ nr̄is. in vltima tā dez nos ipos nobis plenī⁹ submissurus ꝑ victoriam corruptiōis: ⁊ mortis: quādo. ſ. nouissima destruet mors: et nos transibim⁹ in libertatem glie filiorū dei. Qua libertate xp̄s nos liberauit cū vtiqz tradet regnum deo ⁊ p̄ri. De hac. n. ⁊ itē de illa ꝯ dixim⁹ a peccato: puto q̄ iudeis aiebat: si vos filius liberauerit vere liberi eritis. Liberum arbitriū liberatore indigere significabat. Sz plane. q̄ illud liberaret nō a necessitate: quā volūtatz esse penit⁹ nō nouerat. sed a pctō in qō tā libere ꝯ volūtarie corruerat. simlqz a pena pcti: quā incautū incurrerat inuitūqz ferebat quo vtroqz malo: liberari oīno nō poterat. nisi ꝑ illū. qui solus hominū fact⁹ est inter mortuos liber: liber videlicz a pctō inter peccatores. Solus nanqz int̄ filios adā. libertatē sibi vēdicat a peccato q̄ peccatū nō fecit. nec inuētus est dolus in ore ei⁹. Porro ⁊ a miseria que est pena peccati. habuit nihilominus libertatē. sed potentia nō actu. Nemo q̄ppe tollebat animā ei⁹ ab eo. sed ipe ponebat eam. Denicq̄ teste ꝓpheta. oblatus est quia ipe voluit. sicut cū voluit nat⁹ ex muliere. factus sub lege. vt eos q̄ sub lege erāt. redimeret. Fuit ipse itaq̄ sub lege mi serie. sz fuit. qz voluit. vt liber int̄ miseros ⁊ peccatores vtrūqz iugū fraternis a ceruicibus excuteret. Habuit tres libertates. ꝑ mā ex hūana natura. relīq̄s ex diuina potentia. Quarū duas posteriores. vtrū et prim⁹ homo in paradiso habuerit. vel quō ⁊ quaten⁹ eas habuerit. postea videbim⁹ Hoc aūt indubitanť sciendū. vtranq̄ plenā ac ꝑfectam ꝑfectis inesse aiabus. carne solutis. cū deo paritť ⁊ xpo eius. atq̄ angelis sup celestib⁹. Naz scīs aiabus. ⁊ si nec dū corpora receperūt. deest quidē de glia. sed nihil inest de miseria. Verū libertas a necessitate eque ⁊ indifferenter deo vniuerse tā male q̄ bone rōnali cōuenit creature Nec pctō nec miseria amittť. vel minuť. nec maior i iusto est q̄ in peccatore: nec plenior in angelo. q̄ in hoīe. Quo nanqz ad bonū cōuersum ꝑ gratiā humane volūtatis cōsensus eo libere bonū in bono libez hominē facit. quo voluntar⁹ efficť nō inuitus ꝓtrahť. Sic sponte deuolutū i malū in malo. nihilomin⁹ tā liberū. q̄ spontaneū cōstituit sua vtiqz volūtate ductuz nō aliū de coactū. vt malus sit. Et sicut celestis angelus aut etiā de⁹ ipe manet libere bon⁹. ꝓpria vicz volūtate. nō aliq̄ necessitate. Sic ꝑfecto dyabolus eq̄ libere i malū ⁊ corruit ⁊ persistit suo vtiqz volūtario nutu. nō alieno impulsu. Manet ḡ libertas volūtatis. vbi etiā fit captiuitas mētis. tā plena q̄dē in malis. q̄ in bonis: sed in bonis ordinatior. Tā integra quo pro suo mō in creatura. q̄ in creatore. sed in illo potentior. Qō aūt hoīes solēt cōqueri. ⁊ dicere. volo hīe bonā volūtatē. ⁊ nō possum. nequaq̄ huic ꝓscribitur volūtatz libertati. vt q̄si vim. ⁊ necessitatē in hac ꝓte patiať volūtas. sed plane illa libertate. q̄ dicť a peccato. se carere testať. Naz qui vult habere bonā voluntatē probat se hīe voluntatē. nō em̄ vult hīe bonā nisi ꝑ voluntatē. Qō si voluntatē ⁊ vbertatē. sed libertatē a necessitate nō a pctō. nēpe vt nō valeat cū velit hīe bonā. sentit q̄dem sibi deesse libertatē. sed profecto libertatē a peccato. quo vtiqz dolet premi nō ꝓmi voluntatē. q̄ q̄ iam ꝓculdubio vtrunqz bonam hz. vbi hīe vult. bonū quippe est. qō vult

nec posset bonū velle. nisi bona volūtate. sic nec velle malū. nisi mala volūtate. Cū bonū volum⁹. bona est volūtas. Cū malū mala est volūtas. Vtrobiq; volūtas. et vbiq; libertas. Cedit siquidē volūtati necessitas Cū aūt nō valem⁹ qd̄ volum⁹ sentim⁹ quidē ipam quodāmodo libertatē peccato esse captiuā: vel miserā nō tamē amissam Ex hac ergo tm libertate. qua liberū est voluntati seipam iudicare vel bonā. si bono. vel malam. si malo cōsenserit. quippe q̄ neutro nisi certe volēdo cōsentire se sentit. liberū arbitriū credim⁹ nomiari. Nā ex illa. q̄ dicit a petō cōgruenti⁹ forsitan cōsiliū liberuz. Et tē ex illa. que dicta est a miseria. liberū poti⁹ cōplacitū posset dici. q̄ liberū arbitriū. Arbitriū q̄ppe iudiciū est Sic vero iudicij est discernere qd̄ liceat. vel qd̄ nō liceat. sic profecto consilij ꝓbare. qd̄ expediat vel nō expediat. sic cōplaciti quoq; experiri qd̄ libeat. vt nō libeat. Vtinā tam libere nos ꝓsiluerem⁹ q̄ libere de nob iudicam⁹: vt quēadmodū libere p iudiciū licita illicitaue decernimus ita p cōsiliū ꝛ licita tanq; cōmoda nobis eligere. ꝛ illicita tanq; noxia. respuere liberū haberem⁹. Jam em nō solū liberi arbitrij. sed ꝛ liberi proculdubio cōsilij. ac per hoc a peccato liberi essem⁹. Sed q̄d si rotū. solūq; qd̄ expediret vel liceret. etiā liberet. nōne liberi quoq; esse cōplaciti merito diceremur. Quippe qui ab omi ꝓpinde. qd̄ displicere pōt hoc est ab oi nos miseria liberos sentirem⁹. Nunc aūt. cū multa p iudiciū. vel admittēda vel omittēda esse decernam⁹. que tñ p consiliū nequaq; pro iudicij rectitudine aut eligim⁹ aut cōtemnimus. rursum qz non omia q̄ tanq; recta et cōmoda cōsulte obseruam⁹. etiā vt bnpla cita libent amplectimur. sed insup q̄si dura. ac molesta vix equanimit ferre p duramus. liquet qz liberū nec ꝓsiliū habemus nec placitū. Alia questio est. si vel aliq; peccatū in ꝓmo homie habuim⁹. qd̄ loco suo discutiet. Certissime autē habituri sum⁹. cū deo miserante obtinebim⁹. qd̄ oram⁹. Fiat voluntas tua. sicut in celo ꝛ in terra Hoc nāq; cōplebit. qñ id qd̄ cūcte passim rōnali vt iā dictū est creature cōmune vt liberū. scz a necessitate arbitriū. erit etiā in electis hoibus. vti iā in sctis. est angelis. et cautū a petō. ꝛ tutū a miseria. ꝓbantibus iā de triplicis libertatis felici experientia q̄ sit bona volūtas dei ac beneplacēs. ꝛ pfecta qd̄ qz nec dū est sola interim plena integraq; manet in oibus libertas arbitrij. nā libertas cōsilij ex pte tm. ex hoc in paucis spiritualib. q carnē crucifixerūt cū vitijs ꝛ ꝛcupiscentijs. q̄tenus iā non regnet peccatū in eoꝝ mortali corpore. Porro vt nō regnet. libertas facit consilij. Et tamē nō desit ex integro. captiuitas est liberi arbitrij. Cū autē venerit qd̄ pfectuz est. tunc euacuabit qd̄ ex pte est hoc est cū plena fuerit libertas cōsilij nulla iam erit captiuitas arbitrij. Et hoc qd̄ quotidie petimus in oōne cū dicim⁹ deo aduenia regnum tuū. Regnū ꝫ ne dū ex toto peuenit in nos Quotidie tñ paulatim aduenrat. sensim q; indies magis ac magis dilatat termios suos. in his dūtaxat quoꝝ p dei adiutorium interior hō renouat de die in diez. In q̄ntum ḡ regnū gre dilatat. in tm peccati potestas minuit. Inq;tum ꝓ minus est adhuc ꝓpt corp⁹ mortis qd̄ aggrauat animā. ꝛ ob necessitatē terrene inhabitatiōis vtiq; depriment sensuz multa cogitantē. necesse habēt. etiā q̄ pfectiores in hac mortalitate vident. cōfiteri. ꝛ dicere. in multis offendim⁹ oes. Et si diserim⁹ qz peccatū nō habem⁹. nosipos seducim⁹. et veritas in nob nō est. Quapropter orant ꝛ ipsi sine intermissione dicētes. Aduenia regnū tuū. Quod nō erit vel in ipis ꝓsummatū quousq; peccatū nō solū non regnet in eorū mortali corpore. sz nec sit omnino. nec esse possit in ūmortali iam corpe Jam de libertate cōplaciti in hoc seculo neq; q̄d dicem⁹: vbi vix sufficit diei malicia sua. vbi omnis creatura ingemiscit et gturie vsq; adhuc vanitati nimiruz subiecta non volēs: vbi vita hois temptatio est sup terrā. vbi viri quoq; spūales: q̄ primitias spūs iā acceperūt ingemiscūt ꝛ ipi intra semet ipos expectātes redēptionē corpis sui Nū quid iam in ista vllus locus est huiusce modi libertati. Quid inq; liberuz nostro relinquit complacito: vbi totum videtur occupare miseria. Neq; enim vel innocentia seu iusticia; quemadmodū a peccato:

ira etiam a miseria esse hic poterunt libe-
re: vbi iust⁹ exclamat. Infelix ego hō: q̄s
me liberabit de corpe mortis huius. Et ite
Facte sunt mihi lachryme mee panes die
ac nocte. Vbi noctes: diesq̄ in meroze cō
tinuant: nullū profecto tpis spaciū com-
placito vacuū relinquit. Denicq̄ q̄ pie vo
lūt viuere in xpo. ipsi magis pseculione pa-
tiunt: qm̄ iudiciuz a domo dei incipit: qd̄
z pcipit a meis in quiēs incipite. Sed z si
nō ꝓtus viciū forte i tuto est. z aliq̄ interi
ex pte frui pōt ꝓ placito: cauere miseriā. ab
sit. Nā q̄ letant cuz male fecerint z exultāt
in reb⁹ pessimis: tale ē qd̄ faciūt q̄le cū ridēt
frenetici. nulla autē verior miseria q̄ falsa
letitia Denicq̄ intm̄ miseria ē qd̄ videt fe
licitas in h̄ seculo. vt sapiēs dicat. Heli⁹
est ire ad domū luct⁹ q̄ ad domū cōiuij.
Est q̄dez in bonis corpis nōnulla iocūdi-
tas videlicz in edēdo bibēdo et calefacien
do ceteriscq̄ talib⁹ fomētis vl̄ tegumentis
carnis. Sz nunq̄d vl̄ ista vacāt aliquate
nus. a miseria. Bon⁹ est panis sz esuriēti
pot⁹ delectat: sz sitientē. Denicq̄ saturato
cib⁹ potuscq̄ nequaq̄ sūt grata: sz grauia.
Tolle famē: et panē nō curabis. Tolle si-
tim z lipidissimū fontē: ac si palud ē respi-
cies. Siliter vmbrā nō q̄rens nisi estuās
Solē nō querit nisi algens. Alioq̄n nihil
hoz libebit si nō pcesserit vrgēs necessitas
q̄ si pfecte tollat e reb⁹: statim in tedū: at-
q̄ molestiā cōuertet ipsa quoq̄ que videt
in his esse iocūditas. Fatendum igit: z in
hac pte omē qd̄ p̄sentis vite est occupare mi
seriā nisi q̄ in tribulatōnib⁹ cōtinuis gra
uiozū laborum leuiores vticq̄ qualescūq̄
sunt cōsolatiōes: et dū forte pro tpe acrez
euentib⁹ vicissim sibi grauia: leuiaq̄ succe
dūt: minozū experientia aliq̄ miserie vide
tur inꝓpolatio: vt cū aliqn̄ post expta plu
ra grauissima in minus forte molesta eua
dere felicitas putet. Attamē fatenduz est
eos: q̄ p excessum ꝓtēplationis rapti qn̄q̄
in spū q̄ntulūcunq̄ de supne felicitatis dul
cedine degustare sufficiūt: totiens esse libe
ros a miseria: quotiēs sic excedūt Hij pla
ne. q̄ negādū nō est etiā in hac carne raro
licet raptimq̄ cōplaciti libertate fruunt.
q̄ cū maria optimā ptez elegerūt q̄ nō au-
ferret ab eis. Qui aūt iā tenēt qd̄ auferen-
dū non est: experiunt vticq̄ qd̄ futuruz est.
Sed qd̄ futuz est felicitas est. porro felici
tas z miseria eodē tēpore simt esse nō pos-
sunt. Quotiēs igit p spiritū illaz pticipāt
totiens istā non sentiūt. Itaqz in hac vi-
ta soli cōtemplatiui possunt vtcunqz frui
libertate cōplaciti. z hoc ex pte. z pte satis
modica vixqz rarissima. Porro libertate
cōsilij fruunt etiā quilibet iusti ex pte qui
dē: sed nō modica. Cetez libertas arbitrij
vt sup̄ apparuit. cūctis piter rōne vtentib⁹
cōuenit: nō minoz quantū in se est in ma-
lis: q̄ in bonis: tā plena in hoc seclo. q̄ in
futuro. sed z hoc a pte monstratū esse pu-
to q̄ hecip̄a libertas tādiu p̄mit q̄ diu il-
lā due alie libertates minime. aut minus
plene comitant: nec aliunde nr̄ ille defect⁹
venit. De quo apl̄us. Vt nō q̄cunq̄ vul
tis ait. illa faciatis. Velle siquidē in est no-
bis ex libero arbitrio nō etiā posse qd̄ vo-
lum⁹. Non dico velle bonū aut velle ma-
lū: sed tm̄ velle. Velle etem̄ bonū, pfectus
est: velle malū defectus est. Velle ꝓ sim-
pliciter ip̄m est: qd̄ proficit. vel deficit. po-
ro: vt ip̄m esset: creans gr̄a fecit. Vt profi
ciat. saluās gr̄a facit. Vt deficiat. ipsuz se
deiecit. Itaq̄ liberū arbitriū nos facit vo
lētes gr̄a beniuolos. ex ipo nobis est velle
ex ip̄a bonū velle. Similit nanq̄ aliud ē
timere simplr̄ aliud est timere deū. Aliud
est amare simpliciter. aliud est amare deū.
Quippe timere: z amare simplr̄, plata: af-
fectiōes: cū additamēto aūt ꝓtutes signifi
cāt. Ita q̄z aliud est velle: aliud velle bo-
nū. Simplices nāq̄ affectiōes insunt na
turalit nob: tanq̄ ex nobis additamenta
ex gr̄a. nec aliud pfecto est nisi qd̄ gr̄a or-
dinat. quas donauit creatio. vt nil aliud
sint ꝓtutes nisi ordinate affectiōes. Scri
ptuz est de quibusdā. q̄ illic trepidassent
timore vbi nō erat timor. Timor fuit. sed
inordinatus. Ordinare illū volebat de⁹
in discipulis. cū diceret ostendā vob. quē
timere debeatis. Et dauid Venite aut filij
audite me. timorē dn̄i docebo vos Itē de
amore inordinato arguebat hoies. q̄ dice
bat. Ego lux veni i hūc mūdū. z dilexerūt
hoies magis tenebras q̄ lucē Idcirco po
stulat sponsa in cāticis dicens. Ordinate
in me charitatez. Siliter quoq̄ de inordi-

nata volũtate arguebanť. q̃bus dicebať. nescitis q̃d petatʒ. Sz ad lineã rectitudinis edocti sunt distortã reducere voluntatẽ. cũ audierũt. Potestʒ bibere calicẽ quem ego bibitur⁹ sum. Et tũc quidẽ verbo sed postmodũ etiã exẽplo voluntatẽ ordinare docebat. cũ orans instante passiõe vt trãsferreret ab eo calix. statim subiceret. Vel ex tamẽ nõ q̃d ego volo sed sic tu vis A deo igiť velle quõ ꝛ timere. quõ et amare accepimus in cõditione nature. vt essem⁹ aliq̃ creatura. Velle aũt bonum quõ ꝛ timere deũ. ꝛ amare deũ accepim⁹ in visitatione gr̃e. vt simus dei creatura. Creati quippe quodammõ nr̃i in liberã voluntatẽ: quasi dei efficimur p bonã voluntatẽ. Porro bonã facit q̃ liberã fecit ꝛ ad hoc bonã: vt simus inciciũ aliq̃d creature ei⁹. Qm̃ expedit, pfecto nob: magis oĩno nõ fuisse q̃ nostros pmanere. Nã qui voluerunt sui esse: vtiq̃ sicut dy scientes bonũ ꝛ malũ: facti sunt nõ tm̃ iã sui: sed ꝛ diaboli. Itaq̃ libera volũtas non facit nr̃os: mala dyaboli bona dei. Ad hoc ptinet q̃d dr̃ Nouit dominⁿ: q̃ sunt eius. Nã illis q̃ eius nõ sunt amen dico vob inq̃t: nescio vos. Dũ g̃ per malã voluntatẽ sum⁹ dyaboli: q̃dammõ interim nõ sumus dei. sicut cũ p bonã voluntatẽ efficimur dei. desinim⁹ iã esse dyaboli. Nemo siquidẽ põt duob⁹ dñis seruire. Ceterũ siue dei sim⁹: siue dyaboli: non tm̃ desinim⁹ esse ꝛ nr̃i. Manet q̃ppe vtraq̃ libertas arbitrij: p quã manet ꝛ cã meriti: quaten⁹ merito vl̃ puniamur mali q̃ tã q̃ liberi ex ꝓpria volũtate efficimur: vl̃ glorificemur boni. Q̃d nisi eque volũtary eẽ nõ possum⁹. sane dyabolo nr̃a nos mãcipiat volũtas: nõ ip̃ius potestas. Deo subiecit ei⁹ gr̃a. nõ nr̃a volũtas. Nr̃a quippe volũtas bona: q̃d faten dũ est: a bono deo creata: pfecta tm̃ nõ erit q̃uscq̃ suo creatori pfecte subiecta nõ sit. Absit aũt vt ip̃i sui ip̃ius pfectionẽ deo aũt creationẽ tribuamus cũ lõge nimirũ melius sit eẽ pfectam q̃ factã: vt dictu ipso nepbas videať deo q̃d min⁹: nob q̃d excellentⁿ sit attribuere Sentiẽs denicq̃ aplus: q̃d ex natura esset: q̃d ex gr̃a expectasset aiebat. Velle adiacz mihi: pficere nõ inuenio. Sciebat pfecto velle q̃dem sibi inesse ex libero arbitrio: sz vt ip̃m velle pfectuz hr̃et: gratiã se hr̃ene cessariã. Si eim̃ velle malũ defect⁹ q̃dam est volũtatʒ vtiq̃ bonũ velle pfectus eiusdem erit. Sufficere ꝓo ad oẽ q̃d volum⁹ bonũ ip̃ius pfectio Vt g̃ velle nr̃m: q̃d ex libero arbitrio habem⁹ pfectũ sit duplici gr̃e munere indigem⁹: ꝛ vero vicz sape q̃d est volũtatis ad bonum cõuersio: ꝛ plenoetiã posse: q̃d est eiusdẽ in bonũ ꝯfirmatio Porro pfecta cõuersio ad bonũ vt nil libeat: nisi q̃d deceat: vel liceat. pfecta in bono cõfirmatio vt nil desit iã q̃d libeat. Tunc demũ pfecta erit voluntas cũ plene fuerit bona: ꝛ bñ plena. Habz siquidez duplex bonũ ab inicio sui. Vnũ quidez generale ex sola creatione: q̃d bono. s. a deo nõ potuit creari nisi bona. ꝓm q̃ vidit de⁹ cũcta q̃ ꝛ libertate arbitrij: in quã ad imaginẽ vtiq̃ ip̃ius: qui creauit est cõdita Q̃d si duobus his bonis accedat ꝛ tertiũ: ꝯuersio. s. ad creatorẽ reputabiť nõ immerito pfecta bona nimiq̃ in vniuersitate. melioꝛ in suo genere. optima in sui ordinatiõe volũtas ad deum. et ex tota se volũtaria deuotaq̃ subiectio. Huic ꝓo pfecte iusticie debetur immo iungiť glorie plenitudo: q̃ sic se comitanť duo ista vt nec iusticie possit hr̃i pfectio nisi impleta gl̃ia nec glie plenitudo absq̃ pfecta iusticia Merito denicq̃ talis iusticia nõ erit sine gl̃ia cũ gl̃ia non sit nisi de tali iusticia. Vn̄ recte dicit. Beati qui esuriũt ꝛ sitiũt iusticiã qm̃ ip̃i saturabunť Hec sunt illa duo q̃ supra notauim⁹: vel sapere et plenũ posse. vt sapere ad iusticiã. posse referať ad gl̃iam. sed verũ ꝛ plenum addita sunt. alter ad distinctionẽ sapientie carnis q̃ moꝛs est, itemq̃ sapie mũdi q̃ stulticia est apud deũ. q̃ sapientia apud semetip̃os sunt hoies sapiẽtes vt faciãt mala. alterũ ad illoꝛ differentiã. de q̃b⁹ dicit potẽtes potent̃ tormẽta patient̃. Nã vel sape aut plenũ posse omnino non inuenium̃t. nisi vbi libero arbitrio iã illa duo cõiũcta sunt. q̃ item supius memorauim⁹. liberũ videlicz consiliũ. liberũq̃ cõplacitũ. Solũ pfecto dixerim vere sapientẽ. plenecq̃ potentẽ. cui iã nõ tm̃ velle nõ adiacet ex libero arbitrio: sz ex reliq̃s q̃q̃ duob⁹ inuenit ꝛ pficere: dũ nec velle valeat q̃d maluz sit: nec carere q̃d velit. quoꝛ alterũ est ex li

bertate ꝓsilij.i. verũ sape. alterũ ex liberta
te cõplaciti.s. plenũ posse Sed ḋs talis est
ac tãtus in hoĩb ḋ in hoc gloriek. aut vbi
aut qñ istud obtinek. Nunq̃d nã in hoc se
culo. Sz si quis esset hmõi maior cẽt pau
lo ḋ confitek dicẽs. Perficere aũt nõ inue
nio. Nũq̃d adã i paradiso. Sz si habuisset:
nunq̃ exul eẽt a paradiso. Hũc loc⁹ est qui
dendi. qõ supra distulim⁹. Vtrũ. s. totas
tres libertates illas q̃s supradixim⁹. i. ar
bitrij cõsilij cõplaciti. vel alijs noĩb a ne
cessitate a pctõ a miseria p̃mi homies ha
buerũt in paradiso. aut tm̃ duas aut vnã
solũmodo. Et de p̃ma q̃dem q̃stio nulla
erit si meminerim⁹ q̃ apte ⁊ iustis eam et
pctõrib inesse equaliter ꝶ supior edocuerit
De duab reliq̃s q̃rit nõ immerito an vn
q̃ eas adã habuerit: aut ambas vel vnã.
nã si nullã habuit: q̃d amisit arbitrij vti
q̃ libertatẽ tã post pctm̃ q̃ añ semp tenu
it incõcussam. Si ḡ nil amisit. q̃d et obfu
it eiectũ fuisse de paradiso. Q; si vnã quã
liber illaꝫ habuit. quõ amisit. nã certũ est
qz et quo peccauit. nec a pctõ prorsus: nec
a miseria manẽs in corpe liber fuit. Cere
rũ nullaten⁹ quãcunq̃ illaꝫ semel accepit
amittere potuit. alioq̃n pfectuz nec sapere
nec posse iusta qõ quidẽ duo hec supr⁹ dif
finita sunt habuisse cõuincit. qui nimiꝫ ⁊
velle potuit qõ non debuit et recipe qõ no
luit. an dicẽdus est aliq̃ quidẽ mõ illas ha
buisse. sz qz nõ plenarie potuisse amittere.
Habz siquidẽ vnaq̃q̃ illarũ duos ḡdus
supiorẽ ⁊ iferiorẽ. Supior ꝯo libertas cõ
silij est nõ posse peccare. Inferior posse nõ
turbari. Itaq̃ inferiorẽ vtriusq̃ libertat;
gradũ. sil' cũ plena libertate arbitrij hõ in
sui cõditiõe accepit ⁊ de vtroq̃ corruit. cũ
peccauit. Corruit aũt de posse nõ peccare
in nõ posse nõ peccare amissa ex toto ꝓsilij
libertate. Itẽq̃ de posse nõ turbari in nõ
posse nõ turbari amissa ex toto cõplaciti li
bertate. Sola remansit ad plenũ libertas
arbitrij ⁊ p quã vtiq̃ ceteras amisit: ipm
tm̃ amittere nõ potuit. Per ꝓpriã q̃ppe vo
lũtatẽ suus pctõ fact⁹ merito pdidit liber
tatẽ ꝓsilij. porro p pctm̃ fact⁹ debitor mor
tis quõ iã libertatẽ valebat retinere cõpla
citi. De trib ḡ libertatib: q̃s accepat ab
utẽdo illa q̃ dr arbitrij reliq̃s sese p̃uauit.
In eo aũt abusus est q̃ illaz cũ accepisset
ad gl'iam ꝓuertit sibi i ꝓtumeliã iuxta te
stimoniũ scp̃ture dicẽtis Hõ cũ in honore
eẽt nõ intellexit: cõparat⁹ est iumẽtis insi
pientib: ⁊ sil'is fact⁹ est illis Soli int̃ ani
mãtia datũ est hoĩ posse peccare ob p̃roga
tiuã liberi arbitrij Datũ aũt vt nõ p̃uide
peccaret: sz vt gl'iosior inde apparet: si non
peccaret cũ peccare posset. Quid nãq̃ glo
riosius ei eẽ potest q̃ si de ipso diceret: qõ
scp̃tura p̃hibet dicẽs. Quis est h ⁊ lauda
bim⁹ eũ. Vñ ita laudand⁹. Fecit em̃ mi
rabilia i vita sua. Quõ. Qui potuit trãs
gredi ⁊ nõ est trãsgressus. facere mala ⁊ nõ
fecit. Hũc ḡ honorẽ q̃ diu absq̃ pctõ fuit
fuauit. Amisit cũ peccauit. Peccauit aũt
qz liberũ ei fuit. Nec aliũde pfecto liberuz
nisi ex libertate arbitrij. de q̃ inerat ei possi
bilitas peccãdi. nec tũ fuit culpa dãtis: sz
abutent⁹: q̃ ipam videlicz facultatẽ cõuer
tit in vsum peccãdi: quã accepat ad gl'iam
nõ peccãdi. nã ⁊ si peccauit ex posse: qõ ac
cepit: nõ tm̃ qz potuit: sed qz voluit. nec em̃
p̃uaricãte dyabolo ⁊ angelis ei⁹ etiaz alij
p̃uaricati sunt. nõ qz nõ potuerũt: sz quia
noluerũt. Peccant; igit lapsus non dono
asseribẽdus ẽ ptãtis: sz vicio volũtat;. La
psus tm̃ ex volũtate nõ eque ex volũtate re
surgere iã liberum hz. Quia ⁊ si datũ fuit
volũtati posse stare: ne caderet: nõ tm̃ resur
gere: si caderet. nõ. n. tã facile q̃s valet exi
re de fouea: q̃ facile i ea labi. Cecidit sola
volũtate hõ in foueã pctõ: sed nõ ex volũ
tate sufficit posse resurgere. Cũ iã: ⁊ si velit
nõ possit nõ peccare. Quid ergo. Perit li
berũ arbitriũ: qm̃ nõ pot nõ peccare. Neq̃
q̃. Sed liberũ pdidit ꝓsiliũ p qõ p̃us ha
bebat posse nõ peccare: quõ ⁊ q̃d iã nõ va
let vtiq̃ nõ turbari: inde misero accidit: q̃
cõplaciti quoq̃ libertatẽ amiserit: p quaz
⁊ ante habuit posse non turbari. manet ḡ
etiã post pctm̃ liberꝫ arbitriũ: ⁊ si miserꝫ: tm̃
integrũ. Et qõ se hõ p se nõ sufficit excute
re a pctõ: siue miseria. nõ liberi arbitrij si
gnat destructionẽ: sz duaꝫ reliq̃rũ liberta
tũ tm̃ p̃uationẽ. neq̃ em̃ ad liberꝫ arbitriũ
q̃tuz i se est ptinet: aut aliq̃ ꝓtinuit pos
se vel sape: sz tm̃ velle: nec potẽtẽ facit crea
turã: nec sapientẽ. sz tm̃ volentẽ. nõ ḡ si po
tẽs aut sapiẽs. sz tm̃ si volẽs esse desierit. li

berū arbitriū amisisse putāda est. Vbi nō
est volūtas: nec libertas. nō dico. si velle
bonū. sz si velle oīno creatura desierit: fatē
dū sine ꝯdictiōe: vbi nō iā ex volūtate bo
nitas. sz ipa ex toto volūtas peryt: etiā li
bex arbitriū deperire. Qd si velle bonū tm
nō poterit signū ē qꝫ ei desit liberū nō arbi
triū. sz ꝯsiliū Si aūt nō qdē velle: sz ad id
qd iā vult bonū ei posse ōfuerit. nouerit si
bi deesse libex cōplacitū: nō liberū peryisse
arbitriū. Si ḡ liberū arbitriū ita vbi seqt
volūtatē: vt nisi illa pēit ēē nō ōsinat. isto
nō careat. volūtas ꝯo sic in bono ita i ma
lo eq pdurat. eq pfecte libex arbitriū. tā i
malo qꝫ i bono itegx pseuerat Et quō vo
lūtas etiā posita i miseria nō desinit eē vo
lūtas. sz vr. z est miseria volūtas. sic z btā
voluntas: ita nec liberū arbitriū destruere
qꝫ tuz in se ē siue aliqten minuere poterit:
qcunq aduersitas vel necēcitas. Sz lz vbi
qꝫ parit sine sui diminutiōe pduret. nō tm
parit sic de bono potuit p se i malū corrue
re: ita ꝯz p se de malo i bonū poterit respi
rare. Et qd mirū si p se iacēs nō valz resur
gere cū stās in meli nullo suo conatu va
leat pficere. Deniq dū adhuc alias du
as libertates ex aliq pte secū hēt. nō potu
it de inferioribus illarū gradib ad superiora
ascēdere. h est de posse nō peccare. z de non
posse turbari. ad nō posse peccare z nō pos
se turbari Q si libertatib illis vtcūq ad
iutū nō pualuit tm de bono i meli se extē
dere qnto min eisdē destitutū, prsus ō ma
lo iam in id qd fuit bonū poterit p seipm
emergere. Hz igit hō necessariā dei ꝟtute
z dei sapiam xpm q ex eo qꝫ sapia est: verū
ei sape reinfūdat i restauratione liberi ꝯsi
lij: z ex eo qꝫ ꝟtus ē plenū posse restituat in
repatione liberi cōplaciti qten ex altero p
fecte bonus petm iā nesciat ex altero plene
brūs nil aduersi sentiat. Sed sane ista pfe
ctio i futura vita expectet. qñ vtraqꝫ nunc
amissa libertas vero arbitrio plene restau
rabit: nō quō iusto in h seculo qtūcūqꝫ p
fecto nō quō vel ipis ꝑmis hoib datū est
eas hre in paradiso: sz sic nūc iā angeli possi
dēt in celo. Interim ꝯo sufficiat in h corpe
mortis atqꝫ in h seculo neqꝫ ex libertate q
dē ꝯsilij petō nō obedire in cōcupiscētia ex
libertate aūt cōplaciti aduersa non formi
dare, p iusticia. Est aūt in hac carne peti z
in hac diei malicia nō mediocre sape pec
cato z si nondū ex toto carere certe nō ꝯsen
tire. z est posse nō parū aduersa. z si necduz
felicit oīno nō sentire virilit tā pro ꝟitate
cōtemnere. Discendū sane h interim nob
est ex libertate cōsilij iam libertate arbitrij
nō abuti vt plene qñqꝫ frui possim libertate
cōplaciti. sic, pfecto dei in nob reparamus
imaginē. sic antiq honori illi capescē
do quē p petm amisim. per grām ꝑparamur.
Et beatus q de se audire merebitur.
Quis est hic z laudabimus eū. Mirabi
lia em fecit in vita sua q potuit trāsgredi
z nō est trāsgressus. facere malū z nō fecit.
Puto autē in his trib libertatib. ipsam
ad quā cōditi sum cōditoris imaginē at
qꝫ similitudinē cōtineri. Et imaginē qui
dem in libertate arbitrij. in reliqs autem
duab bipartitā quandā cōsignari simili
tudinē. Hinc est fortassis p solū liberū ar
bitriū sui omnino defectū seu diminutio
nē non patit q in ipso potissimuz eterne z
incōmutabilis diuinitatis substantiua q
dam imago impssa videat. Nam z si ha
buit iniciū nescit tamē occasum. nec de iu
sticia: vel glia capit augmentū. nec de pec
cato siue miseria detrimentū. Quid eter
nitati simili. qd non sit eternitas. Porro
in alijs duab libertatib. qm nō solū ex p
te minuti: sz ex toto amitti possunt. accidē
talis quedā magis similitudo sapiēte atqꝫ
potētie diuine imaginis supducta cogno
scit. Deniq z amisim illas p culpaz. z p
gratiā recuperauim. z quotidie qdē alij
plus alij min. aut in ipis proficim. aut
ab ipis deficim. Possunt etiā sic amitti:
vt iam nō valeant recupari: possunt z ita
possideri: vt nec amitti queant aliqñ: nec
minui. Huius biptite similitudinis sapie z
potētie dei. nō qdez gradu sūmo: sed q ipi
tm esset primior hō conditus est in paradi
so. Quid em vicinius ad nō posse pecca
re. z non posse turbari in quo vtiqꝫ iā san
ctos. z angelos stare: z deum sp esse: nō du
biū est: qꝫ posse z nō peccare. z nō turbari:
in quo homo profecto creatus est. A quo
illo per peccatū: immo nobis in illo: z cuz
illo corruentib rursus per grām non qui
dem ipm: sed pro ipo quendaz inferiorem

gradū recepim⁹. Necꝫ eim̄ hic penit⁹ possu mus esse sine pctō et miseria: possumus tñ grā iuuāte nec pctō supari: nec miseria. cꝫ cꝫ tñ scp̄tura loquat. Omne qd̄ natū est ex deo nō peccat. Sz hoc dictū est de p̄destinat⁹ ad vitā nō q̄ omno nō peccent. sed qd̄ pctīm ipius nō imputet. qd̄ vel punit cōdigna penitētia. vel in charitate abscondit. Charitas q̄dem coopit multitudinē pctōrū: z btī quoꝝ remisse sunt iniqtates. z q̄ꝝ tecta sunt pctā. z btūs vir. cui nō imputabit deus pctīm. Diuine ḡ silitudinis summū gradū sūmi angeli tenēt. nos infimū. adā tenuit mediū. porro demones nullū. Supioribꝫ nempe spiritibꝫ datum est sine pctō. z miseria p̄durare. ade aūt absꝫ his quidē esse. sed nō etiā p̄manere. nob ꝯo nō esse q̄dem absꝫ his. sed ipsis tñ nō cedere Ceterū dyabolus et mēbra eⁱ⁹. sicut nunꝫ volūt reluctari ꝯ peccatū. sic nunꝫ possunt declinare penā pctī. Cū ḡ iste due libertates ꝯsilij scz z cōplaciti. p q̄s rationali creature vera sapia z potētia ministrat ita deo ꝯput vult dispēsante q̄buscūꝫ pro causis loc⁹ tpibus variant quatenⁿ in terris modice. in celestibꝫ plenarie. mediocriter in p̄adiso. apud inferos nullatē habeant. Libertas ꝯo arbitrij de ipo quo condita est statu aliquatenⁿ nō mutet sz equaliter q̄ntuz in se est. a celis terr⁹ inferis possideat merito ille silitudini. hec imaginī ō putant. Et q̄dem apud inferos. qd̄ vtraꝫ libertas pierit ille. s. q̄ ad silitudinē pti nere dicunt. scripturarū testat auctoritas. Nā verū illic sapere. qd̄ vtiꝫ de cōsilij libertate cōcipit. omno nō esse. locⁿ ille manifestat. vbi legit. Quodcūꝫ pōt manⁿ tua facere instant opare. qr necꝫ opus. necꝫ ratio: nec sapiētia est apud inferos quo tu p̄peras. Porro de potētia. q̄ p libertatē cōplaciti dat euāgeliū sic loquit. Ligatis pedibꝫ z manibꝫ proycite eū in tenebras exteriores. Quid eim̄ ipa est manuū ligatio. nisi omodo ptātis ablatio. Sz dicit aliq̄s. Quō nō est aliq̄d ibi sape. vbi mala q̄ tolerant coguntur ibi penitere malorꝫ que facta sunt: nūquid aut in tormētis quenpiā nō penitere mali nō esse sape p̄nt. Hoc autē recte opponeret si opus tāti pctī. z nō etiam volūtas mala puniret Nulli q̄ppe dubiū. q̄ nemo in tormentⁿ posit⁹ actu iterare pctīm delectet. Veruntñ si volūtas etiā in tormētis mala p̄duret. q̄d pōder⁹ habz opis abnegatio. Et ideo sapeq̄s putet q̄ iam medijs in flāmis luxuriari nō libeat. Denicꝫ in maliuolā aiam nō introibit sapientia. Vñ aūt probam⁹. q̄ mala z ī penis volūtas pseueret. Certe. vt cetera obmittā nollet omno puniri. Justū est autez puniri. q̄ punīēda gesserūt. nolūt igit q̄ iustū est: sed q̄ nō vult qd̄ iustū est. iusta eius volūtas nō est Eo ḡ iniusta ac p hoc z mala est voluntas qd̄ iusticie nō concordat. Duo sunt q̄ iniustā cōprobāt volūtatē. vl cū peccare. vl cū peccasse ipune libet. Quibus ḡ peccare libuit. cꝫ diu licuit z cū iam nō possunt. inultū remanere nolūt. q̄ peccauerūt. Quid in h̄ sapiēcie. vel q̄d bone volūtat⁹ apparet: sed esto penitet eos peccasse. nunq̄d nō tñ si optio det. malūt adhuc peccare. cꝫ penaz sustinere pctī. et tñ illud iniquū est. hoc iustū. Qñ ꝯo volūtas bona magis iniquū. cꝫ q̄ iustū est eligeret Ceterū nō vere penitet. q̄ nō tā dolet se sibi vixisse cꝫ hocīpm iā non posse. Denicꝫ foris ostendit q̄d intus agat. nā cꝫ diu corpus vuit inflāmatū diu cōstat i malitia p sistere voluntatē. Itacꝫ de silitudine. que in ꝯsilij. z item cōplaciti libertati cōtinet. apud inferos penit⁹ nihil est nec ē potest. imagine tñ etiā illic p liberū arbitriū immobili p̄manente. Sed necꝫ in hoc seculo eque inueniri vspiā posset silitudo. Sz adhuc hic feda: et deformis iacuisset imago: si nō euāgelica illa mlier lucernā accēderet. i. sapia in carne appareret Euerteret domū videlicz vitioꝝ: dragmā suā reqreret: quā p̄diderat: hoc est imaginē suā: qui natiuo spoliata decore sub pelle pctī sordēs: tanꝫ in puluere latitabat. Inuentaz tergeret: z tolleret de regiōe dissilitudinis p̄stinamꝫ in specie reformatā silem faceret illā in glia sancto ꝝ. imo sibi p oia ipsi redderet quādocꝫ cōformē cū illud scp̄tu re videlicz impleret. Scim⁹ qm̄ cū apparuerit: siles ei erim⁹ qm̄ videbim⁹ eū sicuti est. Et reuera cui potius h̄ opis cōgruebat: cꝫ dei filio: q̄ cū sit splēdor glie. z figu

ra substãtie pẑis portãs ꝓbo vniuersa: ex
vtroq; facile munit⁹ apparuit: et vñ refor
maret deformẽ: ⁊ vñ debilẽ ꝓfortaret: duz
⁊ de splẽdore figure fugãs tenebras peto
rũ redderet sapientẽ: ⁊ ex ꝓtute verbi ꝓtra
tyrãnidẽ demonũ potentẽ efficeret. Venit
g̃ ipsa forma: cui ꝓformandũ erat liberuz
arbitriũ: qa vt ꝑstinã recipet formã. ex illa
erat reformãdũ ex q̃ fuerat ⁊ formatũ. For
ma aũt sapiẽtia est. Cõformatio vt faciat
imago in corpore: qd̃ forma facit in orbe.
Porro illa attingit a fine vsq; ad finẽ for
titer ⁊ disponit oia suauit̃. Attingit a fine
vsq; ad finez. hoc est a sũmo celo vsq; ad
inferiores ptes tre: a maxio angelo. vsq;
ad minimũ ꝑmiculũ. Attingit aũt fortit̃
nõ q̃dẽ mobili. discursione: vel locali diffi
nitiõe: vl' diffusiõe. vl' subiecte creature tm̃
admiꝗstratione officiali: sz substãtiali qua
dã vbiqz p̃sentia. et fortitudine: qz vtiqz
vniuersa potẽtissime mouet ordiat admi
nistrat. ⁊ hec omnia nulla cogit̃ facere ne
cessitate. Nec em̃ aliq̃ in his laborat diffi
cultate sed disponit oia suauit̃ placida vo
lũtate. Vel certe attingit a fine vsqz ad fi
nẽ. hoc est ab ortu creature vsqz ad finẽ de
stinatũ a creatore. siue in quẽ vrget natu
ra: siue quẽ accelerat cã: siue quez concedit
grã. Attingit fortit̃ dũ nil hoꝝ euenit: qd̃
nõ prout vult potẽti pordinet ꝓuidentia.
Si g̃ liberũ arbitriũ suo conet̃ pesse corpi
vt pest sapia orbi attingẽs et ipsam a fine
vsqz ad finẽ fortit̃ imperãs. sez singul' sen
sib⁹ ⁊ artub⁹ q̃tenus non sinat regnare pec
catũ in suo mortali corpore: nec mẽbra sua
det arma inich̃tati: sed exhibeat fuire iusti
cie. et ita iã nõ homo seru⁹ peti. cũ peccatũ
nõ fecerit a quo vtiqz liberat⁹ iã est liber
tate ꝓsily. iã suã incipiet vẽdicare dignita
tẽ dũ diuine in se imagini cõdignã vestie
rit sil'itudinẽ: immo antiquã recuperaue
rit venustatẽ. Curet aũt homo agere non
minus suauit̃ q̃ fortit̃. hoc est nõ ex tristi
cia aut ex necessitate. qd̃ est iniciũ nõ pleni
tudo sapiẽtie sed ꝓmpta ⁊ alacri volũtate
q̃ facit acceptũ sacrificiũ. qm̃ hylarẽ dato
rẽ diligit de⁹. Sicqz p oia imitabit̃ sapiẽ
tiã dũ ⁊ vicijs resistet fortit̃: et in ꝓscentia
requiescet suauit̃. Verũ precemur eũ. cui⁹
ad talia exẽplo ꝓuocamur: indigem⁹ em̃
auxilio: q̃ ipsi vicz p ipsam ꝓformemur at
qz in eandẽ imaginẽ trãsformemur a clari
tate in claritatẽ tanq̃ a dñi spũ. Ergo si a
dñi spũ. iã nõ a libero arbitrio. Nemo pro
inde putet iõ dictũ liberũ arbitriũ q̃ equa
int̃ bonũ ⁊ malũ ptãte aut facultate verse
tur: cũ cadere p se q̃dẽ poterit. nõ aũt resur
gere nisi p dñi spm̃. Alioq̃n nec de⁹ nec an
geli sancti cũ ita sint boni: q̃ nõ possunt eẽ
mali: p uaricatores autẽ angeli: cũ ita sint
mali vt iã nõ valeant eẽ boni liberi arbi
trij esse dicunt̃ Sz ⁊ nos illud post resurre
ctionẽ amissuri sum⁹: qñ vtiqz inseparabili
ter alij bonis: alij malis admixti fuerim⁹.
Cetez nec ds caret libero arbitrio nec dia
bolus. qm̃ q̃ ille nõ pot̃ esse malus nõ in
firma facit necessitas sz firma in bono vo
lũtas ⁊ volũtaria firmitas: quodqz is nõ
valet i bonũ respirare. nõ aliena facit vio
lẽta oꝑressio. sz sua ipius ĩ malo obstina
ta volũtas: ac volũtaria obstinatio. Nũc
igit̃ ex eo poti⁹ liberũ arbitriũ dicit̃ q̃ siue
in bono sive i malo eque liberã facit volũ
tatẽ: cũ non bon⁹ quispiã. nec item malus
debeat. aut esse valeat nisi volẽs. Tali iã
ratiõe nõ incõgrue dicet̃ ad bonũ se et ma
lũ hẽe equalit̃. q̃ vtrobiqz videlicz par sit
ei. non equidẽ in electiõe facilitas: sed i vo
luntate libertas. Hac sane vt dictũ est: di
gnitatis prerogatiua rationalẽ singulari
ter creaturã conditor insignuit. q̃ quẽad
modũ ipse sui iuris erat: sicq; ipius volũ
tatis: nõ necessitat⁹ erat. q̃ bon⁹ erat: ita ⁊
illa quoqz sui quodãmodo iuris ĩ hac p
te existeret q̃tenus non nisi sua volũtate.
aut mala fieret et iuste dãnaret̃. aut bona
maneret ⁊ merito saluaret̃. non q̃ ei ꝓpria
posset sufficere ad salutez voluntas. sed q̃
eam nullaten⁹ sine sua volũtate cõsequere
tur. Nemo quippe saluat̃ inuit⁹. nã qd̃ le
git̃ in euãgelio. nemo venit ad me nisi pa
ter meus traxerit eũ. item in alio loco. cõ
pelle intrare nihil expedit: qz ꝓfecto quan
toscunqz cõpellere vel extrahere videatur
ad salutẽ benignus pater q̃ omẽs vult sal
uos fieri. nullũ tamẽ iudicat salute dignũ
quẽ ante non probauerit volũtariũ. Hoc
quippe intendit: eũ terret: aut petit: vt fa
ciat volũtarios: nõ saluet inuitos: quates
tus dũ de malo mutat volũtatẽ. in bonũ

transferat:non auferat libertatē. Quanq̃ tñ nō semp inuiti trahimur:nec em̃ cecus aut fessus cōtristat:cū trahit. ⁊ paulus ad manus tractus est damascū:nō vtiq̃ inuitus. Trahi deniq̃ spūaliter volebat:et ꝗ xpm magnope flagitabat in cāticis. Trahe me inq̃t post te:in odorē currem⁹ vngētoꝝ tuoꝝ. Deinde qd̄ e regiōe sēptum est. vnusq̃sq̃ temptat a ꝓpria ꝯcupiscētia abstract⁹ et illect⁹:⁊ illud: corp⁹ qd̄ corrūpit aggrauat aiam:⁊ depmit terrena inhabitatio sensuz multa cogitantē.et itē illō apli Inuenio aliā legem in mēbris meis repugnantē legi ment⁹ mee ⁊ captiuū me ducētē in lege pcti q̄ est in mēbris meis.hec oia putari possunt cogere voluntatē ⁊ ꝓpipere libertatē. At ꝓ quātislibet q̄s intus forisue tēptationib⁹ vrgeat:libera: q̃q̃ tuz ad arbitriū ꝓfecto spectat.semp volūtas erit libere q̄ppe de suo nihilomin⁹ cōsensu iudicabit. Quantū aūt ptinet ad ꝯsiliuz: siue cōplacitū carnis interim ꝯcupiscētia: vitecq̃ miseria reluctāte.min⁹ quidez seli berā sentit:sz prorsus non malā.dū malo nō ꝯsentit Deniq̃ paulus q̄ captiuū se in legē pcti trahi cōquerit.haud dubiū quin ex minus plena libertate ꝯsilij.ꝯsensuz tñ sanū.atq̃ in bono q̄z iam ex magna ꝓte se hēe liberū gloriat. ia nō inquies ego operor illud. Vñ hec ꝯfidis o paule: qm̄ consentio inq̃t legi dei.qm̄ bona est. ⁊ rursum Cō delector em̃ legi dei:qm̄ bona est scōm interiorē hoiez. Oculo existēte simplici totū corp⁹ lucidū esse pſumit. Sano ꝯsensu tractū licz pctō. vel captiuū miseria. libeꝝ se tñ in bono pfiteri nō dubitat. Vñ et fidens generalit infert. Nihil g̃ damnationis est his q̄ sunt in xpo iesu. Sz videamus de his q̄ penaꝝ mortisue timorē fidē ꝗbotenus negare cōpulsi sunt.ne forte iuxta hanc assertionē. aut culpa nō fuerit. q̄ vel voce negauerūt. aut cogi ī culpā ⁊ voluntas potuerit. vt vellet vicz hō. q̄ eum etiā nolle ꝯstiterit. ⁊ sic pterit liberū arbitriū. Qd̄ qz impossibile erat. velle q̄ppe ⁊ nolle:idē eodem tpe nō poterat. querit vñ malū nequaq̃ volentib⁹ debuit imputari. Neq̃ em̃ tale est hoc quale originale peccatū. quo nō solū nō cōsentiens. verū pleruncq̃ et nesciens. alia rōne cōstringit nec dū renat⁹ baptismate. Exēpli causa venisat in mediū petrus aplus.ipe q̄ppe visus est negare veritatē cōtra ꝓpriam volūtatē. Siquidē aut negare aut mori necesse erat Mori timēs negauit. Negare nolebat sz magis nolebat mori. Itacq̃ inuitus q̄dez sed negauit.tñ ne morerek. Quasi lingua ⁊ nō volūtate.loq̃ hō cōpulsus est qd̄ nolebat.nō tñ velle aliud q̃q̃ volebat. lingua mota est ꝯtra volūtatē. Sz nunq̄d et mutata est volūtas.Quid em̃ volebat Prorsus qd̄ erat xpi esse discipulus. Quid loq̃bat. Non noui hoiem. Cur ita. Mortez euadere volebat. Sed q̄d istud crimis fuit. Duas apli tenem⁹ volūtates. Vnam qua voluit.nō mori penit⁹ inculpabilem alterā ⁊ multū laudabilē q̄ sibi ꝯplacebat q̄ esset xpian⁹: In quo g̃ culpabit. An in eo q̄ mētiri q̃q̃ mori maluit Hec plane volūtas rephensiōe digna fuit:quia corpis magis q̃q̃ aie voluit fuare vitā. Os nēpe qd̄ mentit occidit aiam. Et peccauit g̃ et nō absq̃ ꝯsensu ꝓprie volūtat⁹ infirma q̄ dē ⁊ miserrime sz male libere Peccauit autē nō spernēdo aut odiendo xpm sed se nimis amādo. Nec in hūc puersuz amorez sui volūtatē met⁹ ille subit⁹ cōpulit.sz etiam ꝯuicit. Ia tūc pculdubio talis erat:sz nesciebat cū ab illo:quē latere nō poterat. audiuit.priusq̃ gallus cātet ter me negabis. Ille itacq̃ voluntat⁹ infirmitas p incussuz timorē. mota nō orta notū fecit q̃tenus se:q̃ten⁹ xpm amauerit. Notū aūt nō xpo:sz petro. Nā xps aū sciebat q̄d esset in hoie. Quaten⁹ g̃ xpm diligebat. adest ꝓprius negādo. nō est q̄dē passa illa volūtas: vt ꝗ se loqrek.q̃tenus ꝗ o p se:volūtarie p culdubio ꝯsensit vt p se loquerek Si xpm nō amasset. nō negasset inuit⁹. Veruz si se ampli⁹ nō amasset:nō aliq̃tenus negasset Fatendū igit hoiem fuisse cōpulsuz.volūtatē ꝓpriā.⁊ si nō mutare occultare tñ. Cōpulsum quidē nō inquā recedere ab amore dei.cedere tamē aliquātulū amore sui. Quid ergo forte dissoluta est tota supior assertio de libertate volūtatis.qz nimiruz inuenta est cogi potuisse volūtas. Et plane:sed si cogi ab aliquo potuit q̃q̃ a seipsa. Quod si ipsa coegit cōpulsa.et cōpellens. vbi amittere.ibi recipere visa est libertatē

Vim quippe intulit sibi ipa aca se ptulit. Porro q a se volūtas ptulit. ex voluntate fuit. Qd ex voluntate fuit. iā non ex necessitate. sed voluntariū fuit. Si aūt volūtariū z liberū. Quē sua deniq ad negandū voluntas cōpulit. Cōpulsus est: qz voluit. Immo nō est compulsus. sed cōsensit. z nō aliene potentie. sed ꝓprie voluntati. illi vtiq. qua morte oīmode voluit euadere. Alioquin qñ vox mulierculē linguā sacrā in verba formare nefanda voluisset: si nō lingue dña volūtas annuisset. Deniq cū se a sui postmodū illo tēperauit amore. et xpm cepit. vt debuit toto corde. tota anīa tota ꝓtute diligere. iam nullis valuit minis. vel penis extorqueri aliquatenꝰ volūtati dare linguā. arma iniqtati. sed potiꝰ audacter accōmodans veritati. Obedire inqt oportet deo. magisq hoiby. Et sane gemina cōpulsio. fm quaz pati aliqd aut agere cōtra ꝓpriā cogimur volūtatē Quarū passiua quidē. sic em ꝓma illa recte nominat: pōt nōnunq fieri absq ꝓsensu volūtario patientis: sed actiua nunq. Proinde malū: qd fit in nos: siue de nobis: nō est imputandū nob: si tñ inuitis. Ceteruz qd fit z a nobis: iam nō sine culpa est volūtatis. Velle plane cōuincimur. q nō fieret si nolemꝰ. Est g cōpulsio quedā etiam actiua sed nō hz excusationē cū sit z voluntaria. Cogebat xpianus negare xpm: z qdem dolēs: nō tñ nisi volēs volebat nimirū gladiū vitare feriēt. Atq illa talis volūtas intus ꝓsidens os aperiebat: nō gladius qd foris apparebat Porro talē esse voluntatē illā cōuincebat gladius. non cogebat. Ipsa igit se in culpā nō gladius compellebat. Deniq in qbꝰ sana erat illa voluntas: occidi poterāt: flecti neqbāt. Hoc est q eis predictū fuerat Facient in vos q cunq voluerint: sed in mēbra nō in corda Non vos facietz: que ipi voluerūt: sed ipi facient. vos patiemini. Membra crucia būt. sed voluntatē non mutabūt. Sentiēt in carne. anime aūt nō habebunt. quid facient. Sit licz patientis corpus in potestate torquentis. sed voluntas est libera. Infirma si fuerit sentiendo cognoscēt non esse cogent: si nō fuerit. Sane infirmitas eius a seipa est. sanitas ꝓo nō a se: sed a dñi spiritu. Sanat autē: cū renouat. Porro renouat: cū quēadmodū docet apostolus speculando gloriā dei in eandē imaginē trāsformatur a claritate in claritatē: hoc est de virtute in virtutē tanq a dñi spiritu. Inter quē vtiq diuinū spiritū: z carnis appetitū. tenet mediū quendā locū id: qd dicitur in homie liberū arbitriū. i. hūana voluntas: et tanq in dextero latere montis admodū ardui inter vtrunq pēdens. ita in appetitu infirmat p carnez: vt nisi sedulo spūs adiuuet infirmitatē eius per gratiā. non solū non valeat iusticie. que est iuxta prophetā. sicut mōtes dei. ascendendo de ꝓtute in virtutē apprehendere culmen: sed etiam se vicio semp in viciū suo ipsius pōdere deuoluta ruat in pceps. pregrauata nimirū non solū lege peccati originaliter membris insiti. verūetiam consuetudine terrene inhabitatīōis vsualiter affectionib mollita. quod hūane voluntatz videlicet vtrunq grauamē vno breuit versiculo scriptura cōmemorat dicēs. Corpꝰ quod corrumpit aggrauat animā. z depmit terrena inhabitatio sensum multa cogitantē. Et hec duo huiꝰ mortalitatz mala sicut nō nocēt. sed exercēt nō ꝓsentientes sic nō excusant. sed dānant ꝓsentientes vt nec salus. nec dānatio vlla ratīōe sine precedenti cōsensu voluntario possit haberi. ne qua forte ex parte possit prescribi libero arbitrio. Quāobrem id quod in creatura dicit liberū arbitriū: aut iuste ꝓfecto damnatur. dum ei peccatū nulla vi preiudicat extrinseca: aut misericorditer saluat. cui ad iusticiā nulla sufficit sua. Sane i his omnib cogitet lector originalis peccati prorsus excipi rationez de libero arbitrio. nec extra ipm querat damnationis causa. qd iam nō damnat nisi propria culpa. nec ab ipso salutis merita. qd saluat sola misericordia. Cuius quippe conatus ad bonuz et casti sunt. si a gratia nō adiuuent. z nulli. si nō excitent. Ceterū in malū sunt proni dicēte scp̄tura. sensus. z cogitatīōes hominū ab adolescētia sua ad malū pna sūt Proinde nō ei a se: vt dictū est. sz desursuz potiꝰ a pre luminū descēdere poterūt: si tū int data optia. z dona ꝓfecta ipius merito p quē salus eterna exquirit. deputētur.

Deus aūt rex noster ante secula opat⁹ est
salutē in medio terre dona sua q̄ dedit ho
minib⁹ in merita diuisit: ⁊ p̄mia. vt p̄sen
tia p liberā possessionē nostrā interim fie
rēt merita. ⁊ futura p gratuitā sponsionez
expectarem⁹. imo expectarem⁹. vt debita.
Que vtraq̄ paulus cōmemorās habetis
inq̄t fructū vr̄m in sanctificationē. finē ve
ro vitā eternā. Itē ⁊ nosip̄i. ait primitias
spūs hn̄tes ingemiscim⁹. adoptionē expe
crantes filiorū dei: primitias spūs vocās
sanctificationē. i. virtutes q̄bus in p̄ncia
rum sanctificamur a spū: vt merito conseq̄
mur adoptionē. Rursum in euangelio ea
dem seculo abrenūciati ꝓmittit vbi dicit.
centuplū accipiet. ⁊ vitā eternā possidebit
Itaq̄ nō liberi arbitrij sed dn̄i est salus.
immo ip̄e salus. ip̄e via est ad salutē q̄ ait
Salus ꝓpl̄i ego suz. Qui itē ꝓhibet. Ego
sum via Se fecit viā q̄ ⁊ salus erat. ⁊ vita
vt nō gloriet omnis caro. Si ḡ bona vie
sunt merita sicut ⁊ patrie salus ⁊ vita ⁊ ve
rū est qd̄ ait dauid. non est q̄ faciat bonū.
nō est vsq̄ ad vnū. illū videlicet vnū de q̄
item dicit. nemo bon⁹ nisi solus deus. dei
sunt ꝓculdubio munera tā nostra opa. q̄
eius premia. ⁊ q̄ fecit se debitorē in illis. fe
cit ⁊ nos ꝓmeritores ex his. Ad q̄ tamen
credēda merita. dignat sibi adhibere crea
turarū mīsteria nō quib⁹ egeat. sed quib⁹
p hoc vel de q̄bus prosit. Operat ergo il
lorū salutez: quorū nōia sunt in libro vite
aliqn̄ p creaturā cū ip̄a: aliqn̄ p creaturaz
sine ip̄a: vel ꝓtra ip̄am. Multa ꝓfecto fi
unt hoībus salubria p insensibilē. et item
p irrationabilē creaturā. q̄ idcirco dici fie
ri sine ip̄a. q̄ nō queat intellectu carēs esse
vel ꝓscientia. Multa quoq̄ multoz salu
ti vtilia facit deus p malos siue angelos
siue hoīes. sed qn̄ inuitos ꝓtra ip̄os nam
dū nocere cupiētes iuuant. q̄tuz alijs va
let vtilis actio. tm̄ ipsis puersa nocet intē
tio. Porro p quos. et cū q̄bus operat⁹ de⁹
boni sūt vel angeli vel hoīes q̄ qd̄ vult de
us ⁊ agunt parit̄ et volūt. Qd̄ em̄ bono:
qd̄ ope cōpleāt: volūtate ꝓsentiūt: opus
omnino qd̄ p eos de⁹ explicat: ip̄is cōicat
Vnde paulus cū bona plurima q̄ de⁹ per
ip̄m fecerat enarrasset. nō autē ego ait: sed
gratia dei mecū potuit dicere p me Sz qz
min⁹ erat maluit dicere mecū. p̄sumens se
nō solū opis esse ministrū p effectū: sz ope
rant̄ quodāmodo sociū p cōsensum. Vi
deam⁹ nūc fm dei triplicē opationē quaz
posuim⁹: q̄d creatura q̄ pro suo ministerio
merek ⁊ illa q̄dem. p quā. ⁊ sine qua fit. qd̄
fit q̄d mereri pōt. Quid illa. cōtra quā fit
nisi iraz. Quid ⁊ cū qua fit. nisi grām. In
ꝓma itaq̄ nulla: in sequēti mala: in vlti
ma bona merita cōquirunt. Nec em̄ pecu
des: cū p eas bonū qd̄cunq̄ fit aut malū.
boni q̄ppe merent̄ aut mali. Nō hn̄t q̄ppe
vnde malo bonoue cōsentiāt. Multo au
tē min⁹ lapides: cū nec sentiāt. Letet̄ dia
bolus. vel hō malus. et cū vigeāt quigili
rōne: tam merent̄ quidē: sz nō nisi penā. p
eo q̄ a bono dissentiāt. Paulus aūt q̄ vo
lens euāgelizat: ne: si inuit⁹ dispensatio ei
tm̄ credita sit ⁊ q̄cunq̄ sil'iter sapiūt: quo
niā q̄dem ex cōsensu volūtatis obediūt. re
positā sibi esse ꝓfidūt cozonā iustīcie. Vti
tur ḡ deus in salute suo irrōnabili: ⁊ itez
insensibili creatura: tanq̄ iumento. vel in
strumēto q̄ iā expleto ope nusq̄ erūt. Vti
tur igit̄ creatura rōnabili sed maliuola. q̄
si discipline ꝓga quā correpto filio ī ignē
proijcit tanq̄ sarmentū inutile. Vtit̄ ⁊ an
gelis ⁊ hoībus bone volūtat̄: tanq̄ cōmi
litonib⁹ ⁊ adiutorib⁹ suis: quos pacta vi
ctoria amplissime mūerabit Denīq̄ pau
lus de se: suisq̄ similib⁹ audacter pnūciat.
Coadiutores dei sum⁹. Ibi itaq̄ de⁹ ho
mini benigne merita cōstituit: vt p ip̄m et
cū ipo boni q̄ppiaz opari dignant̄ instru
at. Hinc coadiutores dei ⁊ cooperatores
spūsci ⁊ promeritores regni nos esse p̄su
mim⁹ qn̄ p cōsensuz vtiq̄ volūtariū diui
uine volūtati ꝓiūgimur. Qui digit̄ Hoc
ḡ totū liberi arbitrij op⁹. Hoc solū est ei⁹
meritū qd̄ cōsentit̄. Et prorsus nō q̄dē. q̄d
vel ip̄e ꝓsensus: in q̄ omne meritum cōsistit:
ab ipo sit cū nec cogitare q̄dē qd̄ min⁹ est:
q̄ cōsentire aliq̄d a nobis q̄si ex nob⁹ suffi
cientes sum⁹. Verba nō sunt mea: sed apl̄i.
q̄ omne: qd̄ bonū pōt esse. i. cogitare et vel
le ⁊ proficere pro bona volūtate. attribuit
deo. nō suo arbitrio. Si ergo de⁹ tria hec.
hoc est bonū velle cogitare. et pficere opa
tur in nobis. primū ꝓfecto siue nob⁹. secun
dū nobiscū. tertiū p nos facit. Siquidez

imitando bonã cogitationez nos ꝓuenit: immutãdo etiã malã voluntatẽ sibi ꝑ cõsensum iũgit ministrãdo etiã consensui facultatẽ foris ꝑ aptuz opus nob internus opifex innotescit. Sane ipsi nos ꝓuenire nequaq̃ possum⁹. Qui aũt bonũ neminẽ inuenit: neminẽ saluat: quez nõ ꝓuenit. A deo ergo sine nob sit nostre salut⁹ exoz diũ nec ꝑ nos vtiq̃ nec nobiscũ. Verũ cõsensus ⁊ opus: ⁊ si nõ ex nob: nõ tñ iã sine nobis. Nec ꝑmũ itaq̃. in quo ꝓpe nihil nos facim⁹. nec vltimũ qõ plerunq̃ extoꝛquet aut timoꝛ inutilis. aut simulatio dãnabilis: sed tm̃ medium nob reputet in meritum. Sola nanq̃ interdũ bona volũtas sufficit. Cetera nõ ꝓsunt: si sola defuerit. Non ꝓsunt dixerim: sed agenti nõ cernẽti. Valet itaq̃ intrẽtio ad meritũ actio ad exẽplũ. vtrunq̃ ꝓuenies cogitatio tm̃ mõ ad excitandũ. Cauendũ ꝗ ne cũ hoc inuisibiliter intra nos. ac nobiscũ actitari sentim⁹ aut nr̃e volũtati attribuam⁹. que infirma est. aut dei necessitati. q̃ nulla est. sed soli gr̃e. q̃ plenus est. Ipa liberũ exercitat arbitriũ cũ semiat cogitatũ. sanat cũ immutat affectũ. roboꝛat. vt ꝓducat ad actum. seruat ne sentiat defectũ. Sic aũt ista cũ libero arbitrio operat⁹. vt tñ illud in ꝑmo ꝓueniat in ceteris cõmitet⁹. Ad hoc vtiq̃ ꝓuenies vt iam sibi deinceps cooperet⁹. ita tñ q̃ a sola gr̃a ceptũ est parit⁹ ab vtroq̃ ꝓficit⁹. vt mixtim nõ singillatim. simul nõ vicissim per singulos ꝓfect⁹ operent⁹. nõ ꝑtim gr̃a partim liberũ arbitriũ. sed totũ singula opere indiuiduo ꝓagant. Totũ quidẽ hoc. et totũ illa. sed vt totũ huic. vel in hoc. sicto tũ ex illa. Credim⁹ placere lectoꝛi. q̃ a sensu apostoli nunq̃ recedim⁹. et q̃ q̃ versuz euaget⁹ oꝛo in cadẽ pene ipius ꝗba frequẽter reaccedim⁹ Quid nostra aliud sonant q̃ illud. Ergo neq̃ volẽtis. neq̃ currẽtis. sed dei miserẽtis est. Quod sane ideo non dicit q̃si quis vellet. aut currere possit i vanũ. sed q̃ is. qui vult. ⁊ currit. nõ in se. sed in eo. a quo accepit. ⁊ velle. ⁊ currere. debeat gl̃iari. Denq̃ ait. Quid habes qõ nõ accepisti. Crearis. sanaris. saluaris. quid hoꝛũ tibi ex te hõ. Quid hoꝛũ ꝗo est possibile libero arbitrio. nec creare qui nõ eras nec iustificare peccatoꝛẽ: nec moꝛtuus poteras teipm̃ suscitare. vt cetera ꝑtermittaz bona aut saluandis reposita. Qõ dicim⁹ de ꝑmo. patet ⁊ vltimo: sz ⁊ de medio nemo dubitat. nisi qui ignoꝛãs dei iusticiaz et suam volẽs cõstituere. iusticie dei nõ est subiectus. Quid em̃ agnoscis dei creãtis potentiã. saluãtis gratiã. ⁊ sanantis ignoras iusticiã. Sana me ait domine. ⁊ sãna boꝛ. saluũ me fac ⁊ salu⁹ eroꝛ. quoniã laus mea tu es Iste iusticiã dei agnoscebat. a q̃ equetam sperabat saluari a petõ. q̃ a miseria liberari. Et ideo laudẽ suã illuz non immerito statuebat. Propk̃ hoc et dauid ingeminãs. non nob domie inquit nõ nobis. sed nomi tuo da gloriã. Quod vtrãq̃ a deo stolã ⁊ iusticie. scz dei expectaret: ⁊ glozie: vel gr̃e. Quis est q̃ ignoꝛat dei iusticiã. Qui seipm̃ iustificat. Quis est: q̃ se ipm̃ iustificat. Qui merita sibi aliũ de: q̃ a gratia ꝓsumit. Cetera q̃ fecit. qõ saluaret. etiã dat vnde saluet. Ipe inq̃ merita donat q̃ fecit: q̃bus donaret. Quid retribuã inq̃t dño ꝓ oĩbus nõ que tribuit mihi. sed q̃ retribuit mihi. Et qõ est et qõ iustus est: a deo cõfitet⁹. ne si vtrũlibet negaret vtrũq̃ ꝑderet amittẽdo vtiq̃ vnde iustus est. Vnde ⁊ se donãdo qõ esset. sic vt tertio loco inuenit qõ vicissim rependeret Calicẽ ait salutaris accipiã. Calix salutaris. sanguis est saluator⁹. Ergo si deest tibi oĩno de tuo: qõ vel fecũdis dei donis retribuas. vñ tibi salutẽ ꝓsumis. Nomẽ domini inq̃t inuocabo. Quod nimirũ q̃cunq̃ inuocauerit. salu⁹ erit. Igit q̃ qui recte sapiũt. triplicẽ cõfitent⁹ opationẽ nõ quidẽ liberi arbitrij. sed diuine gr̃e in ipso. siue de ipo Prima creatio. Secũda reformatio. Tertia cõsummatio. Primo nãq̃ in xpo creati sum⁹ in libertatẽ volũtatis. secũdo reformamur ꝑ xpm̃ in spirituz libertatis: cũ xpo. deinde cõsumandi in statũ eternitatis. Siq̃dẽ qõ nõ erat in illo creari oporuit. q̃ erat per formã q̃ illũ reformari deforme. mẽbza nõ perfici: nisi i capite. Qõ vtiq̃ tunc cõplebit⁹ cum oẽs occurrem⁹ in virũ perfectũ: in mensurã etatis plenitudinis xpi. quãdo apparente xpo vita nr̃a apparebim⁹ et nos cũ xpo in gloria. Cũ igitur cõsummatio habeat fieri de nobis siue etiã in nob nõ autẽ a nobis. creatio ꝗo

facta sit ⁊ siue nob. sola incē nobiscū quo dāmodo fit p cōsensum volūtariū nr̄m q̄ in merita nobis reputat reformatio. Ipa sunt ieiunia nr̄a. vigilie. cōtinentie: opaq̄ misericōie. ceteraq̄ virtutū exercicia p q̄ vtiq̄ constat interiorez hoiem nr̄m renouari de die in die. dū et intentio terrenis incurvata curis de ymis paulatim ad supiora resurgit. et affectio circa carnis desideria languēs. sensum in amore spūs cōualescit. ⁊ memoria veteq̄ opeq̄ turpitudie sordēs nouis bonisq̄ actib⁹ cādidata indies hylarescit. In his nēpe tribus interior renouatio cōsistit. s. intentiōis. puritate. affectionis. recordatiōe bone operationis. p quaz sibi bene conscia memoria enitescit Verū hoc cū certū sit diuino in nob⁹ actari spū. dei sunt munera. Quia ꝓo cū nr̄e volūtatis assensu: nostra sūt merita. Nō em̄ vos estis inq̄t. qui loquimini. sed spūs patris vestri q̄ loquit in vobis. Et apl's. An experimentū eius q̄ritis inq̄t. qui in me loq̄tur xp̄s. Si q̄ xp̄us. aut spūsanct⁹ loquit in paulo nō etiā itidem operat in ipo. non em̄ loquor ait: quē p me non efficit deus. Quid q̄ si nō pauli sed dei loquētis i paulo: vel operantis p paulū. ⁊ ꝓba sunt ⁊ opa. vbi iā pauli merita. Ubi est qō tam fideiter aiebat. bonū certamē certaui: cursuz cōsumaui. fidē seruaui. De reliquo reposita est mihi corona iusticie. quaz reddet dn̄s in illa die iust⁹ iudex. An in eo ꝓfidit forte coronā esse repositā sibi. q̄ p ipm ipa fiebant Sz multa p malos angelos siue homines fiūt bona: nec tamē reputant illis in merita. An qz potius cū ipo: hoc est cū eius bona volūtate fiebant Nā si inuitus inq̄t euangelizauero. dispēsatio mihi credita est. Si aūt volūtate gloria mihi est. Ceterū si vt ipa volūtas. de qua oīne meritū pēdet ab ipso paulo nō est: quo pacto eā: quā presumit sibi repositā: coronā vocat iusticie. An qm̄ iuste iā ex debito req̄rit: quodcūq̄ vel gratis pmittit. Denicq̄ ait. Scio cui credidi. ⁊ cert⁹ sum. qz potēs est depositū meū seruare. Dei pmissum suum appellat depositū. Et ideo qz credidit pmittenti: fidenter pmissum repetit. Promissum q̄dem ex misericordia. sed iā ex iusticia psoluendū. Est ergo q̄ paulus expectat. coronā iusticie: sed iusticie dei nō sue. Justū quippe est. vt reddat qō debet. Debet aūt. quod pollicitus est. Et hec est iusticia. de qua p̄sumit apostolus. pmissio dei. nesi eam cōtempnēs suā velit statuere iusticie dei non sit subiect⁹. cuius tamē sue iusticie ipm deus voluit hēre cōsortem vt ⁊ corone faceret pmeritorē. cū operū. q̄ bus erat illa promissa corona hēre dignatus est coadiutorē. Porro coadiutorez fec cū fecit volentē: hoc est sue volūtati cōsentientē. Itaq̄ voluntas in auxiliū. auxiliū reputat immeritū. Si ergo a deo voluntas est. ⁊ meritū. nec em̄ dubiū quin a deo sit ⁊ velle ⁊ pficere pro bona volūtate. de⁹ igit auctor est meriti. qui ⁊ voluntatē applicat operi. et opus applicat voluntati. Alioquin si ꝓprie appellent. ea que dicim⁹ nr̄a merita. spei quedā sunt semiaria. charitatis incēti ua occulte p̄destinatiōis iudicia futura felicitatis p̄sagia. via regni nō causa regnandi. denicq̄ q̄s iustificauit nō q̄s iustos inuenit: hos ⁊ magnificat.

Diui Bernardi abbatis ad dominū abbatē Columbensem in tractatum sequentem epistola.

Domino abbati Colūbensi frater bernardus abbas dictus de claraualle valere in dn̄o semp. Rescriptū meū ad epl'as duorū carnotensiū monachoꝝ vob⁹ primū. vt promiseraz. destinare curaui. Ubi ⁊ aliud quoq̄ impletū est. qō iussistis. nā cū breuiter rescribere decreuissem. et epl'is epistolā tm̄ reddere velle cepissem hortatu vestro in libri: vt cernitis longitudinē protraxi stilū vt etiā in plurib⁹ plures possint edificari. Qō opus. cū a vobis perlectū fuerit: tūc nō ipsis: ad quos factū est: sz corū p̄us reddat abbati: ⁊ sic demū ad ipsos si iusserit abbas pueniat. Monachi em̄ sunt. ⁊ ex lege sue regl'e sine nutu sū abbatis sicut dare ita ⁊ accipe datas phibētur epistolas. Nam ⁊ ob hoc maxime diu sicut scitis: multa licet rogatus ab eis. respondere tardaui: qz vt mihi videbatur ignorāte abbate scribere illas epistolas: ⁊ mittere presumpsissent. Nec falso id suspicatus sum: vt postmodum liquido cōperi.

Ego cepto operi: qd̄ quidē legentib̄ appa
rebit epistole nomē in diderā: sed quoniaꝫ
pro noie modū vestro obuiāte mandato:
vt promiserā: nō seruaui: liber si iudicat̄.
nō epistola censeat. Et quia inter multas
questiōes que ibi a me soluunt: id ꝑcipue
subtilius: vtiliusq̄ ꝑtractat. quenā liceat
p̄cepta: et ꝑ quos et quatenus dispensari.
det ei titulus de p̄cepto ⁊ dispensatiōe: ni
si forte vobis aliud cōgruentius videat.

Diui Bernardi abbat̄ in tractatū de p̄cepto ⁊ dispēsatiōe ꝓlogus.

QUa mente iā tacebo: qua fronte tamē loquar: Crebris epistolis ⁊ nūcijs cogitis me. aut propriā prodere impericiā. aut officiū rēuuere charitatis. At ego malēs sine illa: que inflat. q̄ absq̄ illa. q̄ edificat inueniri. victus tandē p̄cibus vtis duris in icio nodis vngues teneros ⁊ vt ego vereor. nō aliud q̄ terrendos. Sed hoc incassum. Nam mea me. vt scribit̄ ⁊ p̄scribit̄. tā absentis scripta. q̄ verba p̄sentis arguunt excusancē. Quis em̄ tam relinquit̄ mihi in illis de impossibilitate causandi locus. p̄sertim apud nos. q̄ ex ore. et ex corde meo satis certū tenere vos creditis. quātum possum in talib̄. Fidei proinde vestre nō meo fides ingenio abyssum ingredior q̄stionū. nesciēs: de⁹ scit qua emersur⁹. prestio charitas erit vtinā ita ⁊ veritas. Si q̄ minus excuser effectū defect⁹ potius ingenij. voluntatē certe nō culpabitis. Tentabo aūt easdez. si potero. q̄stiunculas sub epl'ari cūctas breuitate redigere ⁊ si nō epistola breui. Hirū siquidez nō est. si fuero ego lōgior in exponēdo cuz vos tantū eas exponēdo duas ⁊ ipsas satis longas epistolas texueritis.

Tractatus.

PRima igit̄ questio ꝓtra regulā vestram versat de qua nisi fallor. aut reliq̄ omēs. aut pene omēs oriunt. Queritis nempe regularis illa institutio quomō ⁊ quaten⁹ sit pensanda ꝓfitentib̄ eam. vtrū videlicet cūcta que continet. putanda sint esse p̄cepta. cōsequenter et damnosa transgredētī. an cōsilia tm̄ vel monita. ⁊ ob hoc nullis. aut nō magni pōder̄ fit ipsoꝝ professio. nullius. aut nō grauis culpe ipsoꝝ p̄uaricatio. an certe quedaz sit deputāda impys. q̄dam ꝑ cōsilys reputāda. quo ꝑtim ea liceat ꝑtim nō liceat oino p̄tergredi. et si hoc vltimū det distinguī a me. tunc demū neq̄ ceteros ac ꝓpe cuiusq̄ ꝑtis limites flagitātis ne cui forte ꝑ varias sui sensus opiniōes licēti⁹ vagādi detur occasio. sicq̄ liquare culicē et camelu⁊ glutire cōtingat. si nesciat q̄tum cure vel ope sue q̄bus debeat obseruātys. Hic est q̄tum recolo. totus vīe illius partitiōis sensus. ⁊ si nō ꝓba. Quod aūt subiūgitis ⁊ ꝑgitis inq̄rere de obedientia. q̄bus gradib̄ distinguat. q̄bus claudat limitibus ad eandē arbitroz ꝑtinere diuisionē. q̄ppe q̄ in decretis regularib̄ precipua habet. et puto cū ad illā satis responsum fuerit. de ista iā nil superit qd̄ ambiguat. Itaq̄ vt sentio ego. regula sancti benedicti omī homini ꝓponit. imponit nulli. ꝑdest si deuote suscipit ⁊ tenet. nō tamē si nō suscipitur obest. Qd̄ autē in volūtate est suscipiētis. nō in potestate ꝓponētis. voluntariū merito dixerim nō necessitatē. Ac tamē hocipsum qd̄ dico voluntariū. siq̄s ex ꝓpria voluntate semel admiserit ⁊ promiserit deinceps tenendū. pfecto in necessariū ipse sibi conuertit. nec iā liberū habz dimittere. qd̄ ante tñ nō suscipe liberū habuit. Ideoq̄ qd̄ ex volūtate suscepit ex necessitate iā tenebit. q̄ oino necesse est eum reddere vota sua q̄ distinxerūt labia ipius. et ex ore suo aut cōdemnare: aut iustificari. Ceterū felix vt qui dā ait sanctorū. necessitas q̄ cogit in medius. Omnia proinde sancti benedicti instituta except̄ sane nōnullis de spiritualib̄ verbi causa charitate humilitate mansuetudine. que nō tam ipsum cōstat instituisse q̄ diu et ob hoc penitus nō esse mutāda. decetero reliqua vniuersa nō profitentibus quidē monita tantū seu cōsilia cēsenda sunt. nec grauant nō obseruata cū tamē profitentib̄ in p̄cepta p̄uaricātibus in crimina fiant. siue vt vestra vob̄ reddā vel voluntaria vel facticia. istis necessaria et tanq̄ naturalia non immerito reputent. ita sane necessaria dixerim vt ex eis minime p̄iudicet̄ necessarys rōnabilibusq̄ dispēsationib̄. Sz nō omibus cre

dita est dispēsatio nisi his dūtaxat q̄ cum apl'is dicere pūt Sic nos existimet homo vt ministros xpi ⁊ dispēsatores ministeriorū dei. Nouit aūt fidelis seruus quē constituit dōs supra familiā suā ibi tm vsurpare dispēsationē. vū bona possit hīe recōpensationē. hoc q̄ppe querit int dispensatores. vt fideliter qs inueniat. Ea eadem fortasse fidelitas a subditis nihilominus exigit in obtēperando: q̄ a prepositis in dispensando. Cōstat igit ex his q̄ dicta sunt nr̄am illā diuisionē integrā esse ac sufficiētem. si modo pſone distinguant ⁊ tpa: dū subiect̄ sit q̄dez oīs regular̄ institutio: q̄ tū dūtaxat ad corpales obseruātias pertinet aī pfessionē volūtaria: post pfessionez necessaria. plātis ꝓ ptim volūtaria vt q̄ inuēta ab hoīe: ptim necria. vt q̄ fuerit diuinit̄ instituta. Quā obrē fortassis tūc potissimū ꝯgrua ⁊ luculēta maḡ eadē diuisio appebit: si ei̊ mēbrū qd̄ dictū est necessariū: rursum ī tria hec subdiuidat stabile inuiolabile incōmutabile. ⁊ q̄dē stabile dixerim: q̄ ita est necessariū. q̄ nō cuilibz hominū illud mutare fas sit. nisi solis dispēsatoribz mīsteriorū dei. i. prepositis: vt ꝓbi gr̄a. regule sctōr̄ basilij augustini bēdicti necnō autētici canones: ⁊ si q̄ sunt alia ecclesiastica īstituta digne auctoritat̄: q̄ qm̄ a sctis tradita sunt sctā stabiliter pseuerāt: nec oino cuiusuis subiector̄ ea aliq̄ modo variare vl mutare ꝯcedit. Qd̄ tū ab hoībus: ⁊ p hoīes loco et officio illis canonica electiōe succedētes: licite int̄dū: innoxie q̄ p causis pſonis loc̄ et tpib̄ dispēsant: vbi sane q̄ hec legit: attēdat me caute dicere nō ea posse vel ab istis leuit̄ p volūtate mutari: ꝯ ex rōne fidelit̄ dispēsari. Ideo aūt hāc ipam dispēsationē talit̄ et a talib̄ recipe pūt: qm̄ nō naturalit̄ nec p se bona sunt. Porro inuēta atq̄ instituta fuerīt: nō q̄ alit̄ viuere nō liceret: ꝯ q̄ ita maḡ expediret nec plane ad aliō q̄ ad lucrū ⁊ custodiā charitatis. Quādiu ḡ charitati militāt īmobilit̄. fixa sūt: mutariq̄ oino ne ab ipis q̄dē ppositis sine offensa pūt. Ac si ecōtrario ꝯria forte aliqū charitati visa fuerint: his dūtaxat q̄b̄ hoc posse videre datū est ⁊ putidere creditū est: nōne iustissimū esse liquet: vt q̄ p charitate inuēta fuerūt: p charitate quoq̄ vbi expedire videt̄ vel omittant̄ vel int̄mittant̄: vel in aliud forte cōmodius demutent̄. Sicut e regione iniquū proculdubio foret si statuta pro sola charitate cōtra charitatē tenerent̄. Tenent ḡ fixam firmāq̄ immobilitatē etiaz apud prelatos q̄ ex stabili necessitate sunt sed q̄tenus charitati deseruiūt. Nūq̄d autē hoc ego vel solus sentio vel ꝓmus dico An nō hocip̄m ⁊ papa gelasi̊ sensit. Ait siquidē vbi necessitas nō est: incōmutabilia maneāt patrū sanctor̄ decreta: leo quoq̄ papa inquit: vbi necessitas nō est: nullo modo sanctor̄ patr̄ instituta violent̄. Et infert. Vbi ergo necessitas fuerit ad vtilitatē ecclie qui potestatez hz ea dispēset. ex necessitate em̄ fit mutatio legis. Necessarium deinde qd̄ immobile noiaui id intelligo: qd̄ non ab hoīe traditū: sed diuinitus promulgatū: nisi a deo q̄ tradidit mutari oino nō patit̄: vt exēplī causa. nō occides. nō mechaberis. nō furtū facies ⁊ reliqua illius tabule legisscita: q̄ ⁊ si nullaz prorsus humanā dispensationē admittūt: nec cuiq̄ hominū ex his aliq̄ mō soluere. aut licuit. aut licebit. Dōs tū horuz qd̄ voluit qm̄ voluit soluit. siue cū ab hebreis egiptios spoliari. siue qm̄ ꝓpheram cū muliere fornicaria misceri p̄cepit. Quorū vtiq̄ alteruz quid nisi graue furti facin̊. alterū. q̄d nisi flagitij turpitudo reputaret̄. si non excusasset vtrūq̄ factū auctoritas imperātis. Sane vbi simile aliq̄d aliquādo a sanct̄ hominib̄ fuisse legit̄ vsurpationē scriptura non indicāte. quod deus ita preceperit. aut eo peccasse faciendū est sicut homies. aut certe sicut ꝓphetas familiare dei consiliū cepisse. Vnde ⁊ vnū exēplu pono. qd̄ occurrit de samsone. qui seip̄m vnacū hostibus oppimens interfecit. Qd̄ vtiq̄ factū si defendit̄ nō fuisse peccatū. priuatuz habuisse consiliū indubitant̄ credendus est. ⁊ si de scriptura hoc nō habeamus.

Iam ꝓ incōmutabilē necessitatē quid accipi velim equidez nil congruentius q̄ q̄ diuina ita constat ⁊ eterna ratiōe firmatum. vt nulla ex causa possit. vel ab ipso deo aliquaten̊ inmutari. Sub hoc genere est oīs illa sermonis dōnici in mōre habiti spiritalis traditio. ⁊ quicq̄d de dilectio

ne. humilitate. mãsuetudine: ceterisq; virtutibus tam in nouo q̃ in veteri testamẽto spiritualiter obseruandum contraditur. Hec quippe talia sunt: q̃ nec licet nec expediat aliqn̄ nõ haberi. Eo siquidẽ immobiliter: quo ⁊ naturaliter bona nunq̃ nisi innocenter nunq̃ nisi salubriter aut imperãtur aut obseruanꝯ: omni tempore morte contempta custodita salutem opanꝯ.

Primam ergo necessitatem sua cuiq; fecit in promittendo voluntas. secundã precipientis dei auctoritas. tertiam precepti dignitas. Differunt autẽ vt iam dictũ est quibusdam ac seinuicem gradib̄ tres iste necessitates non vna omnes sequiꝯ immutabilitatis firmitas. nam ex prima q̃dem quod efficiꝯ: ⁊ si non penitus ĩmutabile: tamen vix mutabile esse constat: dum solis id liceat mutare prelatis: ⁊ hoc non nisi fideli ⁊ prouida dispensatione. Quod vero fit ex sequenti: que ⁊ maior ista est: pene iam incõmutabile. soli quippe deo mutabile esse superius demõstratum est. porro qõ de nouissima fit tanq̃ omniũ maxima omino incõmutabile est: vtpote qõ ne ipi quidem deo mutare liberũ est. Quod igitur nulli hominũ fas est nisi solis mutare prelatis. dici vix mutabile cõgrue potest. quod soli cõstat licere deo. dicatur pene ĩmutabile: qõ ne ipi q̃dẽ penitꝰ ĩmutabile nominetur. Que cuꝫ ita sint. vt ad ea redeã: de q̃b̄ potissimũ querik. patet q̃ ex ma q̃ pte regl'aris traditio subest eius qui preest ⁊ si non voluntati: certe discretioni. Sed dicitis. Quid ergo relinquiꝯ necessitati. Audite q̃ plurimũ. Primo quidem quicquid de spiritualib̄ in ipa regula traditum est. in manu abbatis: vt supra tactum est: nequaq̃ relinquitur. Deinde reliqua pars que in corporalib̄ constat obseruantiis ne ipa quidem in eius voluntate posita est: vt eiusdem deseruiat voluntati: sed magis charitati: neq̃ cũ abbas supra regulã est: cui semel ⁊ ipe spõtanea se professione submisit. ⁊ si qõ negandũ non est dei regula charitas regl'e sancti benedicti iure preponitur. Esto, pm̃. vt interduꝫ regule littera cedat pro tẽpore charitati: cuꝫ ratio necessitatis vel charitatis exegerit. absit tamen vt hominis cuiuspiam subdatur voluntati. Super fratruꝫ sane trãsgressiones: non super patrum traditiones constituiꝯ: qui abbas eligitur: mandatorꝫ cultor ⁊ vltor vitiorum. Arbitror nanq̃ sanctas illas obseruantias prelatorꝫ prudentie ⁊ fidei creditas. non subditas volũtati. Hinc estq̃ idem legislator in his que abbati dispensanda reliquit. caute nusq̃ vt memini voluntatem: sed aut consideratione aut dispositione aut prouidentiam: aut certe arbitriũ sed aliquid huiusmodi ponit: volens nimirũ prouidum fidumq̃ dispensatorem rationis vbi forte dispensat sequi iudicium: non sue placitum voluntatis. Vnde ⁊ intimat ei non semel q̃ de omnib̄ iudicijs suis reddituꝰ sit deo rationem. Lego profecto in regula hec consideratio penes abbatem sit. ⁊ hoc vel illud esse in prouidentia vel arbitrio seu dispositione abbatis. Vt aũt pro sua voluntate aliquid mutet me ibi legisse nõ recolo: quinimo in omnib̄ inquit omnes magistram sequanꝯ regulam. nec ab ea temere deuiek a quoq̃. Ergo nec ab ipo abbate. Omnes inquit magistrã sequantur regulam: nemo ergo suã volũtatem. Vbi sane nec abbatẽ excipi puto Videtis quãtum necessitati tribuitur: subtrahitur voluntati. Quid etiam: nonne regularꝭ ipa professio. qua se iunior subdit sponte pori eque alligat ⁊ priorem. Cõmunis equidẽ pacti pari reor vtrunq̃ necessitate teneri fieriq̃ duos per vnius sponsionem alterutrum debitores: fidelis cure vnũ altery humilis obedientie. Quid nam igitur iã voluntati relinquitur: vbi ⁊ prelatus debiti necessitate tenetur. Sed ⁊ de hoc item nõ parum prelati prescribiꝯ voluntati: q̃ is q̃ profitetur. spondet quidem obedientiam non tamen omnimodam: sed determinate scõm regulam: nec aliam q̃ sancti benedicti: vt oporteat eum qui preest nõ frena sue laxare voluntati super subditos: sz prefixam ex regula sibi scire mẽsuram: et sic demum sua imperia moderari circa id soluꝫ quod rectum esse constiterit nec quodlibet rectũ: sed h̄ tm̃: qõ p̄ dictꝰ pz̄ istituit: aut certe qõ sit fm qõ instituit. Sic se q̃ppe hz p̄ fessio. Promitto nou quidez regulam: sed obedientiam scõm regulam sancti benedi

cei non ergo fm voluntatē ꝓpositi. Proin de si professio fm illam regulā abbas meus mihi aliud forte imponere tentauerit: qd nō sit fm regulaz. aut etiā quod nō sit fm ista institutā. verbi causa basilij augustini pacomij Quenā mihi queso in hac re necessitas imminet obsequendi: soluz quippe id a me posse exigi arbitror qd promisi. Videtis ergo iam obedientie limites. qs requiritis: si modus est obeditionis tenor professionis: nec se valet extēdere potestas imperantis: nisi quatenus attigerit votū ꝓfitentis: profecto citra z vltra necnō etiā cōtra: qd aliud q̄ obediētie limites quosdam censuerim. z his suis terminis virtutem eandem circūcludi. Quāobrem quibusq̄ professus in quouis genere salutifere vite nec vltra obedientie leges cogēdus nec citra est inhibendus q̄ sua ipius videtur complecti professio: quātomin⁹ cōtra Ꝓs ergo qui in medius est vite modus prefixus: voto professione firmat⁹ tanq̄ lignum: qd erat in medio paradisi solus sine dubio legi erit subiectus: obnoxius iussioni: ergo prelati iussio vel ꝓhibitio non pretereat terminos ꝓfessionis. Nec vltra extēdi potest: nec cōtrahi citra. Nil me ꝓlatus prohibeat hoz que promisi: nec plus exigat quam promisi. Hora mea nec augeat sine mea voluntate: nec minuat sine certa necessitate. Necessitas quippe nō habet legem: z ob hoc excusat dispensationē. Voluntas ꝓo quia sola meretur retributionē etiā sola non imerito graduz altiorē vsurpat. Alioquin z absq̄ necessitate remissio voti non dispēsatio: sz ꝑuaricatio est z restrictio ꝯ voluntatē murmur est nō ꝓfect⁹ Ponant g̃ ꝓpositi metā obedientie subiectorum z votz labioz ipoz nō suoz desideriorum: monētes eos: nō cogētes ad celsiora. condescendentes eis cū necesse fuerit ad remissiora nō cadentes cū eis. Ceterū subiectus huiusce modi obedientiā q̄ voti finib⁹ cohibēt nouerit impfectam. Nā pfecta obedientia legem nescit terminis nō artatur: neq̄ contenta angustiis ꝓfessiōis largiori volūtate ferr̄ i latitudinē charitatis z ad oīne qd iniungit spōtanea vigore liberalis alacrisq̄ animi. modū non considerans in infinitā libertatē extendit. Hec est illa de qua significant apli s petr⁹: castificantes inquit corda vra in obediētia charitatis. pulcre ipam ꝑ hoc sequestrans ab illa inerti z seruili obediētia q̄dam mō nec charitati prompta sed obnoxia necessitati. Hec iusti illi⁹ cui lex posita nō ē ꝓpa ē: nō qd l'ille: pfect⁹ dēat viuere sine lege: sz qz ñ sit sub lege mīme q̄ppe ꝓtēt⁹ voto sue cuiuscūq̄ ꝓfessiōis quā sugat aisdem oriōe q̄ q̄ nec istam regula ipa tacuerit vbi monet. si fratri ipossibilia iniungunt: vt cōfidens de adiutorio dei obediat ex charitate. In eadem denicq̄ regula terti⁹ humilitatis describit gradus: vt oīni obediētia monachus se subdat maiori. Dicens q̄p pe oīno nō vult in obediendo mēsura esse contentos ꝓfessionis nō artēdere promissi debitū: nō de pacto sumere modū: sz trāsire alacriter etiā votū z obedire in oīnib⁹ Est sane quidaz obedientie limes fm tps ipa tpis extremitas: vt his sit termin⁹ obedientie qui z vite. Hūc nob maxime vnigeniti comendat exemplū q̄ fact⁹ est patri obediens vsq̄ ad mortē. Hec g̃ quotiens interrūpit: inobediētia dicit: z pcm̄ z trāsgressio seu ꝑuaricatio. Sed interest sane q̄ causa quo affectu: q̄ intentione: quo p̄cipiente: i quoue p̄cepto malū hoc comitatur. Equidē nullā prorsus ino bedientiā dico paruiducendā: nō tū oēm pari estimandā pcto. Emuero mādatū dei est nō occides Fac g̃ duos homicidas z vnū q̄dē spoliādi cupiditate: alteq̄ ꝓo necessitate sese defendēdi facin⁹ ꝓpetrasse. An non hic satis euidenter inter lepram z lepra causa separet: faciens vtiq̄ disparē valde culpā vnius eiusdēq̄ trāsgressiōis. Quid ꝓo: si hūc subita ira: illū studiosa malicia aut vetus odiū forte ad idē scelus impulerit. Nūq̄d nā sil'i pensandū erit iudicio: qd tā dissimili actū ꝯstabit affectu. Nil deinde incestu⁹ obsceniusue q̄ illas filias loth paternum vsurpasse cōcubitū: z tamen q̄s nō videat quantū euacuerit aut attenuauerit turpis nefandiq̄ flagitij reatū: pietas intentiōis z intentio pietatis. Iā ꝓo de illo q̄ p̄cepit z itē de eo qd p̄cipit huiusce mōi aduertenda erit fm rōnem distinctio vt cuius inter p̄ceptores reuerentior nobis imminebit auctoritas: eius grauior formidet offensio:

ac maioris cuiusq; mandati transgressio damnabilior extimet. Meli⁹ siquidē obedire est deo q̄ hoīb⁹ ꝛ ipis meli⁹ magistris q̄ cōdiscipulis. Porro in magistris melius nris q̄ extraneis. Quib⁹ aūt meli⁹ cōstat obedire: ipsis peculdubio ꝛ nō obedire detestabilius est. Et de mādatis similiter. Maioribꝫ q̄ppe maior. minoribꝫ minor opa nra ꝛ cura debetur. de quoꝝ etiā contemptu iuxta eandē considerationē graui or. leuiorue offensa ꝯtrahit. Porro maiora minoraq; mandata dixerim fm q̄ magis minusue velle constiterit ipm qui p̄cipit siue hoīem siue deū. Est ꝓbi gra mandatum nō furabers ꝛ est mandatū omi petenti te da: vtrūq; quidē magnū qm vtrū q̄ diuinū sed de nō furando mai⁹. Quis em nesciat equissimo deo nō eque displicere tenaces. atq; fures ꝛ quia de duob⁹ mal⁹ plus velit nos tenere nostra q̄ tollere alie na: ꝛ ita minus peccare q̄ nō tribuit sua q̄ q̄ nō sua furat. Sed in mādatis hominū rara equalitas inuenit. cū pro varijs necessitatibus vel vtilitatib⁹ agendoꝝ iniungentiuꝫ affectio varie quodq; putauerint rectius vel cōmodius: hoc amplius cupiant ꝛ exigāt obseruari. tam ergo qualitas p̄ceptoꝝ q̄ auctoritas precipientiū ꝛ obedientie prefigit metam ꝛ inobedientie terminat culpā: quādo vt dictū est in p̄latis q̄busq; grauioris auctoritatis: ꝛ eoꝝ mandatis quibusq; maioris vtilitatis: q̄ diligentior debet obsequendi cura: eo ꝛ culpa grauior incurrit de ꝯtemptu. His itaq; distinctiōib⁹ animadueris ꝛ obedientie modus: ꝛ pōdus inobedientie facile reperit: His gradib⁹ nō solū inter diem ꝛ noctem hoc est bonum obedientie: ꝛ inobedientie malū discernit. sed etiā inter diem ꝛ diem: itemq; int noctē ꝛ noctē inter bonū videlicet ꝛ melius inter malū ꝛ peius. Bonus q̄dem obedientie gradus est si iuxta mgri nri sniam ꝓter metū gehenne seu ꝓpter pfessionem sanctam quam pfessus est. q̄ spiam obedierit. melior tamen cum ex dei amore obeditur. Illa quippe obedientia necessitatis est: illa charitatis. Illum autē optimū dixerim obedientie gradū cum eo animo iniuncum opus recipit: quo ꝛ p̄cipitur. Cum em ex voluntate iubētis pendet intentio exequentis: fit: vt nec maius minoribus nec minus maioribus confuse vt assolet ad implendum qd iniungit subiecti studium impendatur. Sed moderāte animo queq; pro sue dignitatis impio modum sciat vtrobiq; seruare tam in obseruando videlicet iussa q̄ in cauēdo prohibita: non q̄ vel minimū horum que iubentur contemnendū putet: etsi tamen minimū quod minimū est reputet. sed nimirum ex comparatione maiorū. nouit ver⁹ humilisq; obediens ꝛ minima non cōtemnere ꝛ maxime curare que maxima sūt. intimo quodaꝫ deuoti sinceriq; animi sapore discernens quibus de mandatis ei qui preest: suis quodāmodo factis respōdeat cum ꝓpheta. Tu mandasti mandata tua custodiri nimis. Ubi q: non dicit vniuersaliter omnia illa tantum oportet intelligi que quoniam non sine grandi culpa quacunq; occasione violantur: ideo non sine graui pena quomodocunq; violata damnantur. vtputa non occides: ꝛ si huiusmodi sunt quoꝝ nunq̄ potest esse obseruātia iniusta vel mala. nunq̄ bona licitaue trāsgressio dispensatōe dūtaxat humana. Cetera q̄ a p̄positis dispensationē admittunt q: leuiori censura neglecta puniunt: leuiora dicunt. Ex his ꝓbi gra dico esse vl risū iterdictū: vel in dictū silentiū. Hec siq̄dez si ꝝ mandatū nō veniūt: nec p̄cepta st. Accedente mādato si quo min⁹ obseruantur in petm reputant nō tñ in crimen: ita sane si p subreptionem aut obliuionem: nō aūt p ꝯtemptum hoꝝ transgressio contigerit. Media quippe sunt e quib⁹ illa videlicet ꝯstituunt: que vos facticia nominat. longe vtiq; disparem a naturalib⁹: quantum in ipis est gerentia necessitatem: cū tamen nec sine offensa negligi nec contemni sine crimine vel ipa queant iniūcta ab his dūtaxat: quibus proprie dicitur. qui vos audit me audit ꝛ qui vos spernit me spernit. Licet nanq; ipa per se iniuncti opis qualitas innoxia sit: adiuncte tamen auctoritatis pondus obnoxium mandato trāsgressumq; peccato noxium facit. non magno tamen si contemptus defuerit. Hec ergo generalis ꝛ cōmunis regula sit. Universorum que per se aut propter se nec bo-

na nec mala sunt aut diuina institutione: aut propria cuiuscq; professione fixa nō sūt vt nō iussa q̄ dē licite vtrūlibz. vl' admittā tur vel omittank: iussa ꝓ o sine culpa nō ne gligantur: sine crimine non contemnātur Ubicq; em̄ ⁊ culpabilis neglectus ⁊ con temptus damnabilis est. Differunt autez q̄ neglectus quidez languor inertie est: cō temptus vero superbie tumor. Porro con temptus in omni specie mandatorū pari pondere grauis ⁊ cōmuniter damnabilis est. neglectus autē in fixis grauior: tollera bilior in mobilib mandatis. Si quidem adulterium quocūcq; modo: quocūcq; per petres animo: turpe flagitium est ac crimi nale peccatum. cum tamen leue verbum in tempe vel loco silentij forte p oblitionem subreptum risusue per impetum magz ex cussus q̄ p̄sumptus contra preceptū quod vticq; animi negligentis aut dissoluti spi ritus indicium est. eo facilime veniaz pro mereatur: quo vix vel peccatuz reputatur. Quid cū scienter ⁊ ex deliberatione in ver ba ociosa silentio licet non indicto lingua laxatur. Nunquid hec tamen neget quispi am vsurpari contra regulā veritatis. Un de nimirum ⁊ ratio exigenda est in futuro iudicio iudice ipo terrifice ad modum cō minante. quia de omni verbo ocioso red dent homines rationē in die iudicij. Heu nobis quenā poterit reddi ratio de ocio so. Alioquin ociosum non est si non omni no ratione vacuū est. ⁊ tamen quis nesciat vnū detractionis verbū quantum ⁊ inu meris talib id est ociosis preponderet ad delictum meritūcq; damnationis. Quid ita. Videlicet quia discretio est in māda tis consequenter ⁊ in culpis: vt sicut dixe ram maiorū grauior. leuiorq; minorum censeatur transgressio mandatorꝫ. Sz mā datum non ita. Siue em̄ deus siue homo vicarius dei mandatū quodcunq; tradi derit pari profecto obsequendum est cura pari reuerentia deferenduz. vbi tamē deo contraria non precipit homo. Quod si cō tigerit: pergendū indubitanter consulo in petri sententiam: quia o edire oportet deo magis q̄ hominib. Aut em̄ hoc respon denduz cum apostolis aut cum phariseis certe audiendum. Quare ⁊ vos transgre dimini mandatū dei propter traditiōs vestras. Si aūt dolet se contemni magi ster homo pre illo qui docet hominē scien tiam consoletur illa quā ⁊ vos posuistis. samuelis snia qua iter lepra ⁊ lepra videt discernere sic. Si peccauerit vir in virum propicius ei poterit esse deus. Si autē in deū peccauerit quis orabit p eo. Ego igi tur si me hoc angi articulo sentiam vt aut deū aut hominem offendere necesse sit: de um potius libenter eligo non offendere. ⁊ quidem tutius iustiusq; Habeo nempe ex presenti ꝓphetie capitulo de homīs lesiōe meam consolationē. dei scilicz ꝓpiciationē Ceterum deo offenso quis orabit pro me Si ad hominē cōfugero. id quidē scriptu ra non consulit: quinimo maledictus ho mo ait qui spem ponit in homine. Heri tro proinde: si aūt in deum peccauerit etiaz si subintelligit propter hominē: quis iudi orabit pro eo. Neuter equidem. Nam ⁊ a quo offendit: eque vtriusq; oratio execran da decernitur apud ipm qui offendit: hoc est apud deum. Talis ergo requirendus est ad orandum: qui sit ydoneus ad placā dum. Porro culpa si qua est q̄ homo offen ditur: cum ei non obedit: aut multum exte nuat: aut penitus annullat causa melior. Quapropter cum dicit. si peccauerit vir i virum subaudiendū est ꝓpter deū: q̄ nul latenus lesio cuiuscunq; proximi: nedum prelati excusat a culpa: si solus defuerit in causa deus. Alioquin paulo contradicit: qui ait. Sic em̄ in fratrē peccantes i xpm peccatis. nam de prepositis certuz tenem̄ ipius veritatis testimoniū sic loquētis ad ipos. Qui vos spernit me spernit. Sed ⁊ de quolibet fratre nolite ait contēnere vnū ex his pusilli. ⁊ q̄ scādaliz auerit vnū ex his pusilli qd̄ seqt auerterat de a nob. Sz nō oim̄ scādala eq̄ sūt lāce pēsanda. Alit nāq; accipiēda sūt scādala pusillorꝫ ⁊ alit pharisorꝫ de q̄b apli timētib ⁊ intimātib q̄ scandalizati essent in sermone ꝓpitatis: re sponsum est: sinite illos: ceci sunt du.ce. Illorum q̄ppe scandalum de ignorātia isto rum de malicia descendit. Illi scandaliz zantur qz veritatē nesciūt: isti qz oderūt Uñ ⁊ pusillos illos arbitror appellari qd̄ volūtatz q̄ dē bone: sz nō magne scie existē

res zelum dei hēant sed non fm scientiam
Talium scandala curam non iram puo-
care solent spiritualiū dumtaxat virorum
paulo ita docēte. Vos q̄ spūales estis hu
iusmodi instruite in spū lenitatis. Indig
num siquidem est vel de humanā eos me
reri indignationem: qui diuinā tam faci-
le cōsequunt miserationē. Nam hi quoq̄
q̄ dñm crucifixerūt: magni q̄dem petōres
sed pusilli estimatores: ⁊ si ex vno irā nun
quid tamē ex altero veniā meruerūt. Bea
ti siquidē fuissent: si iuxta ꝓbū dñi in ipso
scandalisati non essent. Nunc ꝓ quid ni-
si miseri. Sed tamē ⁊ miserandi. Probat
hoc pia illa in cruce patientis: sed nihilo-
minus compatientis supplicatio. Pater
inq̄t ignosce illis: ⁊ quasi quereret indulgē
tie ratio in tam horrendo facinore: seq̄tur
quia n. q. f. Acsi diceret. Eo digni venia
quo ⁊ pusilli scientia sunt. Ideo ignosce il
lis: q̄ non agnoscor ab illis. Si em̄ ꝗgno
uissent nunq̄ dñm. g. c. Sunt q̄dā nō ita
ignosco: quos vtiq̄ nō ignozo ⁊ vidisse et
odisse. ⁊ me ⁊ p. m. Pro hmōi pusillo i sci-
entia terrens paul⁹ eum qui cum habeat
scientiā nescit tamē condescēdere infirmio
ribus ⁊ peribit inquit in tua scientia frat
pro quo christus mortuus est. Quod si tā
topere cauenda sunt scandala paruulorum
quanto amplius prelatorum: quos sibi de⁹
equare quodāmodo in vtraq̄ parte dig-
natus sibimet imputat illorum ⁊ reuerentiam
⁊ contemptum: specialiter contestans eis
q̄ vos a me a. ⁊ qui v. semp m. semper. An
non deniq̄ hoc ipm ⁊ regula nr̄a perhibet
vbi ait obedientia: q̄ maioribus prebet: deo
exhibetur. Quamobrem q̄quid vice dei
precipit homo: q̄ non sit tamen certū di-
spicere deo haud secus omino accipiendū
est: q̄ si precipiat deus. Quid em̄ interest
vtrum p scian p suos ministros siue homi
nes siue angelos hoīb̄ innotescat suū pla-
citum deus. Sz homines inq̄s facile falli
in dei volūtate de reb̄ dubijs pcipiendo:
⁊ in pcipiendo fallere possunt. Sed quid
hoc refert tua qui cōscius non es pserim
cū teneas de scripturis: q̄ labia sacerdot⁹
custodiūt sciam: ⁊ legem ex ore eius requi
runt: quia angel⁹ dñi exercituū est. Requi-
runt dixerim legē: non quā vel autentica
vlla scriptura tradiderit: vel ratio manife
sta pbauerit. de eiusmodi quippe nec prece
ptor expectandus: nec phibitor auscultan
dus est. Sz q̄ ita latere aut obscurum esse
cognoscit: vt in dubiū venire possit vtrum
nam deus: sic aut aliter forte velit: si nō de
labijs custodientib̄ sciam. ⁊ ex ore angeli
dñi exercituū certū reddat. A quo deniq̄
diuina potius cōsilia requirunt q̄ ab illo
cui credita est dispensatio ministerioꝝ dei
Ipm pinde quē p deo habem⁹ tanq̄ deū
in his que aperte nō sunt contra deū audi
re debemus. nec sane cōtraria loq̄mur san
cto pphete samuelī: quasi i hac pte diuinā
hominib̄ tribuentes auctoritatē: cum ille
in supra memorato capl'o plane discerne-
re inter vtrumq̄ videat. Siquidem quod
nos asserimus de dubijs hoc ille negat de
manifestis: vt cum ait. si peccauerit vir in
virum subaudiat ꝓter deum cui apte con
traria hoies hoīb̄ frequenter mādare pre
sumunt. Sed hinc vos sumētes materiā
siue occasionē argumentandi asseritis. Si
hoc constiterit: vt iussa quelibet hominum
vt istituta diuine auctoritatis pōdere esti-
manda sint. hoīem sub homie aut vir ⁊ ne
quaq̄ posse saluari cū in tanto pl'o man-
datorum. que plati etiā p incuriā sepe preci-
piunt interdum nō puaricari aut difficile
admodū aut oīno impossibile videat. Et
quidem nō nego difficultatē tāte inesse p-
fectioni. sed cū ipa corde imperfecto psumit
Porro imperfecti cordis ⁊ ifirme prorsus
voluntatis indicium est. statuta senioru
studiosius discutere. herere ad singl'a que
iniūgunt: exigere de quibusq̄ rationem ⁊
male suspicari de omi pcepto: cui⁹ causa la
tuerit: nec vnq̄ libēter obedire: nisi cū au-
dire ꝓtigerit q̄ forte libuerit: aut q̄ ñ alit
licere seu expedire monstrauerit vel aperta
ratio vel indubitata auctoritas. Delicata
satis imo nimis molesta est huiuscemo
di obedientia. Non plane hec illa est. que
ex regula tradit obedientia sine mora. Di
sputare profecto hoc est in fastu cordis: nō
in auditu auris obedire. Istiusmodi ergo
carnalem aiam non modo premi: sed etiā
opprimi pondere psumpte pfectiōis neces-
se est: q̄ nō potest portare caro ifirma. q̄
solus spūs promptus experit iugū esse sua

ne ⁊ onus leue. christi quippe iugum ⁊ onus est. ⁊ omino impossibile nisi xpi spū. Hinc iacet si dicitis legem regule subintrasse: vt abundaret delictū. verum dicitis. ceterum culpa hec nō est date legis aut dantis legem sed improuide pfitentis ⁊ impie puaricātis. Mandatū q̄dem sctm̄ ⁊ iustū: sed tu tenes te esse carnalem venūdatū sub pctō. Vel ꝗ ante puidisse debueras: quo turris huius euangelice non pus iaceres fundamenta: q̄ sedens computares si haberes sumptus ad pficiendū. Nūc aūt q̄d restat nisi aut corrept⁹ obedias seniorib⁹ aut cōfusus audias ab illusoribus. hic homo cepit edificare. non potuit cōsūare. Sz forsan dicitis. Ergo nec pfectus quispiam inuenit. cui non vel minimū aliquid interdum subripiat de tam multis ac minutis que passim vel a negligētib⁹ prepositis imperantur minime quidē cuiq̄ hoc ego dederim: cum ipi quoq̄ de se fateant apostoli. In multis offendimus omēs: ⁊ si dixerimus quia peccatū nō habem⁹: ipsi nos seducimus. Sed non cōtinuo: vt aliquid preterimus: perimus: presertim cum nos scriptura consoletur. si quis peccauerit inquiens aduocatū habemus iesum christū iustum: ⁊ ipe est ꝓpiciatio ꝓ peccatis nostris Denicq̄ ꝓpheta de ipo testat: q ꝓ transgressoribus rogauerit vt non perirent. Vbi sane notandū q ⁊ si ꝓ trāsgressoribus nō tm̄ ꝓ cōtēptoribus legis supplicasse. Vel illi quō perire possunt pro quibus saluator rogat ne pereāt. Quambrem non video cur ira omnem inobedientiā ⁊ trāsgressionem vl minoꝝ quorumlibet mandatoꝝ exaggerādam putaueritis: vt exclamaretis. Qd̄ ergo iam monacho poterit veniale peccatū esse vel leue: cuius vniuerse actioni crimen insidiatur inobedientie. Sed hoc tamē videlicet constare creditis: q prelatoꝝ iussionibus tm̄ tribuendum asseritur: quantuz si diuinitus traderentur. Quasi ꝗo et ipsa euangelica precepta non multum inter se discrepent ⁊ merito obseruationis ⁊ trāsgressionis periculo. ceterum sicut nō omnia vnius esse constat vel necessitatis vel vtilitatis vel dignitatis. sic non vna de omnium transgressione fertur sentētia: nec paria manēt discrimina ob dispares culpas Porro nec pari culpa negliguntur: que nō pari cura precipiūtur: nec pari proinde pena puniuntur. Ecce enim euangelium tā flagitium crapule q̄ fornicationis turpitudinem damnat. Verum quis magis non horreat e duob⁹ malis turpitudine fedari q̄ cibo exsaturari. nonne deinq̄ veritas in euāgelio sub nominib⁹ trahis: ⁊ festuce graues leuesq̄ descripsit inobedētie culpas. Nonne ipa disputante. imo diffiniente gradatim nobis distinguitur que cuiq̄ reatui pena debeat. dū aliū iudicio. alium concilio: alium ⁊ gehēna reum esse protestetur. Que nam ergo ꝗsequendi necessitas cogit vt si mgris diuina detur in suis pceptis auctoritas nullū ideo tā monacho leue aut veniale peccatum inueniri posse putetur: ⁊ q eius vniuerse actioni crimen insidietur inobedientie. Esto sit crimen: cui penalis illa gehenna: vel gehēnalis pena assignat quale queso illud diffinim⁹ esse crimē: qd̄ veritate iudice reum tantum facit iudicio. Nec tamē diffitebimur esse reatum. qd̄ vel hactenus reum statuit qd̄ si reatum ⁊ pctm̄. Porro omne peccatum cōtra dei mandatū psumit. Qd̄ aūt contra mandatū psumit inobedientia dicitur. Hinc colligitur qd̄ irasci fratri: et inobedientia sit ⁊ crimen nō sit. en vnū inuētum est monacho leue ac veniale peccatū: quodq̄ non humani: sed diuini mandati statuat transgressorem. In hoc genere sūt transgressionis nonnulla stultiloquia seu vaniloq̄a ⁊ queq̄ ociose dicta. facta ⁊ cogitata. Huiusmōi em̄ nūq̄ nisi cōtra mādatum ⁊ dei mandatum vsurpant. Peccata quippe sunt ⁊ deus prohibet omē peccatum ⁊ tamen venialia nō criminalia reputant. excepto cū ꝓ ꝗtemptū ꝗtunt i vsū ⁊ ꝗsuetudinē ⁊ tunc nō peccati spēs: sz peccantis intentio pensat. Elatio q̄ppe ꝗtementis atq̄ impenitentis obstinatio i minimis q̄z mādatis culpā facit nō minimā ⁊ ꝗuertit in crimen grauis rebelliōis nerui satis leuem simplicis trāsgressiōis. Denicq̄ in q̄ inobedientie crimen absq̄ dubio fit apd̄ samuelē aduertite. Quasi inq̄t peccatum ariolādi est repugnare ⁊ q.s.v.n.a. Non ait nō acq̄escere sz nolle acq̄escere: vt nō iussionib⁹ simplex ipa trāsgressio: sz vo

luntatis superba cōtentio. scelus ydolatrie reputetur. nō est em idipm nolle obedire ⁊ non obedire. Hoc quippe interdū erroris est nōnunqꝫ infirmitatis. Illō ꝯo aut odiose ptinacie aut cōtumacie nō fiende: qō ⁊ ipm repugnare est ⁊ resistere spiritui sctō. ⁊ si ad mortez vsqꝫ pdurauerit blasphemia est non remittenda. siue in hoc seculo siue in futuro. Nō g̃ qualiscūqꝫ mandati pteritio criminalē facit inobedētiā: sz repugre sed nolle obedire Cetez quanti absqꝫ illa pessima ⁊ rebelli voluntate non obediunt Quomō itaqꝫ monacho crimen insidiat inobedientie: si totiens sine crimine transgredit. quotiens in trangressione defuerit huiuscemōi recalcitrans ⁊ cōtentiosa voluntas. Frustra aūt ꝯparant quidā vt dicitis quastibet inobedientias anticꝫ illi q̃ facta est in paradiso que nimiꝫ valuit. nō solum obligare psonā: sed ⁊ vitiare naturam Arbitror tamē ⁊ ipsaz ꝑmā grauissimāqꝫ ꝑuaricationē aut nō aliūde aut inde maxime iudicatā grauissimā hoc est ex rebellione defensionis que secuta est: quādo dō causam requirente peccati vt pcōzes ad pniam ꝓuocaret. nolebat quippe mortem eorum sed magis vt ꝯuerterent ⁊ viuerēt: ipi maluerūt declinar eor suū in verba m. ad ex. ex. in p. Et q̃dē gemina malicia peccatoris. Primū q̃ nec sui miserꝰ est vt culpam ꝓniam fateret ⁊ sanaret: deinde q̃ et vxorē: vt se fallaciter excusaret: crudelit accusauit. Quid est q̃ denicꝫ dicitis in omi actione monacho crimē insidiari inobedientie quasi aut furtim subrepat nescienti: aut casu accidat infelici: aut nō valēti implere qō precipit criminis calumnia struatur de impossibili. Ita ne incꝫ monacho crimen insidiat inobedētie: cum et antiq̃ illa tam nota ⁊ tam noxia ꝑuaricatio facile vt creditur: indulgentiam consequeret dūmodo confessio ⁊ nō defensio sequeret. Necꝫ em tantū vt dictū est nocuit simplicis actionis q̃uis ex deliberatione transgressio: q̃tum a diuncte excusationis cum premeditatione obstinatio. Sed nūquid forte in lege quidē diuina habenda est hec consideratio grauioris leuioriscꝫ inobedientie. nō aūt ita ⁊ in regula nostra. Sz q̃s sane dicat plus tribuendum humanis q̃ diuinis traditionib pleriscꝫ qō per suos deus q̃ qō p seipsum impat estimandus. An non denicꝫ ⁊ apō sanctū benedictum ꝓprie ⁊ distincte abinuicem sentētie inueniuntur. alia de leuioribus: alia de grauioribus inscripta culpis. Quid est aūt leuior culpa: nisi leuior inobedientia: Tradunt igitur a prelatis interdum minora mandata quoꝫ transgressio leuiora scōm regulā parit ⁊ peccata: ⁊ tamē i deū nihilominꝰ preuaricatio fit. quotiens abbatis iussio ptēritur. Siquidem ⁊ ex ore ipo dei: nō equalia sunt promulgata. ⁊ ideo non eq̃li cuncta vigilantia obseruāda: sed alia cura exhibenda est ei proculdubio: q̃ ipse ꝓhibet primum ⁊ maximū mandatuz. alia his q̃ alibi discernens: qui soluerit inquit vnuz ex his minimis meis mādatis. Quid ergo. Audimꝰ ex regl'a grauiores ⁊ leuiores culpas: legimꝰ ⁊ in euangelio maxima minimaqꝫ mandata ⁊ mandatoꝫ transgressiones vniuersas dicemus equales vel eq̃liter maximas. Nō est igit necesse vt concedam qō dicitis: aut deo scilicet non tribui omne qō ab homine magistro accipit. qō non sit ꝯtra deum: vt monacho nullū inueniri posse leue seu venialē peccatum. q̃a etsi totiens deo: qō fatendum est. inobediens esse cōuincit quotiens eius q̃ pro deo sibi pest hominis mandatū: qō q̃dem iusticie nō repugnet ptergredit. Sicut tñ nō par cura in executione exigitur: sic nec par culpa ꝯbitur ex trāsgressione. ⁊ si q̃ppe vnus est q̃ offendit: nō tñ vnꝰ pōderꝫ q̃ iubent. nec vnꝰ subinde crimis iussoꝫ est oim cēsenda trāsgressio. Qñ pr̃ bñdictꝰ fm inq̃t mēsurā culpe excōicatōis extēdat mensura Frustra, pide vt videtꝫ aut terremi aut trere conami de obedie, pmissiōe q̃ fit ex regl'a ri, pfessione q̃si nō oporteat ꝓmittere quā cōstat nec integre posse teneri nec sine crimine ptēriri. siquidez deo q̃cq̃d dei mister homo nō perperā iusserit impuran dū constiterit. frustra inquā ex hac occasiōe malū ira inobedie exagerat ꝫ vt a tam necessario bono promitēde inobedientie terreamini qz ⁊ si difficile cauetur vbicꝫ subripiēs vel insidiās vt vos dicitꝫ. iobedia ī tā varijs ⁊ innūeris q̃ a senioribus indicunt nō sp tū dānabilit seu criminalit qō pcipit nō iplet

Et si em omis inobedientia inexcusabilit sit culpabilis. nulla tñ eternalit damnabilis nisi quã remediũ pnie non sanat. nulla est letaliter criminalis. nisi q̃ contemptum supbie non euitat. Magna igit securitas filijs obedietie: ⁊ reuera pax homib bone voluntatis. qñ in omi obedientia sola dãnatur impenitẽtia quã nescit q̃ diligit deum solũ incriminat supbia: quã facile cauet q̃ timet gehẽnam. Sz exemplis clariꝰ eluceſcet qd dicimꝰ. Si iubente senione vt sileam ꝓbum mihi forte p obliuionẽ elabitur. reum me fateor inobedientie: sz venialiter. Si ex ꝓtemptu sciẽs ⁊ deliberãs sponte in ꝓba prupero ⁊ rupero silentij legem: pũaricatorẽ me ꝓstituo ⁊ criminalit ⁊ si impenitẽs pseuero vsq ad mortẽ. peccaui ⁊ dãnabilit. An ⁊ h̃ duꝝ fortasse. videatur. Hec quippe sunt vĩa si bene recolo ꝓba: cũ difficultate seu impossibilitate: vt vobis videtur tenẽde obedientie vel cauende inobedientie cõsiderãtes in vitam ita monachicã exclamastis. Ecce est illa eo securior: quo artior: eo certior. q̃ magis ardua veniendi ad deũ via vt monacho naturaliter mala vix cauere: naturaliter bona vix p cõi infirmitate valenti implere: nõ minor tñ necessaria sit cautela ad cauenda vel obseruãda: q̃ sibi plat̃us sit: vel ꝓhibere voluerit iubere ⁊ subdit. Qd cũ a multis credat. licet a paucꝰ vel etiam a nullis ad integꝝ obseruet q̃d aliud opat talis snie credulitas q̃ qd illa ab aplo tñ culpando mãducãdi ydolotita libertas. nil plane aliũ. Sz si ita esset: vt dicit bñ prorsus nõ pt cõscius esse sibi q̃ se nõ ĩplere cõficit qd debere se credit Credit ita vt ꝓbꝝ vrꝝ sensuꝫ breuit colligã: q̃ ad integꝝ mãdata obseruari dei vix valeant plati ꝓ hois nequaq̃ valeãt. cũ alibi veritas ipa testet necvnũ q̃dem tota pteritũ iri. Cetꝝ q̃ ita sentit videt mihi: vt pace vestra dixerim necdũ gustasset q̃tum suauis est dñs sub iugo legis gemere: adhuc non dũ respirare sub grã: suaue xpi iugum nequaq̃ esse exptus. ideoq̃ certissime adhuc infirmari p carnẽ: qꝰ spũs nõ adiuuat eꝰ infirmitatẽ. Quid ꝓ sibi vult illa distinctio: q̃ dei q̃dẽ vix plati ꝓ hois neq̃q̃ oino a quolibet iussa posse teneri ꝓhibitaue cõceditis: q̃si ꝓ illa queãt absq̃ ist integre custodiri. Sz si attendit de male q̃z viuentib plaris: dei pceptũ est q̃ dicũt facite igit q̃ non facit apte nõ in hoiez tñ: sed in deũ pũaricator existit. Itane g̃ nullus mãdata perfecte exeq̃t sui mgri Quãobrem putat qꝰ volumꝰ: vel qꝰ nõ possumus: Sz si volumꝰ ⁊ nõ possumus. securi sumus Si possumꝰ ⁊ nolumꝰ supbi sumꝰ Porro ad cauendũ supbiã illã ꝓ annuerim necessariã esse cautelã: quã dicitis ne forte incurrat inobedientie crimẽ. Qd si impossibile vos putat: vt nõ videlicz impijs plato p ꝓtemptũ interdũ supbie resistatur. Scitote non paucos sz innũeros aliter oino sentire: nec aliud q̃ qd prio dixerunt expimento. Si aũt nõ impossibile q̃dem sed tamen difficile esse sentit magistros non ꝓtemnere ⁊ dũ ideo ꝓsentitis qm̃ grauamini nõ supbe sape murmurat adu rsus obedientie legem affirmãtes periculosum pmittere qd laboriosum est obseruare. ad hoc ego respondeo immo non ego sed dñs. Qui pt inquit capere capiat hoc q̃ppe est qd paulo supius diti qꝰ añq̃ edificiuz inchoares puidisse debueras: vñ pficeres. Nũc aũt vt ait q̃dam. Aut non tentasses: aut pfice. Verumtamẽ nemo si caute pficet: pollicet se vltra in nullo trãsgressuꝝ h̃ est iam nõ peccatuꝝ. Alioquin aut piurat q̃ ꝓ iurat: aut sanctior est illo: q̃ ait in multꝰ offendimꝰ oẽs. Qd si consequens falsum esse videt: videndũ est et de eo qd antecedit ne forte lex q̃ data est pter trãsgressiones cohibẽdas nõ solũ non eas cohercat sz ⁊ augeat insuꝝ crimine piurij q̃dem id pmittere nos in nra professione credamꝰ q̃ certũ est nõ posse teneri. ptẽda est proinde vobis in duo vniuersa hec obseruatio regularis in pcepta videlicet ⁊ remedia. Preceptis instituit vita ꝗ peccatũ remedijs restituit pꝰ pctm̃ inocẽtia. Sic g̃ vtraq̃ ista ꝓplectit nra pfessio: vt pfessus q̃sq̃ cũ in aliq̃ forte regulariũ mãdatorũ deliquerit si ad remediũ eque regule cõfugerit: ⁊ si cõuincit trãsgressor mãdatum non tñ pacti pũaricator. Solũ ita q̃ cessuerim fregisse votũ: violasse ꝓpositũ: pactũ pũaricasse q̃ ⁊ pceptum ꝓtempserit ⁊ remedium nam illũ sane dico secuꝝ q̃ etiã si interdum

obedientie limitē pretcrit: consiliū non respuit penitētie. Regulares nancq; termios ⁊ si sepe deliquerit: non cuadit q̄ censure: q̄ ex regl'a ē disciplinā nō subterfugit. Pars siquidē regule est regularis correctio ⁊ ī ea repitur non solū bone vite istructio. Sed etiā emendatio prauc: inuenium̄k in ea ⁊ p̄ cepta obedientie ⁊ inobedientie remedia: vt nec peccādo quidē a regula recedatur. Fateor sane impossibile cuiuis mortaliuz vel venialiter interdū nō delinquere ī preceptis obedientie. Sed nulla iam de impossibilitate querela: qñ q̄dem ⁊ ex regula licet id quocq; qd̄ criminaliter delinq̄ contigerit emēdare. Quod ergo diciris a nullis posse obseruari ad itegr̄ quicād a magistris p̄cipik: verū est ſz leuis culpa inobedientie est: ⁊ facilis cura ei⁹ inuenik in regula. siquidē fit transgressio absq; contemptu. Si aūt ⁊ ipm deesse aliqñ nō posse cōtēditis id q̄dē falsum est. Sz nec talem tamen inobedientiā sine cura relinq̄t diligētia regularis: ⁊ licet fortiori indigeat curationis medicamento. caret tñ morbo p̄uaricationis. nisi cū ⁊ ipm forte medicamentum cōtemnik. Que cū ita sint frustra de impossibilitate causamur q̄ regulā p̄fitemur frustra nobis de peccandi necessitate blandimur: vt ideo iusta impia p̄latoruz deo non imputāda. sed tanq̄ hoīm ꝓtemnenda putem⁹. nec rem videlicet impossibilem cōtinere nr̄a p̄fessio videak: si tantū ex ea hoīb⁹ quantū deo obedientie deberi asserimus. Cui em̄ ita p̄fesso impossibile īmo p̄ dei grām nō p̄facile sit cauere p̄uaricationē. Vbi nō inobediēcia sed impenitentia facit p̄uaricationem. hoc quippe vt iam dixi: p̄fitentium spōdet nemo: vt nō peccet ⁊ ob hoc nō ꝓtinuo vt q̄spiam aliq̄ modo non obedit p̄uaricator: ē se constituit: nisi q̄ se forte sic p̄fessum falso existimat quales vos vtiq; asseritis esse nō paucos. De quib⁹ etiā si q̄ sunt vt dicit⁹ verū est et qd̄ subditis q̄ nil vtiq; aliud illa talis eorum credulitas: vel potius crudelitas ī suis ipius operak conscientiis q̄ noxia illa recumbentium in ydolo libertas in alienis necesse est em̄ qui huiusmodi est ex propria perire conscientie sententia: quemadmodū ⁊ in illius scientia clamat apostol⁹ infirmū perire fratrem. ⁊ quomō nihil esse cōmunem item ipe p̄hibet qd̄ cum gratiarumactione percipik: nisi ei qui putat aliquid esse cōmune ⁊ regularis p̄fessio quātum in se est damnabilis nō est nisi ei qui damnabilem putat. Quod quatenus putari oporteat. puto satis superius demonstratum. Nunc iam respondendū est questiuncule: q̄ incidit nobis ex occasione apostolici p̄ītis capituli Queritz nempe vtr̄ nam ista de ydoloticis pauli sentētia puto quia nihil cōmune est in christo: nisi ei qui putat quid cōe esse illi cōmune est: ⁊ rursuz si comederit damnatus est: quia nō est ex fide: in generalē regulā trahi possit quatenus malum cuicq; sit bonū quocq; qd̄ agit si malum esse crediderit. Quod si annuero rursum pergitis inquirere. cur non econtrario tantū cuicq; bonū sit qd̄ opatur quātum vel falso opinak. Dirum quippe vobis īmo ⁊ iniustum videk: vt plus i malo q̄ in bono humane valeat intentiōis opinio. Si respondero de malis quidē merito ita credi p̄ter oculum nequam. Respōdebitis ⁊ mihi nō imerito q̄z p̄ter simplicem oculū idem eque putandū ⁊ de bonis nam qui dixit ex oculo nequam corpis tenebras estimari: indicauit ⁊ de simplici lucem eque corpis approbari Sed videte ne forte non sit vere oculus simplex q̄ fallik. Fallitur em̄ tam q̄ bonū malum: q̄z q̄ malum bonū putauerit Scitis aūt neutrum horum ne illud euitare p̄pb̄ericū: ve q̄ dicitis bonū malū: ⁊ malū bonū. cum tamē nemo q̄ hoc velit cauere maledictū: de quo veritas p̄nunciat: q̄ sit lucis toti⁹ corpis idest opis argumentuz. Sed absit vt p̄ceptatis clamet contra p̄fitatem maledicatis quod illa probauerit. Ego ꝓo vt interior oculus vere simplex sit duo illi esse arbitror necessaria charitatē in intentōe: ⁊ in electione veritatem. nam si bonū q̄dem diligat: sed verū nō eligat. hz q̄dem zelū dei ſz nō fm scientiaz: ⁊ nescio quēadmodum iudicio p̄fitatis vera esse possit cum falsitate simplicitas. Volens denicq; ad verā discipulos instruere simplicitatem magistra veritas. estote inquit prudentes sicut serpentes ⁊ simplices sicut colūbe. Premisit ergo prudentiam sine qua neminem satis

esse posse: simplicē sciret. Quō denicq; vere simplex erit oculꝰ cū ignorātia veritatis aut ꝓ vera potest dici simplicitas: quā simplex ignorat veritas. Scriptū est enim. Ignorās ignorabit: Patet ergo laudabilem illam ⁊ a dño laudatam simplicitatē absq; his duobꝫ non esse bonis beniuolētia atq; prudentia: vt oculus videlicet cordis non solū prius qui fallere nolit: sed ⁊ cautꝰ sit: qui falli nō possit. Ceterq; sicut oculū simplicem duo ista faciūt bona: amor boni: cognitio veri: sic nequā oculum duo e regione mala ꝓstituūt cecitas: qua fit vt veritatem nō agnoscat ⁊ puersitas qua fit vt diligat iniqtatem Porro inter duo hec bona que nec fallere nec falli sinūt: ⁊ duo illa mala q̄ tam falli q̄ fallere faciūt. duo sunt media Unū quidē bonū: per qō oculus interior: ⁊ si falli queat ignorantie veri: zelo tamen boni fallere penitꝰ non consentit: alterum ꝓ malum: qō licet veri noticia non impediat: amorem tamē boni p̄ malicia sentit minime. Et qm̄ omis res melius diuisione innotescit: ꝓm h̄ duplex malū: ⁊ illō itē geminū bonū. qua trifariam diuidamus oculū cordis in bonū ⁊ meliorem in malū peiorem. ⁊ subdamꝰ exempla. Est q̄ bonū diligit ⁊ malū nescius agit: huiꝰ q̄dem bonus est oculus: quia pius nō tm̄ simplex qz cecus. ⁊ est q̄ bonū ⁊ libenter agit ⁊ prudēter intelligit. Istius reuera oculū nō imerito simplicem dixerim vtpote cui neutq; bonum desit nec zelus scilicet bonꝰ nec scientia. Hunc pfecto requirit oculū deus cuz respicit sup filios hoim: vt vi. si est in. a. r. d. est econtrario q̄ bonū mime diligens et malicia quidez puersus est: sed sapiens: vt faciat malum. p ignorantiā cecus non est Que q̄dem ideo modo appellauerim nequam q̄ vnū ei licet ad suū malū non desit bonū: idest scientia. Sed est q̄ bonū forte nescius qō nō diligit agit: cui pfecto nō incongrue id qō dicit nequā assignauerim eo q̄ neutro careat malo nec cecitate nec puersitate. Dicit siquidem nequā quasi nequaquā vt is solūmodo nec q̄ appellet qui nequā hoc est ne in nullo penitus appareat bonus. sed sit vtroq; bono vacuus: tā videlicet veri noticia q̄ ⁊ beniuolētia. Alius est itaq; pius oculus non quidem fallere promptus: sed tamen falli vt dictuz est pronus. de quo prophēta effraim inquit: quasi columba seducta non habēs cor. alius is quē dñs simplicem dicit tam nec fallere facilis q̄ nec falli. de quo ⁊ apli docentur cum eis dicit. estote prudentes sicut serpentes ⁊ simplices sicut columbe. ⁊ itez est altꝰ oculis simpliciter malus: fallēs vtiq; libenter. sed nos facile falsus: qualem profecto habent illi qui ore dñico astruuntur prudentiores esse filijs lucis in generatione sua. ⁊ alius quem nequam esse diffinimus. quia fit dupliciter malꝰ cui quippe ⁊ malicia parit ignorantiā ⁊ ignorantia maliciam aperit: ita vt sepe nesciens et malum qō vult non faciat: ⁊ bonū faciat qō non vult. Obscuratum nempe est insipiens cor eorum qui istiusmodi sunt. ⁊ q̄si iam traditi in reprobum sensuz bonū omnino nec diligere: nec dinoscere queūt. De talibꝫ scriptum est. impius cum venerit in pro. m. cō. nam qui huiusmōi est cauere p fecto maluz nec vult etiā si possit. nec si velit scit. Quamobrem hunc oculū in superiori diuisione illo altero censui non imerito peiorem: non quia malignior sit sed q̄a periculosior. Ignorantia quippe securiorē securitas segniorem facit non nequiorem. Est tamen ex hoc procul dubio deterior q̄ ille solum habet malum malā intentionē iste: ⁊ falsam ꝓsiderationē. Ille vno caret e duobꝫ bonis bono zelo: iste ⁊ ꝓ iudicio Ex hoc itaq; pessimo oculo qui neutrum bonū habet. ⁊ item ex illo optimo q̄ neutro caret sentiendū est veritatem disseruisse aut tenebris obuolui totuz corpus aut luce perfundi. nam reliqui duo quoq; neuter vtrunq; aut bonū habet aut malū. ⁊ si ex parte possunt non tamen toti sufficiūt vel lucem dare vel tenebras corpi. Si igitur vt ad propositā questiunculā reuertamur is vere oculus nequā est: q̄ puersus parit ⁊ cecus bonū agit ⁊ malum credit vtiq; recte operando. sed opinando inique bonū sibi in malū vertit. ⁊ tantū malum quātū crediderit: quando q̄dem iuxta sententiaz dñi totum corpus tenebrosum reddit oculus nequam. Quid enim luci relinquit vbi nec pia intentio nec vera opinio inuenitur At nō ideo sequitur: vt qui ecōtrario ma-

lum facit ⁊ bonū putat iuxta suā fidem si-
militer ⁊ ipe inueniat. Quare: non est ꝗp-
pe simplex oculus ille qui ex iudicio veri-
tatis totum corpus lucidum reddat qua-
lem profecto superius diffinituim⁹ nec.n.
ex toto adhuc tenebre desunt vbi ignoran
tia veritatis lucem obscurat bone volun-
taris. Cum itacz ille oculus vtruncz ha-
beat bonū. nōne ratio videt exigere vt pl⁹
ille nocear cū ꝓsit iste. Necz cīm consequēs
est: vt tantū valeat in bonum: bonū vnuz
quantum duo mala in malum.

Et quidem laude dignam dixerim vel
solam intentionem piam: nec plane condi
gna remuneratōe fraudabit in ope quocz
non bono ipa bona voluntas: attamē sine
malo quocuncz nō erit decepta simplici-
tas. Cur inquis. Nunqd nō ex fide Proꝛ
sus ex fide sed falsa: vel certe potius nō ex
fide: quia fides falsa non est. Denicz
de fide vera nō falsa puto dixisse apostolū
Omne qd nō est ex fide peccm est. Non autē
ex fide vera bonū credit: qd malū est. Est
cīm falsum. Peccatū igit est. Utrūcz ꝓpin-
de complectit pns capitulum: omne qd nō
est ex fide peccatū est. ⁊ cecam videlicet ma
liciam ⁊ deceptā innocentiā: quia qd a ne
scente fit: ⁊ bonū prorsus ꝯdemnat inten
tio praua ⁊ malum penitus excusat recta.
Siue itacz maluz putes bonum qd forte
agis siue bonum malum quod operaris
vtruncz peccatum est. quia neutz ex fide li
cet sane leuius admodū peccetur vbi sana
intentione sola reprehensibilis actio forit
apparet cū vbi maligna latet etiā in nō ma
la actione intentio. Uel qd absqz vel mi
nimo peccato nō est putz bonū minime est
Quo pacto ergo bonū nō putz puro malo
compabitur in efficientia: hoc est vt tā effi
cax ad bonū illud sit: cū ad malū istd. Et
hec sup hac questiōe sufficiāt. nā ad supio
res quocz satis esse responsum supi⁹ rcor.
Et quidem vos easdē sepius dubitatiōes
iteratis atcz reuoluitis. Sed mea nō iter
est: ipa tutz totiens repetere solutiōes. Suffi
cit cīm semel soluisse: ⁊ qd crebrius in que-
stione ꝓsatū fuerit.

Querentib⁹ item de obedientie pōdere
seu discrimine inobedientie. a latere inci-
dat vobis ⁊ de merito vtriuscz querenduz
vtrum videlicet in qbuscz ꝓceptis: quātū
obedientia valet tantū grauet inobedien-
tia: vt verbi gratia: vel abraam de imolā-
do filio: vel ille: nescio quis de filio itidez
furni incendijs exponendo tantuz diuine
indignationis: ⁊ vltionis merito incurris
sent. si nō obedissent quantū laudis ⁊ gra
tie receperunt: pro eo q obedierūt. Qd vo
bis quidem ⁊ durum videt ⁊ necessarium:
sed nō est ita. Cīmuero constat nōnulla nec
fieri sine gloria: ⁊ posse non fieri sine pena
ideocz si fiāt digna esse premijs: nō tamē
supplicijs: si non fiant. Nam ⁊ non tāgere
mulierem meriti est nō mediocris ⁊ nulli⁹
tamē delicti ꝓpriam amplecti cōiugē Iusti-
usmodi sunt quecuncz euangelico illi ca-
pitulo cōgruere possunt: q potest capere ca-
piat: ⁊ rursum quedā p contrariū neglecta
quidem offensam cōtrahunt: sed impleta
gloriam non merent ⁊ damnant cōtēpto-
rem: ⁊ auctorem nō glorificāt. Talia sunt
quecūqz diuinitus lege publica imponūt
hominib⁹: sine quib⁹ nec saluari queunt:
hinc illud apud gentilem. Non feci furtū
non pasces in cruce corpuos: ⁊ in euangelio
Si diligitis eos: q vos diligūt quā mer-
cedem habebitis. Si salutaueritis f.n.t.
q.a.f. Denicz ⁊ vniuersalit. Cū fecerit is
oia q mādata sunt v.di.qz f.in.s.q.f.d.fe
cimus. Ac si dicat. Si sol cōtenti est ꝓce-
ptis ⁊ traditionib⁹ iposite leg: ⁊ nō sponte
etiā pfectōis vos ꝯsilijs ⁊ suasionib⁹ man
cipatis liberi qdē est a debito: nō tū ꝓ me
rito glōsi: euasist penā sz nō acqsistis co-
ronā. Que nam ergo vos necessitas cogit
parere ī singulis: que iniūcta fuerint ⁊ for
midare vltionem de trangressione ⁊ de ob
seruatione sperare remunerationē. Ea pro
pter in talib⁹ generalis hec regula teneat:
vt in difficilioribz qui dē agēdis obeditio
gratior: cūz grauior puaricatio iudicetur: ⁊
in facilioribz minusqz onerosis contēptus
dānabilior: cūz actus laudabilior estimet.

Iam ⁊ si de hoc satis est: videam⁹ qua
tenus etiam tenenda sit ipsa: que in pro-
fessione firmari solet loci stabilitas ⁊ qui-
bus: si quib⁹ tamē ex causis rumpere illaz
vel liceat cuicz vel expediat: ⁊ hinc sicd dē
dubitare vos dicit. Ad qd interim nece
cur⁹ resp ōderim. a bono qd sel qs vouerit

discedere non licere: ⁊ adhuc mutare locuz
quem sibi quisq; elegerit cui se sua volũta
te ⁊ voce formauerit: oino nõ ꝓsulo. Sed
nec sctũs papa. G. ait. n. Perfecti qñz ma
gna se discretionis subtilitate conspiciũt.
ne ad deteriora vnq; vel in ope: vel in co
gitatione dilabant. Sed q̃ hic sentit vir
aplicus: ꝫ se aplis implere gloriat: q̃ inq;
ens retro oblitus ⁊ ad ea q̃ añ sunt exten
tus. An ⁊ ppha se ezechiel idẽ nõ significa
uit cũ de sctis aialib̃ diceret: nõ fuerte bãt
cum incederẽt. sed vnũ quodq; añ faciem
suam gradiebat: ⁊ hi oẽs id sentiendo: nõ
aliud q; mgri sui sentẽtiam secuti sunt di
centis in euangelio: nemo mittẽs manum
suã ad aratꝝ ⁊ re. r. atc. r. d. pscribat, pinde
stabilitatis pactũ omni deinceps remisso
dissensui ꝓtentioso discessui vago ⁊ curio
so discursui. totius denicꝝ incõstãtie leui
tati. non tñ his q̃ in pfessionis serie sequũ
tur: moꝝ videlicz cõuersioni ⁊ obediẽtie q̃
fm regulã sit. Nam si hec p improbitate
nimiꝝ, atq; irreligiositate cohabitantium
obtineri forte nequerit. duce spũ libertaꝫ
transire indubitãter suadeo ad locũ, aliũ.
vbi nõ impediat hõ reddere deo vota, sua
q̃ d. l. s. Eãdẽ cũ sctõ s. e. ⁊ c. p. p. Sane de
religiosis ac bñ ordinatꝫ monasteriis nul
lus pfessoꝝ meo ꝓsilio nec artioris ãdem
vite desiderio sine licẽtia sui senioris egre
diatur Egressus tñ si melꝭ inuenerit ⁊ ele
gerit in eo nihilominꝭ iã ꝓsilio nõ regredi
atur ad interꝭ bonũ q̃d reliquerat ⁊ ꝓtẽp
serat p meliori pserim si illõ melius tale
fuerit q̃d eiꝭ pme pfessioni ꝓgruere videa
tur. Ipe nempe viderit q̃ rõne: q̃ intentõe
altioza seu artioza psumpserit: nam ad in
ferioza vel remissioza me cõsulente nunq;
apostatabit: si nõ tñ loci prioris vicinia re
uocetur: qz de noto monasterio nec retine
ri ãs regulariter potest nec recipi sine con
sensu abbatis sui ⁊ accipite manifestꝭ i ex
emplis huius sentẽtie rationẽ. Forte vult
aliãs de cluniacensib̃ institutis ad cister
ciensium sese stringere paupertatẽ eligens
pre illis nimiꝝ consuetudinib̃ magis re
gule puritatem Si me consulit nõ cõsulo:
si non sane id abbatis sui vsurparit assen
su. Quamobrem: pmo ꝓter scandalũ illo
rum quos deserit: deinde quia certa p du
bijs relinquere tutum non est. Forte eñ ꝫ
tenere potest illõ nõ poterit. Tertio suspe
ctam habeo leuitatem: qz id sepe q̃d facile
volumꝭ: anteq; pbemꝭ exptiam nolumꝭ
vno ꝓpe momẽto idipm ⁊ cupiẽtes ⁊ respu
entes tam leuit q; ⁊ irrõnabilit. Quales
vtiq; non paucos frequẽtes expimur qui
vna vix hora in vna volũtate durãtes au
ra leuitatꝭ impulsi vagi: ⁊ instabiles hac
⁊ illac velut ebrij nutãt mutanteq; p expe
rimento iudiciũ: imo sine iudicio fluctuan
tes ⁊ tumultuãtes tot de se ꝓsilia psumũt
quot loca reuisunt: sp q̃d nõ habent cupi
entes ⁊ q̃d habent fastidiẽtes Et quõ ego
ait aliq̃s pfessus regulã: non fm regulam
cum bona queã degere ꝓscia. Sed q̃dem
vouens ⁊ nõ soluẽs. q̃d nisi peiero. Qua
si nõ multomagis habeas vnde conqueri
alibi quoq; cũ ceperis pure iuxta regulam
cõuersari. Profecto etiã tunc ⁊ q̃ nam inq̃
es ꝓscientia habitare sustineam extra do
mum meã porem q̃ me de seculo fugientez
excepit initiauit bonũ. signauit in salutem
molestꝭ fratrib̃ inobediẽs seniori: stabili
tatis insup puaricans pactũ ⁊ pmã irritã
faciens fidẽ. Verũtamen neutra iusta q̃ri
monia est. Nã q̃s ideo piuꝝ putat: q̃ ad
punctũ regulã nõ obseruat: videt mihi nõ
satis attendere q̃d iurauerit.

Nemo q̃ppe cũ pfitet spondet regulam
sed determinate fm regulã sui q̃s; cõuer
sionem. suã deinceps ꝓuersationẽ: sese pol
licetur dirigere. Hec pfecto hui̇ꝭ tpis oib̃
ferme monachis cõis pfessio est: ⁊ licet in
diuersis monasteriis diuersis ⁊ obseruan
tijs deo seruiat. quãdiu tamẽ sui q̃s; loci
bonos vsus seruat: haud dubiũ quin fm
regulã viuat qm̃ q̃dem boni vsus a regla
nõ discordãt. Quisq; itaq; tenet q̃d tene
ri inuenerit bonuz vbi pfitet: pfecto viuit
sicut pmittit: qz nõ aliud pcul dubio q̃s;
pmittit: q; q̃d habere ꝓcoꝝ pia videt vita.
cum q̃b̃ deinceps viuere disponit ⁊ eligit
quid eñ Nunq̃d ꝓbi gra aut i maiori mo
nasterio vsus cluniacensiũ aut isti forte ri
tus aut ꝓo vtiq; cistercienssiũ districtiõez
litterariã pfitent. attamen oñes fm regu
lam pfitent. Una q̃dem oris vbiq; pmis
sio: sed quia nõ vna est oñib̃ cordis intẽ
tio potest indubitãter sine detrimẽto salu

tis ⁊ sine damno ꝓfessionis operis quoq̃ non vna vbiq̃ obseruatio celebrari. Sicut em̃ nõ oẽs omnia tenent etiã boni xp̃iani que in euangelio sunt: omnes tamẽ fm euangelium viuũt. Nam qui concessis alligari cõiugijs ꝓtenti sunt. nõ ideo tamen credũt se recessisse ab euãgelio: qꝛ euãgelici sublimitatem consilij de celibe ducẽda vita non elegerũt: ita sane si in gradu illo inferiori legitime ⁊ fideliter conuersenk. Sic quoq̃ qui fm regulam viuere statuũt. ⁊ si non ad vnguem vt dicik totã custodiunt: ⁊ si qua ꝑ sui claustri ritu. vel mutant vel ꝑtermittunt. a regulari tũ oino professione non discedũt donec tũ sobrie ⁊ iuste et pie ꝑ suoꝝ moribꝫ viuere nõ desistũt. Denicq̃ regula ipa tradit octauũ humilitatꝭ gradũ. vt nihil agat monachus nisi q̃ cõmunis m.r. vel maioꝝ c.e. Exceptꝭ ꝓinde cistercienſibꝫ: ⁊ q̃ illoꝝ forte ritu nõ tam viuere fm regulam. q̃ ⁊ ipam ex integro pure ad litterã vti se sane professos esse putãt tenere curãt. decetero neminez obedienter degentẽ regularis moueat solennisq̃ professio. in qua non fit de tota regula ꝓmissio in his dumtaxat monasterijs: in quibꝫ ordo ⁊ disciplina seruak cũ bonis cõsuetudinibꝫ. Salua igik cuiq̃ sua manet in cenobijs bene ordinatis ꝓfessio. tm̃ ⁊si sana fuerit intentio.

Letetꝫ qui inquietꝰ est: ⁊ ita credere non potest. sed magis credens ⁊ cedens stimulanti ꝓscientie exit ⁊ querit vbi soluat vota sua que suo in loco suo vtiq̃ iudicio vouerat q̃dem: sed nõ soluerat: sicut nõ laudo q̃ egredik: ita vt regrediak nõ consulo. si tñ ad remotũ ignotũq̃ monasteriũ ingrauerit. Cur ita. tum propter pauli sentẽtiam qua beatũ manifeste ꝓnunciat: qui seip̃m non iudicat in eo qõ ꝓbat tñ ex nr̃i auctoritate mgr̃i q̃ talem ⁊ suscipi iubet et retineri: inuentũ q̃z bonuz ⁊ vtilem suauitate allici ꝓfessione ligari. Denicq̃ suadeatur inq̃t ei vt stet ⁊ ne forte prioris sui monasterij memoꝝ remordente vt assolet conscientia incipiat denuo dirupta stabilitate vagari. generalẽ sup hmõi scrupulo consolatoriam ꝓfert sniam dicens. Vbiq̃ em̃ vni dõ seruik: vni regi militak. Porro d vicino ꝓhibet qõ iubet de pegrino: ne vicinitas ink monsteria fomes scandali. rixe materia sit: si alterutꝫ recipe monachos acche uerit absq̃ mutuo dũtaxat assensu. Qõ totiens equidem exp̃mik quotiẽs tal' vspiaz monachoꝝ susceptio plane nõ nisi ꝗ decretum regulare p̃sumik. Qõ si etiam post hec fris ita regularik susceptꝰ inquietioꝛez forte aim pulsauerit recordatio scãdali qõ discedens frib̃ q̃s deseruit: fecit. ⁊ qꝛ oportet emendari suo reditu: qõ ex discessu deliq̃rit. prudẽter aduertat. q̃ h̃ cogitat. scãdalum scandalo nõ bñ emẽdari. Qualis denicq̃ emendatio erit si vt alijs scandalũ tollas. alios scandalizas Quãq̃ ꝓfecto ⁊ tollerabilꝰ scandalũ illud sit ⁊ venialius: qõ factũ est intentiõe ꝓficiendi i meliusq̃ q̃ qõ facere cogitas ad deterꝰ apostatando. Sz ⁊ añ q̃z licet nõ sine scandalo tutꝰ etiã sine dubio ad id qõ putasti melꝰ secutus es ꝓsciam: q̃ si in ꝓri bono ⁊ loco ꝗ ꝓsciam ꝑmaneas: q̃ q̃ secure id posses si sane hinc eandẽ tuꝗpꝰ conscia reddere securã posses. Quapropk qõ de manducante ⁊ nõ mãducãte decernit aplus: vsurpemus ⁊ nos in nr̃e hujꝰ disputatiuncule ꝓclusione: vt ⁊ q̃ ꝓpria impellẽte conscientia suũ deserit locuz: ne suũ qõ putat deserat votũ: non deserentẽ nõ spnat. ⁊ q̃ secura ꝓscientia fraternũ scandalũ timẽs frẽs nõ deserit deserentẽ nõ iudicet ⁊ de his me accipite q̃ sane sentio respondisse sine p̃iudicio sanꝰ sentientis.

Itẽ postulatꝭ absolui vob: cur vel beatꝰ gregorꝰ nescio quẽ venantiũ habitũ monachilez. quẽ pie suscepat. ipiecq̃ reiecerat. nõ solũ resumere nõ coegit. sz etiã oẽz legik indixisse cõionẽ apostatare ꝑdurãti. vl' sanctus augustinꝰ ꝓiugij legi votum q̃dãmõ subijciat cõtinẽtie. ita vt i libro de ꝗginitate asserere videak. nec celib q̃dẽ vite ꝓpositũ copule posse p̃scribere cõiugali q̃ minꝰ indissolubile maneat etiã qõ a ꝓtinentib̃ fallẽte diabolo fracto seritatꝭ voto irritus fuerit m̃rimonium. Et ad h̃ nihil ad pñs occurrit. breuiusq̃ occurrit rñdenduz: nisi q̃ ita sane antistites sapuerẽt: recte ne ipi viderint: nã ego i sensib̃ actibusq̃ illustriuz patꝭ cautꝰ ꝓfecto sum oio nõ illõ estimak q̃ qõ btõ aplo teste q̃rik. iã ink disputatores vt videlicz fideꝰ q̃s inueniak. Certus

sū em̄ sine ī suo abūdaue'r: sensu: siue ī dei spū: sicut ⁊ in ceterꝭ: ita ⁊ ī his ambos extitisse fideles: illū ī disputādo: qd̄ p̄ manib̄ erat: istū ī scribēdo: qd̄ senserat. Qd̄ denicq̄ q̄rit: de q̄bus dā ep̄is: q̄s sctūs ire papa gregorius ad tp̄s ī monasteriis p̄ eoꝝ excessibus legit reclusisse. Utrūnam in suo: an in monastico interim habitu habitarint cū monachis. ego nescio: nisi q̄ credibilꝰ videtur neq̄q̄ illos insignē religiōis habitū suscepisse quē nō erāt ꝓpetuo habituri. sed tantū q̄sisse q̄ etem in secretꝭ monasteriorū ⁊ opportunitatē pnie. Audire ⁊ h̄ multꝭ a me: vñ int̄ cetera pnie instituta monasterialis disciplīa meruerit hāc p̄rogatiuā vt ꝗm baptisma nūcupet arbitror ob pfectā mūdi abrenūciationē. ac singulare excellētiam vite spūalis: q̄ pēminēs vniuersis vite humane generib̄ hmōi cōuersatio pfessores ⁊ amatores suos angelis silēs: dissimiles hoib̄ facit: imo diuinā ī hoie reformat imaginem ꝛ figurans nos xp̄o iustar baptismi. ⁊ quasi denicq̄ scdo baptizamur dum p̄ id: qd̄ mortificamꝰ mēbra nr̄a q̄ sūt sup terrā: rursum xp̄m induimus. cōplātati denuo silitudini mortis eiꝰ. Sz ⁊ quō in baptismo exuimur de ptate tenebrarum ⁊ in regnū trāsferimur claritatis ekne: ita ⁊ in sancti huiꝰ scdā q̄dā regeneratōe ꝓpositā de tenebrꝭ eque nō vniꝰ originalis sed multoꝝ actualiū delictoꝝ in lumē ꝗtutū euadimꝰ reaptantes nob illd̄ apli. nox p̄cessit d.a.a. Id q̄z vob ī sinuari p̄camini an abbatꝭ mutatio monasteriū suū mutare volentib̄ monachis in aliquo patrocinetur h̄ est si in morte vel depositiōe plati plus aliq̄d libertatis subditꝭ relaxet. quo vticq̄ licētius possint eo articulo tēpis migrare: quo voluerit altero neccuz videlicq̄ substituto. Ad qd̄ respōdeo. Neq̄q̄: etem spōsio pfessiōis qñ ex more fit in oratorio. de abbatis vita nō sumit terminū: sed de pñtia testimoniū. Profitētur tacq̄ modꝰ sit sua vita: nō aliena. Attēdat denicq̄ qd̄ legislator ipe nō solū senserit sz ⁊ tradiderit: vt si qñ int̄ alit̄ fecerit: videlicq̄ q̄ ꝓmittit a deo se sciat damnandū. quē irridet. Ite dicit q̄ nec sui iā corpis nouitiꝰ habiturus sit potestatē: ⁊ item. Perseuerātes ait ī monasterio vsq̄ ad mortē. Saluis igit̄ exceptionibus: q̄s supior disputatio pstrinxit de cetero nulla liceat occasiōe monacho locum cui pfessus est citra suā mortē deserere suo dumtaxat arbitrio. alioq̄n p̄uaricator est damnationē h̄ns: q̄ p̄ mā fidē irritā facit: sz vos ꝓgitis ampliꝰ scisciari ⁊ dicitis. Quid si nō p̄t nisi cū rancore ꝓpetuo animi ibidē manere ob minꝰ videlicet regularem: minusue amabilē abbatis electionem. Subit aio nunc illud de euangelio qd̄ de cōiugij lege docenti discipuli dño responderunt. Si ita est inq̄unt non expedit nubere. O magna reuera ā gustia. Si ⁊ noluerit exosam: nihil onerosiꝰ. Si dimiserit inuitā: nihil inxp̄ianius. An nō sil̄i necessitate constringit: q̄ nec deserere valet locū ne frangat votū. nec manere ī loco. ne cum rancore viuat ⁊ vitā pdat. Quid cōsulaz huic. Vt discedat. nō licet ꝓter pfessionē Vt stet. propt̄ rancorē nō expedit. Duo mihi eque incōueniēntia eq̄ periculosa ꝓponitis vt quicq̄d rñdero vobis mime psit. Queritis nempe q̄d e duob̄ monacho tutius sit. residere in ꝓprio monasterio subir regulariter electo cū rancore: an ad q̄etius viuendū alias migrare. Qd̄ q̄dem bau d serius accipio. q̄z si req̄rar q̄nam morte perire cōsulā eū q̄ seip̄m forte perimere vult incendio: an p̄cipitio. reuera nāq̄z ⁊ vritur q̄ in odiū manet. ⁊ q̄ frāgit ꝓpositū ī p̄ceps ruit. Sz vos me in hac difficultate cōsilij facile expeditis: cū dein de seq̄mini. ⁊ q̄tenus accipi hocip̄m velitꝭ: qd̄ appellatꝭ irregulare: apiendo subiūgitis: p̄sertim si electionis irregularitas adeo inuoluta sit ⁊ intorta: vt licet de ea corā deo. nō dubitet corā hoib̄ tamē aut vix aut nullatenꝰ conuincat. Venit nūc quoq̄z in mentē sapientis eulogiū. occasionē q̄rit: q̄ vult recedere ab amico. quonā mō vos irregularē dicitꝭ electōz. q̄ cassari regl̄arit̄ nō valz aut reprobari. ⁊ q̄dem legit̄ qd̄ ꝓbari nō p̄t: infectū est. Sed dicitis: ⁊ q̄s obediet scient̄ indiḡ ⁊ si nō manifesto. Frēs nōne legistꝭ ⁊ ī vestra ⁊ in ꝗtatis regula sup cathedrā moysi sedēt scribe ⁊ pharisei q̄ dicūt facite ꝗm aūt opa eoꝝ nolite facere. Ia de mutandis vestib̄ vel lauādis ob nocturnam illusionem accipite breue consiliū. iuxta rituz sui loci quēq̄z facere cōsulo de hmōi. q̄ diuer-

ſis modis diuersis in monasterijs certum
est obseruari. De his q̃ in pluribꝫ mona-
sterijs ꝓfitenꝰ. qd̃ pene oblitus fueram pu
to satis esse responsum supius cum de loci
stabilitate disputatũ est ⁊ nõ est necesse vt
repetã. Pretermitto ⁊ aliq̃ de canonibꝫ: q̃
vos requiritis tum qm̃ taliũ nr̃a nõ refert
q̃ monachi sumꝰ. tum qꝰ in libris ipi faci-
le repire potestis si querere nõ grauemini.
Venio ad tria illa q̃ in altera vĩa rursum
epl'a ꝓtinenꝰ vbi primũ interrogat; q̃dnã
consulã hoĩ q̃ aduersus quẽpiã ꝓmotꝰ fue
rit. sed nõ adeo. vt eũ ledere ipse velit. aõ
tamen vt libenꝰ accipiat si quõ aliun de le
di cõtigerit. Sitne videlicet tutũ ita ꝓmo
to accedere ad altare. an subtrahere iterim
debeat. donec ꝓpeſcaꝰ cõmotio. Hũc̃ mi
hi ꝓtingat turbatũ ad pacis accedere sacri
ficium cum ira ⁊ disceptatiõe ꝓtingere sa-
cramentum. in q̃ deus in dubitãter est nõ-
dum recõciliatus sibi. Certe nõ recipitur
munꝰ quodcũc̃ meũ. qd̃ defero ad altare
nisi añ placato fraꝰ quẽ me forte lesisse me
minero quãtomin ꝰ si meĩpm nõ pacauero
prius. Quod deinde q̃ritis de ꝓrietate
q̃ inesse videꝰ duabꝫ illis pauli sententijs
cõuersatio nr̃a in celis est. ⁊ c̃ diu sumꝰ in
corpe pegrinamur a dño quõ videlicꝫ aĩa
codẽ tpe possit ⁊ in corpe pegrinari a dño
⁊ in celis simul esse cũ dño ipse soluit apl's
cũ alibi dicit. Et pte co. ⁊ ex p. pro. In c̃-
tum q̃dem ꝓgnoscimꝰ tanc̃ pñtia ꝓtem
plantes iam cũ dño sumꝰ. In quantũ ad
huc tanc̃ de futuris prophetamꝰ creden
tes q̃ nõ intelligimꝰ. sperantes q̃ nõ vidi-
mus: adeo pegrinamur ⁊ in corpore. Cuꝫ
aũt venerit. qd̃ pfectũ est. h̃ est gl'ie plenitu
do q̃ in resurrectõe futura est. tũc euacuabi
tur. qd̃ et pte est corpis videlicet ois corru
ptio: ex q̃ sine dubio cõtingit hec. q̃ adhuc
ex pte manet nr̃a in corpe pegrinatio. h̃ est
qd̃ in se miserabilit ingemisces plangit et
ait. Infelix ego hõ q̃s me. l. d. c. m. huius:
nõ conquerit de corpe tm̃: sed de. c. m. hu-
ius. hoc est eiꝰ q̃ adhuc durat corruptiõis
monstrãs nõ corpis sed carnis molestias
esse causam pegrinationis. Corpus q̃ppe
quod corrũpitur aggrauat animã: nõ cor
pus simpliciter. sed corpꝰ qd̃ corrumpitur
aggrauat aiam: vt corruptio corpis oneri
sit. nõ natura. Vnde ⁊ q̃ intra semetipos
ingemiscunt: redemptionẽ expectãt corpo
ris sui. non amissionẽ. Merito ꝓinde gra
uati corpis necessitate. non societate cupi-
mus dissolui ⁊ esse cũ xpo: vt id qd̃ manet
ex pte adhuc exiliũ finiaꝰ. ⁊ que ex pte iam
cepit celestis habitatio ꝓficiaꝰ. Aut certe
ꝓuersatio nostra in celis est: quo idem di-
cit apl's. Spe enm̃ salui facti sumꝰ. Spe
itac̃ iam in celestibꝫ habitamꝰ cũ adhuc
re ipa in terris pegrinemur ⁊ in corpe. Vl'
aliter. Habemus ⁊ vñ corpi: ⁊ vñ dño in
hereamus: Illud viuificando ⁊ sensificã-
do. illũ credendo ⁊ diligendo. nec̃ enm̃ pre
sentior spũs nr̃ est vbi aniat. c̃ vbi amat
nisi forte putet esse magis. vbi inuitus. et
necessitate tenet c̃ quo spõte ⁊ alacri ferꝰ
voluntate. Denic̃ vbi est thesaurꝰ tuus.
ibi est ⁊ cor tuũ. Item si deũ amas aĩa ex
ipo viuit. vti corpus ex ipa: quo pacto q̃so
pñtior esse cõtendit vbi dat c̃ vnde acci-
pit vitam. Fons siquidẽ vite charitas est
nec viuere aniam diterim. que de illo non
hauserit. Haurire porro quõ põt: nisi fue-
rit ꝓsens ipi fonti. q̃ charitas est: q̃ deꝰ est.
Pñs igitur deo est q̃ deũ amat. in quãtuꝫ
amat. In quo enm̃ minus amat absens. p-
fecto est. In eo aũt minus deũ amare con
uincitur: qꝰ carnis adhuc necessitatibꝫ oc-
cupaꝰ. Illa ꝓo circa corpus occupatio. q̃d
est nisi a deo q̃dã absentatio ⁊ absentatio
q̃d nisi pegrinatio. pegrinamur q̃ a dño ⁊
i corpe pegrinamur. cuiꝰ nr̃a nimiꝫ ⁊ intẽ
tio ꝓpediꝰ erũnis ⁊ curis charitas fatiga-
tur. In fine scõe epl'e interrogat; q̃d senti
endũ arbitrer de eo qd̃ in euãgelio nobis
ꝓmittit. ecce. n. merces vĩa m. ẽ. i. c. miran
tes maxime setm̃ augustinũ dixisse sup hoc
nõ celos istos visibiles ⁊ corpeos oportere
intelligi. ne merces nr̃a in rebꝫ mobilibꝫ
volubilibusc̃ videaꝰ collocari. ideoc̃ spi
ritualia quedam firmamẽta esse intelligẽ-
da: de quibꝫ nescitis: vt dicit; quid suspi-
cari debeatis. Sed si attenditis qd̃ legit;
regnũ dei iter vos est. ⁊ habitare xpm̃ ꝓinde
i cordibꝫ vrĩs tãc̃ vtic̃ regẽ in regno suo
⁊ nõ sꝰ ꝓdigne passiões hui ꝰ tpis a. f. g. q.
r. ĩ n. nõ q̃ ruelabiꝰ nobꝫ velut aliq̃d exteri ꝰ
sz ĩ nobꝫ q̃si ir ꝰ ĩã manẽs sz nõdũ apparẽs.
⁊ itẽ ois gl'a eiꝰ f. r. a. i. ⁊ ascẽdet hõ ad cor

altũ sz ascẽsiões i cor de suo disposuit: rursumqz aia iusti sedes est sapie cui⁹ sine dubio illa vox est. celũ mihi sedes est. si hec inquã. hisqz filia nõ pauca i scp̃tur⁹ aduertis pfecto stu debit⁹ ad reqrendũ regnũ dei ⁊ iusticiã ei⁹ ⁊ itrare poti⁹ ad vos qz vl extra exire vel ascendere sup̃. Sz sup̃ sane vl extra dixerim loci positiõe. sicut celũ a ꝛra locũ tenet exteriorẽ. sol luna ⁊ sydera superiorem. nã ea dẽ ipa q̃ itra nos sũt subtiliori sue nature visibilitate. sublimiori excellentie dignitate: ⁊ extra q̃z ĩmẽsitate maiestat⁹ sz altissima sunt hec egẽria vtiqz ⁊ diligẽtiori disputatiõe ⁊ doctiori disputatore et ope plitiori. Ego. n. putauerã modũ i his tractãdis eplarem neq̃qz excessum iri. Sz fmo vt video pcessit i longu⁹ q̃z spaui. proinde vos si placz libꝫ si placet eplaz noiare. nã ego siue i pauc⁹ siue in mult⁹ vẽ debui qõ ⁊ studui satisfacere volũtati.

Diui bernardi abbatis de cõuersione ad scolares. libellus.

AD audiendũ vt credim⁹ ꝓbum dñi ꝓuenist⁹: neqz em̃ causa nobis alia: vẽ hui⁹ tã aui de ꝓcursionis occurrit. Approbam⁹ vtq̃z desideriũ hoc: ⁊ laudabili studio ꝓgaudem⁹. bti em̃ q̃ audiũt ꝓbuz dei sed si custodiãt illud: bti q̃ memores sunt mãdatoꝫ dei: sz si faciãt ea. Nimiꝫ verba hec vite eterne: ⁊ venit hora: ⁊ vtinã nunc sit qñ mortui audiẽt vocẽ ei⁹ ⁊ q̃ audierint viuent. Siq̃dem vita i volũtate ei⁹. Et si vultis scire: volũtas ei⁹ cõuersio nr̃a. Deniq̃z ipm audite. Nũquid volũtatis mee est mors impij: ait dñs ⁊ nõ magꝭ vt conuertat⁹ ⁊ viuat. Ex quib⁹ ꝓbis euidenter agnoscimus: qm̃ vera nobis vita non nisi in ꝓuersiõe est: nec aliter patet ad eã ingressus: dicente dño: nisi cõuersi fueritꝭ ⁊ efficiamini sicut paruuli: nõ intrabitis i regnũ celoꝫ. Merito sane soli puuli intrãt. nam puer paruul⁹ minabit eos: q̃ in hocipsum natus ⁊ datus est

Quero igitur vocem quã audiãt mortui. ⁊ cũ audierint viuãt. Forte em̃ ⁊ mortuis euãgelizare necesse est. ⁊ occurrit interim ꝓbum breue sz plenũ: qõ os dñi locutum est: vt ꝓpheta testat⁹. dixisti ait loquẽs sine dubio ad dñm deũ suũ ꝓuertimini filij hoim. nec ĩmerito sane a filijs hoim q̃dem videt exigenda cõuersio: peccatoribꝫ vtiqz necessaria. nam superius spiritib⁹ ea magis. que rectos decet indicta laudatio est. eodem ꝓpha psallente. Lauda deũ tuũ sion. Cetez q̃ ait dixisti. meo quidẽ iudicio nõ negligenter pterendem est. nec simpliciter audiendũ. Quis em̃ humanis cõparare audeat dictis: qõ dixisse dicit deus Viuus pfecto est fmo dei ⁊ efficax ⁊ vox ei⁹ in magnificẽtia ⁊ ꝓtute. Deniq̃z ipe dixit ⁊ facta sunt. dixit fiat lux: ⁊ facta est lux Dixit. Cõuertimini filij hoim: ⁊ Cõuersi sunt. Ita plane cõuersio aiaꝫ diuine voc⁹ est: nõ humane Symon iohãnis piscator hoim in hocipm vocat⁹: ⁊ cõstitutus est a dño: incassum tñ ⁊ ipe laborãs tota nocte nil capiens donec in ꝓbo dñi rethe iactãs ꝓprehendere possit multitudinẽ copiosam Utinã iactem⁹ ⁊ nos in ꝓbo hodie rhete ꝓbi: ⁊ expiamur qõ scp̃tũ est: ecce dabit voci sue vocẽ ꝓtutis. Sz plane si mendacium loq̃mur. id de ꝓpio est. Sz tũc ⁊ forsitan nr̃a iudicabit⁹ vox esse: nõ dñi si quaeramus q̃ nr̃a sunt: nõ q̃ iesu xpi. Cetez ⁊ si loq̃mur iusticiã dei ⁊ gl'iam dei querim⁹: effectuz tñ ab eo solo spare: ⁊ ab eo postulare necesse est: vt voci nr̃e: sue vocẽ ꝓtutis accõmodet. Ad hãc aũt vocẽ interiorẽ: aures cordis erigi ãmonemur vt loquentem deũ intus magis audire: q̃z foris hominẽ studeatis Illa em̃ vox est magnificentie ⁊ ꝓtutis deserta cõcutiens: secta discutiens torporem excutiens aiaꝫ.

Nec sane laborandũ est: vt ad voc⁹ huius puenia⁹ auditũ: labor est poti⁹ aures obturare: ne audias. Nimiꝫ vox ipa se offert: ipa se ingerit nec pulsare interim cessat hostia singuloꝫ. Deniq̃z q̃draginta ãnis inquit ꝓximus fui generationi huic ⁊ dixi sp hi errãt corde. Adhuc sapia clamitat in plateis: redite ꝓuaricatores ad cor. Hoc nempe initiũ loquendi dño ⁊ hoc ꝓbũ ad oẽs q̃ ꝓuertuu⁹ ad cor pcise dicere videtur nõ mõ reuocãs eos: sz ⁊ reducẽs ⁊ statuens ꝗ faciẽ suã. Est. n. nõ tm̃ vox ꝓtut⁹. sz ⁊ radius luc⁹ annũcians pcã eoꝫ piter oib⁹ ⁊ illuminãs abscõdita tenebraꝫ. Nec ꝓo vla interne hui⁹ luc⁹ ac voc⁹ differentia. cũ

vnus idēq; ſit dei fili⁹ ⁊ ꝓbū pr̄is: ⁊ ſplen-
dor glie. Sed aie q̄z ſubſtātia a ſuo q̄dē ge
nere: ⁊ ipſa ſpūalis ⁊ ſimplex ſine vlla di-
ſtractiōe ſenſuū: ſz tota. ſi tñ tota dicenda
eſt. vidēs pariť ⁊ audiēs videať. Quid. n.
illo agiť ſiue radio ſiue ꝓbo ſiue ſemetip-
ſam. Aperiť ꝯſcie liber reuoluiť miſera vi
te ſeries triſt; q̄dā hyſtoria replicať illūiať
rō ⁊ euoluta mēoria velut q̄buſdaz oculis
ei⁹ exhibeť vtraq; ꝓ nō tā ipſius aie eſt q̄z
aia ipa vt eadē ſit ⁊ inſpiciēs ⁊ inſpecta cō
tra ſua ſtatuta faciēs et videntib⁹ q̄buſdā
apparitorib⁹ immiſſaꝫ vtiq; cogitationū
coacta ꝓprio interi aſſiſtere tribūali Quis
ſane iudiciū h̄ ſine tribulatione ſuſtineat.
Ad metip̄m aia mea turbata ē ait ꝓpheta
dñi ⁊ tu ꝯtra facie tuā ſic arguitrice ſic tur
batrice ſic cōfutrice ſtatui nō poſſe mirar;

Nec a me ſpes audire q̄d in mēoria tua
ratio deph̄endat q̄d diiudicet q̄d decernat
Applica int⁹ auditū. deflecte ocl'os cordis
⁊ ꝓprio dices exp̄mēto q̄d agať. Nemo. n.
ſcit q̄ ſint in hoie niſi ſpūs hois. q̄ in ipo ē.
Si ſuꝑbia. ſi inuidia. ſi auaricia. ſi ambi-
tio. aut ſi'lis aliq̄ peſt; abſcōdita eſt. vix ef-
fugere poterit h̄ examen. Si fornicatio. ſi
rapina. ſi crudelitas. ſi fraus vlla. aut q̄li-
bet culpa admiſſa eſt. internū hūc iudicez
nō latebit reus ipſe. nec inficiabiť cora eo.
Trāſit em̄ tot⁹ ille pruriť⁹ delectatiōis ini
que. ⁊ voluptat; illecebra tota breui finita
eſt. ſed amara q̄dā impſſit ſigna mēorie. et
veſtigia feda reliq̄t. In illud ſiq̄dē reboſi-
toriū. velut i ſentinā aliquaz tota decurrit
abhoīatio ⁊ immūdicia tota defluxit Vo
lumē grāde. cui vniuerſa inſcripta ſūt. ſti-
lo vtiq; ꝓpitat; amaꝫ. tā venť tolerat. et ſi
fauces miſeras breui trāſitu. dulcedineq;
tā friuola viſus ē obiectaſſe. Ventrē meū
doleo miſer. doleo vētrē miſer meū Quid
ni doleā ventrē meū vbi tāta eſt egeſta pu
tredo. Quis vīm frēs exteriorez hanc ve
ſtē: q̄ tegiť ſi repēte obſcenis vndiq; ſputis
illitā. ⁊ feci diſſimis q̄buſq; ſordib⁹ inq̄na
tā ꝯſideret. nō vehemenť exhorreat: nō ve
locť exuat: nō indignanť abiiciat Itaq; q̄
nō veſtē ſz ſemetip̄m int⁹ ſub veſte talē re-
perit. eo doleat ampli⁹ ⁊ aio ꝯſternet optz
q̄ ꝓpius tolerat q̄ exhorret. neq; em̄ vt tu-
nicā abiicit ſuā ſic abiicere cōtamiata aia
poterit ⁊ ſeip̄am. Deniq; q̄s in nob eſt tā-
te patiētie ⁊ ꝓtut; vt ſi forte. quēadmodū
ō maria legiť ſoroze moyſi. carnē ſuā ſubi
tanea q̄daz lepra male cādentē viderit. eq̄
animo ſtare poſſit. et grās agere creatori.
Quid ꝓ eſt caro iſta. niſi q̄dā corruptibi
lis tunica q̄ veſtimur. aut q̄d lepra corpa-
lis hec electi; oib⁹ extimāda niſi patne ꝓga
correctionis. ⁊ purgatio cordis. Ibi tribu
latio vehemēs. ⁊ iuſtiſſima cā dolorīs eſt.
cū excitat⁹ a ſomno miſere voluptat;. inte
riorē q̄s cepit deph̄endere lepraz. quā ſibi
ipſe multo ſtudio ⁊ labore q̄ſiuit. licet em̄
nemo oderit carnē ſuaz: ſed multo minus
odiſſe poterit anima ſemetip̄am.

At forte aliquē mouet illud de pſalmo.
Qui diligit iniq̄tatē odit aiam ſuā. Ego
aūt dico. odit ⁊ carnē. An nō odit. q̄ gehē
ne cumulos mercať in dies. q̄ fm duriciā
ſuā. ⁊ cor impenitēs theſaurizat irā in die
ire. Letetq; hoc odiū tā carnis q̄z aie. nō in
affectu. ſed i effectu poti⁹ inuenit. Sic ni-
mirū odit frenetic⁹ carnē ſuā. cū ſibip̄ ma
nus inferre laborat rōnis delib. ratiōe ſo-
pita. An nō grauior illa freneſis iudicať.
q̄z impatiētia cordis peccādiq; obſtinata
volūtas iducit ſiq̄dē man⁹ nepharias inq̄
cit ſibip̄. nō carnē. ſz mentē lacerat ⁊ corro
dit. Si vidiſti hoiem ſcalpe man⁹. ⁊ vſq;
ad ſanguinē effricare euidentez habes i eo
ſi'litudinē peccant; exp̄ſſam. Cedit ſiq̄dez
voluptas illa dolori. et ſuccedit pruritui
cruciat⁹. neq; id ignorabat: ſed diſſimula-
bat ille. dū ſcalperet. Sic laceram⁹. ſic ex-
cream⁹ ꝓprijs manib⁹ aias nr̄as infelices
niſi q̄ tāto ḡuius. quāto excellētior eſt ſpi-
ritualis creatura. ⁊ cui difficilius medeať.
Neq; id q̄dem inimico⁹ ſtudio gerim⁹. ſz
ſtupore quodā inſenſibilitat; interne. Ef-
fuſus ſiq̄dez anim⁹ dāna interiora nō ſen
tit: q̄ nec intus eſt. ſed in vētre foriſcā. aut
ſub vētre. Deniq; animus q̄rundā in cati
nis: quorūdaz in loculis inuenit. Ibi eſt
theſaurus tu⁹ inq̄t. ibi eſt ⁊ cor tuū. Quid
ꝓ mirū ſi ꝓprīā minime ſentiat aia leſio-
nē q̄ ſuip̄ius oblita ⁊ penitus abſens ſibi
in longinquā ꝓfecta eſt regionē. Erit autē
cū in ſeip̄am reuerſa recognoſcet. q̄z crude-
liter miſere venatiōis obtentu euiſceraue
rit ſemetip̄am Neq; em̄ id ſentire poterat

dũ vilẽ muscarũ predã desiderio captans insatiabili: aranearũ instar ex visceribꝫ proprijs interere rhetia videret.

Erit aũt hic reditus sine dubio. vt post mortẽ. cũ vniuersa: q̃bꝫ ad vagandũ foras et inutilit se occupãdũ in eã q̃ ꝓterit mũdi figurã hui⁹ egredi cõsueuerat. hostia corporꝭ clausa erũt vt necessario maneat in se ipsa cui null⁹ iã pateat exit⁹ a seipsa. Verũ is q̃dez pnicio sissim⁹ erit redit⁹. ⁊ miseria sempitna. qñ iaz penitẽtia hãi poterit. agi nõ poterit. Vbi em̃ deerit corp⁹. act⁹ non erit. Sane vbi nulla fuerit actio. nec satisfactio vlla q̃dẽ poterit inueiri. Quo circa pniam q̃dẽ bẽ dolere est. nã pniam agere dolorꝭ est remediũ. necꝫ em̃ carẽti manibꝫ erit vltra leuare cor in celũ cũ manibꝫ. Sz q̃sq̃s añ obitũ carnis nõ redierit ad seipm in seipo maneat necesse est inextnuz. Sz in q̃lt seipo: qualẽ se fecerit ĩ hac vita. nisi qõ forte erit nonnunqꝫ deterior. nã melior. q̃ malus est: nunqꝫ erit. Hz em̃ hocipm qꝫ nũc ponit: aliqñ recipe corpus nõ tñ ad penitentiã. sz ad penã vbi nimiꝫ pcti ipius ⁊ carnis q̃dammõ sikis videbit esse cõditio. vt quẽadmodũ poterit sp culpa puniri. nec vnqꝫ poterit expiari. sic nec in corpe aliqñ tormẽta finiri nec corp⁹ termiari in tormẽtis. Multũ q̃dẽ vltio sempitna deseuiet. q̃ nunqꝫ possit culpa deleri. nec substãtia carnis deficiet. ne simt cogat ⁊ afflictio terminari. Hec frẽs mei qui pauet. cauet. nam q̃ negligit incidit.

Vt g̃ redeam⁹ ad vocẽ vñ pcessim⁹: expedit nob pfecto redire ad cor. duz illud ẽ iter q̃ ostẽdat nob salutare suũ. q̃ tanto studio pietatis illuc reuocat preuaricatores. Nec sentire interim pigeat morsus. aut periculosa q̃dam animi teneritudo. ⁊ pnicio sa mollicies psuadere queat. vt pñtem velimus dissimulare molestiã. Optimũ est tũc sentire vermẽ. cũ possit ⁊ suffocari. Ita qꝫ mordeat nũc vt moriat. ⁊ paulatim desinat mordere mordẽdo. Rodat interĩ putredinẽ vt mordẽdo cõsumat. ⁊ ipe quoqꝫ parit ꝓsumat. nec foueri incipiat ĩ immortalitate. Vermis inquit eorũ nõ moriet. ⁊ ignis eorũ non extinguet a facie illorũ morsuũ q̃s sustinebit. Multiplex em̃ nõ cõsolatio arguẽtis ꝓscie releuat cruciatũ. Benignus est de⁹ q̃ nõ patit tẽptari vltra qꝫ possum⁹ nec ꝗmẽ hunc vltra modũ patit malignari maxime qꝫ int in icia cõuersiõis oleo miscõie linit vlcera. vt nec morbi q̃ntitas nec difficultas curatiõis vltra qꝫ expedit inotescat. Dagꝭ aũt arridere videt facilitas q̃dã q̃ postmodũ euanescit qñ iã exercitatos hñti sensus certamẽ forte dat vt vincat et discat. qm̃ oim potẽtior est sapiẽtia Interĩ sane audiẽs q̃s vocẽ dñi. Redite ꝑuaricatores ad cor et tãtis interiore cubiculo obscenitatibꝫ depbẽtis: singula q̃qꝫ rimari satagit: ⁊ quonã hec influerit aditu curiosus iuestigator explorat nec difficile pz foramẽ imo foramia ꝓtuẽti. sz nec parũ illi ex hac ꝓsideratiõe dolorꝭ accedit. cũ p fenestras ꝓprias mors ista defꝫ hendit introisse. Multa siq̃dẽ vr̃ admisisse petulãtia oc'orũ multa prurit⁹ aurũ. multa q̃z olfaciẽdi gustãdi tãgendiqꝫ voluptas. nã spũalia q̃dẽ vicia q̃ sup̃ meminim⁹. difficile adhuc put sunt carnalia examiãt Vñ fit vt q̃ ꝗuora sũt aut min⁹ aut mime sentiat: nec tã superbie: aut iuidie qꝫ flagitiosorũ aut facinorosorũ recordationẽ actuũ mordeatur.

Et ecce itẽ vox de nubibꝫ dicẽs. Peccasti: q̃esce: ⁊ qõ dz tale ẽ. Iã sentina redũdãs domũ oẽm intolerabili fetore ꝓtaminat. Vanũ est tibi. cũ adhuc fluãt exhaurire. dũ peccare nõ desiterꝭ penitere Quis em̃ eorũ ieunia ꝓbet q̃ ad lites et ꝓtẽtiões ieunãt ⁊ peruiũt pugno impie. sed ⁊ voluntates ⁊ voluptates ꝓprie in eis inueniunt nõ tale ẽ ieuniũ qõ elegi dicit dñs. Claude fenestras mortꝭ obstua adit⁹. foramia obstrue diligent. ⁊ sic domũ nõ subeũtibꝫ noxis sordes poterꝭ expurgare vetustas. Estimat hõ facile qõ iubet iplẽdũ tãqꝫ ignarus exercicij spũalis. Quis em̃ phibeat inquit q̃ min⁹ imperẽ mẽbris meis. Indicit igit gule ieunia. crapulã interdicit. obturari pcipit aures ne audiãt sanguinẽ. auerti oc'os ne videãt vanitatẽ. man⁹ nõ ad auariciã sz ad elemosynã magis extẽdi. q̃bus forte ⁊ laborẽ imponere velit phibens latrocinia. sic scptũ ẽ. Qui furabat iã nõ furet magis aũt laboret manibꝫ suis qõ bonũ est vt habeat vñ tribuat necessitatẽ patiẽti Cetꝫ dũ suis q̃buscꝫ mẽbris. in hũc

modū ꝓmulgat et decreta ꝓponit. interrū-
pūt subito vocē iubēt; ⁊ vno ipetu clamāt
Vñ hec noua religio facere iubes: vt libet
sed inuenīet q̄ nouis legib⁹ ꝯdicat. Quis
em̄ ille inq̄t. ⁊ illa. nimiꝫ ipa est ī cui⁹ nos
iā ꝑdē deputasti obsequiū: si ig̃ras ad obe
diendū ꝯcupiscētijs vtiꝫ ei⁹. Expauit mi
ser ad hāc vocē: ⁊ ꝯfusus obmutuit: anxia
baturꝫ i eo spūs ei⁹. At mēbra q̄dē ad su
am illā infelicissimā dñam incūctant ac-
cedūt: aduersus dñm interpellent ⁊ impia
duriora causent. Plāgit gula parsimonie
sibi modū adhibitū ꝓhibitā crapule vo-
luptatē. Oculi⁹ q̄rit in dictas lachrymas
petulantiā interdictā. Quib⁹ ⁊ silia ꝓseqn
tib⁹ exercitata ⁊ vehemēt exacerbata volū
tas somniūne est inq̄t: an fabula q̄ narra
tis. Tūc ꝯo opportunū tp̄us sue nacta q̄ri-
monie līgua oīno sic est ait vt audisti. nā
⁊ ego a fabulis ⁊ mēdacijs iussa suꝫ reti-
cere ⁊ nihil denceps nisi seriū. immo ⁊ pe
nitus necessariū loqui.

Exilijt igit vetula furens ⁊ toti⁹ oblita
lāgoris ꝓcedit horrēt⁹ comis: veste lace
ra. pectore nudo scalpēs vlcera. frendēs dē
tib⁹ ⁊ arescēs atq̄ ip̄m inficiēs aerē flatib⁹
virulent⁹. Quidni cōfundat. si q̄d adhuc
superest rōnis. ad talē misere volūtat⁹ occur
suꝫ vl' incursuꝫ. Hec inq̄t tota ē tui ꝯiugij
fides. si compater⁹ male patiēti vsq̄ adeo
ad dolorē vulnerꝫ meoꝫ addere non pepci
sti. Subtrahēdū forsitā ex ī moderato do
te aliq̄d videbat. Sz q̄d relinquit. h̄ sub-
lato. Solū hoc huic lāguēti misere p̄stiti-
sti: ⁊ oīa ei⁹ obsequia quēadmodū sunt distri
buta aliq̄ī coguisti. nūc aūt si tibi forsitan
morbi hui⁹ pessimi. q̄ laboro tripler mali
gnitas potuit erciditse. sz nō mihi. Siq̄dē
voluptuosa suꝫ. curiosa sum, ambitiosa sū
et ab h̄ triplici vlcere nō est ī me sanitas a
plāta pedis vsq̄ ad verticē. Iraq̄ fauces
⁊ q̄ obscena sunt corpis assignata sūt volu
ptati. q̄nquidē velut de nouo necesse ē sin-
gula recēseri: nā curiositati pes vagus ⁊ in
disciplinat⁹ famulat oculus. at vanitati
q̄dē aur⁹ ⁊ līgua fuīt. dū ꝓ illā ipinguat
caput meū oleū pector⁹. ⁊ ꝑ hāc supleo q̄d
in laudib⁹ meis aliq̄ minus fecisse videnī.
Valde em̄ delector ⁊ recipe ab alijs: ⁊ cuꝫ
opportune possuꝫ tradere alijs laudes me-
as ⁊ meo ⁊ alieno ore semp̄ cupiēs p̄dicari
cui potissimū morbo tuū quoq̄ ingeniuꝫ
pluria solet adhibere fomēta. Porro ma-
nus ip̄as q̄bus est vndiq̄ liber mot⁹ non
min⁹ spāliter alicui ori deputam⁹. sz mo-
do vanitati. mō curiositati. mō voluptati
sedulū sat⁹ exhibent famulatū. Quib⁹ ita
disposit⁹ nō mihi hec oīa vel in vno satis-
facere aliq̄ī potuerūt. q̄ non satiet oculus
visu. nec aur⁹ impleat auditu. atq̄ vtinā
inter spectandū totū aliquādo corpus fie
ret oculus. aut inter prandendū in fauces
oīa mēbra verterent. Tu ne igit id modi-
cū mihi ꝯsolatiōis. q̄d in me dico. surripe
temptas. dixit. et cū indignatiōe. et furore
recedens. teneo inquit locūq̄ tenebo.

Iā ꝯo ratiōi. ipa vexatio dat intellectū
iā innotescit aliq̄ten⁹ hui⁹ negocij difficul
tas. iā p̄sumpta facilitas euanescit. Vidz
em̄ mēoriaꝫ plenā spurciciaꝫ. videt habū-
danti⁹ alias atq̄ alias influere sordes vi
det ip̄as fenestras morti patulas obserua
ri oīno nō posse q̄b⁹ adhuc p̄sidēs volūtas
lāguida dñet. cui⁹ vlceribⁿ sanies vniuer
sa, pfluxit. Videt denicq̄ ania sese cōtami-
natā. nec ꝑ aliū sz ꝑ ꝓpriū corp⁹ nec aliūde
q̄ a seipsa. Est aūt q̄ddā anie sic mēoria q̄
inficit sic volūtas ipsa. q̄ inficit. denicq̄ ip
sa nihil aliud q̄ rō. memoria. et volūtas.
nūc aūt ⁊ rō min⁹ habēs. ceca quodāmō.
q̄ hacten⁹ ista nō viderit: infirma oīno q̄
ne agnita q̄dem valeat tpare. et memoria
fedissima et volūtas lāguida. ⁊ horrēdis
vndiq̄ vlceribⁿ scaturiēs inuenit. ac ne q̄d
ex oibus q̄ sunt hoīs relinquat. ip̄m etiaꝫ
corp⁹ rebelle est. et singula mēbra fenestre
singule. q̄bus mors intrat ad aiam. et in-
cessanter exuberat sup ipsum cōfusio.

Audiat ergo ania. q̄cunq̄ eiusmodi est
vocē diuinā audiatq̄ cū stupore ⁊ admi-
ratiōe dicentē. Beati pauperes spū. quoniā
ipsorū est regnū celorum. Quis spū paupe
ior eo qui in toto spū suo non inuenit re-
quiē. non inuenit vbi caput suuꝫ reclinet:
Hoc cōsiliū pietat⁹. vt q̄ sibi displicet pla
ceat dāo. et qui propriā domū odit domū
vtiq̄ plenā spurcicie ⁊ infelicitatis. inuite
tur ad domū glorie domū nō manufactā
eternū ī celis. nec miꝫ si ad hui⁹ dignatiōis
magnitudinē expauescit. si difficile credit

huic auditui: si vehemēti stupore admirat et ait. Ergo ne beatū hoīem miseria facit. Ceterū ḋſḋs eiusmodi es. ne diffidas. nō miseria sed miscōia facit beatū. ſz hui⁹ p⁹pria sedes miseria est. vt hūiliatio in hūilitatem trāseat. necessitas in ꝓtutē plumā volūtariā segregabis de⁹ hereditati tue. ⁊ infirmata est. tu ꝓ o pfecisti laude eā. Vtilis infirmitas ꝓrsus q̄ medici manū req̄rit salubrīt a se deficit. quā deus pficit.

Sed qz nō est via ad regnū dei sine pri micq̄s regni. nec spare pōt regnū celoꝝ. cui nec sup ꝓpria mēbra regnare donat. Seq̄tur vox dicēs. Beati mites. qm̄ ipsi possidebūt terrā. Ac si eu idētius dicat. Vniti ga motus effrenos volūtatis. ⁊ crudelem bestiā māsuefacere cura Ligatus es: soluere studeas: qd oīno rūpere nō possis. nā vim facere aut cathenis offendere eā nullo mō ꝑualebis. nec mora: respirās hō int hec ꝓba atq̄ ḋz facili⁹ reputās lz verecundus accedit ⁊ delinire satagit viperā inflāmatā. Arguit vite carnal' illecebras: ⁊ cōsolatiōes secular' necessitat' accusat: tanq̄ exiguas: ⁊ indignas: ſz breuissimas q̄z ⁊ pniciosissimas: o mib amatoribus suis.

Sup hoc ait neq̄. ⁊ inutili suo tuo nec em̄ inficiari potes: ne modico q̄dē tibi vniuersa ei⁹ obsequa satisfacere potuisse. Voluptas gutturꝭ q̄ tanti hodie extimat' vix duoꝝ obtinet latitudinē digitoꝝ: ⁊ huius tā modice ptis tā exigua delectatio quāta parat' sollicitudīe: q̄ntam deniq̄ molestiā parit. Hinc mōstruosius dilatant' renes: ⁊ humeri: hinc tu mēces vteri nō tā impinguant' q̄ impīgnant' a ruina. et duz carnis on⁹ nō sustinēt ossa ⁊ morbi varij generātur Sic libidinis illecebrosa vorago quātis laboribus et dispendijs interdū etiā ⁊ fame: vl' honor' aut etiā vite ipsius piculo cōparat': vt ad modicū flagrās sulfureus vapor furētes stimulis agat ⁊ apū par volantiū. vbi male grata mella fuderit Dinus tenaci feriat icta corona morsu. cui⁹ appetit⁹ anxiet' ⁊ vecordie. actus abhominatiōis ⁊ ignomini exit⁹. penitudinis ⁊ verecūdie plen⁹ esse dinosciť. Ceterꝝ spectacula vana rogo q̄d corpi pstant: q̄d vanie cōferre videnť. At certe nihil in hoīe cui curiositas ꝓsit inuenies friuola ꝓrsus et inanis ac nugatoria cōsolatio. ⁊ nescio q̄d illi duri⁹ imprecer: q̄z vt semp habeat qd̄ req̄rit q̄ iocūde quiet' fugitās ociū curiosa inq̄etudine delectat'. Liquet sane vl' ex hocīpo nihil his omib delectatiōis inesse q̄rū solus transit⁹ iuuat. Ceterꝝ vanitas vanitatū q̄z nihil sit vl' ex ipo noīe manifestius indicat'. Van⁹ vtiq̄ labor. q̄ studio vanitat' assumit'. O dora ait sapiens nihil aliud ī milib mortaliū. q̄z aurīū iflatio vana. Et tñ q̄ntā putas ifelicitatē hec ipa non tā felix vanitas q̄z vana felicitas parit. Hinc nāq̄ cecitas cordis sic scptā est. Popule me⁹ q̄ te beatificāt in errorem te inducūt hinc ceruicosus furor aniositatis. hinc suspitiōis labor anxi⁹. hinc liuoris crudele tormētū ⁊ cremātis inuidie miserior q̄z miserabilior cruciat⁹. Sic diuitiarū amor insatiabilis lōge ampli⁹ desiderio torquet aīam q̄z refrigeret vsu suo: vt pote q̄rū acq̄sitio q̄dē laboris: possessio vero timor'. amissio plena doloris inuenit'. Postremo vbi multe opes m'ti ⁊ q̄ comedūt eas ⁊ vsus q̄dē diuitiaꝝ apō alios diuitib solū nomē addit et sollicitudo: ⁊ in his oībus ꝓ tā exiguis q̄dē ſz nullis eā p⁹uipēdere gliaz. quā nec oculus vidit: nec aur' audiuit. nec in cor hoīs ascēdit. q̄ preparauit de⁹ diligentib se. nō tam insipiētie. q̄z infidelitatis esse videť.

Nec immerito sane mūdus hic positus in maligno vna ꝓmissiōe deludit aias ꝓprie cōditiōis. ⁊ nobilitat' oblitas. q̄s nō pudeat porcis ī misterio subiugari. in desiderio sociari. nec sic tñ ifelici edulio satiari. Vnde em̄ hec tāta pusillanimitas. et abiectio tā miserabil' vt egregia creatura capax eterne bītudinis ⁊ gl'ie magni dei vt pote ei⁹ sit inspiratiōe cōdita sil'tudine insignita. cruore redempta. fide dotata. spū adoptata miserā nō erubescat sub putredine hac corporeoꝝ sensuū gerere seruitutē. Merito plane ne eos quidē apprehendere potest. que talem deserēs sponsum. tales sequiť amatores. Merito siliquas esurit. et nō accepit qui porcos pascere maluit. q̄z paternis epulis satiari. Insan⁹ siquidem labor pascere sterilē que nō parit: ⁊ vidue benefacere nolle omittere curā cordis et curaz carnis agere in desiderio. impin⁹

guare cadauer putridū. q paulo post ver-
miū esca futur nullaten⁹ dubitat. nā fui-
re mām one et auaricia colere: q est seruit⁹
idolor. aut vanitatē sectari prorsus dege-
neris iudiciū quis nesciat.

Esto tñ magna sint. ⁊ honesta q̄ mun-
dus interim amatoribꝫ suis erogare vide
tur. sz infida esse q̄s nesciat Certa nimirū
breuitas eor ⁊ ipius q̄z breuitat⁹ finis in
cert⁹. sepe viuētē deserūt. nā morientē nec
raro sequunt. Quid ꝓ in rebꝫ hūanis cer
tius morte: q̄d hora mort⁹ incert⁹ inueni
tur: nō miserek inopiā: nō diuitias reuerek
nō generi cuiuslibz. nō moribꝫ. nec ipsi q̄z
petit etati: nisi q senibꝫ in ianuis: adolescē-
tibꝫ in insidijs est. Infelix pius de q̄ in huius
vite tenebr⁹: ⁊ lubrico fidēs pitura īsumit
operā nec aduertit: q̄m vapor est ad modi
cū parēs ⁊ vanitas vanitatū. Obtinuisti
tandē ambitiose quā ex longo ꝓcupieras
dignitatē: Fua qd̄ habes. implesti pecuni-
ose loculos tuos sollicit⁹ esto: ne perdas.
Uberes fruct⁹ attulit ager tuus. Dirue
horrea tua. vt maiora edifices. muta q̄s
drata rotūdis: dic aie tue: habes mlta bo
na reposita ī annos plimos. Erit em̄ qui
dicat. stulte ac nocte repetēt aiam tuā a te.
que aūt parasti cuius erunt.

Atq̄ vtinā tantū ꝓgregata perirent: et
nō deteri⁹ ipse q̄z periret cōgregator. cor-
uz Esset vtiq̄ tolerabili⁹ pituro. q̄z pempto
rio insudore labori. nūc ꝓ stipēdia pecca
ti mors. ⁊ q̄ de carne semiat de carne ⁊ me
tet corruptionē: nec opa nr̄a trāseunt vt vi
denk sz tpalia quecq̄ velut eternitat⁹ som-
nia iaciunt. Stupebit insipiens. cū ex mo
dico semīe copiosaz viderit exurgere mes-
sem seu bonā seu malā pro diuersa q̄litate
semētis. Hec q̄ cogitat nullū oīno paruū
putat esse petm̄ q futurā messem poti⁹ exti
met: q̄z sementē. Semināt ḡ dū nesciūt se-
mināt aūt dū occultāt hoies iniqtat⁹ my
steria: dū vanitat⁹ ꝓsilia celāt dū peram-
bulant in tenebrīs negocia tenebrarū.

Parietes inquit sunt vndiq̄: q̄s me vi
det. Esto. nemo te videat nō tñ nullus vi
det te. Vt det te malus angel⁹ videt te an
gelus bon⁹: videt te ⁊ bonis: ⁊ malis ma-
ior angelis ōs: videt accusator: videt ⁊ te
stiū multitudo: videt te ⁊ ipe iudex: cui⁹ te
oportet assistere tribunali: sub ei⁹ nanq̄z ocu
lis velle delinq̄re tā insanū q̄z horrendu
incidere ī man⁹ dei viuent⁹: noli esse secu
rus: latēt insidie: q̄s latere nō possis: latēs
insidie inq̄z q̄s vt deph̄endere ipe non po
tes: sic ipe nō deph̄endi. Audit plane qui
plātauit aurē. ⁊ q̄ finxit oculū ipe ꝓsiderat
nō illi⁹ solis arcet radios maceria lapidū
q̄s ipse creauit: nō vel ipe corpis hui⁹ pa-
ries veritat⁹ excludit aspectū nuda sūt ei⁹
oclis oīa penetrabilior est gladio ancipiti
ipsas q̄z nō mō cernit ⁊ discernit cogitati-
onū vias ⁊ medullas affectionū. Denicq̄z
si nō toraz hūani cordis abyssum. ⁊ q̄cq̄ d
in ipo latet inspicere nō ille iā nō sibi con-
scius. iudicātis. sese dñi sententiā tantope
formidaret. Dibi inq̄t p minimo est vt
a nob iudicer. aut ab hūano die. sed necq̄z
meipm iudico. nihil em̄ mihi ꝓscius sum
sed nō in h̄ iustificat⁹ sum. Qui aūt iudi
cat me dñs est. Tu si obiectu pier⁹: aut cu
iuslibet simulationis ptentu hūana posse
gloriar⁹ frustrari iudicia: cert⁹ esto nō illū
vera crimia pterire: q̄ falsis etiā criminib
accusare ꝓsueuit. Si tantope ei⁹: q̄ nihilo
min⁹ forte tuā vereak primi ꝓsciam refor
midas: multomin⁹ eas cōtemnas: q̄bus
odiosa magis iniqtas ⁊ lōge ampli⁹ exe-
crabilis corruptio est. Si denicq̄z deū non
times: ⁊ solos hoim vereris aspectus: me
mor esto hoiem xp̄m hoim facta nō igno
rare posse: ⁊ q me pñte minime prsus au-
deres multomin⁹ audeas corā ipso: quod
q̄z: nō dico: nō liceret sz nec liberet quidē p
sumere videte te ꝓseruo inspiciēte dño co-
gitare penit⁹ exhorrescas. alioqn si carnis
oculū mag⁹ q̄z gladiū q̄ carnes hz deuora
reformidas. ⁊ is q̄ timor quem times eue
niet tibi: ⁊ accidit qd̄ verer⁹. nihil optū: qd̄
nō reuelek. ⁊ occultū qd̄ nō sciak. Arguenk
a luce in lucē plata opa tenebraz. nec mo-
do obscenitatū abominānda secreta. sz ini-
qua cōmertia vendentiū sacra ⁊ fraudu-
lēta susurria adinuentiū dolos ⁊ iudicia
subuertentiū. q̄ nouit oīa nota faciet vni-
uersis cū ceperit ille scrutator cordiū et re-
nū. scrutari hierusalem in lucernis.

Quid ꝓ ibi facturi sūt. īmo poti⁹ pas-
suri q̄ crimia cōmiserūt: vbi audituri sunt
Ite in ignē eternū q̄ pietat⁹ opa nō fecerūt

Quãdo ꝓo intrabit ad nuptias. q̃ nec lũ-
bos ꝓcinxit vt abstineret a malo: nec lucer-
nã tenuit vt faceret bonũ. qñ nec ꝗginita-
tis integritas. nec lãpadũ claritas. solius
olei poterit excusare defectũ. Aut q̃s illos
manere credendus est cruciat⁹. q̃ in hac vi-
ta nõ solũ mala. sz forte pessima ꝓpetrãt.
si sic cruciãdi sunt q̃ hic bona receperũt: vt
i medio flãme estuantib⁹ lignis ne minie
q̃dẽ stille obtiere refrigeriũ queãt. Caueã-
mus g̃ mala opa: nec includent⁹ sagene fi-
ducia libere intra ecclias delinq̃mus. hoc
scientes. qz nõ oẽs: q̃s sagena trahit. pisca-
tor vasa recipiẽt. sz erit cũ ad litt⁹ venerit
eligẽt bonos i vasa. malos aũt foras mit-
tẽt. Neq̃ ꝗ cõtenti lũbor cingulo accẽda-
m⁹ etiã lucernas nras et instant operemur
bonũ. cogitãtes q̃ oĩs arbor nõ mõ q̃ ma-
lũ fecerit. sed etiã q̃ bonũ nõ fecerit fructũ.
excidet. z in ignẽ mittet. illũ vtiq̃ eternuz
ignẽ. q̃ paratus est dyabolo z angelis ei⁹.
Ceterũ sic declinem⁹ a malo. z faciamus
bonũ vt inquiram⁹ pacẽ. nõ gloriã. pseq̃-
mur. Illa. n. dei est. z alteri nõ dabit. Glo-
riã inq̃t meã alteri nõ dabo. Dicebat ho-
mo scõm cor dei. nõ nobis dñe nõ nobis.
sed noi tuo da gl'iam. Recordemur etiam
scpture dicent⁹. Si recte offeras z nõ recte
diuidas. peccasti. Recta est fratres illa no-
stra diuisio. nemo detractet. alio quĩ si cui
forsitan min⁹ placet: sciat nõ nram esse. sz
angelorũ. Priores eĩm cecinerunt angeli.
Gloria in excelsis deo. z in terra pax hoib⁹
bone volũtat⁹ Seruem⁹ ergo i vasis oleũ
ne forte qõ absit clausas iã nuptiarũ ianu-
as frustra pulsantes verbũ amarũ audia-
mus. deintus nob sponsus rñdeat. nescio
vos: adhuc tñ mors posita est. non mõ se-
cus iniq̃tatis. sterilitatis. vanitatis. sed z
secus introitũ ipius z voluptatis.

Quo circa opus est fortitudine aduer-
sus tẽptamenta petĩ vt rugienti leoni resi-
stam⁹ fortes i fide z ignita ipius iacula ꝗ
clypeo virilit repellam⁹. Opus ẽ iusticia
vt operemur bonũ. Opus prudentia. ne cũ
fatuis ꝗginib⁹ reprobemur. Opus deni-
q̃ tẽperantia. ne voluptatib⁹ indulgẽtes
audiam⁹ aliq̃n qõ miser ille epularũ parit
z vestiũ splendore fruito. dũ misericordiã
precaret. audiuit. Memento fili q̃ recepi-
sti bona i vita tua. z lazarus siliter mala.
nũc aũt ꝗ ꝗsolat. tu ꝓo cruciaris. Plane
terribilis de⁹ in cõsilꝗs sup filios hoĩm.
sz si terribilis est: z misericors inuenit: dũ
futuri formã iudicij nõ occultat. Alia ipsa
mortet. palmes q̃ fructũ nõ fecerit excidat
Virgo cui defuerit oleũ a nuptꝗs exclu-
dat: et q̃ bona recipit in hac vita: cruciabi-
tur i futura. Qõ si forte cõtingat i vno q̃s
libet simul hec q̃ttuor inueniri. ea plane ex-
trema desperatio est.

Hec igit similia int⁹ suggerit: ratio vo-
lũtati eo copiosius: quo ꝓfectius illustra-
tiõe spũs edocet. Felix sane cui⁹ volũtas
sic cesserit z acqeuerit rõnis cõsilio vt a ti-
more incipiẽs. pmissionib⁹ deinceps cele-
stib⁹ foueat: vt parturiat spm̃ salutis. At
forte inuenietur rebellis z obstinata volun-
tas: nec patiẽs solum sed z monitis peior
z nimis durior z adhibit⁹ acerbior blãdi-
ment⁹. Inuenietur forsitã q̃ nihil mora sug-
gestionib⁹ rõnis. imo z q̃ui cõmota furo-
re rñdeat dicẽs. Quousq̃ vos patior. pre-
dicatio vra in me nõ capit. Scio qz astu-
ti estis: sed astutia vra apud me locũ non
hz: forte et aduocãs mẽbra singula solito
ampli⁹ solit⁹ iubeat obedire ꝓcupiscẽtijs
nequicꝗs deseruire. Hinc nimiꝗ illud est:
qõ q̃tidianis discimus experimẽtis eos q̃
cõuerti deliberãt z tẽptari q̃uius a concu-
piscẽtia carnis z vrgeri grauius i opibus
luti z lateris q̃ egyptum egredi z pharaõ-
nis imperiũ effugere moliunt.

Vtinã autẽ q̃ eiusmodi est declinet im-
pietatẽ z terribile illud. pfundũ caueat. de
quo scriptũ est. Impius cũ venerit in pro-
fundũ malorꝗ. cõtẽnit. fortissima siquidez
potiõe curat z periclitabit facile nisi mul-
ta sollicitudine studeat medici obtẽpera-
re ꝗsilꝗs: obseruare ꝓcepta. Vehemẽs est
tẽptatio nisi totũ colligat z ad miserãduz
aie sue q̃s adeo miserã z miserabilez videt
cõuertat affectũ. et audiat vocem dicentẽ.
Bti qui lugẽt: q̃m ipi cõsolabunt. Luge-
at abũdant. qz lugẽdi tẽpus aduenit: z ad
sorbẽdas luges lachrymas ista sufficiunt:
lugeat: sz nõ sine pietat⁹ affectu z obtentu
cõsolatiõis. cõsideret nullã sibi inueniri re-
quiẽ in seipso. sed oĩa plena miserie et deso-
latiõis ꝗfideret bonũ nõ esse i carne sua. sz

⁊ in seculo neq; nihil nisi vanitatē et afflictionē spūs cōtineri. ⁊ sideret inq; nec intr⁹ nec subt⁹. nec circa se sibi decurrere ⁊ solationē. vt voluntatē aliqñ discat q̄rendā sursum ⁊ deorsuz esse sperandā. lugeat interim plangēs dolorē suū. exit⁹ aquaz deducat oc'lus ei⁹ ⁊ palpebra nō quiescat. nimirū purgak lachrymis oc'lus ante caligās et acuik visus vt intrēdere possit in serenissimi luminis claritatem.

Ex hoc sane suspiciat. q̄ foramē pspiciat q̄ cācellos q̄ hūc radiū pio sequak obtutu ⁊ magnoz sedul⁹ imitator lumē luminis req̄rat. Inueniat em̄ locū tabnaculi admirabilis: vbi panē angelo⁹ mādūcet hō. Inueniet paradisum voluptat⁹. floridnz. ⁊ amenissimū hortū voluptat⁹ inueniet a dño plantatū. Inueniet ⁊ refrigeriū ⁊ dicet. O si audiat vocē meā misera illa volūtas. vt ingrediēs videat bona. ⁊ visitet locū istū Hic nimiz inuēiet requiē amplioze ⁊ me quoq; co min⁹ inq̄etabit q̄ min⁹ inquietabik. ⁊ ipa neq; em̄ mentik q̄ dixit. Tollite iugū meū sup vos ⁊ inueniet⁹ requiē aīabus vr̄is. In hui⁹ fide pmissiōis exacerbata blādius alloquak. et simulata quadā hilaritate in spū māsuetudinis eā cōueniens dicat. Cesset penit⁹ indignatio tua nō ego sum: q̄ te possiuz offendere. tuū est corp⁹. tua ⁊ ego ipa. nō est q̄ timeas. nō est q̄ verearis. nec mirū si forte amari⁹ ad huc reddiderit illa sponsuz: vt dicat. quia multe cogitatiōes ad insaniā nos adduxerūt. Sustineat em̄ equanimik. ac dissimulet oīno qō agitur donec interloquendū inducēs alia pro alīs oportune aliqñ inferat dicēs. Inueni hodie hortū pulcerrimū ⁊ amenissimū locū bonū esset nos illic eē. nā ⁊ tibi nocet in h̄ lecto egritudinis in h̄ strato versari. In cubili tuo grauiz corde ⁊pūgi. Aderit dñs q̄renti se. aīe spectāti i se. Aderit vo⁹ supplicib⁹. et ⁊bis eius efficaciā ministrabit. Excitabik misteriuz volūtatis. vt nō modo videre locū. sed introire paulatim et mansionez inibi facere cōcupiscat.

Nec ⁊o locū reputes corpalem padisuz hūc voluptat⁹ interne nō pedib⁹ i hunc ortū. ⁊ affectib⁹ introik nec terrenaz tibi cōmendak arboz copia. sed ⁊tutū vtiq; spiritualiū copia iocūda decorazq; plantatio Hortus ⁊clusus. vbi fons signat⁹ in q̄tuor capita deriuak ex vna sapiētie vena virtus q̄dripartita pcedit. Splēdidissima q̄q; inibi lilia vernāt. et dū flores apparent etiā vox turtur⁹ audik. Illic nardus spōse flagrātissimū pstat odorē. et cetera quoq; aromata fluūt austro spirāte. adlone fugato. Ibi media ē arbor vite Halus ita de cārico cūctis pciosior lignis siluarū cui⁹ et vmbra spōsam refrigerat. et fruct⁹ dulcis gutturi ei⁹ ibi ⁊tinētie nitor: ⁊ sincere veritat⁹ intuit⁹ oc'lis cordis irradiat. auditui q̄z dat gaudiū. ⁊ leticiā dulcissima vox cōsolatoris. Interim ibi q̄busdā spei naribⁿ influit iocūdissim⁹ odor agri pleni cui benedixit dñs ibi auidissime plibank incomparabiles delicie charitatis ⁊ succisis spinis ac vepribⁿ. q̄bus añ pūgebank vnctione miscōdie pfusus anim⁹ in ⁊sciētia bona felicik req̄escit. Que q̄dē nō inter vite eternē pmia. sed inter tēporalis militie stipendia deputank. nec ad futuraz ptinent. sed ad eā magis q̄ nūc est ecc'lie promissionez Hoc em̄ centuplū est q̄ in hoc seculo seculi contemptoribⁿ exhibek. nec illud nostro tibi spraueris eloquio cōmendatū: solus est spūs: q̄ reuelat. Sine causa paginā cōsulis experientiā magis req̄re. Sapiētia est cui⁹ pciū nescit hō. de occult⁹ trahik nec inuenik in tra viuentiū ista suauitas nimiz suauitas dñi est nisi gustaueris nō videb. Gustate inq̄t ⁊ videte quoniaz suauis est dñs. Manna absconditū nomē nouū est q̄ nemo scit nisi qui accipit. nō illud cruditio sed vnctio docet: nec scia sed conscia cōpēdit. Sanctū est. Margarite sunt non faciet ipse. q̄ pbibet. qui cepit facere et docere. nō em̄ canes: aut porcos iam reputat. quos prioribⁿ abrenūciantes facinoribus: atq; flagitiis: etiā cōsolak q̄ apostolū dicens: hec quidē fuistis. sed abluti estis: tantū caueat ne reuertatur canis ad vomitū: vel sus lota ad volutabrū luti.

In hui⁹ igik hostio: padisi diuini susurrij vox audik: ⁊ secretissimū cōsiliū. q̄ absconditū est a sapientib⁹. ⁊ prudentib⁹. puulis reuelak: cui⁹ sane voc⁹ auditus. nō solā rō capit. sed gratank eū cōmunicat etiā volūtati. Beati q̄ esuriūt ⁊ sitiūt iusticiā.

qm̃ ipsi saturabunt. Altissimũ plane cõsiliũ. ⁊ inextimabile sacramẽtũ fidelis ꝓmo ⁊ oĩ acceptiõe dignꝰ. q̃ de celo nob a regalib sedib venit. Facta est aũt valida fames i terra. ⁊ oẽs iã nõ egere cepimꝰ. sz ad extremã aduenimꝰ egestatẽ. Deniq̃ et cõparati sumꝰ iumentis insipientib. et sil'es facti illis etiã porcoꝝ siliquas esurimꝰ insatiabilit. Qui pecuniã diligit. nõ satiat. Noui ego hoies satiatos hoc mũdo. ⁊ ad eiꝰ memoriã nauseãtes. noui satiatos pecunia. satiatos honoribus. satiatos voluptatib ⁊ curiositatib huiꝰ mũdi. nec mediocrit. sed ad fastidiuz satiatos. ⁊ facile ẽ cuiq̃ nostrũ satietatẽ hanc ꝑ dei grãm obtinere. neq̃ em̃ parit hãc copia. sed ꝓtemptus. Sic fatui filij adam. porcorũ siliq̃s deuorãdo nõ esurientes aias sz esurie pasciti aiaꝝ. Sola nimiꝝ h̃ edulio in edia vestra nutrit. sola fames alit cibo innaturali ⁊ dico plenꝰ. exẽpli grã vnũ ex multis sumẽs. q̃ hũana vanitas ꝓcupiscit. nõ ꝑ̃ satiabũt corda hoĩm auro. q̃ vẽto corpa satient. nec dedignet auarꝰ. ⁊ de ãbitiosis ⁊ luxuriosis. etiã ⁊ de facinorosis eadẽ sententia. Sicq̃ forte mihi nõ credit. experiẽtie credat vel ꝓprie. vel multorũ. Quis in vob frẽs. qui satiari cupiat. ⁊ desiderũ suum optet iplere. incipiat esurire iusticiã. et nõ poterit satiari. Panes illos desideret. q̃ in domo ꝓ̃is abũdant: ⁊ inueniet sese cõtinuo siliq̃s fastidire porcoꝝ. Gustũ iusticie vel exiguũ studeat experiri. ⁊ vt eo ipso amplꝰ desideret. ⁊ amplꝰ mereat sic scriptũ est. Qui edit me adhuc esuriet. ⁊ q̃ bibit me adhuc sitiet. Hoc em̃ cognatuz est spũi. et naturalius desideriũ vehemẽtius occupat. cor hũanũ ceteraq̃ desideria virilit pellit. Sic nimiꝝ fortẽ armatũ fortior superat. Sic clauis clauꝰ solet extũdi. Beati g̃ q̃ esurũt ⁊ sitiũt iusticiã: qm̃ ipi saturabunt: nondũ q̃dẽ satiabit hõ et viuet ceterꝰ vniuersis. q̃ ꝑ̃ insatiabilit fuerant cõcupita. vt ex hoc sibi voluntas ad seruiendũ ꝓ̃ibus cõcupiscẽtiis vẽdicare desistẽs. rõni prorsus exponat. magꝰ autẽ vrgeat ipa seruitute iusticie in sanctificationẽ nõ minore zelo. q̃ ꝑ̃ius exhibuisset seruire iniquitati ad iniquitatem.

Ceterũ iã volũtate mutata in fuitutẽ redacto corpe. velut siccato aliq̃tenꝰ fonte ⁊ opilato foramie tertiũ adhuc. idq̃ g̃uissimũ restat de purgãda. s. mẽoria et exhauriẽda sentina. Quõ. n. a mẽoria mea excidet vita mea. Hẽbrana vilis: ⁊ tenuis attramentũ forte ꝓ̃ius ebibit: qua deinceps arte delebit. Nõ em̃ superficietenus tinxit. sz totã ꝓ̃ius intinxit: frustra conerꝰ eradere aũ scindet carta. q̃ caracteres miseri deleant. Ipam em̃ forte miserã memoriã delere possit obliuio. vt vicz mente captus eoꝝ q̃ cõmisi nõ meminerĩ. Ceteꝝ vt mẽoria integra maneat. ⁊ ipiꝰ macule diluant. q̃ nouacula possit efficere. Solꝰ vtq̃ sermo viuꝰ. ⁊ efficax et penetrabilior oĩ gladio ancipiti Dimittunt tibi pcta tua. Murmuret phariseus ⁊ dicat. Quis potest dimittere pcta nisi solus deꝰ. Hibi em̃ q̃ id loquit deꝰ est. ⁊ nõ extimabit aliꝰ absq̃ illo q̃ adinuenit oẽm viã disciplinę. ⁊ dedit illaz iacob puero suo. ⁊ israel electo suo. Posthec in terris visus est ⁊ cũ hoib cõuersatꝰ est. huiꝰ indulgẽtia delet pcm̃. non q̃dẽ vt a mẽoria excidat. sz qõ ꝑ̃ius in esse parit ⁊ inficere cõsueuisset. sic de cetero insit memorie. vt eã nullatenꝰ decoloret. Multoꝝ em̃ nunc pcõꝝ: q̃ vel a nob vel ab aliq̃s cõmissa nouimꝰ: recordamur. sed ꝓpria q̃dẽ inq̃nãt. aliena nõ nocẽt. Vt q̃d h̃: nisi q̃ in his erubescimꝰ singularit hec nob imputãda veremur. Tolle dãnationẽ: tolle timorẽ. cõfusionẽ. q̃ quidẽ oia plena remissio tollit iã nõ: vt mõ: oberũt. sed cooperabunt in bonũ: vt deuotas ei referamus gratias qui remisit.

Iam ꝯo ꝑ ea supplicãti cõgrue rñdetur Bti misericordes: qm̃ ipi misẽdiam cõsequẽt. Miserere aĩe tue. q̃ deũ tui vis misereri. laua ꝑ singulas noctes lectũ tuuz lachrymis tuis. stratũ tuũ rigare memẽto: si cõpatert tibi ipi. si laboras in gemitu penitẽtie. ꝓmus hic g̃dus misẽdie est. miseri cordiã vtq̃ ꝓsequert. Qõ si forte magnꝰ ⁊ multus pcõrẽs. magnaz q̃ris misẽdiam tuã. ⁊ magnificare: ⁊ multiplicare labora. Reconciliatꝰ es tibi ipi. Nã ⁊ tibi grauis factꝰ eras: q̃ positꝰ esses ꝓ̃ius deo. Et h̃ sane ĩ domo ꝓpria reformata pace: eandez necesse ẽ ꝑ̃ius erga ꝓximos dilatari vt nouissime osculet te ⁊ ipe osculo oris sui. Et

quēadmodū dictū est recōciliatus pacē habeas ad deū. Dimitte his: q̃ in te peccauerūt: ⁊ dimittet tibi. qd̃ ipe peccasti: dū secura ꝓscia oraueris patrē. Et dimitte nobis debita nra: sicut ⁊ nos dimittim⁹ debitoribus nris. Si forte quēpiam defraudauer, redde vt simplū: qd̃ superest da pauperibus: ⁊ miscdiam ꝓsequer, miscdiam prestans. Si fuerint pctā tua vt coccinuz. q̃si nix dealbabunt. Et si rubra q̃si vermiculus velut lana alba erūt. Vt nō ꝓfundaris sup cūctis adinuctionib⁹ tuis: q̃bus p̄uaricat⁹ es: in q̃b⁹ nūc erubescis: fac elemosynā: si nō putes de frena substātia: de volūtate bona: ⁊ oīa mūda erūt. Nō modo illumīata rō: ⁊ cozrecta volūtas: sz ⁊ ipsa q̃z mēoria mūdata: vt ex hocīā vocer, a dño et audias vocē dicentis.

Bti mūdo corde. qm̄ ipsi deū videbūt Magna ꝓpinsio frēs mei. ⁊ totis desideriis affectāda. Hec. n. visio ꝓformatio est sic iohānes aplus ait. Nūc filij dei sum⁹. sed nondū appuit q̃d erim⁹. Scim⁹ qz cū apparuerit sil'es ei erim⁹. qm̄ videbimus eū sicuti est. Hec visio vita eterna est. Sic in euāgelio ipa veritas dicit. Hec est vita eēna: vt cognoscāt te solū verū deū. ⁊ quez misisti iesuz xp̄m. O dibilis macula. q̃ nobis beatā hanc. adimit visionē. et execrabilis negligētia. q̃ dissimulam⁹ interim illam oculi mūdationē. Vt em̄ cozpore⁹ nobis visus aut humore interiori. aut exteriorīs intectu puluerīs impedit: sic ⁊ intuit⁹ spūalis interdū q̃dē ꝓprie carnis illecebra interdū curiositate seculari ⁊ ambitiōe turbat. Qd̃ quidē nō min⁹ experiētia ꝓpria: q̃ diuina pagina docet. vbi legit scriptū. Corp⁹ qd̃ corrūpit aggrauat aiam. ⁊ deprimit terrena inhabitatio sensuz multa cogitantē. In vtroq̃ tñ solū qd̃ ebetat. ⁊ cōfundit obtutū pctm̄ est: nec aliud int' oculū: ⁊ lucē. inter nos. ⁊ deū spare videt. Qd̃ em̄ dū in h̄ corpe sum⁹ pegrinamur a dño: nō vtiq̃ corpis eius culpa: sed hui⁹ q̃ adhuc. s. corp⁹ mortz, magz autēq̃ corp⁹ pctī sic caro: in q̃ bonū nō est. sz potius lex pctī. Interdū tñ corpore⁹ oculus nō adhuc festuca manēte: sz iā sublata vt exufflata alī q̃diu caligare videt. qd̃ quidem: ⁊ ipm in oculo interiore: q̃ in spū ambulat sepi⁹ experit. Neq̃ em̄ vt ferrū extraxeris cōtinuo vuln⁹ est redditū sanitati: sed tūc ꝓpria necesse est adhibere fomēta. ⁊ operā dare curatiōi. Nemo q̃ sentinā exiens mūdatū se ꝓtin⁹ arbitret. Quinimo nouerit se multis interim purificatōib⁹ indigere: nec mō lauandū aqua: sz purgandū: ⁊ examinandū igne: vt dicat. trāsiuim⁹ p ignē. ⁊ aquā et eduxisti nos in refrigeriū. Bti igit mūdo corde. qm̄ ipsi deū videbūt. Nūc q̃dez p speclm ī enigmate. in futuro aūt facie ad faciē. vbi nimiq̃ faciei nre fuerit ꝓsummata mūdicies vbi eā sibi exhibeat gl'iosam non habentē maculā: neq̃ rugam.

Vbi oportuno illico subinfert. Beati pacifici: qm̄ filij dei vocabunt. Est em̄ hō pacat⁹. q̃ bona ꝓ bonis reddēs. q̃ in se est nemi vult nocere. Est ali⁹ patiēs. q̃ nō reddēs mala ꝓ malis: etiā potēs est sustinere nocentē. Est ⁊ pacific⁹. q̃ bona pro malis reddēs in ꝓmptu hz ⁊ ꝓdesse nocēti. Primus q̃dem quulus est. ⁊ facile scādalizat: nec facile q̃ eiusmodi est in h̄ seculo neq̃ ⁊ pleno scādalis pōt obtinere salutē. Scōs vt scꝑtuz est: in patiētia sua possidet aiam suā. nā terti⁹ q̃dem nō mō suā possidet: sz ⁊ multorū aīas lucrifacit. Merito ꝓinde beatificat noīe filij: q̃ filij opus impleuerit vt post suā nō ingrat⁹ recōciliationē etiaz alienos recōciliet pīi suo. Siquidē q̃ bene ministrauerit gradū sibi bonuz acq̃ret nec in domo pīis grad⁹ melioz credēdus est esse q̃ filij. Si em̄ filij ⁊ heredes heredes q̃dez dei. coheredes aūt xpi. Vt quēadmodū ipe dicit: vbi ipse est. ibi sit ⁊ miſter ei⁹ Fatigauim⁹ vos, plixitate sermonis. ⁊ detinuim⁹ vltra q̃ oporteret. Ex hoc iā loq̃ citati nostre cui finē iam nō impetrat verecundia videt impetrare vel hora. Memētote tñ apostoli quē aliquādo verbū p̄dicatiōis vsq̃ in mediā noctē legim⁹ protraxisse. Vtinā aūt adhuc vti p̄i⁹ ꝓbis vtar sustineat, modicū q̃d insipientie mee: emuloz em̄ vos dei emulatione.

Filioli q̃s demonstrat vobis fugere ab ira ventura: nemo em̄ irā magis merek q̃ amicū simulās inimic⁹. Iuda osculo filium hoīs tradis. homo vnanimis qui simul cū eo dulces capiebas cibos. qui in parapside manū parik intinxisti. nō em̄ ti

bi pars in oratione. qua orat ad patrem: et dicit: pater ignosce illis: qz nesciũt q̃d faciũt Ve vob: qui clauẽ tollitis: nõ scientie solum sed auctoritatis. nõ ipsi introitis: z multipliciter impeditis q̃s introducere debuistis. Tollitis enim nõ accipitis claues de q̃bus dominꝰ cõqueritur p ꝓphetã. Ipsi regnauerũt. z non ex me ꝓncipes extiterũt: z ego nõ vocaui eos. Vñ tãtus plationis ardor. Vñ ambitiõis impudẽtia tãta. Vñ tanta vesania psumptionis hũane. Audeat ne alicq̃s vim terreni cuiuslibet reguli nõ pcipiẽte: aut etiã phibente eo occupare misteria pripere bñficia negocia disputare. Nec tu deũ putes q̃ i magna domo sua vasis ire aptis interim sustinet approbare. Multi q̃dẽ veniũt: sed psidera q̃s vocet. Ordinẽ ipm dominici pmõis attẽde. bti inq̃t mũdo corde: qm ipi deũ videbũt. Ac deinde bti pacifici: qm filij dei vocabunt. Misericordes vtiq̃ vocat pat celestis: q̃ non q̃rũt q̃ sua sunt. sed q̃ iesu xpi: nec qõ sibi vtile est: sz q̃ multis. Petre inq̃t amas me. domine tu scis qz amo te. Pasce inq̃t oues meas. Qñ em sic amaras oues cõmitteret nõ amãti. nimirũ hoc querit int dispẽsatores vt fidelis q̃s inueniat. Ve ministris infidelib: qui necdũ reconciliati reconciliatiõis aliene quasi hoies q̃ iusticiã fecerint arripiũt curã. Ve filijs ire. qui pacificorũ sibi vsurpare gradus. z noia nõ verent. Ve filijs ire. qui sese mediatores: vt petã populi comedant mentiunt. Ve qui ambulãtes in carne deo placere non pnt. z placere velle presumũt.

Non miramur frẽs q̃cunq̃ pñtem statũ ecclie miseramur. nõ miramur de radice colubri. regulũ orientẽ. nõ in quã miramur sed vindemiat vineã dñi q̃ institutã a dño ptergredit viã. Impudent em pacifici gradũ: z filij dei vices occupat hõ: qui nec primã q̃dem dñi vocẽ adhuc ad cor reuocantis audiuit. aut si quãdo forsitã cepit audire resiliẽs fugit ad folia: vt abscõderet in eis Propterea non dũ peccare q̃euit. sed longã adhuc trahit restẽ. necdum factꝰ est vir videẽs paupertatez spũs sui. sz dicit qz diues sum z nullius egeo. cũ sit ceecus. z nudus z miser: et miserabilis. nihil illi de spiritu mãsuetudinis: quo ꝓoccupatos in delicto possit instruere cõsideras seipsum ne z ipe temptet. Cõpunctionis lachrymas nesciẽs letat potius cũ malefecerit. z in rebus pessimis exultat nimiꝝ vnꝰ eorũ est. q̃bus dñs ait. ve vobis: qui ridetis nũc qz flebitis. Pecuniã nõ iusticiã cõcupiscit: oculi eius o me sublime videt: insatiabiliter esurit dignitates: gloriaz sitit humanã pcul ab eo miscẽte viscera. seuire potius: z tyrannũ se exhibere letat. questũ estimat pietatẽ. Quid de mũdicia cordis loquar. Utinaz nõ illud obliuioni dedisset tanq̃ mortuus a corde: vtinaz colũba nõ esset seducta nõ habẽs cor. Utinã esset vel q̃ foris est mundũ. nec ea q̃ corporalis est maculata tunica inueniret vt obediret vel in hac parte dicenti. mũdamini q̃ fertis vasa dñi. Non accusamꝰ vniuersitatẽ: sed nec vniuersitatẽ excusare possumꝰ. Reliquit sibi dñs multa milia: alioquin nisi nos excusaret iusticia z illud nobis semen sanctũ dñs reliquisset: olim iã sicut sodoma subuersi essemus: z sicut gomorra similiter perissemꝰ: Dilatata siquidẽ videt ecclesia. ipe etiã cleri sacratissimꝰ ordo sup numerũ multiplicatꝰ est. Verũ z si multiplicasti gentẽ: nõ magnificasti leticiaz. dũ nihil minus appareat decidisse merit q̃ nu mero accessisse. Currit passim ad sacros ordines z reuerẽda ipis q̃z spiritib angelicis ministeria hoies apprehendũt sine reuerẽtia. sine cõsideratiõe: neq̃ em signuz regni occupare celestis: aut illiꝰ timẽt imperij gestare coronã: in q̃bus auaricia impar: dñatur supbia: sedet iniq̃tas: luxuria etiã pnci pat. in q̃bus z pessima forte appeat intra parietes abhominatio. si iuxta ꝓphetiam ezechielis parietẽ fodiamꝰ vt i domo dei videamꝰ horrendũ. Siquidẽ post fornicatiões: post adulteria: post incestus. ne ipse apud aliq̃s ignominie passiões: z turpitudinis opa desunt. Utinã nõ fierẽt q̃ vsq̃ hodie nõ cõueniũt. vt nec aplm scribere: nec nos dicere oporteret. Utinã nec dicentib credere. qõ humanuz aliqñ occupauerit aim tã abhominãda cupido. nunquid nõ olim ciuitates ille spurcicie huiꝰ matres diuino clamãte iudicio. z incẽdio sunt dele. te. nũquid nõ gehennalis flamma morã nõ sustinens execrabilẽ illã pues

nit tollere nationē: q̃ ipius specialiť assint manifestata peccata p̃cedentia ad iudiciū Nūquid non ꝛ ipam vrpote cōscientiam tante confusionis tellurē assumpsit ignis. sulfur. ꝛ spūs p̃cellarū: nunq̃d nō in lacuz horribilē solū o ñe redactū est. Amputata sunt idre capita quicq̃. ſz heu vniuersa sur rexerūt. Quis edificauit vrbes flagicij: q̃s turpitudinis menia dilatauit: quis ostē dit ꝓpagines virulētas. Vt ne inimicus hoim sulfurei illi⁹ incendij reliq̃as infelices circūquaq̃ dispsit execrabili illo cinere eccl'ie corpus aspsit. ꝛ ipsoꝝ q̃z ministrorū nōnullos sanie fedissima respsit. Heu genus electū. regale sacerdotū. gens sancta. ꝓp'lus acq̃sitionis. q̃s inť tua illa primordia tā diuina spūalib⁹ effluentē carismatibus: xp̃iane religiōis ortū credere possz talia in te posse aliq̃n repiri. Ingrediunť cū hac mac'a tabernaculū dei viuētis. et inhabitāt cū hac macula tēplū dei polluentes. iudiciū multipler accepturi. q̃ tā grauissimas ꝛscias gerunt. ꝛ nihil omin⁹ sese ingerūt in sanctuariuz dei. Tales ēm non modo nō placāt deū. sed magz irritēt. dū videnť dicere in cordib⁹ suis. nō req̃rer. Irritāt plane ꝛ insensuz reddūt sibi. Vtercor ne ꝛ his q̃bus cū reprōpiciari debuerant. Vtinā magz turri inchoaturi sedētes cōputarēt: ne forte sumpt⁹ nō hēant ad pficiendū. Vtinā q̃ ꝛtinere nō valēt pfectionē temerarie ꝓfiteri: aut celibatū dare noia vereren̄. Sūptuosissima siq̃dē turrz. ꝛ ꝓbū grāde. qd nō oēs capē pñt. Est aūt sine dubio mel⁹ nubere q̃ vri. ꝛ saluari in humili ḡdu. fidelis ꝓp'li q̃ impleri sublimiratē: ꝛ deteri⁹ viuere ꝛ districtius iudiciari. Multi ēm nō q̃dē oēs sed tm̄ multi certū nec latere queūt p̄ m'titudine. nec p̄ impudētia q̃ ꝛ Multi vtiq̃ libertatē. in quaz vocati sunt in occasione carnis dedisse videnť abstinētes remedio nuptiali. ꝛ i omne flagiciū deinceps effluentes.

Parcite obsecro frēs. pcite aiabus vrīs Parcite sanguini. q̃ pro nobis effusus est. horrendū cauete periculū. ignē q̃ patus est declinate. Inueniať tandē non irrisoria ꝓfessio pfectōis. exhibeať etiā ꝓtus in specie pietaťz. nō sit in auras forma celibis vite. ꝛ vacua veritatis. Quid ēm periclitať castitas in delicijs. hūilitas in diuicijs. pietas in negocijs. veritas multi'oq̃o. charitas i hoc seculo neq̃ fugite de medio babylonis. fugite saluare aīas vrās. Conuolate ad vrbes refugij. vbi ꝛ de p̄teritis agere pniam. ꝛ in pñti obtinere gram. ꝛ fiducia liť futurā gliam p̄stolari possitz. Nō vos retardet ꝓscia petōꝝ. qz vbi illa abū dauerint supabundare grā cōsueuit. Nō potentie austeritas ipa deterreat. neq̃ ēm cōdigne passiōes hui⁹ tpis ad p̄teritā culpā. q̃ remittiť. non ad p̄sentē cōsolatiōis gram. q̃ immittať. nō ad futurā gliaz. q̃ ꝓmittiť nob. Denicq̃ nulla tanta est amaritudo. quā ꝓbete farina nō dulcoret quā nō sapidā reddat sapiētia lignū vite. Si ꝓbis nō creditis. opibus credite. exēplis acq̃escite plurimoꝝ. Currunt vndiq̃ peccatores ad pniam. ꝛ natura pariť ꝛ consuetudine delicati exteriorē oino asperitatē nō reputāt. vt exasperate cōscie leniaňť. Nil credētib⁹ impossibile. nil amantib⁹ difficile. nil mitib⁹ asperū. nil humilib⁹ arduū reperiť. q̃bus ꝛ gratia fert ꝛ obedientie deuotio lenit imperiū Quid ambulatz in magnis ꝛ mirabilib⁹ sup vos. Magnū ꝓrsus ꝛ mirabile est ministruz esse xp̃i et ministeriorū dei esse dispēsatorez. lōge est sup vos ordo pacificoꝝ nisi forte obmissis gradib⁹ prēostensis saltare magis q̃ ascendere liber. Vtinā tamē siquis sic intrat si fieri posset tam fideliter ministraret q̃ fiducialiter se ingessit. At difficile fortassis ꝛ impossibile est. vt ex amara radice ambitionis suauis fruct⁹ prodeat charitatis. Dico ego. si vultz audire. immo nō ego. sed dñs. Cū inuitatus fueris ad nuptias recūbe in nouissimo loco. qz ois qui se exaltat hūliabitur ꝛ q̃ se humiliat exaltabiť.

Beati inq̃t pacifici. quoniā filij dei vocabunť. Considera diligenť nō pacificos sed pacificos cōmendari. Sūt ēm qui dicūt ꝛ nō facūt. Sane quēadmodū nō auditores legis iusti sunt. sed factores. sic nō annūciatores pacis beati sunt. sed auctores. Vtinā tamen nostri quicunq̃ videntur hodie pharisei forte aliq̃ sunt. ꝛ si non facerent saltē dicerent quod oportet. Vtinam q̃ sine sumptu euangeliū ponere nolūt. ponerēt vel pro sumptu. Vtinā euan

gelizarēt vt mā ducarēt. Mercenarius inqt videt lupū venientē ⁊ fugit. Utinā ḋcunq; pastores nō sunt. mercenarios saltē gregi vellēt se exhibere. nō lupos. Utinaz nō ipi lederēt. vtinā nō fugerēt nemine pseqnte Utinā nō exponerēt gregē donec lupus venīēs viderek. Nimiū sustinēdi fuerāt si inuenirenk pſertim tpe pacis recipiētes mercedē suā ⁊ pro mercede saltē ī custodia gregis laborātes. dummō ipi nō turbarēt gregē ⁊ gratis auerterēt a pascuis iusticie ⁊ veritatis. nā pſecutio quidē indubitank mercenarios a pastoribus segregat atq; discernit. Qui em transitoria dāna nō timeat ḋ trāsitoria lucra sectak. Quādo terrenā sustineat pſecutionē ꝓter iusticiā. ḋ terrenaz mercedē q̄si iusticiā querit Beati inquit ḋ pſecutionē patiunk ꝓter iusticiā. quoniaz ipsorū est regnū celorū. Pastorū hec beatitudo nō mercenariorū. multomin⁹ latronū vel luporū. Usq; adeo siquidē pſecutionē non patiunk ꝓter iusticiā. vt pſecutionē malint q̄ iusticiā sustinere. nēpe cōtraria est opibus eorū. ⁊ graue est eis ad audiendū. Ceterū ꝓter auariciā. ꝓter ambitionē paratos videas vniuersa subire pericula. suscitare scādala. sustinere odia. dissimulare obprobria. negligere maledicta: vt nō min⁹ pniciosa sit animositas taliuz q̄ pusillanimitas mercenariorū. Veris ḡ pastoribus dicit pastor eoruz. Pastor bon⁹ ḋ pro ouibus suis aiam suā ponere nō pepercit. Bti eritis cū vos oderint hoīes et cū separauerint vos et eiecerīt nomē vīm tā q̄ malū ꝓter filiuz hoīs. Gaudete in illa die ⁊ exultate: qm̄ merces vīa copiosa est in celis. Siquidē nō est q̄ fures timeāt ḋ sibi in celo thesaurizant. Nō est q̄ causenk de multiplici tribulatiōe vbi multiplicationē mercedis attendūt. Quinimo gaudeāt magis vt dignū est: q̄ non tā pſecutio q̄ remūeratio augeak. ⁊ exultēt eo abūdantius: quo plura sustinēt ꝓter xpm: vt eos pinde copiosior merces maneat apd ipm. Quid timidi estis modice fidei. fidelis extat sentētia irrefragibili subnixa veritate: qr nulla nocebit aduersitas si nulla dñek iniqtas. Sed parū est nō nocere: etiā pderit ⁊ copiosius pderit. dūmodo iusticia intentiōis: ch̄ristus in causa apud quē patientia paupeꝝ nō peribit in finē. Ipsi gl'ia nūc ⁊ semp ⁊ in secka seculoꝝ. Amen. Deo gratias.

Diui Bernardi abbatis ad humane conditiōis cognitionem meditationes deuotissime.

Multi multa sciūt ⁊ seipos nesciūt. Alios inspiciūt ⁊ semetipos deserūt. Deū q̄rūt p ista exterioza deserētes sua interiora: q̄bus interior est deus. Id circo ab exterioribus redeam ad interioza. ⁊ ab iterioribus ad supioza ascēdā: vt possim cognoscere vñ venio. aut q̄ vado. q̄d sim ⁊ vñ sim. ⁊ ita p cognitionē mei valeā peuenire ad cognitionē dei. Quāto nāq; in cognitiōe mei pficio: tāto ad cognitionē dei accedo secōm interiorē hoīem. Tria in mēte mea inuenio: p que deū recolo ꝓspicio ⁊ cōcupisco. Sūt aūt hec tria mēoria: intelligētia: volūtas siue amor. p memoriā reminiscor: p intelligentiā intueor: p voluntatē amplector. Cū dei reminiscor in memoria mea inuenio eū. ⁊ in ea de eo. ⁊ ī eo delector fm q̄ ipe mihi donare dignak. intelligētia intueor q̄d sit de⁹ in seipo. q̄d in angelis. q̄d in sctis. q̄d in hoīb⁹. q̄d in creaturis. In seipso est incōprehensibilis: q̄a pncipiū ⁊ finis. Principiū sine pncipio. finis sine fine. Ex me intelligo q̄ incōphensibilis sit deus: qñ meipm intelligere non possum quē ipse fecit. In angelis est desiderabilis. qr in eū desiderāt prospicere: in sctis est delectabilis. qr ī eo felices assidue letank. in creaturis est admirabilis. qr oīa potenk creat: sapienter gubernat: benigne dispēsat: in hoīb⁹ est amabilis: qr eoꝝ de⁹ est: ⁊ ipi sunt ꝓprius eius. Ipse in eis habitat tanq; in tēplo suo: ⁊ ipi sunt tēplū eius Non dedignak singulos: neq; vniuersos. Quisq; ei⁹ meminit: eūq; intelligit: ac diligit: cū illo ē. Diligere eū debem⁹: qm̄ ipe pior dilexit nos. ⁊ ad imaginē et similitudinē suā nos fecit: q̄d nulli alij creature donare voluit: ad imaginē dei facti sumus: hoc est ad intellectū: ⁊ noticiā filij: p quē intelligim⁹: ⁊ cognoscim⁹ pīem: ⁊ accessum habem⁹ ad eū. Tāta cognatio est int nos: et dei filium: q̄d ipse imago dei est. ⁊ nos ad

ad imaginē eius facti sum⁹. Quā cognationē etiā ipsa similitudo testat qm̄ nō solū ad imaginē sed etiā ad similitudinē ei⁹ facti sum⁹. Oportet itaq; id: qd ad imaginez est: cū imagine ꝓuenire. ⁊ nō in vacuū nomē imaginis pticipare.. Repsentem⁹ ergo imaginē ei⁹ in nob in appetitu pacis. in intuitu ꝓfitatis. ⁊ in amore charitatis. Teneamus eū in memoria. portem⁹ in ꝓscia. ⁊ vbi q̄ pñtem veneremur. Mens siq̄dem nra corpo ei⁹ imago est. q̄ eius capax est. eiusq; pticeps esse pōt. Nō ꝓpterea ei⁹ imago est. qz sui mēs meminit. seq; intelligit. ac diligit. sz q̄a pōt meminisse. intelligere. ac diligere eū. a q̄ facta est. qd cū facit sapiēs ipsa fit. Nihil em̄ tā simile est illi sūme sapientie q̄ mens rōnalis. que p memoriā. intelligentiā. ac voluntatē in illa trinitate ineffabili cōsistit. Cōsistere aūt in illa nō pōt nisi ei⁹ meminerit. eāq; intelligat. ac diligat. Meminerit itaq; dei sui. ad cuius imaginē facta est. eūq; intelligat. diligat. atq; colat. cū quo semp pōt esse brā. Beata ania apud quā de⁹ requiē inuenit. in cui⁹ tabernaculo reqescit. Beata q̄ dicere pōt. Et q̄ creauit me reqeuit in tabernaculo meo. negare siquidē requiē celi ei nō poterit. Cur q̄ nosipsos deserim⁹. ⁊ in his exterioribus deū querim⁹. q̄ apud nos est. si nos velimus esse apud deū. Reuera nobiscū est. et in nob. sed adhuc p fidē donec mereamur videre p speciē. nouim⁹ inquit apls xpm habitare p fidē in cordib nris. qz xpus in fide. fides in mente. mens in corde. cor in pectore. Per fidē recolo deū creatorē. adoro redēptorē. expecto saluatorē. credo videre eū in oibus creaturis hīe in meipso. ⁊ qd his oibus ineffabilit iocūdius. atq; beatius est cognoscere in seipso. Patrē nanq; ⁊ filiū cū sctō spū cognoscere. est vita eterna. beatitudo perfecta. summa voluptas. Oculus nō vidit. nec aurīs audiuit. nec in cor hois ascēdit. q̄nta charitas. q̄nta suauitas. ⁊ quāta nobis maneat ī illa visiōe iocūditas. q̄n deū facie ad faciē videbim⁹ q̄ est lux illuminatorū. requies exercitatorū patria redeuntiū. vita viuentium. corona vincentiū. Itaq; in mente mea imaginez illius summe trinitatis reperio: ad quam summā trinitatē recolendā: inspiciendaz: et diligendā: vt eius recorder: ea delecter: et eā cōtempler: totū id qd viuo debeo referre. Mens imago dei est: in q̄ sunt hec tria: memoria: intelligētia: et volūtas siue amor. Memorie attribuim⁹ omne qd scimus: etiā si nō inde cogitam⁹. Intelligētie tribuim⁹ omne qd verū cogitādo inuenimus: qd etiaz memorie cōmendamus. Per memoriā patri sil'es sumus: p intelligentiā filio: p voluntatez spūi sancto. Nihil in nobis tā simile est q̄ voluntas vel amor siue dilectio: q̄ excellentior volūtas est. Dilectio donū dei est: ita q̄ nullū domū dei est hoc excellentiū: dilectio nanq; q̄ ex deo est. ⁊ deus est: ꝓprie spūssanctus dr p quē charitas dei diffusa est in cordibus nris: p quē tota trinitas ī nobis habitat.

Mens ꝓ

De miseria hominis ⁊ examinatione extremi iudicij. C. ij.

Secundū exteriorē hoīem de parentib illis venio: q̄ me ante fecerunt damnatū q̄ natū. Pctōres pctōq; in pctō suo genuerūt ⁊ de pctō nutriuerūt: miseri miserū in hāc lucis miseriā induxerūt. Nihil ex eis habeo nisi miseriā ⁊ peccatum: ⁊ corruptibile hoc corp⁹. qd gesto. Ad illos ꝓ festino. q̄ p mortē corpis hic exierūt. cū eorū sepulcra respitio. non inuenio in eis nisi cinerē ⁊ vermē. fetorē ⁊ horrorē. Qd ego sum fuerūt ipi. ⁊ qd ipi sunt ego ero. Quid sum ego homo de humore liquido. fui em̄ in momēto cōceptionis de hūano semine cōceptus. deinde spuma illa coagulata modicū crescendo caro facta est. ⁊ postea plozās ⁊ eiulās tradit⁹ suz huius mūdi exilio. ⁊ ecce iam morior plenus iniq̄tatibus ⁊ abhomiationib. Iamiā repsentabor ante districtū iudicem de meis opibus rationē redditur⁹. Ve mihi misero: cū venerit dies illa iudicij. ⁊ aperti fuerint libri. in q̄bus omnes mei actus ⁊ cogitatiōes dño pñsente recitabunt. Tunc demisso capite pre cōfusione male cōscientie in iudicio coram dño stabo trepidus et anxius. vtpote cōmemorās scelera cōmissa meorū. ⁊ cū dicet de me. ecce homo ⁊ opa ei⁹. tunc reducā ante oculos meos oia peccata mea. ⁊ delicta. Quadā nanq; vi diuina fiet. vt cuiq; sua opa bona. vel mala in

memoriā reuocent. et mētis intuitu mira celeritate cernant. vt accuset. vt excuset suam ꝓsciam. atq; ita simul. ⁊ singuli. ⁊ oēs iudicent. Iudiciū faciet gestorꝫ ḋsq; suorꝫ. Cunctaq; cūctorꝫ cūctis arcana patebūt. Qd̄ em nūc ꝓfiteri erubescimꝰ. tūc oībus manifestabit. Et quicḋ hic dissimulādo palpamꝰ totū illic vindex flāma cōburet. Ignis vbiq; ferox ruptis regnabit habenis. Quātoq; diutius deꝰ nos expectat. vt emēdemꝰ. tanto districtius iudicabit si neglexerimꝰ. Cur g̃ tantope vitā istā desideramꝰ. in q̄ quāta amplꝰ viuimꝰ. tanto plus peccamꝰ Quāto em vita est longior tāto culpa nūerosior. Quotidie nanq; crescūt mala. ⁊ subtrahunt bōa. Assidue variat hō per prospera. ⁊ aduersa. ⁊ ignorat qn̄ moriat. Sic em in celo stella chorusc̄as currit velocit. et repente deficit. et sic scintilla ignis subito extinguit. ⁊ in cinerē redigit: sic cito finitā dat istā cernere vitā dū em libent. ac iocūdissime morat hō in mūdo isto. diuq; se victurum arbitrat. ac multa in lōga tpa disponit agenda. subito rapit in mortē. et ex improuiso ania aufert a corpe. Veruntamē cū magno metu magnisq; doloribꝫ ania separat a corpore Venīūt em angeli assumere illā. vt perducant eā ante tribunal iudicis metuēdi. ⁊ tūc illa memorans opa sua mala ⁊ pessima. q̄ die noctuq; gessit ꝓtremiscit. ⁊ q̄rit illa fugere. inducias q; petere dicēs. dare mihi vt vnius hore spacīū. Tunc quasi loquētia simul eiꝰ opa respondebūt. ⁊ dicēt. tu nos egisti. opa tua sumus non te deserem̄. sed semp tecū erimꝰ. tecū pergemꝰ ad iudiciū Vicia q̄z multis ⁊ multiplicibꝫ criminibus eā accusabunt. multaq; falsa testimonia aduersus eā inuenient. quāq; vnū ad damnationē eiꝰ posset sufficere. demones ꝯo terribili vultu. ⁊ horribili aspectu eam terrebūt. ingēti furore eā persequent. et cōprehendēt eā tam terribilit. q; horribilit. volētes eā retinere ⁊ possidere. nisi sit q̄ eripiat. Tūc aia inuenies oculos clausos. et os aliosq; corporis sensus. p quos solebat egredi: ⁊ delectari in his exteriorib̄. reuertet ad se. ⁊ videns se solā: ⁊ nudā ingenti horrore ꝓcussam. desperatione deficiet in se. ⁊ cadet sub se. Et q̄z amore mūdi ⁊ carnis voluptate. dei amorē dereliq̄rat. derelinquet a deo misera in hora tante necessitatis. atq; demonib̄ tradet in inferno cruciāda. Sic aia peccatoris in die. qua ignorat. ⁊ hora q̄ nescit. rapit a morte et segregat a corpe. pgitq; miseriis plena tremēs: ac dolēs. Et cū nullā excusationē habeat quā p petio suis possit ostēdere. ꝓtabescit. ⁊ pmescit añ deū apparere. ingēti horrore cōcutit. ⁊ multiplicib̄ cogitationū estibus agitat. cū ingruente solutiōe carnis. ⁊ subductis e medio oībus. se ⁊ illū terminū ꝓsiderat. cui appropinq̄t: et post paululū hoc inuenit. qd̄ imppetuū mutari non poterit. ꝓsiderat plane q; districtiꝰ veniat eternꝰ iudex. ⁊ ante seueritatē tāte iusticie. quas rōnes vite sue ponat. Si em cuncta opa q̄ intelligere potuit. euitauit: ventura tn̄ coram districto iudice illa magis: q̄ in semetipa nō intelligit pmescit crescit pauor: cū cogitat q; viā vite huiꝰ nequaq; sine culpa trāsire potuit: nec hoc q̄dem q; laudabilit vixit sine aliq̄ reatu est: si remota pietate iudicet. Quis em ꝓsiderare valeat: quāta mala p mōēta tēporū ppetramus. et quāta bona facere negligimꝰ. Sicut em peccatū est ppetratio mali: sicut delictū est desertio boni. Grauis siq̄dē iactura est cū nec bona facimꝰ. nec bona cogitamus: sz cor nr̄m p vana et inutilia sinimꝰ vagari. Nimis tn̄ difficile est cor tenere: ⁊ ab illicita cogitatiōe seruare. Nimis etiaz difficile est terrenas occupatōes absq; peccatis ministrare. Quapropter nullus semetipm ꝓprehēdere pfecte pōt ⁊ diiudicare. Sed multis cogitatiōib̄ occupatus sibimetipsi aliquo mō manet incognit: vt oīno quod tolerat nesciat. Quapropt vrgente exitu subtiliori terret metu: q̄z ⁊ si illa qui scituit nunq; se ptermisisse meminit formidat tamē ea que nescit.

De dignitate anime. Cap. iij.

O ania dei insignita imagine decorata sititudine: desposata fide: dotata spū. redempta sanguīe: deputata cū angelis. capax bridinis: heres bonitatis: rōnis particeps: q̄d tibi cū carne vn̄ tāta mala pateris ꝓter carnē aliena petā tibi imputant ⁊ tue iusticie q̄si pānꝰ mēstruate reputant atq; tuip̄a ad nihilū es redacta: ⁊ q̄si nihi

sũ ⁊ inane reputata. nihil aliud est caro cũ q̃ tãta est tibi so cietas. nisi spuma caro fa⁄cta: fragili vestita decore. Sed erit q̃d̃ ca dauer miseꝗ ⁊ putridũ et cib⁹ vermiũ. naꝫ q̃ntũcunq̃ excolat sp caro est. Si diligent ꝓsideres q̃d p os ⁊ nares: ceteriscꝫ corpis meat⁹ egrediat. vt⁹ sterq̃liniũ nunq̃ vi⁄disti: si singlas et⁹ miserias enũerare velis q̃ sit onerata pcis irretita vicijs: pruriẽs ꝓcupiscẽcijs occupata passiõib⁹. polluta il lusiõib⁹. pna sp in malũ: ⁊ in omẽ viciũ. p diuis plenã oi cõfusiõe ⁊ ignominia inue nies. Propter carnez hõ vanitati silis fa⁄ctus est: qz ex illa viciũ cõcupie traxit: q̃ ca⁄ptiuus tenet ⁊ curuat vt diligat vanitatẽ. ⁊ iniqtatẽ opet. Attende hõ q̃d fuisti ante ortũ: ⁊ q̃d es ab ortu vsq̃ ad occasuz. atq̃ q̃d eris post hãc vitã. pfecto fuisti. qõ non eras. postea de vili materia fact⁹. et in vi⁄lissimo pãno inuolut⁹ mẽstruali sanguine in vtero matris fuisti nutrit⁹ ⁊ tunica tua fuit pelli secũdia. sic indut⁹. ⁊ ornat⁹ veni⁄sti ad nos. nec mẽor es q̃ sit vil ortigo tui Forma: fauor ꝓpti: feruor iuuenilis. opes⁄q̃. Subripuere tibi noscere q̃d sit hõ. Ni hil em̃ aliũ est hõ q̃ spma fetidũ sace⁹ ster cor: ⁊ cib⁹ ꝗmiũ. Post hoiem ꝗmis. post vermẽ feto: ⁊ horror. Sic in non hominẽ vertit ois homo. Vnde superbit homo cu⁄ius ꝓceptio culpa. nasci pena. labor vita. necesse mori. Cur g̃ superbis hõ. Attẽde qõ fuisti vile semen. ⁊ sanguis coagulatus in vtero matris. deinde miseriis hui⁹ vite ex posit⁹ ⁊ pctõ. postea ꝗmis ⁊ cib⁹ vermiuz futur⁹ in tumulo. Quid superbis puluis ⁊ cinis cui⁹ ꝓcept⁹ culpa nasci miseria. viue re pena. mori angustia. Cur carnẽ tuã pre ciosis reb⁹ impiguas et adornas quã post paucos dies ꝗmes deuoraturi sunt in se⁄pulcro. aiam ꝓ tuam nõ adornas bonis op⁹ q̃ deo ⁊ angelis et⁹ pnãda est ĩ celis Quare aiam tuã vilipendis ⁊ ei carnez p pois. Dñaz ancillari ⁊ ancillã dñari mag̃ abusio ẽ. Tot⁹ q̃d̃ iste mũd⁹ ad vni⁹ aie pciũ extimari nõ pot. nõ em̃ pro toto mũ⁄do de⁹ aiam suã dare voluit. quã p pania hũana dedit. Sublimi⁹ g̃ est anie pciũ. q̃ nõ nisi sanguie xpi redimi potuit. Quaz g̃ cõmutatione dabis p pania tua. q̃ p nihi lo das illã. Nõne dei filius cũ esset in sinu

pris a regalib⁹ sedib⁹ pro ea descẽdit vt eã liberaret a prãte dyaboli Quã cũ vidisset pctõruz funib⁹ irretitã: iamiãq̃ demonib⁹ tradendã: vt morte ppetua damnaret. fle⁄uit sup illã q̃ flere se nesciebat. nec soluz fle⁄uit sz etiã occidi se pmisit vt sui pciosi san guinis pcio eã redimeret. aspice mortalis p te dat hostia talis. agnosce hõ q̃ nobil est aia tua. ⁊ q̃ grauia fuerint et⁹ vulnera pro q̃bus necesse fuit xpm dñm vulnerari. Si nõ cẽnt hec ad mortẽ ⁊ mortẽ sempiter nã. nunq̃ p eoz remedio dei fili⁹ moreretur. noli g̃ vilipendere aie tue passionẽ: cui a tanta maiestate tantã vides exhiberi cõ passionẽ fudit ipe lachrymas p te. laua et tu p singlas noctes lectũ tuũ cordis com pũctiõe ⁊ lachrymaꝫ assiduitate. fudit ip se sanguinẽ suũ. fun de tu tuũ q̃tidiana cor poris afflictiõe. Quez si semel ponere pro xpo nõ potes saltẽ mitiori q̃dã sed lõgiori martyrio pone. noli attendere q̃d caro ve lit. sz q̃d spũs poscat. Tũc em̃ gloriosus erit cũ ad dñm suũ redierit. Ita tñ si de corpe nullũ pctm̃ secũ tulerit. ⁊ deterserit oẽ sor⁄didũ. Si ꝗ dicis dur⁹ est h̃ sermo nõ pos⁄sum mũdũ spernere ⁊ carnẽ meã odio hãe. Dic mihi vbi sunt amatores mũdi q̃ an te pauca tpa nobiscum erãt. nihil ex eis re mãsit nisi cineres ⁊ ꝗmes. attẽde diligen⁄ter q̃d sunt vel q̃d fuerũt. hoies fuerũt sicẽ tu. comederũt. biberũt. riserũt. duxerũt in bonis dies suos. ⁊ in pũcto ad inferna de scenderũt. hic caro eoz vermib⁹ ⁊ illic anie igni⁄b⁹ deputant. donec rursus infelici col legio colligati sempiternis inuoluant in⁄cẽdijs. q̃ socij fuerũt in vicijs. Vna nanq̃ pena implicat. quos vnus amor in crimi ne ligat. Quid profuit illis inanis gloria. breuis leticia. mũdi potẽtia. carnis volup tas. false diuitie. magna familia. et ma la ꝓcupia. Vbi risus. vbi iocus. vbi iactã tia. vbi arrogãtia: de tãta leticia q̃nta tri⁄sticia: post tãtillã voluptatẽ tã g̃uis mise⁄ria: de illa exultatiõe ceciderunt in magnã miseriã. in grãdẽ ruinã. ⁊ in mag̃ tormẽta. Quicq̃d illis accidit. tibi accidere pot. q̃ hões. Homo de humo: lim⁹ de limo. de terra es de terra viuis ⁊ in terrã reuerteris q̃ venerit dies illa vltia: q̃ subito venet. forsitan hodie erit. Certũ est qõ morieris:

sed incertū qñ aut quō aut vbi. quoniam
mors vbicꝫ te expectat. Tu q̃z si sapiens
fueris vbicꝫ eā expectabis: si carnē sequer⁄
punieris ī carne. si in carne delectaris: cru⁄
ciaberis in carne. si curiosas vestes req̃ris
p ornatu vestiū subt̃ te sternet̃ tinea: ⁊ ope
rimentū tuū erūt ꝑmes. Iustitia dei aliō
iudicare nō ꝑt nisi qō merent̃ opa nostra.
Qui em̃ plus diligit mundū ꝗ deū. secu⁄
lum ꝗ claustꝫ. gulā ꝗ abstinentiā. luxuri
am ꝗ castitatē. sequit̃ diabolū ⁊ ibit cū eo
ī supliciū eternū. Quis putas tūc meror
erit aut q̃s luct⁹. q̃ tristicia. cū separabuntur
iniusti a ꝯsortio iustorꝫ. ⁊ a visiōe dei. ⁊ tra
dent̃ ī prātem demonū: ⁊ ibūt cū ipis ī ig⁄
nem eternū. ibicꝫ sp erūt sine fine in luctu
⁊ gemitu. peul q̃ppe a btā paradisi patria ex⁄
ules cruciabunt̃ in gehēna ꝓpetua nunꝫ
lucē visuri: nunꝫ refrigeriū adepturi. Sz
p milia miliū annorꝫ in inferno cruciādi:
nec inde vnꝫ liberandi vt nec q̃ rorquent
aliqñ fatigent̃: nec q̃ rorquent̃ aliqñ mori⁄
antur. Sic em̃ ignis ibi cōsumit: vt sp re⁄
seruet. sic tormenta agunt̃. vt sp renouent̃
iuxta ꝯo q̃litatem culpe penam sustinebit
vnusq̃sꝫ gehēne ⁊ sil'is culpe rei suis sil'ib⁄
iungent̃ cruciandi. Nihil aliud ibi audiet̃
nisi flet⁹ ac planctus gemit⁹ ⁊ vlulat⁹ me⁄
rores atꝫ stridores dentium. Nihilꝫ ibi
videbit̃ nisi ꝑmes ⁊ laruales facies torto
rum atꝫ teterrima mōstra demoniorum.
Vermes crudeles mordebūtꝫ intima cor⁄
dis. hinc dolor indo pauor gemit⁹ stupor
⁊ timor horrēs. Ardebūtꝫ miseri in igne
eterno in eternū ⁊ vltra in carne cruciabūt̃
p ignē ī spū per ꝯscie vermē. ibi erit dolor
intollerabilis. timor horribilis. feror incō
parabilis. morsaīe ⁊ corpis sine spe venie
⁊ miscōie. Sic tñ morientur vt sp viuāt: ⁊
sic viuēt vt sp moriant̃. Ita ania pctōris
aut in inferno p pctis cruciat̃ aut ꝯuersa a
peccat⁄ ī paradiso p bonis merit⁄ collocat̃.
Nūc ḡ alterꝫ e duob⁹ eligam⁹. aut sp cru⁄
ciari cū impijs aut sp letari cū sctis Bonū
siquidē ⁊ malus vita ⁊ mors añ nos sunt
posita: vt ad q̃ voluerim⁹ manū extenda
mus. Si tormenta non terrent nos saltez
inuitent premia.

De premio patrie celestis. ca. iiij.

PRemiū est videre deū viuere cum
deo. viuere de deo. esse cū deo. esse ī
deo. q̃ erit oia in oib⁹: habere deuz
q̃ est summū bonū: ⁊ vbi est summū bonuz
ibi est summa felicitas. summa iocūditas
vera libertas. pfecta charitas. eterna secu
ritas ⁊ secura eternitas: ibi est vera leticia.
plena scientia. oīs pulcritudo ⁊ oīs beati
tudo. Est ibi pax. pietas. bonitas. lux. vir
tus. honestas. gaudia. leticie. dulcedo: vi⁄
ta phennis. gloria. laus. requies. amor ⁊
ꝯcordia dulcis. Sic cū deo homo beatus
erit in cui⁹ cōscientia peccatū inuentū non
fuerit videbit deū ad voluntatē. habebit
ad voluptatem. fruetur ad iocunditatē in
eternitate vigebit. in ꝑitate fulgebit. ī bo
nitate gaudebit. sic habebit pmanēdi eter
nitatem. sic cognoscēdi facilitatē ⁊ requies
cendi felicitatez. Ciuis siq̃dem erit illius
sancte ciuitatis. cui⁹ angeli ciues sunt de⁹
pater templū. filius ei⁹ splendor. spūssan⁄
ct⁹ charitas. O ciuitas celestis mānsio se
cura. patria fertilis ⁊ ampla totū ꝯtinens
q̃ delectat. populus sine murmure. īcole
quieti hoīes nullā indigentiā habentes.
Quā gl'iosa dicta sunt de te ciuitas dei. si
cut letantiū oīm habitatio est ī te oēs letā
tur in leticia ⁊ exultatōe. oēs delectant̃ de
deo. cui⁹ aspect⁹ pulcer. facies decora. eloq̃
um dulce delectabilis est ad videndū. sua
uis ad habendū. dulcz ad pfruendū ipe p
se placet ⁊ p se sufficit ad meritū ⁊ sufficit
ad p̃miū nec extra illū q̃cꝫ querit̃: qz totū
in illo inuenit̃: q̃cq̃d desiderat̃. sp libet euz
aspicere sp habere. sp in illo delectari. ⁊ il⁄
lo pfrui. in illo clarificat̃ intellect⁹ ⁊ puri⁄
ficatur affectus ad cognoscendā ⁊ diligē⁄
dam ꝑitatem. Et hoc est totū bonū hoīs
nosse. s. ⁊ amare creatorem suū. Que ergo
nos angit vesania vitiorꝫ sitire absinthiū
hui⁹ mūdi seq̃ naufragiū: vite labent⁄ pari
infortuniū. Impie tyrānidis ferre dñm ⁊
nō magis ꝯuolare ad sanctorꝫ felicitatem
ad angelorꝫ societatē. ad solennitatē supne
leticie. ⁊ ad iocūditatē contemplatiue vite
vt possimus intrare in potentias dñi ⁊ vi
dere supabundantes diuitias illas boni
tatis eius. Ibi vacabimus ⁊ videbimus
ꝗ dulcis est dōs. ⁊ ꝗ magna multitudo
dulcedinis ei⁹. Videbim⁹ gl'ie decorē. san

ctorũ splendorẽ ⁊ regie potestatis honorẽ cognoscem⁹ p̃ris potentiã. filij sapientiã. spũssancti benignissimã clementiam ⁊ ita habebim⁹ noticiã illius summe trinitat⁷. nũc corpa p corp⁹ videm⁹. imagines etiã corpoꝝ spũ cernimus: tũc ꝓ ipam veritatẽ puro mẽtis intuitu videbim⁹. o btã visio videre deũ in seipso. videre in nobis. et nos in eo felici iocũditate. ⁊ iocunda felicitate. Quicq̃d desiderabim⁹ totũ habebimus: nihil ampli⁹ desiderãtes. et q̃cq̃d videbim⁹ amabim⁹. ipo amare beati: beati dulcedine amoris. suauitate cõtẽplatiõis Hec erit summa illi⁹ contemplatiõis: hec erit summa illi⁹ felicitat⁷. qm̃ intelligek in suo puro esse sincera diuinitas. cõprehẽdetur i eo incõprehẽsibilis trinitas. Patebũt arcana diuinitat⁷. videbik ⁊ amabik deus ⁊ hec visio ⁊ delectatio totuz cor hois implẽs ⁊ satiãs tota erit illi⁹ britudinis consumatio. Una erit oim lĩgua. iubilatio idefessa. vn⁹ affectus. amor eterni⁹. patebit ꝓpitas. iplebit charitas. ⁊ erit integra corpor⁷ ⁊ anie societas. fulgebit sic sol hũanitas glificata. Quieta erit. ⁊ cõcors carnis et spũs sanitas. angeloꝝ. ⁊ hoim vnũ erit gaudiũ. vnũ colloquiũ vnũ ꝯuiuiũ. nõ lãgubit amor nec liqfiet dilectio pñtib⁹ oibus bõis. nulla erit dilatõis afflictio. qm̃ beatifica diuine maiestatis pñcia oib⁹ erit oia: ⁊ erit cõis oim oipotẽtia. sapia. pax. et iusticia ⁊ intellegẽtia. nõ erit i illa pace diuersitas lĩguaꝝ. sz pacifica. ⁊ cõcors ꝯcordia moꝝ ⁊ affectuũ. in rorrẽte illi⁹ voluptat⁷ nihil vltra appet cumulata satietas. tãta erit felicitas. Ibi siq̃dẽ erit cumulus felicitat⁷. supeminẽs glia. ⁊ supabũdans leticia. Sz ad hec q̃s idone⁹ pfecto verus penitẽs. bon⁹ obediẽs. amabik soci⁹. fidel seru⁹. Ver⁹ penitẽs. sp in laboze ⁊ dolore. dolet de pterit⁷. laborat p futur⁷ cauẽdis. Vera siq̃dẽ pnia est sine intermissiõe de peccat⁷ dolere Sic plãgit cõmissa vt ꝯmittat plãgẽda irriso nãq̃ est. ⁊ nõ ver⁹ penitẽs. q̃ adhuc agit qõ peniteat. Si g̃ vis verus penitẽs cẽ cessa a pecõ. ⁊ noli ampli⁹ peccare. qm̃ inanis est pnia. quã seq̃ns coinquinat culpa. Bon⁹ obediẽs dat suũ velle. et suũ nolle: vt possit dicere. paratũ cor meũ deus paratũ cor meũ. Paratũ qõcũq̃ pcepis facere patũ ad nutũ nutu citi⁹ obedire: paratũ tibi vacare. primis mĩistrare. meip̃m custodire. ⁊ in celestiũ ꝯtẽplatione req̃escere. Amabil socius oib⁹ est officiosus et nulli onerosus ꝏuor⁹ ad deũ. bẽign⁹ ad primũ. sobri⁹ ad mũdũ. dñi fu⁹. primi soci⁹. mbi dñs. Supioza hz ad gaudiũ. eq̃lia ad cõsortiũ. iferioza ad fruitiũ. nl̃i est onerosus sz inferioza redigit ad vtilitatẽ medioꝝ. ⁊ ad honorẽ supioꝝ supioza sequẽs. iferioza trahẽs ab ill̃ possessus. ista possidẽs. fidel fu⁹ est in ꝯtẽplatiõe dei. ⁊ custodia sui. Custodi te intelligẽs te nũq̃ posse sufficẽ ad te custodiẽdũ tua industria diuinã iploza clemẽtiã. itaq̃ ad ꝯtẽplandã in te creator⁷ tui volũtatẽ bonã ⁊ bñplacentẽ atz pfectã angelicã exoza tutelã p̃ocinũq̃ oium cũ xpo regnantiũ sup te roga. curre p singlos. supplica singul. ⁊ sil oib⁹ clama ⁊ dic. miseremini mei. miseremi mei saltẽ vos amici mei. recipite fugitiũ vim. sz fratruelẽ. sed ꝯsanguineũ in sanguĩe redẽptor⁷. en paupstat ad hostiũ clamat ⁊ pulsat. apite pulsãti. ⁊ cõducite eũ vsq̃ ad regẽ vt pstrat⁹ corã eo indicẽ et oẽs miserias. ⁊ oẽs necessitates. q̃s patior. Ad extremuz ꝓ plato tuo cor tuũ cũ oi ingenio ꝯsigna nullũ in eo remaneat pctm̃. qõ nõ pura ꝯfessiõe deleat. Iesum xpm etiã sup cor tuũ sic sigculũ pone. Cũ em̃ xpus cordis hostiũ custodit. et est cordis hostiari⁹: vt p illũ ingrediank. ⁊ egrediank oẽs familie cordis ꝯseq̃nter ad sunt milia miliũ angeloꝝ ad foꝛes exteriorũ sensuuz excubantiũ. nec audet alienige na irrũpere terribiles illas acies ꝓpter hostiariũ reuerentiã. et angelorũ custodiam.

Quõ hõ debet se examĩare. c. v.

INtegritatis tue curiosus exploraor vitã tuã in q̃tidiana discussiõe examĩa. Attẽde diligenk q̃ntuz pficias. vel q̃ntũ deficias: q̃lis sis in moribꝰ ⁊ q̃lis in affectib⁹: q̃ simil sis deo. vl q̃ dissimilis. q̃ ꝓpe. vel q̃ lõge nõ loco ꝝ interualk. sz moꝝ affectib⁹. Stude cognoscere te. q̃ multo melior ⁊ laudabilior es si te ꝯgnosc⁷ q̃ si te neglecto cogĩsceres cursuz sydeꝝ. vires herbaꝝ. cõpleriões hoim. naturas aĩaliũ. ⁊ haberes oim celestiũ ⁊ terrestriũ sciẽtiã. Redde g̃ te tibi ⁊ si nõ sp. vel sepe saltẽ interdũ. Rege tuos affect⁹. dirige act⁹. cor

rige gressus ite nihil remaneat in disciplinatū. pone oēs trāsgressiōes tuas añ oculos tuos. Statue te ante te tāq; añ aliū ꝛ sic temetipm plāge Ploza iniqtates ꝛ peccata q̄b deū offendisti idica ei miſias tuas. oñde illi malicias aduersariorꝫ tuorū. Cūq; coza eo i lachrymis te macerauerit pcor te vt memor sis mei. Ego em ex q̄ cognoui te in xpo diligo te, ꝛ illuc mentionē tui defero. vbi ꝛ illicita cogitatio supplicium ꝛ honesta pmerek pmiū. Ad altare nāq; dei cū pcōr sto sz sacerdos. tui me comitatur meoria. Tu ꝓ mihi vicē reddes si me amaueris: ꝛ ozonū tuarꝫ pticipē fecerz ibi recordatiōe tecū esse pñs desidero. vbi p te ꝛ tuis familiariby deuotas pces coza deo fūdis. nec mirerz si dixi pñs. qm si me amas. iō amas qz imago dei sum: ita tibi pñs sū vt tuipe tibi. Quicqd. n. tu es substantialik. h̄ ego sum. Imago. n. dei ē oīs aia rōnalis, pinde q̄ in se imaginē dei q̄rit tā primū q̄q; se q̄rit, Et q̄ illā in se q̄rēdo inuenerit. i oi hoie eā ꝓgnoscit. Visio. n. aie itellect' est. Si g̃ te vides. me vides: qz nihil aliud sum q̄q; tu. ꝛ si deū diligz. me imaginē dei diligis. ꝛ ego te diligēdo deū diligo in te. Et ita dū vnū q̄rim' ꝛ ad vnū tēdimus sp inuicē pñtes sum'. sz i deo i quo nos diligimus.

Qz hō dz esse itēt' psalmodie. c. vi.

CUm ad orandū siue ad psallendū in eccl'iam itraueris fluctuātiū cogitationū tumult' extern' relinque curāq; exterior penitus obliuisce. vt soli deo possis vacare. Fieri. n. nō pt vt aliqñ cū deo loq̄k q̄ cum toto mūdo etiā tacēs fabulak. Intrēde g̃ illi q̄ intrēdit tibi. audi illum loq̄ntē tibi. vt ipe audiat te loq̄ntem sibi. ita fiet si diuinis laudib soluēdis debita reuerētia ꝛ sollicitudine assistas super singl'a ꝓba diuine scp̄ture diligēter attendas. Nō qd̄ ego ista faciā q̄ dico sz qd̄ facere vellē. ꝛ nō fecisse penitet. ꝛ nō facere piget. Tu ꝓ cui maior gra ꝓcessa est votz ꝛ pcib pias aures dñi ad te flecte lachrymis ꝛ suspiriis. ꝛ p tuis excessib illū clementer exora. atq; cāticz spūalib i opib suis illuz lauda ꝛ glorifica. Nil em magz supnis ciuibus spectare liber. nil regi sūmo tocūdius exhibek sicut ipe testak. Sacrificiū laudis honorificabit me. O q̄q; felix eēs. si spl'ritualib oculis semel intueri posses. quō p uenient pncipes ꝓiuncti psallētib in medio iuuencularꝫ tympanistriarꝫ. Videres peul dubio qua cura quoue tripudio interfunt cantantib. assistūt orātib. adsūt meditantib. supsunt q̄escentib. pudentib atq; pcurantib p̄sunt. Diligūt q̄dē suos cōciues supne potestates. Et p his q̄ hereditatem capiūt salutz sollicite cōgaudent ꝛ confortant. instruūt. pregunt. pudentq; oib oēs. Ipi em desiderāt aduentū nostrꝫ qm ipi de nobis expectāt ciuitatis sue ruinas restaurari. Diligenter q̄runt ꝛ libēter audiūt bona de nobis. solliciti discurrūt medij inter nos ꝛ deū nr̄os gemit' fidelit' ad eū porrātes ipius gram nobis deuotissime postulātes. Nō dedignabūt esse socij nr̄i q̄ iam facti sunt ministri nostri. Exultare eos fecim' qñ cōuersi sum' ad pniam Festinemus g̃ de nobis eorꝫ leticiā adimplere. Vle tibi q̄cunq; es q̄ desideras redire ad vomitū reuerti ad luto Puras ne placatos habebis eos in iudicio: quos tanto ꝛ tam diu sperato pstituare vis gaudio. Exultauerūt qñ venim' ad religionē tāq; super his: q̄s ab ipa inferni porta cernerent reuocatos. Quid ꝓ tunc erit si ab ipa ianua paradisi viderint redire ꝛ retrorsū abire eos: q̄ iam altarꝫ pedē hūt in celo. Nam si corpa habem' inferi': sz corda sursum habeamus. Curram' g̃ nō passib corpis: sz affectib. sed desideriis. sz suspiriis. qm nō solum angeli sz angelorꝫ creator nos expectat: Expectat nos de' pī tāq; filios ꝛ heredes vt ꝓstituat nos sup omia bona sua. Expectat nos dei filij' tanq; frēs ꝛ coheredes vt fructū sue natiuitatis ꝛ pciū sui sanguinis deo pī offerat. Expectat nos spiritussanct'. Ipe siq̄dem est bonitas ꝛ benignitas in q̄ ab eterno p̄destinati sumus nec dubiū quin p̄destinatione suaz adimpleri velit. Ergo qz oīs celestz curia expectat nos ꝛ desiderat. desiderem' eā quāto possum' desiderio. Cum magz nūcq; cōfusione ꝛ rubore ad illā venter quisq̄s videre eam vehemēter nō desiderat. Quicūq; ꝓ iugi orōne ꝛ assidua cogitatiōe in illa ꝓuersak ꝛ secur' hinc egredik ꝛ cū magz leticia recipiek i illa. Vbicūq; g̃ fueris infra

temetipm ora. Si lōge fueris ab oratorio noli q̄rere locū. qm̄ tuipe locꝰ es. si fuerꝭ in lecto aut i alio loco: ora: ⁊ vbi est templuz freq̄nter orandū ⁊ flexo corpe mēs est exigēda ad deū. Sicut. n. nullū est momentum q̄ hō nō vtat vel fruat dei bonitate ⁊ misericordia. sic nullū debet esse mōmētū q̄ euz pñtem nō hēat i memoria. Sz dices ego q̄tidie oro ⁊ orōnis mee nullū fructum video: sz sic accedo ad illā: sic ⁊ redeo. nemo mihi rndz. nemo loq̄t. nemo q̄ppiā donat sed incassum laborasse videor. Sic loq̄t hūana stulticia nō attendēs q̄d inde veritas pmittat dicēs. Amen dico vob: qz q̄c quid orātes petitꝭ credite qz accipietꝭ: ⁊ fiet vobis. Noli g̃ vilipendere orōnē tuam qm̄ ille ad quē oras nō vilipēdit eā. sz antecz egrediat de ore tuo. ipe scribi eā iubet in libro suo. Et vnū e duob nō indubitāter spare debemꝰ qm̄ aut dabit nobis q̄ petimus aut q̄ videt esse vtiliꝰ. Cogita igit de deo q̄cq̄d meliꝰ potes: ⁊ de te q̄cq̄d deterius vales. de te ꝓo ⁊ de illo ampliꝰ credere debes q̄ cogitare potes. O me tēpus in quo de deo nō cogitas. h̄ te cōputes p didisse. O is sic dēres aliena est a nob tps aūt tm̄ nr̄m est. Vacā g̃ deo ⁊ vbicūcz fueris ibi totꝰ esto. Noli te reb tradere sz cōmendare. Quocūcz loco ꝯsistis. cogitationes tuas iacta i deū ⁊ aliq̄d salutare i aio tuo ꝓsa. O is sic dē locꝰ ad meditanduz ꝯgruꝰ est. Tota g̃ facilitate aīm colligens libere tecuz habita. ⁊ in latitudine cordis tui deambulās. ibidē cenaculū grāde stratum ꝓpo exhibe. Dēs nācz sapientꝭ sp est apd deū. Illū sp añ oculos hr̄e debemus. p quē sumꝰ viuimꝰ ⁊ sapimꝰ. ipm nācz vt essemus. hēmꝰ auctorē. ipm aūt vt sapiētes sumus debemꝰ habere doctorē: ⁊ vt beati simus interne suauitatis largitorē. Et in h̄ imaginem eiꝰ h̄ est illius sūme trinitatis i nobis cognoscimꝰ. nam sicut ille est ⁊ sapiens est. ⁊ bonus est. sic ⁊ nos p modulo nostro. ⁊ sumus ⁊ nos esse scimꝰ ⁊ idem esse ⁊ nosse diligimꝰ. Vtere g̃ teipo velut dei tēplo. ꝓter illō q̄ in te est sile deo. honor si quidē deo sūmꝰ est illū venerari ⁊ imitari. Imitaris si piꝰ es. Templū em̄ sanctū est deo. mens pia. ⁊ altare optimū cor eiꝰ. venerariis si misericors es sicut ipe oib misericors est. Hostia sicq̄dem acceptabilis est deo. facere bonū oib p deo. fac oia sicut filius dei: vt dignus sis eo q̄ te dig̃tus est filium vocare. In oib ꝓo q̄ agis deum esse pñtem cognosce. caue g̃ ne i eo q̄ō male delectar: vel visio tua vl cogitatio tua remoretur. nec dicas necz facias q̄ō nō licz eriā si libet. nec aliq̄ facto vel signo deū offendas: q̄ vbicz pñs cernit q̄cq̄d facis. Magna custodia tibi necessaria est qm̄ omnia agis añ oculos iudicis cūcta cernēris. Cū illo tm̄ es securus. si tale te pparaueris: vt tecū adesse dignet. Si tecuz nō est p grām adest tm̄ p vindictaz. Sz ve tibi si ita tecū est. Immo ve tibi si ita tecū nō adest. Illi nācz irascit deꝰ quē peccantē nō flagellat: nā quē flagellādo non emendat: in futuro damnat.

Mortis consideratio. Ca. vij.

CErtū est qm̄ mors vbicz minatur tibi. diabolꝰ insidiat vt rapiat animam tuā qm̄ egredietur de corpe. tu ꝓo noli timere qm̄ deꝰ q̄ in te habitat si tm̄ in te habitat: eripiet te a morte ⁊ a demōe Fidel em̄ socꝰ est nec deserit spantes in se nisi ipe prior deserat. Deserit aūt cū cor perpuas ⁊ inutiles cogitatōes vaga mēte discurrit. Idcirco oi sollicitudine ⁊ custodia illō custodire ⁊ tenere debes: vt i illo deus reqescere possit. In oi nācz creatura q̄ sub sole mūdi vanitatib occupat nihil humano corde sublimiꝰ. nihil nobiliꝰ. nihil deo silꝰ reptit. Quappt nihil aliud q̄rit in te. nisi cor tuū. Hūda g̃ illō p purā ꝯfessionē ⁊ assiduā orōnē. vt mōo corde deū videre possis p cōtinuā dei circūspectionē. In oi loco esto ei subiectꝰ ⁊ intentꝰ. ꝯponemores tuos vt sis i te pacatꝰ. dilige oēs homines. ⁊ oib te amabilē exhibe: vt sis pacificꝰ ⁊ dei filiꝰ. Sic eris bonꝰ monachus ⁊ sctūs. humilis ⁊ rectꝰ. ⁊ cū talis fueris memento mei. Ve mihi q̄ ista dico: ⁊ ista non facio. ⁊ si facio aliquādiu non perseuero. Ista hēo i mēoria: ⁊ nō seruo i vita. hēo in fmōib ⁊ nō i moribz. Legē i corde ⁊ i ore tota die rumio ⁊ ꝯria legi ago lego de religione i ea ⁊ plꝰ diligo l. ctōez q̄ orōnē. verūtm̄ nil aliō me docz diuia scptura nisi religionē amare. ꝓitatē fuare. charitatē hr̄e.

Ego aūt miſ ⁊ miſabiſ citi⁹ curro ad lecti onem q̃ ad oro̅nē. libēcius volo legere q̃ missas auscultare. Expectat me aliq̃s volens de necessitate sua mihi loq̃ ego ꝓ libru aliquē accipio quē ille vel ille vellet hr̄e. lego i eo ⁊ legēdo amitto fruct⁹ charitatis. pietat⁹ affectus. ꝓfūctionis fletus. missa⁹ vtilitatē ⁊ celestiū ꝓtemplationes. Nil tñ in hac vita dulci⁹ sentiſ. nihil auidius sumiſ nil ita me tā ab amore mundi separat. nil sic aim ꝗ tēptationes roborat. nil hoiem ita excitat ⁊ adiuuat ad omne opus bonū ⁊ ad oēm laborē q̃ gr̄a ꝓtēplationis.

Qualiſ hō dēat itēte orare. c. viij.

MIserere mei deus: qm̄ ibi pl⁹ pecco: vbi pcā mea emendare debeo. In monasterio nāq̃ sepe duz oro. non attēdo qd̄ dico: oro q̃dē ore: ſz mente foris vagāte oro̅nis fructu priuor. corpe sum interius ſz corde exteri⁹ ⁊ iō ꝓdo qd̄ dico. parum em̄ ꝓdest sola voce cātare sine cordis intentōe. ꝓterea mag̃ quersitas imo magna insania est qñ est dño maiestatis loq̃ i oro̅ne p̄sumim⁹ ⁊ insensati mentē auertimus. ⁊ nescio ad q̃s ineptias ꝓuertim⁹ cor Magna q̃z insania ⁊ g̃uiter vindicanda cū vilissim⁹ puluis. loquentē ad se audire dedignaſ creatorē vniuersitatis. Ineffabiſ ꝓo est dignatio diuīe bonitatis q̃ q̃tidie cōspicit nos infelices aures auertētes. obdurātes corda ⁊ nihilomin⁹ clamat ad nos dicēs. Redite p̄uaricatores ad cor vacate ⁊ videte qm̄ ego sum de⁹. Loqſ mihi de⁹ in psalmo ⁊ ego illi nec tñ cū psalmū dico attēdo cui⁹ psalm⁹ sit. Idcirco magnā iniuriam deo facio. cū illū p̄cor vt mea precez exaudiat quā q̃ fundo nō audio. Dep̄cor illū vt mihi intēdat ego ꝓo nec mihi nec illi intēdo ſz qd̄ deteri⁹ est imunda ⁊ inutilia in corde ꝓsanda. fetorē horribilez eius aspectib⁹ ingero.

De istabilitate cordis hūani. c. ix

NIhil est i corde meo fugati⁹. qz q̃tiens me deserit ⁊ p prauas cogitatiōes defluit: totiēs deū offēdit. cor meū est cor vanū vagū ⁊ istabile. dum suo ducit arbitrio ⁊ diuio caret ꝓsilio. in seipo nō p̄t ꝓsistere. ſz oī mobili mobili⁹ p infinita distrahiſ. ⁊ hac atq̃ illac p inumera discurrit. ⁊ dū p diuersa req̃em q̃rit: nō inēit. ſz i labore miser⁹ ac req̃e vacuū manet sibi nō ꝓcordat a se dissonat a se resilit. volūtates alt̄nat. ꝓsilia mutat. edificat noua. destruit vetera. destructa reedificat. eadē iterū atq̃ iterū alio ⁊ alio mō mutat ⁊ ordiat qz vult ⁊ nō vult. ⁊ nūq̃ i eod̄ statu pmanet. Sicut. n. molēdinū velociſ volui ⁊ nihil ſspuit. ſz q̃q̃d ipōiſ molit. si ā nihil apponiſ seipm ꝓsuit. sic cor meū istabile s̄p est i motu ⁊ nūq̃ req̃escit Sz siue dormiā siue vigilē sōniat: ⁊ cogitat q̃q̃d ei occurrit Et sic molēdinū arena si ipōnaſ extīniat. pit i q̃nat. palea occupat. sic cor meū cogitatio amara turbat īmūda maciat. vana iq̃etat ⁊ fatigat. ita cor meum dū futu⁹ nō curat gaudiū: nec diuinū q̃rit auxiliū. ab amore celestiū elōgaſ: ⁊ i amore terrestriū occupaſ. cūq̃ elabiſ ab illi ⁊ inuoluiſ i ist⁹. vanitas illud recipit. curiositas deducit: cupiditas allicit. voluptas seducit. luxuria polluit. tor q̃t īuidia. turbat iracūdia. cruciat tristicia. sic miser⁹ casib⁹ submergiſ oib⁹ vitiis. qm̄ vnū deū q̃ ei sufficere potat dimisit. p multa dispergiſ ⁊ huc illuq̃ q̃rit vbi req̃escere possit ⁊ nihil inuenit qd̄ ei sufficiat: dōec ad ipm redeat. A cogitatōe i cogitatōz ducit ⁊ p varias occupatōes ⁊ affectiōes variaſ. vt saltē varietate ipa⁹ re⁹ ipleaſ q̃rū q̃litate satiari nō p̄t. sic labiſ cordis mifia subtracta diuīa gr̄a. Cūq̃ ad se reuertiſ. ⁊ discutit qd̄ cogitauit. nil repit: qz nō opus fuit ſz īportūa cogitatio q̃ ꝓpōit multa de nihilo. sic dēq̃ decipit imaginatio q̃si de monū illusio. impat mihi de⁹ vt p̄bēā illi cor meū. ⁊ qz ipāti d̄o nō sū obediēs ⁊ subditi⁹. mihi sū rebeliſ ⁊ ꝗri⁹. vñ mihi subiugari ñ poto dōec illi nō fuero subiecti⁹. mihiq̃ seruiā nolēs q̃ ei nolo fuire volēs. idcirco pl̄a machīaſ cor meū vno momento q̃ oēs hoies p̄ficere posset vno ā̄no. cū d̄o nō sū vnit⁹. ⁊ iō cū meipo sū diuis⁹. Cū illo ꝓo vniri ñ possū nisi p caritatē: nec subici nisi p hūilitatē. nec ꝓe hūiliſ ēē nisi p ꝓitatē. Expedit g̃ vt i ꝓitate me discutiā ⁊ cognoscā q̃ vil. q̃ fragiliſ ⁊ q̃ labiliſ sū. Deide cū oēs mifias meas ꝓg̃uero: necesse ē vt illi ihereā p quē sū. sine q̃ nihil sū ⁊ nihil facere possū. Et qz a d̄o peccādo recessi. nisi p veram ꝓfessionem ad illū redire non possum. Fateri ergo oportet qd̄ fatendum est qz nūq̃ eo mō aut ea intentiōe q̃ peccauī:

petā cōfessus sum: nec oīm recordat⁹ sum: aut ꝓpter vetustatē aut ꝓp̄ter multitudinem Si aūt ꝓfessus sum. nō pure cōfessus sum ꝓpter turpitudinē. ꝓfessionē etiā meā diuisi: vt diuersis sacerdotib⁹ diuersa manifestarem. ⁊ ita venia carui: ad quā ꝑ partes peuenire putaui. Execranda nāq; fictio est petm̄ diuidere ⁊ superficieten⁹ radere: nō intrinsecus eradicare. Nō em̄ vtilis est confessio nisi in oris ꝓfitate ⁊ cordis puritate. vt tres sint q̄ testimoniū nobis dicāt i celo pat̄ filius ⁊ spūssanct⁹. Addam⁹ testes sacerdotes cordi nr̄o ⁊ ori vt in ore duoꝝ vel triū testiū stet oīe ꝓbum. Sz dicz sufficit mihi soli deo ꝓfiteri: q̄ sacerdos sine eo a peccatis me absoluere non p̄t. Ad qd̄ nō ego sz brūs iacob⁹ rñdet dicēs. Confitemini alterutr̄ peccata vr̄a. Cōueniens nanq; est vt nos q̄ peccādo deo cōtumaces fuim⁹. penitendo supplices sacerdotib⁹. et ministris ei⁹ sim⁹. ⁊ hō q̄ ad grām cōseruādam mediatore nō eguit. iam eā recupare nō nisi ꝑ mediatorē hoiem possit. Gemat ergo ⁊ suspiret ⁊ anxi⁹ ꝓ peccato timeat et expauescat. sollicit⁹ discurrat. auxiliatores ⁊ intercessores q̄rat ꝓsternat se hūiliter homini q̄ hūiliter astare noluit creatori. Nā ⁊ h̄ saluberrimū est: vt hō corde peniteat ⁊ ore delictū suū ꝓfiteat. q̄tenus de⁹ q̄ ꝓpicius adest ꝑ grām cor ꝑ pniam compungat deinde adsit vt ꝓfitenti. petōr̄ veniam tribuat. Qd̄ si forte peccator ꝓ se peniteat: sed intercurrente articulo necessitatis ad ꝓfessionem peuenire nō possit. ꝓfidenter credere debem⁹. qd̄ sūm⁹ sacerdos ꝓplet in eo. qd̄ mortalis nō potuit. Et iam apd̄ deuz factū ꝓstat qd̄ hō q̄ dē ꝓ se voluit: sz nō valuit adimplere. q̄ ꝓfessionē nō ꝓtemptus exclusit: sed impediuit necessitas.

De peccato nō excusando. Ca. x.

IN capl'o vbi petā mea emendare debui petis peccata addidi. Cum de illis accusat⁹ fui. aut aliquo mō excusaui aut ex toto negaui. aut q̄ deteri⁹ est defendi. ⁊ impatienter rñdi. cū nullū sit peccatū. a quo nō sim ꝓtaminat⁹ aut ꝓtaminari nō possim. Iustū est ꝗ vt oī occasione remota emendationē ꝓmittā vñcūq; aut a quocūq; accuser. q̄tenus sic liberari valeā a petō ꝓpetrato vel ꝓpetrādo.

Quā sit malum alios non corrigere. cap̄. xi.

MVltitudinē iniq̄tatū meaꝝ expauescens alioꝝ transgressiōes rep̄hēdere timui: ⁊ ideo mortis auctor exti ti q̄ virus qd̄ clamādo expellere potui nō expuli. indignat⁹ sum aduersus alios qui me de vitijs meis rep̄hendebāt. ⁊ q̄s amare debui oduī. illa q̄ mihi nocebāt vel displicebant desideraui vt nō essent. Scicbā tñ qd̄ in natura sui erāt bona ⁊ a bono factore facta. sz idō mihi nocebāt q̄ malus erā: ⁊ male illis vtebar. Nihil em̄ mihi cōtrariū est nisi egoip̄e. mecuz est q̄cq̄d mihi nocere p̄t. ⁊ egoip̄e mihi sarcina sum. Optaui etiā vt de⁹ petā mea nesciret aut punire nollet aut nō posset. ⁊ ita volui deū esse insipientē iniustū ⁊ impotentē. qd̄ si esset. de⁹ nō esset. Nō est superbia sup̄ superbiā meā ꝓp̄ea lōge a salute mea ꝓba delictoꝝ meorum. Suspecta est siq̄dē d̄o superbia ⁊ odiosa. nec fieri p̄t vt cū eo in grām reuertatur. Diuersum vtriusq; hospitiū: nec in eodez cohabitant aīo. q̄bus nō licuit cohabitare in celo In celo nata est sz velut imemor q̄ via inde cecidit. illuc postea redire non potuit. Cū autē pluuia vel nimio frigore. aut calore turbatus fui. ō deum iniq̄ murmuraui. Oīa nāq; q̄ ad vsum vite accepimus. ad vsum culpe ꝓuertim⁹. quapropp̄ iustū est. vt q̄ in cūctis peccauim⁹: in cunctis feriamur.

Sepe ad sacꝝ mysteriū vocē meā fregi vt dulci⁹ cantarē. magis delectabar in vocis modulatōe q̄ī cordis ꝓpunctōe. De⁹ ꝓ cui nō abscondit q̄cq̄d illicitū ꝓpetrat nō q̄rit vocz lenitatē sz cordis puritatē. nā dū cantor mulcet ꝓp̄m vocib⁹. deū irritat prauis moribⁿ. Licētia loquēdi vel aliq̄d faciendi sepe nimia ꝓpotunitate vel calliditate a plātis meis extorsi. nō attendēs miser q̄m ille se decipit q̄ occulte vel apte satagit. vt h̄ ei pē spūalis inūgat qd̄ ipse desiderat. Acū vel cultellū vel aliq̄d vile multociens nimiū desideraui. nec ꝓfessus sum. q̄ petm̄ nō extimabā ꝓpter rei vilitatem Vlerūtñ nō mlt̄ū distat q̄cūq; suba vilis vel p̄ciosa req̄rat dū eq̄lit̄ sit corrupt⁹ affect⁹ nō ꝓ em̄ cultell⁹ i vitiū est. sz cultelli appetit⁹. neq; aur i vitiū est. sz auri cupi-

ditas. In labore nō laborauī quātū debui ⁊ quantū potui. In silētio etiā fui ociosus qō est maximū pecm̄. In silentio nāq̄ nemo sic debet esse ociosus: vt in eodē silētio vtilitatem nō cogitet primi nec sic actuosus vt ꝓtēplationē nō requrat dei. parum em̄ pficit. q̄ alteri cū pt nō pdest. De vitijs me tactaui putās esse insigne ꝓtut̄ vbi erat lapsus crimis. De ꝓtutib⁹ etiam vitia feci. Justicia nāq̄ dū suū modū excedit crudelitat̄ vitiū gignit. Et nimia pietas dissolutionēz disciplinē gturit. sic sepe vitiū est qō ꝓtus putat. Sicut remissa segnicies māsuetudo credit: ⁊ pigritie vitiū ḋeris ꝓtutem imitat. Finxi me esse qō nō eram. dixi me velle qō nolebā. vt nolle qō volebā. aliud ore dicebā: ⁊ aliud corde volebā. ⁊ ita sub ouina pelle vulpinā ꝓsciam ꝓseruabā. Vulpina plane ꝓscia est tepida ꝓuersatio ⁊ aīalis cogitatio ficta ꝓfessio. breuis ⁊ rara ꝓpunctio. obedētia sine deuotione. orō sine intentōe. lectio sine edificatione. sermo sine circūspectiōe. Q̄q̄ dura mihi sunt ista q̄ loquor: qm̄ meip̄m loquendo ferio. Verūtamē q: me pcōrez nō nego. sz pcm̄ meum agnosco erit fortasse apō deū piū iudicē ipa cognitio culpe impetratio venie. dicā ḡ. dicā miseriā meam. si forte sua pietas moueat illuz. dicā pcm̄ meū qm̄ noticia pcti initiū est salut̄. Da gnam porro coronā ⁊ vestē rotundā. regulam seruo ieiunior. statutis psallo horis: sz cor meū lōge est a deo meo. Exteriorem supficiem intuēs salua mihi oia arbitror non sentiēs vermē interiorē: qui interiora corrodit. vñ osee. comederunt alieni robur meū ⁊ ignorauī. ⁊ ideo tot⁹ pgens i ea que foris sunt ⁊ ignar⁹ interior meo: sicut aq̄ effusus sum ⁊ ad nihilū redact⁹ sum. preteri tor obliuiscēs. pñtiū negligens. futura nō pūidens. ingratus sum ad bñficia. pnus ad mala ⁊ tardus ad bona.

Quomodo debet se vnusquisq̄ considerare. Cap̄. xij.

SI me nō inspicio nescio meip̄m. si aūt me inspicio tolerare meip̄m nō possum. qr tāta inuenio i me q̄ diḡst reprehensiōe ⁊ ꝓfusiōe: ⁊ quanto me subtilio ⁊ sepi⁹ discutio tāto plures abhoiationes in angulis cordis mei inuenio. Exq̄ nāq̄ peccare cepi: nūq̄ vnū diē sine pcto trāsire potui. nec adhuc peccare cesso: sz de die in diem pctā petis addo ⁊ ea p̄ oculis habeo nec gemo. erubescēda video: nec erubesco. dolēda intueor nec doleo: qō est mortis signuz ⁊ dānationis iudiciū. Hēbz em̄ qō dolorē nō sentit mortuū est. ⁊ morbo insensibilis est incurabilis. Leuis sum ⁊ dissolutus nec me corrigo sz ad pctā q̄ cōfessus sum q̄tidie redeo. nec caueo foueā. in quaz vel ego cecidi vel aliū cadere vidi. Cunctz plorare ⁊ orare deberē p malis q̄ feci ⁊ pro bonis q̄ neglexi. proh dolor ꝓsum est mihi in ꝑriū. Nā repui ⁊ frigui a feruore orōnis ⁊ iam sine sensu frigidus remāsi ⁊ iō flere meip̄m nō possum: qm̄ gra lachrymaruz recessit a me.

De pñtia cōscie vbiq̄z. Cap̄. xiij

PEccata mea celare nō possum: qm̄ q̄cunctz vado ꝓscia mea mecū est: secum portās q̄cq̄d in ea posui siue bonū siue malū. Seruat viuo. restituet defuncto depositū qō seruandū accepi. Si malefacio adest illa si autē benefacere videor. ⁊ inde extollor adest illa: adest viuo. sequtur mortuū. vbiq̄z mihi ꝓfusio est inseparabilis p q̄litate depositi. Sic sicī domo ꝓpria ⁊ a ꝓpria familia habeo accusatores testes iudices ⁊ torores. Accusat me conscientia. test̄ est memoria rō iudex. voluptas carcer. timor. torror. oblectamentū. tormentum. q̄t nanctz fuerint oblectamenta mala tot erūt tormēta: nā in de punimur: vñ delectamur.

De trib⁹ inimicis hois. Ca. xiiij

ADiuua me dñe de⁹ me⁹ qm̄ inimici mei aīaz meā circūdederūt. corpus. s. mūdus ⁊ diabol⁹. A corpe fugere nō possū: nec ip̄m a me fugare. Circumferre illō necesse est qm̄ alligatuz est mihi. premere nō lz sustētare cogor. ⁊ cū illō i pinguo hostē meū aduersū me nutrio. Si em̄ sat̄ comedero: ⁊ id robustū fuerit: sanitas ⁊ fortitudo ei⁹ mihi aduersant̄. Hūd⁹ ꝓo circūcingit ⁊ obsidet me vndiq̄z ⁊ p q̄nctz corpis sensus. s. visū. auditū. gustū. odoratū ⁊ tactū fagitt̄ suis me vulnerat: ⁊ mors itrat p f. nestras meas i aīam meā. Respi-

eit oculꝰ ⁊ mẽtꝭ sensum auertit. Audit auris ⁊ intẽtionẽ cordis iflectit. Odorat ꝰ cogitatõez ipedit os loq̃t ⁊ fallit: ꝑ tactũ ardor libidinis ꝑ aliq̃ qua occasiõe excitat. ⁊ nisi ilico respuat subito totũ corꝰ occupat vrit ⁊ incendit. ꝓmo carnẽ modicũ titillat. dei de delectatiõe turpi mẽtẽ maculat. ⁊ ad extremũ ꝑ ꝓsensũ puitatꝭ mẽtẽ subiugat. Porro diabolꝰ quẽ videre nõ possuz ⁊ iõ minꝰ ab eo mihi cauere. tetẽdit arcuz suũ: ⁊ in eo pauit sagittas suas vt sagittet me. narrauit ꝯ me vt abscõderet laq̃os suos ⁊ dixit. Quis videbit eos. Laqueũ posuit ⁊ auro ⁊ argẽto ⁊ ĩ oib̃ q̃b̃ abutimur cuz illꝰ male delectamur ⁊ illaq̃amur. Nec solũ laqueũ posuit sz ⁊ viscũ. Viscꝰ est amor possessiõis. affectꝰ ꝓgrõis. cupiditas bonorꝫ ⁊ carnis voluptas q̃b̃ aia iuiscatur ⁊ irretitur ne pẽnis ꝓtẽplatõis ꝑ plateas supne sion volare possit. Sagitte diaboli sũt. ira. iuidia. luxuria ⁊c. q̃b̃ aia vulnerat. Et q̃s ẽ ille q̃ iactꝭ ei ignea extinguere possit. Proh dolor his telꝭ supat sepe aia fidel. Heu mihi qz vndiq̃z bella mihi vidẽo. vndiq̃z tela volãt. vndiq̃z tẽptamẽta. vndiq̃z picula. q̃cũq̃z me ꝓtam nulla securitas est ⁊ q̃ mulcẽt: ⁊ q̃ tristãt vel molestãt. oia timeo. esuries ⁊ refectio. somnꝰ ⁊ vigilie. laborꝫ ⁊ q̃es pugnãt ꝯ me. Nõ minꝰ suspectꝰ est mihi iocꝰ. quã ira. mltos siq̃dẽ iocãdo scã dalizaui. Nec minꝰ ꝓspa vercor q̃z adversa. ꝓspa nãq̃z suauitate sua me icautuz faciũt ⁊ decipiũt. Aduersa ꝓo qz aliquid amaritudis hãt velut potõnes amare me suspectũ ⁊ timidũ faciunt. Magis timeo malũ q̃d facio ĩ abscõdito q̃z q̃d apto. malũ nãq̃z q̃d nẽo videt. nullꝰ rephẽdit ⁊ vbi nõ timet rephẽsor securꝰ accedit tẽptatorꝫ ⁊ facilꝰ ꝓpetrat iniq̃tas. Nimiꝫ vtrobiq̃z bellũ. vtrobiq̃z pictm. vtrobiq̃z timendũ. Et sic ĩ hostili regiõe ꝓsantib̃ hac illacq̃z circũspiciendũ est ⁊ ad oez strepitũ circũagẽda est ceruix. sic caro suggerit mihi mollia. mũdꝰ vana. diabolꝰ amara. Qz quotiens carnat cogitatio mẽtẽ meã iportune pulsat de cibo ⁊ potu. de sõno. de ceterisq̃z siliib̃ ad carnis curã ꝓtinẽtib̃. caro nihil loq̃t. Cũ de ambitiõe sect. de iactãtia. de arrogãtia cogitatio vana ĩ corde ꝓsat de mundo est. Qñ aũt ad irã ⁊ iracundiam ⁊ amaritudinẽ animi ꝓuocor diabolica suggestio est: cui nõ alit q̃z ipi diabolo resistẽdum est nec alit ab ea cauendũ q̃z ab ipsa dãnatione. Demonũ officiũ est suggestiones malas igerere. nrm est illis nõ ꝓsentire. Nã q̃tiens resistimꝰ: diabolũ fugamus angelos letificamꝰ. deum honorificamꝰ. Ipe em̃ nos hortat vt pugnemꝰ. adiuuat vt vincamꝰ. Certãtes ĩ bello spectat. deficientes subleuat. vincẽtes coronat.

Caro hominis vnde sit et quid pariat. Cap̃. xv.

CAro mea de luto est. ⁊ idẽo lutosas ⁊ voluptuosas cogitatiões ab illa hẽo vanas ⁊ curiosas mõo. a diabolo malas ⁊ malitiosas. Isti tres inimici me impugnãt ⁊ ꝓsequunt nũc q̃dẽ aperte nũc ꝓo occulte. sp aũt malitiose. Diabolꝰ nãq̃z plꝰ ꝓfidit ĩ adiutorio carnis q̃m magis nocet domesticꝰ hostꝭ. Illa ꝓo ad subuersionẽ meã cũ illo fedus inyt: vtpote de pctõ nata ⁊ ĩ pctõ nutrita. vitys corrupta ab ipa origine: sz mlto amplꝰ vitiata ꝑ ꝓsuetudine. Hinc est q̃ tã acriter ꝓcupiscit aduersum spm̃ q̃ assidue murmurat. ⁊ impatiens est disciplie: qz illicita suggerit nec rõni obtẽperat. nec ibidem vllo timore. huic accedit. hãc adiuuat. hac vtq̃ tortuosus ille serpẽs hostꝭ hũani generꝭ cui nullũ aliud est desidertũ. nullũ negocũ. nullũ studiũ nisi ꝑdere aias nras. Hic est q̃ iugiter malum machinat. argute loq̃t. artificiose suggerit. callide decipit. Illicitos motꝰ insufflat. ⁊ venenatas cogitatiões inflãmat mouet bella. nutrit odia. incitat gulã. mouet libidinẽ. desideria carnis istigat. ⁊ peccati occasiões parat. ⁊ mille nocẽdi artib̃ corda hoim pulsare nõ cessat. Hinc est q̃ backꝭ nro nos cedit ⁊ manꝰ nras ꝓprio cingulo ligat. vt caro q̃ data est nob ĩ adiutoriũ. fiat nob ĩ ruinã ⁊ scã dalũ. Grauis luꝛcta ⁊ ꝗue piculũ est. aduersus domesticum hostẽ pugnare. maxie cũ nos alieni simus ⁊ ille ciuis. ille suã inhabitat regionẽ. nos exules sumꝰ ⁊ pegrini. magnũ q̃z discrimẽ est aduersus dyabolice fraudis astutiã tã crebros imo ꝓtinuos sustinere ꝓflictꝰ quẽ astutũ fecit tã natura subtilꝭ: q̃z lõga exercitatio malicie huius.

Deprcatio p seipso. cap. xvi.

ERipe me de inimicis meis deus meus et ab his qui oderūt me: quia confortati sunt super me. Ego pro qui vsque ad hūc diem cum me vixi iā per tuā grām mihi viuere incipiā. sic enim in hoc mūdo viuere debemus: vt cū corpus cepit a proximis deuorari in sepulchro. aīa lerek cū sctis i celo. Illuc spūs dirigendus est: quo est iturus. illuc festinare debemus vbi sp viuamus: et vbi mori amplius nō timeamus: si sic amamus istas labilem et caducā vitā: vbi cū tāto labore viuimus vbi comedēdo. bibēdo. dormiēdo vix carnis necessitatibus satisfacimus. multo magis amare debemus vitā eternā: vbi nullum laborē sustinebimus. vbi sūma sp iocūditas: sūma felicitas: felix libertas: et felix beatitudo: vbi similes erūt homines angelis dei: et fulgebunt iusti sicut sol in regno patris eorum: Qualis putas tūc erit splēdor aīarum. qui solis splendorē habebit lux corporum. Nulla erit ibi tristicia: nulla angustia: nullus dolor: nullus timor: nullus ibi labor: nulla mors: sz ppetua sanitas sp ibi pseuerat. nō surgit ibi malicia nec carnis miseria: nulla est ibi egritudo: nulla oīo necessitas: non ē ibi fames. nō sitit. nō frigus. nō estus: nō lassitudo ieiunij. nec vlla tentatio inimici nec peccādi volūtas. nec delinquēdi facultas. sz totū leticia. totū exultatio possidet homines cum angelis sociati sine vlla carnis infirmitate i ppetuū manebūt. ibi erit iocunditas infinita. britudo sempitna: in q̄ qui semel suscipit sp tenet. ibi est requies a laboribus. pax ab hostibus amenitas de nouitate. securitas de eternitate. suauitas atq̄ dulcedo de dei visiōe. Et q̄s nō illic habitare vehementer desideret et ppter pacem et ppter amenitatē. et ppter eternitatē. et ppt dei visionē. nullus est ibi pegrinus. sz q̄cunq̄ illuc venire merebunt securi i ppa patria manebūt sp leti et sp satiati de visione dei Et quanto plus aliq̄s h deo obediēs fuerit tanto ampliorē ab eo mercedē ibi recipiet. quātocq̄ amplius deū amabit: tāto ppicius videbit quē cernere cupit.

De breui vita hois. cap. xvii.

O Dies hois sicut vmbra super terram: et nulla est mora. et tūc ppe nihil est cum stare videtur. cur ergo thesaurizat in terra hō. cū sine dilatōe transeat. et illō qō colligit et ipse q̄ colligit. Et tu hō quē fructum expectas in mūdo cuius fructus ruina ē cuius finis mors est. Utinā sapes et intelligeres ac nouissima prudenter prouideres. Scio quendā q̄ p annos plūmos tecū familiariter vixit. ad mensam tuā sedit cibū ō manu tua sumpsit. in sinu tuo dormiuit cū voluit tecū colloquium habuit. hic iure hereditario seruus tuus est: sz qz ab ineunte etate delicate nutristi eū: et pge peccisti cōtumax effectus est: leuauit calcaneū suū super caput tuū. et te in seruitutē redegit et tui crudeliter dñat. Sz fortasse dices q̄s est hic vetus hō tuus q̄ p culcat spm̄ tuū: q̄ p nihilo hz terras desiderabilē. q̄ sola q̄ carnis sunt sapit: Homo iste a natiuitate ceci est et surdus. mutus inueteratus diez malorū. rebellis fruti et pirati. inimicus crucis xpi deridet innocentē: et simpliciter transeuntē ambulat in magnis et i mirabilibus supra se arrogātia eius est plusq̄ fortitudo eius nullū reuerek: dicit in insipiētia suā nō est deus. rabescit bonis: et malē pascit alienis. immūdis cogitationibus pascit. nō fatigabit i illē trāsgrediens vsq̄ ad finē. dispgit et dissipat ppa sicut pdigus. cupit et rapit aliena sicut auarus. turpitudinē et ignominiā cōgregat sibi simulās et callidus puocat irā dei. Homo iste tot in peccatis natus est et sic nutritus amicus iniqtatis: filius mortis. vas ire in ptumeliā. factus ad interitum. Qui cū talis sit enarrat iusticias dei et assumit testamentū eius p os suū. O dit disciplinam. pijcit dñm suū post dorsum suū. cū videt furē currit cū eo: et cū adulteris portionem suā ponit. Aduersus filius matris sue ponit scā dalus sup te etiā thesaurizat irā i die ire: velint a te hereditatē tuā tollere et desup terrā auferre. et tu tantā iniuriam nō vindicas sz dissimulas: nec ei pbū duxi loqris. nec vultū iratū ondis. sz blādienti tibi arrides. Ludis cū illusore: nescis qz ismael est q̄ tecū ludit. Ludus iste nō est puericie nec simplicitatis vel innocētie. sed illusio est aīe. sz pseutio: sed me... Iam te in foueā quā fecit pcipitauit. iā effeminatus es iā iugo miserrime seruitutis pssus sub pedibus eius mise et vilē p culcaris.

De interiori domo.i, conscientia edificanda.

O miser ⁊ miserabilis hō qs te liberabit de vinculo improperij hui⁹. Exurgat de⁹ ⁊ cadat armat⁹ iste cadat ⁊ pterat inimic⁹ idē cōtētor dei cultor tui. amic⁹ mūdi. seruus diaboli Quid tibi videt si recte sentis mecū. dices re⁹ est mortis. crucifigat. Noli ḡ dissimulare. noli differre. noli pcere sz festinant. audant. instant crucifige hominē istuz. Sz cruce xpi i q̄ est sal⁹: ⁊ vita ad quē si ex corde clamauerit crucifix⁹ tu⁹ audiet te benigne rūdens. Hodie mecum eris i paradiso. O xpi pietas o iopinata salus miseri. Tam gratuita est ⁊ pbata dilectio dei: tam stupenda dulcedo: tā iopinata dignatio: tā inuicta māsuetudo vt qui ad eū clamauerit exaudiat illū qm misericors est. O q̄nta est misericordia dei q̄ ieffabil mutatio dextere excelsi. Heri eras in tenebris. hodie in splēdore lucis. heri i ore leonis. hodie i manu mediatoris. heri i porta inferni. hodie i delicijs paradisi. Sz q̄d prosunt hec lre admonitiōis nisi discas de libro pscie tue lras mortis Quid psūt hec scpta lecta ⁊ intellecta. nisi temetipm legas ⁊ intelligas. Da ḡ opam interne lectioni: vt legas ispicias ⁊ pgnoscas teipm. legas vt diligas deū: vt pugnes ⁊ vincas mōm ⁊ oēm inimicū. q̄tenus labor puertat in requiem: lucet⁹ i gaudiū ⁊ post tenebras huius vite videas ortū surgētis auroze. Videas etiā meridianū solē iusticie in q̄ sponsum cū spōsa pspicies. vnū eundēq̄ dōm glie q̄ viuit ⁊ regit p infinita secula.

Diui Ber. abbatis de iteriori domo.i. conscia edificāda. tractatus.

DOm⁹ hec in q̄ habitam⁹ ex oi parte sui ruinā nob minat. Idcirco qz i breui est casura. alia nob est edificanda. Redeam⁹ ḡ ad nos ⁊ discutiamus pscia m nrām. Hā sicut corpus nrm tabernaculū dī in q̄ militam⁹. sic cōscia nra domus vocat. i q̄ post militiā requiescim⁹. ⁊ ille recte militat q̄ p militiā quaz exercet in corpe domū edificat pscie. Diligent exerce agp tuū ait sapies vt postea edifices domū tuā. Ager iste corp⁹ nrm est. cui⁹ sensibus ⁊ motib: sic recte vtimur aiq̄ impios subijciētes ad vsū ptutis inflectimus dū corp⁹ aio ind. subiecter. ⁊ anim⁹ deo ex toto subijcit. His nimip modis interior cōscientia edificat. q̄ vtiq̄ bona faciūt pteritorp malorp pdigna satisfactio. ⁊ instātiuz malorp cauta pudaq̄ declinatio. Cōdig satisfactio est mala facta corrigere ⁊ correcta nō reiterare. Cōscia po ppetua est que nunq̄ finit. sicut nec aia. Que cū sit mortalis sicut nō pt nō esse aia: sic nunq̄ pōt esse sine conscia. Conscia nanq̄ est inseparabilis glia. vel pfusio vniuscuiusq̄ p qualitate depositi.

Conscientiā prius esse mūdandā q̄ edificandam. Ca. i.

HEc ergo cōscia in q̄ aia ppetuo mā sura est edificāda sz pius mūdāda. Et q̄s eā mundabit: pfecto de⁹ et hō, homo p cogitatōes ⁊ affectiones. de⁹ po p misericordiam ⁊ grāz. Cogitatōes ⁊ affectiones necessarie sunt in conscie mūdatōe cogitationes in inuestigatōe ptatis. affectiones in exercitatōe ptutis. Porro misericordia mō delet pctm. mō dat ptutē resistendi pctō. nunc subtrahit peccādi occasionem: nūc inuitit amaritudinē plerūq̄ sanat affectionē. gra adiuuat ad bonū. defēdit ō malū. erudit ad vtrūq̄ discernendū. Hō igit p ptatē stimulat⁹ pctā sua pfitet. de⁹ aūt p misericordiam flexus pfitēti miseret. Ois nanq̄ spes venie ⁊ misericordie i cōfessione est. nec pt qs iustificari a pctō nisi pus fuerit cōfessus pctm. Ex eo enū vnusq̄sq̄ iust⁹ ēcipit. exq̄ sui accusator extitit.

De misericordia et veritate et de osculo pacis et osculo iusticie. Ca. ij.

FElix pscia in q̄ misericordia ⁊ ptas obuiauerunt sibi: iusticia ⁊ pax osculate sunt. Veritas pfitentis ⁊ misericordia miserētis obuiauerunt sibi: qm non pt illi misericordia deesse: q̄ se cognoscit in ptate. Osculū iusticie est inimicos diligere. parētes ⁊ ppria quoq̄ ppter deū relinq̄re illatā iniuriā patient ferre. oblatā gloriaz vbiq̄ declinare Osculū pacis est odientes inuitare ad pacē. discordātes ad cōcordiā reuocare. aduersarios pacifice sustinere. errantes pie ⁊ benigne docere. merentes clementer mulcere. ⁊ cū oib⁹ pacē hre.

De statu aie i xpo cōsumate. c. iij.

m

Beata illa anima q̃ in pace xpi fundata est: ⁊ in dei amore solidata: q̃ cũ exterius bella patiť: pax iterius nõ turbať. In q̃ quecũq̃ molestie foris perstrepãt. vsq̃ ad silentiũ interne quietis nõ irrumpũt qm̃ gustu interne dulcedinis tacta est intus p desideriũ collecta. nec se ita foris enormiter i carnis voluptates dissoluitur: q̃ totũ int⁹ possidet i q̃ delectať atq̃ ita in semetipa pacificata dũ nihil est qõ foris appetit. tota p amore int⁹ requiescit ⁊ cũ tota ad internũ gaudiũ colligitur ad imaginẽ dei reformať quã in se veneratur Talẽ aiam frequenter visitãt angeli ⁊ archãgeli ⁊ honorificãt: vtpote dei tẽplũ ⁊ spũs sancti habitaculũ. Esto igiť templum dei ⁊ de⁹ excelsus hitabit in te. Aia eñ deũ habens in se templũ dei est: in quo diuia mysteria celebrať.

Dedignať de⁹ eã visitare aiaz q̃ nõ studet in se consistere. Ca. iiij.

Porro aia q̃ nõ studet in se cõsistere nec i amore dei desideriũ figere per oculos ⁊ aures aliosq̃ corpis sensus foras egredi atq̃ i his exterioribꝫ delectať. Sz q̃d erit cũ inuenerit portas istas clausas tũc rediẽs ad se. ⁊ vides se nudam ⁊ desolatã inestimabili ꝛfusiõe ⁊ horrore ꝛcutiet. Et q̃ mũdi cõsolationẽ q̃sunt: illam q̃ a deo int⁹ in ꝛscia dať nõ hẽbit. Et nõ solũ eã dedignabiť de⁹ visitare. sz nec ipa q̃dẽ male sibi cõscia seipam poterit tolerare. Requiẽ in se nõ poterit hre: qm̃ illũ dereliq̃t cũ q̃ hitare ⁊ requescere debuit. Cogita ergo i societate aliorũ nũc posit⁹. q̃ nõ poteris sp manere cũ illis. ⁊ interim elige tibi sociũ illũ q̃ cũ subtracta fuerit hec oia tibi fidẽ seruabit. q̃ dilectoribꝫ suis fidez seruat. nec recedit i tpe angustie. de⁹ deus tuus ille est quẽ eligere debes.

Q̃ aia volens deũ habitare in se debet ab illicitis cogitationibꝫ mũdare ꝛsciaz ⁊ solũ deũ ꝛsiorare. c. v

Omnes igiť cordis distractiões ⁊ mentis fluctuationes in vnũ collige ⁊ in solo deo totũ desideriũ tuũ fige. ⁊ ibi sit cor tuũ vbi est thesaurus tuus desiderabilis multũq̃ amabilis. Ipe eñ frequẽter visitat ⁊ libẽter inhabitat tranquillitatem cordis ⁊ ociũ q̃tementis: qm̃ pax est: ⁊ in pace fact⁹ est loc⁹ ei⁹. Propterea talem te ꝓpara vt tecũ adsit de⁹. sit in ore. sit in corde. sp tecũ eat. tecũ redeat: nec recedat a te nunq̃ ille te dimitter: nisi por illũ dimiseris. Ubicũq̃ fueris nũq̃ solus esse poteris si de⁹ tecũ erit.

Conscientia mũdata aduentuz xpi expectare debemus. Ca. vi.

Munda igiť ꝛsciam tuã ⁊ sp paratus esto. vt q̃cunq̃ hora venerit dñs ⁊ tecũ habitare voluerit: paratã sibi in te inueniat mãsionẽ. Ipe nãq̃ dixit: facite mihi sanctuariũ ⁊ ego hitabo i medio vestri. Studeam⁹ q̃ templũ deo edificare in nobis. ꝓmo q̃dẽ vt in singulis nob deinde vt in oib simul inhabitet: q̃ nec singulos dedigbiť. nec vniuersos Primo igitur studeat vnusq̃sq̃ ne dissideat ipe a semetipo: qm̃ omne regnũ in seipm diuisum desolabiť. ⁊ dom⁹ sup domũ cadet nec intrabit xps. vbi parietes iclinati fuerint et macerie depulse. Vult hre aiam corpis sui domũ integrã ⁊ extire eã necesse est: si fuerit a seinuicẽ mẽbra dispsa. Videat igitur ⁊ ipa si desiderat xpm p fidez inhabitare in corde suo. i. in seipa videat ⁊ sollicite caueat ne a seinuicẽ mẽbra ei⁹ dissideãt. i. ratio voluntas ⁊ memoria. Dignũ hitaculum parat deo cui⁹ nec est rõ decepta. nec volũtas puersa nec memoria iãnata. Felix illa aia est: q̃ ita domũ cordis sui sic de petõrum sordib studet emũdare ⁊ sanctis ⁊ iustis opib adimplere: vt in ea nõ solũ angelos verũtiã dñm angelorũ habitare delectet. Mũdata domo. cunctisq̃ malis ab ea exclusis oib bonis impleať. ne sit nob necessariũ aliq̃d foris querere. quia omia forinseca relinquimus.

De septẽ columnis erigendis ad edificandã domũ conscie. Ca. vij.

Sapientia q̃ edificet sibi domũ. erigat columnas septẽ q̃bꝫ tota fabrica ũitať dom⁹ est ꝛscia colũne sũt bona volũtas memoria. s. memorẽ esse beneficiorũ dei: cor mũdũ. anim⁹ liber. spũs rect⁹. mens deuota. rõ illuminata.

Erectio prime colũne que est bona voluntas. Ca. viij.

PRima igitꝝ colũna ꝑo: erigat. Nã inꝑ oia dei dona q̃ ad salutez hois spectare videnꝝ. Primũ z ꝓncipale bonũ bõa volũtas esse cognoscit ꝑ quã imago similitudinis dei in nobis repat. Primũ est qz a bona volũtate bonũ oẽ incho: atur. principale est qm̃ bona volũtate nihil hoib⁹ vtili⁹ dat. Quicq̃d hõ facit bonũ esse nõ ꝓt. nisi ex bona volũtate, ꝓcedat Sine bona volũtate oio saluari q̃spiã nõ potest. cũ bona volũtate nemo perire ꝑ̃t. Voluntas bona nec dari potest iuito, nec auferri nisi volẽti. Volũtas hois est ꝓtãs dei volũtas hois est. qz velle in voluntate hois est. z iõo totũ meritũ in volũtate est. ẽtũ vis tm̃ mereris ẽtuz crescit volũtas tua bona. tm̃ crescit meritũ tuuz fac igitur magnã bonã volũtatẽ tuã si vis hꝛe magnũ meritũ. Ira de⁹ vt pusillim⁹ z misercordissim⁹ pi in eo redẽptionẽ nr̃am posuit. i q̃ nullus nisi velit pot egere. Amare nãq̃ homies equaliter pnt z diuites z paupes. etiã si pecuniã equalit dare nõ pnt. Volũtas tm̃ bona nõ est si nõ opat qd ꝑt.

De secũda colũna que est memoria beneficiorum dei. Ca.ix.

REcordemur q̃ misericordiaꝝ dei. vt sic accendamur in ei⁹ amorẽ. reuocemus ad memoriaz bona q̃ tribuit nobis quõ in piculis sepe cõstitutos clementer nos eripuit. nec vnq̃ peꝛis nostris q̃ nim⁹ miserek vinci potuit. oblitos sui de se admonuit. auersos ad se reuocauit. venientes ad se benigne suscepit penitentib⁹ indulsit. pseuerãtes custodiuit. stãtes tenuit. lapsos erexit. malas delectationes i amaritudinẽ ꝓuertit. z rursus salubrit amaricatis consolationes suas tribuit. Postremo tribulationẽ purgat⁹ q̃etẽ z pacẽ ꝓfectã restituit: qui nec peccãtib⁹ vnq̃ defuit vt corrigeret: nec iust⁹ vt custodiret Recogitem⁹ quãta bona deus fecit nobis nõ rogãtib⁹ neq̃ desiderantib⁹. imo recusantib⁹. z multa petã dimisit nobis. z a q̃ntis piculis liberauit nos liberator de⁹. Quam magna dignatio pietat⁹ fuit qd ingratos z i multis ꝓtios. a tam multis peccatis custodiuit nos dei gr̃a in q̃ potuim⁹ cadere. sic in alia mlta cecidim⁹. Idcirco sic nullum est momẽtũ in q̃ nõ vtamur vel fruamur de pietate z misericordia. sic dz nullũ esse momẽtũ in q̃ eũ pnt nõ hãmus in memoria.

De tertia colũna q̃ ẽ cor mũdũ. c.x

SEquit vt eũ a q̃ tãta bñficia accepimus toto corde diligamus. h̃ est tota cogitatiõe. tota affectiõe sine defectione. sit cor rectuz vt ei ꝑ oia placeat de⁹. sit rectũ rectitudine intẽtõis. exclusiõe puerse cogitatõis assiduitate ꝓtẽplatiõis. sit patũ secq̃ volũtatẽ dei. in q̃cũq̃ ꝓtẽ iclinari eã cognouerit. Sit sursum ad sola celestia: z diuina cõtẽplãda z desiderãda: sit puꝛ: vt nihil mozari intra se patiat mali. nec modicũ q̃dẽ offendiculũ tollerabile reputet aut in ꝓscia sua aut i aliena. sit dulce dulci rñsione. suaui admonitõe. benig̃ reprehensione. moderata correctõe. sit munduz vt tot⁹ imũditie spurcitias respuẽs cogitationũ sic actionũ petã plorat: defleat ꝑ sua miseria z aliena. Lugeat non solũ sua delicta sz etiã aliena. ꝓpungat ꝑ mal q̃ cõmisit z bonis q̃ neglexit.

De aio libero q̃rta colũna. ca.xi.

ANim⁹ ꝓo sit liber a mũdi sollicitudinib⁹. a carnis voluptatib⁹. a prauis cogitationib⁹: vt possit cũ voluerit aut sibi intẽdere. aut vtilitati fratrũ ministrare. aut i ꝓtẽplatiõe celestiũ reqescere. sit firm⁹ vt nll'a ꝛpẽtia ꝑturbatõe ꝓcutiat nõ capiat illecebr⁹. ñ frãgat molestiis. nulla ira. nll'a ipatiẽtia pacẽ q̃etẽq̃ ai turbare possit qm̃ xps pax ẽ z i pace reqescit pacis amator z i ꝑturbato aio hitare nõ ꝓt Sit ꝓsumat⁹ i dei dilectõe. h̃. n. ẽ diligere deuz illi occupare aim cõcipe fruẽde visiõis ei⁹ affectũ. hꝛe pcti odiũ. mõi ꝓtẽptũ. diligere primũ quẽ ipe cẽsuit diligendũ.

De recto spũ colũna quãta. ca.xii

SPũs ãt sit rect⁹ ab oib⁹ terrenis z pnt⁹ ꝓsus auers⁹ z deo ifepabiliter iũctus z vnit⁹ pia deuotõe ascẽdat z visitet supnas sedes z mltas q̃ i domo ꝓis sũt mãsiões hũilit se ꝑsternẽs aũtronũ dei z agni. currat ꝑ plateas supne sion. audiat illõ melos ãgeloꝝ z cũ reuerentia supplicz cũct⁹ ordib⁹ brõꝝ spirituũ. singulis ꝑ se. z sil'oib⁹ se ꝓmẽdãs. Tantã ꝓo gr̃az nõ merek accipe anim⁹ q̃ i sui ꝓgnitione diu exercitat⁹ z plene erudit⁹ ñ ẽ frustra

em̃ cordis oculũ erigit ad videndũ deũ q̃ non dũ ydone⁹ est ad videndũ seip̃m. Prius em̃ necesse ē vt cognoscas inuisibilia spiritus tui q̃ possis esse idone⁹ ad cognoscẽda inuisibilia dei. Et si nõ potes cog̃scere te: nõ p̃sumas apprehẽdere ea q̃ st̃ sup̃ te.

Rationalis animus speculũ est ad videndum deum. Ca. xiij.

PRecipuũ ⁊ p̃ncipale speculũ ad videndũ deũ est animꝰ rõnalis inueniens seip̃m. Si em̃ inuisibilia dei p ea q̃ facta sunt intellecta cõspiciunt. vbi q̃so q̃ in eꝰ imagine cogitatõis eiꝰ vestigia exp̃ssius imp̃ssa reptiunt. Tergat g̃ speculũ suũ. mũdet sp̃m suũ q̃sq̃s sitit videre deũ suũ. Bti mũdo corde: qm̃ ip̃i deũ videbunt. Hoc speculũ verꝰ penitẽs nõ cessat q̃tidie inspicere. tergere. tenere. ⁊ custodire. Inspicere si aliq̃d in eo reptat qõ ꝺo displiceat. Tergere nõ solũ pcã actionũ. verũ etiã cogitationũ: vt nihil in eo remaneat qõ deũ offendat. Tenere ne deorsum corrues terre p amorẽ inhereat. ⁊ ne ianiũ cogitationũ puluere sordescat. Custodire vt ille cuiꝰ tabernaculũ est cũ hoib⁹ cuiꝰ delicie st̃ esse cũ filij⁹ hoim q̃ ad hostiũ stat ⁊ pulsat: q̃cũq̃ hora ũtrare voluerit. receptaculũ mundũ inueniat. deus em̃ q̃ mundicie amator est cor pollutũ hĩtare nõ p̃t.

De illuminatõe animi. Ca. xiiij.

EXterso igit̃ speculo ⁊ diu diligenter inspecto: incipit ei q̃dam diuini luminis claritas interlucere ⁊ immẽsus q̃dã insolite visionis radiꝰ oculis cordis apparere. Ex huiꝰ luminis visiõe animus inflãmatꝰ incipit mũda cordis ꝛie supna ⁊ interna ꝓspicere. deũ diligere. ꝺo ihherere. cũcta q̃ adsũt q̃ nõ sint ꝓsiderat cũctis suis affectõib⁹ renũciat: ⁊ totꝰ soli incumbit amori: sciens solũ illũ esse beatũ q̃ deũ amat. Porro ad tantã grãm nunq̃ p̃ringit mens p ꝓpriã industriã: dei donũ est h̃: nõ hois meritũ Sz absq̃ dubio tale ac tantã grãm ille accipit q̃ deserit curã seculi. ⁊ agit curã sui: q̃ studet se freq̃nter cogitare ⁊ diligent̃ agnoscere q̃d ipe est. Redi ergo ad cor tuũ ⁊ diligenter discute teipsum. cõsidera vnde venis q̃ tẽdis. quõ viuis: q̃d agis: q̃d amittis: q̃ntũ q̃tidie pficis. vel q̃ntũ deficis q̃b⁹ cogitatõib⁹ magis incursaris. q̃b⁹ affectionib⁹ frequẽtius tãgeris: vel q̃b⁹ tẽptationuz macul'a maligno spũ acriꝰ impugnaris. Cũ totuz interioris exteriorisq̃ hois statũ ⁊ habitũ inquantũ possibile est plene cognoueris. ⁊ nõ solum q̃lis sis verũ etiã q̃lis esse debueras. de cognitione tui poteris subleuari ad ꝓmplationem dei. Quantũ nãq̃ q̃tidie i cognitione tui pficis: tantũ ad altiora sp̃ tẽdis. Si iã ascendisti iã ad cor tuũ redisti. nec̃ sufficiat tibi. disce ibi habitare ⁊ mansionem facere: ⁊ q̃licũq̃ mentis vagatiõe inde abstracteꝰ fueris. illuc sp̃ redire festiã. Absq̃ dubio p multũ vsuz q̃ñq̃ tibi ꝓfect̃ in oblectamentũ: intm̃ vt absq̃ vlla laboris difficultate possis tibi affiduꝰ esse. q̃nimo pena tibi potiꝰ sit alibi: q̃ ibi morã aliquaz facere.

Repellende sunt vane cogitationes a corde. Ca. xv.

SI ergo p̃senseris desideria tua circa exteriores delectatões affici ⁊ cogitationes tuas iugit̃ ieis occupari cũ mag̃ sollicitudie ꝓpelle eas nec p̃mittas ad cor tuũ intrare. sz redi ad cor tuum ⁊ ibi intrare ⁊ hĩtare oĩmõ studẽ.

De deuota mẽte colũna vi. c. xvi.

MEns em̃ q̃ se ad sui ꝓsiderationem nõ subleuat. sz adhuc p varia desideria spargit̃ ⁊ varij⁹ cogitatõib⁹ huc illucq̃ distendit̃: nõ p̃t seip̃am in vnũ colligere: q: nõdũ nouit ad seip̃am ĩtrare. sz adhuc ĩ imo est cogitatõe ⁊ ꝓuersatione ꝺõcq̃ nõ p̃t ad ea q̃ sup̃ ip̃az sunt penna ꝓmplatõis euolare. Discat g̃ dispositiones cordis ꝓgregare affuescat i internis suis ĩmorari. studeat euagatões mẽtis restringere: ⁊ exterioza oĩa obliuisci. Discat sola bona interioza amare: ⁊ illa frequentius cogitare. q̃ ad celestiũ ꝓtẽplatõez anhelat q̃ i diuinoꝝ noticiã suspirat cũq̃ se diligẽt attẽderit ⁊ diuiꝰ q̃sierit: cũ tandẽ inuenerit q̃lis sit restat vt reuelatiõe diuia ꝓgscat q̃l esse debeat q̃le mẽtis edificiũ deo p̃parare. ⁊ q̃ bus obsequij⁹ eũ placare oporteat.

Post cogitatões cor eleuatur supra se. Cap. xvij.

QUi ita euagatões mēt⁄ i vnū colligit. ⁊ oēs cordis motꝰ i vno etnitatis desiderio figit. ꝓfecto iā ad cor suū redit: vt iā ibi libent morat ac mirabilit delectat. Et cū seipm p gaudio iā capere nō possit. supā seipm ducit ⁊ p excessum mēt⁄ ad sūma eleuat. atq ita p seipm supra semetipm. p ꝛgnitōez sui ad ꝛgnitōez dei ascēdit: vt discat solū deū amare ⁊ ipm in desinēt cogitare ⁊ i eo delectābilit rediescere.

Cum sic amor xpi totū absorbuerit affectum hois vt negligēs ⁊ ĩmemor sui nō nisi ihm xpm ⁊ ea q̄ sunt iesu xpi sentiat. tūc demū vt arbitror ꝓfecta est i eo charitas: huic itaq q̄ sic affectꝰ est: nō ē onerosa paupras iste nō sentit iniurias. ridet oppprobria contemnit dāna. mortē lucr reputat. imo nec mori se putat. cū magꝭ de morte ad vitam trāsire se sciat. quē sic amor dei intrinsecus ligatū tenet nec ad modicū q̄ dē exire exteriꝰ. valet: ſz interiꝰ in eiꝰ desiderio flagrat tāto amplꝰ q̄nto familiariꝰ. ⁊ eo vehementius quo frequētius.

De raptu cordis ⁊ quid in eo raptu videatur. Ca. xviij.

QUi sic in amore dei iugit delectat. frequēter mentis excessus patit. ab oib⁹ pñtib⁹ ⁊ terrenis raptꝰ. corazꝰ deo pñtat ⁊ dū pulcritudinē eius ꝓsiderat magnitudie pulcritudis eiꝰ attonitꝰ. totꝰ i eiꝰ admiratōe suspēdit. Mirat regꝭ glaz regni magnificentiā supne ciuitatꝭ nobilitatem ⁊ ciuū felicitatē. ꝓtēplat etiā glorie decorē. dei bonitatē. ĩterne suauitatꝭ dulcedinem. ⁊ etne q̄etis trāquillitatē. Meditatur pñis potentiā. filij sapiaz. spūsancti benignitatē. ⁊ angelice nature btitudinez. delectat de deo i deū. dū eiꝰ pietatē mirat. ⁊ decorē ꝓtēplat. O q̄ iocū dū sentit. si nō eēt tam modicū. raptim rapit: dū sola celestia ꝓtēplat ⁊ ꝓtēplādo iocū dat. Sz cum ibi stare diutꝰ conat. subito labit. ⁊ rediens ad se nulli pt intimare q̄ vidit supā se. ſz agnitōe suauitatꝭ illectꝰ gustate dulcedinis suauitatē. ⁊ illā celestē infusionē letitie spūalis intra semetipm mirat. Reuoluit etiā i corde suo tacita mēte incorpee lucis claritatē. ⁊ ĩtime satietatꝭ saporē. ⁊ illō interne q̄etis secretū ⁊ sūme trāquillitatꝭ arcanū. In hui⁹ ꝓtemplatōe ꝓtēplationisq̄ dulcedine. mēs delectabilit afficit ⁊ mirabiliter delectat. Volet q̄ ⁊ nō deficiat. volet donec añ regē pueniat. ibiq ploret ⁊ suspiret. mactetq̄ se i lachrymis. dēpcet veniam. postulet grām. nec inde recedat quousq̄ deū. quē nimiū offenderat placatum sentiat. ⁊ ab eo ꝓsolationē recipiat.

Illuminata rō colūna. vij. c. xix.

DEniq rō p mētis excessum in contemplationē sublimiū subleuata. ⁊ i diuine ꝓtēplatiōis arcanū rapta atq ibi illūinata ad cognitionē ꝓtatis ⁊ veri luminis inflāmata. ad desiderū bonitatꝭ oēs illicitas voluptates. affectōes. ⁊ vagas mēoie cogitatōes. cordis dispsiones animi fluctuatōes. spūs euagatōes. ⁊ mētis distractōes i vnū colligat. atq in illo felicitatꝭ fonte totū suū desiderū figit locū surpiorē rō sp obtineat: nullusq̄ motꝰ aduersus eā sit rebellis. ſz oia ei obtēperēt: sicut si ipa obtēperat deo. Si ꝓ aliquez motū ad id q̄ nō debet vel quō nō debet moueri senserit: nō ꝓsēciat ſz illico resistat. Nā solꝰ ꝓsensus reos nos facit. etiā si aliq̄d impediat ne opa subseq̄nt. Tūc. n. aia mori sicut sēptū est dicit. cū ipa rō ad peccatū p ꝓsensum curuat. Aia. n. q̄ peccauerit ipa moriet. Resistat q̄ ne moriatur. pugnet vt coronet. Molesta est lucta sed fructuosa. qz si hz penā adhibet ⁊ coronā. Nō nocet sensus: vbi nō est cōsensus. imo q̄ resistentē satigat vincentē coronat.

Quō edificat bona ꝓscia. ca. xx.

SIc nimirq. sic edificat bona cōscia: bona conscia est. q̄ pctā ptēta punit et puniendā cōmittere refugit: q̄ si pctm̄ sentiat. pctō nō ꝓsentit. quā si cogitatio inquinat. rō lauat. Recta ꝓscia est cui suū pctm̄ displicet ⁊ alieno nō ꝓsentit. nec ꝓpt h pctōez dimittit nec eiꝰ pctm̄ dissimulat: ⁊ cū corripit nō insultat. Trāqlla est qz oib⁹ est dulcꝭ ⁊ nulli grauis vtens amico ad grām inimico ad patientiā. cunctis ad benuolentiā ⁊ q̄b⁹ pt ad bñficētia. Talib⁹ em̄ domꝰ aīe edificat: q̄ si forte vt fieri solet. fur aduenerit: q̄ nō venit nisi vt furet ⁊ mactat ⁊ perdat: si inq̄ fur venerit idest vel cordis elatio intrinsecus oriens.

vel appetitus humane laudis extrinsecus eduenies. seu aliq̃ q̃libet pestis. q̃ domum istam machinek pfodere. tūc ipa q̃si canis thesaur custodiēs euigilet latret. mordeat ⁊ iugulet irruens in hostes nemini parcat. Nullū intrare pmittat: ſz clamet ⁊ excitet int⁹ hitātes ad arma capescēda. Si ñ cunq̃ vitiū siue clam siue palā nocere tentauerit. pcul illud arceat: vt sit secura ꝯscia Secura est qñ accusationē nō patik. vel p tpe boni. vel p p̄sumptiōe mali. Munda est ⁊ bñ sibi conscia: cū nec de p̄terito iuste accusak: nec de pñti iniuste delectak: pura ē. cui de⁹ nec sua pctā imputat: q̃ non fecit. nec aliena: q̃ nō approbauit. nec negligentiam q̃ nō tacuit: nec superbiā. q̃ in humilitate pmansit.

Citius ⁊ vtilius acquirik bona conscientia q̃ scientia. Cap̄. xxi.

MUlti querūt sciam: pauci ꝯo ꝯscientiā. Si ꝯo tāto studio ⁊ sollicitudine q̃rerek. ꝯscia q̃nto q̃rik seck'ar: ⁊ vana scia: ⁊ citi⁹ app̄hendere: ⁊ vtilius retinerek. Cogitare nāq̃ de ꝯscia sensus ē ꝯsumatus: ⁊ q̃ custodit illā sp̄ erit securus Salua reuerētia sapie vtili⁹ est currere ad ꝯsciam q̃ ad sapiam nisi sapia illa sit que edificet ꝯsciaz. Tūc em̄ se itelligit aia tūc illustrak cōscia. tūc implek. cor scia cū in se deū ⁊ ī deo mutata reuolutiōe seip̄am recepit imago creata. Creatrix imago ī imagine creata nihil aliud est nisi sapia in aia nisi gl'ia in ꝯscia. nisi sctificatio ī arca. O q̃ ineffabilis est pietas dei: q̃ tantā maiestatē inclinat ad tantā hūilitatē q̃ creauit nos creak in nob. Et q̃si pax esset nos deū p̄rem hr̄e. vult etiā nos fieri sibi ⁊ matrē. Quicunq̃ inq̃t fecerit volūtatē p̄tis mei: q̃ in celis est ipe me⁹ frak ⁊ mak est. frak obediendo. mr̄ generādo. Frak p hereditatis pticipationē. mr̄ p alios instructionēq̃. O fidek aia expāde sin⁹. dilata effect⁹ ne angustieris in visceribꝫ tuis ꝯcipe quez tot⁹ orbis nō potuit ꝯphendere. donec ego beata illū fide cōcepit. Fide nāq̃ rp̄s ꝯcipik. fbi p̄ dicatōē nascik. deuotiōe nutrik. amore tenek. Sit q̃ ꝯscia pura: vt deū cōducat ad hospiciū nostr. sit sollicita circa fidele obsequiū ne tanta maiestas recuset cordis gremiū sit deuota: vt soli deo placeat. soli deo ītendat: nec recedat ab eo. Talis ꝯscientia lerificat aiam ⁊ exhibet deo gratam ⁊ hoib̄ ⁊ angelis reuerendā. ⁊ sibimetipsi placata ⁊ quieta existit.

Quid sit conscie fructus. c. xxij.

COnscientia est cordis scia q̃ dupl'r intelligik. vz vel illa q̃ se nouit p se vl' illa q̃ p̄ter se etiā alia nouit ex se Cor. n. ⁊ se nouit sua conscia: ⁊ multa alia qñ nouit sc: appellak conscia: qñ p̄ter se alia noiak scia. Coscia bona tytul⁹ est religionis templū. Salomonis ager bñdictiōis hort⁹ deliciar: aureū reclinatoriū. gaudium angelor. arca federis. thesaur⁹ regis aula dei. habitaculū spūsscti. liber signat⁹ ⁊ clausus in die iudicij apiendus. Nihil ē iocundius nihil tuti⁹. nihil diri⁹ bona cōscientia. p̄mat corpus. trahat mūdus. terreat diabol⁹ ⁊ illa erit secura. Bona ꝯscia secura erit cū corpus moriek. secura cū aia coram deo pñtabik. secura cū vtrūq̃ ī die iudicij ante tribunal terrificū iusti iudicis stabuetur. Future brītudinis nō est vtili⁹ remediū nec certius testimoniū bona ꝯscia. cū mūdus oi volubilitate circūrotek ploret. rideat. pereat. trāseat. nunq̃ marcescit bona conscia. Subijciak corp⁹ī pena. in se iunjs macerek. fberib̄ laniek. eculeo distē datur. gladio trucidek. crucis supplicio affligatur: ⁊ secura erit conscientia.

Qx in specl'o ꝯscie stat⁹ interioris ⁊ exterioris hois ꝯgnoscik. c. xxiij.

IN speculo ꝯscie status exterioris ⁊ interioris hois cognoscik. Aia em̄ nō nouit se q̃ sine speculo est. Speculū mundū clax ⁊ pux tot⁹ religiōis bona conscia. Sic. n. mulier q̃ viro suo siue amico placere desiderat. in cōtuitu speculi imaginē opositā red dētis decorē: ⁊ pulcritudinem faciei ꝯponit. sic aia in q̃b̄ ab imagine fitat⁹ discedit vl' in q̃b̄ vestigia creatric⁹ imaginis recipiat. in ꝯscia relegit ⁊ intelligit. Nō imerito cōsciam specl'o cōparauim⁹. qm̄ i ea tāq̃ in speculo rōnis oculus tā q̃ decens q̃ indecens est in se claro aspectu apprehendere potest

Conscientia acquirik p cordis custodiam. Cap̄. xxiij.

VIta vniuscuiusq; nō cognoscit nisi ī cōscia. nec venit ad bonā ꝓsciam nisi p cordis custodiā. Cor em̄ suo arbitrio dimissum. aut ad vitā se ꝓtit aut ad mortē. Velle nāq; peccare malū ē peccare pei⁹. i pctō pseuerare pessimū est. nolle penitere mortale. Quicq; d igit cor cogitat qd ad vtilitatē suaz vel primoꝫ ꝗ quomō nō ptineat respuendū est. De diuersis igit mūdi ptib⁹ in qb⁹ cor vagū ꝛ pfundū tenet vel vane occupat. ad seipm redeat. ꝛ seipm discutiat. cūq; inuenerit culpā timeat penā. q̄rendo aūt culpā nusq̄ illā nisi ī se reptat. reperta aūt culpa ꝛ pene cā seipm puniendo se añ se statuat ꝛ tanq̄ aliū seiudicet. se equidē culpā añ se afflictū. se reum añ se iudicē seuerꝫ. se impiū añ se ad pietatem reuersum ꝓponat. se añ se decernat. qd a se faciendū sit de se iuste in se infligat m iusto iusta flagella. loquat etiaz sic sibi. qz pacē deseruisti apō dnm deū tuū. ꝛ belluz incurristi apō teipm scissurā pater; vt tu a teipo ꝗ demneris. qz pactū pacis rupisti. vis qō nō vis. ꝛ nō vis qō vis a teipo cōdemnaberis. nolēda vis. volēda non vis Ecce de ore tuo te iudico sue necꝫ. affligita q̄ re ꝛ statue te ꝗ faciē tuā: vt aspicias turpitudinē tuā ꝛ recogites stulticiā tuam sic igit in miseriis suis ad seipm ꝗuertitur cor. ꝛ sistit cor ad cor. Vis est q dā q sic de corde opatur ꝛ retinet cor fluxū ꝛ vanū ne pfluat in abyssum exterminij. Vis ista seu violentia rapit regnū celoꝫ. regnū celorum inqt dōs vim patit ꝛ violēti rapiūt illud. nobile regnū possidet q cor suum possidet. Nō regnat q ī corde suo dedit⁹ seruitutib⁹ vitioꝫ. p sidet vrbib⁹ ꝛ turb̄ ꝓpl'oꝫ. Sol⁹ is regt q deposito cordis impio ad leges rōnis ordinat totā familiā motuū interiorum ꝛ exterioꝫ. Si insurgit rabies leonina. punit p patiam. si petulātia hirci p abstinentiā. si ferocitas aprī. p māsuetudinē. si supbia vnicornis: p humilitatē.

De nobilitate cordis. ca. xxv.

NOn inuenit aūt int̄ ceteras artes liberales ars ista p alias liberalis. teneat cor: qō oī mobili mobili⁹ est qō oī lubrico lubricosius est. Mobilitate em̄ naturali instabile. vel in pūcto fixū recusat ꝗsistere. cui⁹ vita ī motu est: ꝛ motus est ei vita. Mouet molē tori⁹ corpis hūani tātill⁹ iste in corde vitalis mot⁹. ꝛ q̄ coherceat arte vt alia mouēs ipe nō moueatur? Forte mola asinaria si ad collū ei suspēdatur nō moueret. imo multomagꝭ cū mola ꝗcitaret. Agendū itaq; cū eo est: vt circumeat terrā ꝛ ꝓambulet eā. si forte velociorem ꝛ mobiliorē se inuenire queat. si sup terrā sil'em sui nō inuenerit. etiā gyꝫ celi circūeat: ꝛ rotas curruū dei ad cursum suum admoueat. q d tūc faciet ad illos q ambulāt sup pēnas vētoꝫ. forte ꝛ cū illis cōtendere poterit: an cū illa ꝓtute curret q attingit a fine vsq̄ ad finē fortit̄ ꝛ disponit oia suauiter. An ꝛ illā apprehēdet. de q dī mobilior est oib⁹ mobilib⁹ sapia saltē cū videritā spatiosis saltib⁹ trāsilientē suā potentiam creatori suo subsistat ꝛ dimittat alas suas retinens se habentis deifice ꝗpatōis. Se aūt ad se colligēs ꝛ cohibēs nō transgredīt termios suos. Sic em̄ sctā aīa ia sicut in visione q ezechiel mōstrata est: cū fieret vox supra firmamentū qō iminebat capiti eoꝫ stabāt ꝛ submittebāt alas suas qō plane scti faciūt. cū plustrati opib⁹ ꝛ mirabilib⁹ dei sup intelligibilib⁹ abscōditis mysteriis nil se scire deꝗhendūt. sz momēto statere oia opa sua appendūt Tūc se nō a se cor moueri intelligit. qz p se imobile p maneret: nisi q oia mouet. illō q̄z inter oia moueret. Mutuatū igit a deo cognoscēs motū suū. iā nō vsurpet vt ꝓpriū. sz vt cōmendatū seu ꝗmodatū. Ad voluntatē āt cōmodātis. cōmodatari⁹ vti dz cōmodato. Alioq̄n furtū facit ī re cōmodata.

Quō diuina gratia corda hoīm mouet. Cap. xxvi.

CUm igit te mouerit de⁹ vel mouere voluerit: o cor humanū mouear; alit̄ nō mouear; qz nō esset moueri sz ꝗ moueri. sz qn̄ te mouz de⁹ cū admonet admonet āt sic. Vane occupar; o cor sapiens ꝛ oī progatiua excellēs ī his q vanitates vanitatū st̄. Cur seqr; ventū. q̄si sint sibi secla cētū. nō te decet his subesse sz p̄esse te indigēs ista: vt meli⁹ ꝛ ꝗmodi⁹ subsistāt tu his ad dritudinē ñ indigēs neq̄ ad imor

ralitatē. Viaticū q̄dē lumēto tuo p̄pant ī
via. ſz ſi ad mēſurā ſumāt. nō ad ſupfluita
rem. Ex ſupfluitate. n. ciboꝝ vt vulgariť
dicit: q̄ñq̄ infundunť ſumenta ī vētr̄
nimiā effuſionē reſoluunť ita vt ex refectōe
deficiāt. ſi corpus tuū o p̄nceps ī dñs cor
poris regulas neceſſitatis exceſſerit. et ad
baratꝝ ꝯcupiſcētie os aperuerit. locū p̄di
tionis ſibi effodit in hoſpicio repationis:
ī deremedio ꝯpat exitiū. de vehiculo nau
fragium. Quid p̄inde ſupfluū tollit neceſ
ſarium. aufer ſupflua. ī nulli deerūt neceſ
ſaria: q̄ de ſupfluenti copia aliorūz naſcit
valde egra alior̄ inopia.

Quō ſe debet vnuſquiſqz refrenare ac regere. Ca. xxvij.

TUum eſt male acta corrigere: tuū
est ī ordine ī officio familiā mēbro
rum corpis ī aīe motū diſponere.
tuū eſt ſingulorꝝ negotia ſm ꝯpetentiā aſ
ſignare. Nō ſit ī regno corpis tui q̄ leges
ī iura iſtitutorꝝ tuorꝝ impune p̄uaricet. nō
oculꝰ. nō manꝰ. nō pes. nō aurꝭ. nō guttur
Quid em̄ de iguobilioribꝫ ī plebeis mem
bris dicā Si vel attrectare rebellionē p̄ſe
ſumpſerint. lapidibꝫ obruanť. iaculť incre
pationū ꝯfodiāť ī nouerint regē ſalomo
nem ſedere ſup mulā regis. i. rōnē ſup ſen
ſualitatē corpis. Q̄d ſi pudibunda illa. q̄
velato ſp noīe appellanť a pudicꝭ ī caſtꝭ la
bys: motu inordinato rempublicā feſtina
uerint: certe abſcindanť nō ferro ſz ieiunio
nō detrūcatōe ſz mortificatiōe. Utinā iq̄t
apl̄us abſcindanť q̄ nos ꝯturbāt. His p
ſuaſionibꝫ cor effrenatū in p̄ceps curſuz ſu
um rapiens teneri poteſt: vt ſit bona ꝯſcia
Bona eſt ſi habeat in corde puritatē. i ore
veritatem ī in actione rectitudinē. Pro his
nanq̄ merebiť trinitatis viſionez. O bta
viſio. in qua ſic deꝰ erit notus atq̄ ꝯſpicuꝰ
vt videať a ſingulť nob ī ſingl̄is nob: vi
deať in ſeip̄o: videať ī celo nouo ī in terra
noua atq̄ in oī q̄ tūc fuerit creatura.

Q̄ aīa ī cōſcia ſua cognoſcit quo dēat ire q̄ñ egrediť de corpe. i. de libro conſcie ī q̄nō corrigendus eſt. Cap. xxviij.

HUmana cōſcia eſt dñi vinea quaz
extollere debet pctōrum confeſſio ī eorum
ſatiſfactio et exhibitio bonorum operum
ī cuſtodia eorꝝ vnicuiq̄ liber eſt ſua ꝯſcia:
ī ad hūc libꝝ diſcutiendū ī emēdandum
oēs alij inuēti ſt. Aīa cū de corpe egrediť
nullū aliū p̄ter ꝯſcie ſue libꝝ ſecuz portare
poſit ī ī illo ꝯſcet q̄ dēat ire ī q̄d debeat
recipe. Ex his q̄ ſcp̄ta ſunt vel erūt ī libris
nr̄is. iudicabimur. ī iō ſcribi dñt ſm exem
plar libri vite. ī ſi ſic ſcp̄ti nō ſt ſaltē corri
gēdi ſunt. Cōferam⁹ ī q̄q̄ libros nr̄os cū
libro vite. ī ſi q̄d aliť habuerint corrigāť
ne ī illa vltia collatiōe. ſi q̄d piā aliť inuēti
fuerint hñtes. abijciant. Brūs hō q̄ ſe p̄t
ꝯgnoſcere ī deſpicere p̄bare ī improbare.
Nā q̄ ſibi diſplicet deo placet. ī q̄ ſibi vil
eſt. deo charus eſt.

Nihil eſt meliꝰ ī nihil vtiliꝰ q̄q̄ ſe ipm ꝯgſcere q̄d ē p̄riū ꝯſcie. c. xxix

MUlte ſunt ſcie hoīm ſz nulla meli
or eſt illa q̄ cognoſcit homo ſeip̄m.
Quā obrez redeā ad cor meū ī ibi
ſtare aſſueſcā: vt totā vitā meā poſſim di
ſcutere ī meip̄m cognoſcere O ēs miſerias
meas corā deo effundā ſi forte illa magna
ſua pietas ad miſerendū mouear eū. confi
tebor ei petā mea cui oīa nuda ſūt ī apta:
quē fallere nō poſſuz: q̄ ſapia eſt. nec effu
gere q̄ vbiq̄ eſt. Audi ḡ p̄ſſime deꝰ ꝯfeſ
ſionem meā ī reſpice ad pietatez tuā: ī fac
mecū ſm miſeriam tuā. Audi q̄q̄ ſepe de
memoria mea te expulit irruēs turba pluri
maꝝ cogitationū que velut plebs ad ali
quod ſpectaculū ſolent effluere in cor meū
Dū orare vel cantare in monaſterio volo
neſcio cuiuſmōi ſtulta cogitatio cor meuz
rapit ī ducit p diuerſa loca. Cūq̄ illō ad
me reuoco tenere nō poſſuz ſz illico elabiť.
ī huc illucq̄ diſq̄giť: ī p innumera effundi
tur. Idcirco crebra terrenaꝝ cupiditatum
illecebra. ī vanitatū effuſio ita cor meū oc
cupant. vt q̄d vitare ſtudeā. h̄ cogitē aliorq̄
reuoluā. Nō em̄ eſt ī ptāte mea cor meū et
cogitatiōes mee. q̄ ex improuiſo effuſe mē
tem meā aimq̄ ꝯfundūt atq̄ alio trahūt.
q̄q̄ ego p̄poſuerā. ad ſecl'aria reuocāt. mun
dana inſerūt. volūtaria ingerūt. illecebro
ſa ꝯtexent ip̄oq̄ in tpe. quo leuare mentē
meā ad te paro manibꝫ cogitationibꝫ infe

cus ad terrena plerūq; deijcior. hmōi p-
strepentiū cogitationū tumultus a corde
meo q̄tidie ammouere volo. nec valeo, sed
visa ⁊ audita: dicta ⁊ facta ad memoriaz
reuocant: ⁊ in ea cū magna importunitate
pstrepūt. Cogitāda cogito. cogitata reco-
gito. ⁊ eadē iterū. atq; iteruz replicare non
cesso. ⁊ cū diu multūq; q̄cq̄d potero cogi-
tauero: sine cogitatiōib⁹ esse nō possum. sz
intrāt ⁊ exeūt. atz alie alias introducūt. et
excludūt. hec inuit⁹ sustineo. plerūq; tñ cō
sentio cū p ea. q̄ vidi. vel feci. sine vlla vti-
litate absq; discretiōe vaga mēte discurro
Ita mens mea sp mobilis. et nunq̄ stabi
lis. semp vaga ⁊ velut ebria p diuersa di-
strahit. Grauit pecco. cū cor meū derelin-
quo. Quā grauis iactura est. q̄ p negligē-
tiā fit. vim patior. cū illud me deserit. Cō
firma cor meū de⁹. qm̄ cū stare in semetip
so nitit. a semetipo aliq̄ mō etiā nesciendo
dilabit. Ita peccādi ꝯsuetudine etiā cū ne
scio pecco. ⁊ cor meū. cor vanuz p infinita
deducit. ⁊ in mlta desideria diuidit. in no
cte ꝓo cū dormire volo multarū rerū ima
gines ⁊ fantasias clausis oc'lis video cas-
q; inuit⁹ tolero q̄ntoq; ab eis acie mentis
abstrahere nitor. tanto ampli⁹ ille se mihi
ingerit. ⁊ molestiꝭ turpium cogitationū
cor meū maculant. Inde est q̄ sepe mihi
nocuit mortifera delectatio: q̄ ex recordati
one pteritorū pctōr nasci solet. sz maxime
ex recordatiōe libidinis. hec est em̄ pestis.
q̄ pre ceteris vicijs est mihi familiarior. eo
q̄ ad nocentē procliuior. ad repellēdū dif-
ficilior est. Nā cū eā repellere volo nolen-
ti mihi se ingerit: blandiēs otiosa displicē
do placēs: ⁊ placēdo displacēs. Carnis li
bidinē nunq̄ fugere potui. sz semp me seq̄
tur ⁊ cū aliq̄ delectatiōis cogitatione. vel
visus intētiōe me cōprehēdere pōt. nō die-
bus. neq; noctib⁹ quiescere sinit subtiliter
intrat. ⁊ mentē occupat. ⁊ nisi subito repel
lat. allicit ⁊ incēdit. et q̄si virtus pestilētie
p totū corpus paulatim se diffundit. cogi
tatiōes p̄uas multiplicat. affectiones ma
las generat. delectatiōe illicita mentē affi
cit. ad cōsensuz prauitat⁹ aim flectit. oēsq;
animi ꝓtutes corrūpit. Hac peste cū astri
ctus teneor diuelli ab ea. vix possuz qm̄ sti
mulos el⁹ ꝯfiteri aut nescio. aut erubesco.
tā subtiles ⁊ turpes sunt. Reuera difficile
est libidis incēdia extīguere. impuberes sti
mulat. iuuenes inflāmat. viros eneruat.
senes ⁊ decrepitos fatigat. nō aspnat tugu
ria. non reueret palacia. Utinā sola ceno-
bia fugiat. Adiuua me dñe deus me⁹. vt
huic tā pestifero ⁊ mortifero vicio resiste-
re possim. Scio em̄ qz q̄ resistētē fatigat
vincentē coronat. Scio etiā qm̄ si mentez
meā cogitatōe īmūda polluero tibi q̄ mū
dicie amator es. placere non valeo.

De amara atq; illicita cogitatione. Capitulum. xxx.

COr mūdū crea in me de⁹ qm̄ nō so
lū vana cogitatio illud occupat et
turpis inq̄nat. verūetiā amara dis
sipat. Sepe nanq; aliq̄ iniuria cōmot⁹. dē
sis cogitationū tumultib⁹ in corde p̄mor
bicinde sollicit⁹. ⁊ cec⁹ occasione vindicte
de accepta iniuria rimor: cōsilia mltiplico
⁊ nihil aliud nisi iurgia q̄ desunt in corde
pago. pñtes nō video. absentib⁹ ꝯdico. in-
tra memetipm ꝯtumelias pfero ⁊ recipio.
recept⁹ aūt dur⁹ respōdeo. cunq; q̄ obuiet
null⁹ adsit. rixas ī corde cōpono. insidias
inuidentiū ꝯsidero. ⁊ q̄d ꝯ iurgia mouere
possum pēso. exq̄ro q̄d respōdeā. et cū rem
nullā teneā. vacu⁹ litigator elabor. sicq;
die in otiū nocte ꝓo ī cogitatiōz verso tor
peo ab vtili ope. qm̄ fatigor ab illicita co-
gitatōe. ita mēs int⁹ pugnat cū mēti nēo re
pugnat. Nunq̄ ꝓo q̄ egi in corpe. h̄ post
modū importuna cogitatiōe verso in mē-
te. ⁊ multotiēs ḡutus torqueor in recorda
tiōe q̄ p̄us captus fuerā in opis ꝓpetrati-
one. Sepe etiā ea. q̄ nunq; feci. nec in volū
tate habui. ita recogito q̄si peniteat me ils
la nō fecisse. Ab occultis meis mūda me:
qm̄ cū nihil exteri⁹ ago. int⁹ grauit pecco.
Ideo tpaliū rerū tumult⁹ in corde versare
nō cesso etiā. cū vaco. In cogitatiōe em̄ co
medo. cū ieiuno. loquor cū taceo. irascor ⁊
tranq̄llus suz. corp⁹ rec̄escit. ⁊ aim⁹ huc il
luc; d̄ scurrit Ita vitā istā sine culpa trā
sire nō potui. nec h̄ q̄ laudabilit vixit. si-
ne aliq̄ reatu est si remota pietate scutiat.
de necessitatib⁹ meis erue me. Credo nan
q; dū necessitati debita reddere studeo. vo

luptat, vicio deseruio sub velamine necessitat, cado i laqueuz voluptat. Sepissime nacz comedi z bibi nō ad necessitatē. sz ad voluptatē. z qō necessitati sat, erat. voluptati pax erat. Cogitaui etiā de cibo z potu qñ nō debui. z vbi nō debui. z plusqz debui. Cogitando de eis. epulas tota die ruminabā. Cū tegēdis mēbris vestimēta q̄ro. q̄ro nō solū q̄ tegant. sed q̄ extollāt expecto. z ꝗ frigoris torpore nō solū q̄ro q̄ muniāt pinguedinē. sed q̄ mulceāt p̄ mollicie nō solū q̄ tactū mulceāt p̄ mollicie sz q̄ per colorē oculos seducant. Cū pro aliq̄ necessitate licentiā loq̄ndi alicui habui. locutus sum nō solū de necessarijs, verūetiā de nō necessarijs. et de his q̄ ad me nō ptinebāt. z de q̄bus licētiā nō habebā. Immersi me colloquijs hoim. z ibi locutus sum nō ad edificationē. sed ad destructionē. nō qō decebat. sz qō libebat. locut⁹ ꝓba vana. z risui apta. verba ociosa z inutilia. ꝓbositati deseruiēs. detractioni studēs os meū mēdatio. z detractiōi inq̄naui. Lingua mea oī fallacia plena est. et nocuit mihi pluszqz oia mēbra. Nā ea q̄ audiui vel vidi: nunqz eo mō: q̄ dicta vl facta sunt: referre possum. sz alia affirmo p̄ alijs z sepe mlta intersero supflua atqz ita vl nimiū laudādo vel nimiū vituperando. inordinate z indisciplinate feror. q̄riens loquor. Interi⁹. gutt insatiabili ardet ingluuie. gula diuersis saporib⁹ satiari nō pōt. Cor pranū dolo. et malicia plenū: p̄ purā confessionē purgare nunqz potui. Dan⁹ ad op⁹ pranū fuerūt apte. ad opandū bonū pigri. stomach⁹ et intestina nimio cibo z potu sepe sunt distēta. z iō dolore sunt plena. nā vñ gula delectat. inde vent inflat. z corp⁹ infirmat z sepe mors sequit. Per gule delectationē cor ui i ventrj ingluuiē. Vñ debui mihi pare salutē. inde ꝓtrari nimiū cōedendo pniciē Pedes me veloci⁹ portauerūt ad aliquaz curiositatē speculandā: qz ad ecclīaz. O culi inīq̄ intuitu me puerterūt. oēmqz motuz corpis mei ad īmūda desideria tradiderūt Aures citi⁹ aui ꝓbis ociosis z vanis qz ceris. Delectat⁹ est odorat⁹ vanis odorib⁹ gustus diuersaz rez diuersis saporib⁹. nec non singuli alij sensus. his z illis iuxta qō vnūquēqz suus ferebat appetit⁹ Ita deus me⁹ in oibus mēbris meis nature modū excessi. O ia mēbra mea velut coniuratiōe facta inimico meo me demōio tradidere. cū morte fedus inire pactū pepigere cū inferno.

Consciētia nostra erit noster iudex in die iudicij. Cap. xxxij.

ERipe me dñe ab hoie malo. i. a me ipso: a q̄ recedere nō possuz: nā quocūqz me verto vicia mea me sequūtur: z quocūqz vado ꝓscia mea non me deserit. sz pñs assistit. z q̄ q̄d facio scribit Id circo quāqz hūana subterfugiā iudicia: iudiciū ꝓprie cōscie fugere nō possuz: z si hoibus celor: qō egi mihi cñ: q̄ noui maluz qō gessi celare nequeo: ꝓprie reat⁹ conscie non me reqescere sinit: sz de die in die vehemēter me torquet: z de die iudicij vehementius me terret. Nā in die illa: cū dñs ad iudicandū venerit vniuscuiuszqz ꝓscia ad testimoniū adducet: z apto libro cōscie oīs culpa añ oculos reducet. atqz ita cogente cōscia vniusq̄szqz erit accusator z iudex su⁹. Propterea statuā me ante me: z iudicabo me ipm vt illud extremū et tremenduz dei iudiciū euadere possim. Damnat me ꝓscientia mea quāqz diuinū iudiciū nonduz me dānet. accusat me de homicidio qō si opē nō feci: volūtate tñ ac desiderio sepe egi Accusat me de adulterio. z sodez mō respondeo. Accusat me de inuidia: cōfitetor ego qm̄ inuidia sepissime cor meū lanauit: p̄ inuidiā nanqz scte viuentiū merita mea feci inuidēdo pcā. Nā bona q̄ ab eis fieri. vel dici audiebā vera oino nō credebā ipsasqz res bñ gestis in malū male inter prando vertebā. O mne malū qō de illis mēdax fama iactabat stati tanqz si vidissem credebā. oīa mala meis emulis fingebā. z ex pfectu eoz deficiebā. honoz vero odia intra me abscondebā z in meos cruciat⁹ enutriebā. pficientib⁹ inuidebā. peccantib⁹ fauebā de malis eoz gaudebā. et de profectib⁹ lugebā gratuit, inimicitijs ardebā. z hanc maliciā mei pectoris deꝑ hēdi timebā. semp erā ei amar⁹. z nunqz certus. z ita amic⁹ erā dyaboli. et inimic⁹ dei z mei. inter amicos discordias seminaui. discordantes in discensionem cōfirmaui.

opiniones eorꝫ mēdacijs colorauī.in spūalibus carnalia laudauī.vt spūalia bona ī eis deesse ꝓsuaderē. Amicicias simulauī, vt eos q̄ se incaute mihi cōmittebāt.qua posset arte deciperē. O dior mihi occasionē prauis supplicatiōibus cateruauī:ꝛ ita demones:quorū facta sectabar letificauī. Multi velut amicꝰ fuī.in obseqo.hostis in anio. Cōptus in ꝓbo.turpis in facto. pditor fuī secretorꝫ.tenax malaꝫ suspitionū. vtrobiq; puersus. Et ita ꝓsecutus est inimicꝰ aiam meā.ꝛ hūiliauit in terra vitā meā. Pyssime dñe vñ possum esse bonꝰ q̄ in bono sic fuī malus Ego peccabā ꝛ tu dissimulabas.plōgabā multo tpe iniquitates meas:ꝛ tu pietate tua pniaꝫ ꝛ indulgentiā cogitabas. Da ḡ misericordiā misero:q̄ tādiu pepcisti crimioso. Credo nanq; qm̄ quicq̄d mihi cōmodare decreueris sic erit quasi nunq; fuerit.

De vanitate et ex ea dependentibus. Capitulum.xxxij.

NOn solū inuidia cor meū afflixit. verū etiā vanitas circa varias delectatiōes languentē aīm inuoluit Per vanitatē nāq; de oribꝫ q̄rū mihi ꝓscius nō erā turpit me iactabā q̄ nesciebā alios docere satagebam:credere de me sublimia volebā. delectabilia grauibꝫ añponebā. execrabar ꝓbo:qd̄ anio ꝓcupiscebā. appellatiōes ꝓrtū meis vicijs imponebā ꝛ ita meipm̄ fallebā.ꝛ fauētes mihi decipiebā In ꝓmissiōe honesta fuī velox:in exhibitōe mēdax:a bono mutabilis mali tenax.in ꝓbo ḡuis.anio leuis.gustu pulcer. corde turpis vbiq; fallax.let ad ꝓspera. fragilis ad aduersa.inflat ad obseqa.animus ad obprobria: īmoderat ad gaudia facilis ad hūana. difficil' ad honesta:miserior dissime dñe ita defeceꝛt ī vanitate dies mei in q̄bꝫ debui flere cōmissaꝫ iniq̄tatē excitare.remissam voluntatē suspirare ad amissam hereditatē:aspirare ad ꝓmissam felicitatē ꝓperare ad angelicā societatem. Reprōpiciare tuā maiestatē.

De statu miserō hui vite.c.xxxiiij

TErret me tota vita mea de meus qm̄ diligent discussa:apparet mihi aut peccatū aut sterilitas.et si quid fructus in ea videtur.sic est aut simulatū. aut imperfectū.aut aliquo mō corruptiz: vt possit aut nō placere aut displicere tibi Et cū vere ita sit:sic est mihi q̄si nō ita sit. qd̄ est miseria super miseriā. Sic comedo: bibo:dormio secur:q̄si trāsierim iā morte ꝛ euaserim diē iudicij ꝛ tormēta inferni sic ludo ꝛ rideo:quasi iā regnem tecū in regno tuo. Idcirco multitudinē iniq̄tatū meaꝫ expauescēs:sed de tua pietate confidēs tibi creatori ꝛ redemptori meo:q̄ veniā ꝛ indulgentiā post reatū per puram ꝛ lachrymabilē confessionē assequi promisisti confiteor quoniā in peccatis cōceptus sum ꝛ in peccatis nutrit:et per omne tempus vite mee vsq; ad hanc diē in peccatis sum cōuersatus. Nullū inuenio peccatum a quo non sim aliquo modo inquinatus. Per superbiā nanq; preceptā tua et seniorum meorū transgressus sum. Silentium ꝛ taciturnitatē nō sicut regula docet tenui. quod mihi licituz non fuit habui. dedi et accepi.clamores pauperū ꝛ miserorū non libenter aut misericorditer audiui: nec cos in infirmitatibꝫ suis visitauī: suadentibꝫ mihi in malū cōsensi:facilis multa in imo q̄ vnū in summo cogito facilius reprehendo aliorū vicia q̄ mea:ꝛ que in alijs reprehendo:facere nō erubesco: facilius vnuscuiusq; vicia q̄ virtutes intendo cū aliorū vicia cerno mea nō erubesco:in meis delictis sum clemēs. in alienis rigorē tenere volo ad irrogandas cōtumelias sum validus ad tolerādas infirmus: ad obediēdū sum piger.ad lacescendos ꝓ alios importun:ad ea que ꝛ facere debeo et valeo vagus:ad ea que facere nec debeo nec valeo paratus. Ita repleta est malis anima mea peccatis meis exigentibus. In ecclesia: vbi melior esse debueram: me deteriorem reperio ante altaria sacra deuote non supplico:vasa sacra non reuerent tracto:in choro sum corpore:in aliquo negocio sum mente:nūc intus maneo: nunc foras exeo:tanta est leuitas corporis necnō ꝛ mētis. Aliud canto ꝛ aliud cogito.psalmodie verba profero.ꝛ psalmodie sensuz non attēdo:sed mente vagus.habitu dissolut:oculis attonit:huc ꝛ illuc ꝓspicies q̄cunq; ibidē gerunt prospicio ꝛ perlustro.

Ve mihi qm̃ ibi plus pecco: vbi pcta mũ dare debeo. Nõnunq̃ ꝓo in ipsis bonis: q̃ ago ad deterius ꝓpinquo: qr dũ mẽti letitiã partũt: ⁊ quandã securitatẽ gignunt mẽs mea secura redit ⁊ ĩ torpore laxat. Se pectiã meipm ⁊ opera q̃ feci laudaui. ⁊ ab alijs laudare volui. Plerunq̃ laus hũana quã nõ querebã mihi oblata placuit: ⁊ cũ ex ea incaute extollerer. subito multa q̃ fecerã ad memoriaz venerũt: vt amplꝰ in elatiõe attollerer: q̃ subtiliter replicãs atq̃ in vnũ cũcta coaceruãs cepi magis magisq̃ decept⁹ intumescere. Dumq̃ in mei admirationẽ occupatus deficerẽ: mihi dans gl'iam ⁊ nõ deo a q̃ oia acceperã oium fructũ amisi atq̃ ita didici: qm̃ q̃ me laudabãt aduersuz me iurabãt. Quãto em̃ q̃sq̃ in semetipo gloriat: tãto a dei amore disiũgit. Ita deus meus inferno appropinquauit vita mea. si me liberabis hẽbo vñ tibi gratias agam: si inde nõ liberabis nõ habeo vñ te rephẽdã qm̃ iust⁹ es. Heu mihi q̃lis vixi: q̃nta mala feci ⁊ dixi. pudet me q̃ sic vixerim et q̃ nat⁹ fuerim: mallẽ nõ esse q̃ talis esse: bonus erã: ⁊ malũ me feci q̃ spote me feci miserũ. iustũ est semp esse miser. conscientia mea merek damnationẽ. penitentia mea nõ sufficit ad satisfactionẽ. sed certũ est qm̃ misericordia tua delet omnẽ offensionẽ. Dele ergo pie dñe iniquitatez meã m'ktitudine miserationũ tuarũ. Ego ꝓo qui vsq̃ ad hanc diem sine causa vixi. ammodo sine causa viuere nolo.

De recidimento hoc est reuersione in peccatum. Cap. xxxv.

Sed heu miser hec tam sepe sic confessus: surgẽs cadẽs sum defessus repeccãdo totiẽs. confitẽdo totiẽs. Multotiẽs ꝓmisi vt me emẽdarẽ. et nũq̃ tenui: sz semp ad pctm̃ redij. ⁊ poribꝫ scelerib⁹ noua ⁊ deteriora cõiũxi. Nunq̃ vt debui mores meos ĩ meli⁹ mutauit nec a malefactꝭ cessaui. plurios etiã me ꝓdens peccare feci. etiã multꝭ causa mali extiti. ⁊ exẽplis vite mee nõnulli subuersi sunt. Ecce pcta mea misericordissime de⁹ nõ abscondo. sz ostẽdo accuso me. nõ excuso. qm̃ iniq̃tatẽ meã cogsco. Nec idcirco iustus sum. qm̃ si alter ita me accusaret. sic ego meipm accuso patient' sustiere nõ possez. Desperare vtq̃ potuissez ꝓpter nimia pcta mea ⁊ vicia. culpas. ⁊ infinitas negligẽtias meas. q̃ egi. ⁊ q̃tidie indesinent' ago corde. ore. et ope. ⁊ oib⁹ modis. q̃bus hũana fragilitas peccare pt. nisi ꝓbũ tuũ deus caro fieret. ⁊ hitaret ĩ nob. Sz desperare iã nõ audeo. qm̃ subdit⁹ ille tibi vsq̃ ad mortẽ. mortez aũt cruc⁹. tulit cyrographũ pctõꝝ nr̃oꝝ. et affigẽs illud cruci. petm̃ crucifixit ⁊ mortẽ Grãs tibi ago dñe de⁹ me⁹. qm̃ visitasti me ⁊ oñdisti mihi pcta mea. nũc ꝓmũ te inspirãte dicam ad cor meũ redire. et meipm cognoscere. Aduocabo q̃ aliquẽ de amicis meis et ei oia delicta mea exponã sic mihi ꝓcepisti. vt ci⁹ ꝓsilio ⁊ auxilio ab oib⁹ meis possim iniq̃tatib⁹ liberari ⁊ tibi rẽcõciliari

Confessio ad abbatẽ. Ca. xxxvi.

Audi q̃ pr̃ miserũ pctõrez. audi vocẽ lachrymãtis et penitẽtis. attẽde q̃ grauit peccaui. et creatorẽ meuz offendi. Deo iubẽte ad cor meũ redij. et inde exclusis omib⁹ ꝓter dñm deũ. ⁊ meipm totã vitã meã discussi tãto diligenti⁹ quãto familiari⁹. ⁊ vt verũ fatear nihil aliud ibi iueni nisi locũ horroꝭ ⁊ vaste solitudis. Cõsciam vz diu neglectã oino inculta spinis ⁊ tribulis obsitã. ⁊ oi horrore plenaz. Nullũ. n. inuenio viciũ a quo nõ contraxerim aliquod contagiũ.

Turbauit me ira. lacerauit me inuidia. inflauit superbia. inde ꝓxi mẽis incõstãtiã: oris scurrilitatẽ obprobria. priorũ. scelera detractionũ: lĩgue effrenationẽ. seiorꝫ meorũ impata non obseruaui. sed indicaui: de meis negligẽcijs obiurgat⁹ aut rebell' fui. aut murmuraui ꝓferri me melioribꝫ imprudent' affectaui. simplicitatẽ spũaliũ frm irrident' exagitaui. meas snias ꝓpacit' iactaui obseqa. delata fastidiui. negata q̃siui. mores meos elat⁹ corrigere neglexi. nõ obtauui ĩ obseqo reuerentiã. in fmõe modestiã. in moribꝫ disciplinã. habui ĩ intentiõe ptinaciã. in corde duriciã in fmocinatiõe iactãtiã. in hũilitate fui fallax. in odio ptinax. ĩ locutiõe mordax. subiectiõis impatiens. potẽtie sectator ad opus bonũ piger. ad vnitatẽ fer⁹. ad obseqũ dur⁹. ad loquẽdũ q̃ nesciebã. pmpt⁹. ad suplãtandũ patus fraterne societati inhumanus. temes

rarius in audiēdo. psumptuosus in docēdo. clamosus i loquēdo. fastidiosus in audiēdo: effrenat⁹ deformit⁹ in cachinnādo: onerosus amicꝭ: infest⁹ quietꝭ: ingrat⁹ bñficijs: inflat⁹ oblequijs: impiosus subiectꝭ Sepe iactaui me fecisse qd nō fecerā: vidisse qd nō viderā: dixisse qd nō dixerā: dissimulaui me nō fecisse qd fecerā: negaui me dixisse qd dixerā: nō vidisse ⁊ audisse qd viderā ⁊ audierā. ita ex oi pte sum reus. Reus in seculo: reus i claustro: ꝭ ibi p ignorātiā: hic p negligentiā: et vtrūq; me terret. Veruntā multo amplius me terret qd in monasterio añ cōspectuꝫ dei deteriorē me inuenio. Collocauit me dñs in loco voluptatꝭ. in domo vbertatꝭ. in paradiso deliciarū. Ego ꝯo miser et miserabilis inꝯ mensas epulantiū fame peo: iuxta fontē sitio: añ ignē algeo. ⁊ ad neutꝫ manus extēdere volo. Piger sum ⁊ desidiosus: ⁊ ꝯps amittro qd ds mihi sua pietate i dulcerat ad agēdā pniam: ad obtinendā veniā: ad acqrendā grām: ad pmerendā gliam. Quasi qd dā monstrū inꝯ filias dei sto. habitū monachi nō ꝓuersationē hñs: in magna corona ⁊ ampla cuculla. salua mihi oia existimo. tāq; arbor sterilis terrā occupo. ⁊ velut iumentū vile plus cōsumo q̄ pficio. altiorē alter⁹ locū teneo. ⁊ nulli⁹ officiū supleo. ꝭ sum sicut trūcus sine frōdib⁹. ⁊ fructibus. alij me pascūt de laboribⁿ manuū suarū sic pbendariū suū. Ego aūt tanq; pauper ⁊ miser: nec clericū. nec laicū gero cātare et legere nequeo. laborare nescio. ꝭ sum obprobrium hoim. pecore vilior peior cadauere. Tolerabili⁹ eñ canis putrid⁹ fetet hoib⁹. q̄ aia peccatrix deo. Idcirco tedet me viuere. viuere erubesco: qr parū pficio. mori timeo. qr nō sum paratus. Hallē tñ mori. ⁊ misericordie dei me cōmittere. et cōmēdare. qr benign⁹ ⁊ misericors est. q̄ de mala mea ꝓuersatiōe alicui scandalū facere. Tota die nanq; verecundia mea ꝯ me est. ⁊ ꝓfusio faciei mee cooꝓuit me. Quotidie video me somnolentū ad vigilias. tardū ad horas canonicas. ⁊ pigruꝫ ad opa manuū. Alios aūt video tā strenue. ⁊ devote diuis infesse laudib⁹. alios ꝯo ita reuerent ⁊ alacriꝯ corā deo assistere. ⁊ eū laudare. ego aūt ꝓnūgi ad lachrymas neqo. tanta est duricia cordis mei. Cātare nō liber. orare nō delectat. meditationes scrās nō inuenio. tāta est sterilitas aīe mee. ⁊ devotiōis iopia. quā patior. Heu mihi oēs q̄ in circuitu meo sunt. visitat dñs. ad me aūt nō appropinq̄t. Hā aliū q̄dez intueor singularꝭ abstinētie aliū admirāde patientie. aliū summe hūilitatꝭ ⁊ māsuetudinis. aliū multe miscōie ⁊ pietatꝭ. aliū in cōtemplatiōe frequent excedere. hūc pulsare ⁊ penetrare celos ozonis instantia. aliosq; in alijs p̄eminere ꝯtutib⁹. oēs cōsidero ⁊ prospicio eq̄ feruētes oēs devotos. oēs in ꝯpo vnanimites. omīs donis celestib⁹. ⁊ gratia affluētes. tanq; reuera spūales homīes q̄s de⁹ visitat. ⁊ in q̄bus habitat. In me ꝯo nihil hoꝫ inuenio qm̄ declinauit dñs in ira a seruo suo. inde est q̄ cum alij vigilāt. ego dormio. qm̄ alij cantāt in monasterio. ego huc et illuc discurro. qm̄ alij in aliq̄ secreto loco se furant a colloquijs hoim. vt ibi loquant cū rege angeloꝫ. ego q̄ro colloquia hoim: cū alij vacāt lcōnib⁹. ego fabulis. et ꝯbis ociosis. qm̄ alij discutiūt. ⁊ diiudicāt semetipos. ego iudico alios. alijs placꝫ cōmunis vita. cōis disciplina. et cōe studiū. mihi placent anguli ⁊ diuerticula. Sic sic exq̄ peccare potui. nunq; a petis et malis opib⁹ cessaui. petis petā semp accumlaui et petā q̄ aliqm̄ opib⁹ implere nō potui malis voluntatib⁹ et malis desideriis nunq; perficere cessaui.

De delectatiōe carnis. C.xxxvij.

SUpoia mala delectatio carnis. q̄ ab ipis cunalib⁹ sp̄ mecū creuit mihi semp adhesit nec adhuc p̄ senecture deficiētib⁹ mēbris me deserit. ⁊ multis alijs modis infelicē aīam meā maculauit. dissoluit. captiuauit. ⁊ oi ꝯtute destitutā. inanē ⁊ debilem reddidit. Fateor me huiusmodi opib⁹ nefarijs. ⁊ immūdis recordatiōib⁹ sepe esse pollutū: ⁊ incensuꝫ. ardores nō modicos ⁊ inhonestos passuꝫ. ⁊ nō solū harū delectationū mala memoria ⁊ stulte recordatiōes mihi nocuerūt. ꝭ etiā alioꝫ male facta mihi narrata. ⁊ per recordationes sordidas ad memoriā reducta. cor meū non paruo veneno inīqtatis maculauere. Et in hoc miserabiliē miserabilis sum. qr nō tantū doleo. q̄ntum dolens

dū me cognosco. sed sic securus corpeo. velut q̃d patiar ignorē. hoc ꝓ mihi est omī infelicitati miseri⁹. qō ita o pe puersus. ore pollut⁹. corde imundus ad altare accedo t xpī corp⁹ manib⁹ meis ptractare nō pti mesco. accedo elatus ad hūilez. iratus ad mitē. crudelis ad misericordem. et tm patiē hūilis elatū. mitis iratū. crudelem miseri cors. Accedo seru⁹ ad dnm. nō amore sed timore. nō deuotiōe sed vsu. accedo ad do minū cuius pcussi seruū. Ad patrē accedo cuius occidi filiū. pcussi ꝓbo. occidi exem plo. nec tm pertimesco dominū. nec reuere or pīem. Danēs in turba fratrū turbās aliq̃s: et ab aliq̃ turbatus. qm̃q̃ accedo ad pacificū. Appropinq̃ etiā talis ad osculū pacis. q̃ prius recōciliat⁹ accedere debuis sem ad osculū turbati fratrīs. Cōuincit me reū. t dei inimicū mea iniq̃tas. peccatum meū sepe separauit me a deo. Idcirco ob secro te pr. vt me instruas quō possim aut semp stare cū deo meo. aut redire. cū ab eo peccatis meis exigentib⁹ motus fuero.

Patris spiritualis ad confitentem responsio. Capitulū. xxxviij.

Confessio tua fili ad lacrymas me cōmouit: tum ꝓter me: tū ꝓter te. ꝓter me fleo: qm̃ quecūq̃ de te dixisti: t ea dē fere. aut similia reperio in me. t multa ad memoriā reuocasti: quorū obli tus fuerā. Propter te gaudeo: qm̃ visitauit te oriēs ex alto. Non em̃ longe es a regno dei. Noticia nanq̃ pcti iniciū est salu tis. Confido in dno qm̃ quicq̃d min⁹ est in te feruor: t boni opis: hūilitas supple bit pure cōfessionis. Quacunq̃ hora pec cator cōuersus ingemuerit: salu⁹ erit. quo niā cor contritū t humiliatū deus nō de spiciet. Tardius siquidē videt deo veniā peccatori dedisse. q̃ ille accepisse. Sic enī festinat misericors de⁹ absoluere reū a tor mento cōscientie sue: q̃si plus cruciet miseri cordē deū compassio miseri: q̃ ipm̃ mise rū compassio sui. Qui em̃ vere penitet: et veraciter dolet. absq̃ dubio t absq̃ mora indulgentiā accipiet: t quāto q̃s frequen tius. qnto q̃ vehementi⁹ de suo reatu: in terno dolore afficit: tāto certior tanto q̃ se curior: de indulgentia venia efficit. Inde est qō aiam penitētie lachrymis afflictam tā freqnt q̃ libent consolat spūs pacl yt⁹ illā freqnter visitat. illā libent cōfortat. et ad venie fiduciaz plene reformat: quā sua scelera flēdo dānare: et dānā do flere cōsidē rat. Incipit extūc q̃daz familiaritas inter deū t aiam fieri: eo q̃ sentiat se ab illo sepi us visitari. t ei⁹ aduēctu nō tm̃ cōsolari. im mo aliq̃tiens q̃dā ineffabili gaudio repleri. Sz ad hec q̃s idone⁹: ꝓfecto verus pe nitēs. O ia etem̃ in ꝓfessiōe lauant scientia mundat: amaritudo tollit. pctm̃ fugat tranq̃llitas redit: spes reuiuiscit: aīm⁹ hy lareſcit: post baptismū nullū aliud nob cō stitutū est remediū. q̃ ꝓfessiōis refugium. Sit g̃ deuota cordis cōpunctio. oris ꝓfes sio. discreta carnis mortificatio. repentina extirpatio vicioꝝ: leta bonoꝝ opeꝝ exhibi tio. Nō erubescas deo ꝓfiteri: cui nō pt ab scōdi. ipe em̃ nouit abscondita cordiū cui oia nuda sunt t apta. añ ei⁹ ꝓspectū cūcta nra pctā sunt septa: sz qō ibi scribit trans greſſio: hic delet ꝓfessio. nō te pudeat dice re qō nō puduit facere. Qō si forte pudor est mihi pctōr pctā tua exponere: q̃d facti rus es in die iudicij: vbi oib⁹ exposita tua appebit ꝓscia Si cogerer cora multitudi ne nudo corpe trāsire nō posses non erube scere: cur g̃ min⁹ cōfunderis qm̃ imunda co gitatiōe in mēte sordidaris. Cur g̃ minus erubescis pudēda cordis q̃ pudēda carnis Cur magis vereris vult⁹ hoim: q̃ vult⁹ an gelo ꝝ. Talis ꝓfessio separat a deo. Omnis spes venie: t misēdie est i cōfessiōe ꝓa. Si mulata nāq̃ ꝓfessio nō ē ꝓfessio: sz duplex ꝓfusio. Excludit em̃ miserationē dei mise rie simulatio. nec dignatio locū hz vbi fue rit dignitas psumptio. puocat ꝓ cōpas sionē hūilis miserie cōfessio. nulla est. n. tā ḡuis culpa: q̃ nō hz veniā p purā ꝓfessiōz. Elicia igit cordis tui et pūas cogitatiōes illico mānifesta Pctm̃ em̃ pditū cito curat: crimē ꝓ tacendo ampliat. Vitiū si pz fit ex magno pusillū: si latet fit ex mimo magnū: nā velox ꝓfessio velocit medicinā fa cit. Deli⁹ est vt vites vitiū q̃ vt emēdes ne forte cū incurreris: reuocare nō possis.

Remediuz ad fugiendū prauas cogitationes. Cap. xxxix.

QUotiēs te sentis turpib⁹ cogitati⁹ q ronib⁹ pulsari. ⁊ ad illicitā delectati⁹ affici: totiēs pone añ mēt⁹ oculos: quō xp̄s in cruce crucifix⁹ est pro te: in tuere quō a iuda iudeis tradit ⁊ q̄ viliter ptractat: blasphemat ⁊ colaphizat: iudicatur: ⁊ cōdemnat: expoliat: ⁊ flagellat: ad vltimū ꝓ ꝓtumelijs ⁊ obprobrijs affectus int̄ duos latrones suspendit: clauis cruci affixus: sputis derisus: spinis coronatus: lācea pforatus ex oib⁹ ptib⁹ sanguis emanat: ⁊ inclinato capite emittit spiritū. Ita redēptor tuus mortit pro te: ⁊ tu nescis cuiusmodi sordida cogitatiōe sordidaris in mēte. Sufficere posset hec cogitatio ad excludēdas oēs illicitas cogitatiōes. Sz ecce ad alia trāseam⁹. Cōsidera quō moriēris qñ aliq̄ infirmitate vexatus: ⁊ ad extrema deduct⁹ ⁊ ibi ad terrā pject⁹ int̄ longa suspiria: ⁊ difficiles singult⁹: int̄ diuersos dolores: ⁊ timores aīam expirab. Tūc veniet corp⁹ in pallorē ⁊ horrorē: insanie ⁊ fetorē: erit vermis ⁊ cib⁹ vermiū. Aīam ꝓ mox capiēt: ⁊ rapient laruales ille facies q̄ eā in exitu pstolant. Et ex omī pte terrebūt eā demōes terribiles ⁊ horribiles. Cogitaq̄s eā defendet a rugientib⁹ preparatis ad escā q̄s cōsolabit cū teterrima illa mōstra demoniorū occurrētia sibi caternatim ruere videbit: aut q̄s deducet p ignotā regionē. Attende etiā q̄ subito veniet dies vltima: q̄ subito venit: ⁊ forsitā hodie erit. Jā adest: iā psentaber⁹ ante tremēdū iudicē accusaber⁹ mltis ⁊ magnis offensis. nō vna: nō pauc⁹: sed innūerabilib⁹ criminibus: nō puis sz immēsis. nō dubijs sed certis: nō breui accusatiōe sz tā lōga q̄ longa est tota vita tua: nō vno accusatore: tot accusatorib⁹ quot sūt delicta tua: ipse iudex erit district⁹ accusator tu⁹. Oēs eī spūs boni ⁊ mali te accusabunt cū eo. boni quia deo debēt ecclatē. mali qz tuā seruant inimicitē. Tot iudicib⁹ tot ꝓplis astabis: quot pcesserūt te in ope bono. Tot arguentib⁹ cōfunder⁹. q̄t tibi pbuerūt bñ viuēdi exemplū Tot cōuincer⁹ testib⁹. quot monuerūt te ad bonū ⁊ bonis sermonib⁹ ⁊ iust⁹ actionib⁹. oībus populis nudabunt iniquitates tue: ⁊ cūctis agminib⁹ patebūt vniuersa scelera tua: nō solū actū: verūetiā cogitationū ⁊ locutionuz. Multa ꝓ peccata prouēt ex improuiso: quasi ex insidijs quemodo nō videbis: ⁊ forsitan plura: ⁊ terribiliora his: q̄ nūc vides: vndicq̄ erūt tibi angustie: hinc erunt accusantia peccata: inde terrēs iusticia: subtus patēs horridū chaos inferni: desup iratus iudex: intus vrēs conscia: foris ardēs mūdus. Si iust⁹ vix saluabit: peccator sic deprehensus: in quam partē se vertet: Latere erit impossibile apparere intolerabile. In tāto discrimine torquebit te tua conscia male sibi conscia cruciabūt cordis arcana. cogente etiā conscia tua: tuipse eris accusator ⁊ iudex tu⁹: cōuictus teste ꝓpria ꝓscia: ⁊ testib⁹ oculis ipsi⁹ iudicis. fugere nō poter⁹ sz tremēs: ⁊ anxi⁹ stabis suspēsus ad grauissimā sentētiaz in angusto piculo: et in periculosa angustia: tanq̄ illico receptur⁹ qō imppetuū amittere nō poteris. Iudex tūc erit vehemēter iratus. ⁊ terribilit̄ districtus. sentētia eius semel plata erit īmutabilis: horrores horribiles q̄ nunq̄ miserent̄ erūt parati vt data sentētia te damnatū ad tormēta rapiāt. Tormēta erūt sine interuallo ⁊ sine tēperamēto: timor cōturbabit te: cū terra aperiet̄ coram te. ⁊ tu rues: et cades in stagnū sulfuris ardent⁹ ⁊ fetētis: ignis exterius carnez tuā cōburet. vermis interius cōscientiam tuā corrodet: ibi eris sine fine: sine spe venie ⁊ miscōte oīa ꝓ gehēne supplicia superabit deū nō videre: et bonis carere: que in potestate habuisti obtinere.

De mala cogitatione vitanda. Capitulum. xl.

SI vis oēs malas cogitatiōes a corde tuo expellet̄. hec sepe cogita. Ibi nanq̄ est cogitatio tua. vbi est affectio tua: ibi cor tuū: vbi est desiderū tuuz: qm̄ illud sepe in cogitatōe volumus: cui⁹ amore plus affecti sumus. In cogitatōne sua cadit. quisq̄. vel stat si bona cogitas: cogitatio tua sancta seruabit te: si mala cogitas spiritussanctus disciplinē effugiet fictū: ⁊ auferet se a cogitationib⁹ q̄ sunt sine intellectu: eritq̄ tēplū dei spelūca dyaboli qm̄ quez deus deserit. dyabolus arripit: Spūssanct⁹ suggerit bona et dulcia: spūs malus mala ⁊ amara: vana inutilia: ⁊ im

mūda. Et ideo q̃cunq̃ hora mala cogitatio cor tuū tāgit: nō ꝓsentias illi: nec sinas eā in corde tuo manere: sz illico repelle. initio inique cogitatiōis resiste: ⁊ fugiet a te. Nā ante dei oculos nō volāt vacue cogitatiōes nre: et nulla momēta temptis in aio trāscendūt sine statu retributiōis. Cogitatio praua delectationē parit: delectatio cōsensuz: cōsensus actionē: actio ꝓsuetudinē cōsuetudo necessitatem: necessitas mortē. Sic vipera a filijs suis in vtero positz lacerata perimitur. ita nos cogitationes nostre intra nos nutrite occidunt.

Male cogitationes a demonib suggeruntur. Capit. xli.

Demonū est malas cogitatiōes suggerere: nrm̄ est illico illas expellere. Nā in anio nro eas iacere nre attinet volūtati: ⁊ ꝓprie deputat culpe. volūtate sua cadit q̃ cadit. ⁊ volūtate dei stat qui stat. Cogitatio tū immūda mentē nō inq̃nat cum pulsat cū hanc sibi p delectationē non subiugat.

De peccato superbie. Capit. xlij.

Superbia sicut est origo oim criminū: ita est ruina oim virtutū. Ipsa em̄ est in pcto ꝓma: ipsa in cōflictu postrema: ipsa aūt i exordio mentē p peccatū ꝓsternit: aut in fine de virtutib deiicit. Idcirco est oim pctoꝝ pessima: qz tā p virtutes: q̃ p vicia. hūanā mentē extermiat. Cetera vicia solas illas ꝗtutes impetūt. q̃bus ipa destruunt: vt luxuria pudicitiā: ira patientiā. sola aūt supbia ꝗ cūctas animi ꝗtutes secrigit. ⁊ q̃si general. ac pestifer morb oēs corrumpit. Idcirco nisi oia opa nra hūilitas p̃cesserit comitata. ⁊ cōsecuta fuerit. ꝓposita qua intueat. apposita cui adheream̄. imposita q̃ rep̃mamur. totū de mādu extorq̃t supbia. Quātalibet sit iusticia opis apud internū iudicē nulla est si hāc eleuat tumor mētis. Perit reuera oē qd agit: si nō sollicite i hūilitate custodiat. Signa supbie hec sūt. clamor in locutiōe. amaritudo in silētio. dissolutio in hylaritate. furor in tristicia. honestas i imagine. inhonestas in actiōe. rancor i rep̃hensiōe.

De invidia et detractione vitanda. Capitulū. xliij.

Inuidia est animi tinea. sensum eo medit. pect̃ vrit. mentē afficit. corbois q̃si q̃dā pestis depascit. ⁊ cuncta bona ardore pestifero deuorat. Inuidus alienū bonū suū facit inuidēdo pcm̄. Cū pctōres q̃ꝗ ꝓspicim̄ nō facile eos iudicem̄. sz magis defleam̄. qz in sil'ib aut lapsi sum̄. aut labi possum̄. Si vis deliquentē corripe. aperte increpa. nec occulte mordeas. q̃d em̄ pdest si me nescienre alijs mala mea referas. Ve illi. q̃ suā rēnuit corrigere vitā ⁊ aliene non desinit detrahere. Si vis detrahere. tua in te pctā retorque. nō alioꝝ delicta. sz ꝓpria cerne. nunq̃ alijs detrahes. si te bñ inspexerz. De malo alieno os tuū nō coinq̃nes. non detrahas peccāti: sz cōdole. qm̄ graue pctm̄ ē detractio. Detrahētes ⁊ audiētes pari reatu detinētur. sicut irascerz alteri qñ detrahit tibi. sic irascerz tibi qñ detrahis alteri. Detractio est mordacior q̃ꝗ vera cordis rep̃hensio.

De curiositate vitāda. Ca. xliiij.

Multos seducit curiositas tādiu q̃ꝗ sua pctā ignorat. q̃ꝗ diu curiose aliena cōsiderat. Qui semetipsum aspicit. nō q̃rit in q̃d alijs frequentē rep̃hēdat. sz in semetipo q̃d lugeat. Qd in se loquunt hoīes. nunq̃ scire desideres. O me genus mēdacij sumope fuge. nec casu. nec studio loqris falsum. qz os qd mentit occidit aiam. Per nullā fallaciā vitā alicui defendas. fuge inhonesta ꝗba. reiece ꝗbuz qd nō edificat audiē es. Vanū em̄ sermo cito polluit mentē ⁊ facile agit qd libenter audit. Vanū em̄ sermo vane conscie est iudex: mores hoim lingua pandit: ⁊ q̃lis sermo ostendit: talis animus cōprobat: qm̄ ex abūdantia cordis os loquit. Sermo vanus nō erit absq̃ iudicio: qz ab oi rectitudinis statu depereūt q̃ per ꝗba vana dilabunt. Qui laudes nō appetit: nec ꝓtumelias sentit. Discerne te tuo iudicio. nō alieno. nemo em̄ magis scire pōt q̃ sis: sic tu q̃ cōscius es tibi. Quid em̄ pdest dū malus es: si bonus pdiceris: q̃lis hēi vis talis esto: si sapiēs fuerz. te semp habebis eūdē. Stude loq nō quod libet. sz qd oportet. q̃ ociosuz verbū nō respuit: ad noxia cito trālit. Magna ꝗtus est si nō ledas: a q̃ lesus es: magna gl'a est si cui nocere potuisti par

eis nobile vindicte genus est ignoscere vi cto. Quicqd tibi cōtingit aduersi: pro tuo pcto euenisse tibi puta. Tempa g dolorē tuū ⁊ dic. iuxta moduz delictorū qua dak vltio. Mala alioꝝ bono tuo supera. Vincе maliciam bonitate detrahentiū errores dissimulādo calca: nō sis in pace infidus: nec leuis in amicicia: odiēres ad pacē inuita. discordes ad concordiā reuoca.

De prauitate cōscientie. Ca. xlv.

Conscientia hois abyssus multa: sicut em abyssus exhauriri nō pōt: sic coz hois euacuari a cogitationibus suis nō pōt: sed cōtinua volubilitate in eo voluunt. Magnū est mare ⁊ spacio sum manib illic reptilia: quoꝝ nō est nūerus. Sicut em reptile latent repit: ⁊ sinuosis anfractib huc et illuc deambulat. ita conscia hois venenate cogitatiōes intrāt ⁊ exeūt. vt nesciat hō vnde veniāt aut quo vadāt. Hec bñ cognouerat q̄ dicebat: prauū est coz hois ⁊ inscrutabile: ⁊ q̄s cognoscet illud quod scrutationē non recipit nec cognitionem.

Nulla pena grauior est q̄ prauа conscientia. Cap. xlvi.

Nulla pena grauior est prauа ꝓscia Mala conscia ꝓprijs agitak stimulis: si publica fama te nō damnat: ꝓpria conscia te cōdemnat: qm nemo pōt seip̄m fugere. Vis nunq̄ esse tristis: bñ viue bona vita semp gaudiuz hz conscia rei semp ī pena est. Ira clemēs esto in alienis delictis sicut in tuis: nec quenq̄ district q̄ te iudices: sic alios iudica: vt ipse iudicari cupis. Lex tua te cōstringit: iudicium qd alys īponis ipe portabis: nulluz ante iudiciū ꝓdēnes: añ proba: et sic iudica: nō em q accusak: sed q cōuincik reꝰ est. Valde piculosum de suspitiōe quenpiā iudicare: in ambiguis dei iudicio seria sententiā. nō eligas cui miserearꝫ. ne forte p̄tereas illū q merek accipe. Omib tribue si potes: qm incertū est pro q magis placeas deo. Maior sit benuolētia q̄ qd dak. qm tale erit opꝰ tuū. q̄lis fuerit intentio tua Qui cū tristicia manū porrigit: fructū remūerationis amittit. Nō est misēdia vbi nō est benuolētia. Nō auferas vni vū tribuas alteri: qm nihil ꝓdest si inde aliū reficis: vū aliū inanē facꝫ. Abijce a te q̄cqd tuū bonū ꝓpositū ipedire pōt. ꝓtemne viuens q̄ post mortē hīe nō potes. Difficile est īmo. impossibile: vt pñtibus q̄s fruak bonis et futurꝫ: vt hic ventrē et illic mētē impleat. vt de delicijs trāseat ad delicias: vt in terra ⁊ in celo gl̄iosus appeat. Si vis cū leticia animi viuere noli multa hīe. Ista q̄sq̄ finiēs vitā: qd meruit in ipa nō pōt nō hīe post ipam. Quāto nanq̄ inferius delectamur. tāto a superno amore distingimur. Nullus sit casus quē nō meditatio tua p̄ueniat: nullus sit casus q̄ te impatū inueniat. Propone nihil eē qd tibi accidere nō possit. Vita fouea in qua vides aliū corā te cecidisse. Alioꝝ perditio tua sit cautio. Dū nescimꝰ repēte mors veit. nescimꝰ em q̄d hodie nob ꝓtingat: ⁊ ignoramꝰ si hac nocte aiam nr̄am ꝓditio mortꝫ deposcat: q̄tidie ad finē vite tēdimꝰ ⁊ ad mortē ꝓperamꝰ: ⁊ ꝓterea oī hora: oī momēto cogitare debemꝰ q̄ ꝓperamꝰ. Vñ dñs ait p ꝓphetā. Perditio tua israel ex te tm: in me auxiliū tuū: q̄si diceret. Vt pereas impura tuo merito vt saluerꝫ meo auxilio. nunq̄ oportꝫ penitentē hīe securitatē de pctis. nā securitas negligētiā parit: ⁊ sepe incautū ad vicia trāsacta reducit. nō solū grauia sed ⁊ leuia cauēda sūt pctā. Multa. n. leuia vnū grāde efficiunt sicē solēt de guis ⁊ minimis guttꝫ immēsa flumia crescere nō est dubiū q̄ qui casti pseuerāt ⁊ ꝓgines: angelis dei efficiank equales.

De improba ventris importunitate. Capitulum. xlvij.

Nullus hō tā improbus exactor est q̄ vent qui q̄tidiana famis exactione te vrget cū ceterꝫ vicijs. ⁊ si int dū nascimur: interdū tn cū eis non morimur. Sed cū isto nascimur ⁊ cū isto morimur. Multꝫ creditorib relīq̄t me obnoxium pr̄ meꝰ: sz ab oib liberatꝰ suz. Vnꝰ tn superest a q̄ liberari nō possuz. i. vent. Venter p̄cepta nō audit. poscit. appellat. nō est tn molestꝰ creditor. quo dimittit si modo dederis ei qd debes nō qd potes. Quosdā prescienꝰ deꝰ peccare posse in salutē flagellat eos in infirmitate corpis ne peccēt.

vt eis vtilius sit frāgi langoribꝫ ad salutē quā remanere incolumes ad dānationez. est pniciosa sanitas q̄ ad inobedientiā ducit. est ⁊ salubrꝫ infirmitas: q̄ p diuinā correptionē mentē a duricia frāgit ⁊ hūiliat.

Quō dyabolus sagaciter ⁊ multiformiter inter nos tentat Ca. xlviij.

DIabolus qn̄ decipe quēcꝫ tēt. p̄ o us naturā vniuscuiuscꝫ intelligit: ⁊ inde se applicat vn̄ aptū hoīem ad peccā dū aspicit. Blandiby ⁊ leniby mentibus luxuriā aut vanā gl̄iam ꝓponit: asperis ꝓ mentiby irā supbiā vel crudelitatē. aduersari⁹ nr̄ cuz ab exteriori sensualitate se videt exclusuz: interiora collectꝫ viribus aggredit ⁊ ingredit: sz spūalis hō q̄ oīa iudicat: ei⁹ astutias nō ig̃rat. rep̄mit qō pōt qō nō p̄t tolerat: qz ⁊ si latratū canis sustinet: morsuz nō timet. Mordet cū ad ꝓsensuz ꝑtrahit. latrat cū suggerit ⁊ tūc nō vulnerat sz coronat. qm̄ ⁊ si resistentez fatigat nō obligat nisi cōsentientē.

De oīone ⁊ modo orādi. Ca. xlix.

ORatio est mētis deuotio. i. ꝓuersio in deū p piū ⁊ hūilez affectū. humilē et ꝓsciā infirmitatis ꝓprie. piū et ꝓsideratiōe diuine clemētie. nullo alio mō deus citius ad miscōiam flectit cꝫ si aīus deꝑcantis ad eū toto deuotiōis affectu cōuertat. nil ita deū cōplectit quēadmodu z purus mentꝫ affect⁹. Idcirco cū orare voluerꝫ: solus solitudinē cordis tui ingredere et collecto spū tuo mente integra ⁊ vacua curis oīonis domū intra et stās corā deo ad vnūqōlibet de altaribꝫ oīonis instantia celos penetra. ⁊ pn̄tat⁹ corā celestiū choris in ipoꝫ pn̄tia miserias et calamitates q̄s pater⁹ miserādus deplora. pdetuā necessitatē. posce eoꝫ pietatē ⁊ ego ꝓfido i eo q̄ dixit. petite ⁊ accipietꝫ. qm̄ si pseueraueris pulsans. nō exibis inde vacuus. sic ora cū orauerꝫ: q̄si sis assumpt⁹ ⁊ pn̄tat⁹ aī faciē maiestatis in excelso throno. vbi milia miliū ministrant ei. ⁊ decies cētena milia astitūt ei. Tūc veracit orat⁹ qū altūde nō cogitat⁹. Sine intermissiōe orare debem⁹ nā sicut nullū est mōmētū. quo hō nō fruatur: aut vtak dei pietate ⁊ misericordia. sic nō debet esse momentū: quo eū pn̄tem nō habeat in memoria. Felix aīa que oīmes vagatiōes mentis in vnū studet colligere: et in illo vere felicitatis fonte desiderū figere Quādo orat⁹ spiritūsanctū ad nos vocat⁹. oratio cordis est: nō labioꝫ neqꝫ em̄ ꝓba deꝑcantis de⁹ intendit. sz orantꝫ cor aspicit. vis ꝓtutes tuas augere: pdere noli qō manifestādo potes amittere tacendo custo di. q̄busdā em̄ cōcessum est em̄ bn̄ agere ⁊ fructū boni opis nō hz̄e: qz ipsi sibi auferūt p studiū hūane iactantie. Sic glacies calore dissoluit ita virtus ore laudantis.

Tumultus carnaliū cogitationū impedit orantem. Capitl'm. l.

CUm ad cor meū redire volo: desiderioꝫ carnaliū turbe tumultusqꝫ vitioꝫ tēptationiby suis cogitationē meā dissipāt. ⁊ intētionē cordis in oīone pturbāt. ⁊ dū ꝓuerti ad deū post ppetrata vitia studeo. ⁊ ꝓtra hec cadē vitia. q̄ ppetraui illuz exorare conor: occurrūt cordi fantasmata peccatoꝫ. q̄ feci. ⁊ mentis mee acie reuerberāt. cōfundūt aīm et vocē deꝑcatiōis mee p̄mūt. Ita mala q̄ feci cogitatiōi mee suis imaginiby impssa i ipsa mea oīone me ꝓturbant. Cetez q̄nto grauiore tumultu cogitationū carnaliū p̄mor tāto ardētius oīoni insistere debeo ⁊ q̄nto peccatorū meorū fantasmata in oīone plerūqꝫ patior. necesse est vt intētio cordis mei. quo durius repellit valenti⁹ insistat oīoni. q̄ten⁹ cogitatōis illicite tumultū superatqꝫ ad pias aures dn̄i nimietate sue importunitatꝫ tādiu irrūpat. donec cogitationes malas manu sctī desiderij ab oculis cordis abigat. Hec est ꝓa trāq̄llitas: cū tota mēs in seipa colligit ⁊ in vno eternitatꝫ desiderio īmobilit figit Dz pin de fluctuatiōes cordis restrigere. ⁊ ad vni⁹ veri gaudij desiderū cogitationū. ⁊ affectionū motus colligere.

De vicijs lingue. Capitulū. li.

MUltū loq̄ stulticia est: qm̄ in multi loq̄o pcrm̄ deesse nō pōt. lingua dī qz lingit. lingit adulādo. mordet detrahēdo. occidit mētiēdo. ligat ⁊ ligari nō pōt. labilis est. ⁊ teneri nō pōt. sz labit. et fallit. labit vt anguilla. penetrat vrsa

gitta. tollit amicos. multiplicat inimicos. mouet rixas. seminat discordias. Vno ictu multos percutit ⁊ interficit blanda est ⁊ subdola. lata ⁊ parata ad exhauriēda bona: et miscēda mala. Btūs q̄ custodit liguā suā. qz mors ⁊ vita ē in ptate ligue. Qui linguaz suā ⁊ vētē suū ꝓtineri nō pōt. monachus nō est. Cui⁹ pcm q̄scq̄ sequit necesse est q̄ ei⁹ penā sequat. Vniuscuiuscq̄ casus tāto maior⁷ est crimis. q̄nto pus cq̄ caderet maioris erat ꝓtut⁷. Per que peccasti. p hec et torqberis. secut⁹ es carnē. flagellaberis in carne. Crimē nō est in rebus. sed ī vsu agētis. Sepe prolixa lectio longitudinis causa memoriā legentis obnubilat.

De cantu et iuramento. et quare deus nō semper exaudit petitionez orantis. Capitulū. liij.

SUnt q̄dā voce dissoluti q̄ voc⁷ sue modulatiōe gl'iant. nec tm gaudēt de dono gre. sz etiā alios spnūt. tumētes elatiōe. aliud cātant q̄q̄ libri habeāt rāta ē leuitas voc⁷. fortitū ⁊ mēt⁷. cātāt vt placeāt ꝓplo mag⁷ q̄q̄ deo. Si sic cātas. vt ab alīs laudē q̄ras vocē tuā vēdis. et fac⁷ eā nō tuā sz suā Habes in ptate vocē tuā. habebo aīm. frāgis vocē. frange ⁊ volūtatē. seruias cōsonantiā vocū. serua ⁊ cōcordiā morū. vt p exemplū ꝓcordes. primo. p volūtatē deo. p obediētiā mgro. Caue ne sic delectar⁷ altitudine voc⁷ delecter⁷ elatione mētis. Nec diuiti obsunt opes. si eis bñ vtat. nec pauperē egestas cōmēdabilez facit. si inter inopiā sordes peti nō caueat. Quacūq̄ arte ꝓbor q̄s iurat: deus q̄ conscientie testis est ita hoc accipit. sic ille. cui ḣ iurat intelligit. q̄ ꝓo duplicit iurat. duplicit reus fit. qz ⁊ nomē dñi ī vanū assumit. ⁊ primū dolo rapit. Semp hic de⁹ puniri tolerat q̄s ad salutē ꝓpetuā parat. Iocūditas cordis ē vita hois. cor prauū dabit tristiciā. Qis boni ꝓpedimētū est tristicia. būilitas nec ipa irascit. nec alios irasci permittit: būilitas est si q̄ peccauerit ī te frater tu⁹. antecq̄ illū peccasse peniteat dimiseris illi. Vnusq̄scq̄ talē indulgētiā accepturⁿ est a deo. q̄lem ipe dederit primo suo in se peccāti. Frustra deū ꝓpiciari sibi querit. q̄ cito placari proximo negligit In tua infirmitate nō te despicias. sed ora deū. ⁊ curabit te. Sepe multos deus nō exaudit ad volūtatē. vt exaudiat ad salutē. Duobus modis oro impedit ne impetrare q̄s valeat postulata. ḣ est si aut mala q̄scq̄ cōmittit. aut si deliq̄ntib⁹ obita nō dimittit.

De vera confessione et vera penitentia. Capitulum. liij.

VEra confessio ⁊ vera penitētia est. q̄ sic penitet hoiem peccasse. vt crimen nō repetat. Nihil peius est q̄q̄ culpā cognoscere nec deflere. Si videt⁷ alī q̄ ꝓsecutorē tuuz nimis sententē: scito q̄a ab antecessore suo demōe expugnet. Qis hō. qui aliū in corpore ꝓsequit. prius ipse in corde ꝓsecutionē sustinere cognoscitur.

De pfectione būilitatis. Ca. liiij

SI per tria sedet būilitatis pfectio: vt attēdat homo q̄d fuit ante ortum. q̄d est ab ortu vsq̄ ad occasuz. q̄d erit post hāc vitaz. Vnde em supbiat hō. rememorās q̄ fuit vile semen. et sanguis coagulatus in vtero. postmoduz in deserto huius vite miseriis expositus. ⁊ peccato. tandē cinis ⁊ esca vermiū futurus ī tumulo. Quid supbis homo cui⁹ conceptio culpa. nasci pena. labor vita. necesse mori quādo vel quomodo vel vbi nescire.

De cordis instabilitate. Ca. lv.

SOlus solitudinē cordis mei ingrediar. et cū corde meo paulisper confabulabor. ab ipso q̄rens de ipo. et de ipis. que circa ipm sunt. Cor meuz. cor prauū. vanū et magnū. omni volubilitate volubilib⁹. de vno in aliud vago incessu transit. querens requiē vbi non est. In omnibus em. que videtur. requiem quesiui. et veram requiē in eis inuenire non potui. deinde rediens ad me. cōsistere in meipo nō possum. quoniā mēs mea valde leuis. multūq̄ instabilis. vaga ⁊ profuga. vbiq̄ se variat. vndiq̄ fluctuat quia vult et nō vult. consilia mutat. volūtates alternat. sicīs folio q̄d a vēto mouet. ⁊ circūfert. In de est q̄ cogitatiōes mee vane ⁊ iportune me trahūt ⁊ ducūt. mō ad foꝝ. mō ad litigia altercātiū. nūc ad cōuiuia pinguiū. nūc ad īmunda libidinū. mō sordida dele

tratiõe. modo ꝓcupiscẽtie titillatio: ne caro inflãmat. necnõ feda cogitatiõe animus sordidat. ⁊ cũ ꝓfusiõis mee caliginẽ declinare volo. ⁊ nõ valeo. sic sic dũ me diligẽt inspicio tolerare meipm nõ possuz Hõ est em̃ hora diei nec momẽtũ tpis. q̃ creatorẽ meũ in aliq̃ modo nõ offendã. Vitã meã cũ diligent exploro q̃tidiana ꝓfessione. cõfiteri nõ possuz pessima vitioꝝ germina q̃ in me q̃tidie repululãt. Ecce audiuisti pat abhoiationes meas malas ⁊ pessimas. et adhuc scias multo peiora ⁊ iniq̃ora in angulis cordis mei latere. q̃ ad lucẽ vere cõfessiõis venire erubesco. Verũtã si dei cõsiliũ habes. cõsule quid agendum est.

Responsio ad remediũ instabilitatis inquiete mentis. Cap̃. lvi.

CUm p̃ prauas ineptasq̃ cogitationes vaga mẽte discurris. deceptoribus spiritib̃ tẽtandi aditu z in te paras. ⁊ ita te a deo sepas q̃m̃ puerse cogitatiões sepant a deo. ⁊ spũsanct' disciplinẽ effugiet fictũ. ⁊ auferet se a cogitatiõib̃ q̃ sũt sine intellectu. Mens ꝓ instabilis ⁊ inquieta dũ semp nitit cõprehendere. qõ appetit desideriis suis circũagitata nunq̃ requescit. Idcirco in vno eternitat' desiderio ĩmobilit' dz figi. Pctã autẽ tua ꝓfiteri nõ erubescas. q̃m oia in ꝓfessiõe lauant. et nullũ pctm̃ dimittit nisi ꝑ ꝓfiteat Prosequere igit. ⁊ si ad pfectã sanitatẽ puenire desideras. q̃quid ꝓscie stomachũ grauat totum vomitu pure ꝓfessiõis euomere ne differas. Virus em̃ vitioꝝ nisi festinanter eiciat. ꝑ interiora corrũpit. deinde ad exteriora ebulliẽs totuz corpus occupat et maculat.

Cogitatiões et affectiões in vnũ cõueniũt vt mentẽ decipiãt. ca. lvii.

QUoniã egyptiũ tuũ nõ abhomiaris. sed foues et instruis: manifestabo tibi nõ solũ pctã actionũ. verũ etiã cogitationũ. Audi ergo miseriã meã. Sepe veniũt ad mentẽ meã cogitationes innũere ⁊ surgũt affectiões multe. ⁊ sollicitãt me de cura corpis. et suggerunt multa de vsib̃ necessitat'. Cõueniũt ibi ad ꝓsulendũ. veracit' aũt ad decipiendũ: et cõgregant cõsiliarij multi. et cõciliatores vani. immo deceptores veri Cõgregant aũt q̃sti in vnũ cõsiliũ. ⁊ q̃sti ad querendũ ꝓsiliũ bonũ. ⁊ dant in cõmune cõsilia multa. sz inutilia ⁊ vana: qz ꝓsiliũ vanitatis est. ⁊ totũ corũ cõsiliũ de vanitate est. Suadẽt mihi sanguinẽ minuere. vt possim pausare. ⁊ lautiores cibos sumere: remanere de vigiliis: vt sat' possim dormire. Consulũt corpus recreare ne deficiat. carnẽ fouere. ne tabescat: abstinẽtiã aliq̃ntulũ relaxare. quieti parũper ĩdulgere. ⁊ in hũc modũ agit de cura corpis. Cura supflua. et de vanitate ventilat questio vana. ⁊ sup hmõi inutili negocio ꝓsumit sepe vna hora.

Hic ostendit cogitationibus et affectionibus malis esse resistendũ Capitulum. lviij.

QUi carnis sue desideriis nõ resistit q̃ mot' cordis sui custodire negligit. ita tãdez prauaꝝ ꝓsuetudine alligat vt postmodũ volẽs eis resistere nõ possit. Propterea q̃tiẽs hmõi ꝓsiliariis improbos ⁊ iniq̃s in vnũ ꝓuenire sent'. nõ eis cõsentias. sz illico excute te: nũc ad oõnẽ: mõ ad opationẽ. sepe aũt ad meditationẽ. nec ꝑ̃ cesses ꝓ̃ec illi euanescãt Intuere quõ tps stetit ĩ cruce: cõsidera quõ mozier': vel vbi vt q̃ statue te añ terrificũ tribunal tremẽdi iudic'. descẽde vsq̃ ad infernũ inferiorẽ: ⁊ ibi cerne quõ aĩe ꝑ pctis suis puniũtur. Talis eteni cogitatio probatissimuz remediũ est cõtra turpes cogitationes.

Voluptates siue consolationes sunt anime desolationes. Cap̃. lix.

QUoniã ꝓba delictoꝝ meoꝝ audire nõ dedignar', sed patient' auscultas fateri oportet q̃ adhuc fatendũ est. Cũ suprad̃ict' cõsiliariis iniquis et iniqua cõsulentib̃ acquiesco. ⁊ eorũ ꝓsilia libẽter recipio. adsunt subito cogitatõnes praue. assurgũt affectiões puerse: et multũ sollicite: sed parũ discrete. q̃ modo carnem meã delicatissime foueant q̃ quãtumcũq̃ suauissime nutriat' semp caro est. Offerũt mihi infirmitoriũ. sz q̃m̃ turpe est illo diu manere. equitãdi occasionẽ querũt ⁊ inueniũt nec mora eq̃parant. vasa vinaria implent. hospitia eligunt; et que sunt necessaria in via. ligant ⁊ parant. Vocor ⁊ voca

tus venio. Iniungit mihi obedientia illa et illa. ego ꝓo metuēs ex meo desiderio vilescere. recuso ore. qd̄ cordis desiderio acquiesco. tū coactus. ⁊ iō letus ascēdo ⁊ iter arripio. Proh dolor religio relinquit. ⁊ silentiū rūpit. hincinde volant ꝓba vana ⁊ inutilia. ⁊ forsitan detractoria. Sic sic cōfabulando sepe cōsumit dies integra. venio ad hospitiū. assedeo ad mensam. apponit panis albus. ⁊ vinū bonū. piscis ⁊ caseus oua ⁊ cetera. Interea recurrit animꝰ meꝰ ad fratres q̄ sunt in cōuētu. ⁊ graue est mihi vt dissimiliter ab eis reficiar. et epuler splēdide. illis aride reficiētib⁹. et remordet me conscia mea. si pro faba piscē. si pro cepe caseū. si pro mica pastillū ad refectionē sumā: si vinū bibā. ⁊ frēs aquā. Gula ꝓo expectatiōis impatiens inuitat et instigat vt comedaz ⁊ bibam. dicit enim non debes esse molestus ei q̄ te charitate suscepit. sed ad nutū illius te per oīnia oportet habere et monitis illius libenter obedire. ⁊ impēsa beneficia cū gratiarūactiōe ꝓcipere. quoniā nihil respuendū est: qd̄ cum charitate offert. Charitatis est: vt qd̄ ille tibi apponit cū ipo pariter de eodē assimas. ne scādalizet: si viderit te aliud ꝗ se comedere. Ita ergo fac: vt ꝓuenit. Cōmunica ⁊ participa cū hospite sicut scriptū est Comedētes ⁊ bibentes q̄ apud illos sunt. Ego ꝓo his ꝓsuasionibus victus cōmunico. ⁊ participo cum hospite pro hospite. et quoniā de alieno ministrat. ⁊ non de ꝓprio incipio mihi cē indulgētior. ⁊ manu largior. Prosequor causam ꝑ qua veni ad mensaz. nā comedo ⁊ bibo ꝓfuse sicut mos est. ⁊ multiplicant fercula et pocula. donec venit gratiarum. et cerebrū turbet: nec arguit superfluitas. quā excusat hospitalitas. Sic sic mei oblitus dū gule appetitū sequor obliuisci mox incipio. quid faciāt fratres in refectorio. ⁊ cadit a memoria faba. caulis: panis durus. et aque potus. Sicut fabula. sic est vita mea. Timeo etiā ne ego sic cōfabulādo. fabula efficiar. si nō in bonis operib⁹ inueniar. Dicite ergo mihi q̄d debeo facere. et quomō possim gulaz contēnere. ne tā parui pedelli seruus efficiar.

De pugna et victoria gule contra incautos. Cap. lx.

Gula semp est in pugna et in culpa siue manducēs. siue bibas. adest illa tecū pugnatura. si bene non pugnas. certe vinceris ab illa. q̄ cum multis pugnat. ⁊ a paucis expugnat. Tu ergo tāto vehemētius illā expugna. quāto manifestius illā esse expugnandā cognoscis. Et quoniā ad dei cognitionē peuenire nō potes. nisi ꝑ cognitionē tui. iterū atq̄ iteruz Discute teipm si forte aliq̄d ī te lateat qd̄ deo displiceat. Videre enim deū non potes nisi mūdo corde. nec fiet cor iocundū. nisi prius fiat mundū ab omni contagione.

De ficta confessione. Cap. lxi.

Multa habeo adhuc tibi dicere. sed confiteri erubesco. verūtamē qz aliter deū videre nō possum. aperiā tibi cor meū. Fateor qm̄ peccata mea recogitare neglexi. ⁊ iō multa obliuioni tradidi: cognita aūt nō oīnia cōfessus sum ꝓpter multitudinē. Que ꝓo ꝓfessus sum nō pure sum ꝓfessus ꝓpter turpitudinē. aut oīno celaui. q̄ autē siue bñ siue male sum cōfessus. nō digne flendo puniui ꝓpter vetustatē et inueteratā consuetudinē. Confessus sum cui non debui: et cui debui fateri celaui: et qd̄ peius est. de confessione inanē gloriā quesiui. Manifesta ꝓo peccata excusaui. cū de illis cōuicti fui vel qd̄ deterius est: defendi culpā meā pre rubore confusionis palliaui. Sic sic peccata semp accumulo et vitā meā quotidie corrigere dispono: semp aūt de die in diez differre: ⁊ dū hoc in futuro ꝓpono: fit vt illud futurū semp sit futurū. Dñe deus meus ꝗ dia ponaz cōsilia in ania mea. Que vtilitas in sanguīe meo: dū descēdo in corruptionē. Non est viciū cui aliquo mō nō seruiuerim. oīnia enim cōtendunt de me cuius potissimū esse videar. Veruntamē super oia vitia inuidia me persequit: pestis hec me torquet vbiq̄. Da ergo consilium quomodo illā effugere valeam.

De inuidia que interdū sub specie sanctitatis exercet iniurias suas Capit. lxij.

Tristius inuidia nihil est: que prostinus ipm auctorē torquet excruciis

atq; suū. Omnino igit fugienda est: ⁊ execranda invidia: quoniā in illa deus offendit: proximus ledit. animꝰ afligit. Invidia etēm semp torquet possessoris sui animū: ⁊ q̄uis semp ledere non possit: suū tn deseuit in primū. Sed cū mala sit ois invidia: pessima tn est huius mali species q̄ sub specie sanctitatis suas exercet iniurias. Sepe em qū seuit in proximū: et vitio irascundie: vel veneno ire fingit sibi cogitatio q̄ faciat illud zelo iusticie. Lesus nanq; q̄libet a proximo suo: nō iam eū facile respicer pōt simplici oculo. Displicet sibi q̄ quid ab illo fieri cōsiderat. Omni fere hora tacita apud se cogitatione. illū accusat. Surgūt cause quotidie innūere. q̄ illū cul pabilē ostendūt. occurrūt rōnes multe: q̄ illū reū. illū esse puniendū cōtuncūt. Crescit aūt eousq; malū: vt apud deuz esse credat se reū: nisi eū seuerius corripiat et de sua illū puersitate redarguat: loquit em apud se huiusmodi maligna cogitatio. Usq; quo illū talē tolero. cōsentire ei cōproboz: si euz nō corripio: ꝯsentiēs aūt deū offendo. Corripiā g eū: ne deum offendā. nihil em pro mea: sed p dei iniuria vlisceda rotā facio. immo sic illū sibi restituā. primū em corripere: ⁊ illū castigare: hoc nō est primo nocere. sed p desse velle. Sic sepe apud se loquitur. maligna cogitatio excecauit em eū malitia sua: ⁊ putat odiū suū amorē esse: et iniuria sua iusticiā exercere. Cōueniūt itaq; vndiq; huiusmodi male cogitationes ad mentē. et fingūt se ad obsequiū dei cōuenire. nō suū autē odiū velle exercere. Cōsidera g adhuc frequēter. cogita vehement. inuestiga diligent conscia tua. vt scias q̄d corrigere. seu etiā vnde debeas grās agere. Vald. n. vtile ⁊ p necessariū ē. vt scias q̄d desit tibi. q̄d cupis. ⁊ quid hīe optas.

De multiplici vaga. et varia cogitatione mentis: et cordis velocitate et alienatione. Cap. lxiij.

Facilius atomos mundi possem dinumerare. q̄ motus cordis mei Velocitas animaliū et volatiliuz meis motib equiparari nō pōt: cogitationes meas non est qui possit cōprehendere. Desideriorū meoq; non est modus. nūc illa nūc ista cogito et desidero. nec ista nec illa habere possum. Dum corpe vaco. cogitationibus p diuersa loca vagor. nulla hora. nullo tēporis momēto quiesco. sed in momēto. in ictu oculi p multa spacia locoruz discurrēs novas creaturas creo. et iterum eas deleo. vel alio atq; alio mō multipliciter vario. illud vel illud habere desidero. talis vl talis esse cupio. q̄si deus illud dare vel talē facere nesciert. aut nō potuerit.

Que cogitanda sunt. vt cor ab illicita cogitatione remoueatur. Capitulū. lxiiij.

O Custos cordis. q̄ modicū et cupidū cor habes: paruū est. et magna cupit. vt ad vnī milui refectionē sufficere posset. et totus mūdus ei nō sufficit. Solo corde p totū mundū vago motu discurris. sine pedib curris. sine manibus oparis. alas nō habes et volare non cessas. diuitias cōgregas ⁊ satiari non potes. epulas ad refectionē paras. ⁊ in de nō comedis. hec ⁊ alia cogitas. et falsuz ē q̄d cogitas. Audi quomō. vt decetero tibi caueas. forsitan cogitas modo de sole vl de aliquo tuo amico. aut de tempo. Si vnus est sol. falsus est iste quē tu cogitās fingis. quoniā ille certis locis ⁊ temp̄ibus cursuz suum pagit. istum ꝯo ibi ꝯstituis vbi vis Si vnus est ille amicus tuī falsus est iste quē cogitans fingis. quoniā ille vbi sit nescis. istum autē vbi vis fingis. Porro tesipm hoc esse loco sentis. ⁊ tamē figmento cogitatiōis vadis quo vis. ⁊ hoc verum nō est: quia ibi modo nō es. Qm ergo facta sunt hec. noli ammodo tpalia cogitare sed tacta cogitatū tuū in dño qui te fecit refecit. elegit ⁊ vocauit. iudicabit ⁊ saluabit O quanti hac hora cū eo loquunt. cunq; in semetipis amplectant. tu ꝯo in his delectaris. q pereunt ⁊ trāseunt. et tecū manere nō possunt. Considera quoniā mō multi moriunt: quibus si hec hora ad agendā penitentiā concederet. que tibi cōcessa est. quomō per altaria. ⁊ q̄ festinanter currerent. et ibi flexis genibus. vel certe toto corpore in terra prostrato. tādiu suspirarent. plorarēt ⁊ orarēt. donec plenissimā pcōrū veniā a deo cōsequi mererent. Tu ꝯo co-

medendo.bibēdo.iocando.ꝛ ridendo.tē/
pus ociose viuēdo perdis.qō tibi indulse
rat de⁹ ad acquirendā gratiā.ꝛ ad prome
rendā gloriā Cogita etiā quot sunt in in/
ferno.qui nūc cruciant sine spe venie ꝛ mi
sericordie Si amor dei te tenere nō potest.
saltē teneat ꝛ terreat timor iudicij. metus
gehenne laquei mortis. dolores inferni.
ignis vrens. ꝓmis corrodēs. sulfur fetēs.
flāma thartarea.ꝛ oia mala. Discute ad/
huc teipm. vt scias q̄d desit tibi ne in illa
discussione coram omnib⁹ cōfundaris. si in/
uenta fuerit in te iniquitas.

De multiplici volubilitate cogi tationum. Cap̄.lxv.

DIgne pensare.ꝛ sufficienter extima
re non valeo.q̄ sit illa tā multiplex
cogitationū mearū volubilitas:ꝛ
tam inquieta ꝛ infatigabilis velocitas q̄
per tā multa.tam varia.tā infinita discur
rere me facit. Nulla em̄ hora.ꝛ nullo tēpo
ris momēto quiescere possum. sed p infini
ta spacia locorū.ꝛ volumia tēporum mira
festinatiōe pertrāseo. Undiq̄ mihi patet
facilis transitus.agilis discursus:de sum/
mis ad ima.ꝛ de imis ad summa: de pri/
mis ad nouissima:de nouissimis ad ꝑma
Digne explicare nō possum.quot alterna/
tiōis modos momētaneis ꝑmutationib⁹
induo.ꝛ q̄ multiformiter me alternantiū
vicissitudinū motib⁹ variare consueui.ꝛ p
turbatiōib⁹ quotidie afficior. Modo me
in fiduciā erigo.modo in diffidentiam ca/
do. nūc per constantiā vigeo. nūc subita/
neo timore cōcutior:modo me turbat ira:
modo ingēs furor exagitat.nec illud adeo
mirū q̄ varijs qualitatib⁹.diuersis ꝑtur
bationib⁹.p singula momēta afficior. sed
illud supra modū stupendū est.qō sub eo/
dē pene momēto.sepe cōtrarijs affectiōib⁹
tangor.nūc odio.nūc amore ducor:modo
gaudio.mō merore detrahor.q̄ sepe inter
mira gratulatiōis mee tripudia supueni/
ens.subito q̄ emergēs tristicie cā me vehe
mēter cōcutit:ac deijcit.ꝛ omnē illā exultā
tis animi solennitatē subito ī merorē ver/
tit. Sepe diu multūq̄ dilectā.nimio post
modū odio ꝓsequor.et vehementē approb
batā atq̄ desideratā subito detestor. Sed
q̄s omniū meaꝝ affectionū q̄litates enar
raret.q̄s oēs variatiōes mee mentis expli
care sufficiat. Pene quot sūt diuersitates
rerū:tot sunt variatōes affectionū meaꝝ.

Quā bonū sit q̄ homo seipm co gnoscat. Cap̄.lxvi.

CUm inter oia aialia hūanū gen⁹.tū
dignior forma.tū dignior poten
tia dignior reptat. nulla scia melior
est illa.q̄ cognoscit hō seipm. Relinque q̄
cetera ꝛ teipm discute p te curre.ꝛ in te cōsi
ste.a te incipiat cogitatio tua ꝛ in te finiat
ne frustra in alia extēdar ꝛ te neglecto. Pre
ter salutē tuā nihil cogites:qm̄ in acq̄siti/
one salutis tue nemo est tibi germanior:ne/
mo ꝓpinquior teipso. Si ꝓ aliq̄d cogitatiōi
tue se offerat:qō nō quoq̄ mō ad tuipius
salutē ꝑtineat:illico respue ꝛ expue vt te ꝓ
possis inspicere.ꝛ de cognitione tui venire
ad cognitionē dei. Agnoscere se dz hō ad
q̄ bona sit naturaliter ꝓmptior:vel ad q̄ ma
la ꝓclinior:q̄b⁹ studijs debeat vehemēter
insistere. cōtra q̄ mala debeat instāter vi/
gilare.q̄b⁹ exercitijs valeat meliⁿ ꝓmoue
ri.q̄b⁹ vitijs valeat faciliⁿ corrūpi.q̄b⁹ cul
pis subiaceat:vel q̄bus meritis emineat:ꝛ
q̄d pro his pene.vel ꝑmia expectare debeat
q̄ntuis q̄tidie ꝓficiat vel deficiat:cū quāta
animi industria satagat ꝑterita mala flere.
ꝑsentia declinare. futura ꝑuenire.cū q̄n
ta animi cōstantia studeat reparare bona
amissa:custodire ꝛ multiplicare possessa. O
q̄ necessaria discussio.ꝛ q̄ admirāda spe/
culatio.tot animi virtutes.tot eiⁿ exercitatio/
nes.tot eiⁿ studia vel merita p oculis hīe.ꝛ
huiuscemodi ꝓtēplatiōi diutius inherere.
Suspēde animū tuū ab inferiorū amore.
ne forte de sublimib⁹ cecidis.ꝛ de loco vo
luptatis a ꝓria cōscientia abstractⁿ et ille
ctus.post concupiscentias tuas eas.et va/
gus fias.et profugus sup terrā. Denicq̄ si
cupis implere dominicū preceptū.omni
custodia serua cor tuum.nescit em̄ quid de
spū angelico.q̄d de spū diuino sentire de/
beat.qui suū prius nō cogitat. nihil recte
existimat.qui seipsum ignorat. nescio quo/
mā sub pedibus suis omnis mundana glo
ria subiaceat.qui cognitiōis sue dignitatē
nō pēsat. O custos cordis si nōdū es ido

neus intrare ad teipm. quō ad illa intranda ꝟ donē eris: q̄ sunt intra vl sup teipm. Si nōdū dignꝰ es intrare tabnaculū primū. q̄ fronte p̄sumis ingredi tabnaculū secūdū. h̄ est in scta sctōꝝ. Si nondū moliri potes gressus altos. vt cū dño iesu. vl saltē cū moyse ascēdas ī montē excelsuz. q̄ presumptiōe paras volare ī celū. Prius redi ad te q̄ rimari p̄sumas q̄ sunt sup te. Prius sol ortus sui ꝛ finia irradiat. q̄ ad altiora cōscēdat. Primū g̃ est. vt redeas ad te ipm: intres ad cor tuū. discas extimare. teipm. ꝛ spm̄ tuū. Discute q̄d sis. q̄d fueris q̄d esse debuerꝭ. q̄d esse poterꝭ. quid fuerꝭ p naturā. q̄d mō sis p culpā. Quid eē debueris p industriā. q̄d adhuc esse possis p gratiā. Disce ex tuo spū cognoscere. q̄d debeas de alijs spiritib̄ extimare. Hec porta. hec scala. hic introitus. iste ascēsus. hac introit ad intima. hac eleuat ad sūma. Vides q̄ntum valeat hoī plena cognitio sui. ex hac siquidē proficit ad cognitionē oīm celestiū ꝛ terrestriū ꝛ infernorum.

Priuatus amor aufert verū iudicium. idcirco deo est committendum. Capitulum. lxvij.

SCire vellē qualis ipse sum. sed vix de meipo vera discernere possum. Amor nāq̄ p̄uatus. quē erga meipm habeo aufert mihi verū iudicium de meipo. Idcirco paz mihi credo de meipo vtpote homī mēdaci timens ne si meipm iudico mentiat iniq̄tas sibi. Iudicet g̃ me ille. cui oīa nuda sunt. ꝛ apta. quez fallere nō possum: qz sapia est. nec effugere. quia vbiq̄z est. nec corrūpere. qz iusticia est. Ille veniat ad me cuiꝰ delicie sunt esse cū filijs hoīm qui stat ad hostiū: ꝛ pulsat paratus introire: si ei appuero. Intret g̃ et sctificet sanctuariū: q̄m sanctꝰ est: ꝛ domū eiꝰ decz sctitudo. Extirpet vitia. ordinet cogitationes. sanet affectꝰ. mores cōponat: nullus ei in aliq̄ resistat vt sit in pace locꝰ eiꝰ. Utinā nullꝰ hoīm eēt mecū exteriꝰ. vt familiariꝰ loq̄ possez cū eo interiꝰ. Ipe em̄ ꝛ secretū q̄rit. ꝛ solitariū locū diligit. Fugiā ergo hominū solacia et colloquia: vt in secreto cordis mei deū hītatorē h̄re possim. Valde tū difficile est: ab exterioribꝰ ad interiora mentē reuocare: ꝛ ibi pmanere. Nec minus difficile est de visibilib̄ ad iuisibilia penetrare: ꝛ ī illis diutiꝰ ꝛsistere. Dura sūt hec ꝛ laboriosa. sz valde fructuosa. Assuescam igit sola intima cogitare: sola interiora diligere: ꝛ in illis pmanere: vt possim audire q̄d loquat in me dñs deꝰ meꝰ. Ecce adsum pyssime dñe tecū sum: intꝰ sum: q̄ diu fui in exterioribꝰ occupatꝰ. vocē tuā intra me audire nō potui: nūc āt reuersus ad me ingressus sum ad te: vt possim audire te: et tibi loq̄. Loq̄re g̃ misericordissime qz audit seruus tuꝰ. loquere: qz paratꝰ suz obedire. quicq̄d iusseris. pro posse meo libent. et deuotꝰ impleho. O ania mea rex angelorum venit ad nos. et hospitatus est nobiscū. Letemur g̃ de tanto hospite nr̄o. corde pfecto demꝰ ei gtiam. ꝛ honorē. q̄m dignatus est visitare seruos suos. Epulemur ꝛ iocūdemur cū eo in leticia. et exultatiōe. Delectemur de deo in eo. ꝛ nullus sit ei in aliq̄ molestus. ne in ira recedat a nob ꝛ inducat sup nos maledictionē pro bēdictione. Exhibeamꝰ ei oīme seruitiū charitatis rogātes. et depcantes. vt nobiscum manere dignet. Si ꝓ nō possumus psoluere ei totū. qd̄ debemꝰ. saltē nosmetipsos hūiliter ei subdamꝰ ad omnē voluntatem eiꝰ. Sit hec dies solēnis. in q̄ saluatorem nostrū in hospitio nr̄o leti suscepimꝰ. nullū membrū. nullū officiuz ab hoc gaudio excludat. Cōueniant ergo in vnū oēs cogitationes ꝛ affectiōes. die festuz celebrātes in oīni puritate ꝛ sanctitate. Nulla se alienа cogitatio interserat. q̄ huiꝰ solēnitatis gaudia pturbet. Oculi mei semp ad dñm p quē sum. viuo ꝛ sapio. nec cessent lachrymis pedes eiꝰ rigare. Audiāt et intelligāt aures. q̄d sit in nob qd̄ ei displiceat. vl qd̄ ei placeat. qd̄ damnet vel quod approbet. Delectet odoratus illo suauissimo odore dulcedinis eiꝰ. O dor eiꝰ odor vite eterne. odor totiꝰ suauitatis et iocunditatis. Repleat os meū laude. vt cantē gloriā tuā altissime domīe. Sit meditatio cordis mei in cōspectu tuo semp. vt te possim videre per fidē ꝛ cōtemplationē. donec merear videre facie ad faciē. clementissime pater nihil in nobis cesset a laude tua. Bēdic anima mea dño. et omnia que intra me sunt

nomini sancto eius. Benedic ⁊ dic. Gloria laus ⁊ honor tibi sit rex christe redemptor.

Hic probatur anima deo esse similis ⁊ ideo magis illi obligata. Cap.lxviij.

ANima mea si vis amari a deo: reforma in te imaginem suā: ⁊ amabit te. repara in te similitudinē suā: ⁊ desiderabit te. Consilio nancq; sancte trinitatis ad imaginem ⁊ similitudinē suam creauit te creator tuus: qō nulli ex creaturis donauit vt tanto eum ardētius diligeres quanto mirabilius ab eo te conditam intelligeres. Considera ergo nobilitatē tuā. quoniā sicut deus vbiq; est totus. omnia viuificans. omnia mouens ⁊ gubernās. ita tu in corpore tuo vbiq; tota es scōm modum tuū. illud viuificans mouens ⁊ gubernās. Et sicut deus est viuit ⁊ sapit. ita tu scōm modum tuū es: viuis ⁊ sapis. Et sicut in deo tres sunt psone. pater filius et spūssanctus. sic ⁊ tu habes tres vires. scilicet intellectum. memoriā ⁊ voluntatē. Et sicut ex patre generat filius. ⁊ ex vtroq; procedit spūssanctus. ita ex intellectu generat volūtas: ⁊ his ambobus procedit memoria. Et sicut deus est pater ⁊ deus est filius: et deus est spūssanctus. non tamen tres dii: sed vnus est deus ⁊ tres psone. ita anima est intellectus. aia voluntas. aia memoria non tamē tres anime. sz vna anima ⁊ tres vires. Ex quibus anime viribus quasi excellētioribus iubemur deū diligere: vt diligamus eum tota anima. tota mente. toto intellectu. tota voluntate ⁊ tota memoria. hoc est toto affectu sine defectu cū discretionis intuitu: nec solus sufficit de deo intellectus ad beatitudinē: nisi sit in amore et voluntas. imo hec duo non sufficiūt: nisi memoria addat. q̄ semp in mente intelligentis ⁊ volentis maneat de: vt sicut nullum potest esse momentū quo hō nō vtat vel fruatur dei bonitate ⁊ misericordia ita nullū sit momentuz quo eum pnitem non habeat in memoria.

Hic probatur aia esse tāte dignitatis vt habilis ⁊ ydonea sit esse pater ⁊ mater xpi. Cap.lxix.

INtellige dignitatem tuā nobilis creatura: qm nō solū insignita es dei imagine. verum etiā decorata similitudine. Sicut em̄ creator tuus qui te ad similitudinē suam creauit est charitas bonus ⁊ iustus. suauis ⁊ mitis. patiens ⁊ misericors: ⁊ cetera insignia q̄ de eo leguntur. ita tu creata es vt charitatē haberes. ⁊ esses mūda ⁊ sancta pulcra ⁊ decora. mitis ⁊ humilis. quas ꝓtutes quāto plᵗ in te habebis. tanto ꝓpinquior deo eris ⁊ maiorem tui conditoris geris similitudinez. Quid maius his tibi facere potuit. cū vt ad similitudinē suā te conderet factor tuus ⁊ eisdem ꝓtutum vestimentis te ornaret. quibus ipse ornatus est. Attende igit diligenter ꝓprie conditionis tue excellentiam. et venrande sancte trinitatis imaginem in teipsa cognosce honorem q̄ similitudis diuine: ad quā creata es. habere studeo nobilitatem morū. exercitio ꝓtutum. dignitate premioꝝ. vt quando apparebit qualis sit tunc similis ei apparere possis. Similis em̄ similē querit. ⁊ qualem te parauerit deo talis necesse est appareat tibi de. Si ergo naturalem pulcritudinez tuā in te reparaueris. cōcupiscet rex decorem tuū. qm̄ ipse est deus tuus: ipse amicus ⁊ spōsus: frater ⁊ filius. Ipse em̄ dixit. Quicunq; fecerit voluntatē patris mei q̄ in celis est: ipse meus frater ⁊ soror ⁊ mater est. Audi quō ꝓtus si sapientia patris filius est patris: ꝓbum patris. voluntas est patris. Volūtas hominis nihil aliud est q̄ q̄dam proles mentis. Si igitur eadem est voluntas tua: ⁊ voluntas patris: idē est filius tuus. ⁊ filius patris. Veritas sapientia. voluntas corde concipit: ⁊ ex corde generat. Si igitur idē vis ⁊ idem sapis qō pater. tu eūdem filiū habes: quē ⁊ pater. In te est vtq; sis pat. an mater. an pori: vtrūq; vtrūq; aūt es ⁊ pater ⁊ mater. non tuo merito sed dei dono. Potes eum nanq; gignere i corde tuo ⁊ in corde alieno. Potes eum concipere a corde tuo et ore alieno. intellectu gignit. consensu concipit. affectu nascitur effectu nutrit. Quando ꝓtatem intelligis vel aliū intelligere facis. christum gignis nosti voluntatem xpi. consenti ei ⁊ concepisti. Quando gignis es pater. quādo cō

cipis es mater. Amãdo parturis ⁊ nutris sic sic in potestate cuiusq; relinquit vtrum nam tante prolis mat efficiatur. Maledicta g̃ sterilis que non parit: que talem filium p voto habere potuit. Similiter maledictus qui non gignit. Nisi quia nõ cõ in nostra potestate consistit fitatem intelligere ⁊ veritati ꝓsentire. Non em̃ veritatem semp intelligo: cum volo. Intellecte aũt semp cõsentio si voluero. Velle tamẽ nõ possuz nisi gratia dei fuerit mecũ. Nulla est em̃ humana industria sine dei gr̃a. Exquo primus homo peccauit. nature bonum pdidim⁹. pariter ⁊ arbitrij vigorez sed non electionẽ. ne nõ esset nostꝫ. vt emẽdaremus peccatũ In nobis nanq; manet ad querendam salutẽ arbitrij voluntas. i. rationalis voluntas sed admonẽte prius deo: ⁊ inuitante ad salutẽ: est vt vel eligamus vel sequamur. Potestaꝫ nostre est diuine inspirationi acquiescere ⁊ que ad salutem nostrã ptinent eligere ⁊ sequi. Diuini ꝓ muneris est: vt possim⁹ adipisci: qõ sequendo cupimus cõsequi. Nostre potestatis est ⁊ ignauie vt labamur. Felix hõ q̃ sic ambulat sapienter nec cadat. aut si ceciderit vt statim resurgat. Feliciozꝓ est: q̃ nunq; cecidit. Felicissim⁹ aũt est qui iam cum deo regnat.

Hic ostenditur aia sancta semp ad recipiendũ in se deũ esse parata. Cap̃.lxx.

Felix homo est: cui p̃sto est. cum voluerit habere deum. O quanta est dignitas hominis. filiũ habere deum: ⁊ quanta est humilitas omnipotentis: habere hominẽ patrẽ. ⁊ quanta est nobilitas anime xp̃m ipsum habere spõsum. Sãcta ergo anima ⁊ veri sponsi amica ad dilecti sui aduentum summo cum desiderio semp debet inhiare: ⁊ parata atq; expedita esse: vt pulsantem amicũ absq; vila dilationis iniuria possit suscipere: ⁊ vocanti cum omni alacritate occurrere. ne subito ⁊ inopinate aduenienſ. minus promptam ⁊ minus ornatam inueniat: vel diu exclusus diuturne prestolationis vllam molestiam sustineat. Aliud autem est cum ipso ĩtrare. atq; aliud est ad ipm exire. Ibi aia ad seipam reuertitur: ⁊ cũ dilecto suo vsq; ad intima cordis sui penetralia ingredit. Hic extra semetipsam ducitur. ⁊ ad sublimia contemplanda subleuat. Quid nãq; est eius introire. nisi se totam in semetipsaz colligere: quid ꝓ est eius exire. nisi seipaz extra semetipsam totam extendere. Nihilitaq; aliud est animã cũ dilecto suo in cubiculum ingredi: ⁊ solam cum solo morari. dulcedineq; eius perfrui. nisi exteriozuz omniũ obliuisci. ⁊ in eius dilectione sũme ⁊ intime delectari. Se solam cum dilecto videt: quãdo exteriozꝫ omniũ oblita exp̃ria consideratiõe in dilecti sui dilectionẽ desiderium suũ purgat. ⁊ ex his que in intimis suis considerat animũ suũ in huius modi affectũ inflammat. ⁊ tam ex bonozũ q̃ ex malozum suozꝫ consideratiõe in gratiarumactione assurgit. ⁊ hic pro indulta venia intime deuotionis victimas psoluit Vsq; in intimũ dilectus perducitur et in optimo collocatur. quando ex intimo affectu supomnia diligitur. Cogita quid sit: qõ in vita tua ardentius dilexisti. anxius concupisti: qõ te iocundius afficiebat. certisq; omnib⁹ profundius delectabat. Considera ergo si eandem affectionis violentiam. delectationisq; abundantiam sentis. quãdo in summi dilectozis desiderũ inardescis. quando in eius dilectione requiescis. Cui dubium vt q̃ intimũ illum affectionis tue sinuz necdum teneat. si intime dilectionis aculeus animaz tuam minus penetrat. tepidi⁹ exagitat q̃ in alienis affectionib⁹ aliquãdo penetrare vel exagitare solebat. Sed si tantam prozsus vel forte validiozẽ dilectionis violentiam in intimis tuis circa diuina psperis. q̃ alias nunq; expertus fueris. vide adhuc si forte aliud aliquid sit. in quo delectari vel consolari possis. Certe q̃ diu possumus ex alienа qualicunq; re cõsolationẽ vel iocunditatem concipere. nondum audeo dicere dilectum nostrum intimũ ardentissimi amoris sinum tenere. Satage ergo. festina trahere euz adhuc o beata anima. quis em̃ neget illud intimũ ad cordis humani penetrale tales recessus habere seu etiam obtinere posse. in quib⁹ summi ⁊ singlar̃ amoris violentia. cum aliquid per affectum in

fixerit. alienā omnino delectatione auelli non possit. Certe si alienam aliquam consolationem queris vel recipis. deum tuum quis fortasse summe. nondum singularitē diligis. Nondum ergo in intimū pducit nōdum in intimo collocatur. Si ergo nō satagis introducere eū ad intima tua: quomodo te credam velle: vel posse sequi eum ad sublimia sua. Certum ergo signum tibi sit anima quecunq es: qd dilectum tuum minus diligis: vel ab illo minus diligeris si ad theoricos illos excessus nondum vocaris. vel vocantem sequi nondum merueris. Quomō eīm pfecte diligis vel diligeris. si in summoꝝ desiderio ad supna non raperis ꝛ ad theoricos illos conatus mentis alienatione non transis. Vis nosse qꝛ sublimitas diuinaꝝ reuelationū sit manifestum diuine dilectionis indicium. Iam nō dicā inquit vos seruos sed amicos: qꝛ omnia que audiui a patre meo nota feci vobis. Satage ergo deum tuū intime ꝛ summe diligere: ꝛ omni hora in diuine contēplationis gaudium summo cū desiderio anhelare. Collige teipsam ad temetipsam totam. ꝛ in solo diuinitatis desiderio requiesce.

Anima precipit erigere se ad sublimia cōtemplanda. Cap. lxxi.

DEbet nanq anima perfecta ꝛ assidue summoꝝ contemplationi dedita omni hora peregrinatiōis sue terminum ꝛ ergastuli huius egressum. cum summo desiderio expectare: ꝛ ad illud diuine contemplationis spectaculum: quod i futura vita speramus. animū suū cōponere suspendere: ꝛ in eiusmodi expectatōe vehementi desiderio anhelare: vt qd interim videt p speculum in enigmate: mereat videre facie ad faciem. Accesse est itaq ad cor altum ascendere ꝛ mentis excessu p dñicam reuelationem addiscere quid sit illud: ad qd studere vel spectare oportet: ꝛ ad qualem sublimitatē habeat animū suū cōponere ꝛ assuescere. nam si semel ad illā luciferam euangelice sublimitatis gloriam admissus fuerit. ꝛ ad illud diuinoꝝ luminum spectaculum intrare meruerit. cū intimis desideriis. cū pfundis suspiriis cū inenarrabilibus gemitibus eum qui eiusmodi est puramus insistere: cū assidua recordatione cū iocunda admiratione. inspectam claritatem credimus eū retractare: mēte q̄ reuoluere. Illā desiderando. illam suspirando. illam contemplādo. donec tandem aliquā in eandem imaginē transformet a claritate in claritatem tanq̄ a dñi spū. Verūtamen cū ab illo sublimitatis statu ad nosmetipsos redimus. illa que prius sup nosmetipsos vidimus in ea veritate vel claritate qua prius prosperimus ad nostram memoriam omnino reuocare nō possumus. Et cū inde aliquid in memoria teneamus: ꝛ quasi p mediū velum: ꝛ velut i medio nebule videamus. nec modū quidem videndi nec qualitatē visionis cōprehendere vel recordari sufficimus ꝛ mirū immodum reminiscentes nō reminiscimur. ꝛ nō remiscētes remiscimur: dū videtes nō preuidemus ꝛ aspicientes nō pspicimus. ꝛ videtes nō penetramus donec ire q̄ meditatōe assurgamus i ꝓtēplationē. ꝓtēplatōe in admirationē. admiratōe in mētis eleuationē. Per veritatis contemplationē eruditur homo ad iusticiam. consumat ad gloriā. Gratia contēplationis cor ab omni mūdano amore non solū emundat sed sanctificat. ꝛ animū ad celestiū amorē inflāmat. Qui diuina inspiratione ꝛ reuelatiōe ad contēplationis grām promouet. quasdā arras future illius plenitudinis accipit: vbi sempiterne cōtemplationi inherebit. Qui ꝓ contemplationi vitat: vult vacare. necesse est vt discat requiescere nō solū ab opibus malis. sz etiā a cogitatiōibus superuacuis. Multi siquidē: ꝛ si sciant vacare corpe. mime tū valent vacare corde nesciētes facere sabbatum ex sabbato: ꝛ ideo non valent implere qd dicit i psalmo. Vacate ꝛ videte quia ego sum deus. Vacantes siquidem corpe sed vagantes vbiq̄ corde nequaq̄ merentur videre q̄ dulcis est dñs ꝛ q̄ bonus israel deus his qui recto sunt corde. Inde est q̄ hostes derident sabbata eoꝝ. i. ipsa sue vacatiōis ocia q̄ cogitatiōes iutiles ꝓtrahūt ꝛ p deuia q̄q̄ vago icessu sine respectu quētionis passim huc ꝛ illuc vagant. Animus eoꝝ in diuersa rapit ꝛ nūc in hāc ꝓtē nūc i illā discurrēdo mira agilitate i ꝓria agit.

Sic sic q̃diu sub egenis huius mũdi elemẽtis viuim⁹ desideria nr̃a vltra gaudia extendim⁹: qz infinite plura sunt q̃ ꝓcupiscimus q̃ q̃ in hac vita appẽdere possum⁹. Bt̃a aũt illa supnoꝝ spirituũ mĩtitudo desideria sua vltra gaudioꝝ suoꝝ non extendit plenitudinẽ q̃ felicitatis sue infinitatem vel ĩmensitatem ꝓprehendere oĩno non sufficit. Est aũt illoꝝ gaudiũ non solũ de cõtẽplatõe creatoris sz etiã in cõtemplãdis eius creaturis. Dũ em̃ deũ in oĩbꝫ suis opibꝫ mirabilem inueniũt. quid miꝝ si vbiq̃ mirãdo venerant: venerãdo mirant magnalia ei⁹ quẽ diligũt. Inuenient itaq̃ nõ solũ in creaturis incorpeis: sz etiã in creaturis corpeis vñ mirant. vnde creatorẽ eoꝝ digne venerant. Hec oĩa iugiter mirant z ꝓtemplant. contemplãtes mirant. mirantes letant. letant de diuina ꝓtẽplatõe. ꝓgratulant de mutua visione. mirãt i rep̃ corpaliũ speculatõe. Discam⁹ z nos ꝓtẽplãtes mirari z mirãtes ꝓtẽplari. quõ illi⁹ supne bĩtudinis ciues: oĩa q̃ sub ipis sunt indesinent aspiciũt: oĩmq̃ q̃ ab alto vidẽt rõnẽ z ordinem ꝓpẽdunt quõ de mutua societate insolubiliq̃ charitate in infinitũ gaudeãt: quõ in illã diuĩe claritatis visionẽ insatiabilit̃ ĩardescãt. Nihil est iocũdius: nihil vtili⁹ gr̃a ꝓtemplationis. Quãto ampli⁹ in celestiũ contemplatione delectaris: z delectãdo admiraris tanto libentius immoraris. tanto diligẽtius perscrutaris. profundiusq̃ illumina ris. semper in illis inuenies quod mireris z vnde delectẽris. Nusquam est copiosior materia admirãdi z nusq̃ vtilior cã delectandi. In his g̃ sp̃ sit tua admiratio z delectatio: nec necesse erit alia p̃ alijs querere. z p̃ vanaz huc illucq̃ cogitationũ euagationem discurrere Deũ nanq̃ cognoscere plenitudo est scie. Plenitudo autẽ hui⁹ scie plenitudo est gl̃rie. cõsummatio gratie. ꝑpetuitas vite. Ad hui⁹ ꝓo scie plenitudinem opus est poti⁹ intima ꝓpũctõe q̃ profunda iuestigatõe. suspiriis q̃ argumẽtis: crebris lamẽtationibꝫ q̃ copiosis argumẽtationibꝫ. lachrymis q̃ sentẽtijs. orõne q̃ lectione: gratia lachrymaꝝ q̃ scientia lr̃arum: celestium potius contemplatione q̃ terrestriũ occupatione.

Diui bernardi abbatis Homelie sup euangelio: Missus est.

Prologus.

Scribere me aliquid deuotio inbet z prohibet occupatio. Verũ tamen quia prepediente corpali molestia fratrũ ad presens non valeo sequi conuentũ id tantiliũ ocij qõ vel mihi de somno fraudans in noctibus intercipere sinor: non sinã ociosuz. Libet ergo temptare id potissimũ aggredi: qõ sepe animũ pulsauit: loqui videlicz aliquid in laudibꝫ ꝗginis matris sup illa lectione euangelica: in qua luca referente dominice annũciatiõis continet̃ hystoria Ad qõ sane opus esse facien dũ. z si nulla fratrum quoꝝ me ꝓfectibꝫ deseruire necesse est: vel necessitas vrgeat vl̃ vtilitas moueat. dum tamẽ ex hoc nõ impediar: q̃ ad quecq̃ necessaria minus paratus inueniar non arbitror eos debere grauari. si ꝓprie satisfactio deuotioni.

Lectio sancti euãgelij scõm lucã.

In illo tempe. missus est angel⁹ gabriel a deo ĩ ciuitatem galilee: cui nomen nazareth ad ꝗginẽ desponsatam viro cui nomẽ erat ioseph de domo dauid: z nomen ꝗginis maria. Et reliq̃.

Homelia Prima.

Quid sibi vult euangelista tot propria nomina rep̃ in hoc loco tã signanter exprimere. Credo q̃ noluit nos negligenter audire: qõ tam diligenter studuit enarrare. Nominat siquidẽ nũcium qui mittit̃: deũ a quo mittit̃: ꝗgineꝫ ad quã mittit̃. spõsum q̃z ꝗginẽ amboꝝq̃ genus: ciuitatem ac regionẽ ꝓprijs noĩbus designat. Vt quid hoc: putasne aliq̃d horum superuacue posituz sit. Nequaq̃. Si em̃ nec foliũ de arbore sine cã: nec vnus ex passeribꝫ sine p̃re celesti cadit sup terrã: putem ego de ore sancti euãgeliste supfluum defluere ꝗbũ. p̃sertim inter sacra mysteria ꝗbi. Nõ puto: plena q̃ppe sunt oĩa supnis

mysteriis ac celesti singula dulcedine redū
dantia. si tñ diligentē habeāt inspectores
q̄ nouerit sugere mel de petra oleūq̄ de sa
xo durissimo. Nempe in illa die stillauerūt
montes dulcedinē ⁊ colles fluxerunt lac ⁊
mel. qm̄ rorātib⁹ celi desup nubibusq̄ plu
entib⁹ iustū. aperta est terra leta germinans
saluatorē. qñ dño dāte benignitatē: ⁊ ter
ra nr̄a reddēte fructū suū. sup illū montem
montiū: montē coagulatū ⁊ pinguē. mise
ricordia ⁊ ꝓitas obuiauerūt sibi: iusticia ⁊
pax osculate sunt. Illo q̄z in tpe vn⁹ iste in
ter ceteros mōtes nō modicus brūs ꝗ vi
delicet euāgelista. dū desideratuz nob nr̄e
salutis exordiū suo cōmendauit eloq̄o: ve
luti austro atq̄ e vicino sole radiāte iusti
cie: quedā ex eo spūalia pfluxerūt aromata
Utinā etiā nūc de⁹ emittat ꝓbū suū ⁊ liq̄
faciat ea nobis. perflet spūs ei⁹ ⁊ fiāt nob
intelligibilia ꝓba euāgelica: fiāt ī cordib⁹
nr̄is desiderabilia sup aurū ⁊ lapidē pcio
sum multū: fiant dulcioza sup mel ⁊ fauuz
Ait itaq̄.

Missus est angelus gabriel a deo. Nō
arbitror hūc angelū de minorib⁹ esse. q̄ q̄li
bet ex causa crebra soleāt ad terras fungi
legatione. Qd ⁊ ex ei⁹ noie palaz intelligi
dat: qd interpretatū fortitudo dei dr̄. Et
qz nō ab alio aliquo forte excellentiori se:
vt assolet. spū: sz ab ipo deo mitti phibet:
ꝓterea ꝗ ergo positū est a deo. Vel iōdi
ctum est a deo. ne cui brōꝓ spiritū suū de
us anteq̄ ꝓgini reuelasse putet consilium
excepto dumtaxat archangelo gabriele: q̄
vtiq̄ tāte inter suos potuit inuenīri excel
lentie: vt tali noie dign⁹ haberet ⁊ nuncio
Nec discordat nomē a nūcio. Dei quippe
ꝓtutem xp̄m quē mel⁹ nūciare decebat q̄z
hunc: quē simile nomē honorat. Nā quid
aliud est fortitudo q̄z ꝓtus. nō aūt idecēs
aut incongruū videbat dñm ⁊ nunciū cōi
censeri vocabulo: cū similis in vtroq̄ ap
pellationis: nō sit tñ vtriusq̄ silis cā. Alit
q̄ppe xp̄s fortitudo vel ꝓtus dei dicit. alit
angelus. Angel⁹ em̄ tm̄ nūcupatiue. xp̄s
aūt substātiue. Xp̄s dei ꝓtus dicit ⁊ est: q̄
forti armato: q̄ suū atriū in pace custodire
solebat. fortior supueniens: ip̄m suo bra
chio debellauit. ⁊ sic ei vasa captiuitatis
potēter eripuit. Angelus ꝓo fortitudo dei
appellatus est. vel q̄ hmōi meruerit proga
tiuam officij: quo eiusdē nūciaret aduen
tum ꝓtutis: vel qz ꝓginē natura pauidā.
simplicē. verecundā. de nouitate miraculi
nō expauescere ⁊ fortare deberet. Qd ⁊ fa
cit ne timeas inquiens maria. inuenisti. n.
grām apd deū. Sed ⁊ ip̄m spōsum hoiez
vtiq̄ nihilomin⁹ humilē: ac timoratū nō
irrōnabiliter fortitan idē angel⁹ cōfortasse
credit. q̄z q̄z tūc ab euāgelista nō nominet
Joseph inq̄t fili dauid noli timere accipe
mariā ⁊ iugem tuā. Cōuenienter itaq̄ ga
briel ad ꝗ opus eligit. imo qz illi tantū ne
gociū iiūgit recte tali noie designat. Mis
sus est ḡ angelus gabriel a deo.

Quo.

In ciuitatē galilee cui nomē nazareth.
Videam⁹ si. vt ait nathanael: a nazareth
pōt aliq̄d boni esse. Nazareth interp̄tatur
flos. Videt aūt mihi quo ddā semē fuisse
diuine cogitatōis tanq̄z e celo iactatū ī ter
ras: allocutiones ⁊ pmissiones facte celi
tus ad pr̄es abraam ysaac ⁊ iacob. De q̄
semine scriptū est. Nisi dñs sabaoth reli
quisset nobis semē sicut sodoma fuissem⁹
⁊ sicut gomorra silēs essem⁹. Floruit autē
hoc semen in mirabilib⁹. q̄ ostensa sunt in
exitu isr̄l de egypto. in figuris ⁊ enigmati
bus p totū iter in deserto vsq̄ in terrā pro
missionis. ⁊ deinceps in visionib⁹ ⁊ vati
cinijs ꝓpheta⁹ in ordinatōe q̄z regni ac sa
cerdotij vsq̄ ad xp̄m. xp̄s autē hui⁹ semis
⁊ hoꝓ floꝓ nō merito fruct⁹ esse intelligit.
dicēte dauid: dñs dabit benignitatē. ⁊ ter
ra nostra dabit fructū suū. Et itez. De fru
ctu ventris tui ponā sup sedē tuā. In na
zareth ergo nūciat xp̄s nascitur⁹: qz ī floze
sperat fruct⁹ pcessurus. Sed p deunte fru
ctu flos decidit: qz ꝓitate apparēte ī carne
figura ptransit. Unde ⁊ nazareth ciuitas
galilee dicit. i. trāsmigrationis: q̄ nascente
xp̄o illa oia transierūt q̄ supius enumera
uit: q̄ vt ait apl̄s: in figura ⁊ tingebant eis.
Nos ḡ flores nos q̄ iam fructū tenemus:
ptransisse videm⁹. Et dū adhuc florere vi
debant transituri p̄uidebant. Un̄ dauid.
Mane sicut herba transeat. mane floreat
⁊ transeat: vespe decidat induret ⁊ arescat
Vespe etem. i. qñ venit plenitudo tempo
ris in q̄ misit de⁹ vnigenitū suū factum ex

ps. 84 r

ps 89

muliere factū sub lege dicente ipo. ecce no
ua facio omia. vetera transierunt ⁊ dispa
ruerunt. quomō in nouitate succrescentis
fructus flores decidunt ⁊ arescunt. vñ rur
sum scriptuz est. Fenū aruit ⁊ decidit flos
ꝓbum aūt dñi manet in eternū. Credo nō
ambigis quin ꝓbum fructus sit. ꝓbū aūt
xp̄s ē. Bon⁹ itaq̄ fructus xp̄s q̄ manet ie
ternuz Sz vbi est fenū qō aruit: vbi flos
qui decidit: ꝓpheta respondeat. omis caro
fenum ⁊ omis gloria eius tanq̄ flos feni.
Si ergo omis caro fenū. ergo carnalis il
le populus iudeoꝝ fenū fuit. An nō fenuz
aruit idem popul⁹ ab omi spūs pingudie
vacuus sicce lre adhesit. An non etiā flos
decidit. quādo gloriatio: quā habebant i
lege remansit. Si flos nō decidit vbi ergo
regnum: vbi sacerdotiū. vbi ꝓphete. vbi tē
plum. vbi deniq̄ magnalia illa: de quib
gloriari solebant ⁊ dicere. quanta audiui
mus ⁊ cognouimus ea ⁊ patres nri narra
uerunt nobis. Et iterum. Quāta manda
uit patrib nris nota facere ea filijs suis.
Et hec dicta sint pro eo: qō positū est i na
zareth ciuitatem galilee. In illā ergo ciui
tatem missus est angel⁹ gabriel a deo. Ad
quē. Ad ꝓginem desponsatā viro cui no
men erat ioseph. Que est hec ꝓgo tam ve
nerabilis: vt salutet ab angelo. tam humi
lis: vt desponsata sit fabro. Pulcra pmix
tio ꝓginitatis ⁊ humilitatis. Nec medio
criter placet deo illa aīa in qua ⁊ hūilitas
ꝓmendat ꝓginitatem: ⁊ ꝓginitas exornat
humilitatē. Sed quāta putas veneratiōe
digna est. in qua humilitatē exaltat fecun
ditas partus ꝓsecrat ꝓginitatē humilitas
Audis ꝓginē. audis humilē. Si non po
tes ꝓginitatem humilis. imitare humili
tatē ꝓginis. Laudabilis ꝓtus ꝓginitas.
sed magis humilitas necessaria. Illa con
sulitur. ista pcipitur. Ad illā inuitaris. ad
istam cogeris. De illa dicit. qui pōt cape
capiat. de ista dicit. nisi q̄s efficiat sic par
vulus iste nō ītrabit ī regnū celoꝝ. Illa q̄
remunerat. ista exigitur Potes deniq̄ sine
ꝓginitate saluari. sine hūilitate nō potes.
Potest inq̄ placere hūilitas q̄ ꝓginitatē
deplorat amissam. sine hūilitate autē au
deo dicere nec ꝓginitas marie deo placuis
set. Sup quē inq̄t requiescet spūs me⁹. ni
si sup humilē ⁊ quietū. Sup humilē dicit
nō sup ꝓginē. Si igit maria humilis nō
esset. sup eam spūsanct⁹ non requiesset.
Si sup eā nō requiesset. nō impregnass.
Quō enī de ipo sine ipso conciper. Patet
itaq̄. q⁹ vt de spūsancto conciper: sicut ip
sa phiber. respexit dñs humilitatē ancille
sue: potius q̄ ꝓginitatez. Et si placuit ex
ꝓginitate. tñ ex humilitate cōcepit Unde
constat. q⁹ etiā vt placeret ꝓginitas. pcul
dubio humilitas fecit. Quid dicis virgo
supba. maria se ꝓginē oblita gloriat de hu
militate: ⁊ negligendo humilitatē: blādit
tibi de ꝓginitate. Respexit ait illa de⁹ hu
militatē ancille sue. Que illa. Virgo san
cta. ꝓgo sobria. ꝓgo deuota Nunq̄d tu ca
stior illa. Nūq̄d deuotior. aut nunq̄d tua
forte pudicitia gratior castitate marie: vt
tu. s. sine hūilitate placere sufficias ex tua
ꝓginitate. qō illa nō potuit ex sua. Denis
q̄ quāto honorabilior es ex singulari mu
nere castigatione: tāto tibi tu maiorem in
iuriam facis. q⁹ eius in te decorez fedas p
mixtione supbie Alioquin expedit tibi vir
ginem nō esse q̄ de ꝓginitate supbire ⁊ in
solescere. Nō oim quidē est ꝓginitas. mul
to tamē pauciorꝝ est cū ꝓginitate hūilitas
Si q̄ ꝓginitatem in maria non potes nisi
mirari stude humilitatē imitari. ⁊ sufficit
tibi. Quid si ꝓgo ⁊ humilis es. quisquis
es. Est tamē aliq̄d maius qō mirer ī ma
ria. s. cum ꝓginitate fecunditas. A seculo
enī nō est auditū. vt aliqua sit mat esset et
ꝓgo. O si cui⁹ mat attendas: quo e tua sp
eius mirabili celsitudie ducet admiratio.
Nōne ad hoc vtre videas nec satis posse
mirari. Nōne tuo imo ꝓiratis iudicio illa
q̄ deū habuit filiū sup oēs etiā choros ex
altabit angeloꝝ. An nō deū ⁊ dñm ange
lorum maria suū audacter appellat filium
dicens. fili q̄d fecisti nobis sic. Quis hoc
audeat angeloꝝ. Sufficit eis ⁊ p magno
hūt q⁹ cū sint spūs ex ꝓdictiōe. ex gratia fa
ctī: ⁊ vocati sūt angeli testāte dauid. Qui
facit inq̄t angelos suos spūs. Maria ꝓ
matrē se agnoscens matestatē illam cui illi
cū reuerentia seruiunt. cū fiducia suū nūcu
pat filiū. Nec dedignat nuncupari de⁹ qō
esse dignat⁹ est. nā paulo post subdit euan
gelista. Et erat inquiens subdit⁹ illis. q⁹

Quib⁹ Deus hoīb⁹. deus inq̃ cui angeli subditi sunt cui principatus ⁊ potestates obediunt. subiect⁹ erat marie. nec tm̄ marie sed etiaz ioseph ꝓter mariā. Mirare ergo vtrūlibet ⁊ elige quid ampli⁹ miretz siue filij benignissimā dignationē siue matris excellentissimā dignitatem. Vtrunq̃ stupor. vtrūq̃ miraculū est. Et ꝙ deus femine obtemperet. humilitas absq̃ exēplo ⁊ ꝙ femina deo principet. sublimitas sine socio. In laudib⁹ ꝑginum singulariter canitur ꝙ sequunt agnū quocūq̃ ierit. Quibus ergo laudib⁹ iudicas dignā. que etiā parit eum. Disce homo obedire. disce terra subdi. disce puluis obtemperare De auctore tuo euangelista loquēs. ⁊ erat īquit subditus illis. haud dubiū quin marie: et ioseph. Erubesce supbe canis. De⁹ se humiliat ⁊ tu te exaltas. de⁹ se hoīb⁹ subdit ⁊ tu dñari gestiēs homib⁹. tuo te preponis auctori. Vtinam mihi aliquādo tale aliquid cogitanti deus respondere dignetur ꝙ ⁊ suo increpando apl'o rndit. Vade in qr post me sathana quia nō sapis ea que dei sunt. Quotiens em̄ hominib⁹ preesse desidero: totiens deo meo preire cōtendo. ⁊ tunc vere non sapio ea q̄ dei sunt. De ipso nanq̃ dictū est: ⁊ erat subditus illis Si hominis o homo imitari dedignatz exemplum. certe nō erit tibi indignū seq̄ auctorem tuū. Si non potes forsitan sequi euz quocunq̃ ierit. dignare vel sequi quo tibi condescendit. Hoc est si non potes sublimem incedere semitam ꝑginitatis. sequere vel deum p tutissimā viam humilitatz: A cuius rectitudine si qui etiam de ꝑginibus deuiauerint: vt vez fatear. nec ipi sequunt agnū quocunq̃ ierit. Sequit q̄dez agnū coinq̄natus humilis. sequit ⁊ supb⁹ ꝑgo. sed neuter quocunq̃ ierit: qz nec ille ascendere pōt ad munditiā agni. qui sine macula est. nec is ad eiusdem māsuetudinem descendere dignat. qua. s. non solum corā tondente se. sz corā occidēte se obmutuit. Attamē salubriorē elegit sequēdi ptē in hūilitate pctōr. q̄ in ꝑginitate superb⁹. cū ⁊ illius īmunditiam sua humilis satisfactio purget. ⁊ hui⁹ pudicitiā supbia inq̄net. Sz felix nimis maria cui nec hūilitas defuit nec ꝑginitas. Et q̄dem ꝑginitas singularis: quā nō temerauit sed honorauit fecūditas. Et nihilomin⁹ spālis humilitas quā nō abstulit. sed extulit fecūdaꝑginitas ⁊ incorruptibilis prorsus fecunditas. quā ꝑginitas sit comitat ⁊ humilitas. Quid hoz nō mirabile. Quid nō incompabile. ⁊ quid nō singulare. Mirum ꝓo si non hesitas in eoz ponderatōne. q̄d tua iudices dignius admiratōr: vez videlicet potius stupenda sit fecunditas in virgine an in matre integritas. sublimitas īprole. an cum tanta sublimitate hūilitas. nisi ꝙ indubitāter hoz singulis p̄ferenda sunt simul cuncta ⁊ incompabiliter excellētius est atq̃ felicius oīa peepisse q̄z aliqua. Et quid miz si deus q̄ mirabiliter legit ⁊ cernit in sanctis suis: mirabiliorem sese exhibuit in matre sua. Veneramini g̃ cōiuges in carne corruptibili carnis integritatem. Miramini etiā vos sancte ꝑgines ī virgine fecunditatem. Imitamini omēs homines dei matrz humilitatē. Honorate sancti angeli vr̄i regis matrē q̄ nr̄e ꝑginis adoratis plem. Ipm vtiq̃ nostz pariter ac vestz regem nr̄i genetz redēptorem: vr̄e ciuitatz restauratorē. cui⁹ apd vos raz sublimis: int nos tā hūilis a vob⁹ parit ⁊ a nob⁹ det dignitati debita reuerētia. ⁊ dignationi honor ⁊ glia i secla secl'oz amē.

Homelia. ij.

Nouū q̄dē canticū illō qd sol' i regn dei dabit cantare virginib⁹. ipam ꝑginū reginā cū ceterz: imo ꝓmaz inter ceteros esse cantaturā nemo q̄ ambigat. Puto aūt illā p̄ter illō solis licet cum oīb⁹ tn̄ ꝑginib⁹ ei vt dixi cōe erit dulciori q̄dam ⁊ elegātiori carmine letificaturā esse ciuitatez dei. Cuius vtiq̃ dulcisonos depromere vel exp̄mere modulos. ne ipsarū quidem ꝑginū vlla digna inueniet. qz soli merito decantanduz seruat: que sola de partu ⁊ partu diuino glat. Gloriat dixerim de partu nō in se. sed in ipo quē pepit Deus siqui dē de⁹ em̄ est quē pepit. m̄rem suā singl'ari in celestib⁹ donatur⁹ glia. singulari ī terrz p̄uenire curauit ⁊ gra q̄ videlicet ineffabiliter ⁊ intacta cōciperet ⁊ pareret īcorrupta Porro deū decebat huiuscemodi naritas q̄ nō nisi de ꝑgīe nasceret.

Talis ⁊ cōgruebat virgini partus: vt nō pareret nisi deū. Proinde factor hoīm vt homo fieret nasciturus de hoīe. talem sibi debuit ex oīb eligere imo cōdere matrē qualē ⁊ se decere sciebat: ⁊ sibi nouerat placituram: voluit itaq; esse ꝓginē de qua immaculata īmaculat⁹ pcederet oīm mac'as purgaturus. Voluit ⁊ humilē de q̄ mitis ⁊ humilis cor de pcederet hap in se ꝓtutu necessariū oīb saluberrimūq; exēplū ostensurus. Dedit g̃ ꝓgini partū q̄ ei iam ante ⁊ ꝓginitatis inspirauerat votū: ⁊ hūilitatis prōgauerat meritū. Alioq̄n quō angelus in ꝯsequentib eā grā plena prenūciat si qui dpiā vel pap boni qd ex grā nō esset habebat. Vt igit̄ que sctm̄ sctōp ꝯceptura erat parit̄ ⁊ paritura sctā ess. t corpe. accepit donū ꝓginitatis vt esset ⁊ mente accepit hūilitatis. His nimiū ꝓgo regia gēmis ornata ꝓtutū: geminoq; mentis piter ⁊ corpis decore pfulgida spē sua ⁊ pulcritudine sua in celestib cognita. celi ciuiū in se puocauit aspectus ita vt ⁊ regis animus in sui cōcupiam inclinaret ⁊ celestē nūcius ad se educeret de supnis. Et h̄ est qd euangelista nobis cōmendat cū angelū ꝓhibet a deo destinatū ad ꝓginē. A deo inq̄t ad ꝓginem. i. a celso ad humilē. a dño ad ancillam. a creatore ad creaturā. q̄nta dig̃tio dei q̄nta ꝓginis excellētia. Currite mres: currite filie. currite oēs q̄ post euā ⁊ ex eua ⁊ parturimini cū tristicia ⁊ parturitis. Adite ꝓginalē thalamū. ingredimini si potestis pudicū sororis vre cubiculū. Ecce em̄ de⁹ mittit ad ꝓginē. ecce affat angelus mariam Apponite aurē parieti: auscultate qd nunciet ei. si forte auditis vñ cōsolemini. Letare pī adam: sz magis eua mat exulta: q̄ sicut oīm parētes. ita fuist oīm pemptores. ⁊ q̄ infelici⁹ est pus pemptores. q̄ parentes. Ambo inquā cōsolemini sup filia ⁊ tali filia. sz illa ampli⁹. de q̄ malū ortum est pus: cui⁹ opprobriū in oīs ptransiit mulieres. Instat nāq; tps q̄ iam tollat opprobriū nec hēat vir qd causet aduersus feminā. q̄ vtiq; dū se impudenter excusare conerek. crudelit̄ illā accusare cūctat⁹ est dicens. Mulier quā dedisti mihi dedit mihi de ligno ⁊ comedi Propterea curre eua ad mariā. curre mat̄ ad filiā filia p te mre rñ deat. Ipa matris oprobria auferat ipsa pī p te matre satisfaciat. Quia ecce si vir cecidit per feminam. iam non erigitur nisi per feminam. Quid dicebas o adam Mulier quā dedisti mihi de ligno dedit mihi ⁊ comedi. Verba malicie sunt hec. q̄ bus magis augeas q̄ deleas culpā. Verumtamen sapientia vincit maliciā. cū occasionem venie. quam a te deus interrogando elicere tentauit: sz non potuit: in thesauro indeficientis sue pietatis inuenit. Reddit nempe femina p femina: prudēs p fatua. humilis p supba. q̄ p ligno mortis gustu tibi porrigat vite: ⁊ p venenoso cibo illo amaritudinis: dulcedinē pariat fruct⁹ eterni. Dura igit̄ ꝓbū inique excusationis īvocē grārū actōis. ⁊ dic. Dñe: mulier quā dedisti mihi dedit mihi de ligno vite ⁊ comedi. ⁊ factū est dulce sup mel in ore meo: qr in ipo vivificasti me. ecce em̄ ad h̄ missus est angel⁹ ad ꝓginem. O admirandā ⁊ omni honore dignissimā ꝓginem. O feminam singularit̄ venerandā sup oīs feminas admirabilē. emptoq; repatricem. posteroq; vivificatricē. Missus est inquit angel⁹ ad ꝓginem. Virginē carne ꝓginem mente. ꝓginem pfessione. ꝓginē denicq; q̄lem describit apls: mente ⁊ corpe sanctam nec nouiter nec fortuitu inuentā. sz a secl̄o electam. ab altissimo pcognitā ⁊ sibi ppatam. ab angelis seruatā. a patrib pfigurātam. a ꝓphet pmissam. Scrutare scripturas ⁊ pba q̄ dico. Vlisne aliq̄ ego ex his testimonia hic inferā. Vt pauca loq̄r de pluribus: quā tibi aliā deus p̄dixisse videtur qñ ad serpentē ait: inimicitias ponā inter te ⁊ mulierē. Et si adhuc dubitas an de maria dixerit. audi qd sequtur. Ipa cōteret caput tuum. Cui seruata est victoria hec nisi marie. Ipa pcul dubio caput ꝯtriuit venenatum. q̄ oīmodā suggestionē maligni tā de carnis illecebra. q̄ de mētis supbia duxit ad nihilū. Quā ꝓo aliā salomon querebat cū dicebat. mulierem fortē q̄s inueniet. Nouerat q̄ppe vir sapiens hui⁹ sexus infirmitatē fragile corpus. lubricā mentē: qr tñ legerat deū pmisisse: ⁊ ita videbat cōgruere: vt q̄ vicerat p feminā vinceret p ipsam. vehement̄ admirās aiebat. Mulierem fortē q̄s inueniet. qd est dicere. Si ita

de manu femine pendet nra ⁊ oim salus ⁊ innocētie restitutio. ⁊ de hoste victoria fortis omino necesse est vt preiudicet q̄ ad tātum opus possit esse ydonea. Sz mulierē fortē quis inueniet. Ac ne hoc quesisse videatur desperādo: subdit ꝓpheta dicendo. procul ⁊ de vltimis finib⁹ preciuz eius. Hoc non est vile: nō paruū: nō mediocre: nō de nicq̄ de terra: sed de celo: nec de celo proximo terris preciū hui⁹ mulieris fortis sz a sūmo celo egressio eius. Quid deinde rubus ille mosaycus portēdebat: flāmas q̄dem emittēs sed nō ardens: nisi mariā patientem ⁊ dolorem nō sentientē. Quid rogo ꝗga aaron florida nec humectata: nisi ipam concipientē: cuius viq̄ nō cognoscētem. Hui⁹ magni miraculi mai⁹ mysteriū esaias edisserit dicens Egredietur virga de radice iesse: ⁊ flos de radice eius ascendet. virgam ꝗginem. florem ꝗginis partū intelligens. Sed si tibi q̄ nūc in flore xps intelligi dicit: superiori videt aduersari sententie: qua nō ꝗge flore. sed floris fructu designari videbat. noueris in eadem aaronica virga: que nō solū floruit: sz etiam fronduit ⁊ fructū emisit. nō solū flore vel fructu: sed ⁊ ipis etiā frondib⁹ eundē significari Noueris ⁊ apud moysen nec fructu ꝗge nec flore sed ipsa ꝗga ⁊ demonstrari. Illa vticq̄ ꝗga qua feriente aqua vel diuidit trāsituris: vel de petra excutit bibitur. Nullū autez inconueniēs est: diuersis ex reb⁹. diuersis ex causis xp̄m significari: ⁊ in ꝗga q̄dem potentiam. in flore ꝗo fragrantiaz. in fructu aūt saporis dulcedinē. in frondib⁹ quoq̄ sedulā eius intelligi protectionē: qua videlicet paruulos ad se ꝛfugientes sub vmbra alaq̄ suaq̄ protegere non desinit. siue ab estu carnaliū desideriorq̄ siue a facie impiorum q̄ eos afflixerunt. Bona et desiderabilis vmbra sub alis iesu. tutum est fugientib⁹ refugiū. gratū fessis refrigeriuz. Miserere mei dñe iesu xp̄e miserere mei qm̄ in te confidit aia mea: ⁊ in vmbra alaq̄ tuaq̄ sperabo. donec trāseat iniqtas. In hoc tamē esaie testimonio florem filiū. ꝗgam intelligematerez: quoniā ⁊ ꝗga floruit absq̄ germine: ⁊ ꝗgo concepit nō ex homie: nec virge virorem floris lesit emissio. nec ꝗginis pudorem sacri partus editio. Proferam⁹ ⁊ alia virgini matri. deoq̄ filio congrua. de scripturis testimonia. Quid illud gedeonis significat vellus: qd̄ vticq̄ de carne tonsum: sed sine vulnere carnis in area ponitur. ⁊ nunc quidē lana nunc ꝗo area rore pfundit. nisi carnem assumptā de carne ꝗginis ⁊ absq̄ detrimento ꝗginitatis. Qui vticq̄ distillantib⁹ celis tota se infudit plenitudo diuinitatis: adeo: vt ex hac plenitudine omēs accipiamus. qui ꝗe sineipa nō aliud q̄ terra arida sum⁹. Huic quoq̄ gedeonico facto pulcre ꝓphetico dictum satis cōuenire videt. vbi legitur. Descendit sicut pluuia in vellus. Nam p hoc qd̄ sequit: ⁊ sicut stillicidia stillātia super terram. idem intelligi vat: qd̄ p inuentam rore madidā aream. pluuiā nēpe voluntariam quā segregauit deus hereditati sue. placide prius ⁊ absq̄ strepitu operationis hūane. suo se quietissimo lapsu virgineum demisit in vteq̄. Postmodum ꝗo vbicq̄ terrarum diffusa est p ora pdicatorq̄ non iam sicut pluuia in vell⁹. sed sicut stillicidia stillantia super terram cum quodā vite strepitu ꝗborum ac sonitu miraculorum. Siquidem recordate sunt nubes illeque portabant pluuiā: preceptū sibi fuisse cum mitterent. Qd̄ dico vobis in tenebr⁹ dicite in lumine: ⁊ qd̄ in aure auditis. predicate sup tecta. Quod ⁊ fecerunt. Etem in omnē terraz exiuit sonus eorq̄ ⁊ in fines orbis terre verba eorq̄. Audiamus ⁊ hieremiam noua veteribⁿ vaticinantē quē pscentem monstrare non poterat: ventuq̄ ardenter desiderabat: ⁊ fidēter promittebat. nouum inquit faciet dñs sup terram. femia circūdabit viq̄. Que est hec femia. Quis ꝗo iste vir. Aut si vir quomō a femina circundari potest. quomō vir. Et vt aperti⁹ dicam: quomō potest simul ⁊ vir esse: ⁊ in vtero matris hoc est em a femina circūdari Nouimus viros: q̄. s. infantiā. pueritiam ⁊ adolescentiā atq̄ iuuentutem transeuntes. ad gradum vsq̄ senecturi proximum pueneruntⁿ. Quiergo a deo iam grādis est quō a femina circūdari potest. Si dixisset femina circundabit infantē: vel femia circundabit paruulū. nec nouuz videret. nec mirum. nunc aūt q̄ nihil tale posuit. sz dixit viq̄ querimus q̄ sit hec nouitas quam

descend sic vell

Nouū dominus terra

fecit dñs ī terra: vt femina circūdaret vir: ⁊ vir intra feminei vnius corpusculi membra sese cohiberet. Quid est hoc miraculi: nunquid potest hō: vt ait nicodem⁹ in vētrem matris sue iterato introire ⁊ renasci. Sed vero me ad conceptū: partūq; virginalem: si forte inter plurima noua ac mira que ibi profecto inspicit que diligenter inquirit. etiam hanc quā propheta ꝓtulit reperiā nouitatem. Porro ibi agnoscit lōgitudo breuis. latitudo angusta. altitudo sub dita. profunditas plana. Ibi agnoscit lux nō lucens. verbum infans. aqua sitiens panis esuriens. Videas: si attendas potētiam regi. sapientiā instrui. virtutem sustētari: deum denicq; lactentem: sed angelos reficientem. vagientē: sed miseros consolantem. vides si attendas tristari letitiaz pauere fiduciam. salutem pati. vitam mori. fortitudinem infirmari. Sed qō non minus mirandū est ipa ibi cernit. tristicia letificans. pauor ꝓfortās. passio saluans. mors viuificās. āfirmitas roborans. Cui iā illō qz nō occurrat qō q̄rebā. Nūqd nō facile tibi est int̄ hec feminā agnoscere virū circūdantē. An nō mariā videas virū approbatū adeo ihm suo vtero ꝓplectentem virū aūt dixerim ihm fuisse: nō solū cū iam diceret. vir ꝓba potēs: i ope: ⁊ fmone. sed etiā cū tenera adhuc ifantī dei mēbra mīblādo vel refoueret i gremio vel foueret i vtero. vir igit erat iesus necdū nat⁹: sz sapientia nō etate: animi vigore nō corpis: maturitate sensuū. nō corpulētia mēbrorū. Neq; n. min⁹ sapie habuit: vel poti⁹ non min⁹ fuit sapia dei iesus ꝓcept⁹ q̄ natus: paru⁹ q̄ magn⁹. Siue igit latēs in vtero siue vagiēs i ꝓsepio. siue iā grādiuscul⁹ interrogās doctores i tēplo. siue iam ꝓfecte etatī docēs i ꝓpho. eq; ꝓfecto plen⁹ fuit spū sctō. Nec fuit hora in q̄cūq; etate sua q̄ de plenitudie illa: quā in sua ꝓceptōe accepit i vtero vel aliqd minuerek: vel eidē aliqd adūcerek. sz a ꝓncipio ꝓfect⁹: a ꝓncipio icq; plen⁹ fuit spū sapie ⁊ itellect⁹. spū cōsilij et fortitudinis. spū scie ⁊ pietat̄: ⁊ spū timoris dñi. Nec te moueat q̄ de eo legeris in alio loco: iesus aūt ꝓficiebat sapia: etate ⁊ grā apō dñm ⁊ hoies. Nā qō de sapia hic ⁊ grā dictū est nō fm qō erat sz fm q̄ apparebat itelligēdū est. Nō qz vz aliqd nouū et accederet qō aū nō hēret sz q̄ accederevi deret: qū volebat ipse vt videret. Tu hō cū ꝓficis nec qū nec quātū vis ꝓficī. sed te nesciēte tu⁹ ꝓfect⁹ moderat̄. tua vita disponitur. At vo puer iesus q̄ disponit tuā. ipe disponebat ⁊ suā ⁊ qū volebat. ⁊ qb⁹ volebat sapiēs apparebat: qū volebat. ⁊ qb⁹ volebat sapiēcior. qā volebat. ⁊ qb⁹ volebat sapientissim⁹: q̄q; in se nunq; esset nisi sapientissimus. Sic ⁊ cū oī grā sp plen⁹ fuisset siue quā apō deū. siue quā apō hoies hēre deberet. pro suo tū arbitrio eā nūc pl⁹ nunc minus ostēdebat ꝓut cernentiuz vel meritis ꝓgruere vl̄ saluti expedire sciebat Constat igit: qz sp iesus virilē aīm habuit ⁊ si sp in corpe vir nō apparuit. Cur denicq; dubito virū fuisse i vtero: quem inibi deū fuisse nō ābigo. Vir⁹ qpe est eē virū q̄q; esse deū. Sz vide si nō ec̄ hanc hieremie nouitatē esaias lucidissime apit. q̄ ⁊ nouos aaronicos flores exposuit. Ecce inqt virgo ꝓcipiet ⁊ pariet filiū. En habes feminā. s. virginem. vis ⁊ de viro audire quid sit. Et vocabit̄ nomē ei⁹ ait emanuel. i. nobiscuz de⁹. femina itaq; circūdans virū virgo est ꝓcipiens deū. Videes q̄q; pulcre ⁊ cōcordit scrōrum mira facta ⁊ mistica dicta sic sibi inuicem ꝓcinnūt.. Videes q̄q; stupendū sit h̄ vnū de virgine: ⁊ in virgine factū miraculum. qō tot pueruerūt miracula. tot oracl'a p̄ uiserunt. Vnus numiq; fuit spūs ꝓpheta rum. licet diuersis modis signis ⁊ tpibus eandē rem diuersē: nō diuerso spū ⁊ p̄uideruntꝰ p̄dixerūt. Qō moysi monstratū est in rubo ⁊ igne. aaron in virga ⁊ flore. gedeoni in vellere ⁊ rore. h̄ aptē salomō p̄uidit in forti muliere ⁊ ei⁹ p̄cio. aptius hieremias p̄cinnuit de femia ⁊ viro. aptissime esaias declarauit de virgine ⁊ deo: Gabriel tandē exhibuit ipam virginē salutādo. Ipsa nāq; est de q̄ nūc ait euāgelista. Missus ē angel⁹ gabriel a deo ad virginē desponsatā ioseph. Ad virginē inqt desponsatā. Quare desponsatā. Cū esset inq; virgo electa. ⁊ vt oñsum est virgo ꝓceptura. virgo paritura miram cur desponsata fuerit ⁊ nō inupta. Nunqd vel h̄ casu factū: qs dixerit. Non est casu factū. qō rōnabilis causa ꝓmēdat causa vtiq; valde vtil' ⁊ necessaria: ⁊ diui

ni prorsus adinuentione consilij dignã. dicam qõ mihi. imo ꝓ aũ me prius visus fuit. Illa vtiq; fuit rõ desposationis marie. que ⁊ dubitatõis thome Mos siquidem erat iudeorũ: vt a die desposatiõis sue vsq; ad tps nuptiarũ sponsis sponse traderẽt custodiende. q̃ ten⁹ eas ipi eo pudicitiaz sibi curiosi⁹ seruarent: quo sibiꝫ pi fideliores existerent Sicut igit thomas dubitãdo palpando. ꝓstanti⁹ fact⁹ est dñice resurrectionis ꝓfessor: ita ioseph mariam sibi desponsando ei⁹ cõuersationẽ in tpe custodiendo studiosius ꝓbando fact⁹ est pudicitie fidelissim⁹ testis. Pulcra vtriusq; rei ꝓuenientia. ⁊ dubitatio thome ⁊ desponsatio marie. Poterãt q̃dem sibi nob laqueũ erroris inicere: fidei vz i illo: castitatis i illa. piratem in suspitionẽ adducere. Sz valde prudẽter ⁊ pie p ꝓriũ factũ est: vt vñ metuebat suspitio. firma sit certitudo. Nam ⁊ de filij resurrectõe: citi⁹ q̃dem ego q infirmus suz crediderim thome dubitãti ⁊ palpãti: q̃ ceph audiẽti ⁊ credẽti. Et de matris ꝓtinẽtia facili⁹ spõso ei⁹ custodienti ⁊ expienti q̃ ipi q̃z ꝑgini de sola sua conscia se defendẽti. Dic q̃ so q̃s eã videns nõ desponsatã ⁊ grauidã. nõ poti⁹ diceret meretricem q̃ ꝑginẽ. Nõ aũt decebat hoies de matre dñi. Tolerabili⁹ ꝓo atq; honestius fuit putari ad tps xpm de ꝓiugionatũ q̃ de fornicatõe. Sz nõ poterat inqs de⁹ apertũ aliqõ oñdere signuz. q̃ vz fieret vt ei⁹ nec ortus infamaret. nec maleriminaretur. poterat vtiq: sz nõ poterat latere demones. qõ scirẽt hoies. Oportebat aũt a ꝓnciperũdi aliquã diu celari diuini cõsilij sacramentũ. nõ qõ si vellet de⁹ palam opus suum facere impediri ab aliq̃ metueret. sz qz ipe: q̃ nõ solũ potent sz etiã sapiẽter q̃cunq; voluit fecit: sicut i oib ogibus suis q̃dam rep vel tpm cõgruentias ꝓpt ordinis pulcritudinẽ seruare ꝓsueuit: ita i hoc quoq; tam magnifico ope suo. nostre videlicet reparationis non tm potentiã. sed etiam prudentiam suam ostendere voluit Et quanq; illud aliter quomõ vellet perficere potuisset. placuit ei tamen. eo potius ⁊ modo ⁊ ordine hominẽ sibi reconciliare quo nouerat ceci disse. vt sicut diabol⁹ prius feminam seduxit ⁊ postmodũ virum p eam vicit. ita prius a femina ꝑgine seducereturꝛ ⁊ postmodum a viro xpo aptedebellaretur. quatenus malicie ⁊ fraudi: diuiars pietatis illuderet. ac maligni fortitudinem xpi ꝑtus ꝓtereret. diabolo deus et prudentior appareret ⁊ fortior. Ita q̃ppe decuit incarnatã sapiam spiritalem vincere maliciam: quo non solum attingeret a fine vsq; ad finẽ fortiter: sed ⁊ disponeret omia suauiter Attingit aũt a fine vsq; ad finem. i. a celo vsq; ad infernũ. Si ascendero inquit in celuz tu illic es: si descendero in infernum ades. Et robiq; ꝓo fortiter: quãdo ⁊ de fugnis expulit fugbum: et apud inferos spoliauit auaꝫ. Conueniens ergo erat: vt suauiter quoq; omia celestia. ⁊ terrena disponeret quatenꝰ ⁊ illinc deij ciens inquietum. reliq̃s in pace firmaret: ⁊ hic debellatur⁹ inuidũ nobis prius se humiliatis ⁊ mansuetudinis valde necessarium exemplum relinqueret. sicq; mirabili fieret moderamie sapie: vt ⁊ suis suauis ⁊ hostib⁹ apperet fortis. Quid. n. pdesset diabolũ a deo vinci: nobis remanẽtib⁹ superbis. Necessario igit desponsata est maria ioseph: qñ p hoc ⁊ sanctuz a canib⁹ absconditur. ⁊ sponso ꝑginitas comprobat: ⁊ ꝑginis tam verecũdie parcit. q̃ fame p uidetur. Quid sapientius: quid dignius diuina prudentia: Vno tali cõsilio secretꝫ celestib⁹. ⁊ admittit testis ⁊ excludit hostꝫ ⁊ integra seruatur fama virginis matris. Alioquin quomodo pepercisset iustus adulter Scriptum est autem Ioseph autem vir eius: cum esset iustus ⁊ nollet eam traducere: voluit occulte dimittere eam. Bene cum esset iustus noluit eam traducere. quia sicut nequaq̃ iustus esset si cognitaz ream ducere consensisset. sic nihilominus iustus non esset: si probatam innoxiam cõdemnasset. Cum igitur esset iustus ⁊ nollet eaz traducere. voluit occulte dimittere eam. Quare voluit dimittere eam. Accipe ⁊ in hoc non meam: sed patrum sententiam: propter hoc voluit ioseph dimittere eam: propter quod ⁊ petrus dominuz a se repellebat dicens. Exi a me dñe: quia homo peccator sum. ꝓpter qõ ⁊ centurio a domo sua cum repellebat eũ diceret. domine nõ sum dignus vt intres sub tectũ meum

Cũ q desponsata

Ita ergo ⁊ ioseph indignũ ⁊ peccatorem se reputans. dicebat intra se. a tali ⁊ tãta nõ debere sibi vltra familiare pstari cõtubernium. cui⁹ supra se mirabilez expauescebat dignitatem. Videbat et horrebat diuine psentie certissimũ gestantẗ insigne: ⁊ quia misteriũ penetrare nõ poterat: volebat dimittere eam. Expauit petrus potentie magnitudinem. expauit centurio pñtie maiestatẽ. horruit nimirũ ⁊ ioseph sicut homo hui⁹ tanti miraculi nouitatẽ mysterij profunditatem. ⁊ ideo voluit occulte dimittere eam. Miraris q ioseph pregnãtis sese ꝓsortio ꝟginis iudicabat indignũ. cũ audias sanctã elizabeth eius non posse ferre presentiã: nisi cũ tremore quodã ⁊ reuerentia. Ait em̃. vnde hoc mihi vt veniat mater dñi mei ad me. Ideo itaq ioseph voluit dimittere eam. Sed quare occulte et non palam. ne videlz si diuortq eã inquireretur: exigeret reddere rõnem. Quid em̃ responderet vir iustus populo dure ceruicz populo nõ credenti ⁊ contradicẽti. Si diceret qõ sentiebat: qõ de illius puritate cõprobauerat. nõne mor ĩcreduli. ⁊ crudeles iudei subsannarent illũ. lapidarent illam. Quãdo nanq ꝟitati crederent tacenti in vtero: quã postea cõtempserũt clamãtem ĩ templo. Quid facerent nondũ apparenti cui postmodu impias manus iniecerunt etiã miraculis choruscanti. Merito ergo vir iustus: ne aut mẽtiri aut diffamare cogeretur. innoxiaz occulte voluit dimittere eam. Sin ꝟo aliter quis sentiat et ioseph sicut hominẗ dubitasse ꝓtendebat. sed qz iustus erat noluisse quidẽ habitare cuz ea ꝓter suspitionem: nec tamen qz pius erat traducere voluisse suspectaz. ⁊ ideo voluerit occulte dimittere eam. Breuiter respõdeo etiã sic illam dubitationẽ ioseph fuisse necessariam. q diuino meruerit certificari oraculo. Sic quippe scriptũ est. Hoc ãt eo cogitante. quo. s. dimitteret eam: apparuit ei angelus in somnis dicẽs. Ioseph fili dauid noli timere accipe mariã ꝓiugẗ tuã. qõ em̃ in ea natũ est. de spiritusancto est. Itaq ꝓter has rõnes desponsata est maria ioseph: vel potius sicut ponit euangelista: viro cui nomen erat ioseph. Virũ nominat non quia maritus: sz qz hõ ꝟtutis erat. vel potius qz scõm aliũ euangelistam nõ vir simplr: sz vir eius dictus est: merito appellabat. qõ necessario putabat. Debuit g̃ vir eius appellari qz necesse fuit ⁊ putari. Siquidẽ pat saluatoris nõ q̃dez esse. sed dici meruit vt putaret esse. dicente hoc ꝓpo euangelista. Et ipe iesus erat incipiens quasi annoꝝ triginta: vt putabatur fili⁹ ioseph. Nec vir g̃ matrz ⁊ filij pat extitit: q̃uis certa vt dictũ est ⁊ necessaria dispensatiõe vtcunq ad tps ⁊ appellat⁹ sit ⁊ putatus. Conice tñ q̃tũ ex hac appellatõe qlz dispensatoria meruit honorari: aõ vt pat dei. ⁊ dicet⁹ ⁊ credit⁹ sit. Conice ⁊ ex proprio vocabulo. qõ augmentũ nõ dubitas interptari: q ⁊ qualis fuerit iste ioseph Simul ⁊ memento illius quondã magni patriarche venditi in egypto. ⁊ scito ipi⁹ istũ nõ solũ vocabulũ fuisse sortitum. sz ⁊ castimoniam adeptũ. innocentiã assecutum et grãm. Siquidez ille ioseph fraterna ex inuidia vẽditus ⁊ ductus in egyptũ xpi vẽditionem pfigurauit: iste ioseph. herodianam inuidiã fugiẽs: xpm in egypto portauit. Ille dño suo fidem seruãs dñe noluit ꝓmisceri. iste dñam suã. dñi sui matrẗ ꝟginem agnoscẽs. ⁊ ipe ꝓtinẗs fidelit custodiuit. Illi data est intelligẽtia ĩ mysterijs sõnioꝝ: isti datũ est ꝓsciũ fieri: atq principem celestiũ sacramẽtoꝝ. Ille frumẽta seruauit nõ sibi: sz oi ꝓplo. iste panẽ ⁊ vinũ e celo seruandũ accepit tã sibi q̃ toti mũdo. Nõ est dubiũ q̃n bon⁹ ⁊ fidel fuerit iste ioseph: cui mat desponsata est saluatoris. Fidel inq̃ seru⁹ ⁊ prudẽs quẗ ꝓstituit dñs sue matris solaciũ. sue carnis nutriciũ soluz denicq̃ in terris magni ꝓfilij coadiutorẗ sibi fidissimũ. Huc accedit qõ dñ fuisse de domo dauid. Vere. n. de domo dauid vere de regia stirpe descẽdit vir iste ioseph nobil genere mẽte nobilior plane fili⁹ dauid nõ tm̃ carne. sz fide scritate ⁊ deuotõe. Quẗãq̃ alterum dauid dñs inuenit fm cor suũ cui turo ꝓmitteret sacratissimũ sui cordis arcanũ. Cui tãq̃ alteri dauid icerta ⁊ occulta sapiẽtie sue mãifestauit: ⁊ dedit illi nõ ignarum esse mysterij: qõ nemo ꝓncipũ hui⁹ seculi ꝓgnuit. Cui denicq datũ est q multi reges ⁊ ꝓphe. cũ vellent videre nõ viderũt. ⁊ audire. ⁊ nõ audierũt. nõ solũ audire ⁊ vi-

dere: sed ⁊ portare: deducere. amplecti. deosculari. nutrire ⁊ custodire. Non tantum aūt ioseph: sed ⁊ maria descēdisse credēda est de domo dauid. Alioq̄n nō fuisset desponsata viro de domo dauid. si non esset ⁊ ipa de domo dauid. Ambo igit̄ de domo dauid: sed in altera ꝓpleta est veritas. quā iurauit dōs dauid. altero tm̄ conscio ⁊ teste adimplete ꝓmissionis. In fine aūt ꝓlus. Et nomē inq̄t ꝑginis maria. Loq̄mur pauca sup̄ hoc nomine qd interpretatū maris stella dicit. ⁊ matri ꝑgini ꝓuenient aptat. Ipa nāq̄ aptissime sideri ꝓpat. qz sic sine sui corruptōe sidus suū emittit radiū sic absq̄ sui lesiōe ꝑgo parturiuit filiū Nec sideri radi⁹ suā minuit claritatē: nec ꝑgini filiⁿ suā integritatē. Ipsa est ḡ nobilis illa stella ex iacob orta cui⁹ radi⁹ vniuersuz orbem illuminat. cui⁹ splendor ⁊ pfulget in supnis: ⁊ inferos penetrat: terras etiā plustrans. ⁊ calefaciēs magis mētes q̄q̄ corpa fouet ꝑtutes. excoquit vitia. Ipsa est inq̄q̄ pclara ⁊ eximia stella sup̄ hoc mare magnuz ⁊ spaciosum necessario sublimata. micans meritis. illustrans exemplis. O q̄sq̄s te itelligis in huius seculi profundo magis inf̄ pcellas ⁊ tēpestates fluctuare q̄q̄ p terram ambulare. ne auertas oculos a fulgore hui⁹ sideris. si non vis obrui procellis. Si insurgāt venti tentationū. si incurras scopulos tribulationū. respice stellā: inuoca mariā. Si iactaris supbie vndis: si ambitionis. si detractionis. si emulatiōis respice stellā. inuoca mariā. Si iracundia aut auaritia aut carnis illecebra nauiculā cōcusserit mētis: respice ad mariā Si criminum imanitate turbat⁹ conscie feditate cōfusus. iudicij horrore pterritus. baratro incipias absorberi tristicie. desperatōis abysso cogita mariā. In piculis. in angustijs. in reb⁹ dubijs mariā cogita. mariā inuoca. nō recedat ab ore: nō recedat a corde: et vt ipetres ei⁹ orōnis suffragiū. nō deseras cōseruatōis exemplū. Ipam sequēs nō deuias: ipam rogās nō desperas: ipam cogitās nō erras. Ipa tenēte nō corruis. ipa pregēte nō metuis: ipa duce nō fatigar̄. ipa p̄picia puenis. sic i temeripo expieris q̄q̄ metiro dictū sit. ⁊ nomen ꝑginis maria. Sz iam modice pensandū est ne ⁊ nos in trāsitu claritatem tanti luminis intueamur. Vt em̄ ꝑbis aplicis vtar: bonū est nos h̄ esse ⁊ libet dulciter contemplari in silentio qd̄ laboriosa nō sufficit explicare locutio. Interim aūt ex deuota scintillātis sideris contemplatōe feruentior reparabit̄ in his que sequunt̄ disputatio.

Homelia tertia.

Libenter vbi mihi ꝓgruere video ꝑba sanctoꝝ assumo: quo vl̄ ex vasculoꝝ pulchritudine gratiora fiāt q̄ i eis lectori apposuerim. Vt aūt a ꝓpheticis ꝑbis incipiā. ve mihi nō quidem sicut ꝓpheta qz tacui: sz qz locutus sum: qm̄ vir pollutus labijs ego sum. Heu quot vana quot falsa. q̄t turpia. p hoc ipm̄ spurcissimū os euomuisse me recolo: in quo nūc celestia reuoluere p̄sumo. Vehement̄ timeo ne iam iā audiā ad me dictum. Quare tu enarras iusticias meas ⁊ assumis testamētuz meū p os tuū Vtinā ⁊ mihi de supno altari. nō quidē carbo vnus: sed ingēs globus igneus afferat̄ q̄ videlicet multā ⁊ inueteratam pturientis oris mei rubiginē ad plenū excoquere sufficiat. q̄tenus angeli ad ꝑginē ⁊ ꝑginis ad ipm̄ grata inuicē ⁊ casta colloq̄a dign⁹ habear meo q̄licūq̄ replicare sermōe. Ait̄ em̄ euāgelista. Et ingressus angel⁹ ad eā haud dubiū quin ad mariam dixit. Aue grā plena dōs tecum. Quō ingressus ad eā. Puto in secretariuz pudici cubiculi: vbi forta ssis clauso sup se hostio orabat p̄rem suū i abscōdito. Solent angeli astare orātib⁹ ⁊ delectari i his q̄s vident leuare puras manus in orōne ⁊ holocaustū sancte deuotiōis gaudēt se offerre deo i odorē suauitat̄. Varie āt orōnes q̄q̄ tū placuerint i ꝓspectu altissimi: angelus indicauit: q̄ ingressus ad eam tam reuerenter salutauit. Nec fuit difficile angelo p clausum hostiuz penetrare ad abdita ꝑginis: q̄ vtq̄ ex subtilitate sue substātie hoc habet in natura: vt nec seris ferreis arceatur ei⁹ ingressus. quocūq̄ su⁹ eū ipetus ferat. Angelic̄ em̄ spiritibus parietes nō obsistūt sz cūcta illis visibilia cedūt: cuncta eque corporea quantumlibet solida vl̄ spissa penetrabilia sunt eis ac peruia. Suspicandum igitur non est: q̄ apertū inue-

uerit angelus hostiolum ꝓginis. cui nimi
rum in proposito erat hominũ fugere fre
quentias. vitare colloquia: ne vel orantẽ
pturbarek silentiũ. vel cõtinentis castitas
tentarek. Clauserat itaq; etiã illa hora suũ
sup se habitaculũ prudẽtissima ꝓgo sz ho
minib⁹ nõ angelis Proinde ⁊ si potuit ad
eam intrare angel⁹: sz nulli hoim facit pa
tebat accessus. Ingressus ergo angel⁹ ad
eam dixit. Aue grã plena dñs tecũ. Legi
mus ĩ actib⁹ apl'oꝝ: ⁊ stephanũ plenũ grã
⁊ apl'os repletos fuisse spũsctõ: sz lõge dis
similiter a maria. Alioq̃n nec in illo habi
tauit plenitudo diuinitatẽ corpalit. quem
admodũ in maria: nec illi ꝛceperũt de spũ
sctõ quõ maria. Aue inq̃t grã plena dñs
tecũ. Quid miꝝ si grã plena erat cũ q̃ de⁹
erat. Sz h̃ poti⁹ mirandũ est quõ q̃ ange
lum miserat ad ꝓginẽ: ab angelo iuentus
est esse cũ ꝓgine. Itane velocior angelo fu
it deus: vt festinantez nunciũ celerior ipse
ꝓueniens ad terras. Nec miꝝ. Nam cum
esset rex in accubitu suo: nardus virginis
dedit odorẽ suũ: ⁊ ascẽdit in ꝛspectu glorie
ei⁹ fum⁹ aromatũ: ⁊ iuenit grãm corã oculi
dñi clamantib⁹ q̃ circũstabãt Que est ista
q̃ ascendit p desertum sicut ꝓgula fumi ex
aromatib⁹ mirre ⁊ thurẽ. Staticꝫ rex egre
diens de loco sctõ suo exultauit vt gigas
ad currendã viã. Et licz a sũmo celo egres
sus ei⁹: nimio tñ puolans desiderio preue
nit suũ nunciũ de⁹: ad ꝓginẽ quã amaue
rat: quã sibi elegerat cui⁹ decorẽ ꝛcupierat
Quem prospiciens alonge venientẽ gra
tulans ⁊ exultans ait ecclesia. Ecce venit
is saliens in mõtib⁹ transiliẽs colles De
rito aũt ꝛcupiuit rex decorẽ ꝓginis. Fece
rat eñ q̃cq̃d lõge añ ꝓmonita fuerat a pre
suo dauid dicente sibi: Audi filia ⁊ vide ⁊
inclina aurẽ tuaz ⁊ obliuiscere ꝓpl'm tuũ et
domũ pris tui. Et si hec fecerẽ concupiscet
rex decorem tuũ. Audiuit q̃ppe ⁊ vidit: nõ
vt q̃dam q̃ audientes nõ audiunt ⁊ vidẽ
tes nõ intelligũt: sz audiuit ⁊ credidit: vi
dit ⁊ intellexit. Et inclinauit aurez suã ad
obedientiã ⁊ cor suũ ad disciplinã. Et ob
lita est populũ suũ ⁊ domuz pris sui: quia
nec populũ suũ augere prolis successione:
nec domui pris sui relinquere curauit here
dem. sed quicquid honoris in populo q̃c
quid de paterna domo de rerũ q̃ terrena
substantia habere potuisset: omia arbitra
ta est quasi stercora: vt xpm lucrifaceret.
nec fefellit eam intẽtio: qñ ⁊ xpm sibi filiũ
vendicauit: nec ꝓpositum pudicitie violau
it. Bene igit grã plena. que ⁊ ꝓginitatẽ
grãm tenuit ⁊ insup fecunditatis gloriaz
acq̃siuit. Aue inquit grã plena dñs tecuz.
Non dixit dñs in te: sed dñs tecũ. De⁹ eñ
q̃ vbiq̃ equaliter totus est p suã simplicez
substantiã. aliter tñ in rõnabilib⁹ creatur
q̃ in ceteris: ⁊ ipsarum alit in bonis q̃ in
malis est p efficaciam. Ita sane est in irrõ
nabilibus creaturis: vt tñ nõ capiat ab ip
sis A rationabilib⁹ aũt oib⁹ q̃dem capi pt
p cognitionẽ. sz a bonis tñ capit etiaz per
amorem. In solis ergo bonis ita est vt sit
etiã cũ illis ipis p cõcordiam voluntatis.
nam dñ suas volũtates ita iusticie subdũt
vt deũ nõ dedeceat velle qd ipi volũt: ꝓt
hoc q̃ ab ei⁹ volũtate nõ dissentiũt deum
sibi spũaliter iungũt. Sz cũ ita sit cũ oib⁹
sanctẽ. spãliter tñ cũ maria. cũ qua vtiq̃. s.
tanta consensio fuit: vt illi⁹ nõ solũ volũ
tatem. sz etiã carnẽ sibi ꝛciũgeret: ac de sua
ꝓginisq̃ substantia vnũ xpm efficeret: vel
poti⁹ vn⁹ xp̃s fieret. q̃ ⁊ si nec totus de deo
nec totus de ꝓgine. totus tñ dei ⁊ tot⁹ vir
ginis esset. nec duo filij. sed vnus vtriusq̃
filius. Ait itaq̃. Aue grã plena dñs tecuz
nec tñ dñs filius tecũ. quẽ tua carne indu
is. sz ⁊ dñs spũssanct⁹. de q̃ cõcipis. ⁊ dñs
pr̃ q̃ genuit. quẽ concipis. Pat inquã tecũ
q̃ suũ filiũ facit ⁊ tuũ. Filius tecũ q̃ ad cõ
dendum in te mirabile sacramentũ miro
mõ ⁊ sibi reseruat genitale secretuz. et tibi
seruat ꝓginale signaculum. Spũssanctus
tecum qui cuz patre ⁊ filio tuũ sanctificat
vterum. Dñs ergo tecum. Benedicta tu ĩ
mulierib⁹. Libet adiungere. qõ elizabeth
cuius hec ꝓba sunt. psecuta subiunxit. Et
benedict⁹ fruct⁹ ventris tui. nõ qz tu bene
dicta: ideo bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui. sed q̃a
ille te ꝓuenit in bñdictionib⁹ dulcedinis.
ideo tu benedicta. Vere etẽ benedictus
fructus ventris tui. in quo benedicte sunt
oẽs gentes. de cui⁹ plenitudine tu q̃z acce
pisti cum ceteris: ⁊ si differenti⁹ a ceteris.
Ac ꝓpterea benedicta quidẽ tu sz in mulie
ribus. Ille ꝓo benedict⁹ non in hominibus

non inter angelos. sed qui est vt ait apl'us
sup omnia de benedict in secula. Dicit be-
nedictus vir. benedict panis. bndicta mu
lier. benedicta terra. vel si qd tale in creatu
ris benedictū esse memorat. Sed singula
riter benedict fruct ventris tui. cū sit su-
per omnia deus bndict in secula. Bndict
ergo fruct ventris tui. Bndict in odore
benedictus in sapore. benedictus in specie
Huius odoriferi fruct fragrantiā sentie-
bat. q dicebat. Ecce odor filij mei sic odor
agri pleni. cui benedixit dns An non vere
benedict. cui bndixit dns. De sapore hu-
ius fructus quidā q gustauerat talit eru-
ctabat dicēs. Gustate ⁊ videte qm suauis
est dns. Et alibi. Quā magna multitudo
dulcedinis tue dne quā abscondisti timen
tibus te. Et alius quidā. Si tamē inquit
gustastis qm dulcis dns. Et ipse de se inui-
tans nos ad se q edit me adhuc esurient. et
q bibit me adhuc sitiet. vtq; pter sapor
dulcedinem hoc dicebat. qz semel gustat
magis excitat appetitū. Bon fruct q aīa
rum esurientiuz ⁊ sitientiū iusticiā ⁊ esca et
potus est. Audisti de odore. Audisti et de
sapore. Audi ⁊ de specie. Si em fruct ille
mortis nō solū suauis fuit ad vescendum:
sed etiā teste scriptura delectabilis aspectu
quātomagis hui vitalis fruct vmficuz
decorē debem inquirere: in quez teste alia
scriptura desiderāt angeli pspicere. Cui
pulcritudinez in spū videbat ⁊ in corpe vi
dere cupiebat: q dicebat. Ex syon spēs de
corīs eius. Et ne mediocrem tibi videret
commendasse decorē recole q in alio psalmo
legitur. Speciosus forma pre filijs hoīm:
diffusa est grā in labijs tuis. pterea bndi
xit te de in eternū. Benedict g fruct ve-
tris tui cui bndixit de in eternū. Et cuius
bndictione: benedicta etiā tu in mulieribus
qz non potest arbor mala bonum fructuz
facere. Benedicta tu inquam in mulieri-
bus: q illaz generalē maledictionē euasisti.
qua dictum est: in tristicia paries filios. et
nihilominus nec illaz assecura es maledi
cta sterilt i israt. sz singularē consecuta es bndi
ctionē. vt nec sterilt maneas nec cuz dolore
pturias. Dura cōditio sup ōes filias eue.
Et si pariūt cruciant: ⁊ si nō pariūt male-
dicūt. Et dolor pbibet parere: ⁊ nō parere
maledictio. Quid facies ꝓgo q hec audis
⁊ q hec legz. Si parturz angustiarz. st steri-
les manes malediceris. Quid eliges pru-
dens ꝓgo: angustie inquit mihi sunt vn-
dicq. Melius est tamen mihi maledictā
incurrere et casta pmanere. qm prius quidē
concipere p cōcupiscentiā. qd merito post
cum dolore parturiam. Hinc eteim ⁊ si vi
derō incurrere maledictuz: sed nō peccatū.
illinc ꝓo ⁊ peccatum simul ⁊ cruciatus est
Denicq hec maledictio quid aliud est qm
hominuz exprobatio. Necq ob aliud sane
dicit maledicta sterilis nisi q opprobrio ⁊
contemptui sit habenda tancq inutilis: et
infructuosa. ⁊ hoc in israel tm. Mihi aūt
pro minimo est q hominib displiceo duz
me possim ꝓginem castā exhibere christo.
O ꝓgo prudens. O ꝓgo deuota: quis te
docuit deo placere ꝓginitatem. Que lex:
que iusticia: q pagina veteris testamenti:
vel precipit vel consulit: vel hortat in car
ne non carnaliter viuere. ⁊ in terris angeli
cam ducere vitam. Vbi legeras brā ꝓgo
sapientia carnis mors est: ⁊ curam carnis
ne pfecerit i desideriis vbi legeras de vir
ginibus: qz cantant canticū nouū qd ne-
mo alius cantare potest: ⁊ sequunt agnuz
quocunq ierit. vbi legeras laudatos esse:
qui se castrauerūt propt regnū dei. vbi le-
geras. in carne em ambulātes non fm car
nem militamus. ⁊ qui iungit matrimōio
ꝓginem suā benefacit: ⁊ q non iungit me-
lius facit: vbi audieras: volo vos esse sicut
meipm: ⁊ bonū est homini si sic pmaneat.
s. scōm meū consiliū. De ꝓginib inqt pre
ceptum dni nō habeo. consiliū autem do.
Tu ꝓo nō dicam preceptum: sed nec con-
silium: nec exemplū: nisi q vnctio eius doce
bat te de omibus: ⁊ sermo dei viuus ⁊ effi
cax. ante tibi fact est magister qm filij: pri-
us instruxit mentem qm induxerit carnem.
Christo ergo te deuotes exhibere virginē
⁊ nescis q ipi te exhiberi oportet ⁊ matrē
Eligis in israel esse contemptibilis. et vt
illi placeas cui te probasti maledictum in
currere sterilitatis Et ecce maledictio i be-
nedictionem mutatur. sterilitas fecundi
tate recompensatur. Aperi ꝓgo sinū. expā
de gremium. para vterum: qz ecce factur
est tibi magna qui potēs est. intim vt pro

maledictõe israel beatã te dicãt oẽs genera-
tiões. nec suspectã hẽas ꝓgo prudẽs fecũdi-
tatẽ qz nõ aufert integritatẽ. Cõcipies sz si
ne pctõ ꝗuida erz. sz nõ grauata. paries. sz
nõ cũ tristicia. nescis vizꝫ et paries filiuz.
Qualẽ filiũ: Illi⁹ eris mat cui⁹ de⁹ est pa-
ter. Fili⁹ patne claritatz erit corõa tue cari-
tatz. Sapiẽtia patni cordis erit fruct⁹ vte-
ri ꝓginalis. Deũ denicꝫ ꝓles z de eo con-
cipies. Cõfortare ḡ ꝓgo fecũda. casta pu-
erpera. mater intacta. qz nõ eris in israel vl-
tra maledicta. necꝫ int steriles deputata.
Et si adhuc maledicerz ab israel scõm car-
nem. nõ qz sterilẽ videt. sz qz fecundã iudi-
det: memẽto ꝗ z xps maledictũ ꝓtulit cru-
cis ꝗ te suã matrem bñdixit in celis. sz z in
terrz. ab angelo bñdicta. z a cunctz genera-
tiõib⁹ terre. merito beata ꝑdicaris. Bene-
dicta ergo tu ĩ mulierib⁹. z bñdict⁹ fruct⁹
vẽtris tui. Que cũ audisset turbata ẽ ĩ ser-
mone ei⁹ z cogitabat qlis esset ista saluta-
tio. Solẽt ꝓgines. q vere ꝓgines sũt sp pa-
uide z nuncꝫ esse secure. z vt caueãt timen-
da etiã tuta ꝓtimescere. sciẽtes se in vasis
ficilib⁹ thesauꝫ portare ꝑciosuz: z nimis
arduũ esse viuere angelũ ĩter homines z ĩ terrz
more celestiũ ꝯuersari. z ĩ carne tolerãte age-
re vitã Ac proide ḋcq̃d nouũ ḋcq̃d subitũ
fuerit ortũ suspectas h̃ãt isidias z totũ ꝗ se
extimãt machinatũ Iccirco maria turbata
est ĩ ꝑmone angeli. Turbata ẽ. sz nõ ꝓtur-
bata. Turbat⁹ suz ĩquit: z nõ sũ locut⁹. sz
cogitaui dies antiq̃s. z annos eternos ĩ mẽ-
te habui. Ita ḡ z maria turbata est. z nõ
est locuta. sed cogitabat qualis esset ista sa-
lutatio. Quod turbata est verecũdie fuit
ꝓginalis. q nõ ꝓturbata fortitudis. q ta-
cuit. z cogitauit. prudẽtie. Cogitabat aũt
qualis esz ista salutatio. Sciebat aũt pru-
dẽs ꝓgo: q sepe angelus sathane trãsfigu-
rat se in angelũ lucz: z qz nimiuz: hũilis et
simplex erat. nihil tale penitus a sctõ ange-
lo sperabat. z ideo cogitabat q̃lis esset ista
salutatio. Tũc angel⁹ intuit⁹ virginez. et
varias eam secum voluere cogitatões fa-
cilime deprehẽdens pauidaz cõsolat cõfir-
mat dubiaz: ac familiarit vocãs eaz ex no-
mie: benigne ne timeat ꝓsuadet. Ne time-
as inq̃t maria inuenisti gratiã apud deuz.
Nihil hic doli: nihil hic fallacie est. nullã
circũuentionẽ. nullas hic suspicerz isidias.
Nõ sum homo: sz spirit⁹. z dei angel⁹. nõ
sathane. Ne timeas maria. iuenisti gratiã
apd deũ. O si scires quãtuz tua hũilitas
altissimo placeat quãta te apd ipm subli-
mitas maneat angelico te nec alloq̃o nec
obsequio indignã iudicares. Vt quid em
indebitã tibi diceris grãm angeloꝫ q̃ iue-
nisti grãm apud deũ. Inuenisti qd̃ quere-
bas. inuenisti qd̃ nemo aĩ te potuit iueni-
re inuenisti grãm apud deuz. Quã grati-
am: Dei z hoim pacẽ mortz destructionez
vite reparationẽ. Hec est grã quaz inuenisti
apud deũ. Et h̃ tibi signũ. Ecce concipies
z paries filiũ z vocab̃ nomẽ ei⁹ iesum. In-
telligẽ prudens ꝓgo ex nomine pmissi filij
quantã z cꝫ specialẽ grãm inuenerz apud
deũ. Et vocabis ait nomẽ ei⁹ iesum. Ra-
tionem vocabuli hui⁹ ponit alt⁹ euangeli-
sta angelo interp̃tãte sic. Ipe em saluũ fa-
ciet ꝑplm suũ a peccatis eoꝫ. Duos iesus
lego in typo hui⁹ quẽ nũc hẽmus p̃ mani-
bus p̃cessisse. ambos ꝑplis pfuisse. Quoꝫ
vnus ꝑplm suuz de babilone eduxit. alius
ꝑplm suũ in terram pmissionis introduxit
Et illi q̃dẽ illos q̃b⁹ p̃erant: ab hostib⁹ de-
fendebãt. sz nunquã saluabãt a pctis eoꝫ
Is aũt nr iesus z a pctis saluat ꝑplm suũ
z itroducit in tra viuentiũ. Ipe. n. saluuz
faciet ꝑplm suuz a pctis eoꝫ. Quis est hic
q̃ etiã pctã dimittit: vtinã z me peccatorẽ
dignet dñs iesus annumerare ꝑplo suo: vt
saluũ me faciat a pctis meis. Vere beat⁹
populus cuius iste iesus dñs de⁹ ei⁹: qz ipe
saluũ faciet ꝑplm suũ a pctis eoꝫ Vereor
aũt ne multi se pfiteant esse de ꝑplo ei⁹ q̃s
tũ ipe nõ hẽat de ꝑplo suo. Vereor autẽ ne
pleriscꝫ q̃ q̃si ĩ ꝑplo ei⁹ religiosiores esse vi-
dentur ipe aliq̃ dicat: ꝑpls hic labijs me
honorat. cor aũt eoꝫ lõge est a me. Nouit
aũt dñs iesus q̃ sunt ei⁹ nouit q̃s elegerit
a ꝓncipio. Quid vocaris me ait dñe dñe
z nõ facitz q̃ dico Vis scire an ꝓmeas ad
populũ ei⁹ vel pot⁹ vis esse de populo ei⁹
Fac q̃ dicit iesus. et cõputabit te in popl⁹
suo. Fac q̃ iubet ĩ euãgelio dñs iesus: q̃ iu-
bet ĩ lege z ꝓpheris: q̃ iubet p̃ ministros suos
q̃ st ĩ eccia. obtẽpa ei⁹ vicarijs p̃ositz tuis
nõ tm bonis z modestz sed etiã discolis: z
disce ab ipo iesu: qz mitis est z hũilis cor-

de. ⁊ eris de btō ꝓlo eius: quē elegit in he
reditatē sibi eris de laudabili ꝓlo ei⁹ quē
dñs benedixit. dicēs: opus manuū mearū
tu es hereditas mea israel. Qui ne forte israe
el. Carnalē emuleris. ⁊ testimoniū phibet
dicēs. ꝓlus quē nō cognouī seruiuit mihi
in auditu aur⁹ obediuit mihi. Sz audia
mus q̄d idē angel⁹ sentiat de illo: cui nec
dū cōcepto tale indidit nomē. Ait nanq̄
hic erit magn⁹ et filius altissimi vocabit.
Bñ magn⁹ q̄ fili⁹ altissimi merebit appel
lari. An nō magn⁹ cui⁹ magnitudis non
est finis. Et q̄s magn⁹ inq̄t sicut dñs de⁹
noster. Plane magn⁹ q̄ tā magnus ꝗ̄ al
tissim⁹: qz ⁊ ipse altissim⁹. Necq̄ ēm altissi
mi fili⁹ rapinā arbitrat esse se equalē altis
simo. Ille merito arbitrād⁹ est cogitasse ra
pinā: qui cū de nullo in angelicā formā fa
ctus fuisset. factori suo se ꝗparans vsurpa
uit sibi q̄ filij altissimi ꝓprīū est. q̄ vtiq̄ in
forma dei a deo nō fact⁹ est sz genit⁹. Al
tissim⁹ ēm pat. cuius oipotēs sit: nō potu
it tā vel equalē sibi cōdere creaturā: vel ine
qualē gignere filiū. Fecit itaq̄ angelū ma
gnū: sed nō quātus ipe. ⁊ iō nec altissimū.
Solū aūt vnigenitū. quē nō fecit: sz genu
it. oipotens oipotentē: altissim⁹ altissimū.
eternus eternuz ipm per oia sibi cōparari.
nec rapinā estimat. nec iniuriā. Recte igit
hic erit magn⁹. qui fili⁹ altissimi vocabit.
Sed quare hic erit ⁊ nō potius hic est ma
gnus q̄ semp equaliter est magn⁹: et nō hz
quo crescat: nec maior post ꝗceptū futur⁹
sit ꝗ̄ añ fuerit. An forte ꝓterea dixit. erit.
qz qui magn⁹ deus erat: magn⁹ homo fu
turus sit. Bene ḡ hic erit magnus. Ma
gnus hō: magn⁹ doctor: magnus ꝓpheta.
Sic ēm dicit de eo in euāgelio: qz ꝓpheta
magn⁹ surrexit ī nobis. Et a minori quo
dam ꝓpheta magn⁹ itidē ꝓpheta ventur⁹
promittit. Ecce veniet inquit ꝓpheta ma
gnus: ⁊ ipe renouabit hierusalē. Et tu qui
dēo virgo paruulū paries paruulū nutri
es. puulū lactabis. Sed vidēs paruū co
gita magnū. Erit ēm magn⁹ qz magnifi
cabit eū de⁹ in ꝗspectu regū adeo vt ado
rēt eū oēs reges: oēs gētes seruiāt ei. Ma
gnificet igit ⁊ aīa tua dñm. qz hic erit ma
gnus ⁊ fili⁹ altissimi vocabit. Magnus
erit ⁊ magna facient tibi q̄ potens est ⁊ san
ctū nomē eius. Quod ēm sanctius nomē
ꝗ̄ q̄ filius altissimi vocabit. Magnificet
et a nob puulus magn⁹. dñs quos vt fa
ceret magnos: factus est puulus. Paruu
lus aut nat⁹ est nob filius dat⁹ est nob. No
bis inq̄ꝗ̄ nō sibi qui vtiq̄ ante tēpora mul
to nobili⁹ nat⁹ est ex pte. nasci qualiter nō
indigebat ex matre. Non angelus q̄z: qui
cū magnū haberēt. paruulū nō req̄rebant
Nobis ḡ natus. nob ⁊ datus. qz nobis ne
cessarius. Iam de nob nato ⁊ dato facia
mus ad qō nat⁹ est et datus. vtamur nr̄o
in nostrā vtilitatē de saluatiōe salutē ope
remur. Ecce puulus in medio statuit. O
paruulus puulus desiderat⁹. O vere par
uulus: sed malicia non sapiētia. Studea
mus effici sic puulus iste: discam⁹ ab ipo:
qz mitis est ⁊ hūilis corde: ne magn⁹ vicz
deus sine causa fact⁹ sit hō paruus: ne gra
tis mortu⁹: ne inuacuū crucifixus. Disca
mus ei⁹ hūilitatē. imitemur māsuetudinē
amplectemur dilectionē: cōmunicem⁹ pas
sionibus: lauemur in sanguīe ipsius ipsuz
offeram⁹ ꝓpiatorē pro pctis nr̄is: qm̄ ad
hoc nat⁹ ⁊ datus est nob. Ipsum oc̄tis pa
tris ipm offeram⁹ ⁊ suis: qz pater ꝓprio fi
lio nō pepcit: sed ꝓ nobis oibus tradidit il
lū. ⁊ ipse fili⁹ semetipm exinaniuit formaz
serui accipiēs: ipse tradidit in mortē aīam
suā ⁊ cū sceleratis reputat⁹ est: ⁊ ipse pecca
ta multoz tulit: ⁊ pro trāsgressoribz roga
uit: vt nō peritēt. Nō possunt perire ꝓ qui
bus filius rogat ne pereāt. pro q̄bus pater
tradidit filiū in mortē vt viuāt. Equalit
ḡ ⁊ ab vtroq̄ speranda est venia: q̄bus eq̄
lis in pietate miscōia. par in volūtate po
tētia: vna in deitate substātia: in qua vn⁹
cū eis spiritussanctus vnit ⁊ regnat deus
per oia secula seculorū amen.

Homelia iiij.

Non est dubiū q̄cq̄d in laudibz ma
tris pferimus ad filiuz pinere. Et
rursum cū filiū honoramus a glo
ria matris nō recedimus. Nā si iuxta salo
monē filius sapiēs est gloria patris quāto
magis gloriosum est matrē ipius effici sa
pientie Sed q̄d ego tēpto in eius laudib
quā laudabilē p̄ dicant ꝓphete: phibet an
gelus: narrat euāgelista. Non igit laudo:

qz nō audeo: sed tm replico deuot. quod iam explicauit p os euāgeliste spūssanctus Sequit nanq; ⁊ ait. Et dabit illi dns deus sedē dauid patris eius. verba sunt angeli ad virginē de promisso filio pmittentis qō debeat possidere regnū dauid. Qō de stirpe dauid originē duxerit dns iesus nemo dubitat Quero aūt quō dederit ei deus sedē dauid pris sui: cū ipse in hierusalē nō regnauerit: ḋnimmo turbis eū volentibus cōstituere regē nō acḋeuerit. sed ⁊ ante faciē pylati prestatus sit. regnū meū nō est de hoc mūdo. Denicq; ḋd magnū pmittit ei qui sedet sup cherubin: quē pphera vidit sedentē sup soliū excelsum ⁊ eleuatū sedere in sede dauid pris sui. Sz nouimus quādā aliā hierusalē ab ea q̄ nūc est in q̄ regnauit dauid significatā multo ista nobiliorē multo ditiorē. Hāc igit puto hic fuisse designatā: illo videlicz vsu loquēdi quo sepe reperis in scpturis. significās poni p significato. Tūc sane dedit ei deus sedē dauid pris sui. qū cōstitutus est rex ab eo sup syon monte scm eius. Sz hic pphera de quo regno dixerit: exprssius aperuisse videt in eo q̄ nō in syon posuit: sz sup syon. nā ipō fortassis dictū est sup: qz in syon ḋdez regnauit dauid: sup syon ꝛo regnuz est illius de q̄ dictū est ad dauid. de fructu ventris tui ponā sup sedē tuā. de q̄ dictuz est p aliū pphetam. Sup soliū dauid et sup regnū eius sedebit. Vtidēs qz ibi repis sup. Sup syon. sup sedē. sup soliū sup regnuz. Dabit ergo ei dns de sedē dauid patris sui nō typicā. sed verā. nō tempalez. sed eternā. nō terrenā. sed celestē. Que idcirco vt iā dictuz est memorat fuisse dauid: qz hec in qua tēporaliter sedit eterne illius gerebat imaginē. Et regnabit in domo iacob ineternū. et regni eius nō erit finis. Hic quoq; si domū iacob tēporalē accipim. quō in illa q̄ eterna nō est ineternū regnaturus est. Querēda est ergo dom eterna iacob in q̄ regnet ineternū. cuius regni nō erit finis. An nō denicq; exasperans domus illa iacob q̄ impie abnegauit eū ⁊ insipient respuit aī faciē pylati. qū illo phibente regē vestrū crucifigā. vno ore respondēdo clamauit. non habem regez nisi cesarem. Require itaq; apostolū. ⁊ discernet tibi eū qui in occulto iudeus est ab eo q̄ in manifesto. ⁊ q̄ in spiritu est circūcisio: ab ea q̄ fit in carne: ⁊ spiritualē israel a carnali et filios fidei abrae a filys carnis. nō em inquit oēs q̄ ex israel hi sunt israelite neq; q̄ de semie sunt abrae hi sunt filij. Sequere g et dic. Similit nō oēs q̄ ex iacob reputandi sunt in domo iacob. Iacob ḋppe ipse est q̄ israel. Solos igit qui in fide iacob pfecti inuenendi sunt reputant in domo iacob vt potius ipos noueris fore spūalem. et eternā domū iacob. in qua regnabit dns iesus ineternū. Quis ex vobis est q̄ iuxta interpratione nois iacob supplantet diabolū de corde suo. luctetur cū vicys ⁊ cōcupiscētys suis. vt non regnet petm in suo mortali corpe. sed regnet in eo xps iesus. ⁊ nunc ḋdem p gram. ⁊ in eternū p gliam. Bti in ḋbus iesus regnabit ineternū. qz ⁊ ipsi cū eo regnabūt. et regni eius nō erit finis. O q̄ gliosum est regnū illud in quo reges cōgregati sunt. ⁊ cōuenerūt in vnū ad laudandū. s. ⁊ glorificādum eū qui sup oēs est rex regū: ⁊ dns dominantiū. de cuius splēdidissima cōtemplatiōe fulgebūt iusti sicut sol in regno patris eorq;. O si ⁊ mei petōris meminerit iesus in bnplacito xpi sui. cū venerit in regnū suū. O si me in illa die cū traditur est regnū deo ⁊ pri visitare dignabit in salutari suo. ad videndū se in bonitate electorū suorq; ad letandū in leticia gētis sue. vt laudet etiā a me cuz hereditate sua. Veni interim dne iesu. aufer scandala de regno tuo: qō est aia mea. vt regnes tu: q̄ debes in ea Venit em auaricia. ⁊ vēdicat i mesibi sedē iactantia cupit dnari mihi supbia vult esse mihi rex luxuria dicit ego regnabo ambitio. detractio. inuidia. ⁊ iracūdia certāt in me ipo. de me ipo. cui ego potissimū esse videar. Ego aūt q̄ntuz valeo resisto: renitor q̄tū iuuor dnm deū meū ihm reclamo. Xpi me defendo. qz ipius me iuris agnosco ipm mihi deuz: ipm mihi dicunt teneo: ⁊ dico: nō habeo regē nisi iesuz Veni g domie disperge illos i xture tua et regnabis in me: qz tu es ipse rex meus ⁊ deus meus q̄ mādas salutē iacob. Dixit autē maria ad angelū Quō fiet istud quoniā virū nō cognosco: primū qui dē humiliter tacuit: cū adhuc dubiā cogitabat: q̄

tis esset salutatio. malēs nimiū hūiliter re
ticere q̄ temere loq̄: nesciret. Iam ꝓ cō
fortata: ⁊ bene p̄meditata angelo q̄dez fo
ris loquēte: sed deo int⁹ ꝓsuadēte: erat em̄
dñs cū illa: dicēti angelo: dñs tecū. Ita er
go cōfortata fide. s. depellente timorē: leti
cia verecundiā: dixit ad angelū. Quō fiet
istud quoniā virū nō cognosco. Non du
bitat de facto: sed modū req̄rit: ⁊ ordinez:
Nec em̄ querit an fiat illud: sz quo modo
Quasi dicat. Cum sciat dñs meus: testis
cōscientie mee: vorū esse ancille non cogno
scere virū: qua lege: quo ordine placebit ei
vt fiat istud Si oportuerit me frāgere vo
tum vt pariā talem filiuz: ⁊ gaudeo de fi
lio: ⁊ doleo de ꝓposito. fiat tū volūtas et⁹
Si ꝓ virgo cōcipiā. virgo pariā: q̄ vti
q̄ si placuerit ei impossibile non erit: tunc
scio vere: qz respexit dñs humilitatē ancil
le sue Quō ergo fiet istud: quoniā viū nō
cōgnosco. Et respondēs angelus dixit. Spi
ritussanctus supueniet in te. ⁊ ꝓtus altissi
mi obumbrabit tibi. Supius dicta est fu
isse grā plena. ⁊ nunc quō dicit. spiritussan
ctus supueniet in te: ⁊ ꝓtus altissimi obū
brabit tibi. Nunq̄d potuit repleri gratia:
et necdum hz̄e spm̄ sanctū: cum ipse sit da
tor gratiaū. Si autē spiritussanct⁹ iam in
ea erat quō adhuc tanq̄ nouiter supuentu
rus reprimit. An forte non ideo dixit sim
pliciter veniet in te: sed addidit sup: qz ⁊ si
prius quidē in ea fuit p multā gratiā: sed
nūc supuenire nunciat ꝓpter abundantio
ris grē plenitudinē quā effusurus est super
illā. At ꝓ cuz plena iā sit: illud amplius
quomō capere poterit. Si aūt plus aliq̄d
capere pōt. quomodo ⁊ aū plena fuisse in
telligenda est. An prior qui dē gratia eius
tm̄ repleuerat mentē. sequēs vero etiā vē
trem pfundere debet: quaten⁹ sez plenitu
do diuinitat⁹ que ante in illa: sic et i nullo
sanctorū spiritualiter habitabat. etiam si
cut in nullo sanctorū corporalit in ipa ha
bitare incipiat. Ait itaq̄. spiritussanctus
supueniet in te. et virtus altissimi obum
brabit tibi. Quid est ⁊ ꝓtus altissimi ob
umbrabit tibi. Qui potest capere capiat.
Quis em̄ excepta fortassis illa: que hec so
la in se felicissime meruit experiri intellectu
capere ratiōe discernere possit qualit splen
dor ille inaccessibilis virgineis sese visceri
bus infuderit. ⁊ vt illa. q̄ inaccessibile est
accedēs ad se ferre potuisset. de pticula eius
dem corpis: cui se aniate corporauit reliq̄
masse. vmbraculū fecerit. Et forte propt
hoc maxime dictū est obumbrauit tibi q̄a
res i sacramēto erat. ⁊ q̄ sola p se trinitas
in sola: et cum sola virgine voluit operari
soli datū est nosse. cui soli datū est coopera
ri. Dicat ergo spiritussanct⁹ supueniet in
te. qui vtiq̄ sua potētia fecundabit te. Et
virtus altissimi obūbrabit tibi. Hoc est il
lum modū quo de spiritusancto cōcipies.
dei virtus. et dei sapientia christus sic in
suo secretissimo consilio obumbrādo con
teget. et occultabit: quaten⁹ sibi tantū no
tus habeat. ⁊ tibi. acsi angelus respōdeat.
ad virginez. Quid a me requiris. q̄ in te
mox experiēs. sciens scies. ⁊ fideliter scies
Sed illo doctore. quo ⁊ auctore. Ego au
tē missus sum nunciare virginalē concep
tū. non creare. Nec potest docere nisi a do
nāte. nec potest addisci. nisi a suscipiente.
Ideoq̄ ⁊ q̄ nascet ex te sanctum vocabi
tur filius dei. Quod est dicere. quoniā nō
de homine. sed de spiritusancto cōcipies:
concipies autē virtutez altissimi. hoc est fi
lium dei. Ideo et q̄ nascet ex te sanctum
vocabitur filius dei. Id est non soluz qui
est de sinu patris in vterum tuuz veniens
obumbrabit tibi. sed etiā id q̄ de tua sub
stantia sociabit sibi ex hoc iā vocabit fili
us dei. quēadmodū ⁊ is qui a patre est an
te secula genitus tuus quoq̄ ammodo re
putabit filius. Sic autē ⁊ quod natuz est
ex ipo erit tuus: et quod nascetur ex te erit
eius: vt tamen nō sint duo filij: sed vnus.
Et licet illud qui dē ex te aliud. aliud ex il
lo sit: iā nō tamen cuiusq̄ suus. sed vnus
vtriusq̄ filius erit. Ideoq̄ ⁊ q̄ nascet ex
te sanctum vocabit filius dei. Attēde que
so q̄ reuerēter dixerit: quod nascetur ex te
sanctum. Ut quid em̄ ita simpliciter san
ctum. et absq̄ additamento. Credo quod
non habuit. quid proprie dignetur nomi
nare illud eximiū. illud magnificum. il
lud reuerendū quod de purissima videli
cet virginis carne cū sua ania vnico patri
erat vniendū. Si diceret sctā caro vel san
ctus hō. vel sanctus infans quicq̄d tale

poneret parū sibi dixisse videreť. Posuit ḡ indiffinite sctm. qz quicqd sit qd virgo genuit sctm, peuldubio ac singularitť sanctuz fuit. z p spūs sanctificationez z p verbi assumptionē. Et adiecit angelus. Ecce elizabeth cognata tua. z ipa cōcepit filiuz in senectute sua. Quid fuit necesse etiaz huiusterilis ꝓgini nunciare cōceptū. Nunquid forte dubiā adhuc z incredulā oraculo recentiori voluit cōfirmare miraculo. Absit Legimus zacharie incredulitatē ab ipo angelo fuisse castigatā. mariā autē in aliq̄ re ꝓhensam nō legimus. q̄n potius fidē ipius elizabeth ꝓphetante laudatā agnouimus Btā inq̄t q̄ credidisti: qm̄ perficienť in te: q̄ dicta sunt tibi a dño Sz ideo sterilis cognate ꝓceptus ꝓgini nunciať. vt dū miraculū miraculo addiť. gaudiū gaudio cūmuleť. Porro necesse erat nō modico leticie: z amoris p̄uenientē inflāmari incēdio. q̄ filium paterne dilectiōis cū gaudio sctī spūs mox fuerat cōceptura. Nec eim̄ nisi in devotissimo atq̄ hylarissimo corde: tanta se ea pe poterat dulcedinis: z alacritatis affluentia. Vel ideo ꝓcept elizabeth nunciať marie. qz pfecto decebat: vt ꝓbuz mox diuulgandū vbicq̄ ꝓus sciret ꝓgo p angelū. q̄ audiret ab hoie. ne mater dei a cōsilijs filij videreť amota. si eorū q̄ in terris tam ꝓpe gererenť remāsisset ignara. Vl'ō potius cōcept elizabeth marie nūciat est: vt dū nūc saluator: nūc p̄cursoris edoceť adventus: rex rēpus z ordinē tenēs ipsa postmodū melius scriptoribus z p̄dicatoribus euāgelij referaret veritatez: que plene de oibus a p̄ncipio celitus fuerat instructa mysterijs Vel ideo adhuc nunciať marie cōceptus. elizabeth: vt audiens cognataz vetulā. et grauidā cogitet iuuencula de obseqo sicq̄ illa properāte ad visitandū. paruulo ꝓphete locus z occasio deť: q̄ minori adhuc domino sui officij valeat exhibere p̄mitias. z dū ad seinuicē cōcurrit matruz infantiūq̄ ab alterutro excitata deuotio. mirabilius fiat miraculū de miraculis. Vide aūt ne hec tā magnifica. q̄ ab angelo audis p̄nūciata: ab ipo speres pficiēda. A quo ḡ si q̄ris ipm angelū audi. Quia non erit inq̄t impossibile apd deū omne verbū. Tanq̄ diceret. hec q̄ ego tā fidenť ꝓmitto nō de mea. sed de illius q̄ me misit ꝓrute p̄sumo. qz nō erit impossibile apud deū omne ꝓbū. Quale eim̄ verbuz impossibile illi poterit esse: q̄ oia fecit in verbo Mouet me z hoc in verbis angelicis q̄ signanť nō ait: qz nō erit. impossibile apud deū omne factuz: sed omne ꝓbum. An idcirco posuit verbū. qz q̄ facile possunt hoies loq̄ qd volunt. etiā quod nullatenus facere possunt. tā facile imo incōparabilitť facilius valet deus ope implere q̄cq̄d illi verbo valent exp̄mere. Dicam aptius. Si hominib tā facile esset facere q̄ dicere. qd volunt. et ipis quoq̄ nō esset impossibile omne verbū. Nunc aūt qz vulgaris z vetus sermo est multū interesse inter loq̄ z facere. sed apud hoies nō apd deum. soli deo qz idē est facere qd loq̄. idēlo qui quod velle, merito nō erit impossibile apud deū omne verbū. verbi grā. Potuerūt p̄uidere z predicere ꝓphete virginē. vel sterilē concepturā ac pariturā. sed nunquā facere vt conciper vel pareret. Deus autez q̄ dedit eis posse p̄uidere. q̄ facile potuit. tūc qd voluit p̄dicere: tā facile potuit nūc qn̄ voluit p seip̄m qd ꝓmisit implere. Si qui dē apud deū nec verbū dissidet ab intentione: qz veritas est: nec factuz a verbo: qa virtus est. nec modus a facto: qz sapientia est: ac per hoc nō erit impossibile apud deum omne verbū. Audisti virgo factū. audisti z modū vtrunq̄ mirū: vtrūq̄ iocundū Iocundare filia syon. et exulta satis filia hierusalē. Et quoniā auditui tuo datum est gaudiū z leticia: audiam z nos a te sponsuz leticie. qd desideram. vt iam exultent ossa hūiliata. Audisti inq̄t factuz z credidisti. crede z de mō. quē audisti. Audisti. qz concipies z paries filiuz. Audisti quidē non p hominē. sed p spiritū sanctū. Expectat angelus rñsum Tpus est eim̄. vt reuertať ad eū. qui misit illū. Expectam. et nos o domina verbū miserationis: quos miserabilitť premit sentētia damnationis. z ecce offerť tibi p̄cū nře salutis. Statim liberabimur si ꝓsentis. In sempiterno dei ꝓbo facti sum oes. z ecce morimur. in tuo breui rñso sum reficiendi. vt ad vitā reuocemur. h̄ supplicat a te o pia ꝓgo flebilť adaz cū misera sobole sua exul de paradiso. Hoc abraam: h̄ dauid: hoc ceteri flagitāt sancti

patres. s. tui q̃ ⁊ ipsi habitant i regione umbre mortis. Hoc tot⁹ mūdus tuis genib⁹ puo⁹ lut⁹ expectat. Nec imerito qn̄ ex ore tuo pendet cōsolatio miserorꝫ: redēptio captiuorꝫ: liberatio dānatōis: sal⁹ denicꝫ vniuersorꝫ filiorꝫ adā: tot⁹ gener⁹ hūani. Da ꝗgo rn̄ suz festinant: o dña rnde ꝗbū qō ꝗra: qō inferi. qō expectant ⁊ supi. Ipse q̃z hoim rex ⁊ dñs. q̃ntū cōcupiuit decorē tuū. tantū desiderat rn̄siōis assensuz. in q̃ nimiꝫ ꝓposuit saluare mundū Et cui placuisti in silētio. tā mag⁹ placebis ex ꝗbo cū ipe tibi clamet de celo. O pulcra int mlieres fac me audire vocē tuā. Si ḡ eū tu facias audire vocē tuā. ipse te faciet videre salutē nr̄am. Nun q̃d non hoc est qō q̃rebas: qō gemebas. et qō diebus ac noctib⁹ orando suspirabas. Quid igit. Tu es cui h̄ pmissuz est: an aliam expectam⁹. Immo tu ipa nō alia. Tu inq̃z illa pmissa: illa expectata: illa desiderata. ex q̃ sctūs pat⁹ tuus iacob tā morti appropinquās. vitā sperabat eternā. cū dicebat. Expectabo salutare tuū dñe. In q̃ denicꝫ: et p quā de⁹ ipsen̄ ante secula disposuit opari salutē in medio terre. Quid ab alia speras. qō tibi offert: q̃d p aliam expectas. qō p te mox exhibebit. dū modo p̄bes assensuz: ⁊ rn̄deas verbū Rn̄ de itacꝫ citius angelo. imo p angelū dño. Rn̄de verbū. ⁊ suscipe ꝗbuz. pfer tuū ⁊ cōcipe diuinū. Emitte trāsitoriū: ⁊ amplectere sempiternū. Quid tardas. Quid trepidas. crede ꝓfitere. ⁊ suscipe. Sumat hūilitas audaciā. verecūdia fiduciā: nullaten⁹ conuenit nūc vt ꝗginalis simplicitas obliuiscatur prudētiā. In hac sola re ne timeat prudēs ꝗgo p̄sumptionē. q: ⁊ si grata in silentio ꝗecundia magis tn̄ nūc in ꝗbo pietas necessaria. Api ꝗgo btā cor fidei. labia cōfessioni. viscera creatori. Ecce desideratus cūctis gentib⁹ foris pulsat ad hostiū. O si te morāte ptrāsierit. ⁊ rursus icipias dolens q̃rere quē diligit aīa tua. Surge curre. api. surge p fidē. curre p deuotiōz. aperi p ꝓfessionē. Ecce inq̃t ancilla dñi. fiat mihi scōm verbū tuū. Semp solet esse gr̄e diuine familiar⁹ ꝗtus hūilitat⁹. De⁹ em̄ superbis resistit. hūilib⁹ autē dat gr̄am. hūilit q̃ respondet. vt sedes gr̄e p̄paret. Ecce inquit ancilla dñi. Que est hec tā sublimis hūilitas. q̃ cedere nō nouit honorib⁹: insolescere gl'ia nescit. Dat dñi eligit ⁊ ancillā se noīat nō mediocris reuera hūilitatis insigne: nec oblata tāta gl'ia. obliuisci hūilitatē. Nō est magnū esse humilē in abiectione. magna prsus ⁊ rara ꝗtus humilitas honorata. Si me misꝫ homūtionē meis decept⁹ simil' actionib⁹. ad aliquē vl' medi ocrē honorē. puererit ecclia deo nimiꝫ hoc vel ꝓter mea. vel ꝓter sub ditorꝫ pctā permittēte: nōne statim oblit⁹ q̃ fueri talē me puto: q̃lis ab hoībus. q̃ cor nō vidēt putatus sum. Credo sane: ꝓsciam nō attēdo: ⁊ reputās nō honores virtutib⁹: sed ꝗtutes honorib⁹. eo sanctiorē. q̃ supiorem me extimo. Videas plerosqꝫ in ecclia de ignobilib⁹ nobiles de pauperib⁹ diuites factos. subito intumescere. p̄stine obliuisci abiectionis. gen⁹ q̃qꝫ suuz erubescere. et infimos dedignari parētes. videas ⁊ hoīes pecuniosos ad honores. q̃sqꝫ ecclīasticos puolare: moxqꝫ sibi applaudere sanctitatē: vestium dūtaxat mutatōe: nō mēritū: ⁊ dignos se extimare dignitate. ad quā ambiēdo p uenerūt. qōqꝫ si audeo dicere. adepti sunt nimiis attribuere meritis. O mitto aūt de his q̃s excecat ambitio. ⁊ honor ipe supbiendi eis materia est. Sz video q̃ mag⁹ doleo post spretā seculi pompā nonnullos in scola hūilitat⁹ supbiā mag⁹ addiscere. sub alis mitis hūilisqꝫ magistri grauiꝫ insolescere. ⁊ impatiētes ampliꝫ fieri in claustro q̃qꝫ fuissent in seclo. Qōqꝫ magis puersum est: plericꝫ i domo dei nō patiunt h̄i contēptui q̃ in sua nō nihil ꝓtēptibiles eē poterūt. vt q: vz. vbi a pluribꝫ honores apperūt. ibi locū h̄re nō meruerūt. saltē ibi honorabiles videant. vbi ab hoībus honores ꝓtēnunt. Video ⁊ alios q̃ nō sine dolore videri oz. post aggressaz xpi militiam rursus secularib⁹ ꝗplicari negocijs. rursus terrenis cupiditatib⁹ immergi. cū magna cura erigere muros ⁊ negligere mores sub ꝓtextu q̃z cōmunis vtilitat⁹ ꝗba vendere diuitib⁹ et matronis salutatiōes: sed ⁊ contra sui impatiōis edictū ꝓcupiscere aliena ⁊ sua cū lite repetere. nō audiētes apl'm ex impio reg⁹ tubicinantē. hoc ipm inq̃t i nobis est delictū q̃ cās hētis. Quare nō magis fraudē patimi. Ita ne mūduz sibi. ⁊ se

mūdo crucifixerūt. vt q̃ antea vixī suo vi-
co vl'oppido cogniti fuerūt. mō circūeūtes
puincias ⁊ curias freq̃ntantes. regū noti-
cias. principū familiaritates assecuti sint
Quid de ipso habitu dicā: in q̃ iā nō calor: sz
color req̃rit. magisq̃ cultui vestiū q̃ vtu-
tū insistit. Puder dicere. vicunt mhercule i
suo studio: qñ a mōachis p̃cū affectat: in
vestib: nō necessitas. nec saltē forma religi
onis retēta in habitu. ornari. nō amari appe-
tūt milites xpi: q̃ dū p̃gare se ad p̃liū. ⁊ cō
tra aereas prātes p̃dere pauptat; insigne
debuerāt. qd aduersary vtiq̃ valde formi
dāt. in mollitie vestimētoꝝ pacē poti⁹ p̃fe
rētes indiciū vltro se hostib: sine sanguīe
tradūt inermes. Nec aliū de hec oia mala
cōtingūt: nisi q̃ illā qua sec'm deseruim⁹.
deserētes hūilitatē. dū p h̄ cogimur incepta
denuo sectari studia secularīū. canes effici
mur reuertētes ad vomitū. Audiam⁹ ita
q̃q̃ quotq̃t tales sum⁹ q̃d illa rñderit. q̃ dei
mat eligebat. sz hūilitatē nō obliuiscebat.
Ecce ait ancilla dñi. fiat mihi scōm ꝓbuz
tuū. Fiat est desiderij signū nō dubitatōis
indiciū. Et p hoc q̃ dicit. fiat mihi fm ꝓ-
bū tuū. magis intelligēda est affectū exp̃me
re desiderātis q̃ effectū req̃rere more dubi
tantis. Quanq̃ nil obstat intelligi fiat esse
ꝓbū ozonis. Nemo q̃ppe orat. nisi qd cre-
dit ⁊ sperat. vult aūt a se req̃ri de⁹ etiā qd
pollicet. et tō forte multa q̃ dare disponit.
p̃us pollicet: vt ex p̃missione deuotio excite
tur. sicq̃ qd gratis datur⁹ erat: deuota ozo
p̃meret. Sic pt⁹ dñs. q̃ vult oēs homes sal
uos fieri. merita nob erroq̃t a nob: vt dū
nos p̃uenit tribuēdo: qd retribuat: gratis
agit ne gratis tribuat. Hoc vtiq̃ prudēs
ꝓgo intellexerat. qñ p̃uenīēti se mūere gra
tuite p̃missiōis iūrit meritū sue ozois. fiat
inq̃ens mihi fm ꝓbū tuū. Fiat mihi de ꝓ
bo fm ꝓbū tuū. Verbū qd erat i p̃ncipio
apud deū fiat caro de carne mea. scōm ver
bū tuū. Fiat obsecro mihi ꝓbuz nō p̃latū.
qd trāsit. sed ꝓceptū qd maneat carne vicz
indutū nō aere. Fiat mihi nō tm audibile
auribus. sed et visibile oculis palpabile ma
nibus gustabile humeris. Nec fiat mihi ꝓbū
scriptū. ⁊ mutū. sed incarnatū. ⁊ viuū. hoc
est nō mutis figuris. mortuis i pellib: erata
tū. sz in forma hūana meis castis visceribus
viuacit impssus. ⁊ h̄ nō mortui calami de-
pictione. sz spūsceti operatione. Eo vz mō fiat
mihi q̃ nemi adhuc me factū est: nemi post me
fiēdū. Porro mirifarie: mirisq̃ modis oli
de⁹ locut⁹ est p̃ribus in ꝓpheris. ⁊ alijs q̃dē in
aure. alijs i ore. alijs etiā in manu factū ē
ꝓbū dñi memorat mihi aūt oro vt in vte
ro fiat iuxta verbū tuū. Nolo vt fiat mihi
aut declamatorie p̃dicatū aut singularit
significatū. aut imaginatorie somniatuz.
sz liberalit ispiratū p̃sonalit icarnatū. cor
porali inuiscerātū. ꝓbū igit qd in se nec po
terat fieri nec idigebat. dignet i me dignet
⁊ mihi fieri fm ꝓbū tuū. Fiat q̃dē genera
lit oi mūdo. sz spālit mihi fm ꝓbū tuū Le
ctionē euāgelicā exposui sic potui. nec igno
ro q̃ nō oib: placebit. sed scio me ob hāc rē
multoꝝ forte indignatiōi obnoxiū. Et aut
iudicabor supfluus: aut p̃sumptor q̃ vicz
post p̃des q̃ hunc ip̃m locū plenissime expo
suerūt. rursus i eodē nou⁹ expositor ausus
fueri mittere manū. Sz siq̃d dictū est post
p̃des. qd non sit ꝗ p̃des: nec p̃ribus arbitror:
nec cuiq̃ displicere debere. vbi aūt dixi qd
a patrib: accepi. dū sic absit typ⁹ p̃sumpti
onis: vt nō desit fruct⁹ deuotiōis. patienē
audiā de supfluitate causantis. Nouerit tū
q̃ me tanq̃ de otiosa ⁊ nō necēta explanati
one sugillāt. nō tā intēdisse exponere euan
geliū q̃ de euangelio sumere occasionē lo
q̃ndi. qd loq̃ delectabat. Si ꝓ peccatis: q̃
p̃riā magis et hoc excitauit deuotionē q̃ cō
munē q̃sterim vtilitatē potēs erit brā ꝓgo
apd suū misericordē filiū hoc meū excusa-
re peccatū. cui hoc meū qualecūq̃ opuscu-
lum deuotissime destinaui.

Dñica infra octauā epiphie sancti. Lectio euāgelij. Scōm lucam.

In illo tpe. Cū factus esset iesus
annoꝝ duodeci: ascēdentib: pa-
rentib: ei⁹ hierosolimā scōm cō-
suetudinē diei festi cōsumatisq̃
dieb: cū reditēt remāsit puer iesus in hie-
rusalē: ⁊ nō cognouerunt parentes eius: et
reliqua.

Homelia sancti Bernardi.

Peris a me fili charissime q̃tenus ex
lectiōe euāgelica: q̃ duodēnis pue-
ri ieſu gesta narrant: aliq̃ pte medi-

ratiōis: ⁊ ſeti amor; eliciā ſemia ⁊ ſpoꝛtu-
lis litteraꝝ ꝯ mēdans: tibi colligēda trans-
mittā. Adhuc nūcius iſta ipe loq̄bat: ⁊ ec-
ce ſenſi in ipis medullis coꝛdis mei ex q̄n-
to ex q̄li ⁊ ex q̄ ardēti: ex q̄ dulci tua id fra-
ternitas petebat affectu: cū ſubito mihi ve-
nit in mentē vbi aliq̄ fueri: q̄d ſenſerim:
q̄d in meipſo euāgelica ꝓba nōnunq̄ ege-
rint: vel cū legerenk vl cū cātarenk. Reſpe-
xi miſer reſpexi: ⁊ vidi: q̄ lōge poſt terga il-
la ſuauia ⁊ iocūda reliq̄rim: q̄ lōge ab his
delitys occupationū: et ſollicitudinuz me
funes extraxerint adeo vt q̄ rūc tāgere no-
lebat aīa mea: nūc ꝑ angūſtia cibi mei ſint
Hec recoꝛdatus ſum: ⁊ effudi in me aiam
meā: cū emiſſa man' dñi tetigit coꝛ meū: ⁊
vnxit illud vnctiōe miſcōie ſue: cernens in
ipſo inq̄ſitiōis tue modo q̄d lumis quid
ſplēdoꝛis tu' mihi inſtillabat affect'. cum
inſinuari tibi flagitares: puer ihūs triduo
illo: quo q̄rebak a matre vbi fuerit: quo ſit
vſus hoſpitio: q̄bus cibis alit': quoꝝ dele-
ctat' cōſoꝛtio: q̄bus negocijs occupatus.
Sentio fili mi ſentio eaipſa q̄ familiarit
q̄ affectuoſe cū q̄bus lachꝛymis in oꝛoni-
bus tuis ſetis ab ipo ieſu ſoleas ſciſcitari:
quū añ oculos coꝛdis tui illa dulcis pueri
dulcis verſak imago. cū illū ſpecioſiſſimū
vultū ſpūali quadā imaginatiōe depingz
cū oculos illos ſuauiſſimos: ſimk ⁊ mituſſi-
mos in te iocūdi' radiare pſentis. Tūc vt
videk mihi ītimo clamas affectu O dul-
cis puer vbi eras. Vbi iacebas: quo vte-
baris hoſpitio. Quo fruebaz conſoꝛtio.
Vtrū in celo. Vtrū in terra. An in domo
aliq̄ interim moꝛabaz: vel certe cū aliqui-
bus tue etaz puerulis: ſecreto loco ꝯſiſtēs
eis ſecretoꝝ myſteria pfundebas: ſm tuaz
in euāgelio vocem. Sinite puulos venire
ad me: ⁊ nolite phibere illos. Felices ſi q̄
fuerūt illi: q̄bus tot dieb' tā familiarit tu-
am pſentiā indulſiſti. Sed q̄d eſt mi dul-
cis dñe. qui ſanctiſſime matri tue queren-
ti: dolenti: ſuſpirāti nō cōpatiebaz. Deni
q̄ ipſa ⁊ pater tu' dolentes querebant te.
Immo tu dña mea dulciſſima: cur dñm
querebas: quē deū eſſe nō ignorabas. An
ne cruciaret fame: ne frigore vexaret: ne ab
alis quolibet eraris ſue puero iniuriaretur
formidabas: nōne ipſe eſt qui paſcit oīnia
oīa nutrit: q̄ fenū agri q̄d hodie eſt et cras
in clibanuz mittit glōſius ſalomone ve-
ſtit ⁊ oꝛnat Quin poti' dña mea pace tua
dico dulciſſimū filiū tuū cur tā facile ami-
ſiſti. tam incurioſe cuſtodiſti. tā ſero q̄ de-
erat aniā duerriſti. Vtinā ⁊ mihi inſpira-
re dignaret ipſe ieſus. quid ſibi ſic q̄renti:
ſic flagitanti: ſic eſtuāti interno ⁊ ſpūali ſer-
mone reſpōderit: vt nota tibi ſcriberē: ⁊ gu-
ſtata eructuare ſufferrē. Videam' camē ſi
placet: q̄d naz ſit q̄ dñs ieſus in bethleem
naſcit: latet in egypto: nutrit in nazareth:
⁊ inde duodēnis ad tēplū ⁊ metropolim ci-
uitatē aſcēdit. nec tñ ſolus ſz ſub parentuz
diſciplina. Vt q̄d iſta oīa. qz pfecto dux
eſt dñs me' ieſus: qz medic': qz doctoꝛ. q̄a
vt dux exultauit vt gygas ad curren dam
viā qz a ſummo celo egreſſio ei' ⁊ vſq̄ ad
bethleē deſcēſus ei' Ibi plena celeſtiū odo-
ramentoꝝ relinquēs veſtigia poſuit tene-
braz. i. egyptū latibulū ſuū. ⁊ cū ſedentib'
in tenebriz ⁊ vmbra moꝛtz lucē ſupne gre
infudiſſet: etiā nazareth ſetā ſua pnia no-
bilitauit. Sicq̄ nazaren' effect' in tēpluz
ītroducit: vtq̄ puer diſcēs nō docēs: audi
ens ⁊ inꝛogās: ⁊ in his oīb' a parentū di-
ſciplina nō recedens. Sic dñe: ſic pcedis
miſeros: ſic ſanas egrotos hāc viā erranti-
bus: hāc aſcēdentib' ſcalā: hūc exulib' re-
ditū demōſtras. Quis dabit me bone ie-
ſu tuis inherere veſtigijs: ⁊ ſic currere poſt
te: vt q̄nq̄ app̄hendā te. Ego pdigus ille
filius q̄ accepi ad me ſubſtantiā meaz no-
lēs cuſtodire ad te fortitudinē meā pfect'
ſum ī regionē longinquā. regionē diſſimi-
litudinis: cōparat' iumētis inſipientib'.
⁊ ſimilis redditus illis. Ibi diſſipaui oīa
bona mea viuēdo luxurioſe. et ſic cepi ege-
re. Infelix egeſtas cui ⁊ pāis defuit: et poꝛ
coꝛū cibus non profuit: ſequēs quedā ani-
malia immūdiſſima erraui ī ſolitudine in
inaquoſo. Vtā ciuitatis habitaculi nō in-
ueni. Eſuriens et ſitiens ania mea in ma-
lis cōtabuit. ⁊ dixi. Quanti mercenarij in
domo pāis mei abundāt panib' ⁊ ego hic
fame perco. Dum ſic clamarē ad deuz ex-
audiuit me deducens me in viā rectaz: vt
irem in ciuitatē habitatiōis. In quam ni-
ſi in illam q̄ abundans panib' domus di-
cit panis. i. bethleem. Cōfiteant tibi dñe

misericordie tue: qz satiasti aiam inanē ⁊ aiam esurientē satiasti bonis. Pauꝑ vticꝫ ille q̄ de celo descēdit ⁊ positꝰ in p̄sepio spūaliuz cibꝫ effectꝰ est iumētoꝝ. Et hec q̄dē cōuersiōis vita q̄si spūalis cuiusdā natiuitatis iticiū vt ꝯformemur puulo pauperat⁄ suscipiam⁹ insignita: ⁊ facti vt iumētū apud te dñe pūti: ꝯ delicijs pfruamur. Sz quia scriptū est fili accessisti ad seruitutē dei sta fortit ⁊ p̄para aiam tuā ad tēptationē Abscōdit modicū facie suā dñs iesus a nobis nō vt discedat: sz lateat. Ecce egyptꝰ: ecce tenebre: ecce turbatio. Sedētes q̄ppe in tenebris: ⁊ in vmbra mortis: et pte iocūditatis inopia vincti: et cōpediti ferro propij vicz duricia cordis necesse est vt clamem⁹ ad dñm cū tribulamur. ⁊ ipse de necessitatibꝫ nr̄is eruet nos. Luce em̄ cōsolationis sue dissipās tenebras huius tēptatiōis: et gr̄a interne cōpunctiōis: rūpens vincla interioris duricie serenioꝛi vultu nos precedit in nazareth. vt ibi int̄ flores scripturarū ⁊ ꝓfectū fructꝰ senioꝝ disciplina nutriti duodecī annis delicias sortiamur Sicut em̄ dñs iesus in nob̄ nascit ⁊ cōcipit: ita ⁊ pfecto crescit ⁊ nutrit̄ in nob̄: donec occurram⁹ oēs in viꝝ pfectū in mensurā etatis plenitudinis xpi. Cū ḡ factꝰ esset iesus annorū duodecī ascendentibꝫ illis in ierusalē. fm ꝯsuetudinē diei festi: cū redirent: remāsit puer iesus i hierl'm. Primū iraq̄ ne nos p̄tereat huiꝰ hystorie suauitas: sciendū id moris fuisse iudeis vt ascēdētes ad die festū seorsum viri: seorsum mlieres incederēt. ne forte aliq̄d coinq̄nationi subreperet p̄scribēte lege diuīa vt mundi tm̄ sacris solēnijs int̄essent Vn̄ credibile est puerū iesum illo tpe nūc p̄ri ⁊ viris adherentibus ei: nūc matri. ⁊ mlieribꝫ comitātibus eā sue p̄ntie dulcedinez indulsisse. Cogitemus ḡ quāta eoꝝ fuerit felicitas. q̄ tot diebus viderūt facie eius: ⁊ mellifluos eiꝰ sermones audierūt: ⁊ ꝯsideraueruṇt in hoīe. ⁊ puero q̄dā celestꝭ radiare ꝓtutꝭ ⁊ inter cōfabulatiōes mutuas mysteriū sapientie salutarꝭ inserere. Stupent senes: admirant̄ iuuenes. ⁊ sue tunc etatis pueri. morū grauitate. ⁊ ꝓmonū p̄dere deterrent̄ Credo em̄ in illo speciosissimo vultu tātā gratie celestis elegantiā refulsisse. vt oīn in se cōuerteret aspectū. auditū erigeret. excitaret affectū. Cerne q̄so quēad modū a singulis rapit̄. a singulis trahit̄. senes osculant̄. amplectunt̄ iuuenes. pueri obsequunt̄. Que lachryme a puerꝭ dū diuitꝰ a viris tenet̄. Que sctis mlieribꝫ querimonie cū paulo plus cū p̄ze ⁊ eiꝰ socijs moraret̄. Credo singulos pedamare intimo affectu. Osculetur me osculo oris sui. Et pueris eius presentiā suspirantibꝫ senū cōtubernijs se insererе non audentibꝫ. illud facile se coaptat̄. Quis mihi det te frēm meū sugentē vbera matrꝭ mee. vt inuenīā te foris ⁊ deosculer. Cū hac igit̄ iocūditate ingrediētibꝫ cūctis ciuitatē sanctā cōtemplare rogo intersingulas familias q̄ꝫ pia fuerit. ac sctā cōtentio. cūctis desiderantibꝫ eiꝰ sibi p̄sentiam dulcissimā indulgeri. hec felix q̄ vicit. Forte ob hāc causaz ꝯsumatis oibus cuz reditēt. remāsit puer iesus in hierl'm. ⁊ non cognouerūt parētes eiꝰ arbitrā .n. vnusq̄sq̄ꝫ q̄ esset cū altero. vtpote q̄ amabat̄ ab oibꝰ q̄ patebat̄. Nō cog̃uerūt parētes eiꝰ q̄ abesset. donec itinere diei expleto. p̄ singulas familias q̄ simlt̄ ascenderant q̄rerет int̄ cognatos ⁊ notos. Et non inuenētes regressi sunt in hierl'm. post triduū aūt inuenerūt eū in tēplo Per illud iraq̄ triduū vbi eras bone iesu. Quis cibū aut potuz ministrauit. quis detraxit calciamēta. q̄s membra puerilia vnguentis fouit. et balneis. Scio certe. qz sic voluntarie nr̄am sumpsisti infirmitatē. ita cū velles ꝓprīā ostēdisti ꝓtutē. ⁊ ita cū velles. bis obsequijs nō eguisti. vbi ḡ eras dñe iesu. De bis oibus estimare. vel cōijcere. vel opinari liber aliq̄d affirmare aūt temere nihil licz. Quid dicā deꝰ meꝰ. An vt te pomia nr̄e ꝯformares pauperati. ⁊ in te hūane nature calāitates susciperes q̄si vnꝰ e turba pauperꝝ stipē p̄bostia mēdicabas. Quis dabit me buccellarū illaꝝ sic mēdicataꝝ p̄ticipē fieri. vl'saltē diuini illiꝰ eduly reliquijs saginari. Sed vt ad sublimiorꝭ opiniōis secreta ꝓtamꝰ. p̄ma forte die paternis se vultibꝫ p̄ntauit. nō vt cōsederet. sz vt ordine suscepte dispēsatōis patrnā vocē ꝯsuleret. nō absurda videt̄ talis opinio. si estimet̄ q̄ dei filius de bis q̄ in diuīa natura simlt̄ ipe cū pze ⁊ spiritusctō coequalis ⁊ substātialis vtricꝫ di

sposuerat in forma serui: quā suscepat homo quus dū magnū cōsulerit. nō vt disceret. qd ipse cū patre in forma dei eternalit nouerat. sz vt ipi patri p oia deferret. obedientiā offerret pferret hūilitatē. Ibi igit in illo secreto cubiculo pris de baptismate suscitādo. de eligēdis discipulis de cōdendo euāgelio de miraculis faciēdis. postremo de tollerātia passiōis. de resurrectiōis gloria. Cūctis diuino modo dispositz altera iā die angelicz z archangelicis choris suauitatē sui vult' indulsit. Referensqz antiquā ciuiū supnorū ruinā post modicū reparandā vniuersaz letificauit ciuitatē dei Jam tertia die se cuneis patriarchaz z prophetaz immiscens. ea q a sctō sene symeone ducū audierāt pzrz vult' manifestatione approbauit. Sicqz expectatiōis illoz moras. instātis iā redēptiōis promissione cōsolans aniequiores atqz alacriores reddidit vniuersos. Merito igit post triduū inuenit in tēplo in medio doctoz. z seniorū: vt paterne pietatz de hominū repatiōe consiliuz sicut angelis z sctis carne exutis qntum videbat pplauerat: in oim locorū sacratissimo tēplo hierosolimitico. z his p mo q preciosissimū hui' pmissiōis thezaurū in sacris lris cōuersabāt. paulatim inciperet reserare. pmū audiēs z interrogās. de inde sacratissima mysteria pdiens. Deniqz mirabant oēs sup prudētia z responsis eius. Data est hec pueris. z adolescentib. hūilitatz. z reuerētie forma. vt in medio seniorū taceāt. vt audiāt. interrogent vt discant. Indica mihi dilectissima dña mea. mat' dñi mei. qd tibi fuerit animi. qd stupor z. qd gaudij. cū dulcissimū filiū tuum dominū iesum inuenires. nō inter pueros sed int' doctores. cū oim oculos in ipm intētos. oim cerneres aures ad ipm erectas. cū de prudētia ei'. z respōsis. pusilli z magni. docti parit'. z indocti loquerent'. Inueni int'qt. quē diligit ania mea. tenebo illū nec dimittā. Tene o dulcz dña. tene quē diligis z triduanā eius absentiā multiplicaris delitijs recōpensa. Filt qd est q fecisti nobis sic. Ecce pat' tuus z ego dolētes qrebamus te. Iterum dña mea dico tibi. Quē dolebas. Credo nō famē. nō sitim. nō iedā tiebas nō puero quē deū nouerat sed tm subtractas vt ad modicū ineffabiles pnīie ei' delitias qrebarz. Tā em dulcis est dñs iesus gustātib eū. tā speciosus ad videdū. tā suauis ad amplectendū. vt breuis ei' absentia. maria dolorīs materia sit. Quid est q me qrebatz. Nesciebatis. qz i his q pris mei sunt oportet me esse: Jā hic celestiū mysteriorū in qb p triduū fuerat obseratū: incipit reserare secretū. vt hūilitatis z obediētie simlqz pprie volūtatis deserēde senioz pcept': etiā vtilib pter missis obtēpandi explsi' z excellēti' cōmēdaret exēplū. cū his sublimib tā vtilib tā denicz necessarijs ptermissis senioz se subdit volūtati. vt ait euāgelista. Et descēdit cū eis: z erat subditus illis. sz qd est q ait euāgelista. scz q ipsi nō intellexerūt verbū qd locut' fuerat. Nō hoc de maria dictuz arbitroz. q ex quo spūsanctus supuenit in eā z ei virt' altissimi obūbrauit: nullū filij cōsiliū potuit nescire: sz ceteris nesciētib siue nō intelligentib qd dixerit. maria vt sciēs et intelligēs cōseruabat. oia ꝓba hec: cōferens in corde suo. Memoria cōseruabat meditatiōe rumiabat: z hec cū ceterz q de eo viderat et audierat conferebat. Ita etiā btissima ꝓgo. tūc misericordit' puidebat nob. ne tā dulcia. tā salubria. tā necessaria aliqua negligētia laberent'. z pprea nec scriberent'. nec pdicarent'. et sic seqntes: hui' spūalis manne delitijs fraudarent'. Oia igit hec ꝓgo prudētissima: fidelit' cōseruauit. Verecū de tacuit: oportune pdidit. z sanctz discipulis z apl'is pdicanda: pmisit. De his ꝓo que sequunt'. iesus proficiebat etate z sapiētia z gratia apud deū et homīes. multi multa dixerunt. z diuersi diuersa sentiūt. de quoz sentētijs nō est nrm iudicare. Alij aiam xpi ex quo creata est z assumpta in deū equalē cū deo sapiētiā habuisse putarūt. Alij qz creaturā: creatori adequare timētes sicut etate: ita eiz sapientia pfecisse dixerūt euāgeliste innitētes auctoritati: q ait. Jesus autē pficiebat etate z sapiētia z gratia. Nec mirū inquiunt si minor dicat' fuisse sapiētia: cū mortalis atqz passibilis. atqz p hoc beatitudine minor tūc fuisse veracissime pdicet'. De horū sentētijs iudicet quisqz vt velit. Mihi sufficit scire. z credere dominū iesuz exquo

cū deo in vnā est assumptio psonā: fuisse p
fectū deum: ac p hoc pfectā sapientiā pfe
ctā iusticiā. pfectā beatitudinē: pfectam fu
isse virtutē. ⁊ esse: ⁊ q̄quid de eo scōm sub
stantiā dici potest: de eo potuisse dici etiaz
cū in vtero fuisset matr⁹ nō ambigo. Nec
ideo aut resurrectiōez: aut mortalitatē: aut
passibilitatē abrogam⁹. cū eum nō fanta
stice: sed vere hoīem esse cōfiteamur. ⁊ ve
rā homis fuisse naturā in qua potuit pro
ficere. vtrū etate aut sapiētia ipi videant:
q̄ de huiusmodi cōtendere nozūt. Tu aūt
fili questiōes nō quer⁹. sed deuotionē nec
vnde ligua acuat. sed vnde anim⁹ excitet.
Et ꝓterea his q̄ ad hystoriā ptinēt inte
rim ptermissis. ad spūalem intelligentiaz
enucleandā sicut ipe de q̄loq̄mur inspira
re dignabit trāseam⁹. Nunc redeundū est
ad te fili charissime cuius anim⁹ est cōfor
mari xpo ⁊ vestigijs iesu artius inherere:
si forte sufficiā de euāgelica lectione tuū ti
bi explicare pfectū: vt hocīpm legas i his
cedulis: qō i teipo suaui⁹ expiris. Credo
em̄ te transisse ad nazarenas de bethlemi
tica pauptate diuitias. ⁊ iam duodenū ef
fectū de floribꝫ nazarenis ad fruct⁹ hiero
solomiticos ascendisse: vbi nō tā in codici
bus q̄ꝫ in ꝓprijs moribꝫ hec mystica vale
as lectitare. Sicut em̄ bethleē vbi christ⁹
puulus ⁊ paup nascit bone vite est incho
atio. sicut nazareth vbi nutrit virtutum
est exercitatio. ita hierusalē ad quam dñs
ascēdit: est celestiū secretozū contemplatio.
In bethleē em̄ ⁊ paupescit: in nazareth di
tescit: in hierl'm affluit delitijs. Paupere
scit quippe pfecta mūda abrenūciatōne. et
ditescit ꝓtutū pfectiōe. delitijs affluit spi
ritualiū sapozū dulcedine. Ascendendum
q̄ppe est a cōuallē plozatiōis int aspera tē
ptatiōis. p plana exercitij spūalis. ad alta
luminose ꝓtemplatiōis. In bethleē noue
cōuersationi dedicat infantia: q̄ rōnis im
potēs neminē ledit. neminē fallit libera cu
piditatis. sue volūtatis inscia. neminē iu
dicat. nulli detrahit. nihil cupit: nec de p
sentibꝫ anxia. nec de futuris sollicita. alie
no tantū sustentat iudicio. Hanc nob in
fantiā. vas electiōis cōmendans. si quis
ait int vos sapiēs voluerit fieri. stultus fi
at: vt sit sapiēs. Et dñs in euangelio Nisi
conuersi fueritis. ⁊ efficiamini sicut puuli
nō intrabitis in regnū celozuz. Hac itaq̄
quelibet aīa iniciata infantia post herodi
anas psecutiōes si ceperit in ea q̄si in agro
fertilissimo ꝓtutū flozes vbiq̄ pullulare:
nō immerito nazareth q̄ flos interptat: q̄
si septēnis inhabitās duodecimū annū fe
licit expectabit. Primo q̄dez necesse est vt
ager cozdis nri pcōꝫ nostroꝫ recordatio
ne ⁊ infirmitatis nre cōsideratiōe insterco
ret: deinde tēptationū vomere multiplici
fatiget. vt sic virtutū semina flozes pariāt
spiritualiū exercitiozū. Ergo illū a quo iā
spūs timozis. vitia antiqua. ⁊ inolitas cu
piditates resecauerit. vnius anni puerū ex
timato. Si deinde mitē eū ⁊ obedientem
spūs pietat⁹ effecerit biennē spūaliter iudi
cato. Jam si spūs scientie sue infirmitatis
cognitionē. ⁊ auxilij diuini desideriū infu
derit: triennē nō dubites accessisse. Quē si
ꝓtra tēptationes ⁊ carnales delectatōes q̄
militāt aduersus aīam: spūs fortitudinis
immobilē reddiderit ac robustū. annozuz
q̄tuor puerū admirare. Accedat spūs ꝓsi
lij: ⁊ ꝓtute discretionis quinquennē faciet.
Cui si spūs intelligētie meditationē sacre
legis indulserit ad septi anni etatez felici
progressu puenit Septimū annū spiritus
sapientie aduehit: q̄ de legis diuine medi
tatiōe procedit. Quattuor ꝓo ꝓtutes car
dinales q̄si quattuor etiā annozū lucē ani
me inuehūt proficiēti: q̄bus nihil est in vi
ta vtili⁹ hoib⁹. sicut de ipis sc̄ptū est. So
brietatē em̄ docet. ⁊ prudentiā: ⁊ iusticiā: ⁊
ꝓtutē q̄bus nihil ē vtili⁹. Hec sunt pcedē
tiū virtutū moderatrices sine q̄bus cetere
nec honeste haberi: nec pseueranter pñt ser
uari. Agit em̄ sobrietas: q̄ alio noīe tēpe
rantia dī: ne sit ipsaꝫ ꝓtutū immoderata
pgressio Prudētia ne sit earuz indistincta
cōfusio. Justicia ne sit ꝓtutū vsus immo
derat⁹. Virtus q̄ ⁊ fortitudo dī: vt pseue
rant earū teneat affectus. Sequit annus
duodenus. iscq̄ contēplatiōis: q̄ ad ipsam
celestē hierl'm aīam subleuat estuantē q̄ ce
lū reserat. q̄ portas padisi aperit. q̄ spōsuz
ipm spōsum speciosum forma p filijs ho
minū: q̄si p cancellos pspicientē puris mē
tis ocīis exhibet ꝓtēplandū. vt vocē illam
suauissimā mereatur audire. Tota pulcra

es amica mea: ⁊ macula non est in te. Im-
maculata cordib⁹ peccꝭ vel passionũ. euo
lãs a rhetib⁹ occupationũ oblita meroꝭ p
teritoꝭ. euanescentib⁹ imaginib⁹ exterioꝭ
creatorũ: cordis sui facie ad cernendũ quẽ
diligit summa auiditate sustulit. Et ideo
audit. Tota pulcra es amica mea ⁊ macu
la nõ est in te. Fauus distillans labia tua
Hyems inq̃t transit: imber abiit ⁊ recessit
flores apparuerũt in terra nr̃a. hi sunt flo
res odoriferi nimiruz licz adhuc in q̃dam
nouitate ꝓtrutes. que post hyemẽ pscutio
nũ. ⁊ imbrẽ tẽptationũ. in agro pcõris be
ne pficientis felicit⁹ oriunt. q̃rũ xps decore
simul ⁊ odore delectat⁹ ab inferioribꝫ eaz
ad supioza inuitãs. hyems inq̃t transit.
imber abiit et recessit. flores apparuerũt in
in terra nr̃a. Et qm̃ pro gemitu cõpunctio
nis aperit vita cõtemplatiõis adiecit i se
quentib⁹ Vox turturis audita est in terra
nr̃a. Recole fili q̃d soleas in angelis susur
rare. quũ. s. adinstar turturis q̃ auis castis
sima est ⁊ solitaria. ⁊ gemebũda latebras
q̃ris. Et licz int̃ multos cõstituat⁹ solitudi
nẽ tibi edificas q̃tidianã. qm̃ gemis: quo-
niã estuas: qm̃ q̃ris quẽ diligit ania tua ⁊
amoris vim patiẽs. iã optas videre quez
amas. quẽ nũc blandiris. ⁊ nũc ad amor⁹
⁊ desiderij intẽsionẽ suauit̃ indagar⁹. Nũc
moras accusas. nũc te cernis cõemptum.
nũc te visitatione ꝓfiteris indignũ ⁊ iterũ
de eius totiẽs exptus bonitate presumis.
Nũc quasi vlteri⁹ nõ sustineas spũali quo
dam litigio. vel luctamine cuncere retar-
dantẽ conar⁹. Que tũc lachrime: q̃ gemi-
tus. que suspiria. que voces. Nũc oculi fle
tu graues cum intimis singultib⁹ erigunt
ad celũ. nũc manus extendunt ⁊ brachia:
nũc pectoris cõsione aĩe tarditas accusa
tur. Proferunt interim ꝓba sine ꝓncipio:
sine fine. quoꝭ nec sentẽtie coherẽt sibi nec
rõnes sil'es sunt: nec alicui⁹ lingue sensus:
vel ydioma seruat. Qñ vox aliq̃ respon
det affectui: ⁊ itez voce affectus intercipit
Gaudet certe pius illeiesus tali certamĩe
superari. ⁊ talis aĩe. tali instantia delecta-
tus ad circũstantes angelos gloriat. Vox
turturis audita est in terra vostra. in terra
viuentiũ. Vox talis aĩe sic estuãtis audit
sũ talis desiderij odor suauissim⁹ vniuer-
suz demulcet suauitatẽ dei. Sic tibi in an
gulo quasi helie in spelunca primo trãsit
spiritus grãdis subuertẽs montes. ⁊ conte
rens petras. Non in spiritu dñs. Et post
spiritũ cõmotio: sed nõ in cõmotione dñs
Et post cõmotionẽ ignis. sed non in igne
domin⁹. Post ignẽ sibilus aure tenuis. et
ibi dñs. Hi sunt quidam gradus p q̃s in
oõne mens cõpuncta cõscendit: quasi vir
gula fumi ex aromatib⁹ myrrhe ⁊ thuris.
et vniuersi generis pulueris pigmentarij.
Sed hec tibi ipsi nõ tam inuestiganda q̃z
ipa tua oõne animaduertenda cõmitto.
Diligent̃ ergo attẽdas cũ qua primũ dif-
ficultate nõnunq̃z ingrederis cubiculũ pe
ctoris tui: vt inuenias tibi spelũcã in qua
quodãmodo sepeliaris ab oĩbus que mũ
di sunt. et ores patrẽ tuũ in abscõdito. Vi
detur aliquãdo cor in modũ silicis duris-
sime. Videt̃ quasi mons aliq̃s interiacẽs
interiorem aspectũ ab omĩbus spũalibus
exclusisse: donec spũs grandis ꝓtransiens
subuertat montes ⁊ cõteret petras aĩ do-
minũ. Quẽ nimiꝭ spiritũ sequit̃ cõmotio
quoniã mens quadã cõpunctione resolui
tur: et fluentib⁹ lachrymis q̃ quid in se sor
didũ est vel aduersuz cõmota interiori cõ
tritione detergit. Vnde orta spe igne inef
fabilis desiderij exardescit ⁊ spirituale q̃d-
dam certamẽ inq̃t cum deo. donec sibilus
aure tenuis illapsus p cordis leni tactu p
stringit affectũ cũctis motib⁹ cũctis dissen
sionib⁹. cũctis verbis. cũctis cogitatõnib⁹
imponẽs silentiũ vsq̃z ad ipas hierl'm cele
stis delitias aĩam subleuat ꝓtemplatiũ
Tũc ille diu quesitus: totiens rogatus tã
ardenter desiderat⁹. speciosus forma p fi-
lijs hominũ quasi p cancellos prospiciẽs
inuitat ad oscula. surge inq̃ens ꝓpera ami
ca mea. ⁊ veni. Tunc ingrediẽs hierusalẽ
trãsit in locum admirabilẽ vsq̃z ad domũ
dei. in voce exultatiõis ⁊ ꝓfessionis. Tũc
amplexus: tunc oscula: tũc inuenit quez di-
ligit anima mea. Tenui illũ nec dimittã.
Tunc in hierusalẽ affluit delitijs: et fruit
bonis. ⁊ diẽ festũ cũ exultatiõe colit. Ob
secro itaq̃z fili charissime memento mei: cũ
bñ tibi fuerit vt suggeras dilecto tuo regi
tuo q̃ est in sancto: vt educat me de isto car
cere: de his tenebris. de his vinclis: vt tã

de aliqñ respirē in poris gaudij libertatē. Sentiā ⁊ ego q̄ magna multitudo dulcedinis illi⁹ quā abscōdit timentib⁹ se. Sed heu heu rara hora et qua mora: felix q̄ triduo poterit commorari ī his delitijs. In his trib⁹ dieb⁹ ꝯtemplatiōis lucē. nō inconuenient intelligo: qm̄ quicq̄d deo poterit mēs illumīata sentire aut ad potentiā ei⁹ aut ad sapientiā. aut ad bonitatē credim⁹ ptinere. Cernit itaq̄ dñs iesus aliqñ foris ⁊ potēs in plio: vt scias te vel vt sentias te si dilexer⁹ eū ꝯtra mundū cōtra dyabolū ꝯtra omnē pncipatū ⁊ ptātem ei⁹ dextera ꝓtegente cui resistere nemo pōt: sub q̄ curuāt q̄ portāt orbē q̄ si tenuerit aqs oia siccabunt si emiserit eas euertet terras Si igit spūs ptātem habēs ascēderit sup te si stimulos accidie exagitauerit. si aculeos diuersaꝝ passionū accēderit si aduersus te cōmouerit mundū. si inflāmauerit psecutiones. si times. si trepidas: si p singula momenta vim formidas. ⁊ ita ad iesum tuū anxius curr⁹ ploras: exponis pcula opem flagitas: aderit tibi quē diligis in spē potētissimi reg⁹: ⁊ fm orōnē sancti dauid. Apprehēdet arma ⁊ scutū ⁊ exurget in adiutoriū tibi. Audiesq̄ ne timeas a facie eoꝝ: quia ego tecū sum. At si secretoꝝ cognitiōes. vl cuiusuis alicui⁹ solutiones tibi desideras reuelari si mūdane ꝯfusionis causas ⁊ rōnes anxius admirar⁹. si mouent pedes tui q̄ pacē pctorū vides. q̄ in laboribus hoīm nō sunt ⁊ cū hoib⁹ nō flagellant. q̄ris diuersoriū vbi cū iesu solus cū solo fabularis clamas cū hieremia. Just⁹ quidē tu es dñe si disputē tecū. Veruntā iusta loquar ad te. Quare via impioꝝ psperat. Sic itaq̄ q̄rēti aderit ille mgr q̄ docet solus hoīem scientiā. hz clauē sapie ⁊ aperit: ⁊ nemo claudit: claudit ⁊ nēo aprit. Aderit in specie doctoris suauissimi: in cui⁹ dextera ignea lex: vt te illūiatōe cognitiōe ⁊ charitate: q̄ ex leg⁹ meditatiōe pcedit: inflāmet. Porro in sinistra ei⁹ virga eqtatis: ꝯga regni: vt ⁊ q̄rentis psumptionē arguat ⁊ curiositatē cōpescat. Postremo si hec oia. et si magna. et si splēdida. ⁊ si subtilia. Uni⁹ tā osculi desiderio suauissimoꝝ labioꝝ illi⁹ vno tāctu nō fastidias incipiasq̄ q̄rulis vocib⁹ clamare cū ꝓpheta. q̄ sui vultū tuū vultuz tuū dñe requirā. Quis mihi det te fratrez meū sugentez vbera matris mee: vt inueniā te foris. ⁊ deosculer te. Veniet certe tibi in odorē vnguētorū ⁊ aromatū: sicq̄ celeste. ⁊ diuinū quoddā tremēti impmens osculū oia viscera tua ineffabili iocūditate pfundet: vt clamare delectet. diffusa est grā in labijs tuis. Cū legē: ⁊ ꝓphetas leg⁹: ani aduerte diligēter ⁊ inuenies ipas apertiōes ⁊ cōtemplatiōes multotiēs in figuris: ⁊ enigmatib⁹ q̄busdā designatas. Sunt em̄ multa genera cōtemplatiōis: ac spūaliū visionū: q̄ tñ oia: vel ad dei potētiā vl ad dei sapiam vel ad dei benignitatē ptinere noscūt. Nā si cogitet de⁹ respectu omniū: vt cā q̄rundā vt sint: q̄rundā aūt vt rōnales: ac p hoc sapie capaces sint multorū q̄q̄ vt bti sint. Primū potētie: altez sapientie. vltimū asseribaz bonitati. Potentie q̄dem est: q̄ sine ipo nulla creatura subsistit Sapiētie: q̄ sine ipo nulla doctrīa instruitur Bonitat⁹ q̄ sine ipo: nulli⁹ rei vsus expedit. Apud ipm secura sunt oia: cū nihil sit q̄ ei⁹ turbari possit potētia. In ipo creata sunt oia: cui⁹ nō pōt falli sapia. Ex ipo recta sunt oia: cui⁹ natura nulla pōt depravari malitia. Ergo in rez creatura ꝯtēplamur ei⁹ potentiā in forma sapiam bonitatē in vsu. Sane in his q̄ in carne gessit. tñ cōtēplari maluer⁹: hūc ipm triduane lucis splēdorē facile intuber⁹. Si nascentē in pesepio: si in brachijs vagientē si pēdentē ad vbera si inter vlnas symeonis puulū. oculos illūiate mentis aspexeris: bonitat⁹ ei⁹ opa interi⁹ admirare. Si vultū eius igneum: flagellum quoq̄ de resticulis. vocēq̄ terribilē. q̄bus vendentes ⁊ ementes in tēplo terruit: q̄bus euertit cathedras nūmulariorū: q̄bus insup colūbarū venditores eiecit cōsiderare delectat tante ꝯtutis potentiā expauesce. At si iocundū ducis insidias scribarū ⁊ phariseorū totiens deprehēsas callidas eoꝝ obiectōes. respōsionū illius prudētia cōfutatas occulta mente pspicere sapiētie eius lucē: clarius emicare pspicies. Ita quoq̄ fuit potentie: q̄ fugauit demones: q̄ turbas pauit: q̄ calcauit maria. q̄ lazarus vocauit de monumento et tamē nō minoris sapiētie fuit. q̄ vt pncipes hui⁹ mūdi fallerent: inter diuia mi

racula a dyabolo se tẽptari pmisit Quod velut egens esurierit q̃ in naui dormierit q̃ crucẽ moriturus ascendent. Verũ q: in bonitat̃ illius meditatiõe libentius ĩmoraris ingredere q̃so domũ symonis pharisei et intuere attentius q̃ pio : q̃ suaui: q̃ iocũdo: q̃ clementi vultu humi prostratã respicit peccatricẽ. Quã cõpatienti pcessu illos pedes penitentie lachrymis irrigandos p̃beat. et capillis quos tibi hactenus superbia. ⁊ lasciuia vẽdicauerat detergendos. labyq̃ tot scelerũ feditate pollut̃ diligent̃ osculãdos. O sculare. osculare. o beata peccatrix pedes dulcissimos. suauissimos. speciosissimos. q̃bus caput serpent̃ conterit̃. ante quos antiqu⁹ hostis egredi tur: q̃bus calcant̃ vitia q̃bus mũdi omnis sternit̃ gloria q̃bus superbor̃ũ et sublimiũ colla mira virtute p̃munt̃. O sculare inq̃ ⁊ feliciby a lambe labyq̃ vestigia. q̃ nullus peccator post te exhorreat: nullus quantũ libz crimiosus refugiat. nullus expauescat indignus. O sculare. cõplectere. stringe. et angelis ⁊ hoibus adorãda vestigia penitentie ⁊ cõfessionis vnguẽto pfunde. vt tota dom⁹ impleat̃ odore vnguẽti. ve ve tibi o pharisee. cui est odor mort̃ in mortẽ. qui times alienis maculari petis. cũ te timor ꝓprius deterius fediusq̃ maculet. Nescis q̃ suaue redolet misẽdie misere hui⁹ peccatric̃ miseria. Quã dulc̃ sapiat pietati cõfessio pura peti. Quã gratũ sit illi sacrificiũ cordis cõtritio q̃ cito ꝓsumat peccatũ ardẽs dilectio. Denicq̃ dimissa sunt ei peccata multa: q̃m dilexit multũ. Gratia tibi o beatissima peccatrix. estẽdisti mũdo tuũ suis peccatoribꝫ locũ pedes. s. iesu q̃ nemine spernũt. nemine proiciũt. nemine repellũt suscipiũt oẽs. oẽs admittũt ibi certe erhyopissa mutat pellẽ suã. ibi pard⁹ mutat varietatẽ suaz. vbi solus pharisẽus nõ expurgat superbiã suã. Quid agis o ania mea. o misera mea. o peccatrix mea. Habes certe in te tuas lachrymas. habes vbi feda tua oblectamẽta sacr̃ oculis purges. ⁊ totũ affectionis tue vnguentuz secure sine aliquo metu vitij infundas. Quid dissimulas. Erũpite o dulcissime lachryme erũpite cursum vestruz nullus impediat. Rigate sacratissimas plantas domi mei saluatoris mei. susceptor̃ mei. Nam si q̃ pharisẽus submurmuret sine me a suis aspectib⁹ arcendũ cẽseat. si fimbrie sue tactu indignuz iudicet. subsanet. irrideat. auertat oculos. cõtineat aures. nihilomin⁹ tuis inhercbo vestigijs. Jesu meis stringaz manib⁹ pcmã labys. nec a lachrymis cessabo vel osculis: donec audiã. dimissa sũt ei peccata multa: q̃m dilexit multũ. Est ergo dies p̃ima qui ania sitiens deũ inspeculat̃. ⁊ in amenitatib⁹ q̃s in hierusalem cõmorat̃ diuine potentie in tẽplo. Secunda sapientie illius admiratio. Tertia bonitatis ⁊ dilectiõis p̃libatio. Ad p̃maz ptinet iusticia. ad secundã scientia. ad tertiã misericordia. Justicia terret. sciẽtia docet misericordia fouet. Introibo in potẽtias domini: dñe memorabor iusticie tue solius. Ecce iusticia. Incerta ⁊ occulta sapientie tue manifestasti mihi. Ecce sciẽtia. Quoniã melior est misẽdia tua sup vitas. Ecce misẽdia. Et in p̃ma die timor q̃ ex iusticie cõsideratiõe procedit aiam purgat. In secũda sapiẽtia illumiat. In tertia illuminatã bonitatẽ dulcedis sue remũerat. Cernis ni fallor q̃ necessariũ sit et vtile int̃ bonorũ operũ exercitia. p triduũ hoc hieroso limiticas frequentare delitias. in q̃bus timor administrat panẽ dolorꝫ. Sciẽtia vinũ exultationis bonitas lac consolatiõis. Scio te nũc mirari q̃ delitias dixerim: q̃bus dolorẽ nõ deesse cõmemorauit. quum exptus sim sepius. q̃ dolorẽ illũ qui de casto timore ꝓcedit: omnib⁹ hui⁹ mũdi delitijs mens cõpuncta p̃ponit. Et hec dicta pro modulo experientie nr̃e. Ceteruz viri excellentiorꝫ meriti. ⁊ capatiorꝫ ingenij: animeq̃ purgatiorꝫ in trib⁹ his subtiliora: ac profundiora rimant̃. In potentia. s. dei profunda iudicia: in sapiẽtia secreta cõsilia: in bonitate eius misẽdie dona ineffabilia. Denicq̃ paulus ingressus in potentias dñi: et abyssum iudiciorꝫ eius expauescens o homo int̃ tu q̃s es: vt respondeas deo. nunq̃d dicit figmentuz ei. q̃ se finxit. cur me fecisti sic. Sz ⁊ thezauros sapiẽtie eius admirans ait. O altitudo diuitiarũ sapientie ⁊ scientie dei. q̃ incõprehensibilia sunt iudicia eius: et inuestigabiles vie eius. Diuitias quoq̃ bonitatis eius

cōmemorās. An diuitias inqt bonitat; cō
temnitis. Post triduū igit inuenerūt eum
in tēplo: haud dubiū quin maria ⁊ ioseph
altera mat. alter patricius. Inuenit itaq;
spūalis spūalū cōtemplator nō in quoli
bet loco. sed in tēplo. Habet em hierusalē
atriū. habet portas. habz templū. Et atri
um aliquādo patet qdem inimicis porte
aūt patefiūt solis amicis. ingressus po tē
pli nō indulget nisi pfectis. Igit q in tem
poralib eterna. in terrenis celestia: in hu
manis diuīa. in creatur; creatorē valet in
spicere quasi in atria celest; hierusalē intro
ductus exultet. Hucusq philosophi qua
si inimici in atria intelligētie sue vim po
terant extendere. sicut dicit aplus. Quod
em notū est dei manifestū est in illis inuisi
bilia em ipius a creatura mundi p ea que
facta sunt intellecta cōspiciunt: sempitna
quoq virtus et ⁊ diuinitas. Qui po in
scriptur; sanct; ablato velamine reuelata
facie gloriā dei poterit cōtēplari de ingres
su portarū hierusalē gloriet. At si pingue
dinē intime dilectiōis. ⁊ tue adipē affectio
nis in cordis ara celestis desiderij flamma
succenderit: ⁊ ascenderit fum aromatum
de flagrantia orationis: sicq oculus mētis
i ipa celi secreta radiū porrexerit: ⁊ cordis
quoq palato illius diuine dilectiōis felix
tacet sapuerit cū holocausto gratissimo tē
plum hierusalē frequētasti. Sed ania san
cta in his delitijs cōmorante dolet mater
mr ⁊ nutrici cōquerunt ⁊ q̄runt inuētū tā
dem iesum leui increpatiōe castigant: ⁊ re
ducit ad nazareth. Hec maxime viris spi
ritualib cōgruūt: qbus dispensatio verbi
dei vel aniaē cura cōmissa est. Porro nu
triciū nostrū nihil liberius dixerim q̄ spi
ritūsanctū. Patrē po nil rectius q̄ chari
tatē. si nos fouet ⁊ promouet pascit et nu
trit ⁊ gemine affectioni dei vi delicz ⁊ pro
ximi lacte reficiūt hi nos in studijs sanctis
q̄si in nazareth tenet ⁊ sustinet: hi nos po so
lant in tristib. hi in dubijs cōsulūt. hi fes
sos roborāt. hi sanāt cōtritos corde. ⁊ alli
gant cōtritiones eorū. horū auxilio de na
zareth transum in hierusalē de laboze ad
requiē de fructu bone actiōis: ad secreta cō
templatōis. hi nobis eterna lege pscribūt
vt pro cura proximi nō negligamus ex to
to cōtemplationē dei. nec rursus pro deli
tijs cōtemplatiōis. curam primi obmitta
mus. Unde nō immerito si quieti plusq̄
oportz indulgeam: de nob charitas fra
terna cōquerit: nec gratā habet nostraz in
hierusalē p morationē si alijs quos nostra
sollicitudo prospicit senserit iminere: ex ni
mia quiete pnitiem. Plerunq̄ em nobis
vel secretis meditatiōib vel priuatis ora
tionib. postposita actione mentis si plus
q̄ subdit; expedit īmorem ī medijs deli
cijs: spū nimiū operāte. ⁊ charitate sugge
rente. subito venit ī mentē memoriā infir
morū. vt illum cogitem contristatū. expe
tare a paternis visceribū consolationē. al
terū temptatū explorare: quādo procedēs
in publicū pat ei afferat suo sermone sola
men. illū ire stimulis agitatū: quando nō
habeat vbi cōceptū virus cōfessione salu
bri euaporet aduersus patrē submurmu
rare: alterū accidie spiritu victū vt inueni
at cui loquat. quē consulat: huc illucq di
scurrere. Tali itaq suggestu pgresso ex pa
ternis cordib. quasi increpantez audim
matrē charitatē. fili quid fecisti nobis sic.
Ego ⁊ pater tuus dolentes querebam te.
nō cum iniuria dicim spiritū sanctuz. vel
charitatē in sanctis. ⁊ si adhuc minus pfe
ctis. aut dolere. aut cōqueri. cū ipe spirit
gemitib inenarrabilibus interpellet p no
bis: qui ⁊ loqui: ⁊ contristari: ⁊ talia agere
in sctis cōsueuit. Qō si cōtra hmōi necessi
tates amator quiet; in ipis aie affectibus
murmuret dicēs. nonne in his que patris
mei sunt oportet me esse: nihilomin cōsi
derās spūs rōnalis. q ideo xps mortuus
est: vt q viuit nō sibi viuat. descēdit cū eis
et est subditus illis. Secure descēdit cum
tali nutritio. ⁊ cū tali matre descendit feli
citer. descendit q spū dei actus charitatez
inferioribū ostēdit. Descendā libēs cū his
ducib in egyptū. si tū ducūt reluctantem
si cogūt descēdere ⁊ recōscendere faciūt. Li
benter subdar tali matri libens suppona
humeros oneri qō imposuerūt. libens su
scipiā iugū. cui me subdūt. sciens q: iugu
eorū suaue est: ⁊ onus eorū leue. sed et si te fili
mi. a talib curis libeē adhuc sub alis su
is xps abscōdat: qō plātis incūbit facere:
ne subditi pclitent hoc ipm expedit pro

uidere: ne socij scandalizant. Illi necessitates: qñq̃ ꝓponũt ꝓtemplatiõis delitijs tu eas nõ ꝓponas vnitati et pacꝭ ꝓgregationi. Precipue hecipsa spũaliũ vicissitudinũ tpa. qñ vicz vl descẽdas ad nazareth: vl ascẽdas in hierlm nunq̃ solus. i. ꝓprie volũtatꝭ arbitrio. sed semp seniozũ distingue cõsilio. Ecce habes fili charissime qd̃ petisti. licz tuo affectui. tueq̃ ꝓtemplatiõi nihil dignũ volũtatꝭ tñ mee aut q̃liscũq̃ conat⁹ aliqd̃ ni fallor in diciũ. Scias igit nõ tã euãgelicaz lectionẽ exponere: q̃ ex ea aliquã meditationẽ sic rogasti elicere curauimus: ꝛ legentibꝫ incitamẽta deuotionũ et hui⁹ serie lectiõis euangelice ꝓposuim⁹ ipius adiuuãte gra. de cui⁹ loq̃mur infantia: q̃ plenus est virtute ꝛ gra et sapia. iesus xp̃us dñs noster q̃ cum patre ꝛ spũsancto viuit ꝛ regnat in secla seculozũ. Amen.

Diui Bernardi abbatis sup euãgelio. Ecce nos reliquimus omnia declamationes.

Prologus.

VTtibi dilectissime pfitis exhortatiõis cedulas destinarẽ q̃ ocio sa esse nõ patik nimiꝫ credẽs oia et omia sperãs charitas ꝓsuasit Vbi sane ñ tibi me ꝓpria tradidisse putes nec tanq̃ nra suscipias: sz e multꝭ ꝑmõibꝫ patrũ quozũ dig̃ satis laus est in eccl'ia: q̃ huic videbant apte negocio: noueris descripsisse sentẽtias ꝛ sub vnã vrcunq̃ formulã redigendo cutusdã copiosi declamatozũ sermonis instar: hũc tue dilectioni libellũ edidisse. Hoc nimirũ scribẽdi gen⁹ ad ꝓsuadendũ efficaci⁹ arbitrak. qd̃ soleat ampli⁹ mouere lectozẽ inuidia magꝭ vox q̃ rerũ. Quoniã suspecta mihi ignorãtia ꝓpria. ꝓpriaq̃ obliuio: hortor. et moneo: vt si q̃ deprehendꝭ digna reprehẽsione. aut ipe ea corrigere studeas. aut si id forsitã ex mãsuetudine refugꝭ ꝛ hũilitate: mihi saltẽ quecũq̃ te nouerit: nõ dissilles amicabilik intimare. Atq̃ id q̃dem de snia dicerẽ. Nã de ꝑbis erit forsitan inuenire nonnullos: ad q̃rũ aures: si venirẽt: subsãnẽt ea dicẽtes. Quis est iste inuolues snias sermonibꝫ impiis. Verũ nil tale mihi frak reor tua eruditiõe verendũ. Quippe ꝛ metum hũc ꝛ pudorẽ: suspitiõe carẽs charitas foras mittit. Affectũ magꝭ ni fallor in bis: q̃q̃ ꝑba pẽsabit amic⁹: pserti qd̃ nõ ostentatiõis: sz edificatiõis edere paginã cogitarim. optãs magis si possibile videreꝛ: ꝛ sine ꝑbis hec impmere cordi tuo. Faciat h̃ q̃ inuisibilik opak in cordibꝫ electoꝝ. ꝛ pia dignatiõe sua: suã hanc vocẽ reputãs vocem ei virtutꝭ edificatio largiak. Agit em̃ q̃ põt operosa dilectio opportune instans: fortassis: ꝛ iportune. Nulla sane huic opi idonea magꝭ occurrit digniozu e materia. q̃q̃ euãgelica lectio. vbi felicissimũ illũ symonis: ꝛ iesu eulogiũ cõtinek. hãc suscipe libuit. sed exhortatiõis magꝭ gra q̃q̃ expositionis: vt ex ea ꝑmonis occasio sumereꝛ. Sed ꝛ sentẽtijs breuibꝫ distiguere studui lectionẽ: vt distinctio ipa fastidiũ non admittat.

Declamationes.

DIxit symon petr⁹ ad iesum. Ecce nos reliquim⁹ oia: ꝛ secuti sumus te. Fidelis sermo. ꝛ dignuz oi acceptiõe colloquiũ symonis petri ꝛ iesu. familiarꝭ siq̃dẽ ꝛ amica saluti obedientia. sz obedientia firma et stabilis: q̃ fũdata est sup petrã. Melior est. n. obedientia q̃q̃ victie. ꝛ acq̃escere nolle vt petrũ ariolãdi ẽ: vñ ꝛ vite q̃z ipi saluator ꝑtulit hãc virtutẽ eligẽs magꝭ aiaz ponere. q̃q̃ obedientiã nõ implere. Postremo ꝛ ipm nomẽ iesu: qd̃ est sup oẽ nomẽ: ꝛ in q̃ flectik oẽ genu apl'o teste obedientie remũeratio ẽ. Libet ꝓ in de sacratissimo huic interesse colloq̃o. et intenta cordis aure intelligere: que dicunk Arbitror eiũ verba lectõnis huius ea esse de q̃bus ad immortalẽ sponsuz a finibus terre clamat eccl'ia ꝓpter ꝑba labiorꝫ tuorꝫ ego custodui vias duras. Hec nẽpe sunt ꝑba q̃ cõtemptũ mũdi in vniuerso mũdo et voluntariã ꝓsuasere hoibus paupertatẽ. Hec sunt q̃ monachis claustra replent: deserta anachoritis. Hec inquã sunt verba q̃ egyptuz spoliant. et optima quecũq̃ eius vasa diripiũt. Hic sermo nimis efficax cõuertens aias. Feci emulatiõe sanctitatis veritatis promissione fidelí.

Dixit em̃ symon petrus ad iesuz. Ecce nos reliquim⁹ oia. Bñ optime ꝛ non ad insipientiã tibi. Nã ꝛ mũdus trãsit a con

cupiscentia eius. ⁊ reliqre hec magis expedit q̃ relinqui. Ecce inquit nos reliqmus oia: et secuti sum⁹ te. Nimirũ qz exultauit vt gygas vt currendã viam. nec currentẽ sequi poteras oneratus. Sed nec inutilis cõmutatio. pro eo. q̃ sup omnia est. oia reliquisse. Nam et simul cũ eo donant omnia. et vbi apprehendere⁹ eũ: erit vn⁹ ipse omnia in oibus qui pro ipo oia reliquerũt. Omnia sane dixerim. nõ tantũ possessiones. sz etiã cupiditates. ⁊ eas maxie. plus em̃ concupiscẽtia mũdi. q̃ substantia nocet. ⁊ hec fugiendarũ causa diuitiarũ precipua est. q̃ aut vit. aut nunq̃ sine amore valeãt possideri. limosa siqdez ⁊ glutinosa nimis nõ modo exterior. verũ etiam interior substãtia nostra videt: ⁊ facile cor humanũ omnibus. que frequẽrat adheret.

Auge ergo: qui relinqre vniuersa dispo nis. te quoq̃ inter relinquẽda nũerare memẽto. Immo ꝯo maxime. et principaliter abnega temeritꝑm. si deliberas sequi eum. q̃ exinaniuit ꝓter te semetipm. pone ꝗuissimã sarcinã pone asinariã molã. terrenaz molẽ. pone illa quinq̃. nõ hominũ plane iuga. sed boum. que tibi insipienter emisti Alioquin seq̃ sponsum. ⁊ venire ad nuptias spũales. quinaria hac pressus. ⁊ oppressus corpis sensualitate nõ poter⁹. Sed ⁊si nouissime vener⁹ ⁊ pulsauer⁹ minime. pfecto aperiet tibi Sed respondebit deinctus q̃ nõ sit de bobus ⁊ asinis. ceterisq̃ iumentis insipientib⁹ cura deo. An ꝯo cõparatũ iumẽtis esse. q̃s dubitet hominẽ. q̃ sibi iuga emerit iumẽto. nisi q̃ eo sane ipis quoq̃ iument⁹ cõuincit esse stolidior. ⁊ bestia lior bestꝗ cõprobat. q̃ iuga necessitat⁹ earum ꝓpria ipe subeat volũtate. Qd em̃ illis natura est. huic culpa. dũ tanq̃ vnũ ex his. q̃ rõne carẽt. sine rõne degẽs. et ipe sub corporeis similit sensib⁹ incuruat. Sz q̃d cũ iuga subisse causamur. Arguam⁹ magis emisse. Illud em̃ stoliditat⁹ miserãde istud extreme demẽtie est. Dignus opari⁹ mercede sua. Nam vt mercedẽ pro ope tribuat in auditũ: denicq̃ loquit sup hoc verbo dñs ꝓphetã sub typo mulier⁹ fornicari scelera arguẽs israelis. Oibus inqt meretrici⁹ dant mercedes Tu aũt dedisti mercedes cũct⁹ amatori⁹ tuis: ⁊ donabas eis vt intrarẽt ad te vndiq̃ ad fornicandum. Factũq̃ est in te cõtra ꝗ suetudinẽ mulier in fornicationib⁹ tuis: et post te nõ erit fornicatio. In eo em̃ q̃ dedisti mercedes ⁊ nõ accepisti: factũ est in te contrariũ. Plane ⁊ in eo q̃ iuga emit ꝯrariũ fieri manifestuz est. Quid. n. iuga emit: ⁊ iuga boũ: cui iugũ suaue grat⁹ offert. Nam iugũ xpi iugũ bois est siqdem ⁊ xps hõ. Nec modo gratis tribuit: sed ⁊ copiosa his q̃ tulerint illud: remũeratio est: vt a nemine non dico emi: sz gratis sustineri queat. Quid g̃ miser pro iugo boum distrahis aiam tuaz: q̃ iugũ xpi suscipiẽs emere potas regnũ dei: mercari vitã: lucrifacere xpm. nam sine iugo interim esse nõ potes hõ: nimirũ q̃ natus es ad laborẽ. Sz graue iuguz sup oẽs filios adam: vtq̃ q̃ sequunt eũ. nam sup eos qui xpm sequunt leue: ⁊ suaue. Postremo vt cetera sileã. cũ sine iugo eẽ nõ possis q̃le hocipm est. eligere poti⁹ q̃nq̃ q̃ vnũ. Quis em̃ pot seruire quiq̃ dñis. nedũ q̃nq̃ tyrannis: q̃nq̃ pdonib⁹. Siquidẽ oculus me⁹ deprzedat aiam meã. An nõ sepe aliud gula exigit. Ad aliud prurit⁹ auriũ vocat: sic ⁊ odoratus: ⁊ tactus diuersa imporant: interduz forsitan ⁊ aduersa: dum vtraq̃ sibi gestit pripere fuũ. ⁊ trahit sua quẽq̃ voluptas. vides excusationẽ bois: q̃ ꝓterea non xpm sequit: ꝓterea excusat a nuptꝗs: q̃ iuga boum emerit quinq̃.

Quid si eorũ laborem ⁊ dolorẽ consideres si numeres vna. qui varꝗs seruiũt vicꝗs morũ magisq̃ corpis sensib⁹. Erit pfecto inuenire iam homies: q̃ multo magz in laboze hominũ nõ sunt sed lõge amplius aliena ab hoie flagella sustineant. Erit inuenire ementes nõ modo quiq̃ sed plus q̃ quiquaginta q̃nq̃ non plane iumentorũ iuga. sz demonũ. Contendũt ambitio et elatio cordis. altera nidũ: altera foueaz parat. volare altera iubet: repere monet altera: cum neutruz profecto sit bois. Quis em̃ es tu ait hec. q̃s vero ille vel ille: aut q̃ domus patris eor: vt eis in aliquo cedas vt reuerearis eos: vt aliquaten⁹ eis blandiaris. At bonus sermo bonũ inuenit locum ait ambitio Et interdũ quoq̃ q̃ prodesse nõ pot: potest obesse. vnde dissimula. primũ vinũ bonuz pone: donec veniat

hora tua. Auaritia quoq; & appetitus laudis inuicem aduersant: & qd hec cōgregat hic dispergit. nec minus cōtraria sunt que simulatio & pusillanimitas suggerunt: impudentie. impatientieq; clamoribus vtraq; labor & dolor & afflictio spūs.

Hec aūt oia similiaq; ac dissimilia mala ex vna radice pullulauit. ꝓprie. s. voluntatis. Hui⁹ em̄ sanguisuge due sunt insatiabiles filie clamātes affer affer. Siquidem nec animus vanitate. nec voluptate corpus aliqū satiatur. vt scriptum est. non satiatur oculus visu: nec auris impleť auditu. Fuge sanguisugam hanc & omnia reliquisti. Hec em̄ omnia tradit ad se. Pone hanc & iugū tam importabile q̄ multiplex abiecisti. nō est em̄ dōs crudelis ad illam nonest tyrann⁹ impi⁹ & inhuman⁹. sic vrgens seruulū & nō parcens. Fatigatū magis instigat subditū premit durius. Inq̄etum malū qd spiritui sp incubans incogitabilia meditať. O custos homo. quia po. me cōtra. tibi & fact⁹ sum mihimetipsi grauis. Nullum mihi onus importabile: nō grauior sarcina est. Fact⁹ sum mihi talentum plumbi & resedit iniqtas sup illō. Sz audiam vocem solacij. audiā qd loqť magis cōsilij angelus. Venite inqt ad me q laboratis & onerati estis & ego vos refitiam. Tollite iugū meū sup vos & inueniet is requiem animab vestr⁹. Vel hec alias. Inuenient forte in nouissimis locū sibi. Interim sane felices liquet esse: q exonerati sunt & sequunť dōm expediti. Artissimū em̄ nos foramen expectat. Si quē seqť cōsequi volum⁹ p angustā ꝓtendam⁹ igredi portā necesse est. Quid tu camele gybbum: quid tu pecuniose ꝓditoris loculos tollis. Nō sic impie nō sic ingrederis. Foramen acus hmōi sarcinas non admittit.

Excusant aliq̄ fortasse dicētes abraā ysaac & iacob: ceterisq; sancti: nūquid non terrenas diuitias habuisse legunť. Sufficit nobis esse sicut illi fuerunt. neq; em̄ sumus nos patribus meliores. Si culpabilis esset possessio diuitiarū nunq̄ illi in diuitijs tantam a dōo grāz obtinuissent: aut tātā gratiam cōsecuti diuitias nihilomin⁹ possedissent. quid respondebim⁹ nouis imitatoribus sanctorū veterū. Imponāt certe vitulos sup altare dōi: mactent arietes. hircos imolent: quia & hec abraā fecit: & hīrtus patrū. quib⁹ non mō meliores non sumus: sed ne digni q̄dem soluere corrigiaz calciamentorū eorū. Sz hec inquiūt statū nō hūt vltra vbi reuelata est ꝓtas trāsire Quid si ipas q̄z sanctorū diuitias temporales vmbrā fuisse dixerim⁹ futurorū. In figura siq̄dem eis oia legim⁹ ꝓtigisse. Denicq; quidni terrenas palā diuitias possiderent sci & pfecti viri: cū sola adhuc terrena palā ꝓmitterenť a deo. Sic. n. sacrificijs illis sic & diuitijs carnalib⁹ adhuc populi: dispēsatio diuīa more gerebat. nimirum vt tanq̄ puuli paulatim a gentilitate secederēt ritu eadē q̄ gentes demonijs dōo imolātes eadē q̄ illi sz a dōo ū a demōys expectātes. Vbi sane celest⁹ ꝓmissio sonuit spiritalia iā necesse ē spiritalib⁹ cōpari et mutari sacrificiū spe mutata Nouerāt hec q̄cunq; vel eo tpe fuere pfecti: sz ex charitate pp̄'o coherebāt: vt i manifesto q̄dem et agere, eadē: & eadē q̄rere viderenť. An forte violētia videť extorsio: qd de vmbra dicim⁹ & significatōe. Olim alē sup hec scripserat i hūc mo dū. null⁹ mihi opponat aurum tēpli iudeorū. Tūc. n. hoc fuit: qū sanguis imolabiť. qd totū figura fuit. Aurū q̄ repudiem⁹ cū ceter⁹ superstitionib⁹ iudeorum: aut si aut placet: placeāt & iudei. Postremo nōnullos vel multos legisse me recolo: aut nō afflictos q̄uiter: aut nō q̄uiter ipa seculi hui⁹ pspitate tēptatos forte & periclitatos Nimiq; lōge aliud est i luto aq̄rum multarū diuisi fundo mar⁹ iter carpe terrena licite possidēdo. Aliud ipaz q̄z nouis gressib⁹ vndā calcare oia relinquendo Sz tpi gre prōgatiua hec debebať: petro nouū iter & nouū typus itineris seruabať. Antiquorū sane patrū diebus donec in terr⁹ videreť: & cōuersareť int hoīes dōs maiestatis: nō erat euāgelice forma pfectiōis. sz spūs dōi solo interim spū seqbanť. At vbi ꝓbū caro factū est & hitauit in nob: iā nob in eo tradita est imago vite & cōuersatiōis exemplar. qd opteat etiā corpalit imitari: vt vtroq; sequentes vestigio nō vlterius cum patriarcha iacob altero femore claudicemus. Vbi em̄ audiuimus: qr dictum sit antiquis: nisi quis renunciauerit oib⁹:

que possidet. non potest meus esse discipulus. Et item. Si vis esse pfectus. vade et vende omia que habes ⁊ da pauperibus ⁊ habebis thesaur in celo. et veni sequere me. nec id dicim⁹ tanq̃ saluari quis vel hoc tempe nequeat. si secus egerit: sz vt gradum agnoscat ꝓpriū: ⁊ locū pfectionis. aut discipulat⁹ officiū nō vsurpet.

Habent em euangelia ⁊ pfectionis cōsilium. ⁊ remediū infirmitatis. nolite thesaurizare thesaurum ī terra. hec pfectio est Siquidem filij⁹ homis vbi caput reclinaret non habebat. Petro ⁊ iohanni nec argentum nec aurū erat. Paulus victu simplici vestitucq̃ ꝓtentus hec ipa labore manum acquirebat. Sed non omes capiūt verbum hoc. sicut nec consilium castitat⁹ vel qd dicitur populo. Facite vobis amicos de māmona iniquitatis. vt cum deceritis recipiant vos in eterna tabernacula. Verba deinde sunt ⁊ q loquit tale est. Firma equidem stat: imobilisq̃ sententia eos qui volūt in hoc seculo diuites fieri incidere in tentationem laqueūq̃ dyaboli. Sed quia misereor sup turbam: ⁊ ipe q̃q̃ camelum quē homo non potest p foramē acus traducere. cauete saltem a ꝓbo aspero qui laqueū venantiū minime declinatis. vestite nudum. egenū alite. visitate infirmū. ne forte audire contingat sermonez durum ꝓbum aspe. auditionem malaz. ite maledicti in ignem eternū ⁊c. Facite vobis amicos de māmona iniquitatis: ac si manifestius dicat. Ve vobis diuites qui habetis consolationē vestram. Attamen vnū iam supesse videtur. cōmunicare cum pauperib⁹. quo est regnū dei: vt cum venerit hora eo reminiscantur ⁊ deficientes vos recipiant in tabernacula sua ⁊ consolationem suā quā prudenter expectāt. dū vestram ipi percipitis misericorditer cōmunicent desolatis. Mensuram em bonam ⁊ coagitatā. ⁊ supefluentem dabūt in sinus eorū. nec erit illud pallium breue: qd duos opire non possit: aut stratuz coangustatum vt decidat alter.

Hinc est q dotatas ⁊ ditatas videm⁹ ecclias a potentib⁹ ⁊ diuitib⁹ huius seculi qui in operib⁹ bonis diuites: iuxta euangelij admonitionem amicos sibi facere studuerunt de māmona iniquitatis. a quib⁹ in eterna tabernacula recipiant. Quidni sperarent ab his recipi qui claues vident habere. Sed heu data est ipsa prouidētia eorum in occasionem carnis. ⁊ qui sibi pariter atq̃ alis in celo tabernacula eterna parare debuerant. in terra cōiungunt domum ad domū. ⁊ agrum copulant agro. Quis rapuit ab ore apl'oꝝ tpis hui⁹ verbum gratie. fiducie ꝓbum. Ecce nos reliquimus omia ⁊ secuti sumus te. Ecce em vt populus: sic sacerdos. similiter volunt in hoc seculo fieri diuites. Similiter imo abundantius suam hic pripiunt consolationem. Similiter amicis egent ⁊ ipsi vt in aliena saltem tabernacula suscipiantur vtpote ꝓpria nō habentes. Beati em pauperes spiritu. qm ipo rum est regnū celorū. Ceterum hominib⁹ qui perfectionis obtinent locū. dignitate pollent. auctoritate preeminent. fungunt officio. an int hec in infirmitatis ⁊ imperfectionis q̃q̃ vsq̃ a deo diffidenter liceat saltē sperare remediū ipi hinc quoq̃ sint iudices. nam qd minime deceat manifestū. nobis sane liceat vel audire dicentē. Si sal infatuatū fuerit ī quo salietur. Ad nihilū valet vltra. nisi vt mittatur foras ⁊ cōculcet. Sz ⁊ p̄ sbytero cui forsitan derogare timebūt: qm sanctus est vti liceat sola spūs libertate. nulli blādiri palpare neminē. sed nude nudā ꝓmere veritatem. Clericus inquit q partem habet in terra. non habet partē in celo. Ꝓtēq̃ clerie⁹ si q dpiā hūerit pter dñz. ps ei⁹ nō erit dñs. ꝓbi grā. si aur si argentū. si possessiones. si variā suppellectilez. cū istis dñs ps eius fieri nō dignatur.

Videt ⁊ sanctus dauid cauterio graui inurere ꝗdam. ipsi viderint quos hec parabola tāgat. In labore inqt hoim nō sunt ⁊ cū homo nō fla. ide. re. e. su. Habent. n. singula queq̃ genera hoim laboris aliquid aliquid voluptatis sz aduertere est prudētiam aliquo ⁊ mirari. quemadmodū nouo inter hec artificio discernētes ⁊ abinuicem sequestrātes ea. totū qd delectat eligūt ⁊ amplectunt. qd molestū est fugiūt ⁊ declinant. cū militib⁹ nempe superbie fastus. amplam familiam ⁊ nobiles apparatus. equo falleras. accipitres. aleas ⁊ similia

quicq frequentāt. aliqui forte ⁊ dependentes a collo rubricatas murtū pelles. ornatos thalamos. balneas. et molliciem oēm atq gliam vestū a mulierculis mutuant. Laute oino lortee pondus ⁊ insomnes in castris noctes. incertaq discrimina plioq muliebrez quoq verecundiā ⁊ disciplinā aut si quid aliud sexus ille laboris habere cernit declinantes. Sudāt agricole putāt ⁊ fodiunt vinitores ⁊ qui inter hec torpēt ocio. accedente fructuum tpe inuouari sibi horrea iubent. ⁊ promptuaria eorū plena vtinam nō pre illis. vtinā vel cū illis viuunt tritico. bibunt vue sanguinē meracissimū. pax est impinguant ⁊ dilatant adipe frumenti Herbaq viribꝰ peregriuū mutuantur vina saporem: ⁊ addit oleū caminno. Sz considera ⁊ negociatores. Circūeunt ⁊ aridam in laboze corpis et periculo vite perituras sibi diuitias congregantes Dura sunt hec. caueāt prudentes nri. dulces interea capiant somnos ne dicā i stratis lasciuiant suis. Erit tamen inuenire in die festo gues vasis aureis ⁊ argenteis ministrorum dexteras. refertas varijs opibꝰ mācicas. pticas oneratas. ⁊ in scrinijs taz multiplices loculos. vt si mensas adhibueris nūmularios putes Quid fabros aut cemētarios ceteroscq eiusmodi opariosne cesse est numerare. Victum sibi multo laboze querūt. illi madent delitijs. copijs affluunt ociosi. An non merito tales poeta subsanet. ne cū forte suas repetitū venerit olim greci auiuz plumas. moueat cornicka risum furtiuis nudata coloribꝰ. Dagz ātmagnus ille pheta ⁊ pluscq pheta terribiliter increpat dicēs Genuina viperaq quis demōstrauit vobis fugere a ventura ira. Ubi eīn sunt pnie fructꝰ. Cū ceperint resurgere hoies vnuschscq i ordine suo. vbi puras generatio ista locabit. Si ad milites forte diuerterit: exufflabūt eos qō minime secū laborē aut picka tolerarint. Sic agricole sic negociatores et singuli quicq ordines hominū a suis eos similiter arcebunt finibꝰ. vtpote q in hoim laboze non fuerint. Quid igit restat nisi vt quos oīs ordo repellit pariter ⁊ accusat cū sortiant locū. vbi nullus ordo sz sempiternus horror inhabitat.

An forte ad electionē clerici audeāt aspirare. Magnus eīn peccoq locꝰ i regno dei ⁊ bonū sibi. sz q bene ministrauerint graduz acqrunt. Cereq suus ⁊ ipis nec modicꝰ labor esse videt. ⁊ dicebat q plꝰ oibꝰ laborauit. Qui nō laborat nō manducet. Et petro dictuz est. symon iohannis amas me: pasce oues meas. Idēq tertio repetitum. Tertio dictū pasce nec mulge seu tōde vel semel additū est. Speret q̄ discipuli locuz gradū ministri q dñicū pascere gregē satagit cq tōdere. pascere po triplr: exemplo cōuersationis: pbo pdicatōis. fructu orōis. Et pascere ad mandatū xpi: vt nemo sibi hūc sumat honorē: sed q vocatus fuerit a deo. tancq aaron p eū nempe si qs introierit saluabit ⁊ inueniet pascua. Si po ascēderit aliūde: plane fur est ⁊ latro. Atq vtinam vel qrat iam int dispēsatores vt fidelis qs inueniat.

Nemo tamē indignet nobis aut moleste accipiat q dicunt. Si serūs est et mīme sibi pscius hoc cōgratulamur ei: doleat et ipe nobiscū in pluribꝰ hec inuenirī. nec eīn reuelamꝰ nūc occulta dedecoris: nec paritem fodimꝰ vt abhoiatio maior appeat. nullū adhuc de fornicatōe fecimꝰ pbū. cq uis ⁊ hec in multz etiā ⁊ multiplr regnet q puritatis auctori impuro corde ⁊ corpore ministrātes. nō verent stare angelū dñi q secet medios ⁊ dispdat. sed oino audēt agni īmaculati sacras contigere carnes. ⁊ intingere in calice saluatoris manꝰ nefarias qbꝰ paulo ante carnes phdoloz meretricias attrectarint. sic altaria circuire. sic freqntare psalmos. cū ⁊ eiusmōi laus execrabilt ⁊ oro sit in pcm. Sz nec coq sacrilegia recensemꝰ q diligūt munera. sequunt retributiones. vēdunt sacra. iusticiaz pdūt. qq guttur necdū traxit illaqueū. necdū pfocauit fauces pbū blasphemie. vox sacrilega sermo necq. qd vultz mihi dare ⁊ ego vobis eū tradā. Videmꝰ hec oia. sz qdāmō non videntes qppe qbꝰ nec flagellū. nec ille comedens zelus. Manifesta loqmur. ⁊ que vix aliqua erubescāt. Postremo ⁊ nos in clero fuimus. liceat vel nra scrutari.

Videre vocationē vraz ait vocatꝰ aplꝰ Cōsiderem⁹ ⁊ nos an vocati venerimꝰ et

P. pasce oues meas

Ge. Os. Gerdi

vocati a deo. Cui⁹ nimirū hec vocatio est nec cōem mō vocationē dixerim. q̄ sane iuxta eundē apl'm. q̄s p̄destinauit: hos ⁊ vocauit. Sz q̄s vocauerit nos ī honorē celi. cōuenire velim ⁊ scias singl'oꝝ vt fm p̄ceptum dñi ad cor hierl'm loquar. huic em̄ puula a dh uc forsitan necdū nato. ecclesiastica iam bñficia put da sane parentū solliciitudo gabat. hunc nos inq̄ens illi vel illi tradam⁹ ep̄o. apō quē hēm⁹ grām aut cui forte seruiuim⁹. vt dicit de bonis dñi nec ī tot liberos nr̄a diuitdat hereditas. Illum prepositus aut decanus vt sibi uccederet plusq̄ materno educauit affectu ī delitijs enutriens ⁊ delicz. Ille dign⁹ archidiacono natu: vtpote filij⁹ p̄ncipis. magis aūt si sit ep̄i consobrin⁹. in q̄ nimiꝝ tota est episcopata pgenies. Ali⁹ vndiq̄ circuit sedulus explorator. blādit. obsequit. simulat ⁊ dissimulat miseraq̄ sibi suffragia mendicare nō erubescit: manib⁹ ⁊ pedib⁹ repēs. si quō tandē aliqn̄ sese ingerere queat in primonium crucifixi ⁊ bona dñi. q̄ sola ex omib⁹ hodie inueniunt exposita. nimirū peregre pfectus est. sz in plenilunio forte: vt sua districte repetat rediturus. Quis ea intēto ne gradus ecclīasticos ⁊ ministeria sanctuary querit: imo querit: queri nempe q̄q̄ quereire ipe debuerat: vt sine curz seculi ī sancti monia cordis ⁊ corpis illuminādus accedat ad dñm ⁊ suā parit ac primoꝝ operetur salutē. ozōnis studio dedit⁹ ⁊ ꝓbo p̄dicationis: nam si eo querit: aut tenet aio. eoq̄ intuitu: vt hui⁹ vite habeat necessaria. euāgelizat vt mādicet: ⁊ puerso nimis ordine celestib⁹ terrena mercat. Quā certe dignū⁹ ampliusq̄ cōsentaneū rōni: vt pro carnali victu carnalia magis opa ⁊ negocia exerceret. nec fieret inuasor rep̄ aut inhonorarct ministerū spiritale. Sed modico natura ⁊tenta. nec multi sola ī his necessaria q̄rūt quippe minori facile satis obtinenda periculo honorari incedere volūt. placere student homib⁹ ditari ⁊ supbire. ⁊ huic seculo p omnia cōformari. Audi q̄relas ꝓñi quid sup hac tāta hoīm temeritate loq̄tur patiens ⁊ ditor pñiam cupiens q̄q̄ vindictam Ipsi inquit regnauerūt ⁊ nō ex me principes extiterunt. ⁊ ego non vocaui eos. vniuersos siq̄dem in ordinib⁹ ecclīasticz ceterisq̄ ad sanctuariū pinentib⁹ honorē querentes ꝓpriū aut diuitias seu corpis voluptatem. Postremo que sua sunt nō q̄ ieſu xp̄i manifeste prorsus ⁊ indubitāter. non ea que de⁹ charitas. sz aliena a deo. ⁊ oim radix maloꝝ cupiditas introducit. Quid istud temeritatz imo q̄d insanie est. vbi timor dei. vbi mortis memoria. vbi gehenne met⁹ ⁊ terribilis expectatio illa iudicij Sponsa nec cubiculū nec cellam ingredi: nisi rege introducente p̄sumit. tu irreuerenter irruis nec inuocat⁹ nec introduct⁹. Trahe me post te ait illa in odore vnguentorū tuoꝝ currem⁹. nūc aūt trahit sua quēq̄ voluptas. ⁊ odore turpis lucri secrātes questum estimant pietatē. q̄ꝝ certa ē dānatio.

Verūtamen irrep̄hensibilis videat ingressus: ⁊ intēto casta nihilne vltra timēdum est. Timendū q̄dem ⁊ maxime. neq̄ em̄ quicunq̄ spū ceperint. etiā spiritu consumant. sed carne nonnulli. Denicq̄ ⁊ saul princeps cōstitutus a dño. ⁊ iudas nō ab alio elect⁹ ī apl'm mēorat. nonne ego inq̄t vos duodecim elegi ⁊ vnus ex vobis dyabolus est vtinā in duodecim vnus hodie petrus. vn⁹ q̄ reliquerit oia vn⁹ q̄ loculis careat inueniat. vnus inquit ex vobis diabolus est. A duob⁹ vtiq̄ ⁊ bolis dyabol⁹ dicit ⁊ iudas nō loculū sed loculos habet vtinā sapes miser ⁊ intelligeres cū thesauro pecunie thesauꝝ ire parit cumulari vtinam nouissima putdens aiaduerteres facile q̄ foramen acus trāsituros nō diuitiarum cumulos sz delictoꝝ. nihil em̄ intulimus in hūc mundū. haud dubium qz nec auferre quid possum⁹ sane argentū: ⁊ auꝝ nō nihil est. sibi vtrunq̄ retinet mūdus. Inexorabile cōstituit ianiitorem foramen angustum est. nihil ex om̄ib⁹ asportare licebit. nam peccatum quoniā nihil est. nulla potest foraminis angustia retineri. Solū hoc te sequitur quocūq̄ ieris quacunq̄ intraueris pellem hanc non depones. Que aūt parasti insipiens. cuius erunt. ve vē domo dei horrendus videmus. Quidni in domo idolatras ministrantes. Dentior si non ydoloꝝ seruitus auaricia est. si non quibusdam etiam venter suus fact⁹ est deus suus. Quod enim quisq̄ preceteris colit. id sibi deum constituisse pbat.

Quantos sane videmus q̃ diligũt munera: sequunt retributionẽ. Quãtos qui xpo dño nõ seruiũt sz suo ventri. Quis putas est fidelis seru⁹ z prudẽs quẽ con. do. sup fa. suã: vt det illis escã i tpe. Queris forte quã escã. Deus inq̃t cib⁹ est vt faciã voluntatẽ patrꝭ mei. Nimiꝫ vita in volũtate ei⁹ q̃ quidẽ nec pasci ipos nec alios pascere poterit: nisi fidel' sit z prudẽs vt eam z intelligat z diligat: diligat aũt fortiter. diligat z feruẽter. Qñ em excusare ignorãtia possit hoiem. q̃ se mgr̃m infantium ooctorem insipientiũ pfitet. Ignorãs vtiq̃ ignorabitur. imo z mltos ignorare faciet ignorari. Quid em periculi sit vbi nõ iuenit pastor pascua ignorat dux itinerꝭ viã vicari⁹ nescit dñi volũtatẽ. Ecclia q̃tidie multipliciter z miserabilit' explk. est em vt sanctissima sic z sacratissima res voluntas dei. z occultũ oino consiliuz. de q̃ z aplus gloriat. puto inquies q̃ z ego psilium dei habeã. Qñ z ipsa vitas. Nemo scit q̃ sũt i hoie: nisi spũs hois q̃ est in ipso. Sic et q̃ dei sunt. nemo nouit nisi spũs dei q̃ in ipo est. Util' pin de lectio vtilis eruditio est: sz multo magꝭ necessaria q̃ppe vnctio: q̃ sola docet de oib⁹. vñ aũt scire videbit q̃ sit voluntas dei bona z beneplacens z pfecta: q̃ nec pulsare nec querere. nec petere psueuit. q̃ donec alienaꝫ curã susciper aliaꝫ. nunq̃ sue gessisse curã. sz i vano eã visus est accepisse. Acq̃ vtinã vel tunc curaret suam vt meaz q̃z postea curatuꝫ spare liceret: et de suo pus oculo festucã eijceret. vt de meo videret eijcere trabẽ. Nã de his q̃dem qui et vbi forte intelligũt dñi voluntatem negligunt. tamẽ z quantũ pualẽt aduersant' ei. q̃ dederũt man⁹ morti: z cũ iferno intere fedus: vt odientes bonũ adherentes malo. pari sint gratꝭ psentire pctõ fouere malicia. fauere inq̃tari: qm odibles deo z mũdo execrabiles esse pstat. meli⁹ est silere q̃ loq̃. Sane nemo repẽte fuit turpissimus z vir alq̃s ita hũc affectuz neq̃cie nisi praua psuetudine pcrãsiuit. Sũt em infirmi z timidi amatores iusticie: q̃b⁹ aut vigor aut feruor deest. aut fortassis vtq̃ sit sumo opere necessari⁹. inter psqa q̃ppe z aduersa diuersa ysanti vt em vigoris esse dinoscit neq̃ cedere tribulationi. sz p iusticia pse cutionem viriliter sustinere: sic feruori videtur attribuendũ nulli⁹ capi voluptatib⁹ nulli⁹ illecebris eneruari. q̃ q̃ztũ oi poplo tum maxie z spãlit' ducib⁹ ppli sunt necessaria: ne forte in pniciem oim errare psigat. Quid em refert q̃ occasiõe viã deserãt veritatis. educant ignari. sequant spõtanei. psellant inuiti: seu attrahant illecti. quid interest dũmõ eant in pditionẽ. Sic ei eue pruderia. a de tpantia. cayn oino iusticia: petro defuit fortitudo. Quã q̃dez ꝓtutis q̃drifarie pfectionẽ. z cathedrã scriptꝭ oimodo exigit misteriuz hoc de q̃loq̃mur: vt hac dote carẽs frustra sibi tanq̃ p xpm introierit blãdiat. Siq̃ dẽ dr̃ ignoranti. Si cec⁹ ceco ducatũ pstet: nõne ambo in fouea cadũt. Et itẽ. Sacerdotes nõ dixerũt vbi est dñs tenẽtes legẽ nescierunt me: ipi pphete z pastores abierũt in terrã quã ignorauerũt. Dicit z iniq̃. Fur nõ venit nisi vt mactet z pdat. Et iliõ. dilexisti maliciã sup benignitatẽ. Dicit pusillanimi. Deficennari⁹. z q̃ nõ est pastor videt lupũ venientem z fugit. dicit ei q̃ post cõcupiscẽtias suas vadit. Dors est posita sec⁹ introitũ delectatiõis. Dicit itẽ Omnes q̃ sua sunt q̃runt: z nõ q̃ iesu xpi. vez hec hacten⁹.

Iam q̃ p xpm sibi in sortẽ ministerij huius introisse videt de cetero quẽ ad modũ pascat tripl'r vt pditum⁹ gregẽ dñi sollicita secũ examinatõe discutiat. Indign⁹ em lacte z lana cõuinat. si non pascat oues si nõ vigilat in custodia gregis. iudiciũ sibi mãducat z vescit. ve ve tibi ecce mors in olla. Mors in ollis carnũ. mors i hmõi delitys est. nõ mõ: qz sec⁹ introitũ delectationis posita esse pgnoscit. sz ob id maxie: qz populi pstat esse pctã. q̃ comedis. Sũptus ecclãsticos gtis hr̃e te reputas. Cãtando vt aiũt tibi euenire vident sz bonũ erat magis fodere etiã mẽdicare. Pctã. n. populi comedis. ac si ꝓpria tibi min⁹ sufficere viderent. Sollicit⁹ esto tanq̃ redditurus rõnem dignos agere pnie fruct⁹ Alioquin tibi ea nouerꝭ imputãda. q̃ mõ inter delitias comedis z parupẽdis z dissimulas tanq̃ nihil attinẽtia tibi. O iudicioꝫ dei abyssus multa. O terribilis de⁹ i consilys su. fi. ho. Frustra incipient miseri dicere montib⁹ cadite sup nos. et collib⁹ operite

nos venient. Veniet aũ tribunal xpi. audietur populoꝝ querela ꝗuis accusatio dura. quoꝝ vixere stipēdijs. nec diluere petā q̃b facti sunt duces ceci frauduleti mediatores. Quid tibi insipiens delitie sapiunt. q̃d diuitie. ille cecos delectāt oc̃los q̃bus mercaris tam graue iudiciũ. tam dure temetipm obligas rōni. Vniuersis siq̃dem vsq̃ ad q̃drantē nouissimũ exigeris.

Sz esto studiose q̃s ⁊ fructuose laboret dignꝰ plane est operarius mercede sua. vt q̃ altario seruit de altario viuat. Viuat ĩq̃ de altario: vt iuxta eundē apl'm alimenta ⁊ q̃b tegat habēs his ꝯtentꝰ sit Tertium ei h̄ piculũ est: de altario inq̃t viuat. nō superbiat. nō luxuriet. deniq̃ nō ditet: nec cōtra seti cuiusdā plane dignā oī acceptione sniam ex clericatu ditior fiat. Nō sibi ō bonis ecclie ampla palacia fabricet mutans q̃drata rotundis. nec loculos inde congreget nec ĩ vanitate aut superfluitate dispergat. nō extollat de facultatib̄ ecclie cōsanguineos suos aut neptes ne filias dixerim nuptui tradat. Res pauperꝝ nō pauperib̄ dare. par sacrilegij crimen esse dinoscit. Sane patrimonia pauperꝝ facultates ecclieꝝ ⁊ sacrilega eis crudelitate surripit quicq̃d sibi ministri ⁊ dispensatores nō vtiq̃ dñi vel possessores vltra victũ accipiũt ⁊ vestitum. Nec em̄ ordinauit deꝰ his q̃ euangelio seruiũt de euãgelio q̃rere aut h̄re delitias vel ornatũ: sz viuere ait paulꝰ ex eo: vt videlicet sint ꝯtenti alimenta corpis. non irritamenta gule: aut incentiua libidinis: ⁊ q̃b tegant nō q̃b ornent accipe. Sane q̃ nō fideliť introiuit neq̃ p xpm quidni si infideliť agat ⁊ ꝗ xpm. Manifestam sine dubio faciet arborē fructꝰ: radicē palmes opus intentionem. Faciet ad qd̄ venit vt mactet vtiq̃ ⁊ dispdat. Qñ vtiq̃ altario fuiat q̃ eiusmodi est. Seruiat aũt in spũ ⁊ ꝓitate. Tales nimiꝝ pať adoratores q̃rit altioḟn ministratio mortis est in iudiciũ ⁊ cōdemnationē. Aut qñ poterit necessarijs esse ꝯtentus q̃ eo aio introiuit: vt stipēdia cleri in vsus voluptatis. curiositatis ⁊ vanitatis cōgreget seruet expendat. Triplex q̃ funiculꝰ q̃ difficile rūpit hoiem miserum in gniciem trahit: q̃ impure intrat: idigne ministrat: sed ⁊ ipo fructu aburit tpali.

Quid em̄ si in h̄ mũdo floret ⁊ pspatur in via sua. Arescet velociter. cito deciet flos feni ⁊ vapor ad modicũ parēs. parcit ꝓge: qm̄ iuenit iniq̃tas eiꝰ ad odiũ vtiq̃ non ad irã. Virga inq̃t tua ⁊ baculꝰ tuus ipa me ꝯsolata sunt Hz em̄ ꝓgã sz habet etiã. baculũ: ⁊ hec ꝯsolatio est: q̃ his q̃ virga cedit baculo sustēret: aut certe parat pastor ꝓgã ⁊ baculũ. illã ouib̄. illũ lupo oia aũt ꝓter electos. Siq̃dem ⁊ ꝓga eos consolat a stimulis ꝯscie: dũ h̄ mō sentiũt sibi petã dimitti dicente dño. ego sum. ego sũ. q̃ deleo iniq̃tates tuas ⁊ baculꝰ iuuat ad tolerantiã ꝓge. dũ illiꝰ ꝯpatiōe sit leuior. Ecōtra ꝓo dicit iduratis. Frons mulierꝭ meretricꝭ facta est tibi: erubescere noluisti. ⁊ addit. Recessit meꝰ zelus a te vltra non trascar tibi. Quez em̄ diligit arguit ⁊ flagellat oēm filiũ quē recipit. Liq̃t p̄ide eos q̃ i laboze boiz nō st ⁊ cũ filijs nō flagellāt nec diligi ab eo nec recipi. An tu forte q̃s ĩ mōo florere ꝯspicꝭ. ab auctore mōi diligi putas. Audi q̃d sup hec scp̄tura loq̃t.

Qis q̃ voluerit amicꝰ esse huiꝰ mũdi inimicus dei ꝯstituit. ⁊ alio loco. Si q̃s diligit mundũ: nō est charitas p̄tis ĩ eo. Primũ q̃dem ꝓbũ iacobi. secundũ eiꝰ discipuli quez diligebat iesus: q̃ ⁊ ipius ignorare ñ possz amicos Sz vis nosce: q̃s sit q̃ diligat mundũ. Neq̃ em̄ creaturas dei iuberis odisse que a deo nō sũt ea diligere prohiberis. Que ꝓo sint hec iohānes ipe loq̃tur. Nolite ait diligere mundũ: neq̃ ea q̃ ĩ mũdo sunt. Oia em̄ q̃ in mũdo sũt ꝯcupiscentia carnis st est ⁊ ꝯcupiscētia oculoꝝ ⁊ ambitio. seculi q̃ non sunt inq̃t ex p̄re sed ex mũdo. Videriť hic q̃sq̃ cuiꝰ sit spiritꝰ: q̃d diligat. quid cupiat. q̃d sectet Ecce em̄ speculũ ꝓitatis. tamē ne q̃s ꝯsiderato vultu conscientie sue pretereat: ⁊ qualis fuerit obliuiscat. ambitio. curiositas ⁊ voluptas non ex patre sunt sed ex mundo. Aut certe quia multi codices habent nō ambitionē sed supbiã vite. Cōcupiscētia carnis vniuersam accipe corpaliũ sensuũ delectatōez qua quidē ne ipa curiositas caret. Ac deinceps cōcupiscentia oculoꝝ quecunq̃ ad humanũ diem quē ꝓpheta minime cōcupiuit ⁊ secularem gloriã ⁊ extrinsecam pertinent vanitatē. Porro in supbia vite ela

tionem cordis intellige. hec enim tria q̃ diligit. mundũ diligit: ⁊ dei ꝓstitutꝰ est inimicus. Suscipiat autẽ qui eiusmõi est reconciliationis officiũ nomẽ mediatoris ⁊ proditoris scelere inimicitias cumulauit. vt merito iam nõ vt hostis sꝫ vt traditor iudicetur: vt iudas vtiq̃ nõ vt saulus.

Nam impudentia ⁊ frontositas cũ obdurauerit vt nõ paueat. nõ horreat. nõ cõtremiscat. ea iã demũ desperatio est. Quid enim. hoꝫ sibi conscius homo tanquã q̃ iusticiam fecerit: diuino sese vultui sistere nõ veretur. tanquã domesticus intrat ⁊ exit. magistꝫ salutat. genua flectit. osculat ore sacrilego. dolose agit. sed in conspectu dei vt inueniatur iniquitas eius ad odium. O dibilis plane deo frontosa temeritas ⁊ impudentia execranda. propter quid irritauit impius deum. exacerbauit dõm peccatoꝝ scõm multitudinem ire sue non quaeret. Non propter fornicationes. incestꝰ aut sacrilegia. nihil horũ: propheta memorat sed q̃ in corde suo dixerit nõ requiret Sermo cordis affectio est: ⁊ dicere nõ requiret nõ expauescere requisiturũ. hec impietas. cui scõm multitudinem ire sue miserek deꝰ nec querit. nec arguit. nec flagellat. nec vlciscitur in adinuentiões eoꝝ: sicut de moyse ⁊ aaron ⁊ samuele legimꝰ. quib̃ nimirũ ꝓpicius fuit. Sed expresse ⁊ signãter cuius sit hec impietas audiamus.

Misereamur impio: ait dñs velut ĩ cõsilio angeloꝝ ⁊ ꝯgregatõe deliberãs. Nec eos latuit crudeliorem omni indignatione misericordiam iudicẽ meditari: qua nõ discat homo iusticiã facere sed obdormiscẽs miser ⁊ dicens: oblitus est deus. auertit faciem suam. dies suos ducat in bonis. in puncto ad inferos descensurus. Et cũ dixerit pax ⁊ securitas: tũc subitaneus ei supueniat interius: nec effugiat Et nõ discet inquiũt facere iusticiam: in terra sanctoꝝ iniq̃ gessit ait dñs. ac si diceret. nolo discat iusticiam facere. inuẽta est iniquitas eius ad odium An adhuc querendũ est: quis iste sit impius. In terra inquit s. inimicis. in ecclĩasticis possessionib̃ q̃ sanctoꝝ fuerant vsib̃ assignate: in domo dei quã sanctitudo decꝫ: de qua paulꝰ discipulũ studiose sollicitãs vt scias inq̃t quõ te oporteat cõuersari in domo dei: que est ecclĩa dei: columna ⁊ firmamentum ꝓbitatis. In clero quippe tãquaꝫ in celo gerens iniq̃: q̃d nisi de mysterio iudicetur. Celeste tenet officiũ: angelus dñi exercituũ factꝰ est tanq̃ angelꝰ aut eligitur aut reprobat. Inuẽta q̃ ꝓpe ĩ angelis prauitas: ⁊ districtiꝰ iudicek necesse est: ⁊ inexorabiliꝰ q̃ hũana. Age q̃ qm̃ iudiciũ q̃ue his q̃ ꝓsunt. ⁊ potẽtes potent tormẽta patient Ascẽdat superbia tua sp. seqre regẽ tuũ. O ẽ sublime vi deãt ocli tui. Festia mlĩtiplicare ꝓbẽdas. Inde ad archidiaconatũ euola. demũ aspira ad epatũ: ne tibi q̃dez reqem bitur: qm̃ sic itur ad astra q̃ ꝓgredꝫ miser. An vt ab altiori q̃du sit casus q̃ior. Neqꝫ. n. sic paulatim decides: sꝫ tanq̃ fulgur ĩ ipetu vehemẽti q̃si alĩ sathanas subito deꝫcierꝫ: ĩ laboze hoim nõ stĩ inq̃t ⁊ cum hoib̃ nõ flagellabunt. Jõo tenuit eos superbia: petm̃ diaboli q̃ ceciderẽt q̃ opank iniq̃tatẽ. Hec est q̃ nõ recipit disciplinã. Curari renuit. medelã non sustinet. vltionẽ vere oꝝ superbis ⁊ q̃ue iudiciũ. Quidni timeam morsus: spũalẽ ĩsaniã ⁊ aiaꝫ frenesim nõ ignorãs. Sꝫ dñi stĩ ꝓba q̃ replico ⁊ eadem ipi q̃z legũt ⁊ itelligũt paritĩ legẽ q̃ppe sciẽtes. In tra inq̃t sectõꝝ iniq̃ gessit: ⁊ nõ videbit glĩã dñi Durꝰ est ꝓmo: ⁊ cõminatio valde tribilĩ. Nõ videbit glĩaꝫ dñi. Quid igitĩ ceta vidisse ꝓstat. Hiccine totꝰ mie finis. Hãc q̃ miaꝫ nolo. peul fiat miseratio tã crudelĩ ne veniat ĩ coꝝ ꝯsortiũ aia mea.

Quis. n. vob̃ miseri demõstrauit fugere a vẽtura ira. Quid pñtẽ tãtope fugitꝫ irã flagellũ timetꝫ. declinatꝫ ꝓgaz. ⁊ q̃dẽ hac die vĩa: q̃ ad pacẽ vob. sꝫ si ꝯquissetꝫ ⁊ vos Mutatꝫ nõ effugitꝫ pniaz. nã malũ ipunitũ eẽ nõ ꝑt. Nõ punitĩ h ꝓpa volũtate. puniek alibi sine fine. Misera sane ⁊ extreme plẽa demẽtie cõmutatio. hũanũ declinare laboze ⁊ patũ diabolo stri dozẽ eligere sempiternũ Aliaduertite siq̃dẽ ⁊ videre nõ hoĩbus sꝫ diabolo ⁊ angelĩ eiꝰ ignẽ illũ eẽ patũ Ille ei hostꝫ ⁊ lupꝰ. nos aũt ꝓpĩs eiꝰ ⁊ oues pascue eiꝰ. Illi securꝫ ⁊ malleꝰ nob̃ flagellũ ⁊ ꝓga debek. Illiꝰ iuq̃tas iuẽta ad odiũ suũ hũit carcerẽ vbi nlĩa redẽptio vñ nemĩ liceat ĩspirare. mihi sane ⁊ laboze tolerabilior carcer. ⁊ tempe breuior assignak. vbi cũ iratꝰ fuerit dñs miscõie recordek. redemptionẽ suo mittẽs ꝓpĩo copiosã. Deniq̃ tẽpus mihi cõstituit. mihi ot dõec illi parat

eternū. In sudore ĩdꝫ vultꝰ tui cōedes pa
nē tuū. donec ĩ terrā de q̄ sūptꝰ es reuerta
ris. pessimꝰ ille angelꝰ de terra sumptus
nō est: nec in terrā aliq̄ñ redituruꝰ ꝓterea
nō hz donec: sz ignis ei paraḱ eternꝰ. Di
nime igiḱ expedit tibi: vt i sapia huiꝰ secu
li actoris seculi nō vereamur frustrari iu
dicium. z deludere velle sniam declinādo
vz laborē hoim z sudorē. ac si nullo modo
nos ꝓtigere videaḱ qd̄ ade dictū est. Aut
nō in eo sniam laboris excepimꝰ: in q̄ sine
exceptione peccauimꝰ oēs. aut nō cōis culꝑ
pe nihilominꝰ esse debeat pena cōis.

Forte em aliq̄ dicāt. Quid peccamus.
Bona est oīs creatura dei. nr̄a licite possi
demus. nr̄is vtimur facultatib̄ a rapinis
z latrocinijs abstinētes. Em uero non pa
scetis in cruce corpuos. Ego sane diuitē il
lum cuiꝰ saluatoꝝ meminit in euāgelio. in
nullo hoꝝ audio accusari. Induebaḱ pur
pura z bisso. q̄tidie epulabaḱ splendide: si
cu delitat; arguiḱ q̄ substātiā mūdi hās.
z videś frez suū egere clauserit viscera sua
ab eo qm diuiti deest. Quantos videt; et
ipi lazaros esurientes. nudos z egrotos. et
plus de iumentis vīs plꝰ de eoꝝ falleris
q̄ de istoꝝ mysterijs cogitat;. Sed ad tre
mēdū abrae iudiciū veniamꝰ. nō. n. abrae
sz dei snia est. Memento inq̄t fili q̄ rece
pisti bona in vita tua. z lazarꝰ siḱiter ma
la. Vezꝝ vtrūq̄ est nō p̄t oino negari. Fer
sniam qz paucis expressa totiꝰ sūma nego
cij est. Ille bona z iste mala recipit. Quid
mō. Nūc aūt inq̄t. hic ꝓsolaḱ: tu ꝓo crucia
ris. Expgiscimini ebrij z flete. Terribilis
em deꝰ i iudicijs sup filios hoim ē. Hecci
ne cruciatuū cā tota: q̄ in h̄ seculo bona re
cipit. Ipa plane. Nezꝝ em ad h̄ nos de pa
radiso voluptat; aia diuersio diuina eieciſ
se videḱ. vt alterꝝ sibi h̄ paradisum adinuen
tio hūana pareat. Hō ad laborē natꝰ: si la
borem refugit: non facit ad qd̄ natꝰ est: ad
qd̄ venit in mundū. Quid rñdebit ei qui
misit eū q̄ istituit vt laboraret. Memēto
ait q̄ recepisti bo. in vi. tua z la. siḱ mala
Nūc aūt h̄ ꝓsolaḱ: tu ꝓo cruciaris. Quid
dicemꝰ ad hec si taḱ finis z tale iudicium:
vt extrema gaudij lucꝰ occupet. Nūquid
nō p̄ferenda sunt in h̄ seculo mala bonis.
Quippe nec illa ꝓa bona: nec illa ꝓa ma
la esse manifestū est. Vera potꝰ snia salo
monis. Melꝰ est ire ad domū luctus: q̄z
ad domū puiuij. Cetezꝝ si sic cruciādi sunt
q̄ in vita sua bona recepunt. z hñtib̄ cōso
lationē p̄ñtem: ve repositū est sempiternuz
cū i supiorib̄ inuēti sint aliq̄d de sapie car
nis sentes: moriḇ z p oia reprobare ma
lum z eligere bonū q̄s nā eoꝝ poterit esse
finis. si fm multitudinē ꝓsolationū suarū
dolores apprehēderint alias miseroꝝ. Cō
sequens em videḱ vt bona oia z oez seculi
huiꝰ recipiētes ꝓsolationez. nihilominus
vniuersum ve: z vniuersi maneāt cruciatꝰ
An ꝓo z illō eque ex eadē abrae snia cōsci
enduz videḱ eo q̄ ꝓrio ducti spū vite p̄ñtz
oia bona respuūt z eligūt mala: oia q̄z bo
na dñi. z oēm habituros ꝓsolationē. Fo
te em h̄ erat qd̄ petrꝰ audire voluit cū tan
ta fiducia dñm. tātaq̄z libertate conuenit:
Ecce inq̄t nos re. o. z se. su. te. Quid ḡ erit
nob. Nota admodū q̄stio est: quēa dmo
dum petrꝰ cū nil fere ex oib̄ habuisse sciaḱ
tā fiducialiḱ gliḱ sese oia reliq̄sse. Vñ san
ctoꝝ q̄spiā oia inq̄t deseruit. q̄ volūtatem
habēdi dereliq̄t. Fidelis fmo vel forsitan
clausus z ipe. nunq̄d em volūtas habēdi
oia sic ꝓplectiḱ: vt reliq̄sse illam sit oia dese
ruisse. Quis hoim oia desiderare possit. ne
dū piscatoꝝ ille: ille paup z modicꝰ. Sed
q̄d cuiq̄z sufficere possit: diligētioꝝ iuestiga
tio z facile est iuenire oia desiderantē. neq̄z
em ponere ꝓcupiscētie modū donec videa
tur impleta: donec adepta sit q̄b̄ valeat cē
cōtenta. Ceterū nec amatoꝝ pecunie dicet
aliquādo sufficit. nec libidinosus sariabiḱ
voluptate. Sic z crudelis q̄sq̄z sp sangui
nem sitit. Et ambitiosus: aut cupidꝰ lau
dis humane adeps; dignitatū tytulis seu
fauoriḇ. nullū exinde capit oino remediū
sed desiderio estuat ampliori. Vinꝰ autē
inuenit requiem q̄ sibi placere cupit. z suis
idest q̄busdā fatuis de semetipso testimo
nijs gloriaḱ dicens. Danꝰ mea excelsa et
putans sese aliq̄d esse cū nihil sit.

Vidi ḡ aliq̄ñ q̄nq̄z viros q̄dni freneti
cos arbitrarer: p̄mus siq̄dem bucez tumen
tibus marinā masticabat arenā. Secun
dus sulphureo astās lacui exalantē reterri
mū feridissimūq̄z gestiebat haurire vaporē
Porro tertiꝰ fornaci incubās vehemēter

accense micãtes scintillas habitãtib⁹ exci-
pere faucib⁹ letabat. Quart⁹ sup pinacu-
lum tẽpli residẽs leuior⁷ aure spiritu⁷ apto
attrahebat ore: ⁊ si quomin⁹ influere vide
retur. flabello sibi ventu⁷ ipse faciebat: ac
si totum speraret aere⁷ deglutire. Quitus
seorsu⁷ positus ridebat ceteros: ip̃e quoq;
ridend⁹ ⁊ maxie: pp̃as ei carnes incredibili
q̃dam studio sugere laborabat nũc man⁹
nũc brachiu⁷: nũc alias ptes applicãs ori
Miserat⁹ hoies: causãq; miserie scisciitat⁹
a singulis. vnam oib⁹ esse reperis validissi-
mam vricq; famem⁷. Cum vero macilẽtissi-
mas eo⁹ facies cõtẽplat⁹ recordabar pro-
phete. gemẽtis miserabilit ⁊ dicent⁷. Aru-
it cor meu⁷: quia oblit⁹ su⁷ comedere panẽ
meũ. Quid em̃ hec vob iniquis, psunt. nõ
sunt naturales cibi. magis famẽ hec, puo-
cant q̃ extinguũt. Panis nãq; aie iusticia
est. ⁊ soli bti q̃ esuriũt illũ. qm̃ ipi saturabũ
tur. Nimiq; ad imaginẽ dei facta aia rõna-
lis. ceter⁷ oib⁹ occupari pt: repleri oino nõ
potest. Capace dei quicq̃d deo minus est
nõ implebit.

In de est q̃ naturali quidẽ desiderio sũ
mũ q̃uis apperere bonũ nullã nisi adepto
eo reqem habitur⁹. Cetera errãt miseri nõ
inuenientes viã: ⁊ vt scptum est. ambulãt
impij in circũitu. dũ minora q̃z bona q̃rẽ-
tes. illõ sp desiderãt qõ sibi vicini⁹ nec dũ
vident adepti. Atq; vtinã si fieri posset ce-
tera oia obtinuisset vn⁹. eo dẽ pculdubio ⁊
ipm q̃ sibi solũ deesset summũ vricq; bonũ
desiderio q̃situr⁹. q̃ cetera q̃z sp expedit non
adepta. Sz inumera sunt hec: et a ceteris
q̃z parit reqrunt. Quo valet q̃sq; trabit i
ptem. nec aliqñ poterit h circuit⁹ pagrari.
Vis quenire: incipe transilire. Alioquin
p̃ripieris miser i desiderio terrenoq;: ⁊ a sũ
mo bono eo lõgi⁹ iuenieris: q̃ te amplius
deder⁷ caducis reb⁹ ⁊ trãsitorijs appeten-
dis. In circuitu siqdem ambulas. ⁊ q̃ p-
pe erat i corde ⁊ i ore tuo. si corde crederes
⁊ ore ꝯfitereris. Terga ꝓtentes declinas.
⁊ elõgaris ab eo. Hinc est q̃ vociferat di-
ces. Cõuertimini filij hoim. Et item. Re-
uertere reuertere sunamitis reuertere vt in-
tueamur te. An fructuosa siqdez via est. ⁊
iambubulabilis. faciliusq; quenies sprez⁷
omib⁹. q̃ adeptis.

Ecce nos reliqmus oia et secuti sumus
te. Quid ergo erit nobis. Dignum plane
aplica fide ⁊ deuotõe ꝓbum. Iam reliqsti
omia. iam dõm petre secut⁹ es. ⁊ nunc de-
mũ q̃d sis acceptur⁹ interrogas. Vere sy-
mon vere obediẽs in auditione auris sine
pacti quentiõe. Ad vn⁹ em̃ iussiõis vocẽ
petr⁹ ⁊ andreas relictis oib⁹ secuti sunt re-
demptorẽ. Qui si hoi carnali stultitia fo-
rte videt. audiat qõ stultũ est dei sapienti⁹
est hoib⁹. ⁊ qm̃ placuit deo p stulticiã p̃di-
cationis saluare credẽtes: q̃ppe cũ mũdus
eũ in sapia mime cognouisset. Quãtos. n.
mũdi sapia maledicta supplantat. ⁊ cõce-
ptum in eis extinguit spm. quez voluerat
dõs vehement accẽdi. noli inqt p̃cipitant
agere diu ꝯsidera. diligẽt⁹ intuere. Dig-
num est q̃ ponis ⁊ op⁹ hẽs multa delibe-
ratione. Exprte inqt. amicos cõsule. ne p⁹
factum penitere ꝯtingat hec sapia mundi
terrena. aialis diabolica. inimica salutis.
suffocatrix vite. mat tepidirat⁷ ei⁹: q̃ solet
deo vomitu⁷ puocare. Caue tibi ait. Vt
q̃d em̃. Cũ a deo ꝓbũ esse nõ dubites. q̃d
opus est deliberatiõe. vocat magis cõsilij
angel⁹: q̃d alia ꝯsilia p̃stolaris Quis em̃
fidelior: q̃s ꝓ sapientior illo. Deduc me
dñe ⁊ deducat. fortior esto ⁊ inualesce No
ui ego q̃ naz sint: q̃ oportet fieri cito. Ab ore
putei gehẽne erip⁷ ⁊ iducias petã ⁊ retar
dabo. et cũctabor exire si forte interim fiat
aliq̃d. Abscõdi ignẽ i sinu meo: ⁊ deliberã
dum est an expgiscar. an excutiã: an abici-
am illũ. Magnũ oino est q̃ offert: sz eo vti
q̃ libenti⁹ ⁊ festinanti⁹ suscipiendũ. ⁊ ob-
uijs arripiendũ manib⁹ cũ feruore ⁊ hyla-
ritate. Probet aũt seip̃m q̃ de ꝓpria ꝓtue
presumit. Nam diuina q̃dẽ oino probata
amicos ꝯsulat: q̃ nõ legit. Inimici homi-
nis domestici eius.

Quid frequentat euãgeliũ q̃ euangelio
nõ obedit. At in eo sane legim⁹ p mittẽti
cuidã seq̃ dñm: sz defunctũ pius prez sepeli
re volẽti rñsu⁷ ab eo: vt sineret mortuos se
pelire mortuos suos. Alteri q̃z tm̃ suis q̃ i
domo erãt valde dicere cupienti. nẽo inqt
mitiẽs manũ ad aratq; ⁊ respiciẽs retro ap
tus est reg̃ dei. Sz q̃d audierat pm⁹ Da
gister ait. volo te seq̃ q̃cunq; ieris. Cui rñ-
dit dñs. Vulpes inqt foueas hũt: ⁊ volu-

cres celi nidū. filiꝰ aūt hoīs non hz vbi ca-
put reclinet: prudentiā carnis ī foueā vul-
pis. ī nido volucrꝭ argues cordis elatione
Est em̄ iterdū videre nonnullos q̄ relictis
oib̄ abrenūciare secl̄o disponētes. cū recte
offerre velint nolūt diuidere recte callidi-
tate hūana totos se diuino cōmittere nu-
di formidātes: sz reseruātes nescio q̄d fer-
menti: vt totā massam corrūpant: qō ī mlt
tis frequent exptū est. Aliꝰ sine duce z pre
ceptore spāle studiū appēdere facile co-
gitans ambulat ī magnis z mirabilibus
sup se: vt vulgo dī saliēs añ cū vadat. vide
at casurꝰ añ cū debeat. Petrꝰ cogitatū suū
iactās ī dño oēm sollicitudinē suā ī eū ꝓ-
ciens certꝰ q̄ illi esset cura de eo: relīq̄t oia.
secutꝰ est dñm ne iterrogās q̄dez de pmio:
donec ex piculo diuitū qō saluator pseq̄-
batur sumeret occasionē.

Quid g̃ erit nob. Ait illi iesus. Amen
dico vob. Verbū ꝓfirmatiōis pmittitur
magnū nouerꝭ esse qō seq̄t. Amē dico vob
q̄ vos q̄ secuti estis me ī regeneratōe cū se-
derit filiꝰ hoīs z c. Quid est qō dicit in re-
generatione: aut que est hec noua regene-
ratio Necq̄ em̄ iam ignoramꝰ. qm̄ oportz
hoīem nasci denuo nō ex sanguinib̄: necq̄
ex volūtate viri: sed ex aq̄ z spūsctō. Cere-
cū nullatenus ad eam regenerationē vale
at hec pmissio ptinere: forte z altera regene
ratione opꝰ esse videt nec solū denuo sed z
certio homiez nasci necesse est. Infelix ego
hō z miserabilis casus meꝰ cui nō vna suf
ficit. cui duplex est necessaria reparatio. Mi-
mirum ex corpe z aīa ꝓstans cecidi totꝰ sil
simul totiꝰ oīo resurgere nō possuz. an ꝓ-
dignū nō est: vt ea q̄ videt portiōr priozq̄
portio reparet. At ipam sane aīaz esse. ne-
mo sane mentis ignorat. Prior g̃ reficiat
q̄ prior corruit. psertim q̄ ab eiꝰ culpa. al-
terius pena pdierit. z ipsiꝰ corruptio cor-
poree q̄z fuerit eā corruptiōis. Hinc est q̄
aīab̄ pmū saluator aduenit tollere vtricq̄
pcā mūdi: nō molestias carnis. Qō sane
manifestius docuit in seipso penis omib̄
corpus exponēs. aīam aūt ī munem proꝭ
sus custodiens a pctō.

Non sic hodie filij hoīm nō sic sz anime
curā negligūt. curā aūt carnis pficiūt ī oī
desiderio. necq̄ em̄ peccare metuūt: sz puni
ri nec ꝓfuturi cordis opa dak: sz valitudini
corpis: imo etiā voluptati: de scola hypo
cratis z epicuri didicerūt hec. necq̄ em̄ suis
xp̄s discipulis hoc q̄dpiā tradit. sz discite
inq̄t a me: qz mitis sum z hūilis corde. Fi
lij hoīm vsq̄q̄ graui corde vt q̄d diligitis
vanitatem z queritis mendaciū. Tempꝰ
hoc aīab̄ nō corpib̄ est assignatū dies sa-
lutis vtricq̄ non voluptatis. Omia tpus
habēt aīab̄ nūc opam dare necesse est. Nā
in carne q̄ seminat solā ex in de meter corru
prionem. At nemo inquiunt carnē suam
odio habuit. verū est. sed celū habēs absq̄
scientia dū pdesse festinat inuenit obesse.
Cum em̄ iudiciū carnis ex anima: pende-
at. carni nihil potest vtiliꝰ q̄ salus anime
prouideri. vt videlicz in tempe sit respectꝰ
illius z socia passiōis felicitatis quoq̄ cō
sortium mereat. Unde apl̄us inquit. sal-
uatorem expectamꝰ dñm ihesum
christuz q̄ reformabit corpus humilitatis
nostre configuratū corpori claritatis sue.
Requiesce in hac spe caro misera: q̄ propt
animaz venit pro te quoq̄ venturꝰ est qui
reformauit illā tui quoq̄ nō obliuiscetur ī
finem. Regeneretur interim aīa z tanquā
prescita z pdestinata a dño cōformis ima
ginis filij eius in mansuetudine cordis et
humilitate. Ipius em̄ merito te quoq̄ no
ueris aliqū regenerandā z conformandā
corpi eius in gl'ia z claritate.

In regeneratione inquit cū sederit filiꝰ
hoīs ī sede maiestatꝭ sue sedebitꝭ z vos z c.
Conseq̄mini ait quē seq̄mini vt cū ipe se-
derit z vos parit sedeatis. Qñ em̄ ille rese
dit in mūdo quādo substitit. quādo reci-
nauit caput. Exultauit ad currendam vi-
am benefaciēdo ptransyt. q̄ppe nec nidum
nec foueam: nec locū habens in diuersorio
donec opere tandē qō suscepat consumato
sedendi preceptū mereret accipe z diceret.
dñs dño meo sede a dextris meis. Insipi-
ens tu q̄ psidere eligis q̄z sedere querens ī
itinere diuerticula. Ille ministrare venit.
non ministrari. tu sup magistꝭ: z dño ma-
ior. imo nec discipulus pfecto. nec seruꝰ re-
cumbere iam festinas. paululuz dormies.
paululum dormitabis. paululū conferes
manus. ille salit in mōtib̄ transilit colles
Clamat ad euz aīa mea: trahe me post te

in odorem vnguentorum tuorꝝ curremus: alioquin quãdo eũ remorãdo: tepescendo pausando consequi speras. Exultauit ad currendã viam hylarez sine dubio diligit secutorem. ad prauiũ peuenisti: necduz apprehendisti metã. Grandis adhuc restat via. noli sistere gradum: noli in medio itinere residere. In sudore inquit vultus tui comedes panez tuũ donec in terrã de qua sumptus es reuertaris. Extunc sane tempus erit requiei. nimirũ quãdo iam spiritus ipe: dicet vt requiescat a laboribꝫ tuis. Necdũ tñ erit cõsumata pax necdum sessio plena. In regeneratiõe inqt cũ sederit filiꝰ hois i sede maiestatis sue sedebitis ꝛ vos.

Felix regeneratio. Quãdo em̃ renascar ad sessionem. miser homo natus ad laborem O si cuicq̃ sedero totus: cuiꝰ modo ne minima quidẽ portio sedet in quo nil trãquillum. nihil quietũ: nihil sedatuz: nihil vncq̃ in eodem pmanens statu. Sedebitis ꝛ vos. O sessio. Quis mihi tribuat vt dignis exprimam verbis. qd̃ de sessione hac cordis affectione concipio Immo ds tribuat mihi sessiõis huiꝰ imperturbata frui requie: quã desidero. quã cupio quã reqro Ecce erunt dixi: nil in me sedet: sed cuncta in motu sunt omia nutant. fluctuant vniuersa. postremo vbi cõcupiscit adhuc caro aduersus spiritũ. spiritus aduersus carnẽ: quidnam homis sedere videt. Nec sola iã concupiscẽtia pacem impedit. turbat sessionem. vetat esse sedatum. sed duplex quoq̃ scõm corpus miseꝝ hominẽ contrario vexat pẽsentis doloris: ꝛ mortis metu future nimirũ cũ ꝛ passibile sit ꝛ mortale duplex nihilominus animaz agitare sollicitudo videtur spei vtiq̃ ꝛ timoris. Inter hec nẽpe fluctuat iugiter. donec peccati corpꝰ inhabitat ascendens vsq̃ ad celos ꝛ iterum vsq̃ ad abyssos descendẽs. tabescẽs i malis. ꝛ ad bona nihilominꝰ inardescẽs.

Erit aũt cum luteũ hoc egre dicens domicilium a timore quidẽ penitus liberabitur. sed necdum ab expectatione. Ex tũc em̃ iam non erit timor in finibꝫ nostris. sed in spe singulariter constituti psallemꝰ singuli mente: ꝛ spũ qd̃ ꝑlibauerat quomõ d̃ dicebat cõuertere anima mea in requiem tuam: qꝛ dñs benefecit tibi. Quia eripuit aiaz meã de morte oculos meos a lachrymis pedes meos a lapsu. Ceterũ de expectatione idẽ ipe sicait. De expectant iusti donec retribuas mihi. Nec mõ numerum fratrũ vt impleat: sz ꝛ ipm̃ corpus vt sua regeneratiõe restituat expectãt. Immo nõ ꝛ expetunt cũ desiderio sub altare dei voci ferantes ad ipm̃. ꝛ qui audire meruit: potuit ꝛ testificari. Nã corpꝰ quidẽ illo itempore sedere quis dicat: dum effluit ꝛ insanie. puluerẽq̃ redigit.

In regeneratione inquit sedebitis et vos. Seminat em̃ corpus animale. resurget corpus spiritale. Seminat in ignomẽniam. surget in gloria. vbi iam tunc mors victoria tua. Siquidẽ ꝛ tu inimica nouissima destruetis. Corpus em̃ resurrectiõis iam nõ morit. mors illi vltra nõ dominabitur Sed ꝛ dolor ꝛ gemitꝰ omnis abscedet: qm̃ absterget deus om̃em lachrymam ab oculis sanctorꝝ. ꝛ iam nõ erit amplius neq̃ luctus neq̃ clamor. sz neq̃ vllꝰ dolor qm̃ priores transierunt. Felices lachrime ds benigna manꝰ ꝯditoris absterget: ꝛ beati oculi d̃ in talibꝫ liq̃fieri fletibꝫ elegerũt: eleuari i supbia: cq̃ om̃e sublime videre: cq̃ auaritie ꝛ petulãtie famulari Sedebit igitur corpꝰ i mortalitatis ꝛ ipassibilitatis gemina q̃dam felicitate dotatũ. liberꝝ ab oi necessitate. ab oi corruptõe secuꝝ alienũ ꝛ immune ab oi ꝯcupiscẽtia: plenũ gl'ia cõfiguratum denicq̃ claritati corpis xpi. Sedebit ꝛ aia sicut nil metuens. sic nec cupiens vltra nimiꝝ plena britudine fluẽs nullos iã cogitationũ fluctꝰ nullꝰ rẽtationũ cõflictus nl'os affectionũ sentiẽs motꝰ. sz et ne illi incõmutabilitati ꝓprius vniuersa: ꝛ sic adherẽs d̃o ꝛ vnꝰ iã spũs sit facta cũ eo.

Sz qñ hec aut d̃bꝫ erũt vos inqt d̃ secuti estis me. cũ sederit filiꝰ hois i sede maiestatis sue sedebitis ꝛ vos. Iã d̃dẽ sedet filiꝰ hois i sede maiestatis sicd̃ ascẽdens i celũ sedit a dextris dei. sz cũ sederi dictũ ẽ. Cũ appuerit sedẽs. sicẽ apl's ait. Cũ. n. xpus appuerit vita vr̃a: tũc ꝛ vos appebitis cũ illo i gl'ia. animagis audebimꝰ dicere ipm̃ adhuc stare d̃ dã mõ: vtpote cuiꝰ necdũ sedes cõsũmata videt. nedũ pedibꝫ eiꝰ scabello supposito qd̃ a pr̃e ꝓmissum est: nõ q̃ illi plenitudini d̃spiam desit. sed membra caput expectẽt.

Audeat testari q̃ meruit intueri. Ecce ait stephan⁹: video celos aptos ⁊ filiũ hois stantẽ a dextris ꝓtutis dei. Paul⁹ quoq̃ sic scribit. xp̃s assistens pōtifex futuroꝝ bonoꝝ itrouuit semel in sctã eterna redēptiōe inuenta. Cetez in regeneratione corporũ sedebit in sede maiestatis: q̃ p aiaꝝ regeneratione, stetit ignominiosō supplicio crucis. interrogat⁹ ꝯ tumeliis parit ⁊ tormentis. nec mō durissima morte sz turpissima cōdemnatus. Qm̃ em̃ obediens p̃ri fact⁹ vsq̃ ad mortẽ: mortẽ aũt crucis propter h̃ exaltauit illũ et donauit illi nomen qō est sup omne nomẽ: vt in noie iesu omne genu flectatur. Hec aũt dixerim frēs vt noueritis q̃ nam sint duo latera scale. que volentib⁹ sequi dñm ponunt ascendenda. q̃ bases eaꝝ. q̃ capita. q̃ue gradus. quoꝝ sũmitati deus inuius est.

Oportet nos siquidẽ domare carnem. calcare mundũ: vt voluptatẽ corpis declinantes. caueamus nihilomin⁹ seculi vanitatem. Hei nimiꝝ abhoiatiōes egyptiorũ q̃s īmolam⁹ dño deo nr̃o ⁊ totũ qō a via vite ⁊ disciplinę deterret filios hui⁹ seculi totuz qō exercet interim seruos dei in his duob⁹ est. q̃ sub vno ꝓsu ꝓpheta ꝯmendat vide inq̃ens hũilitatẽ meã ⁊ laborẽ meuz. Hec g̃ sũt latera scale vilitatis. ⁊ aspitas: q̃b⁹ deinceps interne ꝓtutis ⁊ gratie gradus firmiter inserank. Est em̃ videre homines mundanã gl'iam cōtemnẽtes. fauorem calcãtes ꝓpl'i. nō desiderantes humanum diem. sed non adeo fortes in tolerantia molestie corpalis. non adeo reijcientes mollia. nō adeo carnis illecebras spernentes. Quid istos dixerim. nisi lat⁹ altez nō tenere. Porro vni tm̃ lateri innitentis periculosus nimis ascēsus ⁊ proxim⁹ est ruine. Quid si periclitak qui circa carnẽ videtur plusq̃ oporteat infirmari. licet mundi respuat gl'iam. nec cōtumelijs moueatur. ꝓfecto longe horribil⁹ est periculũ ⁊ multomagis inexcusabile. si q̃s forte licet castigans virilit corpus. ⁊ nō parcens ei⁹ afflictioni. inuenak tamẽ min⁹ resistens glorie desiderio minus patiẽs iniuriaꝝ min⁹ puritatis: ⁊ sordi de hũilitatis habẽs. minus īmunis a secli vanitate. Quid em̃ tibi ĩse lixq̃ his nugis ⁊ calamitatib⁹. cũ h̃ fastu ⁊ vanitate ista q̃ nec aĩe nec corpi prodest Quid irritar⁹. q̃d inflãmar⁹ ad ꝓbi factũ qō nec carnẽ vulnerat nec inq̃nat mentez. Nihil sic alienũ a natura tua. nil tã ꝯruiz rōni. Neq̃. n. sic dicere possum. q̃d tibi cũ cibis ⁊ vestib⁹ aut frigore vel esurie. q̃d noueris cũ vnita psonalit aia nō huic mũdo sz corpori. lōge min⁹ carnẽ possit odisse q̃ mundũ q̃ppe q̃ huic multuz debeat. illi nihil. Que q̃dem dixerim. non vt voluptas pinde excusek. sz vt vanitas et impuritas ante omia fugiak.

Sane vbi sic stabilieris ⁊ firmauer⁹ in corde tuo. ⁊ aspiratez corpalis abstinentie ⁊ laboris amplecti: ⁊ oi vilitate ⁊ extremitate esse ꝯtent⁹: bona sunt latera. secur⁹ tã insere g̃dus exercity spiritalt: vt totũ quod mũdo ⁊ carni subtrahis studio pietat⁹ impendas. oblitus q̃ retro sunt: ⁊ extent⁹ in anteriora. vt ascēsionib⁹ disposit⁹ de ꝓtute ꝓficias in ꝓtutẽ. vt videre deũ deoꝝ in syon merearis. Et p̃mũ q̃dẽ p desertuz ꝓpter cordis ⁊ cōuallem plorationis ascendẽs in ꝓgula fluui debinc iam in serenis quidez elapsus: ascendẽs etiã de defto delitys affluens innix⁹ sup dilectũ. duct⁹ de claritate in claritatẽ tanq̃ a dñi spũ. illo vtiq̃ q̃ scrutak etiam alta dei. Nec paucos in his grad⁹ iuenies gr̃e multiformis. Ueꝝ hec spũalia sunt ⁊ spũalib⁹ vtiq̃ cōparanda. Nũc ꝓo ad inciandos port⁹ sermo diriga tur. cui⁹ tota intēcio est reuocare ad cor preuaricatores. Ceterũ hũt ꝓficientes edituz olim de duodecim g̃dib⁹ hũilitat⁹ ex fmonis occasiōe libellũ q̃s videlicet g̃dus ille iustoꝝ oim spũ plen⁹: et regl'a sua tradidit vere p omia bñdictus.

Ille em̃ spũalem nobis erexit scalã. cui⁹ vtiq̃ sũmitas celos tãgit: qō in ei⁹ gl'iosotrãsitu euidenti legim⁹ miracl'o ꝯmẽdatũ brõ papa gregorio: sic scribẽre. Int' discipuloꝝ man⁹ imbecillia mẽbra sustentans erectis in celũ manib⁹ stetit. ⁊ vltimũ spiritum inter ꝓba orōnis efflauit. Qua. s. die duob⁹ fratrib⁹ vnilōgius posito. alteri aũt in cella cōmorãti reuelatio vni⁹ atq̃ idissimilis visionis apparuit. Uiderũt nãq̃ qr strata pallys ⁊ innumer⁹ chorusca lampadib⁹ via recta orient⁹ tramite ab ei⁹ cella in celum vsq̃ tendebak. Cui venerãdo

habitu vir desup clarus assistens cui⁹ esset via quā cernerent indsiuit. Illi ꝓ se nescire pfessi sunt. Quib⁹ ille ait. Hec est via q̄ dilect⁹ dñi celū bñdictus ascendit Que est em̄ via ab ei⁹ cella pgrediens nisi ordo quē idē vir btūs istituit ⁊ forma vite q̄ ab eo sumpsit exor diū. Qua nimirū via dñi dilect⁹ ascendit: qr non potuit vir sanctus alit docere q̄ vixit. Et hec q̄dē eor vl'ma ꝯima fiducia est: q̄ ipi⁹ vtrūq̄ studēt inhere re vestigijs. ipm̄ pceptorem preuiūq̄ sequunt. Nec em̄ venire aliq̄ten⁹ in dubiū pōt q̄n oīno sacer sit modus ꝯuersationis ⁊ diuina magis ispiratōe atq̄ ꝯsilio q̄ humana prudētia vel adinuentōe formatus q̄ nimiꝫ tantā post obitū gloriā felicitatis idem vere bñdict⁹ obtinuit. Sz hec hactenus: ne q̄s forte. qō lōge sit sp a cordib⁹ vestris derogare nos eis q̄ sibi varios. prout cuiq̄ visum est. religiose viuēdi formauere modos q̄ alios cōsolari ⁊ aiare voluisse causek. Causa tñ quaz videm⁹ in ecclesijs hodie formā cleri ne informē dixerim vitam a q̄ sectōr habuerint. Quis vnq̄ vel in nouo vel in veteri testamento sic vixerit vel sic viuere docuerit homies. Vtinā ipi sese interrogēt singuli. nec cōscias sup hec ꝯuenire pprias dissimulēt. Quātos. n. videmus sectatores viaꝫ. q̄ videnk hoib⁹ q̄dem bone. sed in pfundū finis eaꝫ inferni descēdit. Quātos ascēsores scale nō cuius sūmitas celos tāgit. sz q̄ illi oīno ꝯria est. hñs latera cōcupiscentiā carnis ⁊ concupiscentiaz oculor: ḡdus ꝓ supbiā vite: que ex mūdo sunt. nō ex patre. At em̄ sane que vobis ꝯmendare volum⁹ scale ḡdus ⁊ latera ex pte vtiq̄ sūt. nō ex mūdo. cui nimirum innixus apparuit. Sobrie ait apl's ⁊ pie ⁊ iuste viuam⁹ in h̄ seculo. Sobrietas voluptatē carnis impugnat. iusticia seculi vanitatē. dū vz cuiq̄ reddēs q̄d suum est: ⁊ adulantē deplorat: ⁊ ꝯpatik irascēti. Denicq̄ ⁊ ipe saluator dū baptiste manib⁹ celsum illū ꝓtē inclinaret. sic inq̄t decet nos implere oēm iusticiā. solā nimiꝫ hūilitatē iusticiā reputās. Exhibeak ḡ sobrietas nobis iusticia primo pietas deo: pietas em̄ ipa est cultus dei. Sane vt voluptas ⁊ vanitas elationē cordis fouere noscunk. sic sobrietas ⁊ iusticia pietatē. vt inter hec latera de fide in fidem spe mediante pficiens supeminentiā aliq̄n teneat charitatis.

Innitur k hec latera basib⁹ quas suppo suit artifex sapiētia duob⁹ forsitan lignis crucis. Vbi em̄ ille mulctatur morte. crucē turbatur q̄s suor delicias seu gl'iam sustinere queat. nedū audeat q̄rere. flagellatus xp̄s. ⁊ sputis illitus baiulat sibi crucem ⁊ ludibrio factus irrisoria veste. arundineo sceptro. corona spinea. fodik clauis. annumeratur sceleratis. in ligno extendik etiaz mortuus vulnerak. et hec intuens q̄ dicik xp̄ianus pprijs nihilominus voluptatib⁹ indulgere. ⁊ florere velle in seculo nullatenus erubescit. Ceterū si omis q̄ se dicit in xp̄o manere debet sicut ille ambulauit. et ipe ambulare. multomagis q̄ p eo manere se dicit q̄ p eo legatione fungik: q̄ ei ministrat. si eiz non sequik inexcusabilis est. Sane nisi abnegauerit semetip̄m et tulerit crucē suaz sed eū oīno nō potest. Quid ꝓ crucē tollere est. nisi laborē amplecti et humilitatē. sicut scriptū est. Elegi abiect⁹ esse in domo dei.

Sz forsasse min⁹ adhuc firmik stabilia hec videank. si tñ fuerint subnixa basibus nō etiā desup coherētia capitellis. Hinc ē q̄ mime sui contentus exemplis saluator etiā p̄mia reprōmittit: vt quē forte nō provocat inuitatio. vel imitatio p̄cedentis. trahat vel desiderū retributōis. ⁊ si q̄s voluptuosus est. illū sitiat torrentē voluptatis si gl'ie cupidus. aspiret ad illā celsitudinez iudiciarie ptātis. Sedebitis ait ⁊ vos super sedes duodecim iudicātes duodecim trib⁹ isrl'. Ac si dicat. p confusione vīa duplici ⁊ rubore ps vīa laudabik. pterea. n. i terra vīa duplicia possidebitis leticia sempiterna erit vob. In exilio vobis afflictio duplex. hūilitatis vtiq̄ ⁊ laboris. sed cōsolamini ⁊ nolite deficere. qm̄ i tra vīa. terra vtiq̄ viuentiū duplex vos nihilomin⁹ remūeratio manet sublimitatis ⁊ delectationis. In sedib⁹ em̄ q̄es imperturbata est. in iudicio dignitatis eminētia ꝯmēdak.

Quis ꝓ secularis honor excogitari pt q̄ nō prius ī trāte sublimitatis ꝯpatōe vile scat non vni⁹ sicdem ciuitatis. aut populi seu religionis vni⁹. sz vniuersitatis iudices habent p̄sidere cū xp̄o. nec solū hoīes:

ſz ⁊ ipos angelos iudicabūt q̃ parentē ad modicū vapozē pñtis glie dedignntes ⁊ ex uſtantes. improperiū xpi vniuerſ pferūt tytulis dignitatū. Nolite timere puſillus grex qm̄ ꝓplacuit pri vzo dare vob regnū diffinitū eſt ꝓſiliū: qd nō euacuabit. ꝓpoſi tū ī mutabile pſeuerat. denicz iurauit dñs ⁊ nō penitebit eū. Amen dico vob q̃ vos q̃ ſecuti eſtis me in regeneratiōe cū ſederit filij hoīs ī ſede maieſtatis ſue: ſedebitis et vos iudicātes. Quid gloſi' Iudicēt nūc ⁊ p iudicent ſuꝑbie filij cū rege ſuo q̃ ſibi latera aq̃lonis elegit. Exultent ⁊ letent ſicut cedri libani. Trāſiuimus ⁊ ecce nō erunt. Q̃ ꝓprimāt nūc quos poſſūt. blaſphemēt. ꝓgregent maledicta. veniant ſup vos opprobria exprobrantiū xpo: qm̄ merces veſtra copioſa eſt in celis. Gloriāczꝰ abinuicē habēt vticz vanā ⁊ mendacē: qm̄ vani filij hoīm mēdaces. Bīaz eīm q̃ a ſolo deo ē nolūt veraz vticz ⁊ manentē: qm̄ ipe eſt veritas: ⁊ ipe eſt q̃ eſt.

Infelix prorſus ambitio q̃ ambire magna nō nouit. querens de modico creſcere ⁊ de maximo minui. Amāt eīm cathedraſ p̄mas: q̃ velut groſſi ficuū velocit ſunt caſure. Sūt eīm groſſi p̄me quedā fic'. prorſus inutiles ſolā habentes ſpēm ficuū: nō ſaporem: nec tam fruct' q̃ futuroz quedā p̄ſagia fructuū. q̃s q̃dem ⁊ decidere neceſſe eſt: vt eis alie humano vſui ⁊ eſui apte ſuccedant. Ꝑ ſpōſa in cantico canticoz. hyems trāſiit abiit ⁊ receſſit. ⁊ poſt pauca. Fi cus inq̃t prulit groſſos ſuos. q̃ videlicz pſecutiōe ceſſante inclyta facta ſit eccl̄ia poſita in ſuꝑbia ſeculoz. Quā ſane ſublimitatem ⁊ excellentiā dignitatū. cōgrue ſat' groſſos vocat: vt futura in his moueat q̃ p̄ntia cogitare. Que eīm vident temꝑalia ſunt: que nō vident eterna. Caueant igit q̃ primas cathedras amant. ne contingāt carere ſecundis. ⁊ q̃ primos nūc recubit' elīgūt. incipiant cum rubore locum tenere nouiſſimū. Sedebitis inq̃t ſup ſedes duodecim iudicantes duodecim tribus iſrael Hec iam ficus erūt nō vticz groſſi. Hās nimiz ſedes preuiderat. qui de ſupna ciuitate diceb at. Illic ſederūt ſedes i iudicio. ſedes ſup domū dauid. Illic plane nō hic Quomō eīm ſedent quas hic videmus ſedes: que totiens nutant. totiens titubant totiens ſubuertunt. nimiz groſſi ficuū ſunt quas tenuis aura deiicit ⁊ diſſipit. Cetez quid ſibi vult q̃ duodecim tribu iſrael iudicaturos fore, pmittit in quib eti mundus ipe cognoſcit iudicādus. An q̃ nondum adhuc in iudea deus: vniuerſitatem fidelium appellatiōe duodecim tribuū voluit deſignari: ⁊ q̃ſi ſolas meminit iudicādas: ꝓter illud: qui nō credit iam iudicatus eſt. hoc eīm eſt pfectoz gloria ſingulari inter ipos etiā eminere fidēs. ⁊ ceteris q̃z ſaluandis p̄eminere: auctoritate iudiciarie poteſtatis: vt iuxta illō de pſalmo. ſedeant ſup domū dauid. Quid iſtud miſerie eſt q̃ ad ꝓbum tante promiſſionis negligentia hūana dormitat.

Popule meus ait dñs. Quid tibi debui facere ⁊ non feci. Quid cauſe eſt. q̃ inimico meo veſtroz liber ſeruire q̃z mihi. nec eīm ille creauit vos: ſed nec paſcit quidem. aut tempa veſtra ipe diſponit Si qua hec vident ingratis: nō ille ſz ego redemi vos Sed quo precio. non vticz corruptibilib auro ⁊ argento. non ſole velluna. nō ſaltē aliquo angeloz. ſed ꝓprio vos cruore redemi. Cetez ſi nec tam multiplici iure debitum a vobis elicere eſt famulatū. omiſſis his omib mecum ſaltem ex diurno denario conuenire. nihil nobis ille nocuerit. nihil ipe videar, pfuiſſe ei obtempare q̃ plura vobis ⁊ portiora pollicet. apud quē certior copioſiorz remuneratio eſt. vt illud quoz benigniſſima miſeratione diſſimulem: q̃ bonoz veſtroz non egēs vobis tātūmodo velim eſſe conſultum. ne p̄ſentia ſuſcipere detrectetis: que nūc offero dona gratie futuris glorie muneribz. eadem coronanda, pmittens. Quid ad hec conſciētia humana ſpondet. Cum imꝑpera ri ceperint hec in die iudicij: quō miſeri ſuſtinebunt. Quid excuſationis poterūt habere de petō.

Nunquid tunc dicere incipient modo, ecce mō. ſiue paululū. Sic eīm nūc diſſimulant infelices. ⁊ mō. ⁊ mō non habet modum: ⁊ ſine paululū in longū vadit. Bonus eſt inquiūt de': q̃ ī pri no iuuat. Magna q̃dem diuina, pmiſſio ſed lōga valde dilatio eſt. Terrenas deſerere ſortes: ⁊ nec

dum obtinere celestem. afflictio intolerabilis ⁊ incōsolabilis dolor Quid accelerare necesse est vt miseria ꝓlongek. Miseria ꝓprius ⁊ seductoria cogitatio. Noua siquidē hec querela est. nec ꝓlixiorē vitā filij hoīs hacten⁹ causabunt. Breues dies hoīs sūt donec ꝓscia stimulāte de pnia. ⁊ cōuersiōe vel intus a spū: vel foris ꝓmoueantur ab hoīe. Extūc sane nouū ꝓcipit tediū longioris vite differēde: mortē ozik fiducia noua. Sz esto multa tibi annoꝝ curricula restant. adolescēs es vtiq; ad senectutē victurus ⁊ senū. q̄d necesse habes amittere tpa tāta. ꝓdere tāta lucra. Nihil p̄ciosi⁹ tpe. sz heu nihil hodie vili⁹ estimat. Transeunt dies salutē ⁊ nemo recogitat. nemo sibi nō reditura momēta perisse causat. An putas o hō biennij tantū. aut triennij op⁹ ab omī potenti posse recōpensari. sic abbreuiata ē man⁹ dñi: vt centū annoꝝ nō possit remunerare laborē. Sede cōputa q̄d diebꝫ singulis acq̄rere valeas: cert⁹ eq̄dem. apō deum nullū oīno bonū irremuneratū fore: et sicut nō capillū de corpe. sic nec momentū de tpe peribit. Quid illud sapientis cōsilium ingerā. ne tardes cōuerti ad dñm. ne scis q̄d sup vēnura periat dies. Quid insaniam caused de futuro tam temerarie p̄sumentis. q̄si ꝓ tpa ⁊ momēta pat in tua: ⁊ nō magꝭ i sua posuerit ptāte vel volūtate Postremo: q̄d de incerto fine ⁊ q̄d de certa breuitate laboris: retributōis eternitate sequar. Nouit dñs figmentū nr̄m. cōsulit pusillanimitati nr̄e: hūane obuiat cogitatiōi: anxietatē abigit: p̄uēit trepidatōez.

Seqūtur cīm. Et oīs q̄ reliq̄rit p̄rez aut matrem: aut domū aut agꝝ ꝓter nomen meū. centuplū accipiet ⁊ vitā eternā possidebit. Quid vltra dicetis filij hoīm q̄n et in hoc medio: tanta vobis ꝓmissa sunt vt dormiatis int medios cleros. de q̄bꝫ paulo ante causabimini: ⁊ exeūtes a sorte terrena: amplior statim excipiat consolatio: q̄ nō mō pacient sz etiā gaudiant expectetis sortē scōꝝ in regeneratōe ꝓmissam. Siq̄dem ⁊ ipa expectatio iustoꝝ leticia est. Cētuplum inq̄t accipiet ⁊ vitā eternaz possidebit. Habet⁹ filij adā ꝓmissionē vite: et⁹ q̄ nūc est parit ⁊ future vt destruat oīm os loquentiū iniq̄: ⁊ ꝓfundant oēs iniq̄ agētes supuacue penit⁹ agit iniq̄: q̄ nō mō fructuosius sz etiā iocūdius: nō mō salubri⁹: sed etiā suauī⁹: deo poterat seruire q̄ mundo. Et attende q̄ petro q̄dem dñs tīm de futuro tñdit. neq; eīm sup his q̄ expiebat p̄tialiter hesitare poterat aut opus habebat interrogare: deniq; nō q̄d nobis est dixit. sed q̄d erit. An ꝓ q̄s dubitat instātis esse tpis centupli ꝓmissionē Manifeste id q̄dem ipa ꝓbꝫ ꝓsequentia ꝓbat: vbi cēntuplum accepturi ⁊ possessuri dicimur vita eternā. cetera nequis oīno impudenti remaneat obstinationi loc⁹. mitto vos ad euangeliū scōm marcū. vbi ꝓmissio eadē descripta manifestius inuenit. Aut cīm domī⁹. Aut matrē aut filios aut agros aut domū ꝓter me ⁊ ꝓter euangeliū. q̄ nō accipiat centies tīm nūc in h̄ tpe. Atq; vt vehementius admitteret carnalis aia nō p̄cipiens q̄ sunt spūs dei. sed stulticiam reputans: addit signanter cū ꝓsecutionib⁹. Forte eīm cū audisset in tpe h̄ centuplū ꝓmitti colletabat etiā de temporalib⁹ exhiberi. sz p̄cipit hunc intellectum nomē additum ꝓsecutionis. Quid eīm terrene est consolationis. q̄d nō facile terrena ꝓsecutio tollat Quid terrenū int ꝓsecutiones seti martyres acceperūt. q̄n ⁊ ipa q̄z brōꝝ corpoꝝ terra data est ī man⁹ hoīm impioꝝ

Interim tīm vndecūq; cētuplū sint adepturi: dūmodo sit cētuplū: dū valeat cētupliciter. cētupliciter placeat: ꝓsolet: delectet: amet. Quid insanie est q̄ cunctant hoīes relinq̄re simpla ꝓ centuplis. Vbi est cupidus. vbi est ambitiosus. vbi conquisitor huius seculi. Quid ad fidele negotium: et nūdinas questuosissimas auaritia intepuit ⁊ obdormiunt hūana. Cui id iudeo negares. o hō qui in vanū accepisti nomē domini nr̄i ihesu xp̄i: cui sacrilego dare q̄cq̄d habes ꝓ centuplo cūctareris. Sz execrabilis tibi est man⁹ dñi: vt nullā ab eo cōmutationē recipe: nō et in rōne dati vel accepti: cōicare penit⁹ acq̄escas. An forte nō ex odio sz incredulitate detrectas. nā id mihi fateor credibili⁹ ē. nemo eīm pire magis optaret mime cuiuspiā cōsolatōis obtētu q̄z in maxima exultatōe saluari. Sz nō est oīm fides: ne coꝝ q̄dē: q̄ noieten⁹ sunt fideles. Poterā sane multoꝝ vob exēpla propo

nere. multos producere testes. q̃ id pfecto sicut credidere sicut sentiũt. sicut audierũt sic experiunt. Abundat hmõi testimonijs hmõi carbonib⁹ desolatarijs omis natio regionis ⁊ omis lingua vbicunq̃ scrõrũ congregatio est. Sed qñ humanis credat expimentis. q̃ veritati nõ credidit pmittẽti. Illud ego vehementi⁹ arbitror admirandum q̃ fideles magis in maximo q̃ in modico videamini. non em difficile est ei dare centuplũ in pñti: q̃ datur⁹ est vitam eternam in futuro. Qui datur⁹ est qõ nec oculus vidit: nec auris audiuit: nec in cor hois ascendit. nõ mõ centuplũ dare pt.

Sz quõ inq̃t possunt hec fieri: q̃ rõne accipit centuplũ: q̃ nihil sibi relinquit ex omnib⁹. nempe hoc est q̃ paulo ante cõmemorauí. Tollite iugũ meũ sup vos ⁊ inuenietis requiem. Mira nouitas. sed ei⁹ q̃ noua omia facit. Jugũ tollens. inuenit requiem. relinquẽs oia centuplũ habet. Nouerat hoc ⁊ ille nimiꝭ hõ scõm cor dei: qui ei loquebat in psalmo. Nunq̃d adheret tibi sedes iniq̃tatis q̃ fingis laborẽ in pcepto. An nõ fictus in pcepto labor. onus leue. suaue iugũ. crux inuncta. Hui⁹ em rei sacramentũ est. q̃ in dedicatione eccl'iaꝭ depictas in pariete cruces oleo sctõ põtifex linit. Sic ⁊ oli cũ abrae dictũ est. tolle filiũ tuũ quẽ diligis ysaac. ⁊ offeres mihi eũ in holocaustũ. labor fict⁹ est in pcepto. Oblatus siquidẽ ysaac sanctificat⁹ est nõ mactatus. Et tu igit. si vocẽ dñi audieris intus in aĩo: ⁊ dicat tibi vt offeras ysaac. tum qõcunq̃ est gaudiũ imoles deo. interpretat em ysaac gaudiũ seu risus: fideliť ⁊ constãter obedire ne timeas. nimirũ ⁊si rẽ grandẽ tibi dicit pheta facere debes ⁊ obtpandũ ei p oia. etiã si oportuerit ipm ysaac iugulari. nũc aũt q̃cq̃d affectio ppa iudicet secur⁹ est o vt nõ ysaac: sz aries moriet⁹. nõ pibit tibi leticia sz ꝓtumacia. cuius vtiq̃ cornua vep̃b⁹ herẽt: ⁊ sine pũctiõib⁹ antietatis esse nõ potes. Tentat. n. te dñs de⁹ tu⁹: nec mactabit ysaac vt opinar⁹. viuens viuet. sz eleuat⁹ vtiq̃ sup lig̃ vt i sublime gaudeas: nec i carne ppa sz i cruce dñi gl'ieris. p quez nimiꝭ crucifit⁹ ⁊ ipe es: sed crucifix⁹ mũdo: nã ei viuim⁹.

Hec nimiꝭ ꝓuersatio pfectoꝭ. hec sctõrum vita ⁊ gra spãlis: deniq̃ tanq̃ tristes inq̃unt. sp aũt gaudẽtes: tãq̃ nihil habẽtes ⁊ oia possidẽtes: tãq̃ moriẽtes: ⁊ ecce viuimus. Qui videbãt me foras fugierunt a me: dicit ⁊ filia regis: ea vtiq̃ cui⁹ gl'ia ois abint⁹ est. Vñ ⁊ clamitat in cãtico cãticorum adolescentulas reuocãs: q̃s exteriora sua i ꝓpositõe dexteritas videt. Nigra sum sz formosa filie hierl'm sicut tabernacl'a cedar: sicut pelles salomõis. Nolite me considerare q̃ fusca sum q̃ decolorauit me sol. Ac si manifeste spãlis q̃spiã dicat teneras ⁊ infirmas mẽtes exhortãs. Quid tam laboriosa q̃ ⁊ hũiliata ꝓuersatõis nre. tã sedule numerat⁹. Saga cilicina sunt ⁊ pelles arietũ rubricate. q̃b⁹ ille iterior splẽdor ⁊ iterna tegit gl'ia: vt illesa a puluer⁹ ⁊ imbris iniuria ꝓseruet. Nolite me cõsiderare q̃ fusca sum. nolite pauere. nolite mirari. Neq̃ n. tristicie aut necessitat⁹ est exterior iste neglect⁹: ⁊ nigredo forinseca. sz occulti splẽdoris ⁊ exultatiõis interne. decolorauit inq̃t me sol. lux iterior. exteriorẽ ipari ens. Nimiꝭ ignis est: ⁊ iania folia nõ admittit. Alioq̃n aut exuri folia: aut certe si preualuerint. ignẽ extingui necesse est. Qõ q̃dem o'no cauendũ apl's docet. spm inq̃ens nolite extiguere. mag⁹ aũt id xps phibet volẽs eũ vehement' accẽdi. Igit sposa q̃dẽ nig̃ est sz formosa: apl'i tãq̃ tristes: sp aũt gaudẽtes ipi xpo. Si iudaic⁹ ꝓsideraretur ocul' nõ erat spẽs neq̃ decor. Ecõtra sancalios dealbat⁹ ꝓpitas ꝓpat monumẽtis. foris q̃ppe splendidos ⁊ nitẽtes: intus sordidos ⁊ feretes. Ambulãt. n. in stolis ⁊ pmas vt dictũ est cathedras amãt. gloriosi. ornati ⁊ magni i oculis hoim. intus aũt vbi de⁹ videt pleni auaritia. inuidia. ambitione. superbia ⁊ luxuria fortasse nonnulli. Qñ em talib⁹ dek pciosum illud cõtinentie mun⁹ nisi forte ad iudiciũ ⁊ condemnationẽ: ne qñ paueãt ⁊ resipiscant: et ꝓuertant' a studys suis. sz obdormiscãt in pctis. ⁊ deteri⁹ ꝓeant ex ipa irreuerẽtia ⁊ securitate.

Sane vt exercitij spãlis: et cure cordis iudiciũ euidẽs ꝓtẽpt⁹ exterioꝭ. sic eorundez sollicitudo certũ nihilomin⁹ signũ mentis iculte. Sctũ q̃ppe est. In desideryis ẽ ois ociosus. Et itẽ ô stercoribꝰ boũ lapidabit

pig. Ve vemiso dū stercorak putat ornari
Bos erat paul⁹ triturās in area dñi. ⁊ suū
agnoscēs vtiq; possessorē. Vñ ⁊ dicebat.
ꝓt xp̄m oia detrimentū feci: ⁊ arbitror vt
stercora vt xp̄m lucrifaciā. His lapidatur
stercoribꝫ piger. qui xp̄m lucrifacere negli-
gēs. corde vacuo ⁊ deserto foras cogit eua
gari. Siq; dem famis necitate iacob pīar-
cha descēderet egyptū: ⁊ pdig⁹ ille fili⁹ ser
uire porc⁹. esurire siliq; egestate coact⁹ est.

Sz q̄d dicit scp̄tura. Hñti dabit ⁊ abū
dabit: nō hñti aūt. ⁊ hoc ip̄m qō videk ha
bere auferek ab eo. Arescet fenuz: ⁊ decidet
flos. ipse q̄z fenestre claudenk. vt nihil vl-
tra terrene valeāt ꝯsolatiōis haurire. De
niq; arguā te. ait dñs. ⁊ statuā ꝯ faciē tuā.
Quid illi ꝯfusiōis erit: q̄d miserie: q̄d do-
loris: qñ dissipat⁹ foliꝫ ⁊ dispsis: vniuer-
sa nudabik turpitudo: reuelabik ignomi-
nia. sanies appebit: qñ iā imortalis fact⁹
interi⁹ ille ꝯscie vermis. tota malignitate
corroder: sz nō ꝯsumet aiaz infelicē. nō erit
oīno dissimulatiōis loc⁹: aut spes ꝯsolati
onis. Quid em̄ cause est: q̄ nequaq̄ q̄dez
cōscie stimulos sustinere aliq̄ten⁹ pñt: sed
auertūt ocꝫos cordis: ⁊ ad ꝯsolatiōes mi
seras ꝯuertunk. aut certe simulatiōib⁹ aliq̄
bus decipiūt semetip̄os ⁊ mentik iniq̄tas
sibi. nisi q̄ intollerabilis ille est cruciat⁹: iz
adhuc blādiak spes: ⁊ extenuet oīno dolo-
rē: dū sibiip̄is p libitu tpa mētiunk: ⁊ om̄e
qō agūt facile diluenduz: deserendūq; qō
appetāt temeraria p̄sūptōne pmittūt. Sz
⁊ ipsa ꝯsuetudine ⁊ incuria stupidi ⁊ insen
sati corde fere nihil sentiūt: q̄ quidē oīa lō
gius aberūt. vbi fiet qō scriptū est: arguaz
te ⁊ statuā cōtra faciē tuam.

Quāto em̄ est vicinior: ⁊ naturali vicis
situdine carior aīa carne sua: tāto acri⁹ do
leat necesse est. ⁊ molesti⁹ ferat ꝓpriā q̄z cor
por⁹ lesionē: vbi a stupore isto. ⁊ insensibi-
litate fuerit excitata. Sic ⁊ ecōtra: bona p
pria. ⁊ delicias spūales: internāq; ani vo
luptatē. vbi cōtigerit expiri: eo vtiq; dele-
ctabili⁹ amplectek iocūdiusq; fruak optz. q̄
ꝓrius ⁊ expl̄ius eā tāgunt. nec exteri⁹ me
dicank. Nemo q̄ppe eo modo iumēti sui: q̄
corporis sui refectione poterit delectari.
placet quidem ⁊ illa: sed longe alik ista sa-
pit. aliter q̄z sentik Qō si iumentū anīe cor
pus esse fatear⁹. eadē vtiq; rō tibi obseruā
da est ⁊ iīp̄is. Noli q̄ errare. noli seduci: vt
in corpalib⁹ credas spm̄ posse q̄z in spirita
lib⁹ oblectari. vel humanā cōsule rationē.
si fides in te penitus obdormiuit.

Tres i carcere q̄ndaz fuisse legim⁹. tres
in cruce. Joseph siquidē cū pincerna ⁊ pi-
store reg⁹: carcerali custodie mācipat⁹. xp̄s
ꝓo cū duob⁹ scelerat⁹ vtiq; reputatus est.
Et illi q̄dē in carcere videre somnia: ⁊ au-
diere interpratione. Isti in cruce ꝓba locu
ti sunt. ⁊ vn⁹ accepit pmissionē. Prior ē si
q̄dē alter ꝓpinabat regi ⁊ audiuit restitue-
ris in gradū p̄stinū. Alter pascebat aues:
⁊ rñsum mort⁹ accepit. Ipi q̄ppe sunt por-
ci. q̄s pauit ille pdigus adolescēs. Spurci
siquidē: ⁊ elati merito porcorū ⁊ auiū no-
mie designank. Porro eoq; q̄ crucifixi sunt
cū saluatore. alteri vtiq; cōfitenti dictum
est. hodie mecū eris in paradiso: alteri qui
dem blasphemāti: nō q̄dez a dño neq; em̄
tūc ille iudicabat quenq; sed a socio rñsuz
est: neq; tu times deū q̄ in eadez dānatiōe
es. Quid q̄ putam⁹ q̄d duob⁹ illis quorū
alteri dictū est: restituer⁹ post tres dies: al-
teri hodie mecū eris i paradiso. p̄teriīpam sa
ne dilationē. Interim potuit esse molestū.
Quid ꝓo illū potuit delectare cui dictuz
est. trūcato capite. post triduū suspenderis
auiū esca futur⁹. Sane in h̄ positi sumus
oēs: ⁊ nemo nisi i carcere sine cruce interim
nemo. Quippe vbi nec inocēs inuenik im
munis: qñ pctōr requiēspat. Ceterū si vo-
lens ⁊ dicēs: nos q̄dē iuste. mercedē hēbit:
sinaūt inuit⁹ ⁊ blasphemās: ⁊ negās deuz
fact⁹: duplex ei cōtritio est. Siq; testimo-
niū hz salut⁹: etiā caro ei⁹ reqescit in spe: et
ꝓphete farinula pulmētū cōdit atz dulco-
rat: vt in olla iam nō moꝫs. sed vita sit.

Deniq; nemo sane mētis ampliorē esse
in vicijs credat: q̄z in ꝓfrutib⁹ delectationē
p̄sertim cū sit de⁹ ꝓfrutū tot⁹ vere iocūdi-
tat⁹. fons leticie ⁊ exultatiōis origo. Neq;
em̄ carni seu mūdo: aut maligno p̄ncipi: sz
xp̄o vtiq; fruire regnare est. Audi hoiez de
ꝓpria vtiq; expientia ꝓhibentē fidele testi
moniū ꝓfitari. In via inq̄t testimoniorum
tuorū delectat⁹ sum: sic in omib⁹ diuitijs.
Quid in patria erit: si tāta est copia dele-
ctationis in via. Sic ⁊ ap̄lus nō in spe so

lum. sz etiã in tribulatiõe docuit gloriari. Ille quidẽ sic ait. Amic⁹ hui⁹ seculi actor⁷ seculi inimicus. Ille quidem sic ego forte nõ ita. delicat⁹ sum hõ. pctõr sum. nec subsistere in tãto labore sine grã multa nec ipsam grãm valeo ꝓmereri. q̃si ꝓ grã nõ sit grã sz opeꝫ merces q̃si nõ oẽs peccauerint aut nõ oẽs egeant grã dei. Estimas o hõ qz ꝓsonaꝫ acceptio sit apd deũ. ⁊ nõ omẽs oia relinquẽtes. tam copiose ꝓsolent. Noli esse incredul⁹. acqesce vel ꝓfitari. de cui⁹ testimõio nulli licet fideli dubitare: ⁊ ois q̃ reliquerit patrẽ aut matrẽ. aut domum. aut agꝫ ꝓter nomẽ meũ: centuplũ accipiet. neminẽ xp̃s excipit miseri q̃ dicũt. pret me q̃ excludũt semetip̃os ⁊ excipiũt a bñficio generali nimiꝫ indignos se iudicant multomagis vite eterne. q̃ nec ip̃m q̃dẽ cẽtuplũ sperãt. Sz qz de⁹ verax est q̃ ꝓmittit hõ vticꝫ mendax est q̃ diffidit.

Et ois q̃ reliquerit p̃rem aut matrem: aut domũ aut agꝫ ꝓter nomẽ meũ. centuplum accipiet ⁊ vitã eternã possidebit. Facile g̃ poterã ꝗdictionẽ sustinere linguarũ si id loq̃rer ex meip̃o. Siq̃dẽ nõ ꝓcipit carnalis hõ q̃ sunt spũs dei. sz stulticia illi videnk. nũc aũt ipe id loq̃k cui⁹ ꝗba etiã celo ⁊ terra trãseunt⁹ nõ transibũt. Sz audiui ait hõ q̃ ꝓditionis sumit occasionem. ⁊ vt vulgo dicik festucã querit: vñ sibi eruat oculũ. audiui inq̃t de illo ⁊ illo q̃ reliq̃rãt oia: ⁊ ad vomitũ sunt reuersi. Quõ illi acceperãt centuplũ. Exurge dñe iudica causam tuã ⁊ istoꝫ nẽpe calumniã ⁊ murmur ipsoꝫ q̃ forte oia relinquere visi: mime tñ centuplũ acceperũt. nõ ꝗ nos: sz ꝗ te q̃ dixisti. oĩs q̃ reliq̃rit p̃rem ⁊c. centuplũ accipiet. quid tñ dicim⁹. An e collegio discipuloꝫ reprobari q̃s põt: nisi loculos hñs. Sunt em loculi: nõ modo pecunie: sz ꝓpe volũtaris. Scrutek proinde vias suas: et studia sua qui ꝓmissam grãm cẽtupli gratiam sibi deesse causak: nec dubiũ quin inueniat angulũ ⁊ diuersoriũ. reclinatoriũq̃ nõ q̃dem filij homis: sed aut foueã vulpis aut volucris nidũ. Magis autẽ ꝓfectius obsecro relinquat oia ⁊ solũ seq̃tur christũ iactans cogitatũ suũ enutriendus ab eo: ⁊ centuplũ sine dubio ꝓceptur⁹. neq̃ em ꝑt solui scriptura: q̃ tam certa ꝓfitate subuixa omnib⁹ id sine exceptõe ꝓmittit. Nihil sibi retineat. nihil suis: ne modicũ fermentuz totã massam corrũpat. sunt em q̃ sibi retinent aliq̃d dñice voc⁷ obliti: q̃ nõ suã vẽt facere voluntatẽ. ⁊ in ip̃is q̃z sctõꝫ collegiis ꝓprio aut desiderio aut forte consilio importunis adherentes. Sciolos sese faciunt. de se sibi reseruãt aliq̃d: q̃s penit⁹ abnegasse: ⁊ diuine ꝓuidẽtie patꝫ ꝗsilys q̃q̃ spũaliũ viroꝫ ac obedientie debuerãt cõmisisse. Sũt em q̃ ꝓpinq̃s retinent ⁊ amicis. qd abiciunt a seip̃is: ꝓ eoꝫ ꝓspitate p̃senti inani prorsus ⁊ seculari sollicitudine estuãtes. Crudeles plane q̃ nequaq̃ proximos diligãt tanq̃ se: crudeles inquã vt in se: vel ĩ suos: imo q̃ verius est ĩ vtrosq̃. Nemo g̃ cũ se videt nõ oia reliq̃sse. centuplum nõ accepisse mirek.

Preciosa siq̃dez diuina ꝗsolatio est. nec oino tribuik admittentib⁹ alienã. Infelix tu esau q̃ dixisti. Nũ vnã tm̃ bñdictionez habes pat. Quãto melꝰ erat dicere cũ ꝓphera. vnã petij hãc requirã. Indignꝰ em bñdictione celesti cõuincik q̃ dubio querit affectu. duplici petit intentõe. aliud sibi refugium parãs si forte eã nõ obtinere ꝗingat. Maior est iniq̃tas mea: ait fratricida ꝓmus: q̃q̃ vt veniã merear Quid g̃ rẽnuat ꝗsolari aia tua si veniã nõ merek. h̃ solum deploza. h̃ solũ plãge. Aliud ne cogites q̃dem. Sz nunc inq̃t. ois q̃ inuenerit cayn occidet Graue. s. damnũ. grandis iactura si perimak corꝰ. qñ quidẽ aia periit. Sic occidendũ sese causabak infelix. tanq̃ pro magno bñficio habitur⁹. si ꝓhibek occidi qd ⁊ factũ est. Consolationẽ miserã obtinuit quã q̃rebat. ⁊ oblit⁹ est consolationis maxime ꝓ q̃ multo studiosꝰ supplicare et remediũ q̃rere optebat An nõ idẽ ⁊ de saule legisti. vbi em ꝓstitit in snia samuel sanctus. nũc inq̃t honora me vel corã populo Ad q̃d tibi hec honoratio miser. Hecine erat tota illa supplicatio. peccaui. ora dñz ꝓ me. Merito sane q̃ ĩtuebak cor falsa nõ poterat supplicatõe moueri vix adhuc dixerat dauid peccaui. ⁊ responsum ei est: et dñs transtulit peccatũ tuũ a te. Sic nimirum: sic vt vsq̃ hodie dilectissimi. cui⁹ ad alias ꝗsolationes mens inhiat: ⁊ nõ penitus in caducis ⁊ transitoriis tenuit ꝗsolas

ni ipse sibi pfecto celestis trahit gratiā consolationis. Quā si digna deuotione. plēo affectu. desiderio vehementi petere. q̄rere. pulsare satageret. sine dubio petēs acciperet querēs inueniret. pulsanti aperiret. Alio q̄n si forte qō absit pudēdū illū apostasie saltum p̄sumpserit. certū oino sit testimoniū ꝓfitatis accipientib̄. aut nunq̄ eū oia reliquisse. aut ipm quo ꝓ postea deseruisse centuplum qō accepit. nōnulli siq̄dem cū spū ceperint. cū carne postea ꝓsumant. Qō si insanū est centuplū nolle recipere: velle relinq̄re. plusq̄ insanū iure censet. An ꝓo plangendus tibi videt abstract⁹ ⁊ illect⁹ a concupiscentia sua spōte id deserit. libēs abicit. voluntarie derelinq̄t. ⁊ q̄ nutriebat in croceis: amplexat stercora. nō est vñ causet tur. q̄ ciusmōi est tanq̄ in eo videat irritū ꝓbum dñi aut euacuata pmissio. Dū em reliq̄t oia. habuit sine dubio repromissaz centupli bēdictionē: sine causa contendat nō ei magis q̄ xpo credim⁹ nec oino acq̄escimus mendacē eū facere q̄ pmisit.

Centuplū inq̄t accipiet ⁊ vitā eternam possidebit. Illud em in via hec in patria ē imo hec patria. illud via. Illō ꝓsolatio p̄sentis laboris: hec future felicitatis consūmatio est. Sic numirū ⁊ operijs huius seculi solet eis in oge. merces in fine dari: sic militātib̄ ⁊ stipendia ministrant. p necessitate xpis. ⁊ nouissime donatiū mai⁹ erogat. p q̄ntitate laboris. sic ⁊ filijs israel donec terrā pmissionis intrarēt. in deserto māna nō defuit. Et ab ecclia post quesitū regni celest⁷ adimentū. quotidian⁹ panis quotidie petit in orōne quā ipse saluator instituit. Habes hāc duplicē pmissionez ⁊ in ꝓpheta euident expssaz: vbi ait. Reddet deus mercedē labor̄ sctōr̄ suor̄: ⁊ deducet illos in via mirabili. Ipa em via testimoniorum dñi in quā ꝓpha alit⁹: sicut i oib̄ diuitijs. delectarū se esse testat⁹: vt q̄d q̄ incredulitate filij hoīm moramini.

At forte adhuc secularis ad hec q̄spiaz dicat. Qūde mihi centuplū qō pmittis. ⁊ libens vniuersa relinq̄. Vt q̄d ostendā. Fides em non habet meritū cui humana ratio preber expimentum. An tu homini ostendenti q̄ ꝓfitari crederes promittenti deficis scrutās scrutinio. nisi crediderij nō intelligens. Manna absconditū est. qō i apocalipsi iohānis victori pmittit. nouū nomen est qō nemo scit nisi q̄ accipit. Videlicet forte nōnulli pītem sanctor̄ cōtonem facultatū ⁊ pariter ⁊ voluntatū h̄ loco cētupli noīe designari. Et magna q̄dez hec ipa cōsolatio. ſz non adeo generale vt possit vniuersaliter oib̄ cōuenire. Quātos em sanctorū voluntarie eam deseruisse vt anachoritas. aut. violētia pſecutionis. vt martyres exilio relegatos humana cōsolatione nouim⁹ caruisse. datū optimū est. centuplū, hoc deorsum descendit a patre luminū.

An nō denq̄ oia possidet cui oia cōparant in bonū. An nō centuplū habet oim q̄ implet spū sancto. q̄ xpm habet in pectore. Nunq̄d nō longe plusq̄ centuplum est visitatio paraclyti spūs ⁊ pītia xpi: quaz magna inquit multitudo dulcedinis tue dñe quaz abscondisti timentib̄ te. pfecisti eis q̄ sperant in te. Vides quō memoriaz suauitatis huius eructuet ania sctā. quomodo exprimere gestiens ꝓba multiplicz q̄ magna inquit multitudo. Hoc ergo centuplum adoptio filior̄ est libertas ⁊ p̄mitie spūs. delitie charitatis. glia conscētie: regnū dei: qō intra nos est: non vtq̄ esca vel pot⁹: sed iusticia vel pax ⁊ gauduz in spū sctō. Gaudiū sane nō mō in spe glie sz etiā in tribulationib̄. Hic est igitis quez voluit xps vehementer accendi. hec ꝓtus exalto q̄ andreā fecit amplecti crucē. laurētium ridere carnificem. stephanum p lapidanib̄ flectere genua ad orōnem: hec illa pax quā suis reliq̄t xps qū dedit ⁊ suā: siq̄dem donuz ⁊ pax est electis dei: pax vtq̄ pīs ⁊ donū future. Illa supat oēm sensuz sz ⁊ huic quicq̄d sub sole placet quicq̄d in mundo concupiscit non poterit comparari. Hec gratia deuotionis ⁊ vncio docēs de omnib̄. quam expertus nouit. inexpertus ignorat.

Vtinam hic filiorum hominum concupiscentia vigilet. vtinam vel curiositas excitetur. vt dicant in cordibus. non videtur verbum adinuentionis humane. cui sic consonant vno ore testimonio scripturarum. quod si ita est sine dubio vehemēter erramus. Probare libet an hec ita se

habeāt. gustate qd hoc absconditū mānā sapiat. experiri qd sit hoc cētuplū. qle gaudiū in spūsancto. Cras pfecto respōdebit ei iusticia sua. q id studiose quesierit. cōfestim vt gustauerit. videbit q̄ suauis est dominus. qm̄ bonus. nō modo tenēti. sed ꝛ querēti se aie sapiēti in se. Alio qn venite. ꝛ arguite me dicit dñs. si nō ois qui reliquerit patrē ꝛ matrē. aut domū. aut agros pter nomē meū centuplā accepit nunc in hoc tpe.

Parū est. si vitā eternā possidebit. verū si in psentī cōmendatiōe cētupli. sermo deficit. ꝛ ex abundātia cordis angustia oris obstruit. Quid ni ad pmissionē eterne vite defectū pprīū. ipsa etiā cogitatio fateat. si id qd ex pte est nō valeat eloqui. nec expetus de pfectione balbutire conet. O cuius nō vidit oculus absq̄ te. q̄ preparasti diligentibus te. pax em̄ est. q̄ exupat oēm sensum. pax sup pacē. indeficiēs exultatio. torrens voluptatis. diuine flumē leticie. gauditū plenū. Cogita q̄quid vis. q̄quid potes exopta. excedit cogitatū oīme desideriū. oē exupat illa felicitas. eternitas illa. beatitudo illa. Ad quā nos sua miseratione pducat p̄uenies in bēdictiōe dulcedinis ꝛ indeficient tribuēs pmissam cētupli grām. ad solatiū vtiq̄ ꝛ remediū laboris eius ne deficiamus in via. ꝛ vt de exhibitiōe pnītū munere firma sit expectatio futurorū: q̄ venit vt vitā habeamus iesus xp̄us dominus noster.

Diui Bernardi abbatis in sermones in cena domini prologus.

PAscalibus dapibus esuriēs saturari q̄cunq̄ requiris mēsula nostra posita est: q̄ nulli vetat egenti. ibi refici poteris ex micis q̄ remāserunt ex mensa dñi. Naz ille dulcissimus panis: q̄ de seipso ait. ego sum panis viuus q̄ de celo descendi. dū esset ī mūdo satiauit nō mediocrit filios suos illos vicz: q̄bus ascēsurus ad patrē ait. Filioli adhuc modicū vobiscū sum. Sz ascendēs in celū dimisit reliq̄as suas puellis suis. q̄s dū illū beatissimū panē angelorū dominū meū iesum quererē gemens ꝛ plorās: queq̄ p̄ciosa mūdi pro illo inefabili cibo dare deliberās: euāgelista iohānes in voluntate dñi pminante accepi. Sz quicūq̄ ad hanc mensulā seruuli xp̄i sedere voluerit. nō sine lachrymis q̄so accedat etsi accesserit saltē sine gemitu nō recedat. Nam in ea inuenies cibū nō ventris. sz mētis. nō holocausta medullata. nec boues cū hircis. sed illū agnū de virgine natum q̄ corā pcutientib̄ se obmutuit. Et nō aperuit os suū: cui q̄ fitet aia mea ꝛ sanat eā: qz peccauit ei. Ille mihi sit via i h̄ opusculo ꝛ in oibus actiōib̄ meis. vt illo duce q̄ gessero incipiā et finiā: vt annūciē nomen dñi in syon. ꝛ laudē eum in hierlm: vt dum cōuenerint pplī in vnū ꝛ reges. vt seruiant dño: merear illū videre in bonitate electorū suorū. et letari in leticia gentis sue. qui est benedictus in secula.

Lectio scti euāgelij fm iohannē.

AAnte diē festū pasce sciēs ihs: qz venit eius hora vt trāseat ex hoc mūdo ad pzem cū dilexisset suos q̄ erāt in mūdo in finē dilexit eos. Audistis fratres dilectissimi cū euāgelū legerēt qd dictum est ante diē festū pasce ꝛc.

VErbū patris filius dei qd pro salute generis hūani ꝗbum caro factum est ꝛ hitauit in nob: cupiēs instruere ꝛ informare ad exēpla hūilitatis seqnda discipulos. ꝛ p illos oēs credētes in eū: cū appropinquasset hora illa pūssima: carnē quā de intemerata ꝗgine sūpserat maria: tā triste ferre supplicīū: ab illo nobili sue cē poralitatis extremo cōuiuio surrexit. vestimēta deposuit. aquā ī peluī misit. ꝛ pedes discipulorū lauit. ꝛ h̄ est qd iohes euāgelista ait. Ante diē festū ꝛc. Talis erat mos ꝛ consuetudo iudeorū: vt illū diem haberent solennē: quādo illis dominus mare rubrum diuisit in duas ptes: et deduxit eos p medium eius. et excussit pharaonē: et virtutem eius in eodē. Hic est ille dies festus pasce de quo dictū est Ante diez festū pasce. Nā pasca interp̄tat transitus. Nam approp̄inq̄bat illud pūssimū pasca. quo verus moyses per mare rubrū debebat transire. ꝛ nō post q̄dragīta annos: sz tantū post. xl. dies in terrā promissiōis intrare. Ille iudeorū festus erat ꝗba: quo pzes eorum trāsierūt de egypto: sed ille fuit ꝗtas quo xp̄s trāsiuit de hoc mūdo. ꝛ sic nos fecit transire de

Lectio sancti euangelij

virtus ad virtutes. de morte ad vitā. de mū do ad celū, p nob victima fact⁹ et sacrificium: seipm deo pri in ara cruc, offerens holocaustū. Ante diem festū pasce rc. Quid est o scte iohānes qd dicis festū. Nonne dies festus dies est gaudij r letitie. Putasne dies ille est letitie r iocūditatis: q agnus in cruce leuat immolādus stipite obprobriū hoim fact⁹ r abiectio pleb. quo p dolore sol obscurat: petre scindunt. r tota cōtremiscit orbita mūdi. vbi mat sic plorat r eius dilect⁹ iohānes. Potius illa dies fuit luctus q̄ risus. r etiā scōs r terti⁹. Sed iudeis letitia. tibi r aplis tuis tristitia. Iudeorū letitia vertet in luctū. r tristitia apostolorū est versa in gaudiū. Sequit sciēs iesus q̄ venit ei⁹ hora vt trāseat ex hoc mūdo ad pr̄em. Jesus hebraice. latine saluator interpratur. Iste est ille saluator fortissimus: q vlteri⁹ vinci nō pōt. r saluat omīs sperātes in se. Semel p te xp̄iane vict⁹ est ūno mortuus. Sed noli flere qr surrexit a mortuis. r mors illi vltra nō dominabit. O portebat illū mori p salute mūdi. r resurgere tertia die. r pdicari in noīe ip̄i⁹ penitentiā r remissionē pcōrū p omēs gēres. qm ipse sic disposuerat. r hoc est qd dicit. Sciēs iesus qr venit ei⁹ hora rc. Hec est illa hora de qua supius timēs mori scōm carnē ingemuit r ait. Nūc aia mea turbata est. r quid dicam Pater saluū me fac, ex hac hora. Sed ꝓterea veni in hāc horā. Timuit xp̄s mori. vt tu nō timeas mori cōfidēs in eum. q suscitauit ihm a mortuis tertia die. In illū tm q suscitauit iesum est ꝓfidendū. O tu xp̄iane ne de hac infirmitate desperes. Docuit qd tunc in oib⁹ periculis mortis debeas dicere. ad quē cōfugere: quē inuocare. in quē spare. In pr̄em deum. q nō pōt despicere sperātes in se: cū attestatiōe bonorū operū. Bonorū dico. qr si ne meritis aliqd spare: nō spes. sz p̄sumptio debz dici. Tu itaq̄ talia fac opa tua. vt ei in hora mortis in vitate dicere possis. In te dne spaui. nō cōfundar ineternū. Hanc horā p̄scuit. hāc horā elegit: vt i ea p mortē de h mūdo transiret ad pr̄em fm hūanitatē: a q̄ nunq̄ recessit fm diuinitatē. Illa hora est finis ille de q dr. cū dilexisset suos q erāt in mūdo. in finē dilexit eos. Cū dilexisset suos p eis hō factus. intm eos dilexit. q̄usq̄ ad mortē dilectio eū pduxit. Te dilexit in morte. vt tu dilectōne ei⁹ possis trāsire de mūdo ad pr̄em. Te dilexit in finē. vt tu in ei⁹ dilectiōe vsq̄ in finē pmaneas. qd q dem si feceris, pculdubio ad patrē trāsibis. In cui⁹ dilectiōe: q vsq̄ in finē nō pmanserit: in vitate dico ineternū pibit. In ei⁹ dilectiōe mod⁹ amoris nullus esse dz. Sine modo te dilexit: sine mō eū diligere debes. Modū dilectiōis excessit te diligēdo, p te moriēdo: tu q̄tum eum diligere debes. nō potes. Dilige eū ex toto corde. ex tota mēte. r oi aia r oib⁹ viribus tuis. Hoc tm q̄rit. vltra nō q̄rit: hoc fac r viues. Sequit. Et cena facta cū dyabol⁹ iā misisset i cor: vt traderet eū iudas symonis scharioth. Hic intuit cena esse parata. sz nōdū trāsacta: qr postea recubuit: r huic cellā iude tradidit. O iuda infelix. O discipule pessime Mercator neq̄ tibi cena parabat. r a te dator cene tradebat. O miser iuda. O male cōfessor. O desperate penitēs: dixisti. Peccaui tradēs sanguinē iustū: r laqo desperōnis te miser suffocasti. Iste vt arbitror fuit filij symonis scharioth. Symō dr obediēs. Sz q̄lis vir iste symō fuerit. deus scit. ego aūt nescio. Scharioth dr a vico in q̄ortus fuit: q alio nomine mamortis dr: siue mala mors. Et merito dr mala morte fuit. qr sic mala morte perit.

Exclamat pr iudam

Scariot

Dyabolus miserat i cor p suggestionē: vt traderet eū nō credēs illū esse deū. Nonne ꝓtremisc, recogitās xp̄iane: r tu monache bñdicti. qd actū est de discipulo xp̄i. Dyalus misit i cor eius: vt traderet vitā: r tradēs vitā p laqueū desperōis se r vitā pdidit. Si lup⁹ nō timuit intrare i gregē dñi. vnā de duodeci tā pauculo nūero mactare et pdere. quid fiet⁹ est de grege cōmisso pastori. Vnusq̄sq̄ vīm frēs charissimi videat ne sit scharioth iudas. Videte quō caute ambulet: nō q̄si insipiētes: sed vt sapiētes: cauti ꝯ callidi hostis insidias. Dixit in cor iude: vt traderet dñm. Quid est tradere dñm. Vēdere. Quid est vendere. Alienare. Dñm vēdit q a se dñm alienat. Dñm alienas a te. si depellis eum a te. O monache dei. o discipule xp̄i. audi me. audi cōsiliū meū. Te dyabolus q̄rit euellere

re extrahere de grege dñi. Vide ne ꝓsentis as ei. Vide ne credas ei. Wēdax est. et pater eius. Te vult occidere. te vult mactare. Te vult pdere secū in gehennā. Caue te a loculis. Caue te a marsupijs. Fouea dyaboli sunt. Heu qt in illis pdidit qt in illis interfecit. Dicit de iuda: qz fur erat. z loculos hēbat zc. iste dū sitit lucꝫ tendit ad laqueū. dū pdit vitā lucrat mortez. Heu qt loculi. heu qt marsupia sunt ī monasterijs bñ dicti: heu qt cuculati sup auriculas tonsurati hñt marsupiū mentis habēt loculuz ꝓprie volūtatis marsupiū murmurationis detractionis. vagationis. supbie, et liuoris, inuidie: z male volūtatis Sed memēto fres dilectissimi q q talia agūt iudā traditorē sequunt. z ideo nisi se emēdauerint. regnū dei nō possidebūt. Estote qso dilectissimi discipuli xpi. nō in falsitate sz in veritate. nō in veste. sz in corde. nō in alta tonsura sz in mēte pura iudā derelinqte desperantē. Petrū seqmini vere penitentē: iudā derelinqte desperantez in baratro inferni: petrū seqmini q est in gl'ia paradisi. Tenete lachrymas petri. Qd si fecerit; pueniet is ad gl'iam petri. p iesum xpm dñm cui cōfitef aia mea. z sanat eā. qz peccauit ei. Qui cū patre z spūsancto sit benedictus p cuncta secula. Amen.

Sermo secundus.

Sicut auris non pōt satiari auditu nec oculus visu: sic nos nunqꝫ satiari debemus enarrare pia opa xpi. Nā mihi dulcia sunt sup mel z fauū: et carioza sup milia auri z argēti: z ex his saturari nō possuz. Amplificet mihi dñs desiderium meū: z letificet in iocūditate vultus sui cū oibꝫ diligentibꝫ eū. De q in ꝓsequētibus dī. Sciēs ihs: qz omia dedit ei pr in manꝫ. z qz a deo exiuit z ad deum vadit. Surgit a cena. z ponit vestimēta sua. Et cū accepisset lintheū pcīxit se. z misit aquā in peluī: z cepit lauare pedes discipulorꝫ: z extergere lintheo q erat pcinctꝫ Sciens qz oia dedit ei pr in manꝫ: z bona z mala: mala in vsuz. z bona in effectū. De malo pditionis iude fecit bonū redēptionis nostre: vel sciēs. qz oia dedit ei pat in manꝫ. quare oīa subiecit sub pedibꝫ eiꝫ oues z boues insup z pecora cāpi. Et sciens qz a deo exiuit. nō eū deserēs. z ad deū vadit non nos dereliqns Surgit a cena zc. A deo exit qz de sinu pris in vterū bte ꝓginis venit: qz cū in forma dei eēt nō rapinā arbitratꝫ est esse se equalē deo. sed semetipm exinaniuit formā serui accipiēs in similitudine hoīm factus: z habitu inuētus vt hō. A deo qz exiuit cū talē se hoibus pbuit q posset videri z tangi. Immo q nō sine magno gemitu cordis z fluuio lachrymarꝫ stilo cōmēdare deberez. s. ligari. colaphizari. flagellari. cōspui. z ad vltimū occidi. z hoc est qd dī a deo exiuit. Sz noli flere bone monache: qz sequit. ad deū vadit. Ad deū vadit. qz resurgēs ex mortuis. iā nō morit. mors illi vltra nō dñabit. Ad celos ascēdit. sedet ad dexterā pris cōstitutꝫ a deo iudex viuorū z mortuorꝫ. Et h est qd dī. Surgit a cena. nā a cena surrexit: qz de sinu pris vbi cenabat cū angelis ad hoies venit trabēs nre mortalitatis assumēs. Vestimēta quodāmodo deposuit cū semetipz exinaniuit Sibi vniēdo hūanā naturā lintheū accepit. z pcinxit se. qz naturā se iude in ea se ꝓtute pcinxit se. z de hoste supbo gl'iose triumphans. rex gl'ie est factꝫ. z dñs ꝓtutuz. Aquā misit ī peluim: z pedes discipulorꝫ lauit. Quid est aq. Quid est peluis. Ista aq est illa aq bñdicta. q sordes mentiū lauat leprosos mūdat. cecos illūiauit sanat egrotos. iustificat impios. resuscitat mortuos. Ad hāc aquā dñs meꝫ ihs inuitat sitiētes dicēs. Si q sitit veniat ad me. et bibat. Aqua ista spūssanctus est. Aq ista est illa de q hieremias ait. Dereliqrunt fōtē aque viue. z foderūt sibi cisternas dissipatas. q cōtinere nō valēt aqs. Pota me dñe isto fonte. vt nō sitiā amplius. Nā sitit aia mea ad istū fontē viuuz. O si attigero fontē istū. O si attigero cū dulcissimo fonte. putas venit tēpus quo plenarie deo possim haurire. Et qn. Et si aliqn qrenō modo. Quid dicā. Quid faciā. qz dominus meꝫ differt ad me venire. O dulcissime iesu sint mihi lachryme refectionis assidue donec dicat anie mee gaude z letare. Ecce quē quer; ecce quē desideras: ecce, p quo ploras: ecce dñs tuus: ecce deꝫ tuꝫ pater z filius z fons desideratꝫ spūssanctus. Modo inebriare a delicijs paradisi. Aq

ista frēs mei spūssanct⁹ est. Ipe de se sic ine
briet. mentes nras: vt pter eiz nihil aliud
diligam⁹. peluis illa in q̄ dñs spiritūsan
ctū posuit est eccl'ia fidelitū: in qua p lauacrū regenerationis spūssanct⁹ sordes credē
tiū lauat. Qd dicit pedes apostolorū lauit: audi immūdicias eorp vestigia sequē
tiū: vel possum⁹ dicere q̄ peluis siue recep
taculū spūssancti corda apl'orp fuerūt: q̄
bus dñs spm̄sanctū infudit: et eorū pedes
lauit: qz in fide catholica: q̄ fideles vebit
ad celos: cp̄ pulucre infidelitat⁹ fuscatā te
nebāt penitus expulsa rubigine p spm̄san
ctū firmauit. Possum⁹ z aliter dicere si te
cū amore xp̄i audire delectat Sed nō sine
lachrymis accipias queso qd̄ sine lachry
mis scribi nō debet. Aquā in peluim mi
sit: qz pro tuo amore mortē delicias repu
tās: in cruc⁹ stipite ptū cruorē fudit. Et la
uit pedes apl'orū. id est vestigia credentiū
mūdauit: q̄ sordida erāt petis. Et extersit
lintheo q̄ erat p̄cinctus hūana scz carne z
erat indut⁹: qz eius passio petōrum nostro
rū est vera purgatio. Vel cena dñi. q̄ passi
onē eius assignare voluerit a tramite veri
tat⁹ se exorbitare nō credat. Hic cena ista
passionē significat. Sicut post cenā nō fit
prandiū. Sic xp̄s post cp̄ semel passus est:
nō iterū patit. Surgit a cena post passiōz
ponit vestimēta fm priorē infirmitatem:
lintheo se p̄cinxit eadē iā immortali. Aquā
in peluim mittit: qz p baptismat⁹ lauacp
credētes lauit a petis. Et extergit lintheo
q̄ est p̄cinct⁹: qz pro nob interpellat patrē
gemitib⁹ inenarrabilib⁹ sibi ostēdēdo suā
hūanitatē. O mira z inexq̄sita pietas. O
inestimabilis bonitas. O noua z inaudi
ta hūilitas Christus dei fili⁹ de pura z in
temerata ỳgine nat⁹: rex regū z dñs domi
nantiū. Surgit a cena. Vestimēta depōit
se lintheo cingit. Aquā in peluim mittit.
Ante discipulos reuerēda genua flectit hu
milis z peluius pedes discipulorūz lauit.
O q̄s vnq̄ audiuit talia. O cp̄ stupenda
pietas. Mira dei clemētia. lauit pedes di
scipulop q̄ de nihilo cūcta creauit. q̄d tibi
videt q̄cunq̄ es hō quē ira accēdit: super
bia cōsumit. Ira perturbat: supbia deua
stat. pmptus ad irā: festin⁹ ad supbiā. o su
perbe. o germē dyaboli. o apostata xp̄iane
o serue nequ. q̄d tibi videt de creatori tuo
de deo tuo. Pronus lauit pedes discipu
lis. z tu dedignar⁹ hūiliari fratrib⁹ offen
sis. O serue male semē canaan z nō iuda:
q̄ es p auctorē supbie decept⁹: cur non cōsi
deras: q̄s est ille quem p superbiā sequer⁹.
Et q̄s est ille quē p humilitatē imitari cō
temnis. O cp̄ malus est ille quē sequeris:
z cp̄ bon⁹ est ille a quo deuias. Ille ē dya
bolus. iste ỳo deus. Elige quē imitari sit
meli⁹. o superbe nōne frons tua erubescit.
Erubesce vas stercorū vlteri⁹ habere sup
biā. An ignoras qz deus supbis resistit.
humilib⁹ aūt dat gratiā suā. Exue veterē
hominē z indue nouū. videlicz dñm ihm
et reformabit corp⁹ hūilitatis tue cōfigu
ratū corpori claritat⁹ sue. Disce queso vlte
rius habere hūilitatē p humilitat⁹ auctorē. Nam de eo sequit. venit ad symonē pe
trū. Et dixit ei petr⁹. Dñe tu mihi lauas
pedes. Respōdit iesus z dixit ei. Qd ego
facio tu nescis mō. scies autē postea. Quā
do dñs iesus pedes discipulorū lauare ce
pit. prius ad primū discipulorū venit. Et
idē petr⁹ expauescit q̄ de⁹ lauit pedes ho
mini. Nā pauore pterritus nō potuit susti
nere dominū ad pedes suos hūiliatū. Vi
derat eū aquaz in pelui mittere se lintheo
accingere. z mirabat⁹ forte q̄d veller facere
Sed postq̄ vidit illū añ pedes suos vas
cū aqua portare genua flectere. z ad lauan
dū se p̄parare: multoq̄ cp̄ dici pōt mirat⁹
expauit. z magno timore pcussus ingemu
it z exclamauit dicēs. Dñe tu mihi lauas
pedes. Creator creature. deus homī dñs
seruo. magister discipulo: imo ei q̄ factus
est ex limo. Ille q̄ fecit oīa ex nihilo. Surge domīe. Surge deus me⁹. Quid vis fa
cere. nō possum sustinere. nō possum ferre.
Oculi mei te videre refugiūt. sic procliuū:
sic prostratū ante pedes meos. Surge cre
ator. Surge deus me⁹. Surge lux mūdi.
Vita mea. gloria mea. Noli facere quod
te video facere velle. At ibs ait. quod ego
facio tu nescis modo. scies autē postea. Ac
si dicat. noli timere. noli expauescere. Re
uera petre magna sunt hec hūilitatis in
dicia: sz cito maiora videb sic modo qz sic
oportet fieri: licz nūc ignores hui⁹ rei myste
riuz. scies postea. Mysteriū est: exēplū est

pelnis

qd̄ itur ad p̄em tibi telin q̄. Jō noli phibere qd̄ facere volo. Dic̄ ei petr. nō lauab mihi pedes ineternuz. Absit a me dñe: vt mihi laues pedes ineternū. i. aliq̄ tpe. Rñdit ihs. Si nō lauero te nō habeb partem mecū. Qz dicit z nō pedes. sinecdoche ibi est: qñ q̄d est partz z toti attribuit. Ego sū aq̄ lauans. Ego sum aq̄ sctificans. nisi te lauero nō habeb partē mecū. Petr audiens nō hēbis ptez mecū tot intremuit: nihil iā ꝓtradicēs mgro: nō tm̄ pedes: sz totū se offert ad abluēdū dicēs. Dñe nō tm̄ pedes meos. sz man z caput. Quid est q̄ dicz. Non hēbis partē mecū. O q̄ amarū est qd̄ dicis. Nō habebo ptē tecū Nōne tu vita mea: dulcedo mea: tota spes mea: salus mea z oē ōsideriū meū Ecce me fac q̄c q̄d vis de me: laua pedes meos. z nō soluz pedes. sed z man z caput. Sz o dñe iesu. cū hoc sit verū q̄ nulli possit ptem hēre tecū. nisi prius laueris eū. miserere mei: miserere mei. Ego sum ille tu pctōr tot im mūdus: tot sordid: partē tecū hēre cupio. tecū partez hēre desidero. Ne despicias me de salutarz me. Propiti esto mihi pctōri. laua sordidū. laua inquinatuz. laua pedes. laua man. laua caput: imo totū corpus. laua mentē. laua aiam. laua me interius et exteri. laua me ab iniq̄tate mea: et a pctō meo mūda me. Si lauerz me sup nīue dealbabor. O dñe iesu q̄s dabit mihi vt venias i cor meū z inebries me aq̄ tua: vt obliuiscar mala mea p̄terita et ꝓbū bonū amplectar te vitā q̄ nunq̄ morierz ineternū. Dulcis cib aīe mee. Veni dñe z noli tardare. expectat ania mea peccatrix ad sufficient z ad bñ viuēdū tue gr̄e inspiratione. Dixisti petro q̄ lotus est. non indiget nisi vt pedes lauet. Ego nō sum petr lotus tot lauari indigeo. He tibi cōmitto fac de me q̄cq̄d vis. Tu aūt dñe ineternū bñdictus pmaneas. Qui lot est nō indiget nisi vt pedes lauet. Hic innuit ap̄los esse baptizatos. sed nō legim vbi. Qui lot est baptismo. tot est mūdus. Sz qui iterū terrene hīratiōis puluere inq̄nat: iterū opus est pedes lauare. Quos lauat: domin interpellās p nob: z nosipi oēdo in cōtritione cordis. z cōpunctiōe lachrymarū. Ille etiā q̄ in ocio studet veritati. dū in alīs pulsanti sponse apire pgit pedes inq̄nat qz ꝓfitas hūiliter audit. sed sine piculo nō p̄dicat. Hec em̄ spōsa in cāticis cāticorū se vitare velle demōstrat vbi eā sponso exhortāti ad p̄dicatiōz. sic inq̄ens ait. Expoliaui me tunica mea quō induar illam. Laui pedes meos quō inq̄nabo illos Dixerat ei spōsus. Aperi mihi sorror mea. amica mea immaculata mea. qz caput meū plenū ē rore et cincinni mei guttz noctiū. Ac si dicat. O soror mea coheres mea. Amica mea: ꝓscia secretor meor. Colūba mea spūsctō illustrata. Immaculata mea terrenis curis exuta. Aperi mihi. i fac me pura corda errantiū p̄ dicādo illustrare. Caput meū plenū est rore. i. deitas mea circū data charitatz feruore est. Et cincinni mei guttis noctiū. i collectiōes fideliuz sententiis hereticor. Ad quem spōsa. Expoliaui me tunica mea quō induar illa. i. deseruisecularia quō repetā illa. Remoui me a p̄dicatiōe. quō reincipiā. Laui cogitatiōes z affectiōes quō inq̄nabor sordib mūdi. Sz hos pedes discipulis lauat dñs p spōsionē sue ozonis vbi dz. Dimitte nob debita nr̄a. sic z nos di. de. nos. Qd̄ sequit. Vos mūdi estis. sed nō oēs. oēs exponit euāgelista cū dixit. Sciebat iesus q̄s cū erat traditur ꝓterea dixit nō estz mūdi oēs. Sequit. Postq̄ lauit pedes eorū. z accepisset vestimēta sua cū recubuisset dixit iterū eis Scitis q̄d fecerim vob. Ego dñs et mgr. Exemplū. n. dedi vob. vt z vos ita faciatis. Hoc si mēorie cōmendasset exposituz est. Postq̄ lauit pedes discipulorū. i. impleta purgatiōe p sanguinē suū accepit vestimēta. qz immortalis factus. cū recubuisset. i. cū ad dextrā p̄tis sedisset dixit p spiritūsanctū missuz i linguis igneis. O beatos pedes. o pedes felices. q̄ talē ac tm̄ meruerūt hēre lauatorē. De pedib elector dico: de iude traditorz pedib nō dico O brē petre. o felices apli aī pedes quorū astitit hūil creator angelor. O brā purgatō. O brā lauatio q̄ mūdat leprosos. curat egros. vulnera sanat. cicatrices solidat. lumē donat cecz. gressum claudis. pulcritu dinē fedis. diuitias egenis. mestis leticiā. penitentib veniā. mortuis vitā O grāde gaudiū. immēsa leticia. Xp̄s postq̄ lauit. sua

fedis. diuitias egēis. mestꝫ leticiā. penitē tib⁹ veniam. mortuis vitā. O grāde gaudium. Immēsa leticia. Xp̄s postq̄ lauit. Sua vestimēta accepit post mortē carnis gloriaz habuit resurrectōis. Post sanguinis effusionē accepit corpis imortalitatē Deide recubuit. Deide reqeuit. celos ascēdit. vbi sedet bñdict⁹ in dextera dei patrꝭ. De illo accubitu: discipul' intonat: istruit docet p spiritūsanctū. ⁊ p ipos itonat gēt⁹ cūctis. Et quid dicit: Scitis qd fecerim vob. Vos me vocatꝭ magister ⁊ dñe: ⁊ bñdicitꝭ sum eteni. Hoc est qd̄ promiserat petro dicēs. Scies aūt postea. Hic inuitat ad sciēdum qd̄ prius nesciebāt. Qd̄ dicit vos vocatꝭ me magister ⁊ dñe ⁊ bñdicitꝭ suz eteñ. Nō est de arrogātia. sed de veritate. Qui. n. necessitate cogente. vera de se bona loq̄tur tātomagis verius hūilitati iūgit: q̄to ⁊ veritati associat. Vos vocatis me magister: ⁊ dñe ⁊ bñdictꝭ sum eteñ Ego sū magister. Ego sū dñs. Ego sum magister sine erroze. Ego sum magister sine falsitate. Ego sum magister bonitatis. Ego suz magister sanctitatis. Qui sequitur me bene vadit. ambl'are male nō poterit. Ego sum domin⁹ vite. dñs mortis. dñs celi. dñs terre. Creator cūctorū. ⁊ dñs omniū. Si ego ḡ laui pedes vestros dñs. ⁊ magister ⁊ vos debetꝭ alt' alterius lauare pedes. Sicut pri⁹ exemplo. sic nūc eos ꝓbo instruit magr̄ veritatꝭ. Hic. n. sumitur argumētum habēde hūilitatꝭ. acsi dicat. Si ego qui suz dñs ⁊ magr̄ laui pedes vestros. ⁊ vos q̄ nō estis magistri nec dñi debetis alt' alteri⁹ lauare pedes. Exēplum dedi vob vt quēadmodū feci vob ita: ⁊ vos faciatis ⁊ est sensus. Si ego laui pedes vestros id est. Si ego dimisi vobis peccata: q̄ suz dñs deus potens oia ⁊ magister scies omnia anteq̄ fiant Vos q̄ estis serui ⁊ discipuli debetis in vob peccātibus dimittere ⁊ p eis orare. Exempluz dedi vobis: vt quēadmodū ego feci vob: ita ⁊ vos facite. Non eritꝭ boni serui si nō fueritꝭ secuti dñm. Nec veraces discipuli si deuiaueritꝭ a doctrina magistri. Audite p̄lati q̄ cathedrā tenetꝭ regiminis. Putasne tenetis exēplū dñi. Unusquisq̄ nostruz ꝓueniat ꝓsciētiaz suam. Gaudeat si tenet. Si nō tenet iam non est discipulu ⁊ dñi. Melius illi esset si haberet molaz asinarū in collo. ⁊ demergeretur in profūduz maris: q̄ vt esset sortitus nomē abbatis. Melius illi esset si esset custos pecoꝝ: q̄ q̄ esset abbas monachorū. O peluis domini. O hūilitas christi: q̄ lōge recessisti O q̄ sunt rari. O q̄ sūt pauci: qui aquā in peluim mittant. ⁊ flexo poplice ad lauādum pedes discipulorū petāt. Peccat frater. offendit frater. in aliq̄ delicto cecidit. non est peluis nō est aqua. non est q̄ se preparet ad illū abluendū. sed potiꝰ ad expellēduz. Discite p̄lati q̄ hoc nō ē de regula christi. Ille lauit pedes discipuloꝝ genibus flexis ⁊ vos nō vultis lauare sordes vestrorū conseruorū totis corporib⁹ in terram prostratꝭ. Non est discipul⁹ super magistrū. Peccat mōachus: peccat cōuersus puluerez portat in pede: imo forte toto corpore tabescit in cute. Tolle aquā. Tolle doctrinaz de peluib⁹ magistri: de preceptꝭ dñi. curre ad eum nō in equos pharaois sed in hūilitate redēptoris: vultu placido mente tranqlla: q̄ citi⁹ potes lauare festina ne puluis vertatur in scabiem. scabies vertatur in lepram: et leprosus expellatur de grege domini. Sed si obstinatus fuerit: ⁊ emēdare noluerit. dicēs nō lauabis mihi pedes in eternū. Dic ⁊ tu ei. Si non lauero te: non hābis partem cū christo dño. Postea si cū petro assentire voluerit lauacum cuz omni humilitate māsuetudine ⁊ misēdia vt ruipse misēdiā a deo cōseq̄ris. Quod si nō fecerꝭ nō tenes exēplū christi. nec es discipulus christi: Quod christus fecit facere dedignaris. Quod dñs fecit: seruū cur facere tedet: nō est seru⁹ maior domio suo. nec aplus maior eo q̄ misit illū. Sicut ego patior et vos patimini. sic me humilio ⁊ vos humiliamini. si hec scitis que feci ⁊ docui btī eritis si feceritis. non de oib⁹ dico. Ego scio q̄s elegerim. non de oib⁹ dicebat: qz iudas apostata erat. Elegerat duodecim. sz vn⁹ diabol⁹ erat iudas scarioth q̄ ꝗ dñm leuat calcaneū. de q̄ ipse dixit vt impleat scriptura. Qui māducat panēmeū leuauit ꝗ me calcaneū suuz. O iuda infelix dñicum panē mādūcas ⁊ contra dñm calcaneū leuas. Heu q̄nti iude: q̄

panē dñi mā ducant: ⁊ dñm in operib⁹ suis calce pcutiūt. Quāti de altario viuūt q̄ altari nō seruiūt. immo dñm altaris p nihilo ducūt. Heu q̄ magis dolendus est. quāti sacerdotes. sz falsi sacerdotes q̄ panem christi corp⁹ xpi sumūt ore ⁊ xpm cōculcant pede. putridi feroze luxurie. infecti veneno nequitie. isti sunt iudas scarioth. qui nisi se melⁿ commutauerit: vtinā nati non essent. Sed tu fue dei mōache xpi: tene exēplū. ⁊ hēbis pmissū fac q̄ iussit. vt possis venire ad illā beatitudiez quā pmisit: Seq̄ ammodo dico vob pri⁹ q̄ fiat vt cum factuz fuerit credatz. q̄ ego sū. ⁊ est sensus. Vsq̄ huc tolleraui. ⁊ tacui. sz iam noto pditoreż anteq̄ fiat. qō mor est faciendū: vt cū factū fuerit credatis. qr ego sū ille de q̄ scp̄tura illa pdixit. Vos ergo frēs mei discipuli xpi. cogitate q̄d scarioth fecit. ⁊ videte ne cōsimilia faciatz. Iudas ꝗ xpm leuauit calcaneū. Vos aū illū psternite corpus taiaz. Iudas ab illo recessit. Vos aūt seq̄mini illū. Iudas vēdidit illum iudeis vos aūt vendite q̄ habetz: vt possitz comparare eū. Nō solū q̄ habetis sed etiā vosmetipos p amore tāte pulchritudinis margarite. p nihilo reputetz ⁊ illi soli placere: quātū potestis ꝗtendite. Vt ego ⁊ vos ad illⁿ gaudia sine fine māsura q̄ ipe est valeamⁿ peuenire p eundē mundi saluatorē. Qui cū patre ⁊ spūsancto viuit ⁊ regnat bñdictⁿ in secl'a seculoꝝ. Amē.

Sermo tertiⁿ.

CUm de iure cōditiōis hūane: oēm homiez exire oportreat ad opus suū ⁊ ad opatiōez suaz vsq̄ ad vesperā ⁊ scp̄tura. nō possit solui necesse ē: vt vnusquisq̄ dum in corpore viuit opari nō cesset. qō sibi expediat in eternū. Nam cito veniet tēpⁿ ⁊ hora quo labor oīs: ⁊ vniuersa cura laborz cessabit. ⁊ tūc oīs homo scōm suū laborē mercedē habebit. Igit cū nihil sit dulcⁿ nec equⁿ q̄ respicere. in mādatis dñi. i lege xpi meditari. Elegi qr mihi bonuz est lex redēptorz mei sup millia auri et argēti: ⁊ de fructu laboꝝ meoꝝ cuilibz dare petēti. Tu aūt mi lector auscultā diligēter. ⁊ q̄d tibi p me loq̄t xps obtua. Ipse ē q̄ nullⁿ maior. nullⁿ melior. q̄ nullⁿ pulcrior: nullⁿ dulcior: nullⁿ carior. Glia scōꝝ: decⁿ ageloꝝ. auctor ⁊ creator cūctoꝝ q̄ ait discipulis suis. Amen amē dico vobis q̄ accipit si quē misero me accipit. Et q̄ me accipit: accipit eū q̄ me misit. Postq̄ dñs ⁊ saluator nr suo exēplo docuerat hūilitatem. ⁊ calcanei passionē supponit honorez vt eos ꝗsolet. affirmās q̄ ipe ⁊ pī ek in illⁿ recipit q̄ p illⁿ amore recipiunt. Hic ēo tandū q̄ in misso nō i missis sz mittēt' auctoritas ꝗmendat. Qui ḡ accipit nuntiū xpi. xpm accipit. Et si xpm ⁊ patrē christi. Quid audis o xpiane. Veritas loquit veritas mētiri nō pt. Ait em q̄ accipit si quez misero me accipit. Quez mittit q̄s est em nūtius: venit paup. vēit mēdicⁿ. aduena est ⁊ pegrinⁿ nō hz q̄d vestiat. nō habz q̄d māducet. nō hz vbi caput reclinet. Venit ad ianuā tuā. ad domū tuā: nō tanq̄ frat frēm. nō tāq̄ ꝗsors ꝗsortē sz tanq̄ seruus dñm. petit panē. postulat vestē. apō te q̄rit hospitari p amore xpi. Quid tibi videtur Quis est iste mendicⁿ. iste pegrinⁿ q̄ apō te p amore xpi tā hūiliter tā supplicit orat hospitari. Hiesⁿ xpi ē nūtiⁿ xpi ē. ñ est solⁿ cū illo est xps. Gaudēs suscipe. Gratanter refice fut deuote cū timore ⁊ reuerētia magna. xpm suscipis. xpm refiez. Gaude ⁊ letare q̄ talē meruisti hre cōuiuā. felix mēsa. brā mēsa: in q̄ xps ꝗuiua est. in q̄ deⁿ reficitur. infelix mēsa cui deest talis cōuiua. O q̄ misera mēsa. imo q̄ miser dñs mense q̄ pauperē pellit a mēsa. q̄ paupi claudit misericordie viscera. O serue neq̄ cui⁹ viscera negligūt apire marsupiū pieratz. Nōne oportuit te misereri conseruo tuo. Quis tibi donauit qō hēs. Nōne paupis ⁊ tui creator. Nōne natura vos creauit equales Et vna eadē ꝗditōe estz exituri. Cur nō tetangunt ꝗfinia sortis. Suscipe miseꝝ recollige mēdicū ⁊ pegrinū. refice famelicū. vestinudū. ⁊ opib⁹ misēdie put potes cū paup petierit manū apire. nō differas: nā elemosynā tuā cū paupe fratre suscipit xps. Te aūt mi lector ne pauperē q̄so abhorreas sz tā cito cū illū videtz adorare ne negligas: lz sit scabiosus siue leprosus. veste sordidus. anhelitu fetidus. tū brachijs charitatis astringe ⁊ qō a te petierit caritatiue impēde. In ꝓtate dona xpo. accipit xps. ipemet testz. ipe mētiri nō pt. ⁊ i die iudicij

ubi redditur? est mercede eterna. Sequit
eū h dixisset iesus turbat? est spū ⁊ prestatus est ⁊ dixit. Amē amē dico vob qz vn?
ex vobis me tradet. Qui turbatus iesus
fuit ex nostra infirmitate. nō ex sua ptate.
n ra infirmitas vere in eo turbata est. non
sua potestas sicut et ꝓ se passa. voluntarie
accipit turbationē. ne desperet sem? necessitate turbat?. Qui turbat spū significat ꝓ
turbandos spūales ex charitate. cū vrgēs
causa. zizania a tritico aū messem cogit se
pare. i. aū diem iudicij cogit excōicare. Sz
notandū est q̄ sunt due pturbatōes. s. turbatio carnis et turbatio spūs. Turbatio
carnis est passio carnis. Turbatio spūs ē
timor. anxietas ⁊ sil'ia. nō carnes spū turbatur dñs: cū dictū esset. Vn? ex vob me
tradet. nō q̄ tūc p̄mo subito cognouerit et
repentinū malū eū turbauerit. Sz qz iam
eū fuerat exp̄ssur? vt nō lateret. ⁊ ille erat exiturus ⁊ iudeos adducturus. turbauit eum
primū piculū pditoris sicut supi? dictū est
turbauit eū iminens passio sicut inferi? dī
nūc aīa mea turbata est ⁊ q̄d dicā. Hec dixit appropinq̄nte hora passiōis. Turbat?
est dñs iesus spū ⁊ prestat? est q̄d occultuz
fuerat ⁊ dixit. Amē amē dico vob: qz vn?
ex vobis tradet me. Ac si diceret. vnus ex
vobis exitur? est ⁊ tradet me. vn? ex vobis
sz nō vinculo charitat? vnit?: est me tradi
turus. Aspiciebāt ḡ discipuli adinuicē he
sitantes de q̄ diceret. nō mima turbatio ti
mor ⁊ anxietas apl'or? mentē vexabat Du
tas quō petrus ⁊ sēti apl'i latebras fortis
intrabāt: vt si in auctorē vite saltē in cogitatione aliq̄d sinistꝫ putassent. nō parum
erāt turbati. nam pallor q̄ erat in facie de
clarabat dolorē q̄ vigebat ī mente. At nil
doloris gerebat q̄ astutā rabidō portabat
sub pectore vulpe. nō erat doles cui luges
dolor inesse debebat. O bonitas redeptoris. o pietas creatoris neminē vult perire:
sz oīns fieri saluos. spāliter se designat in
traditorē suū ne fieret impudentior. vel ve
recundior manifeste deḡhensus. Manifestat ḡ crimen ⁊ dat locuz pnie vt proditor
vides se latere nō posse agat pniam Sed
vir ille. pditiōis nulli? pnie lamēta suscipiens talis vel peior remāsit q̄lis fuerat prius transiens in affectū cordis. Illi ꝓ. q̄z
ingens. procella doloris corda turbabat. ad
inuicē aspiciebant dubitātes quo diceret.
Quia ⁊ si nota fuit cuiq̄ cōscia sua alteri?
tñ erat ignota. Erat ḡ recūbens vn? ex dis
cipulis ei? in sinu iesu quē diligebat ihus
felix inq̄ discipul? ille cui sic erat familiaris auctor vite q̄ nūc est ⁊ future. nimis ho
noratus est discipul? ille. q̄ sui capitis habuit reclinatoriū tā venerabile pect?. s. iesu xpi creatoris cūctoꝝ. Ihesus aūt valde
eū diligebat quē tāto honore sublimabat
o q̄ bene q̄escebat q̄ sup̄ pect? xpi q̄escebat
o bte apl'e dei discipule iesu xpi. Ioannes
bte vtinā mererer illi? dulcissimos pedes
osculādo lachrymis rigare in cui? pectore
tui meruisti dormire. Vtinā facte illi? alō
ge saltē possem cōtemplari in cui? pectore
tam dulciter dormire meruisti. hic eīn de
se q̄si ō alto dicit: vt rex gestaꝫ scriptor nō
sui videat p̄dicator esse. Per sinū siue pectus significabat illō secretū de q̄ bibit diuinitat? sacrm. Huic diligebat ioannē nō
plus oib sed familiarius vt p pacem exiret de vita. nō p passionē Huic innuit symon petr? ⁊ dixit. Quis est de q̄ dic. Sciebat aūt petr? q̄ xp̄s quodā p̄uilegio amoris. ioannē diligebat: nec ei celaret sue diuinitatis secretū. Innuit ideo ei petr?: vt
interrogaret eum q̄s est.

Itaq̄ cū recubuisset sup̄ pect? iesu dixit
Dñe q̄s est. Et merito de pditore suo ma
gistrū iterrogare nō timuit cui tam in sinu
diuinitat? ꝓpitatis mgr rimari secreta po
lorum mōstrauit Et dicit dñe q̄s est. quis
est ille infelix. q̄s est ille neq̄: q̄s est ille ma
ledictus. quis est traditor tu?. Illuz mihi
rogo ne celes cui tue diuinitat? secreta es
dignatus reuelare. Cui dñs. Ille cui ego
intinctū panē porrexero. Et cū intinxisset
panē dedit iude symonis scharioti.

Panis intinctio: significat fictionē iude
q̄ fictus amic? venit ad cenā. Que eīn tin
gunt nō mūdāt sz inficiūt. Sz q̄s panis
iste fuit quē iudas accepit ī tinctū. Si dñs
dedit lectorē meū si audire dignēt nō reliquā suspēsū. Sz p̄mū sciendū est q̄ panis
multiplicat accipit ī sacra scp̄tura. Per pa
nem aliquando intelligit dñs. aliquā do
gratia spiritualis. aliquā do eruditio diuine doctrine. aliqū hereticorum predicatio.

panis mt
m sic ymo

Aliqñ subsidiū vite pñtis. Aliqñ iocūditas humane delectatiōis. Dñs dī panis sicut ipe ait. Ego sum panis viu⁹ q̄ de celo descendi. Si volum⁹ dicere q̄ dñs fuit ille panis quē traditor accepit intinctum. nō relinq̄mus tramitē ꝓitatis Judas igitur panē intinctū accepit qz dñm iesuz tm hoiem z nō deū putauit. Buccellā intinctam vel panē subcinericiū intinctū comedit qz etsi dñm mortuz tñ resurrectuz nō credidit. Iste beatissim⁹ panis fuit intinct⁹ cū si pedes z man⁹ in cruce p nra salute fuissent fixi visus est nō habere spēm nec decorem. Hūc in dei q̄ p iudā significant panem intinctū comedūt: qz xpm iesum non deū sz puz hoiem fuisse credūt z mortē illius ꝛcedūt. Sz resurrectionē adhuc non admittūt. Panē intinctū rodit q̄ filiū ꝓgis añ oia secla fuisse ꝛdicit. Ab illo panis intinctus roditura q̄ fidei soliditate deuiat. nec hūc panē solidū digne poterit q̄ fidez catholicā voluerit infirmare. Dicit pāis gra spūalis vt est illō ꝓpheticuz. Qui obturat aures suas ne audiat sāguinē z claudit oculos ne videat maluz. iste in excelsis hīrabit. munimenta saxoruz sublimitas ei⁹ panis ei⁹ dat⁹ est: aque ei⁹ fideles sunt Et est sensus. Qui obturat aures suas ne audiat sanguinē. id est q̄ suadētib⁹ peccatis: q̄ carne z sanguine nascunt nō ꝓbet ꝛsensuz z q̄ claudit oculos suos ne videāt malū. i. omni qd̄ rectitudini aduersum est nō appropinquat. iste in excelsis habitat qz ꝗtuis eū adhuc caro in inferiorib⁹ retinet mentē tñ in sublimib⁹ iūxit. Munimēta saxoruz sublimitas ei⁹ qz q̄ abiecta desideria terrena ꝛuersationis calcat ad supna patria p ꝓcedentiū patz extra se subleuat. z qz p cōtemplationis dñi gra spāli satiat apte iūgitur. Panis ei datus est. i. donū gre spāl' ꝓcipit. qz se ab infimis z imis celestia sperando suspendit. Hunc igit panē. s. gram quā illi dederat dñs intinctū accepit qz in iesum ꝛsumatorē ꝓtutū nō amorē sz rancorem exercuit Huic debebat panis intinctus cui⁹ sanctitatē vult⁹ palliabat sophisticus. nam religionez simulabat in facie. quā nō hebat in mēte. Sāctitatē ꝓtendebat i veste quam alienabat in corde. foris agn⁹ in publico int⁹ lupus i occulto. foris discipul⁹ xpi int⁹ discipul⁹ diaboli. Multi em hūc panē comedūt qz religionē quā ꝓtendūt in ꝓbo nō ostendūt in facto.

Quāti monachi in monasterio scti benediciti sunt q̄ alīs lugentib⁹ rident. Alīs dolentib⁹ gaudēt. Corpe claustrales mēte vagi z nūq̄z stabiles. Pigri ad lectionem tardi ad orōnem. in eccl'ia dormientes. in refectorio vigilātes. de vigilīs lōgis dolētes. sed de lōgo cōuiuio gaudētes. claustz execrātes. auditoriū diligētes. extra chorū p infirmitate frequenti⁹ remanētes. infirmitoriū nō p infirmitate carnis: sz p desiderio carnis toziuis luminib⁹ aspicientes. Sēp murmurosi z detractores. Quid aliud isti miseri agūt nisi q̄ panē intinctū comedūt: pfecto isti tales traditorē iudā sequunt: z cū iuda nisi resipuerint videant ne dānent. Seqtur. post buccellā: tūc introiuit in eū sathanas. z dicit ei iesus. Qd̄ facis fac citius. Quidnā em putāt q̄ tūc iudas corp⁹ xpi accepit. Sz scien dū est q̄ iā oib⁹ distribuerat dñs sacm corpis z sanguinis sui int̄ ꝗs z iudas fuit. Deinde p buccellā intinctā exp̄mit traditor. Multi em falsi religiosi z falsi tonsurati cū pie religiosis cōiter ꝛsticū corp⁹ accipiūt. ab illi discerni nō pūt nisi p buccellā intinctā que est detractio. murmuratio. inobediētia verboz lasciuia occulta peculia: z forte gulosa petā. Qui talis est. monach⁹ nō est imo iude traditori ꝛsimilis est Sz q̄sq̄s est miser ille timeat penitēdo qd̄ sequit: ne cū iuda traditore dānet. Sequit em Tūc introiuit in illū sathanas vt plen⁹ posideret i quē iam intrauerat. Tūc introiuit vt decipet z a cōsortio apl'oz extraheret: vt eo iā nō i occulto: sz manifeste vtēs libera ptāte i baratro ꝓditionis mactaret z ꝓderet. Et qd̄ de traditore fecit h̄ de ꝛsimilib⁹ facere nō desistit. Nā quē diu i monasterio possederit seruū. ad ꝛultimū nec sociū monachoz reliquit z traditorē quē i monasterio tenebat iam extra monasteriū necat. Sz qm finez mūdi cit⁹ affutuz esse nō dubitat callidi tatem sue neqtie mēti⁹ prauoruz occultat vt ex improuiso feriat subite mortis pena ꝗs diu tenuit alligatos i malicia pue actionis. Et mitos i monasterio vsqz ad mortem stare ꝓmittit: vt ex illoz guersitate ali

os corrūpere ⁊ euertere possit. Et qr ꝓ incō
tingēti tenet an ī monasterio an extra mo-
nasterium miseras aias occidat ⁊ macter.
nos illi⁹ insidias dño ꝓtegente vitantes
qd dicit. s. qd facis fac citi⁹ exeqūmur. Naz
quod dicit: qd facis fac citius non preci-
cipit sed p̄ dicit. Iude malū nob bonum:
qr h̄ vult citius fieri nō tam festinādo ī il
lius penā q̄ ꝓ in salutē fideliū. o amor iter-
miabilis. o charitas inestimabilis. o dile
ctio inscrutabilis: qd facis fac citi⁹. Illd
cupio. illud desidero. illd q̄ro. ad h̄ veni in
hūc mundū. Qd facis fac citi⁹. Vis me
vendere iudeis: volo vēdi. Vis tradere.
volo tradi. Vis vt crucifigar: volo cruci-
figi. Vis vt occidar: volo occidi. h̄ amo:
h̄ affecto. Qd facis fac citius. Sz iesu vi-
ta mea: totū desiderīū meuz. dulcedo non
fallat. dulcedo felix. dulcedo delectabilis
dulcedo glōsa. dec⁹ angelorꝫ. splēdor ⁊ glo
ria sctorꝫ. q̄tuz eos diligebas ꝓ qb mori
cupiebas. nobis vitā tibi mortem affecta
bas. o miseꝫ me quē hactenꝰ tam nequit
offendi. quē olim sic abhorrui. heu dñm te
sum. Ipse est dñs me⁹ ⁊ de⁹ me⁹. heu vtinā
mille annis in purgatorij igne essem cruci-
andus anteq̄ dñs iesus a me sic eēt offen-
sus. o mi lector ꝓ me lachrymas funde ad
dñm: vt nūc me clamantē audiat. pulsan
tiapiat. ꝯsolet lugentē. dolentē. penitentē
benigne suscipiat. o dñe iesu miſere mei. red
de mihi iocū ditatē vult⁹ tui Qui ꝓ pctōri
bus dignat⁹ es mori me peccatorem rogo
ne pmittas eternis ignib cruciari: o dile
ctissimi frēs aniaduertite: sedula cogitati-
one pēsate q̄tū est amādus: q̄tū est diligē
dus q̄ ꝓ nobis est talia ⁊ tāta oꝓprobria
passus. q̄ se tradentē ad mortē sic hortabat
dicēs. qd facis fac citius. Sequtur h̄ autez
nemo sciuit discūbentiū ad q̄d dixerit ei.
Quidā em̄ putabant qr loculos hēbat q̄
diceret ei iesus. Eme ea q̄ op⁹ sunt nob ad
diem festū aut vt egenis aliq̄d daret. locu
los hēbat in qb oblata seruabant suorū
necessitatib ⁊ alys indigentib in q̄ datur
forma ecclie seruādi necessaria q̄ iubet nō
cogitare de crastino me ꝓ terrenis seruiat.
vel ꝓ timore in opie iusticiā deserat. Cū il-
le accepisset buccellaz exiuit ꝯtinuo. Erat
aūt nox qn̄ exiuit fili⁹ tenebraꝫ facēs oga
tenebrarū. Nos igit q̄ sum⁹ discipuli xp̄i
videam⁹ ne panē intinctū comedam⁹ reli-
gionē quā tenem⁹ ī veste seruem⁹ ī mente.
⁊ scitatē quā hitus exterior palliat intus
anim⁹ teneat ne ī hora noctis eceam⁹ a do
mino reprobati ī stagnū ignis ⁊ sulphuris
cū diabolo ꝯcremādi. Illi ꝓ viribꝫ inhere
amus: qr bonuz est illi adherere. adhereat
tibi dñe aīa mea. ita tibi adhereat vt a te
eā recedere nūq̄ pmittas: sz ad te q̄ ꝓ te ges
mit q̄ toti⁹ ꝯsolandā pducas. Cui ē hos
nor ⁊ glria ī secla seclorꝫ. Amē.

Verbū dei q̄nto ampli⁹ ruminat in
ore tāto dulci⁹ sape dz ī corde. Et
ꝓbi diuini mēs delibata sapore se
ingerit alabastꝫ vnguēti cupientib aperi
nec thesauꝫ diuti⁹ celari patit. q̄ suscipit
incrementū dū a pluribꝫ erogat. Vñ non
imerito diuinorꝫ flores eloq̄orꝫ q̄s de po-
merio dñi ipo sumpsim⁹ largiente p̄ suaui
tatum odore manib portare q̄cūq̄ gestie
rit sibi largiri gaudebim⁹. Sz rogo meuz
lectorē. ne illos ab amorib suī cordis abi
ciat. nō odor tā suauissim⁹ emanet q̄ cor de
cōtritos sanat ⁊ vulneꝫ cicatrices cōsoli-
dat. odor iste oim suauitatū in se continet
monarchiā: qr oēm balsami odorē excedit
⁊ q̄cq̄d in odoribꝫ cōtinet. Hūc em̄ ac talē
odorē si toto cordis olfatu odorare nō de
sieris ineternū ꝓculdubio nō pibis qm̄ est
resurrectio ⁊ vita. qui credit in eū etiam si
mortu⁹ fuerit viuet. odor iste oim odoruz
suauitas dñs iesus est. odor bonus. o dor
suauissimus melle ⁊ lacte dulcior: nectare
suauior gemis ⁊ auro pciosior. Iste odor
est ꝓbū illd de q̄ locuturi sum⁹. Verbū qd
caro factū est ⁊ hitauit ī nob. A ꝓbo isto
sp ꝓba mea ꝓcedāt ⁊ nihil aliud q̄ ipsuz
valeāt iā resonare dñm. s. iesum q̄ de seipo
ait. Nūc clarificat⁹ est fili⁹ hois. Existēte
iuda ꝓ q̄ dixerat: nō est mūdi oes. remāse
runt soli mūdi cū suo mūdatore in q̄ signi
ficat clarificatio xp̄i. in q̄ separat mat manē
bit ī eternitate cū sctis ita est. Sz aliā expo-
sitionē h̄ amor xp̄i requrit q̄ nec dz scribi si-
ne lachrymis nec sine lachrymis legi Xp̄s
de ꝓria passiōe: imo de ꝓria morte quā ꝓ
salute mūdi exolucre disposuerat gaudz ⁊
tripudiat: lerat ⁊ exultat ⁊ ait. Nūc clari
ficat⁹ est fili⁹ hois. o dñe iesu fili hois fili

marie ꝓginis carissime amātissime dulcissime speciosissime vita sctōꝝ ⁊ dulcedo angelorꝝ quō glificar⁄. quō clarificar⁄. nōne tibi adhuc iminēt vincula ꝓbera carnificuz oppbria hoīuz ⁊ abiectio pleb. Sputa claui. colaphi Spinea corona arūdo ꝓ sceptro crux lācea. An viciri maiby a tergo: ⁊ victū ad iudicē adduci ⁊ tanq̄ latronē ad ludibriū poni ē clarificatio tua. An ascēdere cruc⁄ patibulū ⁊ tā triste ferre supplicū est ne leticia tua ē ne gaudiū tuū moriat. s. ꝓ salute gener⁄ hūani Quid ad hec dicem⁹. q̄d respōdebim⁹ frēs mei. Hic vox debet silere lachrymē dicere. b ꝓmo tacere ⁊ flere⁹ clamare. Xp̄s de⁹ nr̄ ꝓ nihilo imo ꝓ gaudio mortē ducebat q̄ q̄ nos a morte ꝑpetua liberat. Et licz tā cito moriturꝰ tamē seipm clarificatū dicebat. qr tūc sic patiēdo imo sic moriēdo mēbra sua fideles suos clarificabat O bone mōache bone xp̄iane recogita annos tuos prauos in amaritudie aīe tue. Statue xp̄m sic crucifixū ab vno latere tuo: ⁊ tua pcā ab altero ⁊ inē hec posit⁹ vide q̄d agas. Cōtēplare agnū cōtēplare xp̄m dn̄m tuū. sic i cruce extensuz: ꝓ te tā impie passuz. Cōsidera turpitudies carnis tue: prauas affectiōes aīe tue. Fūde lachrymas ad crucifixū: te saluar̄ parat⁹ est q̄ ꝓ te talia passus est. Hūc clarificat⁹ est filiꝰ hois ⁊ bn̄ filiꝰ hois. ⁊ nō hominū: qr sine virili seie de pura ⁊ itemerata ꝓgie nat⁹: de patre sine mre in celis est genit⁹. Cui⁹ mat̄ est ꝓgo cui⁹ pater femina nescit. Iste inq̄ filiꝰ hois valde clarificat⁹ est qr q̄cq̄d filiꝰ dei habuit ꝓ naturā filiꝰ hois habet ꝓ gratiā. In isto filio hois marie. s. ꝓginis clarificat⁹ ē de⁹. In quo est clarificat⁹ ī salute lāguidorꝝ. ī illuminatōe ceecorꝝ. ī resurrectōe mortuorꝝ ⁊ ī oiby opib⁹ suis. p̄ris sui sp̄ facies voluntatem. Et de⁹ clarificauit eū i semetipo qr vn⁹ de⁹ cū pre. vna diuinitas. vna maiestas. ⁊ hec clarificatio est ab eterno. Hanc clarificationē morti appropinquās ꝓm q̄ hō a deo pre sibi dari postulabat cū dicebat. Pr̄ clarifica me apd̄ temetipm claritate quā habui pusq̄ mūdus fieret. Claritate nāq̄ quā hēbat ꝓm q̄ de⁹ volebat habere ꝓm q̄ hō. Ut hūana natura ꝓbo vnita q̄ tūc erat passibil⁹ ⁊ mortalis: cito fieret ipassibil⁹ ⁊ imortal⁹. ⁊ h̄ est qd̄ dr. Et continuo clarificauit eū. Tu q̄ xp̄iane q̄ cupis hereditatē hre cū xpo. d eū patrē sp̄ clarificare memēto: ī pura cogitatōe. serena locutione. ordinata actōe i oiby moribus tuis vt te q̄cūq̄ viderit glificet deū ⁊ bn̄dicat dicens. bn̄dict⁹ sit deus ī celo ⁊ ī terra q̄ talia opar̄ ī seruis suis. Profecto si cū xpo clarificauer⁄ patrē cū xpo eiusdē p̄ris hēbis hereditatē. Magnū est qd̄ dico. Cōditiōis hūane excedit dignitatē. hoiez de terra terrenū. de puluere puluerē factū in celuz ad xp̄m ascēdere ⁊ assidue cū xpo regnare. q̄s vnq̄ audiuit sic̄. q̄s vnq̄ tale vidit aliq̄d. Reuera magnū imo nimis magnū. et licet tā magnū tū ꝓ ve magnū. Ipa veritas dixit. Volo pat̄ vt vbi ego sum illic sit et minister me⁹. Tu itaq̄ monache bn̄dicti esto ī ꝓitate bon⁹ mīster xp̄i religionē non simulās. sciēter nō paleās. hūilitatē non relinquēs vsq̄ ad mortē obedientiā tenēs ⁊ sic cū xpo regnab. q̄ discipul⁹ suis ī consequentib⁹ ait. filioli adhuc modicū vobiscum sum Filiolos appellat quos p̄ mētis teneritudie adhuc plenarie robur fidei nō solidabat. nā vsi viuere lacte nondū erant ydonei ad vescendū solido pane. Et ideo filioli qr puuli: ⁊ tāq̄ puuli ī xpo lacte pascebant nō esca. Nouerāt xp̄m ꝓm hūanitatem sz caligine mētis obducti xp̄i vacillantes tenebāt diuinitatē. Possum⁹ etiaz dicere q̄ p̄ amoris magnitudie discipl⁹ suos filios appellauerit. Moris em ē parentū puulos suos filios delicati⁹ enutrire: q̄ magnos ⁊ sepi⁹ amplecti ⁊ crebrius osculari. Et cū de hac vita mortis acerbitas eos exire ꝓpulerit circa puulos totuz gremiū charitat⁄ expādūt. eosq̄ brachys astringūt ⁊ i eorꝝ oscul⁹ ruūt mag⁄ puulorꝝ q̄ adultorꝝ orbitatē plorātes. Et illi puuli videnk: q̄s inuūcti amoris catbena connectit. cū tutela p̄na ill⁹ tā suffragari non possit. Tūc filios suos puulos tenēt ī cogitatōe: q̄s nō mimos tū ī amore ꝓtinent. Sic ⁊ dn̄s nr̄ suos discipl⁹ filios appellauit. q̄s itur⁹ ad p̄iez nō mimo charitat⁄ affectu dilexit. Multuz eos diligebat q̄s tā filios appellabat. Qui ait. Modicum

tps vobiscū suz. H̄ est modicū illō tps q̄ in hac carne mortali vobiscū suz. pñtē cerne re me potest. Sz tollā crucē patibulū. cito solua mortis iperiū. Cito veniet tēpus z hora q̄ tā nō ꝓ hoie videar reputari. sed ero tāq̄ opprobriū hoim z abiectio plebis Tūc q̄ret me. cupiet me seq: sz tiore mortis pcussi nōdū ex alto ꝓtrahi duti aiaz vestrā ꝓ me ponere nō poterit. z h̄ est qd ōt. q̄ ego vado nondū potest me mō seq. z est sensus. vado ad prez: sz ꝑ foramen acus. ꝑ angustias passiois. ꝑ dolores mortis Sed nō potest me mō seq: qr pauidi z timidi veluti hedi i lacte mris ad imolādū nōdū ydonei. sz veniet tēp z hora q̄ penit tiore expulso nō solū crucis supplicū. sz qd neq̄ potit excogitari tormētū ꝑ meo amore eritis subire pati Filioli mei adhuc modicū vobiscū sū. o dñe iesu adhuc charitas tua me ꝓpellit repetere modicum iesu. iesu dñe me z de me vita aie mee peccatricis tue. pmiū pegrinatiōis mee. Istō modicū tm fuit amaz tibi. In isto modico fact es opprobriū hoim z subsānatio ꝓpli. In isto modico sic aq̄ effusus es: z dispsa sūt oia ossa tua In isto modico pcussus est pastor z dispersest oues gregis. In isto tā amaro modico speciosus forma ꝑ filios hoim visus ē nō h̄re spez nec decorē. In isto modico dicendū me imo iesus me dñs me añ portā ciuitatis i tympano sue carnis tympani zabat: z psallebat dicēs heloy heloy lama zabatani. H̄ ē de me de me q̄re me dereliquisti. In isto modico dña mea mr tua ꝓgo ico rupta. ꝓgo itemerata. ꝓgo añ ptū ꝓgo p ptū tui. Mr tua imo martyr tua. martyr nō ferro carnificis: sz acerbo dolore cordis: q̄tū amare flebat. q̄tū amare dolebat. Nec miz cū te videret vnicū suū totum desiderīū suū i cruce extensum morti vicinū. imo iclinato capite tradere spiritū Istud modicū dñe iesu amaz tibi z amaz dulcissime mr. tue. vtinā amaz sic eēt mihi: vt i isto modico fuissem iuxta crucē dñi mei: vt quē adhuc videre nō possum cum pze manentē saltē i cruce positū mortuum videre meruissem. Istō modicū q̄ felix q̄ iocundū q̄ gloiosum fuit illi latroni: q̄ illo modico meruit a dño suo audire. Hodie mecū eris i paradiso. o vox dulcis. o vox delectabilis. hodie mecū eris i paradiso. o dñe iesu. q̄d dulci. q̄d delectabili. q̄d iocundi q̄ esse tecū i paradiso. nihil prorsus penitus nihil. Quid q̄ dicā. q̄d faciā. q̄ adhuc i huius pegrinatois erūna ꝓstituti tā lōge exuloz a deliciis paradisi dei mei. O bone iesu esto mihi iesus. Recole saluator: q̄d z ꝑ ter qd̄ passus es: z miſere mei ipsa te cogat pietas vt mala nr̄a supes pcēdo z voti ꝓpotes me tuo vultu saties Tu esto meum gaudiū q̄ es futuz pmiū. sit mea in regnia in secl'm seculi. Qui cū patre z spiritu scto viuis z regnas rē.

Homelia. v.

Mandatū nouū do vob: vt diligatis inuicē sicē dilexi vos. Qui mādatū dñi nō ignorat: necesse est vt fm illō viuere nō negligat Nā seruus sciens voluntatē dñi sui z nō faciēs: plagis vapulabit multis. Qui aūt fecerit: diuitiis z honoribus ditabit multis. iuxta qd̄ dñs oim ait discipul' suis. Bti eritis si feceritis q̄ ego pcipio vob. Dulcis dñs dulce mādatū ꝓposuit. Ait cm. Mādatū nouū do vob: vt diligatis inuicē sicut dilexi vos. Mādatū nob ꝓponit amoris qui dilexit nos z lauit nos a pcris nr̄is i sanguine suo. O bonum mādatū. mādatū dulce. mādatū delectabile. mādatū vite. mādatū salutis eterne. In isto mādato oīs lex pēdet z ꝓphe Hoc est illō vnū mādatū de quo dictū est. qui oia mādata seruauerit. offendat aūt i vno idest in charitate fact est oim reus. Vnō apl'is enumeratis gdib q̄busdā ꝓtutum de charitate ꝑtin ad didit dicēs. Charitatem aūt nō habeā nihil mihi pdest. Hec ē illa pciosa margarita. quā dū inuenit sponsa dilecti dedit oia sua z ꝓpauit eā. Hec ē illa scala q̄ in somnis iacob apparuit. que vsq̄ ad celū tēdi videbat ꝑ quā q̄dā descēdebāt z q̄dā ascēdebāt. Per hāc em z angeli descēdebāt z nos ascēdimus ad angelos: qr sine hac scala null scādere ꝑ ad celestia reg. Et in ipo nixu scale ipe dñs angelos inuent est q̄ dicit. Mādatū nouum do vob vt diligatis inuicē sicut dilexi vos. Iste in q̄ dñs dat pceptū frez amādi a seruis suis q̄ ex oi corde dz amari. nec ē magnū si tātū diligit fu dñm q̄tū dñs seruū.

Immo magis a suo dñs debet amari cū nō illi seruus sz seruo dñs valeat suffragari. Seru⁹ q̄ ex toto corde diligit dñm suū. Ali⁹ tota virtute satagit obseruare p̄ceptum. Et cui⁹ preceptū despicit restat proculdubio vt ipe actor p̄cepti negligat. nā q̄ non dilexit proximū i veritate despicit xpi mādatū. ⁊ q̄ mandatū xpi despicit: dspicit et xpz auctorē mādati. nos g̃ dilectissimi fratres ⁊ xpm diligam⁹ ⁊ ei⁹ precepta suem⁹ p̄ceptuz dñi lucidū oculos mēt⁹ illūminās dulciora sūt xpi p̄cepta sup mel ⁊ fauū ⁊ i custo diēdis ill̄ retributio multa ipe dñs xps. Igit̄ mi lector regulā p̄cepti serua et secur⁹ expecta ipm p p̄mio auctorē. habere mādati. bonū mādatuz. vñ tm ⁊ tale puenit p̄miū. istud inq̄ mādatū a nobis irrefragabilit̄ debz obseruari cū exide dñz xpm nō dubitam⁹ p̄mereri. hoc ē illō mādatū qd̄ itur⁹ ad p̄rez relīq̄t discipul̄ suis. immo istud est testamentū qd̄ moritur⁹ dimisit herediby suis. Ait em̄ discipul̄ suis. mādatū nouū do vob dicit dñs me⁹ xps d.s. nouū iq̄t. vñ nouū. Nup inuētū. nō q̄ i veteri testamēto est scp̄tū. diliges dñz deum tuū. q̄d ē g̃ nouū. Nouū: q̄ vetera ad nouitatē p̄ducet ⁊ veteres homines transformat in iuuenes. Nouū q̄ exuit veterē hominē ⁊ induit nouū. q̄ secōm deū creat⁹ est in sctitate ⁊ iusticia veritat⁹. Nouū q̄ olim gen⁹ hūanū a paradisi gaudys expulsū nec ⁊ q̄tidie trāsmittit i celū. Sed q̄ñ multi se diligūt ea dilectiōe q̄ tramite veritat⁹ nō gaudet. ideo adiūctū est sicut dileri vos. Int̄ amorē et caritatē talis est differētia: qlis int̄ gen⁹ ⁊ spēm est q̄dā amor bon⁹: ⁊ est quidā amor mal⁹ ⁊ amor mediocris. Amor bon⁹ ipa charitas ē: q̄ diligim⁹ dominū sup nos ⁊ sup oē qd̄ est ⁊ p̄primū nostrū tāq̄ nosmetipos. amor mal⁹ est charitatis inimic⁹: vt puta scenosus lubricus ⁊ fornicari⁹. isti amores ꝯrioz vt opposito rum int̄ se hīitudinē sortiunt. vn⁹ merituz alius suo possessori acq̄rit supplicīū. ali⁹ penā. ali⁹ gl̄iaz. ali⁹ mortē. ali⁹ vitā. ali⁹ paradisum. ali⁹ infernū. ali⁹ deū. ali⁹ diabolū. Amor medi⁹ est q̄ nec charitate cōnectit̄. nec amore scenoso fedat̄. sic amor filioz parētū ⁊ ꝯgnatoz ⁊ aliaz rez q̄ iuste ⁊ sine periculo possident: ⁊ vt isti amores duo ab illo amore q̄ est charitas excludāt. iō addidit sic dilexi vos. Sz q̄s vnq̄ hoim potuit vel potest tale obseruare mādatū q̄s vnq̄ sic dilexit. prios sic xps apl̄os. Null⁹ vnq̄ vñ notandū ē q̄ istō sic nō ē expssiuū q̄ntitat⁹. sz similitudis. ⁊ ē sensus. eo mō q̄ dileri vos. eo mō diligite vos inuicē Quō nos dilexit: audi. sic dilexit de⁹ vt vnigenitum suū daret vt omis q̄ credit in eū nō peat. sed hēat vitā eternā. sic nos de⁹ pr̄ amauit q̄ vnico filio suo nō pepcit sz p nob tradidit illū. xps itm̄ nos dilexit q̄ p nob pctōriby aiaz suā i mortē tradidit: ⁊ suo sanguīe lauit nos a pctis faciēs nos de pctōriby iustos de mortuis viuos de terrigenis celibes de terrenis celestes de ꝯsortib⁹ iumētoz ꝯsortes angeloz. Bñdict⁹ sit iste amator q̄ i mādat⁹ hēm⁹ vt nos inuicē diligam⁹ sic dilexit nos. Sz fortasse ōt aliq̄s. ō hac dilectōe vacillor ⁊ quō diligēd⁹ sit p̄primū min⁹ pfecte itelligo. Dozi q̄dē nō possuz p fratre sic xps dñs voluit mori p nr̄a salute. Ad quē ego supi⁹ dixi. Qd̄ sic nō est expssiuū q̄ntitat⁹ sz q̄litatis. Si nō potes eq̄ ambl̄are cū xpo. saltē alōge imitare vestigia ei⁹ Si nō vales diligere primū tuū plusq̄ teipm qd̄ xps fec̄ moriēdo p salute gener⁹ hūani saltē dilige eū tāq̄ teipm. h̄ faciendo illi qd̄ ab eo tibi vis fieri. Sz dices forte: Nec h̄ possuz. cui ego. nō de ipio sz de ꝯsilio. Si h̄ obseruare nō potes vide ne facias alteri qd̄ tibi non vis fieri. Sic ei diligēdus ē p̄primū: vt i illo sp diligatur de⁹. Si sic dilig⁹ primū cōplesti mādatū. sic ei dz diligi p̄primū vt amoris cā sit sp deus. nō āt p̄primū. Si. n. tm̄ ppt̄ seipm diligit̄ tā nō erit charitas: sz amor medi⁹ vel forte qd̄ absit amor pessim⁹. ⁊ q̄ tali amore cecāt̄. nisi penituerint xpi amore eternalit̄ puabunt̄. Nos g̃ frēs q̄ a xpo xpiani vocamur ⁊ sum⁹: ⁊ q̄ sprez⁹ oib⁹ terrenis trāsitoriis atz caduc⁹ cū tot⁹ amoriby cec⁹ illi soli adherere cupiētes i fratna charitate fūdemur vt ill⁹ mereamur vocari ⁊ eē discipli q̄ apl̄is suis ⁊ nob p ipos mādauit dicēs i h̄ cogscēt oēs q̄ mei est⁹ discipli si dilectionē hūerit⁹ adiuicē. i h̄ ei discernūt̄ filij lucis a filijs tenebraz. discipli xpi a discipulis diaboli si gremiū charitat⁹ iuicē ⁊ ad oēs extēdūt. Exēpla sinū amoris nullum

mor bōg
g amor

vālet relin q̃re charitas Oia ꝓplectit ⁊ cō
tinet vniuersa atqz se erogat cūctis cōem.
Charitas ē affectio mētis brachijs amoris
xpm astrigēs. Charitas amor imēsus. ce-
lū terrāq̃ ꝓplectēs. charitas inuineibilis
amor q̃ nunq̃ minis nec supplicijs cedere
nouit. Caritas idissolubile vinculū amo-
ris ⁊ pacis. charitas ē ꝓtēptor mūdi ⁊ amor
dei. charitas regina virtutū ad nullū vitij
pauet occursuz: dotata sanguīe xpi cēsu. in
frōte vexillū baiulās crucis. cūctos aduer-
sarios i fugā ꝓuertit: nec est q̃ possit resiste
re viribꝫ suis huic nil mali accidere pt: sed
sp ⁊ vbiq̃ manet secura. hec ē illa arma et
scutū q̃ rogat ꝓpha i certamē posit dōm
accipe eū ōt. Appbēde arma ⁊ scutū ⁊ ex-
urge i adiutoriū mihi. Isto scuto se gaude
bat ꝓtectum fuisse idē ꝓpheta cū dicebat.
Dñe vt scuto bo. vo. r. co. nos. Quicūq̃
tali clypeo ꝓtectus fuerit hostiū cuneos pe-
netrabit secure. Ista est lapis adamātinus
q̃ frāgi nō pt ⁊ cūcta frāgēta frāgit. ista ē
fortis armatus q̃ inimicū sua virtute ꝓsternit
⁊ hostē suū neqssimū cū oi exercitu suo gla
dio vtraq̃ ꝓte acuto ꝓmit ⁊ occidit. Hec
amica regis eterni. nō timet ītrare ad eū cō
fidenꝫ. Intra lectulū salomōis ⁊ reqescere
dedignat nisi sup pectore xpi. Si inꝫ nos
frēs dñabit hec regina virtutū ꝓfecto cog-
noscēt oēs pusilli ⁊ magni q̃ ve erimus di-
scipuli dñi. Qui nō hz charitatē iā nō est
eius q̃ dedit mādatū charitatis. Charitas ē
dilectio dei ⁊ primi. ⁊ q̃ nō diligit ꝓximū
superest vt nō diligat deum. ⁊ q̃ non diligit
odit. Ergo q̃ odit frēm suū odit charitatis
auctorē. Nos q̃ frēs q̃s amor xpi cōgrega
uit in vnū ex toto corde ⁊ ex tota mēte di-
ligamus dōm xpm ⁊ ꝓximū nostruz tanq̃
nosipos ⁊ pilli amore nō solū amicos sz
etiā inimicos: nō tm̄ diligētes sz etiā odiē
tes. Hec est scola xpi. hec est doctrīa spūs-
sancti Si q̃s de hac scola exierit ⁊ i hac do
ctrina nō ꝓseuerauerit. mihi credite frēs in
eternū ꝓbit. Discipuli aūt xpi amatoribꝫ
charitatis dabit ipa multitudo dulcedis
diuitie eterne britudinis: gaudia etne feli
citatis. Que gaudia ipe nobis largiri di
gnetur q̃ in trinitate ꝓfecta regnat ⁊ viuit
de bēdict p oīa secula seculoꝝ. Amē.

Homelia. vi. Sermo. vi.

Equit. dixit ei petrus. dñe q̃ vadis.
ad hec rndit petrus qō dñs supi dixerat q̃ ego vado vos nō potestis ve
nire. Hec ꝓba q̃ ego vado vos nō potestis
venire. petrus audire nō potuit sine acer-
bo dolore. ⁊ iō nō ad pnūtia. s. mādatū no-
uū do vob tē. sz ad ꝓterita. s. q̃ ego vado
vos nō potestis venire. rn̄. dicēs. Dñe q̃ va
dis. Sicut eīm manus sui corpis edocta fre
quēter palpat dolorē sic ligua cordis ami
ca celare nō patit ipi cordis amaritudinē
⁊ qō ītērius mens cōcipit i dolore lingua
exterius parturit in aptione. vñ nōnūq̃ vis
doloris in mente ꝓcipit: ⁊ p palatū vocis
formate lingua. s. aptit. Ideo lingua petri
dolorē celare nō poterat quē interius in cor
de tenebat. Audito q̃ ego vado vos nō po
testis ve. vix postea mgrm loquentē sustī-
nuit. Vñ expleto de mutua dilectiōe man
dato nimio circūseptus dolore de abnūtia
futura dñi sui statim ꝓmonētāte auctoritā
tis interrūpit mgri ⁊ tot exclamat tristis
in voce dicens. Dñe q̃ vadis: ac si diceret.
Mutuā charitatē quā nob cōmendas il-
lesam ⁊ incontaminatā te donāte seruabi
mus ⁊ q̃cq̃d aliud p̄cepis faciemus. Sed
istud vex qō dixisti. s. q̃ ego vado vos nō
po. ve. nos magna repleuit amaritudine.
Et q̃ vadis. cur nos deseris ⁊ cui nos de-
solatos relinq̃s. Iā sine te viuere nolo. no
li me derelinq̃re. noli me deserere. Ad quē
dñs. Quo ego vado nō potes me mō seq̃
seq̃ris aūt postea. Et est sensus. Nō te de
sero. nō te derelinq̃. ego te p̄cedo de inuio
faciēs viā. de semita stratā. de timore secu
ritatē. de morte vitā. pauid es. timidus
es: nondū es ꝓfirmatus me mō nō potes se
qui. Ego te p̄cedā ad opprobriū ad patī-
bulū moriēdo. resurgēdo. ad celos ascēdē-
do. nō es idoneus ad ꝓmiū: qz nondū pat
es ad patibulū. nō potes sequi vitā: quia
pro me nondū paratus es ad mortē. Se-
queris autē postea. Mittam promissum
patris spiritūsctm̄ i vobis qui confirma-
bit vos ⁊ eritis mihi testes in hierlm ⁊ in
oi iudea ⁊ samaria ⁊ vsq̃ ad vltimū terre.
Et tūc me seq̃eris ꝓtius. Ait petrus Qua
re nō possum te seq̃ mō. nō timeo penam.
nō timeo mortem: tecū paratus sum ⁊ i car-
cerem ⁊ in mortem ire. Quid est qō dicis

non possum te seq̃ mõ. Animã meã pro te ponã. ad quẽ dñs. Aiam tuã p me pones Falleris petre. nondũ es patus. nondum es ex alto ꝓtute vestit⁹. Cũ fueris ex alto ꝓtute vestit⁹. tũc aiam tuã dabis i mortẽ. Sz nũc ꝓpe est. Vt timore mortis mee ne ges vitã z occidas aiam tuã. Vt neges te meũ esse discipulũ z occidas spm̃ tuũ prosperat tpus z hora q̃ me negabis vt te saluare iam possis nõ cãtabit gall⁹ donec ter me neges. Quicq̃d sones in ꝓbis anteq̃ gallus cantet ter me negabis. z est sensus anteq̃ gall⁹ cantet me negabis. Que negatio erit trina siue añ pmũ cantũ galli siue secundũ. Quo dicto timor z tremor ex ingẽs dolor discipl'os ois inuasit. nec mirum. Audierãt qz dixerat dñs petro. añ q̃ gall⁹ cãter ter me negab. q̃ oib⁹ erat sciẽtiare pstãtior. amore deuotior. fide robustior q̃ iã ꝓfessus fuerat iesuz esse filiũ dei dices ad eũ. Tu es xp̃s filius dei viui. Et timebãt ne illõ idẽ qõ petro sibimetipis cõtingeret. Et qz tant⁹ vir eũ erat negatur⁹ i illo q̃dammõ titubabãt. z q̃ a mortuis tertia die resurgeret. nõ pfecte credebãt. nec z nõ iõo qz dñm quẽ i pñti audiebãt loquẽtem. nõ lõge p⁹ futuꝫ credebãt moriturũ. Ibi meror z luct⁹: vox vna plangentium Certi erãt de abñtia tã dulcis mgri de futura morte tã dulcissimi dñi sui z eum ad huc i carne viuentẽ cernebant z tñ illũ q̃si iã mortuũ lugebãt. Tunc ad memoriã reuocabãt. dulcissima fluẽta doctrine. q̃ ab illo accepant. salutes q̃s dederat egritudinis. insup z vitã quã reddiderat mortuis benignissimã z dulcissimã familiaritatez quã sp circa illos hũit z videbant se ab eo tã subito deseri. tũc sic amarissime flebant. mihi credite frẽs: qz ipi iã ꝓsolari nõ poterãt. Quos vt dñs vidit tã amarissime flẽtes eos de sua morte ꝓsolari voluit sz pusto: qz nõ potuit imo magis illos istigabat ad luctũ dũ eis dicebat. nõ turbet cor vestrũ. miror si dñs iesus nõ ifremuit spũ: et nõ turbauit seipm. dũ discipul' flẽtib⁹ diceret. nõ turbet cor vrm. Credo ꝓpt qõ z loq̃r. ait dñs me⁹ iesus bñdict⁹ oi tpe seculi: flẽtib⁹ discipul' suis. nõ turbet cor vrm: creditis i deũ z i me credite. ac si diceret. nõ turbemini de abñtia mea. de morte mea. Potestatẽ hẽo ponẽdi aiaz z itez sumẽdi. Tribus diebꝫ mortua iacebit i tũba z p⁹ tres dies rsurgz immortal' z ipassibil' facta: tribꝫ diebꝫ z tribꝫ noctibꝫ fuit ionas i vẽtre ceti z filiꝰ hois tcia die resurget a mortuis. nõ turbet' cor vrm. ego q̃ rsuscitaui lazaꝫ possũ resuscitare h̃ corp⁹ meũ. ego q̃ resuscitaui filiũ vidue. vltra tres dies nõ detiebor a morte. creditis i deũ z i me credite. nolite timere p morte carnis mee. Ego sum de⁹ q̃ suscitabo carnẽ. opa q̃ ego feci testimõiũ phibẽt õ me. credite i deũ. seq̃t vt i me credere dẽatis: qz ego sũ de⁹. z ne dubitarẽt se apõ deũ i etna vita cũ xp̃o mãsuros. seq̃t z õt. i domo pris mei mãsiões mlte sũt. et ẽ sensus. i etna vita vos mecũ regbitis i q̃ sũt mlte mãsiões. i. mlte dignitates: qz ibi est alia claritas sol. alia lune. alia stellaꝫ Domꝰ dei pris ẽ pdestiatio z pñtia ei⁹. in hac domo vnusq̃q̃ pfect⁹ hz mãsionẽ p nũerato denario q̃ idẽ oib⁹ dat. q̃ denari⁹ ẽ vna z nõ diuersa i etnitate viuẽdi mẽsura. Vl' alit. dom⁹ pris mei ẽ rẽplũ dei. regnũ dei. hoies. s. iusti: i q̃b⁹ mlte sũt dõie. z he sũt mãsiones ipi⁹ dom⁹. s. ille dignitates q̃ sũt parte in pdestiatõe. Sic apl's õt. q̃ elegit nos añ mũdi ꝓstitutõez pdestiatõe. sz sũt sperãde in opatõe. Vñ apl's. q̃s pdestiauit. hos z vocauit. z q̃s vocauit. hos z iustificauit. z h̃ ẽ qõ õt. si q̃ min⁹ dixissem vob qz vado parare vob locuz. z si abiero z pparauero vob locũ itez veniã z accipiã vos ad meipm. vt vbi sũ ego z vos sitis. Et ẽ sensus. in domo pris mei diuersa sũt pmia meritoꝫ. z si quo min⁹. i. si nõ cẽnt dixissez vob h̃. s. vado parare vob locũ. Sz qz ibi sũt pparata ꝑ pdestiationẽ. nõ ẽ op⁹ vt alias illic mãsiões ꝑ pdestiatõez pparẽ. Et qm̃ nõ dũ sũt i opatione addit. Sz si abiero z pparauero vob locũ itez veniã z accipiã vos ad meipm. vt vbi sũ ego z vos sitis. ac si diceret. in domo pris mei bẽt mãsionẽ ꝑ pdestinatõez Sz vado ad parez z illas vob pparabo ꝑ opationẽ i domo pris mei bẽt etnã mãsionẽ. sz iã nõ potest ad illã venire: nisi p magnũ laborẽ. i domo pris mei mãsiões bẽt tm̃ ex gra dei z dono: sz volo vt illas iam hre dẽat ex me. Et vob recedo fm hũanitatẽ. nõ recedẽs a vob fm diuinitatẽ. z pparabo vob fm meã hũanitatẽ illã ieffabilẽ

bītudinē. quā vob̄ pani ab origine mūdi
fm diuinitatē. illa ineffabilia gaudia vite
pennis: vtcūq; pcipere nō potest;: nisi prius
fuero carne soluto; ⁊ ire; ea de carne vestito;
Ascēdā ī celū ⁊ mittā vob̄ spm̄ sctm̄ q̄ vos
sic doceat opari p opationē ⁊ grāz actiōez
q̄ten; regnū ēt ne felicitat; q̄ vob̄ patū ē
p p̄destinationē h̄re debeat; p opationem
Dñs iesus q̄tidie fidelib̄ suis locū p̄pat
dū carnē suā deo p̄ri; p salute gener; hūani
fuisse passaz demōstrat. ⁊ sic nob̄ locū quē
pauerat p diuinitatē. iā illō nobis tribuit
p suā hūanitatē q̄tienscūq; aliq̄ bona faci
mus ieūnādo. orādo. legēdo. meditādo
p pcīs. siue p desiderio xpm videdi. lugē
do. visitādo infirmū. saturādo famelicū.
sic de cēliq̄s bonis q̄ longū est enarrare sp
ille loc; bītus ab illo nobis p̄pat ī cel; q̄ di;
xit. Sine me nihil potest; facere. sz tūc nos
ītroducit ī illas bītissimas māsiōes: si ī ei;
fide ⁊ dilectōe vixerim; cū venerit reddere
vnicuiq; fm opa sua. ⁊ h̄ ē q̄ ōt. ite; veni
am ⁊ accipiā vos ad me ip̄m vt vbi sū ego
⁊ vos sit;. q̄ ē dicere. Apparebo ī iudicio
⁊ ītroducā vos ī illas māsiōes vt ibi me;
cū maneat; ēternū. O sūma. o felix bītitu;
do hītare cū xpo. q̄s ad hanc felicitatē. ad
hāc gl̄iosaz bītudinē puenire valebit. q̄s
erit tā felix. q̄s tā sūme bītus vt possit reg;
re cū xpo. videre gl̄iam ei; ⁊ pulcritudinē
ei;: O iesu iesu vtinā merear te videre mi
hi iesum. Credo ī deū ⁊ ī te. credo ⁊ nō val
de turbat; cor meū. nō turbaret cor meu; si
audisses a te. nō turbet; cor tuū. sz aia mea
nūc valde turbata ē. nō q; nō credā ī te. sz
q; mō te videre non possum. Nihil aliud
volo. nihil aliud q̄ro. nihil aliud desidero
nihil aliud cupio nisi te videre dñm ⁊ deū
meū. ⁊ q; te q̄ro ⁊ nō inuenio. voco ⁊ nō rñ;
des mihi. Te videre desidero: ⁊ te videre
nō possū: cū tuipe sis tm̄ ōsideriū meū Tu
mihi testis es veritas q; valde turbat; cor
meū. sz ꝛfido ī mia tua q; adhuc te vide;
bit aia mea ⁊ satiabor de te ⁊ a te ⁊ ī te ⁊ p
te nō meritz meis: sz misratōib̄ tuis mag;
nis ⁊ multz. ⁊ q̄ videbo te deū saluatorez
meū: cū tu venerz iudicare sec̄m p ignē. sz
rogo te p teip̄m ⁊ p illā q̄ te genuit matrez
vt cū venerz ad iudiciū attrahas me ad te
ip̄m. vt vbi nūc es possim ⁊ ē tecū ⁊ cū di;
scipul; tuis q̄b̄ ad p̄rez itur; dixisti. ⁊ quo
ego vado scitz ⁊ viā scitz. Sciebāt. n. te ire
ad p̄rez ⁊ te viā eē p quā venit ad p̄rem. q̄
vi: ⁊ reg. cū eoō p̄re ⁊ ī vnitate spūsscti de;
p oīa sec̄la seculoz. Amē.

Homelia. vij. Sermo. vij.

Dixerat dñs dis. su. Quo ego vado
scitz: ⁊ viā scitz. cui thomas dixit:
dñe nescim; q̄ vadis: ⁊ quō possu;
m; viā scire. Thomas q̄ ōt didim;. i. du;
bi; siue dubitās. vñ ipe dubitabat. alios
dubitare credebat. Vñ dicebat: dñe nesci;
mus q̄ vadis. sz ꝛuicit eū scire mgr ꝓitatz
q; sciebat eū q̄ ipe ē via: viā sciebāt: ⁊ ipe
ē ꝓitas ⁊ vita ⁊ ip̄m sciebāt. q̄ re sciebāt ve
ritatē ⁊ vitā ad quā ipe vadit. ipe ē via fz
q̄ ē hō. ⁊ ꝓitas ⁊ vita fm q̄ ē de;: p se itaq;
viā vadit ad ꝓitatē ⁊ vitā. q; fm hoiem
gl̄ificatū redit ad se deū Vñ plane ꝛuicit
eos scire q̄ se nescire putabāt. cū ōt. ego
sū via. p quā ē eūdū ⁊ ꝓitas ad quā veniē
duz. ⁊ vita ī q̄ pmanendū. ego sū via sine
errore. ꝓitas sine falsitate. vita sine morte
Ego sū via ī exēplo. ꝓitas ī pmisso. vita ī
pmio. ego sū via abil̄. veritas irreuocabil̄
vita ītermiabil̄. Ego sū via lata ⁊ spacio
sa. ꝓitas potēs ⁊ copiosa. vita delectabil̄
⁊ gl̄iosa. ego sū via incipientiū. ꝓitas pfi;
cientiū. vita puenientiū. ego sū via luc; et
serena. ꝓitas viuēs absq; pena. vita felix
⁊ amena. ego sū via ī patibl̄o. ꝓitas ī iferno.
vita ī resurrectōis gaudio. ego sū via ī
q̄ nō ē spina vel tribul;. ꝓitas ī q̄ nō ē falsi
tatis stimul;. vita ī q̄ reuiuiscit mortuus.
Ego sū via recta. ꝓitas pfecta. vita sine fi
ne māsura: ego sū via recōciliatōis. ꝓitas
retributōis. vita ēt ne bītudis. Nemo ve
nit ad patrē nisi p me. ac si dicat. nemo ve
nit ad me ꝓitatē ⁊ vitā nisi p me viā. ⁊ ne
mo venit ad me deū nisi p me hoiez assū;
ptum. Ego p assumptā carnē mortalib̄ fa
cio foueā p quā venit ad ꝓitatez ⁊ vitā. ⁊
viā moriendo facto resurgendo. ad celos
ascendendo. Vbi ego sum ꝓitas ⁊ vita.
deus ver;. deus eter;. Miser hō de te;
ra terrenus. sp gibbus. sp pclinus. semp
eger. sp infirmus ad gaudia paradisi vn;
de expulsus fuerat p se redire non poterat:
nec ad veritatem ⁊ vitaz q̄ deus est per se

Ego sū via
⁊ veritas

Amē hebreū est

ascendere valebat. Sz venit ꝓbū ad carnem de⁹ ad hoiem. ⁊ ꝓbū caro factū est. et deus fact⁹ est hō. inclinauit se ꝓbū ad carnē de⁹ ad hoiem. ⁊ sic gen⁹ hūanū nō solum ad paradisum sz etiā portauit ad celū: vbi ē esse vere ⁊ esse eternū. ꝓitas q̄ sp fuit ⁊ erit vita brā ⁊ sp brā q̄ nec ꝓncipiū hūit nec hē bit finē. vñ nob terrigenis hō de⁹ fact⁹ est via. ⁊ nos pduxit ad ꝓitatē ⁊ vitā ad se vz dñi ⁊ hoiem. ⁊ h̄ est qd̄ dicit. nemo vēit ad p̄rem nisi p me. ac si diceret. nemo vēit ad me deū: nisi p me hoiez. hoiem a ꝓbo assūptum nemo venit ad p̄rez nisi p me q̄ suz bō ⁊ vn⁹ de⁹ cū p̄re. vñ sequit: si ꝛgnouissetis me ⁊ p̄rem meū vtiq̄ cognouissetꝭ. et ammō ꝛgnoscetis eū ⁊ vidistꝭ eū. Si cognouissetis me idē esse cū p̄re vtiq̄ ⁊ p̄rez meū ꝛgnoscetis: qz ego ⁊ p̄r vnū sum⁹. ⁊ p me cognitū cognoscetꝭ eū ⁊ vidistꝭ eū cōde dū me ei i oīa sil'em vidistꝭ. Philippus ꝓo nō intelligēs illū oīo similimū esse p̄ri dicit ei oñde nobis p̄rem ⁊ sufficit nobis. Erāt q̄ dā illoꝝ q̄ nō putabāt filiū ex toto sil'em p̄ri sz p̄rem maiorē ⁊ meliorem. ⁊ ita nec p̄rem nec filiū sciebāt. q̄ꝝ vn⁹ erat philippus: iō dicit oñde nob patrē q̄ maior te est in q̄ sufficientia est ⁊ nō i te. vñ increpās iesus illū: nec etiā filiū scire. Ait dñs. Tāto tpe vobiscū sum ⁊ non cognouistis me: ꝓe nō me nouistꝭ. qz si me nouissetis ⁊ patrem nouissetꝭ. filiū nō nouit q̄ p̄rez melior credidit. nō qz ali⁹ sit pat. ali⁹ sit fili⁹. sz qz oīo sil'is. Et iō qz oīo sil'is est fili⁹ patri. Seqūt ⁊ dicit. Philippe q̄ videt me videt ⁊ p̄rem. Quō tu dicꝭ oñde nob patrez cū oīo sil'is sim p̄ri. Quō tu dicꝭ oñde nobis p̄rem ⁊ sufficit nob. Video q̄ aio dicꝭ nō q̄ris altere sil'em sz putas meliorē. Cur inseparabiles separatim vis noscere. Nō credis qz ego in p̄re ⁊ pat̄ i me est. Qd̄ nō potes videre vel saltē crede. ꝓba q̄ ego loq̄r vobis a meipo nō loquor: qz nō sum a me ipo q̄ loq̄r ei retribuo q̄ facio ō q̄ ipe sū q̄ facio. P̄r i me manēs ipe fac opa int̄ q̄ st̄ ꝓba illa q̄ bona st opa cū aliquē edificāt ⁊ cū p̄r i me faciat opa. nō credis qz ego i p̄re ⁊ p̄r in me est. Si em separatim essem⁹ nullo mō inseparabilit̄ opari possem⁹. Amē amē dico vobis q̄ credit i me opa q̄ ego facio ⁊ ipse faciet ⁊ maiora hoꝝ faciet: qz ego ad p̄rez vado. Amē. Amē ingeminat: vt q̄d dicit veri⁹ affirmet. Amē hebreū est ⁊ i se ꝛtiet q̄sdā significatōes diuersas. Amen dī ad uerbiū affirmādi ⁊ aduerbiū optādi. vt h cū dī. h bonū tibi ꝛtingat. rñ. Amē Et in fine oīōnū cū dī. Per oīa secl'a se. rñ. amē. ⁊ est sensus q̄ rogas dñm. hic optam⁹ ad uerbiū affirmādi vt h. amen dico tibi. i. in ꝓitate dico tibi. Cū ꝓo geminat̄ mag⁹ qd̄ dī affirmat̄. amē amē a dño dī vt qd̄ dicit esse vere sine dubitatōe credat̄. Pot̄at em credi suo simplici ꝓbo Sz qz discipuli eⁿ adhuc ifirmi erāt ⁊ ibecilles i fide q̄ p dilectionē opat̄ nō credētes q̄ vnā ⁊ eandē haberet ptātem cū p̄re. idē ab eo. Amē ingeminat̄. vt qd̄ pmittit nulla dubietate frāgat̄. Amē amen dico vob. i. in ꝓitate dico vob. q̄ credit i me. h̄ est esse me vnuz dñm cū p̄re venerādo ⁊ amādo opa q̄ ego facio ⁊ ipe faciet. i. opa q̄ p me facio postea faciam p eū. ⁊ maiora hoꝝ faciet. ego sic q̄dē p eū qz ad p̄rem vado. Ad illū vadit a quo nūq̄ recessit fm diuinitatē. Maiorīs meriti est credere nūc i eū qz eū nō videm⁹. q̄ si eū viderem⁹. Postq̄ ascēdit ad patrē p eū maiora facta st̄ miracla q̄ ea q̄ fecit i ꝓsona sua. ad tactuz fimbrie vestimēti eius vna tm mulier fluxū sanguis patiēs refertur esse sanata. postq̄ ꝓo celos ascēdit vmbra petri nōnullos ab oī lāguore curauit. maiora miracla est opatus p petꝝ q̄ fecerit ipe añq̄ ascenderet celū. pauci p pdicationē suā st̄ ꝛuersi ad deū. Sz postq̄ ascendit in celum vna die q̄nq̄ milia ⁊ alia dietria milia ad predicationez petri ad dñm referunt̄ cōuersi: ante q̄ ascēderet in celum notus tm erat in iudea. at postq̄ ascendit celos se p aplos suos iam toti mūdo innotuit. qz in oēm terrā exiuit son⁹ eoꝝ ⁊ in fines orbis terre verba eoꝝ. in mundū venit. ⁊ mūdus eū nō cognouit. Sz postq̄ reliquit mundū ⁊ ascendit in celum per totum mundum fama eius intonuit et hoc est quod dicit propheta in persona illius. Singulariter sum ego donec transeat. q̄a incognitus suz ⁊ incognit⁹ ero donec transeam ad patrem. Sz cū exaltatus fuero a terra oīa traham ad meipm. Maiora q̄ sunt opera que nunc facit per suos fideles. quia est in dextera patris. q̄ ea que fecit

dū sederet in gremio matris. Sequitur et
qdcūq petieritis i noie meo h̄ faciā. i. dcq̄
petieritis: ad salutē aiaꝝ vīaꝝ h̄ dabo vo
bis statim vel postea. Multi em̄ sunt ma
laꝝ tentationū stimulis ipediti q̄ gemen
tes ⁊ dolētes ⁊ petētes in noie dñi ab ipis
petūt liberari. q̄ b ḡue est ⁊ valde labori
osum belligerare cū illis. Timēt ne defici
ant. Adiutoriū a dño postulāt ne succū
bant. q̄ si cito nō h̄nt auxiliū a dño qd̄ im
plorāt se ab illo derelictos existimant. Et
qz differt illis subuenire. credūt de seipsis
dñm nō curare Sz nō est ita. imo eos ma
gis diligit q̄s q̄si solos cū tentationibus
diu pugre pmittit qz crescēte pugna. gl̄io
siorem illis mistrabit victoriā. ⁊ qnto fue
rit robustior pugna. tāto gl̄iosior dabit il
lis corona. non titubet si dubitet athleta
xpi q̄ pliatur ꝯ astutias serpētis antiqui.
q̄ pugnat. p pcipiendis gaudijs padisi: nō
lacesceat. nō discedat a bello. instet fortiter
dimicet acrit. virilit agat ⁊ ꝯ fortek cor ei⁹
qz cito venier dñs ⁊ manu potēti conteret
brachiuz pcōris ⁊ maligni. Postea calli
do hoste deuicto cū xpo regnabit ineternū
⁊ in seculū seculi. Deminerit em̄ esse scri
ptum illō qd̄ dicit dñs p ꝓpham. Juxta ē
dñs his q̄ tribulato sunt corde ⁊ mlte sūt
tribulatōes iustoꝝ. ⁊ de oib̄ his liberauit
eos dñs. dcq̄d vult petat a dño tm̄ p salu
te aīe sue petat. Non curet si differat: qz si
differt nō aufert. imo cū h̄ri cepit charius
possidet. h̄ em̄ petam⁹ in noie suo. qd̄ pa
trem petere docuit apl̄os suos dicēs. Cū
orabit⁹ p̄em sic dicetis. Pat nr q̄ es in ce
lis ⁊c. Qd̄ si aliud petim⁹ q̄ ab hac peti
tione discordet inanis est petitio nr̄a. si pe
tierim⁹ salutē aīe nr̄e in noie ei⁹ illaz dabit
nobis. ⁊ ne putēt vt illō qd̄ pmisit fit sine
p̄e factur⁹. seq̄tur ⁊ dicit vt gl̄ificet pat in
filio: qz dcq̄d filio⁹ facit. tō facit vt gl̄ificet
p̄ in ipo. vel alit. dcquid petieritis i noie
meo h̄ faciā. nomē dñi iesus est. Hoc nom̄
fuit ei impositū: p̄m humanitatē h̄ ergo est
sensus. dcq̄d petieritis in noie meo h̄ faciā
idest q̄cquid petieritⁿ me p̄m q̄ sum hō da
bo vob̄ p̄m q̄ sum de⁹. Vt glorificet pat
in filio de⁹ in hoie sibi vnito. illō q̄ addi
dit. si q̄d petieritis me i noie meo h̄ faciaz
id tm̄ cōfirmat qd̄ supr⁹ dixit nā repetitio
sermonis ꝯfirmatio est operis. nos ḡ dile
lectissimi frēs h̄ ab illo petam⁹ vt sua gra
nos pueniat ac sequat ac bonis opib̄ iugi
ter pster esse intētos. in noie ei⁹ ipm solum
petam⁹ certe nimis est auar⁹ cui nō sufficit
xps. Nā q̄ dñm possidet ⁊ cum ꝓpha dicit
Pars nr̄a dñs nihil extra dñm hre potest
ite. pfecto felix est ⁊ brūs q̄ tāto dono dita
tur. nec vltra iam paup erit q̄ oim datorē
bonoꝝ. p hereditate tenebit. si aliq̄s petie
rit argentū auꝝ possessiones varīa suppel
lectile credite mihi: qz in noie iesu nō petit
⁊ cū istis ptib̄ dñs nō dignat fieri ps vel
hereditas ei⁹ nisi oia illa vilia vt stercora
reputet p dilectiōe ⁊ amore dei. sz nob̄ q̄d
dñs est portio nihil debem⁹ curare pter de
um nec alteri⁹ impediamur mūere necessi
tatis. Qd̄ em̄ ad alia officia ꝯferk h̄ religi
onis cultui atq̄ huic nr̄o decipit. vñ nihil
aliud debem⁹ curare: nisi q̄lit xpm in here
ditate mereamur fortiri. p cuius amore re
nunciauim⁹ ꝓprio ⁊ ꝓprie volūtati. Hec ē
illa hereditas dilectissimi frēs q̄ brōs suos
facit heredes. iam illuz vlteri⁹ pauptatis
angustia nō coartabit q̄ talē ac tantā here
ditatem hēbit. Ista inq̄ est hereditas in
terra viuentiū. hec est portio quā petit pro
pheta a dño dicēs. Portio mea dñe sit in
terra viuentiū. Ad hāc hereditatē se ꝓpa
rabat apl̄s cū dicebat. Mihi viuere xps
est ⁊ mori lucrū. O q̄ felicit ad hāc arde
bat cū aiebat. Cupio dissolui ⁊ esse cū xpo
Qd̄ cū xpo regnat qz in h̄ mūdo soli xpo
viuebat. Qd̄ cū xpo brūs regnat in celis
qz illuz ex toto corde dilexit in terris. ⁊ illi
nūc est iūctus in patria quē toto desiderio
ꝯcupiuit in via. Nos ḡ dilectissimi ab ip
so ipm solū petam⁹ ⁊ nihil aliud nisi ipm
solū de oī corde q̄ram⁹. ⁊ sic ad pcipiendā
tantā ac talē hereditatē q̄ ipe ē pueniem⁹.
Qd̄ ipe nob̄ xps largiri dignet. q̄ cū patre
⁊ spūsctō viuit ⁊ regnat deus p oia secula
seculoꝝ. Amen.

Homelia. viij. Sermo. viij.

SEquit. si diligit⁹ me mādata mea
seruate ⁊ ego rogabo p̄em ⁊ aliū
paclytū dabit vobis spīm ꝓitatis
quē mūdus nō pt accipe: qz nō videt eum
nec scit eū. ex isto capl̄o solo cōijcere possu

mus. Nec ꝓ te diligam⁹ deū. Illū ī ꝓximate diligim⁹ si ei⁹ mādata seruam⁹. ⁊ si ei⁹ nō seruam⁹ mādatū. certe nec diligim⁹ eū. nō ꝑt ex vna ꝑte diligi ⁊ ex alta ꝑte ꝓtēni. ipse enī dicit. q̄ nō est mecū ꝗ me est. ⁊ q̄ nō colligit mecū dispget. ille cū dño hitare mere ref q̄ ꝑ suo posse ei⁹ mādata ꝑuare conatur frustra. n. se cū dño hitare ōt q̄ ei⁹ mādata seruare ꝓtēnit. non vos fallat dilectissimi vestꝫ religiosa. mihi credite nō diligitꝫ deū si illi⁹ mādata nō obseruatis. Quō possumus dñz diligere hitu: si eū ꝓtēnim⁹ actu. Dilectio dei nō q̄rit vestē. sz nr̄az mentē. nec q̄rit opinionē sz tm̄ bonā actionē. ꝑbatio dilectōis exhibitio est opis. Hoc ē enī qd dñs dic. i. si ī ꝓximate diligitꝫ me. mādata mea seruabitis. Ad h̄ vt ꝑfecte vos me ꝓgnoscā diligere mea mādata ꝑuare ⁊ ego rogabo pr̄ez h. n. monet diligere. mādata seruare vt accipiāt spīm̄ sctm̄: quē nisi habeant non pñt diligere nec mādata seruare. vñ seq̄t. Ego rogabo. pr̄ez ⁊ aliū paclytū dabit vob. Rogat hō ꝙ de⁹ dat. ipe. ꝑ nobis rogat q̄ nob rogata dat de⁹. ipe. ꝑ nobis rogat ꝑm ꝙ hō qñ nos facit se rogare deū. Tūc enī pr̄ez rogat. ꝑ nob cū nos illū rogam⁹ vnū cū pr̄e dñi esse credētes. Qd ꝓ sequit ⁊ aliū paclytuz dabit vob: h̄ est aliū ꝙtū ī ꝓsona. nō ꝙtū in natura vel in essentia. dabit vob nō ꝙ ipsi nō h̄rent sed q: h̄ebāt min⁹ occulte ⁊ accepturi erāt amplius manifeste. vt manrat nobiscuz. h̄ est vos illustret ⁊ doceat p̄ dicare regnū dei et euāgelizare. ⁊ vos credere faciat me eē p̄i eq̄lem quē nūc creditꝫ esse minorē. Hanc at etiā vobiscū ī eternū vt ad videndum eterni luminis claritatē ītroducat ⁊ me eē vnū dñi cū patre ⁊ eodē paclyto sicut cito credetꝫ. facie ad faciē ꝓrēplari possitis paclytus dr̄ aduocat⁹ vel ꝓsolator ipe est aduocat⁹ fidelīū. iste est defensor ⁊ ꝓtector in se sperantīū. sine q̄ nihil est validum. nihil sctm̄. iste suos ꝓtegit. iste defendit. iste ꝓ illis pugnat q̄s ieternū glificat. iste inquā est ꝓsolator merentīū. paꝓrꝓhanoꝝ. maritus viduaꝝ. Quoꝝ est merentīū ꝓsolator, merentīū de ꝑpetratōe delicti. ō pena futura ꝓmissi. Merentīū q: ⁊ seipos peccando ꝑdiderūt. ⁊ regē glie xp̄m ad tracūdiam ꝓuocauerūt. Merentīū ꝙ illū spr̄e uerunt in delicto q̄ ꝑ illis fuit mortuus in ligno. Merētīū q: spē vite sue xp̄m auctorem salutꝫ videre nō pñt. Hos aūt oēs cōsolat spūs iesu. Cōsolat eos ī hac vita pñti in spe. ⁊ ꝓsolabit in vita brē felicitatis iure. Iste in q̄ spūs ꝓximatꝫ dr̄ q̄ pr̄i ⁊ filio est ꝓsubstātial ⁊ coetern⁹ spūs ꝓximatis. spūs bonitatꝫ oīa q̄ docet bona sūt nullo errore falsitatꝫ obducta. Hūc spīm ꝓximatꝫ viri impij ⁊ mendaces accipe nō pñt. oēs. n. habent man⁹ pollutas nō dico carnis sz mētis. nō stercore sceni. sz feroze delicti eū taz mundū. tā splendidū. tā glīosum nō valent cape. nō pñt tenere. nequnt possidere. Hūc mūdus nō capit. hoc est mūdanus mundi cultor: mundi amator. Amatorem mūdi odit spūs xp̄i. ab illo fugit quez aliud nisi seip̄m amare ꝓgnoscit Ita vult amari ꝙ nihil aliud ꝑter ip̄m amek. Perfecte vult amari q̄ sol⁹ vult diligi. nō vult ꝓsorte h̄re ī amore: q̄ pare nō hz ī dilectionis retributōe: ⁊ tñ sic vult amari vt cūcte res sit amēk cū ipo: ⁊ sic vult amari vt nil ꝑter ip̄m amek. oīs. n. creatura iure creationis ab illo est: ⁊ oīs creatura in eo ꝙ est creatura bona est. Hz ḡ ad h̄ diligi creatura vt ī ipa creator amek: nō ipa ꝑ se. sz ꝑ eū q̄ illā creauit. Qui. n. sic diligit aur argētū possessionē varīā suppellectilē. ita ꝙ hec sē sibi cā amoris, ꝑfecto nō est ī illo charitas p̄is. Diligēdus est ḡ creator ī cūctis creaturis. ⁊ cūcte ꝑ ip̄m creature. ⁊ sic cūcta diligunk cū ipo. ⁊ tñ ipe sol⁹ diligit hūc cape nō merek q̄ scabiem vlcerosam hz in pelle nec cū videre iā valet q̄ ī occulto mētꝫ albuginē hz. Mūdanus est ḡ oculis mentꝫ vt mereamur videre spīm ꝓximatꝫ ⁊ testa igne examinata diuti⁹ ab oī scabie radendū est corp⁹: vt oī arte sculpitū ⁊ bñ politū. spūsscti mereak efficī templū. sic debem⁹ agere: sic debem⁹ facere si ad videndū spēm claritatis illi⁹ volum⁹ puenire. si sic fecerim⁹ ⁊ cū aplis iesu illū cognoscem⁹ ⁊ apō nos manebit ī hac pñti vita ⁊ nobiscū erit ī vita penni. O q̄ felix spōsa. o q̄ brā aia q̄ sic studet assidue mētis lauare sordes vt cum illa hitare dignek tāte brītudinis hospes. Sciat q̄cūq̄ lr̄am nr̄am legere delectat ꝙ in aia subdita ꝑtis nō hitat ille speciosus spūs ꝓximatꝫ. sola illa aia ꝑtis esse subiecta

ꝓ

terpretaw
ar.ucleti

dr. q̃ sic loris sue p̃uitatis ligata tenet: q̃ nec vult nec q̃rit p pnie lamẽta sue iniq̃tatis vincula dissipare: nec liberatoris aiãe auxiliũ implorare. sz q̃st ipu dica meretrix vltro z iportune corruptoribꝫ suis se renouiuca pstituit. illa ꝓ sub pcis nõ dr q̃ pvi ribus ꝯ cũcta carnis incẽtiua abstinentie mucrone luctat sine q̃stulte de flore castitatis se iactat q̃ ꝯ illa q̃ de carne z sanguine nascunt pcta p afflictionẽ carnis z p pinguedinẽ mẽtis nõ fortit istat. Nã pereunt cupidinis arcꝰ cũ corpi nr̃o subtrahit cibꝫ z potꝰ. sz dũ p obnoxia venit distẽdit: mẽs caro z castitas icõtinẽtie necesse est famulent. Nã dũ voluptati se gula inclinat et manꝰ oris amica vltra q̃ natura req̃rat. i. gule ruine mistrat corpis a ruina nutrit: z ipa luxuria roborat. vt q̃ castitas vigeat i mẽte caro mactet abstinẽtie falce: nõ. n. ẽ illi parcendũ si spũsceri fieri volumꝰ templũ. Ipe nos ab oi inq̃namẽto carnis z spiritus sic mũdare dignet: vt dignũ illiꝰ mereamur effici tẽplũ b̃ z imppetuũ. In vnitate cuiꝰ viuit z regnat xp̃s cũ pr̃e deo benedictus i secula seculoꝝ. amẽ.

Sermo. ix.

SEquit. nõ vos relinquã orphanos ois em q̃ huiꝰ misere pegrinatiõis vias erũnosas adhuc ambulare cõpellit quẽ amor z desideriũ xpi sui exilij z vite btẽ ĩmemorẽ eẽ nõ sinit. capl'm istõ sine gemitu z suspiriis legere: sic arbitror. nõ valebit. credo ꝓpt q̃ q̃ z loq̃r. Quõ cruci fixi amator istõ capl'm legẽdo lachrymas potit ꝯtinere. dũ ipm resurgentẽ totũ desiderũ suũ i dextera pr̃is sedentẽ adhuc nõ valet videre. O dñe iesu nisi amor tuꝰ mihi fiduciã daret me orphanũ a te crederez esse derelictũ: qr te sicut es videre nõ possũ dixisti. n. apl'is tuis: nõ vos relinquã orphanos veniã ad vos. sz ego mit adhuc nõ merui a dño meo audire. nõ iã te vltra relinquã orphanũ cito veniã ad te z gaudebit cor tuũ. O is a me interim recedat leticia q̃ q̃ veniã visurꝰ quẽ ds̃iderat aia mea. Verorẽ sp hẽbo amicũ. q̃ q̃ videbo deũ saluatorẽ meũ. nec mihi gaudium iam esse poterit dũ auctorẽ gaudij a me lõge sic abire ꝯtigerit felix unq̃ illa aia q̃ q̃tidie gemit z luget: qr actorẽ oĩm mundi saluatorẽ xp̃m nõ videt. Ipa pfecto ridebit ĩ die nouissimo: z gaudẽs gaudebit ĩeternũ cũ xp̃o. Illa ꝓo q̃ nõ gemit de xpi abcessu videat ne irrefragabilit plorat i eusdẽ xpi aduẽtu. Illa spõsum spõsa suũ nõ amat q̃ p desiderio illũ videdi aliq̃t pe nõ suspirat nõ em xp̃m pfecte amare ꝯuincit q̃ p desiderio xpi suis ocis lachrymas nõ largit. Sz ille nõ potit a xp̃o diutiꝰ separari q̃ p eiꝰ amore q̃tidie didicit lachrymari. cito veniet ad suos dolẽtes z absterget oẽz lachrymã ab oculis eoꝝ z iã nõ erit ampliꝰ neq̃ luctꝰ neq̃ clamor. sz gaudiũ eternũ de visione xpi q̃ dixit discipul' suis. nõ vos relinquã orphanos. z est sensus. non vos relinquã orphanos. i. nõ ita dabit spũs p me. vt ego nõ sim vobiscum. nõ vos relinquã orphanos. Orphani grece. latine pupilli. hic indicat se esse patrem illis. veniam ad vos post resurrectionem carnis qui vobiscum sum sp p̃nria maiestat diuine. Et adhuc modicũ. z mũdus iã nõ me videt. vos aũt videbitz me. bonis tm̃ apparuit xp̃s pꝰ resur. nõ p̃uis z quersis amatoribꝫ mũdi. possumꝰ dicere q̃ modicũ tp̃s dr̃ totum tp̃s nr̃e mortalitatis. q̃ finito auferet impiꝰ ne videat gl'iaz dei quã videbũt iusti: Qõ aũt dr̃ ego viuo z vos viuetis. sic est intelligendũz. ego viuo q̃ sum vita z p me vitã vos viuetis. Hoc ꝓbo p̃nti viuo s vsus est: qr mox erit futura resurrectio. Ad illos vtit futuro ĩ q̃b est ĩ fine futura resurrectio ꝯplẽda. In illa die vos cognoscetis: qr ego i pr̃e z pat in me est. z vos in me z ego i vob. ac si dicat i die nouissimo q̃n ꝯpleta fuerit vra resurrectio ꝯgnoscetz quõ creditis. quia ego in patre mõ tanq̃ radius in sole vnũ cũ ipso z vos in me vt palmites in vite z ego in vobis vt in palmitibus vitis. Sed mũdus nec nunc videt nec tunc videbit deũ in sua maiestate fulgentem. quis est iste mũdus maledictꝰ a q̃ videri nõ poterit deꝰ. Maledictꝰ inq̃ maledictꝰ z vltra q̃ dici potest. maledictꝰ erit qui oĩm xp̃m eternaliter non videbit mundus eum nõ videbit. mũdus. i. mundi amator. Amatores enim mundi. mundi vocãtur. Nemo se seducat quicunq̃ diligit mundũz mihi credat non diligit deꝰ

Orphani

um ⁊ si nō diligit vnde videbit. qui nō di
ligit deū cecus est videre eū nō pt. q̄ nō hz
coz mundū. coz mite. coz māsuetū. coz cha
ritatis dulcedie plenū ocko⁊ lumē amisit
nec ipm veri luminis auctorē videbit. si g̃
deū videre desideras coz tuū ab oi lep̄ pec
cati mūdificare nō negligas memēto oze
ꝓitatis fuisse ꝓlatum. Bti mundo coz de
qm̄ ipi deū videbūt. sz mūdus nō vidz eū
qz nō hz coz mundū. mūdus dicit pluriby
modis dicit mūdus trina machina rez ce
lestium terrestriū ⁊ infernoꝝ celū ⁊ q̄cq̄d ce
li ambitu ꝛtinet. dicit mundꝰ amatoz mū
di. vt h̄ adhuc modicū ⁊ mūdus me iā nō
videt: dicit ⁊ mūdus q̄ est oī sozde lotus ⁊
mūdus sicut est illō mūdi ꝑ abstinentiam
ipi canamꝰ gliam. de illo solo mūdo. imo
de illꝰ solꝰ imūdis. s. amatoriby mūdi dicit
mūdus nō videt deū. Nā q̄ diligit mūdū
nō est charitas p̄ris i eo valde sibi aduer
satur adinuicē amoz mundi ⁊ amoz dei. si
amoz mūdi habitat nō est quo itret amoz
dei. amoz dei homiem reuocat a mūdo ⁊
amoz mūdi hoiem a deo vnꝰ deicit. aliꝰ ex
tollit vnꝰ suū possessoze deicit in infernuz.
aliꝰ subleuat ⁊ trāsmittit i celū. amoz mū
di totū mundū q̄rit ⁊ nunq̄ satiat. imo cū
plus hz plus cupit sp hre amoz dei vnuz
cupit sp hre solū. illo cōtentus est nil aliud
iam possidere ꝓoptat. amoz dei nil aliud
q̄rit nisi deū. valde nobile est amoz iste. oē
pulcꝝ dedignat amare ꝑter inuiolate pul
critudinis flozem. Illū. s. q̄ dicit. Ego suz
flos cāpi ⁊ liliū cōualliū. oia q̄ sunt q̄ xpi
nō sunt nō solū nō q̄rit: sz etiā tāq̄ stercora
putrida abdicat ⁊ subsanat. cūcta sper
nit. cūcta despicit. oia sibi vilescūt: qz ei so
lus xps dulcescit o felix amoz. o bte amoz
q̄ te hūt bti sūt. q̄ te hūt felices sunt: nimis
est felix. nimis est btūs cui tm̄ est dilectio
xps habeamꝰ dilectissimi hāc felicitatem
hēamus nri creatoris lectione in h̄ ꝛgnos
scitur amatoz xpi si seruat pcepta xpi. Vñ
sequit. q̄ hz mādata mea ⁊ seruat ea: ille est
q̄ diligit me. q̄ hz in memoria ⁊ seruat i vi
ta q̄ hz faciēdo ⁊ seruat pseuerādo. vel qui
hz in sermoniby ⁊ seruat i moriby. vel ha
bet audiendo ⁊ seruat faciēdo. ille est q̄ di
ligit me. multi sunt em̄ q̄ dñi mādata ha
bent ⁊ ea mūme tenēt. multi hūt in libro sz
ea nō tenēt in aio multi in voce sz nō i ope
multi in memoria sz nō in vita. multi in
ꝓbo sz nō in exemplo. Illi pfecto nō sunt
de dilectoriby xpi. Isti inq̄ plagis vapu
bunt multis. Istis erit flet⁹ ⁊ stridoz den
tium. ignis sulfur ⁊ spūs pcellaꝝ ꝑs pene
coꝝ cū diabolo ⁊ angelis ei⁹. sz diligenti
bus xpm magnū erit gaudiū. magnū erit
tripudium. mag̃ exultatio. magna gliatio
Sequit em̄. q̄ diligit me diligēt a pre meo
⁊ ego diligā eū ⁊ manifestabo ei meipm.
Quid tibi videtur amator xpi cultor dei
despector tui de pmio amoris tui: q̄d tibi
mali poterit nocere. aut q̄d tibi boni pote
rit deesse si ille te diligit q̄ de nihilo cuncta
creauit. o nimis felix ⁊ vltra q̄ dici pt bea
tus quē pie diligit deꝰ pr ⁊ filiꝰ ei⁹ cū spū
xpi ⁊ dei. q̄d inq̄ felicius q̄d beatiꝰ. q̄ ab
eo diligi q̄ est dñs paradisi q̄ hz ptātem vite
⁊ mortis. Damnare ⁊ saluare: damnare q̄s
odit. saluare q̄s diligit. sicut em̄ saluare nō
pt quos odit. sic damnare nō pt quos dili
git. Sed o dñe ihesu q̄d facies dilectoriby
tuis. dic rogo q̄d facies sic dic vt audiant
nā ⁊ ego sum licet pctōr. q̄ diligo te qō erit
premiū tue dilectōis. q̄ sue fructꝰ tui amo
ris. dic ⁊ letifica aiam meā de pmio Qui
te diligit ex toto corde suo illō attēdit. illō
expectat ꝑ eo q̄ tm̄ differtur gemit ⁊ q̄nq̄
plorat. Qō est illō dic vt frēs audiāt ⁊ in
telligant. intelligāt ⁊ q̄rant. q̄rāt ⁊ inuenīt
inuenīt ⁊ accipīt. accipīt ⁊ teneāt. tene
ant ⁊ ament. amēt q̄tū pnt. Quid dab di
lectoriby tuis. q̄d manifestabis illis. mani
festabo eis meipm. vbi sunt q̄ gemūt. vbi
sunt q̄ lugēt ꝑ dilectōe regni eterni ꝑ abse
tia xpi. Gaudeāt ⁊ exultēt qz iesus manife
stabit se illis. audistis frēs audistis dolētes
audistis lugētes ꝑ desiderio xpi. ꝑ amore
dilectissimi dñi. plasmatoris. redēptoris.
saluatoris totiꝰ paradisi. dulcedinis glorie ⁊
splendoris gaudij ⁊ iocūditatis. audistis
de pmio vri laboris de dono q̄ dabit ihe
sus meꝰ ⁊ vtinā meꝰ dilectoriby suis dilec
tori meo inq̄t manifestabo meipm. o sū
mū gaudiū. o imensa letitia. Quid dulciꝰ
q̄d gloriosiꝰ. q̄d beatiꝰ q̄ illū videre facie
ad faciem. Cuiꝰ pulcritudinem sol ⁊ luna
mirant quē scti angeli videt ⁊ videre desi
derant sp ⁊ nunq̄ de eiꝰ visione sariantur.

mundus
mtrgymop

Qui es decor celi. dulcedo paradisi. fides viuentiū. spes morientiū ⁊ salus oim ihs xps dñs nr. Nihil charius. nihil melius: ipe dñs diligentib⁹ se nō ꝓmittit aurū nō argentū. nō gēmas. non lapides ꝓciosos. nō celū. nō terram. sz seipm creatorē oim ⁊ deū cūctor. h̄ est ꝓmiū amoris: meritū tue dilectōis q̄ dñm iesum sup oia diligis. dilig̃ pis dico nō voce sz ope. nō veste sz mente. nō habitu sz affectu. nō i simulatōe sz i veritate. seipm tibi manifestab⁹ t. seipm tibi dabit. vis ampli⁹. Quer̃ aliud. Vile est q̄cq̄d sine ipo est. Diligis illū. Vide ergo ne aliud q̄ras ab eo nisi seipm. dedignat ꝗ petentē si ipe petitōis cā ꝓncipat nō fuerit. cui oia bona donat. libētius donat seipm. Noli timere de magnitudine. ō nobilitate doni. Dilige eū ex toto corde. ex tota mente: ⁊ sic poter̃ ad eū securē accedere ad eū intrare ⁊ dicere ei: volo dñe vt tu mihi portio sis i terra viuentiū. o felix portio. o brā hereditas. o dñe iesu q̄s mihi dabit vt i ꝓpitate dicere possim: dñs ꝑs hereditatis mee. vtinā tu mihi sis premiū mei laboris. merces mee pegrinatōis. ⁊ ꝓsolatio mei merōris O iesu iesu qui es cā mei amoris. tu mihi sis cā sufficiēs possidēde possessiōis. Sequit. dicit ei iudas nō ille scariotb Dñe q̄d factū est: q̄r nobis manifestatur⁹ es seipm ⁊ nō mūdo. Audito q̄ mūdus nō videbit eū: sz port⁹ ipi videbūt ꝓ oib⁹ q̄situris. q̄rit iudas cāz hui⁹ discretionis. hec est aūt cā dñi rñsionis dilectio: ꝑ quā sola discernit gens sctā a nō sancta ⁊ q̄ cā sit dilectio. ꝓbat i custodia ꝗ mandā. sicut dicit dñs. Si q̄s diligit me sermonē meū seruabit. in h̄ em̄ ꝓbat dilectio dei. s. in obseruatōe ⁊ custodia mādatoꝝ christi q̄r ꝓbatio dilectōis exhibitio est opis. frustra em̄ se deū diligere dicit q̄ mandat̃ ei⁹ suis opib⁹ ꝗdicit. imo illū bz odio q̄ eius nō obsecūdat mādato. Nemo se tegat sub habitu religiōis nul⁹ sibi paliare scirate ꝓsumat sub tegmie monastici ordinis. Ille tantū diligit christū q̄ ꝓ suo posse ipsi⁹ satagit obseruare mādatum.

Cū em̄ v ider̃ monachū ad cōtumeliā humilē. ad opprobria patientē: suis deuotum ꝓpoib⁹ i moribⁿ māsuetū. tacitū ad loquendū. assiduū ad silentiū. In claustro attente legentē. i ecclia suis vocib⁹ xpm cū omni deuotione laudantē. si nō cōtinue. tm̄ quotidie lachrymantē. parcū i refectione ad obediētiā ꝓmptū: vbiq̄ pcliuū: vbiq̄ inclinatū. vbiq̄ verecundū. ore celum pulsantē. sp ad dñm corde clamantē cultorem primi ⁊ ꝓtemptorē sui. Cūctos diligentē seipm odientē tūc dicere poteris monach⁹ iste sui creatoris seruat mādatū. o q̄ felix o q̄ brūs est monachus tal. Profecto iste monachus sui amoris hēbit ꝓmiū dñm iesum ⁊ dñm nr̄m. sz ille q̄ charitatē nō hz q̄ ei⁹ nō seruat sermonē. iā nō est ei⁹. Q̄d ḡ erit premiū isti⁹. Ignis ⁊ sulphur̃ amnis mors ⁊ infernus premiū ei⁹. vtinā tu nat⁹ nō esses si tibi talis debet hereditas. Igit si premiū q̄d xps est hre desideras illi⁹ sermonē seruā. s. mādatū nouū do vob⁹ vt diligatis vos inuicē. Si diligis xpm necesse est vt diligas frēz tuū Tuū em̄ spnit amorem: sz in tuo fratre tm̄ hēs charitatē. imo te odit si frēem tuū nō diligis. Ergo ne incurras odiū xpi teneas illesam charitatez fratr̃ tui. Magnū ꝓmiū sequit inde. Q̄d premiū supi⁹ dictū est ⁊ adhuc repetere libet. Istud premiū quō ampli⁹ ruminat i ore tāto magis mellescit in corde. ⁊ quante sit dulcedinis nō ignorat q̄ vt illō iā hre valeat assidue ꝓ viribⁿ elaborat. Premiū fratne dilectōis amorē xpi ⁊ dei ꝓis suis: ipsa ꝓpitas ait. Si q̄s sermonē meū seruabit. diligit me. ⁊ pat̃ me⁹ diligit eū. Si pr̄ de⁹ te diligit q̄d tibi boni deesse poterit: nihil. Quicq̄d em̄ petieris impetrabis. imo ipm dñm largitorez oim bonoꝝ sine fine cū sanct̃ angel̃ possidebis. nōne ille est sūme brūs quē de⁹ pat̃ diliget. ⁊ dñs nr̄ ihs xps filius ei⁹. Felix inq̄ nimis quē pat̃ ⁊ fili⁹ ⁊ spūsctūs diligit de⁹. o si me diligeret de⁹ meus. creator me⁹. redēptor meus. iam nihil ampli⁹ in h̄ mūdo q̄rerē. Mihi in hac vita sol⁹ sufficeret amor xpi. Amor xpi dulcis est ⁊ delectabil̃ ⁊ iocūdus. Saniratē egris. lumē cecis. mestis leticiā. pec cotoribⁿ ventā. mortuis vitaz. terrigenis celū. ꝓsortib⁹ iumentoꝝ cōsortia angeloꝝ largit̃ ⁊ tribuit. Insup ⁊ ipm dñm angelorum ⁊ creatorē cūctoꝝ. Qui me diligit ait dñs iesus. ⁊ pat̃ meus diliget eū ⁊ ad eum veniem⁹ ⁊ mansionē apd eū faciem⁹. Thes

Lang Monachorꝝ
deū in mādatis tūmatū

nit deus ad hoīem dū hō venit ad deum venit hō credēdo. obediēdo. intuēdo. capiendo. Deꝰ venit ad hoīem subueniēdo. illuminādo. implēdo. hꝫ em̄ ꝓcedit ex charitate xpi. hꝫ totū. ꝓuenit ex amore dei. Charitas te domū dñi facit ⁊ dñm domū tibi. Deus est charitas ⁊ q̄ manet in charitate in deo manet ⁊ deꝰ i eo. Felix artifex charitas q̄ ꝯditori suo talē domū potēs est fabricare. Domꝰ ista nō ꝯstat ex cemēto ⁊ latere: nec lapide: nec ligno: nec auro: nec argento: nec lapide p̄cioso. Omne aur̄ excedit. argentū supeminet vniuersum In eiꝰ cōpatōe lapides p̄cioſi vilescūt. nil est qd̄ valeat ꝯparī pulcritudini eiꝰ ⁊ speciositati. Del ꝯpatū dulcedini eiꝰ: sic est q̄si absinthium ꝯparatū dulcedini mellis. oīa q̄ sunt q̄ntumlibet pulcra. q̄ntūlibet speciosa. in eius ꝯpatōe nec reputari debēt. Domus ista est domꝰ eterna añ oīa secula. añ oīa tpa. oīa ꝯtinens vniuersa cōplectens. oīa creans. vniuersa viuificās. In hac domo ceci lumē. claudi gressum. cirui rectitudinē. infirmi sanitatē. mortui resurrectionem cūcti q̄ intrāt accipiūt nullꝰ miser in ea. In ea cūcti bti q̄ intrat in eaꝫ intrat in gaudiū dñi sui q̄ ipse est: ⁊ hꝫ hēbit se optīe eternalit i optimo q̄ est deꝰ bñdictꝰ in secula. O dilectissimi fratres nōne hec p̄cioſa domꝰ sup mel ⁊ fauū dulcescit i cordib vestris: nōne aia xpiana iesu xpi. spōsa dilecta: tuis gamentis aiab scētōr ⁊ spiritib angelicꝭ impas flendo ⁊ plorās rogādo dicēs. Filie hierlm nūciate dilecto q: i eius amore lāgueo. Paꝫ illū diligꝭ si pro eiꝰ amore quotidie non plorās ⁊ gemis. nā illius abñtia spōse diligēti solet fluuꝰ esse lachrymaꝫ. Cū illū q̄rit ⁊ nō inuenit: vocat ⁊ nō rñdet: nil nisi flere eā delectat. ⁊ vt ei magis flere libeat. oīne qd̄ triste est coāceruat. Scio ⁊ certus sum q̄ absterget deus oēm lachrymā ab oculis eius cū venerit dies nuptiaꝫ xpi: ecce tpe illo quo fuerint ꝯgines introducte in thalamū regis eterni. Sed quomō ab oculis tuis absterget lachrymas si p eius amore nō gemis ⁊ plorās. Credo q̄ paruꝫ illum diligis. si pro eius amore nō suspiras ⁊ plangis Si fic es monachus nō es. sed dicis mihi ego non possum flere. Ad quem ego. Ideo nō plorās: quia christū pfecte non amas. lachryme ergo testes amoris sunt. Si non plorās p amore patrie. plange tamē p timore gehenne. Sed dicis nec hoc possuꝫ. Cui ego Si hoc nō potes. nec times mortem: nec amas vitam. ⁊ si timeres: aut parum: aut ex toto nihil. Tu autē cui seruat hereditas in eterna vita deum time ⁊ eiꝰ mandata custodi: qui non diligit me ait dñs iesus filius dei sermones meos nō seruat. Nos illum p viribꝫ diligamus ⁊ illiꝰ precepta seruemus. quia inde magna seq̄tur merces: qd̄ ꝯ sequit: ⁊ sermonem quē audistis non est meus. sic est intelligendū sic est exponendū. Sermo quē audistꝭ non est meus. ⁊ est ibi quedam figura que dicit antithesis. quando casus ponit pro casu. rogo te ne te moueat. ne te cōturbet qui totam spem tuam ponis in dñm iesuꝫ xpm. ⁊ ex toto corde diligis illū. credēs illū esse verꝫ deuꝫ cū pre ⁊ spūsancto illō qd̄ dicit. Sermonem quē audistis nō est meus. sed patris: quia ego nō sum a me. sed a patre. Sum deus de deo. lumen de lumine. filiꝰ de patre. Unus cum illo in essentia. i maiestate. in diuinitate. in ꝯtute. in potentia in creatione. nō posterior eo vel prior. non maior nec minor: sed oino illi equat. Aliꝰ sum in ꝯsona. nō alius in natura. nā alia est persona patris. alia filij. alia spūssancti Verba q̄ ego loquor vobis patrꝭ mei sūt: quia ipse me misit: ⁊ ego sum ab ipo. ⁊ verba mea sunt ab ipo Vel alit. Sermo quē audistis nō est meus. i. nō est assumpti hominis: sed dei assumentis. nō est hominis filij. sed est filij dei. nō est meus ꝯm q̄ natꝰ sum de ꝯgine. ſz est meus scōm q̄ suꝫ genitus a deo patre. Nō est meus in eo q̄ sum filius ꝯginis. sed est meus in eo q̄ sum filius dei patris. Supius dixit. q̄ nō diligit me sermones meos nō seruat. hic aūt dicit Sermonē quē audistis nō est meus. Superius dixit sermones meos. Nūc autē dicit. Sermonē quē audistꝭ nō est meꝰ. Ualde ꝯria sunt est ⁊ nō est. sunt ⁊ nō sunt. est meus ⁊ nō est meꝰ. sunt mei ⁊ nō sūt mei. Et tamen sicut ꝯitas loquit: ita est. Sūt sui: inquantū creator non inquantū creatura. Inquantū deus non inquantū hō. Sunt sui. q: oīa p ipm facta sunt. ⁊ sine

Sermonē q̄ē vos

ipso factū est nihil. Nō fūt sui. sed prīs. qa factus est obediens vsqꝫ ad mortē: mortē aūt crucis. vel forte hoc dicit: vt discipuli eius q̄ mundū in illo pfecte credebant firmius sua p̄cepta tenerēt ⁊ obnixius obseruarent. Dum scirent illa p̄cepta esse dei patris factoris ⁊ creatoris cunctoꝝ. Da ioris sublimitatis. maioris excellentie et dignitatis semp videt pat esse ēqꝫ filius. h̄ eīm dico in humanitate: nō in diuinitate. qr in diuinitate filiꝰ patri est ēqlis. non eo posterior: non eo minor equalis est p̄ī fm diuinitatem. minor patre fm humanitatem. vt ergo illius ꝓba charius tenerent audita discipuli sui: ⁊ eoꝝ sequaces dixit illa esse sui patris. Ac si diceret. Ea q̄ p̄cipio vobis irrefragabilit debent obseruari nec in totū nec in ptem ratio vlla pmittit cōuellī: qr nō sunt mea sz patris mei. nam ego a patre sum filius. vñ ꝓba mea ⁊ opa nō sunt mea. sed patris. Pater in me manens facit opa sua. q̄ me dat vobis p̄cepta. vocest de terra terrenus trabea mortalitatis indutus in hac valle lachrymarum a gaudijs paditi expulsus deū loquēte merebat audire in hoc erūnoso exilio cuius p̄cepta cōtempsit adhuc positus in paditso. ⁊ que via sibi remansisset redeūti ad patriā: nec miseriā excogitare valebat. Sed illiꝰ misertus dñs suiꝰ querere venit errantem. cōsolari dolentē. sanare ēfirmū. releuare deiectū. patriaz restituere exulī: et mortuo vitam sine fine mansurā. Unde venit ꝓbum ad carnē. deus ad hominem ⁊ ꝓbum factū est caro: ⁊ deus factus ē hō ⁊ ꝓbum q̄ carnem ⁊ deus q̄ hominem ore ad os loquit ad ip̄m hominē. ⁊ scōm hominē dat hoī vite p̄ceptū: vt homo hoī obediat. ⁊ q̄ ip̄m hoiem deū ad ip̄m deuz hoiem redeat a quo. s. deo miser q̄ inobedientiam recesserat. Unde deus hō apō homines manēs mortalis. mortalib dat vite mandatū. vt imortales q̄ ip̄m iam facti: cum illo īmortali eternalit viuere possint beati. ⁊ hic notande sunt due dñi mānsiones. vna in via alia in patria. vna tēporalis. qñ nobiscuz mansit in carne. alia eterna in qua manebimus cum illo ī aia glorificati ⁊ corpore. De prima dicit ī consequentib. Hec locutus sum vobis apō vos manens. s. pñtia corpali. Sed venit et tempus vt a vobis subtraham presentiam carnis ⁊ sic āmodo q̄ spiritū locuturꝰ sum vobis. vnde recte sequit. Paraclytꝰ aūt spūssanctus quē mittit pat ī noie meo ipse vos docebit oia: ⁊ suggeret omnia que cunqꝫ dixero vobis. Docebit inqt dñs iesus qō vbi dixero non q̄ filiꝰ dicat. ⁊ aliō spūs doceat. qr christus dicit ⁊ docet ipsa trinitas dicit ⁊ docet. sed quia trinitas est oportet singulas insinuari p̄sonas q̄ nos distincte audire ⁊ inseparabiliter intelligere noscamus. Cū ergo dicimꝰ pater ⁊ filius ⁊ spūssanctus: nō eos simul dicimꝰ cū nō possint esse nō simul. Qō ꝓo dicit. Paraclytus quē mittet pater ⁊c. sic est intelligēdum. Ego corpōli pñtia vos desero. sz nō vos pñtia spūs derelinquo. Corpꝰ qō de tra suscepi ad celestia subleuo. ⁊ q̄ spiritū meum vsqꝫ ad consumationē seculi vobiscum manebo. Pat me misit vt apparerez in carne visibilis. sed venit hora et tēpus vt soluā debita mortis: ⁊ resurgens a mortuis sim ascensurus ad dexterā patrīs: nec āmodo in carne mortaliter inūdus me videbit. Paraclytus aūt spūs quē mittet pt̄ in nomie meo abundantia sue dulcedinis vos consolabit de absentia mee carnis. et erit vester magister: non foris ꝓba perstrepens. sed intus in corde docens suggeret vobis omnia. ⁊ vos docebit omnia q̄cunqꝫ q̄ illū dixero vobis. i. inspirauero vob ipe erit doctor vester ⁊ consolatio vestra. Nō poterit dolere de absentia carnis mee dū ipse spūs manet in cordib vestris. Veniat obsecro dñe iesu ille spiritꝰ tuꝰ deꝰ ⁊ dominus meus veniat in cor meū. ⁊ sic inebriet illud tuo amore vt nullū aliū p̄ter te querā amorem. nullā aliā p̄ter te amem pulcritudinē. nullam p̄ter valeam te gustare dulcedinem: qui es fauus mellis deꝰ ⁊ homo. mel de deo patre. fauus de virgine matre. Mel in sinu patris. fauus factꝰ in cruce. Mel. impassibilis regnans cum patre. fauus in sepulchro Mel cum patre ⁊ spiritusancto regnans in celo ⁊ in omni loco benedictus per cuncta secula seculoꝝ. Amen.

duc sunt mansiones dñi

Homelia.x.Sermo.x.

VErba dñi iesu q illuz ex toto corde diligere nouit qꝫ sint dulcia sapit: nec illi tã claudere valebit aditũ q ĩ armario pectoris sui xpm dñm vite pennis amplexib⁹ strigit: h̄ tot⁹ paradisi pulcritudinis ꝓtinet iocunditatẽ ⁊ gaudiũ. illa sl pascua vite. refectio aĩe. dulcedis porcia. dilectoꝫ xpi letificãtia corda. charioza diligentib⁹ xpm sup auꝫ ⁊ lapidẽ preciosum multũ ⁊ dulcioza sup mel ⁊ fauũ. Negligẽtib⁹ ⁊ male viuẽtib⁹ tãqꝫ vilia amara odiosa nõ modicũ fastidiosa p oẽz modũ. Illi penã eternam. diligẽtib⁹ xpm p̄pauit ꝓpetuã gl̃iaz Illi supplicũ. istꝭ p̄miũ in vita bẽã. Illis morte. istis vitã. illis infernũ: istis societatem angelorꝫ. Quicũqꝫ sl illi lugeãt. dolent aure cordis aptant ꝓbũ dei suscipiãt: ⁊ qd̄ precipit faciãt. In illo sunt thesauri sapie ⁊ scie: diuitie ⁊ gl̃ie mlte. Igit audiant me pctore christi quos audire delectat ꝓba ciusdẽ xpi. Sz rogo vt se preparet ad lachrymas fundendũ q ꝓbis xpi tã p̄parat auditũ. Quõ potest tã lachrymas continere nisi nouerit tã xpm iturꝫ ad patrem discipulis suis toto charitatis amplexu pacem dedisse. Ait dñs discipul suis.

Pacẽ relinquo vob. pacẽ meã do vob: nõ quõ mundus dat ego do vobis. Dñs em iesus vbi venit tẽpus quo p morte suã disposuerat humanũ genus saluare ⁊ animam suã dare redẽptionẽ p multꝭ: relinq̃re mundũ ⁊ ascendere ad dexterã p̄tis discipulos suos quos corpali p̄nntia deserebat toto charitatis affectu intra sinũ amoris nõ mediocrit ꝓtinebat. inde velut recedens ab eis. ⁊ q̃si deserẽs illos modis q̃b⁹ potãt de abn̄tia sua eos cõsolari studebat Sz qꝫ tomagis eos cõsolari volebat. tãto magis illos amarissimo meroze replebat. Tũc velut vltimũ vale faciẽs illi: eos amplectens in eorꝫ oscula forsitan ruit. Sed q̃ntus ibi fuerat fluui⁹ lachrymarꝫ: q̃s estimare valebit. Cui⁹ cor etiã si saxeum esset tãta redũdãtia charitatis lachrymarꝫ fõtem totũ nõ resoluisset. Distri lachrymarum tũc erãt amor ⁊ dolor. O q̃nt⁹ amor o q̃ntus dolor. Et q̃ multus amor. ideo multus dolor. nam cũ magno dolore relinquebant quẽ cũ magno amore possidebãt. O quãtus erat ibi amor. nihil aliud volebant. nihil aliud querebant. nihil aliud desiderabãt nisi eẽ cũ dño illius pfrui visione iocundari eius dulcissima locutione satiari eius mellifluã cõuersatione. Cũ hec oia cogitabãt ⁊ o qꝫ cito his oib⁹ eẽnt carituri ad memoriã reuocabãt. tũc p fluuios lachrymarꝫ emanabãt dolores amarissimi cordiũ. Quãta erat ibi amor⁹ suauitas ⁊ q̃nta suauitatis charitas. duz discipulorꝫ labꝗs imprimerent labia redemptoris. Tũc i vitare illi dicere poterãt mel ⁊ lac sub lingua tua ⁊ fau⁹ distillãs sũt labia tua odor tu⁹ oẽm balsami odorẽ excedit ⁊ q̃cq̃d in odorib⁹ ꝓtinet: ⁊ ꝓ sic erat. O q̃nta erat ibi odoris fragrãtia vbi erat tãta amoris abundãtia. ⁊ q̃nta erat ibi tristicia de tãti odoris ⁊ dulcedinis futura absentia. Quib⁹ singultib⁹ existimabo discipulorꝫ corda fuisse vexata dum audirẽt Pacẽ meã do vobis: pacẽ relinquo vobis Ibi meror erat ⁊ luctus oẽs erãt vna voce plãgentes. Pacẽ inq̃t dñs iesus discipulis suis meã do vobis: pacẽ relinq̃ vob nõ quõ mundus dat ego do vobis. Ego iturus ad patrẽ. pacẽ relinquo vob. ⁊ vos pducturus ad patrẽ pacẽ meã do vobis. Hoc est qd̄ ꝓpheta dicit. Pacẽ sup pacem Et alibi. dñe dabis pacẽ nobis. pacem q̃ in te speraui⁹. Pax est in h̄ seculo in qua manẽtes hostẽ vincimus inuicẽ diligim⁹ ⁊ de occultis inuicẽ non iudicamus. Pax erit in futuro. cũ sine hoste regnabim⁹ vbi alter ab altero nõ potest dissentire. vbi oia erũt nuda ⁊ apta laus vnicuiq̃ a deo. In illo aũt est vtraqꝫ pax. Ipe est pax nr̄a. q̃ nos pacificauit deo p sanguinẽ suũ. Erit pax nostra in futuro cũ tradiderit regnuz deo ⁊ patri ⁊ erit de⁹ oĩnia in oib⁹ qñ non erit luctatio cum carne et sanguine. immo palma ⁊ corona decertaro agone. cũ videbimus eum sicuti est. Sz forte admirabit nr̄ auditor: cũ in hoc libello seruuli christi ipm inuenerint xpm pacẽ dedisse discipul suis. Ad quẽ amator christi. Quid miraris. qd̄ turbaris. h̄ nõ est magnũ qd̄ audis Quid putas esse abiectius an flexis genibus discipulorum pedes lauisse. an eos in pacꝭ osculo suscepisse. Illis nõ horruit pacis osculum dare p quib⁹ nõ timuit pari-

bulum crucis subire. Sz forte dicit. Ego in apostolo lego q̃ christus discipulis suis dixerit. pacem relinquo vobis. pacẽ meaz do vobis. sed non lego q̃ sua sanctissima labia discipulorꝫ impserit labys. cui ego si ore fitatis constat esse ꝓlatum. cur ꝓstare nõ debet esse cõpletum. Nõ est piculosum sic credere. nõ est dãnabile sic sentire. Non est cõtra fidem. Sequit. Nõ quõ mũdus dat ego do vobis. Qualẽ pacem dat mũdus iste. Pacẽ falsam. pacem fictã. pacem sophisticã. pacem paliaticã. Pax est vinculum amoris z indissolubilis compago charitatis. sed q̃d amat mũdus: prorsus vndicꝫ nihil. Nihil amat nihil diligit: cũcta odit. cuncta ꝓmit z occidit. Ab egressu ꝓprie matris vteri vsqꝫ ad ingressuz ventris. q̃d habet homo miser a mũdo. famẽ sitim. nuditatem. frigus cruciatũ. corpus ꝓturbans. scabiem cutis. dolorem capitis ciragram in manib. podagrã in pedibus morbũ in epate. morbuz in tecore. vndicꝫ miseria intus z extra. Foris illũ interficit gladius z domi mors. Ad vltimũ mors seua cunctos ꝓsternit z deicit. Ecce q̃lis ẽ amor mũdi. q̃lis est dilectio mũdi. Et tñ miseri homes mundi fallaciã nõ attendentes odientẽ diligũt z seuo eiꝰ gladio spõte colla submittũt. isti miseri sunt sine ꝓsilio. sz vtinã sapent z intelligerẽt z his q̃ vẽtura sunt in nouissimis tpib. puderẽt Profecto mundũ odirent z nõ diligerẽt. Dicit etiã alit mũdus. s. rex transeuntiũ amatores. Sed q̃lis sit pax z ꝓcordia. inter illos sapiens q̃sqꝫ aduertere facile põt: igit spreta huiꝰ mũdi pace z ꝓcordia adhuc ad pacem dñi nr̃i iesu xp̃i redeamꝰ. quã eiꝰ dilectionez esse z credere: q̃ dilexit nos z lauit nos a peccis nr̃is in sanguine suo. videtur nõ esse absurdũ. Hec est illa dilectio. qua deꝰ mundũ sic dilexit: vt se mũdo homiez daret: vt omis q̃ credit in illũ nõ peat sz habeat vitã eternã. Hãc pacẽ. s. charitatẽ ilt relicꝫt: cũ aiam suã ꝓ illoꝝ salute dedit. h ẽ corpus illud sanctissimũ qõ de intemerata ꝓgine sumpsit: z vitã horrendo ĩ climate crucis posuit confusione ꝓtempta. hanc pacem nobis relicꝫt. sicut brũs petrus apostolus asserit dicens. xp̃s passus est ꝓ nob vobis relinquens exemplũ: vt sequamur vestigia eius. Et ad hãc charitatem alibi nos hortat vbi ait. christo in carne passo z vos eadem cogitatione armamini. hãc pacem nobis moriendo relicꝫt. Aliã pacẽ nobis resurgẽdo donauit. Prima nos liberat a peccato. Secunda nos reconciliat dño. Prima nobis peccata dimittit. Secunda nos ad gaudia paradisi ꝓducit. Primam nobis dedit moriturꝰ in cruce. Secundã nobis dabit in eternitate regnans cum patre. Prima fuit in luctu et dolore. Secunda erit in gaudio z exultatõe. Prima lachrymosa. secũda gliosa. Prima est in miseria. secũda erit in glia. In ꝓma sumus flentes ꝓ christo. In secũda erimus gaudentes cũ christo. Vnde non imerito plorant discipuli ꝓ magistro. serui ꝓ dño. Ab illis quodãmodo ꝓ mortem recessuro Nec mirꝫ. videbant vnde dolere poterant sed nõ credebãt: vñ gaudere debebãt. Lugebant qz christũ moriturꝫ sciebãt. sed illũ resurrecturꝫ z ad celos ascensurꝫ adhuc nõ ꝓfecte credebãt. Poterat vnusq̃sqꝫ illorũ veraciter dicere. Si tñ pre dolore loq̃ valebant. Idcirco ego plozo z oculus meus deducit aquã: qz me deserit cõsolator meꝰ cõsolatus aiam meã. Quos vt dñs amarissime flere ꝛ̃spexit credo q̃ lachrimas ꝛ̃m hoiem cõtinere nõ potuit. Sz modis q̃bvalui eos ꝓsolari nõ distulit dicẽs. Non turbet̃ cor vestꝫ qz vos ĩ pace relinq̃ necꝫ formidet. si lupꝰ inuadat pastoris abn̄tia qz sicut hõ vado: sz sicut suz deꝰ pn̄s. non turbetur cor vr̃m necꝫ formidet de morte mea. qz post tres dies resurgã z veniaz ad vos z videbitz me vitã ĩ quẽ q̃cũqꝫ credi derit mortz impio subiacere nõ potit Ua doz itꝫ veniã ad vos z accipiã vos ad meip̃m: vt vbi sũ ego z vos sitz. Nõ debetis turbari. nõ debetz cõtristari de ascensu meo. vñ mihi tãtꝰ ꝓuenit honor z glia tãta. portꝰ inde gaudere debetz. Nõ me diligitis. si diligeretis me gauderetz vtiqꝫ qz vado ad patrẽ: qz pat maior me est Iã imperate lachrymis qz de meo absessu gaudere debetis. Nolite fletib. indulgere: qz ad patrẽ vado: nec vos relinquo. Ad patrem vado ꝛ̃m carnem: nec vos relinquo scõm diuinitatem. Ad patrem vadit homo assumptus z vobiscũ remanebit ꝑis dexte

nam assumens filius. Corpus qd de ꝑgi-
nea terra suscepi sup̃ choros angelorꝫ ex al
to. vt filiꝰ hois ibi sedeat in dextra patris
⁊ hēat p gratiā. quicqd ipse deus hz p na-
turam. Ad patrē vado: vt genꝰ hūanū dia
bolica frau de decepti aculeo antiq serpē-
tis occisum in hac valle lachrymarꝫ sepul
tum in celo collocē ⁊ ad gregem angelorū
reportem centesimā ouē pditā p longum
tp̃s errantē. Et ideo rogo ne turbek cor ve
strum de morte mea. qz sic fieri oportet.

Expedit vt vnꝰ hō moriat p ꝓplo ⁊ nō
tota gens pereat. Tm̃ tribꝰ diebꝰ ⁊ tribus
noctibꝰ ero i corde terre. postea die tertia re
surgam pempto p̃ncipe mūdi. ⁊ videbitis
me ⁊ gaudebit cor vestꝫ. qdragesima die
ascendā in celū sessurus ad dexterā patris
⁊ illuc trahā vos ad meip̃m. mecū felicit
regnaturos. ⁊ ideo rogo gaudete. O bone
iesu. dñe deꝰ vita mea. tota spes mea. om̃e
desiderū nostꝫ. qd nobis ais. Quid no-
bis p te gementibꝰ ⁊ lugentibꝰ dicis. Scis
em̃ vita q nunq̃ morieris q tu es totum
desiderū nr̃m. ideo gemimꝰ ⁊ dolemꝰ val
de. qz te sicut es videre nō possumꝰ. Val-
de em̃. O dñe iesu. vnica spes nostre salutis
Turbak cor nr̃m: qz adhuc nō meruimus
videre te dñm nostꝫ. Gemimꝰ et dolemꝰ
⁊ multū turbak cor nostꝫ. sz adhuc a dño
nr̃o nō meruimꝰ audire: nō turbek cor ve-
strum. O felices apli. o bti discipuli dñi.
Vos em̃ meruistis illū in carne videre p̃-
sentem. docentē in ꝓbis. potentē in factis
infirmos curantē. mortuos suscitantē. Cū
illo ambulare. cū illo sedere. vna cū illo su-
mere cibū. illū a mortuis resurgentē. ad ce
los ascendentē. nūc videtis illū i sinu p̃ris
sui fulgentē. Quid em̃ felicꝰ: qui due bea-
tius. q̃ pfrui visiōe dei. q̃ dilecta illa tua
visio dñe deꝰ. hanc aīa mei pectoris cōcu
piscit. ⁊ qz eam adhuc nō habet q̃dam mō
languet ⁊ deficit. sed spero in dño iesu xpo
q in carne mea videbo deū saluatorē meū
Reposita est hec spes mea in mente mea.
Ego interim gaudens gaudebo. ⁊ semper
aīa mea exultabit de iesu saluatore meo:
qui resurgens a mortuis ascēdit ad celos:
⁊ sedet btūs ad dexterā patris. Qui ascen
surus ad patrem dolentibꝰ discipulis dixit.
Si diligeretis me gauderetis vtiq̃. quia
vado ad patrem: quia pater maior me est
Sequit. Et nunc dixi vobis priusq̃ fiat
vt cum factū fuerit credatis. Jam nūc di-
co vobis. vado ad patrem priusq̃ fiat vt
postq̃ ascendero pfecte credatis. quia ego
sum filius dei. Vt credatis inqt. Creda-
tis. nō qd factū vidistis. qz hec nō est laus
vel meritū fidei. imo nō est fides de eo qd
videt. Sz credatis me filiū dei. nō noua
fide q̃ ⁊ prius credistis: sed aucta ⁊ referta
mō cū hec diceret erat fides illorꝫ parua: ⁊
cum moreret fuit nulla. Sequit. Jam nō
multa loquar vobiscum. Venit em̃ prin-
ceps huius mūdi ⁊ in me non habet q̃q̃
imminet tp̃s ⁊ hora vt soluā debitū mortis
⁊ in hac mortali carne iam nō multa loqr
vobiscū. Venit diabolus nō p̃nceps crea
turarꝫ sed peccatorꝫ. nō lucis. sz tenebrarū.
nō vite sed mortis. nō gaudij sz merorīs. ⁊
in me non habet q̃q̃. i. nihil est in me qd
ad eū pineat. ipse peccatū nō fecit nec vn
q̃ voluit. nec peccare vnq̃ potuit. Nolu-
it habere deꝰ qd pderet. Pauꝑ venit nec
inuenit dyabolus qd auferret. Venit em̃
princeps supbie. p̃nceps inuidie. p̃nceps
liuoris ⁊ dolositatis. princeps rancoris ⁊
cuiuslibet male voluntatis. Ad principē
humilitatis patrē ⁊ benignitatis. principē
vite ⁊ resurrectōis. p̃ncipem glie ⁊ btitudi
nis sempiterne. Ad eū venit vt videret si
in eo macula peti aliquā inueniret. viderat
eum trabea nr̃e mortalitatis indutū. morti
vicinū ⁊ in eo se credidit aliqd inuenire qd
ei i morte posset obijcere. Sz miser ille de
ceptus est qz in eo nihil inuenit propriuz
sed p ip̃m ius qd habebat in alys amisit.
antiquū. p oia sit iesus bñdictꝰ q̃ in diebꝰ
carnis sue preces ⁊ obsecrationes obtulit
ad eū q̃ poterat illū saluare a morte cū la-
chrymis ⁊ clamore valido offerēs. ⁊ exau-
ditus est p sua reuerentia. q̃ etiā cum esset
filius dei didicit tamen ex his qui passus
est obedientiā ⁊ consummatus factꝰ est oibꝰ
obtemperātibꝰ sibi causa salutis eterne. In
quo auctor mortis peccatū nullū inuenit
sicut ipsa veritas dixit. venit em̃ princeps
mundi huius ⁊ in me nō habet q̃q̃. Sz
forte posset dicere aliquis. Cur ergo more
ris si peccatū nō habes cū mors ex pecca-
to tm̃ sit cōsecuta. ideo facit hic antipofo-

ram. ⁊ respōdet huic tacite questioni ⁊ dicit. vt cognoscat mūdus qꝛ diligo patrem ⁊ hoc mandatū dedit mihi pat̄ vt facerē. ac si diceret verꝝ est q̄ adhuc moꝛs nō eēt si peccatū nō fuisset. ⁊ ideo veni moꝛiturus in mundū vt morte mea delerem peccatū hec est enī voluntas patr̄ mei: vt p̄ salute generꝭ humani sumā suppliciū crucis Vt ergo mūdus cognoscat q̄ diligo p̄rem qd̄ mihi mandatū dedit facio illud. hoc est q̄ bt̄us apl̄us dixit. Factꝰ est obediens patri vsq̄ ad moꝛtē. moꝛtē aūt crucis. Seqūtur. Surgite eamus hinc. Adhuc erat in loco vbi discubuerat cū discipulis suis. Unde discumbentib̄ dixit. Surgite eamꝰ hinc ad locū in quo tradēdus suꝫ i moꝛte. Nō est amplꝰ hic vlteriꝰ iam sedendū. p̄teriit tēpus requietionis: ⁊ ecce tēpus festiat passionis. Surgite ⁊ venite post me. He enī p̄cedentē ad passionē seqū debetis: qꝛ ego sū vitis ⁊ vos palmites. Ego sum caput vestrum eiusdē nature vobiscū. ⁊ capite languēte cetera mēbꝛa infici debēt. Secōm q̄ sum homo sum caput eccl̄ie. ⁊ iō vobiscū eiusdē nature. Ego sum vitis ꝓa: non illa q̄ ꝓsa est in amaritudinē quā expectabant vt faceret vuas ⁊ fecit agrestes lubruscas Ego sum odoꝛifera vitis pulcritudinis mire. floribꝫ fecunda dans boꝛꝝ dulcissimum cunctis palmitib̄ meis manentib̄ in me. Ego sum vitis tale generans vinū qd̄ lerificat coꝛ homīs. Ego sum vitis p̄ pꝛium sanguinē libans deo p̄ri pro salute populi mei. Ego sum vitis floꝛēs. ego suꝫ vitis fronděs. vitis fructificans nō egens adminiculo vlmi. nec vllius auxilio ligni Ego sum vitis nō culta ab homie sꝫ a deo patre. nō tm̄ exterius p culturā. sed etiā interius p grām: nō tantū extra opando. sed etiā interius incrementū dando. Christꝰ est vitis in quo est totus humoꝛ. i. omnis plenitudo spūssancti coꝛpaliter. Palmites eiꝰ sunt apl̄i ⁊ omnes q̄ei fide adherent Hāc vitē. i. xp̄i humanā naturā deus pat̄ mandauit faciendo imunē a peccatꝭ. ⁊ dādo ꝓtutes. sic facit ⁊ palmitib̄. licet nō oīno sicut ⁊ xp̄o. Unde sequit̄. oēm palmitem in me nō ferentem fructū tollet eū: ⁊ omnē qui fert fructum purgabit eum: vt fructuꝫ plus afferat. omnes enī qui xp̄o adherent fidesunt palmites manētes in christo salutifera vite. Sed alij faciunt fructū. alij in sterilitate p̄sistunt. alij floꝛent ⁊ germināt. ⁊ boꝛrum p̄ducunt dulcedinis. alij se p latitudinez foliorum expandūt pulcritudinem cupientes habere tantū viriditatis. omnes qui in sterilitate p̄sistunt. ⁊ qui p latitudinem sine fructu se foliorum expandunt tempe putationis. si deus pater illos sine fructu inuenerit abscidet a vite ⁊ in ignem mittet ⁊ ardent. Sed forsitan tuū animū pulsat quomō qui fide christo adhereēt abscidi ab ipso cōtingat. cū omnis qui adheret christo vnus spiritꝰ sit cum illo. Unde vt hoc tibi luce clariꝰ constet te scire oporꝛet q̄ fides distinguit̄ p diuersas ꝓprietates. Dicit̄ fides moꝛtua. fides ficta. fides puersa. fides recta. omnes enī homies in eo q̄ christiani vocant̄ xp̄o adherere dicūtur In eo q̄ christiani sunt fidem xp̄i habere credunt̄. Sed quoꝛundā mandata. quoꝛundam ficta. quoꝛundā puersa. quoꝛundam catholica. In prima supbi ⁊ luxurioſi. pecunie cupidi. fures. latrones ⁊ alij huiusmodi. In secā a sē nō obediētes patrib̄ spūalib̄. ingti de donis celestib̄: q̄ sē sine affectōe fratna. sine pace charitatis. fratrū criminatoꝛes. ire incōtinētes. voluptatum amatoꝛes magꝭ q̄ dei. hūtes spēꝫ pietatꝭ: ꝓtutē eiꝰ abnegātes. In tertia sē hereticī. ō deū elati: de suis eroꝛib̄ supbi. in deuꝫ blasphemi. p oīa alijs deteriores ⁊ scelestioꝛes. oēs isti ꝓculcāt dōm ihm xp̄m: ⁊ sanguinē tā dulcissime vitꝭ ducūt pollutum. In fide catholica sūt mites. patiētes. mā sueti. hūiles. ꝓgines. casti. cōtinētes. dilectoꝛes dei ⁊ p̄rimi ad omne opꝰ bonū pati expectātes redēptionē filioꝝ dei. In hoꝛū nūero nos dōs cōputare dignet̄. Valde enī dilectissimi timere debemꝰ hq̄d dōs iesus dicit. Oēm palmitē i me nō ferentem fructū: tollet eū. Non ꝓfidamꝰ q̄ frēs km̄ i tm̄ i latitudinē foliorum. i expāsione ramoꝝ i viriditate frōdiū: qꝛ nisi i vinea dōi fecerimꝰ fructū excidemur et i ignē mittemur. An ignoratꝭ amātissimi mei q̄ esuriēs dōs vidit secꝰ viā ficulneā magnā latā ⁊ spaciosaꝫ hūtē folia ⁊ frōdes. q̄ i ea nō iueniēs fructū maledixit ei ⁊ arefectā ē. sic ēois ypocrita. qꝛ spēm sctitatꝭ hꝫ ⁊ ꝓtutū sctitatis

nō habet. Qui paliat sanctitatez in veste quā nō habz in mente. Nō in alba cucilla z in alta tonsura. nō in ampla cozona: sed in conscia pura z mēris mūditia abiectio ꝓprie voluntatis inflāmatio charitatis ī xpo pfectū monachū facit. Adhereamus fratres xpe vitā iesu vt nro sanatozi cū po corde in plenitudine fidei aspsi cozda z abluti ab oi inq̄namento carnis z spūs z teneamus spei z fidei nre cōfessionē indeclinabilem. Nec sit qd nos separe iam valeat a charitate dñi iesu. Et sic erim⁹ de viribus engaddi. de qb⁹ nō liquoz vini. sed liquoz balsami fluit cōsilis botro cipri. de q̄ sponsa in cantico amoris cōgaudens de surrectione christi prumpēs in vocē iocūditat; z leticie dixit. Botrus cipri dilect⁹ meus mihi ī vineis engaddi qd sonat fons edi: fons edi dicit penitētia vel baptism⁹ ī quo dum aliq̄s intrat velut edus. innocentiaz debet acq̄rere vt agnus. engaddi pōt accipi monasterū regulare ad qd dū aliquis edus aduenerit z ibi exuerit pellē edi: naz iam ex omī pte mūdat⁹ nō edus. sed erit si pseuerauerit agnus. hūc talē deus pat pugnabit vt fructū pl⁹ afferat coz ei⁹ mūdando z eius spm̄ ꝓpitatis z charitatis roze infundendo. O ēm palmitē vere viti adherentem z facientez fructū deus pat purgabit siue putabit eū vt fructū pl⁹ afferat. Ritum z ꝓsuetudinē vinecule de⁹ tenet in colendo vineā suā. vinea dñi vniuersalis ecclesia est xpi vxor z spōsa: de q̄ deus pater ad filiū: vxor tua sicut vitis abundās. ī lateribus dom⁹ tue. Vitis ēm quā vineta diligit facientē: fructū opportunū in tpe suo cū tps putatōis aduenerit ī ea nihil siccitat; vel ariditatis relinq̄t. tunc circa illā fodit vsq̄z ad inferiorē ei⁹ radicē terrā acuto ligone pfodit: z si radicēs aliq̄s etiā emiserit cultello putatōis abscindit. z q̄ntomagis hmōi vana z min⁹ vtilia: vit; mittit frugiferos z vberior ad fructificā dū assurgit. Sic quē de⁹ diligit flagellat z pcutit. flagellat ēm oēm filiuz quē recipit. Illoꝝ est ēm hic flagella pcipere qb⁹ dat de eternitate gaudere. sz q̄ de pcussione murmurat ad ipm q̄ sup ipm est nō appropinq̄t. imo hereditatē supne felicitatis amittit si flagellum deipatris patienē z cū amore non suscipit. Et si de flagello dñi murmurauerit. certus ēm sit quia murmurantiū penā incurrerit. vos ergo frēs dilectissimi nolite murmurare. Si vobis inesse contigerit disciplina dñi nri neqꝫ fatigemini duz ab eo arguimini. O mis ēm disciplina ī pnti qdē videt nō ē gaudij: sz merozis postea ārfructū pacatissimū exercitat; p eā reddz iusticie. Flagelluz dñi pinguedo carnalis voluptatis atterit z ꝓtutes aīe roborātur z lasciua caro restringit z aīa pennis ꝓtutum ad celestia subleuat. Caro qd supfluum habebat amittit z spūs ꝓtutes quas non habebat acq̄rit. sic ergo p flagella dñi ꝓtutes augent. vitia resecant. spernuntur terrena. amant celestia. nos eternitat; premia pstolantes. si nobis aliq̄ grauis infirmitas vel tentatio fortis vel etiā damnū tpalū rep virescerit. ex oīmib⁹ his vires sumere debem⁹ qz crescente pugna: gloziosiozem nō ambigemus manere victoziam. In hoc nāqꝫ ostēdim⁹ q̄nta ad deū cupiditate flagram⁹. si non solū ad eū p tranq̄lla z mollia: sed etiā p aspa z dura trāsimus. Ad eterna gaudia iam redire nō possum⁹ nisi p tpalia detrimenta. z ideo spe manētis leticie oia aduersa, psperitatē nō modicam debemus reputare. Peccata quippe nostra diuina seueritas neq̄qꝫ multa z remanere pmittit. sed ira sui iudicij inchoat a nra hic correctione: vt in reprobozꝫ damnatione conquiescat. interius ēm est medicus z peccatozꝫ in nobis contagia q̄ inesse medullitus cōprobat. secat. abscidit virus putredinis ferro tribulatōis: z h̄ est qd veritas ait. oēm palmitē ī me facientē fructū deus pat purgabit eū vt fructū pl⁹ afferat nam dū mens posita ī tentatōe cōsiderat: q̄a virtutis sue pristina soliditate repellit tūc sollicita trepidat: ne hoc qd dudū esse ceperat fundatus amittat. Tūc q̄liter resistere tentationi possit inq̄rit. z q̄liter eā debellare iā valeat elaborat Tūc arripit gladiū orōnis. fletū cōpunctōis z sic eā debilitat: z de ea gl'iose triūphat nō ipse. sz grā christi p ipm. z ita fit vt mens q̄ pigra et velut infecūda in pspitate tacebat fortior z vberior ad fructificandū assurgat. Vt q̄ dilectissimi deū patrē nri mereamur habere cultozem. Adheream⁹ xpe viti dño iesu

xpo saluatori nro nō fide mortua nec fide ficta nec fide puersa. Sz fide recta q̄ p dilectionem opat sine q̄ nullus sanari potest. Adheream⁹ ei qz bonū est ei adherere. et ī illo ponamus totā spem nrām. totū desiderū nostr cōfidētes ī illū q̄ suscitauit eū a mortuis: qz et suscitabit mortalia corpa nra z ꝯsedere nos faciet cū illo in dextera sua. Qd ipe nobis p eundē filiū suū dōm nrm pstare dignet q̄ viuat z regnat cū eodem pre in vnitate spūsancti deus p oia secula seculoz amen.

Homelia. xi. Sermo. xi.

CUm a discipulo veritatis scriptum nō ambigim⁹ esse q̄ parce seminat parce z meter. Vñ ī agro dñico tāq̄ agricole sum⁹ cōstituti, p viribz seminare debem⁹ vt cū messionis tpus aduenerit centuplū accipiam⁹ in fructuū pceptione quā nō expēdim⁹ in semine. Ha qd h dic ex charitate ppte dicit seminare. qz q̄ semē ad h spargit vt colligat. adhuc caret ad tēpus modicū. vt in tēpe messis gaudeat in aceruo. Itaq̄ licz paup z iops ex meo modico semīe cupienti dabo ex charitate. vt a dño meo iesu xpo merear recipe multiplicationē britudinis eterne Nō pce seminat q̄ pax hns pax largit. si anim⁹ prompt⁹ sit si pl⁹ hret large daret. q̄ affectū largēdi hz z si nihil hz qd largiri possit: nos q̄ illā pecuniā quā erogandā a dño accipim⁹ ad vsurā erogare sum⁹ pati cupientib⁹ eā Sz rogo ne aliqs vestr timeat de retributiōe vsure: qz hec vsura nō euacuat diuitem. sz bonis ditat z replet egenū z pauperē. Veniat ergo ad hāc pecuniā sitiens ad euangelium brī iohannis z hauriat cū gaudio de fontib⁹ saluatoris q̄ dixit discipul' suis vos iam mundi estis ppter sermonē quē locutus suz vobis. z est sensus. vos estz mūdi. sed tre estis mūdandi vt fructū plus afferatis. Mūdi estis nō ppter baptismū. sz ppter sermonē quē locutus sum vobis. O q̄ bon⁹ sermo q̄ lauat mentiuz sordes interioris z exterioris hois purificat actiones. vulnera sanat. cicatrices solidat. q̄ suscitat de terra iopem: z de stercore erigit pauperem. vt collocet eū cū principib⁹ celi cū possessorib⁹ paradisi. o q̄ pciosus sermo imo q̄ pciosius thesaur⁹ q̄ suū possessorem didicit ditare vt de ꝯsortib⁹ iumentoz eō sortem faciat angeloz. Felix sermo z omni acceptione dign⁹. Quis est iste tāte beatitudinis sermo. Audi si illū obseruare desideras: sed pcipio vt illū ad vsurā erogare nō differas. Est valde nobilis possessio q̄ erogata suscipit incrementū z auax dedignat possessorez. nisi erogēt cito minuit. largitate gaudet. tenacitate fugit. omino nō vult abscondi sub modio. sz sup cāde labrum poni vt oib⁹ eius pulchritudo appareat. Splēdor ei⁹ tanq̄ lāpades ignis atq̄ flāmax quā aque multe nō pnt extinguere. Si dederit hō totā substantiam domus sue p hac possessione. quasi nihil despiciet eam Hec inq̄ est charitas. qz ī quocunq̄ abūdauerit amor eternoz mox labētium rex possessio cūcta vilescit z sola charitas. s. christi cara dulcescit q̄ dicit. Mādatum nouū do vobis vt diligatz inuicē sicut dilexi vos. hic est fmo ille de q̄ dixit dñs. Vos mūdi estis ppter sermonē quez locutus sum vobis. i. ppter charitatē quā cōmendaui vobis. z qz mundi estis manete in me z ego in vobis. manete inq̄t dñs iesus discipulis suis in me z ego manebo in vobis. Iesus inquā dulcz iesus delectabilis oi virtute pditus. oi speciositate redimitus. Dulcis sup mel z fauuz speciosus forma sup filios hoim. cui⁹ dulcedine angeli inebriant. cui⁹ pulcritudinē sol z luna mirant. Iste talis ac tātus dixit discipul' suis z p eos cūctis fidelib⁹ suis. Manete ī me z ego manebo ī vobis. O q̄ magna sublimitas. o magne sublimitatis auctoritas hoiem hitare cū angelis terrā z pulverem eleuari in celis. hoiem tolli de stercore iumentoz z ꝯgregari cetib⁹ angeloz. imo creaturā manere in creatore. facturaz in factore: redemptū in redemptore. Seruū in dño pctōrem in iusto factū ex limo ī eo q̄ oia facit ex nihilo. transitorē in eterno misex in sūme brō imo in eo q̄ beat beata z cūcta sanctificat sancta q̄ est vitas z vita z gloria sempiterna. gaudiū mūdi. iocūditas celi: dulcedo paradisi z brā eternitas. z eterna felicitas. xps. s. dñs iesus: o mira z inexqsita bonitas. o inaudita z inestimabilis pietas. qs vnq̄ frēs mei q̄s dilectissimi mei a mātissimi. mei cōseruī. mei seruī

o fili ihesu xpi i mei poterit explicare sermone aut stilo exarare ⁊ graffio q̃nta pietate auctor pietatis recludet: q̃nta largitate bonitatis ipe auctor exuberet. Mihi credite fratres si oēs homines niterent ⁊ angeli. fontem tante pietatis nō possent haurire vob etiā vnā minimā guttā habito respectu ad ipaz abundātiā pietatis. Hec est inquā maxie imensitas pietatis ingēs eminentia bonitatis q̃ creator omn deus seipm exinaniuit formā serui suscepit in similitudine homīm factus ⁊ habitu inuentus vt hō manēs deo in homine. vt hō maneret i deo: vita mortem assumens: vt sibi mors assumeret vitam. Utinā huius abundātia pietatis sic fragraret quotidie in manib nris: vt in pitate dicere possemus cū sponsa in cāticis. Fasciculum mirre dilecti semp sup meū pectus portabo. o dulcis sarcina. o felix medicia. Hec sarcia frēs mei crux ipsa btā. s. passio xpi baiulū suū nō grauat sz leuat: nō deprimit sz extollit: nō quassat sed erigit ⁊ portat portantē vbi xps est in gl'ia pris. Hoc est inquā dulcissima medicina q̃ morbum oēm expellit vires atq̃ ꝓtutes nō habēti acquirit q̃ non solū sanat egrotos. sz etiaz vmificat mortuos. Mihi meus auditor credat. imo mihi credat crucis amator iā non ledet a morte secda si in hac vita vsus fuerit medicina. Hoc est illō lignū ꝓpheticum qd̄ est int iuncturas edificiorū. qz ipsa crux gl'iosa terrā conglutinat celo hominē cōsociat angelo ⁊ p crucē sic recōciliat deo vt ipse deo manere dignet in eo ⁊ ipse manere mereat in deo suo. o summū tripudiū o tripudiās gaudiū. iocūda leticia ⁊ iocūditas leta homiez manere i deo ⁊ deū i homine in redēpto redēptorē. ⁊ in redēptore redēptum. Ad hāc sūme iocūditatis leticiā ꝓpetuitatis letissime gl'iam ipe gl'ie auctor btitudinis dator. salus eterna. vita btā. felix eternitas. secura trāq̃llitas. totus dulcis. totus desiderabil' iuuat apl'os suos. istigat monachos suos. cūctū ꝓpl'm xpianū. oē collegiū sane eis blādiēs atq̃ demulcēs: cōsolās ⁊ ꝓfortās hortās et dicēs. mane i me ⁊ ego in vobis. ⁊ est sensus. Vos q̃ mūdi estis. q̃ loti estis q̃ sctificati estis p angularē lapidez p baptismi sacm. p ꝓtutū triclinīū. p dilectionis pconiū i me estis. Sz rogo vt i me manere debeatis si i me mānserit ⁊ ego i vobis. si i me mānseritis i isto breui tpe manebo vobiscū i eternitate. Qui manet in me p exhibitionē dilectōis ⁊ ego manebo in eo p pmiū eterne felicitatis. Ego diligētes me diligo ⁊ q̃ me dilexerint i hac vita meruerint p hāc vitā: ⁊ vbi sum ego ⁊ illi sint mecū. ⁊ q̃ me nō dilexerit ꝓculdubio nō inueniet me ad pmiū sz inueniet me ad supplicium. Vos aūt discipli mei i mea dilectōe manete. nō vos terreat mee hūanitatis passio. crucis suspēsio. tormēta carnificū. crucis suppliciū. nec mee ꝓpositō carnis. nec mausoleū mee mortalitatis. In vob fides inuicta p maneat. spes ipa nō langueat. de me igne i vob charitas flāmet. Manete i me p fidē spem ⁊ charitatē ⁊ ego manebo i vobis p fructū fidei: spei ⁊ charitatis. Et si in me nō mānserit: nec ego manebo in vobis Audistis kmī q̃d ipsa ꝓitas ꝓt q̃ mētiri nō pt. q̃ nūq̃ fallit nec fallere nouit. Ait em. Si q̃s i me nō mānserit mittet foras. ⁊ tormentorū ministri eū mittēt in ignē ⁊ ardet. Vñ rogo dilectissimi frēs vt vnusq̃sq̃ vestrū intret i cubiculū suū. scopat ꝓsciaz suam se q̃rat in angulis cordis. circūeat latebras mētis si se i xpo manere inuenerit. gaudeat. si eū a xpo abesse ꝓtigerit gemat ⁊ doleat ploret ⁊ plāgat. timeat ⁊ phorrescat: ne sequestret a cōsorio sctōrū. ⁊ mittat sp arsur i ignē eternū. Manete i me. heu dilectissimi frēs q̃nti miseri. q̃nti īfelices qui ad ihm veniūt. sz letiferi veneno serpentis percussi. diabolica fraude decepti. cecitate mētis obducti. malicia depuati. abnegēt ꝓtuberniū xpi amicitiā redēptoris abdicāt ꝓpt amorē mūdi. ⁊ ceruices q̃s deo hūiliare solebāt ipo mūdi creatore iā spreto diabolo nō timebāt inclinare. Heu q̃nti p gl'iosos agones de ipo pncipe mūdi legitime triūphatos fugiēti terga dederūt ⁊ victores iā victo se spōte curuarūt. q̃nti ad mōasteriū veniūt: vt i eo mōastice viuāt hūilitatis p tēdētes in dicia. oia i pace illata sustinētes ꝓuitia tāq̃ boni milites xpi ad oē op bonū pati: q̃ p gaudia vite ꝓtēplatiue p plibationē iocūditatis mellifluē sue pfessiōis oblite velut sues ab ipo ꝓpolito ad volutabr redeūt luti: ⁊ ea q̃ dudū vomuerant tāq̃ canes i vētre trahitiūt. Isti tales rece-

dunt a christo quia recesserunt a proposito sancto: si pactum quod cum christo pepigerant obseruarent venena iā vomita subsannarent: ⁊ ideo cum xpo non merentur manere: qz pactū dñi nō timuerūt ifirmare sz vrinā scirēt ⁊ itelligerēt q̄nte sit amaritudinis fontē dereliq̄re vite: auctorē iocū dilatis melliflue. Dñz mōi. dec⁹ padisi. gaudiū eternū dñm ibm xpm: q̄ nos a morte reseo saluauit sanguie suo si cito sensisses q̄ntuz pabas peccare nō tegeret vult⁹ cortice mirra tuos. O q̄ misera ꝯmutatio. o q̄ cecā cupiditas q̄ ꝓginē fac̄ tabesaz puellaz pstibulā. ⁊ mlierē ꝓtit i arborē. Regulā in apostasiā. disciplinā secām i lasciuiā ꝓuā. claustꝫ regulare i cāpos licētie. castitatē in impetiginē. mōachū i theatricū. directū i ꝓuū. planū i aspeꝫ. filiū dei filiū diaboli Hec frēs mei nō ē mutatio dextere excelsi. O q̄ amara mutatio. o q̄ dura trāstatio a xpo recedere ⁊ diabolo adherere. spnere redēptorē ⁊ diligere pēptorē. relinq̄re vestigia xpi ⁊ ire ꝑ sceua meādra diaboli. relinq̄re viā q̄ ducit ad vitā. ⁊ ire ꝑ viā q̄ ducit ad mortē. Quicūq̄ ille ē q̄ sic ꝯmutat⁹ est ad ꝓba mea idiner aim. ⁊ nō dedignet audire ꝯsiliū bonū. Peccasti: q̄esce ne adijcias vltra. Sic ōt scrīs ist. Si reuertimini ⁊ q̄escatz salui eritz: qz expectat nos dñs vt miseat vri. reuertere ḡ ad dñm deū tuū et placabil' erit sup malicia tua. reuertere ad dñz via q̄ venit ad ipm via cordis. via orz via opis. via tiozis. via dolorz ⁊ via amoris. via timozis ne ꝓtrahar ad suppliciū. via dolozis: qz sic offēdisti i xpm. via amoris vt ipm tā xpz pfētē diligas q̄ tā diu ad pniaz te patient' expectat. Geme. dole. plāge. ploza. nō ꝑcas tibi. vt tibi dñs parcat noli idulgere tibi: vt tibi dñs idulgere dignetur. Succinge lūbos tuos. rade capillos tuos. induere sacco. puluescere humo ⁊ dic xpo dño tuo deo tuo. O iesu bōe miserere mei. esto mihi ibs. esto mihi saluator me⁹ miserere mei: q̄ ꝑ me ptū cruorē fudisti. nō itres i iudicio cū suo tuo: qz null⁹ iustificabit' hō. nisi ꝑ teipz ei pctōꝫ suoꝫ tribuatur remissio. Nō me tua iudiciaria snia p mat. quē tua mlta pietas leuat. Qui resuscitauit lazaꝫ iā fetētē. resuscita ⁊ me pctōrem ꝯfitētē. Qui pepcisti peccatrici marie ꝑce peccatrici aie mee. Qui letificasti aiaz crucifixi latrōis. letifica aiaz mei pctōris. si sic fecerz adhuc ēt cū xpo maneb. q̄ dicit Manete i me ⁊ ego i vob. ipe. n. charitas est: ⁊ q̄ manet i charitate i eo manet ⁊ ipe i eo. Notādū ꝓo ē q̄ aliō ē manere i illo aliud est manere cū illo. aliud ē manere iuxta eū. aliud manere lōge ab eo. Primū ꝑtim est i via ⁊ ꝑtim i pria. Scōm totū ē i pria. Tertiū totū ē i h̄ seclo. ⁊ q̄rtū totū i iferno Videam⁹ ḡ q̄d sit manere i eo: vt i eo manere delectet. vt nō lōge post futuꝫ mereamur cū illo manere. i illo manere ē ex amore illi soli adherere. ipm ex toto corde diligere. illi⁹ ꝑcepta i oib⁹ ⁊ ꝑ oia obſuare. ei⁹ amori nihil ꝓponere ⁊ ꝑ illi⁹ amore cūcta nec nata etiā reputare. ille nō dubitet manere in xpo cui ꝑter ipm cūcta vilescūt: ⁊ ei ipe sol⁹ dulcescit. O q̄ntā felicitate dotat: q̄ntā britu die fecūdat cui ꝑter xpm omia vilescūt. ⁊ ipe xps sol⁹ mellescit. Ipe xpus sol⁹ sic i cordib⁹ nrīs fauescat ⁊ cūcta trāsitoria nob⁹ vilescāt. vt nil ꝑter illū nob⁹ iā libeat nec libere iā valeat: vt ḡ frēs mei i xpo ⁊ cū xpo mereamur manere. ipse xpus lux ꝓba bonitas ⁊ vita. pietas imēsa sit totuz desiderīū nrm ⁊ oīs spes nra. Certi sum⁹ qz adhuc cū xpo manebim⁹ vt vbi nūc est ⁊ nos cū illo erim⁹. Sz q̄ ōt se i xpo manere dz ambulare sic ille ambulauit. iam nō manet i illo q̄ exorbitat ab itinere suo nemo se decipiat. nemo se seducat. nemo i religiosa veste cōfidat nō vest⁹ religiosa: sed mentium mundicia monachum facit. nō capitis abrasio. sed christi dilectio probatum monachum reddit. Ait dominus iesus. Si quis vult venire post me abneget semetipsum: quia nisi quis a semetipso deficiat ad christum regem sublimē non appropinquat. Felix propter christum abdicatio sui. quam qui pe f. ctenon habent se christo ad purum placere non existiment. Frustra em christo placere se credit qui se ipsum propter ipm christum non abijcit. Et perfecte se nouerit illi placere qui perfecte iam propter ipm se dicerit abdicare. Vt ergo christo placere possimus necessaria nobis est abdicatio nostri quam nostra valitudo permittit: non q̄tum exositas nra lancea pctōꝫ perfossa in nos q̄ūcq̄

manus inicere gestierit: maxime dũtaxat i alimẽtis sumendis vbi cõseruãdus est vigor nature ⁊ nõ sequẽdus est appetit⁹ illecebrose gule. Cõtra vitia q̃ de lumbis carneis pugnãtia prodeunt: palmariue belligerare nequimus nisi ꝓpius appetitũ gule restringam⁹ fortiꝗ ꝓfessiõe abstinentie. Post cõfessionẽ gule appetit⁹ maxia cautela nob est adhibẽda. ne nos hũane laudis musipula capiat ⁊ venenũ laudis morbose. in archam nr̃i cordis cauterũ despumãs saniem faciat factũq̃ derelinq̃t. Quid ō nobis laudis aura crebuerit. Quid adulantium fauor demulserit ꝓtutũ impatrix humilitas archã mẽtis nr̃e nõ deserat ne tortuosus serpẽs: q̃ qñq̃ latitat in herbis virentib⁹ inhumanis. s. fauoribꝫ iuxta illud poeticũ. Fugite iam pueri. latet h̃ anguis in herba: vt suis dẽtib⁹ venenosis nos capiat. captos perimat ⁊ occidat. Igitꝗ humilitatẽ magnã teneam⁹ in oib⁹ vt in humilitatis auctore manere possim⁹ ⁊ q̃ntortius cũ ipo esse ⁊ cũ ipso regnare valeam⁹ Ois em̃ q̃ in illa manet ex dilectõe nõ dubitet. nõ hesitet. cũ illo manebit ex dilectionis retributõe. Videm⁹ q̃d sit manere in illo. Nũc q̃d sit manere cũ illo necesse ẽ videamus. Manere cũ illo est esse vbi ille ẽ cũ illo in gl'ia felici gaudere. in chrono perhennitatis regnare. illũ facie ad faciẽ contemplari. sicut faciũt angeli scti. ⁊ post resurrectionẽ corpoꝫ eũ visuri sũt oẽs electi: iuxta illd apl'i. Cũ em̃ apparuerit christus vita nr̃a. tũc ⁊ vos apparebitꝭ cũ illo i gloria. Manere iuxta eũ ⁊ nõ in illo. nec cum illo est. nõ esse in via fidei spei ⁊ charitatꝭ: sed via errozis nõ esse in via precepti. sꝭ i via peti. Iste inquã si nõ in christo vel cũ xpo tñ iuxta eũ est qz ⁊ cito põt errozẽ deserere ⁊ i xpo p fidẽ spem ⁊ charitatẽ ꝓrinuo feruere. libeꝫ arbitriũ hz. Illd ad diligendum deũ dirigere põt. Pulsat dñs hostiũ ei⁹ illi apiat ⁊ intrabit dñs ad cũ: i eo manebit ⁊ ipse i eo. Manere lõge ab eo est p sniam dãnationis ab eo recessisse q̃ꝫuis et alio mõ vtrũq̃ possit intelligi. Nos ergo i illo maneam⁹ vt fructũ boni opis sp̃ facere mereamur. Alit̃ em̃ nisi in illo mãsermus fructũ facere neqm⁹. Ipa ꝓtas dicit ⁊ mutari nõ põt. Sicut palmes nõ potest ferre fructũ nisi manserit i vite: sic nec vos nisi in me mãseritis. Et si q̃s i me nõ manserit mittet foras sicut palmes ⁊ arescet et colligent eũ ⁊ in ignẽ mittẽt ⁊ ardet. Valde em̃ timendũ est illd qd sequit. si q̃s i me nõ mãserit ꝛc. Si q̃s nõ mãserit in dño ie suchristo expellet de ꝓsortio sctõꝫ ⁊ arescꝭ pre timore ⁊ expectatõe dãnatõis ꝓpetue ⁊ ministri tartarei apprehendẽt illũ ⁊ in ignem mittent ꝓpetuũ sine fine arsuruꝭ. Ab hac damnatõe ꝓpetua gl'ie ꝓpetue auctor nos liberet iesus xp̃s dñs nr̃. q̃ cum patre ⁊ spũsctõ viuit ⁊ regnat de⁹ bñdictus i seculum seculoꝫ. Amẽ.

Homelia. xij. Sermo. xij.

Omnis q̃ viã ꝓtatis gestit arripe ꝓstat esse p equũ vt ad pcepta veritatis manũ cordis extẽdit ⁊ i eis fidelit̃ viuat vt ipsa man⁹ sit plena iacinctis ⁊ venter ei⁹ eburne⁹ distinctis saphirꝭ ⁊ ꝓbũ ꝓbi preceptũ christi i pixide mentis p amorẽ cõtineat. ⁊ foris ipse flos ꝓbi per augmentũ boni opis redoleat. Profecto quẽ sic esse ꝓstabit a deo q̃cq̃d sibi ꝓfutuꝫ petierit necesse est ipetrabit. Ipsa regl'a veritatis. oꝭ forma scritatis sanxit imperpetuũ nec valebit abrogari nec de libro iam mutari ꝓtatis sanctio: ait em̃ iesus me⁹. ĩmo ait deus me⁹. ꝓtatis firmitas. falsitatis vltio. pctõꝫ vltio. via vie. vita vite totus dulcis. totus bon⁹. totus verax. totus verus. ait em̃. Si ĩ me mãseritꝭ ⁊ verba mea in vobis manserint. q̃cunq̃ volueritis petetis ⁊ fiet vobis. Magna sũt dona q̃ ꝓtas ipsa ꝓmittit que nullos fallere nouit. Quodcũq̃ volueritis inq̃t dominus iesus petetis ⁊ fiet vobis. Ita dũtaxat si in me mãseritis ⁊ ꝓba mea i vob manserint. Ac si dicat: si in me mãseritis p dilectionẽ ⁊ ꝓba mea in vobis mãserint p opis executionẽ. quodcũq̃ voluerit⁹ aiet̃ tinens ad ꝓfectũ petite nõ hesitãtes ⁊ impetrabitis accipientes. Illa duo pia necessario sibi famulanꝗ adiuicẽ. nec vnũ alt̃ abñtiaꝭ patit̃ ⁊ q̃lis eoꝫ paritas fuerit p entimema cogꝭcat. Si aliq̃s manet in xpo necessario sedꝗ vt xpi pcepta manere debeant in eodẽ. Et quodlibet istorum h̃ vnũ concludit. Petat a xpo q̃cunq̃ voluerit ⁊ habebit. Necessaria videt̃ talis illatio.

Iste manet in christo ergo ḋcḋd ab eo ad aĩe ꝓfectũ petierit ipetrabit. Similiter ⁊ hic alia ꝓba xpi manẽt i isto. g ⁊c. Verũtñ dicere possum⁹ si p vim copulatiue ꝯiũctõis dyaletic⁹ latrator obsistat q̃ nõ dz poni inter paria. nec int̃ ptẽ ⁊ totũ. sz int̃ totũ ⁊ ptem: ⁊ int̃ opposita ⁊ ꝯria. ⁊ int̃ excedẽtia ⁊ excessa. Dicim⁹ itaq̃ q ḋdã manẽt in xpo ⁊ ꝓba q⁹ manẽt in eisdẽ. alij manẽt in deo sz ꝓba dei nõ manẽt ĩ eis. Ille ḋ manet ĩ xpo ⁊ ꝓba xpi in eo doctor est ecclĩastic⁹ ḋ p eruditionẽ doctrie auditoribꝫ suis hz vñ ꝓferat noua ⁊ vera. fruct⁹. s. auctoritatum veteꝝ ⁊ noui testamẽti. bona q̃ discipulis p̃ dicat pie ⁊ deuote viuẽdo i suis factꝭ oñdat. Ali⁹ eñ p doctrinã ꝓbũ dei nõ hz et tñ i xpo manet p bonã vitã. Iste ꝓfecto et si mandatũ xpi nõ hz i libro hz tñ ĩ corde charitate dilato. Isti tales q̃z felices q̃z beati. Hoꝝ ḋdẽ taliũ est regnũ celoꝝ. Alius ḋ ꝓbũ dei hz: ⁊ illõ ope nõ exercet. monachus est religionis sophistice sub pretextu scritatis palliate qui ei qõ ex regl'a bñdicti didicit puerse viuẽdo ꝯdicit. Iste tal' non manet i christo nec xpi ꝓba manẽt in eo qz nec xpm amat nec ei⁹ p̃cepta obseruat. q̃z uis ⁊ xpm amare ⁊ ei⁹ p̃cepta seruare se fingat. Sz q̃lis iste miser fuerit dies dñi declarabit vbi nõ esse potit simulatio religionis nec fictio sanctitatis nec sermo sophisticus nec sylogismus ꝓsutus. Oĩa nuda erunt ⁊ apta iesu iudici ꝓ e iudicãti districte. nõ de facto tñ puerso: sz etiã ꝓbo ocioso. nõ tñ de icessu pedũ nec de laboze manuũ sz etiã de iactu oculoꝝ. Pẽset g̃ ḋ tal' est ad q̃d monachus effect⁹ est. Lauit pedes suos: quõ reinḋnare presumit. Exposuit se tunica: quõ se reciuit illa. Si mutauit habitũ cur nõ mutauit ⁊ animũ. Si foris albescit. cur intus nigrescit. Si illuz foris vestis alba decorat. cur illũ int⁹ cauterium ꝯscie deturpat. Si studere silentio debet cur loq̃ciare gaudet. Qui cõcẽptuz p̃misit mũdi: cur illi vlteri⁹ placere ꝯtẽdit Xpo placere ꝯtẽdat. ꝯtẽnere mundũz non differat. qõ p̃misit attẽdat. iesum sup oĩa diligat. nihil ei⁹ amori p̃ponat. illi⁹ timorem vbicũq̃ fuerit sederit vel ierit loquẽs vel tacens. esuriens vel sitiens. bibens vel comedens. infirmus vel sanus añ oculos habeat ĩ quo est fiducia fortitudinis. spes eterne beatitudinis. fiducia venie. certitudo glorie. peccatoꝝ remissio. glie largitio. acletici e acḋsitio sũmi ⁊ veri dei pfruitio. beatus vir ait ꝓpheta ḋ timet dñm in mãdatis eius cupit nimis. potens in ẽra erit semen eius ⁊ ipe a dño bñdicet. Illa beat. tudo perpetue sempiternecq̃z dulcedinis multitudo ⁊ eterna ⁊ iocũda visio dei. est illud donũ qõ petit a xpo illi ḋ manẽt in xpo. Si manes i christo. i. si corde puro et ꝯscientia pura fundaris in christi charitate. nihil tibi nisi xpus satisfacere potit. nec aliud nisi ipm petere tã valeb Quodcũq̃z inḋt dñs iesus Salus q̃ nunq̃z finit. vita q̃ nunq̃z mozit. iocunditas sũma paradisi gloria omi melle dulcior quolibet ⁊ nectare suauior gẽmis ⁊ auro p̃ciosior inquit inquã dilectoribꝫ suis. Quodcũq̃z voluerit petite ⁊ fiet vobis. magnũ est istõ qõ dicit. Quodcũq̃z vo. pe. ⁊ fi. vo. Sed nõ tandũ est q̃ vniuersale qõcunq̃z nõ ꝯtinet omia. sz illũ tñ ḋ ꝯtinet vniuersa Qui sic habet esse vt vez sp sit esse añ oia tpa de⁹ de deo in fine tempoꝝ nat⁹ ex ꝓgine homo salus ẽna credentiũ oĩs spes ⁊ refugium timentiũ eũ. Hoc est illõ solũ qõ petit electi qb⁹ nil satisfacere põt p̃ter deũ ḋ oĩa cõtinet. Qui gemũt ⁊ lugent q̃ iesum beatitudinis auctorẽ nõ vidẽt ḋ nõ qõ delectet aspiciũt. Quib⁹ tristia sunt q̃ occurrũt qui dñm iesum q̃runt ⁊ nõ inueniũt. ⁊ vocant ⁊ nõ respõdet. ad lachrymas doloris amicas se ꝯuertũt: ⁊ quẽ gressu pedũ sequi nõ possunt lachrymis ⁊ gemitib⁹ ꝓsequũtur Felix taliũ vita. brũs taliũ cursus. cui⁹ meta tale ⁊ tantũ vexillũ habere merẽt. Hoc nõ dat pigris. negligentes nõ capiũt. claudis negat. Soli currenti p latitudinẽ charitatis debet. Unusq̃sq̃z nostꝝ cõsiderare nõ cessz. q̃lit̃ in stadio mãdatoꝝ dei currat q̃liter in agone christiano ꝯ leonẽ rugientem contendat Neminẽ vestꝝ credo latere aliquẽ posse saluari nisi ḋ dño iesu fideliꝫ pseuerauerit vsq̃z ad egressus de hab̃itaculo corpis nec ad brauiũ eterne dulcedinis peuenire qui antecq̃z ad metas ventat i cursu deficiat. Stadiũ nostꝝ est obseruantia mandatoꝝ dei. Finis stadij nostri est charitatis. iuxta illud apli. Finis legis est cha-

ritas. Charitas stadij nri est ipa charitas nō qua diligim⁹ deū: sed q̄ possidem⁹ deū nō ea qua diligit de⁹: ſz ea q̄ est ipse deus. In stadio mādatoꝝ dei. alius bñ currere incipit ⁊ anteq̄ ad metas veniat deficit. Alius pigre incipit ⁊ postea ad metas velocit currit. Alius ⁊ velocit incipit ⁊ velociter pficit. Ali⁹ pigre icipit ⁊ i pigritia sua semp psistit. Duob⁹ istoꝝ brauiū debet. s. pigre incipiēti ⁊ postea velocit preuenīti. Altero ⁊ agilit icipiēti ⁊ velocit quenīti. Multi em̄ ad monasteriū veniūt vt ibi regularit viuāt q̄ male icipiūt ⁊ male cōsumant. semp vagi ⁊ nunq̄ stabiles semper cū non hñt qd volūt murmurosi ⁊ detractores cellularys a tergo bñdicētes eos cū q̄bus viuūt. Fratres suos iniurys afficiētes moribus in disciplinati gestu ⁊ actu iordinati bitu elati moribus inepti bonis pstitis semp ingrati. Isti brauiū eterne britudinis nō merebūtur hre qz in stadiū mādatoꝝ dei gressū rectū figere noluere. Istz em̄ forma sanctitatz ad pfectū non erit q̄s moꝝ prauitas p iobediētiaz venena confundit. In istis talib⁹ verba xpi nō manēt qz precepta xpi q̄ sciunt vel audiūt vētorū vanitati dedicarūt. Jussa dñi ꝓtemnētes cenacula ventrz amātes. Ipm esseveꝝ deum. s. eternū deum oiporētem. calcib⁹ nequtie ⁊ malitie peritentes. odiētes primum abnegātes dñm iesuz xpm non obtuātes qd coram oibus sanctz in die cōsecratōis sue illi pmisit. Nouerit q̄ talis est sedānāduz a deo quē irridet. Alius ad monasteriū venit vt peccata q̄ commisit in seculo punire debeat in monasterio. Sed postq̄ ingressus fuerit nō solū q̄ ꝓmisit dolendo non diluit. Sed insup alia fortitā grauiora cōmittit. Sed postea magꝝ doloze compūgit. magno pudoze pstern it: q̄ peccata que fecit ben: viuēdo nō diluit. sed insup enormioza presumpsit. tūc ad memoriaz reuocat quāta in peccatoribus sit seueritas iudicis quāta in ipsis dānatis sit ipsa pena dānationis. Insup ⁊ cōsiderat quāta sit misericordia redēptoris circa penitētes benignitas circa recte viuētes. Tūc omne malū qd fecit enumerat tunc tristia quecq̄ ante oculos mentz aceruat. Doloribus agitat tantis supplicys angustiat quātz arcta ri in ipis ifernalib⁹ penis primescit: quātz cruciari in aio ignis ⁊ sulfurz phorrescit. Tūc em̄ nihil qd delectat aspicit. tūc tristē qd occurrit. tūc lachrymis ⁊ doloribus punit qd cū delectatiōib⁹ ppetrauit. Tūc q̄liter dño xpo placere possit cōtēditz ieiunys oratiōib⁹ vacās soli deo placere desiderat. Qui talis est petat a dño q̄cq̄d voluerit. nō dubitet ipetrabit. Vos ergo frēs charissimi mei quos xps pprio cruore redemit. ipm sui sanguis largitorē hūani generis saluatorē sine mōyltra modū deoi mēte totis viribus. totz medullis cordis diligam⁹ timeam⁹ ⁊ amemus ⁊ ei⁹ discipulatui inheream⁹ valde est em̄ dulce ⁊ dilectabile letabūdū ⁊ iocundū fieri discipl'm xpi in hoc em̄ dñs iesus ait discipul' suis clarificat⁹ est pat' me⁹ vt fructū plurimū afferatz ⁊ efficiamini mei discipuli. Nos igit q̄ xpiani sum⁹ ⁊ xpiani vocamur i eccl'ia xpi tanq̄ in agro sum⁹ ꝓstituti. alij fructū afferī. alij in sterilitate psistūt alij tenues ⁊ pauculos fruct⁹ faciūt semp pigri. sp negligētes pigri ad oronē. tardi ad lectōiz. ad vigilias lōgo somno depssi ad laborē nimiū teneri ⁊ delicati. In his nō valde clarificat' pr dñi nri iesu xpi. qz nec plurimū afferūt fructū nec discipul' xpi esse pbantur. Alij dulces fructus pducūt in fertilitatz abūdantia. dulces inq̄ deo ⁊ dulces hominib⁹. hi clarificāt deū. ⁊ de⁹ clarificabit eos in die retributiōis. oquz in die collectōis fructuū nouaꝝ qñ venient in exultatione portātes manipulos suos. Hi sūt mites ⁊ hūiles. devoti ⁊ obediētes. ad vigilias. vigiles ad oīne op⁹ bonū feruētes in oronē sublimes. in lectōe sacra subtiles in meditatiōib⁹ suspirātes i cōtemplatiōibus gementes ⁊ flētes semiantes i lachrymis: sed gaudeāt ⁊ exultēt. qz in gaudys metent eternis. Alij sunt q̄ nō faciūt fructum. sed frōdes tamē pducūt ⁊ folia: hi sunt qui specie sanctitatz habēt sed fructū sanctitatz nō habēt ad eorū radicē securz posita est. Vt quid terrā occupāt: Excidātur ⁊ in ignez mittātur. Infructuosis arboribus dura ⁊ amara sentētia datur. Omnis arbor inquit dominus iesus que nō facit fructū bonū excidet ⁊ in ignez mittetur. Timeāt q̄ arbores infructuose ypocrite

dealbata sepulchra. tumba sculpta ⁊ bene polita. Extirpent qd̄ latet intrinsec⁹ q̄ fite ant ⁊ sanent. Mutēt fortitudinē suā. mu tent q̄sciam suā. conscie sanēt cauterū ⁊ in via mādatoꝝ dei dirigāt gressuꝫ ⁊ faciant fructū. vt ꝓ illos pr̄ clarificēt in filio ⁊ xp̄s in patre suo. ⁊ ipsi clarificent in pr̄e ⁊ filio ⁊ in spūsctō. felix ille. btūs ille ꝓ quē de⁹ pr̄ clarificat. ꝓ quē xp̄s laudat ⁊ spūssanctus glorificat. O nimis felix cuius vita ⁊ mo res laudes intonant creatori. O viꝫ bea tum cui⁹ aia suo famulat creatori. o beata aia q̄ suo ꝓ viriby placere satagit redēpto ri. Bn̄dicta sit aia illa cui est tota dilectio xp̄s cui nil satisfacere pōt p̄ter ipum: q̄ pro ei⁹ amore otiosus est q̄ nil p̄ter xp̄m dilige re nouit. q̄ dilexit nos ⁊ lauit nos a pecca tis nr̄is i sanguine suo. et dedit semetip̄m redēptionē ꝓ nobis vt nos ꝓ sanguinē suū adoptaret in filios dei. Per oia sit benedi ctus xp̄s: q̄ sic dilexit gen⁹ humanū sicut de⁹ pat̄ dilexit eū. ipe eim̄ dicit. Sicut dile xit me pat̄ ⁊ ego dilexi vos. o chara chari tas. o eterna ꝑitas. o dulcis ek̄nitas. o btā felicitas. o dec⁹ angeloꝝ. o splēdor scrōrū iesu bone. iesu sctē. vita immaculata. vita eterna. sal⁹ incorrupta. ꝓpetua glia. totus dulc⁹. tot⁹ amabilis quō nos amasti. quō nos dilexisti: qui teip̄m i mortem dedisti. Amor cui⁹ nesciuit habere modū ⁊ mensu ram. Tuā xp̄o charitas metā tenere non potuit. Sicut dilexit me pater inq̄t. ⁊ ego dilexi vos. Vtinam ⁊ ego essem quē diligeret dn̄s meus. vtinā audissem ex ore do mini mei. Sicut dilexit me pat̄ ⁊ ego dile xi te. quid mihi iam deesse posset: si me di ligeret iesus meus. Deus inquā ⁊ vtinā meus. O felices diuitie. O opes btē possi dere iesum, possidere dn̄m christū. Illum mi lector possideꝓ amorē ⁊ sic illū posside bis eternaliter ꝓ amoris retributionē. Ip sa veritas ait. Ego diligentē me diligo. ⁊ qui dilexerit me diligēt a patre meo ⁊ ego diligam eum ⁊ manifestabo ei meipsum. Quantus fuerit amor quē circa nos xp̄s moriendo exhibuit enarrare nō sufficit ali quis viuens. lachryme dicāt. quia voces explicare desistunt. Sicut dilexit me pater ⁊ ego dilexi vos. Videamus quō eū deus pater dilexerit ⁊ quō nos dilexerit ipe. ait em̄ apl̄us. Xp̄s factus est ꝓ nobis obedi ens vsq̄ ad mortē. mortē aūt crucis. ꝓter qd̄ ⁊ deus illū exaltauit ⁊ donauit illi no men qd̄ est sup om̄e nomen: vt in noie iesu om̄e genu flectat̄. celestium terrestriū ⁊ ifer noꝝ. Et ꝓpheta loquēs de eo ad patrē ait oia subiecisti sub pedib⁹ ei⁹ oues ⁊ boues vniuersas insup ⁊ pecora campi. volucres celi ⁊ pisces maris q̄ pambulant semitas maris. Ecce quō dilexit deus pat̄ filium ⁊ ipe non iudicat quenq̄ sed iudiciū omne dedit filio suo ⁊ dedit illi nomen qd̄ est su per om̄e nomen: vt in noie eius qd̄ dicitur iesus om̄e genu flectat̄: celestiū terrestrium ⁊ inferno ꝓ. i. om̄is creatura celest⁹: vt sunt angeli. archangeli: throni. dn̄ationes. pn̄ cipatus ⁊ potestates. virtutes. cherubin ⁊ seraphin ⁊ ois celicus ordo: ⁊ ois creatura terrestris. ⁊ nō solū homes sz ⁊ bruta aialia audito noie xp̄i ꝓtremiscūt: insup ⁊ ois in fernalis creatura tremit ⁊ contremiscit ad tāti nois iuocationē. Magē igit̄ dilectio patris in filiū. cū sic eū sublimauerit. tum sic eū exaltauerit: vt oia subiciat sub pedi bus eius. vt oia supponat ditioni ei⁹. Vi dimus quō pat̄ dilexit xp̄m. Nunc superest vt videam⁹ quō nos dilexit xp̄us. Quis vnq̄ enodare poterit sermōe amoris abū dantiam charitatis. eminentiā quā bīuit xp̄us in nobis q̄ dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nostr⁹ in sanguie suo q̄ mortē no straz sua morte destruxit. ꝓ nob eligēs mo ri. vt nos a morte liberaret eterna ⁊ nos il luc attraheret vbi ipse est in glia p̄ris Ait em̄. volo pat̄ vt vbi ego sum illic sit ⁊ mi nister me⁹. Ecce quō dilexit nos q̄ ꝓ nob eligit mori. vere ne nos morte dānaremur ēna. Resurrexit a mortuis: vt sue nos re surrectionis tribueret esse pticipes. Ascē dit in celuz: vt nos ꝓ nos hr̄et ad palacia celi ⁊ sedet ad dexterā p̄ris. Coronās ⁊ lo cās. letificās ⁊ collocās q̄s ꝓpo cruore re demit q̄s i glutino sue charitat⁹ asseruit se cū sessuros i eadē dexta p̄ris. Ip̄m igit̄ xp̄z sine mō vltra modū absq̄ meta vltra me tas assidue q̄tinue toto cor de tota mēte to t⁹ viriby. tot⁹ ꝑtutiby diligā⁹. veneremur ⁊ amem⁹ vt ad ip̄m ⁊ cū ipo ꝓuenire ⁊ re gnare valeam⁹. q̄ cū p̄re viuit de⁹ ⁊ cū sctō flamine bn̄dict⁹ oi tpe seculi. Amē.

Homelia.xiij. Sermo.xiij.

DE dilectione dei cū plus bibo plꝰ sitio: ⁊ ex ea saturari nō possum nec ego. nec alicꝯ pfecte diligēs xp̄m. sp̄a cū plus edit. plꝰ famē accrescit ⁊ cū plꝰ ip̄a bibit plus sitim iacuit ip̄am quā habitat mentē sic iebriat: vt nil iā q̄rat vel diligat nec diligere possit: nec valeat p̄ter eū ⁊ sic mundū dilexit vt filiū suū vnigenitū daret. vt oīs q̄ credit ⁊ diligit illū nō moriatur: sz viuat cū eo. Ad hāc nos dilectionem auctor ip̄e iestimabilis charitatis inuitat ī ea nos manere p̄cat ⁊ rogat. Ait em̄. manete in dilectōne mea. ac si aperte dicat. Quia ego ea dilectōe q̄ me pat diligit vos diligo: eadē dilectōe me vos diligere rogo ⁊ qm̄ dilectio vīa me vsqꝫ ad mortē p̄duxit. hec etiaz mors crudelissima ipsa a vīa charitate seiūxit. me diligite ⁊ ī mea dilectione manete. sz q̄lit in eius dilectōe manere debeamꝰ. Sequit ⁊ dicit. Si p̄cepta mea seruauerit manebit ī mea dilectōe. sicut p̄tis mei p̄cepta seruaui ⁊ maneo in eiꝰ dilectōe. Qui hz aures audiēdi audiat. ⁊ q̄ hz cor intelligēdi ītelligat. Hēsuram nr̄e possibilitatis videt excedere vires animi ⁊ corpis ac visus supgredit vniuersos. Preceptū qō nobis dn̄s impat consilium est nr̄e salutis qō ip̄e auctor nr̄e salutis nobis accōmodat. q̄s vnq̄ hoīm ex apostatica radice p̄mi parentis exortus potuit vel potit sine alīq̄ trāsgressionis nota cum oī officio charitatis icussa ⁊ imaculata xp̄i obseruare p̄cepta. sicut ip̄e i totū ⁊ in ptez sui p̄tis seruauit mādata: q̄ petrm̄ nō fecit: nec vnq̄ peccare iā potuit nec peccare iam voluit. Nō est ī filijs hoīm magnꝰ vel parvus tāta p̄ditus scīrtate: nec tāte religiōis p̄uilegiatꝰ honore q̄ nō ī petis fuerit cōceptus: vel in petis fuerit post cōuersatꝰ, p̄ter matrē imaculati petrm̄ nō faciētis: sz petrm̄ mūdi tollētis de q̄ cū de petis agit nullam prorsus volo hr̄e q̄stionē. vñ non imerito nullus tāte scritatis fulget p̄rogatiua q̄ī oīb ⁊ p oīa istud sic iā valeat obseruare ita dn̄tarat si fuerit exp̄ssiuū q̄ntitatis. Sz notandū est q̄ h aduerbiū sicut nō h q̄ntitatis sz q̄litatis sit ītrudinē notat sicut supꝰ assignamus vbi ōr. Mādatū nouū do vobis vt diligatis inuicē sicut dilexi vos. et est sen sus. si p̄cepta mea seruauerit sicut ⁊ ego p̄cepta p̄tis mei seruaui ⁊ si mānserit in dilectōe mea sicut ego ī dilectōe patris mei maneo. i. si mihi ī obseruātia mādatorum meoꝝ vsqꝫ ad exitū de hitaculo carnis obedientes fuerit iuxta possibilitatez vīe fragilitatis sicut p̄tī obedies fui vsqꝫ ad mortē crucis iuxta plenitudinē diuinitatis q̄ i me corporalit hitauit manebitis ī dilectione mea ⁊ ego i dilectōe vīa sic ⁊ ego in dilectōe patris ⁊ pat i dilectōe mea. Sic possumꝰ dicere q h aduerbiū sicut in nob in h loco sue significatōis nō exercet sz notat tm̄ ibi silitudinē dilectōis ⁊ obedientie xp̄i ad deū patrē esse monitoriā nob vt xp̄i precepta debeamꝰ obseruare ⁊ ī eiꝰ dilectōe manere. Ac si diceret: ego p̄cepta p̄tis mei p vīa salute seruaui: ⁊ iō maneo ī eius dilectione. Et vos precepta mea p meo amore seruate. ⁊ sic manebit ī mea dilectione. Adhuc amātis amor me ꝯpellit. charitas nr̄i dilectoris iesu xp̄i dn̄i nr̄i: sz vrinā dilecti. s. istō capl'm repetere ī dilectōe mea mēte. O iesu iesu r̄surrectio mortuoꝝ. vita viuentiū. salꝰ etna credentiū. totus dulcis. totus amabilis. totus delectabilis. q̄rentib te diligentib te. inuenientib te. Dignare meseruū tuū loq̄ cū dn̄o. hoīem cū deo. plasma cū plasmatore. facturā cū factore. redēptum cū redēptore. igit audi me. ⁊ ne perturberis xp̄ me. Nā ego sum lz petōr q̄ diligo te. iō tecū loq̄ndi ausum p̄bet dilectio tua attrahit mentē charitas tua amor istigat. Dixisti apl'is tuis: ⁊ p eos dictū intelligamus nobis. Manete ī me ⁊ ego i vob. obsecro te iocūditas pulcra. dulcedo melli flua. suauitas odoris. odor suauitatis. letitia sūma. gl'a sempit'na. vita sctōꝝ. decus angeloꝝ. saluator mūdi fili dei viui. iesu dulcissime. speciosissime. charissime ⁊ amātissime. dic q̄so q̄ est causa tue dilectionis: tue glutine charitatis ob quā ⁊ te diligere ⁊ i tua dilectōe manere nos precipis. Dic vt q̄ nō te diligūt audiāt ⁊ diligāt. Et q̄re diligūt magis ac magis i tua dilectōe fernescant vox tua dulcis sonet in auribs meis. Dic sicut dilexit me pat ⁊ ego dilexi vos: ⁊ q: dilexi vos mihi repēdite vicēme dilite ⁊ i mea dilectōe manete. iustū est. equuz

est de iesu hoc qd dicis. hoc qd iperas nob. hoc est ⁊ oīs eqtas. Dicat vt dilect⁹ diligētem diligat. ⁊ amat⁹ amāti mutuā caritatē impēdat. Verūtamē aliaz causaz tue dilectōis inqrim⁹ qua magis te diliger. debeam⁹. Dic nob q es ⁊ quid fecisti nobis vñ nob te diligere pcipisti. dic nob. Ego sum q sum. ego sum alpha ⁊ o pricipium ⁊ finis. creās celū ⁊ terrā aera ⁊ maria oia q in eis sunt factor ⁊ creator cūctorꝫ: rex regum ⁊ dñs dominātiū. Audiuim⁹ ⁊ gaui si sum⁹ ⁊ certi sumus qm tu es de⁹ per oia secula bñdict⁹ Sed adhuc quod ꝓ nobis fecisti. Implorāt gemit⁹ nostri reqrūt lachryme peccatricis aīe mee. Illud cū recolo qd feceris mihi: ⁊ qd feceri tibi. viscera mea int̄ se collidunt spūs cōtremiscit. anima cōturbat. vulneror ⁊ cōfodior doloribus multis. Nec mirꝫ. Perpēdo quid fecerit seru⁹ dño suo ⁊ quātas ⁊ qles fuerit dominī penas ꝓpessus ꝓ seruo. Cōsciētia mihi testis est de iesu. quid feceri tibi. ⁊ crux tua mihi testimoniū phibet. qd tu feceris mihi. Tu de⁹ ⁊ ego homo. ⁊ tū pro me tu deus fact⁹ es homo. Tu creator ⁊ ego creatura. tu ꝓ me dignatuses fieri creatura. Tu dñs nos fui. ⁊ ꝓ seruis digt⁹ es fieri seru⁹. pegrin⁹ ꝓ pegrinis. ꝓ exulib⁹ exul: ꝓ pauprib⁹ pauper: ꝓ hūlib⁹ hūlis. ꝓ mortalib⁹ nō tantū mortalis. sed mortu⁹. Nō qualicunq; morte. sz dura nimis. amara nimis ⁊ turpissima morte. s. crucis. Hec st̄ opera tua de⁹. Hec opa tua ꝓsidero ⁊ contremisco. In his te misericordē esse cognosco ⁊ reuuisco ⁊ ꝓter hoc i te cōfido de te cōfido te amo. te diligo te totis visceribꝫ cōcupisco. Hec opa fratres mei st̄ causa dilectōis christi vnusq̄sq; vestꝫ videat si dominū iesuz diligere debeat. Quid ꝓ nob facere debuit. ⁊ non fecit. Quō nos plus amare potuit. ⁊ nō amauit. Maiorē i nobis dilectōez nō potuit habere q̄ habuit qz aīam suā in morte ꝓ nob posuit. Ipsa beata veritas testis est. q̄ maiorē caritatē nemo hz q̄ vt aīaz suā ponat q̄s ꝓ amicis suis. Non ergo nob vilescat frēs mei ipsa dilectio xpi q̄ dilexit nos: ⁊ lauit nos a peccatis nr̄is i sanguie suo. nō vobis vilescat fratres mei: nō vob amarescat ipse amor xpi ipsa caritas christi. Amor xpi tot⁹ dulcis. totus delectabilis. suū possessorē non cruciat: sz delectat. nō eneruat. sz roborat. cūcta terrena subsanat. sola celestia captat xpi mādata reqrit. ⁊ ea ꝓ viribꝫ obseruare ꝓtendit: ⁊ de obseruatōe pceptorꝫ gressu feliciꝫ puebit ad pceptionē gaudiorꝫ: vt cum illo iam pfecte gaudeat: ꝓ cui⁹ desiderio i hac valle lachrymarꝫ posit⁹ tam amare feliciter suspirabat. Vñ recte sequit. Hec locutus sum vobis: vt gaudiū meū i vobis sit: ⁊ gaudium vestꝫ impleat. ac si diceret. Ideo precipio vobis et monco vos mea obseruare pcepta ⁊ manere i dilectōe mea: vt gaudiū meū i vobis sit ⁊ gaudiū vestꝫ de me adimpleat: vt habeā de vobis permutuā charitatē: quā mihi impendit⁹. vñ possim gaudere. ⁊ illō gaudiū qd i retributione pmiorꝫ electi st̄ pcepturi: pcipe ⁊ possidere possit⁹. Vel alit̄ vt gaudiū meū sit in vobis: ⁊ gaudiū vr̄m impleat. Oīs. n. q xpm de itima cordis medulla pure ⁊ illibate ⁊ incōcusse itra sinū charitatis brachiis amoris ꝓplectit̄ ⁊ cōnectit totū ei⁹ gaudiū reputabit in suū. imo amplius gaudz de gaudio qd xps accepit a pre resurgēdo. ad celos ascendēdo. in dextera ei⁹ sedēdo. q̄ de illo gaudio: qd i die iudicij est pceptur⁹ a xpo. Igit̄ frēs km̄i maneat i vob gaudiū xpi: siue sit actiuū siue passiuū. siue sit diligētis siue dilecti. i. siue sit gaudium quo xps gaudet de vob siue sit gaudium q̄ nos gaudem⁹ de xpo: xpi obseruem⁹ pcepta: vt ipse gaudere possit de nob: et nos de ipso gaudere possum⁹. Maneat i nob gaudiū brītudinis ei⁹. non solū q̄ beat vel brificat de seipo gaudētes: sz etiā q̄ clarificatus est a pre: vt nos cū illo i etnitate mereamur regnare. ꝓ eundē dñm iesum xpm q̄ cū pre ⁊ spūsctō viuit ⁊ regnat de⁹ benedictus ꝓ oia secl̄a seculorꝫ amē:

Sermo. xiiij.

Cum de redēptore nr̄o lingua nr̄a silere nō debeat: ⁊ ne cito sit ad futurū de ipo tacētibꝫ nimis nostruz interesse ꝓsidero si diem ⁊ diem de ipo loquendo: nō pfunctorie terminem⁹: ⁊ eōrio dire dānatōis nos subire sniam si vanis ꝗbis nr̄am manumiserim⁹ linguaz. Igit̄ vana ꝗba ⁊ nō sonātia xpm nec religiōis

tenētia pōdus ī oī loco eterna clausura dā
nantes ad dulcia eloquia a ꝓbo pris eru
ctuata cythara nra suas cordas extendat
ꝛ plectꝫ mentis lingua vocis mgra tuba
insonet saluatori q̄ de ore mellifluo xpi p
fluxere dulcia eloqa vite. Sz vtinā qō vo
bis ꝓponik nulla vilitatis vel ꝛtēptꝰ offu
scaret obductio: sed artius charitate obne
xum: carescere vobis sup lapidē pciosum
ꝛ dulcius sapet in vestri cordis palato: su
p oia mella ꝛ sup quēlibet fauū. Ipse au
ctor dulcedinis cui oia optata succedunt:
cuiꝰ volūtati cūcta obediūt: q̄ etiaz ea pōt
q̄ impossibilia videnk esse. sic dulcescat in
cordib vris: vt vos de eo sp audire dele
ctet: ꝛ me interiꝰ sapiam q̄ de ipso est doce
at: ꝛ p lanceā oris mei vulneret ꝛ ꝛfodiat
hostē generis humani: q̄ p viribꝫ elaborat
vt ipsa nobis ꝓba xpi auditu vilescant. ꝛ
mihi ꝛ alis predicata ꝛ docta: sniam dā
nationis impendāt. Adiuuet nos sp ꝛ p
tegat ꝛ defendat iesus ab illo q̄ dilexit et
lauit nos a peccatis nris in sanguine suo
nos instruens ꝓbo ꝛ informās exēplo: sta
tuens edictū sanctēs preceptū edictū dul
ce pceptū vite. edictū amoris. pceptū cha
ritatis statuens ꝛ adimplēs: pcipiēs ꝛ pfi
ciens in se inq̄ ꝛ in nobis. Hoc est illō p
ceptū qō iesus pcepit. qō statuit discipulis
suis. pceptū. s. charitatis. pceptū dilectiōis
qō icipit sic. Hoc est pceptū meum vt dili
gatis inuicē sicut dilexi vos. Dulcis ꝛ sua
uis dns dulce suaue mādatū ꝓponit. Dul
ce ꝛ suaue illud esse videk: qō precipit dile
ctio ꝛ allicit amor. nā nula ibi apparet dif
ficultas vbi est charitas: ꝛ nulliꝰ ibi labor
vbi verus amor est. Cūcta amori libenter
obediūt: ꝛ eius iugo colla sūmittūt. lubri
ci lubricoso. seti sero casti casto. q̄libet i de
siderio suo. Ideo dns dat preceptū amo
ris. pceptū dilectōis: vt suo pcepto omnes
obediant: ꝛ ceruicē superbie sue sub iugo sue
hūilitatis edomare festinēt. Igit frēs mei
tāq̄ boni discipuli xpi ad audiendū esto
te parati: ꝛ pceptū xpi qō euāgelica vobis
ītonat tuba libēter accipite ꝛ efficacik in oi
bus ꝛ p oia adimplete: vt ad illū possitis
p amorē redire. a q̄ p tumorē superbie recessi
stis. Nūc itendat charitas vra qd vobis
pcipiat charitas ꝓva charitas iexq̄sita. cha
ritas īaudita. charitas pia. charitas bōa.
caritas tota dulcis. tota ōlectabilis. caritas
spōsus. speciosus. decoris. cādidus. rubicū
dus. electꝰ ex milib xps futuri seculi iudex
ꝓnceps pacis ꝛ dns vite. Aut dns ihesus
p oia tpa bndictꝰ. Hoc est preceptū meuz
vt diligatis inuicē sicut dilexi vos. Leue
pceptū: suaue preceptū ꝛ dulce pceptū Ad
portandū leue. ad amplectendū suaue. ad
tenendū dulce ꝛ delectabile. qd leuiꝰ. quid
suauius. qd due dulciꝰ q̄ diligere. Hoc pōt
ois hō sanꝰ ꝛ eger diues ꝛ pauꝰ. stultꝰ ꝛ sa
piens. nobilis ꝛ ignobilis. seruꝰ ꝛ liber. nēo
se excuset. nēo se ī hac pte apologizet. Cui
libet homi est possibilitas ista cōis. amare
videlicet. Sequit igit ex pcepto dnico. vt
nos inuicē diligere debeamꝰ Sz qm̄ mul
ti se diligūt nō ea dilectōe que charitas est
sz ea q̄ in dnm est blasphemia: vt ea q̄ fit
p pelle ad pellē q̄ ꝛcipit dolorē ꝛ parit ini
q̄tatem. vt ceca libido. pstibulosa cupido:
q̄ ceuleū suū: sic ad ipetiginē calcaribꝫ ma
licie ꝛ neq̄tie ire cōpellit: vt baratꝫ inferni
in q̄ est preuidere ꝛ vitare nō possit. Adiū
ctum est: sicut dilexi vos: quō xps nos di
lexit: qō ipse dedit sup scriptū relinq̄mus.
Sz vt teipm ad istō cognoscendū: reducā
ad teipm. nouerit dilectio tua. scta religio
tua. q̄ caro xpi ꝛ sanguis q̄ i altari a fideli
bus sumik ꝛ īmolak. tibi testimoniū perhi
bet quō nos dilexit xps. Iōo noscat dile
ctio tua: q̄ vtilitati primoꝫ vtilitas pp̄a
q̄ñq̄ est postponēda. Sz si aliā dilectionē
xpi adhuc scitas tua req̄rit etiā ī bonis tē
poralib tibi ab ipso collatis poteꝫ inue
nire. Vñ notandū est duas esse xpi dilecti
ones. vnā tpalē. aliā spūalē. vnā cōem. ali
am spālem. p̄mā. s. tpalez cōiter iustꝫ ꝛ im
pis. pietas creatoris adhibuit. spūalē vel
spālem. pie ꝛ iuste viuentib tm̄ attribuit.
Hec. s. spālis ī biffariā spargit. Alia est de
collatōe ꝓtutū. alia de retributōe merito
rum. alia est q̄ nos ꝓtutib ꝝ tela hostis ne
quissimi roborat. alia q̄ nos de nro tyran
no legittime triūphātes gl'a ꝓpetua ditat
Has duas dilectōes nobis ipa pia chri
sti dilectio dedit. q̄ dilexit nos ꝛ lauit ab oī
inq̄namento carnis ꝛ spūs in sanguīe suo
Sicut igit nos xps duplici amore dilexit
ita nos bina charitate flagrare pcepit di

lectione sui ⁊ dilectõe primi. Si charitatẽ deo ⁊ hoib⁹ corde puro ⁊ cõscia bona ⁊ fide nõ ficta exhibeim⁹. facile pctõ resistim⁹ bonis oib⁹ abũdam⁹. seculi blãdimẽta reci mus: ⁊ oia etiã q̃ difficilia sunt humane fragilitati vel asspa. etiã cũ dilectõe pficimus si tũ deũ pfecta charitate q̃ nobis ab illo est ex toto corde ⁊ ex tota aia diligam⁹ Quẽ si ex toto corde diligim⁹: nihil erit ĩ nobis. vñ petĩ desideryis seruiam⁹. ⁊ quid est deũ diligere. Illi soli occupari. aio cõcipere fruende visiõis ei⁹ affectũ hře peccati odiũ. mũdi fastidiũ. diligere primũ quẽ ĩ se cẽsuit diligendu3. in ipso amore seruare legittimũ modũ. nec peuertere dilectõis ordinẽ ꝓstitutũ. Ordinẽ dilectõis illi peuertunt: nec modũ diligẽdi custodiunt: q̃ aut mũdũ q̃ ꝓtemnẽdus est diligũt. aut corpa sua min⁹ diligẽda pl⁹ diligũt. aut primos suos nõ sic seipos. aut deũ pl⁹ seipos forte nõ diligũt. Corpus nesꝗ a nobis est diligendũ: vt saluti ei⁹ aut fragilitati naturaliter cõsulã vt spiritui ordiate seruiat suis moribꝰ: aie rõni ĩ nullo ꝗdicat: vt in die resurrectõis glia felici pennik cũ dño viuat.

Sermo. xv.

PRoximos nros tãc diligim⁹ sicut pnos: si nõ ꝓpter aliq̃s vtilitates nostras: vel sperãda bñficia vel acceptã: vel p affinitates vel ꝗsanguinitates: sz ꝓpter h tm q̃ st nre nature pticipes diligamus. puide fm nos oes primos diligamus q̃ntũ ad mores bonos ⁊ ad vitã eternam ꝗsequendã: eoꝗ saluti sicut ⁊ nre pro posse ꝗsulẽdo ⁊ eoꝗ necessitatib⁹ put facultas suꝗpetit subueniẽdo. deũ ex toto corde diligim⁹: sz illi soli fm nrm posse placere ꝗtendim⁹: si ipse sol⁹ est desideriũ nostruz spes nra. intẽtio nra: tot⁹ amor nr. tota caritas nra. Alioq̃n illũ nõ pfecte diligim⁹ nec charitatẽ tenem⁹: ⁊ q̃ charitatez nõ hz iã nõ est ei⁹: nec illũ hẽbit ĩ pmiũ sui laboris q̃ ĩ hac erũnosa solitudie. rectã semitaz nõ tenuerit charitat⁹. hec est inquã semita charitatis nõ solũ diligentẽ diligere: sed etiã odiẽtẽ nõ min⁹ q̃ seipm sz sicut seipm Stricta ⁊ angusta est semita ista: ⁊ pauci vadũt p eã Illi soli vadũt p eã q̃ propter xpm seipos despiciũt: ⁊ q̃b⁹ cũcta preter ipm xpm vilescũt. Isti si aliq̃s diabolicas sentes viatores charitatis occultare volẽtes inuenerũt: tãq̃ cerui agilit fortiterq̃ currẽtes. amore celestis patrie ducti: vltra dãt saltũ. ⁊ ipm diabolũ fraternũ odiũ suggerentem: ⁊ deducũt ad nihilũ. ⁊ ipos mot⁹ cum exillata sibi iniuria q̃dãmõ pturbati fuerint. in frẽm ꝗuriantẽ insanire cupientes: chamo charitat⁹ ꝗstringũt ⁊ allidunt ad xpm. Tales pfecto aiam suã ponũt: qz amicis ⁊ inimic⁹ se p charitatẽ psternunt. vt oẽs hoies lucrifaciãt xpo. Qui sic agit ⁊ xpi pceptis obedit ⁊ ei mutuã charitatẽ impẽdit. iste ĩ ꝗtate amic⁹ est xpi. ⁊ qz ipz xpm seipm odit ⁊ sup oia diligit. ⁊ propter ipm odiẽtia cũcta: gaudeat q̃ tal est. Qui tal est ꝗ e monachus est. ⁊ q̃ tal nõ est: licet sit cucullosus. licet sit pãnosus siue abras⁹ siue tonsurat⁹ hẽat q̃cq̃d vis. sit q̃cq̃d vis est imago vel pictura monachi: ⁊ nõ ẽ monachus. Ad verecundiã freneticoꝗ dico. Sũt quidã in monasterio morbo frenetico laborãtes. ad irã pmpti. ad iracundiã preparati. ad odiũ festini: q̃ pruriginẽ cordis p scalpedinẽ lingue trahũt ad scabiẽ cutis mẽte corrupti. vagi ⁊ istabiles. circũoculiones. susurrones. gulosi murmurosi. inuidi. tumidi ⁊ elati: deo de bonis collat⁹ ingrati. ade pnaticãtis pellicia vestiti illius vestimẽto salutis nudati q̃ fm deũ creat⁹ est in iusticia ⁊ scrĩtate ꝗtatis. Isti pellez veterem retinent: ⁊ fronte polita asturam rabido portãt sub pectore vulpẽ. Taliuz fros erubescat. ꝗfundat ⁊ erubescat nimis velocit. Cõfiteant ⁊ sanent. mutẽt aĩm dirigãt gressũ ĩ semit⁹ eternitat⁹. ĩ vijs castissimi amoris p glriosissimã viã charitat⁹. frĩbus mutuã charitatẽ ĩpendãt. deũ sup oia diligãt. p illi⁹ amore aiaz suã ponãt. ĩ oib⁹ ⁊ p oia ei⁹ pcept⁹ obediãt: vt xpi amici mereant vocari. ⁊ esse q̃ dicit. Vos amici mei est⁹. si fecerit⁹ q̃ ego pcipio vob⁹ O mag dignatio iestimabil charitatis exuberatio. molita bonitas. iterptabil pietas. Ab ei⁹ ꝗditõe suoꝗ: inuenimur ĩdigni. ⁊ tñ nos dignat hře ⁊ vocare amicos. Largitor dulcedinis. amator charitat⁹. imo caritas cara ⁊ btã iocũditas. ⁊ iocũda trãqllitas. ⁊ secura securitas. ⁊ felix eternitas. ⁊ eterna felicitas. dñs iesus totus desiderabilis. tot⁹ amabilis. thesaurus incõpabilis. marga

vita inextimabilis. vita viuentiū. spes morientiū. eterna eorū felicitas q̃ p illi⁹ amore se infelices fecere. O q̃ felix est ille q̃ p illius dilectione fecit se infelicē. Et q̃ beat⁹ est ille q̃ ꝓpter ipm semetipm misere fecit. Vere ille est felix ⁊ eterna felicitate dignus: q̃ seipm despicit sibi: vt in veritate placeat suo creatori. Noscat superbi omnis vniuersus elatus. in galgalis vitiorū fedat⁹ scabiosus in pelle luxuriosa. fedat⁹ in conscia praua. sibi placens. seipm super semetipsum constituens. iam nō placebit suo creatori. si ꝓpter errorem suū primū. nō displicuerit ipse sibi. Nobis igit displiceat frēs mei q̃ mali fuim⁹ ⁊ adhuc forsitā sum⁹. ⁊ placeat nob q̃ nūc pfecti sum⁹. sz dāte dño iesu christo. ⁊ vtinā nro. Perfecti erim⁹ ipius mādata seruātes. ⁊ ex inimic⁹ ei⁹ amici fiemus q̃ discipul⁹ suis dixit Vos amici mei estis: si feceritis q̃ pcipio vobis. Adhuc te alloquor monache benedicti O hōv velox es ad mēsam: tardus ad ecclīaz. potēs ad potandū: sed eger ad cantandū. puigil ad fabulas. somnolētus ad vigilias. procax ad loquendū. sz mut⁹ ad psallendū. promptus ad irā ⁊ detractionē. tardus ad orōnem. inuidie amator. xpi psecutor festucā respiciens. trabē nō ꝓsideras. ceteros reprehendis. teipm nō corripis. malicie iuētor disciplinę destructor. amic⁹ vitiorū. hostis virtutū. Hec sunt q̃ oculū excecāt ⁊ a deo se parant. Hec sūt q̃ ꝓuersum faciūt ꝓuersum monachū demoniacū. Cū dor pfundo cordis qd̄ rar est: sz valde char est. q̃nto charitatis amore ver⁹ amator amantiū ferueat in eis q̃s pio cruore redemit. In valitudine mea mihi ab ipso collata considero. totus in veritate fateor mihi displiceo: ⁊ intra meipm de memetipso cōfundor. Confundor ⁊ ꝓfunderer. imo prorsus vtiq̃ desperarem. nisi vbū qd̄ caro factū est ⁊ habitauit i nobis: ⁊ ascendēs i celū sedet ad dexteram pris. ꝓpiciatio esset p peccatis nostris. Sed mihi in ipo baratro cōfusionis mee infirmo iacēti ⁊ vitiorū febre laborāti: de sua sede regali. manū medicinalē extendit dicēs. Veni ad me q̃ laboras i labore peccatorum. ⁊ es onerat⁹ a pōdere eorū. ⁊ ego te reficiā tibi pcēdo: ⁊ mei amoris gratiaz largiēdo. nā amic⁹ me⁹ eris. si feceris ea q̃ ego fieri tibi mādaui. Quis ad hec nō cōfunderis. nam qd̄ mihi h̄ ⁊ tibi. Confundant inimici xpi. ꝓuertant ⁊ erubescāt valde cito: ⁊ erūt amici xpi. Amici illi⁹ sumus si illū ex toto corde diligim⁹. nō es amicus eius: si eū ex oi pte non diligis. Si ex vna pte fueris cast⁹ ⁊ ex alia pte superbi⁹ memisse debes: qr superbis de⁹ resistit. humilib⁹ aūt dat grām. necesse est igit vt eū ex omi pte diligas. necesse est vt ex toto corde illi adhereas. nā adherere illi bonū est. secur est. Quid est ei adherere. Spem suā in eo ponere. nihil pter ipm vel pter illum amare. immo cūcta propter ipm despicere. omnia odire vniuersa fastidire. q̃libet trāsitoria necesse putare. Hoc est bonū. h̄ est iocūdū sic diligere dōm iesum xpm. Qui igit sic ē eius amic⁹ est. Cōsideremus igit frēs mei q̃nta est miscōia redēptoris nri. Ab ipo reputari serui nō sum⁹ digni: ⁊ ei⁹ amici vocamur ⁊ sumus: si in ei⁹ dilectiōe manebimus. nūc ergo dōi nri veri amici creatoris omniū. factoris oim mandata seruemus: vt nō solū in numero amicorū. sed in sorte filiorū reputari ⁊ esse mereamur. abnegando nosmetipos ꝓpter ipm q̃ seipm exinaniuit: ⁊ p nra salute formā serui susceptit: i q̃ soluit q̃ nō rapuit: q̃ flagellari ⁊ mactari ⁊ crucifigi ⁊ occidi p nobis voluit. hoc est vū debz diligi xps. h̄ erit vū nr est dōs ihs si ꝓpter ipm nosmetipos abnegauerimus Felix abnegatio ⁊ btus ꝓēptus q̃ facit de pcōre iustū: de inimico amicū. de seruo filium: imo qd̄ magnū nimis. de seruo dyaboli filiū dei. Igit monache xpi. cōtēptor mūdi: esto ꝓēptor tui. ꝓtemne mūdū. contemne teipm. Nimis est magnū qd̄ debet tuo ꝓtemptui: qd̄ debet tue abnegationi. Inextimabilis ē mlitudo dulcedis. multitudo felicitat⁹ gliose eternitat⁹: quā datur est xps. s. seipm diligētib⁹ se. Nihil char⁹ nihil dulci⁹. nihil pcioso⁹. nihil speciosius xpo. ipe sal⁹ sine lāguore. vita sine morte. gaudiū sine merore. dc⁹ sine fuscatōe. dulcedo sine amaritudine. Tale pmiū debet abnegātib⁹ se ꝓpter illū. Hoc pmiū. s. seipm nob cōcedat ipe xps q̃ sine fine viuit ⁊ regnat bñdict⁹ i secla seclorū amē.

Diui Ber. abbatis feria sexta in Parascene Sermo deuotissimus.

Feria sexta in parasceue: Sermo deuotissimus.

IEsum nazarenū a iudeis innocenter ꝯdemnatū. a gentib⁹ crucifixū. xp̄ianī diuinis honorem⁹ obsequijs. Saluatoris infirmanos q̄ xp̄ianī sum⁹ reuerēter venerari. amāter amplecti. fortit̄ imitari dignū est salubre ⁊ honorificū. Hec em̄ sunt instrumēta fortissima. in q̄b⁹ omnipotēs ꝓtus ⁊ inuestigabilis sapia dei. restaurationem mūdi potēter atq̄ mirifice opata est: ⁊ vsq̄ mō opat̄: xp̄s dñs minorat⁹ est ab angelis: vt nos eqret angelis. Et q̄s ꝓpt̄ xp̄m nō se humiliet. Xp̄s dñs ꝓ pcis nr̄is crucifixus est. ⁊ crucis amara suis amatoribus dulcorauit. mortu⁹ est ⁊ mortē necauit vt viuerem⁹ p illū. Et q̄s nō amet xp̄z dñm. quis nō patiat̄ ꝓ xp̄o. Xp̄s ꝓ crucis ignominiā ad supne claritatis gl̄iam trāsyt. ⁊ data est ei ꝓ sua reuerētia a deo patre oīs ptās ī celo ⁊ ī terra. vt adorent eū oēs angeli dei. ⁊ ī noie ihesu oē genu flectat̄: celestiū terrestriū ⁊ infernorū. Vbi est gl̄iatio tua o xp̄iane: nisi ī nomīe crucifixi dñi dei tui. In xp̄i noie q̄d est sup oē nomē. in quo bñdictus est sup terrā bñdicet̄. Gl̄iamini ī noie filij redēptoris ⁊ date honorē illi saluatori nr̄o q̄ maḡ fecit in nobis: ⁊ magnificate nomē ei⁹ mecū dicētes. Adorem⁹ te xp̄e rex isrl̄. iter gentiū. ꝓnceps regū terre. dñs deus sabaoth. ꝓtus oīpotētis dei fortissima. Adoramus te p̄cio sum p̄ciū redēptionis nr̄e. hostiā pacificā. q̄ sola odoris tui suauitate ieximabili p̄rez q̄ in alt⁹ habitat. ad respiciendū hūilia inclinasti ⁊ filijs ire placabilē reddidisti. tuas xp̄e miserationes p̄dicam⁹. tue suauitat⁹ memoriā cū abūdantia eructam⁹. Tibi xp̄e sacrificium laudis īmolam⁹ ꝓ multitudine bonitatis tue quā ōnd̄isti semini neq̄: filijs sceleratis ⁊ pditis. cū adhuc inimici tui essemus dñe. ⁊ moris inīq̄ in oēz carne exerceret dominiū: cui oē semē adā erat obnoxiū lege p̄mordial̄ culpe. recordat⁹ es ꝓbi misericordie tue. ⁊ ꝓspexisti de sublimi habitatione tua in hac vallē plorationis nr̄e et miserie Vidisti afflictionē ꝓpl̄i tui: ⁊ tact⁹ dulcore charitat⁹ intrinsec⁹ apposuisti cogitare sup nos cogitatōes pac⁹ ⁊ redēptōis. Et q̄dem cū esses filius dei: de⁹ verus de ꝓ ī sctōq̄ spiritui coeter⁹ ⁊ ꝓ substātialis luc habitās inaccessibilem. portansq̄ oīa ꝓbo ꝓtutis tue: non despexisti in hoc nr̄e mortalitatis ergastulū altitudinē tuā īclinare: vbi nr̄az ⁊ gustares ⁊ absorberes miseriam: noscq̄ repares ad gl̄iam. Paq̄ fuit charitati tue ad ꝓsumandū op⁹ nr̄e salut⁹ cherubin aut seraphin aut vnū ex angelis destinare Ipe venire ad nos dignatus es ꝓ mandatū p̄ris cui⁹ nimiā charitatē exp̄ti sum⁹ in te. Venisti inq̄ nō locū mutando sz pōtiam tuā nobis ꝓ carne exhibēdo Venisti a regali solio sublimis gl̄ie tue in humilē ⁊ abiectā in oculis suis puellā. pio ꝓginalis ꝓtinētie voto sigillatā. in cuius sacro vtero sola spūsctī inenarrabilis ꝓt⁹ te ꝓcipi fecit ⁊ nasci in ꝓa natura humanitatis: ita vt nec diuinitatis in te maiestatem nec ꝓginitatis integritatem in matre violaret natiuitatis occasio: o amanda o admirāda dignatio. Deus īmēse gl̄ie vermis ꝓremptibilis fieri nō despexisti. De⁹ oīm conseru⁹ seruoq̄ apparere voluisti Parum tibi visum est p̄rez te nob esse ⁊ dñm frat̄ nr̄ esse dignatus es. Et dñe vniuersorum q̄ nullā habes indigentiam intra ipa natiuitatis tue ūtia: nō obhorruisti abiectissime pauperratis degustare incōmoda Vt em̄ ait scriptura tibi cū nascerer⁹: non erat loc⁹ ī diuersorio neq̄ cunabula q̄ tenerritudinē tuā excipent habuisti: sz in vili p̄sepio sordētis stabuli tu q̄ terrā palmo cōcludis inuolut⁹ pāniculis reclinat⁹ es. Et hoc ꝓ m a bruris aialib⁹ mat̄ tua mutuo accepit. Cōsolamini cōsolami q̄ in sordibus paupr̄at⁹ enutrimini qz vobiscū de⁹ ī pauprate nō cubat in delitijs splēdidi cubiculi: nec inuenit̄ in terra suauit̄ viuentiū q̄d vltra gl̄iaris o diues lutea res in voluptabro lecti picti ⁊ delicati: cum rex regum recubitu suo pauperq̄ stramenta honestare maluerit. Quid dura stramēta detestaris cū tener infantulus ī cui⁹ manu st̄ oīa tuis sericis. tuis plumis duras iumētorū stipulas p̄elegit. Sz hec tenella tua xp̄e infantia a p̄secutorū gladijs tuta ñ fuit. Adhuc em̄ iter dulcia matr⁹ vbera fugēs depende bas q̄n apparuit angel⁹ in somnis ioseph dicēs. Surge ⁊ accipe puerū ⁊ matrē eius ⁊ fuge in egyptū. ⁊ esto ibi vsq̄ dū dicā tibi futurū est em̄ vt herodes q̄rat puerū ad per

dendū eū. Jā extūc bone iesu pati cepisti. Nō solū illā ifantie tue veneratione in te ipo ptulisti. sz mortē i pusill' tuis q̄z m'ta milia int' mamillas matr pro te herodis trucidauit imanitas. ifantia po teneriori decursa. descēdēs hūilit' pitatz nob exēplū tribuisti. Nō em sedisti cū cōsilio vanitatum: sz i medio doctor iterrogās z audiens illos: cū tn dns sciar eēs atcz sapiētia dei pris sz z obediētie nob formā tribuisti dū parētū impio tu impator mōi hūiliter subdit' extitisti. at vbi robustiores etatis plenitudo aduenit missur' man' ad fortia egressus es i salutē ppl'i tui: vt gigas magnificus ad currēdā viā tot' nre miserie. et q̄dē p oia te vt p̄mū frib assimilares fuū tuū baptizantē pctōres i pnia tancz pctōr adisti. baptizari te postulasti inocēs agne dei: quē nulla pcti stilla vncz maculauit. Baptizat' es autē nō tei acs sz aās in te scificās. vt p eas scificares nos. De baptismo in desertū spū fortitudinis igressus es: vt vite solitarie i te nō deesset exemplū. Solitudinē ac ieiunīū. q̄ dragīta diez famis acerbitatē tēta illusiōis spūs eq̄ nimit' tolerasti: vt hec oia nob tolerabilia efficeres Demū venisti ad oues q̄ perierāt dom' isrl' diuini pbi lāpadē extollēs palā ad illūinatōez orb tre z regnū dei cunctis obtēperātib pbo. sermonē seq̄ntib signis pfirmasti. ptutē diuinitatz i cūctz oñdisti male hntib. oia oib gētib gtis exhibens q̄ saluti pctōr pgrueret vt oes lucrifacerēs Sz obscuratū est insipiēs cor eor dñe z p iecerūt pmones tuos retrorsuz. necz attēderūt ad oia mirabilia tua dñe q̄ opat' es i eis exceptz ppauc, nobilib athletz. qs inter ifirma mōi elegisti z abiecta vt p ipos fortia z alta mirifice expugnares. nec solū igrati gratuitz bnficis tuis extitere: sz cōtumelijs affecerē te dnm dnantiū z fecerūt tibi q̄cūcz voluerūt. te em faciente opa dei q̄ nemo ali' fecit q̄d dixerūt. non est hic hō a deo. in pncipe demonior eijcit demonia demoniū bz. seducit turbas. vorax ē z potator vini. z amic' publican or z pctōrum Quid fles: q̄d suspiras o hō dum sustines pbor iurias. nō audis q̄nta in dnm deuz tuū ceciderī oprobria ppt'te. si patrēfamilias beelzebub vocārī q̄ntomagz domestic eius eius. Sz h q̄dē z sil'ia blasphemātes z alig̃tiēs te lapidib ipetētes. ihu bone patient' sustinuisti fact' es corā eis sic hō non audiēs z nō hns in ore suo redargutiones nouissime iustū sanguinē tuuz a discipulo tuo filio pditōis traditū triginta argēteis appciati sl'. vt pcipitarēt aiam tuā i morte sine causa. z te q̄dē pditissimi traditoris tui pfidia nō latebat: qñ i cena ablutionis etiā corā ipo genuflect' pcumbens: maledictos pedes ei' veloces ad effundendū sanguinē tuū sctissimis mānib tuis attrectare lauare z extergere digt' es: z adhuc extēto collo ambl'as o tra z cinis Adhuc te supbia s te eleuat. te ipatia exagitat. Intuere hūilitatz z māsuetudis dnm ihm vniuerse creature factorē tremēdū iudicē viuor et mortuor. añ pedes hoīs z tradit orz sui genua incuruantē. Disce qz mitz est z hūilis corde z pfundere in supbia tua: z erubesce in impatiētia tua. Hoc qz erat māsuetudinis tue dñe q pfidū illū i cetu fratr detegere z palā pfundere noluisti: sz leuit' admonitū accelerare iussisti qō pabat. In oib his nō est auersus furor ei' a te: sz egressus foras satagebat circa frequēs maleficium Quō ceciditi de celo lucifer q̄ mane oriebaris. In delitijs paradisi gl'iosus apparuisti. ciuiū celi socius z pbi diuini conuiua. Quō reputat' es int' filios tenebrar q̄ nutriebaris i croceis cur amplexat' es stercora. Tūc clarificata est familia tua xpe. ere unte imūdo societatz angelice Tūc demū diuini eloquij vberria inundatōe. felix ille puētus potat' ē electo quē hmōi limpidi liquoris infusione sciebas indignū. dato aūt charitatz z patiētie salutari mādato z dispositio frib regno pris tui: ad locū pditori tuo notū: cū ill' diuersisti: sciēs oia que vētura erāt sup te ibi aje tue tristiciā quā ex iminēte passiōe tua spōte assumpsisti: sic et cetera q̄ passus es i auribz fratr nō erubuisti. pfit:ri dicēs. Tristz est aia mea vscz ad mortē. Positz qz i tra genib pcidisti in faciem orās i agonia z dicēs. Si pī si possibile est trāseat a me calix iste: z angustias q̄dē cordis tui certissime iudicabat sudor ille sanguineus q orōnis tpe de carne tua sanctissima guttatim decurrebat i terraz. Dñator dñe iesu vñ tue aie hec tam anxia

supplicatio. Nõne volũtariũ oio pri sacrifi
ciũ obtulisti. Vtiq; dñe. Arbitramur ãt
q; ꝗ ad ꝯsolationẽ infirmoꝝ mẽbroꝝ tuo
rum assumpsisti: ne forte despet ꝗs si caro
infirma remurmurat. vbi ad passionẽ pm
ptus est spũs. Nimiꝝ ꝛ vt maioris erga te
amoris ꝛ grãtitudinis stimulos habeam⁹
naturalẽ carnis infirmitatẽ his in dictis ĩ
te exp̃sisti: ꝗb⁹ doceremur q; ꝯe lãguores
nr̃os portasti ꝛ nõ absq; sensu doloris pas
sionũ sentes peccurristi. Vox em̃ illa vox eẽ
carnis videtur nõ spũs: ex eo qõ subiũxisti
spũs ꝗdem pmptus est caro aũt infirma.
Quã pmptus em̃ ad passionẽ fuerit spũs
euidenter oñdisti qñ venientib⁹ vnacum
pditore tuo viris sanguinũ ꝛ q̃rentib⁹ ani
mã tuã cũ laternis ꝛ facib⁹ ꝛ armis p no
ctem vltro cucurristi: et signo qõ accepant
a duce flagitij: teip̃m manifestasti. nã acce
dentẽ ad osculũ sanctissimi oris tui cruen
tem bestiã auersatus nõ es. sz os in q̃ dol⁹
iuẽtus nõ est ori qõ abũdauit malicia dul
citer applicuisti. Innocẽs agne dei ꝗd tibi
ꝛ lupo illi. Que ꝯquẽtio tui ad belial. Sed
ꝛ hoc benignitatis tue dñe fuit vt oia illa
exhiberes. q̃ p̃ui cordis ꝓtinaciã emollire
possent. nã ꝛ veterꝫ amicitie nõ imemor il
lum ꝯmonuisti dicẽs. Amice ad ꝗd veni
sti. Vtq; horrore sceleꝫ sui cor impij ferire
voluisti. cũ dixisti. Juda osculo filiũ hois
tradis. Et ecce philistei sup̃ te samson. nõ
illos a te absterruit q̃ ĩ hora appḣensiõis
tue oipotẽti brachio tuo terre eos allisisti.
nõ ꝗdẽ defensiõis cã. sz vt cognosceret hu
mana p̃sumptio nihil se posse aduersus te
nisi ꝯtũ pmitterek̃ a te. Et ꝗs audiat sine
gemitu. q̃lit̃ homicidas man⁹ ĩ illa hora ĩ
te iniecerãt. Et innocẽtes man⁹ tuas iesu
bone vinculastrigẽtes te agnũ mãsuetissi
mũ nihil loq̃ntẽ adistar latrõis ꝯtumelio
se traxerũt ad victimã. Et nec tũc miscẽdã
effundere sup̃ ĩimicos tuos ꝛ distillare fa
uũ dulcedinis tue xp̃e cessasti: ac defenso
ris tui celũ a lesiõe trahentiũ te ꝯpescuisti.
Maledictus furor eoꝝ q; ꝓtinax quẽ nec
maiestas miraculi nec pietas bñficij potu
it ꝯfringere. Cõcilio malignãtiũ aduersũ
te põtificũ p̃ñtat⁹ es: ꝛ ꝓcatẽ put oportuit
ꝯfessus: q̃si dei blasphemia adiudicat⁹ es
morti. Amãtissime dñe ꝯtra illic in digna
a ꝓpria gẽte ꝓtulisti. vultũ tuũ desiderabi
lem in quẽ desiderãt angeli ꝓspicere. ꝗ oc
celos adimplet leticia. quẽ deprcabunt oc
divites plebis. polluti labijs suo sputo co
inq̃nauerũt sacrilegis manib⁹ suis cecide
runt. velo ĩ derisum operuerunt. ꝛ te dñm
vniuerse creature tã ꝯ fuũ ꝯẽptibilẽ cola
phizauerũt. Adhuc aũt aiam tuã incircũ
cise carni deglutiendã tradiderũt. Victuꝫ
siq̃dẽ añ facie pylati pduxerũt postulantes
crucis supplicio te iterimi ꝗ petm̃ nõ noue
ras: ꝛ viꝝ homicidã dari sibi agnũ lupo.
auꝝ luto postponẽtes. O indignũ ꝛ infelix
ꝯcambiũ. Et ꝗdẽ nec ignorabat impi⁹ il
le p inuidiã hec ĩ te fieri: nec cũ abstinuit a
te temerarias man⁹ sz repleuit aiaꝫ tuã a
maritudine sine cã. Illusũ recepit ĩ ꝯspectũ
illusoꝝ astare te iussit: nec pepcit amarissi
mis ꝓberib⁹ ꝓgineã carnẽ tuam diuellere
plagis plagas. liuores liuorib⁹ crudeliter
ifligere. Electe puer dei mei ꝗd tãta ꝯfama
ritudie. ꝗd tãta ꝯfusiõe dignũ ꝯmiseras.
Prorsus nihil. Ego ego bõ pditus tori⁹
pditionis tue causa extiti. Ego dñe vuaꝫ
acerbã comedi: ꝛ dentes tui obstupuerunt
q; q̃ nõ rapuisti tũc exoluebas. In omib⁹
his nõ est satiata pfidoꝝ iudeoꝝ impietas
Nouissime aũt incircũcisoꝝ militũ manib
us deuolutus es morte turpissima con
sumandus. paꝝ erat sacrilegis illis crucifi
gere te nisi p̃us ꝛ ip̃i illusionib⁹ repleuisset
aiam tuã. Quid em̃ ait de illis scriptura.
ꝛ cõgregauerũt ad eum vniuersam cohor
tem. Et exuentes eũ vestimẽtis suis indue
runt tunicã purpureã ꝛ clamidẽ coccineã
circũdederunt ei. Et plectentes coronã de
spinis imposuerũt capiti ei⁹ ꝛ arũdinẽ in
dextera ei⁹. ꝛ genuflexo illudebãt ei dicẽtes
Aue rex iudeoꝝ. et dabant ei alapas. Et
expuentes in eum accipiebant arundinem
ꝛ ꝓtutiebant caput eius. Et postq̃ illuse
runt ei induerũt vestimentis suis vt cruci
figerent baiulantẽ sibi crucẽ. Et pducunt
eum in golgata: ꝛ vinũ mirratũ dabant ei
bibere cũ felle mixtũ. ꝛ cũ gustasset noluit
bibere. Tũc crucifixerũt eũ ꝛ cũ eo duos la
trones hinc ꝛ hinc. mediũ aũt ihm. Jesus
aũt dicebat. pat̃ dimitte illis. quia nesci
unt quid faciũt. Postea sciens iesus q; cõ
sumata erãt oia. vt sc̃ptura impleret̃ dixit

Sitio ⁊ currēs vn⁹ ex eis acceptā spongiā
ipleuit aceto ⁊ iposuit arūdini ⁊ dabat ei
bibere. Cū accepisset acetū dixit. cōsumatū
est. Et clamās voce magna dixit. Pat in
man⁹ tuas ꝑmēdo spm̄ meū. ⁊ iclinato ca-
pite emisit spm̄. Tūc vn⁹ militū lācea la-
tus ei⁹ aperuit: ⁊ ꝓtinuo exiuit sanguis ⁊ aq̄
in redēptionē nr̄e salutis. Expgiscere nunc
aia. excutere de puluere ⁊ ꝓtemplare viruz
hūc mēorabilē quē i spectō cuāgelici sm̄o-
nis q̄si pnt̄ē intuerī. Attēde aia mea q̄s est
iste q̄ ingredit hūs imaginē q̄si regis ⁊ nihi
lominus serui despectissimi ꝑfusione r̄ple
tus coronat⁹ icedit. sed ipa etiā ei⁹ corona
cruciat⁹ est illi. ⁊ mille pūcturis speciosum
caput ei⁹ deuulnerat. Regali purpura in-
duit: sz poti⁹ i ea despicit q̄ honorek. Sce
ptrum i manu gestat. sz corpō reuerenduz
caput ei⁹ ferit. Adorāt coram ipo positis i ꝛa
genib⁹ ⁊ regē clamāt ⁊ ꝓtinuo ad ꝓspuen
dum amabiles ei⁹ genas subsiliūt. maxil-
lam palmis: ⁊ honorabile colluz exhono-
rant. Vide aia mea q̄lit̄ vir iste p oia con-
turbat ⁊ spernit. sub crucis onere dorsuz in-
curuare videt: ⁊ tuā ipe portare ignomini
am. Ad locū deduct⁹ suplitq̄ mirra pota
tur ⁊ felle i cruce subleuat ⁊ dicit. Pr̄ igno
sce illis: qz nesciūt q̄d faciūt. Qual est hic
q̄ i oib⁹ p̄ssuris suis: nec semel aperuit os suū
vt aut q̄rele aut excusatōis aut ꝓminatōis
aut maledictōis ꝓbū aduersi⁹ maledictos
canes illos pferret. Sz nouissime ꝓbū be
nedictōis sup inimicos suos: q̄le a secto nō
est auditū effudit. Quid h̄ viro māsueti⁹
q̄d benigni⁹ aia mea vidisti. Adhuc autē
attenti⁹ ituere q̄ grādi admiratiōe ⁊ tener
rima ꝑassiōe dign⁹ appeat. Vide nuduz
⁊ ꝓberib⁹ laceratū: i medio latronuz cruci
ignominiose ferreis clauis affixū. aceto in
cruce potatū. ⁊ p⁹ mortē lācea i latere vul-
neratū: ⁊ copiosos sanguis riuos ex q̄nq̄
vulneribⁿ manuū pedū ⁊ lateris effundētē.
Flet⁹ deducite oculi mei ⁊ liq̄sce ania mea
igne cōpassiōis sup cōtritōne amabil̄ viri
hui⁹: quē i tāta amaritudie tot vides affe
ctum doloribⁿ Et tā q̄dē ifirma eius ania
mea vidisti ⁊ mirta es: nūc maiestatē eius
attēde ⁊ miraberis. Quid.n. aut scp̄tura A
sexta aūt hora tenebre facte st̄ sup vniuer-
sam terrā vsq̄ ad horā nonā. Et obscura-
tus est sol: ⁊ velū tēpli scissū ē a sūmo vsq̄
deorsū. ⁊ tra mota ē. ⁊ petre scisse st̄. ⁊ mo-
numēta apta st̄: ⁊ mlta corpa sctōr q̄ dor
miebāt surrexerūt. Qual ē h̄ qz ⁊ celū ⁊ tra
ꝓatiūt ei. cui⁹ ⁊ moz mortuos viuificat
Cogsce aia mea ꝓgsce h ē dñs de⁹ nr̄ ihs
xp̄s saluator tu⁹ vnigenit⁹ dei fili⁹. ver⁹ de
us ver⁹ hō. q̄ sol⁹ sub solesine mact̄a inuē
tus ē. Et ecce cū scelerat⁹ quō reputat⁹ est.
⁊ q̄si leprosus. nouissim⁹ viroꝝ extimat⁹ ē
⁊ tanq̄ aborciuū qō ꝓiciat̄ a vulua sic pie
tus est ab vto mr̄is sue infelicis synagoge.
Iste formosus p filys hoim q̄ deformis
fact⁹ ē. Hic vulnerat⁹ ꝓpt̄ iniqtates nr̄as
attrit⁹ ē ꝓpt̄ scelera nr̄a: ⁊ fact⁹ ē holocau-
stū suauissimi odoris i ꝓspectū tuo. pr̄ ē ne
glie: vt auerteres idignōez tuā a nob: ⁊ ꝑse
dere nos sibi faceres i celestib⁹. respice dñe
sctē pr̄ de sctūario tuo ⁊ ō excelso sctōr ha
biraculo. ⁊ ituere hāc sacrosctāz hostiā quā
tibi offert magn⁹ pōtifex nr̄. sctūs puer tu⁹
dñs ihs ꝓ pcis frm̄ suoꝝ. ⁊ esto placabil̄
sup mlitudie malitie nr̄e. Ecce vox sāgui
nis nr̄i iesu clamat ad te ō truce. q̄d.n. dñe
q̄s pēdet i ea Pēdet inq̄ qz pt̄ita tāq̄ pn̄
tia coram te st̄. Cogsce pr̄ tunicā veri filij tui
ioseph. h ē. fera pessima deuorauit eū ⁊ cō
culcauit i furore suo vestimētū ei⁹. oez de-
corē eius reliqis cruoris inq̄nauit. Et ecce
q̄nq̄ scissuras lamētabiles i ea flq̄t Hoc
est dñe vestimētū qō i manu egyptie mere
tricis inocēs puer tu⁹ dereliqt̄ meliorē extl
mans iacturā pallij q̄ pudicitie. magisq̄
eligēs spoliatus carnis pallio in carcerem
mortis descēdere: q̄ ꝓ mūdi gl̄ia adulterie
voci acq̄escere. illi inq̄ voci q̄ dictū ē Hec
oia tibi dabo si cadēs adoraueris me. Qō
vtiq̄ esset dormire cū adultera: ⁊ nūc dñe
pr̄ scim⁹: qz ipe fili⁹ tu⁹ viuit ⁊ dñat̄ i tota
tra egypti ⁊ i oi loco dñatōis tue. Educt⁹
em̄ ad imperiū tuū de carcere mortis ⁊ iferno
ꝝ. ⁊ attōsus im̄oralitatis corona mura
ta veste carnis: im̄oralitatis decore reflo
ruit: ⁊ cū gl̄ia suscepisti eū. Subicuiauit
em̄ diu pharaōis imperiū ⁊ cū triūpho no
bili ꝓtute ꝓpria celos penetrauit. Et ecce
gl̄ia ⁊ honore coronat⁹ in dextera maiesta
tis tue assistit vultui tuo ꝓ nob. Caro em̄
⁊ frat̄ nr̄ est. Respice dñe i faciē christi tui:
q̄ tib: vsq̄ ad mortē obediēs fact⁹ est. nec

recedāt ab oculis tuis cicatrices eī imperpetuū vt meminerī q̄ntā ab eo p̄ peccis nostris, satisfactionē receptis. Vtinā dñe appēdas i statera petā q̄b ira meruimī. z calamitatē quā p nob passus est inocēs filiī tuī. Certe grauior apparebit z magī dig: vt ꝓ ipsam effundas sup nos misēdiam tuā q̄ fuit illa p̄ peccis nr̄is ꝓrineas in ira misēdias tuas. Gr̄as tibi pī referat omis lingua sup abūdātia bonitatī tue: q̄ vnico filio cordis tui nō pepcisti: sz p nob oibus illū tradidisti i mortē: vt ipm tāq̄ fidelem aduocatū haberemī coram te in celis Et tibi dñe iesu fortissime zelotes: q̄d grārum retribuā vt digne retribuamī ego hō puluis z vile figmentū. Quid em p mea salute facere debuisti. z nō fecisti. Ab uno pedis vsq̄ ad summū ꝓtcis te totū i aq̄s passionū demersisti: vt me totū extraheres de illis: z intrauerūt vsq̄ ad aiam tuam. Nā z aiam tuā in mortē p̄didisti: vt meaz p̄ditam mihi redderes. Et ecce me dupli ci debito obligasti. Nam z p eo q̄ dedisti tuā. debitor tibi sum: z p mea quidem aia bis a te mihi data semel in creatōe z semel in redemptione: q̄ō magī iuste tibi reddā: q̄q̄ ipam nō habeo. Pro tua aūt p̄ciosa aia ira cōtribulata. q̄d ab hoie digne rependi possit nō inuenio. Nā z si celū z terrā z oēz ornatū eoī p ea possem repēdere. certe nec sic vsq̄ ad mēsurā debiti vllatenī attingere possem: vt aūt ipm q̄ z debeo z possibile mihi est retribuā tui dñe munerī est. Diligendus es mihi dñe toto corde. tota aia tota ꝓtute. z tua mihi seq̄nda vestigia q̄ p me mori dignatus es. Et quō fiet istud i me nisi p te: adhereat aia mea post te quia tota ꝓtus eī pēdet ex te. Et nūc dñe redēptor meus te vt verū deū adoro. in te cōfido. in te spero. z q̄b possum desideriis ad te suspiro adiuua imperfectū meū. Ad tue passiōis gl̄iosa insignia in q̄b salutē meā operatus es totū me inclino. Tue victorio se crucī regale vexillū in noie tuo xp̄e adoro. Tuū spineuz diadema tuos rubentes sanguine. os clauos. tuo sacro latere imersam lanceam: tua vulnera: tuum sanguinem: tuam mortem. tuaz sepulturam. tuā gl̄iosam z victoriosā resurrectionē z glorificationē christe supplex adoro z glorifico.

O dor em vite spirat mihi in omib̄ his. Hoī viuificor o dore: spīm meū dñe a peccati morte resuscita. hoī ꝓtute ab asturijs sathane me custodi. ac me cōforta vt iugū mādatoī tuoī suaue mihi fiat z onī crucis q̄ō post te baiulare me iubes humeris aie mee sit leue Que est em fortitudo mea vt iuxta p̄ceptū tuū mūdi p̄ssuras tā multiplices inuicto aio sustineā. Nūquid pedes mei tanq̄ ceruoī vt velocē cursorem p spinas z cōfragra passionū cōsequi valeam. Sed audi vocē meā z inclina sup seruum tuū suauē crucē illā q̄ lignū vite ē his q̄ appēdūt eā. z vt spero currā alacriter portabo infatigabilit eā q̄ ab inimicis est crucē post te. Illā inq̄ diuinissimā crucem humerī meis impone. cuī altitudo ē charitas. cuī lōgitudo est eternitas. cuī sublimitas est oīpotentia. cuī p̄fundū est inscrutabilis sapīa. Confige illi manī meas z pedes meos z totū passioni tue cōforma seruū tuū dñe. da obsecro mihi ꝓrinere ab opib̄ carnis q̄ odisti: z facere iusticiā quā dilexisti: z i vtroq̄ tuā q̄rere gl̄iam z sinistram quidē meā clauo tpantie dexterā ꝓ clauo iusticie in illa sublimi cruce fixas arbitraboī. da mēti mee iugiter meditari in lege tua. z oēm cogitatū meū iactare in te. z dextī pedem meū eidē ligno vite clauo prudentie affige. Da vt sinistrā spūs mei sensualitatē nō eneruet labentis vite infelix felicitas. nō ꝓturbet p̄ñtis vite infelicitas felix z sinister q̄z meī fortitudinis clauo in cruce tenebit. Vt autē aliq̄ silitudo spinaī capitis tui in me apparear. dē obsecro mētis mee z salutarī pnie cōpunctio et aliene misene compassio. z stimulus celi emulantis q̄ rectum est coram te et ad te conuertar in erumna mea. dū triplex cōfigetur spina: libet vt spongiā p arundinez ori meo porrigas z aceti amaritudinē gustui meo adhibeas. libet vt p scp̄turas tuas rōni mee cōferas gustare z videre q̄niā florens hic mūdus tanq̄ spōgia inanis ē. z oīs cōcupiscētia eī aceto amarior. Ita pat in me fiat calix iuste babylonis amarus in oēm terrā. nō inani flore seducat. nō falsa dulcedie inebriet quēadmodū eos q̄ tenebras lucem. lucē tenebras amaī dulce. z dulce amaī arbitrant Vinū mirratū

cum felle mixtũ susceptum mihi est, p eo q̃ tu ex eo bibere noluisti forte quia nimiaz acerbitatẽ inuidie ⁊ neq̃tie crucifixoꝝ tuorum indicabat. tuc viuifice morti tuũ seruũ dñe ꝓfigura. faciẽs q̃dem in me vt moriar fm carnẽ. viuam aũt fm spm̃ iusticie. Vt astit iregrã crucifixi imaginẽ me portare glorier illõ q̃z qõ p⁹ mortẽ tuã insatiabilis malicia ipiorꝝ i te exercuit hãc in me silitu dinẽ exp̃me. Vulneret cor meũ viu⁹ ⁊ efficax sermo tu⁹ penetrabilior oi lancea acutissima pringẽs vsq̃ ad diuisionẽ anie mee: ⁊ pducẽs ex ea tãq̃ ex dexto latẽ meo vice sanguis ⁊ aq̃ amorẽ tuũ dñe ⁊ fratrũ tuorꝝ. Postremo ⁊ mũda syndone prime stole spm̃ meũ. in q̃ reqescẽ ingredẽs ⁊ egrediens i locũ tabernaculi admirabilẽ ⁊ abscondas me donec ptrãseat furor tu⁹. die aũt tertio p⁹diem laboris. post diẽ supplicij. mane p̃ma sabbati ꝓpetue inter filios tuos me indignũ resuscita. vt i carne mea videã claritatẽ tuã ⁊ adiplcar leticia vultus tui. O saluator me⁹ ⁊ de⁹ me⁹ veniat veniat oro tp̃s: vt qõ nũc credo oclis tãdẽ reuelatis aspiciã qõ spero nũc ⁊ alõge saluto apprehendã. Qõ p virib⁹ meis desidero. vlnis aie mee amplectar ⁊ deosculer ⁊ i amoris tui abyssum totus absorbear. o saluator me⁹ ⁊ deus meus. Sz bñdic aia mea deũ saluatorẽ meũ ⁊ magnifica nom̃ ei⁹. sctm̃ est em̃ ⁊ sctissimis delitys plenũ. O q̃ bonus q̃ suauis es dñe iesu xp̃e aie q̃renti te iesu redẽptor pditorꝝ. saluator redemptorꝝ. spes exulũ. fortitudo laborãtiũ anxiati spũs latitudo. anie lachrymose et post te currentis in sudore dulce solacium ⁊ suaue refrigeriũ. corona triũphantium. vnica merces ⁊ leticia oim supnorꝝ ciuiũ. vberrime fons oim grãꝝ iclyta ples sũmi dei. ⁊ de⁹ sũm⁹ bñdicãt te oia q̃ i celo sunt sursum. ⁊ q̃ i terra deorsum. Magn⁹ tu et magnũ nomen tuũ. O imarcessibilẽ decor dei excelsi ⁊ purissima claritas lucis eterne: vita oez vitã viuificãs. lux oẽ lumẽ illuminans ⁊ ꝓseruãs in ekno splendore. Ille millena lumia fulgurãtia añ thronũ diuinitatis tue a p̃mo dilucko. O eternũ substãtiale ⁊ inaccessibile clarꝝ ⁊ dulce p fluuium fõtis abscõditi ab oculis oim mortaliũ: cui⁹ vnda sine ortu, cui⁹ pfundũ sine pfundo, cuius altũ sine termio. cui⁹ amplitudo incircũscrutabilis. cui⁹ puritas imperturbabilis Eructauit te cor dei altissimi de sua ipenetrabili abysso: vita vitã. lux lucẽ. eterno eternũ. imẽsus imẽsuz: ⁊ p oia sibi coeq̃lez ⁊ de plenitudie tua nos oẽs accepim⁹ Tu em̃ largissime fons ois boni septẽplicis gr̃e pciosuz flumẽ de thesauris tuis emittis cui⁹ suaui dulcore hui⁹ nr̃i maris salsuginẽ. i. nr̃e ifirmitatis mitigare digneris. Flumen olei leticie. flumẽ vini meracissimi. torrẽs igneu vigoris. Spũs paclyt⁹ a te ⁊ a pte. par vtq̃ i orbẽ tre pfũdit. oia replẽs. oia ꝓtinẽs spũs a te spũs a pte vn⁹ ex ambob⁹ vniẽs ambos: vtpote ambozꝝ in diuidua ꝓnexio. vnificũ gluten ꝓplex⁹ idissolubilẽ ⁊ pax oez sensuz exupans. h̃ est torrẽs voluptatis tue dñe. q̃ delicatã illã ⁊ gloriosã ciuitatẽ hierlm q̃ sursũ est iugiter potas. ⁊ leta bũda ebrietate facis estuare: vt tibi iubilẽt hymnũ iaccessibilẽ. lucida illa ⁊ flãmea organa i nocte exultatõis ⁊ sono epulãtis cuiusq̃ desiderabilib⁹ gutt⁹ refocillari sitibũ de fauces exul ꝓpli tui iugiter a te expectant dñe. Sinito pz vt catelli bibant de stillicidiis q̃ cadũt ꝏ mẽsa dñozꝝ suorꝝ. rorate celi desup ⁊ nubes pluãt iustũ. Illũ dñe q̃ extruare fecisti iclytas p̃mitias ꝓpli tui. i insigni solẽnitatis nr̃e. Illo qm̃s igneo stillicidia purga. inoua. illũina. iflãma. exhilara ⁊ cõfirma: ⁊ vnicorda credẽtiũ tibi: vt vnũ sint: vnũ sapiãt: vnũ vnanimiter req̃rãt ⁊ appẽdãt ⁊ videãt ⁊ bñdicãt te deũ deorꝝ i syon. Sit tibi iclyte iesu cũ ꝏ pte sctõq̃ spũ sctẽ ⁊ idiuiduetrinitati glia grãꝝ actio. honor ⁊ imperiũ in secla seclorꝝ Amẽ.

Diui Ber. abbatis in sermones sup psalmo: Qui habitat in adiutorio altissimi. Prologus.

c Onsidero laborẽ vim̃ non sine mlto miseratõis affectu Quero ꝓsolationẽ quã exhibere possim ⁊ corpal occurrit: sz ea non pdest q̃cq̃ magis ⁊ obesse plimũ pt sicdẽ modica semẽtis detractio. nõ modicũ messis ẽ detrimentũ. Et si pnia via minuat miseratione crudeli paulati gẽmis corona puat. Quid em̃ agim⁹. Vbi pphe farinula. sicdẽ mors i olla est ⁊ mortificami q̃tidie in

ieiunijs multis. ī laboribꝫ freqnter. In vigilijs sup modū: pter ea q intrinsecꝰ st contritio cordiū ⁊ mltitudo tentationū. mortificatio nū: sz ꝓter eū q mortuꝰ est ꝓ vob. Qd si abūdat tribl'atio vīa ꝓ eo abundabit ꝯsolatio vīa p eū: vt i eo delectet ania q i alijs rēnuit ꝯsolari Apd ipm nāq ipa tribulatio magꝭ qdā ꝯsolatio potit iueniri. Nōne eīm certū est sup vires hūanas vltra naturā. vltra ꝯsuetudinē ee q sustinetz Ali' igit portat ista: ille sine dubio. q portat oia ꝓbo ꝓtutis sue. Nōne et h: iā suo ipius gladio inimicꝰ ꝓimit: ⁊ magnitudo tribulatōis. de q tēt are solebat: ipa magis tentatōes eruptat. tāq certissimū diuie pnē tie augmentū. Quid ē timendū nob: si adest q portat oia. dnīs defensor vite mee a q trepidabo. nā ⁊ si ambl'auero i medio vmbre mortis: non tiebo mala qm tu mecū es. Quid est q totā molē tre sustinet ⁊ vniuersus orbis cui inimit. Nā si ē aliqd qd sustineat ceta. ipm a q sustinet: nō inuenit. nisi ꝓbū ꝓtutis oia portās. ꝓbo dni celi firmati st: ⁊ spū oris eiꝰ ois ꝓtus eoꝝ. Propter ea vt sit vob in ꝓbo dni ꝯsolatio marie his diebꝫ. qbꝫ oio: sic dignū est aliqtenꝰ maior est labor vr: vt ꝯfido nō erit iutile tractare vobiscū aliqd de scptur scris: qd ⁊ vestrū aliq rogauerit. Vn eligēdus est nobis psalmꝰ ipe. de q tentatōis occasionē inimicus assūpsit: vt inde ꝯfringant arma malignī: vn sibi vsurpare psūpsit. ꝓterea nolo vos ignorare frēs: qm manifeste imitatores st inimici qcūq de scptur scris aliquid nō scrē vsurpāt ⁊ detinēt ꝓtatē dei in mendacio: sicut solēt qnq nōnulli. Cauete h dilectissimi qz prorsus diabolicū est ⁊ de pte eiꝰ se. pbāt q id faciūt in suā ipsoꝝ pniciem. salutaria scpta peuertere mollientes. Sz nō mō plus īmorꝰ. Sufficit credo breuit tetigisse. iā de ipo quē elegimus psalmo. aliq pstāte dno disserere: ⁊ explanare tentemus.

Qui habitat ī adiutorio altissimi ī ꝓtectione dei celi cōmorabit. Ds. xc.

Sermo Primus.

Qui habitat in adiutorio altissimi in ꝓtectione dei celi cōmorabitur. Quis sit diuini inhabitator adiutorij p nō habitātes illō melioꝰ pōt agnosci Tria siqdem eoꝝ reptes genera. Vnū nō sperantiū. aliud desperantiū Tertiū frustra sperantiū. Neq eīm hitat ī adiutorio altissimi: q nō posuit deū adiutorē suū. sz cōfidit in ꝓtute sua ⁊ i mltitudine diuitiarum suaꝝ. Surdus nāq ad ꝓphete ꝯsiliū dicentis. Querite dnīm dū inueniri pōt: inuocate eum dū ꝓpe est. Et sola tpalia quērens: emulat in malignātibꝫ pacē pctorum videns: ⁊ elōgat ab adiutorio dei. qd sibi ad hoc necessariū esse non reputat. Sz qd nob de his q foris sunt iudicare. Timeo frēs ne forte sic etiā in nobis q nō habitet in adiutorio altissimi: sz cōfidat in ꝓtute sua ⁊ in multitudine diuitiaꝝ suaꝝ. Forte eīm feruorē hz qs potēs in vigilijs. in ieiunijs. in laboribꝫ ⁊ ceteris hmōi aut etiam multoꝝ vt sibi videt: diuitias meritorum lōgo tpe acqsiuit: ⁊ in his ꝯfidens remissior est in timore dei. Facile iā ad ociositates ⁊ curiositates pniciosa qdā securitate declinat. murmurat. detrahit. dnudicat. Qui pfecto si habitaret ī adiutorio altissimi. attenderet vtiq sibi: ⁊ timeret offendere: quē si cogsceret adhuc tā necessariū esse Tāto siquidē amplius timere deū: ⁊ magis sollicitus esse debuerat. quanto maiora eius munera iam pcepit. Neq eīm que habemus ab eo. seruare aut tenere possumus sine eo. nunc ꝓo qd non sine dolore loquimur aut videmus. Sunt aliq in cōuersionis initio satis timorati: et solliciti sunt donec initium aliquod cōuersatōis acceperint. ⁊ cum multo magis desiderare debuerant. iuxta illud. Qui edunt me adhuc esurient: incipiunt sic agere: ac si dicāt Vt quid ei seruiamus vltra. quādo iam habemus quod daturꝰ est. O si scires q̄ parum est: qd habes ⁊ hoc ipm q̄ cito perdis si nō seruauerit ille. qui dedit Hec eīm duo sunt que valde sollicitos ⁊ subiectos deo reddere possunt: vt non simꝰ de his q propterea non habitant in adiutorio altissimi. quia non reputant illud sibi necessarium esse: ⁊ hi sunt qui non sperant in dno Sunt autez alij qui ⁊ desperant. hi videlicet qui ꝯsiderantes imbecillitatem propriam deficiunt. et obruuntur a pusillanimitate spiritꝰ habitātes i carne sua: ⁊ cir-

ca infirmitatē ꝓpriā sp intēti: vt oīa q̄ pati
unt. cursum enuerare pati sint. Vbi em̄ in
tenderitis ingeniū valet. in adiutorio aūt
dei nō hitāt: necꝫ nouerūt illō q̄ nec assur
gere valeāt. vt aliqñ cogitēt illō. Sūt aūt
alij q̄ sperāt q̄dē in dño. sz frustra. qz sic de
misēdia ei⁹ sibi ꝑpis blandiunt: vt a peccat⁹
suis nō emendent. Vana est oīo spes ista
z hec ꝛfundit: eo q̄ charitas desit. cō hos
ꝓpha. Maledict⁹ inq̄t q̄ peccat in spe. Et
ali⁹. bñplacitū est dño sup timētes eū z in
eis q̄ sperāt sup misēdia ei⁹. Dicitur⁹ q̄ spe
rant signant p̄ misit sup timētes eum. Fru
stra sic dē sperat: q̄ ꝛtēptu suo grāz a se re
pellit. z spem suā ꝓsus euacuat. null⁹ ho
rum triū hitat i adiutorio altissimi. Pri
mus em̄ habitat i meritis suis. Secūs in
penis. Terti⁹ in vitijs. imūda habitatio
tertij. anxia secū di. stulta z piculosa primi
Quid est stulti⁹ cū hitare i domo vix icho
ata. Cōsumasse te putas: at cū ꝛsumaue
rit hō tūc incipit. Denicꝫ ruinosa est oīno
hec hitatio. z q̄ sustētari magis opus ha
beat z fulciri: cū inhabitari. nōne vita pñs
fragilis est et incerta. Sile esse necesse est.
q̄cq̄ d fundat in ipsa Quis em̄ sup fragile
fundamentū stabile credat edificiū. Peri
culosa igit habitatio eoꝝ q̄ in meritis suis
sperāt: periculosa: quia ruinosa. Eoꝝ ꝛo
q̄ consideratione ꝓprie infirmitatis despe
ratiōe deiciunt. habitationē anxiā z eos i
tormentis dicum⁹ hitare: quādiu em̄ z pe
nas sustinent: in q̄b⁹ nocte z die ꝛpteruntur
z eis quocꝫ q̄s non dū sentiūt ampli⁹ cru
ciantur: vt nō sufficiat dici malicia sua. sz
oꝓprimunt his quoꝝ q̄ nūcꝫ forsasse expe
rient. Que tormēta. q̄s infern⁹ intolerabi
lior pōt excogitari: p̄sertim qz in tanto la
bore p̄munt z celestis panis nō sustentat
edulio. hi sunt. q̄ i adiutorio dei nō hitāt:
qz desperant. Priores aūt idcirco nō q̄runt
qz neq̄cꝫ sibi illō necessariū sentiūt. Extre
mi ꝓo ꝓpterea longe sunt. q̄ eo mō q̄runt
auxiliū dei: quo obtinere nō possunt. So
li em̄ in adiutorio altissimi habitant. q̄ id
solū obtinere desiderant. id solum amitte
re trepidant. sedula cura illō z sollicita co
gitatiōe ꝓsantes: que est vticꝫ pietas cul
tus dei beatus plane. qui sic habitat i ad
iutorio altissimi. quia in protectiōe dei ce
li cōmorabitur. Quid nocere poterit: eoꝝ
que sub celo sunt: quē deus celi protegere
z conseruare voluerit. Porro sub celo sunt
aeree potestates. sub celo sunt presens secu
lum necꝫ z caro aduersus spiritū concupi
scens. Optime dictuz est: in protectione dei
celi vt nihil eozuz que sub celo sunt timere
possit quisq̄s protectionem eius habere me
ruerit. Siue ita dictum sit: vt aduersuz se
quentem omino pendeat. qui habitat in
adiutorio altissimi: in protectione dei celi
cōmorabitur. dicet domio susceptor meus
es: z sit q̄ dicitur. in protectione dei celi cō
morabitur. expositio precedentis partis:
qui habitat i adiutorio altissimi: aut ma
gis addere videat. vt non solum adiuto
rium ad operandū bonū. Sed protectio
nem quocꝫ ad liberanduz a malo: doceat
esse querendā. At vero diligenter attende
qō in protectione dicit: nō in pñtia. Angel⁹
in p̄sentia eius exultat: ego vtinaz possim
in eius protectione morari. Ille beat⁹ in p̄
senti. ego vtinā in protectione sim securus.
Dei celi inquit: licet em̄ vbicꝫ esse nō du
bitetur. Sic tamen in celo est: vt ad ei⁹ cō
parationez nec esse videatur in terr⁹. Pro
pter qō z orantes dicimus. Pater noster
qui es in celis. Sic etem̄ anima quocꝫ cū
in toto sit corpe: excellentius tamē z singu
larius est in capite. vbi sunt omēs sensus:
nam in ceteris omnib⁹ membris vix vnū
exercet solum: scilicet tactū: vnde quantuz
ad eum modū quo in capite est: cetera mē
bra videt quodāmodo nō tam inhabita
re cū regere: ita si presentiā illā cogitemus
qua beati angeli ꝓfruunt videri possum⁹
vix aliquā dei protectionē: z nomē habere
Felix tamen anima: que vel hanc protectio
nem meret. Dicet em̄ susceptor me⁹ es tu.
Vlꝫ id quidē sermoni alteri reseruem⁹.

Dicet dño susceptor meus es tu. z refu
gium meum de⁹ me⁹ sperabo in eū.

Sermo. ij.

QVi habitat in adiutorio altissimi
q̄ propheta. Dicet domio susceptor
meus es tu: z refugium meū deus
sperabo in euz. Dicet in gratiarumactio
ne confitens domino et misericordie eius
super duplici adiutorio eius. Omnis em̄

q̃ adhuc in adiutorio habitat: nõ ĩ regno. ⁊ freqũter opus hz fugere: ⁊ interdũ cadit Fugere in q̃z dũ in h̃ corpe sum⁹ a facie tẽtationis pseqntis optet. qõ si min⁹ celeriter fugim⁹ aliqũ vt assolet impellimur ⁊ euertimur: sz dñs suscipit nos. Ipse itaq̃z refugiũ est: vt venientẽ cũ stercoribꝫ bonũ pigroꝫ lapidatorẽ impigri fugiam⁹ ⁊ euadere possum⁹ fedã nimis lapidationẽ. Ip se q̃z susceptor est: vt etiã cũ ceciderim⁹ nõ collidamur: qm̃ supponit manuz suã. Cũ ergo tentationis impetũ sentim⁹ ĩ cogitatione. statim fugiam⁹ ad ipm ⁊ hũilit̃ postulem⁹ auxiliũ. Qõ si forte p̃occupauerit nos: vt fit aliqũ. cũ tardi⁹ q̃z optreat ad eũ ꝯfugim⁹: solliciti sim⁹: ⁊ man⁹ ei⁹ suscipiat nos Oẽs em̃ aliqũ cadere necesse est dũ in h̃ seculo detinent̃: sz alij collidunt̃: alij nõ. qz dñs supponit manũ suã. Sed quõ discernere eos poterim⁹: vt segregem⁹ iuxta dñi ꝓbũ. agnos ab edis. iustos ab iniustis. nam ⁊ iust⁹ septies cadit in die. Verũtamẽ h̃ interest int̃ eoꝫ casus q̃ iust⁹ suscipit̃ a dño ideoq̃z resurgit fortior Iniust⁹ aũt cũ ceciderit. nõ adijciet vt resurgat. immo ꝓo aut ĩ pudorẽ noxiũ: aut ĩ impudentiã cadit. aut em̃ excusat qõ facit: ⁊ hic est pudor adducẽs pctm̃. aut fit ei frons meretricis: ⁊ iã nec deũ timet nec hoiez reuereturꝑ dicatq̃z pctm̃ suũ sicut sodoma Iustus ꝓo sup manũ dñi cadit: ⁊ miro q̃dãmõ etiã ipm ei pctm̃ ĩ iusticiã coopat̃ Scim⁹. n. qm̃ diligẽtib⁹ deũ oia coopant̃ ĩ bonũ. nõne coopat̃ nobis ille casus in bonũ. vñ ⁊ hũiliores efficimur ⁊ cautiores. nõne dñs cadentẽ illũ suscipit q̃ ab hũilitate suscipit̃. Impulsus ⁊ euersus sum ait propheta. Sz nihil pfecit q̃ ĩpulit me: qz dñs suscepit me. Sic q̃ dicet fidel'aia dño. susceptor me⁹ es tu. possũt oia dicere. creator me⁹ es tu. pñt ⁊ aialia dicere pastor meus es tu. pñt oẽs hoies dicere redẽptor meus es tu. Ut ꝓo susceptor me⁹ es tu: is tm̃ dicere potest. q̃ habitat ĩ adiutorio altissimi. Vñ ⁊ addidit de⁹ me⁹. Cur nõ deus nr̃. Quia in creatõe. in redẽptõe: ceteriscq̃z cõibus bñficijs est de⁹ oim: sz in tentationib⁹ suis: tanq̃z ꝓpriũ eũ hñt singuli electorum Sic eũ patus est ⁊ cadentẽ suscipe: ⁊ eripe fugientẽ: vt videri possit relictis omnib⁹ alijs ei soli operã dare. ꝓterea expedit omni aie deũ sp attendere tanq̃z ꝓpriũ nõ mõ adiutorẽ: sed etiã inspectorẽ. qñ em̃ poterit negligens fieri: qui intuentẽ se deũ nunq̃z desinit intueri. Aut quõ nõ q̃si ꝓpriũ illuz habere videt. qui sic eũ sup se videz intẽtũ vt oia interiora: ⁊ exteriora eius omni hora ꝯsiderare nõ cesset. omesq̃z nõ solũ actus: sed ⁊ ipos subtilissimos aie motus pseruẽtur atq̃z diijudicet. Hic ergo nõ imerito dicere potest. deus meus sperabo in eũ Et attende q̃ nõ dixerit speraui aut spero. sed sperabo. hoc in q̃t est votũ meũ: h̃ ꝓpositum meũ. hec intẽtio cordis mei. Reposita est hec spes mea ĩ sinu meo ⁊ ĩ hac pseuerabo Sperabo in eũ. nec desperabo. nec frustra sperabo: qz maledict⁹ q̃ peccat ĩ spe: ⁊ nihilomin⁹ q̃ peccat ĩ desperatõe. sz nec esse volo de his q̃ nõ sperãt ĩ dño. Sperabo inquit in eũ. Sz iã dic nobis q̃ fructu: q̃ mercede q̃ lucro. Qm̃ ipse liberauit me de laq̃o venantiũ ⁊ a ꝓbo aspo. Sane laqueũ hũc et hoc ꝓbũ ĩ diem alteꝫ: ⁊ sermonẽ si placet: alterum differam⁹.

Quoniã ipe liberauit me laqueo venãtium ⁊ a ꝓbo aspero.

Sermo. iij.

DEus me⁹ spabo in eũ. Qm̃ ipeliberauit me de laq̃o venantiuz et a ꝓbo aspo. Ego vtiq̃z frẽs in h̃ verbo magẽ meip̃ius pietate ꝯpũgor. ⁊ valde misereor aie mee. Ipse liberauit me de laqueo venantiũ. Ergo ne bestie sum⁹ nos. Bestie prorsus. Hõ em̃ cũ in honore esset nõ intellexit. ꝯpat⁹ est iumẽtis isipientib⁹ ⁊ silis fact⁹ est illis. Bestie pfecto sunt homines. oues errantes non hñtes pastorem Quid supbis o hõ. q̃d te sciolũ iactas. vide qz bestia fact⁹ es. cui venanduz laqueũ ꝑpant̃: Sed q̃ sunt venatores isti. Venatores vtiq̃z pessimi ⁊ nequissimi ⁊ callidissimi. Venatores q̃ cornu nõ sonãt: vt nõ audiant̃. sed sagittẽt in occultis imaculatum. Ipi sunt rectores tenebraꝫ haꝫ astutissimi ꝓfucia. ⁊ neqtia dyabolice fraudis ita vt sicut est añ venatorẽ bestia. sic ad eorum ꝯpationẽ sit q̃libet astutissim⁹ hoim̃ pter illos dũtaxat q̃ cũ apl'o nõ ignorãt cogitatores coꝫ: q̃b ĩ dei sapiẽtia datum

Ipse m̃ mih
esset nõ m

est fraudes deprehēdere malignor. Obsecro nouelle plātationes dei: vos q̄ nōduz execratos habetis sensus ad discretionem boni z mali. Nolite seq̄ cordis vzi iudiciū nolite abūdare in sensu vzo: ne vos tanq̄ rudes ille adhuc ꝓsutus venator decipiat. nā siluestribꝫ illis z oīno bestialibꝫ bestijs: seculares hoīes loquor aptos satꝫ expandit laqueos: vtpote quos facile capiēdos esse nō dubitat. Vobis autē q̄ tanq̄ prudētiores cerui serpentes necatis z desiderat̃ ad fontē viuū. subtiliores occultat laqueos. z callidiora fraudis sue argumēta conq̄rit. Vñ obsecro vos humiliamini sub potēti manu dei pastoris vzi. z acq̄escite eor cōsilijs. q̄ melius nozūt venatorꝫ illi ꝓsutias. edocti diuturno lōgi tpis exercitio. z crebris expimentis tam in se q̄ i multis. Sz ecce qz iam venatores z bestias nouimꝰ. q̄s nam sit laqueꝰ iste. q̄rendū est. nolo ego adinuenire ex me: nec dubiuz aliqd̄ tradere vobis O stēdat nobis apl's laqueū istū. ipe em̄ venatoz illoz nō ignorat cogitationes. Dic inquā nobis beate paule. q̄s sit laqueus iste diaboli. a quo se liberatā fidelis aīa gratulat̃. Qui volunt inq̄t diuites fieri in h̄ seculo. incidūt in tētationem z in laqueū diaboli Ergo ne laqueus diaboli diuitie sunt hujꝰ secli Heu q̄ paucos inuenimꝰ q̄ ab h̄ laq̄o liberari exultent. q̄ multos q̄ dolēt q̄ paz sibi videtur irretiri. z adhuc q̄tū pñt ipsi se inuoluere z intricare laborāt. Vos q̄ reliquistꝫ oīa z secuti estis nō hñtem vbi caput suuz reclinaret filiuz hoīs. exultate z dicite: qm̄ ipse liberauit me de laq̄o venātiū. Cōfitemini illi toto corde. tota aīa. tota virtute z ex ipsis medullis cordis grās agite ei dicentes. Qm̄ ipse liberauit me de laq̄o venantiū. Et vt noueritis q̄ magnū sit bñficiū h̄: z sciatis q̄ a deo donata sūt vobis audite qd̄ seq̄t: z a ꝓbo aspo. o hō vel magis bestia laqueū nō tenebas. tūc vel malleum. A ꝓbo inq̄t aspo. Qd̄ est h̄ ꝓbū nisi illud insatiabilis gehenne. affer affer. pcute. dilacera. cito iterfice. velociter spolia detrahe. Qd̄ est ꝓbū aspe nisi tollat̃ impius ne videat gl'iam dei. Quō exultant venatores capta bestia. z clamāt: tolle tolle infige verubꝫ. infer prunis: z male bullientibus imponelebetibꝫ. Verbū asperuz fuit. qd̄ ptulit domꝰ exasperās ppl's iudeorum. Tolle tolle crucifige eū. Quā horribile ꝓbum. q̄ aspe. q̄ crudele. vere dentes eor arma z sagitte: z lingua eor gladius acutus. Hoc ꝓbū aspe tu sustinuisti dñe. Cur: nisi vt nos liberares a ꝓbo aspero. Sit iam tue pietatis: vt nō sustineamꝰ nos: qd̄ dignatꝰ es sustinere ꝓ nobis. respōdent hoīes seculares. cum eis sua deamus agere pniaz: z dicit. Durus est h̄ sermo. nē pe hinc est qd̄ in euangelio legimꝰ: loq̄bat̃ dñs de pnia ipsa: sz in figura: tanq̄ his. q̄ bus nō erat datū nosce mysteriū regni dei Cūq̄ audirē dicentē. nisi mādducaueritis carnē filij hoīs: z biberitis eiꝰ sanguinē. dixerunt. durus est h̄ sermo: z abierūt retrorsum. Quid aūt est mādducare eiꝰ carnem z bibere eius sanguinē: nisi cōicare eiꝰ passionib̄. z eam ꝓuersationē imitari quā gessit in carne. Vñ z hoc designat illibatū illud altaris sacramentū. Vbi dñicū corpꝰ accipimus: vt sicut videt̃ illa forma panis in os intrare. sic nouerimꝰ ꝓ eā quā in terris habuit ꝓuersationē: z ipsum itrare in nos ad habitandū ꝓ fidē in cordib̄ nr̄is. Cū em̄ iustitia ingredit̃: ille ingredit̃ q̄ factus est nobis a deo patre iustitia. Sz z q̄ manet in charitate: in deo manet z deus i eo. Sz tñ adhuc dicūt nobis multi: durꝰ est hic sermo. Ergo ne durꝰ est momēta neum h̄ z leue tribulationis: qd̄ sup̄ modū i sublimitate eterni nū pondus gl'ie opat̃ i nobis. Durꝰ est breuissimo z leuissimo laboze cruciatus illos z tormēta redimere: q̄ nullus terminus finiat. nullꝰ animꝰ sufficiat cogitare. Durū vob̄ videt̃ cū dī agite pniam. Erratis sz audituri estꝫ. Verbū asperum. sermonē durꝰ. auditionē malā Ite maledicti in ignē eternū. Ita dico vobis h̄ timete. hoc durꝰ reputate z inuenietꝫ: qz iugum dñi suaue est z onꝰ eiꝰ leue Si in seipso suaue illud credere: necdū potestis: vel h̄ non ignoratis: qm̄ hujꝰ cōpatione suauissimū est. Vos: vos autē frēs mei. vos pennati: ante quorꝫ oculos frustra iacitur rete. vos q̄ diuitias huius seculi penitus reliquistis quid timetis a ꝓbo aspero: quādo iam liberati estis a laqueo. Felix tu itidez ꝓ quo psalmi quidā inscripti sunt: qui trāsisti la

vō aspero

queum: vt omino longe fieres a ꝓbo aspero. Quib⁹ em̃ dicek. Ite maledicti in ignē eternū. esuriui em̃ ⁊ nō dedistis mihi manducare. quib⁹ inq̃ dicek. nisi his q̃ substantiam huius mūdi habuere: nunq̃d nō valde exhilarank ad ꝓbum hoc corda vestra ⁊ spiritali iocunditate replenk. Nunq̃d nō preciosiorem ducitis paupertatem vestram thesauris seculi. Siquidē ipsa est q̃ liberat a ꝓbo aspero. Quō nanq̃ a vobis exigat de⁹ qd̄ p ipsi⁹ amore relictū est. Et tamē etiam hoc facitis: ⁊ de laboze manuū vīarum christus alik ⁊ vestitur. vt nihil desit. Agite ergo gratias exultate ⁊ dicite. q̃nia ipse liberauit me de laqueo venantiuz ⁊ a ꝓbo aspero. Exultate inq̃: sed adhuc interim cū tremore letos vos esse volo. ſz non dum securos. Gaudentes in ſpūſcto. ſz tamen pauētes adhuc. ⁊ cauentes a recidiuo Quid em̃ nobis vltra pauendū est. Vnū vtiq̃: idq̃ grauissimū est pctm̃ iude pctm̃ apostasie. Bene em̃ factū est vt pēnas acciperetis sicut colūbe ⁊ volaretis ad reqescendū. nam ī terra nō erat reqes: ſz labor ⁊ dolor ⁊ afflictio ſpūs. Quid g̃ timendū est sic volāti: nisi ne forte cadauer: aut silē aliquid in terra videat. cui⁹ desiderio tactus. videak a venatoriib⁹ illis pessimis: ⁊ prepatis laqueis capiak. ⁊ sint nouissima ei⁹ peiora prioriib⁹. Hoc inq̃ timendū est omino. ne q̃s aut corde solo: aut ec̄ corpe ad vomitū reuertak. Legim⁹. n. de filiis israel. qz corde redierē in egyptū: nā corpe reuerti clausū p⁹ eoz tales rubz mare ꝓhibebat. Hoc est q̃ vehement singlis q̃buscūq̃ timendū est. neq̃ fortē earen⁹ deū offendāt: vt manifeste obiciank ⁊ euomāk ab eo aut si pudor neget apostasiā corpis. tepor ipse paulati ingerat apostasiā cordis vt vz inhitu religionis cor seclare gerāt. ⁊ q̃cq̃d secular⁹ ꝓsolatōis iuenire potuerint amplectank. Neq̃. n. sum⁹ nos apl'o sanctiores q̃ tū ꝓbak ne forte cū alīs p̄dicasſz: ipe reꝓbi efficerek. Sz id tādiu timēdū ē donec laque⁹ ꝓtrit⁹ sit. donec corp⁹ istō aiaz deposuerit: nā ipz corp⁹ laq⁹ q̃dā ē. vñ ⁊ ocul⁹ legik aiaz depdari. Dime g̃ decz eē secuz hoiem q̃ secū portat laqū suū. imo ꝓ bonū est magz hitare ī adiutorio altissimi vt p eū possit laqueus euitari.

Scapulis suis obumbrauit tibi et sub pennis eius sperabis.

Sermo. iiij.

Scapulis suis obūbrauit tibi. Cōfitenti hūilik ⁊ deuote grās referēti nō imerito ampliora bñficia, pmittunk. nā q̃ fidel inuenik in modico iusre ꝓstituitur in multa. sicut eꝓrio accipiendus indignus est. q̃ fuerit de accept⁹ ingratus. Itaq̃ deuote illi grārūactioni rñdet spūs. nō id solū inq̃ens faciet. Sz ⁊ scapulis suis obūbrabit tibi: credo ī his scapulis geminā pmissionē dñi intelligendā. ſ. vite eius q̃ nūc est parik ⁊ future. Si em̃ solum pmitteret regnū: ⁊ in itinere deesset viaticū oino ꝓquererenk hoies ⁊ rñderent. Magnū est q̃dem qd̄ pmittik. Sz queniendi illuc nulla facultas dak. Propterea q̃ post ħ seculū vitā eternā pmisit: ipse etiā dādū in hoc seculo cētuplū, puidentissima pietate pmisit. Quid em̃ iam excusatōnis hēs o homo. Profecto obstructū est os loquētium iniq̃. Quid plus afferet inimic⁹ ad tentandū: nisi qz lōga futura est vita tua. Et si grandis restat tibi via: cur hac timeas cur fortis cib⁹ dak: ne deficere possis in via. Helye vtiq̃ cib⁹ allat⁹ est ab angelo quo null⁹ in humana cōsuetudine vilior inuenik. ſ. panis ⁊ aq̃: tanta tñ in eo fortitudo collata est: vt q̃draginta dieb⁹ ambulans nō fatigaretur nec esuriret. Vis tibi hūc cibū ab angelo ministrari. Dix valde si nō vis. Qd̄ si cibum hūc desideras ⁊ angelica ministeria nō supba: ſz hūili magis ambitōe reqris. audi quō scriptuz sit de dño: qz tentāte diabolo ⁊ suadēte: vt de lapidib⁹ faceret panes: restitit ⁊ dixit: nō ī solo pane viuit hō. ſz in oī ꝓbo qd̄ pcedit de ore dei. Deide tētationib⁹ supat⁹ ⁊ tentatore fugato: accesserē angeli ⁊ mistrabāt ei. ⁊ tu g̃ si vis hr̄e misterīū angeloꝝ. fuge consolationes seculi ⁊ tentationib⁹ resiste diaboli. Renuat cōsolari aia tua ī alīs: si vis in dei memoria delectari Cū esuris currere te sua det ad panē. at tu pot⁹ audi dicentē. nō ī solo pāe viuit hō. Cur em̃ tā ta varietate distrahers: vt mō cibū mō potū mō vestē aut lectū: nisi p sola corpis necessaria sustentatōne reqras: q̃ in vno. i. in

celig Hely

ꝓbo potes hec oia iuenire. Mãna em est
oem sapore hũs ⁊ odoris delectationẽ. re-
q̃es est ꝓa ⁊ sincera suauis ⁊ salubris iocũ
da ⁊ sctã. Hec est ꝓmissio vite pnris. nam
ꝓmissionẽ future q̃s explicet. Si expecta-
tio iusto ꝓ leticia ⁊ tãta leticia: vt oẽ qõ de
siderat i seculo ei nõ valeat ꝯpari. ipm qõ
expectat q̃d erit. O cul⁹ nõ vidit. de⁹ absq̃
te q̃ ꝓpasti diligẽtibꝫ te. sub ipis itaq̃ sca-
pulis q̃ttuor nobis bñficia ꝯferunt Sub
his em abscõdimur. sub his ab icursu acci
pitrum ⁊ miluoꝝ ꝓtegimur que sunt aeree
ptãtes. sub his vmbraculũ salubre refrige
rat nos ⁊ rpellit nimiũ sol feruorẽ. sub his
q̃z alimur ⁊ fouemur. Ait em ꝓpha in alio
psalmo. Qm abscondit me i tabernaculo
suo in die maloꝝ. i. dũ adhuc dies mali st
⁊ in tra aliena sum⁹ q̃ data est i man⁹ im-
pij in q̃ nõ est regnũ pacẽ nec deus pacẽ reg
nat i ea. Nã si regnat q̃d est q̃ orãtes dici-
mus. aduenat regnũ tuũ. necesse est igitur
abscõdere iterim si q̃d hem⁹ boni: qm the-
sauꝝ regni celoꝝ q̃ inuenit homo abscõdit
Propt q̃ qõ etiã corpalit i claustrẽ ⁊ i siluis
abscõdimur. Et si scire vultẽ qntũ in hac
abscõsione lucramur. Credo nullũ h esse
q̃ si qntã ptẽ eoꝝ q̃ facit i seculo acritaret.
nõ adoret vt sctũs: nõ rputaret vt angel⁹
nũc aũt q̃tidie tãq̃ negligẽs arguit ⁊ icre
pat. Paꝝ ne h lucꝝ ducitẽ q̃ non reputa-
mini scti añq̃ scitis An nõ timetẽ ne forte
hic vili mercede recepta i futuro mercedẽ
nõ hẽatis. Necessaria est igit hec abscõsio
nõ solũ añ oc'os alioꝝ sẽ etiã mltomagis
añ ceꝑm. h em hẽ illa dñica snia. Cũ fece
ritis oia q̃ pcipiunt vobis. dicite serui inu
tiles sum⁹: qõ debuim⁹ facere fecim⁹. Ve
em nobis si nõ fecissem⁹: ⁊ hec ẽ vticq̃ ma-
gna ꝓtus ⁊ sũma securitas: qñ ⁊ pie viuis
⁊ tñ plus attẽdis q̃ desunt tibi: q̃q̃ q̃ videtẽ
obtinuisse. oblit⁹ q̃ retro st: ⁊ extendẽs te i
añtiora. Hec igit est abscõsio quã sub sca-
pulis dñi pstari dixeram⁹: q̃lis forsitan fu
it obũbratio illa q̃ marie facta est a spiritu
sctõ ad celandũ vẽ tã incõphẽsibile sacrm
De ptectõe q̃z idẽ ꝓpha ait. O bumbrasti
sup caput meũ i die belli. Sicut em gallia
videns venientẽ accipitrẽ mat expãdit alas
vt pulli subeãt ⁊ hẽant tutũ refugiũ. sic no
bis pata: ⁊ dilatato q̃dã mõ sinu extensa ẽ
summa illa ineffabilis pietas dei nri. vñ
⁊ sup dixit: qm refugiũ meũ es tu. Iã ꝯo
sub ipis q̃z scapul ⁊ vmbraculũ salubre: ⁊
ptectionẽ habem⁹ Sicut em sol iste corpo
reus lẽ bon⁹ sit ⁊ valde necessar⁹. tñ ⁊ fer-
uor eius si tpatus nõ fuerit ifirmo capiti.
⁊ splẽdor infirm⁹ oculis nocet: nec est solis
culpa: sẽ infirmitatẽ. Sic etiã sol iusticie ẽ
Vñ dicit Noli nimiũ esse iust⁹: nõ q̃ iusti
cia bona nõ sit. sed qr dũ adhuc infirmi su-
mus: oportet ipam nobis grãm tẽperari. ne
forte elatõis aut indiscretiõis vitiũ incur-
ramus. Quid em est q̃ incessant orãtes ⁊
supplicãtes nõ possum⁹ ad eã quã deside-
ramus abundantiã grẽ puenire. Putatis
qr auar⁹ aut iops fact⁹ est de⁹. impotens
aut inexorabil. Absit h prorsus absit. sed
ipe cognouit figmentũ nrm ⁊ scapul suis
obũbrauit nobis. nõ tñ ꝓterea a petitiõe
cessandũ est: qr et si nõ dat ad satietatem.
dat ad sustentationẽ. ⁊ si cauet nobis a fer
uore nimio: tñ fouet nos tanq̃ mat calore
suo. Hoc est em q̃tũ q̃ dixim⁹ sub scapul
eius nobis pstari: vt tãq̃ pulli calore ma
terni corpis foueamur ne foris vagantes
moriamur refrigescẽte nimiũ charitate: q̃
nõ diffundit i nobis nisi p spm q̃ dat no-
bis. Sub his igit pẽnis ei⁹ secur⁹ sperabis
vt vẽ de exhibitõe pnriũ munerꝝ firma sit
expectatio futuroꝝ. amẽ

Scuto circũdabit te vitas ei⁹ nõ time
bis a timore nocturno. A sagitta volante
in die a negotio ambulãte i tenebris ab
incursu ⁊ demonio meridiano.

Sermo. v.

Scuto circũdabit te vitas ei⁹. Vigi-
late ⁊ orate vt nõ intretẽ i tenta
tionẽ. Et q̃s hec dixerit scitẽ ⁊ tps
scitis. Dñi est vbũ istud instãte iã passiõe.
Et attẽdite qm ipse q̃dẽ erat passur⁹ ⁊ nõ
discipuli. nec tñ p se dicebat orandũ sed p
illis. vñ ad petꝝ ait. Ecce sathanas expe-
tiuit vos vt cribraret sicut triticũ. ego aũt
rogaui pro te vt nõ deficiat fides tua. ⁊ tu
aliqñ ꝯuersus ꝯfirma frẽs tuos. Si tm il
los oportebat timere i passiõe dñi. q̃ntum ti
men dũ est vobis frẽs i passiõe vẽa. Vigi-
late, pinde ⁊ orate ne intretẽ in tentationẽ:
qm vndiq̃ circũdati estẽ tentationib. vñ
⁊ legitis qr tentatio est vita hois sup trã.

Qui habitat i adiutorio altissimi.

Itaq; sic tot tēationib⁹ plena est vita nostra vt nō immerito tota ipsa tentatio debeat appellari puigil circūspectiōe op⁹ est ⁊ orationē ne inducamur in eaz. Unde est ⁊ illud in oōne dñica. ⁊ ne nos inducas in tentationē. qz ergo sic circūdat⁹ es tentationib⁹ scuto circūdabit te veritas ei⁹ vt quē admodū vndiq; bella: ita vndiq; sint et presidia. In q̄ ⁊ omino illō manifestū est: spirituale scutū esse oportere: qō circūdare potest. Veritas aūt circūdat: qz verax est: qui ꝓmittit: ⁊ sic exhibet vt ꝓmittit. Fidelis de⁹ ait apostolus: q̄ nō patiet⁹ vos tentari supra id qō potestis. Nō incōgrue sane scuto gratia ꝯparatur diuīe ꝓtectiōis. q̄ in supiori parte amplū ⁊ latū est. vt caput hūeroscq; custodiat in iferiori vero strictū vt min⁹ honeret maxie. q̄ gratiliores sint tibie nec tā facile vulnerenī. sz nec adeo periculosuz sit illis in partib⁹ vulnerari. Sic oino sic militib⁹ suis xp̄s ad iferiora tuenda idest carnē: magnā vt ita dixerim strictitatē: atq; penuriā rez temporaliū donat. nec vult eos illaz multitudie p̄gravari. sz vt victū. ⁊ vestitū habētes quē admodum ait apl's his ꝯtenti sim⁹: i supiorib⁹ ꝓ ampliorē latitudinē. ⁊ abūdantiā gre spiritualis. Sic em̄ habes Primū queritē regnū dei. ⁊ iusticiaz ei⁹: ⁊ omnia adicietur vobis. de victu vtiq; ⁊ vestitu ante dixerat non debere sollicitos esse. nā ⁊ hec ipa nobis pater nr̄ celestis benignissima pietate ministrat. ꝯ duplicē. s. causaz. ne vel omnino crederem⁹ infensuz. si ista negaret. ⁊ sic desperarem⁹ vel eoz nimia sollicitudo spūalis exercit⁹ fieret detrimētū. Sine his em̄ neq; viuere neq; deo seruire est. Veteruz quāto strictī⁹. tanto melī⁹. Itaq; scuto circūdabit te ꝓitas ei⁹ non timeb a timore nocturno: a sagitta volante in die a negotio gambulāte in tenebrz ab incursu ⁊ demonio meridiano. Hec sunt q̄ttuor tentatiōes. quib⁹ vndiq; circūdati necesse habem⁹ circūdari etiā scuto dñi. vt sit nob a dexterz ⁊ a sinistrz: ante ⁊ retro. Hoc em̄ premonitos vos esse volo. neminez super terraz absq; tentatione victuz vt cui forte tollitur aliqua alteraz secur⁹ expecter. aut forte nō secur⁹. sed magis pauidus ⁊ sic petat ab ea liberari vt nunq; sibi in corpe mortis hui⁹ libertatē pfectā: seu requiem audeat polliceri. Qua in re considerandum nobis est tam benigna erga nos diuīe dispensatio pietatis: vt q̄busdaz nos tentationib⁹ patiat⁹ diuti⁹ occupari. ne forte periculosiores occurrāt. ab aliq̄b⁹ ꝓ citius liberet: vt possim⁹ i alq̄s q̄s nobis vtiliores fore p̄uidet exerceri. Verūtā cōsiderādum mō nobis est q̄ sint iste q̄ttuor q̄s h̄ ponit. Credo em̄ q̄ h̄ ordie q̄ h̄ numerant ꝯ eos q̄ ꝯuertunt insurgūt: ⁊ velut ꝓnceps sunt oīm tentationū. Solet i diuinis scripturis aduersitas designari p̄ noctē. ⁊ scimus: qz aduersus eos q̄ ꝯuertunt. p̄mū esse certamē de molestiis corpeis cōsueuit. Caro em̄ hacten⁹ indomita castigari. ⁊ i seruitu ēredigi neq̄q̄ eq̄nimiter patit⁹ Sz adhuc memor recēs p̄dite libertatis. acri⁹ ꝯcupiscit aduersus spm̄. maxie in his penis in q̄b⁹ estis vos q̄ttidie moriētes. imo ꝓ morte affecti tota die: q̄ ⁊ sup̄ vires sc̄ ⁊ vltra naturā ⁊ ꝯ ꝯsuetudinē viaz Quid igit⁹ miz si turbāt ista maxie eos q̄ neduz ꝯsueuerūt. nec dū sat⁹ i promptu h̄nt r̄curere ad oōnē. resurgere ad meditatōes sanctas: vt sic releuet⁹ p̄ōdus diei ⁊ estus: necessariū plane nobis iter ipa nr̄a cōuersationis initia scutū dñi: vt nō timeam⁹ a timore nocturno ⁊ nō dicit⁹ a nocte: qz nō ipsa afflictio tentatio est: sz mag⁹ timor ipi⁹. nam ⁊ oēs laboram⁹. cū tn̄ nō oīs tentemur. ⁊ q̄ tētant⁹: multomagis timore future pene q̄ p̄ñtis dolore ledunt. Quia ḡ timor ipe tentatio est ꝯgrue dictū est ei. qui circūdatur scuto dñi. q̄ a tētatione hac nō timebit. forte impugbit⁹. forte tētabit⁹. forte timebit noctem. sed nō ei timor iste nocebit. mag⁹ aūt si nō fuerit dñat⁹: tūc ī maculatus erit: ⁊ emū dabit⁹ sicut scp̄tū est: quia territi purgabunt⁹. Cam in⁹ timor iste est sz vt examinet. nō exurat. ꝓitas facit. nocturnus plane: ⁊ tenebrosus tior. sz facile hūc radi⁹ ꝓitatz exupat. Ingerit em̄ oculis cordis nūc q̄ dē pcā q̄ fecim⁹ vt quēadmodū ꝓpha ō se ait. etiā nos i flagella pati simus annūciātes iniq̄tatē nr̄az ⁊ cogitantes. p̄ pcō nr̄o. nūc ꝓ eēna supplicia que meruim⁹: vt i eoz cōpatione q̄ euadimus vniuersa q̄ patimur delitias reputemus. nūc q̄z celestia p̄mia ad q̄ tendim⁹. crebro

Temptatio quat

videlicet memorās q̃m nō sunt condigne passiones huⁿ tpis ad futurā glām q̃ revelabit in nobis. nūc etiā ea q̃ p nobis pstulit xps: vt crebro cōsiderātes q̃nta sustinuit illa maiestas p inutilib⁹ seruis, erubescamⁿ nō sustinere vel qua p nobis, sz forte pualuit pitas. psertim tam multiplex ⁊ vsq̃q̃ circūdās nō repellere mō. sz etiaz expellere penitⁿ hūc timorē. nor recessit vt filiⁿ lucis ⁊ diei honeste ambulās timesa gittam: leuit volat. leuit penetrat. sz dico tibi nō leue infligit vulnⁿ cito interficit. nimiꝝ sagitta hec vana glia est. nō est vñ impugnet hec pusillanimes ⁊ remissos. q̃ ferventiores esse vident ipi paueant. ipsi sibi caueāt. in hac pte nihilominⁿ adhuc sollicitī nō deserere scutū ie expugnabile pitatis. Quid em̄ aliud rā ꝗriū vanitati: nec sane huic opponēda sagitte secreta illa ⁊ q̃dam modo intima pitatis exigimⁿ semetipsam nouerit aia: de se teneat pitatem. Difficile prorsus ni fallor hō pbis laudantiuz hominē i vita sua abduci poterit altū sapere: si sese intus ad lucē pitatis sollicita ꝗsideratione discutiat. Nōne em̄ si ppriā cogitet ꝗditionē dictur est. Quid superbis tra ⁊ cinis. Nōne em̄ ppriā ꝗsideret corruptionem fateat necesse est q̃m nō est i eo bonū Sz ⁊ si forte aliq̃d hīe videt nō inueniet puto q̃d rñdeat aplo dicenti. Quid habes q̃ nō accepisti. Et alibi. Qui stat videat ne cadat. Postremo si fideliter ꝗputet. facile illi erit aduertere: q̃ nec cū decē occurrere possit ei. q̃ cū viginti milib⁹ venit ad se ⁊ oēs iusticias suas tanq̃ pannū mēstruate reputare Eadē q̃z pitas: ⁊ eis nihilominus opponēda est tentationib⁹ q̃ sequunt. Neq̃ em̄ vel sic cessat hostis antiquⁿ. Sed ad callidiora forte ꝗuertit argumēta. Firmā pbauit vtroq̃ latere turrim. non est q̃ vel a sinistris pusillanimitate timoris. vl a dextris cā humanis cōcutere laudib⁹ in vtraq̃ iā mollitōe frustratus attemptet. Sz si viribⁿ ināt deicere neq̃o. forte decipere possim alicuⁿ igenio pditoris Quis putas erit hic pditor. plane cupiditatis radix iniquitatis. Ambitio subtile malum secretū virus: pestis occulta: doli artifex: mr̄ ypocrisis. liuoris parēs. vitioꝝ origo. criminū fomes. pitatū erugo, tinea sanctitatis execatrix cordiū: ex remediis morbos creans. generās ex medicina lāguorē. Contē psit vanā glām ait q̃m vana est Forte solidius aliq̃d affectaret forte honores: forte diuitias. Quātos h̄ negotiū pambulās in tenebris: trudi fecit in tenebras exteriores veste spoliās nuptiali: ⁊ pitatū exercitia fructu pietatis euacuās. Quantos hec pestis neq̃ter supplātatos turpit q̃z deiecit: vt ceteri quiq̃ q̃ latuit occultⁿ effossor subito expauescerent ad ruinā. Quid igit hūc pmē fouet aliud q̃q̃ mētis alienatio ⁊ obliuio pitatis. Aut q̃d nisi pitas p dendū hūc vestigat pditorē ⁊ negotiū arguit tenebras. nimiꝝ h q̃ dicit Quid pdest homini si mūdū vniuersū lucret: se aūt pdat ⁊ detrimentū sui faciat. Et idē. Potentes ait potent tormēta patient Hec est q̃ sedula suggestiōe reducit i mentē: q̃q̃ sit in ambitu friuola cōsolatio. graue iudiciū. vsus breuis. finis ignotⁿ. Hucusq̃ tentationes dñi q̃rtā inimicⁿ nō psumpsit afferre. Illa em̄ de ignorātia est: nec dubitat sapientissimū. q̃ sic moderabat respōsiones suas vt i illo nunq̃q̃ posset deprehendere q̃d q̃rebat. Prima siq̃dem tētatōe esurienti suadebat de lapidib⁹ panē facere. Sz ille nec posse: nec nō posse rñdens cibū aliū prēdit dicēs. nō i solo pane viuit hō ⁊c. Secda po tētatione pcipitiū suadebat. pmittēs q̃ nō lederet. si filius dei esset: ⁊ sic videns oīa ciuitas laudaret eū ⁊ magnificaret. et nec esse se nec nō esse respondit. Tertia de ambitione fuit q̃n oīa regna mūdi pmisit si cadens adoraret eū. Vides ne q̃ ambitiōis via adoratio diaboli est. q̃ videlicet ad honores ⁊ glām mūdi pueniendū suis ille adoratoribⁿ pollicet. Quarta vt dixi tentatione apud eū abstinuit cuⁿ nimiꝝ tātā esset expertⁿ prudentiā ex respōsis. Quid aduersus alios faciat quos videt omīno dis diligere iusticiā ⁊ odisse iniq̃tatē Quid nisi vt iniq̃tatē palliet pitatis imaginem. Quos em̄ pfectos boni nouerit amatores malū eis sub specie boni: nec mediocris sz perfecti psuadere conat: vt cito ꝗsentiat. q̃ magno pe diligit bonū ⁊ facile: q̃ currit in currat. Hoc igit est demonū. nō mō diurnum: sed ⁊ meridianū. An nō hoc timuit maria: q̃n ad nouaz angeli salutationē ex

pauit. An nō hoc insinuabat apl's: cū dicerer nō eā ignoram⁹ cogitatiōes ei⁹. ipse eā angelus sathane trāsfigurat se in angelum lucis. An nō denicq hoc ipm metuebant discipuli: qñ videres dñm sup mare ambulantē: clamauerūt putantes fantasma esse. Et vide q̄ bene ꝯgruit q̄ q̄rta vigilia fuisse dicit. qñ ꝗ tentationē quartam vigilasse discipuli ꝓhibent. Nec ꝓ in re manifestissima nostro arbitrō esse opus eloq̄o. q̄ videlicet sola sit ꝓitas q̄ pallitam detegit falsitatē. Quattuor has tentationes etiā in generali statu eccl'ie haud difficile diligēs ꝯsiderator inueniet. Nōne timor nocturn⁹ exercebat nouellam ad huc eccl'ie plantationē. qñ omis q̄ occiderit seruos dei arbitrabat obsequiū se pstare deo. Demū psecutōe cessante ꝛ diered dira turbauit eam grauius: ꝛ affixit sagitta volās: qñ exierunt aliq̄ de eccl'ia inflati spū carnis sue inanis et volatilis gl'ie cupidi. ꝛ volentes sibi facere nomē linguas suas magnificādo diuersa: ꝛ puersa dogmata fabricauerūt At nūc q̄dem pax a paganis: pax ab heretic⁹. Sz nō est pax a falsis filijs. Multiplicasti gentē dñe iesu. sed non magnificasti letīciā. qm̄ multi vocati pauci ꝓ electi. oēs xp̄iani ꝛ oēs fere q̄ sua sunt q̄runt: nō q̄ iesu xp̄i. Ipa quoq̄ ecclesiastice dignitatis officia in turpē questum ꝛ tenebras hax negocia trāsiere: nec i his aiax salus: sed lucx querit diuitiax. Propter hec ꝯdenk. ppter h̄ frequētant eccl'ias missas celebrant. psalmos decantāt. Pro ep̄atib⁹ ꝛ archidiaconatib⁹ impudēter hodie decertat vt eccl'iax reddit⁹ i supfluitatis ꝛ vanitatis vsus dissipek. Supest iam vt reuelek hō pcti. fili⁹ pditionis demoniū nō mō diurnū: sed meridianū q̄ nō soluz trāsfigurak i angelū lucis: sz extollik supra oē q̄ dicik de⁹ aut q̄ colik. Hinix insidiak crudeli⁹ calcaneo mīis eccl'ie: a q̄ caput suum dolet esse ꝯtritum. Hic plane grauissimus erit icursus: sz ab h̄ q̄z eccl'iaz electoꝝ ꝓitas liberabit ppter eos breuitās dies: ꝛ demoniū meridianū destruēs illustratōe aduētus sui. Et hec q̄dē dicta sť de tentationib⁹ suis. Nā ꝛ i sermone q̄dā sup cāticā cāticoꝝ memini me sup his tractasse similiter cū meridiani: hui⁹ demonij mētio incidisset occasiōe: s. meridiani accubitus sponsi quē sibi spōsa peteret indicari.

Cadet a latere tuo mille ꝛ decē milia a dextris tuis ad te aūt nō appropinq̄bit.

Sermo. vi.

IN spe viuim⁹ frēs: nec deficim⁹ in tribulatōe pñti: eo q̄ in expectatōe sim⁹ indefectibiliū gaudioꝝ Necq̄ eā vana nobis hic expectatio. aut dubia spes videk inita nimix efne pmissiōib⁹ veritatis. Deinde etiā ex pceptōe pñtiū munerum firma fit expectatio futuroꝝ ꝛ pñtz gr̄e ꝓtus nimis credibilik attestak: felicitatem pmisse gl'ie sine dubio secuturā. Nempe dñs ꝓtutz ipe rex gl'ie. ꝛ in hymno q̄z eundē votis vocam⁹ p̄em pennis glorie patrem potētis gr̄e. cui etiā i psalmo canimus: qz misēdiam ꝛ ꝓitatē diligit de⁹ gratiam ꝛ gl'iam dabit dñs. Virilik ḡ sustineat in h̄ seculo pietas colluctatione ꝛ psecutione qualiber eq̄nimik patiak. q̄d ni tolleret oia q̄ ad oia valet: pmissione h̄ns eius vite. q̄ nūc ē ꝛ future. Repugnet fortik impugnati: qz ꝛ repugnāti ppugnator adeerit indefessus ꝛ triūphāti nō deerit largissim⁹ remūerator. Scuto iq̄t circūdabit te ꝓitas ei⁹. necessaria plane insupabilis pte ctio ꝓitatz. nō mō interim i carne degenti sz postmodū exeūti. ꝛ nūc q̄dē ob periculosos cōflictus. tūc ꝓ ob mōstruosos occursus spirituū malignoꝝ. pēne ꝛ sctissimā illam gloriosi martini aiam voluit ps inimica nocere. ꝛ cruenta bestia sciens q̄ modicum iam tp̄us hr̄et. tota pfecto insania malicie infatigabilis nō est ꝓita assistere ei q̄z in q̄ nihil hēbat. imo ꝓ ad ipm etiā regē gl'ie accedere ipudētissima temeritas illa p̄sumpsit: sicut ipe testak. Venit eā pnceps mūdi hui⁹ ꝛ i me nō hz vel inueniet q̄cq̄. Felix aia q̄ sic interim tentationū iacula scuto repleuerit ꝓitatz. vt nil prsus venantiū in se ꝯualescere passa oio nō ꝯfundak cum loq̄tur inimicz suis i porta. nihil i me funeste repiet. Felix quē sic circū dat clype⁹ ꝓitatis: vt itrotū q̄z ꝛ exitū ei⁹ custodiat. exitū vticq̄ ab hac vita ꝛ itroitū ad futurā: q̄ vz nec moliak ak̄go neca facie mali q̄ppiā iimicus ītētet. Sicq̄dē oio op⁹ erit illic custode op⁹ erit duce fideli: op⁹ erit ꝯsolatore ma-

gno ꝓter illas horribiles visiões nõ minus ꝗ h̄ adiutore ⁊ ꝓpugnatore ꝯ visibiles tentatores. Glorificate itaq; dilectissimi ⁊ portate iterim xp̄m i corpe vro onus delectabile suaue pondus. sarcinã salutarẽ etiã si p̄mere aliqñ forte videt. etiã si iterdum latera tondit ⁊ flagellat recalcitrãtez etiã si qñ i chamo ⁊ freno maxillas eoꝝ cõstringet. ⁊ cohercet oio felicit: esto vt iumẽtum qd̄ saluatorẽ portat. sz non penit⁹ vt iumentũ. Hõ cũ i honore eẽt nõ intellexit ꝯparus est iumẽtis insipientib⁹ ⁊ sil'is factus est ill'. Quid em̄ tãto pe vel plãgat ꝓpheta vel arguit in hoie silitudinẽ iumentoꝝ p̄sertim q̄ alio quodã loco de se loq̄t dicere deo nõ sine q̄dã ꝯgratulatõe videt vt iumentũ fact⁹ sum apd̄ te: ⁊ ego sp̄ tecũ puto imo nõ puto: sz scio silitudinez aliq̄ iumentoꝝ hoi ꝯmẽdari. sz plane non eã. q̄ nõ intelligẽdo. ⁊ insipiẽtie q̄ patiẽte imitatione ꝯsistat. neq̄ em̄ succẽsent⁹ sil'ter. sed ne plãgent⁹ q̄dẽ videret vox. si dixisset hõ cũ sub dei honore esset. nõ recalcitrauit: vt iumentũ fact⁹ est apd̄ eũ. Quis nõ illi iumento p'imũ inuideret. cui⁹ i hũili tergo ad ꝯmendationẽ ieffabil' sue mãsuetudis dignat⁹ est sedere saluator. si cũ illi⁹ tã p̄ciosi honoris gestatõe itelligentiã q̄z tã singular⁹ habuisset honoris Ut iumentũ igitur esto mimetũ iumentũ: patient' q̄dẽ sustinẽs on⁹: sz honorẽ intelligẽs sapient'. et delectabilit' cogitãs tã ip̄i⁹ oneris q̄litatẽ: q̄ ꝓtiã vtilitatẽ. Magn⁹ ille ignati⁹ discipuli quẽ diligebat iesus auditor martyr nr̄. cui⁹ p̄ciosis reliquijs nr̄a ditata est pauptas: martã q̄dã i pluribꝫ. q̄s ad eã scribit. epl'is xp̄iferã ꝯsalutat. Egregi⁹ plane xytul⁹ dignitat⁹ ⁊ ꝯmẽdatio honoris immensi. Nẽpe cui seruire regnare est. gestare hũc nõ onerari est: sz ornari. Cetez nõ ei ō q̄ nũc loq̄bamur saluatoris asello verẽdũ nullaten⁹ videbat'. ne forte sub tali sarcia deficere posset i via. An ꝓ timentium ei aut lupoꝝ incursus. aut raptoꝝ occursus: vel p̄cipitiũ: seu piculũ aliqd̄ sub tãto p̄side metuendũ. Fetit q̄ sic tulerit xp̄m: vt a sctõ sctõꝝ i sctãm ciuitatẽ mereat' iduci nõ est oio q̄ timeat: ne vel i via q̄libet offendiculũ. vel depulsã i ianua patiat' illi nempe iumẽto viã ꝓbãt fideles ꝓpl'i. Huic angeli scrī. qm̄ angel' suis mandauit de te vt custodiãt te i oib⁹ vijs tuis. ne forte offendas ad la. pe. tuũ. Sz nõ sunt hec p̄occupãda modo series ipsa magis sc̄ptur̄e expositõis ordie seq̄nda est. Cadent a latere tuo mille ⁊ decẽ milia a dextris tuis ad te aũt nõ appropinq̄bit Hic em̄ ꝓsus hodie nob tractãdus ẽ nõ ignorat⁹. In p̄cedenti sane capl'o qd̄ nouissime tractabat dictũ ẽ si recolitis. quẽadmodũ a q̄ttuor q̄busdã maxis eq̄dẽ q̄uissimisq̄ tẽtationib⁹ huius vite ꝓtectio liberaret ꝓpitat⁹. vz a tiore nocturno. a sagitta volãte i die. a negotio ꝓambulãt i tenebr⁹: ab icursu ⁊ demõio meridiano. Qd̄ q̄ seq̄t: cadẽt a latere tuo mille ⁊c. future magis vite arbitror assignandũ. Vñ ⁊ i p̄ncipio sm̄onis hui⁹ memist⁹ adhuc ni fallor snie aplice:. q̄ vz valere ad oia pietatẽ: vite q̄z ei⁹ q̄ nũc est ⁊ future. ꝓmissionẽ hr̄e ꝯmẽdat. Audite q̄ ⁊ audite i leticia cordis vr̄i q̄ ad future vite ꝓmissionẽ ⁊ vr̄az expectatõez ꝓtinere videt. Vbi em̄ thesaur⁹ vr̄ sit ⁊ cor vr̄z Et q̄dẽ studio se audist⁹ p̄ncia nõ sum imemor: sz studiosius decet audire futura. Nã pseudo ꝓpha balaam dico recolite q̄ hystorias nostis. ⁊ ip̄e inq̄ iniqu⁹ iusto ꝓ morte optabat. ⁊ nouissima sua hoꝝ sil'ia fieri p̄cabat'. Tãtus em̄ pietat⁹ fruct⁹ ⁊ tãta iusticie merces. vt ne ab ip̄is q̄dẽ nõ desiderari q̄at impijs et iust⁹. Din⁹ tñ oblectãt canticũ syon salices babylonis. Suspendẽda pinde organa apd̄ eos lamentãdũ mag⁹ sup flumia babylonis. si forte persuaderi eis possit vt plãgãt. Hic plane mihi cãtandũ est Vbi nõ deerũt q̄ tota alacritate spũs saltẽt ad vocẽ psalterij: ad cãticũ syon: ⁊ vehemẽtia q̄dã sacri desiderij ad eã gestiãt preuolare dicẽtes. Quis dabit mihi pẽnas sicut columbe ⁊ volabo ⁊ requiescã. quid em̄ aliō exultare q̄ extra seip̄m saltare est. Minus sapit his q̄ medio adhuc piclitant' i mari: iactant' vndis: agunt' fluctib⁹. q̄libet fauorabile sit q̄ de remoti ⁊ ꝓ eiam desperati tranquillitate seu amenitate littoris nunciatur. Sed nec ad eiusmodi ꝓtinet aiam q̄ hodie vobis ꝓpositum est. neq̄ em̄ talis quispiam adhuc mereat audire. Cadent a latere tuo mille ⁊ decẽ milia a dextris tuis. Dcmẽtote cui facta sit hec ꝓmissio. nẽpe

ei qui habitat in adiutorio altissimi: ī protectione dei celi ꝯmorabit. Audiat igit is qui saluti portui cogitatione et auiditate iam appropinquat: q̃ preiactata velut q̃dam anchora spei sue terre illi desiderabili incōfusibiliter inhesisse videt cunctis diebus quib nūc militat expectās donec veniat imutatio sua. Precipua sane ⁊ certissima ꝓpinquatio portus huius. hec ip̄a in qua positi estis exitus p̄parātio est: vocationis videlicet iustificatōisq̃ diuine. In his nēpe duob fidelis q̃dā constituta est cōnexio velut cuiusdā eternitatis ad eternitatem. i. magnificatiōis ad p̄destinationē quaꝫ eādem sicut p̄destinatio nullo est p̄cisa principio. sic ⁊ magnificatio nihilominus nullo vnq̃ fine claudenda. Nec vero eam quā diximus q̃si gemine huius eternitatis mediā cōnexionem esse putes nostre adinuentionis. aplm audi. si nō tibi eadem manifestius ipe ꝯmendat. quos em̄ presciuit ⁊ p̄destinauit cōformes fieri imaginis filij sui. quō putas aut quo ordine magnificabit. Siq̃dem que a deo sunt. ordinata sunt. Num a p̄destinatōe ad magnificationem. saltu quodā puenīs repētino. Proude tibi mediū pontem. aut magis ingredere iam paratū. Quos p̄destinauit inq̃t hos ⁊ vocauit. Quos aūt vocauit illos ⁊ iustificauit: ⁊ quos iustificauit illos ⁊ magnificauit. Hec via equidē bona videt nō nullis hoib sz ⁊ bona est. nihil sup eius fine timendū Nō tibi sint vie. eius suspecta nouissima. pge securus. tanto auidius. q̃nto certius. ea iam ꝓpinquare videnī. Nēpe tenes media quō non nouissima ꝓpinq̃bunt. Agite inq̃t pniam. appropinquabit em̄ regnū celoꝝ. Sz regnū inq̃es celorum vim patit. ⁊ violenti rapiūt illō. nullus mihi ad hoc nisi p medios hostiū cuneos patet accessus. in itinere medio sunt gigātes in aere volitant. ⁊ obsidēt transitū. obfuāt transeuntes. attn̄ fiducialit age: ne timeas magni sunt. multi sunt. sed cadent a latere tuo mille ⁊ decē milia a dextris tuis. Cadent vndiq̃ nunq̃ tibi impetuū nocituri. Paꝫ est nō appropinq̃turi. Equidē videbit peccatoꝝ ⁊ irascet. Sed a latere veniet q̃ videlicet p̄ueniat te misericordia dei tui. eadē quoq̃ nihilominus misericordia ⁊ subsequat: ⁊ introitū videlicet tuū quez supra meminimus: ⁊ exitū tuū custodiens. Alioquin q̃d in illo tam terribili spūalū nequitiaꝫ occursu human posset ꝯsistere sensus: q̃ non intolerabili cōcuteret errore Quid putatis fratres: si vel vni alicui tā multis principib tenebrarū in medio nrī irruere. et in tota feritate sua ac tenebrosi enormitate. corpis sensus sustinere apparere liceret: q̃s illuz possit vel corpis sensus sustinere vel cordis. Denicq̃ aū hos paucos dies: ipsi scitis vnū quendā ex vobis ⁊ pri dormientē ⁊ postea excitatū. tā graviter fantasia nocturna turbari ꝓmissus ē vt vis dei illa rationis compos: vix potuerit esse securus. Etiā omnes vos parit expauistis: cum territus ille terribilē nimis exclamasset in vocē. Erubescendum sane q̃ vsq̃ adeo fides in vobis vel dormientib visa fuerit obdormisse: sed ad nrām sicut dubio factū est āmonitionē: vt tota sollicitudine meminerim̄ a diuersum quos nobis sit colluctatio. neqn̄. s. aut ignari hostilis inuidie. aut protectioni diuine inuenīamur ingrati. Ex vehemētissimo siquidē ꝓpriū cruciatu liuoris. intīm ꝓrupit malicia inueterata furozē his p̄sertim diebus sanctis acrius sese indicās vra deuotione torqueri. Eodē sane tabescentis insanie zelo. Sz amplioꝝ licētia exeuntib sctis adest. non nisi a latere tn̄. Neq̃q̃ em̄ vel occurrere iam a facie q̃si vt inde feriat. vel a tergo repere tāq̃ vt decipiat ꝓmittit Sz nec iuxta iter q̃dē de cetero scādalū ponet tibi. ad te em̄ nō appropinq̃bit Nō mō nō attinget vt feriat: sed nec accedet vt terreat Puto em̄ vereris ne te forsitan grauis ad illas tā mōstruosas effigies. ⁊ larualiū tāta mīritudine facieꝫ horror inuader: sz egregius tibi paraclytus ⁊ efficacissimus aderit ꝯsolator. Ipe nimiꝫ de quo legisti. Coram illo ꝓcident ethiopes: ⁊ inimici eius terrā lingent Plane ad nihilū deducet in cōspectu eius malignus. sic timētes se glificabit. Pūtete dñe iesu q̃ntūlibet irruāt hostes imo non irruāt sz ruāt Cōfluant vndiq̃: sz vt fluāt ⁊ peant a ꝯspectu dei: quēadmodū fluit cera a facie ignis. Quid em̄ metuā deficiētes q̃d tremētes paucā. q̃d verear cadētes Etsi ambulauero in medio vmbre mortis

nō timebo mala. dūmō tu mecum sis dñe de⁹ me⁹. Siq̄ dē, ptin⁹ aspirabit dies ⁊ ēclinabunt vmbre cadēt hincinde pncipes tenebrar. Quos em nūc q̄z dum int malignas eor occultasq̄ suggestiones p fidē ad huc nō p spem ambulam⁹. fides tñ victoriosa triūphat quō nō facili⁹ ip̄a tam tunc ppalate cognitio ꝓitatis euidēs cū suis illt tenebrosis: ferrugineisq̄ imaginib⁹ exuflabit. ne causeris forte de numero vt ip̄az saltē multitudinē verearis. Memento sane q̄ ad vnū saluatoris imperiū ab obsesso iā ⁊ diu possesso vni⁹ hois corpe demonum legio tota discessit: ⁊ ne ipos quidez ausa est nisi ab eo iussa contingere porcos. q̄ntomagis ipso duce quot q̄t fuerint. vndiq̄ cadens. cū ingenti āmiratōe dicētes. q̄ est ista q̄ ascendit sicut aurora consurgēs pulcra vt luna: electa vt sol. terribilis vt castror acies ordinata. Intrepidus itaq̄ ⁊ oīno impauidus magⁿ aūt gratulabundus ⁊ laudās oculis tuis ꝓsiderab. nec sane iam vel impugnationē sustinebis: vel furorē pauebis. Sz magis retributionez pctōr videbis. ⁊ q̄dē vident sufficere hodie posse q̄ dicta sunt. sed adhuc sane aliquos vīm. nōnulla arbitror expectatione suspēdi. Mouet em studiosiores quosq̄. ni fallor. q̄dnā sibi velit q̄ a dextris q̄dez decē milia. a sinistris ꝓ mille ꝓhibet esse casuros. nā lat⁹ sane q̄ simplr dicit. nō nisi sinistr h loco licere accipi puto. p̄sertim q̄ dextr q̄dē in ꝓtingenti ꝓpo designetur noie. ⁊ q̄dem sine certi rōne mysterij a sinistris multos. sz multo plures a dextris casuros p̄dixisse videt. Nisi forte q̄s tam hebes fuerit ⁊ insulsus: vt in eo q̄ dicit mille ⁊ decē milia. certam exprimi putet numeri taxationē. ⁊ nō magⁿ supabundantē cōparationē. nos em nō sic diuinas scripturas accipim⁹. sz neq̄ ecclia dei. Cadēt ḡ a sinistris q̄dē mille a dextris aūt decē milia. q̄ vz abūdātiori malignitate. ⁊ velut copiosiore manū dextris insistere ptib⁹. dextrz latus appetere ꝓsueuissent. Q̄d q̄dē si magnū illō eccle corp⁹ cōsiderare libet: facile satis aduertim⁹ lōge acri⁹ impugnari spirituales vires ip⁹ eccle. q̄z carnales q̄ nimiz duo et⁹ latera. dextr ⁊ sinistr puto nō incōuenient accipim⁹. Agit h sane supba sp ⁊ inuidiosa malicia pfectiones q̄sq̄ vehementius pulsans iuxta illō. esca et⁹ electa. Et idem. Absorbebit fluuiū ⁊ nō mirabit. ⁊ hz fiduciā q̄ ⁊ iordanis influat in os eius. Agit inq̄z. ⁊ si nō sine certa diuini dispensatōe ꝓsilij. q̄ q̄dem nec impfecti orez sup id qd̄ pnt ferre: tentare permittit. faciēs cū tentatione, puentū. ⁊ pfectioribⁿ nō mō gliosiores sz ⁊ numerosiores parat ex hoste triūphos. Tota ḡ elector ecclesia parit coronabit. q̄ vtraq̄ pte sui legitime certauerit. vtroq̄ nimiz cornu tā potēter interim ventilās inimicos: vt paulo post manifesti⁹ cadere videant a latere et⁹ mille ⁊ decē milia a dextris ip̄ius. Sic nimiz olim iā q̄dem dauid pfectiore ꝓtute, pbatam. necdū ꝓo ppalata in isrl reprobatōe saulis canebāt in choro dicētes. Percussit saul mille: ⁊ dauid decē milia. Sinaūt ad singulos magis placet hec referri. nō vob deest ne in hac q̄dem pte spūalis intelligētie via. dūmō ppriā sup hec expientiā consulatis. Lōge siq̄ dē ampliori sollicitudie ⁊ calliditate multiplici ps aduersa vulnerare in nobis dexterā satagit q̄z sinistram. nec tā corpis pfecto q̄z cordis laborat auferre substantiā. Utrāq̄z nimiz pspitatez hūano generi iuidere noscunt. vtraq̄z eos felicitate fraudare ꝓtendūt: ⁊ celesti videlicet ⁊ terrena. sz lōge ampli⁹ rore celi q̄z pinguedine terre. an ꝓo incongrue hec dicerimus duo latera: q̄b⁹ nimiz duplicez hois substantiā cōstat initr: vos iudicate. nam q̄d spūalia q̄dem attribuim⁹ bona dextere. sinistre ꝓo carnalia mime prorsus vere or arguēdū: p̄sertim a vobis q̄b⁹ sp studij est: nec dexterā aliq̄ sinistrā: nec sinistram dexterā reputare. nec ꝓo alit vna q̄dem sapientia, pbat: q̄z vt in sinistra diuitie ⁊ gloria. ī dextera aūt lōgiturnitas sit vite. nā ⁊ hoc sane nullaten⁹ expedit ignorari. q̄m vobis vehementi⁹ instet quicq̄ hostium multitudo. illic nempe studiosius repugnandū: vbi grauior vrget necessitas. Ubi totum belli imminet pondus Ubi collucta tionis ratio vniuersa ꝓsistit vñ vobis tota parat. aut victis ignominiosa captiuitas: aut vincentib⁹ glia triumphalis. Denicq̄z ꝓpter hoc nō q̄dem ad insipientiam vobis timendū q̄ libere aduersario vide-

mini latus exposuisse sinistr: vt dextrum
pinde tota sollicitudine ꝓseruetis Hec ni
mirum cōmendata a xpo ⁊ xpianis omib
imitāda serpētis prudētia est. vt caput so
lum toto si necesse fuerit exposito corpe tu
eatur. Hec ꝓa philosophia. ꝗ ꝓsiliū sapi
entis vt oi custodia seruek cor: qr ex ipo vi
ta pcedit Hec denicq gratia ⁊ miscōia dei
in seruos ei⁹ ⁊ respectus ī electos illos: vt
interim qdem eor sinistrā velut dissimu
lans dextere sp studiosius pctor assistat.
Hinc est q de seipo testat ppha Prouide
bam dnm in cōspectu meo sp. qm a dextr
est mihi ne ꝓmouear. nunqd nō ⁊ illi⁹ ma
nū dexterā ⁊ solā eū putas dexterā tenuisse
cui⁹ tota in facultate parit ⁊ in carne licere
passus qcqd libere visū est inimico: verūtā
aiaz inqt ei⁹ serua. Vtinā mihi sp a dextr
sis iesu bone. vtinā sp teneas manū dexte
ram meā. scio em ⁊ cert⁹ sum qm nulla no
cebit aduersitas: si nulla dñek iniquitas.
Tondeak interim ⁊ tondak sinistr latus.
pulsek iniurys. velicek opprobrys. libēs il
lud expono dū a te custodiar. dūmō sis ip
se pctio mea sup manū dexterā meā. For
te em mille q a sinistris casuri sunt. hoies
magis sunt intelligēdi q̄ demones Hi ni
mirum nobis nō nisi ob tpalia q̄libet ad
uersank ⁊ transitoria bona. q qdē aut nos
hre inuidiosa malignitate suspirēt: aut cu
piditate iiusta se pori⁹ doleāt nō hre. For
te em mūdi hui⁹ conak auferre substātiam
forte fauorē hoim. forte ipaz corpor vitā.
Vsq ad hec humana seuire pcutio pōt.
aīe em nō hnt qd faciāt. nā demones qdez
supna nob ⁊ etna pori⁹ inuidere noscūtur.
nō tn vt sibi cedat qō irrepabilit amisert.
sz ne illuc paup de puluere suscitat⁹ acces
dat. vn ipsi i glia ꝓditi irrepabilit cecide
runt. Indignak ⁊ liuore rabescit obstina
ta malignitas humanā obtinere fragilita
tem. qō retinere ipsa nō meruit. Sz ⁊ si qn
forte tpalia cuiuis dāna aut inferre conā
tur aut gratulank iferri. Hec cor tota mo
litio est: vt iactura exterior vel cidē ipi vel
alteri occasio sit interne. sicut e regiōe ho
mines quotiens ea suadere nobis: aut q̄li
bet mō efficere curant vnde dextera nostra
ledak. nō hoc qdē pncipaliter agere sz tem
porale aliqō cuiuis pcentur vel sibi sez
vel ne bis vel alteri forte cuipiā aut detri
mentū aut emolumentū exinde seu capta
re seu ppulsare velle videnk. nisi forte care
nus qs in demonē transierit ex homīe: vt
optare vllo mō possit quēlibet sibi inimi
cissimū hoiem eterna damnatiōe multa
ri. Quid nos miseri dormitam⁹ a spiritu
ali studio. quos tam multipliciter insecta
tur nequitia spūalis. Et pudor est dicere
⁊ silere ꝓhibet ius doloris. Quantos em
inuenire est fratres ex his quoq q in reli
gionis habitu ⁊ ppositō degunt pfectiōis
quos terribilis illa ppbete sentētia cōpre
hendisse videk. Si oblitus fuero tui hie
rusalem: obliuioni dek dextera mea. nēpe
sinistri custodie lateris tota sollicitudine
incubantes calent admodū. sed sapientia
huius seculi: cui abrenuntiasse debuerant
ea quoq nihilominus quā reuelat caro ⁊
sanguis quib iuxta apostolū voluisse acq
escere videbank. Denicq videas eos tam
auide lucra captare pūtia. tam secularitet
transitorys vtilitatib aggaudere ad terre
narum damna vel minima facultatū taz
pusillanimiter turbari. tam carnaliter sup
his decertare. discurrere tam ipudēter tā
irreligiose secularib fese iplicare negotys
ac si hec esset cor tota portio. hec vniuer
sa suba. Attent⁹ sane agricola paupem ex
colit fanduz. si cui forte nulla amplior sit
pctiosiorue possessio. Buccellā panis in si
nu suo mēdic⁹ abscōdit q in sacellis soluz
hoc metalli gen⁹ eruginet. Tu qd ita extre
me huic pauptati: ⁊ qdē ppriū male ꝓdig⁹
laboris incūbis. Est et alia tibi possessio.
sz forte remota. Erras nil rā ꝓpe nos q̄ q
intra nos est. at forte nō qdē longi⁹ posita
sz inutilē esse cēsear: vt hic tibi q̄rendā ma
gis sufficiētā putes. Faller ibi mag inue
nies. imo nō iuenies nisi ibi. An ꝓo extis
mas q vel operam tuam non exigat vel
minime respondeat operanti. Aut certe ī
tuto credis esse locatam: nec vlla deinceps
sollicitudine custodis egere. Qlibet hoc
sapias. scito q desipias vehemēter. Ibi. n.
vel maxime que seminauerit homo. hec et
metet. Sed qui parce seminat. parce ⁊ me
tet. Qui vero in benedictionibus semina
uerit. de benedictionibus et metet vitam
eternam vt faciat vnum triginta. vnum.

sexaginta. vnum centum. Habes autez thesaurz istū in vasis fictilib⁹. si tñ adhuc habes. Puto eñ iam amisisti: puto iam comedert alieni robur tuū ⁊ ignorasti. nec potes thesauro tuo cor apponere: q̄ppe qui thesaurz ipm nō hēas. Alio ꝓn q̄so te si tā sollicit⁹ es: si nec mina spnis. si tam prudenter seruas paleas tuas: ⁊ horreū tuuz custodire memēto. Immo ꝓ nō expōas thesaurz tuū q̄ sic incubas sterq̄linio tuo. Forte eñ tibi illō inuidēt mille sz istū obsident decē milia. nō minus supabundātes astutia ⁊ crudelitate q̄ nūero. Verte illuc oculos fidei. forte eñ tā irruperūt aditus forte libere diripiūt oia. forte tā spolia ipa distribuūt Quid sinistro lateri tā male studiosus obseruator inheres nisi q̄ iam tibi in latere esse. sz ī facie sinistra videnk. q̄ hec puideas in ꝓspectu tuo sp ⁊ q̄ tāgit h̄ non latus tetigisse putek. sz pupillam oculi tui Cetez iā nūc tibi puide q̄sq̄s es dextri negligens. sinistri lateris cultor ne cū hedis locū accipias ī sinistra q̄ elegisti. Asperuz ꝓbum est frēs: nō ī merito expauist⁹. Ar cauere nō min⁹ necesse est q̄ pauere Eq̄dē domin⁹ me⁹ iesus post ceta inestimabilis sue erga me bñficia pieratz. etiā dextez sibi ꝓpt me passus est lat⁹ fodi. quo vz non nisi de dextera mihi ꝓpinare vellet nō nisi ī dextera locū pare refugij. Utinā ego tal mereat esse colūba q̄ in foramie petre habitet ⁊ in foramine lateriz dextri. Cōsidera tñ h̄ q̄dē vuln⁹ eū penit⁹ nō sensisse. necz eñ illō excipere voluit nisi iā soporatus ī morte. vt moneret te. q̄ diu viuis in hui⁹ sp lateris vigilare custodia sz mortuā cēseri aiaz meam optere. q̄ q̄dez pniciosa insensibilitate dissimulet ī dextera sibi vuln⁹ infligi. Merito q̄dē in sinistro latere positū dicit eē cor hois. q̄ affectio ei⁹ pena sit sp. ⁊ pcliuis in terra. nec sane ignorabat hec q̄ miserabiliter ingemiscēs. Adhesit inq̄t pauimento aia mea. viuifica me f̄m ꝓbuz tuū. Sz ne ts q̄dē in h̄ nos pondere ꝓditionis humane. ⁊ grauedine cordis remanere volebat. q̄ sic āmonens loq̄bat. Leuem⁹ corda nr̄a cū manib⁹ ad deū. Plane id suadebat: vt a sinistro latere exigerenk ad dextez. Secularis militia frēs in sinistra tm̄ gte clypeū portat. nō imitemur si inter eos volum⁹ reputari. quos huic seculo cōstat militare non xpo. nemo inq̄t militans deo. implicat se negotys secularib⁹. hoc est scutū applicat nō tam dextere q̄ sinistre. Attamē frēs vtrūq̄z nobis latus tegendū est si meministis. Scuto inq̄t circudabit te veritas ei⁹. ⁊ apl's ipe. Per arma inq̄t iusticie a dextris ⁊ a sinistris. Cetez ipam audi iusticiam. forte eñ nō ea dē vtriq̄z lateri forma pscribit. Nempe hinc q̄dē mandat nō vos metipos defendētes charissimi. Sz date locū ire inde ꝓ pcipit. nolite locū dare diabolo. Et item. Resistite diabolo ⁊ fugiet a vob Audi adhuc quō tegas lat⁹ vtriq̄z Prouidentes bona ait idē apl's. nō tm̄ coram deo sz etiā corā oib⁹ hoib⁹. Hec ē eñ volūtas dei. vt bñfaciētes nō mō tabescere malignoz demonū inuidiā. vez etiam obmutescere faciatis imprudentiū hoim ignorantiā Nunq̄d tñ ineternū nobis erit hec ꝓtectio necessaria: aut sp ab vtroq̄z latere hostile agmē instabit. Erit qñ nō mō nō instabūt: sz nec stabūt q̄dem. Cadēt a latere tuo mille ⁊ decē milia a dextriz tuis. Siquidē nec hūana malicia iam tūc habebit q̄d faciat: nec demonū milia pl⁹ verebimur q̄ totidē vermiū agmina vl mu scarum. Aut alit deniq̄z ituebimur eos. q̄ filij isrl'. trāsmisso iā mari rubro vndiq̄z sui egyptios mortuos: sz ⁊ rotas curri in profundū ire cernebāt: vt ⁊ nos. s. lōge tñ securius ⁊ delectabili⁹ cātem⁹ dño. q̄ gloriose honorificat⁹ sit equū ꝓiter ⁊ ascensorē ei⁹ deicies in abyssum. Amen

Verūtamen oculis tuis cōsiderabis et retributionē peccatoz videbis.

Sermo. vij.

Breuius q̄dē vobis aliq̄n dilectissimi loq̄remur si crebri⁹ id liceret q̄ ⁊ vos credim⁹ nōnū q̄ aduertere potuisse. Cetez quotiēs ipa dici poccupante malicia plurib⁹ forte dieb⁹ molestissimum sustinuim⁹ a vra ꝓsolatōe ⁊ exhortatōe silentiū. neminē reor optere mirari. si tēpus ipm redimere cupientib⁹ nobis sermo rari or interdū ptractior videat. Sane nobis actū sit breui phemio vt hesterni parit hodiernicq̄z sermonis illi⁹ q̄dē plurtas. hui⁹ ꝓ breuitas excusata apd vos habeatur.

Vereor siquidem minus gratia forte nonnullis vel illius fuisse. vt ista forte: aut magis vtrique quam alterum. Scuto inquit circumdabit te veritas eius: non timebis a timore nocturno. a sagitta volante in die. a negotio perambulante in tenebris. ab incursu et demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille et decem milia a dextris tuis ad te autem non appropinquabit. Dixerim hic precedentibus sermonibus quemadmodum est veritas ipsa argiri: quemadmodum vis fidelem aliquis iterum quidem a temptationibus. postmodum vero a difficultatibus tueat. Que tamen vtique breuius quam dei alio psalmo. idem iste propheta commendans in te inquit eripiar a temptatione et in deo meo transgrediar murum. quemadmodum ipso nimium duce. nec hic gradiens offendiculum nec egrediens hic obstaculum paterek. in alto igitur crebra erectio in alto tam plana et secura liberatio designat. nam in hac sane tertio quemadmodum adiungit. Verumtamen oculis tuis considerabis. etiam felicitatis non modice permissionem arbitror continere. Cadet inquit a latere tuo mille et decem milia a dextris tuis ad te autem non appropinquabit. Verumtamen oculis tuis considerabis. Ita oro domine. ita fiat domine. Cadant illi et non cadam ego. paueant illi et non paueam ego. confundant illi et non confundar ego. Euidenter siquidem paucis hic loco prophetis. et aiebat mihi immortalitas commendat: et ipsi quidem fides astruitur corporum resurrectionis. Nempe ruentibus illis futurus sum ipse. quem videam: et ne isti quidem quibus eorum nouissima intuear retributionem oculi defuturi. neque enim simplex oculus. Sed oculis ait tuis considerabis, vtique quem nunc languent propia: et deficiunt dum speras in deum tuum. et vere tres deficiunt oculi: dum spam. Quod enim videt quis quod sperat. Spes inquit quam videt non est spes Ipsis quidem tamen tunc considerabis oculis quidem: modo quidem necleuare audes ad celum ipsis plane quem tociens iterum fluunt lachrymis ac crebris compunctionibus atterunt. nec enim nouos tibi instaurandos. Quid tamen de oculo dixerim. etsi minutissima. eminentissima tamen excellentissima humani corporis portione Reposita est in sinu vero beata spes et permissione vtique vitatis: ne capillum quidem de capite peritum. Forte tamen idcirco signanter visio permittit oculorum quod hec quidem tamen iterum aie desiderium videat: vt videat bona. Credo inquit videre bona domini terra viuentium. Sapmas nimium corporis sui fenestras supne aperiri desiderat veritati. per spem ambulare gestiens quam per fidem. Sane fides ex auditu: non ex visu. Denique substantia est sperandarum rerum argumentum non apparentium Et in fide quidem sic et in spe deficit oculus: auris proficit sola. Dominus dedit aquam mihi aurem aiebat propheta: si quinque etiam oculum reuelabit. Erit quinque tamen non dicek. audi filia et inclina aurem tuam: sed leua potius oculos tuos et contemplare. Quid. Plane iocunditatem et exultationem quam thesaurizauit super te deus tuus. Quid. Plane non eam modo quam interim quidem et si non videre adhuc et audire. tamen credere potes. veruentiam quod sicut non vidit oculus: sic nec aures audiuit: nec in cor hominis ascendit: quod preparauit deus diligentibus se. Nimium tantum capiet oculus resurrectionis quantum nec audit: ne animus ipse nunc capiat. Ob hanc denique tam vehementem aiebat occupiam videndi. s. quemadmodum audit et credit. aliquis quis euidentissimum future preconem resurrectionis ipsorum. primam mentionem fecisse arbitror oculorum. Rursum ait circumdabor pelle mea: et in carne mea videbo deum saluatorem meum. quem visurus sum ego ipse et non alius et oculi mei considerabit. Et adiecit. Reposita est hec spes mea in sinu meo. Forte considerandum attentius quemadmodum ait oculi mei: sicut et in psalmo. oculis inquit tuis considerabis. numquid enim mei esse oculi non videnti. Plane non mei. Nonnumquam sane visi sit fuisse mei: quemadmodum ipsi quis ad eam primere noscant quam male seruatur accepi prime substantie portionem. nempe velocitate pfligata est vniuersam citius dissipauit. Occupauit membra omnia lex peccati: libere intrabat mors per fenestras meas: cui nimium factus eram seruus ego etiam ipse. Miser eiusdem seruus. non sane homo seruiens: sed immundo pecori et scenoso neque enim mercenaria saltem conditione famulabar: sed plane seruili: nisi forte mercedem quis dari putet: cui etiam cibus negatur. et cibus ipsa quoque esurie pnicioso. Cupiebat siquidem porcorum siliquas nemo dabat: vt porcus viuerem. nec conuiuerem porcis. Deinde nunquid meus oculus erat quando depredabatur animam meam. Quia siquidem necessitate demum coactus sum beneficium refutare in manu dominatoris: vt quemadmodum omnino non poterat. ipse sibi illud ab hostili tyrannide vendicaret Considerate attentius dilectissimi et animaduertite: in qua nam euaseritis porro

state pharaonis intolerabile iugum vt iā
membra vestra arma nō sint iniquitatis
peccato: nec regnet vltra ī mortalib corpo
ribꝫ vestrꝫ nō est h opis vestri frēs. Dexte
ra dñi fecit ꝓtutem. solus hoc pōt q nihil
omino nō potest ne dixeritis manus nra
excelsa: sed tam salubriter q̄ veraciter con
fitemini: qr dñs fecit hec omia Denicq ne
mo sibi dubitet omīm modus esse cauendus
ne forte donec adhuc dies mali sunt. ⁊ nul
la vlq̄ securitas homini sua hanc possessi
onem de manu tam pij. tam puidi tutoris
in piculosam pniciosam interim libertatē
recipe velle psumat Qd em emulat pater
p te emulat. nec inuidentie sed puidentie
est q sibi totaz iubet manere substantiam
ne pereat tibi. Denicq vbi ad magnā illā
sanctāq ciuitatem pueneris. cui⁹ fines po
suit pacē. vbi null⁹ iam hostiū timeat icur
sus: nō modo reddet tetibi. sz dabit insup
⁊ seipm. Interim sane ⁊ a voluptatib tu
is auertere ⁊ deo dicata mēbra nulla tibi
temeritate vsurpes sciens q pietati sanci
ficata nō absq̄ graui sacrilegio in vsus va
nitatis. curiositatis. voluptatis. aut eius
modi secularis opis assumant. nescitꝫ ait
apostol⁹ q corpa vra templū sunt spūsci
quē habetis a deo ⁊ nō estꝫ vestri. Et idē.
Corpus inqt dño: nō fornicationi. Sed
cui. nunqd tibi. Plane fit tibi libet. sed si
cripe illd aut ereptū saltem deinceps a for
nicationis impetu vendicare ꝓprijs viri
bus potes. Qd si forte non potes. imo qr
vere nō potes. fit corp⁹ nō fornicationi. sz
dño seruiat interim sctificationi. ne corru
ptioni denuo pei⁹seruire ꝓtingat. Huma
nū dico ait aplus ꝓpter infirmitatē carnis
vestre. Sic exhibuistꝫ mēbra vra seruire
iniqtati ad iniqtatem. ita nūc exhibete ser
uire iusticie in sanctificationē. Vel id q
dem ꝓpter infirmitatē: vt ipe quoq p̄misit
Cetet vbi resurrexerit in ꝓtute qd in ifir
mitate fuerit seminatū. nulla iam erit ne
cessitas seruiendi vbi ⁊ securitas libera: ⁊
secura libertas. Quid ni multomagꝫ red
dat cum sibi: qd ni potius libertate donet
fidelem seruū magnus ille paterfamilias:
q iam doquidē sup oia bona sua cōstituet
eum. Jam tunc ergo oculis tuis consideraris si tū fideliē agnouerꝫ interim ei⁹ esse
non tuos. nam ⁊ preter ea quā dixim⁹ voti
vtiq̄ tam necessariy rōnem q nimiz mem
bra ipa: quetibi a peccati tyrannide ven
dicare oino nō posses ꝓprijs abrenuntiās
volūtatib diuino cultui mācipasti. nūqd
vel mō tua cē vident i qb adhuc ꝗria lex
⁊ si nō regnat habitat tā: in qb pena peti
secūdus qdem hostꝫ tu⁹ nō mō manet. sz ⁊
ꝓualet ⁊ libere dñat Tuū ne dixeris corp⁹
qd mortuū est ꝓpter pcm aut aīe esse qd ani
mam aggrauare nō cessat. Plane si quis
suū illd dicere cupit: nō aliud cōuenienter
dixisse videbit q̄ onus suū: q̄ carcerē suū.
Alioqn quo nā mō tuos diceris oculos.
quos sane interim vis nō vis toties som
nus occupat. fum⁹ turbat. exiguus puluis
sautiat. noxt⁹ humor obnubilat. dolor ac
erbus excrutiat. vel ipa demū nouissima
mors excedat Et tūc plane tui erūt qn oia
ista nō erūt: vt ꝓ ie iā tuis oclis cōsiderare
sit: qb nimiz p libito deinceps vtaris ad
oia tam libere q̄ secure. Neq̄ em auertēdi
de cetero erūt oculi ne videāt vanitatē: q
purissimā videāt ꝓtatem. Multo minus
intrabit mors p fenestras: q ipa q̄z inimi
ca destruat. An ꝓ times eos in tāta ples
nitudine lumis vbi singuli iusti tanq̄ sin
guli soles fulgeāt. aliqn forte caligaturos
timendū id plane si nō ipsos quoq̄ oclos
sicut ceta hūani corpis mēbra resui rectio
glorificaret. Et retributionē petōz videb
hoc plane eis graue tormentū: ⁊ magnus
qdem maloz cumul⁹ erit. Forte em quod
cūq̄ solatiū videret eoz: qs malitiose im
pugnauerūt in tormētis suis vel conscia
latere. vel ipos saltē declinare posse cōspe
ctus. Verūtn ⁊ si illis ex hac nra consideratione imensum qdda miserie pōdus ac
cedit. nobis q necessitas erit. q vtilitas q
voluptas. Quid em mō tam irreligiosuz
imo qd tam inhumanū ⁊ execrabile vide
tur q̄ cruore quantūlibet iniquoz pascere
velle oculos ⁊ oblectari aspect⁹ supplicijs
miseroz. Atn sicut videbit petōz ⁊ irasce
tur: dentib suis fremet ⁊ tabescet. pri⁹ em
benedicti vocabunt in regnū q̄ maledicti
in caminū ignis deijciant eterni quo vide
licet acrius doleāt videntes qd amiserūt
sic iusti quoq̄ videbūt ⁊ letabunt cōsideranteq qd euaserūt. In illa ergo tāta sepa

tione quēad nodū hedis agnoꝝ visio gra
uissimi liuoris occasio sit. sic electis e regio
ne ꝓsideratio reprobo ꝝ imensa q̄dā mate
ria grārū actōis ⁊ laudis. Vī em iusti tam
magnifice grās agerēt nisi cū illa inexcogi
tabili felicitate q̄ ꝓfruunt ipam q̄z retribu
tionē cernerēt pctōꝝ a q̄b sola eēdem mi
sericordia redēptoris segregatos sese fide
lissime ⁊ deuotissime recordātur. Vī ꝯo
impij tanto animi furore tabescerēt: nisi in
regnū sūme beitudinis coꝝā sese vidissent
alios introduci. ⁊ tūc demū illos sese feto
res: in illos horrores. in illos eterni incen
dij cruciat' in illas denicq̄ īmortal' mortis
miserias gemerēt esse damnatos Ibi inq̄t
erit fletus ⁊ stridor dentiū. flet' q̄dē ob ig
nem. q̄ nō extinguit. stridor ob vermē q̄ nō
morit. Plane flet' ex dolore. stridor dentiū
ex furore. Fletū nēpe tormentoꝝ īmanitas
dentiū stridorē vehemētia ipa tabescentis
inuidie: ⁊ obstinata malignitas extorq̄bit
Ita q̄ retributionē pctōꝝ videbitis ne vz
ignar' tāti piculi ingratus aliqñ liberato
ri posse fieri videaris: nō solū aūt sz ⁊ secu
ritas ꝓfecta iustoꝝ erit visa retributio pec
catoꝝ quo vz nec humanā aliqñ nec dya
bolicam vltra vereri maliciā possit qui ni
mirum cadentib' a latere suo mille ⁊ decē
milib' a dextris suis nō mō cadere eos vide
runt: sz ⁊ cadere in gehennā. Putas enim
timere adhuc nō poterāt: ⁊ callidiorē cun
ctis aliantib' serpentē hre suspectū: p̄ ꝓtim
seducte quōdā i paradiso nō īmemores mu
lieris: nisi toto iam corpe suo vlticib' iaz
traditū flāmis. ⁊ inter se ⁊ cū magnū pla
ne iam chaos firmatū esse ꝓspicerēt. Ter
tium quoq̄ hoc nihilomin' pctōꝝ tibi cō
sideratio ipa p̄stabit: vt ex ꝓpatione defor
mitatis eoꝝ eminēti' gl'iosiusq̄ resplēde
as. Sic nimiꝝ sibīnuicez collata ꝓria sue
q̄dem vtrūq̄ videt suscepisse augmentuz
aliqd̄ q̄litatis: vt albū nigro si ꝓferas: ⁊ h
cādidius ⁊ illud tetri' apparebit Sz audi
certius sup hoc testimoniū ꝓpheticū sermo
nem. Letabit iust' cū viderit vindictam.
Vtq̄d ita. Dnus suas lauabit i sangui
nem pctōꝝ. Plane nō inquabit i sanguie
sz lauabit. vt vñ ille cruent' mag' inde ipe
nitidior videat. vñ ille pl' sordet. inde ipe
pulcrius eluceſcat. Nullā forte ex his trib'
causis humanis refugere vel mō inuenia
tur affectus si nō ꝓter aliqd̄ hoꝝ sapētia
in eoꝝ ridebit interitu. q̄ tñ sine aliq̄ dubi
tatione factura est. nempe ipa p̄dicet. que
mentiri oino nō pōt: qz vocaui ⁊ rēnuist'
extendi manū meā ⁊ nō fuit q̄ aspiceret. et
post pauca. Ego quoq̄ in interitu vestro
ridebo ⁊ subsannabo cū vob. qd timebat'
adu enerit cū irruerit repentina cala ⁊itas
⁊ interius q̄si tēpestas ingruerit. Quid er
go in insipientiū interitu sapie credimus
placituꝝ. nisi iustissimā suā dispositionez
⁊ irrep̄hensibiliū ordinē reꝝ. Sane qd̄ sa
pientie tūc placebit sapientib' q̄z necesse ē
qd̄ placeat vniuersis. nō tibi q̄ duꝝ videa
tur forte q̄ dicit: oculis tuis cōsiderabis:
qū ⁊ ridebis in eoꝝ interitu. nō q̄ velut q̄
dam īmanitate crudelitat' in ipa tibi vl
tione cōplaceat. sz q̄ modus ipse pulcerri
mus diuine ordinatōis vltra q̄z credi pos
sit iusticie zelatorē ⁊ amatorē eqrat' oble
ctet. Ubi optime oia ꝓstituta ⁊ suū cuicq̄
cessisse locū. imo in suū q̄z ꝯ cessisse pleni'
⁊ pfecti' illustrāte ꝓitate ꝓgnoscēs. Quō
oia considerare ⁊ in oñib' oim moderato
rem significare libebit. Pulcre oino petr'
ap'lus filium pditionis in locū suū abisse
testatus est. q̄ in aere crepuit medi' aerea
rum collega potestatū vtpote quē veri dei
⁊ veri pariter homis q̄ de celo venisset ope
raturus salutem in medio terre hui' pro
ditorem nec celum recipet nec terra sustine
ret. Ita q̄z oculis tuis considerabis ⁊ retri
butionem peccatoꝝ videbis. Primo equi
dem ob tuā euasionē. Scdo ob oīmodam
securitatem Tertio quoq̄ ob ꝓpationem
Quarto ob ipius iusticie pfectā emulatio
nem. Erit em iam tūc nō misericordie sed
iudicij tempus. nec vlla oino credenda est
erga ipios futura illic miseratio: vbi nul
la sperandā est correctio. Procul em hūa
ne infirmitat' ista mollicies. q̄ tñ interim
charitas vtit p tpe ad salutē amplissimo
q̄dā velut expse sagene sinu ⁊ bonos ⁊ ma
los colligēs piscē. i. affect' iocūdos piter ⁊
molestos. Ut ex h q̄dē i mari. nam i litore
solos eligz bonos: sic vz gaudēs cū gaudē
tib': vt ex h iā cū flētib' flere ñ possit. Alio
q̄n quō i nob iudicabit h mūd': nisi hui'
trene affectōis obliti introductiq̄ fuerim' ī

cellam vinariam scōm cum qui dixit. in troibo in potētias dñi. memorabor iusti cie tue solius: nō mō q̄dem pmittit cōsi derare psonam paupis: aut misereri ei in iu dicio: sed cum molestia cohercēdi eiusmōi pietatis affectus et equitatis est dictā da sentētia. Quāto magis vbi nulla animi col luctatio Vbi nulla poterit subintrare mo lestia oportet impleri qd dictum est. Ab sorti sunt iuncti petre iudices eoꝝ Absorti plane in affectum iusticie: ⁊ petre solicita tem cui iuncti sunt imitātes. Iūcti inquit petre quā pfecto solam vt sequerent. cete ra omnia reliquerūt. nempe hoc est q̄ inter roganti petro quidnā accepturi essent pe tra ipa respōdit. Cū sederit filius hois i se de maiestatis sue: sedebitis ⁊ vos sup se des duodecim iudicantes duodecim trib isr'. Hec q̄z pheta pnuntians ait. Dñs ad iudiciū veniet cū senioribus populi sui. Tūc tūc putes sensibile vel flexibile q̄ppi am veniendū in iudicio iūctis petre. Qd adheret deo apls ait vnus spūs est ⁊ q̄ petre iūgit vnus lapis. Ad qd sane nō immerito pha suspirans. Mihi inq̄t adherere deo bonū est. Ira ḡ absorti st iūcti petre iudi ces eoꝝ. O familiaritatis grāz. o honoris culmē. o fiducie priuilegiū. o progatiua pfe cte securitatis. Quid. n. tā pauēdū: q̄d tam plenū anxietatis ⁊ vehemētissime sollicitu dinis excogitari pt. q̄ iudicādū astare illi tā terrifico tribūali: ⁊ icertā adhuc sub tā districto iudice expectare sniaz. Horrēduz est ait apls ici dere ī manus dei viuētis. Iu dicemur iterum hēs ⁊ terribilē illā expecta tionē studeamus pñti declinare iudicio Nō iudicabit de bis ī idipm: sane vt q̄ rundā pctā: sic ⁊ q̄rundā studia bona mānifesta st pcedētia ad iudiciū vt ille q̄dē nō expectā tes sniam prio statim pōdere criminū in tartara deyciant. isti ꝯo e regiōe patas si bi sedes tota libertate spūs sine vlla cūcta tione ascendāt. Felix pauptas volūtaria relinquentiū oia: ⁊ seqntiū te dñe iesu. Fe lix plane q̄ tā securos imo tā gliosos faci at in illo singlari flagore elemētoꝝ. in illo tremēdo examie meritoꝝ. ī illo tāto discri mine iudicioꝝ. Iam ꝯo audiamus q̄d ad tātas pmissiones deuota ⁊ fidel' rñdeat aia ne forte aut diffidere aut sec' q̄z oportet fi dere videat. Qm tu es inq̄t dñe spes mea Quid tam sobrie: q̄d tam pie poterat dici Sed ne aliud huic ꝯbo videt posse cōue nientius rñderi: q̄z q̄ sequit altissimū po suisti refugiū tuū. Letet ignoscite nobis frēs hodie q̄z pmisse etiā terminos breui tatis paulomin' excessisse videmur.

Qm tu es dñe spes mea altissimū posu isti refugiū tuū.

Sermo. viij.

Etiam frēs hodie aliq̄d audiam e pmissiōe pris: de expectatōe filioꝝ de fine hui nre pegriatōis: de mer cede laboris. de fructu captiuitatis. Eq̄dē dura oio captiuitas nō mō illa cōis quaz ex ipa ꝯditione generis toleram humani sz hec quoq̄ volūtates mortificare priaf etiā prias pdere in hoc mūdo aias festi nantes in has tam rigide compedes disci pline. in hunc tam grauis pnie carcerē de dimus nosmetipos. Miserāda seruitus plane sz si coacta: sz si nō spontanea vide retur. nunc ꝯo cum voluntarie sacrificetis deo. nec ingerat vlla nisi p ipam volūta tem violēta volūtati. pfecto aliq̄d est in causa. Illud puto aliq̄d quo mai aliq̄d esse nō pōt. An ꝯo plāgendū videt q̄z libz magnū. q̄z liber laboriosum. q̄ ppt eū fiat. Et si magnitudo ipa laboris interdū for te compassionē extorqat: sed multo magis cause ꝯsideratio exigit ꝯgtulatōez. Quid q̄ bona oia nō mō pter eū cōstat fieri: sed p eum. Deus em est q̄ in vobis opat ⁊ velle ⁊ pficere p bona volūtate. Ipe em auctor ipe remunerator opis. ipe remuneratio to ta: vt sūmū illud bonū. cui nimiz tā per fecta est simplicitas in seipo: duplex quo dammō in nobis videat causa bonoꝝ. et effectiua. s. ⁊ finalis Pene igit dilectissimi q̄ in his oib tam multis laboribus vestris nō mō substitiris: sed etiā superatis pter eū q̄ dilexit vos. An ꝯo nō p eū. Et mani mfeste. Sicut em abūdāt p xpo tribulatio nes nre apls ait: ita abūdāt ꝯsolatōes nre p ipm. Visitat fmo cōis fmo ppt deū. sz plane vbi nō vacue ōr: pfundissim fmo. Cribro sonat ī ore hoim. etiā a quoꝝ corde lōge esse pbat. Oēs em sibi ppt deū pstari postulāt ppt deū flagitāt subuenri.

Facile ꝗz eaipsa petūt ꝓter deū. q̃ tñ non sunt ꝓm deū. ⁊ id sibi fieri ꝗs obsecrat ꝓt deū: qd̄ nō desiderat ꝓter deū. magis forte ꝗ deū. Ceteꝝ plane viu⁹ ⁊ efficaꝝ sermo vbi nō ꝓfunctorie: nō vsurpatorie: non velud quo dā loq̃ndi vsu vel arte ꝑsuadendi sz ex pinguedine: vt dignū est deuotionis ⁊ pura aī intēctione ꝓcedit. Hēpe ⁊ mūdus trāsit ⁊ ꝯcupīa ei⁹: nec satis vtiliter posita aut stabilita firmit̃: vel cadēte eo q̃ ꝓ eo facta sunt videbunt̃. Vbi em̄ cā ipa deficiet. quō nō oīa ꝗz q̃ videbant̃ initra pariter euacuabunt̃. Propterea denicꝫ ⁊ q̃ ī cārne seminat̃ solā metere hñt e carne corruptionem qd̄ vz oīs caro fenū ⁊ glia ei⁹ tanquā flos feni: ⁊ vbi fenū aruit: florem ꝗz nihilominus cadere sit necesse. Solus q̃ est cā indeficiens. nec flos feni sed ꝟbū dñi manet ineternū Denicꝫ in qt. celū ⁊ terra trāsient ꝟba aūt mea nō trāsient: prudent̃ itaꝫ dilectissimi ⁊ vtilit̃ eligitis ꝓt̃ ꝟba labiorū eius custodire vias duras: illic seminātes vbi ne mīma q̃dē vīi portio semis valeat dꝯpire Sane q̃ ꝓce seminat: nō q̃dē nō meter: sz ꝓce meter. Hēpe q̃ metit mercedē accipit ⁊ scim⁹ q̃s ꝓmisit nec eū q̃dē q̃ ꝓ noīe suo calicē aq̃ frigide dederit sitienti. mercede ꝓpria carituꝝ. Hunq̃d tñ nō in q̃ mēsura mēsus fuerit sibi ꝗz remetiet̃: aut ī retributione eq̃bit̃ ei: q̃ nō aquā porrigens. sed sanguinē fundēs ꝓpinatū. sibi biberit calicem saluatoris. Hō est hic calix aq̃ frigide Sed calix inebriās q̃ꝯclarus. calix vini meri. ⁊ q̃dem plen⁹ mixto. Solus em̄ habuit meꝝ vinū dñs meus iesus: q̃ sol⁹ ꝓfecte mūdus. sz etiā pōt facere mundū d̄ im mūdo ꝯceptū semine. Solus plane habuit meꝝ vinū: q̃ nimiꝝ ⁊ scōm diuinitatem sapientia est vbicꝫ attingēs ꝓter mūditiam suā: ⁊ nihil inq̃natū icurrit in eā: ⁊ ꝓm humilitatē pctm̄ nō fecit nec īuent⁹ est dolus in ore ei⁹ sol⁹ nō debito ꝯditōis gustauit mortē. sz sue bñplacito volūtatis sane nō ob ꝓriā vtilitatē. bonoꝝ em̄ nr̄oꝝ nō eget: sz nec tancꝫ retribuēs nobis gratiam ꝓ grā. Qui nō alit̃ ꝓ amicꝫ mortu⁹ est: nisi ꝓ acq̃rēdis vz vt amicos faceret ex inimicis. Cū em̄ inimici adhuc essem⁹ reconciliati sumus deo ꝑ sanguinē filij sui: aut potius ꝓ iam amicis. ⁊ si mundū q̃dem amātibus sed tñ iā amatis. In hoc em̄ gratia non quasi nos dilexerim⁹ deū. sed qm̄ ipe prior dilexit nos: vis nosce q̃ꝯ longe prior Benedictus de⁹ ⁊ pater dñi nr̄i iesu xp̄i: ait apl's. q̃ bñdixit ꝓnos in oīm bñdictione spūali in celestib⁹ in cbristo iesu sicut elegit nos in ipo añ mundi ꝯstitutionē. Et post pauca. Gratificauit nos inq̃t in dilecto filio suo. Quō ergo nō dilecti iam tūc ī illo: non electi in illo. Quō nō ei grati: in quo gratificati sum⁹ Sic ergo xp̄us ꝓm tēpus q̃dē ꝓ impijs mortuus est ꝓm p̄destinationem aūt ꝓ fratrib⁹ ⁊ amicis. In his oībus meꝝ est vinū ipius eq̃dem ⁊ solius vti nec q̃spiam ceteroꝝ p̄sumere audeat nō esse qd̄ sibi ꝓpheticū illō aptet̃. vinū tuū mixtum est aq̃. Primo q̃ nemo interim mūdus a sorde. nemo gl'iari possit oīno castū se hre cor. deinde q̃ mortis debitū soluant q̃ꝫ necesse est. Tertio q̃ ponētes ꝓ xp̄o anias hoc sibi cōpendo vitā mereant̃ eternā. sed ⁊ vecis si ipius erubescerent testimonium Quarto q̃ ꝓrogate sibi ⁊ tam grat⁹ exhibite tāte dilectioni in ꝓtē nimis exiguāꝫ rependāt. Attamen ne hoc mixtū q̃ se sine mixtura est dedignat̃ a deo vt fiducialiter apl's dicat implere se. q̃ desunt passionum xp̄i in corꝑe suo. sit g̃ licet electis parit̃ oībus vnus: idemꝫ denarius vite reddendus eterne. ⁊ in ipsa tñ sicut differt stella a stella in claritate ⁊ alia claritas solis. alia claritas lune: ⁊ alia claritas stellaꝝ. sic ⁊ resurrectio mortuoꝝ. ⁊ q̃ꝯ ius vna dom⁹. diuerse tamē in ea sunt māsiones: vt videlz q̃ꝯtā q̃dem ad eternitatē ⁊ sufficientiā. et q̃ paꝝ nō minorēt̃: ⁊ q̃ multū abūdet. q̃ꝯtuꝫ ad eminentiā ꝟo ⁊ discretionē meritorum Vnusq̃sꝫ accipiat ꝓm suū laborez. ne q̃d oīo ꝓeat qd̄ in xp̄o sit seminatū. Hoc aūt dicta sunt fratres: vt illi⁹ tā spālis respōsi q̃ hodie nobis cōsiderandū est grā cōmendetur. Qm̄ tu es dñe spes mea. Quicq̃d agendū sit: q̃cq̃d declinandū: q̃cq̃d tolerādum. q̃cq̃d optandū. tu es dñe spes mea. Hec vna mihi oīm ꝓmissionū causa. hec tota ratio mee expectationis. Pretendat alter meritū sustinere se iactet pōdus diei ⁊ estus. ieiunare bis in sabbato dicat. postremo non esse sicut ceteros hominū glorietur. mihi aūt adherere deo bonū est: po

nere in dño deo spem meã. Sperẽt i alijs alij: forte hic in scia lẽx: hic i astutia seculi. ille in alia q̃lib et vanitate ꝓfidar ꝓpter te oia detrimentũ feci. vt stercora arbitror: qm̃ tu es dñe spes mea. Sperat q̃ vult in ĩcerto diuitiarũ. ego ꝗo ne ipa q̃dẽ nisi abs te victui necessaria spero. nimirũ fidẽs verbo tuo in quo abieci oia. Querite primũ regnũ dei ⁊ iusticiã eius ⁊ oia adijcient vob Nẽpe tibi derelictus est paup orphano tu eris adiutor. si mihi p̃mia p te obtinenda ꝓmittunt spabo. Si insurgãt aduersũ me plia. si seniat mũdus. si fremat malignus si ipa caro aduersus spm̃ concupiscat. in te ego spabo. Frẽs hec sape ex fide viuere est nec alius ex snia dicere potest. qm̃ tu es dñe spes mea: nisi cui int̃ psuasum sit a spũ vt quẽadmodũ monet ꝓpheta: iacret cogitatum suũ in dño: sciens q̃ enutriendus ab eo sit. Iuxta illũ q̃z petri apli. Omẽm sollicitudinẽ vestrã ꝓiicientes in eũ: qz ipi cura est de vobis. Vt q̃d em̃ si hec sapimus. vt q̃d cunctamur abijcere oino spes miseras: vanas. inutiles. seductorias ⁊ huic vni tã solide. tam pfecte. tam brẽ spei. tota deuotione animi. toto feruore spũs iherere. Si q̃d illi impossibile: si q̃d difficile est. quere aliud in q̃ speres. Sz ꝗbo oia pot. Quid facilius dictu. Attẽ ne hmõi dictũ itelligas volo Si decreuerit saluare nos continuo liberabimur. Si iustificare placuerit vita in volũtate eius est. si p̃mia eterna largiri. lz ei q̃d vult facere. An ꝗo iã de facilitate nõ dubitas: sz ipa est tibi suspecta voluntas Plane ⁊ volũtas testimonia credibilia facta sũt nimis. Maiorẽ hãc dilectionẽ nẽo hz q̃z vt aiam suã ponat q̃s ꝓ amicis suis. Denicq̃ qm̃ in se spanti desit illa maiestas q̃ tã studiose monet in se spari. Plane non declinãt spantes in se. Adiuuabit eos et saluabit eos ⁊ eruet eos a pecõrib. Quare. Quib merit̃. Audi q̃d sequit̃. Quia speraueruũt i eo. Dulcis cã: attẽ efficax. attamẽ irrefragabilis nimirũ hec est iusticia sz q̃ ex fide est nõ ex lege. De q̃cũq̃ inquit tribulatiõe clamauerint ad me: exaudiam eos. ecce numera tribulatiões fm multitudinem earũ ꝗsolatiões eius letificabũt aiam tuã. Dũmõ nõ ab alia conuertaris. dũmõ clames ad eũ. dũmõ in eũ speres. nec humile aliquid vel terrenũ ponas refugiũ tuum. Quis speraui in eo ⁊ ꝗ fusus est. Facilius est celũ ⁊ terrã trãsire: q̃z ꝗbum eius euacuari. Altissimũ inq̃t posuisti refugiũ tuũ. nõ accedet illuc tẽtator. nõ calũniator ascẽdet nõ pessimus ille fratrũ accusator attinget. Nempe ei ꝗ hic recolite psalmi p̃mordia ei ꝗ: q̃ in ꝓtectione altissimi cõmorat illũ refugiẽs a pusillanimitate spũs ⁊ tẽpestate. Que q̃dem duplex est necessitas fugiendi: q̃ vz ⁊ fortis pugnet intus timores. Vin̄ em̃ fugere oporet: non vel interior magnanimitas exteriores tumultũ viriliter sustineret: vel exteriori tranquillitate pusillanimitas ꝓria foueret̃. Altissimum ait posuisti refugiũ tuũ. Sepe illuc fugiamus frẽs. munit̃ est loc̃. nullus ibi timet̃ hostẽ. Vtinã magẽ sp ibi manere liceret sz nõ est h̃ tpis hui̇. q̃d mõ refugiũ est. q̃ñq̃ habitaculũ erit ⁊ habitaculũ sempiternũ. Interim sane etsi psistere nõ ꝓcedit̃. freq̃nter tñ est recurrendũ. Nẽpe ad oẽm tentatiõnẽ. ad oẽm tribulatiõnẽ: ad oẽm denicq̃ cuiuscũq̃ necessitatẽ apta est nobis vrbs refugij. sin̄ mris est expãsus. para sunt foramina petre. patẽt viscera misẽdie dei nostri. Hoc refugiũ q̃ declinat. nihil mirum: si effugere nõ meret̃. Iã q̃dẽ frẽs q̃ dicta sũt ad expositiõnẽ versus hui̇ viderent̃ posse sufficere. si dixisset ꝓpha: qm̃ in te speraui: sicut i psalmis q̃busdã inuenit̃. Cetera q̃d dicit tu es dñe spes mea. forte amplius aliq̃d: ⁊ sublimius sonat: q̃ vz nõ mõ i eũ sperẽ. sed eum. Cõuenientius siq̃dẽ spes nr̃a ꝗ sperant̃ q̃z i q̃ sperant̃. Sũt aũt forte nõ nulli q̃ a dño obtinere corpalia seu spũalia ꝓcupiscũt: sz pfecta charitas soluz sitit q̃d sũmũ est: tota desiderij vehemẽtia clamãs. Quid em̃ mihi est i celo ⁊ a te q̃d voluit sup trã. Deus cordis mei ⁊ ps mea deus iternũ. Pulcre nob vtrunq̃ pauc̃ hodie ꝗbis hieremie ꝓphe lectio ꝓmẽdauit. Bonus es dñe spantib i te. aie q̃rẽti te. Vbi sane ⁊ ipaz iterim discretiõez prudent̃ aduerte q̃ spantes q̃dẽ i eo pluralit̃ dixerit q̃ h̃ videat̃ cõe mlto: q̃rere ꝗ eũ singlariter: q̃ singlaris sit puritat̃. singlar̃ gẽre. singularis pfectõis. non mõ nihil spare: nisi ab eo. sed nil q̃rere nisi eũ. Q̃d si bonus illis est. q̃ntomagis isti. Merito ꝓinde q̃renti

Nū aīe respōdet. altissimū posuisti refugiū tuū. Nec ēm sic deū sitiēs aīa: aut cū petro i terreno mōte facere tabernaculū: aut cū maria deinceps eū vult tāgere in terra: sz plane clamat. Fuge dilectissimi. assimilare capree: hinulo cē ceruoz sup mōtes bethel. Audiuit ēm dicentē. Si diligeretis me: gauderetis vtiq; qz vado ad patrem: qz pat maior me est. Audiuit dicentē. Noli me tangere: non dū ēm ascēdi ad patrem Et celestis iam nō ignara ꝯsilij clamat cū apl'o. Et si ꝯgnouimꝰ fm carnē christum: sz nūc iam nō nouimꝰ. Sup mōtes iquit bethel. sup oēm vz ꝓncipatū z potestatem sup angelos z archangelos. cherubin quo cē z seraphin. nec ēm alij sunt mōtes domus dei q sonat bethel. plane in dextera pris. vbi iam nō sit pī maior eo i dextera altissimi: eo altissimū apprehendere cōcupiscens. Hec ēm est vita eēna frēs vt patrez cognoscamꝰ vez deū: sz z quē misit iesum xpm vez. nihilominꝰ z vnū cū eo deū sup oīa bēdictū in secla seculoz Amen.

Nō accedet ad te malum z flagellū non appropinqbit tabernaculo tuo.

Sermo. ix.

NEc nra est nec noua vobis sz nota oīo snia in pcipuis qbuscūq; pīb fidei nre. qd non sit cē qd sit: z scirī posse facilꝰ z piculosꝰ ignorari. Idē sane etiā spei nō incōuenient tribui posse videt lōge ēm facilꝰ mēs hūana tantoz experta maloz. qb sit caritura cē qb pfruitura cōprehēdit. nēpe germana fidei speq ꝯgnatio est: vt q illa futuz credit. hec sibi ꝛcipiat sperare futuz. Merito ꝓinde apl's fidē sperandaz subam rez esse diffinit. q vz et nō credita ne no spare. non plusq; sup ina ne pingere possit. Dicit ergo fides. parata sunt magna z inexcogitabilia bona a deo fidelib suis. dicit spes mihi illa seruant. nam tertia qdē charitas curro mihi ad illa. Cetez vt iam memini difficile oīno aut etiā impossibile est illoz qualitatē investigare bonoz: nisi cui forte iuxta illud apostoli. q oculus non vidit: nec auris audiuit: nec in cor hois ascendit: q ꝑparauit deus diligētib se: reuelauit ipe ꝑ spm suū Sane quantūlibet pfectꝰ in carne adhuc mortali degens: nisi ēm esset hic qdam: vt ita dixerim: impfecta pfectio. non diceret apl's quotqt pfecti sumꝰ idip̄m sentiamꝰ idip̄m pfecto q p̄ miserat: nō qsi iā accepe rim aut iam pfectꝰ sim etiā paulꝰ ipe necesse est fateat: qz nūc cognosco ex pte. z item Videmꝰ nūc p speculm in enigmate: tunc aūt facie ad faciē Qō ḡ hoī interim nosciť capabilꝰ. pia sane z pulcra inculcatricem amplꝰ ꝯmendat. Propriū ēm afflictoz ē vt molestiis eximi sūmā reputet felicitatē: z carere miseria pfectā beatitudinē arbitrentur. vñ z ꝓpha in psalmo. Cōuertere inqt aīa mea in requem tuā qz dnūs bnfecit tibi. Nec vlla tñ collate munera felicitatis enumerat. sed adiungit Quia eripuit animā meā de morte oculos meos a lachrymis z pedes meos a lapsu. In qb sane verbis patenter indicat: quantā sibi requem. quantacē dñi bnficia indicet a tribulationibus z piculis liberari. Cui pfecto snie illō cē q de psalmo nonagesimo hodie nob tractandū est sit'e iuenit. nō accedat ad te malum z flagellū nō appropinqbit tabernaculo tuo. Est aūt ꝓsus ipius qntū nos capimus facilis intelligētia: ad quā forte iam aliq ꝓuolarint. nec ēm tā rudes est; aut spūalis studij tā exptes: vt nō facilime int vos z tabernacula vīa: z rursum inter qō malū: z q flagellū dicit discernatis. nam z apl'm audist; dicētē. cū iā bonū certamē certasset velocē forte depositionē tabernaculi sui. Sz qd ego apostoli ꝓba memoro Quasi ꝓo ignorare possit miles tabernaculū suū: aut exemplo docēdus sit alieno. Videmꝰ sane nōnullos tabernacula sua i turpissime captiuitatis domicilia cōmutasse: nec militare in his: sz miseram gerere seruitutē. imo ꝓo qō oīo ridiculū ē. sic errāt aliq z i tātā oblitionē z spūalem frenesim vt nihil sese aliud putare cē suū ḡ exterius deuenerit: tabernaclm videant. Quid ēm aliud: cē nō mō dei: sz z sui ignorātiā bnt quitancē mortui a corde omnē ꝯsumunt operam circa carnem: sic intendentes tabernaculo suo: ac si nunq; putent esse casurum. Verūtamen cadat necesse est. atq; id qdē in breui. An nō seipos nescire videt q sic dediti sunt carni z sanguini: ac si oīo nihil aliud cē carnē solū esse se reputent. si in

vano accipiētes aīas suas tanq̄ prorsus ignorent aīas se hr̄e. Si separaueris pciosū a vili ait dn̄s: tanq̄ os meū eris. Hoc est si solerter discreueris int̄ exteriorē interiorēq̄ substantiā vt nō plus tabernaculo tuo timeas a flagello: q̄ tibi ipi a malo. Hoc em malū est. Vnde dicit. Declina a malo et fac bonū. Hoc malū qd̄ sua q̄dē aīa aīam puat: qd̄ separat int̄ te et deū: vt eo regnante tanq̄ corpus sine aīa. sic sit aīa sine deo plane mortua in semetipa. instar vnius corpis. q̄s tanq̄ sine deo in h̄ seculo fuisse aplus memorabat. nec sane dixerim: vt vel ipsam odio hēas carnē tuā. Diligē eā tanq̄ tibi datā ī adiutoriū: et ad eternē beatitudinis cōsortiū ppatam. Cetera sic amet aīa carnez vt nō ipa in carnē trāsisse puteat. dicaturq̄ a dno nō pmanebit spūs meus ī hoīe qz caro est Diligat aīa carnē suā. sz multomagis suā ipius aīam seruet. Amet adā euā suā sz nō sic amet vt plus voci eius obediat q̄ diuine. Denique ne ipi q̄dē expedit sic amari: vt vz cui interim caues a flagello paterne correctōis thesaurizes irā eterne dānationis. Genimina viperarū ait iohes. Quis demōstrauit vobis fugere a vēntura ira Facite dignos fructus pnie. Ac si euidentius loqueret. Apprehēdite disciplinā neqn̄ irascatur dn̄s. sustinete ygā corripientē. ne sentiatis malleū conterentē. Quō dicūt carnales hoīes vob crudel est vita vra. nō parcitis carni vre. Esto nō parcimus semini. ī quo ei magis pcere poteramus. An nō melius est illi renouari et multiplicari ī agro. q̄ in horreo putrefieri. Heu cōputruerunt iumenta ī stercore suo. Sic vos pcitis carni vre. Sumus nos crudeles interim non parcēdo. at vos plane pcēdo crudeliores. Siq̄dē etiā nūc caro nr̄a reqescit in spe. videritis ipi qd̄ ignominie iterim vra sustineat. q̄d miserie eā maneat ī futurū. Nō accedet ad te malū et flagellū nō appropinq̄bit tabernaculo tuo. Hic duplex stola et gemina q̄dē īmortalitas commendat. Vn̄ em nisi ex separatōe aīe corpis mors pcedit. inde est q̄ mortuū corpus exaīe notat. Vn̄ ait separatio hec. nisi ex flagellis pnātib ex q̄libz doloris vehemētia. ex ipius corpis corruptione: ex pena pcti. Merito pinde timet et odit flagellū caro nr̄a. quo nimiū ex ipsius aīe tam delectabili honorabilique consortio amarū nimis diuortiū patiat. Ceterum interim q̄dem donec reuocet: velit nolit sustineat illō necesse est. Expedit aūt sic tolerare vt prorsus euadas: et flagellū deinceps nō appropinquet tabernaculo tuo. Iam ꝓo vt sup meminimus et incessant cōuenit memisse. Vera aīe vita deus est. et int̄ hec q̄z separat malum aīe qd̄ nō est aliud q̄ pctm̄. Eya frēs nugari libeat: ociositatib indulgere delecter. nimiū gemino h̄ serpēte vicino: q̄ duplicē nobis auferat vitam. alter corpis: alt̄ cordis: q̄d ni secure dormiamus: nisi q̄ negligētia in grauiori piculo nō tam securitas est q̄ desperatōis iudiciū Et q̄dē optandū nobis ab vtroq̄ liberari: sz cauendum sane interim pctm̄ q̄ pena pcti: et eo studiosius a malo q̄ a flagello declinandū. q̄ pniciosius et oino infelicius est a deo aīaz q̄ a corpe separari. Sane vbi prorsus de medio factū fuerit oē pctm̄. cā q̄dez oīo sublata: nec ipse q̄z deinceps manebit effectus: vt quō iā accedere ad te malū oino nō poterit. sic nec flagellū q̄dē valeat ppinquare tabernaculo tuo: qd̄ vz tam lōge sit ab exteriori hoīe q̄libet pena. q̄ lōge fuerit culpa ab interiori. neq̄ em ait. non erit in te malū aut flagellū ī tabernaculo tuo sed nō accedet: nō appropinq̄bit. Siq̄dē cōsiderare est hoīes in qb pctm̄ non mō hīitat sz et regnat: nec iā primū magis: aut itimū posse esse videt: nisi forte cū sic dnātur: vt nullo mō deinceps valeat nō dnāri. Est aūt et alios inuenire. in qb manet q̄dē ad huc pctm̄: sed iā nō pualet. aut dnat in eis euulsum quodāmō. nō tū expulsum deiectum: sz nō prorsus eiectū. Cōstat sane ab initio nō fuisse sic: sz in parētib pmis ante pmā illā mādati puaricatōez nō mō ñ regnasse pctm̄. sz nec fuisse q̄dē. Attn̄ q̄dāmō iā tūc ppe illis fuisse videt: q̄ tā festināter intrauit. Quid ꝓo aliud admonebat. q̄ ipaz q̄z pcti penā. etsi necdū inesse corpib iam tn̄ velut p foribz esse: q̄ dixit. In q̄cūq̄ die comederitis de ligno scie boni et mali morte moriemini. Felix pinde expectatio et bta spes nr̄a quo tam lōge gliosior futura est resurrectio q̄ fuerit pma conditio vt nec culpa oino. nec pena. nec malū. s. nec flagellū. aut regnet. aut habitet. aut regre.

vel iam habitare aliqñ possit in aiab: seu corporib nrīs. nō accedet ad te malum ⁊ flagellū nō appropinq̃bit tabernaculo tuo Nempe nil tam remotū q̃ qd a desse vitra nō pōt. Sz qd agim⁹ frēs Vereor deꝓ hēdi nēpe horā hāc magn⁹ ille ⁊ cōis abbas noster ⁊ vr̄. nō vacationi sermonū. sz operi manuū noscit assignasse. Puto tñ ignoscz facile pserim nō imemor religiose fraudis illi⁹. q̃ roman⁹ olim trib annis ei i specu posito mīstrauit Pie siqdē vt legim⁹ pris sim oculis furabat horas ⁊ quē sibi surripe ad mā ducandū poterit. certis dieb bñdicto panē ferebat. Et ego qdem nō dubito frēs plurib q̃ int vos st abūdantio rē spiritualiū deliciaꝝ supperere copiā sz q̃ vob cōico nō surripio mihi Quinimo ⁊ secur⁹ ⁊ suauis qcqd illō sit qd ōns donat sumo vobiscū. nec em alimonia hec distribuēdo minuit. sz auget. port⁹ mīstrādo. Verūtñ q̃ aliquoties vobis loq̃mur pter ꝓsuetudinem ordinis nrī. nō nra id agim⁹ presumptione: sz de volūtate venerabiliū fratrū: ⁊ coabbatū nroꝝ. q̃ id nobis etiā inūgūt q̃ tñ sibi qdē passim nolūt oio licere. nempe mihi aliā rōnem ⁊ singularē necessitatem esse nouerūt. nec em mō loq̃rer vobis si possem laborare vobiscū. Illō vob forte efficaci⁹ ꝓbū fieret: sz ⁊ ꝓscie mee magis acceptū. Cetez qñ id mihi petis meis exigentib ⁊ onerosi bui⁹ vt ipi scit⁹. tam mltiplici ifirmitate corpis. ⁊ ipsa q̃z rpis necessitate negat vtinā dicēs ⁊ nō facies in regno dei vel minim⁹ merear inueniri.

Quoniā angelis suis mādauit de te vt custodiant te in oib vijs tuis.

Sermo. x.

SCriptū est ⁊ ꝓcuiter scriptū. qz misericordia dñi est q̃ ꝓsumpti nō sumus: qz nō tradidit nos i manib inimicoꝝ nroꝝ. Vigilat sup nos in defessus ⁊ puigil ille singular⁹ clemētie oculus nō dormit neq̃ dormitat q̃ custodit israel Id qdem necesse est. Nō em dormit neq̃ dormitat q̃ ipugnat istī. Et sicut ipe sollicitus nrī ⁊ ipi cura est de nob. sic ille sollicitus est vt mactet ⁊ pdat: ⁊ vna ei cura ne forte q̃ aduersus est reuertat. Nos aūt aut nō attēdim⁹. aut min⁹ attēdim⁹ reuerētiā p̄sidentis. ꝓtegent⁹ custodiā. bñficia largientis ingrati gre. imo tā multiplicib gratijs q̃b nos p̄uenit ⁊ subuenit nobis. Et nūc qdē p seipm implet splendoribz aias nras. nūc p angelos visitat. nunc p hoies instruit nūc etiā ꝓsolat ⁊ erudit p scripturas. Quecūq̃z em scp̄ta sunt ad nram doctrinā scripta sunt: vt p ꝓsolationē ⁊ patientiam scp̄turaꝝ spem hēamus. Bene ad doctrinā q̃ p patientiā noscit. Sz ⁊ patiētia pbationē opat. pbatio ꝓo spem. Quid nos solis nobis nō assum⁹. qd soli negligimus nosmetipos. An ideo dissimulandum nob: qz vndiq̃z subuenit nob. imo ꝓo studiosius. ꝓpterea vigilādū. Neq̃z em tam magna p nob i celo piter ⁊ terra sollicitudo gereret. si nō mag nobis incūbere necessitas videret. Nō tā multiplex nobis custodia. nisi ob multiplices insidias poneret. Felices pinde frēs nrī q̃ iam liberati sunt de laqueo venantiū. q̃ de tabernaculis militantiū ad atria q̃escentiū trāsiere. malo⁹ timore sublato i spe singlariter ꝓstituti. Unistoꝝ imo vniuersitati dicit Nō accedet ad te malū ⁊ flagellum nō appropinq̃bit tabernaculo tuo. Sane considera nō ad hoiem q̃ fm carnez viuit: sz ad eū qui in carne degēs secōm spm ambulat: hanc fieri pmissionē. Siqdē nō est distinguere inter illū ⁊ tabernaculū ipi⁹. Cōfusa in eo in omia tanq̃z in filio babylonis. Denicq̃z eiusmōi: hō etiā caro est: nec in eo manet spūs Ubi aūt nō fuerit spūs bon⁹ qñ in eo deerit malū: porro vbi malū. flagellū q̃z appropinq̃t necesse est. Semp em pnia malū comitat. Nō accedet ad te malum ⁊ flagellū nō appropinq̃bit tabernaculo tuo. Magna pmissio. sed vnde id sperare licet. Quomodo malū ⁊ flagellū euadam. quō effugiam. quō elongabo: vt nō appropinquet mihi. Quo merito. qua sapientia. qua ꝓtute. qm angelis suis mandauit de te: vt custodiāt te in oib vijs tuis. In quib oib vijs. Quib declinas a malo. q̃b fugis a ventura ira Multe sūt vie ⁊ genera multa viaꝝ. magnū profecto periculū viatori. q̃z facile in multaꝝ occursu errabit in via sua. q̃ viaꝝ discretōe carueritnā neq̃z angelis mādatū vt in oib vijs custodiant nos. sz in oib vijs nostris

Sūt autē a q̄b⁹ nō in q̄b⁹ opteat custodiri. Scrutemur pinde vias nr̄as frēs: ⁊ vias demonū. vias q̄z brōr spirituum ⁊ vias dñi iuestigem⁹. Et q̄dē sup me est q icipio ſz iuuabit; me orōnib⁹ vīis. vt aptat mihi thesaur intelligētie sue ⁊ volūtaria oris mei bnplacita faciat sibi de⁹. Vie igit filiorum adam in necessitate ⁊ cupiditate versant. Ab vtraq̄ siq̄dē ducimur. ab vtraq̄ trahimur. nisi q videmur magis vrgeri necessitate trahi cupiditate. Et necessitas q̄dē spāliter corpi tribuēda videt. Nec simplex illa est ſz anfract⁹ h̄ns plurimos: plurimaq̄ d. spēdia. nam cōpendia pauca ad modū si q tū. Quis hoim nesciat: q necessitas hoim reuera q̄ multiplex sit. q̄s sufficiat q̄ sit mltiplex explicare. Ipsa nos erudit experientia ipa veracio dat intellectum. In his q̄sq̄ docet q̄ necesse hēat clamare ad dñm nō de necessitate ſz de necessitatibus meis erue me. Nec mō ab hac via necessitatis. ſz ab eo q̄z q cupiditat; est optabit educi. q̄sq̄s nō surda aure monita sapientis excepit. Qd̄ em ille ait. A voluptatibus tuis auertere. Et itē. post ꝯcupiscentias tuas nō eas. Siq̄dē e duob⁹ mal⁹ lōge melius i necessitate gradi q̄ in cupiditate Multiplex illa. Sz ista ampli⁹ p oēz modum. imo vltra oēm modū mltiplicior inuenit. Res cordis est ista cupiditas ꝓterea tāto maior. q̄nto aīa pl⁹ est q̄ corpus. Deniq̄ hec st vie q vident hoib⁹ bone: ſz finē nō hnt nisi cū demergūt in pfundum inferni. Si iuenisti vias hoim: illō q̄z cōsidera ne forte de his dictū sit cōtritio ⁊ infelicitas in vīis eor. In necessitate contritio. infelicitas i cupiditate ifelicitas. Idē infelicitas vt putat. Quid em si cui forte videt i terrenar affluentia rer ꝯcupita felicitas arridere. Eo ipo infelicior est. q vehemētius ipam p felicitate amplectit infelicitatem: aut magis i mergit ei ⁊ absorbet ab ea. Ve filīs hoim ab hac felicitate falsa atq̄ fallaci. ve q dicit. qr diues sum et nulli⁹ egeo cū sit paup ⁊ nud⁹ ⁊ miser ⁊ miserabilis. Et necessitas q̄dē ex infirmitate carnis. cupiditas ex cordis inedia ⁊ oblitione; pcedit. Idcirco aliud mendicat aīa q oblita sit comedere panē suū ꝓterea terreais inbiat qd̄ mīme celestia meditet Videamus ⁊ demonū vias videam⁹ ⁊ cauēamus. Videam⁹ ⁊ fugiam⁹ eas. Siq̄dē vie illor p̄sumptio ⁊ obstinatio. Scire vultis vñ id scīa. Cōsiderate eor p̄ncipē: q̄lis ille est: tales ⁊ domestici eius. Cōsiderate manifeste in ī manissimā p̄sumptionē eur stati, psilierit dicēs. Sedebo i mōte testi. i lateribⁿ aquilonis filis ero altissimo: q̄ temeraria. q̄q̄ horrēda p̄sūptio. Nūq̄d nō illic ceciderūt oēs q̄ opank inīq̄tatē expulsi sunt nec potuerūt stare. Propt p̄sumptionem stare nō potuerūt ꝓpt obstinationem: q cecidit nō adijciet vt resurgat. Et h̄ nēpe spēs vadēs ex illa ⁊ nō rediens est. Et mira q̄dem p̄sumptio demonū: ſz nō minus mira obstinatio est. q superbia eor sp ascendit ꝓterea nō est in illis cōmutatio. Quia em ꝯuerti noluerūt a via p̄sumptionis: inciderūt i viā obstinatōis. Quā p uerso ⁊ euerso st corde filij hoim. q̄cūq̄ sectank vestigia demonū ingrediunt demonū vias. Hec em tota aduersū nos spiritualiū colluctatio neq̄tiar est: vt nos seducant: vt iducant in vias suas: vt deducāt in eis pducāt ad destinatū finez q̄ pat⁹ est eis. Fuge hō p̄sumptionē: ne gaudeat ō te inimic⁹ tu⁹. Nēpe i his maxie vitijs gaudet: in seipo expertus q̄ difficile possis ab hac tāta vorazine respirare. nolo aūt vos ignorare frēs. q̄ nā mō descendat. imo cadat in illas. Prim⁹ em vt iterim occurrit gradus descēsiōis hui⁹ dissiliatio est ꝓtie infirmitatis. inīq̄tat; iutilitat; dum sibi parcēs. sibi blādiēs. sibi psuadēs hō aliq̄d se esse: cū nihil sit. iā seipz seducit. Secundus gradus ignorātia sui. Ubi em i pmo gdu iutilia sibi texuerit pizomata foliorū q̄d supest nisi vt vulnera tecta nō videat. p̄sertim q ad h̄ solum texuerit ne videret. Ex h̄ tandē fit vt etiā alio reuelāte: vulnera nō eē ꝯrēnat. ꝯuersus i ꝓba malicie ad excusandas excusatōes i pctis. Atq̄ is q̄dem tertij gdus est admoduz iā vicinus: imo cōtigu⁹ p̄sūptioni. Quid. n. mali acitare iā vereat q p̄sumit ⁊ defensare. Cerer difficile h̄ herebit i tenebr; ⁊ i lubrico: p̄sertim cū nō desit etiā angelus dñi mal⁹ pseques ⁊ ipellēs. Itaq̄ q̄rt⁹ gd⁹ vel q̄rtū potij⁹ pcipitiū ꝯrēpt⁹ est: vt quēadmodū scriptura dicit. Impi⁹ cū venerit i pfudū ma

lop ꝛtemnet. Et hoc ꝛ deinceps magis ac magis sup eū vrget pure⁹ os suū: dū vz eius mōi aīam ꝛrēpt⁹ tradit impnie impenitētia obstiatōe firmat. H̄ ī pcm: qd̄ neq̄ in h̄ seculo remittet: neq̄ ī futuro qz cor eop est iduratū. nec deuz timet: nec hoīem reueret. Qui sic ī oib⁹ vys suis adheret diabolo mānifeste fact⁹ est spūs vn⁹ cū eo. Et vie q̄dē hoīm q̄s supi⁹ demōstraui⁹. ipe st ō q̄b⁹ dī, tētatio vos ñ appēdat nisi hūana: ꝛ qz hūanū est peccare. Porro diaboli cas a natura hois alienas esse q̄s nesciat. Nisi q̄ i nōnullis ipa sibi ꝛsuetudo naturam iduisse videt. Cetep etsi q̄rūdā hoīm sit nō hūanū tū sz diabolicū ē i malū pseuerare q̄ ꝓ st scrōp angelop vie. Profecto ille q̄s vnigenit⁹ enarrauit dicēs. Videbit angelos ascēdētes ꝛ descēdētes sup filium hois. Ascēsio igit ꝛ descēsio vie illop. Ascensio ꝓ ꝓpter se. descēsio vel poti⁹ condescensio ꝓpter nos. Sic brī illi spūs ascēdūt p ꝛrēplatōez dei: descēdūt p ꝛpassionē vt custodiāt te in oib⁹ vys tuis. Ascendūt ad vultū ei⁹: descēdūt ad nutū ei⁹: qm̄ angel suis mādauit de te. nec tū vel descendēdo gl'ie visiōe fraudant: qz sp videt faciē pris Vuto ꝛ dñi vias vult audire. Vultum psumere videor si me illas pmisero oñsup Legi aūt de ipo: qm̄ docebit nos vias suas. cui em̄ alteri crederet. docuit ei vias suas: cū aperuit labia ꝓphe: vt diceret. Vniuerse vie dñi mia ꝛ ꝓitas. Ita ad singl'os ita ad oēs cōiter venit ī miscōia. s. ꝛ ꝓitate. Vbi ei mlta tā fuerit de miseratōe psumptio: sz obliuio ꝓitat. nō ꝓtinuo ibi de⁹ sz neq̄ vbi terror mult⁹ ex recordatōe ꝓitat nulla aūt de mēoria miscōie ꝓsolatio. naz neq̄ ꝓitatē tenet q̄ miscōiam vbi ꝓe ē nō agnoscit. nec ꝓa esse sine ꝓitate miscōia pt Ita q̄ vbi ꝛ ꝓitas ꝛ miscōia obuiauerunt sibi se etiā iustitia ꝛ pax osculant. nec abeē is pt cui⁹ in pace fact⁹ est loc⁹. Quāta audiuimus ꝛ cognouim⁹ nobis. sic q̄dē pres uri annuntiauerūt sup hac copula tā felici miscōie ꝛ ꝓitatis. Miscōia ꝛ veritas tua susceperūt me ait ꝓpheta. ꝛ alio loco. Misericordia inq̄t tua añ oc'os meos est ꝛ cōplacui in ꝓitate tua. Sed ꝛ dñs ipse de eo Veritas mea ꝛ miscōia mea cū illo. Sed ꝓsidera etiā manifestos aduent⁹ dñi quē admodū in eo q̄dem iā psumpt⁹ est misericordem saluatorē porro i eo q̄ in fine promissus est veracē sustineat retributorē. nā ꝛ hinc forte videbit dictum. Quia miseri cordiā ꝛ ꝓitatē diligit de⁹: grām ꝛ gloriā dabit dñs. Quāuis ꝛ in priore q̄z aduentu recordat⁹ sit miscōie sue ꝓitatis sue domui israel: ꝛ in posteriori licet iudicatur⁹ sit orbē terre in eq̄tate ꝛ populos in ꝓitate sua nō tū futuꝝ sit iudiciū sine miscōia: nisi forte ei q̄ nō fecerit. Hec sunt eternitatis itinera de q̄b⁹ habes apud ꝓpheram. Incuruati sunt colles mundi ab itinerib⁹ eternitat⁹ eius. Ad manū est. Vñ id facile ꝓbare possim. Siq̄dem miscōia dñi ab eterno ꝛ vsq̄ ineternū. Et ꝓitas dñi maner ineternum. Ab his itinerib⁹ incuruati sunt colles mūdi. sup q̄b⁹ demones pncipes mundi hui⁹ tenebraꝝ hap q̄ viā ꝓitatis ꝛ misericordie nesciēt. neq̄ meminerūt semitaꝝ eius. Quid illi ꝛ ꝓitati q̄ mendax est ꝛ pat eius. Denicq̄ habes manifeste de eo scriptū. qm̄ in ꝓitate nō stetit. q̄ ꝓ lōge fuerit etiaz a miscōia inflicta nobis ab illa miseria nra restat. qn̄ ille nunq̄ miseri cors fuit. q̄ homicida erat ab initio. Postremo q̄ sibi neq̄ cui bon⁹. q̄ nequissim⁹ ille sibi q̄ nunq̄ sup ꝓria iniq̄tate dolet: nunq̄ sup ꝓria damnatione ꝓpungit. nimiꝝ falsa psumptio a via ꝓitatis extruxit ꝛ crudelis obstinatio viā miscōie interclusit. inde em̄ nec in se vnq̄ assequ: nec a dño ꝓsequ miscōiam pōt. In hūc igit modū tu mi di illi colles incuruati sunt ab itinerib⁹ eternitatis: dū a vys dñi. q̄ q̄dē recte sūt p anfract⁹ suos ꝛ distorta nō tā itinera q̄ p̄ cipitia corruerūt. Quā ꝓ prudenti⁹ atq̄ vtili⁹ alij q̄dē colles ab his itinerib⁹ incuruati st ꝛ hūiliati st ad salutē. Nōdū incuruati ab his tanq̄ ab eop rectitudie diffidentes. sz q̄ ipa eos incuruauerūt itinera eternitatis. An nō incuruatos iā cernere est colles mūdi. dū sublimes ac potētes deuota subiectione inclinant ad dñm vestigia ei⁹ adorant. Nūq̄d nō incuruāt. cū ab ipa sua pnicīosa celsitudine vanitat ꝛ crudelitat ad hūiles semitas ꝓuertūt mie ꝛ ꝓitat. Ad ista nimiꝝ dñi viā: nō mō bonop spiritū sz electop vie hoīm dirigunt. Et pm⁹ q̄dē gdus misero hoī emergēti ō pfūdo vitio

rum illa est misericordia q̃ miseretur filio matris sue. miserek anie sue, pinde placens deo. Imitat eim q̃ eiusmodi est magnũ illud magne miseratõis op⁹ ꝓpũctus cũ eo q̃ prior, p eo punctus est: pro eo moriens ꝛ ipe q̃dãmodo, p salute sua: nec carens iam sibi ꝑpi. Hec miseratio ꝑma excipit redeuntem ad cor: ꝛ hec intra ipsa viscera actitat archana. Cõuersus ad cor ꝓnulus fiat in oculis suis necesse est sicut ꝓitas ait. Nisi ꝓuersi fueritis ꝛ efficiamini sicut paruuli nõ intrabitis in regnũ celoꝝ. nõ ergo velit dissimulare q̃ nõ valet nescire quãdmodum adnihilũ sit redact⁹. nõ cõfundank i lucẽ ꝓdere ꝓitatis qõ nõ sine miserationis affectu viderit i occulto. Sic ingredik hõ vias miscõie ꝛ ꝓitatis. vias vtiq̃ dñi. vias vite ꝛ fructus viaꝝ salus est viatoris. Vias quoq̃ angeloꝝ ad easdẽ nihilominus tendere manifestũ est. Cũ eim ascẽdũt ad ꝓtemplationẽ inq̃runt ꝓitatẽ. de qua ꝛ ꝓsiderãdo sariank: ꝛ satiãdo desiderãt: Cũ ꝓo descendũt faciunt nobiscũ miscõiam ꝛ ꝛ custodiũt nos in oib⁹ vijs nostris. ammiministratorij eim spũs sunt: missi in ministerium ꝓpter nos. Plane ministri nri nõ dñi nri. Et h vnigeniti formã imitank. q̃ non venit ministrari sz ministrare. q̃ stetit iter discipulos tanq̃ q̃ ministrat. Fruct⁹ angelicaꝝ viaꝝ q̃ ad ipos spectat sua ipoꝝ britudo ꝛ obedientia charitatis. Qõ ãt ad nos ꝑtinet. inde q̃dem obtentus diuine gratie Hinc ꝓo custodia vie nre. Siq̃dẽ angelis suis mãdauit de te vt custodiãt te in oib⁹ vijs tuis. in oib⁹ indigentijs tuis. in oib⁹ desiderijs tuis Alioq̃n facletibi incurrere est in vias mortis: vt vz aut de necessitate in obstinationẽ: aut in ꝑsumptionẽ ꝏ cupiditate ꝓrumpas: q̃ q̃dem nõ iam hoim sz demonũ vie. In q̃ eim tã facile inuenirj solẽt hoies obstinati q̃q̃ i eo q̃ ad necessitatem ꝑtinere aut simulãt aut arbitrantur. Quicq̃d moneas ait ille. ego q̃ possũ possum: ꝛ nõ vltra possum. Tu si h scis. alit sentires. Vñ ꝓo i ꝑsumptõez nisi ex q̃dam ipetu vehemẽtioris desiderij ꝓsilim⁹. Interim q̃ mãdauit angel' suis de⁹: nõ q̃dem vt amoueãt te a vijs tuis. sz vt in eis ipis custodiãt: ꝛ q̃si ꝑ vias suas. tuas dirigant ꝑ vias ipi⁹. q̃ nã mõ inq̃s: nẽpe vt q̃ angelus ex so la charitate purius agit. tu saltq̃ ꝓpria necessitate ãmonit⁹ ꝓdeicẽdas eibibere. s. prio miscõiaz ꝛ rursum cũ codẽ angelo leuãs desideria tua tota aie cupiditate ascẽdere studeas ad sumã ꝛ ꝑpetuã ꝓtutem Hinc eim monemur leuare corda cum manib⁹. Hinc audim⁹ q̃tidie surſũ corda hinc q̃z negligentes arguimur ꝛ dicik nob Filij hoim vsq̃quo graui corde: vt q̃d diligitis vanitatẽ ꝛ q̃ritis mẽdacij. Exoneratum eim cor ꝛ leue leuak magis vt q̃rat ꝛ diligat ꝓitatẽ. nec mireris q̃ in vias dñi se cum nos admittere imo ꝛ ĩmittere nõ dedignenk q̃ custodire dignank i nris. Quã felici⁹ tñ in eis ipi ambulãt q̃q̃ securius Letetꝝ ꝛ ipsi q̃z lõge inferi⁹ ab eo q̃ ꝓitas ipa ꝛ ipsa miscõia est: in miscõia et ꝓitate ꝑsank. Quã ꝓo cõgrue suis q̃z gradib⁹ sibiq̃ ꝓpetentib⁹ disposuit de⁹. Sũma rem tenet ipe q̃ sũm⁹ est vltra quẽ nihil. supra quẽ nihil. Porro angelos suos nõ q̃dem i sũmo posuit: sz in tuto. Quippe ei q̃ i summo stat vicim⁹ adherẽtes: ac pinde ꝓfirmatos ĩ ꝓtute ex alto. nã hoi. s q̃dẽ nec i sũmo nec in tuto sunt. sz i cauto. denicq̃ ꝛ in solo sunt. i. in terra locũ imũ. sz nõ etiã ifirmũ Vñ ꝛ possibile sit ꝛ necesse: vt caueant sibi Demones aũt in periculo hui⁹ aeris. vani vẽtosiq̃ vagank indignicq̃ siq̃dẽ celos ꝓscendere ad terrã tñ descẽdere dedignank Et hodie q̃dem ista sufficiãt. Atq̃ vtinã eiusdẽ ipi⁹ munere sufficiẽtes ei grãs reddere valeam⁹. ex quo est sufficientia nostra nõ eim sufficiẽtes sum⁹ vel cogitare aliq̃d a nobis q̃si ex nobis nisi ipe dederit nob: q̃ dat oib⁹ affluenter. ꝛ est sup omia deus bñdictus. Amen.

In manib⁹ portabũt te ne forte offẽdas ad lapidẽ pedẽ tuũ.

Sermo. xi.

SI meministis hesterno sermone vias demonũ ꝑsumptionẽ diximus ꝛ obstinationẽ. nec tacuim⁹ q̃re id dicerem⁹. Possum⁹ tñ si necessariũ iudicatis. vias coꝝ. via adhuc alia muestigare. nã ꝛsi oimodis eas occultare laborẽt multipliciter in scripturis scis declarat semitas iniquoꝝ. Legim⁹ siq̃dem de eis oib⁹ q̃m in circuitu impij ambulãt. Legim⁹ de

eoꝝ principe circuit ḡrēs quē deuorēt Qd̄ ⁊ ipe fateri cogit in pnria maiestat̄. cū inter filios dei astās: ⁊ vñ veniat req̄sit. circuit aīt terram ⁊ pambulauī eam. Dicamus itaq̄ vias eī circuitionē ⁊ circūuentionem. Ista em̄ ad nos illa vtitur i seipso ille extollit: sz deiciť. Sp̄ superbia eī ascendit. sp̄ humiliat. nunq̄d nō circuit iste Qui em̄ in circuitu ambulat: pficiscit q̄dē sz pficit nihil. Vle hoī q̄ sequit huc circuitum: q̄ nūq̄ a pria volūtate recedit. si conaris auellere paululū seq̄ videbit sz i dolo. Circuitus eī alīude reditū parat. non ab ea penitus abducet. Satagit. vndiq̄ fugitat. heret tñ sp̄ pprie volūtati. Verum tñ si mala ē circuitio pria lōge eq̄dē peior circuitio aliena Ea siq̄dē vel maxie diabolum facit. sz quō frēs vt miseq̄ hoīem circūueniat supbissim̄ ille descēdit Vt de circuitū impij etiā in hocipo. Oculi eī ōme sublime vident. Attñ ima q̄z ipsa curiose vestigat. Sz vt magis ascēdat vt vehemētius itumescat. ⁊ dū pculcauerit hūilē sibi videat sublimior: sicut scriptū est. Dū superbit impī: incendit paup. Quā puerse ascendētes ⁊ descēdētes angelos bonos malus angel̄ emulat. Ascēdit studio vanitatis descēdit liuore malignitat̄. Cui mendar ascēsio. crudelis descēsio est expers illē vt heri virim̄ miscōie ⁊ ꝓiratis. Ceterū si descendūt maligni vt circūueniāt. grās ei. cui mādato descendūt ⁊ benigni angeli vt subueniāt nobis. vt custodiāt nos in oib̄ vīs nrīs. Neq̄ em̄ h̄ solū in manib̄ inq̄t portabūt te vt nō offendas ad lapidē pedē tuū. Quāta nobis frēs in hui̇ scripture ꝓbis eruditio ⁊ admonitio ⁊ cōsolatio exhibet. Quis in oib̄ psalmis tā magnifice pusillanimes cōsolat. negligentes admonet. erudit ignorātes Vñ id q̄z fidelibus suis, puidētia voluit diuina p̄stare: vt i ore ipoꝝ ꝓficiat psalmi hui̇. h̄ maxie q̄dragesimali tpe ꝓfarent. nec aliū de q̄z ex ip̄i vsurpatōe diaboli sūpta videt occasio vt i h̄ q̄z neq̄ssim̄ ille fu̇ filys seruiat vel inuit̄. Quid ei tā molestū. ⁊ q̄d nob esse potest tā iocūdū q̄z vt etiā malū eī nobis cooper̄ī bonū. Angel̄ suis mādauit de te vt cu.t.i o.v.r. Cōfiteant dño miscōie eī ⁊ mirabilia eī filys hoīm Cōfiteant ⁊ dicant int̄ gētes. qm̄ magnificauit dñs facere cū eis. Dñe q̄d est h̄ō q̄z inotuisti ei. aut q̄d apponis erga cū cor tuū. Apponis cor erga cū. ger̄ p eo sollicitudinē. curā illi̇ habes. Deniq̄ ei mitt̄ vnigenitū tuū. imittis spū tuū. pmitt̄ etiā vulrū tuū. Et ne q̄d i celestib̄ vacet ad opa sollicitudis nre bnōs illos spūs ꝓt̄ nos mitt̄ i mīsteriuz: custodie nre deputas. nros iubes fieri pedagogos. Pax est ei q̄ fac̄ angelos tuos spūs: fac̄ ⁊ angelos puuloꝝ. Deniq̄ angeli eoꝝ sp̄ videt faciem pris. Illos vtiq̄ spūs tā felices: ⁊ tuos ad nos ⁊ nros ad te angelos fac̄. Angel̄ suis mandauit de te Hira dignatio ⁊ ꝓe diḡ dilectio charitatis. Quis em̄ q̄b: de q̄d mādauit. Studiose ꝓsiderem̄ frēs diligent̄ mādem̄ memorie. h̄ tā grāde mādatū. Quis em̄ mādauit. Cui̇ st̄ āgeli. cui̇ mādat̄ obtpant cui̇ obedīūt volūtati. nēpe angel̄ suis mādauit de te vt custodiāt te nec cūctant̄. q̄n etiā i manib̄ tollāt te. Sūma ḡ maiestas mādauit ⁊ angel̄ suis mādauit. Ill̄ vtiq̄ sublimib̄ tā bris. tā pprie sibi cohērētib̄ tā familiarit̄ adherētib̄ ⁊ ꝓe domestic̄ dei. mādauit āt de te. Tu q̄s es. Dñe q̄s ē h̄ō q̄ memor es eī aut filī̇ hoīm q̄z reputas eū. q̄si ꝓo nō sit hō putredo et filius hoīs ꝓmis. Sz q̄d putas mādauit de te nūq̄d scripsit. ō te amaritudines. nūq̄d vt ō foliū q̄d a vēro rapit oñdit potentiā suā ⁊ sic cā stipulā pseqnat. nūq̄d vt tollāt impiū. ne videat gl̄iaz dei. Mādandū istd ē. nō mandatū. nō recedas ab adiutorio altissimi i ptectiōe dei celi ꝓmorare. ne de te illd q̄z mādet̄. quē em̄ pteperit dė celi. nō d̄ eo illd mādabit̄. sz p eo. Et q̄ iterim nō mandat̄: p eo differt̄. vt sint oia pter electos. Deniq̄ pantib̄ se seruis. ⁊ ꝓtinuo sup seminata colligere zizania puidus pī familias. sinite inq̄t vsq̄ ad messez. ne forte eradicet̄ sit̄ ⁊ triticū. quō ḡ tādiu cōseruabit̄ i fra. Hoc plane. h̄ op̄ pñs. h̄ mādatū tpis hui̇ Itaq̄ angelis suis mādauit de te vt custodiāt te. o triticū iter zizania. o ḡnū inter paleas. o liliū int̄ spinas. Grās ei frēs. grās ei. Preciosū nob depositū cōmiserat fructū cruc̄ sue. pciū sanguīs sui. nō est cōtent̄ custodia hac. tā pax tuta. tā pax vtrīsli. tā fragili. tā īsufficiēti. Sup muros tu-

os hierlm ꝓstitui custodes. nēpe etiā ipi q̄ vident muri. aut i muro ipo columne. his custodib⁹ egēt ⁊ maxie. Angel suis mādauit de te vt custodiāt te i omib⁹ vijs tuis. Quantā tibi dz h̄ ꝓbū iferre reuerentiam afferre deuotionē. ꝓferre fiduciā. reuerētiā p pnctia. deuotōez p benuolētia. fiduciā p custodia. Caute ambula ibi vbi assūt angeli: sic eis mādatū est i oib⁹ vijs tuis. In q̄uis diuersorio. i q̄uis angulo. angelo tuo reuerentiā habe Tu ne audeas illo pnte q̄ videre me nō auderes. An pnte eum dubitas quē nō vides. Quid si audires. q̄d si tangeres. q̄d si olfaceres. Vide qz nō solo visu rez pnctia ꝓbet. Nō oia visui subiacent corpalia q̄dē. Quāto nag⁹ spūalia ꝓcul st ab oi sensu corpeo. ⁊ spūali potius iuestigāda. Si fidē cōsulas: ea tibi angelicam ꝓbat pnctiā nō deesse. Nec dixisse piget: qm̄ fides ꝓbat quā nimiz apls argumentū non apparentū esse diffinit. Assunt igit. assunt tibi. nō mō tecū sz ꝓ te. assunt. vt ꝓtegāt assunt vt ꝓsint. q̄d retribues domino ꝓ oib⁹ q̄ retribuit tibi. Siq̄dē ei soli honor ⁊ glia. Quare ei soli. qz ipe mandauit. oē datū optimū nō nisi ab illo eē. Ve rūtū ⁊si ille mādauit ipsis q̄z q̄ ⁊ ei ex tāta charitate obediūt. ⁊ nob subueniūt i tāta necessitate ingratos eē nō lz. Sim⁹ ḡ deuoti sim⁹ ḡti tāt⁹ custodib⁹. reclamem⁹ eos. honorem⁹ eos q̄ntū debem⁹. q̄ntū possum⁹. Tot⁹ tū ei reddat ⁊ amor ⁊ honor nr. a q̄ tā ipis q̄z nob est totū. vt̄ honorare possumus vel amare. Unde amari honorariue meremur. Nec em̄ apls vbi ait. soli deo honor ⁊ glia. ꝓphetico credēdus est obuiare ꝓmoni. q̄sibi etiā amicos dei nimis honorificatos testat. Puto aūt sic esse ꝓbuz illō apli ei q̄ ite ait. nemi q̄cq̄z debeat⁹: nisi vt inuicē diligat⁹. Siq̄dē non h̄ voluit: vt alia q̄libet debita negarent. p̄sertim cū idē ipe dicat. Cui honor: ⁊ ei hūc modū. Vt ḡplem⁹ intelligas q̄d i vtroq̄z senserit. q̄duemonuerit vide quē admodū intt radios solis mioza q̄libet lūinaria nō videntur. Nūq̄d amota mō sydera arbitramur. nūq̄d extincta: Dim eq̄dē sz ampliori claritate q̄dāmō tecta iterim apparere nō posse Sic ḡ dilectio alia q̄uis debita supans q̄ si sola regre dz i vob: vt q̄cq̄d debet ceter⁹ sibi vēdicet. ⁊ ex dilectōe oia faciam⁹. Sic diuin⁹ honor p̄ualere ⁊ q̄dāmō p̄iudicare vniuersis: vt sol⁹ ipe nō mō p oib⁹ sz i oib⁹ honorēt. Idipm sane dicū pures etiā de amore. q̄d em̄ extra ipm reliqt ceter⁹. q̄ totū cor. totā aiaz. totā ꝓtutē dāo deo in dilectōe donauit. In ipo itaq̄z frēs affectuose diligam⁹ angelos ei⁹ tāq̄z futuros alis q̄n coheredes nros. interim ꝓ actores et tutores a pze positos ⁊ preposito nobis. Nūc ei filij dei sum⁹: ⁊si nōdū appareat. q̄ adhuc sub actorib⁹ ⁊ tutorib⁹ puuli sum⁹. tāq̄z nihil iterim differētes a suis. Ceterū ⁊si tā puuli sum⁹ Etsi tā magz nob nec mō tā magz: sz ⁊ tā pcl̄osa via restat. q̄d tamē sub tātis custodib⁹ timeam⁹. Nec supari: nec seduci. min⁹ aūt seducere pnt. q̄ custodiūt nos i oib⁹ vijs nris. Fideles st. prudētes st. q̄d trepidātis. Tm̄ seq̄mur eos: adhereamus eis: ⁊ i protectōe dei ceti ꝓmoremur Vide em̄ q̄z sit tibi necessaria hec custodia i vijs tuis. In manib⁹ inq̄t portabūt te ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. Pariz tibi videt q̄ sit lapis offensiōis i via. Cōsidera q̄ sequunt. Sup aspidē ⁊ basiliscuz ambulabis ⁊ cōculcab leonē ⁊ draconē. q̄z necessari⁹ pedagog⁹. imo ⁊ batul⁹ p̄sertim puuloiter hec ḡdicti. In manib⁹ inq̄t portabūt te. In tuis inq̄t vijs custodiet te. et deducet puuluū q̄ pt puul⁹ ambl̄are. Ceterum nō te patient tētari sup q̄z sustinere potes. sz i manib⁹ tollet: vt ptraseas offendiculū Quā facile trāsit q̄ ill̄ portat manib⁹ q̄z suauit iuxta vulgare ꝓuerbiū natat. cuius alt sustinet metū Quotiēs ḡ ḡuissima cernit vrgere tētatio. ⁊ tribl̄atio vehemēs iminere. voca custodē tuū. ductorē tuū. adiutorē tuū i opportunitatib⁹ ⁊ tribulatione Inclama eū ⁊ dic. Dñe salua nos perim⁹ nō dormit neq̄z dormitat. ⁊si ad tps q̄nq̄z dissimulet. ne forte piculosi⁹ ab illi⁹ te manib⁹ ipe ꝓcipites. si te eis ignorauer⁹ sustētatū. Spūales em̄ sunt iste man⁹: ⁊ auxilia vtriq̄z spūalia singult electorū. p cuiusq̄z discriminis mō: ⁊ obiecte difficultat⁹ tāq̄z lapidē molis q̄ntitatē ab his q̄ sibi deputati sunt angel spālit ⁊ mltipl̄r exhibētur Dico ego tū aliq̄ ex his q̄ cōia mag⁹ arbitror ex paucis qui inter vos sunt inexpta. Turbat aliq̄s vehemēter seu corpali quo

uis incōmodo seu tribulatōe aliq̄ seculari seu accidia spūs: ⁊ q̄dam animi defectōe languescēs. Iam tentari incipit. sup̄ quaz valeat sustinere. tā impinget ⁊ offendet in lapidez: si nō fuerit q̄ subueniat. q̄s ꝓ lapis est iste. Ego illū ītelligo lapidē offensionis ⁊ petrā scādali. in quē si offēderit q̄s collidet. sup̄ quē ꝓ ceciderit conteret eū. Lapidē vtiq̄ angularē electū. p̄ciosum. q̄ est dōs xp̄s in hūc lapidē offēdere est murmurare aduersus eū scādalizari a pusilla nimitate spūs ⁊ tēpestate. Itaq̄ opus illi est angelica opa angelica ꝓsolatōe: angelicis manib̄ q̄ iā deficit. Iā ppe modū offēdit in lapidē. Et ꝓ in lapidē offendit qui murmurat ⁊ blasphemat: seip̄m collidens nō eū: in quē furibūdus ipingit. Arbitror sane velut sane q̄busdā manib̄ eiusmodi hoīes interdū ab angel̄ supportari vt q̄dā modo nō sentiētes transeāt. q̄ō ex tāto ope formidabāt. neq̄ pax mirent postmodū taz posteriori facultate q̄ sup̄ difficultate priori. Vultz scire q̄s intelligā duas manus. Duplicē vtiq̄ demōstrationē. dū vz hinc q̄dē breuitas tribulationis. illinc ꝓ eternitatz retributōis ondit̄ aut magis impingit̄ vel impmit̄ cordi: vt ītimo affectu sentiam⁹: q̄m mōmētaneū h̄ ⁊ leue tribulationis nr̄e. sup̄ modū ī sublimitate eternū pōdus glie opat̄ i nob. q̄s ꝓ istas tā bonas p bonas non credat fieri: cū certū sit q̄ ex ōrio male vtiq̄ fiāt ī missiōes p angelos malos. Habeto e familiares angelos fratres mei: freq̄ntate eos sedula cogitatōe ⁊ orōne deuota q̄ sp̄ vobis assunt ad custodiam ⁊ ꝓsolationē.

Sup̄ aspidē ⁊ basiliscuz ambulabis. et cōculcabis leonē ⁊ draconem.

Sermo. xij.

De tertiodecimo versu.

POssumus hūc ꝓsum q̄ in manib̄ est vz. i manib̄ portabūt te ⁊c. non mō de pnti cōsolatōe dictū accipe: sz etiā de futura. Nēpe custodiūt nos ī vijs nr̄is angeli scti: sz via finita q̄ est vita finita: ī manib̄ tollūt. Nec desunt nob̄ testes fidēles. Proxie lectū ē nob̄ de brissimo patre vro ꝓ p oia bēdicto. q̄ dū intentā oculoꝝ aciem ī splēdore cheruscē lucis h̄re videret. Vidit germani aniam capuani ep̄i in spera ignea ab angelis in celum deferri. Sz q̄d hmōi testimonia req̄rim⁹. Ipa in euāgelio ꝓtas de mēdico ⁊ vlceroso lazaro ait: q̄m deportat⁹ est ab angelis in sinu abrae. Neq̄ em̄ in illa tā noua nobis tāq̄ incognita regione ambulare ipi possemus p̄sertim cū tantus sit lapis in via. Quis lapis. qui in lapidib̄ olim cōsueuerat adorari qui lapides obtulit dño dicens. Dic vt lapides isti panes fiāt. porro pes tuus affectio tua. pes anime quā in manib̄ angeli portāt ne offendas ad lapidē pedem tuū. Quō em̄ nō vehementissime aia turbaretur si sola hinc egrederet. si illas sine solatio ingrederet vias. si inter illos lapides suis pedib̄ graderet. Eminuero manifestius audi: q̄ necesse habeas portari manibus alienis: nec alys q̄ angelic⁹ tm̄ Super aspidem ⁊ basiliscū ambulabis ⁊ conculcabis leonē ⁊ draconē. Quid inter hec faceret pes human⁹ Quid hūane affectionis inter tam horribilia mōstra constaret. Nēpe neq̄tie spāles st. ⁊ q̄dē nō incōgruis appellationib̄ designate. sicq̄dez est de his dictū q̄ neq̄q̄ vobis excidisse reor cadunt a latere tuo mille ⁊ decē milia a dextrz tuis. Quis ꝓ scire p̄t an diuise sūt inī eos opatōes malicie. misteria inicatz: vt ex diuersis officijs: vel port⁹ maleficijs vocabula quoq̄ diuersa sortiti nominent̄ Alius quidē aspis. alius ꝓ basiliscus. alius aūt leo: ⁊ alius draco. q̄ videlicet suo quidem inuisibili mō varie noceāt. quasi alt⁹ morsu. alius visu. alius rugitu. alt⁹ flatu. Legi de quodam genere demonioꝝ q̄ō nō eijciantur nisi in ieiunio ⁊ oratione. Nihil potuerat verbum apostolice increpatiōis ad illud. Quō non illud aspis erat: illa vtiq̄ de quo psalmo aspis surda ⁊ obturās aures. ne vocem audiat incantātis. Vis nō terreri a tam terrifico mōstro: vis securus post mortē ambulare sup̄ aspidē istā. caue ne interim post eam ambules. caue ne imiteris: ⁊ nō erit q̄ paueas a futuro. Eminuero vitium est cui reor eiusmōi spīm dñari. Et si vultis scire ipa est circuitio a qua vobis hesterno ꝓmone mōstrauim⁹ esse cauēdū. ipsa obstinatio ē: aduersus quā pridie loq̄bamur. nec em̄ piget q̄ies dat occasio

ab hac tam graui peste ꝑmunire vos: vt eaꝫ omnimo dis fugiat, q̃ hec q̃dē sit summa quedā religiōis subuersio: ꝛ vere iuxta testimoniū legislatoris: venenū aspidū insatiabile. Dicit aspis hinc alterā aurē q̃ pressus potest terre infigere: inde vero alteram caude ēmissionē nihilomin⁹ obturare: ne audiat. Quid ad hec incātant, vox q̃d sermo faciāt predicātis. Orabo pro eo humiliabo in ieiunio aiaz meaz: baptizabor, p mortuo: vberrimo quodaz pfluuio lachrymaꝝ: apd quez viderim nil hūane incātationis quālibz sapiētiaz. nil q̃tumcunq̃ a monitionis industria ꝑualere. nouerit tñ ꝓtinax non celo sese. sed solo infigere caput: q̃ sapiētia que de sursū est. non mō pudica. sed ꝛ pacifica sit hec aūt magis vt ita dicam. aspidica nisi terrena esse non potest. sz nec adeo obsurdesceret: nisi causa quoq̃ obturaret auditū que est ergo causa. Finis intētiōis humane. hec surditas despata. dū hinc quidez velut terre infixꝰ ꝓprie q̃d inheret voluntati inde velut reflectēs caudam finē aliquē meditat. ꝛ infigit animo qd desiderat adipisci. nolite obsecro frēs. nolite obturare aures. nolite obturare aliqn̄ corda vestra. Inde ēm̄ tam mordax: ꝛ amarꝰ ꝓmo inuenit in ore hoīs obstinati. q̃ nulla ad eū penetrare queat beniuolētia monitoris. Inde aspidis virus ī ligue aculeo pseuerat. q̃ aduersus liguā incantatoris tāto se studio obturarit. At basiliscꝰ vt aiūt venenū gerit ī oc'o pessimū aīal: ꝛ p oīb⁹ execrabile. Nosce cupis oculū venenatū. neq̃ oc'm. oc'm fascinantem. inuidiā cogitato. Quid iuidere nisi malū videre est. Si nō esset ille basiliscꝰ. i. iuidia nūq̃ mors irasz i orbē terraꝝ Ve misero hoī q̃ inuidū nō ꝓuidit. sup:mꝰ h vitiū dū adhuc viuimꝰ. si pꝰ mortē volumus mistꝝ tāte neq̃tie nō tiere. Neo altiꝰ bonū iuido ispiciat oc'o. nēpe hīp m qd iā ī se est. tabe sua illd ificere: ꝛ q̃dā mō interficere est. Qui hoiem odit. homicidā illū ꝓitas ipa testat Quid ꝛ ille q̃ bonū odit ī hoie. nūq̃d nō homicida potit appellari. Adhuc viuit hō ꝛ ille iā reꝰ mortis aꝰ est. adhuc ardet ignis quē dñs ihs misit ī terrā. ꝛ q̃ iuidꝰ est tāq̃ q̃ spm̄ extinxerit iā dānat. Ve nob a dracone. Immanis bestia est. flatu igneo q̃cq̃d attigerit necat nō mō bestias terre sz ꝛ volucres celi. Haud aliū ego hūc draconem. q̃ iracundie spm̄ reor. Quātos etiā sublimis vt videbat vite flatu huiꝰ draconis misere sat, adustos. turpiter ī os eiꝰ igemimꝰ cecidisse. Quā melius sibijp̄is irasci poterāt ne peccarent. Nimiꝝ affectio naturalis ira bonū est. sz abutēt tibi bono nature ḡtis ꝓditio et miserā dapnicies. Occupemꝰ illā frēs: ī q̃b expedit ne forte ad inutilia illicitaq̃ ꝓrūpat. Sic nimiꝝ solet amorē amor expingere. solet timor depelli tiore Nolite tiere eos q̃ corpꝰ occidūt ait dñs. aie āt nō hnt q̃d faciēt Et cōfestim. Oñdā aūt vob quē timeat, Timete eū q̃ ptātē hz corpꝰ ꝛ aiaz ꝓdere in gehenā. Ita dico vob hūc timete Ac si manifestꝰ dicat hūc timete. ne illos timeat, Repleat vos spūs tiorīs dñi ꝛ alienus timor locū nō hēbit ī vob. Et ego dico vob nō aūt ego. sz ꝓitas. nō ego: sz dñs. Nolite irasci eis q̃ trāsitoria vob auferūt. q̃ cōuitia ingerūt inferūt: q̃ forte supplicia ꝛ p̄ter hec faciūt nihil. Oñdā aūt vobis cui debet, irasci. Irascimi ei q̃ sola vobis nocere ꝓt sola facere: vt illa oia nō ꝓsit. Vultis scire q̃nā sit illa. Iniq̃tas ꝓpria. Ita dico vobis huic irascimini. Nulla ēm̄ nocebit aduersitas: si nulla dñet iniq̃tas. Qui ꝓfecte huic irascit. ceter, nō mouet. magis ꝛ amplectit ea. ego inq̃t ī flagella paratꝰ sum Sit dānū. sit cōuitiū. sit lesio corpal. paratꝰ sum ꝛ nō sum turbatꝰ. qm̄ dolor meꝰ ī cōspectu meo sp. q̃dni extiora oia quipendēda ī hntꝰ extimatōe dolorīs. Filiꝰ inq̃t veteri mei pseq̃t me. ꝛ cōuitiāti seruo indignabor. Cor meū dereliq̃t me. dereliq̃t me ꝓtꝰ mea ꝛ lumē oc'oꝝ meoꝝ. ꝛ damna ꝓpalia plangā. aut incōmoda corpalia reputabo h nimiꝝ nō mō māsuetudo orīt. cui draconis flatus nō noceat. sz etiā magnimitas q̃ rugitꝰ leonis nō t̄reat aduersariꝰ vt tāq̃ leo rugiēs ait petrꝰ. Grās illi mag̃ leoni de tribu iuda. rugire iste ꝓt. ferire non pōt. Rugiat q̃ntū vult. tm̄ nō fugiat ouis xpi q̃nta minat. q̃nta exaggerat. q̃nta intētat nō simꝰ bestie vt ꝓsternat nō vacuꝰ hic rugitꝰ. Sic ēm̄ ꝓhibet q̃ talia curiosꝰ iuestigauerunt. ad rugitū leonis nullā bestiā stare posse. nec eā q̃dem q̃ aduersus ictum

eius tota anīositate repugnat. Et plerū ꝓ superat ferientē. q̄ non sustinet rugientem. Vere bestia ꝓ rōnis expers q̄ tam pusillanimis est: solo timore cedat q̄ sola futuri exaggeratione laboris vict⁹ an̄ conflictuz nō telo sz tuba, pternit nōdū restitist, vsq̄ ad sanguinē: aut strennu⁹ ille dux. q̄ leonis hui⁹ nouerat vanū esse rugitū. Et alt⁹ quidam. Resistite aut diabolo ⁊ fugiet a vob.

Qm̄ i me spauit liberabo eū ꝓtegā euz qm̄ cognouit nomē meū.

Sermo. xiij.

AGamus grās factori nr̄o. bn̄facto ri nr̄o. redēptori nr̄o. remuneratori nr̄o. imo spei nr̄e ipse em̄ retributor spe retributio nr̄a. nec aliud iā q̄ ip̄m expectamus ab ipo. Primū q̄ nobis prestitit. nosipi sumus. Siquidē ipe fecit nos ⁊ nō ipi nos: Pazne tibi videt qz te fecit. Cogita q̄lem te fecit. nempe etiaz p̄m corpus egregiā creaturā sz p̄m aiam magz: vtpote imaginem creatoris insignē rōnis pticipē capacem bitudinis eterne. Porro p̄m ambo simul p̄ ceterz creaturz maxime admirādam: coherentē sibi incōpēnsibili artificio. inuestigabili sapia cōditoris. itaq̄ tā magnū h̄ donuz: q̄ magna res hō. Sz q̄ gratuitū putas. Planū est. qz nihil an̄ pro meruit. q̄ penitus nihil fuit An postea sperabat grām retributur⁹ auctori. Dixi dno deus me⁹ es tu qm̄ bonoz meoz nō eges. nō ergo necessariā retributurus grām ei q̄ sic ꝓ oia sibi sufficit. sz deuotus relaturus grās ei q̄ sic meruit sperabat. Quidni gratias agat. si q̄s oculoz lumen: si q̄s vsum auriū. si q̄s nariū. si q̄s manuū. si q̄s pedū tibi impedituz aliquo mō reparasse videt officiū. si q̄s sopitā q̄is occasione excitasset in te rōnem. q̄s nō alius tibi vehementissime succresceret. si q̄ fortē bn̄ficij hui⁹ imemorē. aut benefactori deprehēsisset ingratum. Em̄ uero dn̄s deus tuus ipa tibi instrumēta etiam largitus: ex nihilo facit hec oia: nec mō fecit. sed ⁊ cōpegit. etiam ⁊ formauit: ac suo quodq̄ illustrauit officio Quō nō is oī iure sibi grās exigit amplio res: nā ne h̄ q̄ dēlz matio ꝓtētus munere q̄ dedit vtesses: q̄ an̄ nō fueras. adiecit etiaz vū subsisteres: q̄ iā eras. nec min⁹ liberalit hec q̄ illud mirabiliter est opatus. Faciamus inq̄t ad imaginē ⁊ similitudinē nostrā. q̄d ꝓ postea. Et pesit piscib⁹ maris ⁊ bestys terre ⁊c. nā celestia sese elemēta i vsus creasse tuos an̄ docuerat. Nempe facta memorant. vt essent insigna: ⁊ tpa ⁊ annos. Cui putas: nulli vtiq̄ nisi tibi. Cetere siquidē creature oēs aut in nullo egēt his oī bus: aut nō intelligūt ea. q̄ copiosus in h̄ beneficio. q̄ liberalissim⁹ fuit. Quāta tibi largitus est ad sustentationem. q̄nta ad eruditionē. q̄nta ad cōsolationē. q̄nta ex h̄ iam ad correptionē. q̄nta ad delectationē Vez hec duo gratis. ⁊ duplr gratis fecit quid dico duplr gratz. Sine merito tuo. sine labore tuo. nēpe dixit ⁊ facta st. An id circo minus deuot⁹. min⁹ obnoxius. minus grat⁹es q̄ hec quidē sicut ꝓ nihilo: sic de nihilo fecit. Peruersi cordis est occasiones ingratitudinis inuestigare. nemo id facit. nisi q̄ etiā gratis esset ingratus. Puto em̄ neutz tibi ꝓterea minus vtile: q̄ pstāti mime difficile fuit. Alioq̄n si forte q̄ ei laboriosum tibi magz cōmodū ducz. ex te tibi iudiciū h̄. ne te alibi illō putē q̄ apud te didicisse. Si pstares ipse libenti⁹ fratri tuo absq̄ incōmodo tuo. Vez ⁊ si gratis pstare velles. noles tn̄. vt h̄ ac tibi ille ptēderet ingratitudinis causam. Cetez ex h̄ iam tertiū opus tue redēptionis attende. nō est velamē excusatōis laboratū prorsus in ea. Gratz h̄ quoq̄ pstitū est: sz gratz qō ad te ptinet. nā qō ad illū plane nō gratis Saluus fact⁹ es, ꝓ nihilo. nō de nihilo tn̄. Quid adhuc dormiat affectio. imo vero mortua ē. illa ꝓ dormit q̄ huic beneficio nō rn̄det. q̄ se totā nō effundit in gratiarū actionē ⁊ vocē laudis. nā ⁊ cetera duo euidētissime tertiū h̄ cōmendāt: vt in eis quoq̄ ꝓa fuisse dilectio ꝓ probet. nō ꝓterea ō facili pstans: q̄ nollet alit. sz q̄ nō alit oporteret. Itaq̄ fecit te deus tu⁹: fecit ⁊ tā multa ꝓter te. fecit ⁊ ꝓter te seip̄m. Verbū caro factū est ⁊ hitauit i nobis. Quid adhuc restat. Fact⁹ est ipe tecū caro vna faciet te quoq̄ secū sp̄m vnū. nō recedāt hec q̄ttuor a corde. nō ab ore. nō a memoria. nō ab affectione. hec cogita sp. in his iugit delectare his velut q̄busdā stimul vrges sollicita aiam tuā. his facilit⁹ eā ifiāmare curato ad

reclamandū eū qui tam multipliciter suū tibi erga te ꝓmendat amorē. Memēto sa ne qd idē ait. Si diligit, me mādata mea seruate. Serua q̄ mādata creatoris tui. benefactoris tui. redēptoris tui. tui remuneratoris. Sed si hec q̄ttuor: quot sunt mandata. Dēs nouim⁹ decē esse atq; p q̄ternarium hūc decalogū legis multiplicās veram habes q̄dragesimā specialē. Tamen sta in timore ⁊ ꝑpara aiam tuā ad tentationem. Caue serpētis astutiā. obserua insidias inimici nempe q̄ druplici tentamento q̄drifariam impedire conat actionē quā exigeris gratiam. Tentat⁹ est in his omnib⁹ xp̄s: vt veracit ab apl'o scriberet tentatus p oia p similitudine absq; pcto. Erit forte q̄ miret ⁊ dicat q̄rtam sese tentationē dñi nō legisse. Vel vbi ego arbitror nō h̄ diceret si legisse se meminisset. qm̄ tentatio est vita hois sup terrā. hoc em̄ q̄ meminit: nō ea tm̄ triplici tentatione tentatū fuisse dñm arbitrat: q̄ facta est in ieiunio deserti. i pinnaculo templi in ꝓtice mōtis Sane i oib⁹ erat manifesta tētatio. Vel illa q̄ extunc ⁊ deinceps vsq; ad mortē crucis ei nō defuit. ⁊ si occultior uehemētior tm̄ fuit. ne h̄ q̄z apposita similitudinis videbit abhorrere nam ⁊ tria illa bñficia q̄ iam trāsiere: euidentissima ⁊ in lucē posita esse noscunt. Sane q̄ ad spem vite eterne pertinet. necduz exhibitū. necdū ꝓpalatū est nobis. nihil pinde miror. si sit min⁹ apte tētatio. Vbi etiā causa tentatōis occulta Cetex ⁊ diuturnior ⁊ validior ipa est. quo aduersus spē nostram q̄cq̄d hz malignitat, exercerat inimicus. itaq; p̄mo q̄dem vt auctori naturē ingratos faciat ampliorē ingerit sollicitudinem p natura quēadmodū ipi etiā xp̄o esuriēti ausus est dicere. dic vt lapides isti panes fiāt: q̄si ꝓ figmentū nr̄m ignorer. ipe q̄ finxit aut non curet hoies q̄ pascit volucres celi. Quā ꝓ ingratus est ei q̄ ꝓpter hominē vniuersū ꝓdidit hunc mundū. q̄sq; vt subam ei⁹ cōcupiscit obtineat. pcidens nō verek adorare malignū. hec inq̄t oia tibi dabo si pcidēs adorauer, me. Tu ne illa fecisti miser. Quō dabis q̄ ille creauit: aut quō abs te spanda. quō tua adoratōe petēda. q̄ ab illo ꝓdita i illi⁹ posita st diti one. Jā in eo q̄ ait: mitte te deorsuz. caue tibi q̄cūq; es. q̄ tēpli pinaculū ꝓscendisti. Caue speculator domus dñi. caue q̄ in ecclesia xp̄i locū cernis, tenere sublimē Quā ingratus em̄ imo q̄z iniuriosus es magno illi pietatis sacro: si in illo questu extimes pietatē. Quā infidelis ei q̄ misteriū h̄ sanguine ꝓprio ꝓsecrauit: si eo q̄ras gl'iaz tuā. q̄ nihil est. q̄ras q̄ tua sunt: non q̄ iesu xp̄i. Quā idigne rñdes ei⁹ dignationi: q̄ in dispensatione hūilitat, sue sublimē esse te fecit. celestia tibi sacra ꝓmisit. celestē forte et ampliorem q̄z celestib⁹ ipis spiritib⁹ tradidit prātrem: si deorsum ipse remittas. Sapiens nō q̄ sursum st̄ sz q̄ sup terrā. Sed ⁊ ois q̄ de ꝓtutū eminētia ad ianis glie sese dimittit ⁊ deicit appetitū. haud dubiū q̄n dño ꝓtutū q̄ tāta inf nos tolerauit vt nobis formā hui⁹ impmeret scritatis p gra ꝓtumeliā reddat. Cōsiderem⁹ diligētius frēs ne forte illa p̄ma tentatio q̄ corpalis necessitatis occasiōe aīm turbat aspidi debeat cōpari. h̄ em̄ aial quodāmō violentū morsu nocet. obturat aurē ne vocē audiat incantātis. Quid ꝓ agere nitrk i hac pte tentatoris: nisi vt aduersus ꝓsolationē fidei aur cordis obstruat ⁊ obturet. Sz nō pficit i eo inimic⁹. nō illi⁹ pclusit auditū q̄ ait nō in solo pane viuit hō: sz in oi verbo qd̄ pcedit de ore dei. nā in eo q̄ ait. hec oia tibi dabo si pcidens adorauer, me: insidias ⁊ male suadibilē sibilū aī aduerte dracōis Ferūt illū in arena volitantē etiā aues volantes flatu attrahere venenato. q̄z venenatus h̄ flat⁹ fuit: hec oia tibi dabo: si pcidens adorauer, me. Vel nō erat ista q̄libet auis: nihil potuit draconis flat⁹ ad illā. De basilisco q̄d dicim⁹. mōstruosi⁹ ceteris: solo visu hoiem interficere phibetur ni fallor vana gl'ia est. Videre inq̄t ne iusticiā vz̄am faciat, coā hoib⁹ vt videamini ab eis. Ac si dicat. Cauere ocl'os basilisci. Sed cui ōr basiliscus nocere. Et q̄ nō viderit basiliscū. Alioq̄n si por eū videas iam nihil tibi nocet vt aiūt. magis morik ipe. Ita est frēs. nō videntes necat inanis gl'ia cecos ⁊ negligētes: q̄ se ei ostentāt. q̄ se exponūt. ⁊ nō poti⁹ ipi inspiciūt: nō attendunt. nō discutiūt illā. nō videk denicq; q̄z sit friuola. q̄z caduca. q̄z vana. q̄z subtilis. Si q̄s em̄ intueat. Hoc mō morik basiliscus. nec iam occidit eū gl'ia. sz mag, occiditur. ⁊ occidit ei q̄dammō ꝓsa i puluerē.

imo redacta i nihilū. Puto aūt nō est qre re qd ad inanē gl'iam ea tēratio visa sit pti nere: vt dictum est. si filius dei es mitte te deorsum. vt qd eēm h: nisi vt laudarek. vt viderek a basilisco Et vide quō ipm occul tauerit basiliscū. qsi vt nō possz aū videri. Scriptū est inquit: quō angel' suis mādaui de te vt i manib tollāt te. Quid scri ptum ē maligne. qd scriptū ē. Angel' suis mādauit de te. Quid mādauit. Aiaduer tite z videte qz subtricuit fraudulentus q fraudis sue comēta dissolueret. qd eēm mā dauit. nēpe qō in psalmo seqk. vt custodi ant te in oib vīs tuis. Nunqd in pcipi tys. Qual' via h de pinaculo tēpli mittere se deorsum. Nō est via hec: sz ruina. Et si via est tua. nō est illi. Frustra i tentatōez capitz intorsisti. q scptū est ad corpis psolationez. Huic eēm necesse est custodiri. cui timendū ne offendat ad lapidē pedē suū. non est q custodiak cui deest qō timeatur. Quid vo taces z illō qō seqk. sup aspidē z basiliscū ambulabis z cōculcabis leonē z draconē. Te eēm hec pabola tāgit. Monstruosa malignitas mōstruosis appellati onib cōculcāda figurak. Nec mō ab ipso capite. sz etiā a corpe vniuerso. Siqdē ad uersus dnm post trinā pfusionē hanc non iā serpētina calliditate. sz crudelitate vsus est leonina vsqz ad pturnelias. ad flagella ad alapas. ad mortē. z mortē crucz. Sed manifeste etiā leonē te cōculcauit leo de tri bu iuda. Sic z aduersū nos frēs: vt i ceteris oib viderit se frustratū toto iā furore psecutionē suscitare: qlis nō fuit ab initio. vt vehemētia tribulatōis regnū celeste spe rantib iterducat. Felix aia q z ipm leonē potēti vtute pculcās violent illō rapē pre ualebit. Et h itaqz dilectissimi tanqz sup aspidē z basiliscū cauti' z sollicit' ambule mus. Caueam' oēz radicē amaritudinis vt nemo nrm mordax inueniak. nēo audax vel ardēs. nemo inexorabilis aut rebellis. Nec vo deorsum mittam' nos: sz transcē dam' z trāsiliam' letalē gl'ie tpalis obtu tum: vt quō scptū est. frustra iactak rete aū oc'os pēnatorz. Cōculcem' leonē pariter z draconē: vt nezqz illi' rugit' treat. nec isti' flat' interficiat. Videnk hec qtuor mōstra affectionib eq qtuor singula singul' incu bare. Cui g potissimū draco insidiak Eri stimo qz cupiditati: q hanc nouerit esse ra dicez malorz oim: z q maxie corz subuertat Inde eēm qsi psulens dixit: hec oia tibi da bo. Nā de leone qdez manifestū est. q tibi ad timoris ianuam terrificos dei rugitus Porro tristicie forēs aspis obseruat: q eas maxie morsib suis putas arbitrek. Eū et ad dnm rpm. donec iam esurientē cerneret nō accessit. Et contra sane caueat necesse ē leticie basiliscū: q eo potissimum aditu ve nenatos soleat ingerere radicis oculorz. Nec vana gl'ia nisi ad leticie noceat vani tatem. Illud qz cōsidera. an forte vtutes qtuor. Quatuor his periculis opponere valeamus. leo rugiet qs nō timebit. si qs ille fuerit: fortz erit. Sz frustrato leōe dra co abscondik i arena: vt virulentz flatibus attrahat aiam insufflans ei qdāmō concu piscentiā terrenorz. Quis putas illi' pter uitabit isidias. Nemo itaqz. nisi prudens At forte dum ad ista descēdere caues. vr get qs molestia z ecce proximus aspis ad est. Nā opportunū sibi tps inuenisse videk. Quis non exaspabik ab aspide ista. Nēpe vir tēperās z modest'. q scit abū dare z penuriā pati. Puto ex hac occasiōe. fascina re te volet male blādiens ocul' necqz: quis auertet faciez suā. Profecto iust': q nō mō nō ipse sibi accipe gl'iam q dei est: sz nec ab alio qdez recipe velit oblatā. Si tn sit ille iust'. q iuste qō iustū est exeqk. q iusticiam suā nō faciat corā hoib: q deniqz z si iust' fuerit. caput nō leuet. hec eēm vtus spāliter et hūilitate psistit. hec intentionē purgat. h qz meritū oīm eo veraci' z efficaci' obti net. quo iam minus arrogat sibi.

Clamauit ad me z ego exaudiā eum cū ipo sum i tribulatōe eripiam eum z glorifi cabo eum.

Sermo. xiiij.

Clamauit ad me z exaudiam eum: c Hoc plane est testamētū pacz. h pi eratz fed'. h est pactū miscōie z pie miseratōis. Spauit i me liberabo eū. no mē meū psguit pregā eū. iuocauit me z ego exaudiā. nō ot dign' fuit. iust' z rect'. inocens manib z mundo corde. pterea liberabo. protegaz. exaudiā eū. Si eēm hec aut silia diceret. qs nō diffidret. Quis gl'ias

bitur castum se habere cor: nunc aūt apud te, ꝓpiciatio est ⁊ ꝓpter hāc legē tuā sustinuit te dñe. dulcis lex q meritū exauditōis ī clamore cōstituit postulatōis. Clamauit inquit ad me ⁊ exaudiā eū Merito nō exaudi tur q clamare dissimulat: aut oio nō postulans. aut tepide postulās ⁊ remisse. Sicq; dem in dei auribꝫ desideriū vehemēs clamor magnꝰ e regione aūt remissior intēto vox submissa. Qñ illa penetrabit nubes. qñ audiet in celis. nēpe vt clamanduz sibi nouerit hō int' p̄mordia sue ōionis. ipsuz quē oratur est p̄cem in celis esse, prinꝰ admonet. q vz impetu quodaz spūs illo sibi iaculandū esse meminit orōnē. Spūs enim est deus: ⁊ in spū clamet necesse est q̄squis clamorē suū ad deū desiderat peuenire. Sicut enim in faciem bois respicit tanq̄ hō. sz magis intuet cor sic ad cordis potiꝰ vocē q̄ corpis aures eius cui merito dicit deus cordis mei. Hinc est q moyses foris tacēs intus audit dicēte dño. Quid clamas ad me. Clamauit ad me ⁊ ego exaudiā eum: nō imerito. Clamorē magnū sane magnitudo necessitatis extorsit Quid enim clamās petyt nisi ꝓsolationē. liberationē. glificationē. Alioqn qñ sup his exaudit: si, p alys clamat. Exaudiā eū ait. In quo exaudies dñe vel in q̄bꝫ. Cū ipo sum in tribulatione. eripiā eū ⁊ glificabo eū. Ad magnū illō triduū. q ꝓprie sumꝰ celebraturi. hūc mihi trinariū arbitror referendū. Siqdē ⁊ ipe ꝓpter nos tribulationē ⁊ dolorē inuenit. qñ posito sibi gaudio sustinuit crucē cōfusione ꝓtēpta. Verūtñ q̄ de ipo erāt sicut añ mortē p̄ dixit finē habuerūt: ⁊ sic ī morte dixit cōsumata sunt: ⁊ extūc sabatizauit: nec dilata est glia resurrectōis. die tertio sūmo diluculo sol iusticie de tumulo ortꝰ est nobis. Ita g̃ fructꝰ piter tribulatōis ⁊ veritas ereptōis ī manifestatiōe glificatōis apparuit. nihilominꝰ q̄z ⁊ in nob fuisse q̄dam triduū posse videbit affligi. cū ipo sū ait ī tribulatōe. Qñ h̄ nisi ī die tribulationis nre ī die crucis nre dū implet qd ipe ait In mūdo q̄dē p̄ssurā hēbitis. ⁊ qd̄ aplus ait. Oēs q pie volūt viuere in xpo plecutionem patiunt. nā ⁊ liberatio plena: ⁊ pfecta añ diem sepulture esse nō poterit q maneat iugū graue sup filios adam a die exitus de vētre matris eoꝝ vsq̄ in die sepulture in matrē oīm. In hac igit die eripiā euz inq̄t: qñ iam nihil vltra: q vel corpi vl'aie faciat mūdus hēbit. sane glificatio die vltimū manet diem resurrectōis: qñ resurgz in glia. q in ignominia interim seminat'. Qñ scimꝰ q nobiscū sit in tribulatōe. Ex eo vtiq̄ q in ipa tribulatione sumus nos Quis enim sustineret. q̄s subsisteret. q̄s psisteret sine ipo. O me gaudiū existimemus cū in tribulatiōes varias inciderimꝰ frēs mei. nō mō qz p multas tribulatōes oportet nos intrare in regnū dei. sz qm̄ iuxta ē dñs his q tribulato st' corde. Si ambulauero ī medio vmbre mortis ait q̄dā. nō timebo mala qm̄ tu mecū es. Ita g̃ nobiscū est oibꝫ diebꝫ vsq̄ ad cōsumationē seculi. Quādo aūt erimꝰ nos cū ipo: nunq̄ quādo rapiemur obuiā xpo in aera: sic sp cum dño erimꝰ Qñ apparebimꝰ cū ipo ī gloria nēpe cū xps apparuerit vita nra. Interim sane abscōdat' necesse est: vt p̄cedat tribulatio ereptionē: ereptio glificationē. Vox liberari. Cōuertere aia mea in reqem tuā qz dñs bñfecit tibi. qz eripuit aiam meaz de morte tē. Eripiā eū ⁊ glorificabo eū. Felix q̄ te interim ꝓsolatorē ⁊ adiutorē hz adiutor in oportunitatibꝫ ī tribulatiōe. Ad q̄ felicior quem iam eripuisti ⁊ exemisti rantis malis. q̄ felicior qui iam exemptꝰ de laqueo venantiū. qui iam raptꝰ est ne malicia mutaret intellectum illius aut ne fictio deciperet animā eius. Longe pre his oīnibꝫ tamen felicissimꝰ ille erit quē assumpseris ad reīm. quē repleueris ī bonis domus tue: ⁊ claritati tue ꝓformaueris eum Et nunc filioli clamemus in celū. ⁊ miserabitur nostri deus noster. Clamemus in celum. quia sub celo oīnia labor et dolor. vanitas ⁊ afflictio spiritus. Denicq̄ prauum est cor hominis ⁊ inscrutabile. pronī sensus eius in malum. Non est in me bonum. hoc est in carne mea. lex peccati in ea habitat aduersus spiritū concupiscit. Postremo ⁊ cor meum dereliquit me. ⁊ corpꝰ mortuum est propter peccatum. Sufficit autez dierum quoq̄ malicia sua. ⁊ est mūdus ipe positus in maligno. Quā nequā in omnibꝫ seculum. q̄ nequiter aduersus animā secularia desideria militare noscūt

Sūt ⁊ pncipes mūdi huius tenebrarū ha-
rum spāles nequtie aeree potestates. ⁊ inter
eas callidior cūctis aiantibꝫ serpens. hec ḡ
sub sole oia. hec oia sub celo. Ad q̄ horuz
oim cōfugiū facis in quo hoc oim speras
solatij aliqd: aliqd auxilij inuenire. Si que
ras intra te: aruit cor tuū ⁊ oblutioni da-
tum te repieris tanq̄ mortuū a corde. Si
infra te corp⁹ qō corrūpit aggrauat aiam
Si circa te: etiā terrena inhabitatio sensū
repmit multa cogitantē. Quere ḡ sup̄. Sz
caut⁹ esto vētosa agmina transilire. Quia
em̄ omne datū optimū ⁊ omne donū pfectuz
nō nisi desursum est: nouerūt mediū iter la
trunculi obsidere. Transi igit. trāsi quigi-
les illas neqtias q̄ tam indefesse custodi-
unt ⁊ obseruāt ne qs i illā possit euadere ci
uitatem. Si te percusserint: si vulnerauerint
dimitte eis palliuz qō in egypto olim io-
seph adultere dereliqt. dimitte sindonem.
vt cū illo euāgelico iuuene pfugias nudus
ab eis. Nunqd nō solū illi⁹ palliū datū est
ī man⁹ impij. ō q̄ eidē dñs ait. Verūt amē
aiam illi⁹ serua. Ita ḡ sursum cor sursum
clamor. sursum desiderū. sursum cōuersa-
tio. sursum intētio ⁊ ois expectatio tua de
sursum sit Clama in celū vt exaudiaris ⁊
q̄ in celis est pī mittat tibi auxiliū de sctō
⁊ de syon tueat te. Mittat iterim auxiliuz
de tribulatōe. eripiat a tribulatōe. glificet
in resurrectōe. Magna st̄ hec: sz tu magne
dñe pmisisti. Ex tua pmissione speramus
vñ audemus dicere si corde clamam⁹ pio.
certe debes ex pmisso. Amen.

Longitudine diep replebo eū ⁊ ostēdaz
illi salutare meū.

Sermo. xv.

BEne nobiscū agit frēs sat⁹ huic cō
petit tpi ysus psalmi. Celebratu-
ris prime dñicā resurrectionē. iam
nūc cuicq nr̄m sua pmittit: vt festiuū in ca
pite suo factū recolāt mēbra q̄ in seipis p-
stolant aliqn̄ faciendū. Cōgru⁹ finis psal
mi vbi psallēti finis pmittit tā brūs. Jo
cūde pplet dū i eo spondet replectio tā io-
cunda. Longitudine inqt diep replebo eū.
⁊ ondā illi salutare meū. Sepi⁹ nos āmo-
neo frēs q̄ iuxta pauli sniaz pmissionē ha
beat pietas vite q̄ nūc ē piter ⁊ future. Vñ
ādē ait. hētis nūc qdē fructū vr̄m i sctifi
catione: finē ꝓo vitā eternā. Ipa est q̄ h lo-
co pmittit plenitudo. ipa ē longitudo diep.
Quid ei tā longā q̄ eternū ē. qd tā longū q̄
nullo fine pcidit. Bon⁹ finis vita eterna
bon⁹ finis q̄ finē nō hz. Et sane cui⁹ finis
bon⁹ est ipm etiā bonū. Ampl. etamur ita
q̄ sanctificatōez qm̄ bona est. qm̄ finis ei⁹
vita sine fine. Sacrimoniā sectemur ⁊ pa
cem sine q̄ nemo videbit dñū. Longitudinē
inqt diep replebo eū ⁊ ondaz illi salutare
meū. Dextere dei est ista pmissio: mun⁹ est
dextere: quā sibi olim porrigi sctūs iob op
tabat. Oper inqt manuū tuarū porriges
dexterā Delectatōes i dextera hac vsq̄ in
finē. hāc nimirū ⁊ ille sibi porrigi optauit
⁊ obtinuit dexterā: de q̄ psalmista ait. Vi
tā petiit a te ⁊ tribuisti ei longitudinē diep ī
seclm ⁊ i seclm seculi. Manifesti⁹ sapiens
denicq dicit. In sinistra ei⁹ diuitie ⁊ glia: ī
dextera aūt longitudo vite. Quis ē hō
qui vult vitā. diligit dies videre bonos.
Hec vita q̄ viuim⁹. magꝭ mors est q̄ vi-
ta. nec simplr vita. sz vita mortal. Mortis
hō dicimus q̄ n̄ morti certissime iā appinqt
Quid ꝓo agim⁹ exq̄ pmū ieipim⁹ viuere:
nisi morti appinq̄re ⁊ incipe mori. Sz ⁊ di
es q̄lescūcq vite hui⁹ pauci ⁊ mali st̄. sicut
sctūs pīarcha testat. Ibi viuere viuitur:
vbi viuida vita est ⁊ vital. vbi dies boni.
vbi interminabil longitudo diep. Grās ei: q̄
tam nō mō fortit sz ⁊ suauit disponit vni
uersa. Eo nēpe paucitas diep finiet brē-
ui q̄ sufficit cuicq malicia sua. Vbi autē
diep bonitas eternitas q̄z nō deerit. Lōgi-
tudine replebo eū. Qō prius dixerat glifi
cabo eū. euidēti⁹ h ysicl̄o declarauit. Cui
tñ non sufficeret ab eo glificari: cui⁹ pfecta
opa st̄. Nō em̄ tāta imēsitas nisi i imēsum
glificare quēpiā pōt. necesse ē sit mag glifi
catio q̄ descēdit a magnifica glia voce de-
lapsa. a magnifica glia ait petrus. Bene
magnifica glia glificās tā magnifice i lon
gitudine. i multitudinē. i plenitudinē cha
ritatis. Fallax glia ⁊ vana est claritas. di
es hoim breuis. Sapiēs hmōi nō optabit
magꝭ loqt̄ ex corde ei q̄ intuet cor: ⁊ diē ho
minis nō desiderauit tu scis. Ego tñ plus
aliqd q̄ nō desiderat. desidero vt ne recis
piā qdē. Scio em̄ cui⁹ vox sit ego claritatē
ab hoie accipio. Quā ꝓo miseri. q̄ glriam

que ab inuicē est grim⁹ ⁊ nolum⁹ eā q a so
lo est deo. Sola qdē ea ꝗ solā negligim⁹:
lōgitudinē: ⁊ sola repletionē. Breues di
es hois ⁊ dies ei⁹ tanꝗ flos agri sic efflo
rebit. Exiccatū est inqt fenū ⁊ cecidit flos.
ꝓbū aūt dī manet in eternū. Ver⁹ nimi
rum dies q nō nouit occasū eterna ꝓtras.
ꝓa eternitas. ac pīde ꝓa eternaꝗ satietas
Alioqn quō glia illa replebit q fallax ⁊ va
na est. Denicꝗ ⁊ ianis dī: vt noueris te ex
ea magis examinari posse: nō posse repleri.
Bonū g interim magis abiectio ꝗ elatio.
bonū magis necessitas ꝗ voluptas q cum
vtraꝗ res cit⁹ trāseat. alta penā hēat. al
tera sit paritura coronaz. Vtil tribulatio
q pbationē opat: ducit ad gliam. Cū ipo
sum inqt i tribl'atione: eripiā eū ⁊ glificabo
eū. Agam⁹ grās pī miscōtiaꝝ q nobiscuz
est i tribulatōe ⁊ i oi tribulatōe nra nos cō
solat. Res em vt dixi necessaria tribulatō
q in gliaz ꝓtit tristicia q mutat in gaudiū
Gaudiū sane longū. qd nemo tollat a no
bis. gaudiū multiplex: gaudiū plenū. Res
necessaria ista necessitas q coronam parit.
Nō ꝛrēnam⁹ frēs semē modicū est magn⁹
exinde fruct⁹ exurgit. Forte insipidū. forte
acerrimū est. forte granū sinapis: Nō cōsi
derem⁹ q vident. sz q nō vident i eo. Que
em vident tpalia st. q aūt nō vident eterna
Prelibem⁹ pmitias glie. gliemur i spe ma
gni dei. nō solū aūt: sz vt dicā expssi⁹ glori
emur i tribulatōe: in ea siqdē spes glie est.
Videsi nō hocīpm docere te voluit apls
eū subiūxit. Qm tribl'atio patientā opat.
patiētia pbationē. pbatio ꝓspem. Ma
nifeste aduertere est i his ꝓbis cū pmisisz
apls gliari i spe. nō aliud aliqd. sz ampli⁹
cū addidisse dicēdo. Nō solū aūt: sz ⁊ gli a
ri i tribl'ationib⁹. Nō em alta gliatio cō
mendat. sz addit magis. vbi spes glie. imo
⁊ ipa tā tribl'atōe gla ꝛtinet. sic spes fruct⁹
i seie sic ipe fruct⁹ i seie ē i hūc modū ec mō
regnū dei intra vos ē: thesaur⁹ ingēs i ficeili
vase. i agro vili. Est inqꝗ sz absconditum.
Felix q ibi inuenerit illō. Quis ille Nēpe q
messem magis cogitauerit ꝗ sementē. Cu
ius fidei inuenit hūc thesauꝝ. nō fm faciē
iudicās: sz videns q nō apparet: sz intuens
q nō vident: ꝗ ꝓtit hūc thesauꝝ inuene
rat: quē volebat inueniri ab alijs q dicebat

Momentaneū h: leue tribulatōis nostre
sup modū i sublimitate eternū pond⁹ glie
opatur in nobis. nō dixit remunerabit. sz
eternū pondus glie opat in nobis. Latet
glia frēs mei abscondita est nobis in tribu
latione. in momēto h latet eternitas. i
hoc leui pondus sublime ⁊ sup modū. In
terim g festinem⁹ nobis emere agrū istum
emere thesauꝝ istū q absconditus est in agro
Omne gaudiū existimem⁹ cū i varias inci
derim⁹ tribulationes. dicam⁹ ex aio. dica
mus ex snia. bonū magis ire ad domū luct⁹
ꝗ ad domū cōuiuij. Cū ipo sum in tribu
latione ait dns: ⁊ ego aliud interim ꝗ tri
bulationē requirā. Mihi aūt adherere do
bonū est. nō solum aūt: sed ⁊ ponere i dno
deo spem meā: qz eripiā eū inqt ⁊ glorifica
bo eū. cū ipo sum i tribulatōe. Emanuel
nobiscū de⁹. Aue gra plena ait angel⁹ ad
mariā dns tecū. In plenitudine gre nobis
cum est. in plenitudie glie enim⁹ cū illo. de
scendit vt ꝓpesit his q tribulato sūt corde
vt nobiscū sit in tribulatōe nra. Erit autē
qū rapiemur in nubib⁹ obuiā xpo in aera.
⁊ sic sp cū dno erimus. Si tū curem⁹ inter
rim eū habere nobiscū: vt sit comes vie: q
patrie redditor est futur⁹ imo q tūc patria
mō sit via. Bonuz mihi tribulari: dū mō
ipe sis mecū. ꝗ regnare sine te. sine te epu
lari. sine te gliari. Bonū mihi in tribl'atio
ne magis amplecti te. in camio habere te
mecum. ꝗ esse sine te vel in celo. Quid em
mihi est in celo ⁊ a te q d volui sup terram
Auꝝ pbat fornax: ⁊ viros iustos tentatio
tribulatōis. Ibi cū eis es dne vbi in tuo
noie cōgregatis meli⁹ astas. sicut olim cū
trib⁹ puer⁹ dignat⁹ est in fornico apparere.
vt diceret: qz spēs grti filis filio dei. Quid
trepidam⁹. q d cūctamur. q d refugim⁹ hūc
caminū. Sentit ignis: sz dns nobiscuz est
in tribulatione. Si de⁹ nobiscū: qs ꝗ nos
Tribulomur⁹ quoꝗ si ille eripit. qs est qui
rapiat de manu ei⁹. quis est q d manu ei⁹
possit eruere. Postremo si ille glorificat q s
nam alius in gloriā faciet. Si ille glorifi
cat q s humiliabit. Audi denicꝗ q nā gli a
ipe glorificet. Longitudine inquit diez re
plebo eū. ⁊ pmo qdem in eo q diez nomē
pluralit posuit. nō vicissitudinē aliquā. sz
multitudinē voluit ꝛmendare. Alioqui

A vicissitudinez suspicaris. melior est dies vna in atrijs dñi sup milia. Legimus sanctos atqz pfectos viros etiaz ab his diebz nris plenos migrasse diez. nec sane aliud ꝗ fructū plenos legimus z grazz. nimirum vsqz ad hāc plenitudinē velut de die i die declaritate in claritatē nō quidē a suo. sed a dñi spū transformant Si ḡ dies gratia dicit: vt sup meminim⁹ etiā dies homis claritas. q̄ ab hoie est: z male videns gloriam quō abinuicē q̄rim⁹. quō nō magis verus dies: ĩmo z plen⁹ meridies vel glie plenitudo. Postremo euidenti⁹ audi fine vlla vicissitudie dies multos. Erit lux lune sicut lux solis aut ꝓba. z lux solis septēpliciter sicut lux septē diez. Istis ni fallor cunctis diebz vite sue psalmos suos cātarem domo dñi. rex fidelis optabat. Erit em̄ deuotos esse deo ad singula tāte z tam multiplicis glie munera. z in oibz sp grās agere. q̄si cunctis diebz psalmos dicere nomini ei⁹. Longitudine diez replebo eum Ac si manifesti⁹ dicat. Scio q̄d desideret. Scio q̄d sitiat. q̄d sufficiat ei Nō em̄ argētum vel aurz sapit. nō voluptas. nō curiositas. nō dignitas aliq̄ secularis. Omnia detrimentū fecit. oia aspernat: et arbitrat vt stercora. Extraniuit semetipm penit⁹: nec se patit occupari. q̄bz nouit nō posse repleri. nō ignorat ad cui⁹ imaginē condit⁹ sit. cui⁹ magnitudinis capax sit nec sustinet ō modico crescere: vt de maximo minuatur. Itaqz lōgitudine diez replebo eū. quē nisi ꝗa lux reficere: nisi eterna replere potest. Sicq̄dem nec lōgiturnitas illa terminum nec claritas illa occasum: nec satietas illa fastidiū hz. Erit em̄ securitas de eternitate. gloriatio de ꝗtate. exultatio de satietate. Et ostendā illi salutare meū. Nimirum extūc videre merebit q̄ō optauit. Cū sibi rex glīosam exhibebit ecclīam nō habentē maculā ob splendorē dei: sz neqz rugā ob oīmodam plenitudinē sui Alioquin ad illius fulgorē lumis: sicut nō impur⁹ sic nec turbatus q̄dez anim⁹. aut aliquo inq̄nat⁹ assurgit. Inde est ꝗ nūc q̄z vt sup meminī sancti moniā sit z pacem sectari pcipimur: q̄ō sine his nemo videat deū. Cū ḡ repleueris in bonis desiderū tuū: vt nō aliud sit q̄ō req̄ras. serenato penit⁹ ex ipa plenitudine aīo: videre tā poteris serenitatē illam: plenitudinē maiestat⁹ sitis deo facc⁹ ꝗ videas deū sicuti est. Aut forte q: plen⁹ oī glia in semetipo etiā foris saluationem quā opat⁹ est de⁹: z plenā maiestatē ei⁹ oēz terrā vndiqz circūspiciet: z deliciosissimus deliciosissimi secu'i habitator: ad h̄ quoqz referre posse videbit q̄ō adiecit. z ostendā illi salutare meū. Alioq̄n accipiam⁹ si magis placet z h̄ mō vt ipos q̄s ꝓmiserat dies. in hac ostēsione salutari exponat. Lōgitudine inq̄t diez replebo eū. Et tanq̄ q̄rens vñ illi dies in ciuitate: de q̄ legim⁹: q: nō lucebit ibi sol ꝓ diem. nox em̄ non erit ī ea. Ostendā illi inq̄t salutare meū vt quē admodū z ī alia scp̄tura dicit. lucerna ei⁹ sit agnus. Ostendā illi salutare meū. non iam in fide erudiā. nō tā exercebo i spe. sed in spē adimplebo. ostendā illi salutare meum. ostendā illi iesum meū: vt in eternū iā videat in quē credidit. quē dilexit. quē sp optauit. Ostēde nobis dñe misericordiaz tuā: z salutare tuū da nobis. Ostēde nob⁹ dñe salutare tuū z sufficit nobis. q̄ em̄ illud videt: videt z te q: ipm in te: z tu ī ipso. Hec est aūt vita eterna: vt cognoscam⁹ te verū deū z quē misisti iesum xpm. Ita ꝗ tūc dimittes seruū tuū dñe fm ꝗbum tuū ī pace Cū viderint oculi mei salutare tuū iesum xpm dñm nrm. q̄ ē sup oīa bñdict⁹ Amē.

Diui Ber. abbat⁹ ī libros de cōsideratōe ad Eugeniū pōtificē maximum: Prologus.

SAbit aim dictare aliq̄d. qō tē papa brissime eugeni: vel edificet vel delectet vel cōsoletur. Sz nescio quō vult z nō vult exire leta q̄dē: sed lenta oīo. dū certatim illi ꝗria impare ꝗtēdūt. maiestas atz amor Nēpe vrget ille. inhibet illa. Sz ī ceruenit tua dīgtio. q̄ h̄ ipm nō pcipis sz pet⁹. cum pcipe mag⁹ te deceat. Maiestate igit⁹ tam dignant cedēte. Qui dñi cedat pudor. q̄d em̄ si cathedrā ascēdisti. nec si ambules super pēnas vētoz subducer⁹ affectui Amor dñm nescit. agnoscit filiū z ī infulis. Per se satis subiect⁹ est obsequit spōte. ḡtis obtēperat. libere reuerek. nō sic aliq̄ nō sic. sed aut timore ad ista ipellūt aut cupiditate.

Hi sunt q̃ in facie bñdicũt. mala aũt i cor diby cor. Blãdiunt corã. i necessitate defi ciunt. At charitas nunq̃ excidit. Ego vt verꝫ fatear. mꝶis sum liberat⁹ officio: sz nõ dep dat⁹ affectu. Olim mihi iuiscerat⁹ es. nõ mihi e medull' tã facile abstrahes. Ascende i celos. descẽde i abyssos. nõ recedes a me. seqr te q̃cũq̃ ieris. Amaui pauperez spũ. amabo pauperꝫ z diuitũ pzem. nõ em si bñ te noui. qz pz pauperꝫ fact⁹. iõ nõ pauper spũ es. In te hãc mutationẽ factã esse ꝓfido. nõ de te nec pzioz statui tuo successisse promotionẽ. sz accessisse. Donebo te p inde nõ vt mgr sz vt mr: plane vt amãs. Amens magis videar: sz ei q̃ nõ amat: ei q̃ vim nõ sentit amoris.

De cõsideratõe. liber primus.

VIde iam ergo incipiã libet ab occupationib⁹ tuis: qz i his maxie cõdoleo tibi. Condoleo dixerim: si tñ doles z tu alit' em doleo magis dixisse debueram: qz nõ est ꝓdolere vbi nemo q̃ doleat. Itaq̃ si doles ꝓdoleo. si nõ: doleo tñ z maxie: sciẽs lõgius a salute absistere mẽbrum qd obstupuit: z egꝫ sese nõ sentientẽ piculosi⁹ laborare. Absit aũt vt de te id suspicer. Noui q̃b⁹ delitijs dulcis q̃tis. ede nõ lõge añ hac fruebare. nõ potes his dissuesisse tã cito nõ potes ita subito nõ dolere nup subtractas Plaga recens dolore nõ caret. Neq̃ em tã occaluit vuln⁹. nec intã breui ꝗsum in insensibile est. quanq̃ si nõ dissimules. nõ deest tibi iugz maria iusti dolozis. a q̃tidianis dãnis. Inuit⁹ ni fallor auelleris a tue rachelis amplexibus z q̃tiens id pati cõtigerit: toties dolor tu⁹ remouet necesse est. At qñ nõ pzigit. Quotiens vis z icassum. q̃tiens moues nec promoues. q̃tiens conaris z nõ dat vltra enitens z nõ paris. tentas z abripis: z vbi incipis ibi defiz z dũ adhuc cordir succidũt te. Venert filij vsq̃ ad ptũ ait ꝓpha: z vires nõ hz pturies. nosti h̃. nemo te melius Attrite frõtis es z istar vitule effraim doctus diligere triturã. Si pace tua. sic seres hñt tue. Absit. Hec est psili⁹ q̃ dat⁹ sit i re probũ sensum ab his sane cupio tibi pacẽ nõ cũ his nihil plus mutuo tibi pace hac mirar si vnq̃ possit accidere Etiã dico tibi. si sic res: vt assolet: p ꝓsuetudinẽ in ieuriam venerit. Noli nimis credere affectu tuo. q̃ nũc est nil tã firũ aio: qd neglectu et tpe nõ absolescat. Vulneri vetusto z negleto call⁹ obducit: z eo isanabile quo insensibile fit. Denq̃ dolor ꝓtinu⁹ z acerbus. diuturn⁹ esse nõ patit. nã si nõ aliũ de extũ ditur: necesse est cedat vel tibi. Emuero etto aut de remedio ꝓsolationẽ recipiet: aut de assiduitate stupozem. Quid nõ iuertat ꝓsuetudo. Quid non assiduitate duretur Quid nõ vsui cedat. Quãtis qd p amaritudine pus exhozrebãt vsu: ipo male i dulce ꝓuertum est. Audi iustũ q̃ lamentet super hmõi. Que pus inqt tangere nolebat aia mea: nũc p̃ angustia cibi mei sũt. Primuz tibi ipozrabile videbit aliq̃d. pessu tpis si assuescas. iu dicab non adeo graue paulopost z leue senties. paulopost nec senties. paulopost etiã delectabit. Ita paulatim i cordis duritiã itur: z ex illa i auersionem Sic grauis z ꝓtinuus dolor: citũ vt dixi habitur⁹ est exitũ aut sanitatẽ pfecto aut insensibilitatẽ. hinc prorsus hinc tibi timui sp z timeo. ne dilato remedio dolorẽ nõ sustinẽs piculo te irreuocabilit desperat⁹ imergas. Vereor inq̃ ne i medys occupationib⁹: qm̃ multe st dũ finẽ difficilis. frontem dures: z ita sensim tem̃pm q̃dãmõ sensu pues. iusti vtilisq̃ dolozis. Olto prudenti⁹ teill' subtrahas vel ad tps. q̃ pati are trahi ab ipis z duce certe paulatim q̃ tu nõ vis. Queris quo: ad cor duꝫ nec pgas q̃rere q̃d illõ sit: si nõ expauisti tuũ h̃ẽ Solũ est cor duꝫ qd semetipm nõ exhorret. qz nec sentit: q̃d me interrogas. Interroga pharaonẽ. nemo duri cordis salutez vnq̃ adept⁹ est: nisi quẽ forte miserãs de⁹ abstulit ab eo iuxta ꝓpham cor lapideũ et dedit cor carneũ. quid q̃ est cor duꝫ. Ipm qd nec ꝓpũctione scindit. nec pietate mollitur. nec mouet pcib⁹ z minis nõ cedit flagellis durat. Ingratũ ad bñficia est. ad cõsilia infidũ. ad iudicia seuũ. inuerecunduz ad turpia. ipauidũ ad picula. inhumanũ ad hũana z temerariũ ad diuina pteritoꝫ obliuiscẽs. pñtia negligẽs. futura nõ puidens. Ipm est cui pteritoꝫ pter solas iniurias: nihil oio nõ pterit: z pñtiũ nihil non perit. futuroꝫ nulla. nisi forte ad vlisceni

dum, pspectio seu p̄paratio est. Et vt i bre
ui cūcta horribilis mali mala complectar
ip̄m est qd̄ nec deū timet nec hoīem reuere
tur. En quo te traherebūt nec occupatio-
nes maledicte. si tū pgis vt cepisti ita da-
re te totū illi. nil tui tibi reliquēs. Perdis
tp̄s: ⁊ si licet nūc alteꝝ ine tibi exhibere te-
thro: tu q̄z in his stulto labore cōsumer⁄ q̄
nō sunt nisi afflictio spūs. euiscerātio mēt⁄
exinanitio gr̄e. nā fruct⁹ hoꝝ q̄d nisi arane
arū tele. Queso te q̄le est illō de mane vsq̄z
ad vesp̄am litigare aut litigantes audire.
Et vtinā sufficeret dici malicia sua. nō st̄
libere noctes. Vix relinquit̄ necessitati na
ture qd̄ corpusculi pausationi sufficiat. ⁊
rursum ad iurgia surgit. Dies diei eructat
lites: ⁊ nox nocti idicat maliciā: vsq̄z adō
nō est respirare i bonis. nō est alternā cape
scere req̄ez. nō vel rara iterseri ocia. nō am
bigo te q̄z ista deplorare. at frustra istud si
nō ⁊ emēdare studueris. Interim tū sic fa
cias sp̄ horror. nec te vnq̄z ad ista durauer⁄
is quolibet vsu vel assiduitate. Percussi
cos ⁊ nō doluerūt. ait de⁹ nihil tibi ⁊ ill⁹.
Iusti poti⁹ tibi aptare curato ⁊ affectionē
⁊ vocē q̄ ait. Quē est em̄ fortitudo mea vt
sustineā. Aut q̄s finis me⁹. patient̄ agam
nec fortitudo lapidum fortitudo mea: nec
caro mea enea est. Dag̃ virtus patientie
⁊ mime hāc tibi ad ista optauerim. Inter
dū impatientē esse, pbabil⁹. Tu ne appro
bes illoꝝ patientiā q̄b paul⁹ dicebat. libē
ter sufferis isipiētes cū sit⁄ ipsi sapiētes. ni
fallor hironia erat ⁊ nō laus. ⁊ sugillatio
q̄run dā māsuetudis. q̄ dat⁄ quasi manib⁹
pseudo apl'is: a q̄b⁹ seducti erāt ad quecq̄z
ip̄oꝝ pegria ⁊ p̄ua do g̃ta trahi se patiētissi
me ferrēt. Eñ ⁊ subdēs. sustinetis em̄ inq̄t
si q̄s vos in seruitutē redigit. nō bona pa
tientia. cū possis esse liber seruū te pmittere
fieri. nolo dissimules futurē inq̄z certe in
dies dū nescis rediger⁄. Hebetat⁄ cor dis
in diciū est, ppriā nō sentire ꝛtinuā vexatio
nem. Vexatio dat itellectū auditui: ait q̄d
dā. vexꝝ est. ⁊ si inimia nō fuerit. nā si sit. nō
plane itellectū dat: ⁊ ꝛtemptum. Denicq̄z
imp⁹ cū i pfundū maloꝝ venerit ꝛtēnit.
Expgiscere ergo ⁊ pessime seruitut⁄ iugu
iam iamq̄z iminēs. imo iam non modice
premens. nō tūc cauet: ⁊ horre. An idō nō
seruus qr nō vni seruis ⁊ oīb⁹: nulla turpi
or seruitus grauiorue q̄z seruit⁹ iudeorum
quā quocunq̄z ierint post se trahūt ⁊ vbicq̄z
dños offendunt suos. Tu q̄z dic q̄so. vbi
vnq̄z sis liber: vbi tut⁹. vbi tuus. Vbicq̄z
strepitus. vbicq̄z tumult⁹. vbicq̄z iugu⁄ tue
seruitut⁄ te p̄mit. nec mihi reponas nunc
apl'i vocē: q̄ ait. cū essem liber ab oīb⁹ oīm
seruū me feci. Longe est istud a te. Nunq̄d
hac ille seruitute hoīb⁹ inseruiebat. in acq̄-
sitione turpis quest⁹. nunq̄d ad eū ō toto
orbe ꝛfluebāt ambitiosi. auari. simoniaci
sacrilegi. cōcubinarij. incestuosi. ⁊ q̄q̄z isti-
usmodi mōstruosa genera hoīm: vt ip̄ius
apl'ica auctoritate vel obtinerēt honores
ecc'iasticos vel retinerēt. Ergo seruū se fe
cit hō cui viuere xp̄us erat ⁊ mori lucꝝ. vt
plures lucrifaceret xp̄o. non vt lucra auge
ret auaritie. nō igit̄ est qd̄ de sollertissima
pauli industria ⁊ charitate tā libera q̄z li-
berali: seruili ꝛuersationi tue p̄ocinū su-
mas. Quā tuo dign⁹ apl'atu. q̄z salubri⁹
tue ꝛscie. q̄z ⁊ fructuosi⁹ ecc'ie dei. audias
poti⁹ ip̄m alibi dicentē. p̄cio empti estis.
nolite effici serui hoīm. Quid seruili⁹ in-
dignius q̄z p̄sertim sūmo pōtifici. q̄z nō so-
lū oie die ⁊ pene oī hora insudare talib⁹ re
bus ⁊ p talib⁹. Denicq̄z qñ oram⁹. qñ do-
cemus pp'os. qñ edificam⁹ ecc'iaz. qñ me
ditamur i lege dei Et q̄d ē q̄tidie pstrepūt
in palatio leges. ⁊ iustiniani nō dñi. Iu-
ste ne etiā istd̄. Tu vider⁄. nā certe lex dñi
imaculata ꝛuertēs aias. He aūt nō tā le-
ges q̄z lites sunt ⁊ cauillationes subuerten-
tes iudiciū. Tu g̃ pastor ⁊ ep̄s aiaꝝ q̄ mē-
te obsecro sustines corā te sp̄ silere illā. gar-
rire istas. Fallor si nō mouet tibi scrupulū
quersitas hec. Puto q̄d ē ⁊ iterdū cōpellat
clamare ad dñm cū pp'ha. Narrauerūt mi
hi iniq̄ fa. ⁊ n. vt l ⁊. Z g̃ ⁊ te aude liberuz
pfiteri sub mole tā grauī incōueniētie hu-
ius: ⁊ cui fas nō sit ceruicē subducere. Nā
si potes ⁊ nō vis. multomag⁄ seru⁹ es hu-
ius ip̄ius tā querse volūtat⁄ tue. an nō ser
uus cui dñat̄ iniq̄tas. Et maxie nisi tu for
te idignius iudices hoīem tibi q̄z vitium
dñari. Quid interest volēs seruas an in-
uitus. Nā ⁊ si coacta seruitus miserabili-
or ⁊ affectata miserior est. Et q̄d vis me
facere inquis. Vt tibi ab his occupationi

bus peas. Impossibile forsitan rñ debis. facilius cathedre valedicere posse. Recte hic si rūpere ⁊ nō magis iterrūpe ista hortarer. Audi ḡ q̄d redarguā. q̄d suadeā Si qō viuis ⁊ sapis totū das actioni. ⁊ cōsiderationi nihil. laudo te: in h̄ non laudo. Puto qō ⁊ nemo q̄ a salomōe audierit q̄ minorat actu. percipiet sapiam. Certe nec ipi actioni expedit cōsiderationi nō pueniri. Si itē tot⁹ vis esse oim. instar illi⁹ q̄ oia oib⁹ fact⁹ est. laudo hūanitatē: sed si plena sit. Quō autē plena. te excluso. ⁊ tu hō es Ergo vt integra sit ⁊ plena hūanitas: colligat ⁊ te ītra suos sinus q̄ oēs recipit Alioquin q̄d tibi ꝓdest iuxta ꝓbuz dñi. si vniuersos lucreris te vno ꝓdito. Quāobrem cū oēs te habeāt. esto etiā tu ex hñtib⁹ vn⁹ Quid solus fraudaris mūere tui. Vsq̄q̄ spūs vadēs ⁊ nō rediēs: vsq̄q̄ nō recipis te ⁊ ipse iter alios vice tua. Sapientib⁹ et insipientib⁹ debitor es: ⁊ soli negas te tibi Stult⁹ ⁊ sapiēs. seru⁹ ⁊ liber. diues ⁊ paup vir ⁊ femīa. senex ⁊ iuuenis. cleric⁹ ⁊ laic⁹ iustus ⁊ impi⁹: oēs piter ꝓticipāt te. omnes de fonte publico haurīūt pectore tuo: ⁊ tu seorsum sitiēs stabis. Si maledict⁹ q̄ ꝓtē suā facit deteriorē. q̄d ille q̄ se penit⁹ reddit expertē. Sane deriuent aq̄ tue in plateas. hoīes ⁊ iumēta ⁊ pectora bibāt ex eis: q̄n ⁊ camelis puer⁹. Abrae potū tribuas: sed ītēr ceteros bibe tu de fonte putei tui. Alienus inq̄t nō bibat ex eo. nunq̄d tu alienus Cui nō alien⁹ si tibi es. Denīq̄ q̄ sibi nec cui bonus. Demēto pinde nō dico sp nō dico sepe. sed vl interdū reddere reip̄m tibi. Vtere tñ q̄z te inter multos: aut certe post multos. Quid indulgētius. h̄ em̄ dico fm indulgentiā nō fm iudiciū. Puto ⁊ ipso apl'o me indulgentiorē in hac pte. Ergo plusq̄ oportet inq̄s nō infitior. q̄d si ita oportet. nā tu vt confido nr̄a nō eris meticulosa informatione ꝓtentus. sz abundabis magis. sane sic decet. te sez abundātiorem q̄ me audaciorē eē. Ego quoq̄ mihi tutius iudico apō maiestatē timiditate. q̄ temeritate piclitari. Et fortassis nō secus moneri sapientē oportuit: vt sit qō sep̄tū est. Da occasionē sapiēti ⁊ sapientior erit. Audi tñ apl'm q̄d de hmōi sentiat. sic non est inter vos sapiēs ait ille q̄ iudicet int̄ frēm ⁊ fratrē. ⁊ infert. Ad ignominiā vobis dico ꝓtēptibiliores q̄ sunt in eccl'ia illos constituite ad iudicandū Itaq̄z fm apostolū indigne tibi vsurpas tu apl'ice officiū vile. gradū ꝓtēptibiliū. Vnde ⁊ dicebat ep̄s ep̄m instruēs. nemo militās deo implicet se negotijs secularib⁹. ego autē parco tibi. nō em̄ fortia loquor sz possibilia Putas ne h̄ tpa sustinerēt si hoīb⁹ litigantib⁹ pro terrena hereditate ⁊ flagitantib⁹ abs te iudiciū. voce dñi rñderes. o hoīes q̄s me cōstituit iudicē sup̄ vos. In q̄le tu iudicium mox ventres. Quid dicit hō rusticanus ⁊ imperit⁹ ignorās p̄matū suū inhonorans summā ⁊ p̄excelsam sedem. detrahēs apostolice dignitati. Et tñ non monstrabunt puto qui hoc dicerent. vbi aliqñ quispiaz apostolorū iudex sederit hoīm aut diuisor terminorū aut distributor terraꝝ. Stetisse denīq̄z lego apl'os iudicandos sedisse iudicantes non lego. Erit illud: nō fuit Ita ne īminutor est dignitatis seruus. si nō vult eē maior dño suo. aut discipul⁹ si nō vult esse maior eo q̄ se misit. aut filius. si nō trāsgredit̄ terminos quos posuerunt p̄ēs sui. Quis me cōstituit iudicē: ait dñs ⁊ magr̄ ⁊ erit iniuria seruo discipuloq̄z nisi iudicet vniuersos. Vbi tñ nō videt̄ bonus extimator rerū: q̄ indignū putat apl'is: seu apostolicis viris nō iudicare de talib⁹. Quib⁹ datū est iudiciū ī maiora. Quidni ꝓtemnant iudicare de terrenis possessiunculis hoīm q̄ in celestib⁹ ⁊ angelos iudicabunt. Ergo in criminib⁹ nō in possessionib⁹ potestas vr̄a: qm̄ ꝓpter illa ⁊ nō ꝓpter has accepistis claues regni celorū. Preuaricatores vtiq̄z exclusuri nō possessores. Vt sciatis ait qr̄ fili⁹ hoīs habz ptātem ī terra dimittendi petā ⁊c. Quenā tibi maior videtur ⁊ dignitas et ptās dimittendi petā: an p̄dia diuidēdi Sz nō est ꝓpatio. Hñt hec infima ⁊ terrena iudices suos: reges ⁊ p̄ncipes terre. Quid fines alienos inuaditis q̄d falcem vr̄am in alienā messem extenditis. nō qr̄ indigni vos. sed qr̄ indignū vobis talib⁹ insistere. quippe potiorib⁹ occupatis. Denīq̄z nisi necessitas exigit: audi quid censeat. non ego: sz apl's. Si em̄ iudicabit̄ in vobis mūdus h̄: indigni est⁹ q̄ de mūmis iudicet⁹. sed aliud est incidenter q̄

currere in ista causa q̃dem vrgẽte. aliud vl
tro incũbere istis tanq̃ magnis dignisq̃
tali talisq̃ intentiõe reb⁹. Itaq̃ h̃ ⁊ innu
mera talia dicerẽt. si fortia dicerẽt si recta: si
sincera Nũc aũt qm̃ dies mali sunt sufficit
interim admonitũ esse nõ toto te nec semp
dare actioni sz ꝓsideratiõi aliq̃d tui ⁊ cor⁄
dis ⁊ tpis seq̃strare. h̃ aũt dico necessitatẽ
intuẽs. nõ eq̃tatẽ. q̃ q̃ nõ sit p̃ter equũ ne⁄
cessitati cedere. Nã si liceret qõ deceret. ab
solute p̃ oia ⁊ i oib⁹ p̃ferendã ⁊ vel solã vl
marie fouendã eã q̃ ad oia valet. i. pietatẽ
prorsus irrefragabilis rõ mõstrat q̃d sit pi
etas q̃ris. Vacare cõsideratiõi dicas for
sitan me in h̃ dissentire ab illo q̃ pietatem
diffiniuit cultũ dei. nõ est ita. Si bñ cõsi⁄
deras illi⁹ sensũ meis expssi ꝓbis. lz ex pte
Quid em̃ tã ptinẽs ad cultũ dei q̃ q̃ ipe
hortat i psalmo. vacate ⁊ videte. q. s. ẽ de⁹
Qõ q̃dẽ in ptib⁹ ꝓsideratõnis p̃cipuũ est.
Quid deniq̃ tã ad oia valẽs q̃ q̃ ipsius
q̃z actionis ptes benigna q̃dã p̃sumptiõe
suas facit. p̃agendo q̃dãmõ ⁊ p̃ordinãdo
q̃ agenda sunt. necessario sane: ne forte que
p̃uisa ⁊ p̃meditata poterãt esse, pficuo p̃ci⁄
pitata magis pticulo fiãt Qõ tibimet si re
cordaris. in ipis actionib⁹ causaꝝ ⁊ i ma
gnis q̃busq̃ negotijs magnarũue cõsilijs
reꝝ frequent accidisse nõ ambigo. ⁊ p̃mũ
q̃dem ipm fontẽ suũ. i. mentẽ de q̃ortit. pu
rificat ꝓsideratio. deinde regit affect⁹. diri
git actus. corrigit excessus. ꝓponit mores
vitã honestat ⁊ ordinat. Postremo diui⁄
naꝝ pariter ⁊ humanaꝝ reꝝ sciam confert
Hec est q̃ ꝓfusa distermiat. hiantia cogit.
sparsa colligit. secreta rimat. ꝓa vestigat.
versutia examinat. ficta ⁊ fucata explorat.
hec est q̃ agẽda p̃ordinat. f̃cogitat acta vt
nihil i mẽte resideat aut ĩcorreptũ: aut cor⁄
reptione egẽs. Hec est q̃ in ꝓsper⁄ aduersa
p̃sentit. ĩ aduersis q̃ nõ sentit. quoꝝ altera
fortitudinis alteraꝝ prudẽtie est. Ibi etiam
aduertere tibi est suauissimũ quendã ꝓcen
tum ꝓplexũq̃ ꝗtutũ atq̃ alterã pẽdere ex
altera. sic h̃ loco vides fortitudis mẽrez cẽ
prudentiã: nec fortitudinẽ sz temeritatem
eẽt quelibet ausuz quẽ nõ gturiuit pruden
tia. Hecitẽ est q̃ inẽ voluptates ⁊ necessita
tes media q̃si q̃dã arbitẽ sedẽs. vtriq̃ certz
limitib⁹ determinat fines. istis assignans ⁊
p̃bens qõ sat est illis qõ nimis est demẽs:
⁊ sic ex alterutro tertiã formãs ꝗtutẽ quaz
dicũt tpantiã. nẽpe intẽperantẽ ipa ꝓside⁄
ratio cẽset. tã eũ q̃ necessarijs ptinaciter de
mit q̃ q̃ indulget supfluis. nõ g̃ est tẽperã
tia i sol⁹ resecãdis supfluis: est ⁊ in admit⁄
tendis necessarijs. hui⁹ sn̄ie apl's nõ fautor
tm̃. sed auctor esse videt: q̃ curã carnis nr̃e
docet non pficiendi desiderio. Dicẽs siqui⁄
dem curã carnis nõ pfici. supflua cohibet
addẽs i desiderio. necessaria non excludit.
Vũ mihi videt nõ oio absurde diffinire tẽ
perantiã: q̃ hãc nec p̃cidere necessitatẽ: nec
excidere dicat iuxta illõ phi: ne q̃d nimis.
Iã de iusticia q̃ vna ex q̃ttuor est. nõne cõ
stat cõsideratõe mẽtẽ p̃uentri. vt se formet
i ea. Secũ em̃ necẽ est p̃us cogitet vt ex se
normã ducat iusticie nec factura vtriq̃ al⁄
teri qõ sibi fieri nolit. nec qõ sibi velit fieri
negatura. In his nẽpe duob⁹ liq̃t integrũ
esse iusticie statũ. Sz nec ipsa solitaria est.
Intuere eteiũ nũc mecũ etiã i hui⁹ pulcrã
ꝓnexionẽ ⁊ coherentiã cũ tpantia: ⁊ itẽ am
baꝝ cũ duab⁹ supiorib⁹. i. prudẽtia ⁊ forti
tudine. nã cũ iusticie dicat portio qõ sibi
nõ vult fieri q̃s alijs nõ facere. Porro pfe
ctio qõ ait dñs q̃cũq̃ vultz vt faciãt vob
hoies: ⁊ vos facite ill'. neutraꝝ boꝝ erit. nisi
ipa volũtas de q̃ tota ducit forma: sic or⁄
dinata fuerit: vt nec velit aliq̃d supfluum
nec necessariũ q̃d supstitiose nolit. qõ q̃dẽ
tpantie ẽ. Deniq̃ ⁊ ipi iusticie vt iusta sit.
⁊ tpantia modũ ĩponit. noli nimiũ esse iu
stus ait sapiẽs. oñdens p h̃ mime approbã
dam esse iusticiã q̃ tpantie moderamie nõ
frenet. Quid qõ ⁊ ipa sapia. h̃ tpantie fre⁄
nũ nõ respuit. dicẽte paulo fm sapiaz a dõ
sibi datã nõ plus sape q̃ oportet sape: sz sa
pere ad sobrietatẽ. Sz ⁊ ecõuerso qõ tpan
tie necessaria iusticia sit oñdit dñs. arguẽs
i euãgelio illoꝝ tpantiã q̃ abstinebãt vt vi
derent hoib⁹ ieiunãtes. Erat i cibo tpan⁄
tia. sz nõ iusticia i aio: qz nõ deo placere: sz
hoib⁹ intẽdebãt. Quõ rursuz vel ista vel
illa sine fortitudie. cũ ꝓstet fortitudinis cẽ
nõ mediocris. cohibere velle et nolle suuz
inter angustias paꝝ ⁊ nimis vt sit ꝓtenta
voluntas mõ illo medio. nudo. puro. solo
ꝓstãte sibi eq̃li vndiq̃ sui vtpote ex oi pte
pitter circũcaso quẽ solũ constat esse ꝗtutis.

Dicito mihi q̃so si potes. cui nã potissimũ triũ hæc ꝓtutũ meditullitũ h̃ dandũ censeas: qd̃ ita cũctis ꝯterminũ est. vt videatur esse ꝓpriũ singulæ. An ipm ꝓtus est ⁊ nihil aliud. Sed sic ꝓtus nõ esset multiplex sz essent oẽs vna. An potiꝰ qꝝ sine eo ꝓtus nõ est. oim quodãmõ ĩtima vis vna est et medulla ꝓtutum. in q̃ sic vniunt vt pinde vna videant oẽs. pſertim qd̃ nõ illõ ꝓtici pando cõicant: sz totũ a singul' atq̃ ĩtegrũ possidet Verbi cã Quid tã iusticie q̃ modus alioqn si qd extra modũ relinqt non plane. cuiq̃ tribuit qd̃ suũ est. qd̃ tñ suũ ipsius est facere. Quid tã rursum ꝓtantie q̃ nõ aliũ de ꝓfecto ꝓtantia est. nisi qd̃ nil immoderatũ admittit. Sz puto fatebere etiam nõ minꝰ esse fortitudinis: cũ vel maxie ipa sit q̃ ab irruentib̃ vitijs ⁊ q̃ hincinde suffocare conãtib̃. puꝯ illud potẽter eruit ⁊ vendicat in quoddã stabile fundamentum boni sedemq̃ ꝓtutis. Ergo modum istũ tene iusticia est. ꝓtantia ẽ. fortitudo ẽ. Sed vide ne in hoc differãt: vt iusticie q̃dem in affectu res sit. a fortitudine aũt efficatia eius. Porro possessio eius atq̃ vsus apud tẽperantiã. Restat iam vt doceamꝰ ab hac cõione prudentiã nõ excludi. Nõne ipsa est q̃ modũ diu animi neglectu pꝰ habitum. ⁊ vitiorũ inuidia q̃si in abditis reclusum ⁊ coopertũ q̃dam vetustatis caligine prior repit ⁊ aduertit. propterea dico tibi a paucis aduertit. qꝝ paucoꝝ prudentia est. Itaq̃ iusticia q̃rit. prudẽtia inuenit. vẽdicat fortitudo. ꝓtantia possidet nõ mihi hoc loco ꝓpositũ est de ꝓtutibus disputare. sed hec dixerim hortãs ad vacandũ cõsideratiõi. cuiꝰ bñficio hec ⁊ silia aduertunt. Cui tã pio tãq̃ vtili ocio nullam inuita opaꝫ dare. nõne vitã pdere est Quid tñ. Si te phie huic totũ repente denoueris. p̃ decessores tui nõ ita ꝯsueuerũt: eris molestꝰ q̃ plib̃: q̃si q̃ a parꝫ vestigijs subito deuiauerẜ. Nẽpe id videberẜ agere. in suggillationẽ illoꝝ. Sz ⁊ notabere vulgari ꝓuerbio q̃ h̃ facit qd̃ nullꝰ: mirant oẽs veluti q̃ cupias admiratiõi fore: nec potes eoꝝ oia sil' ⁊ subito vel errata corrigere vl' excessus redigere i modũ. Erit cũ accepis ꝓtus vt p̃m sapiam tibi a deo natã paulatim oportũe id ĩtudeas. Interim sane malo alterius: vtere in bonũ qd̃ potes. Quã q̃ si de bonis ⁊ nõ de nouis sumamus exempla: nõ defuere romani pontifices qui sibi ocia inter maxima negotia inuenirent Obsidio vrbi ⁊ barbaricꝰ ensis ciuiũ cerũicibus ĩminebat. nunq̃d tñ istud terruit bm̃ papã gregoriũ: quo minꝰ sapiam scriberet in ocio. Eo nẽpe ꝓpe qd̃ ex eiꝰ pfatione liquet: obscurissimã ⁊ extremã partem ezechielis tã diligenter. q̃ eleganter exposuit. Sz esto. Aliꝰ inoleuit mos: dies alij sunt. ⁊ alij hoim mores ⁊ tẽpa periculosa. nõ instant iam sz extãt. Fraus ⁊ circũuentio ⁊ violentia inualuere sup terrã. Calũniatores multi: defensor iratꝰ. Ubiq̃ potentiores pauperiores opprimunt: nõ possumus deesse oppressis. nõ negare iniuriã patientib̃ iudiciũ. nisi agitent cause. audiantur ꝓtes: inter ꝓtes iudicare q̃s põt. Agitẽtur cause: sz sicut oportet. nã is modus q̃ frequẽtat execrabilis plane. ⁊ q̃. nõ dico ecclesiã. sed nec forum deceret. Ditor nãq̃ quẽadmodũ religiose aures tue audire sustinẽt hmõi disputatões a duocatoꝝ ⁊ pugnas ꝓboꝝ q̃ magis ad subuersionẽ q̃ ad inuentionẽ pficiũt ꝓtatẜ. Corrige paruũ morẽ ⁊ precide linguas vaniloq̃s: ⁊ labia dolosa claude. hi sunt q̃ docuerũt linguas suas loq̃ mendaciũ. diserti aduersus iusticiam. eruditi p falsitate. Sapientes st vt faciant malũ. eloquẽtes vt impugnẽt verum. Hi sunt q̃ instruũt a q̃b fuerãt istruendi. astruũt nõ ꝯpta sz sua. struũt de ꝓpocalũnias innocẽtie. destruũt simplicitatez ꝓtatis. obstruũt iudicij vias. nihil itaq̃ absq̃ labore manifestã facit ꝓtatẽ: vt breuis ⁊ pura narratio Ergo illas q̃s ad tenecesse erit intrare causas. neq̃ eñ necesse erit oĩs diligent' velim. sz breuiter decidere assuescas. frustratorias q̃ ⁊ venatorias precidere dilatiões fac qd̃ legis qꝝ ꝓpter te scriptum est. Causa vidue intret ad te causa paupis: ⁊ eiꝰ q̃ nõ hz qd̃ det. Alijs aliãs mltas poterẜ ꝯmittere ẽminãdas: q̃ plures nec digs audiẽtia iudicare. Quid eñ opꝰ est admittere illos q̃ꝝ petã manifesta st p̃cedẽtia ad iudiciũ Tãta ẽ ipudẽtia nõ nulloꝝ vt cũ manifeste ambitõis prurigie scateat tota facies cãe eoꝝ nõ erubescãt audiẽtiã flagitare. duplicãtes semetipos ad

multoꝝ ꝯscias: in quo vel sue solius satis poterāt cōfūdi iudicio nō fuit q̄ retōderet attritas frōtes. ⁊ iō plures facti sūt ⁊ magis īduruerūt. Sz ⁊ nescio quō vitiosus cōscias vitiosoꝝ nō refugit: ⁊ vbi oēs sordēt vnus feros mime sentit. Quis eīm vnq̄ verbi cā auaꝝ auarus. īmundū īmūdus. luxuriosum luxuriosus erubuit. Plena est ambitiosis ecclia: nō est tā q̄d exhorreat i studijs ⁊ mollitiōnib ambitōis. non. plusq̄ spelūca latrōis i spoliis viatoꝝ. Si xpi discipulus es: ignescat zelus tuus. exurgat auctoritas aduersus ipudētiā. Hāc ⁊ generalē pestē. intuere mgrm sic facientē ⁊ audi dicentē. Qui mihi ministrat me seq̄t. Non parat aures vt audiat. sz flagellū quo feriat. Verba nec facit nec recipit. nec. n. sedet iudicās. sz inseqūt punies. Cām tñ nō tacet: q̄ vz domū ozōis negociatiōis fecissent. q̄ ⁊ tu facis sikit. Erubescāt vultū tuū istiusmodi negotiatores si fieri pt si nō timeāt. Et tu flagellū tenes. Timeant nūmularij nec fidāt i nūmis sz diffidāt. abscōdāt es suū a te sciētes effūdere q̄ accipe patiorē. Hoc studiose ⁊ ꝯstanter agēdo multos lucrifacies turpiū sectatores lucroꝝ honestioribus offitijs vēdicādo: multosne vel audiāt hmōi attēptare fuab. Adice illō q̄d nō paꝝ pficiet ⁊ ad ferias q̄s tibi suadeo. Ita nempe nō pauca tibi momēta tpm rēdimes ad vacandū ꝯsideratōi: q̄dā vt dixi negotia nec audiēdo. q̄dā alijs ꝯmittēdo. q̄ tua digna putauerīs audiēcia. fidei q̄dā ⁊ arcōmō ipīcāe ꝯpēdio terminādo. De q̄ cōsideratiōe his addere aliq̄ cogito. sz sub alteri sane p̄ncipio libri atq̄ h̄ sit finis istius ne duplr te oneret minus suauis ozor: si ⁊ lōga fuerit.

De consideratione: Liber. ij.

MEmor pmissi mei quo ecce iam aliquādiu teneor apd̄ te vir optime papa Eugeni: volo ipso absoluere me vel sero. Puderet dilatōis si mihi conscius forē icurie aut ꝯtēptus nō ēiā. Sz incidimus vt ipe nosti tps gue. Qd̄ ⁊ ipsi pene viuēdi vsui videbar indicere cessationē. ne dū studijs. Cū dñs. s. puocat pctis nris añ tps quodāmō visus sit iudicasse orbē fre. in eq̄trate q̄dē sz misēdte sue oblit. Nō peccat ppl'o suo. nō suo noī. nōne dicūt i gētib vbi est deus eoꝝ. nec mirū. Ecclie filij ⁊ qui xpiano cēsent noie pstrati sunt in deserto aut interfecti gladio: aut fame ꝯsumpti. Effusa est ꝯtentio sup principes ⁊ dominus errare fecit eos in iuio ⁊ nō in via. Cōtritio ⁊ infelicitas in vijs eoꝝ. Pauor ⁊ meror ⁊ confusio in penetrabilib reguꝝ ipoꝝ. q̄ ꝯfusi pedes euāgelizantiū pacem annūtiantiū bona. Diximus pax ⁊ nō ē pax pmisimus bona ⁊ ecce turbatio. q̄si ꝓ temeritate in ope isto aut leuitate vsi simus. Cucurrimus plane nō q̄si in incertū: sz te iubente: imo p te do. q̄re q̄ ieiunauimus ⁊ nō aspexit: hūiliauimus anias nras ⁊ nesciuit. nā in his oib nō est auersus furor eius: sz adhuc manus eius extenta q̄ patient interim adhuc audit voces sacrilegas. et egyptios blasphemātes: quia callide eduxit eos vt occideret i deserto. Et q̄dem iudicia dñi vera Quis nesciat. At iudiciū h̄ abyssus rāta vt videar mihi nō īmerito pnuntiare beatum qui non fuerit scandalizatus in eo: tñ humana temeritas audet rēphendere: qd̄ mime ꝯprehendere valz. Recordemur supnoꝝ iudiciorū que a seculo sunt: si forte sit ꝯsolatio. nam q̄daz vt dixit. Memor fui iudiciorū tuorū a seculo dñe ⁊ ꝯsolatus sum. Rem dico ignotā nemini: ⁊ nunc nemini notā. nempe sic se hñt mortaliū corda qd̄ scimus cum necesse non est. in necessitate nescimus. Moyses eductus populū de terra egypti meliorē illis pollicitus est terram. nam quō ipm alit sequerētur populus solaz sapiens terrā. Eduxit eductos tñ in terrā quā pmiserat nō introduxit. nec est qd̄ ducis temeritati imputari queat: tristis ⁊ inopinatus euētus Qia faciebat dño imperante: dño cooperante ⁊ opus ꝯfirmante. sequentib signis. Sz ppl's ille inquis dure ceruicis fuit sp cōtentiose agens ꝯ dñm et moysen seruū eius. Bene illi increduli ⁊ rebelles. Hi autem quid. Ipsos interroga Quid me dicere op est qd̄ fatent ipi. Dico ego vnū. Quid poterant pficere: q̄ sp reuertebant cū ambularēt. Qñ ⁊ istip toraz viā nō redierūt corde in egyptū. Qd̄ si illi ceciderunt ⁊ perierūt pter iniquitatē suam. Miramur istos eadem facientes. eadem passos. Sed nunq̄d illoꝝ casus aduersus prom. ssa dei. Ego nec istoruz. nec

em aliqñ pmissiones dei: iusticie dei pnu
dicāt. Et audi aliud. Peccauit beniamin
accingunt reliq̄ triby adultio nē nec sine nu
tu dei. Designauit deniq̄ ipe ducē pliā
turis. Itaq̄ pliant freti ⁊ manu validio
ri. ⁊ cā potiori. ⁊ qd̄ his maior est fauore di
uino. At q̄ terribilis deus in cōsilijs sup fi
lios hoim. Terga dedere scelerati vltores
scelerij ⁊ pauciorib̄ plures. Sz recurrunt
ad dñm: ⁊ dñs ad eos. Ascēdite inq̄t. As
cendunt denuo denuoq̄ fusi ⁊ profusi sunt.
Ita deo pmū q̄dē fauēte scdo ⁊ iubēte: iu
sti iustū certamē ineūt ⁊ succūbūt. Sz quo
inferiores certamine eo fide superiores inuē
ti sunt. Quid putas de me facerent isti. si
meo hortatu iterato ascēderēt iterato suc
cumberēt. Qñ me audirent monentē. ter
tio repetere iter ꝓpetere: opus in quo semel
et iam scdo frustrati fozent. Et tñ israelite
vnā ⁊ alterā nō reputātes frustrationem.
tertio parent ⁊ supereāt. Sed dicunt forsi
tan isti. vñ scimus qd̄ a dño sermo egressus
sit: que signa tu facis vt credamus tibi. non
est q̄ ad ista ipe respondeā. parcēdū est ve
recundie mee. Respōde tu p me ⁊ p teipso
fm ea que audisti ⁊ vidisti: aut certe scdm
qd̄ tibi inspirauerit deus. Sz forte miraris
me psequi ista q̄ aliud ꝓposuerā. Facio nō
oblitus ꝓpositi: sz qd̄ a ꝓposito nō iudicez
aliena. Hepe de ꝓsideratōe vt nemini ser
mo mihi ad tuā dignationē. Et sane ma
gna ista res ⁊ egēs ꝓsideratione nō mima
Qd̄ si res magnas a magnis ꝓsiderari op
tet cui eq̄ vt tibi id studij ꝓpetit: q̄ parē sup
terrā nō hēs. Sz tu fm sapiam ⁊ prātem
datā tibi desup facias de h̄. nō est mee hu
militatis dictare tibi sic vt sic fieri quicq̄
Sufficit intimasse oportere aliq̄d fieri vñ
ecclia ꝓsolerur ⁊ obstruat os loquentiuz
iniqua. hec pauca vice apologie dicta sint
vt ipa qualiacūq̄ habeat ꝓscientia tua ex
me vñ habeat me excusatū ⁊ te parit. Et si
nō apud eos q̄ facta ex euētib̄ extimāt: cer
te apud teipm. Perfecta ⁊ absoluta cuiq̄
excusatio: testimoniū conscie sue. Mihi p
minimo est vt ab illis iudicer. Qui dicūt
bonū malū ⁊ malū bonū. ponētes lucē te
nebras: ⁊ tenebras lucē. ⁊ si necesse sit vnū
fieri e duob̄ malo in nos murmur hoim
q̄ in deum esse. Bonū mihi si dignet me
vti pro clypeo. Libens excipio in me de
trahentiū linguas ⁊ venenata spicula blas
phemoꝝ: vt nō ad ipm queniāt. nō reclu
so inglori fieri: vt nō irruat in dei gloriā.
Quis mihi det gloriari i voce illa: qm̄ p
pter te sustinui opprobriū. operuit con. fa.
meam. Gloria mihi est ꝓsortem fieri xpi.
cui illa vox est opprobria exprobrantiū ti
bi ceciderūt sup me. nunc iam recurrat sti
lus ad suā materiā. ⁊ i ea que ꝓposueram
suo tramite gradiat oratio. Et pmo q̄dē
ipam consideratione. quid dicā cōsidera.
nō em id p oia qd̄ cōtemplatione intelligi
volo q̄ hec ad rem certitudinē. illa ad inq̄
sitionem magis se habeat. Iuxta quē sen
sum pōt cōtemplatio q̄dem diffiniri ver
certusq̄ intuitus animi de q̄cunq̄ re: seu ap
prehensio veri nō dubia. Cōsideratio ūt
intensa ad inuestigandū cogitatio vel in
tensio animi vestigantis vel q̄ q̄ soleant
ambe p inuicem indifferēter vsurpari. Iā
qd̄ ad considerationis attinet fructū q̄tu
or vt occurrūt tibi cōsideranda retro: te que
sub te que circa te que sup te sunt. A te tua
ꝓsideratio incipiet ne frustra extendaris in
alia te neglecto Quid tibi pdest si vniuer
sum mundū lucreris. te vnū pdens. ⁊ si sa
piens sis deest tibi sapia si tibi nō fueris: q̄n
tum ꝓ vt q̄dem senserim ego totū. noueris
licet omnia mysteria noueris lata terre
alta celi: pfunda maris. si te nesciens eris sil
lis edificāti sine fundamento ruinaz nō stru
cturam faciēs. Quicq̄d extruxeris extra te
erit instar ꝓgesti pulueris venti obnoxiuz
nō ḡ sapiēs: q̄ sibi nō est. Sapiēs sibi sapi
ens erit ⁊ bibet de fonte putei sui pmus ipse
A te, pinde incipiat tua ꝓsideratio. nō so
lum aūt: sed ⁊ in te finiat: quocūq̄ euaget
ad te reuocaueris eā: cū salutis fructu. Tu
pmus tibi tu vltimus. Sume exemplū de sū
mo oim pze fbū suū ⁊ emittēte ⁊ retinente
Verbū tuū. ꝓsideratio tua q̄ si, pcedit non
recedat: sic, pgrediat vt nō egrediat. sic exeat
vt nō deserat. In acq̄sitione salutis. ne
mo tibi germanior vnico matris tue. Con
tra salutē ꝓpriā cogites nihil. Minus dixi
ꝓ pterdidisse debuerā. Quicq̄d se ꝓsidera
tioni offerat qd̄ nō quoq̄ mō, ad tuā ipsius
salutē pineat respuendū. Et hec cui consi
deratio in tria q̄dam diuidit. si cōsideres

quid ds: aut qlis sis. qd in natura. ds i ꝑsona. qlis in moribꝫ. qd ꝓbi grā hō Quis papa vel sūmus pōtifex. Qualis ⁊ benignus. māsuetus: vel quicquid tale. Quāq̃ ꝑmū illud philosophicū sit magis q̃ apostolicū vestigare. atq̃ est in diffinitōe hoīs quē dicūt aial rōnale ⁊ mortale: qd diligētius intueri si libet licet. nō est qd tue in eo aut ꝓfessiōi obuiet aut dignitati. est ꝓo q̃ saluti afferre queat. nā ꝓsideranti duo hec sit rōnale mortaleq̃ is tibi exide occurrit fructꝰ vt ⁊ mortale qd in te est rōnale humiliet ⁊ rursum rōnale mortale ꝓfortet q̃ neutꝫ neglectui erit hoī circūspecto. Si q̃ adhuc pñs ꝓsideranda reqrit locꝰ. tractabunt infra: ⁊ forte vtilꝰ ex patꝫ collatiōe. nūc ds sis ⁊ de quo sis factꝰ aduertendū. Quāq̃ qd dixi de quo id mihi pretereundum putē tue potꝰ relinquendū agnitioni. Illd dico indignū tibi citra ꝓfectū agere de tanta assumpto ꝓfectiōe. qdni erubescas minus inueniri in magnis: q̃ te recordaris magnū i minis extitisse: nō es oblitus ꝑme ꝓfessionis. nō excidit mēti q̃ subducta est manui: sz ne affectui q̃dē ipāz ad singula tua impia. iudicia istituta hr̄e pre oculis: nō erit iutile. Hec te ꝓsideratio facit honoris ꝓtēptorē in honore etiam ipō. At q̃ id magnū. nō recedat a pectore. clypeus est tibi vel a sagitta illa. hō cū in honore esset nō intellexit. loqre ergo tibi. Abiectus eram in domo dei mei. Quale est h̄ de paupe ⁊ abiecto leuari sup gentes ⁊ regē Quis ego aut q̃ domꝰ pr̄is mei: vt sedeaz excelsis sublimior. Sane q̃ dixit mihi. Amice ascēde supꝰ: amicū fore fidit Si minus inueniat: nō expedit q̃dē. Qui eleuauit ⁊ dicere pt. Sera grela: qm̄ cleuās allisisti me. nō est qd blādiat celsitudo. sollicitudo maior illa discrimē: intendit hec: amicū ꝓbat. Huic accingamur. si nolumus cū rubore nouissimū locū tenere. Factū superiorē dissimulare neq̃mꝰ. sz em̄ ad quid oīmodis attendēdū: nō em̄ ad dñandum opinor. nā ⁊ ꝓpha cū siliter leuaret audiuit vt euellas ⁊ destruas ⁊ dispdas ⁊ dissipes ⁊ edifices ⁊ plantes. Quid hoꝫ faustū sonat. rusticani magꝭ sudoris secmate q̃daz. labor specialis exp̄ssus est. Et nos igit vt multū sentiamus de nobis impositū sen-

serimus ministeriū. nō dñium datū. Non sum ego maior ꝓpha. ⁊ si forte par potestatesz meritoꝫ nō est cōpatio. hec loqre tibi ⁊ doce teipm q̃ alios doces Puta te velut vnū aliquē de ꝓpheris. An nō satis ad te ⁊ nimiū. Sz grā dei es id qd es. qd. Esto q̃ ꝓpheta. nunq̃d plꝰ q̃ ꝓpha. Si sapis erꝭ ꝓtectus mēsura: qm̄ tibi mēsus est deꝰ. Nā qd amplꝰ est. a malo est. Disce exēplo prophetico p̄sidere nō tā ad impitandū q̃ ad facitandū qd tp̄s reqrit. Disce sarculo tibi opus esse nō sceptro vt opus facias prophete. Et q̃dez ille nō regnaturus ascēdit: sed extirpaturus. Putasne ⁊ tu inuenias aliq̃d elaborandū in agro dñi tui: ⁊ plurimum. Non plane totū emūdare q̃ ꝓ̃ prophete. aliq̃d filys suis ap̄lis qd agerēt relequerunt. aliquid ipi parētes tui tibi Sed nec tu ad oīa sufficies. Aliq̃d ꝓfecto tuo relictur̄ es successori: ⁊ ille alys. ⁊ alꝫ alys vsq̃ in finē. Circa vndecimā denicq̃ horā opary ocij arguunt ⁊ mittunt in vineam. Ancessores tui ap̄li audierūt: q: messis q̃dem multa: opary ꝓo pauci Paternā tibi vēdicato hereditatē. nā si filius ⁊ heres vt ꝓbes heredē. euigila ad curā ⁊ nō ocio torpeas. ne ⁊ tibi dicat. qd h̄ stas tota die ociosus. Vultominus inueniri opret: aut delitys resolutū aut resupinū pōpis. nil hoꝫ tibi tabule testatoris assignāt. sed qd. Si illaꝫ tenore contentus sis curam potꝰ hereditabis ⁊ operam. q̃ gloriā ⁊ diuitias. Blanditur cathedra. Specula est. Inde denicq̃ supintendis. sonans tibi episcopi nomine. non dominiū sz officiū. Quidnā leteris in eminenti. vñ prospectas omnia. quid speculator: sup oīa ꝓstitueris. Em̄ uero ꝓspectus iste ꝓpinctum parit nō ociū Quādo libet gloriari vbi ociari nō licet: nec locus est ocio vbi sedula vrget sollicitudo oim ecclīarū. nā qd tibi aliō dimisit scrūs ap̄lis. qd hēo mq̃t h̄ tibi do Quid illud. vnū scio. nō ē auꝫ neq̃ argētū. cū ipse dicat. argētū ⁊ auꝫ nō ē mihi. Si hr̄e ꝓtēgat vtere nō ꝑ libitu sz ꝓtpe. Sic erꝭ vtēs illꝰ q̃si nō vtēs Ipa q̃dē qd ad ai bonū spectat: nec bōa st̄ nec mala vsꝰ. tñ hoꝫ bonꝰ. abusio mala sollicitudo peior q̃stꝰ turpior Esto vt alia q̃cūq̃ rōe hec tibi vēdices. sz nō aplico iure. nec em̄ tibi ille dare qd nō

habuit. Qd habuit h dedit. solliciudinez vt dixi sup eccl'ias. nūqd dñationē. Audi ipm nō dñantes ait i clero: sz forma facti greg'. Et ne dictū sola hūilitate putes. nō etiā ꝓtate: vox dñi est in euāgelio. Reges gentiū dñant eoꝝ z q̄ ptātem hnt sup eos bñfici vocant. Et infert. Vos aūt non sic Planū est apl'is iterdici dñat'. Jg̃ tu z ti bi vsurpare aude aut dñs apl'atū aut apl'i cus dñatū. Plane ab alterutro ꝓhiberis. si vtrūq̃z sil'r hꝗ voles. pdes vtrūq̃z. Alio quin nō te exceptū illoꝝ nūero putes. de q̄ bus q̄rit de' sic. Ipsi regnauerūt z nō ex me ꝑncipes extiterūt: z nō ꝛgnoui eos. iam si regnare sine deo iuuat. his gl'iaz sz nō apd deū. At si interdictū tenem' audiam' edi ctum. Qui maior est vīm ait fiat sicut iu nior: z q̄ ꝑcessor est sicut q̄ mistrat. Forma apl'ica h est. dñatio interdicit indicit mini stratio Que z ꝛmendat ipi' exēplo legisla toris. q̄ secut' adiūgit. Ego autē in medio vīm sum tāq̃z q̄ mistrat. Qui se iam tytu lo h ingloriū puter: q̄ se ꝑor dñs gl'ie ꝑsig niuit. Merito paul' gl'iat i eo dicēs. Mi nistri xpi st z ego. z addit. Vt min' sapiēs dico pl' ego. In laboribꝫ plūmis i carceris bus abundāti': i plag' sup modū. i morti bus freqnter. O ꝑclaꝝ misteriū. Quo nō id gl'iosi' ꝑncipatu. Si gl'iari oportet forma tibi sctōꝝ ꝑfigit apl'oꝝ ponit gl'ia. Par ua ne tibi illa videt Quis mihi tribuat si milē fieri i gl'ia sctōꝝ. Clamat ꝓpha. Mi hi aūt ni. ho. st a. t. de. ni. ꝛfor. est ꝑn. eoꝝ. Clamat apl's. Mihi aūt absit gl'iari nisi in cru. do. no. ie. xpi. h gl'ieris opto sp optie genere gl'ie: qd apl'i. qd ꝓphe delegere sibi: reliquere tibi agnosce hereditatē tuā i xpi cruce. in laboribꝫ plūmis. Felix q̄ dicere po tuit pl' oibꝫ laborauī. Gl'ia est sz nil in ca ūane. nil molle. nil resupinū. Si labor ter ret. merces inuitet. vnusq̄sq̃z em fm suū la borē mercedez accipiet. Et si ille plus oibꝫ laborauit. non tñ totū elaborauit. Et ad huc locus est. Exi in agrū dñi tui z ꝛsidē ra quātis adhuc de veteri maledicto silue scat spinis ac tribulis. Exi inquā in mun dum. ager est em mūdus. isq̃z credit' tibi Exi in illū non tanq̃z dñs sed tanq̃z villi cus videre z ꝓcurare vnde exigēdus es ra tionem. Exi dixerim quibusdā tue passibꝫ intente sollicitudinis z sollicite intentōis neq̃z em ipi qui iussi sunt ire in orbem. vni uersum orbem circuierūt pñtia corꝑis. sed mentis ꝓuidentia. Et tu leua ocl'os quos dam tue cōsiderationis z vide regiones si non sunt magis sicce ad ignem q̃z albe ad messem. Quā multe q̄s putaueras fruges diligenter inspecte veꝑes potius appare bunt. Jmmo nec veꝑes q̄dē annose z ve ternose arbores sunt. Sed nō ꝑfecto fru ctifere: nisi forte glandiuz aut siliquaꝝ q̄s porci manducāt. Quousq̃z occupāt terrā: nonne si exis z cernis ista. pudebit ociosā iacere securim pudebit sine causa falcez a postolicā accepisse. in hunc quondā agruz ysaac ꝑiarcha exierat cum primo rebecca occurrit ei z vt scriptura hz exierat ad me ditandū. ille ad meditandū. tu ad extirpā dum egrediaris necesse est. tibi iam ꝑcessis se meditatio debet tps faciendi ꝑ manib' si nunc hesitare incipias. id quidē sero. an iuxta ꝛsilium saluatoris sedisse debueras ante estimasse opus metiri vires. pōderas se sapientiā merita ꝛpasse. sumptus cōpu tasse ꝓfectum. age g̃ puta tps putationis adesse si tñ meditatōis ꝑiuit si cor mouisti mouenda iam lingua mouēda est z man' accingere gladio tuo. gladio spirit'. qd est ꝓbum dei. Glorifica manū z brachiū dex trum in faciēdo vindictā i nationib'. icre ꝑationesq̃z in ꝑplis i allegnēdo re. e. in cō. z nobi. in ma. ferreis. Si h fac' honorificas ministeriū tuū z minister te. Nō mediocr' iste ꝑncipat'. Exturbare est h malas besti as a terminis tuis. quo greges tui securi i pascus educant. Domabis lupos. sz ouibus nō dñaberis. Pascendas vtiq̃z nō ꝑ mendas suscepisti. Si bñ cōsideraſti q̄ sis h te oportet facere nō ignoras. Porro sciēti z nō facienti pecm est tibi. Nō es oblitus vbi leger'. Seru' sciēs volūtatē dñi sui et nō faciēs dig̃ plag' vapulabit mlt'. sic ꝓ phete. sic apl'i facitabant. Fortes fuere in bello. nō molles in sericis Si fil' es apl'o rum z ꝓphaꝝ z tu fac sil'ter. Vendica tibi nobile gen' sil'ib' moribꝫ: qd nō aliūde no bile q̃z moꝝ ignoritare z fidei fortitudine fuit. q̄ hāc vicerūt reg̃ operati st iusticiā. ade pti st reprōmissiōes. cyrographū pīne tue hereditat' qd tibi euolum': vbi ispicias

portionē subē q̄ te pringit. Induere fortitudinē ⁊ hereditasti. Posside fidē. posside pietatē. posside sapiam. sz sapia sctōꝝ ipsa est timor dñi ⁊ hēs qd tuuz est. habes sine defraudatōe integꝝ paternū fundū: pciosissimꝰ fundus ꝓtus est. Bonꝰ fundꝰ hūilitas i q̄ oē edificiū ꝯstructū spūale crescit in tēplū sctm̄ i dño. Per hāc nōnulli possidere etiā portas inimicoꝝ. Que em̄ ꝓtutum eq̄ pt demonū debellare supbiā tyrānidem hoim. Cetera cū oi indifferent' pso ne hec sit: q̄dā turrꝭ fortitudinis a facie inimici. nescio quo pacto tñ vis eiꝰ maior in maioribꝫ. ⁊ in clarioribꝫ clarior cōprobat. Nulla splēdidior gēma i oī pcipue ornatu sūmi pōtificis. Quo em̄ celsior ceteris: eo hūilitate apparet illustrior ⁊ seipo. Argu ar fortitan. qd nō satꝭ pmis explicitꝭ pribꝫ in scōas nescio quō stilꝰ excurrerit describere incho ans q̄lē te opteat esse. cū necdū q̄s sis plenꝰ exp̄ssisset. Credo erubescēs i summo positū apice videri hoiem nudū. festinauit induere ēsignibꝫ suis. Absq̄ his nē pe: eo deformior q̄ illustrior parēs. Nūq̄d pt abscondi ciuitatis sup̄ montē posite desolatio aut latere fumꝰ lucerne extincte sup cādelabꝝ. Simia in tecto. rex fatuꝰ i solio sedens. Et nūc audi canticū meū ⁊ quidez minꝰ suaue: sz salutare mōstruosa res. gradus sūmꝰ ⁊ animꝰ infimꝰ. sedes p̄ma. ⁊ vita ima. lingua magniloq̄ ⁊ manus otiosa sermo multꝰ ⁊ fructꝰ nullꝰ. vultus grauis ⁊ actꝰ leuis. ingēs auctoritas ⁊ nutās subtilitas. Admoui specim̄ fedꝰ se ī eo vultus agnoscat: tu tuū gaude dissimilem inuenirī. inspice tñ ⁊ tu. ne forte ⁊ si sit vnde merito placeas tibi. etiā in quo debeas displicere nō desit. Volo glieris testimonio cōscie: sed nō minꝰ vt eo dē ipso hūlieris. Rara vox nihil mihi ꝯscius sum. Cautior in bonis ambulas si ⁊ mala nō lateāt. Quāobrem vt diri nouerꝭ te: vt iter angustias que nō desūt furarꝭ ꝯscie bono. Dagꝭ āt vt scias q̄d desit tibi. Nā cui nō desit. Qia illi desunt q̄ nil sibi decē putat.. Quid si sūmus pōtifex sis Nunq̄d q: sūmꝰ pōtifex. iō summus. Infimū noris esse si summū putas. Qui sūmus: cui addi nō possit. Grauiter erras si teip̄m existis. Absit. nō tu te illis es. q̄ dignitates ꝓtutes putāt. tibi aī exp ta ꝓtus q̄ dignitas fuit. Augustꝭ relinqto illā sniam alij q̄ diuis coli bonoribꝫ nō timuerit. vbi gra nabuchodonosor. alexandro. antiocho. herodi. Tu ꝓ ꝯsidera nō ꝯsumatōe summū te dici. sz ꝯparatōe Nec me putes ꝯparationē dicere meritoꝝ sz ministroꝝ. Sic te existimet hō vt ministꝝ xp̄i ⁊ qd absq̄ p̄iudicio scritatis cuiusp̄iā dixerim sūmū plane iter ministros. Alias niti te ad sūmū velim. nō putare summū. aut velle putari aī q̄ sis Nā quō pficis. si iam sufficis tibi. Nō sit pro inde tibi. aut pigruz vestigare quod desit aut fateri qd desit verecundum. Loquere ⁊ tu voce aī cessoris tui: non quod iam acceperim aut iam pfectꝰ sim. Et rursum. Ego me nō arbitror ꝯp̄hēdisse Hec scia sctōꝝ. hec longe ab illa q̄ inflat. hanc q̄ apponit: apponit ⁊ dolorē. Sz dolorē hūc nemo vnq̄ sapiēs subterfugit. Est q̄ppe medicinal' dolor: p quē stupor ille letal' aī duri ⁊ ipenitētis excludit. Et ideo sapiēs q̄ dicere potuit. Et dolor meꝰ in ꝯspectu meo sp. nūc iam repetende reliq̄e si q̄ sē loci. a q̄ paulo aī diuertimus. Age indagemꝰ adhuc diligētius q̄s sis q̄ geras vz p̄ tpe psonā i eccl'ia dei. q̄s es. Sacerdos magnꝰ. sūmꝰ pōtifex. tu p̄nceps epōꝝ. tu heres apl'oꝝ. tu primatu abel. gubernatu noe. p̄triarchatu abraam. ordine melchisedech. dignitate aaron. auctoritate moyses. iudicatu samuel. p̄tate petrꝰ. vnctōe xp̄s. Tu es cui claues tradite. cui oues credite sūt. Sūt q̄dem ⁊ alij celi ianitores ⁊ gregū pastores. sz tu tāto glorius q̄nto ⁊ differentiꝰ vtrūq̄ p̄ ceterꝭ nomen hereditasti. Hñt illi sibi assigtos greges singuli. singulos tibi vniuersi credite. vni vnꝰ. Nec mō ouiū sz ⁊ pastoꝝ tu vnꝰ oīm pastor. Vñ id pbem q̄ris ex ꝓbo dñi cui em̄ nō dico epōꝝ sz etiā apl'oꝝ sic absolute ⁊ idiscrete tote ꝯmisse sūt oues. Si me amas petre: pasce oues meas. q̄s. illiꝰ vel illiꝰ popl'os ciuitatꝭ aut regiōis aut certe regni. oues meas inq̄t Cui nō planū non designas se aliq̄s. s. assignasse oīs. Nihil excipit vbi distinguit nihil. ⁊ forte p̄ītes ceteri ꝯdiscipuli erāt. cū ꝯmittēs vni vnitatē oīb ꝯmēdarer ī vno grege ⁊ vno pastore sm illō. Vna est colūba mea. formosa mea. pfecta mea. vbi vnitas: ibi pfectio

Relicq nāteri pfectionē nō hūt: sz diuisionē
recedēs ab vnitate. Inde est qō aly sin-
culi singl'as sortiti sūt plebes sciētes sacrm
Deniqz iacob q̄ videbat columna eccl'ie
vna ꝓtent⁹ est hierosolyma. petro vniuer-
sitatē cedēs. Pulcre ꝓ ibi posit⁹ est susci-
tare semē defuncti frīs vbi occisus est ille.
nā dict⁹ est frat' dñi. Porro cedente dñi frē
q̄s se alt' ingerat petri ꝓgatiue. Ergo iu
xta canones tuos aly in ptē sollicitudinis
tu in plenitudinē ptātis vocat⁹ es. Alioq
ptās certis arctat' limitib⁹. tua extēdit' ⁊ in
ipos q̄ ptātem sup alios acceperūt. Nōne
si cā extiterit tu epo celuz claudere tu ipm
ab ep̄atu deponere etiā ⁊ trad. re sathane
potes. Stat q̄ incōcussum p̄uilegiū tuū ti
bi. tā in datis clauib⁹ q̄z i oūib⁹ ꝓmēdat⁹.
Accipe aliud qō nihilomin⁹ p̄ꝓgatiuā cō
firmat tibi. Discipuli nauigabant. et dñs
apparebat i litore qōcūqz iocūdi⁹ erat in
corpe reduuio. Sciēs petr⁹ qz dñs est. in
mare se misit: ⁊ sic venit ad ipm alijs naui
gio pueniētib⁹. Quid istud. Nēpe signū
singular⁹ pōtificij petri. p qō nō nauē vnā
vt ceteri quiqz suaz. sz seculū ipm suscepit
gubernandū. Hare em̄ seculū est: naues
eccl'ie. Inde est qō altera vice ist'ar dñi gra
diens sup aq̄s. vnicū se xp̄i vicariū desig-
nauit. q̄ nō vni populo sz cūctis preesse de
beret. Stq dē aq multe. pp'li multi. Ita cū
q̄sqz ceteroq beat suaz. tibi vna cōmissa est
grandissima nauis. facta ex oib⁹ ipsa vni-
uersalis eccl'ia toto orbe diffusa En q̄s es
Sz noli obliuisci etiā q̄d. Nā ⁊ ego nō sū
oblit⁹ id me pmisisse repetituq in opturni
tate. Quā oportune cū eo q̄ es etiā qō an
eras ꝓsideras. Quid dico eras ⁊ nunc es.
q̄d desinas intueri qō nō desisti esse Vna
sane ꝓsideratio: q̄d fuer⁹ ⁊ q̄d sis. nā quis
sis fact⁹ altera: nō oportet vt ista extūdat il-
lam: i scrutinio tui. Es em̄ vt dixi adhuc
qō eras: ⁊ nō min⁹ h̄ es: q̄z q̄ fact⁹ es p̄mo
forte ⁊ mag⁹. Deniqz illō nat⁹ es. mutua
tus h̄: nō i h̄ mutat⁹. nō reiectū illō: sz istō
adiectū. Tractem⁹ vtrūqz sil'. nā vt p̄fatū
me memini collate ex inuicē ambe res vti
liores fient. dixi sup ꝓsideratī q̄d sis. natu
ram occurrere q̄ es hō. nā hō nat⁹ es. Po-
ro pcunctāti q̄s psone respondebit' nomen
qō est ep̄s qō q̄dē fact⁹ nō nat⁹ es. Quid
tibi hoq videt' ad puq esse tui ⁊ ad te p̄ncl
palius pcinere: qō fact⁹ an qō nat⁹. nonne
qō natus. Hoc ergo ꝓsulo ꝓsideres maxi
me. q̄ maxiees. hoiem vz q̄ ⁊ nat⁹ es. nec
mō q̄d nat⁹ sed ⁊ q̄lis nat⁹. oportet attēdas
si nō vis tue ꝓsideratōis fructu ⁊ vtilitate
fraudari. Tolle proinde nūc hēreditaria
hec pizomata ab initio maledicta. Dirū-
pe velamē foliorq celantiū ignominiā. nō
plagā curantiū: Dele fucū fugacis honō
ris hui⁹ ⁊ male colorate nitorē g'le vt nude
nudū consideres. qz nudus egressus es de
vtero mātis tue. nunq̄d infulat⁹. nūq̄d mi
cans gēmis aut floridus sericū. aut corona
tus pēnis aut suffarcinatus metallis. Si
cūcta hec veluti nubes q̄sdā matutinales
velocit' trāseuntes ⁊ cito ptrāsituras dissi
pes ⁊ exuffles a facie ꝓsideratōis tue occur
ret tibi hō nudus ⁊ pauz ⁊ miser ⁊ misera
bilis. hō dolēs q̄ hō sit erubescēs q̄ nud⁹
sit. plorās q̄ nat⁹ sit. murmurās q̄ sit. Hō
natus ad laborē. nō ad honorē. Hō nat⁹
de muliere. ⁊ ob h̄ cū reatu breui viuēs tpe
idoq cū metu replet⁹ multq miseriis. qz et
ꝓterea cū flatu ⁊ ꝓpe multq qz corpis ⁊ aīe
sil'. Quid em̄ calamitate vacat nascenti i
pcto: fragili corpe ⁊ mēte sterili. Vere ergo
repletus cui infirmitas corpis et fatuitas
cordis cumulat'. traduce sordis mortq ad
dictione Salubris copula: vt cogitans te
summū pōtificē attēdas part' vilissimū ci
nerem nō fuisse sz esse. Imitet' cogitatio na
turam. imitet' ⁊ qō digni⁹ est auctorē natu
re: sūma imaqz cōsociās. nōne natura in p
sonā hois vili limo vite spiraculū colliga
uit. nōne auctor nature i sui psona ꝓbuz li
mūqz ꝓtēperauit. ita tibi sume formā. tam
de nre ꝓcreatione originis q̄z de sacro redē-
ptionis: vt alt⁹ sedens. nō alta sapiens sis
sz hūilia de te sentiēs hūilibusqz ꝓsentiēs.
Proinde si ꝓsideras q̄nt⁹ es: cogita etiā q̄
lis ⁊ maxie. hec te sane ꝓsideratio tenet in
te nec a te auolare sini nec ambl'are in ma-
gnis neqz i mirabilib⁹ sup te. In te cōsisti.
nō infra deijci. nō attolli sup. nō euadere i
lōgius. nō extendi in lati⁹. Tene medū si
nō vis pdere modū. Loc⁹ medi⁹ tu⁹ē. Ve
dū sedes modi ⁊ modus ꝓt⁹. Qēm extra
modū habitationē sapiēs exiliū reputat.
ꝓterea nō ē illi hitare i lōgo qō vltra mos

dum sit. sed nec lato q̃ dē qd extra sit pozro
nec in alto vel imo: qd altera sup altera itra
sit. denigz z lōgitudo exterminiū hre solet
z dilatio scissurā. z altitudo ruinā: z pfun
dū absorptionē. Dico hec plant: ne me pu
tes ea loq q apls ꝓpendere hortat cū oi
bus scris. lōgitudinē. latitudinē. sublimi
tatem z pfundū qd alteri erit z disputati
onis z tpis. nūc aūt longū dico: cū sibi hō
lōgiorē pmittit vitā. Latū cū in supfluas
anim distēdit curas. Altū cū de se pl p
sumit. p fundū cū se pl deiecit. Qui ḡ lon
ga sibi metit tpa. nōne ꝓ ingredit iter ex
terminy transiēs vite terminos p ductiori
sollicitudie. Inde est q hoies in pūtia sese
erules p oblivionē i alia p inanē sollicitu
dinem migrāt secula: nō pfutura imo nec
futura. Sic anim distinct in mlta. mul
tis laceret curis necesse est. Nempe imode
rata extensio extenuationē z extenuatio ni
mia scissionē facit. tā ꝓ alta pūmptio. qd
nisi ruinosa pcipitatio est. legisti nāqz aī
ruinā exaltat cor: qd e regione nimie pusil
lanimitas detectio: nō desperata qdā absor
tio est. In hac fortis nō deiciet. Prudēs
lōgioris vite nō abducet i certo Hodest
moderabit curas cōperabit a supfluis. nō
deerit necessarys. Pozro iust altiora se nō
pūmet: sz loqt cū iusto. Si iust fuero: nō
leuabo caput. Tu ḡ in hac ꝓsideratōe tui
caute ābules z tota eqtate ꝓser vt nec pl
ꝓ tibi tribuas: nec pl iusto pcas. Pozro
plus ꝓ tribuis. nō mō arrogādo tibi qd
nō hēs bonū sz z qd hēs asscribēdo. Vigi
lanter discerne: qlis ex te z qlis sis munere
dei: z nō sit i spū tuo dol. Erit aūt vbi fi
deliter partiens tua tibi z q sē dei d.o. sine
fraude fīgnes. Exte mala. bona a dño eē
psuasum tibi nō ambigo. Sane iter consi
derandū qlis sis z qlis fuer ad memoriā
reuocandū. Cōferenda posteriora prioris
bus. Profeceris ne in ꝓtute. in sapia. i itel
lectu. i suauitate moꝝ. an ab his forte qd
absit deficeris. Patientior sis: an impati
entior solito iracūdior. leuiorne. insolētior
an humilior. affabilior. an austerior. exo
rabilior. an difficilior. pusillior aio. an ma
gnanimior. seuer mag. an pl solito disso
lutis: timorātior. an forte fidētior q̃ optz
Quā lat tibi patet cāpus in h genere cō
siderādi. Demoro ego pauca veluti qdā
seminaria pferens nō tū ipe serens sz dans
semē serēti. Optet inotescat tibi zel tuus
clemētia tua. discretio q̃z moderatrix earū
dem ꝓtutū. qlis vz i donādis minys. qt
sis in vlciscēdis q̃z in vtroqz pūctus mo
di. loci. tpis observator. Prorsus cōsiderā
da tria h in vsu ꝓtutū hay. ne nō sint vir
tutes: si pter hec repiant. Hēpe etusmodi
non natura ꝓtutes: sz vsus facit. Nā ex se
in differētes esse noscunt. Tuū est aut abu
tendo z pfundēdo facere vitia: aut bñ or
dinateqz vtēdo ꝓtutes. Solet discretiōis
oculo caligāte alterutra sibi preripere loca
terminos occupare. Pozro caliginis due
sunt cause. ira z mollior affect. Is iudicij
censurā eneruat. illa pcipitat. Quō eīm ab
altero nō pclitet: aut pietas demētie: aut
zeli rectitudo. turbat pceira oculo. clemē
ter nil intuet. suffusus fletu q̃dam z mulie
bri mollicie animi rectū nō videt. Nō eris
innocēs: si aut punias eū cui forte parcen
dum esset: aut parcas ei q fuerat punīēdus
in tribulationib q̃z q̃lem te inuenerz: nolo
dissimules. Si pstantē i tuis pdolentē in
alienis gaude. Recti cordis h. E regione
puersissimi si cū in ꝓprys d.ꝓhendaris for
tasse impatiens. mime in alienis tamē cō
patiens sentiaris. Quid in psperis. nihil
ne est qd pslderationē sollicitet. Est vtiqz
si diligent attendas q̃z rarus sp exiterit q
non vel modice in prosperitate animū re
laxauerit a sui custodia z disciplina. Quā
do hoc incautis non fuit ad disciplinam
qd ignis ad ceram. qd solis radius ad ni
uem vel glaciem. Sanctus dauid. sapiēs
salomon fuit. sed blandientib nimis secū
dis reb alter ex parte. alter ex toto desipu
it. Magnus quincidens in aduersa non
excidit. vel pay a sapientia nec minor. cui
psens felicitas si arrisit. nō irrisit. Quā q̃z
facilius inueneris. qui sapiētiam retinue
runt cōtraria sibi fortuna q̃z qui propicia
non pdiderunt. Preferendus ille z mag
nus est. cui inter prospera saltem risus in
decentior. aut sermo insolentior aut imo
deratior cura vest vel corpis nō irrepsit.
Et si recte sapiens hortat sapiam scribi in
ocio cauēdū z i ocio ociū ē. Fugiēda pinde
ociositas: mr nugay: nouerca ꝓtutū. iter se

culares nuge. nuge sunt in ore sacerdotis blasphemie. Interdũ tñ si incidãt ferende fortassis. refer rede nũcẗ. Dag, interuenienẽ dum caute ⁊ prudẽter nugacitati prum: pẽ dum sane in seriũ ꝗd. qõ nõ mõ vtilit. sz libẽter audiãt ⁊ supsedeãt ociosis. Cõsecrasti os tuũ euãgelio. talib⁹ iã apire illicitũ. assuescere sacrilegiũ est. Labia sacerdotis aut custodiũt sciaz ⁊ legẽ reqrũt de ore ei⁹. nõ nugas pfecto vel fabulas. Verbũ scurrile qõ faceti vrbanive noie colorant. non sufficit pegrinari ab ore peul ⁊ ab aure cle gandũ. fede ad cachinos mouer, fedi⁹ mo ues. Porro detrahere an detrahentẽ audire. ꝗd hoz dãnabili⁹ sit nõ facile dixeri. De auaritia nõ est qõ tuũ fatigẽ intuitum cũ pecuniã tãcẗ paleã dicar, hre. Nõ prorsus. nõ est qõ p illa timeat a iudicijs tuis. Sz est qõ nõ min⁹ sepe. nec noxie min⁹ isti diari iudicãtib⁹ solet. de q̃ maxie ꝗd i tua cõscia maneat latere te nolim. Quid illud sit q̃ris. acceptio psonaz. nõ qui te reũ peti existimes. si facies pctõz sumis ⁊ nõ pori⁹ cãs iudicas meritoz. Est itẽ vitiũ cui⁹ te imunẽ sentis iter oẽs q̃s noui ex his qui cathedras ascendũt se debis me iudice solitarius. qz ꝓaciter singulariter cẗ leuasti te sup te iuxta ꝓpham Facilitas credulitat, hec est. cui⁹ calidissime vulpecule magnoz neminẽ ꝓperi satis cauisse ꝓsutias. Inde eis ipis p nihilo ire multe. ide innocentiũ frequẽs addictio. inde p̃iudicia i absentes Gratuloz aũt tibi nec em assentatõis apd te vereor incurrere notã. gratuloz inquam p̃sidere te vsqẗ adhuc absqẗ hoz oim q̃rela multa: an ⁊ sine culpa tu vider, Iã ad ea q̃ sub te sunt ꝓsideratio intendẽda. At alterius ꝓncipij h̃ sicꝗdem tuis occupatiõib⁹ sermo brcuior cõpetentior est.

De consideratiõe Liber. iij.

Finis supioris libri huic principium ponit. Itacẗ iuxta pmissum illius: considerãda q̃ sub te sunt q̃ nã sint illa nõ est qõ a me querendũ pures optime eugeni. rectius fortasse que nõ sint queras. Orbe exeundũ ei q̃ forte velet explorare que nõ ad tuam ptinent curam. Parẽtes tui destinati sunt nõ aliq̃s regiones. sz ipm debellaturi orbem. Ite in orbem vniuersum dictũ est illis. Ipsi ꝯo vendentes tunicas emere gladios ignitum eloquiũ: ⁊ spm̃ vehementẽ arma potentia deo. quo non pueneruũt victores inclyti: filij excussorum. quo non sagitte potentiũ acute cum carbonib⁹ desolatorijs. ⁊ ꝗdem i oem terram exiuit son⁹ eoz ⁊ i fines orbis tre ꝓba eoz. Penetrabãt ⁊ incendebant ꝓba illa incensa igni quẽ dñs misit in terrã. Occũbebant strẽnuissimi bellatores. sed nõ succumbebãt. triumphabãt ⁊ mortui. nimis confortatus est ꝓncipatus eoz. constituti sunt principes sup omnẽ terram. Eis tu successisti i hereditatẽ. ita tu heres. ⁊ orbis hereditas. At quatenus hec portio te cõtigerit. aut cõtingit illos: id sobria cõsideratione pensandũ. non em p oem reor modum sed sane ꝗdam tenus. Vt mihi videtur dispensatio tibi sup illũ credita est. nõ data possessio. Si pgis vsurpare ⁊ hãc cõtradicit tibi ꝗd dicit. Dei⁹ est orbis terrarum ⁊ plenitudo eius. nõ tu ille de q̃ ꝓpha Et erit ois tra possessio ei⁹ Xps h est q̃ possessionẽ sibi vẽdicat. ⁊ iure creatiõis ⁊ merito redẽptionis ⁊ dono p̃ris. Cui em altera dictũ est. Postula a me ⁊ dabo tibi gentes hereditatem tuã ⁊ possessionẽ tuã terminos terre. Possessionẽ ⁊ dñium cede huic. tu curã illi⁹ habe. Pars tua h. vltra ne extẽdas manũ tuã. Quid inqs. nõ negas preesse ⁊ dñari veras. Plane sic quasi non bene p̃sit qui preest i sollicitudine. nunꝗd nõ ⁊ villa villico ⁊ paru⁹ dñs subiect⁹ est pedagogo. nec tñ ville ille nec i sui dñi dominus est. ita ⁊ tu presis: vt prouideas vt consulas. vt pcures vt serues. Presis vt prosis. presis vt fidelis seruus ⁊ prudens quem cõstituit dñs sup familiã suaz. Ad quid. Vt des illis escam in tpe. hoc est vt dispenses non impes. Hoc fac ⁊ dñari ne affectes hoim homo vt non domiet tui omis iniusticia. at satis supẽcẗ id intimatum supra: cũ q̃s sis disputaret Addo tñ ⁊ hoc. nam nullũ tibi venenũ. nullum gladium plus formido q̃cẗ libidinem dñandi Certe vt multũ tibi tribuas. si multũ deceptus nõ es. nil te existias pl⁹ accepisse a magnis aplis. recordare nũc voes illi⁹. sapiẽtib⁹ ⁊ isipiẽtib⁹ debitor sũ. Et si nõ ide

bitam tibi cēses. Hoc ꝗz sik momēto debi
toris molestū nomē seruiēti poti⁹ ꝗ dñan
ti ꝯgruere. Seru⁹ i euāgelio audit. Quan
tū debes dño meo. Ergo si te agnosc⁹ sapi
entib⁹ z insipientib⁹ nō dñatorē: sz debito
rem curā dū sūmo pe tibi z tota vigilantia
cōsiderandū. quō z q̄ nō sapiūt sapiāt. et q̄
sapiūt nō desipiāt z q̄ desipuere resipiscāt.
At nullū gen⁹ insipientie. ifidelitate vt sic
loq̄r insipient⁹. Ergo z infidelib⁹ debitor
es iudeis grecis z gētib⁹. ī terest pinde tua
dare opaz quā possis: vt ī creduli ꝯuertā
tur ad fidē. ꝯuersi non auertank. auersi re
uertank. Porro ꝯuersi ordinenk ad recitu
dinē subuersi ad ꝓitatē reuocenk. Subuer
sores inuicē ꝯ rōnib⁹ ꝯuincank vt vel emen
denk ipsi si fieri pt: vel si nō pdāt auctori
tatē facultatēꝗ alios subuertēdi. nō oino
z ab h̄ insipientiū genere pessimo tibi dissi
mulandū. Dico aūt hereticos scismaticos
ꝗ. nā hi sunt subuersi z subuersores. canes
ad occisionē. vulpes ad fraudē. erūt īquaz
hmōi maxime tuo studio aut corrigēdi ne
pereāt. aut ne pmāt coercēdi esto de iudeis
excusat tpus te. h̄ nt terminū suū q̄ pueniri
nō potuit. Plenitudinē gentiū p̄ire oportet.
Sz de ip̄is gentib⁹ q̄d rndes. imo q̄d tua
cōsideratio. rndet tibi pcūctāti sic. Quid
visuz est p̄ib⁹ ponere metā euāgelio. ꝓbū
suspēdere fidei: donec infidelitas durat. q̄
rōne putam⁹ substitit velocē currēs ꝓmo
Quis p̄m⁹ inhibuit hūc salutarē cursum
z ilk cā forte ꝗ nescim⁹. aut necessitas po
tuit obstitisse. nobis q̄ dissimulā dī rō est. q̄
fiducia. q̄ ꝯscia xp̄m nō vel offerimus eis:
q̄ nō h̄nt. An ꝓitatē dei ī iniusticia decime
mus. z q̄dē q̄ñꝗ pueniat gentiū plenitu
do necesse est: expectam⁹ vt ī eas incidat fi
des. Cui casu credere cōtigit. quō credent
sine p̄dicāte. Petr⁹ ad corneliū. philippus
ad eunuchū missi sk. z si exempluz recentius
q̄rimus. augustin⁹ a btō gregorio destina
tus est formaz fidei tradere anglis. Et de
his tu ita tecū. Ego addo z de pertinacia
greco ꝓ q̄ nobiscum sunt: et nobiscū nō sūt
iuncti fide. pace diuisi. Quanꝗ et in fide
ip̄a claudicauerint a semitis rectis. Et ītē
de heresi que clam pene vbiꝗ serpit. apō
aliquos scenit palā. nā puulos ecclie pas
sum z publice deglutire festinat. quer⁹ vbi
sit hoc. Vestri q̄ terram austri tam sepe vi
sitant. ecce hi sciunt z pñt dicere tibi. Eūt
z redeunt p medīū illoꝝ. aut transeūt sec⁹.
z quid adhuc est illis egerint. necdū audi
uimus. Et forsitan audiuissem⁹. nisi pre
auro hyspanie salus ꝓpli viluisset. Tuū ē
z plage huic remediū ꝓuidere. Sed est in
sipientia q̄ ipsam ꝗz iam ꝓpe modū stultā
fecit sapientiā fidei. Quō z ip̄am catholi
cam pene totā hoc virus infecit. nam duz
z in ipsa quiꝗ q̄ nr̄a sunt q̄rim⁹. fit vt in
uicem inuidentes. inuicē ꝓuocantes exerce
amur ad odia. animemur ad iniurias. ar
memur ad lites. cauillem⁹ ad dolos. fera
mur ad detractiones. ꝓrumpam⁹ ad ma
ledicta. oppzimamur a fortiorib⁹. oppri
mamus infirmiores. ꝗ digne laudabilik
occupak meditatio cordis tui aduersus tā
pestilēs insipiētie gen⁹. qō corp⁹ ip̄m xp̄i.
q̄ est multitudo credentiū occupasse consi
deras. O ambitio ambitientiū crux quō
oēs torquēs oīb⁹ places. nil acerbi⁹ crucia
at. nil molestius inq̄etat. nil tñ apud mise
ros. mortales celebri⁹ negotys ei⁹. An nō
limina apl'oꝝ pl⁹ iaz ambitio ꝗ deuotio
terit. An nō vocib⁹ ei⁹ vīm tota die resul
tat palatiū. An nō questib⁹ ei⁹ tota legū
canonūꝗ disciplīa insudat. An nō spolyꝯ
eius oīs italica inhiat inexplebili auidita
te rapacitas. Quid ita tua ip̄i⁹ spūalia stu
dia nō saltē interdicit sz abscidit. quotiēs
sancta ac fecūda tua aborriri ocia fecit in
quietū z inq̄etans maluz. Aliud est q̄d ab
oppressis appellak ad te. Aliud aūt q̄d am
bitio in ecclīa p te regnare mollik. Nec de
esse illis. nec huic aliq̄ten⁹ assentire oportet.
Quā ꝓ inique fouetur illa spernunk illi.
Utrisꝗ tñ debitor es: illis vt erigas. ist⁹
vt rep̄mas. z q̄m incidit de appellationib⁹
psequi aliq̄ten⁹ non erit abre. Magno in
his z pio opus intuitu est: ne q̄d mag̃ fuit
necessitate puisum. male vtēdo reddak in
utile. Hibi videk z in multā posse eas de
uenire pniciem. si non sūmo moderamine
actitenk. Appellak de toto mūdo ad te. id
q̄dē in testimoniū singular⁹ p̄matus tui.
At tu si sapis: nō p̄matu gaudebis: sz fru
ctu. Apl'is dictū est. In h̄ nolite gaudere:
q̄d spūs subijciunk vobis. Appellak ad te
vt dixi: z vtinā tam fructuose ꝗ necessarie

Utinā cū oppressus clamat sentiat oppressor
& nō superbiat ipi⁹ vñ incendit paup. Quid
tā decor, vt inuocationē tui nois oppressi
effugiat. ysuri nō refugiāt. qd e regione tā
puersum. tā recti alienū: vt letet q malū fe
cit. & q tulit: inanit fatiget. Inhumanissi
me nō moueris erga hoiem cui illa te iuria
cumulauere dolorē: & labor itineris & dāna
expēsarū: sz nihilomin⁹ ignauissime in illū
nō moueris q huic tot calamitatū partim
auctor. partim extitit cā. Euigila hō dei:
cū hec pringūt moueat miseratio: moueat
& idignatio tua. Alterā leso. alterā ledenti
debes. Cōsolet illo dānorū resarcitu suorū
satisfactōe iniuriarū siue calūniat. Cū isto
ita agat vt peniteat fecisse qd non timuit
facere. & nō de penis inocentis rideat. Arbi
tror idē debere pati illū q sine cā forte ap
pellauit. Formiaz hāc iusticie pfigit tibi &
diuīe icōmutabilit rō eqtatis. & hi fallor ipa
appellationū lex vt illicite vsurpata appel
latio nec psit appellāti nec appellato obsit.
vt qd. n. frustra fatigat⁹ sit hō: qē plenū iu
sticie vt sese poti⁹ lesserit q voluit primus.
Appellasse iq iquū ēiniq & ipune. Iniqr
appelationū fomes. Iniqāt oīs appellatō
ad quā iusticie iopia nō coegit. Appellare
nō vt gues: sz si gueris lz. Appellāda a snia
añ sniam improbe oio nisi ob manifestum
grauamē psumit appellatio. Qui igit nō
grauat⁹ appellat. liqt qr aut grauare inten
dit. aut tps redimere. nō est aūt suffugium
appellatio: sz refugiū. Quātos nouimus
appellasse pulsatos: q iterim liceret qd nū
qē licet. Hōnullis etiā qad vixerūt licuisse
appellationis suffragio nefaria scim⁹. vbi
grā incestū adulteriū. Quale est h turpitu
dini p̄ocinari: qd vel maxīe formidari a
turpib⁹ optebat. Quousqē murmur vni
uerse terre aut dissimulas aut nō aduertis
Quousqē dormitas. quousqē nō euigilat cō
sideratio tua ad tantā appellationū confu
sionē. Preter ius & fas. pter morē & ordinē
fiunt. Nō locus. nō mod⁹. nō tps. nō cau
sa discernit aut psona. Presumunt leuiter
passim. plerūqē & nequiter. Volētes maligni
nari nonne his potissimū terreri solebant
nūc terrori ipi ex his magis fiūt atqē id bo
nis. Antidotū ysum i venenū: nō muta
tio dextra excelsi h. Appellant boni a mali:
vt nō faciant bona: & supsedēt a voce toni
trui tui formidātes. Denicqē appellāt ipi
ne illicita audeant matrimōia soluere vel
phibere. Appellant ne rapinas. ne furta.
ne sacrilegia. & q eiusmōi sit punire vllates
nus vel cohibere psumūt. Appellant. ne
indignas & ifames psonas a sacris officiis
bñficiisue repellere seu amouere qant. Qd
tu inuentis remediū morbo huic. ne qd re
ptū ad remediū fuit. reperiat ad mortem
zelatus est dōs domū orōnis facrā spelū
cam latronū. Tu ei⁹ minister dissimulas.
miseror refugiū datū arma inqrari. Vis
deas pripi passim ptes oppressor & prorū
pere ad appellandū nō tā grauatos qē gra
uare volētes. Quid h misteriū. Tuū est cō
siderare nō meū qmētari istō. Et cur inqs
male appellari nō ventūt oñsuri suā inno
cētiā. maliciā quicturi. Dico qd dicere ad
hoc solet. Nolum⁹ vexari frustra in curia
esse q pelliri⁹ faueant appellantib⁹. foueant
appellatiōes. Cessuris rome domi cedere
sati⁹. Faceor me nō oio decedere his Quē
das mihi in tā crebris appellationib⁹ que
hodie sunt. Qui p expēsis itineris vel num
mū restituerit illi quē forte appellarit. Di
rum yo si ita oēs & appellātes iusti & appel
lati rei vro examine inueniri st. Diligite in
quit iusticiā q iudicatis terrā. Pax est iu
sticiā tenere: nisi & diligas. Qui timent te
nent. q diligūt zelant. Amator iusticie in
quirit iusticiā & psequit eā. Porro oēm in
iusticiā psequit. nihil tibi & illis: q appella
tiones venatiōes putāt. Pudet elogij qd
apd ethnicos iā vertit i pabolā. duos mo
uimus ceruos pingues. Ut mitius loqr.
plus facetie qē iusticie hic. Tu si amas iu
sticiā: appellatōes nō affectas sed sustines
Clerūm q d emolumēti affert ecclesijs dei
tua vni⁹ hois iusticia: vbi snia pualet alit
affector. Ut istud loci illi⁹ erit. cū ceperint
ysari: q circa te sunt. Nūc yo nō te existis
otiose vacare psiderationi huic q appella
tiones ad legitimū si fieri pt reuoces vsū
Et si hinc mea qrat vel poti⁹ curet snia di
co appellatiōes: vt nō cōtemnādas sic nec
vsurpādas oio. Porro hor q d insolētius
censeā haud facile dixerim. Nisi qd vsur
pario qn dā videt inducere pretempt⁹ neces
sitatem ac p h forte acrius insectanda que

ampli⁹ nocet. aut nō ꝑe nocētior est mala in se in partu peior. nōne ipa est q̄ ipm ius quoq̄ nature aut extenuat aut exterminat nam sepe reb⁹ etiaz p̄ciosissimis p̄cij grām nō mō demit sz adimit. Quid sacramentis accepti⁹. Usurpata tñ ab indignis: indigneue tractata mim⁹ acceptant. Magis hñt dānationē: q̄ debitā venerationē nō hñt. Fateor grande ⁊ generale mundo bonū esse appellatōes. idq̄ tā necessarium q̄ solē ipz mortalib⁹. Reuera q̄dā sol iustitie est, pdens ad redarguēs opa tenebraꝝ. Prorsus fauēde ⁊ manutenēde sunt: sz q̄s extorsit necessitas nō caliditas adinuenit. Usurpatorie sunt hmōi oēs nō subuenientes in necessitate. sz opitulātes iniquitati. Quidni veniāt in cōtemptū. Quanti vt talib⁹ q̄z deferrent. etiā de ꝓprio cessere iure ne lōgo ⁊ cassō itinere fatigarent. Plures tñ sua amittere nō ferētes appellatiōes minus opportunas ⁊ celsa noia importun⁹ cōtempserunt. Dico aliq̄d qō ad rem ꝓtinet exempli causa. Quidā sibi publice despōsauerat vxorē. Adest dies celebris nuptiarum. parata oia inuitati multi Et ecce hō ꝓcupiscēs vxorē, primi sui in vocē appellationis inopinate, prūpit. affirmās sibi traditā ꝑius suā poti⁹ esse debere. Stupet spōsus hebēt oēs. sacerdos nō audet ꝓgredi: frustrat oīs apparat⁹ ille. Descendit q̄sq̄ ī domū suā: sua cenā māducatur⁹. sponsa a mēsa ⁊ thalamo spōse suspendit quousq̄ roma reditū est. Paris⁹ ꝓtulit hoc nobili galliaꝝ ciuitate sede regia. Rursum in ciuitate eadē q̄dā sibi despōsata vxore diē constituit nupciaꝝ. Interim emergit calūnia dicentib⁹ q̄busdā nō debere ꝓiūgi. Ad iudiciū ecclie causa delata est: sz nō expectata snia. Appellatū est sine cā sine grauamine solo frustratorie dilatōis ituitu. At ille sine p̄dere q̄ pararat. siue dilecte tādiu frustrari cōsortio nolēs. nihilomin⁹ qō ꝓposuerat ꝓtempta siue dissimulata appellatiōe egit. Quid illō qō in antisiodorīs ecclia nup a q̄dā adolescētulo p̄sumptū est. nēpe defuncto sctō ēpo volētib⁹ clericis alium vt moris est eligere sibi: iteruenit ille appellās ⁊ vetās ne fieret q̄ suscepisset ⁊ redisset ab vrbe. Cui tñ appellatōi nec ipe detulit. nam cū videret se cōtēnit tā q̄q̄ irrōnabilit appellasset a scitis q̄s potuit sibi tertia die post factā ab alijs electionē fecit suā. Cuz itaq̄ ex his ⁊ inumeris taleb⁹ liqat nō ex cōtemptu gigni vsurpationē: sz ex vsurpatione cōtemptū videris tu q̄d sibi velit: qō zelus vī assidue pene vindicat illū ista dissimulat. Vna p̄fecti⁹ coercere ꝓtēptū: cura ī ipo vtero pessime mris p̄focari germē neq̄ qō ita fiet si vsurpatio diḡania aduersione mulcetet. Tolle vsurpatōez ⁊ cōtēpt⁹ excusationē nō hz. Porro iercusabilitas ausuz explodet. nō sit, pinde vsurpator ⁊ ꝓtemptor null⁹ erit: vel admodū rar⁹. Bōifacius tu qō appellationū negato suffragio īmo suffugio: multa remittas negotia ad cognoscentes: vel q̄ noscere cit⁹ pñt. Ubi em certior ac facilior notio ib: decisio tutior expeditioraq̄ esse pt. q̄q̄ plenū gre: qō multorum q̄z p̄h ⁊ laborib⁹ pcis ⁊ sumptib⁹ At q̄b⁹ si credas id tibi oīmodis attēdendū. Poterā mlta de eodē addere his. sz mēor ꝓpositi mei ꝓtēt⁹ iterim occasionē d disse. ad alia trāseo. ⁊ hmū qō occurrit minime trāseundū reor. Prees ⁊ singlariē. Ad q̄d. Eget tibi dico ꝓsideratōe. nūq̄d vt de subditis crescas: neq̄q̄ sz vt ipi de te. Principem te ꝓstituerūt: sz sibi nō tibi. Alioquin quo pacto te reputas superiorē his a quibus beneficiū mēdicas. Audi dñm. Qui potestatem habent sup eos benefici vocantur. At istud de his q̄ foris sunt Quid ad nos. Tu mendacit dicetis si non tam beneficus esse q̄q̄ beneficis preesse intendas. Parui delectiq̄ animi est de subditis non p̄fectū querere subditoꝝ: sz questū ꝓprium In summo p̄sertim omniū. nihil turpius. Quā pulcre mgr gentiū parētes filijs. nō filios debere censuit thesaurizare parētib⁹ nō mediocris glorie vox illa identidē ipi⁹ nō reqro datū: sz fructū. At iā trāseamus ⁊ hinc ne quis morā in his meā auaritie īte notam interpretet. Quanq̄q̄ longe a te sit in libro scō testatus sum. sciens q̄nta ⁊ in q̄nta tua necessitate respueris. Ad te, p, in de scripserim ista. nō ꝓter te Nempe qō tibi scribitur soli, pdesse nō decet. Hic loc⁹ auaritiaz carpit. a quo vitio īmunis satis tua opinio est: an ⁊ op⁹ tu videris. Uidimus tñ vt oblata a pauprib⁹ taceā: q̄ tāgere nō acq̄escis germanicos detumuisse sac

eos: sed pcio nō massa. Argentū reputatū est fenū. sūmarij nō leuiati sarcinis: onusti nihilominꝰ repatriāt vel inuiti noua res. qñ hactenꝰ auꝫ roma refudit. Et nunc romanoꝫ cōsilio id inchoatū nō credimus. Duo venerunt ambo locupletes ⁊ ambo rei. Siqdē vnus maguntinꝰ. coloniensis alter: alteri gra ḡtis reddita est. Alē indignus credo cui gra redderek audiuit. Cum qli veste intrasti: cū tali egredierʒ. O vocē magnificā: vocē prorsus aplice libertatis: quid minꝰ ab illa hec habuit pecunia tua tecū sit in pditionē. Nisi q ī illa plus zeli. in ista plus modestie sonuit. qd ille ō trās marinis ptib pene a finib terre ꝛra ⁊ mari currēs ꝓ epatu suis ⁊ alienis facultatib rursus emēdo. Jā em emerat pus. Tulit multa: sz retulit nō oia tñ. Incidit miser ī manus alias: accipe cē dare potentiores. Bene fecisti tuas ī vtroq seruās inoxias nec imponere. s. ambitioso nec supponere iniq mamone acḡescens. Non sic a paupe epo cōtinuisti. dās qd daret ne ī munificꝰ notarek: accepit clā qd palā dedit. Sic de tuo sacculo cōsultū est fecundie viri. Sic qz curie more gerēs tuo bñficio inuidiam declinauit eoꝫ q diligūt munera: non potes abscōdere ⁊ factū nouimꝰ ⁊ psonā Audire grauat. Et ego eo libētius pdico: quo tu id molestiꝰ audis. Si tibi sic expedit et mihi sic: tā nō opter xpi gliam me silere cē nec te q̄rere tuā ⁊ si pgʒ murmurare adhuc tñ debik tibi ex euāgelio. quanto eis pcipiebat. tāto plꝰ pdicabāt dicentes. Bene oia fecit. Audi aliud. si tñ aliud. Ad idez em fortassis ptinere qs dicat. Tua cōsideratio videritꝯ. Mihi videk nō lōge a vero dissentire. q id forte iter auaritie spēs locādum putauerit. Ego ꝓ illiꝰ aut spēm esse aut spēm hre nō negauerim. Sane interest tue pfectionis ⁊ malas res ⁊ parik species deuitare. Jn altero ꝓscie ī altero fame consulis. Pura tibi nō licere ⁊ si alys fortasse liceat qcqd male fuerit colorat uz. Denicq interroga maiores tuos ⁊ dicent tibi. Ab oi specie mala abstinete vos. Sane minister dñi dñm imitek. qz ipe ait. q mihi ministrat me seqk. Et hēs ō illo. Dñs regnauit decorē induit dñs fortitudinem. Tu qz esto fortʒ ī fide decorꝰ ī gl̄ia ⁊ pbasti te imitatorē dei. Fortitudo tua fiducia fidek conscientie. decor tuꝰ splēdor bone opinionis Jta qso induere fortitudinē. etem gaudiū dñi fortitudo tua. Porro spē tua ⁊ pulcritudine tua: nihilominꝰ tan cē ꝓpria siliitudine delectak. Jnduere vestimetʒ glie tue. vestire dupliciby qby domesticos suos fortis illa mulier induere ꝓsueuit. nō sit ī conscia nutās infirmitas modice fidei nō sit ī fama neuus male spēi: ⁊ vestiri dupliciby ⁊ gaudebit spōsus sup spōsam aiam tuā: ⁊ gaudebit sup te deus tuꝰ. Miratʒ quor sum hec ignratꝰ vsq adhuc: qd dicere velī nō te tollo diutius. Murmur loqr ⁊ querimoniā ecclie. Trūcari se clamitant ac demēbrari. Vel nulle vel pauce admodū sunt q plagā istā aut nō doleant aut nō timeāt. Querʒ quā. Subtrahunk abbates epis. epi archiepis. archiepi priarchis siue pmatib. Bona ne spēs hec Dic si excusari qat vel opꝰ Sic facitran do pbatis vos hre plenitudinē ptātis. sz iusticie forte nō ita. Facitʒ h qz potestʒ. sz vtrū ⁊ debeatis qstio est. Honoꝫ ac dignitatū gradus ⁊ ordines qbusq suos seruare. positi estʒ nō iuidere: vt qdā nroꝫ ait. Cui honorem honorē. Spūalis hō ille q oia dyudicat vt ipe a nemine dyudicek. oē opꝰ suū trina qdā ꝓsideratione pueniet. Primum qdē an liceat. deinde an deceat: postremo an expediat. nam etsi ꝓstet ī xpiana vbicq phia nō decere nisi qd licet. nō expedire nisi qd decet ⁊ licet non ꝓtinuo tñ oē qd licet decere aut expedire ꝓsequēs erit. Age aptemꝰ si possumꝰ tria ipa opi huic. At quō nō indecēs tibi volūtate ꝓ lege vti ⁊ qz nō est ad quē appellerʒ. p tātē exercere negligere rōnem. Tu ne maior dño tuo. q ait: nō veni facere volūtatē meā. quāq nō minꝰ delecti cē elati animi est veluti rōnis exptem nō p rōne sz p libitu agere nec iudicio agi: sz apperitu. Quid tā bestiale. Et si indignū cuiꝰ vtēti rōne viuere vt pecꝰ. qs in te recte ꝛe oim tantā cōtumeliā nature honoris iniuriam ferat. Sic degenerādo qd absit generale oꝫ pro briū fecisti ꝓpriū tibi. Homo cū in honore esset nō itellexit ꝓparatus est iumentʒ insipientib ⁊ silis factꝰ est illis. Quid itē tā indignū tibi cē vt totū tenēs. nō sis ꝓtētus toto. nisi minutias

quasdã atq; exiguas portiones ipsi⁹ tibi credite vniuersitatẗ. tanq̃ n̄ non sint tue sat tagas nescio quõ adhuc facere tuas. Vbi etiã memisse te volo pabole nathã de homine. q̃ centũ oues habẽs vnaz q̃ erat pauperẗ ꝛcupiuit. Huc quoq;. veniat factum immo facin⁹ regis achab: q̃ rex sũmã tenebat. ꝛ vnam vineã affectauit. Auertat de⁹ a te qõ ille audiuit occidisti ꝛ possedisti. nolo aũt pretẽdas nihil fructõ emãcipatiõis ipsi⁹ nullus est em̃ nisi qõ in de ẽpi insolẽtiores: monachi etiã dissolutiores fiũt Quid qõ etiã pauperiores. Inspice diligentius taliũ vbiq; libertinorꝫ ꝛ facultates ꝛ vitas: si nõ pudẽda admodũ ꝛ tenuitas in his: ꝛ i illis secularitas inuenit. Hatris noxie libertatẗ gemia soboles hec. Quid ni peccet liceti⁹ vagũ: ꝛ malũ libeꝫ vulgus cũ nõ sit q̃ arguat: Quidni licẽti⁹ quoq; spoliet ac deprediet i ermis religio. cũ non sit q̃ defendat. Quo em̃ refugiuz illis nũquid ad ẽpos dolẽtes iniuriaz. Ridẽtib⁹ ꝓfecto aspiciũt occulis: siue q̃ faciũt mala siue que patiunt. Que demuz vtilitas in sanguie isto. Vercor ne illa q̃ in ꝓpha cõmiat⁹ est de⁹ : alle inq̃ens i iniq̃tate sua morietur: sanguiez aũt ei⁹ de manu tua req̃ram. Si em̃ ꝛ extollit q̃ subtrahitur: ꝛ cui subtrahit vrit qui subtrahit quõ innocẽs Paꝫ est inuolutim⁹ ignẽ. Audi apti⁹. Si is q̃ murmurat fm aiaz mortu⁹ ẽ. q̃ instigat quõ viuit: Quõ non reus mortẗ ambo ꝫ ꝛ sue parit: q̃ gladiũ dedit vnde ambo morerẽtur. Hoc est qõ dixerã occidisti ꝛ possedisti. Adde qõ q̃ audiũt scãdalisantur. idignant detrahũt ꝛ blasphemãt: h̄ ẽ vulnerant ad mortez. Nõ bona est arbor faciẽs fruct⁹ tales. isolẽtias. dissolutiones dilapidatões . simultates . scãdala odia qõq; magẗ dolẽdũ int eccias: inimicitias graues ꝓpetesq; discordias. Vides quaz ver⁹ sit fmo ille: oia mihi licẽt: sz non oia expediũt. Quid si forte nec licet: Ignosce mihi: nõ facile adducor licitũ ꝛsentire qõ tot illicita parturit. Tunc deniq; tibi licitum cẽseas suis ecclias mutilare mẽbris ꝛfundere ordiez: ꝓturbare terminos quos posuerẗ prẽs tui. Si iusticie est ius cuiq; ꝓuare suũ auferre cuiq̃ sua iusto quõ poterit ꝛuenire. Erras si vt summa ita ꝛ solaz institutã a deo vram aplicã ptãtem existimas. Si hoc sentis: dissentis ab eo q̃ ait. Nõ est ptãs nisi a deo. Proinde qõ sequit q̃ potestati resistit: dei ordinationi resistit: ꝛ si pncipalit ꝓ te facit: nõ tũ singulariter. Deniq; idẽ ait: omis aia potestatib⁹ sublimiorib⁹ subdita sit. Nõ ait sublimiori tã quã in vno: sz sublimiorib⁹ tanq̃ i multẗ. Nõ ergo tua sola ptãs a dño: sunt ꝛ mediocres sunt ꝛ inferiores. Et quõ q̃s de⁹ cõiunxit nõ sunt separandi sic nec q̃s subiũxit cõparandi. Honstꝫ facis: si manui submouens digitũ facis pendere de capite superiorẽ manui brachiũ collateralẽ. Tale est si in xpi corpe mẽbra alit locas q̃ disposuit ipe. Nisi tu putas aliũ esse q̃ posuit in eccia q̃sdã q̃dẽ aplos. quosdã aũt ꝓphas. alios ꝓo euãgelistas. alios doctores ꝛ pastores. Ad ꝛsumationẽ sctõꝫ in opus ministerij. in edificationẽ corpis xpi. Atq; h̄ corp⁹ qõ tibꝫpe paul⁹ suo ꝓe aplico figurans eloq̃o ꝛ capiti cõueniẽtissime aptans totũ ex eo cõpactũ ꝓhibet ꝛ ꝛnexũ ꝓ oiez iunctura subministratõis fm operationẽ imẽsuram vniuscuiusq; mẽbri: augmentũ corporis faciẽs i edificationẽ sui in charitate. Nec vilẽ reputes formã hãc qz in terra est exemplar hz e celo. Neq; em̃ fili⁹ pt facere q̃q̃ nisi q̃ viderit pẽem facientẽ. pfertim cũ ei sub moysi noie dictũ sit. Vide oia facias fm exẽplar qõ tibi i mõte monstratũ est: viderat h̄ q̃ dicebat. Vidi ciuitatẗ sanctam hierl'm nouã descẽdentẽ de celo a dõ pataz. Ego em̃ ꝓter siltitudinẽ dictũ reor. qõ sicut illic seraphin ꝛ cherubin ac ceteri quiq; vsq; ad angelos ꝛ archãgelos ordinant sub vno capite deo: ita h̄ q̃z sub vno sũmo pontifice primates vel priarche archiepi. ẽpi. pl̄ byteri vel abbates ꝛ reliqui in hũc modũ. Nõ est quipen dẽdũ q̃ ꝛ deũ hz autorẽ: ꝛ de celo ducit originẽ Qõ si dicat ẽps. nolo esse sub archiẽpo: aut abbas nolo obedire ẽpo: h̄ de celo nõ est. Nisi tu forte angeloꝫ quẽptã dicentẽ audisti. nolo sub archãgelis esse: aut ex alio q̃libet inferiorũ ordinũ aliquẽ nõ ferentẽ subeẽ cuiq̃ nisi deo: q̃d inq̃s. ꝓhibes dispẽsare: nõ: sz dissipare. Nõ sum tam rudis vt ignorẽ positos vos dispẽsatores: sz i edificationem nõ i destructionẽ. Deniq; q̃rit inter dispẽ-

satores vt fidelis ꝗs inueniat. Vbi necessitas vrget excusabilis dispēsatio est. Vbi vtilitas ꝓuocat dispēsatio laudabilis est. Vtilitas dico cōis nō ꝓpria. Nā cū nihil hoc est nō plane fidel' dispēsatio: sz crudel' dissipatio est. Nōnulla tñ monasteria sita in diuersis epatib' qō specialius ꝓtinuerit ab ipa sui fundatōe ad sedē aplicā p volūtate fundatoꝝ ꝗs nesciat Sz aliud est qō largit' deuotio. aliō qō mollit' ambitio impatiēs subiectōis. ⁊ hec dicta de his. Superest vt generalit' sup vniuersum eccie statum vigilet cōsideratio tua. si plebes clerici. si clerici sacerdotib'. si sacerdotes deo i ea q̄ oportet hūilitate subiecti fūt si ī monasterys ⁊ religiosis locis. seruet ordo. vigilet disciplina. si sup praua opa ⁊ dogta cēsura ecclīastica vigeat: si floreāt vinee honestate: ⁊ sermonia sacerdotū. si flores fructus parturiāt obediētia fideliū populoꝝ. si demū vra ipoꝝ aplica mādata ⁊ instituta ea q̄ dignū est sollicitudine obseruētur. ne q̄d in agro dñi tui: aut neglectu inculti aut fraude surreptū inueniat. Posse inueniri ne dubites. Vbi in promptu est. vt multa inumera ptermittā q̄ passim neglecta iacēt. nōnulla cē ex his q̄ plātauit dextera tua cōuulsa mōstrare Nōne os tuū in Remensi ꝯsilio subiecta capl'a ꝓmulgauit Quis ea tenet. quis tenuit. Falleris si teneri putas. si nō putas. ipe peccasti: aut statuens q̄ nō tenerent: aut qō nō tenent dissimulans. Precipim' isti vt tā epi q̄ clerici neꝝ in supfluitate seu in honesta varietate coloꝝ: aut figura vestiū: neꝝ in tōsura intentiū quoꝝ forma ⁊ exemplū esse dñt offendāt aspectū. sz poti' ita in suis actib' errata ꝯdemnēt ⁊ amoꝛē innocentie ꝯuersatione demōstrent: sicut dignitas exigit clericoꝝ ordinis. Qō si moniti ab epis suis infra q̄dragīta dies non obtēperauerint ecclīasticis bñficys eorundē pontificū auctoritate priuent. Epi ꝯo si pfixā penā. irrogare neglexerint. qz inferiorūz culpe ad nullos magis referēde st' q̄ ad desides negligentesq̄ rectores tādiu ab officio pontificali abstineāt donec penā a nobis ꝯstitutam clericis sibi subiectis ip onāt. Illud etiā diuim' adnectendū: vt null' i archidiaconū vel decanū: nisi diacon' ⁊ presbiter ordinetur. Archidiaconi ꝯo decani ⁊ ꝓpositi q̄ infra ordines ꝓnoiatos sunt. si inobedientes ordinari cōtempserit nr. honore suscepto priuent. phibem' aūt ne adolescentibus vel infra sacros ordines cōstituts: sz q̄ prudētia ⁊ vite merito clarescūt predicti ꝯcedant' honores. Verba tua hec tu santisti: q̄d effectui mācipatū. Adhuc adolescētes. adhuc q̄ infra sacros ordines st' i ecclesia ꝓmouent. Qō ad ꝓmū capl'm ꝓtinet. luxus vestiū interdict': sz nō restrictus pena dictata: sz mime secuta est. Iam q̄rtus ann' est ex quo datū mandatū audium': ⁊ neminē adhuc clericoꝝ ꝓuatū bñficio neminē epoꝝ suspēsum ab officio luxim' ac luctu amarissimo dignū: qō secutū ē q̄d h̄ Impunitas iciurie soboles. insolētie mat' radix impudētie trāsgressionū nutrix. Et beat' si ol satagas cura maloꝝ oim ꝓmaz parētē cauere incuriā. Sz ad hoc tu opaz dabis. Et nūcleua oculos tuos ⁊ vide. si nō equo vt ꝓus. pellicula discolor sacꝝ ordinem decolorat si nō eque vt ꝓus fissura enormis pene in guina nudat. Solēt dicere. Num de vestib' cura est deo: ⁊ non magis de moribus. At forma hec vestiū. deformitas mentiū ⁊ moꝝ indiciū est. Quid sibi vult q̄ clerici aliud esse. aliud videri volunt. Id q̄dem min' castū minusq̄ sinceꝝ. Nēpe habitu milites. questu clericos. actu neutꝝ exhibēt. Nam neꝝ vt milites pugnant: neꝝ vt clerici euāgelizant. Cui' ordinis sunt. Cū vtriusq̄ esse cupiūt vtrūq̄ deserūt. vtrūq̄ cōfundūt. Vnusq̄sq̄ inq̄t in suo ordine resurget. Isti in quo. An q̄ sine ordine peccauerūt. sine ordine peribūt. Aut si sūme sapiēs de' ꝓaciter credit' a sūmo vsq̄ deorsum nihil inordinatū relinq̄re. credo ordinādos vbi null' ordo sz sempitern' horror ibiret. O miseranda spōsa talib' creditā ganiphis q̄ affligta cultui ei' ꝓpo retinere q̄stui nō verent. Nō amici. pfecto spōsi sz emuli st' Et de his sat' q̄ subtesunt ⁊ si nō ad materie copiā q̄ est mlta nimis certe ad id qō ꝓposui ego. Vlisceda tā q̄ circa te st': sz ad ea ostiū nob q̄rtus liber aperiet.

De cōsideratiōe: liber. iiij.

Si mihi plenius innotuisset amantissime eugeni prioza qualiter accepiaris. fm h̄ vel fidēcius i reliquū

ꝓcessissem vel cauti⁹ aut certe substitissem
ofo. nūc ꝓo qz ob locoꝝ distātiā. id mime
dak nō mirer⁄ si ꝓdit exilior sermo anceps
ꝓecūde fateor ad medium veniēs. Primis
itaq; ⁊sideratōis ꝓtib⁹ libris ꝓoriib⁹ ꝓtra
ctatis ī manib⁹ est de his addere q̄ circa te
sunt. Et ipa q̄dē sub te⁄z q̄ ꝓpriora eo im⁄
portuniora tibi nēpe coꝝ̄ posita incuriaz
nō admittūt. nō dissimulationē. nō obliui
onem. Vehementi⁹ vrgēt. turbulēti⁹ irru⁄
unt. veren dū ne obruāt. Circa eiusmōi q̄ꝫ
sobria ⁊ intēta ⁊sideratōne op⁹ sit ꝓpriō te
exprimēto edoctū satis nō ambigo. Alioq̄n
si nō cauta oportunaq; interueniat ⁊side
ratio. occupatio ⁊tinuabit⁄ ⁊ vexatōis nō
erit modus. ⁊ sollicitudis nō erit finis. nō
tp̄s vacuū. nō libeꝝ coꝝ. pl⁹ laboris ⁊ mi⁄
nus vtilitatis. Dico aūt instātia illa tua
q̄tidiana: ab vrbe a curia domestica eccl'ia
tua. hec inq̄ꝫ circa te st̄ cler⁹ ⁊ ꝓpl'us tu⁹ cui
spāliter ēparis: ac p h̄ spālis cure tener⁄z de
bitor. Hi q̄z q̄ tibi q̄tidie assistūt senioꝛes
ꝓpl'i orbis iudices ⁊ q̄ ītē de dono ⁊ mensa
tua st̄ capellani. cubiculariq̄. mistri q̄q̄ di⁄
uersis deputati officij⁄s ī obsequiū tui. hi te
familiari⁹ visitāt frequētius. pulsant mo
lestius sollicitāt. hi st̄ q̄ nō verent̄ suscitare
dilectā: ⁊ aūq̄ꝫ ipa velit. Et ꝑmo q̄dē cleꝝ
illū ordinatissimū ēē decet: exq̄ ꝑcipue in
oēm eccl'iaz cleri forma ꝓcessit. Deinde oē
qd̄ ꝓperā agit̄ te pūre id tibi turpi⁹. Inter
est gl'ie scriba⁄z tue vt q̄s ꝑ oculū hēs: ita or⁄
dinati. ita sint ⁊formati: q̄ten⁹ toti⁹ hones⁄
tatis ⁊ ordis ipsi speculū. ipsi sint forma.
Inueniant ꝑ ceter⁄z optet expediti ad offi⁄
cia. idonei ad sacra. ad plebes erudiēdas
solliciti. circūspecti ad sese custodiendos in
oī castitate. Quid de ꝓpl'o loq̄r Populus
roman⁹ est nec b⁄ceui⁹ potui. nec exp̄ssi⁹ tā
totū aperire de tuis prochianis qd̄ sentio.
Quid tā notū secul'q̄ꝫ ꝓteruia ⁊ cerui⁄cosi⁄
tas romanoꝝ. Hēs ī sueta paci. tumultui
assueta. Hēs inimic⁄z ⁊ intractabil'q̄ vsq̄ ad
huc subdi nescio cū nō valz resistere: en pla
ga. tibi incūbit cura hec. dissimulare nō li
cet. Rides me forsitan fore incurabilē per
suasus. Noli diffidere. curā exiger⁄z. nō cu
rationē. Denicq̄ audisti. curā illi⁹ habe. et
nō erra vel sana illū. Ueꝝ dixit q̄dā. nō est
ī medio sp̄ relcuet̄ vt eger. At meli⁹ ꝓpono
de tuis tibi. Paul⁹ loq̄t̄. pl⁹ oib⁹ laborauī
nō ait. pl⁹ oib⁹ ꝓfui: aut pl⁹ oib⁹ fructificaui.
ꝓbū insolēs religiosissime vitans. Alis
āt nouerat hō quē docuit de⁹: qz vnusq̄sq̄ꝫ
fm suū laborē accipiet: nō fm ꝓuentū. Et
ob h̄ i laboribꝫ poti⁹ q̄ꝫ ī ꝓfectib⁹ gl'iandū
putauit sicut alibi q̄z hēs ipm dl'centē ī la
oribꝫ plūmis. ita q̄so fac tu qd̄ tuū est. nā
de⁹ qd̄ suū est satz absq̄ꝫ tua sollicitudie et
anxietate curabit. Planta. riga. fer curā. ⁊
tuas explicuisti ꝑtes Sane ī crementū vbi
voluerit dabit de⁹ nō tu. vbi forte nolue⁄
rit: tibi dep̄it. nihil dicēte sēptura. Reddet
de⁹ mercedē laboꝝ sctōꝝ suoꝝ. Secur⁹ la⁄
bor: quē null⁹ valet euacuare defect⁹ Et h̄
dixerim absq̄ ꝑiudicio diuīe potētie ⁊ bo
nitat⁄z. Scio īduratū coꝝ ꝓpl'i hui⁹ ⁄z potē⁄
est de⁹ ō lapidib⁹ ist⁄z suscitare filios abrae
Quis scit si reuertat̄ ⁊ ig̃scat. ⁊uertat ⁊ fa⁄
net eos. Sz nō est ꝓpositi mei dictare deo:
q̄d facere dēat. tibi vtinā possim q̄ oportet
⁊ put optet suadere aūt loq̄⁹ dubi⁹ ⁊ scrupu
losa īcidit disputatio. Hā vbi adoriar di
cere qd̄ sentio: vt ideo satis q̄d īminet. Cla⁄
mabit̄ insuetū: nā iustū negari nō poterit.
Ego ꝓo ne insuetū q̄dē assenserim. Nempe
assuetū fuisse scio: ac p h̄ indissuetū potuis
se venire ⁄z nō redire in insuetū. An ꝓo as
suetū q̄s neget: qd̄ ⁊stat nō mō aliq̄n factū
⁄z aliq̄n factitatū. q̄d illud sit dicā: et non
ꝓderit. Cur: qz nō placebit satrapis: plus
maiestati q̄ꝫ ꝓitati fauētib⁹. Fuerī asi te q̄
se totos ouib⁹ pascēdis exponerēt. pastoris
ope ⁊ noie gl'iātes: nil sibi reputātes indig
nū: nisi q̄ saluti ouiū obuiare putaret̄ non
q̄rētes q̄ sua st̄ ⁄z ipēdētes. Impēdere curā
ipendere subaz. ī pēdere ⁊ seip̄os. Vn⁹ vn⁹
illoꝝ. Et ego ait: supimpēdar ꝑ aīab⁹ vr̄is
Et tāq̄ꝫ dicerēt. nō venim⁹ mīstrari ⁄z mi⁄
nistrare Ponebāt q̄tiēs optuisset sine sum
ptu euāgeliū. Un⁹ erat ō subdit⁄z q̄st⁹ vna
pōpa vnaq̄ voluptas. si quō eos possent
pare dño plebē ꝓfectā. id oīmodis satage
bāt. etiā ī mīra ⁊tritōꝝ cordis ⁊ corꝝ̄ ī la
boze ⁊ erūna: ī fame ⁊ siti. ī frigore ⁊ nudi⁄
tate. Ubi nūc ⁊suetudo hec subijt dissilis
valde. lōge in aliud mutata sunt studia: et
vtinam non in peius. Cura tamen ⁊ an⁄
xietas et emulatio ⁊ sollicitudo fateor per⁄
seuerant. Translata hec non immutata.
Testimonium vobis perhibeo. quod nec
substantie parcitis. non magis q̄ꝫ ante.

Diuersa aūt hec locatio dissilitudinē facit
Magna abusio. pauci ad os legislatoris
ad man⁹ oēs respiciūt: nō imerito tñ. omne
papale negociū ille agūt. Quē dabis mi
hi de tota maxia vrbe q̄ te in papā recepit
p̄cio seu spe p̄cij nō interueniente. Et tunc
potissimū volūt dñari cū pfessi fuerint ser
uitutē. fideles se spondēt vt opportuni⁹ fi
dentib⁹ noceāt. Et h̄ nō erit ꝓsiliū tibi a q̄
se arcēdos putēt. nō secretū quo se nō inge
rant. Si stāte, p foribꝰ quoq̄ illoꝝ moram
vel modicā fecerit ostiari⁹ ego tūc, p illo eē
nolo. ⁊ nūc expire pauc⁹. nouerim ne ⁊ ego
aliq̄ten⁹ mores gētis. Aū oia sapiētes sūt
vt faciāt mala: bonū autē facere nesciūt. hi
inuisi terre ⁊ celo vtriq̄ iniecere man⁹. im
pij in deū temerarij in sctā seditiosi in iuis
cem. emuli in vicinios. inhumani in extra
neos. q̄s neminē amātes amat nemo: ⁊ cū
timeri affectāt ab oib⁹. oēs timeāt necesse ē
hi sunt q̄ subesse nō sustinēt. p̄esse nō nouūt
superiorib⁹ infideles. inferiorib⁹ importabi
les. hi inuerecūdi ad petendū ad negandū
frontosi. Hi ꝓportuni vt accipiant. inq̄ri
donec accipiāt. inq̄ri vbi acceperint. Docue
runt linguā suā grādia loq. cum openk exi
gua largissimi promissores ⁊ parcissimi ex
hibitores. blandissimi adulatores ⁊ mor
dacissimi detractores. simplicissimi dissi
mulatores ⁊ malignissimi, pditores. Ex
currimus vsq̄ huc plen⁹ te atq̄ expssius
admonendū putātes hoꝝ q̄ circa te sunt ī
hac pte iā ad ordinē recurram⁹. Quale est
qōd e spolys ecclīaꝝ eminūt q̄ dicūt tibi eu
ge euge: paupeꝝ vita ī plateis diuitū semi
nat. Argētū micat ī luto. accurrit vn dicq̄
tollit illō nō paupior sz fortior. aut q̄ for
te citi⁹ p̄currit. a te tñ mos iste vel potius
mors ista nō cepit. in te vtinā desinat. Sz
reliq̄ pseq̄mur iter h̄ tu pastor pcedis deau
ratus tā multa circūdat⁹ varietate. Oues
q̄d capiūt si audirē dicere. demonū magis
q̄ ouiū pascua hec. s. sic factitabat petrus
sic paulus ludebat. Vides oēz ecclīasticū
zelū feruere sola p dignitate tuēda. hono
ri totū dat. scritati nihil aut paꝝ. Si caus
sa req̄rēte paulo sūmissius agere. ac socia
lius te hr̄e ceptauer⁹. absit inq̄unt: nō decz
tpi nō ꝓgruit. maiestati nō ꝓuenit. quā ge
ras pson̄ attendito. De placito dei vltia
mentio est, p iactura salute nulla cūctatio
Nisi qō sublime est. h̄ salutare dicamus. ⁊
qō glīaz redolet. id iustū. Ita oē hūile pro
bro ducit iter palatinos: vt facili⁹ q̄ esse q̄z
q̄ apparere hūilis velit inuenias. Timor
dñi simplicitas reputat. ne dicā fatuitas.
Vtiq̄ circūspectū ⁊ amicū, ppe ꝓscie calūni
ant hipocritā Porro amatore q̄etis ⁊ sibi
interdū vacātē iutilē dicūt. Quid ergo tu
Euigilas ne adhuc ad istos q̄ circūde de
rūt te laq̄is mort⁹. Queso sustie paulisp ⁊
supporta me. imo daveniā nō tā temere q̄z
timide hec loq̄ti Emulor te emulatione
bona ⁊ vtinā q̄z vehementi tā vtili. Scio
vbi hitas icreduli ⁊ subuersores st̄ recum.
Lupi non oues st̄. taliū tñ tu pastor. Vtrū
ꝓsideratio q̄ forte iuener⁹ quō si fieri pos
sit: ꝓuertas eos ne ipi subuertāt te. Quid
diffidim⁹ posse reuerti ī oues. e qb⁹ ꝓti ī lu
pos potuerūt. Hic h̄ nō pco tibi vt parcat
de⁹ Pastorē te ppl'o huic certe aut nega aut
exhibe. Nō negab ne cui⁹ sedē tenes. te ne
get heredē. Petr⁹ h̄ ē q̄ nescit pcessisse aliq̄ñ
vel gēmis ornat⁹ vel script⁹. nō tect⁹ auro
nō vect⁹ eq̄ albo. nec sti dat⁹ milite. nec cir
cūstrepentib⁹ sept⁹ mīstris. Absq̄z his tñ.
credidit satis posse ipleri salutare mādā
tum si amas me pasce oues meas. In his
successisti nō petro. sz ꝓstātino. Cōsulo to
lerāda, p tpe. nō affectāda, p debito. Ad ea
te poti⁹ iuito. q̄ꝝ te scio debitorē. ⁊ si purs
purat⁹. ⁊ si deaurat⁹ incedēs nō est tñ qō
horreas opaz curāue pastoralem. pastoris
heres. nō qō erubescas euāgeliū. q̄z q̄z. si vo
lens euāgelizes int' apl'os q̄dē etiā glīa est
tibi. Euāgelizare pascere est. Fac op⁹ euā
geliste ⁊ pastoris opus ipleſti. Dracones
inq̄s me mones pascere ⁊ scorpiones. non
oues Propterea inq̄z mag⁹ aggredere eos
sz ꝓbo nō ferro. Quid tu denuo vsurpare
gladiū tentes quē semel iussus es ponere ī
vaginā. quē tū q̄ tuū negat nō sat⁹ mihi vi
det attēdere ꝓbū dñi dicētis sic. Conuerte
gladiū tuū in vaginā. Tuus q̄ ⁊ ipse: tuo
forsitan nutu. etsi nō tua manu euaginan
dus. Alioq̄n si nullo mō ad te ptineret et
is. dicentib⁹ āplis. ecce gladij duo hic. nō
rñdisset dñs. satis est sz nimis est. Vtercq̄z
ergo eccl'e ⁊ spālis. s. gladius ⁊ materialis
sed is q̄dem, p eccl'ia. ille ꝓo ⁊ ab eccl'ia ex

ercēdus. ille sacerdot⁹: is milit⁹ manu. sed
sane ad nutū sacerdot⁹ ⁊ iussum impato⁹
ris. Et de h als· Nūc ꝯo arripe illū: q tibi
ad ferendū credit⁹ est: ⁊ vulnera ad salutē
si nō oēs: si nō vel multos: certe q̄s possis.
nō sum inq̄s melior q̄ p̄res mei. Quē illo
rum dom⁹ erasperās. nō dico: audiuit. sed
irrisit. Jō tu insiste mag⁹: si forte audiāt ⁊
q̄escāt. insiste ⁊ ⁊ resistēt⁹. dicēdo hec. for
te nimis dicat. nūc nr̄a illa vox. insta opor
tune ipoztune. hūc si audes: nimiū appel⁹
lato. Prophe p̄cipit. clama ne cesses ad q̄s
nisi ad scelerat os ⁊ pcōzes. Annūtia inq̄t
ꝑ̄ ꝑ̄lo meo scelera eoꝝ: et domui iacob pcā
eoꝝ. Prudent aduerte ⁊ sceleratos phibe
ri ⁊ ꝑ̄l'm dñi. Puta de his idē. Et si scele⁹
rati ⁊ sint q: vide ne audias. qd vni ex his
meis nō fecisti: nec mihi fecisti. Fateor po
pulū istū extitisse vsq̄ adhuc dura fronte
⁊ idomito corde: ⁊ vtq̄ etiā idomabili. ne
scio vñ liq̄do scire possis. Pōt fore qd nec
dum fuit. Si diffidis tu: ⁊ apud deū non
erit ipossibile oē ꝯbū. si dura frōte sunt: du
rato ⁊ tu eō tuā. nil tā duꝝ qd durior nō
cedat. Dñs ad ꝑ̄ham Dedi frontē tuam
duriorē frontib⁹ eoꝝ. Unū est q̄ te absol⁹
uit. si egisti cum ꝑ̄lo illo: vt possis dicere.
Pl'e me⁹ q̄d tibi debui facere ⁊ nō feci. si
sic fecisti nec ꝑfecisti. est demū qd facias ⁊
qd dicas. Exi de vr cal deo zuz: ⁊ dicito qz
optz me ⁊ alys ciuitatib⁹ euāgelizare. Pu
to nec penitebit exilij ozbe ꝑ vrbe cōmuta⁹
to. Veniam⁹ ad collaterales ⁊ coadiuto⁹
res. Hi seduli tibi hi intimi sunt. Quāo⁹
brem si boni st tibi pozissimū st: si male eq̄
plus tibi. ne te dixer⁹ sanū dolētē latera: h
est ne te dixer⁹ bonū mal' intentē. aut si bo
nus sis: bonitas tui sol⁹ quē fructū afferre
p̄t Sicut in supiore libro dixisse me memi
q̄d inq̄ emolumēti affert ecclesys dei. tua
vni⁹ hois iusticia si sma p̄ualz alit affecto
rum. Sz nec tuta tibi tua bonitas obsessa
mal'. nō mag⁹ q̄ sanitas vicino fpente. nō
est q̄ te subducas malo irestino. ⁊ e regione
bonū domesticū. eo amplius q̄ sepi⁹ iuuat
Sz siue leuēt siue grauēt cui rectius iputā
dum. q̄ tibi. q rales aut elegisti aut admi
sisti: nō de oib⁹ dico: nā sunt quos nō elegi
sti: sed ipsi te. At prātem nō hnt. nisi q̄ tu
eis. aut tribuer⁹ aut ꝑmiser⁹. Ad idē q̄ re⁹
uertimur. Tibi iputa q̄cq̄d patieris ab eo
q sinere pōt facere nihil Dis excepto⁹ de ce
tero nō incōsiderate vt vides eligēdi q̄q̄
seu colligēdi st i opus mister⁹ hui⁹ Tuuz
est vndecūq̄ vocare ⁊ asciscere tibi. exēplo
moysi: senes nō iuuenes: ⁊ senes nō tā eta
te q̄ moribⁿ. q̄s tu nosti. qz senes ꝑ̄lis st.
An nō eligēdi de toto ozbe: ozbē iudicatu
ri. sane huic negotio. nō se ingerat rogans
Cōsilio nō p̄ce agendū est. Sūt q̄ necessa⁹
rio a nob rogantiū. aut extrozq̄t ipoztuni⁹
tas aut necessitas merek At istō i his q̄ no
stra sunt. Ubi aūt non licet q̄ volo facere.
q̄s locus rogāti: nisi forte q̄ me rogat. h ro
go: vt qd vult h liceat mihi ⁊ nō mag⁹ vt
velim. Alius ꝑ alio. ali⁹ forte ⁊ ꝑ se rogat
Pro quo rogaris: sit suscept⁹. Qui ipse ro
gat ꝑ se iā iudicat⁹ est: nec interest ꝑ se an ꝑ
aliū q̄s roget. Clericū curiā frequentantē
q nō sit de curia: ad idē nozis ptinere am⁹
bientiū genus. Adulantē ⁊ ad palacium
cuiusq̄ loquētē vnū de rogātib⁹ puta. etiā
si nihil rogauerit. Scozpioni nō est i facie
qd formides: ⁊ pūgit a cauda. Si ad trali
um blāditias. coz tuū vt assolz molliri sen
seris: meminer⁹ scriptū. Dis hō p̄mū bo⁹
nū vinū ponit cū aūt inebriati fuerint. tūc
id qd deteri⁹ est. Pari pōdere estimaueris
eius hūilitatē q timet: ⁊ ei⁹ q sperat. Viri
callidi ⁊ dolosi ꝑriū esse solet. tūc pretēde
re hūilitatē. cū aliq̄d obtiere voluerit. De
q̄lib⁹ dicit scp̄tura. Est q se humiliat neq̄
ter: ⁊ interiora eius plena sunt dolo. De
vobis ipis sūme sme hui⁹ euidēs ac fami
liare exemplū. q̄ntos quos supplices admi
sistis: postmodū sustinuist⁹ graues. insolē⁹
tes. cōtumaces. rebelles. qd q̄dē interius
malū regūt p̄ncipia. posteriora ꝑdūt Ver
bosulū adolescentē ⁊ studentē elo q̄ntie cū
sapie sit ianis. nō aliud q̄ iusticie hostēres
putes. Pro hmōi falsis frib⁹ ōt tibi magk
man⁹ cito nemini iposuer⁹. Excluso ita q̄
vniuerso h pestilētie genere hoim: cure tibi
maxie sit itroducere tales quos postmodū
itroduxisse nō penitear Turpe est tibi sepi
us rectractare qd feceris: ⁊ iudiciū tuū fre⁹
quenter ꝑclytari nō decet. Diligēter pro⁹
inde oīe qd facien dū erit tracta apd te: et
cū his qui te diligūt. Tracta aūt ante fa⁹
ctum: qz post factū sera retractatio est Sa

pietis cōsiliū est omia: fac cū ꝯsilio. ⁊ post factū nō penitebis. Ex hoc tibi psuade q̄ admittēdi sunt difficile i curia posse pbari ⁊ ideo si fieri pōt viros pbatos oportere deligi nō probandos. nos in monasteriis oēs recipim⁹. spe meliorādi. At curia bonos facilius recipe q̄ facere ꝯsueuit. Qd si plures i ea defecisse bonos q̄ malos pfecisse pbauim⁹. q̄rendi sane q̄ nec defectus timeat. nec pfectus optet: vt pote iā pfectis Itaq̄ nō volētes neq̄ currētes assumito sz cūctātes sz renuētes: etiā coge illos ⁊ cōpelle intrare. In talib⁹ vt opinor reqescet spūs tu⁹ q̄ nō sunt attrite frōtis sz pecūdi: sz timorati preter dnm timeāt nihil nihil sperēt nisi a deo. Qui aduentantiū nō manus attendāt: sz necessitates q̄ stent viriliter p afflictis ⁊ iudicēt in eqtate p māsuetis terre q̄ sint ꝯpositi ad mores: pbati ad sēcī monīā parati ad obedientiā. mansueti ad patiētiā. subiecti ad disciplinā. rigidi ad cēsuram. catholici ad fidē. fideles ad dispensationē. ꝯcordes ad pacē. ꝯformes ad vnitatem: q̄ sunt i iudicio recti. i ꝯsilio pruidi. i iubēdo discreti. in disponēdo industrij. in agēdo strēnui. in loquēdo modesti. in aduersitate securi. in pspitate deuoti. in zelo sobrij. in miscōia nō remissi. in ocio nō ociosi. in hospitio nō dissoluti: in ꝯuiuio nō effusi. in cura rei familiaris nō auarij. alienē nō cupidi. sue nō pdigi. vbiq̄ ⁊ in oib⁹ circūspecti q̄ legatiōe p xpo fungi quotiēs opus erit. nec iussu rēnuant. necnō iussi affectent q̄ qd̄ ꝯcunde excusant. obstinatius nō recusent q̄ missi post aux nō eāt sz xpm seq̄ntur q̄ questū legationē nō existiment: nec reqrant datū sz fructū: quin regib⁹ iohannē exhibeāt. egyptijs moysen. fornicātibus finees. heliā ydolatris. heliseū auaris. petr mentientib⁹. paulū blasphemantibus. negotiātib⁹ xpm: q̄ vulgos nō spernant sz doceāt. diuites nō palpēt sz terreāt pauperes nō gūēt sz foueāt. minas pncipuz nō paueāt sz ꝯtēnāt: q̄ ñ cū turba itrēt nec cū ira ereāt. q̄ ecclias nō spoliēt sz emēdēt. q̄ marsupia nō exhauriāt sz corda reficiāt ⁊ crimia corrigāt. fame puideāt sue: nec inuideāt altene q̄ orādi studiū gerāt ⁊ vsum hēant. de oī re orōi pl⁹ fidāt q̄ sue idustrie vel labori. q̄ ingressus pacific⁹. modest⁹ exitus sit. q̄ fmo edificatio. q̄ vita iusticia. q̄ pnia gra. q̄ meoria i bn dictiōe. qui se amabiles pbeāt: nō ybo sz ope reuerēdos exhibeāt. sz actu nō fastu. q̄ būiles cū būilib⁹ ⁊ cū inocētib⁹ inocētes. duros durere darguāt. malignātes coerceāt. reddāt retributionē supbis q̄ nō de dote vidue ⁊ pūimonio crucifixi se vel suos ditare sustinēt. gtis dātes qd̄ gtis acceperūt. gtis faciētes iudiciū iuriā patiētib⁹. vidictā i natiōib⁹ ꝛcrepatōes i pplis. Qui de tuo deniq̄ spū illoq̄ istar septuagita moysi accepisse cernātur: p quē siue abntes siue pntes cōtendāt placere tibi. placere deo. Qui ad te redeāt fatigati q̄ dē sz nō suffarcinati. Sil⁹ ⁊ glorianteś nō q̄ curiosa seu pciosa q̄q̄ terrarū attulerūt. sz q̄ reliqrint pacē regnis. legem barbar⁹. q̄ecē mōasterijs. ecclijs ordinē. dericis disciplinā. deo pplm acceptabilez. sz: cratorē bonoq̄ opm. Dignū reor ad medium venire factū dulcis meorie. Martini nri nosti h: sz an meminer⁹ ignoro. Is cardinal⁹ pbyt⁹ fūct⁹ aliqn legatōe i datia tā paup remeauit: vt pene expēsis ⁊ eqs deficientib⁹ vt queniret florētiā. Ibi eps loci donauit ei equū q̄ pisas vsq̄ vbi eramus tūc pueect⁹ ē. Post triduū credo secut⁹ eps erat em illi cā cū aduersario ⁊ agendi aderat dies. cepit requirere suffragia amicoq̄ Cūq̄ p singl⁹os sollicitaret ventum est ad martinū fiducia erat maior i illo q̄ nō posset imemor eē recētis bnficij. Tū martin⁹ Decepisti me iqt. nesciebā tibi iminere negociū. tolle equū tuū: ecce i stabulo ē: ⁊ hora eadē reguit illi. Quid dicis mi eugeni. nōne alteri⁹ seculi res est redisse ligarū dextra auri sine auro. trāsisse p terrā argēti et argētū nescisse. donū isup qd̄ potat esse suspectū ilico reiecisse. Sz o mihi locū suauē vbi icidit occasio meorādi ⁊ noiandi suauissimi odoris viz epm loqr Gāfridū carnotēsem. q̄ legationē i ptib⁹ eqtanie pprijs sūptib⁹ strēnue administrauit: idq̄ ānos plures. Rē loqr quā vidi ipse. Erā cū eo i tra illa. cū a qdā pbytero pnrat⁹ illi est piscis quē vulgo vocāt sturgionē. Percūctat⁹ legatus q̄nti venierit. nō accipio inqt nisi receper⁹ pciū. ⁊ resiguit solidos q̄nq̄ inuito ⁊ verecūdo. Itē cū essem⁹ i quodā oppido dna illi⁹ oppidi obtulit ei p deuotōe cū ma

nutergio duas vel tres papsides pulcras
ligneas tñ. quas aliquādiu intuēs homo
scrupl'ose ꝓscie laudauit eas. ſz nō acq̄uit
accipe. Quādo argēteas recepisset q̄ ligne
as refutauit. nō fuerūt q̄ possent legato di
cere. ditauim⁹ abzaā: ipe ꝓo cū samuele li
bere cōcionabat ad oīs. Loq̄mini de me
coz̄ dño ꝛ coz̄ ipo ei⁹. vtrū bouē cuiusq̄
tulerim an asinū si quēpiā calūniat⁹ sum
si oppressi aliquē. si de manu cuiusq̄ mun⁹
accepi ꝛ ꝓtemnā illō hodie vobisq̄ restitu
am. O si talīū darek viroꝝ copia q̄les per
strinxim⁹ nunc. Quid te felicius. q̄d illo io
cundius sec'o. Nōne secū da ab eternitate il
loꝝ tibi tpm bītudo videret: cū te quaq̄
ꝑsum ꝓcedēs stipatū videres tā iclyto ag
mine brōꝝ. Si te noui heres ꝛ altū trahēs
suspirū tecū loquer⁹ Putas fore posse qd
dī. Putas hic sum⁹ q̄usq̄ hec fiāt. Quis
det viuere vt videre ꝓtingat. O si videre
in vita mea ecclam dei talib⁹ innixā colū
nis. O si dñi mei spōsam cernere tāte cō
missam fidei. tāte creditaz puritati. Quid
me beati⁹. q̄d me securi⁹: cū eusmōi circa
me vite mee ꝛ custodes spectare sil' ꝛ testes
Quib⁹ oia mea secreta secure ꝓmittere. cō
municare ꝓsilia q̄b⁹ me totū refunderēt an
q̄ alteri mihi q̄ si vellē aliq̄ten⁹ deuiare nō
sinerēt. frenarēt ꝓcipitē. dormitantē susci
tarent. Quoꝝ mereuerentia ꝛ libertas ex
tollentem reprimeret. excedentē corrigeret:
Quoꝝ me constantia ꝛ fortitudo nutantē
firmaret. erigeret diffidētē. quoꝝ me fides
ꝛ ſcitas ad q̄q̄ ſctā. ad quecq̄ honesta. ad
q̄q̄ pudica. ad q̄q̄ amabilia ꝛ bone fame
ꝓuocarēt. Et nūc reduc oculos mi eugeni
ad eū q̄ nunc est curie siue ecclie statū: ꝛ stu
dia platoꝝ eoꝝ ꝑsertim q̄ st' in circuitu tuo
Sed de his hacten⁹ ego. Palpaui non fo
di parietem. Tibi licet fodere ꝛ videre. vt
pote ꝓhe filio. Mihi ꝓgredi non est fas.
Unū dico qd in facie est. Ridicule mistri
vīi. vīis se conp̄s byter⁹ anteferre conank.
nō hocrō hz. nō antiq̄tas habuit. nō con
sensit auctoritas. Et si de sua ꝓsuetudine
calūnia struik. melius ꝓfecto illa q̄ sum⁹
ordo cōtemnik. Friuolū tñ satis. vnū ma
rimū obtinere voluit id. Nos sum⁹ inqui
unt q̄ in oī celebritate dño pape ꝓiunctio
res assistimus sedēti ꝓiozes assidem⁹. pre
cedentem posteriozes procedimus. Hoc
totū nō dignitat⁹ ꝓuilegiū sed sedulitatis
debitū est. dyaconi nomē solenni ipsa ad
ministratione interpretās. deniq̄ ꝑ byte
ris ordinata cōfessione ambientib⁹ mates
statem: vos ad pedes sedetis. Propiozes
assistitis vt hēat paratiozes. In euāgelijs
legimus q: facta est ꝓtentio inter discipu
los quis coꝝ videret esse maioz. Beatus
cēs si sic circa te cetera tenerent. Tedet iam
curie exeundū palacio domi expectāt nos
Hi nō mō circa: sed quodāmō intra te sūt
Nō est supuacua cōsideratio q̄ intēdis di
sponere domui tue. puidere his q̄ in sinu
tuo ꝛ in gremio tuo sunt. Ego dico et ne
cessaria paulū audi. Si q̄s domui sue pre
esse nescit: quō ecclie dei diligētiā habebit.
Item si q̄s suoꝝ ꝛ maxime domesticozum
curam nō habet. fidē negauit ꝛ est infideli
deterioz. Et hec dicens. nō te moneo sum
mis occupatū intendere infimis: ꝛ q̄si mi
nutum fieri in minimis. impēdere qd ma
ximis debes. Quid te intrices vnde te eri
puit deus. Hec inq̄t oia adijcient vobis.
Verūtamē ꝛ hec oportet facere ꝛ illa non
omittere: At illa per te agens. per te etiaz
oportet puideas qui ꝑ te his prouideant.
Nam si vnus e seruis ꝑ se non sufficit sil' ꝛ
custodie iumentoꝝ ꝛ cure mensarū: tu ꝑ te
quō intendere valeas et tue domui: et dñi
pariter de qua scriptū est. O isrl' q̄ magna
est domus dñi. Vacuū prorsus a sollici
tudine reꝝ minoꝝ ꝛ viliū: oportet esse aim
tam magnis ꝛ tam multis intentū rebus
oportet libertū quē nulla sibi vēdicet violēta
occupatio: oportet ingenuū quē nulla deorsuz
trahat indigna affectio. Oportet rectum:
quē nulla seorsum auertat sinistra intētio.
oportet cautum. quē nulla subeat furtiua
suspicio. Oportet vigilem: quē nulla a se
se abducat peregrina ꝛ curiosa cogitatio.
Oportet firmū quē nulla ꝓcutiat repenti
na turbatio. Oportet iuictū quē nulla fa
tiget vel cōtinua tribl'atio. Optet amplū
quē nulla coarcet rei tpalis amissio. His
te nō dubites ꝛ bonis puandū ꝛ ferendū
malis: si aim diuidēs: ꝛ dei reb⁹ ꝛ tuis pa
riter regulis voluer⁹ impiri Procurādus
quē implices qui ꝑ te molat. Pro te dico
non tecū. Quedam gremet facies. quedā.

p te ꝛ alios simul. q̄dā p alios et absq̄ te.
q̄s sapiēs ꝛ intelliget ꝶ. Nō est qō int̄ ista
dorm̄ire cōsideratio tua. Ego ꝓo agēda
dom⁹ tue sub eo genere qō nouissimū po-
suit locāda cēsuerim. Per aliū vt dixi illa
facies. At is si fidelis nō fuerit prudens:
fraudabit. Si nō fuerit prudēs. fraudabi
tur. q̄rend⁹ ꝓinde fidelis ꝛ prudēs: quem
ꝓstituas sup familiā tuā. Adhuc inutilis
est: si tertiū deest q̄ris q̄d hoc. Auctoritas
Quid. n. pdest ei velle ꝛ scire q̄q̄ dispone
re put necesse est: si qō scit ꝛ vult non pōt.
Danda ḡ facultas agēdi p libitu. Si in
p̄iudiciū rōnis putas hoc fieri memēto fi
delē: q̄ agere nihilomin⁹ p rōne volet. At
tēde prudētē: q̄ agere nihilomin⁹ pro rōne
sciet. Sz fidelis solersq̄ volūtas tūc pde-
rit: cuz ei affatim supest: vñ tota facilitate
mācipet effectui: cūctis sine cūctatione pa
rentib⁹. Subdēdi igit oēs. Nulluz patiat
ꝓtradictorē. Nemo q̄ dicat. Cur fecisti sic
Potestatē hanc excludere et admittere q̄s
voluerit mutare ministros. trāsferre mini
steria ad q̄s et q̄ voluerit. Ita timori sit
oīb⁹ vt sit ꝛ vtilitati. Prest oībus vt oīb⁹
psit. ꝛ de oībus Clādestinas ꝛ susurratas
delatiōes nō recipias aduersus eū. magis
detractiōes cēsueris. ꝛ hāc velim generalē
tibi cōstituas regulā: vt oēm q̄ palā verek
dicere: qō in aure locut⁹ est: suspectū habe-
as. Qō si te iudicāte dicendū coram. ille re-
nuerit delatorem iudices non accusatorē.
Ita q̄q̄ vn⁹ omibus faciēda imūgat. ꝛ vni
oēs rūdeant. Tu illi habeas fidez. vacās
tibi ꝛ ecclie dei. Si q̄ min⁹ aut fidelis in-
uenīat aut prudēs. fideli potius cōmittē-
dū. Sane eduob⁹ rutius hic. Quanq̄ si
idoneū nō repiat. ꝛ si min⁹ fidelē sustinere
pot⁹ cōsulo. q̄ te imergere laberinto huic
Memēto saluatorē iudā economū habu
isse. Quid ego turpi⁹. q̄ incūbere suppelle
ctili ꝛ substātiole sue scrutari oīa. scisciterī
de singulis: morderi suspitionib⁹ moueri
ad q̄q̄ dita vel neglecta. Ad verecūdiā di
co. q̄rundā eiusmodi scrutantiū quotidie
oēm substantiā suā. innūerantiū singula.
de minut⁹ ꝛ quadrātib⁹ exigentiū rōnem.
Nō ita ille egypti⁹. q̄ ioseph oīb⁹ tradit⁹
ig̃rabat q̄d hīet in domo sua. Erubescat
xp̄ian⁹. xp̄iano sua nō credēs. Nō sine fi-
de. fidē tñ habuit suo sup oīa bona sua cō
stituēs euz. ꝛ h̄ erat alieni gena. Dira res
Sat⁹ sup q̄q̄ ep̄i ad manū h̄nt q̄b⁹ aias cre
dāt. et cui suas cōmittāt facultaculas nō
inueniūt. Optimi vz estimatores rerū. q̄
magnā de minutis. quā aut nullā de maxi
mis curā gerāt. Sz vt liq̄do dak intelligi
patiēt⁹ ferim⁹ xp̄i iacturā q̄q̄ nraz. Quot
tidianas expēsas q̄tidiano reciprocamus
scrutinio ꝛ cōtinua dñica greg⁹ detrimēta
nescim⁹. De pcio escarū ꝛ nūero panū cuz
ministris q̄tidiana discussio est. rara admo-
dū cū p̄sbyteris celebrak collatio de pcis
pp̄lor. Cadit asina: ꝛ est q̄ subleuet eā. pe-
rit aia. ꝛ nemo q̄ reputet. Nec mirū: cū nec
nr̄os q̄dē assiduos sentiam⁹ defect⁹. nōne
ad singl'as supputatōnes istas irascimur.
vrimur. anxiamur. quā tollerabil⁹ rez q̄q̄
mentiū sustinerem⁹ iacturaz. Quare inq̄t
nō mag⁹ fraudē patimī. Queso tu q̄ alios
doces: doce teipm si tñ iā nō docuisti plu-
ris te hīe q̄q̄ tua. Transitoria ista q̄ stare ti
bi nullo pacto queūt: fac vt a te trāseat nō
p te. Riu⁹ q̄ fluit cauat terrā: sic discursus
tpaliū ꝓsciaz rodit. Si pōt torrēs ī agros
excurrere sine lesione fatoꝝ: ꝛ tu te ista sine
vulnere mēt⁹ posse tractare cōfidito. Qi-
modis cōsulo studeas auertere a te cōcur-
suz hoꝝ Multa nescias plura dissimules
nōnulla obliuiscar⁹. Sūt tñ q̄ ignorare te
noli: mores q̄z ꝛ studia. Nō oportet vbi vi-
cia dom⁹ tue vl'tim⁹ scias: qō q̄q̄ plurimis
nouim⁹ ꝓtigisse. Quapropter vt dixi ali⁹
alia dispēset: de disciplina tu pide. Illō
nemini credas si insolētior: coram te vl' ser-
mo sonuerit: vl' habit⁹ apparuerit man⁹ tua
sup eiusmodi: tu vlciscere iniuriā tuā. Im
punitas ausum parit: ausus excessuz. Do
mū ep̄i decz scritudo: decet modestia: decz
honestas. hoꝝ disciplia custos. Sacerdo-
tis dom esticī. aut ceter⁹ hōestiores: aut fa
bula oīb⁹ sunt. In vultu: in hītu: in icessu
illoꝝ q̄ circa te st̄: nihil resīdere impudicū
nil indecēs patiar⁹. Discāt a te coepiscopi
tui cūculos puero ꝛ cōpros adolescētes
secū nō hīe. Certe int̄ mitratos discurrere
calamistros nō decz. Et merito qō sapiēs
āmonet filie tibi sūt. noli facie tuā hylarē
ad eas oūdere: nec austeritatē tñ suadeo ti
bi: sz ḡuitatē. Illa infirmiores fugat: hec

repmit leniores. Illa si affit odibilē: hec si desit cōtēptibilē reddit: in omib⁹ tñ mo d⁹ melior. Ego nec seueri⁹ veli nec dissoluti⁹ Quid hac mediocritate ḡtius: vt nō deseueritate sis oneri: nec de familiaritate ꝓtēptui. In palacio papā: domice pr̄emfamilias exhibe. Amēt te domestici tui si nō facito vt timeāt. Utilis sp̄ custodia oris: q̄ tñ affabilitat⁹ grāz nō excludat Ergo vbi q̄ frenāda ligua p̄ceps: maxīe aūt in cōuiuio. Ille ꝓuenētior hitus situ actu q̄dē seuer⁹ sis: vultu seren⁹: ꝓbo serus. Capellani ⁊ q̄ tecū nigīt diuis ītersunt officijs: nō sint sine cōdigno honore. Tuū est tales tibi putdere q̄ digni sē. Seruiat eis ab oib⁹ tanq̄ tibi Necessaria ō manu tua accipiā His ꝓtēti sic q̄ tu puider⁹ illis: tu vide ne egeāt. Sup h̄ quē forte ab aduēt antib⁹ petere deph̄ēdes indica gtezitani. Id de hostiarys: id de ceter⁹ officialib⁹ determēduz. Verū h̄ ex abūdāti: nā forma ista iā olim a te posita: recordamur Quid tuo digni⁹ aplatu. Quid salub⁹: ⁊ ad ꝓscīam: honestius ad famā vtili⁹ ad exēplū. Optimus canon: q̄ pycit auaricia ex calūnia: hoc est non a cōscientia tantū.

Libet iā ⁊ hūc claudere libr̄ū: ⁊ in calce aliq̄ veli vel añdicta q̄si epilogādo repetere vl⁹ addere p̄termissa. Cōsideres añ oia sanctā romanā ecclia: cui deo auctore p̄es ecclia: matrē esse nō dñam: te ꝓ nō dominū ep̄o: ⁊ vnū ex ip̄is. Porro frēm diligentiū deū ⁊ pricipē timētiū deū. De cetero oportere te esse cōsidera formā iusticie. sctimonie speculū. pietat⁹ exēplar. assertorē ꝓbitatis fidei defensorē. doctorē gentiū. xp̄ianor: ducē. amicū spōsi. spōse paranimphū: cleri ordinatorē. pastorē plebeiū. magistrū insipientiū: refugiū opp̄sor: pauperū aduocatū: miseror: sp̄ē: tutorē pupillor: iudicē viduar: oculū cecor: linguā mutorū: baculū seniū. vltorē sceler: malor: meritū: bonor: gtiaz: ꝓgā potentiū: malleū tyrānor: regū p̄em: legū moderatorē: canonū dispēsatorē: sal terre: orb̄ lumē: sacerdotē altissimi: vicariū xp̄i: xp̄m dñi. Postremo deū pharaonis. Intellige q̄ dico. Dabit tibi dōs ītellectū: vbi malitie iūcta potētia est aliq̄d tibi sup̄ hoiem p̄sumenduz. Vult⁹ tu⁹ sup̄ facientes mala. Timeat spiritū ire tue. q̄ hoiez nō verek gladiū nō formidat. Timeat ozonē q̄ āmonitionē ꝓtēpsit. Cur irasceris tu: deū sibi iratū nō hominē putet. Qui te nō audierit. Auditur deū ⁊ ꝝ se paueat Qd reliquū est: de his q̄ sup̄ te st incūbit: iā disputatio. Quā vno libro deo adiuuāte soluere spero: ⁊ me pariter absoluere promissione mea.

De consideratione. Liber. v.

Libri sup̄iores etsi de ꝓsideratione inscribank plurimu tñ habēt actōis admixtū dū res aliq̄s nō ꝓsiderādas tñ: ⁊ agēdas docēt vl⁹ mouēt. At q̄ in manib⁹ mō est sola i cōsideratiōe ꝓsabik. q̄ eīm sup̄ sunt: id q̄dē instat actu nō indigēt ⁊ inspectu. Nō est qd̄ in eis actites q̄ vno mō sp̄ sunt ⁊ inteernū Porro aliq̄ ⁊ ab ekno. Et h̄ veli solerk ad uertas vir sagacissime eugeni q: toties pegrinak ꝓsideratio tua. q̄tiens ab illis reb⁹ ad ista deflectik iferiora et visibilia siue intuēda ad noticiā siue appetēda ad vsum: siue ꝓ officio disponēda vel actitāda. Si tñ ita ꝓsak in his vt p h̄ illa reqrat haud p cul exulat. Sic considerare: repatriare est. Sublimior iste pñtiū ac dignior vl⁹ rerū cū iuxta sapiaz pauli: inuisibilia ōi p ea q̄ facta st intellecta cōspiciūk. Sane hac scala ciues nō egēt: ⁊ exules Qd̄ vidit ip̄e hui⁹ sniē auctor: q̄ cū diceret inuisibilia p visibilia ꝓspici signank addidit a creatura mūdi. Et ꝓe q̄d op⁹ scale tenētia solū. Creatura celi illa ē p̄sto hñs p qd̄ poti⁹ ista intueak. Videt ꝓbū ⁊ in ꝓbo facta p ꝓbuz: nec op⁹ hz ex his q̄ facta sunt factor⁹ noticiā mendicare. neq̄ eīm vt vel ip̄a nouerit ad ip̄a descēdit: q̄ ibi illa videt: vbi longe meli⁹ sūt q̄ in seip̄is. Vñ nec medīū reqrit ad ea corpis sensuz. sensus ip̄a sibi: seip̄sa sentiēs. Optimū videdi gen⁹: si nulli⁹ eguer⁹: ad oē qd̄ nosce libuerit te ꝓtentus. Alio q̄n inuari aliūde: obnoxiū fieri ē minusq̄ a pfecto istu d ⁊ min⁹ liberū. Quid qd̄ ⁊ inferioribⁿ eges. nōne p̄postex hoc et indignū. Plane sup̄ior q̄dā iniuria ē: inferior operā ōsiderare a q̄ iniuria nēo hoim pfecte vindicabik: nisi cū q̄sq̄ euaserit i libertatē filiorū dei nēpe erūt hoīes docibiles dei ⁊ nulla inīueniēte creatura solo bri deo. Repatriasse erit h̄ exisse de p̄ria corpo

tũ in regionẽ spirituũ Ipa est de⁹ nr̃ maxi
mus spũs maxia mãsio spirituũ brõx ⁊ ne
q̃d h̃ sibi vsurpet carnis sensus. seu imagi
natio: ꝓtas est. sapia est. ꝓt⁹ eteruitas. sũ
mũ bonũ. Vñ interi absum⁹: et vbi sum⁹
vallis ẽ. ⁊ vallis lachrymax. In q̃ sensua
litas regt: ⁊ ꝓsideratio exulat. In q̃ libere
q̃dẽ ⁊ potestatiue se exerit sensus corpeus
sed intricat⁹ caligat oc'lus spãlis. q̃digit
max. si ope indigene aduena idiget. Et fe
lix sedem tp̃s viator q̃ ciuiũ bñficiũ sine q̃
trãsire nõ põt in obsequiũ ꝓuertere potuit
vrens nõ fruẽs. vrgẽs nõ petẽs: exactor nõ
supplex. Magn⁹ ille q̃ vsuz sensuz q̃sdam
veluti ciuiũ oues expẽdere satagit: dispen
sando in suã ⁊ multorũ salutẽ. nec ille mi
nor: q̃ hũc sibi gradũ ad illa inuisibilia phi
losophãdo ꝓstituit: nisi qõ hoc dulci⁹. il
lud vtili⁹. h̃ felici⁹. illud fortí⁹ esse cõstat.
At oim maximus: q̃ sprero ipo vsu rerũ et
sensuũ q̃ tũ q̃dez hũane fragilitati fas est:
nõ ascẽsorys gradib⁹ sz inopinat⁹ excessib⁹
auolare iterdũ ꝓtẽplãdo ad illa sublimia
ꝓsueuit. ad h̃ vltimũ gen⁹ illos ptinere re
or excessus pauli. Excessus nõ ascẽsus. nã
raptũ poti⁹ fuisse q̃ ascẽdisse ipe se ꝓhibet
Inde est qõ dicebat. Sine mẽte excedim⁹
deo. Porro hec tria ita ꝓtingũt. cũ cõside
ratio ⁊ si i loco pegrinatiõis sue ꝓtut⁹ stu
dio ⁊ adiutorio grẽ facta supior sensualita
tẽ aut p̃mit ne insolescat. aut cogit ne euag
ẽt. aut fugit ne inq̃ner In p̃mo potẽtior:
in scõo liberior: in tertio purior. Puritat⁹
sic̃dẽ ⁊ alacritat⁹ parit alis sit ille volat⁹
vis tibi has ꝓsiderationis spẽs ꝓprys di
stingui noib⁹. Dicam⁹ si placz p̃mã dispẽ
satiuã. secũdã estimatiuã. tertiã speculati
uã. Horũ noi n rõnes: diffinitiões decla
rabũt. Dispẽsatiua est cõsideratio sensib⁹
sensibilibusq̃ reb⁹ ordiate et socialit vtẽs
ad p̃merendũ deũ. Estimatiua est cõside
ratio prudent ac diligent quecq̃ scrutãs et
põderãs ad inuestigãdũ deũ. speculatiua
est ꝓsideratio se i se colligẽs ⁊ q̃ntuz diui
nitus adiuuat reb⁹ hũanis eximẽs ad cõ
tẽplandũ deũ. Puto vigilant aduert⁹ ali
arũ hãc cẽ fructũ. ceteras si nõ referant ad
istã. qõ dicunt videri posse. sed nõ esse. Et
por q̃dez absq̃ intuitu hui⁹ multa serit. et
nihil metit. Seq̃ns ꝓ nisi ad istã se diri
gat. vadit. sz nõ euadit. Ergo qõ p̃ma op
tat. scõa odorat. tertia gustat. Ad quez tũ
gustũ pducũt ⁊ cetere. ⁊ si tardi⁹. nisi qõ. p̃
ma laboriosi⁹. scõa q̃ti⁹ puenit. Diristi
inq̃s sat⁹ q̃ ascẽdat. etiã q̃ dicere hẽs. Falle
ris si id speras. ineffabile est. Tu me existi
mas loq̃ qõ oc'lus nõ vidit. nec aur⁹ audi
uit. ⁊ in cor hois nõ ascẽdit: nob inq̃t reue
lauit de⁹ p spũ suũ. Ergo q̃ sup̃ sunt. non
ꝓbo docent. sz spũ reuelant. Verũ qõ ser
mo nõ explicat. cõsideratio q̃rat. oro expes
crat mereat vita puritas assequat. Sane
cor ammonitus q̃ supra sunt: nõ te existi
mes mitti a me suspicere solem lunaz stel
las. nõ ipm firmamentũ. nõ aq̃s q̃ sup ce
los sunt. ista sic̃dẽ oia ⁊ si sup̃ loco: pcio in
fra sunt. ⁊ dignitate nature. Sũt enim cor
pora. Tui portio spũs est. q̃ supius q̃ppiã
frustra q̃ris: qõ nõ sit spũs Porro spũs est
de⁹. sunt ⁊ angeli scti. ⁊ hi sup̃ te. Sz de⁹
natura. angeli gra superiores sunt. Vnũ si
q̃dẽ tui ⁊ angeli optimũ rõ est. De⁹ ꝓ nõ
sui alicd optimũ hz. vnũ optimũ tot⁹ is
⁊ q̃ cũ eo sunt bri spũs. trib⁹ modis veluti
vys totidẽ nra sunt ꝓsideratiõe vestigãdi
opiniõe fide ⁊ itellectu. Quorũ intellect⁹
rõni innitit. fides auctoritati: opinio sola
veri sikitudie se tuet Hñt illa duo certã ve
ritatẽ. sz fides clausaz ⁊ inuolutã. intelli
gẽtia nudã ⁊ mãifestã. Certũ opinio certi
nil hũs: vez p verisimia q̃rit poti⁹ q̃ appre
hẽdit. Quinimo cauẽda ꝓfusio. ne aut in
certũ opiniõis fides figat. aut qõ firmũ fi
xumq̃ est fidei opinio reuocet in q̃stionez
Et h̃ sciendũ qz opinio si hz assertionẽ tes
meraria ẽ. fides si hz hesitationẽ infirma
est. Itẽ intellect⁹ si signata fidei tẽpter ir
rũpe. reputat effractor. scrutator maiesta
tis. Multi suã opinionẽ itellectũ putaue
rũt: ⁊ errauerũt. Et q̃dez opinio põt puta
ri intellect⁹: intellect⁹ opinio nõ põt. Vñ
hoc accidit: pfecto qz h̃ falli ⁊ fallere põt il
le nõ põt. Aut si falli potuit: intellect⁹ nõ
fuit: sz opinio. Ver⁹ nẽpe intellect⁹ certaz
hz nõ mõ ꝓtate. sz noticiã ꝓtat⁹. Possu
mus singla h̃ ita diffinire. Fides est volũ
taria q̃dã ⁊ certa p̃libatio necduz ꝓpalate
ꝓtat⁹. Intellect⁹ est rei cuiuscũq̃ inuisibi
lis certa ⁊ mãifesta noticia. Opinio est q̃
si p vero hẽ aliqd. qõ falsuz esse nescias.

Ergo vbi diri fides ambiguū nō hz. aut si hz. fides nō ē. sz opinio. quid igit distat ab itellectu: nēpe qd̄ ⁊ si nō hz incertū nō mag⁹ q̄ itellect⁹. hz tñ inolutū: qd̄ nō itellect⁹ Denicq̄ qd̄ itellexisti nō ē de eo qd̄ vltra q̄ras. aut si ē. nō intellexisti. nil aūt malum⁹ scire q̄ q̄ fide tā scim⁹. nil superit ad beatitudinē cū q̄ tā certa sūt. nob erūt eque ⁊ nuda. His ita expedit⁹. age tā dirigat⁹ ꝓsideratio i eā q̄ sursuz ē hierl'm mat nr̄a. ac tot⁹ triby memorat⁹ vijs caute ⁊ vigilant inuestigem⁹ iuestigabilia. q̄ten⁹ tñ licz vl mag⁹. q̄ten⁹ nob donabit. Et p̄mo q̄dem spūs eē illic potētes. gloiosos. bēos. distinctos i ꝓsonas dispositos i dignitates. ab initio stātes i ordie suo. Perfectos i genere suo. corpe ethereos. i mortalitate ꝓpetuos. ipassibiles. nō creatos: sz factos. i. grā nō natura: mēte puros: affectu bēignos. religiōe pios: castim oia integros. vnanimitate i diuiduos. pace securos. a bō ꝓditos. dei laudib⁹ ⁊ obsequijs dediros. Hec oia legēdo cōpim⁹. fide tenem⁹. Quāq̄ d̄ corpib⁹ hoc nō mō vñ sint sz an aliq̄ten⁹ sint heret snia aliq̄ꝫ. Vñ si q̄s inf opinabilia mag⁹ id ponēdū cēsuerit: nō ꝓtēdo Porro itellectu p̄ditos nō fide nō opiniōe. sz itellectu capim⁹: q: nō pñt hui⁹ exptes ⁊ dei simul ꝓticipes eē. Sūt ⁊ noia q̄dā nota nobis siltē ex auditu. p q̄ harū beatitudinū etiā q̄ nō liq̄do mortaliū ꝓcepit audit⁹. officia merita grad⁹ ordies. nec cūq̄ a nob cōgci ⁊ discerni q̄unt. Sz. n. qd̄ ex auditu nō est iā nō ex fide: nā fides ex auditu. Itaq̄ opinādo ista dixerim⁹. ad q̄d. n. celestiū noia inotuerūt si ne opiari q̄dē salua fide aliq̄d licet de reby q̄rū noia sūt. Angeli. archāgeli. ꝓtates. potestates. p̄ncipatus. dñationes. throni. cherubin ⁊ seraphin. h noia. Qu: significata coꝫ nulla ne int illos spirit⁹ q̄ simplr angeli. ⁊ eos q̄ archāgeli nūcupant distātia. Quid q̄ sibi vult q̄dalis distictio hec. Putem⁹ angelos dici. nisi tu ꝓuenīrē⁹ aliq̄d ꝓsideraſti. q̄ singuli singulis hoib⁹ dati credunt: missi in mīisteriū scōm pauli doctrinā. ꝓter eos q̄ hereditatē capiūt salut⁹. De q̄bus saluator. Angeli eoꝫ sp videt facie p̄tis. Putem⁹ h̄ p̄esse archāgelos q̄ ꝓscij mysterioꝫ diuinoꝫ nō nisi ob p̄cipuas ⁊ maxias cās mittūt. E q̄ bus magn⁹ ille archāgel⁹. gabriel missus legit ad mariā. ob cām vtiq̄ q̄ maior esse non potuit. Putem⁹ sup istos ꝓtates esse q̄rū nutu vel ope signa ⁊ p̄digia i elementis. ad cōmotionē mortaliū. Inde est fortassis qd̄ cū i euāgelijs legas. erūt signa in sole ⁊ luna ⁊ stellis. paulo post habes. nā ꝓtates celoꝫ mouebunt. Hi nimiꝫ spūs p q̄s signa ⁊ ꝓtates sunt. Putem⁹ prātes superiores istis. quaꝫ virtute potestas tene brarū cōprimit ⁊ cohercet malignitas aeris hui⁹ ne q̄ntū vult noceat ne malignari nisi vt prosit. possit. Putem⁹ p̄ncipat⁹ his quoq̄ plātos. quoꝫ moderamīe ⁊ sapiētia. oīs in terris p̄ncipat⁹ cōstituit. regitur. limitat. trāsfert. mutilat. mutat. Putem⁹ dñationes a deo cūctis supeminere p̄fatis ordinib⁹: vt respectu hoꝫ. ceteri videant oēs administratoꝫ spūs: ⁊ ad istos tā q̄ ad domios referri regimina p̄ncipatuum. tu ania potestatū. opationes ꝓtutū. reuelationes archangeloꝫ. curā et ꝓuidentiā angeloꝫ. Putemus thronos altro etiā ad his euolasse recessu. q̄ ex eo q̄ sedēt throni dicunt. ⁊ ex eo sedēt. q̄ sedet in eis de⁹. neq̄ eim̄ sedere i eis. q̄ nō sedēt posset. Quer⁹ q̄d illā sentiā sessionē. summā tranqllitatē placidissimā serenitatē. pacē q̄ erupat omnē intellectū. Talis est q̄ sedet in thronis dñs sabaoth: iudicās oia cū tranqllitate: placidissim⁹: serenissim⁹: pacatissim⁹. Et tales sibi ꝓstituit thronos simillim⁹ sibi Putem⁹ cherubin ex ipo sapie fonte. ore altissimi haurientes ⁊ refundentes fluēta scētie: vniuersis ciuib⁹ suis. Et vide ne hec sit. q̄ ꝓphera loq̄bat: flumis impet⁹ letificās ciuitatē dei. Putem⁹ seraphin sp̄s totos diuio igne succēsos: succēdere vniuersa. vt singli ciues singule sint lucerne ardētes ⁊ lucētes: ardētes charitate. lucētes cognitiōe. O eugēi. q̄ bonū ē nos h eē. q̄ foret meli⁹ si q̄ tñ tori seq̄mur q̄ ex ꝓte ꝓcessim⁹ p̄cedim⁹ aio. ⁊ ne ipo q̄dē toto sz ꝓte. ⁊ pte modica nimis. Affect⁹ iacēt mole corporea p̄grauati. ⁊ luto hereticib⁹ desiderijs. sola iterim arida ⁊ tenuis ꝓsideratio p̄uolat. ⁊ tñ ex cātillo qd̄ iā dat. libet exclamare. dñe dilexi decorē domus tue. ⁊. l. h. g. t. Quid si rotā se colligat aia: ⁊ reduct⁹ affectibus e cūct⁹ loc⁹ q̄b⁹ captiui tenent timē

do q̃ nõ optet. amãdo q̃ non decet. dolẽdo
vane. gaudẽdo vanꝰ cũ bis incat tota li
b. rtate velatũ. pulset i ipetu spũs. ⁊ in pin
guedine gre illabat. nõne cũ cepit circuire
lucidas mãsiones ⁊ sinũ illũ etiã abrae cu
riosius pscrutari. ⁊ sub altari quo dcũq; il
lud est martyꝝ reuisere aias. in ꝓma stola
scõaꝝ patiẽtissime expectãtes mi tomagis
tũc istabit loqns cũ ꝓba. Vnã petij a do
mio hãc re vt inha. i do. do. o. d. vite mee
Quidni tibi videat coꝝ dei. q̃dni tibi ꝓbet
q̃ sit volũtas dei bona ⁊ bñplacẽs ⁊ pfectã
Bona i se placẽs i affectib bñ placẽs fru
entib. pfecta pfect ⁊ nihil vltra q̃rentib
patẽt viscera miscõie. patẽt cogitatões pa
cis. diuitie salut. mysteria bone volũtat
benignitatis archana q̃ clausa mortalib
etiã ipis elect suspecta sunt. Id q̃dẽ salu
biter ne desinant timere: dũ necdũ digne
amare idonei inueniunt. Cernere est i his
q̃ seraphin appellant quõ amet q̃ vñ amet
nõ hz. sz est ⁊ q̃ nihil hoꝝ q̃ fecerit odit. q̃s
saluãdos fec. quõ foueat. quõ pdeat. quõ
amplectet. quõ delicta electre iuuẽtutis ⁊ pa
leas ignozãtiaꝝ eiꝰ ignis ille ꝓsumẽs. ipaz
sibi purgatissimã ⁊ suo amore dignissimã
reddat. Cernere est in cherubin q̃ plenitu
do scientie dicit: deũ scientiaꝝ dñm esse. q̃
solꝰ solã nesciat ignozantiã q̃ totꝰ sit lux et
tenebre i eo nõ sint vlle. totꝰ sit oculus ⁊ q̃
mime aliqñ fallit q: mime claudit q̃ extra
se nõ q̃rat lumen cui admoueat vt videat
ipe q̃ videt: ipe vñ videt. Cernere est i thro
nis q̃ nõ suspectꝰ oi inocẽtie iudex sedeat
in his q̃ circũuenire nolit. circũuenirí non
possit. q̃ppe sit amãs ⁊ sic videns. Nec va
cat sessio: tranq̃llitat isigne est. De vultu
tali iudiciũ nrẽũ ꝓdeat opto: cui isit amor
erro: absit. absit ⁊ pturbatio. Cernere est i
dñationib quã tesit dñs maiestat cuius
nutu imperiũ cõstat: ⁊ impio vniuersitas
atq; eternitas termini st. Cernere est i ꝓn
cipatib principiũ ex q̃ oia ⁊ quõ a cardine
ostiũ sit ab ipo regi vniuersitatẽ. Cernere
est i ptãtib q̃ potestatiue dẽ princeps q̃s
regit ꝓtegit. Cõtrarias ptãtes arcẽs ⁊ p
pulsans. Cernere est in ꝓtutib vnã ibiq;
eq̃liter presto esse ꝓtutẽ. p quã oia vivificã
effica cem. inuisibilẽ. i mobilẽq;: o ia tñ mo
uentem vtiliter. tenentẽ fortiter Que cum
in minꝰ vsitata effecta apd̃ mortales eru
perit miracula siue pdigia vocant. Cerne
re postremo etiã mirari est angelis ⁊ archã
gelis ꝓtatẽ atq; experientiã vocis illius q̃
ipsi cura est. De vobis q̃ talũ nos ⁊ tan
toꝝ nõ desinit iocũ dare visitationib istru
ere reuelationib. suggestionib cõmonere
sedulitate solatiari. Hec oia contulit illis
spiritib ipse q̃ ꝓ dicit illos vnꝰ atq; idem
sumus spũs: diuidẽs singulis ꝓut voluit
hec opat i illis: hec dedit opari ⁊ illis. sed
aliter. Ardẽt seraphin: sz igne dei: vel po
tius igne deo. qd̃ ꝓpiũ est in eis amant:
sz nõ q̃ntũ deꝰ. nec quõ. lucẽt cherubin ⁊ sci
entia eminẽt: sz ꝓticipio ꝓtat: ac p h̃ non
vt ꝓtas nec q̃ntũ. Sedẽt thronꝰ: sed infi
dentis bñficio iudicãt ⁊ ipsi cũ tranq̃llita
te. sed nõ ad mẽsurã modũue pacꝫ. pacan
tis pacis q̃ extirpat oẽm sensũ. Dñant dña
tiones. sz sub dño dñant: sz seruiũt parit.
Quid h̃ ad sũmũ sempiternũ singulareq;
dñium. Presunt ꝓncipatꝰ ⁊ regũt sz regũ
tur ⁊ ipsi ita vt regere iam nõ norint: si regi
desierint. Precellit in ptãtib fortitudo.
sz cui debet q̃ fortes st: ⁊ alt est fortꝫ ⁊ plꝰ.
Nec tã fortis q̃ ipsa fortitudo est. ꝓtutes
p suo misterio satagũt excitare corda tor
pentia hoim exhibitõe signoꝝ. ꝓtus ꝓ o i
eis manẽs ipsa facit opa. Faciũt ⁊ ille: sz i
ꝓpatione eiꝰ nõ faciũt. Denicq; tm̃ interest.
vt q̃si singularit ꝓba dicat ad eũ. Tu es
deus q̃ facis mirabilia. Et idẽ de eo: q̃ fa
cit mirabilia mag̃ solꝰ. assũt ãgeli ⁊ archã
geli. sz ille germãior nob. q̃ nõ mõ adest sz
iest q̃ si dicas posse iesse: ⁊ angelũ nõ infici
or. Hemini sp̃tũ ⁊ angelꝰ q̃ loq̃bat i me.
At q̃ differẽtia ⁊ in h̃.. Ipse est angelꝰ sugge
rens bona nõ igerẽs. Id dẽ hortãs ad bonũ
nõ bonũ creãs. Deꝰ sic iest vt afficiat vt in
fundat: vel potꝰ vt ifundat ⁊ ꝓticipet: ita
vt vnũ pide cũ nro spiñ cẽ dicere. q̃s nõ ti
muerit: ⁊ si non vnã psonã vnãue subam.
Hẽs em̃: Qui adheret deo vnus spũs est
Angelus g̃ cũ aia. deꝰ in aia. Ille vt cõtu
bernalis aie in est: deus vt vita. Itaq; si
cut aia videt i oculis. audit i auribꝫ. o do
rat i naribꝫ. in fauciꝫ gustat: tãgit in toto
reliquo corpe: sic deꝰ diuersa i diuersis spiri
tibus opat: ꝓbi gra in alijs amantẽ se ex
hibens in alijs agnoscentẽ. i alijs alia fa

cientē: sicut vnicuiq; dat manifestatio spūs
ad vtilitatē. Quis est iste tā cōis i vocib⁹
tā lōge i reb⁹. Quō quēnrīs loq̄mur ꝓbis
i sua recondit⁹ maiestate nros penit⁹ ⁊ as-
pectus effugit ⁊ affect⁹. Audi ipm q̄ loq̄t
hoib⁹. Sicut exaltauit celi a terra: sic exal-
tate sunt vie mee a vijs vrīs ⁊ cogitatōes
mee a cogitationib⁹ vrīs. Dicimur ama-
re: et de⁹. dicimur nosse: ⁊ de⁹ ⁊ mlta i hūc
modū. Sz de⁹ amat vt charitas. nouit vt
ꝓtas. sedet vt eq̄ta s. dñat vt maiestas. re
git vt ꝓncipiū. tuet vt sal⁹. opat vt ꝓtus.
reuelat vt lux. affectat vt pietas. Que oia
faciunt angeli facim⁹ ⁊ nos: sz lōge inferio-
ri mō. nō vtiq; bono q̄ sum⁹: sz q̄ ꝓtici-
pamus. nō tā trāsi spūs istos: si forte cum
spōsa dicere possis ⁊ tu. paululū cū ꝓtran-
sissem eos. iueni quē diligit aia mea Quis
est. nō sane occurrit meli⁹ q̄ q̄ est. Hec ipe
de se voluit rnderi ꝗ docuit. dicēte moyse
ad ꝓpl'm ipo q̄dē intūgēte q̄ est misit me ad
vos. merito q̄dē. Nihil ꝓpetēti⁹ eternitati
q̄ de⁹ est. Si bonū. si magnū. si brm. si sa-
pientē: vel q̄cq̄d tale de eo diter;. in ꝗ ꝓbo
instaurat q̄ō est. est. Nēpe ꝗ est ei esse: q̄ō ꝗ
oia esse ⁊ si cēsum talia addas. nō recessisti
ab esse. si ea diter;: nihil addidisti. Si non
diteris. nihil minuisti. Si vidisti ꝗ tā sin-
gulare tā sūmū esse. nōne i ꝓpatiōe huius
q̄cq̄d ꝗ nō est iudicas potius nō esse q̄ esse
q̄d ite de⁹. sine q̄ nihil est. tā nihil esse sine
ipo q̄ nec ipe sine se ꝓt ipe sibi: ipe oib⁹ est
Ac ꝗ q̄dāmō sol⁹ est ipe q̄ suū ipius est ⁊
oim esse. Quid est de⁹. Principiū Et hoc
ipe de se rūsum dedit. Multa i reb⁹ dicūt
principia. sz respectu posterior. Alioq̄n si
ad aliq̄d p̄cedēs respicias. ipm port⁹ prin-
cipiū dab. quāobrē si q̄ras vez simplex
ꝓncipiū. iuenias oꝑtet q̄ principiū nō ha
bui. Etq̄ vniuersū cepit: ipm. pfecto mime
cepit. nā si cepit. aliū de cepit necesse est. A
se nō cepit nihil. nisi forte q̄s putauerit q̄ō
nō erat dare sibi potuisse vt eē inciper. aut
fuisse aliq̄d añ ꝗ eēt. Q̄ō vtrūq; qr rō non
ꝓsentit. ꝓstat nihil sibimet extitisse ꝓncipi
um. q̄ō ꝓ aliud ꝓncipiū hūit. ꝓmū non
fuit. Nec q̄ ꝓncipiū neq̄q̄ cepit sz totū ab
ipo cepit q̄d est de⁹. cui secta nec accesserūt
nec decesserūt. nec coetna sē trn. Quid ē de⁹
Et q̄ oia. ꝑ quem oīnia. in quo oīnia. ex q̄
oīnia creabiliter nō seminalit ꝑ quē oīnia
ne aliū auctorē atq; aliū opificē arbitreris
in q̄ oia. nō q̄si i locū sz q̄si i ꝓtute. Et quo
oia tanq̄ vno ꝓncipio auctore oim. ꝑ quē
oia. ne alteq; inducat ꝓncipiū artifex.. In
quo oia: ne tertū ꝓmū iducat loc⁹. et q̄ oia
nō de quo: qr nō est matia de⁹. Efficiens
cā est nō materiat. frustra phi materiā que
runt. nō eguit materia de⁹. nō officinā q̄si-
uit. nō artificē. ipe ꝑ se. i se oia fecit. vñ ō ni
hilo. nā si et aliq̄ fecit illō nō fecit. Ac ꝗ
nec oia. Absit vt de sua īcorrupta īcorrup
tibilibusq; subā tā multa fecerit ⁊ si bona
corruptibilia trn. q̄ris si in ipo oia: ipse vbi
nihil min⁹ iuenio. q̄s capiat loc⁹. Quer;
vbi nō sit. nec hoc q̄dē dixerim. Quis sine
deo loc⁹. Incōprehensibil est de⁹: sz nō pa-
apprehendisti. Si ꝗ tibi de eo cōprū est q̄ō
nusq; sit q̄ nō claudit loco: et nusq; trn non
sit q̄ nō excludit loco. Suo aūt sublimi at
q̄ incōprehēsibili mō sicut oia i ipo. sic ipe
in oib⁹ est. Denq; sicut ait euangelista. in
mūdo erat. Ais ꝓ vbi erat añq; mūdus
fieret ibi est. nō est q̄ō q̄ras vltra. vbi erat
preter ipm nihil erat. Ergo in seipo erat.
Quid est de⁹ q̄ nihil meli⁹ cogitari pt. Si
approbas: nō oꝑtet assentirias esse aliq̄d q̄
de⁹ sit ⁊ q̄ de⁹ non sit. Hoc em sine dubio
meli⁹. quō nō meli⁹ deo. Si de⁹ nō est q̄ō
dat deo vt sit. Ac meli⁹ illaz diuinitatē q̄
dicūt deū esse nō aliud q̄ dū esse faremur
nō est i deo nisi dei. q̄d inq̄ūt. negas deuz
hre diuinitatē non. Sz q̄ō hz ꝗ est. negas
diuinitatē deū esse: nō: sz nō aliaz q̄ ipe q̄
ipe est. aut si tu aliā iueniſti. Adiuuet me
trinitas de⁹ aduersus illā tota me ꝓtuma
cia erigo. q̄ternitas orbē distermiat. nō sig
nat deitatē. De⁹ trinitas est de⁹ triū singu
la ꝓsonaꝝ. Si q̄rtā diuinitatē adiicere pla
cet. interim ego hanc q̄ deus nō est ꝓsuasi
mihi mime adorandā. Puto q̄ ⁊ tu nēpe
dñm deū tuuz adorabis ⁊ illi soli seruies.
Gloriosa ꝓ diuinitas q̄ sibi honorē nō au
deat arrogare diuinū. At meli⁹ q̄rū ꝗ oio
respuim⁹ q̄ sine honore recipim⁹. Multa
dicunt esse i deo: ⁊ q̄dē sane catholice sed
multa vnū. Alioq̄n si diuersa putem⁹ nō
q̄ternitatē hēmus sz cētenitatē. Verbi cā.
Dicim⁹ magnū bonū. iustū ⁊ inumera ta
lia. sz nisi oia vnū in deo ⁊ cū deo ꝓsideres

hēbis multiplicē deū. Nihi ꝓ nō deest
qō cogitē meli⁹ eiusmōi deo tuo. q̄ris q̄d.
Vera simplicitas: vero iudicio natura
simplex multiplici anteferr. scio qō ad hec
rn̄dere solēt. nō mlta inquiūt. sz vnā tātū
diuinitatē q̄ oia illa sunt. deo vt sit ꝓferre
asserim⁹ Asseritis ḡ. ⁊ si non multiplicez.
duplicē deū. ⁊ nō ad merū simplex pueni/
stis. neqz ad id: quo meli⁹ cogitari nō pōt
Tam nō est simplex qō vel vni fuerit ob/
noxiū forme. quā nec ꝓgo vl vni cognita
viro. Secui⁹ loquor: ne is q̄dē q̄ vel du/
plex ē erit me⁹. Habeo em̄ meliorez. Esto
qō hūc nūeroso ⁊ mltiplici aūponā sz pla
ne p̄ simplici spno. De⁹ de⁹ ipse catholi
ce est. Tā nō hz h̄ ⁊ illud. q̄ nō hec ⁊ illa.
Est qui est: non q̄ est. Pur⁹ simplex: inte/
grr. pfect⁹ ꝓstans sibi nihil de tpib⁹. nihil
de locz. nihil de reb⁹. trahēs in se. nihil ex
se deponēs i eis nō h̄ns qō ad nūer⁹ diui/
dat: nō q̄ colligat ad vnū. Vnuz q̄ppe est.
sz nō vni est. nō partib⁹ ꝓstat: vt corp⁹. nō
affectib⁹ distat vt aīa. nō formis substat.
vbi nomē qō fctm̄ ē Sz neqz forme vt istz
visū ē. Daḡ laus vz deo. vt se ab iformi
tate vēdicet. forma vna eē ꝓtentū. h̄ est di
cere. Cetera plurib⁹ deū nō nisi vni debe/
re qō est. Quid. Cui⁹ bñficio sunt q̄ sunt
ipe p suo eē alteri bñficio incliabit. Laus
ista vt vulgo dz. blasphemiā valz. An nō
plurz est nullo indigere q̄ vno: habere ue/
rentiā deo. vt qō plurz est illi tribuas. Si
cor tuū vsqz huc ascēdere potuit. deū tuuz
ifra qūo collocab̄ Ipe sibi forma. ipe sibi
cēntia ē. In h̄ iterum ḡdu suspitio illū. ⁊ si
alit̄ potior appareret. illū poti⁹ darē. nūq̄d
veren dū ne cogitatio trāsuolet illū. Quā
tūcūqz i altū pficiet vltra est. infra qō hō
cogitare possit: altissimū q̄rere ridiculū est
statuere impiū ē. Vltra nō circa q̄rendus
est. Ascēde adhuc si potes ad cor: altius et
exaltabit̄ deus. nō est format⁹ de⁹. forma
est: nō est affect⁹ deus. affectio est. nō est cō
positus de⁹. merū simplex est. Et vt liqui
do nouerz q̄d simplex dicā. id quod vnū.
Tā simplex deus: q̄ vn⁹ est. Est aūt vn⁹
⁊ quō aliud nihil si dici possit vnissimus
est. Vnus est sol qō nō sit alter. vna luna.
qō eq̄ altera nō sit. Adqz id q̄dē deus. sed
plus. Quid plus. Vn⁹ est cūm sibi. Et h̄
vis tibi declarari: idē est sp: ⁊ vno mō Nō
sic vn⁹ sol. nō sic luna. clamat vterqz non
esse se vnū sibi Ille motib⁹ illa ⁊ defectib⁹
suis. De⁹ autē nō mō vn⁹ sibi ⁊ in se vn⁹
est. nihil i se: nisi se hz. nō ex tpe alteratio/
nē hz: nō in substātia alteritatē. Hinc de
eo boeti⁹. Hoc vere vnū. in q̄ nullus ē nu
mer⁹: nullū in eo aliud p̄ter id qō est. neqz
em̄ subiectū fieri pōt forma em̄ est. Cōpa/
ra huic vni oīne qō vnū dici pōt. et vnuz
nō erit. Trinitas est rn̄ de⁹: q̄d ḡ. Destrui
mus qō dictū est de vnitate qz inducim⁹
trinitatē. nō: sz statuim⁹ vnitatē. Dicim⁹
p̄em. dicim⁹ filiū. dicim⁹ spm̄sctm̄. nō rn̄
tres deos. sed vnū. Quid sibi vult iste vt
sic loquar absqz nūero nūer⁹. Si tria quō
nō nūer⁹: si vnū vbi nūer⁹: sz habeo inq̄s
qō numerē: ⁊ q̄d nō numerē. Substantia
vna est: psone tres sūt. Quid mirū: q̄d vl
obscur in h̄ nihil si psone seorsuz a substā
tia cogitenr. nunc ꝓ cū tres ille psone illa
substātia sint: ⁊ illa vna substātia tres ille
psone: q̄s nūerū neget. nam vere tres sunt.
Quis nūeret rn̄: nā vere vnū sūt: aut si tu
facile explicatu id puta dicēdo tres: dicito
q̄d nūerasti naturas. vna est. cēntias. vna
est. Substātias vna est. Deitates vna est
nō h: sed psonas nūero inq̄s. Que nō sint
illa vna natura. illa vna essentia. illa vna
substātia. illa vna diuinitas. Catholic⁹
es: minime h̄ dabis Personaz ꝓprietates
nō aliud q̄ psonas ipasqz nō aliō q̄ vnū
deū. vnā diuinā substātiā. vnā diuinā na
turā. vnā diuinā ⁊ sūmā maiestatē catho
lica ꝓfiter. numera ḡ si potes aut sine sub/
stātia psonas q̄ ipsa sunt. aut sine psonis
ꝓprietates q̄ ipse sunt. Aut si diuidere q̄s
conet̄ vel psonas a substātia: vel ꝓprieta/
tes a psonis: nescio quō trinitatz se pfiteri
cultorē possit q̄ in tantā rerū nūerositatez
excesserit. Dicam⁹ itaqz tres sz nō ad piu/
diciū vnitatz. Dicam⁹ vnū sz nō ad cōfu
sionē trinitatz. neqz em̄ noīa vacua sunt:
neqz absqz significātia casse voces sabelli/
anus hoc. q̄rit q̄s quō h̄ qō catholice eē di
cim⁹ possit eē. Sufficiat ei tenere sic eē Ate
qz hoc nō rōni pspicuū: nec tū opinōi am
biguū. sz fidei psuasuz. Sacramētū h̄ ma
gnū est ⁊ q̄dē venerandū nō scrutādū: quō
pluralitas i vnitate. ⁊ hac vnitate aut ipa

in plitate. Scrutari h̄ temeritas ē: credere pietas est. nosse vita. ⁊ vita eēna est. vñ si ope p̄ciū cēses o eugeni pcurrat nūc cōsideratio mlta vna. q̄ eminēcia hui⁹ singularis vni⁹ fiat euidētior. Est vnitas q̄ collectiua p̄ōt dici. cū ꝓbi cā mlti lapides faciunt aceruū vnū. Et est vnitas ꝓstitutiua. cū multa mēbra vnū corp⁹: vl multe partes vnū q̄cunq̄ totū cōstituūt. Est ⁊ coniugatiua q̄ fit vbi duo iā nō duo sunt: sed vna caro. ⁊ ē natiua q̄ ania ⁊ caro vn⁹ nascit hō. Est vnitas potestat⁹. q̄ hō ꝓtutis nō instabilis. nō dissilis sed vn⁹ sibimet ꝓ nitit inueniri. Est ꝓsentanea: cū p charitatē multoꝝ hoim est cor vnū ⁊ aia vna Est ⁊ votiua: cū aia voris oibus adherēs deo vn⁹ spūs est Est ⁊ dignatiua vnitas q̄ limus nr̄ a dei ꝓbo in vnā assumpt⁹ est pson̄a. Verū hec oia q̄d ad illud sūmū attinet vt ita dicā vnice vnū. vbi vnitatē consubstātialitas facit. Huic vni qō vis illorū si assimiles erit quoq̄ mō vnū. si ꝓpares nullo. Igit int oia q̄ recte vnū dicunt. arcē tenet vnitas trinitat⁹: q̄ tres pson̄e vna substātia sunt. Scōo loco illa p̄cellit qua ecōuerso tres substantie vna in xp̄o pson̄a sūt. Porro hec ⁊ q̄cūq̄ alia dici vna possunt: summe illi⁹ vnitat⁹ imitatiōe nō cōparatiōe vna appellari vera sobriaq̄ pbat cōsideratio. nec abducimur ab hac vnitatis pfessione assertiōe triū cū in hac trinitate nō recipiam⁹ mltiplicitatē sic nec sollicitudinē in vnitate. quā obrē cū dico vnum nō me trinitat⁹ turbat nūerus q̄ essentiaz nō mltiplicat. nō variat nec partit. Rursū cū dico tria nō me arguit intuit⁹ vnitat⁹. q̄ illa quecūq̄ tria seu illos tres nec in confusionē cogit nec in singularitatē redigit. Idē me sentire fateor ⁊ de illa vnitate. cui secūdū ab ista int cetera vna honorē dedi Dico i xp̄o ꝓbū aiam ⁊ carnē sine ꝓfusiōe eēntiaꝝ vnā eē pson̄ā: et itē absq̄ p̄iudicio pson̄alis vnitat⁹ in sua nūerositate manere. nec negaueri h̄ ac ad illud q̄z gen⁹ vnitatis pinere. q̄ aia ⁊ caro: vn⁹ est hō. Decuit q̄ppe familiari⁹ filiusq̄ cū hois ꝓuenire ꝓstitutiōe: qō p hoie ꝓstitutū ē sacr̄m. Decuit ⁊ cū sūma q̄ in deo est ⁊ de⁹ est vnitate ꝓgruere: vt quō ibi tres pson̄e vna essentia: ita h̄ ꝓueniētissima q̄dā ꝓrietate tres eēntie sint vna pson̄a Vides ne pulcre inter vtrāq̄ vnitatē hāc collocari i eo vriq̄ q̄ ꝓstitut⁹ est mediator dei hoisq̄ hō: xp̄s iesus. Pulcerria inq̄ ꝓueniētia: vt salutare sacr̄m ꝓgrua q̄dā similitudine ambob⁹ respōdeat: ⁊ saluāti vz ⁊ saluato. Ita h̄ vnitas duaꝝ ꝓsistēs mediā vnitatū. alteri succūbere. alteri p̄eminere cognoscit. q̄ntum superiore inferior. tātū inferior superior. Tā tā denicq̄ tanq̄ exp̄ssam vnionis viz. in se p̄fert ea pson̄a: in q̄ deus ⁊ hō vn⁹ est xp̄s: vt si duo illa de seinuicē p̄dices nō erraueris: deū vz hoiem. ⁊ hoiez deū. vere catholiceq̄ pnūcians Nō aūt sil̄iter vl carnē de aia vel aiam de carne nisi absurdissime p̄dicas. ⁊ si sil̄iter ania ⁊ caro vn⁹ sit hō. nec mirū si nō eq̄ potēs aia sit sua illa vitali ⁊ si valida intentiōe ꝓnectere atq̄ suis affectib⁹ astringere sibi carnē: vt si diuitas hominē illū q̄ p̄destinat⁹ est fili⁹ dei i ꝓtute. Lōga cathena ⁊ fort⁹ ad stringendū dñi na p̄destinatio. ab eēno est em̄. Quid lōgius eēnitate. q̄d diuitate potēti⁹. Inde est qō nec morte incidēte vllatenus incidi hec vnitas potuit: ⁊ si carne ⁊ aia ab inuicē separatis. Et fortassis hoc sensit ille q̄ se indignū pfessus est soluere corrigiā calciamēti hui⁹ Sz ⁊ illa tria sata de euāgelio mitta ⁊ fermētata in panē vnū. Siq̄s ad h̄ tria dixerit pinere: nō incōgrue id mihi facere videbit. q̄z bñ ea mulier fermētauit: vt nec diuisiōe q̄ dē fcā carnis ⁊ aie a carne vl aia ꝓbū diuideret. Māsit et i separatiōe insepabilis vnitas. nec em̄ q̄ ex pte cōtigit separatio potuit vnitati p̄scribere. p manēti i totis trib⁹ siue ꝓiūct⁹ siue disiūct⁹ diuob⁹ nihilomin⁹ pseuerauit i trib⁹ vnitas pson̄al̄ Eq̄ vn⁹ xp̄s vnaq̄ pson̄a. ꝓbū aia ⁊ caro etiā mortuo hoie pduraūit. In vtero ꝓginis vt sentio ego ꝓmixtio h̄ ⁊ fermentatio facta ē: ⁊ ip̄a mlier q̄ miscuit ⁊ fermētauit. nā fermētū nō imerito fortasse dixeri fidez marie. Plāe bt̄ā q̄ credidit qm̄ pfcā sūt in ea q̄ dicta sūt ei a dño Perfecta āt nō eēnt si ḡmin⁹ iuxta ꝓbū dñi eēt fermētatū totū. ⁊ ppetuo fermētatū: suās nob tā i morte q̄z i vita piter vnū atz itegrū mediatoꝝ dei ⁊ hoim cū sua deitate hoiez ihm xp̄m. Adiuertere ē in h̄ āmirabili sacro: iuxta nūerū scrōꝝ mire ⁊ ōcētissime districtōis ḡd⁹. no

nū ātiquū eternū. nouū aiaz q̄ de nihilo tūc
creata credit cū infusa. antiquū. carnē q̄ a
primo vsq̄ hoim. i. ex adā traducta ꝓgscit.
Eternū ꝓbū qd ab eterno pīe coeternū illi
gentiū i dubitata ꝓitate asserit. Et in his
triplex si diligēter aduertas: diuīe potētie
gen⁹ qd factū sit de nihilo aliqd de vetu
sto nouū eternū beatūq̄ de dānato z mor
tuo. Quid ꝗ ad nr̄am salutē. Multū per
oēz modū. Primū q̄dē qd pcto r̄dacti i ni
hili p ꝗ q̄dāmō iterato creati sum⁹ vt sim⁹
initiū aliqd creature eius. Deinde q̄ ex ve
tusta seruitute i libertatē filiorꝫ dei trās la
ti in nouitate spūs ambulam⁹. Postremo
qd de prāte tenebrarꝫ vocati. ad regnū cla
ritatis eterne in quo iā z ꝓsidere nos fecit
i xpo. Alieni sta nobis. q̄ rpi a nob carnē
alienare conant: nouā creatā i ꝓgine z nō
de ꝓgine sumptā: impie asserētes. Pulcre
pheticus spūs lōge añ occurrit huic snie
imo blasphemie impiorꝫ. Egrediet inq̄ēs
ꝓga de radice yesse z flos de radice eius ascē
det. Diuisse poterat z flos de ꝓga: sz malu
it de radice. vt vñ ꝓgā inde florez duxisse
originē demōstraret. Inde igit sumpta ca
ro vñ orta ꝓgo ne noua i ꝓgine q̄ pdūt ex
radice. Forte substo machar⁹ si adhuc ꝓgi
mus q̄rere q̄d est de⁹: cū qz totiēs iā q̄situs
est tum qz difficilis inuentus iri. Dico tibi
pī cugent. sol⁹ est deus q̄ frustra nunq̄ q̄ri
pt nec cū inuenīri nō pōt. Doceat te de hoc
exprimentū tuū aut si nō expto credito non
mihi: sz sctō q̄ ait. Bon⁹ es dñe sperātib⁹ i
te aie q̄renti te. Quid ergo est de⁹. Qd ad
vniuersum spectat: finis. qd ad electionem
salus. qd ad se ipse nouit. Quid est deus.
Volūtas oīpotēs. Beniuolētissima ꝓt⁹.
lumē eternū. incōmutabil rō. sūma bonitas
do. creans mētes ad se ꝓticipandū. viuifi
cans ad sentiendū. afficiēs ad appetendū.
dilatās ad capiendū. iustificās ad ꝓmerē
dum. accendēs ad zelū. fecundās ad fru
ctum. dirigēs eq̄tatē. formās ad beniuolē
tiam. moderās ad sapientiā. roborans ad
ꝓtutē. visitās ad ꝓsolationē. illuminans
ad ꝓgnitionē. ꝓpetuās ad īmortalitatem
implens ad felicitatē. circūdās ad securita
tem. Quid est de⁹: nō min⁹ pena ꝓuersorū
q̄ humiliū glia. Est cīm rōnabilis q̄dā eq̄
tatis directio incōuertibilis atq̄ indeclia
bilis. quippe attingēs vbiq̄: cui illisa oīs
prauitas ꝓturbet necesse est. Quidni i hac
oīm tumidū vel distortū impingat z con
quasset. ve vniuerso qd obuiū forte offen
derit cedere nescis rectitudo. nā z fortitu
do est. q̄d inq̄s volūtatib⁹ tā ꝓriū z aduer
sum q̄ sp conari impingere. semp z frustra
Ue oppositis volūtatib⁹. solam sue pfecto
aduersionis referētib⁹ penā. Quid tā pena
le q̄ sp velle qd nūq̄ erit z sp nolle qd nūq̄
nō erit. q̄d tā dānatū q̄ volūtas addi
cta huic necessitati volēdi nolendiq̄ vt ad
neutꝫ iā sicut nisi puerse ita nisi miserē mo
ueat. Ineternū nō obtinebit qd vult. z qd
nō vult ineternū nihilominus sustinebit.
Digne oīno vt q̄ iam ad nihil afficit vnq̄
qd deceat. ad nihil vnq̄ qd libeat euadat.
Quis ꝗ facit. Rect⁹ dñs de⁹ nr: q̄ z cū per
uerso puertit. nūq̄ recto prauoq̄ cōuenit.
Hec cīm sibi ꝗnuicē aduersant z si nō inuicē
ledāt. Lesio alteri⁹ est. absit vt dei. Duruz
tibi est inq̄t ꝓ stimulū calcitrare. ꝗ est non
stimulo duꝫ: sz calcitrāti. Est z turpiū pe
na de⁹. Lux est cīm. Et q̄d tam iniusum ob
scenis flagitiosisq̄ mētib⁹ pfecto oīs q̄ ma
le agit odit lucē. Sz dico. Nunq̄d nō pote
runt declinare. Dīme oīno. lucet vbiq̄ z
si nō oib⁹. Deniq̄ in tenebrꝫ lucet: z tene
bre eā nō ꝓprehenderūt. Videt tenebras
lux. cui hoc est videre qd lucere: sz non vi
cissim a tenebris ipa vr: qz tenebre eā non
ꝓprehenderūt. Et vident q̄ vt ꝓfundātur
z nō videt ne ꝓsolent. Nec mō a luce z i lu
ce vident. A quo vel a q̄b⁹. Ab oī videte:
vt p multitudine intuentiū sit cōfusio mul
ta. At null⁹ de tāta numerositate spectā
tium. molestior oculi⁹ suo cuiusq̄. Non est
aspect⁹ siue i celo siue i terra quē tenebrosa
conscia suffugere magis velit. min⁹ possit.
Nō latēt tenebre: vel seipsas. Se vident q̄
aliud nō videt opa tenebrarꝫ sequūt illas
nec est quo se abscōdat ab illis. ne in tene
bris q̄dē. Hic est ꝓmis q̄ nō morit. mēo
ria ꝓteritorꝫ. Semel iniect⁹ vel poti⁹ inna
tus ꝓpetim. hesit firmiter neq̄q̄ deinceps
auellēdus. Nec cessat rodere conscia z eaq̄
pastus esca vtiq̄ incōsumptibili ꝓpetuat
vitā. Horreo ꝓmen mordacē z mortē vi
uacem. Horreo incidere in manus mortis
viuētis z vite morientis. Hec est secunda

mors q̃ nunq̃ ꝓcidit. sed semp occidit. Quis det illis semel mori. et nō moriant in eternū. Qui dicūt mōtib cadite sup nos ⁊ collib operite nos. qd nisi morte mortis bñficio. aut finire aut euadere volūt. Denicq̃ inuocabūt morte ait ⁊ nō veniet. Intuere id clari⁹. Constat immortale aiam eē. nec aliqñ absq̃ sua mēoria viuere. ne non aiam aliqñ eē cōtingat. Itaq̃ durāte aia. durat ⁊ mēoria. Sed q̃lis. Feda flagitis. horrida facinoribꝫ: vanitate tumida. ꝓtē ptu hispida ⁊ neglecta. q̃ pōra trāsierūt ⁊ nō trāsierūt. Trāsierūt a mau. sz nō a mēte. Qd factū est: factū nō eē nō pōt Proinde ⁊ si facere in tpe fuit. sz fecisse in sempiternū manet. nō trāsit cū tpe. qd tpa transit. Ineternū q̃ necesse est cruciet: qd ꝓperā te egisse ineternū meminerit. Experiri erit hoc ꝓitatē vocis illi⁹. arguā te ⁊ statuā cōtra faciē tuā. Dñs locut⁹ est cui omne aduersuz ⁊ sibi aduersari necesse est: vbi sit sera q̃rela. O custos hoium q̃re posuisti me ꝓrium tibi: ⁊ fact⁹ suz mihimetipi grauis Ita est o eugeni: nō pōt deo eē ꝓtrariū qd: ⁊ sibimet coherere: sed q̃ arguet et a seipso. Nō est sane iā tunc qd aut ꝓitatē dissimulet rō: aut rōnis intuitū aia declinet auulsa mēbris corpis ⁊ in sese collecta. q̃ em valeat sopit⁹ ꝓclusisq̃ in morte sensib. p q̃s vtiq̃ curiosius exire ⁊ a se ire solebat i eā. q̃ pterit mūdi isti⁹ figurā. Vides turpib nihil deesse ad ꝓfusionē cuz p ducent spectaculū fieri deo. angel. hoib. sibiꝫ pis. O q̃ male mali oēs locuti sunt. vtiq̃ oppositi rorrēti huic directe eqtates: ⁊ huic lumini palate ꝓitatis expositi Nōne h̄ est ppetuo tundi. ppetuoq̃ ꝓfundi. Duplici contritiōe ait ille. cōtere eos dñe de⁹ nr̄ Quid est de⁹. Lōgitudo. latitudo. sublimitas. ⁊ pfundū. Quid inq̃s. Tenem⁹ te q̃ternitatis q̃ abhoiatus es pfessorē Minime abhoiatus suz ⁊ abhomior. Visus sum ptulisse plura. sz vnū est. Un⁹ deus signatus est p captu nr̄o. nō p suo statu Diuisus est hic nō ille. Voces diuerse semite multe. sz vnū p eas significat vn⁹ querit. Nō diuisiones substātie in q̃ternario isto expresse sunt. nō dimēsiones q̃les in corporib intuemur. nō distinctio psonalis. q̃lez in trinitate adoram⁹ nō nūerus ꝓprietatū qualem psonis ipis inesse fatemur. ⁊ si nō aliud a psonis. Alioq̃n hoc singulū hoꝫ video. qd quattuor simul. hec q̃ttuor ipa qd singulū est. Nubis aūt qz nō possum⁹. cuz deo simplicitate cōtendere. dū cōtendim⁹ apphendere vnū occurrit veluti q̃druplicatū. Facit hoc speculū ⁊ enigma. p qd solū interim videre dat. Cū aūt videbim⁹ facie ad faciē. videbim⁹ sicuti est. Nec em iā tunc fragilis acies mentis nr̄e quantū libet vehement intendēs. aliquaten⁹ resiliet dissilietue in suā pluralitatē. Colliget se magis adunabit cōformabitq̃ vnitati illi: vt vna vni facies respōdeat facie. Nēpe sikes ei erim⁹. qz videbim⁹ eū sicuti est. Beata visio ad quaz merito suspirabat q̃ ait. Exq̃siuit te facies mea: faciē tuā dñe requirā. Et qz adhuc in q̃rendo est: interim ascendam⁹ quadrigā istā vtpote infirmi ⁊ imbecilles indigētes tali vehiculo: si forte vel sic apphēdam⁹ in q̃ apphensi sum⁹ id est hui⁹ ipius vehiculi rōnem. Nā hoc monitū habem⁹ ab ipo auriga: ⁊ pmo curtus hui⁹ exhibitore: vi studeam⁹ cōprehēdere cū oibus sctis. q̃ sit longitudo. latitudo. sublimitas. ⁊ pfundū. Cōprehendere dixit. nō cognoscere: nō vt curiositate contenti scie: tota cura fructui inhiem⁹. Non in cognitiōe est fruct⁹: sed in cōprehēsione. Alioq̃n: sciēti bonū ⁊ nō faciēti vt ait quidā. pcm est ei. Et ipse paulus alio loco. Sic currite inq̃t: vt cōprehendat⁹. Quid sit cōprehēdere infrius declarabo. Quid igit est de⁹. lōgitudo inq̃s. Quid ipa eternitas. Hec tā lōga vt nō habeat terminū nō magis loci q̃ tpis. Est ⁊ latitudo. Et ipa qd: Charitas. Quib ⁊ ista terminus angustet in deo: q̃ nihil odit hoꝫ q̃ fecerit. Denicq̃ solem suū oriri facit sup bonos et malos: ⁊ pluit sup iustos ⁊ iniustos. Ergo ⁊ inimicos includit sinus ille Nec hoc q̃z cōtent⁹ euadit in infinituz. Omnē nō modo affectionē sed ⁊ cognitionē excedit: adhciente aplo ⁊ dicente. Scire etiaz sup eminentē sciētie charitatē xpi. Quid plus dicā Eterna est: nisi qd h plus forsitan est qz eternitas est. Vides tantaz esse latitudinē. Vtinā sic videns non tantā esse sed ipam id esse vnā qd alterā. nō min⁹ vnaz q̃ duas. nec plus duas q̃ vnā. De⁹ eter-

nitas est. de⁹ charitas est. lōgitudo sine p tensiōe: latitudo sine distēsione In vtroq; parit locales q̄dem excedit tēporales q̄ an gustias: sz libertate nature nō enormitate substātie. Tali modo imensus est q̄ oia fe cit imensura. ⁊ cū huis immēsus. hic tñ mo dus ⁊ ipius imensitatis. Quid itē de⁹: sub limitas ⁊ pfundū. In altero sup̄ omia an altero intra oia. Liquet in deitate nunq̄ claudicare eqlitatē stare eā vndiq; firmit cōstare imobilit sibi. Sublime potētiā. p fundū. sapiam ei⁹ ꝓsidera. Ex equo ⁊ ista rūdent sibi: dū ⁊ sublimitas inaccingibi lis ⁊ pfundiras eq̄ inscrutabilis cognosca tur: paulo admirāte ⁊ exclamante. O alti tudo diuitiaꝝ sapie ⁊ scie dei: q̄ inscruta bilia sunt iudicia ei⁹: ⁊ inuestigabiles vie ēlli⁹. Libet ⁊ nō exclamare cū paulo. Ho rū vtcūq; ituētes ī deo ⁊ cū deo simplicissi mā vnitatē. O sapia potēs attingēs vbi fortit. O potētia sapiēs: disponēs oia sua uiter. Res vna: effect⁹ multiplex ogatio nesq; diuerse. Et illa vna res est: lōgitudo ꝓter eternitatē: latitudo ꝓter charitatez: sublimitas ꝓter maiestate; pfunditas ꝓ pter sapiam. Nouim⁹ hoc. Nū ideo ⁊ ar bitramur nos cōprehēdisse. Nō ea dispu tatio cōprehēdisse sed scitas: si quō tñ cō hendi pōt: qd incōprehēsibile est. Et ni si posset nō dixisset aplus. vt cōprehenda mus cū oibus sctis. Sancti igit cōprehē dūt. Queris quō. Si sanct⁹ es: cōprehen disti ⁊ nosti. Si nō: esto: ⁊ tuo exptmento scies. Sanctū facit affectio sctā: ⁊ ipsa ge mia. Timor dñi sctus ⁊ sctus amor. His pfecte affecta ania: veluti q̄busdaz duob⁹ brachijs suis: cōphendit. amplectit. strin git. tenet ⁊ ait. Tenui eū nec dimittā. Et timor q̄dē sublimi ⁊ pfundo: amor lato lō goq; respōdet. Quid tā timendū q̄ ptās cui nō potes resistere: q̄ sapia cui abscondi nō potes. Poterat min⁹ timeri de⁹ alter utro carēs. nūc aūt pfecte optet timeas il lū cui nec ocl'us deest oia vidēs: nec man⁹ potēs oia. Quid itē tā amabile q̄ amor ipe q̄ amas ⁊ quo amar. Amabiliorē tñ iuncta eternitas facit: que dū non excidit foras mittit suspitionē Ama igit pseuerā ter ⁊ longanimit: ⁊ habes lōgitudinē. di lata amorē tuū vsq; ad inimicos ⁊ latitu dinē tenes. Esto etiā in omī sollicitudine timorat⁹: ⁊ sublime pfundū q̄ apphendi sti Aut si mauis quattuor equetuis: diui nis quattuor respōdere. fac. hoc si stupes. si paues. si serues. si sustines. Stupenda plane sublimitas maiestat. pauēda abys sus iudiciorū: feruorē exigit charitas: eter nitas pseuerātiam sustinēdi. Quis studet nisi q̄ cōtemplat gloriā dei. Quis pauet: nisi q̄ scrutat profundū sapiētie. Quis ser uet: nisi q̄ meditat charitatē dei. Quis su stinet: ⁊ pseuerat in amore: nisi q̄ emulat eternitatē charitat. Nēpe eternitat quan dā imaginē pseuerantia pfert. Deniq; so la est: cui eternitas reddit. vel pot⁹ q̄ eter nitati hominē reādit. dicēte dño. Qui pse uerauerit vsq; in finez. hic saluus erit. Et nūc aduertein q̄ttuoristis: cōtemplatōis species q̄ttuor. Prima ⁊ maxia cōtempla tio est: admiratio maiestat: Hec requirit cōpurgatū: vt a vicijs liberū atq; exonera tū pctis: facile ad supna leuet: interdū q̄q; vel p aliq̄s mozulas stupore ⁊ extasi suspē sum teneat admirantē. Sed a aūt necessa ria ē huic. Est. n. intuēs iudicia dei Quo sane pauido aspectu dū vehement⁹ cōcu tit intuentē: fugat vicia: fūdat virtutes. ini ciat ad sapiam. hūilitatē fuat. Virtutuz siquidē bonū quoddā ac stabile fundamē tū humilitas. Nempe si nuter illa: virtus tū aggregatio nō nisi ruina est. Tertia cō templatio occupat vel potius ociat circa memoriā beneficiorū: ⁊ ne dimittat ingra tū: sollicitat memorantē ad amorē bñfac toris De talib⁹ dicit ꝓphēta loquens ad dominū. Memoriā habūdantie suauita tis tue eructabūt. Quarta q̄ retro sunt ob liuiscēs: in sola reḡescet expectatōne ꝓmis sorū. Que cū sit meditatio eternitatis. siq̄ dem q̄ ꝓmittunt eterna sunt: longanimi tatē alit: ⁊ pseuerātie dat vigorē. Puto iā facile est. quattuor nra hec quattuor illis apostoli signare: dū lōgitudinē cōprehen dit meditatio, pmissorū. latitudinez recor datio bñficiorū. sublimitatē cōtemplatio maiestat. pfundū ispectio iudiciorū Que rēdus adhuc fuerat q̄ nec sat. adhuc inuē tus ē: nec q̄rī nimis pōt. Et orādo forte q̄ disputādo dignius q̄rit: ⁊ inuenit facilit⁹. Proinde is sit finis. sz nō finis querēdi.

Hic sermo in eo exemplari vnde est excerpt⁹ intitulat sermo de charitate: sed verius in multis alijs exemplarib⁹ libello de diligendo deum annectit: vt vnus sit dumtaxat idemq⁹ tractatus.

Memini me dudū ad sanctos frēs chartusienses scripsisse epistolā: ac de his ipis i ea gradibus in cetera disseruisse: fortē aūt alia ibi: si nō aliena de charitate locut⁹ sum: ⁊ ob hoc q̄dam illo⁹ hic quoq⁹ sm̄oni subiū gere nō iutile dico: pserim cū facili⁹ ad manū habeā trāscribere tā dictata q̄ noua iteruz dictare. Illa inq̄ vera ⁊ sincera est charitas: et oino de corde puro ⁊ ꝛscia bona ⁊ fide nō ficta. fatenda est ꝓcedere qua ꝓximi bonū: eque ⁊ nostrū diligim⁹. Naz q̄ magis aut certe solū diligit suū cōuincit nō caste diligere bonū qd vtiq⁹ ꝓpter se diligit nō propter ip̄m. ⁊ hic talis nō pōt obedire ꝓphete interim q̄ ait. Confitemini dño q̄m bonus. Cōfitebit quidē: q: fortasse bon⁹ est sibi: nō aūt q̄m bon⁹ est in se. Quapropt nouerit in se dirigi illud ab eodē prophēta obprobriū. Confitebit tibi cū benefecerij ei. Est q̄ ꝓfitet dño q̄m potēs est ⁊ est q̄ cōfitet q̄m sibi bon⁹ est: ⁊ ite q̄ ꝓfitet q̄m simplicit bon⁹ est. Prim⁹ fuus est: ⁊ timet sibi. Secūs mercenari⁹: ⁊ cupit sibi. Tertius fili⁹: ⁊ defert p̄ri. Itaq⁹ ⁊ q̄ timet: ⁊ q̄ cupit vterq⁹ ꝓ se agunt. Sola q̄ in filio est charitas nō qrit q̄ sua sunt. Quāobrē pita de illa dictū. Lex dñi imaculata cōuertēs aias q̄ sola vz sit q̄ ab amore sui ⁊ mūdi auertere possit animū ⁊ in deū dirigere. nec timor q̄ppe: nec amor p̄uatus conuertūt aiam. Mutāt interdū vultū vel actū affectū nunq⁹. Facit q̄dem nōnunq⁹ et seruus op⁹ dei: sed q: nō spōte in sua adhuc duricia ꝓmanere cognoscit. Facit ⁊ mercenari⁹: sz q: nō gratis ꝓpria trahi cupiditate cōuincit. Porro vbi ꝓprietas ibi singularitas. Vbi aūt singularitas ibi angel⁹. Vbi angel⁹ ibi sine dubio sordes siue rubigo. Sit ita fua sua lex timor ipe q̄ constringit. Sit sua mercenario cupiditas q̄ ⁊ ipe arctat q̄ tentat abstract⁹ ⁊ illectus. Sz hanc nulla aut sine macula aut aias cōuertere pōt. Charitas ꝯo cōuertit aias q̄s facit ⁊ volūtarias. Porro in eo eā oirerim imaculatā: q: nil sibi de suo retiere cōsueuit. Cū nēpe de ꝓprio nihil est totū: profecto qd hz dei est. Qd aūt dei est: immūdū esse nō pōt. Lex q̄ dei immaculata charitas est q̄ nō qd sibi vtile est qrit: sz quod multis. Lex aūt dñi dī siue q̄ ipe ex ea viuat siue q̄ eā nullus nisi ei⁹ dono possideat. Nec absurdū videat qd dixi: ⁊ deū viuere ex lege: cū nō alia q̄ charitate diceri. Quid ꝯo in summa ⁊ brā trinitate: sūma ⁊ ineffabilē illā ꝯseruat vnitatē: nisi charitas. Lex est q̄: ⁊ lex dñi: charitas: q̄ trinitatē in vnitate q̄dammō cohibet ⁊ colligat in vinculo pacis. nemo tñ me extimet charitatē hic accipe q̄litatē vel aliqd accidens. alio q̄n in deo dicerē q̄ absit esse aliq̄d qd nō est: sz substātiā illā diuinā q̄ vtiq⁹ nec nouū: nec insolitū est dicēte ioh ane Deus charitas est Dicit q̄ recte charitas ⁊ deus ⁊ dei donū. Itaq⁹ charitas dat charitatē substātiuā accidētalē. Vbi dantē significat: nomē substātie est Vbi donū q̄litatis Hec ē lex eēna creatrix ⁊ gubernatrix vniuersitatis. Siq̄dē in pōdere ⁊ mēsura ⁊ nūero p eā fctā st vniuersa: ⁊ nihil sine lege relinq̄t: cū ipa q̄z lex oīm sine lege nō fit: nō tñ alia q̄ seipa q̄ ⁊ seipaz ⁊ si nō creauit regit tñ. Certe fuus ⁊ mercenari⁹ hūt legē nō a dño: sz quā ipi sibi fecerūt. ille deū nō amādo. iste plus aliud amādo. Hūt inq̄ legē nō dñi: sz suā illā tñ q̄ dñi est subiecta. Et q̄dē suā sibi q̄q⁹ legē facere potuerunt: nō tñ eā incōmutabili eterne legis ordini subducere potuerūt. Tūc aūt diceri quēq⁹ sibi fecisse suā legē. q̄ñ cōi ⁊ eēne legi ꝓpriā ꝓtulit volūtatē: ⁊ puerse vtiq⁹ volēs suum imitari creatorē vt sic ipe sibi lex suiq⁹ iuris ē. ita is q̄z seipm regeret: ⁊ legē sibi suā faceret volūtatē. Graue vtiq⁹ ⁊ ꝓtorabile iugū sup oēs filios adā Heu iclinās ⁊ ī curuās ceruices nras adeo vt vita nostra inferno appropiquerit. Infelix ego hō q̄s me liberabit de corpe mortis huius. Quo vtiq⁹ p̄mor ⁊ pene oppmor ita vt nisi q: dñs adiuuit me paulomin⁹ habitasset in inferno ania mea. Sub hoc onere grauat⁹ me:

gemebat q̃ dicebat. q̃re me posuisti ꝛriũ ti
bi: ⁊ factus sum mem̃ipsi ꝗuis. Ubi dixit
fact⁹ sum mem̃ipsi grauis oñdit q̃ lex ipse
sibi eet. nec alⁿ hoc q̃ sibi ipse fecisset. Qõ
aũt loq̃ns deo p̃misit posuisti me ꝛriũ ti
bi. dei se tñ nõ effugisse legẽ idicauit. Hoc
q̃ppe ad eẽnã iustãq̃ dei legẽ ꝓtinuit: vt q̃
a deo noluit suauiẽ regi penaliẽ a seipso re
gere: q̃q̃ spõte iugũ suaue ⁊ on⁹ leue cha
ritat⁹ abiecit ꝓprie volũtat⁹ on⁹ importa
bile sustineret iuitus. Miro itaq̃ ⁊ iusto.
mõ eẽna lex fugitiuũ suũ. ⁊ posuit sibi cõ
trariũ ⁊ ĩtuit subiectũ dũ vz nec iusticie
p̃ merit⁹ euasit legẽ. nec tñ cũ deo i sua luce
i sua req̃e i sua gl̃ia r̃mãsit subiect⁹ ptãti. ⁊
submor⁹ felicitati. Dñe de⁹ me⁹. cur ñ tol
lis pctm̃ meũ. ⁊ q̃re nõ aufers iniq̃tatẽ me
am vt abiecta ꝗui sarcina ꝓprie volũtat⁹
sub leui onere charitat⁹ respirẽ. nec iã fui
le tiore coercear. nec mercenaria cupiditate
alliciar: sz agar spũ tuo: spũ libertat⁹ q̃ agũ
tur filij tui q̃ testimoniũ reddat spũi meo:
q̃ ⁊ ego sim vn⁹ ex filijs dũ eadẽ mihi fue
rit: q̃ ⁊ tibi ⁊ sic tu es ita ⁊ ipse sim in h̃ mũ
do. Hi siq̃dez q̃ hoc faciũt qõ ait apl̃us.
Nemi quẽquã debeat⁹ nisi vt inuicẽ dili
gat⁹. pculdubio sic deus est: ⁊ ipi sunt in h̃
mundo. nec serui aut mercenarij sed filij.
Itaq̃ nec filij sũt sine lege nisi forte aliq̃s
aliẽ sentiat ꝓpter h̃ qõ sepũ est. iust⁹ nõ est
lex posita. Sz sciendũ q̃ alia est lex ꝓmul
gata a spũ fuitut⁹ in tiore alia a spũ liber
tat⁹ data i suauitate nec sub illa cogunt eẽ
filij: nec sine ista eẽ patiunt Vis audire qz
iustis nõ est lex posita: nec accepist⁹ ait spi
ritũ seruitut⁹ iterũ in tiore. Vis audire q̃
tñ sine lege charitat⁹ nõ sint. Sz accepist⁹
inq̃t spm̃ adoptionis filio ꝓ. Denicq̃ audi
iustũ vtrũq̃ de se fatentẽ: q̃ nõ sit sub lege
nec tñ sine lege factus sum in q̃ his q̃ sub le
ge erãt q̃si sub lege eẽm cũ ipse nõ eẽz sub le
ge his q̃ sine lege erãt tanq̃ sine lege essez.
cũ sine lege dei nõ eẽm sed in lege eẽm xpi.
Vñ apte nõ dz: iusti nõ hñt legẽ: aut iusti
sunt sine lege: sz iust⁹ nõ est lex posita: h̃ est
nõ tanq̃ inuit⁹ posita. sz volũtarijs eo li
beraliẽ data. q̃ suauiẽ inspirata. Vñ ⁊ pul
cre dñs. Tollite ait iugũ meũ sup vos. Ac
si diceret. nõ ipono inuit⁹. sz vos tollite si
ꝓter vos si vos vult⁹. Alioq̃n nõ requiẽ. sz
laborẽ inueniet⁹ aniab⁹ vr̃is. Bona itaq̃
lex charitas ⁊ suauis: q̃ nõ solũ leuiẽ suaui
terq̃ portat. sz ⁊ fuor̃ mercenariorũ leges
portabiles ac leues reddit q̃s vtiq̃ nõ de
struit sz facit vt impleant⁹. dicẽte dño. non
veni legẽ soluere: sz adimplere. Illã tẽpat.
istã ordiat. vtrãq̃ leuigat. nũq̃ erit chari
tas sine tiore. sz casto. nunq̃ sine cupidita
te sz ordiata. Implet g̃ charitas legez fui
cũ infũdit deuotionẽ iplet ⁊ mercenarij cũ
ordiat cupiditatẽ. Porro tiori ꝓmixta de
uotio: ipm nõ annullat sz castificat pena
tm̃ tollit: sine q̃ eẽ nõ potuit dũ fuit fuilis
⁊ timor manet i seclm̃ secl̃i cast⁹ ⁊ filialis.
nã q̃ legit ꝓfecta charitas foras mittit ti
morẽ pena ĩtelligẽda est q̃ fuili vt dixim⁹
nunq̃ deest tiori. illo. s. gñe locutiõis q̃ se
pe cã ponit p̃ effectu. Deiq̃ cupiditas tũc
recte a supueniẽte charitate ordiat cũ ma
la q̃dẽ penit⁹ respuunt: bonis ꝓ melio
ꝓferunt. nec bona nisi ꝓpter meliora appe
tunt. Qõ cũ plene p̃ dei gr̃am assecutũ fue
rit diligent⁹ corp⁹ ⁊ vniuersa corpis bona
tm̃ ꝓpter aiaz: aia ꝓpter deũ: de⁹ aũt ꝓpter
seipm. Verũtñ qz carnales sum⁹ ⁊ de car
nis ꝛcupia nascimur necesse est vt cupidi
tas nr̃a vl̃ amor nr̃ a carne incipiat: q̃ si re
cto ordiẽ dirigit: q̃busdã suis gradib⁹ du
ce gr̃a ꝓficiẽs spũ tandẽ ꝛsumabit. qz nõ
ꝓus qõ spũale. sz qõ aiale. deide qõ spũa
le. Et ꝓus nẽce ẽ vt portem⁹ imaginẽ ter
restris deinde celest⁹. In ꝓmis g̃ diligit se.
ipm h̃ ꝓpter se. Caro q̃ppe est ⁊ nil valet
sape ꝓter se Cũq̃ se videt p̃ se nõ posse sub
sistere: deũ q̃si sibi necessariũ incipit p̃ fidẽ
inq̃rere ⁊ diligere. Diligit itaq̃ in secũdo
gradu deũ. sz ꝓpter se. nõ ꝓpter ipm. At ꝓ
cũ ipm cepit occasionẽ ꝓprie necessitat⁹ co
lere ⁊ freq̃ntare: cãtãdo: legẽdo: orãdo: obe
diẽdo: q̃dã huiuscemõi familiaritate pau
latim sensimq̃ de⁹ innotescit ꝛsequent⁹ et
indulcescit: ⁊ sic gustãdo q̃ suauis est dñs
trãsit ad tertiũ gradũ: vt diligat deũ non
tã ꝓpter se. sz ꝓpter ipm. Sane in h̃ gradu
diu stat ⁊ nescio si a quoquã hoim q̃rtus
in hac vita p̃fecte ap̃phendit. vt se. s. dili
gat hõ tm̃ ꝓpter deũ. Asserant h̃ si q̃ expti
sunt mihi fateor ipossibile videt. Erit au
tẽ pculdubio cũ introduct⁹ fuerit seru⁹ bo
nus ⁊ fidelis i gaudiũ dñi sui: ⁊ inebriat⁹

ab vbertate dom⁹ dei: q̃si em̃ miro q̃dam mõ oblit⁹ fuit: et a se penit⁹ velut deficiẽs tot⁹ pget in deũ: ⁊ deiceps adherẽs ei vn⁹ cũ eo spũs erit. Arbitror ꝗ̃ sensisse ꝓpheta cũ diceret. Introibo i potẽtias dñi: domine mẽorabor iusticie tue solius. Sciebat ꝓfecto cũ introiret i spũales potẽtias dñi exuti ũ se ab vniuersis carnis infirmitatib⁹ vt iã nil de carne hẽret cogitare: sz tot⁹ in spũ mẽorarek iusticie dñi soli⁹ Tũc ꝓ certo singula xpi mẽbra dicere potuerẽt de se q̃ paulus aiebat de capite. Et si coguim⁹ scõm carnẽ xpm. sz nũc iã nõ nouim⁹. nemo ibi se cognoscet scõm carnẽ. qz caro ⁊ sanguis regnũ dei nõ possidebũt. nõ q̃ carnis illic substãtia futura nõ sit. sed q̃ carnalis omnis necessitudo sit ꝺ futura carnisq̃ amor amore spũs absorbẽdus ⁊ infirme q̃ nunc sunt hũane affectiões: in diuinas quasdã habeãt cõmutari. Tũc de sagena charitatis q̃ nũc tracta ꝑ hoc mare magnũ ⁊ spaciosum manib⁹ ⁊ ex omi genere pisciũ congregare nõ desinit cũ ꝓducta ad littus fuerit: malos foras mittet: bonos solũmodo retinebit. Siq̃dẽ in hac vita. ex omi genere pisciũ intra sinũ latitudinis charitatis rhete cõcludit. vbi se ꝓ tpe oib⁹ cõformãs omniũ in se siue aduersa siue ꝓspera trahi tiens. ac sua quodãmõ faciens. nõ solum gaudere cũ gaudentib⁹: sed ⁊ flere cũ flentibus cõsueuit. Sz cũ ꝓuenerit ad littus velut malos pisces omẽ quod triste patik foras mittẽs. sola que placere et iocũda esse poterũt retinebit. Nunq̃ em̃ tũc ꝓbi grã paulus aut infirmabik cum infirmis. aut vrek cũ scandalizatis. vbi scandala et infirmitas ꝓcul erũt. Aut certe lugebit eos q̃ nõ agẽt penitentiã. vbi certũ est. nec peccantẽ fore. nec penitentẽ. Absit aũt. vt vel eos q̃ ignib⁹ eternis cũ dyabolo ⁊ angelis ei⁹ deputãdi sunt plãgat ⁊ defleat i illa ciuitate quã flumis impet⁹ letificat. cui⁹ et diligit dñs portas sup oia tabernacka iacob. q̃ vz i tabnacik. ⁊ si qñ gaudek de victoria: laborãk ñ impugñ. ⁊ plerũq̃ ꝓclitatur i vita. In illa autẽ patria nulla ꝓrsus admittik aduersitas sine tristicia quẽadmodũ ⁊ de illa canik. Sicut letantiũ oim hitatio in te. Et rursuz. Leticia sempitna erit eis Deniq̃ quõ nõne recordabik. vbi memorabik iusticie dei soli⁹. Proinde vbi iã nõ erit miserie locus: aut nõne tps: nullus ꝓfecto eẽ poterit miseratiõis affectus.

Diui Bernardi abbatis homelia sup quibusdã verbis dñi videlicet Simile est regnũ celorũ hoi negociatori querenti bonas margaritas.

Reges terre ⁊ omnes ꝓpli ꝓncipes ⁊ oms iudices terre. iuuenes ⁊ ꝓgines. senes cũ iuniorib⁹. audite supplico ꝓbum dñi dicẽtis. Simile est regnũ celorũ hoi querẽti bonas margaritas. Inuẽta aũt vna ꝑciosa margarita: abijt et vẽdidit oia q̃ habuit ⁊ emit eaz. Sed q̃ est ista q̃so frẽs mei charissimi hec tã ꝑciosa margarita ꝓ qua vniuersa dare debem⁹. i. nos metipos: qz totũ deo dedit: q̃ seip̃m obtulit vt possim⁹ eã hẽre. Nõne hec est religio sctã pura ⁊ immaculata in q̃ hõ viuit purius cadit rari⁹: surgit veloci⁹: incedit cautius. irrogak frequẽti⁹: quiescit securi⁹: morik fiduci⁹: purgak citi⁹: premiak copiosi⁹. O religio gloriosa ⁊ mirabilis q̃ mens cogitare: q̃s intellect⁹ plene cognoscere: q̃ lingua hũana te poterit sufficienk ⁊ dign⁹ extollere. Hec est em̃ frẽs mei que miserãte deo pctã remittit. ⁊ reserat paradisuz. Que cõtritũ sanat hoiem: et tristẽ exhilarat vitã de interitu reuocat: statũ restaurat: honorẽ reuocat: fiduciam reformat: vires q̃ ⁊ gratiã abundantiorẽ refundit. O religio ꝓtutib⁹ ornata. O margarita refulgida: q̃d noui de te referã. O ia em̃ ligata tu solui: oia soluta tu reseras. O ia aduersa tu reseras O ia aduersa tu mitigas: omia desparata tu anias. O religio rutilãtior auro: sole splẽdidior. Si ꝓ fuak nõ vincit peccatũ: nec detractio supat: nec desparatio dz vsq̃ i finẽ ꝺo dãte vt brauiũ ap̃hẽdat: ꝑseuerat. Hec ẽ q̃ respuit auariciã horret luxuriã: fugit furorẽ. firmat amorẽ: calcat superbiã: linguã ꝓtinet: ꝓponit mores: odit malitiã: excludit neq̃ciã: cogitq̃ hoiez dei amore oia libenk sufferre. O religio ꝗtissima ⁊ toto cor de ꝓq̃rendã. Nõne ꝑ te ceci videt: claudi ambulãt: leprosi mũdantur: pauperes euãgelizank. O religio pacifica a strepitu maligni seckli elõgata: et ꝓ xpo a se

culo mortua vbi spūsctūs sup humilē venit ⁊ ḋetuz: sup deuotū xpi descēdit. O religio habitaculū dei ⁊ angelorū ei⁹: hic permāsionē faciūt cōserui sui. O religio vita btā: vita angelorū. De ore ꝓpio spūsctūs dicit. O ptimā partē elegit sibi maria que nō auferet ab ea. O btissima vita solitaria: vita ꝓtemplatiua. Qū in solitudie cōtēplabat ego maria tūc ventisti: ⁊ incarnasti i ea. O de⁹ me⁹ o bōe iesu ḋd plura referā. Vere claustrū fratres mei vere religio est paḋisus. O religio valle disciplie munita: in q̄ est p̄ciosarū virtutū fecūda fertilitas. Gl'iosa res est hoīs vnius moris habitare i domo. Bonū ⁊ iocundū habitare fratres in vnū. Videas illū pcā flentē aliū in dei laudib⁹ exultantē. hūc hoībus ministrantē. aliū alios erudientē. hūc orātē. illū legentē. hūc miserantē illū. aliū peccata punientē. hūc charitate fragrantē. alium hūilitate pollentē: hūc in ꝓsperis hūilē. illū in aduersis sublimē. hunc in actiua laborantē. illū in cōtemplatiua ḋescentez. Et poterī dicere. castra dei sunt hec. Quā terribilis est locⁿ iste. Vere non est hic aliud nisi domⁿ dei ⁊ porta celi: o porta p̄clarissima p quā in sctām ciuitatē intrat. per quā regnū celorū rapit ⁊ possidet. O religio p̄nobilissima: tu castitas religiosorū: tu corda clericorū: tu thesaurus sup auruz. O solitudo btā. o heremi mores viriorū. vita ꝓtrū. te lex ⁊ ꝓphete mirant: ⁊ ḋcunctī ad pfectionē venerūt: p te in paradisuz introierūt. O btā vita solitaria ⁊ cōtemplatiua: ḋd vltra de te loq̄r: ipse dei filius saluator ⁊ magister nr exemplū dedit nobis. fugiēs in desertū. ⁊ māsit in solitudie vbi sunt rose charitatī q̄ semp flamescūt. q̄ sp in sctō odore viuunt. Vbi mira pfectio mortificatorū et gr̄arū actio. s. cōsiderare q̄ ⁊ q̄nta sunt q̄ nob pmittant in celis ⁊ vilescere faciūt oia q̄ habent in terris ⁊ dicere. Quid p dest hoī si mūdū lucret: se aūt perdit. O solitudo negotiorū celestium apotecha. In te transitoria ⁊ terrena mutant in celestia ⁊ eterna. Hoc p breue purgatoriū opat eternū ⁊ celeste cōuiuiū ⁊ pascue sempiterne Deniq̄ in te lachrymē mutant in risuz. ⁊ gaudiū pariūt sempiternū. Ex possessione quippe terrena q̄ vermib⁹ mortalibus relaxat: ad eterne hereditatī patrimoniū peruenit. O religio spūalis exercitus: lucta: mirabilis: officia i te fidelis aīa creatoris sui i se restaurat imaginē: ac ad sue reddit imaginis puritatē Tu fornax. vbi vasa supni regis formant. vbi pcā soluūtur: ⁊ cū angelis in diuīs laudib⁹ insudantur: possessio q̄ terre vere viuentiū cōparatur. O sctā vita balneū aniarū: mors peccatorū. ⁊ aīarū purgatoriū sordidarū. Tu mentiū secreta purificas. Tu ꝓscientiarū squalorē diluis atq̄ ad angelice mūditie puritatē peuenire facis aīas. tu scala iacob que aīas ꝓducis ad paḋisuz. Tu via regia paradisi q̄ hoīes ꝓducit ad patriam. Tu studiū cōcertantiū: luctatorūq̄ bn̄ currentiū ꝓducī ad altas coronas O religio sepultura dn̄ice passionis de te hieremias pheta dicit. Bonū p̄stolari cū silentio salutare dei. Stabit solitari⁹ ⁊ tacebit in heremo: qz in quiescēdo ⁊ tacēdo fit hō prudēs. de his quedā sunt vñ dī. O hō fuge: religionē elige ⁊ saluaberis. Surge q̄ dormis in seclo. ⁊ exurge a mortuis. dimitte q̄ mortuos sepelire mortuos suos. O vita mirabilis spūale hīaculū q̄ de superbis hūiles facī. de gulosis sobrios. de crudelibus pios ⁊ sctōs: de iracūdis mites. de luxuriosis pudicos: de inobediētib⁹ obediētes: ⁊ de odiosis facī in fraterna dilectiōe feruētes. Tu loq̄ēt⁹ lingue frenū iponis tu īmūdis castitatī dulcī amorī xpi adhibes cigulū: tu ieiuniorū ac vigiliarū es nutrix: tu vagos ligas catenis: tu patiētie custos: tu purissime simplicitatī es mgr̄a. q̄ te fugiūt luce dei puati sūt. Qui diligūt te stringūt: ⁊ gustāt q̄ suauis ē dn̄s et dulcis. Tu ducī ad eterna gaudia. q̄ oculus non vidit nec aurī audiuit: nec i cor hoīs ascēdit. ⁊ ligua dicere nō pōt q̄ tu parasti dn̄e diligētib⁹ te. Ingredimini igit frēs mei dilectissimi ex q̄ vocat vos magni ꝓsilij angelus. ⁊ nō tardate: qz p̄ciū magnū: ⁊ nō parū est i mora i sctām xpi religionē ⁊ illūtabit vos filius dei p ꝓdignā satisfactionē. Qui cuz pre ⁊ spūsancto viuit ⁊ regnat p omnia secula seculorū. Amen.

Diui Bernardi abbatī epistola ad quendā. Quid a nobis requirat deus insinuans.

TUa me pia et crebra ifestatio angit vt tuis petitiōib⁹ annuam q̄ doctrinā vite agēde deposcunt. seu q̄d expediat vitori. vz q̄d diligent cōrde cogitari: q̄d apti⁹ ꝓmi q̄d honesti⁹ in actiōz deduci possit. Hec alta res est. valde cōis Inq̄rentes hz multos. ꝓueniētes paucos exequntesq̄ multo paucriozes. Sz vt ad cōdēnationē. aut ad miscōiam tuā. ⁊ ceterorū legentiū ꝓut videor sentire deprōmā: nec tue petitiōi: nec mee intentōni ꝓ voto sufficiēs. Cor nr̄m nihil dign⁹ ꝓficere pōt q̄ vt ei se restituat a q̄ factuz est. ⁊ h̄ a nob dñs experit dicēs. fili da mihi cor tuum. Tūc siquidē cor hoīm deo dat qñ oīs cogitatio terminat in eū. girat ⁊ circūflectit: sup eū. ⁊ nihil vult possidere penit⁹ ꝓter eū. Sicq̄ colligato sibi anio eū diligit: vt sine ipso amarus sit oīs amor. Nec aliud dixerim cor dño dare. q̄ ipm captiuare in omne obsequiū eius: ⁊ ita voluntati ei⁹ ⁊ toto supponere: vt nihil aliud velit q̄ qd̄ nouerit velle. Itaq̄ cor domio datū ipm in oibus et de oibus adorabit. et gratias aget. etiā si multa nostr⁹ sensib⁹ molestaviderant. Nihil turbatōnis ex rerū nouitate suscipiet. Tentatus a dño ꝓ tribulatōnes ⁊ asperas qualitates non mouebit. Apoiatus. i. inops gaudebit. Quicq̄d illatū fuerit. etiā si habeat asperū sensum. velut impellēs ad supna suscipiet. Qui cor suū dedit deo: cantabit melodice. ⁊ dicet cū ꝓphēta dauid. Paratū cor meū deus paratū cor meū: cantabo ⁊ psallā in glia mea. Est siquidē gloria ꝓma. et secūda. prima fruitis. secūda beatitudinis. Una in via alia in patria. Proinde oībus q̄ cor suuz deo tradiderūt. factū est argumentū et signū qd̄ cantāt ⁊ in virtutū gloria psallūt in tribulatōibus: in pssuris: in angustys in fame ⁊ siti. in nuditate ⁊ deiectione. in maledictis. in cōuitys ⁊ derisionib⁹. in flagellis. ac etiā morte intentata. in cordib⁹ plus exultāt. Nō reaccipiūt amplius potestatez qd̄ in eo dño tradiderūt. nullū sacrilegij crimē repitur deterius. q̄ in volūtate semel oblata deo reaccipe potestatez. nō debēt sibi viuere. qui cor suū deo dicarūt. sed ei q̄ pro oibus aiam suā posuit. nihil dignus cogitari pōt. q̄ cor ad eū referre. q̄ vt viueres mori voluit. nam ⁊ iustus cor suū tradidit ad vigilādū diluculo ad dñm qui fecit illū Vigilatio cordis iusta et cogitatio eius iusta est vt meditetur assiduē. q̄d accepit in bonis nature. q̄d in bonis gratie. q̄d in dei filio ꝓ nobis humanato: passo mortuo ⁊ sepulto. Quid in ꝓmissione. a quo malo ereptus est. quid retribuit dño pro oibus q̄ retribuit ei. q̄d diligimus. q̄d timemus. quid agim⁹. quo ꝓgim⁹ impulsu nature. quo ex libera volūtate. quo ducatu gratie nobis date est etiam triplex directio cordis nostri. scōm sententiā scripturarū.

Prima est ad deū tota cōuersio. sicut exquirit a populo suo dñs ꝓ prophētā dicētem. Cōuertimini ad me in toto corde vestro. Ille siquidē ad deū in toto corde conuertit. qui ab oīni malicia rerū corruptibiliū ex toto corde primo auertit. Non pōt quispiā ad deū toto corde cōuerti. nisi ab oīni mūdo fuerit ante auersus. Equidem implicamēta terrena nō sinunt hoiem ad d. ū plena mēte cōuerti. Cōuersio totalis ad deuz cordis nr̄i est alienatio a seculo ⁊ a seipso ⁊ in deo fieri ꝓ ꝓtutē. ⁊ in seipo q̄escere ꝓ inuisibilē et remotā ani pacē. Ad deū toto corde conuersus delectat in ipo. q̄d vltra delectabile possit aspicere nō inq̄rit. Extimat in emēdabile dānū: si ad horā ab eo deflexerit inuisibilē interiorē visuz ⁊ deflectēs in alio apostasiā opat⁹ est. Secūda est tota confessio vt psalm⁹ declarat dicens. Confitebor tibi dñe in toto corde meo. Hec porro cōfessio inexceptuate depmit miseriā q̄ peccādo contrahit. ⁊ nihil sibi nouit nisi oīa mala tribuere. Deo autē refert omnē laudē grām ⁊ benedictionē ⁊ oīa bona ei tribuit a q̄ cuncta procedūt. Qui hāc cōfessionē nouit inferre vilescēs sibi vñ in seipo exultet non repit: sed vnde gemat atq̄ tristet: qm̄ reus est mortis. Solū exultat in eo: a quo id qd̄ habet accepit: nec in seipo. sed in deo gloriat. Idem ⁊ in diuisus factus est in prosperis et aduersis. quē nec prospera extollūt. nec aduersa frangunt. nec alterat mens eius: q̄ in toto corde deo confitet. quin dñm in oīni tempore bñdicat: et a motu cordis excecatus.

extra etiam cōia hoībus. vita. moribꝫ. lin
gua xp̄m dn̄m cōfitet. abhorrēs q̄ abhor
ruit: amplectēs q̄ ipse amplecti dignatus
est. Tertia est directio cordis nr̄i cōsuma
ta dilectio: vt deū ex toto corde diligam⁹
Nō erit ip̄a cōsumata dilectio si corda ho
minū quadā dubietate tāgunt. Cur ī hac
vita tā exp̄sse mandabat si in via velut in
patria nō implet. Sed optimū est altitu
dinē ꝯsiderare ꝓtutū: que q̄uis sub p̄cep
to aut ꝯsilio sepe tradant illaꝫ tn̄ apicem
nemo ꝯtingere potuit: nisi q̄ deus ⁊ hō in
ter hoīes nasci. conuersari. et mori voluit.
Semp ꝓtus sup̄ facultatē ꝗruncūq̄ san
ctoꝫ inap̄hēsibilis māsit. Ad quā semp
posset eē ascensus q̄usq̄ in patriā veniret.
Ac sic p hoc hāc cordis directiōz q̄si tota
li dilectiōi ex toto hīc nō possum⁹ quā tn̄
ꝓtinus faciam⁹ declinātes oē vitiū: etiaz
in omnē pfectionē intēdere non valentes.
Saluator ait. Qui hz mādata mea et ser
uat ea: hic est q̄ me diligit. Amator dei ini
micus est mūdi: qm̄ amic⁹ mūdi inimic⁹
est dei. Inimic⁹ ex corde de inimico nulla
gaudia suscipit: nisi cū eū videt oppressum:
aut cū potētior fact⁹ in exiliū tradere: aut
interficere potuit. Hic typ⁹ q̄ federe cū se
culo q̄s astringat ostendit Amator dei ex
corde pfecto nō sapit alta: sed cōsentit hu
miliby ⁊ occupat⁹ in ipso ad iudicia hoim
nō vacabit. Nō meditabit praua de rect⁷
nō cōtendet: nō inuidebit his q̄ hūana p
speritate potiunt. Ad aptitudinē nr̄i oris
est pferēda purgatio: vt nihil imptinēs ex
eo pferat ⁊ moderatis in his habeat: q̄ di
cere necessitas ip̄a ꝯpellit qm̄ p sapiam dī
Qui moderat labia sua prudētissim⁹ est.
Et nihil in eo apti⁹ q̄ ꝓprie accusationes
oīones. laudes. bn̄dictiōes ad oīm creato
rē: ⁊ sermo hūilis et verecūdus exhortati
uus ad primū promat. Nō in cōtentione
aut disceptatiōe ꝓbozꝫ. nō in p̄sumptōne:
sed in oī mansuetudine animi ⁊ suauitate
lingue. Tuti⁹ tn̄ est audire q̄ dicere. erudi
ri q̄ erudire. Latet interdū blādus demō
in pferēdo sermōes. ex q̄lb solet sepe fama
detestāda. ⁊ vanitat⁷ aura captari. ⁊ spūs
cūs nos terret: qm̄ vir liguosus non diri
get in tra. Si aliq̄s p̄ter necessitatē ⁊ aper
tā vtilitatē etiā in bonis auditores alloq̄
tur semp digit⁹ prudētie sit sup os suū. ne
ꝓba indisciplinata erucet. Et cuz dauid
in hac ꝓtute societ. qui dicebat. Dixi custo
diam vias vt nō relinquā in lingua mea.
posui ori meo custodiā cuz cōsisteret pctōr
aduersum me. Honeste aūt hoim actiōes
nō aliter q̄ ab honesto corde: adiuuāte di
uina grā lege xp̄i distāte pcedūt: vt est om
niū sensuū sincera custodia ne q̄d per eos
improbū ad aiam illabat. Et mores cō
positi ne notabiles fiāt ex singularitate vi
uēdi tales sint q̄les decet seruuz xp̄i. supna
nō terrena captare volentē. Nō ꝯuersatio
importuna: sz rara p necessitate ꝓpria vel
cōmuni. Nō onerosa nō signata hypocri
talib⁹ not⁷ oēm duplicitatez ⁊ obliquitatē
excludēs subiecta prima in oībus p̄terq̄
in initio. Deiecta te in teipso ne te in aliq̄
magnipēdas hūilis ⁊ suauis sub ponde
re pauptatis a q̄ expugnari quotidie pro
prie seruoꝫ est xp̄i. Capta ex laboribꝫ et su
doribꝫ vitā tuā. Ubi aūt non est infirmi
tas ⁊ impossibilitas denegat ne erubescas
humilē questū facere. Nā ex questu in hu
militate subuenit in digētie dep̄mēti. ⁊ su
pna merita cōq̄runt ⁊ formatio fit ad san
ctos Sepe abluat⁷ salutaribꝫ sacramētis
⁊ his atq̄ diuinis ꝓbis tuā aiam refocil
la. Talis studeas viuere q̄lis affectas in
extremo iudicio inueniri. Nō tibi plura seri
bi. In his pauc⁷ exerce aiam tuā. Curio
sa: ⁊ nō expediēta tibi. nec a me. nec ab a
lijs ampli⁹ q̄ras. Q̄d tibi n oui vtile seri
psi. ⁊ si aliud a me petisti: ⁊ vtilit denega
ui. nolēs in magnis: sz in quis et pauc⁷ in
uoluere aiam tuā. Tuos natos vt potes
in deo nutrias. et ora pro me. Patiēta ti
bi expediens semp tecū. Amen.

Diui Bernardi abbat⁷ epistola ad guilielmum abbatem Cluniacensem.

Quod me huiusmodi opi operā
dare iubes: per quod tollendus
sit scandalū de regno dei libēter
accipio. sz quō id velis fieri nec
dū satis elucet mihi. nam illā tuā dulcissi
maz epistolam legens ac relegens sepius
repetita placebat: intellexi quidem te vel
le: vt illis qui de nobis tanquā de tra

ctoribus Cluniacensis ordinis conque-
runt satisfactiã. qten⁹ sciat nõ esse ve-
rũ quod male hucusq; de nob putarunt vel putari
voluerũt. At si post hãc satisfactionẽ rur-
sus vict⁹ eoꝝ ac vestit⁹ supfluitatẽ ⁊ cetera
q̃ inũgis ⁊ quẽadmodũ inũgis carpe vo
luero. ⁊ mihi videbor ꝯrius ⁊ quõ sine scã
dalo facere queã nõ video nisi forte ⁊ ordi
nem q̃dẽ laudabilẽ: ⁊ ordinis rep̃hẽsores
rep̃hẽsibiles doceã. ⁊ nihilomin⁹ tñ ip̃ius
supflua reprehẽdam. Si hoc mõ vis aut
forte aliter magꝭ expediri vides mãda ap-
tius: ⁊ vt valeã q̃d vis eo mõ quo vis ora
instãtius. Scito tñ non modico me hmõi
scriptitationib⁹ ferri detrimẽto. qr multũ
hinc deuotõis subtrahit dũ studiũ orõis
intermittit p̃sertim cũ nec vsus supperat
dictandi nec ocium.

Diui Ber. abbatꝭ ad Gulielmũ abbatem Cluni: Apologia.

VEnerabili p̃ri. G. frater Ber
nardus fratꝝ qui in Clareval
le sunt inutilis seruus salutẽ
in dño. Usq; mõ si q̃ me scri-
ptitare tussistis. aut inuit⁹ aut
nullaten⁹ acq̃eui: nõ qr negligerẽ q̃d iube-
bar. sꝭ ne p̃sumerẽ q̃d nesciebã. nũc ꝓ no-
ua vrgẽte causa. pristina fugat verecũdia:
⁊ vel perite vel impite dolori meo satisfa-
cere cogor. fiduciam dãre ipsa necessitate.
Quõ nanq; silenter audire possum vãm
huiuscemõi de vob q̃rimoniã: qua. s. miser
rimi hoim in pãnis ⁊ semicincꝭ de cauer
nis vt ait ille dicimur iudicare mundum:
q̃d; inter cetera intolerabil⁹ est: etiã glo-
riosissimo ordini vro derogare. sanctꝭ qui
in eo laudabilit viuũt impudẽter detrahe
re ⁊ de vmbra nre ignobilitatis mũdi lumi
narib⁹ insultare. Itane sub vestimẽtꝭ ouiũ
nõ q̃dẽ lupi rapaces: sꝭ pulices mordaces
imo tinee demolientes bonoꝝ vitã: qr pa
lam nõ audem⁹. i occulto corrodim⁹. nec
saltẽ clamorem inuectõis sꝭ sesurriũ detra
ctionis emittimus. Si hoc ita est vt q̃d
sine cã mortificamur tota die. estimati su-
mus sicut oues occisionis. Si ita inquaꝭ
pharisaica iactãtia ceteros hoies ⁊ q̃d sup
bius est. nobis meliores despicim⁹. q̃d no
bis pdest tãta in nro victu parcitas ⁊ as-
peritas i vestitu. notabilis illa vilitas ac
diuersitas in ope manuũ quotidiana de
sudatio in ieunys ⁊ in vigilijs iugis exer
citatio. toti⁹ denicq; vite nre singularꝭ q̃dã
atq; austerior ꝯuersatio. nisi forte oia opa
nra facim⁹ vt videamur ab hoib⁹. Sꝭ di
cit xp̃s. Amen dico vobis receperũt mer-
cedem suam: nonne si in hac vita tm̃ i xp̃o
sperãtes sum⁹. miserabiliores sumus oib⁹
hoib⁹. Ac ꝓ nõ in hac vita tm̃ in xp̃o spe
ramus si de xp̃i seruitio tpalem tm̃ gloriã
querim⁹. Miser ego homũtio q̃ tanto la-
bore ⁊ industria studeo nõ esse vel potius
nõ videri sicut ceteri hoim. min⁹ tñ accep-
turus imo graui⁹ cruciãdus q̃ q̃libet ho-
minũ. Siccine nõ inueniebat nob via: vt
ita dicã: vt cũq; tollerabilior ad infernum
Si ita necesse erat vt illo descẽderem⁹. cur
saltẽ illã quã multi incedũt viam. i. lataꝭ
q̃ ducit ad mortẽ nõ eligimus. quaten⁹ vt
de gaudio ⁊ nõ de luctu ad luctũ transire-
mus. O q̃ facilius est illis quoꝝ nõ est re
spectus morti eoꝝ ⁊ firmamentũ in plaga
eoꝝ: q̃ in labore hoim nõ st ⁊ cũ hoib⁹ non
flagellant q̃ ⁊ si pctores. ac p gaudijs tpa-
libus perpetuis cruciatib⁹ addicti. saltez
abũdantes i seculo obtinuerunt diuitias.
Ve portantib⁹ crucẽ nõ sicut saluator suã
sꝭ sicut ille cyrene⁹ alienã. Ve cytharedis
cytharizantib⁹: nõ vt illi de apocalypsi in
cytharis suis: sꝭ ve vt hypocrite i alienis.
ve semel ⁊ ve itez pauplb⁹ supbis. ve incq̃
semel: ⁊ ve itez portantib⁹ crucẽ xp̃i. ⁊ non
seqntib⁹ xp̃m. q̃ nimiꝝ ei⁹ passionib⁹ ptici-
pant. hũilitatẽ sectari negligunt. Duplici
ꝯtritõe ꝯterunt q̃ hmõi st. qñ ⁊ hic p tpa-
li gl'ia tpalit se affligũt. ⁊ i futuro p iterna
supbia ad eterna supplicia ptrahunt. labo
rant cũ xp̃o: sꝭ cũ xp̃o nõ regnãt. Sequunt
xp̃m in pauptate sua sꝭ in gl'ia nõ ꝯsequũ
tur. De torrente i via bibunt sꝭ nõ exalta-
bũt capita i p̃tia. lugẽt nũc sꝭ tũc nõ ꝯsola
bunt ⁊ merito. q̃d em facit supbia sub pã-
nis hũilitatꝭ iesu. nunq̃d nõ hꝭ q̃ se palliet
hũana mollicia nisi vñ ũuoluta est ifantia
saluatoris Et quõ itra p̃ceptũ dñi simula
trix arrogãtia se coartãt. ac p vagitib⁹ ino
centie malũ inibi detractõis imurmurat.
An nõ illi supbissimi de ps̃. quoꝝ prodiit
ex adipe iniqtas eoꝝ! multo tutius operari

sunt iniqtate ⁊ impietate sua q̃ nos latemus sub sctitate aliena. q̃s em̃ magis impius. an pfitēs impietatē aut mentientes sctitatē. nō is q̃ etiā mendaciū addens geminat impietatē Et q̃d dicā. ꝓeor ne forte ⁊ ego suspect⁹ habear. nō q̃dē vob pī. non vob cui vtiq̃ notū me noui. q̃ntū i hac caligine hō hoi inotescere pt. ⁊ spāliter ō hac rescio vos nō ignorare q̃d sentiā. Sz ꝓpt illos q̃ me nec ita vt vos ꝛgnouerūt nec sicut vob hinc loq̃ solco. loq̃ntē audiēt. scribo vob: qō ⁊ freq̃nter audistis vt q̃m ego p singl'os ire ⁊ singl'is satisfacere nō queo. ex me hēatis vñ qō de me certissime scitis: eis p me verissime pſuadeat⁹. Neq̃ em̃ ti meo oim oculis scribere q̃q̃d de hac re vobis i aure locutus sum. Quis vnq̃ me aduersus ordinē illū vel coā audiuit disputantē vel clā susurrantē. Quē vnq̃ de ordine illo nisi cū gaudio vidi: nisi cū honore suscepi nisi cū reuerētia allocut⁹ nisi cum hūilitate adorat⁹ sū. Dixi ⁊ dico. Hoc⁹ q̃dē vite est sctūs. honest⁹. castitate decor⁹ discretione p̄cipuus: a pīb institut⁹. a spiritusctō p ordinat⁹ aīab saluādis nō mediocriter idone⁹. Ego ne vel dāno vel despitio. quē sic pdico. Demini me aliqñ in aliq̃b eiusdē ordinis mōasteriis hospitio susceptū fuisse. Reddat dñs suis suis humanitatē quā infirmāti mihi vltra etiam q̃z necesse fuit: exhibuerūt ⁊ bono: est q̃ me pl⁹ q̃z q̃ dign⁹ fui dignati sū. Ꝓꝗ me cōmendaui orōnib. iterfui collatōib sepe ō sep̄tur⁹ ⁊ salute aīaꝝ habui sermonē cū mlt'is ⁊ publicū in capl'is. ⁊ ꝓuatū i cameris. Quē vnq̃ vel clā vel palā aut ab illo ordine dissuadere. aut ad nr̄m vt veniret pſuadere tentaui. An nō poti⁹ mlt'os cupiēres venire rep̄ssi. venientes ⁊ pulsantes repuli. An nō frēm nicolaū. an sctm̃ nicolaū ⁊ vobis duos de vīis vobis testeremisi. Sz a duob quibusdā eiusdē ordinis abbatibus remisi. quorū ne noīa pdam ipse eos oprime nostis ⁊ nihilomin⁹ q̃z amica mihi familiaritate iunganī scitis. nunq̃d nō tū ad aliū ordinē q̃ ⁊ vos nō latuit migrare desiderātib iam iāq̃ deliberantib nostꝝ eis dissuasorū consiliū obuiauit: ac ne suas desereret cathedras effecit. Cur igitur ordinē dānare putor⁹ vl' dicor. cui amico meos deseruire sua deo. cui suos ad nos venientes monachos reddo. de quo ⁊ mihi orōnes tam sollicite requiro. tam deuote suscipio. An forte q̃z iuxta aliū ordinez cōuersari videor. propterea suspect⁹ hinc habeor. Sed eadē rōne ⁊ vos vīo derogatis quicūq̃ aliter viuitis ergo ⁊ cōtinētes ⁊ coniuges inuicem se damnare putenī. q̃ suis quiq̃ legib in ecclia ꝛuersenī. Monachi quoq̃ ac regulares clerici sibinuicē derogare dicanī. q̃z ꝓprijs abiuicē obseruātijs separantur Sed ⁊ noe ⁊ daniel ⁊ iob in vno se regno pati nō posse suspicemur. ad q̃ō vtiq̃ nō eos vno tramite iusticie ꝛgnouimus puenisse. Daniā deniq̃ ⁊ martha necesse sit aut vtrāq̃. aut alteraz saluatori displicere. cui nimirū tam diffili studio deuotionis ꝛtendūt ambe placere: ⁊ hac ratione in tota ecclia. que vtiq̃ tā pluribus tāq̃ variat' diffil'ib ordinib. vt pote regina q̃ in ps̄. legit circūamicta varietatibus nulla pax nulla prorsus ꝛcordia esse putabitur. Quo etem̃ secura q̃es. q̃s tutus i ea status inuenie'. si vnus q̃b hō vnū quēlibet ordinē eligens alios alit' viuentes aut ipe aspnet aut se a bip̄is sperni suspicet pre sertim cū tenere ipossibile sit vl' vnū hoiez oēs ordines. vel vnū ordinē oēs hoies. nō sum tā hebes vt nō agnoscā runicā ioseph nō illius q̃ liberauit egyptū: sz q̃ saluauit mundū: ⁊ h̄ nō a fame corpis sz a morte simul aīe ⁊ corpis Notissima q̃ppe est q̃z polimita. i. pulcerrima varietate distincta sz ⁊ sanguine apparet intincta nō q̃dem hedi q̃ pcrm̃ significat. sed agni q̃ designat innocentiā. hoc est suo ipius nō alieno ipe est ꝓ fecto agn⁹ māsuetissim⁹ q̃ coā nō q̃dē tondente sz occidēte se obmutuit q̃ pctm̃ nō fecit sz abstulit pctā mūdi. Diserunt aūt q̃ dicerēt ad iacob: Hāc inuenim⁹: vide vtrū runica filij tui sit an nō. Vide ⁊ tu domine vtꝝ hec sit runica dilecti filij tui. Recognosce om̄ip̄s pat' eam quā fecisti xpo filio tuo polymitā. dando q̃dem q̃sdā apl'os q̃sdā aūt ꝓphas. alios ꝓo euāgelistas. alios pastores ⁊ doctores. ⁊ ceta q̃ in eius ornatu mirifico decenter apposuisti ad ꝛsumationem vtiq̃ sanctorꝝ occurrentiū in viꝝ pfectum. in mēsurā etat⁹ plenitudinis christi Dignare etiā de⁹ p̄ciosissimi purpurā san-

guinis q̃ aspersa est. recognoscere et in pur
pura preclaꝫ insigne ac victoriosimũ iudi
cium obedientie. Quare ergo inquit rubꝫ
est vestimentũ tuuz. Torcular ait calcaui
solus: ⁊ de gentib̃ nõ est vir mecuz. Itaq̃
q̃ quidez factꝰ est obediens patri vsq̃ ad
torcular crucis. qõ vtiq̃ solus calcauit. so
lum q̃pe brachiũ suũ auxiliatũ ē ei: iuxta
illud in alio loco singlariẽ sum ego donec
transeã. Iã q̃ exalta eũ deꝰ ⁊ da ei nomen
qõ est sup oẽ nomẽ: vt in noĩe iesu oẽ genu
flectat celestiũ terrestriũ ⁊ infernoꝫ. Ascen
dat ĩ altũ captiuã ducat captiuitatẽ ⁊ do
net dona hoib̃. q̃ dona Relinquat vz spõ
se sue ecclie pignus hereditatis. ipsam tuni
cam suã tunicã. s. polymitã eandẽq̃ incon
sutilem ⁊ desup ꝯtextã p totũ. Sz polymi
tam ob multoꝫ ordinũ q̃ in ea sunt multi
modã distinctionẽ. inconsutilẽ ꝯo ꝓpter in
dissolubilis charitatis indiuiduã vnitatẽ
Quis me inq̃t separabit a charitate xp̃i Au
di quõ polymitã. Diuisiones ait grãrum
sunt. idem aũt spũs. ⁊ diuisiões opationũ
sunt. idẽ ꝯo dñs. Deinde diuersis enũera
tis charismatib̃ tãq̃ varys tunice colori
bus. q̃b̃ ꝯsteream esse polymitã vt oñdat
etiã incõsutilẽ ⁊ desup ꝯtextã p totũ adiũ
git. Hec aũt opaꝫ vnꝰ atq̃ idẽ spũs. diui
dens singulis put vult Charitas quippe
diffusa est ĩ cordib̃ nr̃is p spm̃ sctm̃ q̃ datꝰ
est nobis. Nõ q̃ diuidat: sz totã ⁊ integrã
hereditario iure fortiat ecclia: qrr de illa
scriptũ est. Astitit regina a dextris tuis in
vestitu deaurato circũdata varietate. Ita
q̃ diuersi diuersa accipientes dona. alius
q̃dem sic: aliꝰ ꝯo sic siue cluniacẽs. siue ci
stercien. siue clerici regulares: siue etiã laici
fideles oĩs denicq̃ ordo. oĩs lingua. oĩs se
xus. oĩs etas. oĩs ꝯditio in oĩ loco. p oĩne
tp̃s a ꝓmo hoie vsq̃ ad nouissimũ. Nam
ꝓpter hec talaris dicta est qõ ad finẽz vsq̃
ꝓtingat. Talaris dr̃ tunica dñi. talarẽ ac
cipe ecclam. in q̃ q̃sq̃ fidelũ si vsq̃ ĩ finẽz
fideliter vixerit: dicẽte ꝓpha. nõ se abscõdet
a calore eiꝰ: nimirũ congruẽs ei cui ⁊ facta
est q̃ ꝓhibente vz alia scriptura ⁊ ipse atti
git a fine vsq̃ ad finem fortiter ⁊ disponit
oĩa suauiter. Oẽs q̃ cõcurramꝰ pariter in
vnã tunicã: ⁊ ex oĩb̃ cõstet vna. Ex oĩb̃
inq̃t vna. Nam si ex plurib̃ ⁊ diuersis vna
ẽ tñ colũba mea. formosa mea. ꝯfectã mea
alioquin nec ego solus: nec tu sine me. nec
ille sine vtroq̃ sed sil' oẽs sumus illa' vna.
si tñ solliciti sumꝰ seruare vnitatẽ in vincu
lo pacis. Nõ inquã tñ ordo noster aut so
lus noster. ad illã pertinet vnã. sz nr̃ sil' ⁊ vr̃
nisi forte q̃ absit inuicẽ vt dẽtes. inuicẽ pro
uocantes. inuicẽ mordeamꝰ. ⁊ abinuicem
ꝯsumemur. ⁊ sic nõ possit nos apl's vni il
li viro cui despõdit ꝯgine castam exhibere
xp̃o. Verũtã vna illa dicit in canticis. Or
dinate in me charitatẽ vt ⁊si vna in chari
tate: diuisa tñ sit in ordinatõe. Quid q̃ ci
stercien̄sis sum damno igit̃ cluniacẽs. Ab
sit. sed diligo. sz p̃dico. sz magnifico. Cur
q̃ inquis ordinẽ illũ nõ tenes si sic laudas
Audi ꝓpter hoc q̃ apl's ait. vnusq̃sq̃ in ea
vocatõe q̃ vocatus est ꝯmaneat Quod si
queris cur ⁊ a ꝓncipio nõ elegerim. si tales
scieb̃. rñdeo: ꝓpter id q̃ rursus ait apl's.
Oĩa licent: sed nõ oĩa expediũt. nõ q̃. s. or
do sanctꝰ ⁊ iustus nõ sit. sz qr ego carnalis
eram venũdatꝰ sub pctõ ⁊ tale aĩe mee lan
guorẽ sentiebã: cui fortior eẽt potio necessa
ria. Et diuersis morbis diuersa ꝯueniunt
medicamẽta. ⁊ fortioribꝫ fortiora. Fac du
os hoies febrib̃ anxiari q̃rtanis vnũ. al
terum tertianis. cõmendet autẽ q̃ q̃rtanis
laborat tertiano aquã purã. ⁊ frigida q̃q̃
sumenda. cum tamẽ ab his ipse abstineat.
vinũq̃ ⁊ cetera calida: vtpote sibi cõgruẽ
cia sumat. Quis rogo hinc eũ recte repre
hendat si diceret ille: cur tu aquã nõ bibis
quã ita laudas. An nõ recte rñderet. ⁊ tibi
eam fideliter tribuo ⁊ mihi salubriter sub
trahо. Denicq̃ requirat etiam a me cur cuz
oĩnes ordines laudẽ oẽs nõ teneo Laudo
eũ oẽs ⁊ diligo vbicũq̃ pie ⁊ iuste viuunt
in ecclia. Vnũ ope teneo. ceteros charita
te. Faciet aũt charitas: fidentẽ loquor: vt
ne illoꝫ q̃dẽ fructu frauder. q̃z istituta nõ
sequor. Plꝰ aliq̃d dicã. Tu tibi caute age
Potest nãq̃ fieri qr tu frustra laboraueris
vt aũt ego frustra diligã bonũ qõ operar.
fieri oĩo nõ põt. O q̃nta fiducia charitatis
alius opaꝫ nõ amãs: et alius amat nihil
operãs. ille q̃dẽ suũ opꝰ pdit. illiꝰ ꝯo chari
tas nunq̃ excidit. Et q̃d miꝫ si ĩ h̃ exilio
pegrinãte adhuc ecclia. q̃dã h mõi sit plu
ralꝫ. vt ita dicerimꝰ vnitas. vna q̃q̃ pl'aris

tas: cū in illa ꝯz pria qñ iam ipsa regnabit nihilominus forte tal aliq̄ dispar q̄dāmō eq̄litas futura sit. Inde etem scriptū est. in domo pris mei māsiōes mlte st. sicut itaꝯ illic mlte māsiones i vna domo. ita hic mlti ordines st i eccl'ia vna. ⁊ quō h diuisiones grax sunt: idē aūt spūs. ita ibi distinctiones q̄dē gliax: sz vna domus. Porro vnitas tā hic ꝯ ibi vna ꝯsistit i vna charitate. diuersitas aūt hic q̄dē i ordinū vel opationū multifaria diuisiōe. illic ꝓ i q̄dam meritox notissima: sz ordinatissima distinctōe. Intelligēs denicꝯ eccl'ia hāc suam quodāmō discordē ꝯcordiā ꝯcordēue discordiā. deduxit me inq̄t sux semitas iusticie xpter nomē suū. Ponēs q̄xpe semitas pl'aliter: ⁊ iusticie singl'arit. nec diuersitatē ptermisit opationū: nec vnitatē opantiuz Preuidēs q̄z ⁊ illā i celestib' discretā vnitatem futurā deuotissime leta decātat platee tue hierl'm sterneē auro mūdo ⁊ p omīs vicos tuos al'la cātabit. Audiēs em plateas ⁊ vicos. coronas ⁊ gl'ias diuersas intelligit. In auro quo vno metallo illa ciuitas ornata describit ⁊ vno al'la. qō cantandū ꝓhibet dissiliū spēx sil'em pulcritudinē ⁊ multax gentiū vnā deuotionē attēde. Nū igit vna tm semita iceditur: qz nec vna est mansio q̄ tendit: Uiderit aūt q̄scꝯ q̄cūcꝯ icedat. ne p diuersitate semitarū ab vna iusticia recedat. qm ad q̄libet māsionū sua q̄scꝯ semita peruenit ab vna domo pris exors nō erit. Verūtn vt stella ab stella differt i claritate. sic erit. ait: ⁊ ꝓsurrectio mortuox Nā ⁊ si fulgebūt iustisicut sol in regno pris eox alij tn alijs am plr'p diuersitate meritox. Que sane merita scienduz nō sic i h seculo: vt i illo facile ab hoīe posse discerni. q̄xpe cū hic tm opa videant. illic. etiā corde nihil impediat intueri. Siq̄dem radiāte vbiqz sole iusticie. tūc manifesta erūt abscōdita cordiū. Etiā sicut nō est nūc: q̄ se abscōdat a calore ei. ita tunc nō erit q̄ se occultet a splēdore eius. Et de opib' q̄dē sepe icerta ⁊ ob h pl'ciosa snia fertur. cū mlrociēs min iusticie hēāt q̄ magz opant. Uñ nūc mihi cōueniēdi st q̄dā de ordie nro. q̄ ꝯ illā sniam nolite añ tps iudicare: quoad vsqꝯ veniat dñs. q̄ ⁊ illuminabit abscōdita tenebrax. ⁊ manifestabit ꝯsilia cordiū. alijs ordinib' derogare dicūtur ⁊ suā iusticiā solā volētes ꝯstituere iusticie dei nō st subiecti. q̄s xpfecto. si q̄ tn hmōi st. nec nri nec cuiuspiā esse ordis veri dicerim. Quippe q̄ etsi ordiate viuētes. supbe tn loq̄ntes ciues se faciūt babylōis. i. cōfusionis. imo filios tenebrax. ipiuscꝯ gehenne. vbi null ordo sz sempitern horror inhabitat. Uob g inquā frēs q̄ etiā pt audi tam illā dñi de phariseo ⁊ publicano parabolā de via iusticia p sumētes cetos asperna mini dicit vt ōr. solos vos hoīm cē iustos: aut oib' sanctiores solos vos monachox regl'arit viuere ceteros ꝓ regl'e port existere trāsgressores. Prio q̄d ad vos de alienis fuis suo dño stāt aut cadūt. quis vos ꝯstituit iudices sup cos. Deinde si ita vt d: de ordie vno p sumit. q̄lis ordo ē vt añꝯ de suo q̄scꝯ trabē eyciat i fratx oc'lis tā curiose festucas q̄rat. q̄ i regl'a gl'amī cur ꝯ regl'am detrahit. cur ꝯ euāgeliuz añ tps. ⁊ ꝯ apl'm alienos iudicat. An regula nō ꝯordat euāgelio vel apl'o. Alioq̄n regula iam nō est regl'a qz nō recta. Audite ⁊ discite ordinē. q̄ ꝯ ordinez alijs ordinib' derogat. Hypocrita inq̄t eyce p mū trabē de oculo tuo: ⁊ sic videbis eycere festucam de oculo fris tui. Quer quā trabē. An nō grādis ⁊ grossa trabs est supbia. q̄ te putas esse aliq̄d cū nihil sis. Insanissime tibi tā ꝯ sanos exultas ⁊ alijs vanissime trabem portās de festuc isultas. Gras inq̄s ago tibi de qz nō sum sic ceteri hoīm iiusti. raptores. adulteri. seq̄re g ⁊ dic detractores Neꝯ em mīma est hec festucā inq̄t ceteras q̄re cū tā diligent al's enūcies istā taces. si p nulla vel mīma hēs audi apl'm neꝯ maledicti ait regnū dei possidebunt. Audi ⁊ deū i ps. cōminantē. Arguā te inq̄t ⁊ statuā ꝯ faciē tuā. Qō qz detractoz i loq̄t certū ē ex pcedētib'. Etq̄ dē iuste ad se torquēdus. ⁊ se ꝯpellēd ē itueri: qō auertēs faciē suā a se aliena port mala q̄z sua solet curiosius pscrutari. At inq̄unt quō regl'am tenēt: qui pelliceis induunt. sani carnib' seu carniū pinguedie vescunt. tria vel q̄tuor pulmēta vna die qō fgl'a ꝓhibz admittūt opus manuū qō iubet nō faciunt. multa denicꝯ p libitu suo vel mutant vel augēt vel minuunt. Recte nō possūt hec negari.

Sz attendite in regulā cui vticq̃ nō disso-
nat institutio sancti benedicti. regnū dei in
quit intra vos est. hoc est nō exterius i ve
stimētis aut alimentis corpis sz in ꝓtuti-
bus interioris hois. Vñ apls. regnuz dei
nō est esca ⁊ potus: sz iusticia ⁊ pax ⁊ gau-
dium in spūsctō. Et rursus. regnū dei non
est in sermone sz in ꝓtute. De corpalibus
tracq̃ obseruāciis friby calumniā struitis ⁊
q̄ maiora sunt regle spūalia. s. in institura re-
linq̃tis. camelū glutientes. culicē liquatis
Magna abusio. maxima cura est: vt cor-
pus regularit induat: ⁊ ꝗ regulā suis vesti
bus aia nuda deserat. Cū tāto studio tu-
nica ⁊ cuculla corpi pcurēt. quaten' cui de
erunt monach' nō putēt. cur siliter spiritui
pietas ⁊ hūilitas q̄ pfecto spūalia idumē-
ta sunt: nō prouidēt. Tunicati ⁊ elati ab
horremus pelliceas: tanq̃ non melior sit
pelliby inuoluta hūilitas q̃ tunicata sup-
bia. presertim cū ⁊ deus tunicas pelliceas
ōmis hoiby fecerit. Et ioannes in heremo
zona pellicea lūbos accinxerit: ⁊ ipe tuni-
cas istitutor. i solitudie nō tunicz sz pelliby
sese induerit Repleti deinde vētrē faba. mē-
tem supbia: cibos dānamus saginatos: q̄
si nō meli' scit exiguo sanguine ad vsū ve-
sci q̃ vētoso legumine vsq̃ ad ructū exatu
rari: ⁊ pcipue cū esau nō de carne sz de lēte
sit reprehensus ⁊ de ligno adā nō de carne
damnat'. Et ionatas ex gustu mellis non
carnis morti adiudicat'. Ecōtra ꝓ hely
as inoxie carnē comederit. Abraā gratissi
me carniby angelos pauerit. ⁊ de ipis sua
fieri sacrificia de' pceptit. Sz ⁊ sati' est mo
dico vino vti ꝓt infirmitatē. q̃ multa aq̄
ingurgitari p auiditatē. qz ⁊ paul' thimo
theo modico vtendū ꝗsuluit. Et dñs ipe
bibit: ita vt vini potator appellat' sit. apo
stolisq̃ bibendus dedit insup ⁊ ex eo sacra
sui sanguis ꝗdidit. cū eꝗrio aquā ad nup-
tias bibi nō passus sit. ⁊ ad aqs ꝗdictiōis
ꝓpli murmur terribilit castigauerit dauid
quoq̃ aquā quā desiderauerat potare ti-
muerit viriq̃ illi gedeonis. q̄ p auiditate
toto corpe pstrato de flumine biberūt. dig
ni ad pliū ire nō fuerint. Jā ꝓ de labore
manuū qd gliamini cū martha laborans
ēcrepata ⁊ maria q̄escēs laudata sit ⁊ pau-
lus apte dicat labor corpis ad modicum
valet. pietas aūt ad oia. Optim' labor ō
quo ꝓpha dicebat. laborauī i gemitu meo
Et de quo alibi. Demor fui dei et dele-
ctatus sum ⁊ exercitat' sum ac ne corpale
intelligas exercitū: ⁊ defecit inq̃t spūs me
us. Ubi aūt nō corp' sz spūs fatigat. spū-
alis pculdubio labor intelligit. Quid er-
go inqs. Siccine illa spūalia psuades: vt
etiā q̄ ex regula hēmus corpalia damnes.
Neq̃q̃. sed illa oportet agere. ⁊ si ista omitti
necesse est aut illa: ista port' omittēda sunt
q̃ illa. Quāto em spūs corpe melior est tā
to spūalis q̃ corpalis exercitatio fructuo-
sior. Tu g̃ cū de hoꝝ obseruatōe elat' alys
eadē nō obseruantiby derogas. nōne te ma
gis trāsgressorē regule iudicas. cuius licet
mima tenes. q̄ dā meliora deuitas. De q̄-
bus paul'. Emulamini ait carismata me
liora. Detrahendo quippe friby in quo te-
metipm extollis. pdis humilitatē. in quo
alios deprimis charitatē q̄ st pculdubio
carismata meliora. Tu tuū corp' multis
⁊ nimijs laboriby atteriz: ac regulariby aspi
tatiby mortificas mēbra tua q̄ sunt sup ter
ram bū facz. Sz q̄d si ille quē nō laborātē
diudicas modicū q̄dem hēat de hac q̄ ad
modicū est vtilis corpali vz exercitatione
amplius aūt q̃ tu de illa. q̄ ad oia valet. i.
pietate. Quis q̄so vīm regl'am tenet. An
nō qui melior meli'. Quis ꝓ melior hu
milior aut fatigatior. An non is qui a do
mino didicit mitis esse et humilis corde:
qui ⁊ cum maria optimā ptē elegit q̄ non
auferet ab ea. Qd si regulā ab oiby q̄ eam
pfessi sunt: sicut ad lr̄am tenendā cēses: vt
nullā oīno dispēsationē admitti patiaris
audacter dico: nec tu cā. nec ille teneris. nā
⁊ si ille q̄ntū quidē ptinet ad obseruatōes
corpeas in pluriby offendit impossibile est
tū te q̄z vel in vno nō trāsgredi. Scis aūt
qz q̄ in vno offendit: oīm est re'. Si ꝓ cō
cedis aliq̄ posse mutari dispēsatorie pcul
dubio ⁊ tu illā tenes ⁊ ille. q̃q̃ dissimilit.
Nā tu q̄dem district'. at ille fortasse di-
scretius. neq̃ hoc dico. quia exteriora ne-
gligenda sine. aut q̄ se in illis nō exercuerit
mori deo spūalis efficiat. cū port' spūalia
q̃q̃ meliora nisi p ista. aut vix aut nulla
tenus vel acq̄rant vel obtineantur. Sicut
scriptū est. nō prius qd spūale sed qd aiale

dein de qd spūale. Sic nec iacob nisi pri⁹ cognita lya desideratos rachelis amplex⁹ meruit obtiere. Vñ rursus ī psalmo. Sumite psalmū ⁊ date tympanū. q̄ est dicere sumite spūalia: sed prius date corporalia. Optimus aūt ille q̄ discrete ⁊ ꝯgrue hec: illa operatur. Iam ꝓ epl'a vt epl'a remane at. fintenda erat quādoquidē ⁊ nostros de quib⁹ pater cōquestus estis q̄ ordini vro detraherent satis. quantū potui stilo corripui. ⁊ me quoq̄ ab hmōi falsa suspitione purgaui vt debui. Sz qm̄ dum nostr⁹ minime parco: nōnullis de vestris nimiū. in quib⁹ nō decet videor assentire. Pauca q̄ ⁊ vobis displicere cognoui ⁊ oib⁹ bonis vitanda esse nō dubito. necessariū reor subiūgere. que q̄dem ⁊si fieri vident in ordie absit tamē vt sint de ordine. nullus q̄ppe ordo quidpiā recipit inordinatū. qd ꝓ inordinatum est ordo nō est. Vñ nō aduersuz ordinem sed p ordine disputare putādus ero. si non ordinem in homib⁹. sz hoim vitia reprehendo Et q̄dē diligentib⁹ ordinē in hac re molestū me fore nō timeo. q̄nimo gratū, peculdubio accepturi sunt. si pseqmur qd ⁊ ipsi oderūt. Si quib⁹ ꝓ displicuerit: ipi se manifestāt. qr ordinē nō diligunt. cuius vtiq̄ corruptionē. i. vitia dānari nolunt. Ipis itaq̄ illd gregorianum rñ deo. Melius est vt scandalu oriat q̄ ꝓfitas relinquat Dicit ⁊ pacifice credit sanctos patres illā vitaz instituisse. ⁊ vt in ea plures saluarent vsq̄ ad infirmos regule tēperasse rigorē. nō regulā destruxisse. Absit aūt vt credā tantas cos q̄ntas video ī plerisq̄ monasteriis vanitates. ac supfluitates precipisse vel cōcessisse. Miror etiā vñ inter monachos tāta intēperātia in cōmessationib⁹ ⁊ potationib⁹. in vestiment⁹ ⁊ lectisternijs ⁊ eq̄taturis. ⁊ ꝯstruēdis edificijs inolescere potuit. quaten⁹ vbi h studiosius. voluptuosius atq̄ effusi⁹ fiūt. ibi ordo melius teneri dicat: ibi maior putet religio. Ecce enim parcitas putat auaritia. sobrietas. austeritas credit silentium tristicia reputat. Ex remissio discretio dr effusio. liberalitas. loq̄citas. affabilitas. cachinatio. iocūditas vestimētorū. ⁊ equorū fast⁹ honestas lectorū. supfluus cult⁹. mūditia. Cūq̄ h alterutrū impendim⁹ charitas appellat. Ista charitas destruit charitatem: hec discretio discretionē ꝯfundit. Tal'mi sericordia crudelitate plēa est. q̄ vz ita corpori seruit vt aīa iugulet. Que enim charitas est carnē diligere ⁊ spīm negligere. quēne discretio totuz dare corpi ⁊ anie nihil. Qualis ꝓ misēdia ancillā reficere ⁊ dominaz interficere. Nemo p hmōi misēdia speret se ꝯsequ misēdiam q̄ misericordib⁹ p mittit in euāgelio fitatis ore dicētis. Beati misericordes: qm̄ ipi misēdiaz ꝯseqnt. sz certissime potius penam expectet q̄ tali vt ita dicā ipio misericordi sētūs iob magis ꝓphetizando q̄ affectādo imprecatur nō sit inḡens in recordatōe: sz ꝯterat q̄si lignū infructuosum. Digne plane retributionis causaz mox subinfert satis idoneā dicens. Pauit enim sterilē ⁊ q̄ nō parit ⁊ vidue nō bēfecit. Inordinato ꝓfecto atq̄ irrationalis misēdia est sterilis ⁊ infructuose carnis q̄ iuxta dñi fbum nō ꝓdest q̄cq̄. ⁊ fm apl'm regnū dei non possidebit. adimplendis inutilare desideriis. ⁊ de aīe cura sapient⁹ saluberrimū nō curare ꝯsiliuz admonēcis atq̄ dicētis. Miserere aīe tue placēs deo. Bona misēdia misere aīe tue nec potes nō mereri miaz: q̄ fit vt placeas deo. Als aūt nō est mia: sicut iam dixi sed crudelitas. nō est charitas sz inimicitias. non discretio sz ꝯfusio. sterilē q̄ nō parit. pascere. i. iutilis carnis cōcupiscētijs inseruire ⁊ vidue nil boni facere aīe. vz extollēdis virtutib⁹ nullā opaz dare: q̄ vtiq̄ licet spōso interitu sit viduata celesti sensus tñ d spū sctō ꝯcipe. ⁊ parere non desinit immortales q̄ vz incorruptibil'. celestiq̄ hereditat⁹ valeant esse capaces. sz si piū hēant studio sūq̄ cultorē sub hac tñ abusōe iā fere vbiq̄ sic p ordine tenent. fere iā ita ab oib⁹ sine q̄rela atq̄ irreprhēsibilit' obseruat q̄sq̄ dissilit Nōnulli q̄ppe his oib⁹ tāq̄ nō vtētes vtūtur. ⁊ iō aut cū nulla offensa aut cū mima. Aliqnti q̄ppe h agūt ex simplicitate. aliqnti ex charitate. ex necessitate aliqnti. q̄dam nāq̄ simpl'r ista tenēt qm̄ sic eis pcipitur. pati alit' agere. si alit' pcipeī. Quidā āt ne different' viuāt ab eis. cū q̄b⁹ hītāt sectātes i his nō suā libidinē sz alioꝝ pacē Alij ꝓ qr resistere nō valēt m'tritu dini ꝯdicentiū q̄ hec vtiq̄ tanq̄ p ordie libera voce defē-

dunt ⁊ quotiēs isti aliq̄ put rō dictat restrī
gere vel mutare incipiūt. illi mox tota au-
ctoritate resistūt. Quis i ꝓncipio cū ordo
cepit monastic⁹: ad tantā crederet mona-
chos inertiā deuenire. O q̄ tū distam⁹ ab
his q̄ i dieb⁹ antonij extiterē monachi Si
q̄dem illi cū se inuicē ꝑ ꝓs ex charitate re-
uiserent tāta ab inuicē auiditate panē aia
rū ꝓcipiebāt. vt corpis cibū penit⁹ obliti.
diēq̄ plerūq̄ totū ieiunis vētrib⁹ ſz nō mē
tib⁹ trāsigerēt. Et h erat rect⁹ ordo qn̄ dig
niori pri ꝓ⁹ inseruiebat Hec sūma disce
tio cū ampli⁹ sumebat q̄ maior erat. hec de
nicq̄ ꝓa charitas vbi aie q̄ charitate xp̄s
mortu⁹ est tāta sollicitudie refocillabant.
nob aūt ꝯuenientib⁹ in vnū vt ꝓbis apli
vrar. iā nō est dnica cenā mādūcare: panē
q̄ppe celestē nemo q̄rat nēo q̄ tribuat. Ni
hil de scp̄turis. nihil de salute agit aiaꝝ. ſz
nuge ⁊ risus ⁊ ꝓba ꝓferunt i ventū. Inter
prandendū q̄ntū fauces dapib⁹: tm̄ aures
pascunt rumorib⁹ q̄b⁹ tot⁹ intētus modū
nescit in edēdo. Interim aūt fercula f. reculā
apponunt: ⁊ ꝑ sol carnib⁹ a q̄b⁹ abstinetur:
grādia piscīū corpa duplicant. Cūq̄ po-
rib⁹ fueris satiat⁹. si secūdos attigeris: vi
deberis tibi necdū gustasse pisces. Tanta
q̄ppe accuratiōe ⁊ arte coquoꝝ cūcta appa-
rant: q̄ten⁹ q̄ttuor aut q̄nq̄ ferculā deuorat⁹
p̄ma nō ꝓpediāt nouissima nec satietas mi
nat apperitū. Palatū q̄ppe dū nouell sedu
citur ꝯdiment⁹: paulatim dissuescere cogi
tat ⁊ ad succos extraneos veluti adhuc ie
iunīū auide renouat i desideria. vēter q̄dē
dū nescit onerat: ſz varietas tollit fastidiū
Quia em̄ pura ſ vt eas natura creauit. epu
las fastidim⁹ dū alie alys multiphariē pmi
scent: ⁊ spret⁹ naturalib⁹ q̄s de⁹ indidit re-
bus. q̄busdā adulterinis gula ꝓuocat sa-
porib⁹ trāsit. nimiꝝ mera necessitat⁹. ſz nec
dū delectatio supat. Quis em̄ dicere suffi-
cit q̄t modis vt cetā taceā sola oua ꝓsant
⁊ vexant. q̄nto studio euertunt subuertunt
liq̄nt. durant. diminuunt. ⁊ nūc q̄dē frixa.
nūc assa. nūc farsa. nūc mixtim. nūc singu
larim apponunt. Vt q̄d autē hec oia: nisi
vt soli fastidio ꝯsulat. Ipa deinde q̄litas
rei talis deforis apparere curat: vt nō mi
nus aspect⁹ q̄ gust⁹ delectet. Et cū iā sto-
machus crebr⁹ ructib⁹ repletū se idicet: nec
dū tm̄ curiositas satiat. Sz dū oculi colori
bus. palatū saporib⁹ illiciūt. infelix stomar-
ch⁹ cui nec colores lucēt nec sapores ōmul
cēt. dū oia suscipe cogit. oppressus mag⁹ ob
ruit q̄ reficit. Iā ꝓ⁹ de aq̄ potu q̄d dicaz:
qn̄ ne vllo q̄dē pacto vinū aq̄tū admittit.
Oēs nimiꝝ exq̄ mōachi sum⁹ infirmos sto
machos hēm⁹ ⁊ tā necessariū apli de vtē-
do vino ꝯsiliū. merito nō negligim⁹ modi-
co tm̄ qd ille ꝑmisit nescio cur ꝑtermisso Et
vtinā vel solo cū etiā puꝝ est. ꝯtēti essem⁹:
pudet dicere: ſz magis pudeat actitari: etsi
pudet audiri nō pudeat emēdari. Vbi ⁊ as
vno i prādio ter vel q̄ter sp plenū calicem
reportari. q̄ten⁹ diuerſ vinis mag⁹ odora
tis q̄ potat⁹: nec tā haust⁹ q̄ attact⁹ saga-
ci ꝓbatōe ⁊ celeri cognitōe: vnū tādē e plu
rib⁹ qd fort⁹ fit eligat. Quale ē illd āt q̄
nōnulla mōasteria ex more obſuare dicūt
i magnis vz fest⁹ vina delibata melle pig
mentoꝝ respsa puluerib⁹ in cōuētu bibere.
Nunq̄d ⁊ h fieri dicem⁹ ꝓpt ifirmitatē sto-
machi Ego ꝓ⁹ ad nihil aliud valere vi-
deo: nisi vt vel ampli⁹ bibat vel delectabi
lius. Sz cū vene fuerit vino igurgitare to
to i capite pa'pitātes. sic surgenti a mensa
q̄d aliud libet nisi dormire. Si aūt ad vi-
gilias surgere idigestū cog⁹. nō cātū ſz plā
ctū pot⁹ extorq̄bis. Cū ꝓ⁹ ad lectū deue-
nero. req̄sit⁹ incōmodū plāgo. nō crapule
petim̄. ſz qd mādūcare nō q̄o. Ridicl'm ꝓ⁹
si tm̄ vex est qd relatū est mihi a pl'ib⁹ qui
hec sep certo scire dicebāt: reticendū ē non
arbitror. Aiūt em̄ i columes ac validos iu
uenes ꝯuentū solere deserere. i domo infir
moꝝ se q̄ nō st ifirmi collocare carnū esu:
q̄ vir eg̃tis dūtaxat ⁊ oio debilib⁹ ex regle
discretiōe ꝑ viꝝ reparōe ꝯcedit: nō q̄dē cor
pis ifirmitat⁹ ruinas reficere ꝑ incōmodo
ſz carnis luxuriāt⁹ curā ꝑficere i desiderio
Rogo que est hec securitas inter frendēn-
tium vndiq̄ hostiū fulgurantes astas: et
circūuolantia spicula tanq̄ finito iā bel-
lo ⁊ triumphato aduersario ꝓijcere arma.
⁊ aut prandys incubare longioribus. aut
nudum molli volutari in lectulo. Quid
hoc ignauie est o boni milites socijs i san
guīe ⁊ cede ꝓsantib⁹. vos aūt cibos diligi
tis delicatos aut sonos capit⁹ maturios.
Alys inq̄ nocte ⁊ vie cura ꝯuigili festinā

tibus red (mere tps qm dies mali sūt. vos aūt eōrio ⁊ longas noctes dormitā do cōsumitis: ⁊ dicis fabulādo ducit̃ ociosos. An dicitis pax ⁊ nō est pax. Cur nō verecūdamini ad exprobrationē aplice in dignationis. Nondum em̄ ait restitistis vsq̃ ad sanguinē. imo tā ad eiusdē terribil' valde cōminationis tonitruuz expgiscimini. Cū dixerint inq̃t pax ⁊ securitas. tūc repēt̄inus eis supueniet interit̄: sicut dolor in vtero hn̄tis ⁊ nō effugiēt. Delicata nimis medicina est p̄us alligari q̄ vulnerari mēbrū. nō pcussum plangere ⁊ necdū suscepto ictu adm onere manum. Fouere vnguēto vbi nō dolet emplastr̄ adhibere vbi cēsura nō est. Ad discernendū deinde inter sanos ⁊ male hn̄tes baculos ī manib̄ portare iubent̄ egrotantes plane necessarios. vt quā pallor in vultu maciesq̃ nō idicat baculus sustentans metiant̄ inualitudinem. Ridēdas an lugendas dixerim hmōi ineptias. Sic machari⁹ iussit. sic basili⁹ docuit. sic antoni⁹ instituit. sic pr̄es in egypto ꝓuersati sunt. Sic denicq̃ scī odo. maiol⁹ odilo hugo. quos sui vtrīq̃ ordinis principes ⁊ preceptores hr̄e gl'iat̄ aut tenuerunt aut teneri ꝓsueuerūt Sz hi oēs si scī. imo qz scī fuerūt scō apl'o nō dissenserūt. q̄ nimirum ita loq̃tur. Hn̄tes victū ⁊ vestitū his ꝓtenti sim⁹. nobis aūt est p̄ victu sanctitas: nec vestitū appetimus: sz ornatum. Querit̄ ad induendū nō qd̄ vtili⁹ sed qd̄ subtilius inuenit̄. nō qd̄ repellat frig⁹: sed qd̄ suphire ꝓpellat. nō denicq̃ iuxta regulā qd̄ vilius cōpari pōt. sed qd̄ venusti⁹ imo vanius ostētari. Heu me misez q̄lem cūq̃ monachū. cur adhuc viuo videre ad id deuenisse ordinē nostr̄. ordinē. s. q̄ prim⁹ fuit ī eccl'ia imo a quo cepit eccl'ia. quo nullus in terra similior angelicis ordinib̄. null⁹ vicinior ei q̄ in celis est hierl'm mat̄ nr̄a siue ob decorē castitatis: siue p̄pter charitat̄ odorē. cui⁹ apl'i institutores. cui⁹ hi quos paul⁹ tam sepe sctōs appellat: inchoatores extiterunt. Et qui dē int̄ illos cū nihil qd̄ suū esset q̄spiā retinuisset diuidebat̄ vt scriptum est. singul' put cuiq̃ opus erat. non igit̄ q̄ quisq̃ puriliter gestire poterat. Sane vbi tm̄ qd̄ opus erat accipiebat̄: ibi p̄cul dubio ociorum admittebat̄. Quanto magis nihil curiosum. quāto magis nihil supbum. Qd̄ inq̃t opus erat hoc est q̄ntū ad indumēta. qd̄ ⁊ nuditatē tegeret ⁊ frig⁹ repelleret. Putasne ibi cuiq̃ galabranum aut embrūmū q̄rebat̄ ad inducendū. cuiq̃ ducentor̄ solidor̄ mula gabat̄ ad equitādum. Putasne inquā cuiuspiaz ibi lectuli oprorū cartinuz. aut discolor barricanus ostiebat: vbi singulis diuidebat̄ tm̄ prout cuiq̃ opus erat. Non illic arbitror valde curatū esse de p̄cio: de colore. de cultu vestimentor̄: vbi tam indefessum inerat studium in cōcordia mor̄ aior̄ coherētia. pfectuq̃ ꝓtutū. Multitudini inq̃t credētiuz erat cor vnū ⁊ aia vna. Ubi nūc illō vna nimiratis exercitiū: fusi sum⁹ exteri⁹ ⁊ de regno dei: qd̄ intra nos est relictis verz̄ ac penniib̄ bonis foris q̄rimus vanā cōsolationē de vanitatib̄ ⁊ insanys falsis ac iaz religionis antique nō solū ꝓtutē amisim⁹ sz nec spēm retinem⁹. Ecce em̄ ipse habit⁹ nr̄: qd̄ ⁊ dolēs dico q̄ humilitatis esse solebat insigne a monachis nr̄i tēpis in signū gestat̄ supbie. Vix iam in nostr̄ p̄uintys inuenim⁹ quo vestiri dignemur. Miles ⁊ monachus ex eodē panno partiunt̄ sibi cucullā ⁊ clamidē. Quis de seclo q̄ntumlibet honorat⁹. etiā si rex. etiā si imperator ille fuerit. nō tm̄ horrebit nr̄a ī dumēta si suo sibi mō p̄pata fuerint ⁊ aptata. Ceterū in habitu nq̃s nō est religio: sz i corde. Bn̄. Ait tu qm̄ cucullā empturus lustras vrbes soza circuit. peurris nūdinas. domos scrutaris negociator̄. cunctā euertis singulor̄ suppellectilē. ingētes explicas cumulos pānor̄. attrectas digit̄. admones oculi. solis opponis radio q̄cquid grossum. quicquid pallidū occurrerit respuis. Si qd̄ autē sui puritate ac nitore placuerit: illō mor̄ q̄ntolibet p̄cio satagis tibi retinere. Rogo te ex corde facis hoc an simpl'r. Cū denicq̃ ō regulam: nō qd̄ vili⁹ occurrerit: sz studiosissime q̄ris. qd̄. qz rarius inuenit̄. p̄ciosi⁹ emitur. Ignorās facis hoc an ex idustria. Ex cordis thesauro sine dubio p̄cedit q̄cquid foris apparet vitior̄. Vanū cor vanitat̄ notā ingerit corpi ⁊ exterior̄ supfluitas iteriorīs vanitat̄ in dicū est. Mollia indumenta animi molliciem indicāt. Nō tāto curaret̄ corpis cult⁹: nisi p̄us neglecta fu-

isset mens inculta ꝓtutib⁹. Miror aũt cũ
regula dicat ad mgrm respicere q̃ q̃ a di-
scipulis delinq̃tur ⁊ dñs p ꝓpham sangui
nem in pcõ morientiũ de manu pastoruz
requirendũ esse minck: quõ abbates nostri
patiunk fieri talia: nisi forte si audeã dice-
re. nemo fidenk reꝑhendit in quo se esse ir-
reꝑhensibilem nõ ꝓfidit. Siq̃dẽ humani
tatis est oim in quo sibi q̃sq̃ indulget ali-
is nõ vehemenk irasci. Dicam dicã. ꝑsum
ptuosus dicar. sz vez dicam. Quõ lux mũ
di obtenebrata est. quõ sal terre infatuatũ
est: quoz nobis vita via vite debuit eẽ ex-
emplum in suis actib⁹ ostendũt superbie.
ceci facti sunt duces cecoz. Qd̃ em vt cete
ra taceam⁹ specimẽ humilitat⁹ est cũ tanta
pompa ⁊ eq̃tatu incedere. tãtis hoim cri-
nitoz stipari obsequijs. q̃ten⁹ duob⁹ ep̃is
vnius abbatis multitudo sufficiat. Dẽ-
tior si nõ vidi abbatẽ sexagita eq̃s. ⁊ eo am
plius in suo ducere comitatu. Dicas: si vi
deas eos trãseũtes. nõ p̃es esse monaste-
rioz. sed dños castelloz. nõ rectores aiarũ
sed p̃ncipes. puinciaz. Tũ deinde gestari
iubenk mapule seyphi bacini. candelabra:
⁊ mantice suffarcinate nõ stramẽtis sed or
namentis lectoz. Vix denq̃ q̃ttuor leuc⁹
a sua quispiã domo recedit. nisi cũ tota su-
pellectile sua tanq̃ sit iturus ad exercitum
vel transitur⁹ p desertũ: vbi nõ valeãt inue
niri necessaria. An nõ posset eodẽ vasculo
⁊ aq̃ manib⁹ vergi ⁊ vinuz bibit. An non
posset ardẽs lucere lucerna nisi i tuo quod
portas cãdelabro ⁊ hoc aureo vel argẽteo
An nõ posset dormire nisi sup varũ stra-
tũ: aut sub siluestri cooptorio. An nõ vn⁹
aliq̃s minister posset ⁊ iumentum ligare ⁊
ad mensam seruire ⁊ lectulũ p̃parare. Nũc
q̃ trãte multitudini gartionũ ac iumentoz
cur vel ad solaciũ mali nobiscũ si ferimus
necessaria q̃ten⁹ hospites nõ grauem⁹ Sz
hec paz st̃ venia ad maiora. sz nõ visa mi
nora. qz vsitatiora O mirro ozatoriozum
ĩmẽsas altitudines. ĩmoderatas lõgitudi
nes supuacuas latitudines. sumptuosas
depollitiões. curiosas depictões. q̃ dũ ozã
tiũ i se retoz q̃nt. aiꝑectũ ipediũt ⁊ affectuz
⁊ inde quodãmõ repñtant antiquũ ritum
iudeoz. Sz esto fiant hec ad honorẽ dei.
Illd̃ aũt interrogo monach⁹ mõachos qd̃ i
gẽtilib⁹ gẽtilis arguebat Dicite ait ille põ
tifices i tẽplo q̃d facit auz. Ego aũt dico
dicite paupes. Nõ em attẽdo ꝓfuz: sensuz
dicite inq̃ paupes. si tũ paupes in sctõ q̃d
facit auz. Et q̃dẽ alia cã est ep̃oz alia mo
nachoz. Scim⁹ nãq̃ q̃ illi sapientib⁹ ⁊ in
sipientib⁹. debitores cũ sint: carnalis ꝓpl̃i
deuotionẽ: qz spũalib⁹ nõ pñt. corpalib⁹ ex
citãt ornamẽtis. Nos ꝓo q̃ tã de ꝓpl̃o exi
uimus q̃ mũ di p̃ciosa ac speciosa. p ꝓo re
liq̃mus q̃ oia pulere lucẽtia. canore mulcẽ
tia. suaue olẽtia. dulce sapia. tactu placen
tia. cũcta denq̃ oblectamẽta corpea arbi
trati sum⁹ vt stercora: vt xp̃m lucrifacia
mus. q̃z q̃so i his deuotionẽ excitare intẽ
dimus. Quẽ inq̃ ex his fructũ req̃rimus
stultoz admirationẽ. an simpliciũ oblecta
tionẽ. An qm̃ ꝓmixti sum⁹ ink gẽtes forte
didicim⁹ opa eoz: ⁊ seruim⁹ adhuc sculpti
lib⁹ eoz: ⁊ vt aperte loq̃r. An hoc tm̃ facit
auaritia qd̃ est y doloz seruit⁹: ⁊ nõ requiri
mus fructũ. sz datũ st q̃ris quõ miro inq̃
mõ. Tali q̃dã arte spargik es vt multiplice
tur. Expendik vt augeak. ⁊ effusio copiam
parit. Ꝓo q̃ppe visu sumptuosaz. sz mirã
daz vanitatũ accendunk hoies: magⁿ ad
offerendũ q̃ ad adorandũ. Sic opes opi
bus hauriunk. sic pecunia pecuniã trahit:
qz nescio q̃ pacto vbi ampli⁹ diuitiaz cer
nik. ibi offerk libẽtius. Auro tectis reliq̃is
signank oculi ⁊ oculi apiunk. O stẽdik pul
cerrima forma sancti vel sctẽ alicuius. ⁊ eo
credik sanctioz qz colorazioz. Currũt ho-
mines ad osculandũ. iuitank ad donãdũ:
⁊ magⁿ mirank pulcra q̃ venerank sancta
Ponunk i ecclia debinc nõ corone sz rote
circũsepte lãpadib⁹: sz nõ minus fulgẽtes
insertis lapidib⁹. Cernimus ⁊ p candela-
bris arbores q̃sdã erectas multo eris pon
dere. miro artificⁿ ope fabricatas nec ma-
gis choruscãtes supp̃ositⁿ lucernis q̃ suis
gemis. Quid putas in his oib⁹ q̃rik peni
tentiũ ꝓpũctio. an inuentiũ admiratio o
vanitas vanitatũ. sed nõ vanior q̃ insa-
oz. Fulget ecclia i parietib⁹ ⁊ in paupibus
eget. Suos lapides induit auro ⁊ suos fi
lios nudos deserit. De sumptib⁹ egenoruũ
seruik oculk diuitũ inueniũt curiosi q̃ dele-
ctenk: ⁊ nõ inueniũt miseri q̃ sustententur:
Vt q̃d saltẽ sctõz imagies nõ veneremur

quib⁹ vtiq; ip̄m qd̄ pedib⁹ cōculcat scatet pauimentū. sctōq; facies calcib⁹ tunditur transeūtiū. ⁊si nō sacris imaginib⁹. cur nō percipit pulcris coloribⁿ. Cur decoras qd̄ mox sedandū est. Cur depingis qd̄ necesse est cōculcari. q̄d ibi valet venuste forme vbi puluere maculant assiduo Denicq; q̄d h̄ ad pauperes. ad monachos. ad spūales viros. nisi forte ⁊ h̄ aduersuz memoratuz poete ꝓsiculū ꝓhic⁹ ille rñdeat. Dñe dilexi decorē dom⁹ tue ⁊ locū hitatōis glie tue Assentio patiamur ⁊ hec fieri in eccl'ia: q̄a noxia st̄ auar; ⁊ vanis: nō tñ simplicib⁹ ⁊ deuotis. Cerez i claustr; coz̄ legētib⁹ fribus. q̄d facit illa ridicl'a mōstruositas. mira q̄daz deformis formositas ac formosa deformitas. Quid ibi īmūdesumie. q̄d feri leones. q̄d mōstruosi cēcauri. q̄d semihomines. q̄d maculose tigrides. q̄d milites pugnātes. q̄d venatores tubicinātes. Vi deas sub vno capite mlta corpa. ⁊ rursus i vno corpe capita mlta. Cernit in q̄drupede cauda serpētis. illuc inspice caput quadrupedis. Ibi bestia p̄fert equū. capz̄ trahens retro dimidiā. hic cornutū aial equū gestat posteri⁹ Tam multa denicq; tamq; mirā diuersaz formaz vbicq; varietas apparet: vt magis libere libeat in marmoribⁿ q̄q; in codicib⁹. totūq; diē occupare singula ista mirādo q̄q; i lege dei meditando. Pro deo si nō pudet ineptiarū cur vel nō piget expēsaz. Multa q̄dē ⁊ alia suggerebat addenda materia sz auellit me ⁊ ꝓpria satis anxia occupatio ⁊ tua frat̄. O gere nimis festina discessio. q̄ vz nec morari diuti⁹ ac quiescis. nec abire tñ absq; recēti opusculo Facio itaq; q̄ vis ⁊ te dimitto ⁊ sermonē breuio. p̄sertim qz vtiliora st̄ pauca i pace q̄q; multa cū scādalo Et vtinā h̄ pauca seri p̄serim sine scādalo emuero vitia carpens scio me offendere vitiosos. p̄t tñ fieri velēte deo aliq⁹: q̄s me timeo exaspasse. poti⁹ placituz esse. sz si desināt esse vitiosi. si vz ⁊ districtiores desinant esse detractores ⁊ remissiores amputēt superfluitates. Si sic q̄s q̄q; bonū teneat. q̄ tenet vt aliū aliud tenētem nō iudicet. Si q̄s cepit iā esse bonus. non iuideat melioribⁿ. ⁊ q̄ sibi videt agere melⁿ. bonū nō spernat alteri⁹ Si q̄ districtius viuere p̄ñt. eos q̄ nō p̄ñt nec aspnent nec emulent. ⁊ q̄ nō p̄ñt eos q̄ p̄ñt sic mirētur vt temere nō imitent. Sicut enī nō licet his q̄ maius aliq̄d forte voverāt ad id qd̄ min⁹ est descēdere ne apostatent. nō oibus expedit de bonis minoribⁿ ad maiora trāsire ne p̄cipitent. Scio q̄ ꝓ nōnullos de alys ⁊ ꝓgregatōib⁹ ⁊ institutionib⁹ ad nostz ordinē quolasse. pulsasse. intrasse Quib⁹ q̄dem agēdo ⁊ suis scādala reliquerunt. ⁊ nobis nihil oio attulerūt. dū q̄ntū illos sua temeraria disessione. tñ nos turbarunt sua misera ꝓuersatōe. Et q̄m superspeuerūt qd̄ tenebant ⁊ tenere p̄sūpserunt qd̄ nō valebāt. digno de⁹ eritu eozuz tandē patefecit ignauiā: qz ⁊ ipudent desseruerunt qd̄ ipudent arripuerāt. et turpiter redierūt ad id qd̄ leuit̄ deseruerāt. Cū enī claustra nr̄a sui poti⁹ ordinis impatientia q̄q; desiderio nr̄i expetierint. oñdūt qd̄ sunt dū a vobis ad nos a nobis ad vos istabili leuitate quolātes. ⁊ nobis ⁊ vobis ⁊ oibus bonis scandala faciūt. Quāq; ḡ nō nullos eozuz nouerim⁹ q̄ fortiter deo auctore ceperūt. ⁊ ipso ꝓtectore fortius pseuerāt securius est vt pseuerem⁹ in bono qd̄ cepimus: q̄q; q̄ incipiam⁹ vbi nō pseuerem⁹. ⁊ h̄ parit̄ oēs studeam⁹ qd̄ fm apl'i ꝓsilium oia nr̄a in charitate fiant. Hec est nr̄a de nr̄o ⁊ vr̄o ordine snia. hec nr̄is. hec nō de vobis. sed vobis me solere dicere null⁹ melius mihi test; erit q̄q; vos. ⁊ si quis me nouit sicut vos. Que ī vestr; laudabilia sunt laudo ⁊ p̄dico: si q̄ reprhēdēda sunt vt emēdent vobis ⁊ alys amic; meis suadere soleo. hec nō est detractio sed attractio. Qd̄ vt vobis a vob sp̄ fiat oīno ꝓtecor ⁊ supplico. Vale.

Dñi Bern̄. abbatis epl'a ad robertum nepotem suū qui de ordine Cistercien. ad cluniacen. trāsierat.

Satis ⁊ plusq; sat; sustinui dilectissime fili Roberte. si forte dei pietas ⁊ tua p se ⁊ meaz p te aiam dignarek inuisere. tibi scilicet ispirādo salutarē cōpūctionem. mihiq; de sua salute leticiā. Sz quoniā vsq; adhuc frustratuz me cerno ab expectatione mea. iam nō valeo tegere dolorem meū. anxietatem reprimere. dissimu

lare tristiciaz. vnde ⁊ ꝯ iuris ordinē cogor reuocare lesus eum q̄ me lesit spretus requirere conteptatorem iniuriā passus. iniuriatori satisfacere. rogari deniq̄ a quo rogare debueram Dolor qui ꝓ nimius nō deliberat. nō verecundat. nō ꝓsulit rationez nō metuit dignitatis damnū. legi nō obtēperant. iudicio nō acq̄escit. modum ignorat ⁊ ordinē id oīmodo ⁊ solūmō satagente animo. quo vel careat: qd se dolet habere: vel habeat quo se dolet carere. At inq̄s nec lesi quēpiā: nec spreui. sz spretus potiꝰ ego. ac multiphariē lesus tm fugi malefactorem meū. Cū iniuriā feci si iniurias fugi: an nō expedit cedere ꝓsecutori q̄ resistere. Fugere ferientē q̄ ferire. Recte assentio Non vt ꝓrenderem. cepi hec: sed vt ꝓtēctionem dirimerem. fugere ꝓsecutionē non est culpa fugientis sz ꝓsequentis. Nō ꝯdico omitto qd factū est. non requiro cur vel quō factum est. culpas nō dissentio. non retracto causas. non recordor iniurias Solent em̄ hec magis instigare q̄ mitigare discordias. Solū qd magis est mihi cordi loq̄r De miseꝛ q̄ te careo. q̄ te nō video. q̄ sine te viuo. pro te mori mihi viuere est. sine quo viuere mori. Nō igit̄ quero. cur abieris. sed q̄ iam nō redieris quero. Nō causas discessionis. sz moras causor regressionis. Veni tm̄ ⁊ par erit. Reuertere ⁊ satisfactum est. Redi inquā: redi ⁊ letus cantabo. mortuus fuerat ⁊ reuixit. perierat ⁊ inuentus est. Fuerit certe mee culpe q̄ discessisti. delicato q̄ppe adolescenti auster exteriꝰ eram. ⁊ tenerꝯ durus nimis inhūane tractaui. Hinc em̄ ⁊ pñs quondā aduersum me q̄ntum memini murmurare solebas. hinc ⁊ nunc sicut audiui. etiā abñti derogare non cessas. Nō tibi imputet. possem forsitan excusare ⁊ dicere q̄ sic lasciui puericie motus coercendi erāt. ac rudib̄ annis debebant̄ asp̄a illa disciplinē districtioris imitari. Scriptura attestat̄ te q̄ ait Percute filiū tuū ꝓga ⁊ liberabis aiaz eius a morte ⁊ rursum. Quos em̄ diligit deus corripit. flagellat aūt oēm filiū quē recipit. ⁊ illud. vtlioza sunt ꝓbera amici q̄ oscula inimici. Sz fuerit vt dixi mee culpe q̄ discessisti: ne dum de reatus ꝓpetratione ꝓrenditur: emēdatio retardet. At ꝓo hoc vel procul dubio incipiet esse tue: si nō parcas penitēti. indulgeas confitenti. quia potui quidē aliqn̄ in aliquib̄ fuisse erga te indiscretus sed non recte maliuolus. Quod si ⁊ in futuro hanc ipam indiscretionez meā suspectam habes. noueris me iam nō esse: quia nec te puto fore q̄ fuisti Duratus muratū inuenies ⁊ quē ante metuebas magistruz comitē amplectere securus. Iraq̄ siue mea culpa recesseris: vt tu putas ⁊ ego nō excuso siue tua vt mlti putāt: ⁊ ego ñ excuso. sit̄ue mea sit̄ ⁊ tua: q̄ ego magꝭ puto ex h̄ si iā redire renuerꝭ solui ꝓfecto inexcusabilis eris. Vis ab oī culpa lib cē. Reuertere Si tuā agsc̄ ignosco. Ignosce ⁊ tu mihi: vbi meā agsco. alioqn̄ aut tibi minꝰ indulges q̄ tuā culpā ⁊ agnosc̄ ⁊ dissimulas. aut mihi nimis misericors es. cui nec satisfaciēti ignoscendum putas. Iam si redire recusas. aliam quere occasionem. vnde falso blandiaris conscientie tue: qz nō erit vltra qd forsitan mihi formidandū est: q̄ future sim p̄ti formidolosus. cui adhuc absenti iam toto sum corpe ꝓstratus: totis astrictꝰ visceribus. Humilitatem exhibeo. charitatez promitto ⁊ tu times. intrepidus veni quo te vocat humilitas. pertrahit charitas: securus accede talib̄ ꝓcuētus obsidib̄. fugisti scenum. reuertere ad mansuetuz. Reuocet te mea lenitas cui ꝰ seueritas effugauit. Vide fili q̄ te cupiam duci non spiritu seruitutis ire q̄ in timore: sed spū adoptionis filiorum in quo clamare ⁊ tu nō cōfundaris abba pater. Causam vtiq̄ tāti doloris mei nō minis apud te sz blādimētis ꝓcib̄ nō interioribus ago. Aliꝰ forsitan aliter tentaret: ⁊ vere quis alius nō magis reatum ⁊ incuteret metū. nō apponeret votum. ⁊ ꝓponeret iudicīū. nō argueret inobedientie. non indignaret̄ apostasie: q̄ de tunicis ad pellicias de oleribus ad pellicias q̄ deniq̄ ad diuitias de paupertate transieris. Sed ego noui animū tuū. qui facilius possit amore flecti q̄ timore compelli Deniq̄ quid necesse est bis pungere nō recalcitrantem. Valde timidum magis exterrere q̄ se satis erubescentem amplius cōfundere. Cui sua ratio magister. cui ꝓpria conscientia virga ⁊ ingenita verecun

dia lex disciplinę est: q̃ si cui mirum videt quō puer verecūdus. simplex. timoratus. ausus fuerit ꝯ volūtatē fratꝝ. mgri impe rium. regulare decretū suū deserere ⁊ votū ⁊ locū mirek etiā q̃ ⁊ dauid scritati surrep tum sit q̃ sapie salomoni illusum q̃ samso nis fortitudini obuiatū. q̃ ꝓthoplaustruz dolo captū expulit ꝯ pria felicitatꝭ. Quid mirꝫ si tenero surripuit adolescenti in loco horroris ⁊ vastę solitudinis. Huc accedit q̃ nec sicut illos babylonicos senes speci es decepit eū. nec sicut giezi pecunie amor nec honoris ambitio sicut iulianū aposta tam. sz fefellit illū sanctitatꝭ. seduxit rligio prodidit auctoritas senioꝝ. Queris quō Primo q̃ dē missus est magnꝰ q̃ dā por ab ipso ꝓncipe prioꝝ foras q̃ dem apparēs in vestimētis ouiū. intrinsecus aūt lupus ra pax deceptisqꝫ custodib̄ existimātib̄ q̃ dē ouē esse: vene admissus est solus ad solam lupus ad ouiculā. Nec refugit ouicula lu pum quē etiā ipa putabat ouē. Quid plu ra. Allicit. attrahit. blandit. ⁊ noui euāge lij predicator cōmēdat crapulā. parsimo niā dānar. voluntariā paupratē miseriaz dicit. ieunia. vigilias. silentiū. manuūqꝫ laborē vocat insania eꝯ ociositatē. cōtem plationē nūciat. edacitatē. lo q̃citatē. curio sitatem. cuncta denicꝫ intpantia noiat di scretionem. Qñ inquit delectabit deꝰ cru ciatib̄ vestrꝭ: vbi pcipit scptura quem piā sese interficere. Qualꝫ ꝥo religio est fodere terrā. siluā excidere. stercora ꝯportare. Nū quid nō snia ꝥitatis est miscōiam volo. ⁊ nō sacrificiū. ⁊ nolo mortem pctōris. sz vt magis ꝯuertat ⁊ viuat. ⁊ bti miserico rdes qm̄ ipi miscōiam ꝯsequent. Et q̃d ꝥo de ribos creauit: si nō liceat manducare.: Vt q̃d nobis corpa dedit si nō liceat sustētare Denicꝫ q̃ sibi necꝫ: cui bonus. Quis vn qꝫ sane sapiens carnē suā odio habuit Ta lib̄ tandē allegationib̄ male credul⁹ puer circūuentus seducit. seducto rē sequit. Clu niacum ducit. tondet. radit. lauat. exuitur rusticanis. vetustꝭ. sordidis. induit precio sis nouis ac nitidis: ⁊ ita in cōuentu susci pitur. Sz cū q̃li putas honore. cū quo tri umpho. cum q̃nta reuerentia. deferk ei sup coetaneos suos: vt tanqꝫ victor rediens a pugna. sic laudat pctōr i desiderijs anime sue. Sustollit in altum statu nō medio cri collocat: ita vt multꝭ senioribꝫ platus sit adolescēs. fouet. blādit. cōgratulat ei vni uersa fraternitas. exultāt oēs tanqꝫ victo res capta p̄da: q̃ diuidunt spolia. O ie su bone qꝫ multa facta st p vnꝰ animule ꝓditione. Cuꝰ ad hec q̃ntūlibet robustuz pectus nō emollesceret. cuꝰ q̃ntūuis spiri tualis oculꝰ nō turbaret. cui int alia ad su am liceat recurrere cōsciam. Quis denicꝫ in tanta pōpa: vel ꝥitatē valeat agnosce re vel obtinere hūilitatē. Mitrit interea p eo romaz. aplica impellit auctoritas: ⁊ vt papa nō neget ascensum. suggerit ei infan tem olim a pntib̄ oblatū fuisse mōasterio Nō fuit q̃ refelleret. nec eīn ꝯ dictor est ex pectatꝰ iudicatū est de pte. abiudicatū abñ tib̄ iustificati st q̃ iuriā fecerūt: excidet a causa. q̃ passi st absqꝫ satisfactiōe absolutk reus. firmat puilegio cruceli: nimium cle mens snia absolutōis q̃ reportato sua fir maret fluctuāti male suasi stabilitas. secu ritas dubitanti. Et hic teno: lrarum. hec indicij summa. hec totꝰ cause diffinitio vt teneāt q̃ tulerūt. fleāt q̃ amiserūt. Int hec aūt peat aia. p q̃ xps mortuꝰ est. ⁊ h̄ qz clu niacenses volūt. Fit pfessio sup pfessionē. qō vouet: nō solue. ꝓmit ei qō nō tenebi tur. ⁊ cū ꝓmū pactū irritū factū sit. in scō geminat puaricatio. ⁊ fit sup modū peccās pctm̄. Veniet. veniet qui male iudicata re iudicabit. illicite iurata cōfutabit q̃ faciet iudiciū iniuriā patientib̄. q̃ iudicabit i iu sticia pauper ⁊ arguet in eq̃tate. p māsuet terre. Veniet. p certo q̃ p ꝓpham minat in psalmo. Qñ accepero tps ego iusticias iu dicabo. q̃d faciet de iniustis iudicijs q̃ ip sas q̃z iusticias iudicabit. Veniet inquaz veniet dies iudicij vbi plꝰ pura corda va lebunt. qꝫ astuta ꝥba ⁊ ꝯscia bona. qꝫ mar supia plena. qñquidez iudex ille nec fallet ꝥbis: nec flectet donis. Tuū dñe iesu tri bunal appello: tibi ꝯmitto cām meā. Do mine deus sabaoth q̃ iudicas iuste ⁊ pro bas renes ⁊ corda. cuius oculi sicut fallere nolunt: ita falli nō pnt: tu vides q̃ tua vi des q̃ q̃rūt ⁊ sua. Tu nosti q̃b̄ ei visceribꝫ in cūctꝭ cōrationib̄ suis sp affuerim q̃ntis p eo gemitib̄ aures tue pietatis pulsaue rim: q̃liter ad q̃qꝫ illius scandala. pturba

tiones molestias ego vrebar. torquebar. affligebar. ⁊ nūc timeo ne frustra. Puto cū ḋnt cū exptus sum adolescētis p se satis ferventis ⁊ insolentis: nec corpi talia expedire fomenta. nec illa glie tentamēta: ut ꝗ arbitr meus dñe iesu de vultu tuo iudicium m cū ꝓdeat oculi tui videant eqtates. Vtideāt ⁊ iudicent qd poti⁹ stare debueris. an votū patris de filio an filij de seipso ꝓfertim cū fili⁹ manus aliqd devoverit. Vtideat ⁊ famul⁹ tu⁹ legislator nō. Bñdict⁹ qd regulari⁹ fuerit. vt ꝗ qd factū est de infantulo nesciēte ipso. an ipe p se postmodū sciens ⁊ prudēs fecit. cū iam bret vt de seipso loquerer. Quā ꝗ dubiū nō sit illū ꝓmissū fuisse nō donatū Hec em petitio quā regula pcipit. ꝓ eo facta fuit a parētib nec manus illi⁹ cū ipa petitōe involuta in palla altaris: vt sic offerer coram testib. Qstēdit de inde terra q cū illo ⁊ p illo dr data fuisse sz si cū terra cū recepērit. cur nō ⁊ cū terra retinuerit: an forte requrebant magꝭ datū ꝗ fructum: ⁊ pluris estimata est terra ꝗ aia Aliqn obiat⁹ monasterio: qd qrebat i seculo. Nutriendus deo cur expositⁿ erat diabolo. Quis ꝓpi cur patere inuēta ē morsibus lupi. de seculo qppe nō de cluniaco te teste roberte venisti cisterciū. Quesisti. petisti. puliasti: sz tui adhuc teneri iudic: licet inuitus dilat⁹ es p biennū. Quo tpe patienter expleto ⁊ absq calūnia tuis demū pcib mltisq si meministi. lachrymis diu expectatā impetrasti miseriaz: ⁊ quē satis desideraueras: ingressum obtinuisti. Post hec p annū iuxta regulā in oi potētia ꝓbatus pseverant ⁊ sine qrela cōversatus post annū spōte ꝓfessus. tunc pmū secularī veste relecta religionis habitū suscepisti. O insensate puer qs te fascinauit non solucre vota tua q distinxerūt labia tua. An non vel ex ore tuo iustificaberꝭ vel ex ore tuo cōdemnaberis. Quid de parētis voto sollicitus es negligens tui: cū ex ore tuo: nō illius habeas condemnari tuorum non illius vota labiorꝫ exigendus sis: ⁊ qd tibi frustra qspiā blandit de absolutōe aplica: cui⁹ cōsciam diuina ligatā tenet snia. Nemo inqt mittēs manū suā ad aratꝫ ⁊ respiciens retro aptus est regno dei. Nunqd et h ꝗsua debūt ꝯ esse retro aspicere: q dicūt tibi euge euge. filiole si te lactauerint petōres: nec acqescas eis. noli credere oi spiritui. Sint tibi multi necessary. vnus autez sit tibi ꝓsiliarius de mille. Tolle occasiones. respue blandimēta. adulationib claude aures. tu te interroga de te: qr tu te melius nosti ꝗ ali⁹. attēde cor tuū discute intentionē. ꝓsule ꝓpriatē. tua tibi ꝓscia ñdeat. cur abierꝭ. cur ordinē tuū. cur frēs. cur locum. cur me q ⁊ tibi carne ꝓpinqui⁹ ⁊ ꝓpinquior spū sum deseruerꝭ. Si vt arcti⁹ vt rectius vt pfecti⁹ viueres: securus esto qr nō retro aspexisti: sed ⁊ glriare cū aplo dicēs. q retro oblitus ⁊ ad ea q añ st extent⁹ sequor ad palmā glie. Sin alias noli altū sapere: sz time qm vt cuz venia tua dixerim: qcqd amplius idulgēs tibi in victu vestitu ꝗ superfluo: i ꝓbis ociosis: in vagatione licentiosa ⁊ curiosa. ꝗ vz ꝓmisisti. ꝗ apō nos tenuisti. h ꝓculdubio retro respicere est. prevaricari est. apostatare est ⁊ h dico fili. nō vt te ꝓfundā: sz vt tā ꝗ filiū charissimum moneā. qr ⁊ si mltos hēas in xpo pedagogos: sed nō multos patres. Nā si dignarꝭ ⁊ ꝓbo ⁊ exēplo meo in religiōe ego te genui nutriui. deinde facte qd solū adhuc puul⁹ cape poteras datur⁹ ⁊ panē si expectares vt grā desceres sz heu ꝗ ꝓpere ⁊ intēpestiue ab lactat⁹ es ⁊ vereor ne totū qd fouerā blandimentꝭ: roborauerā exhortatōib. ortōib solidauerā: tā iamꝫ euanescat. deficiat et pereat. ⁊ lugeaz miser nō tam cassi laboris damnū ꝗ dānate sobolis miserabilez casum. Placetne tibi q ali⁹ nūc glie de te q nihil vtiq laborauit in te. Sile mihi ꝓtigit q ⁊ illi meretrici apō salomonē. cui vz puulus suus ab ea q suū a se oppressum extinxerat: furtim sublatus est Tu qz ō sinu mihi ⁊ vtero abscisus es ablatū gemo: repero violent euulsum nō possuz obliuisci viscera mea quoꝫ nimirū pte detracta nō modica. nō pōt nisi torqueri ꝓs reliq. Verumtū quo tuo ꝓmodo q tui necessitate h nobis molliri sunt amici nri. quoꝫ man⁹ sanguine plene sūt qꝫ aiam meā ptrāsiuit gladi⁹. quoꝫ dentes arma ⁊ sagitte: ⁊ lingua eoꝫ gladi⁹ acutus. Nā vtiq mihi si ali quo vnqꝫ eos offenderā. qd vtiq conscius mihi nō sum: plenā prorsus rependerem vicē. Diꝫ ꝓo si nō plus caliōe rece

pi. si vz tale aliqd i eos deliqsse potui. qle ab eis nūc ptuli. nā vt vez fatear. nō os ō ossib⁹ meis vl carnē de carne. sz tulerūt mihi gaudiū cordis mei fructū spūs mei. coronam spei mee: ⁊ vt mihi sentire video:: aīe mee dimidiū. Vt q̄ hec. Forte miserti sunt tui ⁊ ceco cecuz ducēti in dignātes. ne pires post me in suū te trāstulere ducatum O molesta caritas. o dura necessitudo tm̄ tuā diexere salutē vt in meā impingerent. Nisi me pempto tu saluati nō potas. Et vtinā ipi te absq̄ me saluent vtinā ⁊si ego moriar vel tu viuas. Sz q̄d. Sal⁹ g̃ magis in cultu vestiū ⁊ cibo⁹ est opulētia q̄ī sobrio victu vestitucq̄ moderato. Si pelliciē molles ⁊ calide. si pāni subtiles ⁊ pciosi. si lōge manice ⁊ amplū caputiū. si oportiū siluestre ⁊ molle stramentū scrīm faciunt. q̄d moror ⁊ ego q̄ tenō sequor. Sz h̄ infirmantiū st fomenta. nō arma pugnantium. ecce em̄ q̄ mollib⁹ vestiunt in domibus regū st. vinū ⁊ simila. mulsū ⁊ pigua corpi militāt nō spūi. fricuris nō aīa sagitatur sz caro. Multi i egypto frēs multo tpe deo sine piscib⁹ seruierūt. Piper. cynamomū. saluia ⁊ mille hmōi salsamentorū spēs palatū q̄dem delectāt sz libidinē accēdunt: ⁊ tu mihi cū his securitatē pones. tu cū hmōi tutā dices adolescentiā. Prudēter sobrieq̄ ꝛuersanti sat⁹ est ad oē ꝛdimētum sal cū fame q̄ sola nō expectata necesse est alias atq̄ alias de nescio q̄b⁹ succis extraneis ꝛficiē ꝛmixtiones q̄ neq̄ palatum reparēt. gulā ꝓpocent. excitēt appetitū Sz q̄d faciet inq̄s q̄ aliud non pōt. Bene scio qz delicat⁹ es ⁊ q̄ his assuet⁹ mō durioza nō possis. Sz q̄d si potes facere vt possis Quer⁹ quō. Surge pcingere. tolle ocium exerce vires. moue brachia. cōplosas explica manus. exercitare in aliq̄ ⁊ statim sentiēs sola te appetere q̄ famē tollāt. nō q̄ fauces demulceāt. reddet q̄ppe sapōres reb⁹ exercitiuz q̄s tulit inertia. Multa q̄ respuis ociosus post laborē sumes cum desiderio Siq̄dem ociū parit fastidiū. exercitiū famē. fames autē miro mō dulcia reddit. q̄ fastidiū reddit insipida. Olus. faba. pulses panisq̄ cibari⁹ cū aq̄ q̄escenti q̄dem fastidio st: sz exercitato magne vidēt delitie. Iā forte tunic⁹ dissuet⁹ exhorresc⁹ nimiū eas tā ꝓpter hiemis frig⁹ q̄ ꝓpter estat⁹ ardorem. Sz nunq̄d legisti: q̄ timet ruinam irruet sup eum nix. Vigilias times ⁊ ieunia manuūq̄ laborē. Sz h̄ leuia st flammas meditāti eternas. Recordatio deinde tenebraz exterioz facit nō horrere solitudinem. Si futurā cogitas de ꝓbis ociosis discussionē: nō valde displicebit silētiū flet⁹ etern⁹: ⁊ stridor ille dentiuz añ cordis oc̄los reductus pares tibi reddet mattā ⁊ culcitrā. Denicq̄ si torū de nocte qd̄ regla pcipit bñ ad psalmos vigilaueris nimis durus erit lect⁹ in q̄ q̄ete nō dormias. Si tantū in die q̄ntū ꝓfessus es. maniby laboraueris. dur⁹ erit tibi cib⁹ quēlibent nō comedas. Surge miles xpi. surge: excutere ō puluere. reuertere ad plū. vñ fugisti forti⁹ post fugā pliatur⁹. gliosi⁹ triūphaturus. Hz q̄dē xps mlros milites q̄ fortissime ceperūt. steterūt. vicerūt. paucos aūt q̄ de fuga ꝛuersi rursus se piculo igesserint qd̄ declinauerāt. cursus fugarint hostes q̄s fugiebant. ⁊ qz oē raz pciosuz gaudeo te de ill̄ posse esse q̄ ānto rariozes tāto apparebunt gliosiozes. als autē si multū timidus. cur vel times vbi nō est timor. non aūt times vbi mag⁹ timendū est. An qz fugisti exacie. putas te man⁹ hostiū euasisse: libenti⁹ te inseqūt host⁹ fugientē q̄ sustineat repugnantē ⁊ audaci⁹ insistit a tergo q̄ resistat ī faciē secur⁹ nūc pieciis armis capis matutinos sonos cū xpus hora illa resurrexit ⁊ ignoras q̄ exarmat⁹ ⁊ tu timidior ⁊ hostibus min⁹ timidus sis. Armatoz multitudo circū dauerūt domū: ⁊ tu dormis. iam ascendūt aggerē. iā dissipāt sepe. iā erruūt p posticū. Tuti⁹ ne est g̃ tibi vt te iueniāt solū q̄ cū alys nudū in lectulo q̄ armatū ī cāpo expgiscere. sume arma ⁊ fuge ad cōmilitōes tuos q̄s fugiēs deseruerās: vt q̄ te ab eis disiūxerat. ipe te denuo timor iūgat. q̄d armoz refugis pōdus ⁊ aspicatez delicate miles. Aduersari⁹ instās ⁊ circūuolātia spicula facient clypeū nō esse onerī lorica nō sentiri vel galeā. Et q̄dem subito pcedenti de vmbra ad solem. de ocio ad laborem: graue cernit omē qd̄ incipit sz postq̄ ab his dissuescere ⁊ ad illa se paulis per assuescere cepit: vsus tollit difficultatē iueniteq̄ facile esse qd̄ ⁊ ipossibile añ puta

uit. Solent etiã fortissimi milites audita buccina aũ ꝓgressum trepidare Et vbi ad plũ ventũ fuerit spes victorie ⁊ timor ne vincant reddit intrepidos Quid ꝓ to tre pidas quẽ frm̃ vnanimitas armatorꝫ circũuenient. cui angeli assistent a latere quẽ dux belli xps ꝓhibit suos animãs ad victoriã ⁊ dicẽs. Cõfidite ecce ego vici mundũ Si xps ꝓ nob ꝗs ꝗ nos: securus ḡ putes pugnare vbi securus es d. victoria O veretura cũ xpo ⁊ ꝓ xpo pugna. in qua nec vulneratus nec ꝓstrat⁹. nec cõculcat⁹. nec milites: si fieri pot: occisus fraudabit⁹ a victoria tm̃ ne fugias. Sola causa qua pdere possis victoriã. fuga est fugiendo potes illã amittere. moriẽdo nõ potes ⁊ btũs. si pugnãdo moriaris qz mortuus mox coronabit⁹. Ve aũt tibi si declinãdo pugnam pdis ⁊ victoriã sil'⁊ coronã. Qõ ipe auertat a te fili dilectissime q̃ in iudicio de bis meis lr̃is maiorẽ hz inferre dãnationem: si nullũ ex eis ire repit emendationẽ.

Diui Petri abbatis Epistola de gubernatione familie.

Ratioso ⁊ felici militi. d. Raymũdo castri ambrosij. Bernardus in sentiũ deducet⁹ salutẽ. Doceri petis a nob de cura ⁊ mõ rei familiaris vtili⁹ gubernãde: ⁊ q̃lit' p̃ꝛ̃familias dẽant se l. fe. Ad qõ tibi sic rñdem⁹. Qõ licet oim rerũ mũdanarꝫ stat⁹ ⁊ exit⁹ negociorꝫ sub fortuna laboret. nõ tñ h̃ timore viuẽdi est regla omittẽda. Audi ḡ ⁊ attẽde qõ si in domo tua sumpt⁹ ⁊ redit⁹ sunt eq̃les. Casus inopinatus poterit destruere statũ ei⁹. Stat⁹ bois negligentis dom⁹ est ruinosa. Quid est negligentia gubernantis domũ: ignis validus in domo accẽsus. Discute diligẽter eorꝫ diligentiã ⁊ ꝓpositũ q̃ tua administrant. Labenti em̃ nondũ lapso facultatibus: nimis ꝓcũdie est abstinere q̃ cadat. Sepius reuidere q̃ tua sunt ⁊ quõ sint magna ꝓuidentia est. Cogita de cibo ⁊ potu alium tuorꝫ. nam esuriunt ⁊ nõ petunt. nuptie sumptuose damnũ sine honore cõferunt. Sumptus ꝓ milicia honorabilis est. Sumptus pro inuando amicos rationabilis est. sumptus ꝓ inuando prodigos perditus est. Familiam grosso cibo nõ delicato nutrias. Qui gulosus effectus est: vix aliter q̃ morte mores mutabit. Gulositas vilis et negligentis homis putredo est. Gulositas solliciti ⁊ diligentis hominis solacium est. Diebꝫ paschalibꝫ abundãter nõ tamẽ delicate pasce familiã. Fac gulam litigare cum bursa: ⁊ caue cui⁹ aduocatus existas. Si autẽ inter gulam ⁊ bursam iudex existas sepius sed nõ sp ꝓ bursã sententiã feras. nam gula affectionibꝫ probat ⁊ sic testibꝫ nõ iuratis. Bursa euidenter probat tam arca ⁊ cellario euacuat⁹ vel breui tempore vacandis. Tunc male iudicas contra gulam quãdo auaritia ligat bursam. Nunq̃ recte inter gulam ⁊ bursã auaritia iudicabit. Quid est auaritia: sui homicida. Quid est auaritia: pauptatis timor: semp in paupertate viuens. Recte viuit auarus in se non perdens diuitias: sed alijs reseruando. Melius est em̃ alijs reseruare q̃ in se perdere. Si bladio abundas non diligas caristiã: quia diligẽs caristiam: cupit esse pauperꝫ homicida. Vendebladum cum satis valet. nõ quãdo per pauperem emi non potest. Vicinis minori precio vende etiam inimicis. Non semper gladio sed sepe seruicio vincitur inimicus. Superbia contra vicinum balneum est expectans tonitrum cum sagitta. Habes inimicum queras tuum oculũ pro tui custodia. Si habes inimicum conuersationem non habeas cum ignoris. Semper cogita q̃ inimicus sagax cogitat inimici vias. Debilitas inimici non est loco pac⁹ sꝫ treuga ad tempus. Si te securas non cogitare inimicum tuum que tu cogitas periculo te exponis De feminis tuis suspectis quid agant ignorantiam non sententiam queras. Post q̃ scieris crimen vxoris tue a nullo medico curaberis. Dolorẽ de mala vxore tunc mitigabis quãdo audies de vxoribus alienis. Cor nobile ⁊ altum nõ inquirit de operibus mulierum. Malam vxorem potius risu q̃ baculo castigabis. Femina senex ⁊ meretrix omnes diuitias annullabit. Femina senex ⁊ meretrix si lex pmitteret viua sepelienda esset. De vestib⁹ Nota q̃ vestis sumptuosa ꝓbatio est pauci sensus. Vest⁹ nimis apparẽs cito vicinis tedũ parit. Stude bõitate placere ñ veste:

Mulieris petitio habētis vestes. ⁊ vestes q̄rentis nō indicat firmitatē. De amicis tene qd̄ maior est amicus q̄ sua tribuit q̄ q̄ seip̄m offert. de verbis est magna copia amicorꝫ. Amicū nō reputes q̄ te p̄ñtē laudat. Si cōsulis amico nō q̄ras placere ei sz rōni. Dicas i ꝯsulēdo sic mihi videt: nō p̄cise sic agendus est. qm̄ facilius de malo exitu consilij redarguitur sequit q̄ de bono laus. Audiui q̄ ioculares te visitant. Attende q̄ sequunt. Hō impendēs ioculatori cito vxorē hēbit cui⁹ nomē erit pauperas. Sz q̄s erit hui⁹ vxoris fili⁹. derisio. Placet tibi ꝓbū ioculatoris. finge te nō audire sed aliud cogitare: ridens ⁊ gaudēs de ꝓbis ioculatoris iam pign⁹ sibi dedit Joculatores improperātes digni st̄ suspēdio Quid est ioculator mala improperās aial homicidiū secū portās. Joculatoris istrumenta deo nō placēt. Audi de famulis. Famulum alti ⁊ elati cordis repelle vt futurꝫ inimicū. Famulū tuis moribꝫ blandientē repelle. Famulo ⁊ vicino te p̄ñtem laudātibꝫ resistas. aliter cogitāt te decepisse. Famulū se de facili verecūdantē dilige vt filium. Si vis edificare domū idicat te necessitas nō volūtas: Cupiditas edificādi edificādo nō tollit. Animia ⁊ iordinata edificandi cupiditas parit cito ⁊ expectat edificiorꝫ venatianē turr⁷ ꝯpleta ⁊ arca vacuata faciūt valde sz tarchominē prudētem. Vis aliq̄ñ vendere. caue cū vendere volueris ne partē hereditat⁷ vēdas Nō vēdas potentiori sz poti⁹ minori p̄cio des minori. Totū aūt vende pl⁹ offerenti. Melius est grauē pati famē q̄ p̄timonij venditōez Sz meli⁹ est ptem vēdere q̄ se vsur⁷ subijcere. Quid est vsura Venenū patrimonij Quid est vsura legalis latro p̄dicens qd̄ intēdit. nihil emas in ꝯsortem potētioris paruū ꝯsortē patient̄ sustineas: ne tibi fortiorez societ: Quesiuisti de vsu vini. Qui in diuersitate ⁊ abundātia vini sobri⁹ est ille est terrenus deus. Ebrietas nihil recte facit nisi cū in lutū cadit. Sētis vinuz fuge cōsortiū. Sentis vinū: q̄re somnū añ q̄ colloquiū. Qui se ebriū ꝓbis excusat ebrietatē suā apte accusat. Male sedet in iuuene vina cognoscere. Fuge medicū scientia plenū ⁊ exercitio nō ꝓbatū. Fuge medicuz ebriū. Caue tibi a medico volēte in te exp̄ri q̄liter alios de sil̄i morbo curabit. Catulos valde paruos dimitte cleric⁷ ⁊ regis. Canes custodes vtiles sunt. Canes ad venandū pl⁹ cōstāt q̄ cōferāt. Habes filios dispēsatores tuorꝫ bonorꝫ nō instituas. Sz dices si aduersef̄ fortuna q̄d ꝓdest viuendi doctrina. Audi q̄d de h̄ viderim stultos omittētes ꝯtingētia: ⁊ tandē se excusantes sub fortuna. euenit aliq̄ñ fortūa. Sz seruās doctrinā raro accusabit fortunam. Raro em̄ diligentiā cū ifortunio sociabis sz rari⁹ a pigritia infortuniū separabis. Expectat piger sibi subueniri a deo q̄ in mūdo isto vigilare p̄cepit. Tu ḡ vigila ⁊ leuitatē expēdendi cū ḡuitate lucrādi cōpensa. Aprop̄inq̄t senect⁹. ꝯsulo q̄ d̄o potius q̄ tuo filio te ꝯmittas. Disponis legata ꝯsulo q̄ p̄mo seruitoribꝫ q̄ sacerdotibus solui mādes. Diligentibꝫ p̄sonā tuā nō ꝯmittas aiaz tuā. ꝯmitte aiam tuā diligentibꝫ aiam suaz. Disponite de rebꝫ añ morbū. Sepe q̄s efficit infirmitat⁷ seruus ⁊ seru⁹ testari nō p̄t liber ḡ testeris añ q̄ seruus efficiat⁷. Sufficiat tibi q̄ de te d̄ cruz est. De filijs audi. Hortuo patre filij q̄rt diuisionē. Si nobiles sunt melior est sepe eorꝫ p̄ mundū dispsio q̄ hereditat⁷ diuisio Nam sepe est grauis eorꝫ dissolutio. hmōi hereditat⁷ diuisio. Si laboratores st̄ faciant q̄ volunt. Si mercatores st̄ rutior eorum diuisio q̄ cōtione vnius infortuniuz alijs iputet̄. Mr̄ ꝓ forte remaritari q̄rit stulte agit: sz vt sua petā deploret vtinā ipsa senex accipiat iuuenē. Nā nō ipaz sz sua q̄siuit. q̄bꝫ habit⁷ libet cū eo dolorꝫ calicē quē optauit ad quē eā ꝑducant merita sua damnabilis senectutis.

Meditatō deuotissima sup Salue regina: q̄ diuo Bern̄. attribuit.

a D salutandū ꝓginem primo debeo eius magnitudinē considerare. Nec em̄ circa suū filium amplius potuit eleuari q̄ vt mater domini vocaretur.

Admirans ergo magnificentiam matris nostre deuote et reuerenter dicito: Salue regina. Sub tuo regimine domina volo

decetero militare: me totaliť dominatio
ni tue cõmitto. vt pleãrie regas. nihil mee
insipiẽtie dimittẽs de mei regimĩe. Quic
quid eñ mihi dimiser̃ nouer̃ miserrime
destruendu. Sed cũ plen⁹ sim miseria a
vertice vsq̃ ad pedũ plãtas et putrefact⁹:
feroẽ graue ⁊ horroẽ quõ dignaberis re
gere tã nobilis creatura. Quis tu es regi
na miseõie. ⁊ qui sunt miseõie subditi nisi
miseri. Multũ es sollicita de miser̃: hos
in tuos filios adoptasti: hos regere domi
na voluisti. ⁊ ideo regina miseõie vocaris
Nos ergo miseri tecũ decetero ꝓsolemur.
tecũ ammodo dña habitem⁹. te mẽtis vi
sceribꝫ amplectamur: qꝛ tu es vita. Vita
vere q̃ morẽ supbie humilis vicisti: ⁊ no
bis vitã gr̃e impetrasti. O certe vita ama
bilis. vita desiderabilis. vita delectabil.
o vita q̃ nostr̃ tuos celestibꝫ alimẽt̃. Qui
eñ vult te hr̃e te affligat: delitias respuat
delicata quecq̃ cõtemnat. ⁊ q̃ ampli⁹ mor
tificatus fuerit te ampli⁹ possidebit dulce
do. Vere dulcedo q̃ amãritudinẽ peti im
petrãdo expellis. q̃ nobis gr̃e dulcoẽ acq̃
ris: q̃ ad suauitatẽ patrie celest̃ cõtemplã
tis introduc̃. O dulcis dña cui⁹ sola me
moria affectũ dulcorat. cui⁹ magnitudis
meditatio mentez eleuat. cui⁹ pulcritudo
oculũ interiorẽ exhilaret. cui⁹ amenitatis
immẽsitas cor meditãtis inebriat. O dña
q̃ rapis corda hoim dulcedo. nõne cor me
um dña rapuisti. Vbi q̃so posuisti illud.
vt ipm valeã inuenire. O raptrix corduz
qñ mihi restitues cor meuz. Quare sic cor
da simplicitũ rapis Quare violentiaz fa
cis amicis. Nunq̃d ipm semp vis tenere.
Luz illud postulo mihi arrides. ⁊ statim
tua dulcedine cõsopitus q̃esco. Cũ in me
reuersus iterũ illud postulo me cõplexar̃
dulcissima. ⁊ statim iebrior tui amore: tũc
cor meũ non discerno a tuo: nec aliud scio
petere nisi tuũ. Sz ex quo est cor meũ tuo
dulcore sic inebria: tũ guberna illud cum
tuo. ⁊ in sanguĩe agni cõserua. ⁊ in latere fi
li colloca: tũc assequar q̃õ intendo: ⁊ possi
debo q̃ spero: qꝛ tu es spes nr̃a. Sperent
ergo in te q̃ nouerũt nomẽ tuũ. qñ nõ dere
liq̃sti querẽtes te dña. Certe q̃ sperãt in te
mutabũt fortitudinez assumẽt pennas vt
aquile. volabunt ⁊ nõ deficiẽt. Quis non
sperabit in te. q̃ etiaz adiuuas desperatos
Nõ dubito q̃ si adte venerim⁹ habebim⁹
q̃ volemus. In te ergo speret q̃ desperat.
q̃ deficit ad te currat. Salue. Quis q̃ de
cetero nos a tui salutatiõe poterit ꝓhibe
re: ex q̃ sic es vita: dulcedo ⁊ spes nr̃a salue
Quis ergo ex quo regina es nr̃a. a tua re
uerentia nos poterit separe vel impedire.
Primo es dña salutãda vt p te gr̃a impe
tref. Secõ vt p te ad gr̃iam veniaf ad te.
Ad te vere: qꝛ tu sola deũ genuisti: tu sola
interemisti vniuersam hereticã prauitatẽ.
Ad te certe q̃ leuas nos a fecibus peccato
rũ: q̃ nos cõsolar̃ in cunabulis vagiẽtes.
lactas puulos esurientes. Clamam⁹ qua
re nõ clamaremus dña. q̃ vulnera suftine
mus: plagas sentim⁹. q̃ inimicis vndiq̃
circũdamur. Clamam⁹ angustiati miser
ijs infinitis oppssi. Clamam⁹ cordis an
gustiate. stomachi vacuitate. doloris acer
bitate: aut forte erga te amoris immẽsita
te. Quare eñ ob dormis dña. Surge ad
iuua nos. Clamam⁹ etiã vt nr̃am mani
festemus necessitatẽ. qꝛ clamare necessitas
nos ꝓpellit. q̃d nos amplius affligis Si
multũ tardaueris vocẽ amittã clamãdo.
et ad te ampli⁹ vociferare neq̃bo. Heu mi
hi tũc q̃d faciã cũ nec exaudire me poteris
nec audire. Cito: cito dña subuenias cla
mãti ne in manibꝫ deficiã inimici curre fe
stina dña. et tuũ inimicissimũ ⁊ infidelissimũ
seruũ ad te clamãtẽ parcẽdo adiuua. ⁊ eri
pe de manu ⁊ piculis tui hostis. Si aliud
te allicere dña nõ deberet: nisi qꝛ tuus ho
stis audet nos tuos seruos inuadere frau
dulent̃ deberes ad nos q̃citius festinare.
curre ⁊ libera nos dña ꝓter eorũ supbiaz
reprimendã. Curre: ne dicãt vbi est eoruz
dña: de cuius clemẽtia cõfidebãt. ne mire
ris dña si clamam⁹: q̃a sumus a te nimiũ
elongati. In regione lõginqua dissipaui
mus partẽ nostrã: ⁊ ideo ad te clamamus
exules Exules a patria: exules a visiõe di
uina ⁊ vrinã non exules a gratia. exules a
cõsolatiõe materna. O aia cur nõ es poti
us a corpe separata. q̃ a tua dña exul facta.
Heu mihi. cur sum in tã longũ exiliũ rele
gatus. O dña dũ hic sumus exules cõsti
tuas nos. ne hic tanq̃ in patria cõfidẽtes
te ⁊ tuũ filiũ q̃rere desistam⁹. sic tñ cõstitu

ns exules in corpe. semp tecū sum⁹ ciues in mente. Filij eue: vere filij eue: superbi: psumptuosi: ambitiosi: auari: gulosi. ⁊ carnales inobedientes: ⁊ breuit in oib ipam euā sequentes: proni sum⁹ ad malū: difficiles ꝯ ad bonū. ⁊ si cōtingat aliquē filiū bonorū opeꝯ generare cū q̄dam cordis dolore. et tristicia pturimus: ſz malū cū letitia ppetram⁹: nec nobis sufficiūt mala nr̄a. sed sicut ipsa eua: ita ⁊ nos alios inclinam⁹ ad malū: ⁊ etiā sicut ip̄a. ita ⁊ nos in defectibus excusam⁹: aut saltez si possum⁹ in alios extorquem⁹. Plus eīm placet nobis in multo sudore ⁊ labore vilia acq̄rere: q̄ dominū gl'ie degustare. ⁊ ip̄m leuissime imo dulcissime possidere. nisi eīm nos dña adiuuasses. fortassis iā in inferni pfundissima venissem⁹: nec est qd̄ nos valeat excusare: q̄ nō te sed euā in oibus imitemur: ac p hoc. Ad te suspiram⁹. Suspiram⁹ autē de tā bone matrſ absentia veire. ad te domina cupiētes. Suspiram⁹ ad videre filium tuū affectantes. Nimius ḡ amor q̄ erga te sum⁹ inebriati intrinsec⁹. cogit nos ad te dña suspirare. O ibus es amabilis: oibus affabilis oibus delectabilis sedes sapiētie: fluuius clemētie: radius deitatis nec est q̄ se abscōdat a calore tuo. Quis ergo ad te dña nō suspirabit. Amore suspiramus: etiā ⁊ dolore. Vndiq̄ nos angustie pmūt Quō ergo ad te nō suspiremus solatiū miseroꝯ: refugiū expulsoꝯ: liberatio captiuoꝯ regina bellatoꝯ: dña vniuersoꝯ: etiā inimicorū: nec est q̄ tue voluntati valeat obuiare. Sic afflicti: sic miseri ad te suspiramus. Gementes ⁊ flentes in hac lachrymaꝯ valle. Heu dña non vides q̄ totalit sumus amaritudine pleni. Intus sumus gemētes: exteri⁹ flentes: in loco lachrymoso iacētes: onerati pctis gemim⁹ aggrauati molestiis: flem⁹ abūdantes miseris: in valle lachrymaꝯ sum⁹ tuū subsidiū postulātes. Quid amplius dicaz: nec sufficio: nec scio oia detestabilia hui⁹ vall' enarrare. Eya ergo aduocata nr̄a. O laudabilis clemētia saluatoris. q̄ sic afflictis tā nobile subsidiū dignatus est elargiri. ⁊ ideo nō est timēdū qui miserear ſ miseris: ad illā partē inclinās sententiā quā defendis vt nob exhibeas gl'iam quā crearis. non ergo restat dña: nisi vt illos misericordes oc'los ad nos cōuertas. Eya ḡ aduocata nr̄a: illos tuos misericordes oculos ad nos ꝯuerte. nō dubitam⁹ dña q̄ si nostras aspexeris miserias: et nō poterit tua miseratio suū retardare effectū. Mirabiles: nec nō ⁊ amabiles illi tuoꝯ radij oculorū q̄bus nos allicis ad amorē. ⁊ ad plenā ducis salutē: nec venenatos oc'los basilisci timeam⁹ O eue oc'li venenati. Cur nō offertis vos oculis ꝯginis. si vultis p fectā recipe medicinā. nam suorū claritas oculoꝯ tenebras expellit: effugat caterua demonū: purgat vitia mentiū: corda ꝯgelata accēdit: ⁊ demū ad celestia trahit. O q̄ bti o dña q̄s tui viderint oculi. hos ergo oculos ad nos dña cōuerte. Et iesum bñdictū fructuz vētris tui nobis post hoc exiliū ostende. O vent mirabilis. q̄ potuit cape saluatorē. o venter laudabilis. qui meruit recipere redemptorē. o venter desiderabilis q̄ emanauit desiderū mentiū: gratiarū fluuiū: gl'ie premiū. o venter amabilis ⁊ dulcedo anie. o eleuatio mentiū. inebriatio cordiū. sanitas peccatoꝯ Fructus tuus dña. Hic certe est fruct⁹ btus a pnci pio suorortus. Hic est iesus dei viui filius Hic est saluator noster dñs iesus. Hunc iesum bñdictū fructū ventris tui nob post hoc exiliū ostende. vt videdo ip̄m habeamus. ip̄m videndo britudine repleamur. O clemēs. O pia. O dulcis Maria. o clemēs indigentib⁹. pia exorantib⁹. dulcſ diligentib⁹. o clemēs penitentib⁹. pia proficientib⁹. dulcis cōtemplantib⁹. o clemēs liberādo. pia largiando. dulcis te donando. o clemēs consolando. pia blandiēdo: dulcis osculādo. Clemens es subiectis. pia iā correctis. dulcis p̄dilectis. Amen.

Sequit tractatus Bernardi sup symbolum apostolorum.

Tractatus Bernardi super symbolum apostolorum.

a Postolice doctrine sma. tā fidē q̄ fidei cōfessiōz nob cōmēdās. corde ait credit ad iusticiā: ore aūt ꝓfessio fit ad salutē. Dicit em̄ scriptura. Omis q̄ credit ī illū nō ꝓfundet. Hoc ergo frēs taz salubrē datū ꝓsiliū. ab ortu suo eccl'ia p̄uidēs breuissimū fidei symbolū cōposuit. qd̄ ⁊ sūmā fidei ꝓhenderet ⁊ ꝓborū multitudie ꝓfitentē nō grauaret. H aūt illd̄ est qd̄ nō ꝓsilio. sed ipo credit eē apl'o. iuxta nūero eo tot dē sentētiis ꝓhensum. Symbolū aūt collatio dī. q̄ n. s. hoies cōuiuaturi ptes suas ī vnū ꝓferūt vñ cōmessationes fiāt. Ad hāc itaq̄ similitudinē symbolū dī diuersoz sme in vnū ꝓgregate. fidei summā cōtinētes. Est aūt spūale ⁊ singulare ꝓuiuiū diuini ꝓbi refectio ī scriptura: q̄si imensa nobis apposita. In q̄ sūt delitie tot ferculoz. q̄t sunt sme doctoz. De hac mēsa dicit Fiat mēsa eo coā ipis in laqueū. In hūc itaq̄ modū apl'i tanq̄ in similitudinē cōuiuij int se ꝓferētes. cōi deliberatōe. pñs fidei symbolū instituisse creduntur. In q̄ fidei catholice sūma vt dictū est doceat. ⁊ eī salubris ꝓfessio paucis ꝓbis pferat. vt sim'l ⁊ doctrina fidei pfecta sit et nō sit ꝓboz pluritas onerosa. Qd̄ quidez postmodū a sctis patrib est tāta diligentia roborātū. vt nemi fidelīū liceat verba eī ignorare ad cōfitendū. ⁊ si non dū sufficiat ad intelligendū. Sed q̄m̄ son sine intelligētia aures q̄dem mulcet. mentē nō reficit: nec ꝓba mentē excitāt audita. si nō fuerint intellecta. nos q̄ litteraz scioli videmur. niti ꝓuenit. vt d: sensu ꝓboz anie capiamus pastū: nec tā aure corpis capiamus sonū: q̄ aure cordis itellectū. Quales auditores req̄rit dñs dicens. Qui hz aures audiēdi audiat. Cūq̄ fides oim sit fūdamētū bonoz: ⁊ absq̄ ea ipossibile sit placere deo. ipsaq̄ cordis potī q̄z oris. Corde em̄ vt dictū est credit ad iusticiā ⁊c. i. magis cordis q̄z corpis aures sē applicande. vt qd̄ ꝓbis pferim̄. intelligētia capiam̄. Nō em̄ lōge est a mēdacio q̄ qd̄ nescit pfitet. ⁊ plurq̄ reus est qd̄ ignorat. Qd̄ ne p̄sumam̄. apl'i nos illa rep̄hensio cōpescit. q̄ quibusdā imperās ait. nesciētes de q̄b loquunt neq̄ de q̄b affirmāt. Nullū autē est piculosi mēdaciū vel error. q̄z in his q̄ ad fidē pt̄inēt. ⁊ cassa e ꝓborū plātio. quā nō sequit intelligētia. cū ad h̄ em̄ sit instituta. vt intelligētiā cōferāt audita. Quāto aūt salubrioz est diuinoz ꝓboz intelligētia. tāto amplī hec a nob est inq̄renda hortāte hoc apl'o. q̄ cū diuine laudis benedictiōes. seu cū alie fiūt in eccl'ia p̄ces vel orōnes. ad q̄rū cōfirmationē vl' cōpletionē. amē vel fiat est rñdendū: neminē digne posse rñdere ꝓcedit. q̄ ea q̄ p̄cesserūt nō intelligit. Corinthys em̄ scribēs de ydiotis lr̄as ignorāte. ⁊ q̄si in eccl'ia ad rñdendū cuiq̄z astāte ait. Quō dicet amē sup tuam bñdictionē. q̄ qd dicas nescit. Qd̄ ⁊ brās hieronym̄ memoriē tenēs cū marcellā de diuersis hebraicis noib institueret. In hebreo inq̄t legit. amē. q. s. vera sunt q̄ supradicta ꝓfirmāt. Vñ ⁊ paulus asserit nemīnē posse rñdere amē. i. cōfirmare ea q̄ p̄dicta sunt: nisi intellexerit eadē Qui ad oim q̄ dicunt in eccl'ia intelligētiā vehementē exhortās nos. implemī inq̄t spūsctō. loquētes nobismetipis in psalmis ⁊ hymnis ⁊ cāticis spūalib. Nō em̄ sibi vl' secū loquit q̄ qd̄ dicit nō intelligit Vt igit iuxta apostolū malitia puuli. sensu autez pfecti. firmū fidei teneam̄ fundamentū. qd̄ ꝓposuimus expositōis luce. put dñs annuerit cōsumem̄. Credo ī deū. Vnusq̄sq̄ vt ꝓfessionis sue ꝓitatē ꝓseruet. ne os qd̄ mentit occidat aiam. p̄mo dz attēdere q̄d sit credere ī deū. q̄d deo. Credere deū est estiare qd̄ ipe sit. credere deo est ꝓbis eī qd̄ ꝓa sint. ⁊ a falsitate ꝓrsus alīēa cōsentire. Credere ꝓo ī deū est credēdo eū diligere. ⁊ sic mēbz eī fieri vl' esse. Hec est illa fructuosa fides que vt dicit apl'us p̄ dilectionē operat. et de qua vt diximus scriptū est. Omis q̄ credit in illū nō cōfundet. In illū potius q̄z illū vel illi. cum hy duo modi fidei nobis cum reprobis. et ipis quoq̄ demonibus sint ꝓmunes. Quia vt beatus iacob meminit demones credūt ⁊ contremiscunt. Sed fides sine operibus mortua est. Tertius mod̄ credendi q̄ videlicet in deū credit. solus int reprobos discernit ⁊ electos

Ut igitur vera sit nostre fidei cōfessio. qua singuli: vt puto ḡtri die dicim⁹. Credo in deū. Sic viuere studeam⁹: vt hꝰ vere dicere possim⁹. Alit quippe mēbra nō erim⁹: et plus nob falsitas ꝯfessiōis ofīcit. q̄z ꝓbo rū plātio ꝓsit. Cū aūt singla q̄ i hac fidei ꝯfessione sequunt. huic ꝓncipio ita cohereāt. atq̄z hinc pendeāt: vt si hui⁹ veritas violet: ipa nō possit in ceteris custodiri. cū vicz dī Credo ⁊ in iesum xp̄m ⁊ in spiritū sāctū ⁊c. Frustra reliq̄ cōfitemur. si cōfessionis eiꝰ diū falsitatū hz fundamentū. Patrē oipotentē. Cū p̄misit deū vnū videlicz nō plures. deitatē astruxit vnitatez: nūc ꝓ ꝓsonarū annectit distinctionē. cuz patrē ⁊ filium et spm̄sanctuz cōmemorat. Oipotens dicit: vt beat⁹ memīt augustinus. nō q̄ oia possit hoc est quaslibet in se susciꝑe actiōes. sed q̄ affectib⁹ volūtatē et dispositiōis illius nulla potestas resistere nulliusq̄ nature vis possit impedire. Bñ aūt cū nos in deū credere ꝯfitemur. oipotentiā ipius ꝯmemoramus: vt q̄z iustū sit in euz credere ⁊ spem ponere. cui⁹ tanta sit potētia declarem⁹. Vñ apl'us. Si de⁹ ꝑ nobis q̄s ꝯtra nos. Creatorē celi et terre. Dictur⁹ oim creatorē p̄misit oipotentem vt ostenderet eū hoc posse: q̄ omia possit. Creatorē aūt celi ⁊ tre dicit. hoc est de nihilo. ⁊ nō p̄iacēte materia. oia ex q̄b⁹ cōstat mūdus opat. Celū qd tā aereū q̄z ethereū dicit. supiores mundi ptes appellat. terra ꝓ inferiores q̄ pondere suo in ymo subsidūt. s. tam aquaticas q̄z terrenas substātias. Possum⁹ etiā ꝑ celū ⁊ trā vniuersā sic includere creaturā: vt celū dicam⁹ supiorē dignitatē. i. spiritualē quālibet naturam. terrā ꝓ quācunq̄ corporeā. Cū aūt deū oim creatorē cōmemorat quātuz ei debeant vniuersa insinuat. Et in iesum xp̄m. Filij dei ꝓsonā p̄ns symbolū nobis cōmēdans: ei⁹ diuinitatē p̄iter et hūanitatē cōmēorat: ⁊ tā regni q̄z sacerdotij ei⁹ dignitatē vñ xp̄s est appellatus designat ꝑ q̄ duo nobis iesus idē saluator efficit. Nā qz tuz regia q̄z sacerdotalis dignitas ꝑ vnctiōez instituit. hinc merito xp̄s est appellat⁹. rex iste summ⁹ et sacerdos ⁊ saluator verus. Vñ ⁊ noia hec iā q̄si ꝓpria meruit. vt iam cū audim⁹ xp̄m vel iesum eū ꝑexcellentiā solū intelligamus. Rex autē nobis est q̄si sup̄mus dñs nobis p̄ fidēs. ⁊ inter hui⁹ seculi ꝓcellas ⁊ turbines ecclie sue nauez ad portū tranq̄llitatis eterne regēdo dirigens et tā ꝓbis q̄z exēplis discipline regule nobis tradens. Sacerdos aūt imo pōtifex nobis fact⁹ est dū in cruce suspēsus tanq̄z in ara ꝑ nobis imolat⁹ est. Vñ aūt nobis tā xp̄s vt dictū est q̄z ihs ver⁹ existat. diligent' aperit cū eū tam dei q̄z hois filiuz eē ꝯsequent' annectit dicēs. Filiū eius. i. dei patris vnicū. ne adoptiu⁹: sed cōsubstantialis putet'. Qui cōcept⁹ est ⁊ cetera. Qd tū dicim⁹ vnicuz: q̄busdam videt' magis ad dñm q̄z ad filiū esse cōiungēdū. siue ad vtrūq̄ simt': vt sicut est vnic⁹ filius p̄ns. ita et vnicus dñs sit nobis. Sicut em̄ ꝓsonā patris cōmendās. cū ⁊ oipotentē ⁊ celi ⁊ terre creatorē dixit. ita nūc ad honorē filij eū nō solūmodo xp̄m ihm. verūetiā dominū nr̄m ꝯfitet'. ⁊ vnicū. i. solū dñm nostrū. scdm hoc q̄ ei⁹ soli⁹ p̄cioso sanguine empti sum⁹. Aut si forte quē mouet etiaz patrē ⁊ spm̄sanctū nō min⁹ dici dñm nr̄m sciat ita filiū soluz dici dñm nr̄m. vt p̄ter eū nō sit ali⁹ oim dñs. Licz em̄ vtraq̄z aliarū ꝓsonarū eq̄ dñs nr̄ sic ⁊ de⁹ nr̄ sit dicēda: qz nō est ali⁹ dñs vna ꝓsona q̄z alia. sicut nec ali⁹ de⁹ q̄libet earū. ita de⁹ vt' dñs sola est dicenda vt nullaten⁹ res alia dñs sit existimāda. vel ali⁹ ab ea dñs sit existimādus. cū idē dñs sicut ⁊ de⁹ vna ꝓsona sit cū alia. Qui ꝯcept⁹ est. Qui inq̄z xp̄s siue q̄ fili⁹ dei scdm assumptā hūanitatez cōcept⁹ est ⁊c. Ac si dicat. Cui⁹ hūitas de ipa substātia ꝓginis ꝑ opatiōez diuie grē cōcepta est ⁊ nata est. Naz cū ⁊ singuli homines ex ania cōstent ⁊ corpe tamē scdm solā corporis naturā dicunt' cōcipi a matrib⁹ ⁊ nasci. Dicturus autē eū de virgine natū. ne q̄s qualiter id fieret. bene p̄misit cōceptū de spiritusctō: sicut et matri querēti quomō fiet istud. dictum est ab angelo. Spūssanctus supueniet in te ⁊ cetera. Ex quo quidē nō mediocriter ipaz quoq̄z spiritussancti ꝓsonaz cōmendat dicendo videlicet ꝑ ei⁹ opationē illud corp⁹ esse ꝯceptū. in cui⁹ hostia oim redēptio ē ꝯsūmata. Qd nec minus ꝑ ipm̄ spm̄sanctū apostolus dicit pro nobis oblatū. sicut etiam

ceptũ. Hinc est illud ad hebreos. vbi in hac nre salutis cõsũmatiõe totius trinitatis operationes cõmemorãs ait. Si em sanguis hircorũ aut thaurorũ et cinis vitule aspsus inqnatos scrificat ad emẽdationẽ carnis. qntomagis sanguis xpi. q p spm sanctũ se metipm obtulit im maculatũ deo. emũdabit ysciam nram ab opibus mortuis rc. Cũ aũt vel conceptũ vel natũ de spũsctõ audim. aliter eũ de spũsctõ cõceptũ. et aliter de ygine cõceptũ. et aliter eũ de spũsctõ natũ. et alit de ygine natũ intelligamus. a ygine qdẽ vel de ygine scõm hoc qõ de substãtia ei tanq̃ matris carnẽ accepit. de spũsctõ yo scõm h qõ p diuie vt dictũ est gre nouã ac mirandã operationẽ factus est. ad qõ nulla institutio nature sufficere poterat. Nõ igit in hac natiuitate vel incarnatiõe dñi spm sanctũ patrẽ ei intelligere debem. quẽadmodũ matrẽ ei pfitemur ygine Sic em illa etna eius generatio de substantia pris sine mre est. sic ista tpalis de mre sine pre est. operatorẽ itaq̃ vt dictus est pris q̃ spm sanctũ intelligere debem. sic et in singulis q facit operator pris vl ere ator q̃ pat dicẽdus est. Et attende qõ cũ dicit. filiũ de ygine natũ. et eundẽ tã dei q̃ hois esse filiũ astruit. vnitatẽ psone i duabus natur. diuina. s. et humana yfirmat. Quãuis em scõm diuinitatẽ ex solo patre sit genit. scõm hũanitatẽ ex sola matre sit nat. aliaq̃ sit natura dei. alia hois. vl alitud sit diuitas. aliud hũanitas: vna tm ex in xpo psona i duab natur existẽs. nec est ali in psona fili dei q̃ fili homis. q̃uis aliud sit in natura ybũ qõ hoiem assumpsit. q̃ hõ assumpt. Hec duo sunt xpi assumẽs et assumpt. sz vn xps. sic nec duo sunt hoies vl due psone aia hois vl eius caro. licz aliud sit scõm naturã aia q̃ caro cũ illa vicz sit incorporea suba. hec corporea. i. illa corp. hec spũs. Sicut g in singulis hoib duo sunt nature. corporea. s. et incorporea. sz vna tm psona. sic et i xpo duo sunt nature. diuina. s. et hũana. sz vna solũmõ psona. Que psona qsi p se vna dicit. hoc est suba qlibet carnal. ita p se ab alys reb distincta. vt vnã subaz cũ aliq re alia nõ cõstituat Quãdiu g aia hũana in corpore est. psona dici nõ pot. qz carni cõiuncta vnã hois suba. atq̃ vnã rõnabilez substãtiã cũ ea cõstituit. Sic et ybũ homi in xpo vnicũ. vnã xpi psonã nõ duas reddit. Iuxta q̃ vnionẽ qdẽ psone eũ dẽ xpm tã dei filiũ q̃ hois dicim crucifixũ. mortuũ et sepultũ. cũ tm ista nõ nisi scõm hũanitatẽ sint accipiẽda Vñ et paulus dñm glorie crucifixũ eẽ dicere nõ verek. et q descẽdit de celo. et q ascẽdit eũdẽ esse. Et ipe xps de seipo loqns ait. Nemo ascẽdit in celũ. nisi q de celo descẽdit. fili hois q est in celo. et iterũ. Si g videritis filiũ hois ascendentẽ vbi erat pus. Cũ g xps pprie dicat deus et hõ simt. h est illa tria simt pprijs natur discreta. verbũ vicz et ania hũana et caro. ad ondendũ tã vnitatẽ psone. q̃ diuersaq̃ in xpo vnionẽ naturaq̃ ita sepe pmiscem vocabula. et mõ verbũ. mõ carnẽ. mõ animã dicam. et nõnunq̃ q pria sunt dei asseribam hoi et ecõuerso. Luz em dicit apl'us xpm dei ytutẽ et dei sapiam. et rursuz Qui cũ in forma dei eẽt nõ rapinã arbitrat est Quis hec ad diuinitatẽ ipius nõ referat. Sed cũ rursus ipemet xps de se et pre loqns dicat. Ego et pat vnũ sum. et iterum Pater maior me est. qs nõ videat hoc. et illud de ipo scõm aliam et aliã naturã dici. Quẽ etiã cũ dicim ad inferos descẽdisse vel i sepulchro fuisse. qs nõ illud de ania sola h de corpe intelligat. Hoc qppe mõ et petrũ rome i sepulchro eẽ. et eundẽ in celestibus cũ xpo gaudere pfitemur. cũ h et illud de alia et alia dicam suba. non tm de alio petro. q̃uis post dissolutionẽ corpis et aie iã nõ sit vna psona i petro ex ania et corpe cõpacta Ad illã tm psone vnionẽ q ante fuit. nõ q mõ est respicientes. dicim petrũ et ibi esse in sepulchro. et in celestib cũ xpo. q etiã sepulchrũ alicui intuẽtes dicere non veremur. hic hõ q hic iacet magnã scientiã et pulcritudinẽ habuit. cũ tm illud cadauer nec iã hõ sit nec sciam vnq̃ habuerit q solus erat aie absent. nec ipa aia q scientiã illã habuit corpalẽ. illã pulcritudinẽ vllatem hẽ potuerit. sed i diuerso penit natur. scia illa. et pulcritudo fuerit. illa qdez in ania. hec in corpe. Cũ itaq̃ dicim hũc q iacet i sepulcro sapientẽ fuisse. pter vnitatẽ. s. psone q iã nõ est. sed fuit. cur nõ dicam de xpo hũc q deus est hoiem esse. vel

hūc q̃ de celo descēdit celos ascēdisse. h̃ est
vnā dei ⁊ hois vl̃ ꝓbi descēdent; ⁊ hois p
sonā cē. Alioq̃n quō dicem⁹ aliquē intuē
tes hoiem. qz hic q̃ pulcer est. sapiens est.
nisi vicz scōm vnitatez psone. in cuius vt
dictū est diuersis gtib⁹ pulcritudo et sapiē
tia ita sunt distincti. vt aliud ibi pulcritu
dinē habeat. i. corp⁹. aliud sapiētiā. i. aīa.
Sicut q̃ dicim⁹ eū qui pulcer est sapientē
esse. cū tñ pulcritudo soli⁹ sit corpis. sicut
sapia solus est anie. ita vnū eundē xp̄m et
deū dicimus ⁊ hoiem. i. vnā ex istis vel in
istis natur; cōsistere psonā. etiā cū xp̄us in
terra ꝓsistēs adhuc filiū hois dicit in celo
cē. h̃ q̃d aliud sonat. nisi hūanaz nām ei cē
vnitā. q̃ p pñtiam diuinitat; vbicz consi
stens. a celesti celsitudine nō est remotus.
Quid iracz mirū cū supius pmissuz sit fi
liū dei. statim adiūctū est. Qui cōcept⁹ est
de spūsancto nat⁹ de ꝓgine. Intellige na
tū deū. et iā nō miraberis ꝓginis partum
Scōm pmissuz. sic intelligim⁹ etiā dñm
gl̃ie crucifixū. hoc est hominē vel corp⁹ ab
eo assumptū. iuxta illud qd ⁊ marie mag
dalene dñm suū de monumēto sublatum
defleuit. i. corp⁹ dñi sui. Sepe em̄ de toto
ad ptes. vel de ptibus ad totū trāslationes
noim fiūt. velut cū mō carnē totū hoiem
dicim⁹. ⁊ nōnunq̃z aīaz desideriis carnis
noie designam⁹. Passus scōm eandē. s. na
turā. scōm quā de spūsancto ꝓcept⁹ vt de
ꝓgine dict⁹ est nat⁹. Sub pōtio pylato h̃
est eo dñante ibi vbi passus est ponti⁹ vel
cognomē vel gētile nomē pōt ēē ex aliq̃ lo
co. Bñ aūt gētile cōmemorat p̄sidē. vt ex
hoc etiā insinuet iā illud venisse tp̄s. q̃ iaz
iuxta ꝓpheriam iacob siue danielis. regia
vnctio in ꝓpl̃o iudeoꝝ defecerat. Crucifi
xus. En⁹ q̃z patibuli determiat. qd̄ igno
miniosi⁹ erat. sicut em̄ p̄dictuz erat. morte
turpissima cōdemnem⁹ eū. mortu⁹ ⁊ insu
per sepult⁹ vt oib⁹ nob̄ hūiliat; exēplū cō
probēt. ⁊ tāto ampli⁹ diligat a nob̄. q̃nto
gtiora vl̃ indignioza ptulit p nobis. De
scēdit ad iferna. q̃ mortu⁹ ōr ⁊ sepult⁹. ipe
etiā ad iferos descēdisse dī. cū illud tantū
scōm corp⁹. h̃ scōm aīam intelligat. Ipsa
q̃z aīa q̃ in carne fuerat passa ad iferos de
scendisse asseriť. qz passiōis ei⁹ efficaciam
iusti senserunt antiq̃ p eā a penis liberati.
Non em̄ aīa vel spūs aliq̃s vt btūs me
minit Augustin⁹ loco mouēť. sed solūmo
do corp⁹. sic ergo dñs q̃ vbicz est descēde
re quoquā dī. scōm aliquē effectū operatio
nis sue. ita vt aīa illa scōm efficaciā ꝓprie
passionis descēdisse dicit ad electos suos
liberādos. Solius nāq̃z aīe vel sentire vl̃
pati est. ⁊ si ex carne hoc ei accidat tanq̃z q̃
dam taliū instrumēto. Inferos iracz dici
mus penales illas tenebras q̃s etiaz iusti
sustinebāt adhuc extra diuine gl̃ie cōspe
ctū ꝓstituti. ad quā totis desideriis anhe
labāt. cui⁹ q̃dē gl̃ie visio est illa sūma feli
citas ab oī pena penit⁹ imunis. quā dñs
ipe latroni pmittit dicēs. hodie mecū i pa
radiso. Tertia die resurrexit a mortuis. h̃
est de inť mortuos. tanq̃z veracit̃ corpore
defunct⁹. ꝓpria prāte nō aliena est suscita
tus. Sic ipe ait. Prātem habeo ponendi
aīam meā. ⁊ iterꝝ sumēdi eā. Nota ordinē
pusq̃z surrexit ad inferos descendēs salutē
nr̄am opatus est: qz nō tam sua q̃z nr̄a in
his oibus req̃rebat. Ipo iracz die sue pas
siōis antecz resurgeret vel celos ascēderet
tā p̄dictū latronē q̃z antiq̃s iustos intro
duxit i paradisum: qz eis sue diuinitat; visi
onē exhibēs. ꝓ ia brītudine quā paradisuz
noiant anias corp̄ sariauit. De q̃ saritate
ꝓpha dixit. Satiabor cū appuerit gloria
tua. Extra quā visionē gl̃ie q̃cq̃d est ei⁹ cō
paratiōe tenebre dicendū est. nec prius est
alienū a pena q̃ntacūcz sint salutis subsi
dia. Ascēdit ad celos. Sic corpe surrexit
de sepulcro: ita corpore ascēdit ad celos. ⁊
vtercz ꝓpria prāte. vt nō tract⁹ cē. s̃z mag;
dicat̃ ascēdisse: vt ipe ait Nemo ascēdit in
celuz. nisi q̃ de celo descēdit f li⁹ hois q̃ est
in celo. Alq̃ q̃ppe mag; trahi q̃z ascendere
dicēdi sunt. Absit aūt vt xp̄o iā p resurre
ctionē gl̃ificato ei⁹ corpalis ascēsus. aliq̃d
cōtulerit brītudinis. Que est em̄ i vita fu
tura nr̄a brītudo. nisi illa diuinitat; visio
de q̃ dicit psalmista. Satiabor cū rē. Cu
ius q̃dem sue visionis lucē p ysaiā dñs p
mittēs ait. Nō erit tibi ampli⁹ sol ad lu
cendum p diē: nec splēdor lune illūiabit te:
s̃z erit tibi dñs i lucē sempiťnā: ⁊ de⁹ tuus
in gl̃iaz tuā. Nō occidet vltra sol tu⁹. ⁊ lu
na tua nō minuēť. q̃a dñs erit tibi in lucē
sempiternā: ⁊ implebiť dies luctus tui. po

pulus aūt tuus oēs iusti imppetuū: hereditabunt terrā ⁊ cetera. Quis aūt nesciat deo q̄ vbiq̄ est: nos nequaq̄ locis: sz oprib̄ pōtes vel absentes fieri. Vnde ⁊ angeli dei facie sp̄ videtes: cū ad nos mittūtur: nequaq̄ visiōis hūi luce puant. q̄ntomag̃ aia xpi q̄ hac visiōe pfecti fruit. ea nunq̄ puari potuit. Quid est itaq̄ humanitate eiꝰ celos ascēdere vl̄ etiā vt apostolus ait. sup oēs celos ascēdisse vt adimpleret oia. nisi corpali ascēsu mōstrasse eū oim beatoꝝ bītudinez transcēdisse. De q̄ dignitatis eiꝰ excellētia dictū est p̄ ꝓpheta Eleuata est magnificētia tua sup celos: ⁊ p̄ apl'm. Sedet ad dexterā maiestatis in excelsis tāto angelis melior effectꝰ. q̄nto differētiꝰ p̄ illis nomē hereditauerit. Vt aūt fideles hāc in suis corpib̄ gl'ificatiōez expectarent: vt vbi spūs vellet. ibi sine difficultate moꝝ eēt ⁊ corpꝰ. hoc p̄mū caput exhibuit q̄ exēplo eiꝰ sperandū eēt ⁊ mēbris Sicut g̃ filiꝰ dei de celo descēdisse dr̄ hāiliatꝰ. ⁊ scōm assumptā hūanitate q̄dāmōmino angelis factꝰ. ita ⁊ filiꝰ hoīs ascendisse dicit exaltatus. q̄ uis etiā corpalis ei nō defuerit ascēsus. q̄ huic exaltatiōi attestaret. Hā q̄ mox subdit. sedet ad dexterā. nō de corpali eiꝰ sessiōe. vl̄ de corpali dextera pātis accipiēdū est. Quid ē em̄ hoīem xp̄m ad dexterā dei sedere. nisi eū i gl'ia patris. i. in illa supna bītudine dignioē gradū tenere. tanq̄ oim a deo iudicē ꝓstitutū Vñ subdit. Inde. i. pinde venturꝰ iudicare viuos ⁊ mortuos. q̄si ceteris electis ad sinistrā cōstitutis dei. solus assistit dextre: qz sicut dextra p̄ualet sinistre. ita ipse p̄ualet vniuersis in bītudine. q̄a ꝓ sedere est iudicantiū: sicut stare iudicandoꝝ. hñ p̄ sessiōē iudiciariā exprimit p̄ātez. Viuos ⁊ mortuos iudicabit: qz tam electis q̄ reprobis p̄miū vel penā p̄ meritis reddet. qz em̄ ex fide iustꝰ viuit. ⁊ iniq̄tas mors q̄dā est aīe. iuxta illud. Non mortui laudabūt te dñe. sz nos q̄ viuimꝰ ⁊c. electos h̄ viuos. reprobos appellat mortuos. vel dicit viuos q̄s occultꝰ ille iudicis aduentꝰ adhuc in corpe regit. ceteros ꝓ mortuos appellat. Credo in spm̄ sanctū. Hec fidei cōfessio ip̄m eq̄ deū sic ⁊ p̄ēm ⁊ filiū asserit. alioq̄ nō diceret in spm̄: sz spm̄ sanctū tm̄ sicut ⁊ ꝓsequent dicit. ecclīam nō in ecclīaz Sicut g̃ dicimꝰ. credo sctāz ecclīam. i. eā cē sctām: ita etiā dicere possumꝰ. credo sanctū petꝝ. Greci tm̄ in ecclīam dicere nō verent. sic ⁊ symbolū illud cōtinet. q̄ ad cautelā fidei ortho doxe leo instituit. et i tabula argētea descriptū rome altari scti pauli affixit. Catholicā i. vniuersalē ⁊ nō in alt q̄ mūdi pte. sic sūt hereticoꝝ ꝓuēticula cōclusaz. sz vbiq̄ dilatatā. sicut iacob p̄riarche in figura xp̄i. p̄missum est. Dilataberꝰ ad orientē ⁊c. Sanctoꝝ cōmunionē. i. illā q̄ scti efficimur: vl̄ in scitate cōfirmamur. dñici sez sacramēti p̄ticipationē vel cōionē ecclie vel fidei siue charitatis vnionez. Possumꝰ etiā dicere. sctōꝝ neutraliter. i. sctificati panis ⁊ vini i sacro altaris. Remissionē pctōꝝ. tm̄ p̄ pniam. s. ⁊ ꝓtutū ecclīastico ꝝ sacramētoꝝ. Carnis resurrectionē. tā in electis vicz q̄ in reprobis et in corpibus vtroq̄: deinceps nulla dissolutiōe interueniēte. Vitā eternā siue ad gl'iaz siue ad penā. Amē. hoc est. verū est. h̄ iuxta apl'm vt dixim̄ dicere nō dz. q̄ ea q̄ p̄missa sunt nō intelligit. Vtā ad eruditionē puulorū hāc expositiūculā facere necessariū duximꝰ.

Tractatus super dñicam orōnē.

Vleorū legimꝰ orōnes sicut moysi: vl̄ alioꝝ. sed tanto p̄eminet hec m vniuersis q̄nto maior ille est q̄ hāc p̄ semetip̄m discipul' suis tradidit. s. dñs ihs. a q̄ ipsa dñica ꝓprie est appellata. vt em̄ lucas memit. Factū est cū ipe eēt in loco q̄dam orās. ⁊ postmodū ab orōne cessaret: ⁊ ei vnus ex discipul' diceret. dñe doce nos orare. sic ⁊ iohannes discipulos suos docuit. ⁊ ait illis. cū orat̄. dicite. Pat̄ sctificet nomē tuū. Cū aūt hec oro p̄moni eiꝰ in mōte hita inserta. tā a matheo q̄z a luca scribat: q̄ soli p̄monē illū referūt. placet illā magis scōm matheū p̄sequi. q̄ eā plenius ac pfectius: sic ⁊ totū illū p̄monē cōmemorat. vtpote q̄ interfuit: ⁊ ab ipo dño non ab alio eū didicit Vt em̄ memit bītus hieronimꝰ. alit audita. alit visa mēo ranet. et q̄d melius intelligimꝰ. melius proferimus. Vnde nō sine ammiratione habemꝰ qualiter hec consuetudo: vt inter missarum solennia verba quedam Hatthei ab oratione dominica subtrahant. et verba luce

apponant. q̃ nō eā ab ipso dño audiuit. sz a paulo didicit. q̃ nec illi fmoni interfuit. Vbi em̄ matthe⁹ dicit panē supsubstātiale. Lucas ponit panē q̃tidianū. ⁊ vbi ille dicit q̃tidie. iste dicit hodie. Duas q̃z petitiōes lucas p̄termittit. q̃s matthēus ponit. s. fiat volūtas tua. ⁊ libera nos a malo. Cū itaq̃ matthe⁹ ozonē dñicam diligenti⁹ ac pfectius. cū eā ab ipo dño audierit ⁊ didicerit scribat. valde mirandu⁹ est cur aliq̃d ei⁹ ꝓbū p̄termittat. q̃ ⁊ dicentez viderit. ⁊ loq̃ntē audierit. vn⁹ vicz eozuz q̃bus ipemet ait. Bti oculi q̃ videt q̃ vos videtz. ⁊ aures q̃ audiūt q̃ vos auditz ⁊c. Quid est em̄ qd̄ vniuersus. ꝓba matthei p eoz pfectione retineant. ⁊ vnū solū mutet. s. cū dicim⁹. q̃tidianū. p supsubstātiale. cū lōge meli⁹ ꝓbū apli ⁊ sint euāgelistē panis illi⁹ excellentiā expmat: q̃z vocabulū a solo euāgelista positū. Quāta est presumptio ex ꝓbis duoz euāgelistarz copulatz ita vnā ozonē cōficere. q̃si euāgelium vtrūq̃z corrigam⁹ cū neutruz p oia sequamur. ⁊ ita ex vtrisq̃z ipa sit cōiūcta. sicut a neutro repit̃ scripta. Denicq̃ sapiētissimorū grecoz prudentia. vñ ad nos tā diuine q̃z sect̃ares doctrine manauerūt. ⁊ quozuz maxīa cōcilia. totā vbicq̃z terraz ecclīaz tā de fide q̃z de moribꝫ instruxerūt. solū matheuz. in hac ozone ita sēd decreuit. vt ei⁹ hic ꝓba frequētent dicētes. arthon. ymo. epison. hoc est panē nr̄m supsubstātialem Quāuis em̄ lucas grece. matthe⁹ hebraice scp̄serit. pegrinā tū linguā magz q̃z propriā. tū pro auctoritate apli. tū p pfectiōe quā dixim⁹ p̄ponere decreuerūt. Octo autē ptibus scōm matthēū hec ozo distinguit q̃ruz pars est inuocatio q̃ est. Pat̃ nr̄ q̃ es in cel. deinde septē petitiōes sequunt. q̃rū tres pozes ad deuz ptinēt. q̃tuoz reliq̃ ad nos. Si q̃s forte q̃rat. cur ꝓbis orandus sit de⁹. ⁊ cur apō eū q̃ cordis inspector est deuotiōis nō sufficiat affectus. Respōdemus his duabꝫ de causis mihi fieri videtur. q̃rū vna ad honorē dei. altera ad commodū nr̄m ptinet. Cū em̄ dñm oram⁹ vt aliq̃d faciat illud poti⁹ ab ipo q̃z a nobis esse recognoscim⁹. ⁊ q̃si p grām dei esse collatū nō nr̄az esse viriū. Ipsa insup platio verboz q̃dam est deuotionis excitatio. vt facili⁹ impetrem⁹ q̃ deuoti⁹ postulam⁹. ⁊ p hec q̃ dicunt oportet vt intelligant. Nūc ad lr̄am accedam⁹. ipm pus deū orātes. vt ozonis sue nobis cōferat intelligētiā q̃ ipam nobꝫ fatiat fructuosam. Pat̃ nr̄ qui es in celis. Cū pat̃ poti⁹ dicit q̃z dñe. nos sibi p amorez. poti⁹ q̃z p timorē ammonet seruire. Timere q̃ppe seruoz. amare filioz Vñ aplus. xpiana seruitutē a iudaica distinguēs cōuersis iā iudeis aiebat. Nō accepistis spm̄ seruitutis itez in timore. sz accepistis spm̄ adoptiōis. in q̃ clamamus. abba pat̃. Nō mediocrz videt benuolētie caratio. dū eū quē oram⁹ p̄em. vt ex dulcinoie. ad pat̃ne dilectiōis affectū moueat̃. ⁊ nō tā q̃d seruis q̃z filijs debeat recordat̃. Cū quisq̃z nr̄ poti⁹ dicit q̃z me⁹ filiuz dei p adoptionē poti⁹ qd̄ multz est cōe q̃z per substātiā. qd̄ soli⁹ est xpi. se esse pfitet̃. Bñ aūt hec ozo nō singlariter ab vnoquoq̃z fit: sz pluraliter cū dicit nr̄ vel nr̄m. nobis nos qz tanto facili⁹ qd̄ petim⁹ impetram⁹. q̃nto p fraterne dilectiōis affectū. alios i ozone nobꝫ sociam⁹. Qui es i celis. hoc est per grām hītas in sanctz. q̃ p mū diciaz q̃si de terra facti sunt celi. celestz vicz hois pozrātes imaginē nō terreni. ⁊ mēte ⁊ desiderio celū poti⁹ q̃z terrā ihabitātes toto desiderio in supioribꝫ nō in infimis ꝓstituti. De q̃bus celis dñs ait. Celū mihi sedes est. i. aīa. tā sublimis ⁊ desideriis feruēs spūalibus. Sanctificet̃ nomē tuū. Post inuocationē petitiōes adiūgit Et qz plus gliam dei q̃z vtilitatē nr̄am q̃rere nos oportet. hic q̃ppe finis debet eē in omibꝫ q̃ agim⁹. s. vt glorificet̃ de⁹. Tres iste vt dixim⁹ petitionis glorificationē ei⁹ expostulāt. de cuius violatione. ipe p ezechielē. de reprobis iudeis cōquerēs. ⁊ eos increpās ait. Nomē sctm̄ meū polluistz in gentib⁹. Quā ⁊ apostolus sententiaz inducēs ait. Nomē dei p vos blasphemat̃ int̃ gentes. Quēadmodū g̃ nomē dei pollui vel blasphemari. h̄ est irrideri vl̃ vilificari ab infidelib⁹ dicit̃. cū puerse agere viderēt eos q̃ se ꝓpl̃m dei vocāt. sic ecōtra ipm sanctificat̃ ⁊ bñ dicit̃ seu laudat̃. cū ei⁹ ꝓpl̃us scrē ⁊ religiose viuit. ⁊ illud impler viuēdo. qd̄ ipemet p̄cipit dicens Luceat lux vra ⁊c. De hac glorificatiōe diuini nois. p eundē ꝓphetā di-

cit dñs. Sctificabo nomē meū. qd pollu-
tū est int gētes. qd polluist in medio eorū.
qd etiā subsequent expōit dicēs. Faciā vt
in pcepts meis ambulets rc. Sicut ēm qn
tū in nobis est deū inhonoramus cū eius pce-
pta ꝓtemnimus. sic econtra nra eū hono
rat obediētia. Nomē itaq eius qd sctm est
in se. etiā in nobis sctificat. cū sic sub noīe
eius viuimus. vt ipse a q̄ xpiani vel etiaz alij
dicimur ex vita nra glificet. Vt autē ita
nomē eius sanctificet in nobis: orandū no-
bis est. vt expulso a nob regno diaboli. si
ue peti. de q̄ dicit aplus. Nō regnet pctm
in vro mortali corpe ad obediendū ꝓcu-
piscētys eius. Regnū dei aduenīat in nob.
qd est scda petitio. Aduenīat regnū tuuz.
hoc est tuū i nobis sit dominiū: vt spōta-
neā tibi exhibeamus obedientiā. qd vt fiat
Fiat volūtas tua. in nobis q̄ est tertia pe-
titio. tua inq̄ q̄ errare nō pōt vel mala cē.
Tūc aūt volūtatē dei facimus cū qd ipse ap
probat. ⁊ nobis ꝓfuit implemus. Fiat in
q̄. sicut i celo ⁊ in terra. i. vt ipsa terra nra
ꝓuertat in celū. hoc est sic a carnalib ⁊ ter-
rena q̄rentib illa impleat: sicut a spūali-
bus ⁊ celestia desiderantib. Panē nostrū
sup substantialē da nobis hodie. Premis
sis vt dictū est trib petitionib ad honorē
dei pinētib. ad q̄rtuor reliq̄s accedit qui
bus postulant ꝓtutes. in q̄bus fidelū p-
fectio subsistit. s. prudētia. iusticia. tēperan
tia. fortitudo. Sicut aūt prudentia tā tpe
por est q̄ natura. sic ⁊ eius petitio por ponit
cū dī. Panez nrm rc. q̄ est q̄rta petitio Et
vt ab oibus tua volūtas impleat. has ꝓ-
tutes tribue nobis. q̄ nob aīe pfectionē. si-
ue salutē cōferāt. Panis est spūalis cibus
aīe. s. diuini ꝓbi intelligentia. de q̄ dicit
Nō in solo pane viuet hō. sed in omī ꝓbo
qd ꝓcedit de ore dei Hūc panē. i. intelligē
tiā sacre scpture. q̄ nō ruminat. ⁊ in cōfessi
onē vngule nō hz. immū dū anīal lex iudi
cat: qr nulla est mēt mūdicia ab eorū q̄ de
us pcipit manet ignorātia. Verbū dei ru
minat q̄ ipm frequent reuoluit. vt diligē-
tius intelligat. iuxta illud. In lege eius me
ditabitur die ac nocte. Vngule diuisio di
scretio est. quā in diuis ꝓbis habemus. cū
vicz diligent attendimus. q̄ d iuxta litteraz
accipiendū. q̄d ad mysticū. vel moralē sen
sum sit applicandū. Ex hac triplici intelli
gētia. dū quasi q̄busdā ferculis aīa reficit
prudētia illustrat ne generare fastidiū pos
sit ista diuersitas ferculorū. Panis aūt sus
per substātialis. hec intelligētia dī. qr hic
cibus aīe longe excellētior est. q̄ quid libz
substātiale. i. alimentū corpale. qd nobis
cū brutis aīalibus est cōmune. Qd dicit.
hodie. tale est: ac si dicat. In hac pēti vita
hoc nobis viaticū ministra. ne deficiamus
in via. Quita petitio est q̄ dī. Et dimitte
nobis debita nra sicut ⁊ nos dimittimus
debitoribus nris. Iusticie postulat eqtatez.
equū quippe est ⁊ iusticia exigit. vt quales
nos p misericdiam exhibemus. primo. tales no
bis inueniamus deuz. Debita dicit penas
p pctō debitas. Cum dicit: sicut ⁊ nos di
mittimus. alys sua debita: intantū ad mi-
sericordiā nō ꝓstringit. vt hec oīo potius
a nobis ad dānationē q̄ ad salutē dicat.
si misericordes nō fuerimus. Debitores no
stri sunt. q̄ vel terrenā substantiaz nob de-
bēt vel emēdationez p offensis. Et ne nos
inducas in tēptationē. ꝓtutē tēperantie pe
timus. ne suggestiōib voluptatū assensuz
p̄beamus. Tale est q̄ ne nos inducas in tē-
ptationē. ac si dicat. ne nos ita tēptari p-
mittas vt prauis ꝓcupiscētys victi succū-
bamus. Sed libera nos a malo. hoc est da
fortitudinē ⁊ robur animi in victū ad q̄lī
bet aduersa tollerāda. ne metu aliq̄ vl pu
sillanimitate a rectitudine declinemus.
Amen. id est fiat.

Tractatus eiusdem De fide.

a Ante oīa. ante spem ⁊ charitatē vel
cetera bona. q̄bus ad vitā eternaz
puenit. fidē necesse est cuilibet vt te
neat ⁊ nō solū habeat. sz etiā habita custo
diat tanq̄ bonorū oīm fundamētū ⁊ origi
nē. Sine fide q̄ppe vt ait aplus. impossi-
bile est plarere deo. catholicā. i. vniuersa-
lē. ⁊ in oib fidelib cōmunē. atq̄ ita cūctis
necessariā: vt nec antiq̄ iusti. tā ante legez
q̄ sub lege absq̄ illa saluarent. In trini-
tate. i. in trib psonis existentē: vt tres pso
nas nō solū in vno deo credamus. sz etiam
veneremur Qualit aūt hec trinitas iuxta
ꝓprietates psonarū. ⁊ hec vnitas scōm na
turā diuine substātie credenda sit. stati de
terminat dicēs. neq̄ ꝓfundētes psonas. i. p

miscentes ad invicē psonas: vt vicz eā dē dicam⁹ pris q̄ est filij vel spūssancti. sic illa heresis asserebat q̄ de pre dicebat. Quādo vult pat est qū vult fili⁹. Neqz substātiā separantes. hoc est diuersas substantias in deo credentes. sz vnā tantū. Sic em̄ diuersitatū psonarū in deo debem⁹ credere. ita z vnitatē diuie substātie. qō statim exponēs ait. Alia ē em̄ psona pris z rursuz. Sz pris z filij z spūssancti vna est diuinitas. eqlis. i. reuerētia exhibēda. maiestas. i. dignitas. Quare: qz q̄lis est pat. i. quātus dignitate quā dignitatē statim pseqtur dicēs. Increat⁹ pr̄ zc. Immēsus non mole. sed prāte oīa ꝛcludēs. vel immēsus. i. incōprehēsibilis. eterⁿ tā pncipio quā fine: z tm̄ nō tres: teste Augustino. Nulluz nomē dei est cui⁹ singlare ita dicat de singulis psonis: vt ei⁹ plurale siliter cōueniat pter h̄ nomē psona Pat q̄ppe psona est fili⁹ psona. spūssanctus psona. z pluralit̄ tres psone. Cū ꝯo pat sit de⁹. fili⁹ deus. spūssanct⁹ de⁹ vel dūs vel creator. seu pncipiū seu lumē. seu oīpotēs. nō tm̄ pr̄ z fili⁹ z spūssctūs aut plures dij sunt aut creatores aut plura pncipia vl lumina. seu oīpotēs zc. Quippe cū dī pluralit̄ psone diuersitas ꝓprietatū oñdit. nō rerū nūero vl eēntialit̄ differentiū. vl cōtra aūt si dicerem⁹ deos vel creatores vl creatorē rep̄ eēntialit̄ differentiū plitatē mōstrarem⁹. q̄re vna quecp̄ eēt de⁹ zc. pus tēpore vel existētia p̄cedēs. Vnius platiōe dignitat; p̄cedēs. vnitas. s. sube in trib⁹ psonis. trinitat; ecōuerso psonar̄ ī vnitate sube sentiat idē credat salutē subaudi ꝛseqndā vt credam⁹ et ꝛfiteamur. iuxta illō. Corde credit ad iusticiā zc. Nō duo subaudi xpi sunt: sz vnus tm̄ in psona est xps Quānis em̄ in xpo diuerse sint nature. diuina. s. et hūana. nō tm̄ ideo diuerse sūt psone. qō cōgrua siliturdie ꝛfirmat dicēs. Nā sic aia rōnalis z caro. h̄ est sic in vno hoie diuerse sunt nature spiritual. s. z corpalis. nec tm̄ ideo duo hoies vl due psone: ita ī xpo due sūt vt dictū est nature. nō tm̄ duo xpi in eo: vel due psone. Persona quippe q̄si p se vna dī. idē nō rei alij in vnā subam ꝛstituendā sociabilis Diuinitas itaqz hūanitati ꝛiūcta in xpo p se ibi psona vna nō ē dicēda z hūanitas altera. sz ille due sil vna sunt psona q̄ proprie xps dī. oēs hoies resurgere etiaz illi q̄ tūc replent vlui. hij nanqz dū rapient xpo obuiā in aera ī ipo raptu q̄ iudici occurrēt morētes stari reuiuiscēt: z hoc p̄m erit eis resurgere. qō reuiuiscere Qō si opponit de q̄bus daz q̄rū resurrectio ita cōpleta credit. veluti de his q̄ dūice resurrectionis testes sua q̄z resurrectiōe fuerūt ita intelligenduz est: ita tūc oēs resurrecturos ē: vt tūc oim resurrectio ita cōpleat vt neminē deiceps resurgere cōtingat. sicut nec morte dissolui. Cū corpib⁹ suis. hoc est resumpt; eisdē corpoib⁹ q̄ pus habuerūt. cū in morte corruerē. Nō em̄ resurrexit nisi qō cecidit. At ꝯo vtrū hi q̄ puuli moriunt. vl diu viuerēt illud soluz ibi sint hituri de quātitate sue corpulētie qō hic habuerūt nōnulla q̄stio est. Quicq̄d tm̄ de h̄ existimem⁹ illud peul dubio ꝛstat resurrectiōz dici nō posse abs qz illa corpis substātia q̄ ptulit casum in morte. Et redditurī sūt. Sic hoc q̄z generalit de oīb⁹ intelligat q̄ren dū videt quō puulis morētib⁹ id cōueniat vl pfect; iustis. q̄ port⁹ ibi sunt iudicaturi q̄z iudicādi. Quippe que rō de suis opib⁹ tūc ab eis est exigēda vl oiscussio facēda. q̄ in tāta p fectiōe beitudinis appebūt: vt cū ipo dūo residētes iudicātes: vt nec tā p se rōem reddituri q̄z ab alijs exacturi. Denicqz puuli q̄bus nulla imputāda sunt opa quā hūt ibi rōem reddere de ꝓprijs fact;. Sicut pfecto quēadmodū dixim⁹ oēs hoies resurgere. nō de singul tūc resurrectur; cogimur ī telligere: sz ita tūc oim resurrectionē cōpleri: vt nulla fiat vlteri⁹: ita z h̄ loco tūc oēs rōem reddere dicunt: vt tūc de oīb⁹ ita sit ꝛsumatū iudicū: vt nulla deinceps restet discussio: nec de aliquo dubitet: vtrum p̄mio an pēa dign⁹ sit. z h̄ est eos de ꝓprijs fact; reddere rōem. s. mānifestari oīb⁹ q̄d sit hoz meruerint. Que duo stari determiat tā p̄mtū q̄z penā dicēs. Et q̄ bona egerūt h̄ est i ꝓposito bonoz opm vitā cōsumauerūt q̄liacūqz p̄cesserint opa. Vitā eternaz hoc est beitudinē in deficiētē. Ignē eternū. hoc est summū atqz indeficientē cruciatū. siue ille ignis corpore⁹ sit tm̄. siue etiā qui cūqz interior aie cruciat⁹ q̄ noie ignis maxime nos cruciantis. z validi⁹ ꝛsumentz;

eũ sit elemẽtũ actiu⁹ ⁊ penetrabili⁹ ceterꝫ
q̃ min⁹ ei resisti queat exp̃mit. Et attẽde
nihil h̃ de puuulis q̃ nihil h̃nt meriti dictũ
videri q̃ uis cos q̃z nõ minus q̃z adultos
saluari ꝓsteret: aut dãnari. Sicut em̃ tã hec
sp̃tura q̃z cetere nõ nisi adultꝫ ⁊ q̃ capaces
sunt rõnis ad eruditiõz fuit: ita satis visuz
ẽ h̃ loco de his tm̃ istrui q̃ ad ip̃os ꝓtinẽt.

Sententia de etate christi.

Clerik q̃t anno⁹ xp̃s esset cũ ad ba
q ptismũ veit ⁊ q̃t annis p̃dicauerit
q̃ acta cuiusq̃ anni a q̃ euangelista
narrant vigiti ⁊ nouẽ anno⁹ ⁊ tredeci die
rũ erat xp̃s cũ baptisabat vñ lucas ait Et
erat ihs incipiẽs q̃si annoꝝ. xxx. tm̃ eni ha
bebat de tricesimo ãno q̃ntũ est a die nati
uitatꝫ vsq̃z ad epiphaniã: in q̃ die xp̃s ba
ptisat⁹ est Quidã opinant ip̃m plene. xxx.
annoꝝ fuisse. ⁊. xiij. dies de tricesimo p̃mo
ãno habuisse añ baptismũ: ⁊ h̃ ex q̃dam au
ctoritate luce se h̃ze mentunt. Baptisato
vero xp̃o vt refert euãgelista. hystoria scz
marci ⁊ luce. stati spũs expulit eũ i desertũ
Dubitat etiã q̃s spũs expulerit eũ i deser
tũ. an spũs su⁹ an malign⁹. quã dubieta
tẽ lucas videt remouere vbi ait. Ihs post
q̃z baptisat⁹ est plen⁹ spũsetõ regressus est
a iordane. licz hec videat satꝫ coges rõ ad
oñendũ Fuit aũt ieiunãs q̃draginta die
bus ⁊. xl. noctib: ⁊ postea esuriit. p̃ius tẽp
tat⁹. ꝗ ostea ꝓ occulte p̃dicauit q̃busdam
discipul' seq̃ntib: vt i iohãne habet Eodẽ
ꝓ die q̃ baptisat⁹ est ãno reuoluto ad nu
ptias iuitat⁹ mirac'm de mutatiõe aq̃ in
vinũ opatus est: q̃ iohes solus retexuit.
Post h̃ ꝓ o mirac'm vt idez iohes memit
Ascendit hierosolimã ad die festũ pasce: ⁊
tũc eiecit vẽdentes ⁊ emẽtes de tẽplo. ⁊ cir
ca h̃ pasca tradit⁹ est iohes i carcerez acta
cui⁹ anni. s. illi⁹ in q̃ tradit⁹ ⁊ passus est io
hãnes euãgelista. iob̃s cognouisset alios
sufficient' explicuisse hui⁹ p̃mi ãni. ante. s.
incarceratiõz iohis: vt Beda sup marcũ
ait hystoriaz rõnabilit' texuit. ⁊ sic circa h̃
pasca circa q̃ iohes incarcerat⁹ est habu
it ihs. xxx. ãnos. Itẽ de tricesimo p̃mo q̃n
tũ est a natiuitate ip̃i⁹ vsq̃z ad pasca. post
incarnationẽ aũt hãc cepit ihsus publice p̃
dicare ⁊ anni hui⁹ gesta vt dictũ est o m̃s
euãgeliste narrãt: excepto iohe. ⁊ hinc etiaz
quisq̃z p̃ncipiũ sumit sui euãgelij. Johan
ne aũt incarcerato: vt dictũ est circa pasca
vsq̃z ad seq̃ns pasca in carcere retentus est
⁊ tũc decollat⁹ est. In cui⁹ anni pasca xp̃s
habuit. xxx. ⁊ vnũ insup de tricesimo sed̃o
tantũ q̃ntuz est a natali dñi vsq̃z ad pasca
In p̃timo ꝓ o pasca post decollationẽ io
hãnis passus est xp̃s. In cui⁹ anni vltimi
vicz gestis narratis oes euãgeliste cõuenit
unt. Fuit itaq̃z ihs q̃ñ passus est. xxx. duo
rũ annoꝝ ⁊ de tricesimo tertio h̃ns tm̃ q̃n
tum est a natali dñi vsq̃z ad pasca in q̃ spa
cio licet nõ plene dimidi⁹ annus p̃tineat:
quasi pro dimidio anno a q̃busdaz docto
ribꝫ reputatur.

De sex diebus quibꝫ fugere licet.

Ternã celestis p̃tie ad quã nr̃a pe
e grinatio suspirat felicitatẽ et cõtra
geh̃ẽnepatos impꝫs cruciat⁹ oẽm
excedere h̃uani rõ mõ corpis sensum sz etiã
am itellectũ cordis nemo dubitat q̃ vl' no
mineten⁹ sit fidelis Atq̃z vtinã viueret in
oib̃ fides ista. ⁊ credulitatẽ vt dignũ erat
sequerek. hinc q̃dez desideriũ. in de timor.
Quid est em̃ q̃ nõ optam⁹ etiã p̃ medios
enses. aut si opteret semiusti declinare mi
seriã tantã. et ad tantã accelerare gloriaz:
nisi q̃ insensibilis est ⁊ mortua fides nr̃a.
Accedit sane ad cumulũ infelicitatꝫ. salu
tis impedimẽtuz. occasionẽ p̃ditiõis nr̃e.
q̃d in estimatiõe finis vtriusq̃z affectio no
stra iudicio nõ cõsentit. vl' in cõsideratio
ne viarũ. ne ipsum q̃dem satis tenem⁹ iu
diciuz veritatis. Hec mirũ si nulla virtu
tum delectatiõe mouet desideriũ q̃d etiaz
circa illã eternã beatitudinez tozper: aut si
p̃ñtem non metuit. amaritudinẽ peccato
rũ qui ne ip̃a q̃dem parata d̃yabolo ⁊ an
gelis eius eterna supplicia p̃timescit nisi
q̃d in ceterꝫ vtriq̃z consuetum⁹. ipsa quoꝝ
vicinior nob̃ experiẽtia est. ⁊ si lõge minos
ra sunt vehemẽti⁹ ⁊ iocũda appetere ⁊ fo
midare molesta. illud satꝫ mirari nequeo:
cur fides nr̃a in p̃ñtibus titubat q̃ de futu
ris tã certa videt Sic fatui filij adã nõ iu
dicãtes: neq̃z q̃d veritũ est discernẽtes cũ p̃
missiões habeatꝫ vite eius q̃ nũc parit' est
et future. in ea quã protin⁹ est expiri omni
no incredulos nos exhiberꝫ ⁊ infideles vt
palã fieri videat. nõ nisi ad cumulũ dãna

tiōis relictā nobis fidē future pmissionis
Idipm sane ꝓsiderare est ⁊ de cōminatio
ne. Nōne em idē ipse q̃ patū asserit electis
regnū. reprobis ignē. eodē ore ⁊ eadē veri
tate testat. laborare ⁊ oneratos esse q̃cun
q̃ ad ipm nō accedūt. accedētes aūt nō de
fecturos: vt est trepidatio pusillanimitat;
hūane. sz reficiendos ab ipo. Qui regnuz
ineffabilit delectabile pollicet. ipe iugū su
um suaue ⁊ onꝰ leue esse testat. Qui eternā
beatitudinē pmittit in patria. pnitem q̃z re
quiē: ⁊ refectionē repromittit i via. Deni
q̃ pheta loquit dicēs: nec oculus vidit:
nec auris audiuit: nec in cor hois ascēdit
q̃ pparauit deꝰ diligētib; se: ⁊ facile credi
mus vniuersi. Loquit ipe dnūs ꝓphaꝫ. ve
nite ad me oēs q̃ laborati ⁊ onerati estis
⁊ ego reficiā vos. tollite iugū meū supꝫ vos
⁊ inueniet; req̃em aiabꝫ vrīs. iugū em me
um suaue est ⁊ onus meū leue. ⁊ qm multi
auertūt cordis aurē. nā corpis tā forte nō
audēt. Quid incredulitatis istud est. imo
q̃d insanie. Quasi ꝓ aut falli sapia. aut
fallere ꝓitas possit. Quasi aut charitas
qd offert dare nolit: aut oipotentia nō va
let qd pmittit. Quis em hoim adeo vo
luptati ⁊ luxurie dedit est. q̃ nō sobrietatē
⁊ castitatē magꝰ eligeret. si certꝰ eēt sibi eas
delectabiliores fore. Quis tā ambitiosus
q̃ nō inciret vilitati omī ⁊ extremitate esse
cōtentus: si vt vere est dignitatib; vniuer
sis sciret amabiliorē. Quis tā auarꝰ q̃ nō
oino diuitias sperneret. si iocundiorē cre
deret paupertatē. Nūc aūt frustra clamat
ꝓs de leuitate oneris sui. sine cā iugū sua
ue pdicat. qnquidē ab ipis q̃ xpiano cen
senk noie onꝰ dyaboli et iugū carnis atq̃
seculi huiꝰ delectabiliꝰ reputat. Sz vñ ti
bi vl incōsideratio tāta quāta ab ipis im
ponit dñe deꝰ meus. Cur tā publice polli
ceris qd tā facile deph endeꝰ nō implesse.
Dulciorē sup mel ⁊ fauū spm tuū asseris.
⁊ ecce isti dulciorē inuenerūt carnē venati
onis. carnē ph pudor meretricꝰ. secl vani
tatē. Ve miseris de pari iudicant ⁊ tanq̃
auaꝫ fastidiūt mana tuū absconditu qd
nō gustauerūt. Sane q̃ pbauerunt vtraq̃
ecce hy scūt qꝫ deꝰ verax. oīs aūt hō men
dax. Ipsoꝫ pinde testionia esse debuerāt
credibilia nimis: sz cū pmissiōib; tuis. tuo
rū quoq̃ experientia Itemnit ⁊ ridet. Car
nalis siq̃dē hō non percipit q̃ sunt spūs dei:
sed stultitia illi videnk. Nec mirū si exper
to nō credit hoī. q̃ deo nō credidit pmittē
ti. Ergo insani reputamur. q̃ crucē dñi p
dicamꝰ esse suauē q̃ d. lectationē pauptat;
magnificamꝰ extollimꝰ hūilitat; gl'iam.
eructuamꝰ delitias castitat;. Insanꝰ no
biscū estimek ⁊ pheta q̃ dicit delectatuz se
esse in testimonys dñi sic in oib; diuitys.
Vos q̃ sapiētes estis i ocl'is vrīs nō oēs.
sz paucas q̃s vel mēdicare potestis diuiti
as diuinis pfer te testimonys. vt nullum
vnq̃ habeat testioniuz fides vīa. Penes
vos sit in occulto i abscōdito vbi ne ipe q̃
dē videat pr q̃ est in celis sed dicere possit:
qꝫ nescio vos. Firmit credit; deū iustū. ve
racē. remūeratorē. oipotentez. sume bonū.
eternuz. Exhibete vos aspides surdas ⁊ ob
durātes aures. ne qn audiat; vocē impro
perātis ⁊ dicēt;. Credere. Ostēde mihi fi
dē tuā sine opib;. qntī vobis cōstat. Viā
aūt testioniozuz nolite ingredi. qm ardua
est ⁊ aspera. ⁊ inambulabilis. Miseri ⁊ in
felices. q̃ viā ciuitatis hiraculi nō inueni
stis. ⁊ ideo erratis in inuio ⁊ nō in via. Fi
nis nēpe viaꝫ q̃ videnk vobis bone quas
delectabiles vos esse iudicat;. neq̃ em ve
re quicq̃ delectatōis hūt. demergūt i pfū
dū inferni. Ibi erit fletus ⁊ stridor dentiū
Expgiscimī ebry ⁊ flete ne fletꝰ ille pperuꝰ
apphendat incautos. Cū em dixerit; pax
⁊ securitas. tūc subitaneꝰ vobis supueniet
interitꝰ tanq̃ in vtero hñti ⁊ nō effugiet;.
Merito plane q̃ nūc fugiēdi tps scienter
amittit;. ⁊ refugitis effugiēdi viā. Orate
inquit dñs: vt nō fiat fuga vīa hyeme vl
sabbato. Fugite dū tēpus est acceptabile:
⁊ via delectabilis exhibet. Fugite sex die
bus quib; opiri licet. fugite in testimonys
vi illorū que supra tetigimꝰ. iusticie remu
neratiōis. veritatis oīnipotentie. summe
bonitat;. eternitat;: ne forte septimū diui
ni. s. zeli testioniū nō tā det; vel vitetis q̃z
sustineat; inultri. Gemina viparū q̃s nos
docuit fugere a vētura ira. Vna mort; est
in q̃ currit;. via pditiōis. via cuiꝰ finis de
mergit in pfundū inferni. Adhuc tñ spes
est. qꝫ necdū vie. i. vite finis adinuēit. Fe
stinate preuenire finē: ne subito poccupati

quacūq; ceciderit; ibi sitis Venite filij audite me. viā salut; docebo vos. viā testimonioꝝ dei in q̄ delectemi ⁊ vos sic in oibus diuitijs. Sit p̄ma dicta vsq; ad cor. illuc nēpe p̄uaricatores reuocat vox diuīa. vbi testionīū iusticie eiꝰ cōpūctionē generet et timorē. Hinc sane p̄cedat ad cōfessionem oris: vt nō cūctemur etiā p̄ nosipos ꝓhibere testionīū ꝓitat;. Quisq; em̄ coꝝ hoib; erubuerit illā. hūc ⁊ illa erubescet coꝝ p̄ se suo. Sequat deinde possessionum distractio. distributio facultatū. sic sep̄tū est. Dispersit dedit pauprib;. iusticia eiꝰ manet in seculū secli. Et ite. Si vis eē pfectꝰ. vade ⁊ vēde oia q̄ habes ⁊ da pauprib;: ⁊ hēbis thesaurū in celo. Est em̄ in hac liberali effusione testionīū largitat; diuie. ⁊ copiose retributiōis vt q̄ spōte distribuit sua in dubitanter sperare videat de manu dñi amplioza. Adhuc aūt q̄ntuz q̄z p̄beas necesse est testionīū oipotentie. dico aūt in corpis afflictiōe. Seminādū q̄ppe est aīale corpꝰ ſz vt spūale resurgat. Nō tibi ḡ q̄ peit corpori de resurrectōe ⁊ īmutatiōe hesitare videt. Sic ⁊ q̄ nō cōpungit aīo de iusticia: et q̄ nō cōfiret de ꝓitate: ⁊ q̄ auarꝰ est de retributōne futura. Eodē q̄z modo cōsiderare ⁊ cetera q̄ sequunt. Etem̄ si cōuscē p̄ficias vt p̄rie abrenūcies voluntati certissimuz istud est diuine testionīū bonitat;. Veniens nimiꝝ nō tuā. ſz ipius facere volūtatē cōmendās magnifice q̄z sic p̄fers. clamās nō ꝓbo neq; lingua: ſz ope ⁊ ꝓitate qz nemo bonꝰ nisi solus deꝰ. Superest vt pseuerātie studeas. Hec em̄ vie cōsummatio est et testimonīū hz eternitat;. Imago sicdez eternitatis diuie pseuerātia est cōuersationis nr̄e vt quō ipse est. ita ⁊ nos simꝰ in h̄ seculo. cōmutabilitatē illā p modulo possibilitatis nr̄e imitantes. Hinc q̄ppe sapiens ait. Stultꝰ vt luna mutat. sapiēs permanet vt sol Hec ḡ via dilectissimi ambulate ih ea: quō ascēdero de ꝓtute in ꝓtutez videbit deꝰ deoꝝ in syon. Ad cuiꝰ gloriā visiōis ipe nos p̄ducat dñs ꝓtutum ⁊ rex glie q̄ est via ꝓitas ⁊ vita ihs xp̄s dñs nr̄.

De naturis dentiū. Bernardus.

Dentes candidi sunt et fortes. carnē nō habēt. corio carēt. nihil inter se pati possunt. non est dolor sicut dolor eorū. Clausi sunt labijs ne videant. indecēs est cū vident in se ridētes Toto corpori cibū masticāt. nullū in de sapore hnt. nō facile cōsummunt p ordinē positi sunt. Superiores alij. alij inferiores. ⁊ cū inferiores moueant. superiores nunq̄z. Huiusmodi dentes ego arbitror hoies. monastice, professionis, qui viā rectiorē ⁊ vitā securiorez eligentes de toto corpe ecclie q̄d candidū est candidiores esse vident Quid em̄ illis candidiꝰ qui tortꝰ immūdicie spurcicias euitātes cogitationē sicut actionū pcā deplorant. Quid fortꝰ illis q̄bus tribulatio pro solatio. cōtumelia, p gloria. inopia p zo abūdantia ducit. Isti carnē nō habēt quia in carne carnis oblīti audiūt ab apostolo. Vos aūt in carne nō estis. ſz in spiritu. Corio carent: quia nitorē ⁊ distentionē. mūdanarū sollicitudinū nō habentes inidip̄m dormiūt ⁊ requiescūt. Nihil morari intra se patiunt: qz neq; modicū quidem offendiculū tolerabile reputāt aut intra se aut in cōsciētijs singuloꝝ. Hinc est vīa illa oportuna importunitas qua tam sepe fatigatis nos vbi multotiēs etiā cum necesse nō sit multū in his diei expendatis Non est dolor sicut dolor eorū qz nihil sic horrendum ⁊ horribile est sicut murmur ⁊ dissensio in cōgregatione. Clausi sunt labijs ne videant. Sic ⁊ nos materialibus vallis circūcingimur: ne secularibus oculis. et accessui pateamus. Indecens est sic appareāt. nisi interdū forte ad risum: quia turpiꝰ q̄z monachus p vrbes ⁊ castella discurrēs nisi cū illa cogit q̄ optit multitudinē pctōꝝ. Charitas em̄ risus est: qz hilarꝫ est: lera quidē nō tū dissoluta. Toto corpē masticāt cibū dēres: qz ipsi pro toto corpe ecclie tā, p viuis q̄z pro mortuis orare sunt cōstituti. Nullū in de sapore hē debēt: q̄a nullā sibi gliam assignare. ſz cū ꝓpheta dicere. Nō nobis dñe nō nobis sed noi tuo da gloriā. Nō facile cōsummunt qz quāto annosiores tāto feruētiores ⁊ eo rapidius currūt q̄ vicini currūt ad palmā. Per ordinē positi sunt. Ubi em̄ aliq̄d ordinatū est si hic nō est vbi cib; ⁊ potus. vigilare ⁊ dormire. laborare ⁊ q̄escere. ambulare ⁊ sedere. ⁊ oia in mēsura ⁊ nūero ⁊ pōdere constituunt. Superiores ⁊ inferiores sūt qz ins-

ter nō plati ⁊ subditi sunt ⁊ sic superiores in
ferioribꝫ imaginant vt inferiores a supe
ribꝫ nō discordent. Cū aūt inferiores sepe
moueant superiores nunq̄ moueri debēt: qz
⁊ si subditi q̄q̄ turbant. platorū est autē
mēte cōposita p durare. Sicut grex deton
sarū inq̄t. Quā bn̄ monachi tonsis oulbꝫ
cōparant: qz reuera tonsi q̄bus nec corda
nec corpa: nec aliq̄d mūdanū in ꝓterate
relictum est. Que ascenderūt de lauacro.
Lauacrū baptismꝰ est de q̄ ascēdit qui ad
celsitudinē vite pfectiōis intrēdit. Descen
dit aūt q̄ se vite mācipat inhoneste. Oēs
gemelli fetibꝫ: qz ⁊ ꝓbo pariūt et exemplo.
Et sterilis nō est i eis qz nullus infecūdꝰ.

De naturis lachrymarum.

Is q̄nas naturas lachryme pnci
palit habēt ⁊ scōm eundē nūerꝫ cō
silēs gre spiritalis sortiunt effectꝰ.
Naturaliter humide sunt. calide sunt.
salse sunt. ab eminētiori sensu procedunt.
faciez attenuāt. oc'los ꝓmiculāt. visuz ob
nubilāt. Mitigāt tristicias. turbāt caput
pnocāt somnū Ex eo q humide sunt. pha
nus qō terre delscentis ariditatē infunde
re. ⁊ rigare sufficiūt. vt succedente copia se
ges morū flores ꝓfectū in disciplina agri
culture celestis exuberēt. ⁊ puentꝰ speciosi
germinis. vniuersos actionuz nr̄aꝝ fines
operiēs splēdidū ꝓnantis paradisi imaginē
cōcoloriūt in nob effigiet. Sic em̄ dicet ad
nos. Emissiōes tue paradisus malorꝫ puni
corꝫ cum pomorꝫ fructibꝫ. Dicemꝰ ⁊ nos.
Dn̄s dabit benignitatem ⁊ terra nr̄a da
bit fructū suū. Ite ex eo q humide sunt intel
ligi dat cōtrarie fortitudinis ignitis ēmis
sionibꝫ eas esse ꝓtrarias ignēq̄ libidinis
qui describit in Job. vsq̄ ad pditionē de
uorans ⁊ oia eradicās germina nō arde
re in nob. nec vrere nos si madētū lachry
marꝫ cumulos. supieceremus ei. Nec nō ex
eo q humide sūt conuenimꝰ eas tergere ⁊ abi
gere turpitudines sordiū. vt spūali vt ta
li lauacro suo restituta ōcori amatorie lau
dis eulogia de se ⁊ ad se fidelis aīa cātari
leteē. Quā pulcra es amica mea quā pul
cra es. Et rursum. Tota pulcra es amica
mea ⁊ macla nō est in te. Calide etiā sunt
q̄m calore cogēte egerunt ab oc'lis. Nā vt
olia septa cādentibꝫ flāmis passiōe ꝓcepti
ardorꝫ rixātes lateces p ora recurua clamo
sa ꝓpellit. sic spūs subite ꝓmotiōis calore
cōcussus calētes. ⁊ p duplices exitꝰ oc'lorꝫ
ruētes vndulas p subter pēdentia ora vo
lutat. Aqua calida triplici cōmodat vsui
Cruda coq̄t. infirmitates lenit. frigꝰ expel
lit. Hoc mō lachryme crudas cogitatōes
coquūt. ifirmitates rētationū tpant. norꝫ
teporis inertiā. ⁊ malicie frigiditatē exclu
dūt. Preterea vis calētis aq̄ viuā carne ta
ctus relidit ⁊ ledit. ⁊ ꝓpūctiōis ardor car
nalibꝫ vitijs inimicat ⁊ obstat. Salse sūt
p cōdimēto saporꝫ optimi: qz fauces edentiū
oblectatiōe dulcedis multe demulcēt.
Cibi coctī nō salsi salibꝫ respuūt. nō sedēt
cordi: fauciibꝫ nō rīdēt: fastidio denicq̄ sūt
Hoc mō lectio. oro. opatio. si pdūt ꝓpun
ctionē. pdūt oblectationē. Vn̄ legꝫ. aucto
ritate legꝫ. pbiberi sacrificiū. nisi fuerit sa
le cōditū. Vide q̄ndā cū anxiarēt ⁊ effun
deret p̄cē quē senserit saporē in lachrymis
Potū meū cū fletu miscebā. Ab eminētio
ri sensu descēdūt. vt hac emissiōe q̄nte sint
dignitatꝫ ⁊ gre significet. aut vt scelus p
me curiositatꝫ q̄ mlier acta vidit lignū qō
pulcrū esset ad aspectū. ⁊ bonū ad escā eas
diluere talit insinuēt. Scriptum est em̄
Per q̄ quis peccat. p hec ⁊ puniet. Faciem
attenuāt quoniā specie tumide carnis as
sumpta p me cogitationi subtilitatis acu
mē ⁊ donū largiunt intelligētie puriozis.
Facies em̄ typus est cognitiōis qz ex ea et
per eā alius ab alio cognoscit. Nam licet
a ceteris partibꝫ a faciebus tamē citius ⁊
plenius ceteros discernimꝰ cū cernimꝰ fa
cies. Et ꝓterea dixi cōpunctionē cogniti
oni p me gratiā intelligētie puriozis adiū
gere: qz p̄ncipiū cognitiōis est scire seip̄m.
⁊ quisq̄ hoc agnoscit veriꝰ q̄ seuerꝰ dolo
re cōpunctiōis afficit. Aut ꝓterea faciē at
tenuāt: quia q̄cquid magis vtile scōm car
nalē habitū estimat. exterminant. Ea em̄
pars potior est in homīe tū vtilitate tum
dignitate. et si decus formositatis a natu
ra promeruit. cultius aptatur. ornatur stu
diosiꝰ. Oculos ꝓmiculāt. dū lucidos ca
sti amoris affectꝰ: decore purpurei coloris
augmēto gre puriozis exornāt. Inde sicq̄
dē declarat oc'los formā amorꝫ hīe: q eos
ad eos q̄s multo colimus amore clemēter

& freqnter apim⁹ & ytim⁹: & auertimus ab eis quos odio hem⁹ aut despicim⁹ Scptū est em. vbi amor ibi ocul⁹. Et ēgrio dicere possum⁹. vbi nō est amor nec ocl's. Vñ de qbusdā. Proiciētes me nūc circūdederūt me ocl'os suos statuerunt declinare i terraz. Ēgrio scrūs. O cli mei ad fideles terre vt sedeāt mecū. Oenicz i lectōe veterz instruenti assidua repetitōe locutio ista vulgatur vt dicat qs grām habuisse vel qsisse i ocl'is alteri⁹ talit significāte scptura eū dilectū fuisse vel qsisse dilectionē. Hinc etiā est q⁹ videś dñs ciuitatē fleuit sup illā & visus ab eo et⁹ fleuit amare. & apiens oculos i discipl'os suos docebat eos Ex qbz & quo sit bz colligit visus ocl'oz affect⁹ exprimere aioz. g & oculi & q exprimunt ab oculis casti amoris affect⁹ pulcrio rez rubicundiores efficiunt a lachrymis. Visum em obnubilāt ne detineant i imis aut tpalibz ib ereāt pios obtut⁹ auertūt. Que em vident tpalia sunt. q aūt nō vident eterna Jō iob. Pepigi fedus cū ocul'meis vt ne cogitarē qdē de ꝓgine. Jrē. Si vidi lunā ancedentē clare & solē cū fulgeret desup per duo maiora lūinaria qcqd magnifici decoris & gtiei mūdo estimant pt se spreuisse significās. Vñ ꝓpha. Auerte ocl'os meos ne videāt vanitatē. Quā. Vanitas vanitatū & oia vanitas. Mitigāt & tristicias. Nā vt seculi tristiciā lachrymaz euaporario tēperet. sic dolorē pfecto transgressione ꝓceptū ex remissiōis fiducia blāde delinit & tristiciā plōgat incolat⁹ spe future reprōmissiōis remissorē facit emissio lachrymarum. Vñ fuerunt mihi lachryme mee panes die ac nocte dū dr mihi qtidie vbi est deus tu⁹. Plane tristiciā lenit cū volūtas implet. cū ei qd vult & qñ vult & quō plangere & lugere conced.t. Vñ. Cor qd nouit amaritudinē aīe sue i gaudio et⁹ nō miscebit extrane⁹. Turbāt & caput. qz sensus in capite. tō p caput sensus rōnalis exp̄mitur Vt illō ceterz pribz: sicis ceterz aie poterīs pferr. ac p h dolorē capitz dolorē intelligimus rōale. dolorē optimū. dolorē denicz spūalē rōne dignū & hoie. Js sequit ꝓpunctionē. imo ex ꝓpūctione suborit. qz q apponit sciam apponit dolorē. Dolor igit capitis dolor rōnalis & signū & effect⁹ est validissime ꝓpunctionis. Quāti sunt quorūz compunctionez non sequit dolor capitis: qz subeunte occasione vacant. mollescunt. turbant. securitate. leuitate. curis. repefacti. precipites. distenti. Oenicz qui dolore puerili & seculari mouet capitis dolore nō turbat rōnali. Vtideo aliū sensum nec in uideo videnti. Caput viri xp̄s. Hui⁹ capitz dolor sequit compunctionē. qz quo latiore & altiore lachrymaz gurgite. ora vultusicz natāt hoc fortiori rememoratōe dolores quos p nobis mediator sustinuit reuoluere & sentire debemus. Cōsonat huic sensui qd iob dicit dolens dicit habitare ē in terra hus que vertitur in consiliatorem quia terram cōsiliatoris. i. spūssancti incolimus quicunicz doloribz p dicti capitz pia & fideli pietate condolemus. Non est vehemens compunctio que dolores hui⁹ capitis sentire non facit. Jdcirco fasciculi⁹ mirre dilectus meus mihi. inter vbera mea cōmorabit. Nouissime somnuz prouocāt nō modo naturalē sz etiā spūalem. fames satietatem. quietez querit lassitudo. Natura fatigata de seip̄a & itra seip̄am: sequaci appetitu ruit in sopozem. & procumbens amica tacentis somni suauitate recreanda sepelitur. Sic spūs religiosa vexatus anxietate a strepitu mundane sollicitudinis sensus auertit & grato quiete contemplatiōis sopore solutus dormit cū iacob in bethel: & sub vmbra iuniperi cū helya & dormiēs ymagines angelicas speculat: & mysticas visiones mirat. Dicitcz. Ego dormio et cor meū vigilat. Necnō & illud. Jn pace ī idip̄m dormiam & requiescā. Et de ea. Adiuro vos filie hierl'm ne suscitetis necz eui gilare faciatz dilectā donec ip̄a velit.

De trina qualitate lachrymaz.

Qid retribuam dño p oibz q retribuit mihi. Jndicabo tibi hō quid sit bonū & qd de⁹ req̄rat a te. Vtiicz facere iudicīū & diligere misēdiam & sollicitum ambulare cū deo tuo. Tria hec sunt que offerre debes qz & deus q trinitas non nisi trino in sacrificio placari pōt. Offer g iudicium filio iudici: offer misēdiam sancte charitati. offer sollicitudinem paternitati. Ad sapientiā pinet discretio. ad charitas

rem pietas. ad paternitatē sollicitudo Sic tamen offer vt neq̃ in discretione numerū vnitatem trinitatē diuidas neq̃ in principatione dono q̃ trinitatē vnitatis confundas sed singulis sua: ⁊ sil' vni singula exhibeas. Si iuste iudicas iustum iudicem honoras. Si misēdiam diligis. eū qui pius est acceptabili sacrificio veneraris. Si sollicitus in timore dei semp ambl'as placatibi celestem patrez. quem ꝑ peccatis tuis offensum tenebas Nunc ergo auscultā q̃le sit iudiciū qd̄ facere iuberis. Primū est tibi iudiciū faciendū de teipso. deinde inter te ⁊ proximū tuum. postremo de proximo tuo. In eo iudicio quo iudicas in te ⁊ primum tuū debes esse iustus. In eo iudicio quo iudicas proximū tuū debes esse pius. Teip̄m debes iudicare hoc modo. Considera diligenter quid facis. quid nō facis. quid facere debes. ⁊ quid facere nō debes Postea hec adinuicē conferendo. perpēde si idem est qd̄ facis ⁊ qd̄ debes. qd̄ non facis ⁊ qd̄ nō debes. Qd̄ si ita inueneris gaude. Si autē idem pspexeris qd̄ facis et qd̄ non debes: aut qd̄ non facis ⁊ debes. time Inter te ⁊ proximū tuū hoc modo iudicare debes. Vide quid facis proximo tuo. ⁊ quid tibi facit proximus tuus. Si ille tibi bonū facit: ⁊ tu illi bonū reddis malus nō es. Si ille tibi malū facit ⁊ tu illi malū reddis. bonus non es. Si ille tibi bonum facit. ⁊ tu illi malū reddis. malus es. Si ille tibi malum facit ⁊ tu illi bonū reddis. bonus es. De proximo tuo hoc modo iudicare debes. Vide quid facit. Si certuz bonū. si dubiū bonū. si certū malū. si dubium malum. Si certum bonū est paruum magnum. maius existima. Si certum malum est magnū. paruū puta. paruū minus iudica. Si dubium est bonū. verum puta Si dubiū est malum. bonū puta. Hoc est iudicium vez. iudiciū bonū. iudiciuz deo placitum. Qd̄ si tu illi non solum discernēdo sed etiam faciendo in sacrificium obtuleris. placabis iram ⁊ gratiā consequeris. Deinde sequit diligere misericordiam vt bonū qd̄ agis non ex timore sed ex amore. Postremo sollicituz incedere ne vel bonū qd̄ necdum habes nō merearis accipe vel bonū qd̄ habes amittas. Porro in his tribus trinitati in te opanti cooparis. Sapientia em̄ te ad agnitionem veritatis illuminat. charitas te ad desiderium bonitatis inflāmat. paternitas in te custodit qd̄ creauit ne pereat. Per illuminantem ergo sapientiam ⁊ cum lucente rectum discernimus ꝑ inflāmantem charitatē ⁊ cum ardēte misereris. ꝑ prouidentem ꝓ paternitatem ⁊ cum tuente temetip̄m custodis. Per trinitatem cooperandi trinitati trinitatis ymago efficeris verumq̃ sacrificiū. tūc teipsum deo offers cū ad eius similitud. nō reformaris. Amen.

De essentia dei: Bernardus

Esse qd̄ est ex se deus est ꝑ quē dat esse
Quod non est ex se deitatis nō habet esse
Esse qd̄ est deus est cui verum cōpetit esse
Conuenit huic soli qd̄ nulli cōuenit esse
Ante deū nihil est qd̄ eo possit prius esse
Ante deū nihil est qd̄ posterius queat esse
Supra quē nihil est qd̄ credam latius esse
Et sine q̃ nihil ē nihil aut fuit aut valz ēē
Omne qd̄ est opus illius est dedit oib' esse
Cuius maiestas disponens cūcta per esse
Vt nunq̃ cepit sic nunq̃ desinet esse
Qē qd̄ est qd̄ erat qd̄ erit par huic neq̃t eē
Preter quē solū deus alter nō valet esse
Hanq̃ deū vez verax ratio negat esse
Quē lapis atq̃ man' hoīm pduxit ad eē
At deus oipotēs cui null' homo dedit eē
Immo q̃ faciēs hoīem pduxit ad esse
Hic ꝓ de' est ⁊ nō deus hic nequit esse
Et deus ipse deos sup omnes credit esse
Totū totus habens toti vult iure preesse
Cūcta creādo sibi vult cūcta creata subesse
Totus vbiq̃ simul nō alternat deus esse
Qui mō nō alijs q̃ pridem credit esse
Oia trāsmutās hic mutabilis neq̃t esse
In quo semp erat in eodem pmanet esse
Eternusq̃ deus habet eternaliter esse
Qui cū sit magn' maior neq̃t aut minor eē
Quē decet esse qd̄ est: sz nō aliud decet esse
Immo nec esse ꝑ hūc bon' ois hō valz eē
Non aliena bonū bonitas illū facit esse
Ex ꝓpria bonitate sua scitur bonus esse
Ergo factorem factura deum sciat esse
Cui mirabiliter mirabile competit esse
Orthodoxa fides ꝑsonas tres ꝓbat esse

Epytaphium eiusdem Bernardi.

In deitate deos: sed tres negat in trib̃ eē
Ingenitus genito genitura dat deus esse
Nō tū hic habuit genitor genito ꝑus esse
Spiritus almus ab his ꝓcedēs par hz eē
Una sz in trib̃ his suba credit esse
Utq̃ coeternū ꝓsonit congruit esse
Hic par maiestas par ꝗtus scit inesse
Nō pī est. h̄ filiꝰ est. hoc spūs esse
Dicit vnꝰ vt deꝰ vnū cōtinet esse
Qui tamē est genitor nō z genitꝰ valz esse
Qui ꝗo genitus est spiritus hic neqt esse
Sicut in vno tres ꝓsonas dicimus esse
Barriat ergo licet fabellꝰ hoc nihil esse
Sic orthodoxa tenet z sic astruit esse
Arcus infelix quia sic nō credidit esse
Tartareas flāmas meruit sine fine necesse
Taliter alta fides de vero disputat esse
Taliter vt credāt reor oib̃ esse necesse
Hoc nisi credamꝰ nisi ꝗfiteamur id esse
Firmiter. z sane salui nō possumus esse

Epitaphiū in laude sctī Bernardi editū a dño Adā de sctō victore.

Clare sunt valles: sz claris vallib̃ abbas
Clarior. his clax nomen in orbe dedit
Clarus auis. clarꝰ meritz. z clarꝰ honore
Claruit eloquio. religione magis
Est mors clara. cinis clarꝰ. clarūq̃ sepulcꝗ
Clarior exultat spiritus ante deum
Trāstulit ad dñam. seruū vicesima sexti
Mensis. ab assumpta ꝗgine sexta dies
Martyrio magni celebrato. magnꝰ ad il
Colligit martir par sine morte pari ꝗlū

Aliud Epytaphium eiusdem

Ecce latet clareuallis clarissimꝰ abbas
Qui sūmis sūmꝰ. q̄ sibi paruus erat
Religiōis apex. mōi lux. laus monachorꝗ
Defensor fidei. scismata pacificans
Instructꝰ velox. sublimis. paup. abūdās
Artib̃. ingenio. sanguie. veste. bonis
Laudis eget tytlo. cuiꝰ laus nō fit ad oēs
Cuiꝰ honor. cuius crescere fama pōt
Hūc ꝗo q̄z platea: sz adhuc quē ꝑdicat or
Si laudare veli. laus mea laude carz bis
Dura. malū cūctos. tulit horruit edificaꝗ
Vana deū requiē spreuit amauit hz ꝗuit

Dyalogus cuiusdā cū Bernardo defuncto

Dira loq̄r: sz dig̃ fide: bernarde q̄d h̄ est
Viuis adhuc. viuo. ñ es rogo, mortuꝰ. imo
Et qd agis requesco: tacis an faris vtrūq̃
Cur retices qz dormio: cur loq̄rz qz viuo
Quid loq̄rz: sacra mistica cui mea scpta le
Nū cūctz. nō: ḡ q̄b̃. q̄ dulcia q̄rūt ꝗgēti
Nomē hēs. vtq̃ bernardꝰ. nū sine causa
Nō. dic ḡ q̄d h̄ est. bernardꝰ: bona nardꝰ
Cur nardus. qz flagro. q̄ fragramie dulci
Cui fragras z vbi. studioso. codice sacro
Nū cognomē hēs de clareualle manes hic
Dāsi. sed mō nō. vbi nūc. in ꝗtice mōris
Qual' eras ī valle manēs. hūil'. mō q̄ntꝰ
Maior nūc sursū. q̄nto mior aū deorsū
Nōne cui q̄cq̃ vall' tenet. ossa. quousq̃
Donec celeste fiat terrestre cadauer
Hoc qū fiet. oīs caro qū resurget

Epytaphiū sctī Malachie a beato Bernardo editum.

Scire cupis q̄nā iacet. dñs malachias
Heres quis fuerit. querere pergis adhuc
Hybernus patria. merito ꝗ munere sctūs
Celsus ꝓdiggs. presul honore fuit
Accumulauit onus. summe legatio sedis
Romā ibat. sz adhuc carpit ad astra pedē

Prior Clareuallis ad sctm̄ Bernardum in agone.

Que vite norma. q̄ mores. q̄ sacra forma
Quid deceat. q̄d nō instrue sancte pater

Sanctus Bernardus respōdit

Que feci primo. vobis faciēda relinquo
Nullum turbaui. discordes pacificaui.
Iesus sustinui. nec mihi complacui

Diui Bern̄. abbatis orō diuina z deuotissima quā fecit qū ymago saluatoris solutis brachijs de cruce amplexata est eum.

Alue mūdi salutare: salue salue iesu chare. cruci tue me aptare. vellē
veretu q̄s q̄re. presta mihi copiam
Ac sis pūs sic accedo. imo te pūtem credo
oq̃ nudū hic te certo. ecce tibi me ꝓsterno.
sis facilis adueniā. Clauos pedū plagas
duras. z tam graues impssuras. circūplec
tor cū affectu. tuo pauēs ī aspectu. tuorz
memor vulnerū. Graues tante charitati.
nos agamus vulnerati. o amator petōrz

repator cōfractorꝫ. o dulcis pat pauperum. Quicqd est in me confractū dissipatū aut distractū. dulcis iesu totū sana. tu restaura tu cōplana tuo medicamine. Te in tua cruce quero, put quero corde mero. me saluabis hic vt spero. salua me ⁊ saluus ero. in tuo lauans sanguine. Plagas tuas rubicundas. ⁊ fixuras tā pfundas. cordi meo fac inscribi. vt conficiar totus vbi te modis amās omib⁹. Quisqs huc ad te accessit. ⁊ hos pedes corde pressit eger: sanꝰ hic abscessit. hinc relinquēs qcqd gessit. dans oculum vulneribꝰ. Lorā cruce pcumbentē hosqꝫ pedes plectentē. iesu xpe nō me spernas. sed de cruce tua cernas passioni grā. In hac cruce stās directe. vide me o mi dilecte. totū te ad me puerte. esto sanꝰ dic apte dimitto tibi omia.

Oratio ad genua.

Alue salue rex sctorūz. spes votiua pctorꝫ. in h̄ ligno tanqꝫ reꝰ pendēs verus hō deus. caducis nutās genibus. O qꝫ paup o qꝫ nudus. qlis es in cruce ludus. diuersorꝫ locus factꝰ. spōte tū nō coactus. attritus mēbris oib⁹ Sāguis tuus abundāt fusus fluit incessanter. totꝰ lotus in cruore. stans imotus in dolore pcinctus vili regmine. O maiestas infinita. o egestas maudita. qs p tāta charitate qret te in pitate. dās sanguinē p sanguine Quid sum tibi rnsurꝰ actꝰ nullꝰ corde durus. qd repēdā amatori. q p me eligit mori. ne dupla morte morerer Amor tuus amor fortis. quē nō vincūt iura mortis. o qꝫ pia me sub cura. tua fouet ipessura. ne morsu mortis vulnerer. Ecce tuo p amore te cōplector cū rubore. me coapto diligenter tusis tū euidenter. sz suffer ⁊ dissimula. Hoc q ago te nō grauer. sz me sanet ⁊ me lauet inquinatū ⁊ egrotū. sanguis fluēs hic p totum. ne supsit macula. In hac cruce te cruentum. ⁊ distentū ⁊ premptū. vt reqrā me impelle. ⁊ hic imple meū velle. Factur⁹ qd dsidero. vt te querā mēte pura. sit hec mea prima cura. Hec est labor nec grauabor. sz sanabor ⁊ mū dabor. cū te cōplexus fuero.

Oratio ad manus

Alue salue iesu bone. fatigatus in agone. q per lignū es distractus ⁊ ad lignū es cōpactꝰ Expāsis sctis manib⁹. Manus sctē vos aucte. rosis noris adimplete. hos ad ramos dure iunctre. ⁊ crudeli ferro pūcte. tot guttis decurentibus. Ecce fluit circumqqꝫ. manu tua detractqꝫ. sanguis tuꝰ copiose: rubicūdus instar rose. magne salutis pctū. Manꝰ clauis pforatas ⁊ cruore purpuratas. corde premo p amore. sitibundo bibēs ore. cruoris stillicidiū. O qꝫ large te exponis. prōptus malis atqꝫ bonis. trahis pigros: piros vocas. ⁊ in tuis vlnis locas. Paratus gratis oib⁹. Ecce tibi me psento vulnerato cruentato. sp egris miserer. De me ne grauer q psto es amātib⁹ In hac cruce sic extēsus. i te meos trahe sensus. Deū posse velle scire. cruci tue fac fuire. te meis apta brachiis. In tā alta caritate. trahe me in pitate. propter crucē tuā almā trahe me ad crucis palmā. dās finē meis vitiis Manus sctē vos complector. ⁊ gemēdo delector. grates ago plagis duris. clauis sputis. gultis puris. Do lachrymas cū osculis. In cruore tuo lotū: me pmēdo tibi totum tue sctē manꝰ iste. me defendat iesu xpe in extremis periculis.

Oratio ad latus.

Alue salue sūme bonꝰ ad parcēdū nimis pnꝰ mēbra tua macilenta. qꝫ acerba sunt distenta. i ramo crucis torrida. Salue latus saluatoris i quo latet mel dulcoris. in quo patet vis amoris. de quo scatet fons cruoris. Qui cordā lauat sordida. Ecce tibi appropinq. nec te iesu deseln quo. verecūda licet fronte. Tamē veni ad te sponte scrutari tua vulnera. Salue mitis aptura de q venit vena pura. porta patēs ⁊ pfunda sup rosam rubicūda. medela salutifera. O dorcuꝰ sup vinū. virꝰ pellens serpentinū. potꝰ tuꝰ fructꝰ vite. q sitiris huc venite. te dulce vulnus aperi. Plaga rubens apire fac cor meū te sentire. sine me in te trāsire: velle tuꝰ introire. pulsanti pande pauri. Ore meo te contingo. in te meū cor intingo. te ardēter ad me stringo ⁊ ardēti corde lingo. me totum in te trahe. O qꝫ dulcis sapor iste. q te gustat iesu xpe. tuo vietꝰ a dulcore. mori posser pre amore. te vnū amās vnice. In hac fossa me reconde. infer meū cor profunde. vbi iacens incalescat. ⁊ in pace requiescat.

ne prorsus ḋeq̃ timeat. Hora mortis me flatus. intret iesu tuū lat⁹. h expirans in te vadat. ne hūc leo trux inuadat. sz apud te ꝑmaneat.

Oratio ad pectus

Alue sal⁹ mea de⁹. iesu dulcis amor me⁹. salue pect⁹ reuerēdū. cū tremore ꝓtingendū. amoris domicilium. Aue thron⁹ trinitatis. arca late charitatis. firmamētū ifirmitatis. pax ⁊ pausa fatigatis. humiliū triclinīū.

Oratio ad cor.

Ummi regis cor aueto te saluto cor de leto. te cōplecti me delectat: ⁊ h meū cor affectat. vt ad te loq̃r tolleres. Quo amore vincebaris. q̃ dolore torq̃baris. cū te totū exhaurires. vt te nos ꝗ ipartires. vt nos a morte tolleres. O mors illa q̃ amara. q̃ imitis q̃ auara. q̃ ꝑ cellā introiuit. in quā mūdi vita viuit. te mordēs cor dulcissimū. Propter mortē quā tulisti cū ꝑ me tu defecisti. cordis mei cor dilectū totū i te fer affectū. h est qd cupit plurimū Per medullā cordis mei. pectoris atq̃ rei. amor tu⁹ trāsferat. nec a te iā deserat. quicūq̃ te ꝓplectit. Dilatare apire. tāq̃ rosa fragrās mire. cordi meo te ꝓiūge. vngeilud ⁊ ꝓpūge. q̃ amat te q̃ patit. Quid naz agat nescit ꝓ. nec se valet cohibere. nullū modū dat amori. mlta morte vellet mori amore q̃sq̃ vincit. Vite vas tibi pclamo te dulci corde sp amo. ad cor meū iclinare vt se possit applicare. deuoto tibi pectore. Tuo viuat i amore ne dormitet i corpore ad te oret ad te ploret. te adoret te honoret te fouēs omī tpe. Rosa cordis apire. tuus odor fragrat mire. te dig̃te dilatare fac ad te cor anhelare. vt q̃ tibi sit vicinū. infer tuum ifra sinū. vt vix seip̄m capiat. Hic requiset h moret. ecce iā p⁹ te moueat. te ardēter vult sentire. noli noli ꝓire. debes ei consentire. vt bene de te sentiat.

Oratio ad totum corpus

Alue iesu reuerēde. i feruore eq̃rende. maiestatē h attēde. accedētē me accēde. p̄ cordiali gra Salue cuius dulcis vult⁹. imutat⁹ ⁊ ieult⁹. imutauit suū florē tot⁹ ꝓsus i pallorē. quē celi tremit curia. Dis rigor atq̃ vigor. hic abscessit nō admiro. mors apparet i aspectu. tot⁹ pedes i defectu. attrit⁹ erga macie. Sic affect⁹ sic despect⁹. ꝓt me sic iterfect⁹. pctōri sic ꝗdigno. cū amoris iter signo. appare dat⁹ hodie In hac tua passiōe. me agīsce pastor bone. cui⁹ sumpsi mel ex ore. haustū latis cū dulcore. p̄ oib⁹ delitis. Nō me reū aspneris. me indignū dedigneris. morte tibi iā vicina caput tuū huic reclia. i meis pausa brachiis. Tue sete passioni. me gaudere interponi. in hac cruce tot⁹ mori. presta crucis amatori. sub tua cruce moriar. Mori tue taz amare grates ago iesu chare q̃ es pīs pie deus. fac que petit tuus reus. vt absq̃ te non finiar. Cū me mori est necesse. noli mihi tunc deesse. in horrēda mortis hora. veni veni absq̃ mora. tuere me ⁊ libera. Cū me iubes emigrare. iesu bone tunc appare o amator complectende. temetip̄m tunc ostende. in cruce salutifera.

Diui Ber. abbatis hymnus deuotissimus quē ad cōmunionē instituit decantari.

Iesus dulcis memoria. dās vera cordis gaudia. sed sup mel ⁊ omia eius dulcis presentia. Nil canitur suauius. auditur nil iocundius. nil cogitatur dulcius q̃ iesus dei filius. Iesu spes penitentib⁹ q̃ pius es petentib⁹. q̃ bonus te querētib⁹. sed q̃d inuenientib⁹. Iesu dulcedo cordium. fons viuus. lumen mentiū excedis omne gaudium ⁊ omne desiderium. Nec lingua valet dicere. nec litera exprimere. expertus potest noscere quid sit ihm diligere. Iesum queram in lecto. clauso cordis cubiculo. priuatim ⁊ i publico quram amore sedulo. Cum maria diluculo iesu n queram in tumulo. clamore cordis querulo. mente queram non oculo. Tum bam pfundā fletib⁹. locum replens gemitib⁹. iesu puoluar pedib⁹. strictis herēs amplexib⁹. Iesu rex admirabil ⁊ triūphator nobilis. dulcedo ineffabil. tot⁹ desiderabil. Dane nobis cū one ⁊ nos illustra lumine

pulsa mētis caligīe. mūdū reple dulcedine
Qū cor nr̄m visitas. tum lucet et ꝓfitas.
mūdi vilescit vanitas ⁊ int⁹ feruet caritas
Amor iesu dulcissim⁹ ⁊ ꝓ suauissim⁹ pl⁹
milies ḡtissim⁹ q̄ dicere sufficimus. Hoc
ꝓbat ei⁹ passio. h̄ sanguis effusio. p quā no
bis redēptio dat ⁊ dei visio. Jesuz oes cog
noscite. amorē ei⁹ poscite. iesuz ardēter q̄ri
te. q̄rēdo inardescite. Sic amantē diligite
amoris vicē reddite. ihū cōdorē currite. et
vota vor reddite. Jesu auctor clemētie. to
tius spes letīcie. dulcoris fons ⁊ gr̄e. vere
cordis letīcie. Jesu mi bone sentiā. tui dul
coris copiā. da mihi p pñtiam. tuā videre
gl'az. Cū digne loq̄ nequeā ō te tū nō sileā
amor facit vt audeā. cū solū de te gaudeā
Tua iesu dilectio. grata mētis refectio re
plet sine fastidio. dās famē ōsiderio. Qui
te gustant esuriunt. q̄ bibūt adhuc sitiunt.
desiderare nesciūt: nisi iesuz quem diligūt
Quē tuus amor inebriat: nouit q̄d iesus
sapiat. q̄ felix est quem faciat. nō est vltra
q̄ cupiat Jesu decus angelicū. in aure dul
ce canticū. in ore mel mirificū. in corde ne
ctar celicum. Desiderate milies. mi ihesu
q̄ venies. me letuz q̄ facies. me de te q̄
saties. Amor tuus cōtinuus. mihi lāguor
assiduus. mihi iesu mellifluus. fruct⁹ vite
ꝓpetuus. Jesu sūma benignitas. mira cor
dis iocūditas. incōprehensa bonitas. tua
me stringit charitas. Bonū mihi diligere
iesum nō vltra querere. mihi prorsus defi
cere. vt illi queam viuere: O iesu mi dul
cissime. spes suspirantis aīe. te querunt pie
lachryme ⁊ clamor mentis intime. Quo
cunq̄ loco fuero. meū iesum desidero. q̄ le
tus cū inuenero q̄ felix cū tenuero. Tunc
amplexus: tunc oscula. qui vincūt mellis
pocula. tunc felix xp̄i copula. sz in his par
ua morula. Jam q̄ō quesiui video. q̄ cō
cupiui teneo. amore iesu lāgueo ⁊ cordeo
tus ardeo. Jhesus cū sic diligit. hic amor
nō extinguit. nō repescit nec morit. pl⁹ cre
scit ⁊ accendit. Hic amor ardet dulcit. dul
cescit mirabiliter. sapit delectabiliter. dele
ctat ⁊ feliciter. Hic amor missus celit⁹. be
ret mihi medullitus mentē intēdit penit⁹
hoc delectatur spūs. O beatū incendiū. o
ardens desideriū. o dulce refrigeriū. amare
dei filium Jesu flos matris ꝓginis. amor
nostre dulcedinis. tibi laus honor numi
nis. regnū beatitudinis. Jesus sole serení
or ⁊ balsamo suauior. omi dulcore dulcior
pre cunctis amabilior. Cuius gustus sic
afficit. cuius dolor sic reficit. in quē mens
mea deficit. solus amāti sufficit. Tu men
tis delectatio. amoris cōsumatio. tu mea
gloriatio. iesu mūdi saluatio. Seq̄r q̄cūq̄
ieris mihi tolli nō poterz cū meū cor abstu
leris. iesu laus nostri generz. Dilecte mi re
uertere. consors paterne dextere. hostē vici
sti prospe. tam celi regno fruere Celi ciues
occurrite. portas vestras attollite. trium
phatori dicite. salue hiesu rex inclyte. Rex
ꝓtutum rex gl'ie rex insignis victorie. iesu
largitor gratie. honor celestz curie. Tu ꝓ
lumē patrie. tu fons misericordie pelle nu
bem tristīcie. nobis dans lucē gl'ie Te celi
chorus p̄dicat. ⁊ tuas laudes replicat ihs
orbem letificat. ⁊ nos deo pacificat Jesus
in pace imperat. que omēz sensum superat
hunc mens mea desiderat. ⁊ illo frui ꝓpe
rat. Jesus ad patrem redijt. celeste regnuz
subijt. cor meū a me transijt. post iesum sil
abijt. Jam prosequmur laudib⁹ iesuz hym
nis ⁊ precib⁹. vt nos donet celestib⁹. cū ipo
frui sedib⁹. Amen.

Incipit opus Bernhardi abbatis Clareuallensis sup Cantica cãticorum: Homelia Prima.

Obis frẽs alia q̃ alijs de seculo. aut certe aliter dicenda sunt. Illis siquidem lac potũ dat ⁊ non escã: q̃ aplꝰ formã tenet i docẽdo. Nã spũalib⁹ solidiora apponenda esse: itidẽ ipe suo exemplo docẽ. loquimur inquiẽs nõ in doctꝭ hũane sapie ꝓbis sed in doctrina spũs spũalib⁹ spũalia comparãtes. Itẽ. sapiam loq̃mur inꝰ pfectos Quis vos nimiꝝ esse confido: nisi frustra forte ex lõgo studijs estꝭ celestib⁹ occupati exercitati sensib⁹ ⁊ in lege dei meditati die ac nocte. Itaq̃ pate fauces: nõ lacti sz panis. Est panis apõ salomonẽ vsq̃ ad modũ splendidus sapiduscq̃. libꝝ dico q̃ cãtica cãticoꝝ inscribiꝰ. proferaꝰ si placet ⁊ frãgaꝰ. Nã de ecclꝰiastes ꝓbis mũdi hui⁹ cognoscere ⁊ ꝓtemnere vanitatẽ satꝭ ni fallor p dei grãm instructi estꝭ. Quid ⁊ p pabolas. An nõ vita ⁊ mores vri iuxta eã q̃ in ipis inueniꝰ doctrinã. sufficienꝰ emendati sunt ⁊ informati. Proinde illis ambob⁹ plibatis quos nihilomin⁹ de amici arca pstitos accepistꝭ. accedite ⁊ ad tertiũ hunc panez: vt pberis fozsitan potiora. Cũ em duo sint mala q̃ vel sola vel maxime militant aduersus aiam. van⁹. s. amor mundi ⁊ supflu⁹ sui. pesti vtriq̃ duo illi libri obuiare noscunꝰ. Alter sarculo disciplie pua quecq̃ in moribꝰ ⁊ carnis supflua resecans Alꝰ luce rõnis in omi gl'ia mũdi fucũ vanitatis sagaciter deꝓhendẽs. ꝓaciterq̃ distinguens a solido ꝓitatꝭ. Denicq̃ vniuersis studijs hũanis ac mũdanis desiderijs ptulit. deũ timere eiusq̃ obseruare mãdata. Merito q̃dem. vere etem sapiẽte pmũ illõ initiũ. scõm cõsumatio est. Si tũ constat vob nõ aliud verã ⁊ cõsumatã esse sapientiã: q̃ declinare a malo ⁊ facere bonũ item q̃ recedere a malo neminẽ posse pfecte absq̃ timore dei. nec bonũ opus oino esse pter obseruantiã mandatoꝝ. Depulsis q̃ duob⁹ malis duoꝝ lectõe libroꝝ cõperẽter iam accediꝰ ad hũc sacꝝ theoricũq̃ sermonem. q̃ cũ sit amboꝝ fruct⁹: nõ nisi sobrijs mentib⁹ ⁊ auribꝰ oio credẽdus est Alioq̃n aũ carnẽ disciplinę studijs edomitã ⁊ mancipatam spũi. aũ sprẽtã ⁊ abiectã seculi pompam ⁊ sarcinã. indigne ab impuris lectorib⁹ pſumiꝰ. Quõ nempe lux incassum circumfundit ocꝰos cecos l' clausos: ita animalis homo nõ pcipit ea q̃ sunt spũs dei Quippe sẽrũs spũs disciplie effugiet fictũ qõ est vita incõtinens. Sz nec erit ei vnq̃ ps cũ mũdi vanitate: cũ ꝓitatis sit spũs. Que em societas ei q̃ de sursuz est sapiẽtie ⁊ sapie mũdi q̃ stulticia est apõ deũ: aut sapientie carnis: q̃ ⁊ ipa inimica est deo Puto aũt q̃ tam non hẽbit vñ aduersum nos murmuret is q̃ nobis de via venit amicus cũ ⁊ tertiũ istũ insumpserit panẽ. Sz quis franget. Adest paterfamilias. cognoscite dñm in fractõe panis. Quis em alter idoneus. Nõ eq̃dem ego mihi istud temere arrogauerim. Sic specteris ad me: vt ex me nõ expectetꝭ. Nã ego vn⁹ sum de expectantib⁹ mendicãs ⁊ ipe vobiscũ cibũ aie meę alimoniã spũs. Reuera paup ⁊ inops pulso ad eũ q̃ apit ⁊ nemo claudit sup sermonis hui⁹ pfundissimo sacramento. Oculi oim in te sperãt dñe. Paruuli petũt panẽ. nõ est q̃ frangat eis. Sperak id a benignitate tua. O pyssime frange esurientib⁹ panẽ tuũ. meis q̃dẽ si dignarꝭ manib⁹. sz tuis viribꝰ. Dic queso nob. A quo. de quo. ad quẽue dꝰ. osculeꝰ me osculo oris sui. Aut q̃le est istõ ita subitaneũ: ⁊ factũ repẽte de medio sermonis exordiũ. Sic q̃ppe i ꝓbꝰ prumpit q̃si quẽpiã loq̃ntẽ pmiserit. cui cõsequenter rñdentẽ. ⁊ hãc introducat psonaz q̃cunq̃ est ipa q̃ osculũ flagitat. Deinde se se osculari nescio a quo vel petit vel pcipit cur signãter ⁊ noiatim ore: ⁊ ore suo illius q̃si aliud q̃ os: aut alienũ ⁊ nõ poti⁹ suuz exhibere sibi soleãt osculãtes. Quãq̃ nec hoc q̃dez dicit. osculeꝰ me ore suo. sz aliq̃d pfecto inusitati⁹: osculo inq̃t oris sui. Eq̃dem iocundũ eloquiũ qõ ab osculo principiũ sumit: ⁊ blãda ipa q̃dã scꝑture facies facile afficit ⁊ allicit ad legendũ. ita vt qõ in ea latet delecter. etiã cũ labore inuestigare. nec fatiget inquirendi forte difficultas vbi eloquij suauitas mulcet. Nec quẽ nõ valde attentũ faciat istiusmõi pncipiũ sine pncipio. ⁊ nouitas in veteri libro locus

tionis. Vñ ꝓstat ꝗ opus nō hūano inge/
nio. sz spūs arte ita cōpositum: vt ꝗ ius sit
difficile itellectu sit tā inq̃situ delectabile.
Sz q̃d. Tytulū pterim⁹ nō optet ne vnū
q̃dē iota. qn t munitias iubemur colligere
fragmentoꝝ ne peat. Tytulus talis est.

Incipiūt cantica canticoꝝ Sa/
lomonis: Homelia.ij.

Bserua impimis pacifici nomē qd
o est salomon cōuenire pnciplo libri:
incipit a signo pacis. i. ab osculo. si
mulq̃ aduerte hutuscemōi pnciplis solas
ad hāc intelligendā scptura mētes inuita/
ri pacificas. q̃ sese a vitioꝝ iā vēdicare per
turbationib⁹ t curaꝝ tumultib⁹ prualent
Deinc ne ꝗ q̃z ociosum putes. q nō sim
plicit cantica: sz cantica cāticoꝝ hz inscri/
ptio Multa q̃pe legi cātica i scripturis: t
nullū illoꝝ memini taliter appellari. Cecī
nit isrl carmē dño. qd gladiū parit t iugū
euasert pharaonis. gemino mar; mirabi/
liter liberatus sit t vindicatus obsequio.
Nō tñ qd cecinit dictū est cāticū cāticorū:
sz si bene recolo cecinit aut scptura israel car
men ꝗ dño. Cecinit etiā debora. cecinit t
iudith. cecinit t mr samuelis. ꝓphe q̃z alij
cecinerunt: t nemo eoꝝ legit appellasse can
ticum suū cātica cāticoꝝ. Sane oēs ni fal/
lor cecinisse reptes. p q̃cunq̃ suo suorūue
pcepto cōmodo. Verbi grā. p obtētu vi/
ctorie. p euasione pticuli. aut. p cupite rei q̃
liscūq̃ adepto bñficio. Ita q̃ plerq̃ ceci/
nerunt: singuli p singlis causis. ne ingra/
ti diuinis bñficis inuenirent: iuxta illud.
Cōfitebit tibi cū bñfecer; ei. At ꝓ rex iste
salomon sapia singular; sublimis glia. re/
bus affluēs. pace securus: nulli⁹ talū egu
isse cognoscit. p quo accepto ista decātare
libuerit. Sz nec scptura ipa sui vspiā tale
aliq̃d significare videt. Itaq̃ diuinit⁹ ispi
ratus: xpi t ecclesie laudes: et sacri amoris
grām. t eterni cōnubij cecinit sacra. sicq̃ ex
pressit scte desiderū aī:: t epith alamy car
men exultās in spū. iocūdo cōposuit eulo/
gio: figurato tñ. Ni niq̃ velabat t ipe istar
moysi faciē suā. nō min⁹ forsitan i hac pte
fulgentē: eo q illo adhuc in tpe nemo aut
ratus erat q̃ reuelata facie glia; istā specu/
lari sufficeret: Igit. p sui excellētia reor nu/
ptiale hoc carmē hmōi tytulo pnotandū: vt
merito cātica cāticoꝝ singlariť appelletur:
sicut is q̃z cui canit: singlariť est dict⁹ rex
regū t dñs dñantiū. Certe vos si vestraz
expientiā aduertat; nōne in victoria q vi/
cit mundū fides nra. t in exitu vio de lacu
miserie t deluto fec; cātastis t ipi dño cā/
ticū nouū q: mirabilia fecit. Rursus cum
adtecit sup petrā statuere pedes vios t di
rigere; gressus vios: puto q t tūc nihilomi
nus p indulta nouitate vite imissum sitī
os vestruz canticū nouū carmen deo nro.
Quid cū penitētib⁹ vob nō solū petā di/
misit: sz insup. pmisit t pmia. nō mlto ma/
gis spe gaudētes futuroꝝ bonoꝝ cātastis
i vijs dñi q̃m mag̃ est glia dñi. Aut si cui
forte vestꝝ clausuz vel obscuꝝ aliq̃d ō seri
pturis interdū edutetit. tūc prsus necesse
est. p pcepta celest; panis almonia diuias
mulceat aures. in voce exultatōis t cōfessi
onis son⁹ epulātis Sz t in q̃tidianis exer
citijs t bellis q̃ nulla hora pie in rōo viuē
tib⁹ desunt. a carne. a mūdo. a dyabolo. si
cut militiā esse vitā hois sup terrā icessan/
ter exprimit in vobis metipsis. quotidia/
na necesse cātica p assecutis victorijs ino
uari. Quotiēs tētatio fugat aut vitiū sub
iugat. aut iminens pcl in declinat. aut la
queus insidiātis deprehendit. aut annosa
t inueterata q̃cūq̃ aie passio semel pfectēq̃
sanat: aut multū diuq̃ cupita t sepi⁹ peti
ta ꝗtus aliq̃n dei munere obtinet. q̃d nisi
toties iuxta ꝓphām psonnat grāraū actio et
vox laudis t ad singla quēq̃ bñficia bñ/
dicit deus in donis suis. Alioq̃n ingrat⁹
reputabit cū discussio venerit. q̃ nō poterit
dicere deo. Cātabiles mihi erāt iustificati
ones tue i loco pegrinatōis mee. Arbitror
vos in vobis metipsis illa tā recognoscere:
q̃ in psalterio nō cātica cāticoꝝ: sz cantica
graduū appellant. eo q ad singlos pfect⁹
vios iuxta ascēsiones q̃ q̃z q̃q̃z in corde suo
disposuit: singla sint cantica deprōmenda
ad laudē t glam promouentis. Quo nā
modo impleat ille ꝗticulus aliter non vi/
deo. vox exultationis t salutis in taberna
culis iustoꝝ aut certe apostoli illa pulcer/
rima saluberrimaq̃ exhortatio i psalmis
hymnis t cāticis spūalib⁹ cantātes t psal
lētes in cordib⁹ vestris deo. Sz est cāticū

qd̄ sui singlari dignitate ⁊ suauitate cunctis merito que memorauimus. ⁊ si qua st̄ alia antecellit. ⁊ iure hoc appellauerim cāticum canticorū. quia ceterorū omniū ipsuz est fructus. Istiusmodi cāticū sola vnctio docet. sola addiscit experientia. Experti recognoscant. inexperti inardescant desiderio non tam cognoscēdi q̄ expendi. Non em̄ est strepitus oris sz iubilus cordis: non sonus labiorū sed motus gaudiorū: volūtatum non vocum psonātia. Non auditur foris nec em̄ in publico psonat: sola q̄ cantat audit ⁊ cui cantat: id est sponsa ⁊ sponsus. Est quippe nupriale carmē exprimēs castos iocūdosq̄ ꝓplerus animorū: morum ꝓcordiam: affectuūq̄ ꝓsentaneā ad alterutrum charitatē. Certe nō est illud cantare seu audire anime puerilis ⁊ neophite. adhucq̄ recenter cōuerse de seculo. sed puerile tam ⁊ eruditē mentis. q̄ suis nimirū proficiēdo deo promonente intim̄ iam creuerit quatenus ad pfectaz etatem ⁊ ad nubiles quodāmodo peuenerit annos. annos dico meritorū nō temporū. facta nuptijs celestis sponsi idonea. qualis denicq̄ suo loco plenius describet. Sed p̄terit hora que nos vrget ad opa manuū: ⁊ paupras ⁊ instructio regularis. Cras in noie dñi qd̄ cepe ramus, psequimur de osculo. quia de tytulo hodierni sermo nos expediuit.

Homelia.iij.

a Ardorem desiderij patris suspirantium christi i carne presentiā frequentissime cogitās. compūgor ⁊ cōfundor i memetipo. Et nūc vix ꝓtineo lachrymas: ita pudet. tep oris corporisq̄ miserabilium tempora hora. Cui nāq̄ nrm̄ tātuz igerat gaudiū grē huius exhibitio. quantuz veteribus sanctis accenderat desiderium, pmissio. Ecce em̄ q̄z multi in hac eius que proxime celebranda est natiuitate gaudebunt sed vtinam de natiuitate. Illorū ergo desiderium flagrans ⁊ pie expectationis affectum. spirat mihi vox ista. osculet me osculo oris sui Senserat nimirū in spiritu quisquis tunc spiritualis esse poterat: quanta floret grā diffusa in labijs illius, ꝓpterea loquens in desiderio aīe aiebat. osculetur me osculo oris sui. nimirū oīmodis cupiēs tante suauitatis principio nō frauetari. Dicebat em̄ pfectus q̄sq̄. Quo mihi ora hec semiueibia ꝓphar̄ Ipe pot̄ ipcciosus forma pre filijs hominū. ipe me osculet osculo oris sui. Nō audio iam moysen impediti oris sui dem lingue factus est mihi. ysaie labia imūda sunt. hieremias nescit loqui. quia puer est. ⁊ ꝓphete oēs elingues sunt. Ipse ipe quē loquun̄t ipse loquat. ipe me osculet osculo oris sui. Nō in eis aut iaz p eos loquat mihi. quoniā tenebrosa aqua in nubibus aeris. sed ipse osculetur me osculo oris sui. cuius gratiosa pītia ⁊ admirande fluenta doctrine. fiāt in me fons aq̄ salientis in vitam eternam. Quem vnxit pater oleo leticie pre consortibus suis. Nunquid non ex ipso mihi vberior infunditur gratia si tamen dignet me osculari osculo oris sui. Cuius vtiq̄ sermo viuus ⁊ efficax osculum mihi est. non quidem coniunctio labiorū que interdum pacem mentis aiorū sed plane infusio gaudiorū reuelatio secretorum. mira quedam ⁊ quodāmodo indiscreta cōmixtio supni luminis ⁊ illuminate mentis. Adherens quippe deo vnus spē est. Merito proinde visiōes ⁊ somnia nō recipio. figuras ⁊ enigmata nolo. ipsasq̄ quoq̄ angelicas fastidio species. Quippe ⁊ ipsos longe supat iesus meus specie sua ⁊ pulcritudine sua. Non ergo aliū siue angelum siue hominē. ⁊ ipsum peto osculari osculo oris sui. Nec sane presumo me osculatum iri ab ore ipsius. est em̄ hoc assumpti hominis vnice felicitatis ⁊ p̄rogatiue singularis. sed humilius ab osculo oris sui. peto me osculari. quod cōmune vtiq̄ est multorum qui dicere possunt ⁊ nos omīs de plenitudine eius accepimus. Intendite. Sit os osculans. verbū assumens. osculatum caro que assumitur. Osculum vero quod pariter ab osculante ⁊ osculato conficitur. persona ipsa ex vtroq̄ cōpacta. mediator dei ⁊ hominū homo christus iesus hac ergo ratione sanctorum nemo dicere p̄sumebat. osculet me ore suo. sz tm̄ osculo oris sui. ipi sane seruātes prerogatiuā istā cui singulariter sol̄q̄ os ꝓbi impfluz tunc est. cum et se corporaliter pleuitudo omīs

diuinitatis indulsit. Felix osculũ ac stupẽda dignãtõe mirabile. i q̃ nõ os oris impmit. sz de⁹ hoi vnit. Et ibi q̃dẽ ꝓtact⁹ labiorũz ꝓplex⁹ significat aiorũ. h aũt confederatio naturarũ diuinis hũana ꝓponit. q̃ in terra sunt. ⁊ q̃ i cel̃ pacificãs. Ipse est ei pax nr̃a q̃ facit vtracq̃ vnũ. Ad h̃ ḡ osculuz sanct⁹ q̃sq̃ antiq̃ tpis suspirabat. eo q̃ iocũditatem ⁊ exultationẽ thesauriz auit sup ipm ⁊ thesauros oẽs sapie ⁊ scie in ip̃o absconditos pnũtarent. cupentq̃ ⁊ ipi de plenitudie ei⁹ accipe. Sẽtio: placet vob̃ qd̃ dr. Sz accipite ⁊ aliũ sensũ. Nõ latuit sctõs ⁊ ante aduentũ saluatoris. deũ sup mortaliũ gen⁹ cogitare cogitatões pacis. Nec em̃ faceret ꝓbũ sup trã: qd̃ nõ fuelaret suis suis ꝓphetis. Erat tm̃ ꝓbũ h̃ absconditũ a mlt̃z. Fuit nãq̃ i tpe illo rara fides in tris: ⁊ tenuis ad modũ spes. i pluriby ãz illoꝝ q̃ expectabãt redẽptionẽ istl̃. Qui ꝓ ꝓ ꝓsciebant: ipi ⁊ ꝓdicebãt xpm i carne venturũ: ⁊ cũ ipso pacẽ Vñ q̃dã eoꝝ. ⁊ pax erit inq̃t i tra nr̃a cũ venerit. imo p ipm dei grãz hoies recuperaturos. cũ oi fiducia sicut diuinit⁹ acceperãt p̃dicabant Qd̃ ⁊ p̃cursor dñi iohes suo tpe impletũ aĝuit ⁊ phibuit. grã inq̃ens ⁊ ꝓtas p iesuz xpm facta est. ⁊ ita verum esse ois nũc xpian⁹ exptl̃. Letcq̃ illis pacẽ pnũtiantiby morã aũt faciẽte auctore pacẽ. nutabat ꝓplꝰ fides. dũ nõ erat q̃ redimeret neq̃ q̃ saluũ faceret. Itaq̃ causabãt hoies moras q̃ ille totiẽs nunciat⁹: nec dũ veniret p̃nceps pacẽ. sic locut⁹ fuerat p os sctõꝝ q̃ a seclo stl̃ ꝓphaꝝ ei⁹: ⁊ suspectas hũtes pmissiones. signũ pmisse recõciliatõis qd̃ est osculũ flagitabãt. Ac si nũtijs pacẽ vnusq̃libet de ꝓplo rñderet. Quousq̃ tollitis aias nr̃as. Iam olim p̃dicitis pacez ⁊ nõ venit. pmittitis bona ⁊ adhuc turbatio. Ecce hocip̃m multipharie mlt̃isq̃ modis ⁊ angeli p̃riby ⁊ p̃res nr̃i annũtiauere nobis: dicẽtes pax ⁊ non est pax. Si mihi vult esse psuasum de⁹ qd̃ de sue hũplacito volũtatis tam crebra tã legatione spõdet nec exhibet. osculet̃ me osclo oris sui. sicq̃ i signo pacis faciat de pace securꝝ. Nã verbis iam quõ credaz. Opus magis est ope ꝓbis firmari Probet veridicos nũtios suos deus: si rñ nuntij ei⁹ stl̃. ⁊ sequatur eos ipse vt septus pmiserũt. qz sine ip̃o possunt facere nihil. Dilit pueꝝ. tulit baculũ. ⁊ nec dum est vox neq̃ vita. Non surgo nõ suscitor. nõ excutior de puluere. non respiro in spe. si nõ ꝓpheta ipse descendat. ⁊ osculetur me osculo oris sui. Huc accedit q̃ is q̃ nr̃m sepfitet̃ mediatorẽ ad deũ. dei filius est ⁊ deus est. Et q̃d est hõ vt innotescat ei aut filius hois vt reputet eũ. Que mihi fiducia vt tãte me audeã credere maiestati Vñ icq̃ tra ⁊ cis p̃sumo deũ curã hr̃e mei Ad hoc diligit patrẽ suũ. me ꝓ o opus nõ hz. bonoꝝ meoꝝ nõ eget. Vñ ḡ constabit mihi quod mediator meus in pte nequaq̃ sit. Tamẽ si vere vt dicitis decreuit misereri deus. cogitatq̃ vt cõplacitior sit adhuc. statuat testamentũ pacis. ⁊ fedus perpetuum feriat mihi in osculo oris sui: vt q̃ ꝓcedunt de labijs suis non faciat irrita. ex inaniat se. humiliet se. inclinet se. ⁊ osculet̃ me osculo oris sui. Vt ex equo priby congruens mediator neutri suspectus sit. deus filiꝰ dei fiat homo. fiat filius hois ⁊ certũ me reddat in h̃ oscl̃o oris sui. Securus suspitio mediatorẽ dei filiũ. quez agnosco ⁊ meũ. Nihil me plane iam mihi suspectus erit. Frater em̃ ⁊ caro mea est. Puto enim spnere me iam nõ poterit os de ossiby meis ⁊ caro de carne mea. Ira ḡ vetus querela sacrosctm̃ osculũ. i. icarnãdi ꝓbi mysteriũ exigebat. dũ lõga ⁊ molesta exp̃ectatõe fatigata fides deficeret. ⁊ infidel̃ ꝓplꝰ aduersus pmissa dei vict⁹ tedio murmuraret. ad inuentio mea est. si nõ hoc idem ⁊ vos nõ recognoscitis de scripturis. Inde profecto erant querule ille ⁊ plene murmure voces. Manda remanda. expecta reexpecta. modicũ ibi: modicũ ibi. Inde antie ille ⁊ pietatis preces. Da mercedẽ dñe sustinentibyte. vt ꝓphetui fideles inueniant. Itẽ. Suscita dñe p̃cationes q̃s locuti sunt in noĩe tuo prophete priores Inde blande ille et plene consolatõe pmissiones. Ecce apparebit dñs ⁊ nõ mẽtiet̃ si morã fecerit expectaeum. qz veniet ⁊ nõ tardabit. Item. Prope est vt veniat tps ei⁹: ⁊ dies eius nõ elõgabuntur. Et ex psona promissi. Ecce ego inquit declino viuos vt flumen pacis. et vt torrens mundans glorie gentium. In quiby verbis satis apparet ⁊ predicatoruz instantia ⁊ diffidentia ꝓplꝰ. Sic itaq̃ et

plebs murmurabat ⁊ fides nutabat ⁊ iustra ysaie vaticinū. angli pacis amare flebunt. Ne g̃ vniuersuz genus humanū moram faciēte xpo desperatiōe periret. dū se cōtemni suspicaret ifirma mortalitas. sueq̃ recōciliatiōis cū deo de gratia totiens repmissa diffideres: sancti q̃ de spū certi erant certitudinē de carnis presentia exoptabāt. ac signū reformāde pacis ꝓpter pusillanimes ⁊ incredulos oi instantia requirebāt O radix. iesse qui stas in signū populorū: qm̃ multi reges ⁊ ꝓphete voluerunt te videre ⁊ non viderunt. Felix tamē ex omib̄ symeon. cuius senectus in misericordia vberi. Is nempe exultauit vt videret signū desiderij: ⁊ vidit ⁊ gauisus est Acceptoq̃ osculo pacis in pace dimittit. aīa tñ aperte pronunciās iesum esse natū in signū cui contradicendū erat. O io ita fuit. Contradictum est exorto signo pacis: sed ab his qui oderunt pacē. nā par hoib̄ bone voluntatis. malinolis aūt petra scādali ⁊ lapis offensiōis. Herodes denicq̃ turbat⁹ ē ⁊ ois hierosolyma cū illo. Siq̃dem in propria venit ⁊ sui eum nō receperūt. Felices i sua pnoctatione illi pastores: q̃ signi hu⁹ visione digni habiti sunt. Jam tunc a se abscondebat a sapientib̄ ⁊ prudentib̄ ⁊ reuelabat paruulis: ⁊ herodes videre voluit sed quia bona volūtate nō meruit Pacis siq̃dem signū erat datū tantū hominibus bone volūtatis. Herodes ꝯo ⁊ similibus eius non dabit nisi signū ione prophete. Porro ad pastores. ⁊ hoc ait angelus vobis signuz. vobis humilib̄. vobis obedientib̄. vobis nō alta sapientib̄. vobis vigilantib̄ et in lege dei meditantib̄ die ac nocte. Hoc inquit vobis signū Qd̄. Qd̄ angeli pmittebant. qd̄ populi requirebant: qd̄ ꝓphete pdixerāt. Hoc fecit dōs nunc ⁊ ostendit nobis. in quo recipiāt increduli fidem. pusillanimes spem. perfecti securitatē. Hoc ergo vobis signū. Cuius rei signū. Indulgentie. gratie pacis. ⁊ pacis cuius nō erit finis. Hoc est ergo signū Inuenietis infantem pannis quidem inuolutū ⁊ positum in presepio Deus est tamen in ipo mūdum reconciliās sibi Horietur propter peccata vestra. ⁊ resurget ꝓpter iustificationem vītam. vt iustificati p fidez pacem habeatis ad deum. Hoc signū pacis propheta quondam regi achaz ꝓponebat petendū a dño deo suo: siue in excelso. supra: siue in inferno deorsum. Sz impi⁹ rex recusauit. nō credēs miser q̃ in signo h̄ima summis in pace sociandā essent. quatenus ⁊ inferi dño descendente salutari in osculo sancto signū pacis ⁊ ipi recipiant ⁊ supni spūs idip̄m nihilominus cum celos redierit eterna suauitate participent. Sermo finiendus est. sed vt qd̄ in eo disputatum est breui recolligaz summa. paret hoc sanctū osculū duab̄ ex causis necessarie indultum mundo. vt ⁊ infirmis faceret fidē ⁊ desiderio satisfaceret pfectoꝝ. Porro ipsum osculum esse non aliud q̃ mediatorez dei ⁊ hominū. hoiem iesum xpm. qui cum patre ⁊ spūsctō viuit ⁊ regnat deus p oia secula seculoꝝ amē.

Homelia. iiij.

O die legim⁹ in libro experientie. b Cōuertimini ad vosipos ⁊ attendat vnusq̃sq̃ conscientiam suā supbis que dicenda sunt. Explorare velim si cui incū vīm ex snia dicere datū sit. osculetur me osculo oris sui. Nō est em̄ cuiusuis hoīm et affectu hoc dicere. Sed si quis ex ore christi spūale osculum ⁊ semel accepit ꝓtium expimentū pfecto sollicitat ⁊ repetit libens. Ego arbitroz neminez vel scire posse quid sit nisi qui accipit. Est q̃ppe mānna absconditū: ⁊ solus q̃ edit adhuc esuriet. Est fons signatus cui nō cōicat alien⁹: sed solus q̃ bibit adhuc sitiet. Audi expertum quomō requirit. Redde mihi inquit leticiam salutaris tui. Hīme g̃ id sibi arroget mei simil' aīa onerata peccat̄ sueq̃ adhuc carnis obnoxia passionib̄. q̃ suauitatem spiritus necdū senserit: internozum ignara atq̃ inexperta penitus gaudiozuz O stendo tñ ei que hmōi est. locuz in salutari sibi congruentem. Non temere surgat ad os serenissimi sponsi. sed ad pedes seuerissimi dñi mecū pauida taceat. ⁊ cum publicano terram tremens non celū aspiciat: ne confusa in luminarib̄ celi facies assuetā tenebris. opprimat a gl'ia: atq̃ insolitis reuerberata splendorib̄. densiozis rursum cecitate caliginis obuoluatur. Nō tibi o quecunq̃ es talis aīa. nō tibi ille loq̃

vilis aut despicabilis videat. vbi sancta peccatrix pctā deposuit. induit scitatem. Ibi ethiopissa mutauit pellē: ⁊ in nouum restaurata cādorē. iā tūc fiducialiť ꝓcitercꝫ rūdeat exprobrantib⁹ sibi ꝓbū. Nigra sum sz formosa filie hierlm. Mirar⁹ q̄nā id arte potuerit: vel q̄d⁹ obtinuerit merit⁹ Paucis accipe. Fleuit amare: ⁊ de ītimis visceribꝫ lōga suspiria trahens. salutaribꝫ intra se succēsa singultib⁹. felleos hūores euomuit. Celestis medic⁹ celeberrime subuenit: q̄ velocit sermo eius currit Nūq̄d nō potio est sermo eius. Est vticꝫ fort⁹ ⁊ vehemens ⁊ scrutās corda ⁊ renes. Denicꝫ fino dei viu⁹ ⁊ efficax. ⁊ penetrabilit omī gladio ancipiti ꝓtingens vsqꝫ ad diuisionem aīe ac spūs. compagū q̄z ac medullarum ⁊ discretor cogitationū. Hui⁹ g̃ beate penitētis exēplo ꝓsternere: ⁊ tu o misera vt desinas esse misera ꝓsternere ⁊ tu ī fraz amplectere pedes. placa osculū. riga lachrimis. q̄d⁹ tū nō illū laues sz te. et fias vna de grege tonsax q̄ ascendunt de lauacro Ita sane vt suffusa pudore ac merore vultum sustollere. nō aū audeas cꝫ audias cꝫ ⁊ ipa. dimittunť tibi pctā tua quā audias cōsurge ꝓsurge captiua filia sion. excutere de puluere. Supto itacꝫ ad pedes primo osculo nec sic q̄dem p̄sumes ad osculū oris assurgere. sed erit tibi gradus ad ipm. medīū q̄d dā aliud osculū q̄d secdo loco ad manū accipies. De quo ⁊ talē accipe rōnem. Si dixerit mihi iesus. dimittunť tibi peccata tua nisi ego peccare desiero q̄d ꝓderit Exui tunicā meā. si reinduero eā cꝫ trū pfeci. Si rursus pedes meos q̄s lauerā inquinauero. nunq̄d aliq̄d lauisse valebit. Sordens omī genere vitiorū diu tacui iluto fecis. sz erit sine dubio recidēti cꝫ iacēti deterius. Denicꝫ q̄ me sanū fecit. ipm mihi dixisse recordor. Ecce san⁹ factus es: vade iā ampli⁹ noli peccare ne deteri⁹ tibi aliquid ꝓtingat. Qui aūt dedit volūtatē penitēdi opus est vt addat ⁊ ꝓtinendi ꝓtutē. ne iterem penitenda. facia nouissima mea peiora priorib⁹ Ve eīm mihi etiam penitenti si storem subtraxerit manuz. sine quo nihil possum facere. Nihil incꝫ q̄z nec penitere. nec ꝓtinere. Audio, pinde q̄d ꝓsulit sapiēť Verbū inq̄t in orōne non iteres. Pauco ⁊ q̄d iudex intentat arbori nō faciēti fructū bonū. Fateor, ꝓ hmōi nō sum oīno ꝓtētus priori gra qua iam malor sum penitens. nisi ⁊ secdam accepo vt videlicz dignos faciam penitentie fructus: ⁊ deinceps non reuertar ad vomituz. Hoc ergo restat mihi prius petendū ⁊ accipiendū. cꝫ p̄sumā altiora ⁊ sacratiora cōtingere. Nolo repente fieri sūmus. paulatim pficere volo. Quātum displicet deo impudētia pctōris. tm verecundia penitētis placet. Citius placas eum si mensurā tuā seruauer⁹ ⁊ altiora tenō quesieris. Lōgus saltus ⁊ arduus est de pede ad os: sz nec accessus cōuenīs Quid eīm. Recenti adhuc respsus pluere. ora sacra cōtinges. Veri de luto tract⁹ hodie vultui glie pātaris. Per manū tibi transitus fit. Illa pus te tergat. illa te erigat. Quō te erigat. Dādo vnde p̄sumas Quid istud. Decor ꝓtinētie ⁊ digne penitentie fructus que sunt opa pietatis. Hec de stercore te erigent. in spe audiendi poti ora. Sane accipiendo donū. osculare manuum. hoc est nō tibi sz noī eius da gloriā. Da semel ⁊ da iterū. tum, p donaris criminibus. tum, p collatis ꝓtutib⁹. Aut certe videto vñ munias frontē ꝓtra icrus istos Quid habes q̄d nō accepisti. Si aūt accepisti. q̄d gliaris q̄si nō accepis. Iam tādē in osculis duob⁹ geminuz habens diuine dignationis expimentū. forsan nō ꝓfunderis presumere sanctiora. Quantū quippe crescis glia: tm ⁊ fiducia dilatar⁹ Inde fit vt ames ardent⁹ ⁊ pulses fidenti⁹, p eo q̄ tibi deesse sentis Pozro pulsanti aperiť Iā summū illō q̄d cuncꝫ est sūme dignationis ⁊ mire suauitatis osculū credo nō negabiť sic affecto. hec via. hic ordo. Primo ad pedes, pcidim⁹ ⁊ plozam⁹ corā dño q̄ fecē nos ea q̄ fecim⁹ nos. Secdo manū q̄rim⁹ sublauantis ⁊ roborātis genua dissoluta. Postremo cū ista multis preciby ⁊ lachrymis obtinem⁹. rū demū audemus forsitan ad ipm os glorie caput attollere. pauēs ⁊ tremēs dico nō solū speculandū. sz etiā osculandū Quia spūs aū faciē nrām xps dño cui adherentes in osculo sctō. vnus spirit⁹ ipius dignatōe efficimur. Tibi dñe ihesu tibi merito dixit cor meū exq̄siuit te facies mea. faciem tuā dñe requiram. Nempe

auditā fecisti mihi mane mīaz tuā. cū iacē
ti primū in puluere tuaq; deosculāti reue-
renda vestigia. q̄ male vixeram remisisti.
Porro in progressu diei letificasti aiam ser
ui tui. cū deinde in osculo etiā man⁹ bene
viuendi grām indulsisti. Et nūc q̄d restat
o bone dñe nisi vt iam in plenitudie lucis
i feruore spūs ad oris q̄z osculū dignāter
admittens. adimpleas me letitia cū vultu
tuo. Indica mihi o suauissime o serenissi-
me vbi pascas. vbi cubas in meridie. Fra
tres. bonum est nos hic esse. iz auocat diei
malicia. Hi siquidē q̄ mō supuenisse nun-
cianť. gratū cogūt rumpe magis q̄z finire
sermonē. Ego exibo ad hospites. ne q̄d de
sit officijs eī⁹: de quo loq̄mur charitatis: ne
forte de nob audire cōtingat. Dicūt eīm et
nō faciūt. Vos orate interim vt volunta
riā oris mei beneplacita faciat de⁹ ad ve-
stram ip̄oz edificatōez z laudē z gr̄iaz no
minis sui: qui est benedictus in secula secu
lorum. amen.

Homelia. v.

Riplicē quendā aīe p̄fectū sub no-
r mine triū osculoz sermo hesternus
ꝓlectus est. Nunc q̄d excidit vobis
Jo mihi hodierna dispuratōe p̄sequēdus
erit. put parare dignabit in dulcedie sua
pauperi deus. Dixim⁹ si recolit⁹ illa osc'la
sumi ad pedes ad manū. ad os. singlis sin
gula referentes Jn p̄mo sane p̄mordia de
dicanť nr̄e ꝓuersionis. fm aūt p̄ficientib⁹
indulgeť Porro tertiū sola exp̄ť z rara p̄fe
ctio. Ab hoc solo q̄ vltimū est positū. sū-
psit exordiū scp̄tura ista quā tractare susce
pimus. z ip̄ius cā. reliq̄ duo a nob adiun-
cta sunt. An ꝓo necessarie vos iudicatis.
Puto eīm facies ipsa eloq̄ facile admonet
z ista req̄rere. Dic ꝓo si nō z vos adue
rtitis oportere reuera ē aliud: siue alia osc
cula. a q̄b illō oris distinguere voluit ille
qui dixit. osculeť me osc'o oris sui Cur eīm
cū sufficere poterat simpl'r osculeť me. pret
mozē rū vsumq̄ loq̄ndi distincte z signā-
ter adiecit osculo oris sui: nisi vt ostēderet
ip̄m q̄ petebat osc'm summū ē nō soluz
Nonne denicq̄ ita inuicē loq̄mur osculare
me. vel da mihi osculū: z nemo sequiť vt
dicat ore tuo siue osculo oris tui. Quid al
terutrum osculari parentes nisi ꝓsus inui
cem nr̄a tendimus: que tamen abinuicem
nō requirim⁹ nomiatim. Denicq̄ q̄ narrat
ꝓbi gratia a dño susceptū in osculo p̄dicto
rem. z osculatus est aut eū: nec addidit ore
suo vel osculo oris sui. Sic nimirū omis
z q̄ scribit z q̄ loq̄tur ꝓsuenit. Sūt ergo hi
tres aīaq̄ affectus siue p̄fect⁹ exptis dūtaxat satis noti z manifesti: cū aut de act⁹ ma
lis indulgentiā aut de bonis agēdis grāz
aut ip̄ius etiā indultoris z bīfactoris sui
pūtiam. eo q̄dem mō quo in corpe fragili
possibile est obtinēr. Cetera p̄mū z secūdū
q̄rōne oscula noīauerim. manifesti⁹ accipe
Osculū pacis indiciū esse omēs nouimus
Porro aūt si vt scriptura loquiť. petā nr̄a
separant inť nos z deuz. tollat de medio q̄d
interest z pax est. Cū ḡ sat⁹ facim⁹ vt ablato q̄d separat petō reconciliemur. indulgentiā
quā recipim⁹. q̄d nisi quodd̄ osc'm dixe-
rim pacis. Idcq̄ interim nō alibi q̄z ad pe
des sumendū. Hūilis q̄ppe z ꝓcūda de-
bet esse satisfactio. q̄ emendat supba trans
gressio. Accū etiā ad viuendū emēdatius
deoq̄ digni⁹ ꝓuersandū. placita q̄dā am-
plioris gr̄e familiaritate donamur: ampli
pliori z fiducia caput iam leuamus de pul
uere largitoris vt assolet manum osculan-
turi: si tamen de accepto munere nō nostrā
sed auctoris gloriā querimus. eicq̄ soli do
na z non nobis asscribimus. Alioquin si tu
te z non magis in domino gloriaris. pro-
priam profecto z non domini manū oscu-
lari conuinceris. quod iuxta beati iob sen-
tentiam est iniquitas maxima et negatio
in deum. Si ergo ad scripture testimonium
proprīā gloriam querere. proprīā est oscu
lari manū. profecto qui dat gloriam deo:
dei dicitur non incongrue manum oscula
ri. Et in hominibus quidem ita esse vide
mus. seruos videlicet offensores domino
rum osculari solere pedes: cum ab eis veni
am petunt: z pauperes diuitū manus cuz
ab eis munus accipiunt Verum quia spi
ritus est deus. z nullis simplex illa substā
tia membris distincta corporeis. erit for-
san qui nullatenus de illo recipiat tale ali
quid. sed ante sibi dei man⁹ vel pedes fla-
gitet demōstrari: sicq̄ p̄bari q̄d d osc'o pe
dum manusue diffinio. Sed quid si z ego

vicissim ab ipso meo scisciratore de ore ꝗz dei requisiero. quatinus qõ de oris osc'o scriptura loquiť. ad deũ ꝓtinere demõstraretur. Nempe aut cũ isto simiť ⁊ illa habet. aut cũ illis pariť ⁊ isto caret. Si em ⁊ os hz deus de quo docet hoiem sciam. ⁊ manũ hz q̃dat esca omi carni: ⁊ pedes hz q̃ũ terra scabellũ est. ad quos nimirũ pctores cõuersi atꝗ humiliati satisfaciãt. Hec inquã deus hz oia ꝑ effectũ nõ ꝑ naturã Inuenit ꝓfecto apud deũ ⁊ ꝓfecunda cõfessio quo se humiliãdo deijciat. ⁊ prompta deuotio vbi se innouãdo reficiat: ⁊ iocunda ꝛ templatio vbi excedendo quiescat. Oia oiũ est q̃ oia ãministrat: nec q̃cꝗ est oim ꝓprie. Nã qõ in se est lucẽ habitat inaccessibilem ⁊ pax eius expugat omnez sensum: ⁊ sapientie eius nõ est numer⁹ ⁊ magnitudinis ei⁹ nõ est finis. nec põt eũ videre hõ vt viuat. Nõ qõ lõge ab vno ꝗz sit q̃ esse oim ẽ. sine quo oia nihil: ꝗz vt tu pl⁹ miteris ⁊ nil eo pũtius: ⁊ nil incõprehẽsibilius. Quid nẽpe cuiꝗ rei pũtius ꝗ̃ esse suũ Quid cuiꝗ tam incõprehensibil⁹ ꝗ̃ esse oim. Sane etiã oim dixerim deũ. nõ qz illa sť qõ est ille. ꝗz qz ex ipo ⁊ ꝑ ipm ⁊ i ipo sť oia. Esse est ḡ oim q̃ facta sunt ipe factor eorꝫ: ꝗz causale nõ materiale. Tali ꝓinde mõ dignať illa maiestas suis esse creaturis oiũ q̃ dez q̃ sunt: aliantibꝫ aũt q̃ ⁊ viuũt. Porro ratione vtẽtibꝫ lux. recte ꝓ viuentibꝫ ꝓtus. glia vincentibꝫ. Et in his oiũ creandis. gubernandis. ãministrandis. mouendis. ꝓmouendis. innouãdis. firmãdis. nullis corꝑis indigent instrumentꝭ: q̃ omia solo ꝓbo ⁊ corꝑa creauit ⁊ spũs. Anime corporibus ⁊ corꝑeis indiget sensibꝫ. ꝑ que sibi inuicem innotescant ⁊ valeant. At nõ ita omꝑs cui de sola volũtate celeris suppetit efficientia: tam creandis rebꝫ q̃ ordinandis ꝓut voluerit Valet cui vult q̃ntũ vult ⁊ absq̃ corꝑalũ officio obsequioue membroꝝ. Quid. Ad intuenda q̃ cõdidit ipse putas sibi ꝛeq̃rat corꝑorei sensus adiutorium. Nihil oino latet aut effugit lucem vbiq̃ pũtem. Nec tamen vt agnoscat aliquid necessariũ habet renũtiantis sensus ministeriũ. Nec soluz vniuersa noscit sine corꝑe. ꝗz ⁊ innotescit mũ dis cor de sine corꝑe. Dico aũt idem latius vt plani⁹ fiat Sed forte qz finiẽdi iam sermonis angustia nõ admittit: consiliũ magis est vt i crastinũ differamus.

Homelia sexta

Quattuor spirituũ genera nota sũt vobis. peccoris. nr. angelicus ⁊ q̃ condidit istos. Non est ex oiũ cuz siue ꝓpter se. siue ꝓpter aliũ. siue ꝓpter vtrũq̃ necessariũ corꝑus nõ sit. corꝑisue similitudo: excepto dũtaxat illo. cui omnis tam corꝑalis q̃ ꝑ spũalis creatura merito confitetur ⁊ dicit dõs meus es tu qm̃ bonorum meorꝫ nõ eges. Et primũ q̃dem ita corꝑe egere cõstat: vt nec subsistere absq̃ illo vt cunꝗ possit. Simul quippe viuificare desunt ⁊ viuere ille spũs. qn̄ moriť pec⁹. Verum nos viuimus q̃dẽ p⁹ corꝑus: ꝗz ad ea quibus beate viuiť nullus nobis accessus patet nisi ꝑ corꝑus. Senserat hoc q̃ dicebat. Inuisibilia dei ꝑ ea q̃ facta sunt intellecta ꝛspiciunť. Ipa siquidẽ q̃ facta sunt. id est corꝑalia ⁊ visibilia ista. nõ nisi ꝑ corꝑis sensa instrumentũ. in nr̄az noticiaz veniũt. Habet igitur necessarium corꝑus spũalis creatura q̃ nos sum⁹. sine q̃ nimirum neq̃cꝗ illã sciam assequiť: q̃ꝗ solã accepit ḡdũ ad ea. de q̃ꝗ sit ꝛgnitõe brã Hinc si mihi obꝑciať de puulis regeneratis: qõ absq̃ scia reꝗ corꝑaliũ exeũtes de corꝑore ad brãm vitã nihilomin⁹ transire credãť breuiter rũdeo. h̄ illis ꝛferre grãm nõ naturam. Et q̃d ad me de miraculo dei q̃ de naturalibꝫ dissero. Iam qõ ⁊ supcelestes spũs op⁹ corꝑibꝫ hẽant. illa maxie certos nos faciat ꝓa ⁊ ꝓe diuina snia. Nõne oẽs ait administratorij spũs sť missi in mũsteriũ ꝓter eos q̃ hereditatẽ capiũt salutꝭ. Quonã ḡmõ implẽt misteriũ suũ absq̃ corꝑe. ꝑsertim apte viuẽtes i corꝑe. Denicꝗ nõ ẽ discurrere nec de loco ad locũ transire nisi corꝑoꝝ. qõ freq̃nter angelos facere tã idubitata q̃ꝗ nota ꝓbat auctoritas. Hinc est q̃ ⁊ visi sť pribꝫ ⁊ ad eos itraueřt ⁊ mãducaueřt ⁊ pedes lauere Ita iferior supiorꝗ spũs ꝓprijs corꝑibꝫ egẽt. ꝗz q̃bꝫ iuuẽt nõ ẽ tuuenť. At pec⁹ q̃dẽ ex debito fruitur ⁊ ad vsus temporalium corꝑaliũq̃ necessitatum iuuando seruit. ideoq̃ illud ⁊ cum tempore trãsit ⁊ cum corꝑore deficit. Seruus q̃ꝑe nõ manet in domo ineternum:

licet q̃ bñ eo vtunt. oēm vsum hui⁹ tpalis
fuitatis ad questū referant eternoꝝ. An-
gelus ꝓ curat satagitq̃z. in libertate spi-
rit⁹ administrare officiū pietat⁹ futuroꝝ bo
noꝝ: pmptū sese mortalib⁹ mīstrū exhibēs
vtpote suis in eternū futur⁹ ciuib⁹. ⁊ cohe-
redib⁹ sup ne locū ditatis Ille ergo vt iure
fuiat. iste vt pie subueniat: ambo pculdu
bio suis corpib⁹ egēt vt iuuēt Nā in q̃ ipi
iuuenk nō video. ad pfectū dūtaxat eterni
tat⁹. Irrōnalis nēpe spūs. et si corpalia p
corpus ⁊ ipe hauriat. nunq̃d tñ eousq̃z iu
uak corpe suo: vt p corpalia ⁊ sensibilia q̃
p illud sentit. etiā ad spūalia ⁊ intelligibi
lia pficiēdo pringat. Ad q̃ tñ capescenda
p suo corpali tpaliq̃z obseqo noscik iuua
re illos. q̃ oēm vsum rerū tpaliū ad fructū
transferūt eternaꝝ: vtētes h mōo tanq̃z nō
vtētes. Porro aūt supcelestis spūs absq̃z
adiutorio corpis. ⁊ absq̃z intuitu hoꝝ q̃ p
corp⁹ sentiūk. sola pfecto sue vicinitate ac
viuacitate nature. sufficit apphēdere sum
ma ⁊ ītima penetrare. An nō h apl's intel
lexit. q̃ cū diceret: inuisibilia dei p ea q̃ fa
cta sunt intellecta ꝯspiciunk: adiecit. prin⁹
a creatura mundi. Nimiꝝ quō a creatura
celi nō ita. Quo. n. his inuolut⁹ carne ac
tre incola spūs ex ꝯsideratiōe sensibiliū. p
ficiēs. q̃dam q̃dāmō paulatiq̃z nitik p-
uentre: eo ille celestiū hitator. ingenita sub
tilitate sua. in oī velocitate facilitateq̃z p-
tingit: nullo vtiq̃z sensus corporei admi-
niculo fult⁹. nullo corporei mēbri adiut⁹
officio: nullo corporee cuiuscūq̃z rei infor-
mat⁹ ituitu. Cur enī intra corpa. spūales
scrutek sensus: q̃s ī libro vite ⁊ absq̃z ꝯ di-
ctiōe legit. et absq̃z difficultate intelligit.
Cur ī sudore vult⁹ sui. labore excutere gra
na de paleis. de vuis vina. et de amurca
oleū: q̃ ex oib⁹ sat⁹ habūdeq̃z ad manū hz
Quis mēdicorū victū suū p domos alie-
nas: in sua abūdans panib⁹. Quis puteū
fodere curarū ⁊ intrare viscera tre. venas
aquaꝝ cū labore rimari: cui vltro affatim
aquas limpidas fons viu⁹ emanat. Nec
brut⁹ q̃ nec angelic⁹ spūs ad ea capescēda
q̃ brāz spūalē faciūt creatura. suis vllomō
corpib⁹ adiuuank: ille q̃dē p innata stolidi
tate nō capiēs. iste ꝓ p excellētior⁹ gl'ie p-
rogatiua nō indigēs. Porro hoīs spū. q̃
mediū quēdā ink sup mū et infimū tenz lo
cū. vsq̃z adeo ad vtrūq̃z necāriū hīe corp⁹
mānifestū est: vt absq̃z eo necipe pficere. nec
alteri pdesse possit. Nā vt taceā mēbra ce-
tera corpis. officia ve mēbroꝝ: q̃ nā mō q̃-
so. aut sine ligua instruis audiētē. aut sine
aure pcipis istruētē. Itaq̃z cū absq̃z corpis
āminicko. nec bestial'spūs fuilis ꝯditiōis
soluere debitū nec spūal'celestisq̃z creatura
implere misteriū pietat⁹. nec rōnal'ania tā
prio q̃z etiā sibi sufficiat ꝯsulere ad salutē
liqt omnē creatū spm. siue vt iuuet. siue vt
iuuek sil' ⁊ iuuet. corporeo prsus idigere so
latio. Quid enī si q̃ aiantia q̃z trū ad vsuz
sui repiank incōmoda. nullisq̃z apta vsib⁹
hūanaꝝ necessitatū. Prosunt pfecto visu
sine vsu vtiliora cordib⁹ intuentiū. q̃z vtē
tiū corpib⁹ eē possint. Et si nocua ⁊ si etiā
pnitiosa tpali hoīm ꝯstet esse saluti: nō tñ
deest eoꝝ corpib⁹ vñ coopenk in bonū his
q̃ fm ꝓpositū vocati sunt sct̄i: ⁊ si nō cedē-
do in cibū. aut exhibēdo misteriū. certe ige
niū exercēdo iuxta eū. q̃ vtiq̃z oī vtēti rōne
psto est cōis disciplinę pfectum: q̃ inuisibi
lia dei p ea q̃ facta sunt intellecta ꝯspiciū
tur. Nā ⁊ dyabolus eiusq̃z satellites cū sit
sp eoꝝ maligna intētio. nocere q̃dē sp cupi
unt: sz bonis emulatorib⁹. q̃b⁹ dī. q̃s vob
nocere poterit si boni emulatores fueritz.
absit vt possint. Magz aūt psunt: ⁊ nolē-
tes coopank in bonū bonis Cetery angeli
ca corpa. vtrū nā ipis spiritib⁹ naturalia
sint. sic hoib⁹ sua. ⁊ sint aialia sic hoies. im
mortalia tñ q̃ non sunt hoīes. porro ipa
corpa mutēt ⁊ psent ī forma ⁊ spē q̃ volūt
q̃ñ appere volūt. dēsantes et solidātes ea
q̃ntuz volūt. cū tñ in sui pitate p subtilita
te nature atq̃z substātie sue inpalpabilia
sint. et nr̄is oīno inadiūgibilia visib⁹. an
in simplici spūali substātia subsistētes cor
pora cū opus est sumāt. rursumq̃z expleto
ope ponāt in eandē de q̃ sumpta sunt ma-
teriā dissoluēda: nolo vt a me rechrat⁹ Vi
denk pīes de huiusmo di diuersa sensisse.
nec mihi pspicuū est. vñ alterutrū doceā: ⁊
nescire me fateor. Sz ⁊ vīis profectib⁹ nō
multū conferre arbitro: haꝝ rerū noticiā.
Illud aūt scitote nullū creatoꝝ spiritum z
p se nr̄is mentib⁹ applicari. vt vicz nullo
mediāte nr̄i suiue corpis instrumento. ita

nob immisceat vl infundat. qet participatione docti siue doctiores. vel boni siue meliores efficiamur. Nullus angelorum. nulla aiarum hoc mo mihi capabile est. nullus ego capax. Nec ipi angeli ita se alterutru capiunt. Seqstret pinde progatiua hec sumo et incircuscripto spiu: q solus cu docet angelu siue hoiem sciam. instrumetum no qrit vre corporee aurig. sic nec sibi oris p se infudit p se innotescit: pur capit a puris. Solus nullius indiget: solus et sibi et oib de sola oiporeti volutate sufficies. O pat tu imensa et innumera p subiecta creatura corporale. siue spuales: sz qsi impans. no me dicas. En. vbi gra. qd lingua mea corpalem assumpsit nuc in op suu. docere vicz vos. cu p se absqz dubio facilis suauiusqz id posset: pfecto in dulgetia e no indigetia In pfectu siqdez vro meritu qrit mihi. no sibi solatiu. Idip m sape op est oi hoi operati bonu: ne forte in se de bonis dni. et no in dno gtiet. Est tu qui bonu opat no volens. siue ho malus. siue angel mal. et costat no fieri pter eu qd fit p eum. cu pdesse nullu bonu possit inuito Igit ei qde dispesatio tantu credita e: sz nescio q mo gratio locudiusqz sentim bonu. qd p malu dispesatore ministrat Ipa est g ca. cur p malos faciat de bona bonis. no aut opa eorum indigeat in bufacedo. Porro his q rone vl sensu carecia sunt. mlto minus deu egere qs dubitet. Sed qu in op bonu et ipa cocurrut: appet qm oia fuiunt ei. cui merito est dicere. Deus est orbis fre. aut certe qr nouit q per q couenienti fiat. de structure corporee creature no efficacia querit. sz congruentia. Esto deinde qd corpor ministeria oportune plerucz diuinis opib applicent. vt vbi gra. pluuie viuificadis seminib. vl multiplicadis segetib. vl fructibus maturadis. qd pprio qso de corpe facere hz. cui ad nutuz indifferent vniuersa corpa celestia atcz terrestria obsequi ostat Plane supfluo habere suu: q nuliu sibi reperit alienu. Verु si cunctis a q h loco discenda occurrut. psenti volum fmone cocludere. fmo modu excedet. et vires forsitan aliquorum pterea que restant sub alio seruem absoluenda principio.

Homelia Septima.

Tpcedenti seques fmo cohereat: v tenes ne datu supius solu summu et incircuscriptu spm ad oe qd facere vl fieri vult corpis istrumeto siue obsequo no egere. Dem g securi. vera soli oo sic immortalitate. ita et incorporeitate: qd solus spirituu vniuersaz corporea natura conscz transcendat: vt qcunqz corpe. in qcu cz ope no indigeat: solo spiritali utu. cu vult. ad qcz vult agenda ptent Sola g est q nec pter se. nec pter aliu. solario corporei instrumeti op hz illa maiestas. cui oiporeti arbitrio incuctant psto est oe op ome altu inclinat. oe aduersuz cedit. ome creatu fauet: etia nullo interuenete vl subuenete solario corpali siue spiritali. Docet vl monet sine ligua: pbet vl tenet sine manib sine pedib currit et succurrit peuntib. Actitabat ista et cu patribus poribus sec vl. expiebant hoies sedula bficia. sz latebat eos bficius. Ille qde attigebat a fine vsqz ad fine fortit. sz dispoebat oia suauit: no sentiebat ab hoib. et gaudebat de bonis deu. et deu sabaoth: et qd cu tranqllitate iudicaret oia nesciebat. Ab ipo erat sz no cu ipo. Per ipm viuebat: sed no ipsi Ex ipo sapiebat: sed no ipm. Alienati. ingrati. insensati Hinc demu facta e. vt qd erat. qd viuebat. qd sapiebat. no auctori tribueret. sz nature asscribere: aut certe qd insipiti erat fortune. Proprie qz idustrie atcz ptati multi mlta arrogabat. Quata sibi vsurparut seductorum spus. qnta soli et lune data sit. qnta terr vel aqs attributa. qnta etia maifestis fabulibuscz mortaliuz reputata opib Herb. arbutis. minutissimis vilissimiscz semib p numilib deferebat. Heu sic hoies pdidere et comutauere gtiaz sua i sititudine vituli comedet fenu Quop de miserat et rores de mote vmbroso et q deso dignant egredies: in sole posuit tabnaclm suu. obtulit carne sapietib carnem p qua disceret sapere et spm. Na du i carne et p carne fac opa no carnis sz dei. nature vticz impans. supanscz fortuna. stulta facies sapiam hoim. demonucz debellas tyranide: maifeste ipm se indicans esse p que et cade et an fiebat. qu fiebat. In carne incz et p carne potent ac patent opa tus mira. locut salubria. passus indigna.

euidenť oñdit: qz ipe sit q̃ potenť sz inuisibiliť secla cõdidisset: sapienť regeret. benigne pregeret. Deniq̃ dũ euãgelizabat ingra. ſ. signa phibz infidelib⁹. p suis crucifixoriby orat: nõne liq̃do ipm se cẽ declarat q̃ cũ pie suo q̃tidie oziri fac̃ solẽ suũ sup bonos z malos. z pluit sup iustos z iustos. Hoc n. est qd ipe aiebat. Si nõ facio opa pris mei: nolite credere. En apit os carnis suc docẽs i mõte discipl'os: q̃ in silcio angelos i celestib⁹ docet. En ad tactũ corporee. man⁹ curať. lepza. fugať cecitas. audi tus repať. ligua muta resoluiť. discipl'us ppe mersus erigiť: z bis indubitanť agnosciť. cui dixerat lõge añ dõ Apis tu manũ tuã z imples omẽ aial bñdictiõe. Ite aperiẽte te manũ tuã: oia implebunť bõitate. En sec⁹ corpales pedes iacens. ac penitẽs audi peccatrix. remittunť tibi pcta: z recognoscit eũ de q̃ ex multz retro tpib⁹ scptuz legerat. Egrediet dyabolus añ pedes ei⁹. Ubi nẽpe peccatũ remittiť ibi pcul dubio dyabolus de corde pcõzis expelliť Hinc vniuersaliť de cũctz penitẽtib⁹ dicit. Nũc iudiciũ est mũdi: nũc pnceps mũdi hui⁹ eycieť foras. Qõ. s. hũiliter ꝛfitẽti remittat de⁹ pctm. z dyabol⁹ eũ quẽ i hois corde iuaserat amittat pncipatũ Deniq̃ ambulat sup vndas carnalib⁹ pedib⁹: cui nec dũ in carne vestito tã psalmista pcinerat. In mari via tua: z semite tue in aqs mltz. Qõ est. Loculcas corda tumẽtia supbos z fluxa desideria carnaliũ cõpmis: iustificãs impios z supbos hũilians. Qõ tñ qz inuisibiliť fit. carnal' nõ sentit a q̃ fit. Vñ z subdit Vestigia tua nõ cogñscent. Hinc rurs⁹. pr̃ ad filiũ Sede inq̃t a dextris meis donec ponã inimicos tuos scabellũ pedũ tuoꝝ. h̃ est donec oẽs q̃ re ꝛtemnũt tue volũtati subyciã: siue inuitos z miseros. siue volũtarios z bẽos. Itaq̃ h̃ op⁹ sps qz caro nõ caro nõ pcipiebat. aialis q̃ppe nõ pcipit ea q̃ sunt spũs dei: op⁹ fuit vt corpalib⁹ pedib⁹ corpaliť incubãs. z corpalib⁹ labijs pedes cosdẽ deosculãs venia pcõz peccatrix pcipet: sicq̃ illa mutatio dextere excelsi. q̃ mirabiliť. sz inuisibiliť iustificat impiũ. etiã carnalib⁹ inotesceret. Verũ illos spũales pedes dei q̃s p̃ no loco oscl'ari spãliť penitẽtẽ ꝛueit pterire me nõ oportz Noui ego curiositatẽ vtam q̃ nil sua volũtate iscrutatũ oino p̃tereat. nec ꝛo ducẽdũ ꝛtẽptui nosse q̃b⁹ scptura pedib⁹ tã freq̃nť deũ ꝛmẽorat. nũc q̃dez stare vt ibi. adorabim⁹ i loco vbi steterẽt pedes eius: nũc ꝛo ãbulare vt ibi. z hitabo i illis. z deambubo i eis: nũc etiã currere iuxta ilõ. Exultauit vt gygas ad currãdã viã. si recte apl'o visuz ẽ caput xpi referre ad deitatẽ. puto z nob nõ incõgrue videri pedes ad hoiez pertinere. q̃rũ alterz miaz. alterz iudiciũ noies m⁹. Nota sť vob ista duo vocabula: z de plerisqz scpture locz ambo pťi si cogitatis occurrũt. qz ꝛo mie pedẽ de⁹ i carne cui se vniuit assũpsit: docet epl'a ad hebreos. cõpratũ phibẽs xpm p oia p silitudie absqz pctõ. vt mificors fieret. Quid illũ alterũ q̃ iudiciũ nũcupat⁹ ẽ. Nõne ad hoiem eq̃ assumptũ. z ipm pinere. ipe de⁹ hõ apte significat vbi data sibi phibz a pie pratem iudiciũ facere qz filu⁹ hois est. His duob⁹ q̃ pedib⁹ apte sub vno diuitatz capite cõcurrẽtib⁹ nat⁹ ex mliere fact⁹ sub lege. inuisibilis emanuel i terrz visus est: z cũ hoib⁹ ꝛuersat⁹ est. Is certe ptrãsqt. z nũc bñfaciendo z sanãdo oẽs oppsos a dyabolo. sz spũaliť sz inuisibiliť. His inq̃ pedib⁹ de uotas pambulat mẽtes: incessanť lustrãs scrutãsq̃ corda z renes fideliũ. Vide aũt ne forte hec illa sint spõsi crura q̃ spõsa tã magnifice ꝛmẽdat i ꝛseq̃ntib⁹. ꝛpans eam nisi fallor colũnis marmoreis fũdatas sup bases aureas. Pulcre oino. qm̃ q̃dez in incarnata sapia dei q̃ auro designať. mia et ꝓitas obuiauerũt sibi Deniqz vniuerse vie dñi mia z ꝓitas. Felix mẽs cui semel dñs ihs vtrũqz infixerit pedẽ A duob⁹ signis cogñscere ea. q̃ hui⁹ mũdi est: q̃ secũ necesse ẽ referat diuis impssa vestigijs. Ipa sunt timor z spes. ille iudicij. illa mie repũtans imaginẽ. Merito bñplacitũ est deo sup timẽtes eũ. z in eis q̃ sperant sup mia ei⁹: cũ sapie timor initiũ sit. spes pfect⁹. Nã ꝛsũmatiõz sibi charitas vẽdicat. Que cũ ita sint. nõ pu⁹ fruct⁹ est in pmo h̃ osculo qõ ad pedes accipiť: tantuz curato vt neutro fraudez illoꝝ. Porro em suã dolore pcti. z timore iudicij cõpungeris. veritatz iudicijqz vestigio labia impssisti. Qõ si timorẽ dolorẽq̃z diuine intuitu bonitatz. z spe ꝛseq̃nde indulgẽtie tẽperas: etiã misericordẽ pedẽ amplecti nouerz. Alioqui alterũ

Sole adoremus meus

sine altero osculari nō expedit: qz ꝛ recordatio solit⁹ iudicij in baratrū desperationis precipitat. ꝛ miseriē fallax assentatio pessima generat securitatē. Datū est et mihi misero nonnūq̄ sedere sec⁹ pedes dñi ihū. et mō hūc mō illū tota deuotiōe cōplecti: inq̄tū me sua benignitas dignabat admittere. At si qñ miserationis oblit⁹ stimulāte ꝛscia iudicio paulo diuti⁹ inhercere: mox metu incredibili ac miserabili ꝛfusiōe deiect⁹. ꝛ ne nebroso circūfusus horrore. h̄ solū palpitās de pfundis clamaui. Quis nouit potestatē ire tue. ꝛ p timore tuo ira tua dinumerare. Qd̄ si eo relicto pedē mīe plus tenere ꝛtingeret: tāta ecōtrario incuria ꝛ negligentia dissoluebar. vt cōfestim ꝛ ore tepidior. ꝛ actio pigrior. ꝛ risus pmptior. ꝛ sermo incautior. ꝛ ois denicq̄ vtriusq̄ hominis stat⁹ incōstantior appareret. Proinde magistra instruct⁹ experientia. nō iudiciū iā solū aut solā misericordiam. sz misericordiam pariter et iudiciū cāt̄abo tibi dñe. Ineternū nō obliuiscar iustificationes istas Cāt̄abiles mihi erūt ambe i loco peregrinationis mee: quisq̄ mia superexaltata iudicio iā ꝛtiescat. ac sola cāt̄et tibi ō ceto gl'a mea ꝛ nō ꝛpūgar

Homelia Octaua.

Ipse mihi laborē: q̄ vos spōte puoco ad q̄rendum. Quia em̄ ego p̄mi osculi occasiōe spiritales dei pedes ꝓpriis diffinitiōib⁹ ac noib⁹ ꝛ q̄dē ex abundāti demōstrare curaui: vos pgritis inq̄rere. ꝛ de manu q̄ secō loco osculāda ꝓponit Annuo. gero vob⁹ morē: isup nō manū. sz man⁹ ostēdo ꝓpriusq̄ distinguo vocabulis. Latitudo vna. altera fortitudo dicat. qō ꝛ tribuat affluent̄ ꝛ defendat potenter qō dederit. Et trāsq̄ pfecto osculabit̄ q̄ ingratus nō fuerit: deū vtriq̄ sic̄ bonoꝝ oīm largitorē. ita ꝛ ꝛseruatorē recognoscēs ꝛ cōfitēs. Satis de duob⁹ osculis dictū ēt̄ eor: videam⁹ ꝛ de tertio. Osculet̄ me inq̄t osculo oris sui. Quis dic̄. Spōsa. Que nā ipsa. Ait sitiēs deū. sz pono diuersas affectiones: vt ea q̄ ꝓprie spōse cōgruit distinct⁹ eluceſcat. Si fu⁹ est timet a facie dñi. Si mercenar⁹: spat de manu dñi. Si discipulus aut̄ parat mgro. Si fili⁹ honorat patrē Que ꝛo osculū postulat amat. Excellit i natura donis affectio hec amoris: precipuum cū ad suū recurrit p̄ncipiū qō est deus. Hec sunt inuēta eq̄ dulcia ꝛba. q̄bus ꝛbis dei sicq̄ dulces ad inuicē exp̄mer entur affectus quēadmodū spōsus ꝛponsa. Quippe q̄b⁹ ea cōia sunt nil ꝓriū. nil a se diuisuz hn̄tib⁹. Et na vtriusq̄ hereditas. vna dom⁹. vna mēsa. vn⁹ thor⁹: vna etiā caro Denicq̄ ꝓter hāc relinq̄t ille p̄rem et matrē ꝛ adherebit vxori sue: ꝛ erūt duo in carne vna. Hec q̄z iubet̄ obliuisci nihilominus ꝓpl'm suū ꝛ domū p̄ris sui: vt ꝛcupiscat ille decorez eius. Si q̄ amare spiritalit̄ spōsus p̄ncipalit̄ ꝛcuit: nō imerito spōse noie cēsent̄ aia q̄ amat. Amat aūt q̄ osculum petit. Nō petit libratē. nō mercedē. nō denicq̄ doctrinā. sed osculū. Horre plane castissime sponse ac sacrū spiritis amorē: nec oino valētis flāmā dissimulare quā patit̄ Vide enī quale p̄ripiat fmonis exordiū. Magnuz q̄d a magno petitura. nullo tū vt assolet vrit̄ blandicia ꝓ fuco. nullis circūuolutionib⁹ ad id q̄ desiderat ambit. Nō facit ꝓhemiū. nō captat benuolentiā sed exabundātia cordis repēte prumpens vnde frōtoseqz sat⁹. osculet̄ me ait osculo oris sui. An nō tibi q̄si dicere mānifeste videt̄. q̄d mihi est in celo. ꝛ a te q̄d volui sup terrā. Amat pfecto caste. q̄ ipm̄ quē amat q̄rit: nō aliud q̄cq̄ ipi⁹. Amat sētē: qz nō in ꝛcupia carnis sz i puritate spūs Amat ardent̄: q̄ ira ꝓrio decbriat̄ amore. vt manifestatē nō cogitet. Quid enī. Respicit fraz ꝛ facit eaz tremere. et ista se ab eo postulat osculari. Ebria ne est. Ebria prsus. ꝛ forte tūc cū ad ista prūpit exterat de cella vinaria: q̄ se nimiꝝ ītroducrā postmodū gl'iat̄ Nā ꝛ dauid de q̄busdā dicebat deo. Inebriabunt̄ ab vbertate dom⁹ tue. et torrēte voluptat⁹ tue potabis eos. O q̄nta amoris vis. q̄nta i spū libratis fiducia Quid mānifest⁹ q̄ pfecta charitas foras mittit timorē. verecū de tū ad ipm̄ spōsuz fmonē dirigit: sz ad alios tāq̄ de absente. Osculet̄ me inq̄ens osculo oris sui. Grādis q̄ ꝓpe petit̄: ꝛ op⁹ est verecūdia comitari p̄cē. cōmēdari petētē Itaqz p dōestico ꝛ intimos access⁹ ad intima q̄rit: ambit̄ ad desideratū Qui nā illi. credi⁹ angelos astare orātib⁹ offerre do p̄ces ꝛ vota hoiz. vbi tū sine ira ꝛ discepratiōe leuari puras man⁹ gspexes

rint. Probat h angelus ita loqns ad tho
biã. Qñ orabas eiz lachrymis. z sepelie⸗
bas mortuos: z derelinqbas prandiuz. et
abscõdebas mortuos p die in domũ tuã.
z nocte sepeliebas: ego obtuli oronez tuaz
dño. puto id nob satis. z ex aliis scripture
testimonijs psuasuz. Nã qõ psallentibus
ꝗz dignãt admisceri scti angeli soleãt. qd
eo mãifestius qõ psalmista ait. pueneruṅt
pncipes ꝓiuncti psallentib ̃ i medio iuuẽ
culaꝫ tympanistriarũ. Vñ z dicebat. In
cõspectu angelorũ psallam. Doleo pinde
aliqs vẽ m graui in sacr̃ vigilijs deprimi
somno. nec celi ciues reueri. ſz in pũtia pn⸗
cipũ tanqꝫ mortuos appere: cũ vẽa ipi ala
critate pmoti. vẽis interesse sollẽnijs dele⸗
ctent. Vereor ne nr̃az desidiã qũqꝫ abbo
minãtes. eũ indignatiõe recedãt: z incipi⸗
at vnusq̃sq̃ nr̃m sero cũ gemitu dicere do
Lõge fecisti notos meos a me. posuerũt me
abhoiatiõz sibi. Et illõ Elõgasti a me a⸗
micũ z primũ. z notos meos a miria. Itẽ
Q̃ iuxta me erãt delõge steterũt: z vim fa
ciebãt q̃ q̃rebant aiam meã. Pro certo em̃
si se a nob boni spũs elõgauerũt: impet̃
malignoꝫ q̃ sustiebit Dico g̃ his q̃ eius⸗
modi sũt. Maledict̃ q̃ opus dei facit ne⸗
gligent. Dicit q̃z nõ ego. ſz dñs. vtinã te
calidũ aut frigidũ inuenirẽ: ſz qr̃ tetepidũ
inueni. incipiã te euomere ex ore meo. Ea
ꝓter attẽdite principes vr̃os cũ statis ad
orandũ z psallendũ. z state cũ reuerẽtia et
disciplina. z gr̃iami: qr̃ angeli vẽi quotti⸗
die videt facie patr̃. Nimirũ missi in mi⸗
nisterũ ꝓter nos. q̃ hereditatẽ capim̃ sa
lut̃: deuotionẽ nr̃am in supna ferũt. referẽt
gr̃am. Vsurpem̃ officiũ. q̃rũ sortimur. vt
in ore infantiũ z lactẽtiũ pficiat laus. Di⸗
cam̃ eis. Psallite deo nr̃o. psallite. Atq̃
audiam̃ eos vicissim rñdẽtes: psallite re⸗
gi nr̃o psallite. Laudate g̃ cũ celi cãtorib ̃
in cõmune ducẽtes: vt pote ei̇ sctõꝫ z do
mestici dei: psallite sapienter. Lib ̃ in ore:
psallim̃ in cor de sapit. Tm̃ illũ rerere nõ
negligat fidelis et prudẽs aia. q̃busdã in⸗
telligẽtie sueme forte integrũ gluciat et nõ
mãsum. frustrẽt palaciũ sapore desiderabi
li. z dulciori sup mel z fauũ. Offeram̃ cũ
aplis i celesti ꝓuiuio z in dñica mẽsa fauũ
mellis. Mel in cera: deuotio in littera est
Alioqn lr̃a occidit: si absq̃ cõdimẽto spũs
glutier̃. Si aũt cũ aplo psallas spũ. psal⸗
las mẽte. cognosc̃ z tu de illi̇ veritate ser⸗
monis. quẽ dixit ihs: verba q̃ locut̃ sum
vob spũs z vita sunt. Et itẽ quẽ legimus
dicẽte sapia: spũs mė sup mel dulc̃. Sic
delectabit̃ in crassitudine aia tua: sicholo
caustũ tuũ pingue fiat. Sic placabis regẽ
sic placebis pncipib ̃. sic denicq̃ totaz tibi
curiã benuolã reddes: z odorati odorem
suauitat̃ in celestib ̃. de te q̃z dicẽt. Que
est ista q̃ ascẽdit p desertũ sicut ꝗgula fumi
ex aromatib ̃ myrrhe z thuris. et vniuersi
puluer̃ pigmẽtarij. Principes inqt iuda
duces eoꝫ pnceps zabulon. principes ne⸗
ptalim: h̃ est cõfitentiũ. cõtinentiũ. ꝓtem
plantiũ. Nozunt siquidẽ pncipes vẽi regi
suo acceptã esse psallentiũ cõfessionẽ. cõti⸗
nentiũ fortitudinẽ. cõtemplantiũ puritas
tẽ. z solliciti sunt sustinere a nob istiusmo⸗
di pmitias spũs. q̃ pfecto non aliud sunt.
q̃ p̃mi z purissimi fruct̃ sapie. Qõ em̃ nõ
ignorat̃ iudas laudãs vl̃ ꝓfitẽs. zabulõ
hiraculũ fortitudinis. neptali cerũ̃ emis⸗
sus interp̃tat. Q̃ nimirũ agilitat̃ sue sal
tib ̃. exp̃mit speculãt̃ excess̃. Sz z opaca
penetrare nemoꝫ: vt ille sensuũ consueuit.
Scim̃ aũt q̃ dixit. Sacrificiũ laudis bo
norificabit me. Verũ si nõ ẽ speciosa laus
in ore pctõris. nõ ne p necessariã habet̃ cõ
tinẽtie virtutẽ: p quã fiat: vt nõ regnet pec
catũ in vẽo mortali corpe. Porro cõtinen
tia nõ hz meritũ apud deũ q̃ gr̃iam req̃rit
hũanã: ideoq̃ maxie opus est etiã purita
te intẽtiõis. q̃ soli mẽs vestra deo z place⸗
re appetat. z valeat inherere. Neq̃ em̃ ali⸗
ud est inherere deo. q̃ videre deũ. qõ solis
mũdis cordib ̃ singulari felicitate donat.
Cor mũdũ habebat dauid q̃ dicebat deo
Adhesit aia mea post te. Itẽ Mihi autez
adherere deo bonũ est. videdo adherebat:
z adherẽdo videbat. Anie g̃ in his exerci
tate. celestes sese nũcij familiares exhibẽt
z freq̃ntes: p̃sertim si freq̃nt orantẽ psense
rint. Quis dabit mihi per vos o benigni
pncipes. petitões meas innotescere apud
deũ. Nõ em̃ deo cui etiã cogitatio homis
ꝓfitet. ſz apud deũ h̃ est ipis q̃ cũ deo sunt
rãbeat̃ virtutib ̃ q̃ carne solutis spiritib ̃.
Quis suscitabit me de fra inopẽ. z de ster⸗

Apl.

rore eriget pauperē: vt sedeā cū ꝓcipib⁹ ⁊ solitū gl'ie reneā. Nō ambigo qui gratanť in palatio colligāt: quē dignanť in sterq̃lio visitāt. Denicq̃ lerati sunt de cōuersione. et in assumptiōe nō agnoscerēt. Nos itaq̃ puto in ť orandū alloq̃ sponsaz. ⁊ ipsis tanq̃ sponsi domestic⁹ ac sodalib⁹ desiderū cordis sui apire. cū ait. Osculetur me osculo oris sui Et vide familiare amicūq̃ colloquiū aie in carne suspirantis. cū celestib⁹ potestatib⁹ Gestit in oscula. petit qd cupit. nō tm nomiat quē amat: qz illos nosse nō dubitat. vtpote de q̃ sibi frequēs cū illis soleat esse cōfabulatio. Propterea nō dicit osculeť me ille vel ille: sed osculeť me tm. Sicut ⁊ maria magdalena nō exꝑmebat ex noie quē quereret. sed tantū aiebat ei quē putabat hortulanū. Dñe si tu sustulisti eū. Quē eū. Non aperit. qz palāoibus esse credit: quod a suo corde nec ad momentū recedere pōt. Ita ergo ⁊ ista loquēs sodalib⁹ sponsi sui. tanq̃ conscys. et q̃bus se nouerat manifestā. tacto noie repēte in hec de dilecto ꝓba prorūpit: osculeť me osculo oris sui. De quo tam osculo nolo vos diuti⁹ ꝓtrahere. sed sermōe crastino audietis. q̃cq̃d orantib⁹ vobis suggerere mihi inde dignabiť docēs de oibus iūcto. Neq̃ em hoc secretuz reuelat caro ⁊ sanguis. sed is q̃ scrutať ꝓfunda dei. spūs sanctus q̃ a pre filioq̃ ꝓcedēs. cū ipis pariť viuit ⁊ regnat in secla seclorū.

Homelia Nona.

b O die vob sicut hesterna pmissione tenet⁹. de sumo. i. de oris osculo disputare ꝓpositū est. Audite attentius. qd sapit suaui⁹. ⁊ gustať rari⁹. ⁊ intelligiť difficilius. Nihil videť. vt paulo alti⁹ inchoem ineffabile q̃ddam atq̃ in expertū omi creature osculū designasse q̃ ait Nemo nouit filiū nisi pať. et nemo nouit patrē nisi fili⁹: aut cui voluerit fili⁹ reuelare. Pať em diligit filiū. et singlari dilectione amplectiť summ⁹ eq̃lez. eternū. vn⁹ in vnicū Sz em nō minori a filio ipe affectione astringiť: q̃ppe ꝑ cui⁹ amore et moriť. ipo arcesať cū ait. Et sciāt oes qz diligo pez surgite eam⁹: haud dubiū q̃n ad passionē. Illa itaq̃ mutua gignent⁹ genitiq̃ cognitio. pariť ⁊ dilectio. qd nisi osculum est suauissimū. sz secretissimū. Ego ꝑ certo ad tm ⁊ tā secrm diuini amor⁹ archanu. ne ipam q̃dē angelicā admitti puto creaturā Etenī paulo ꝗ ipm sapie. pax illa erupat oēm etiā angelicū sensum. vn nec ista q̃q̃ multū ꝓsumēs. audet tm dicere osculeť me ore suo. solu illō subaudis refuās pr: sz aliq̃d min⁹ postulās. osculeť me inq̃t osculo oris sui. Videte nouā spōsaz. nouū osculm accipiētē: nō tm ab ore. sz ab oscl'o oris. Insufflauit inq̃t eis haud dubiū q̃n ihs apls idē ꝓmittue ecclē ⁊ dixit Accipite spm scm Osculū ꝓfecto fuit. Quid Corpore⁹ ille flat⁹ Nō sz inuisibil' spūs: q̃ ꝓterea nullo vnico flatu dat⁹ ē. vt ꝗ ꝗ intelligerеť ⁊ ab ipo ꝓiter tanq̃ a pre ꝓcedere tanq̃ vere osculū. qd osculanti oscl'atoq̃ cōe est. Itaq̃ sufficit spōsesi osculeť ab oscl'o spōsi: etiā si nō osculeť ab ore. Nec.n. exiguū qd aut vile putat oscl'ari ab oscl'o. qd nō ē aliud nisi infūdi spūsi tō. Nepe si certe pr oscl'ans. fili⁹ oscl'at⁹ accipiť. nō erit ab ore osclm spiritū sctm intelligi: vtpote q̃ pris filiq̃ imꝑturbabil' par sit. gluten firmū indiuidu⁹ amor. indiuisibil' vnitas De ipo g̃ audet spōsa: ipmq̃ ifundi sibi fidenť sub osculo noie petit. Tenet q̃ppe aliq̃d. vn nō desit occasio ꝓsumēdi. Dicēs.n. fili⁹. nemo nouit filiū nisi pr. ⁊ nēo nouit prem nisi fili⁹ Adiecit. aut cui voluerit fili⁹ reuelare Nō aūt diffidit spōsa. q̃n sibi velit. si cui voluerit. Petit g̃ audent dari sibi osculuz. ꝗ est spm illū in q̃ sibi ⁊ fili⁹ reuelеť ⁊ pr. Alter enī sine alto neq̃q̃ innotescit. Vn est illō. Qui videt me videt ⁊ prez. ⁊ illud iohis Ois q̃ negat filiū. nec prem hz: q̃ aūt ꝓfiteť filiū. ⁊ prem hz. Ex q̃b⁹ liq̃do ꝓstat: qz nec pr sine filio. nec filiū sine pre agnoscať Hento ꝓinde nō i alteri⁹ sz i vtriusq̃ cognitōe ꝓstituit sūmā beitudinez q̃ dic. hec est vita eēna: vt cogscant te vez deū ⁊ quē misisti ihm xpm Denicq̃ ⁊ q̃ sequūť agnū referunť hze nomē ei⁹ ⁊ nomē pris ei⁹ scp̄tū in fr̄ōtib⁹ suis: qd ē de vtriusq̃ noticia gl'iari. Sed dic aliq̃s. ergo ⁊ spūsci agnitio nō est necia: vt cū dixerit vitā eēnā esse nosse ⁊ prez ⁊ filiū. de spūsctō tacuerit Est vtiq̃: sz vbi pr ⁊ fili⁹ pfecte agnoscať. vtrusq̃ bonitas. q̃ spūs est scrūs quō ignorať Neq̃z.n. integre hō hoī innotescit. q̃ diu

latet vtꝝ nã bone an male sit volũtas. q̃ q̃ ⁊ cũ dictũ ē. hec ē vita ētna vt cogoscant te verũ deũ. ⁊ quē misisti ihm xpm. pfecto si missio illa bnplacitũ tã patris bēignē mitentis. q̃ filij volũtarie obedientis demõstrat nõ oino tacitũ est de spũsctõ. vbi tãte vtriusq̃ grē mēto facta ē. Vtriusq̃ sicdē amor ⁊ benignitas. spũsctũs est. Trine g̃ huius gnitiõis ifundi sibi grãm. q̃ntũ q̃dez capi i carne mortali põt. spõsa petit: cũ osculũ petit. Petit aũt a filio: qz filij est cui voluerit reuelare. Reuelat g̃ filius seipm cui vult: reuelat ⁊ pr̃em. Reuelat aũt sine dubio p osculuz. h̃ est p spm̃sctm̃: apl'o teste q̃ ait. Nob aũt reuelauit deus p spm̃sctm̃. At ꝓo dãdo spm̃ p quē reuelat: etiã ipm reuelat. Dando reuelat. ⁊ reuelãdo dat Porro reuelatio q̃ p spm̃sanctũ fit nõ solũ illustrat ad agnitiõz: sz etiã accēdit ad amorē dicēte apl'o. Charitas dei diffusa est i cordibus nr̃is p spm̃sanctũ q̃ datus est nob. Sz ideo. forsan de his q̃ cogoscētes deũ nõ tanq̃ deũ gl'ificauerũt. nõ legit q̃ spũsctõ reuelãte cogoscerēt: qz cũ agnoscerēt nõ amauerũt. Sic q̃ppe habes. Deus. n. illis reuelauit. Nec adiũctũ est p spm̃ suũ ne sibi spõse osculũ mētes ipie vsurparēt. q̃ cõtente ea q̃ inflat scia. eã q̃ edificat nesciert. Denicq̃ ipe apl's dicat: p q̃d cogouerint: p ea inq̃t q̃ facta sũt. intellecta ꝛspexerũt Vñ cõstat qz ⁊ nec pfecte cogouerũt. qm̃ mũne dilexerũt. Si. n. integre cogouissent bonitatē q̃ p eoꝝ redēptiõe in carne nasci ⁊ mori voluit. nõ ignorassent. Audi denicq̃ q̃d eis de deo reuelatũ sit. Sempitna ait virtus eius ⁊ diuinitas. Vides qz gõ sublimitas gõ maiestatis ē in p̃sũptiõe spũs nõ dei. sz sui ruina sunt: qõ aũt mitis sit ⁊ hũil' cordis nõ intellexerũt. Nec mirũ qz ⁊ caput eoꝝ vehemoth nihil hũile. sz sic de eo legit. oē sublime videt. Quo ꝛ dauid. nõ ambulabat i magnis. neq̃ i mirabilibus sup se. ne scrutator maiestatis oppmerer a glia. vos q̃z vt caute i archanis sensibus pedē figat: memē tote sp̃ qõ sapiēs ãmonet. Altioza inq̃t ne q̃sieris: ⁊ fortioza te ne scrutatus fueris. In spũ ambulate in ill'. ⁊ i sensu ꝓprio Doctrina spũs nõ curiositatē acuit. sed charitatē accēdit. Merito pin de sponsa quē diligit gia mea inq̃rēs nõ se sue carnis sensibus gre dit: nõ curiositatis hũane manibus rõnis ac q̃escit. sz petit osculũ. i. spm̃sctm̃ inuocat. p quē accipiat sil' ⁊ scie gustũ. ⁊ gre cõdimentũ. Sz bñ scia q̃ in osculo dat. cũ amore recipit: qz amor indicũ osculm est Scia g̃ q̃ inflat cũ sine caritate sit. nõ pcedit ex osculo. Sz nec q̃z zelũ dei hũt. ⁊ nõ sedm̃ sciam sibi vllatenus arrogēt illud. Vtrũq̃z. n. munus fert osculi grã: ⁊ agnitiõis lucē. ⁊ deuotiõis pīguedinē. Est q̃ppe spũs sapie ⁊ intellectus: q̃ instar apis ceraz portantis ⁊ mel hz oino. ⁊ vñ accēdat lumē scie. ⁊ vñ infũdat sapore gre. Neuē ergo se osculm pcepisse putet: siue q̃ virtutē intelligit nec diligit. siue q̃ diligit nec intelligit. Sane i osculo isto. nec error locũ hz nec tepor. Quãobrē gemite gre sacrosancti osculi suscipiēde paret e regiõe duo labia sua. q̃ spõsa est. intelligentie rõnez. sapie volũtatē: vt de pleno osculo gloriãs. mereat audire. Diffusa est gra in labijs tuis. ꝓterea bñdixit te deus inētnũ. Itaq̃z pr̃ filiũ osculans. plenissime illi archana sue diuinitatis eructuat et spirat suauitatē amoris. scptura h̃ significante cũ ait. Dies diei eructat ꝓhũ. Cui sane sempiterno singlariterq̃z brõ cõplerũ. nulli oino vt iã dictũ est creature in esse donat. solo vtriusq̃z spũ teste. ac ꝛscio mutue agnitionis ⁊ dilectiõis. Quis. n. cogouit sensum dñi: aut q̃s ꝛsiliarius eius fuit. Sz dicat mihi fortasse aliq̃s. Tibi g̃ vñ innotuit: qõ nll'i fateris cognitũ creature. Profecto vnigenitus q̃ est i sinu pr̃is ipe enarrauit. Enarrauit dixi nõ mihi misero ⁊ indigno. sz plane iohi amico ꝛpõsi. cui hec ꝓbat. Non solũ aũt. sz ⁊ iohãni euãgliste vtriq̃z discipulo quem diligebat ihs. Placita. n. fuit deo ⁊ aia illius. digna ꝓrsus noie et dote spõse. digna sponsi amplexibus. digna denique q̃ recũberet sup pectus dñi. Hausit iohãnes de sinu vnigeniti q̃d de pr̃no hauserat ille. nec solus ipe tñ sz ⁊ oes q̃bus ipe arcebat magni ꝛsilij angelus Vos dixi amicos: qz q̃cunq̃z audiui a pre meo nota feci vobis Hausit ⁊ paulus. cui euãgeliũ nõ ē ab homine. neq̃z p hoiem illd accepit: sz p reuelationē ihu xpi. Profecto hi oēs tã felicit. q̃ veracit dicere pnt. Vnigenitus q̃ erat in sinu pr̃is. ipe enarrauit nob. Et illa enarratio q̃d eis nisi osculm fuit. Sz osculm de osc

culo: ⁊ nõ de ore. Audi siq̃dẽ osculũ de ore
Ego ⁊ pr̃ vnũ sumꝰ. Itẽ. ego in pr̃e. ⁊ pat̃
in me ẽ. O sculũ est ore ad os sumptũ: ſz ne
mo appropiat. O sculũ plane dilectiõis et
pacꝭ: ſz dilectio illa supemicet oi scie. ⁊ pax
illa oẽm sensuꝫ supat. Ueruntã qd̃ oculus
nõ vidit: nec auꝭ audiuit: nec in cor hois
ascẽdit. Paulo reuelauit deꝰ p spũ suũ: h̃
est p osculũ oris sui. Igit̃ filiũ in pr̃e. ⁊ pa
trẽ esse ĩ filio: osculũ de ore est. Qd̃ aũt legi
tur. nõ enĩ accepimꝰ spiritũ hujꝰ mũdi. ſz
spũ q̃ ex deo est: vt sciamꝰ q̃ a deo donata
sunt nob. osculũ sane de osculo est Et vt ap
tiꝰ alterutrũ distiguamꝰ. q̃ plenitudinẽ ca
pit. osculũ de ore sumit: q̃ ꝯo de plenitudie
osculũ de osculo recipit Magnꝰ q̃ dẽ pau
lus. ſz q̃ntũ libet ⁊ sursuꝫ porrigat os. etiã
si se vsq̃ ad tertiũ celũ extẽdat. citra os al
tissimi. tñ necesse est vt remaneat. ⁊ mõ suo
cõtentꝰ in se subsistat. ⁊ cũ pringere ad vul
tũ dei nõ valebit. cõdescendi sibi ⁊ ex alto
trãsmitti osculũ hũilit̃ petat. Qui ꝯo nõ
rapinã arbitrat̃ eẽ se equalẽ deo. ita vt au
deat dicere. ego ⁊ pat̃ vnũ sumus. qz ex eq̃
cõiungit̃. ex eq̃ cõplectit̃. nõ osculũ de loco
inferiori mẽdicat: ſz pari celsitudie os ore
cõtingit. ⁊ singl'ari prerogatiua osculũ de
ore sumit. Xpo q̃ est osculũ plẽitudo. pau
lo pricipatio: vt cũ ille de ore. iste tantũ de
osculo osculatũ se gl'iet̃. Felix tñ osculuꝫ. p
qd̃ nõ solũ agnoscit̃ deꝰ. sed diligit̃ pat̃: q̃
nequaq̃ plene cognoscit̃. nisi cũ pfecte di
ligit̃. Que in vob aia sensit aliqñ in secre
to ꝯscie sue. spũ filij clamantẽ: abba pat̃.
Ipa ipa se patri no diligi psumat affectu: q̃
eodẽ se spũ q̃ filius affectã sentit. Confide
q̃cũq̃ es illa. cõfide nichil hesitãs. In spi
ritu filij filiã cognosce te patris. sponsaꝫ fi
lij vel sororẽ. Utroq̃ vocabulo eã q̃ hu
iusmodi est. inuenies appellari. Ad manũ
est vñ id pbem: nõ multũ laborabo. Uox
spõsi est ad ipaꝫ. veni in hortũ meũ soror
mea spõsa. Soror siq̃dẽ est. qz ex vno pr̃e
Spõsa: qz in vno spũ. Nã si carnale ma
trimoniũ cõstituit duos in carne vna. cur
nõ magꝭ spũalis copula ꝯiunget duos in
vno spũ. Deniq̃ q̃ adheret dño: vnꝰ spi
ritus. Sz audi etiã de patre. q̃ amant̃ q̃
q̃ dignant̃ ⁊ filiã eã noiat: ⁊ nihilominꝰ
tanq̃ ꝓprũ nurus ad filij blãdos inuitat
amplexꝰ Audi inq̃t filia ⁊ vide. ⁊ inclina
aurẽ tuã. ⁊ obliuiscere ꝓplm̃ tuũ ⁊ domuꝫ
pr̃is tui. et ꝯcupiscet rex decorẽ tuũ. Ecce
a quo ista flagitat osculũ. O scta ania re
uerentiã habe: qm̃ ipe est dñs deꝰ tuꝰ. fortaſſe nõ osculãdo. sed adorãdus cũ patre
⁊ spũ sctõ. in secula seculorũ. Amen.

Homelia Decima.

Accedamꝰ iã ad libũ: q̃bisq̃ spõ
sorõnem demꝰ ⁊ ꝯsequentiã. Pen
dent em̃ prupta. nutãt abisq̃ pnci
pio: ideoq̃ pmittendũ. vt cõpetent̃ cohe
hereãt. Ponamꝰ pinde istos q̃s sponsi so
dales diximꝰ. visitãdi salutãdiq̃ gr̃a. sic
heri ⁊ nudiustertiꝰ accessisse nũc q̃z ad spõ
sam. submurmurante ⁊ tendente reperisse
mirari cãm. ⁊ q̃ si alloq̃ in hũc modũ. Qd̃
noui accidit. Quid te cernimꝰ solito tristi
orẽ. Que inopinati murmurꝭ causa. Ter
te cuz aduersa ⁊ alienata a tres post amato
res tuos cũ q̃b male erat tibi. cõpulsa tã
dẽ reuerti ad virũ tuũ potẽ: nõne vt saltez
mereteris tãgere pedes mlt̃is pcib̃ ⁊ fleti
bꝰ institisti. Recolo inq̃t. Quid: O bẽto
eo. simlq̃ accepta in osculo pedũ indulgẽ
tia de offensis. nũc rursus facta impatiẽs
⁊ tãta nequaq̃ dignatiõe est tẽta. sed ma
ioris familiaritatꝭ cupida. sed am q̃z gra
tiã eandẽ q̃ prius instãtia postulasti. et im
petrasti: ita vt i osculo manꝰ adepta sis q̃
tutes nõ paucas ⁊ nõ puas. Nõ diffiteor
ait. ⁊ illi. Enũero nõ tu es q̃ iurare ⁊ obte
stare solebas: si nũq̃ ad osculũ manꝰ pue
nire darẽt̃. sufficere iã tibi. nil decetero pe
titurã. Ego. Quid q̃. forte hoꝫ q̃ accepe
ras q̃ptã ablatũ causaberꝭ. Nihil. an ꝯo
times repetitũ iri. qd̃ tibi de mala tua pri
stina ꝯuersatõe indultũ psumpseras. Nõ
Age tñ dic vnde queamꝰ satisfacere tibi.
Nõ quiesco ait. nisi osculet̃ me osculo oris
sui. Gr̃as de osculo pedũ z. gr̃as de osculo
manꝰ. ſz si cura est ei vlla de me. osculetur
me osculo oris sui. Nõ sum ingrata. ſz amo.
Accepi fateor meritꝭ potiora. ſz inferiora
prius votꝭ. Desiderioꝫ feror nõ rõne. Ne
q̃so causemi psumptionẽ: vbi affectio vri
get. Pudor sane reclamat: sed supat amor
Nõ ignoro: qz honor regꝭ iudiciũ diligit
ſz pceptꝭ amor nec iudiciũ pstolat̃. nec ꝯsi
lio tpat̃. nec pudore frenat̃. nec rõni subꝫ

cietur. Rogo. supplico. flagito. O osculet me osculo oris sui. En gra ipius mltis iā annis caste sobrieq; viuere curo. Lectiōi insisto. vicijs resisto: orōni incūbo frequent. vigilo ꝓtra cēptationes: recogito ānos meos in amaritudie aie mee. Sine q̄rela me arbitror. q̄ntuz in me est ꝓuersari int frēs Supioribꝫ ptātibus subdita suz: egrediens ⁊ regrediēs ad impiū seniorꝫ. Aliena non cupio: mea potiꝰ ⁊ me parit dedi. In sudore vultꝰ mei comedo panē meū. Cete rū qō in oibꝫ est totū cōstat in ꝓsuetudine de dulcedie nihil. Quid nisi iuxta ꝓphetā vitula effraim suz docta diligere trituraz. Deniqz in euāgelio. q̄ h̄ solū qō facere debet facit: seruꝰ inutilis reputat. Dā data forsan vtcūqz adimpleo: sz aia mea sicē terra sine aq̄ in illis. Vt ḡ holocaustū meuz pingue fiat: osculet me qso osculo oris sui Pleriqz vīm mihi q̄z vt nemī in ꝑuatis ꝓfessionibꝰ suis ꝓqueri solēt. sup huiusce modi arētis ani lāguore atz hebetudie stolide mētis: qō dei. s. alta atz subtilia penetrare nequirēt q̄ de suauitate spūs aut nil aut parū sentirēt. Quid isti nisi ad oscl'm suspirāt. Suspirāt plane ⁊ inhiāt spīm sapiēte ⁊ intellectꝰ: intellectus vtiqz q̄ ꝑtingāt. sapie q̄ gustent qō intellectu apphenderint. Ego in hoc ipso affectu sctm puto orasse ꝓpham cū diceret. Sicē adipe ⁊ pinguedine repleat aia mea: ⁊ labys exultationis laudabit os meū. O sculū oino petebat. ⁊ illud osculuz in cuiꝰ tactu ꝑfusis labys pinguedine gre spūalis. sequeret qō idē alibi ipe p̄cat. Repleat os meū laude: vt cantē gl'iam tuā tota die magnitudinē tuam. Deniq̄z et eructauit vbi gustauit. Quā magna mltitudo dulcedis tue dñe quā abscōdisti timētibꝫ te. Satis h̄ oscl'm detinuit nos: necdū me illud vt verū fatear digne satis exp̄sisse cōfido. Sed trāseamus ad reliq̄. qz id melꝰ impssum q̄ expssum innotescit.

Homelia.xi.

Equit. Quia melioza sunt vbera tua vino: flagrātia vnguētis optimus. Et hec ꝓba cuiꝰ sint auctor nō loquit. relinq̄ns nob libere cōmentari. cui potissimū ꝓlone cōueniant. Nihil ꝓ non deest vnde illa cōgruenter assignem. siue spōse siue spōso. siue etiā spōsi sodalibus. Et p̄mū sponse qualit cōgruāt indicabo. Interim cōfabulantibꝫ illa parit atq̄ illis accessit ille de quo sermo erat Vtq̄ libens appropiat de se loquentibꝫ. Sic solet. Sic euntibꝫ in emaus ⁊ cōferentibꝰ inter se et cundū facundūq̄z se exhibuit comitē. Nempe h̄ est qō in euāgelio pollicet Vbi duo vel tres cōgregati fuerint in nomine meo: in medio eoꝝ sum. Et ꝓ ꝓphetā. Anteq̄z ait clamēt ego exaudiā: adhuc loquentibꝫ illis dicā. ecce assum. Ita ergo nō vocatꝰ affuit. ⁊ delectatꝰ ꝓbis. p̄uenit p̄ces. Arbitror qō interduz nec ꝓba expectat: sed solis cogitationibꝫ adiuocat. Denq̄z ait hō qui inuentꝰ est scōm cor dei. Desiderū pauperū exaudiuit dñs: p̄parationes cordis eorū audiuit auris tua. Attendite ⁊ vos vob in oīm loco: scientes quō oia vīa nozit. scrutās corda ⁊ renes deus q̄ finxit singillatim corda vīa. qui intelligit oia opa vestra. Sponsa ḡ sponsuz ad esse ꝓsentiēs subsistit. Pudor eīm p̄sumptionis in q̄ se deꝑhensam intelligit. Nā verecūdius id moliri ꝑ inter nūcios estimarat. Horq̄z cōuersa ad ipīm temeritatē ꝑ ut valet excusare conat: qz melioza sunt inquiēs vbera tua vino. flagrantia vnguētis optimꝰ. Acsi dicat. Si altū sapere vīdeor tu fecisti o sponse: q̄ in dulcedie vberū tuorū tanta me dignatiōe lactasti. quatinus oi metu tui charitate nō mea temeritate depulso. audeā plus forte q̄ expediat. Audeo sane pietatis memor: imemor maiestatis. Hec ꝓ verboꝝ cōsequentia dicta sunt. Nūc qualis sit ista vberū sponsi cōmendatio videamꝰ. Duo sponsi vbera duo i ipo sunt ingenite māsuetudinis argumēta: qō expectat patienter delinquentē. ⁊ clement recipit penitentē. Gemia inq̄z dulcedo suauitatꝭ. exuberat in pectore dñi iesu: lōganimitas vicz in expectando et in donando facilitas. ⁊ audi qz nō sit h̄ inuentū meū. Legis ꝓfecto de lōganimitate. An diuitias bonitatꝭ eius ⁊ patientiā ⁊ lōganimitatē contēnis. Itē An ignoras quia bonitatꝭ dei ad penitentiā te adducit. Ad hoc siquidē diu suspendit sentētiā vltionis a cōtemnente: vt quādoq̄z ex

habeat gratiam remissionis in penitente
Nō vult eīm mortē peccatorīs: sed vt cōuer
tat & viuat. Ponam⁹ exempla & de altero
vbere. qd dictū est remittēdi facilitas. Le
gis & de ipa. Quacūq; hora peccatorū in
gemuerit: peccatū suuz remittet ei. Legis
Derelinquat impius viā suam: et vir ini
quus cogitatiōes suas. et reuertat ad do
minū & miserebit eius: et ad deū nrm quo
niā mult⁹ est ad ignoscendū. Pulchre da
uid paucis cōprehendit vtrūq; dicēs. Lō
ganimis & multū misericors. Hui⁹ gemi
ne bonitatis experimento. in eā se fiduciā
excreuisse fatetur spōsa. vt auderet petere
osculū: quid mirū dicēs. si sic psumo de te
o sponse. que de tuis vberib⁹ tantā sum ex
perta abundantiā suauitatis. Ergo ad au
dendū me puocat dulcedo vberū tuorū:
nō meorū cōfidentia meritorū. Qd autez
dicit meliora sunt vbera tua vino. hoc est
pinguedo grē que de tuis vberib⁹ fluit ef
ficacior mihi est. ad spiritalē pfectū: quaz
mordax increpatio platorū. Nec solū me
liora vino. sed et flagrantia vnguētis op
timis: quia nō modo interne dulcedinis
lacte pficentes alis. sed bone ꝗz opinionis
grato odore respergis absentes: bonū ha
bens testimoniū. & ab his q̄ int⁹. & ab his
q̄ foris sunt. Habes inq̄z lac int⁹ et foris
vnguenta: quōquidez non essent q̄s lacte
ficeres. si nō pius odore attraheres. Sa
ne de his vnguētis siqd dignū cōsiderati
one cōtineant. vt debit⁹ post hec. cū eo ven
tū fuerit. vbi dicit in cōsequētib⁹: in odore
vnguentoꝝ tuoꝝ currem⁹ Hūc iuxta pro
missuz nrm hecipa ꝓba que sponse data
sunt. an & spōso cōgruant videam⁹. Spō
sa loq̄nte de sponso. repēte vt dixerā adest
ille. annuit voto. dat osculuz: impleq̄z in
ea sermonē qui scriptus est. Desideriū cor
dis ei⁹ tribuisti ei: et volūtate labiorū ei⁹
nō fraudasti eū. Quod & pbat ex ei⁹ vbe
rū repletione. Tante nempe efficacie oscu
lū sanctū est: vt ex ipo mox cum accepit il
lud sponsa cōcipiat. tumescentib⁹ nimiruz
vberib⁹ et lacte quasi pinguescentib⁹ in te
stimoniū. Quibus studiū est orare freque
ter: expti sunt qd dico Sepe corde tepido
et arido accedim⁹ ad altare ozoni incūbi
mus. Persistentib⁹ autē. repente infundit
gratia. pinguescit pect⁹. replet viscera in
undatio pietatis: et si sit qui pmat. lac cō
cepte dulcedinis vbera fundere nō tarda
bit. Dicat ergo. Habes sponsa qd peristi
et hoc tibi signū: quia meliora facta sunt
vbera tua vino. Hinc te scilicet nouer⁹ ac
cepisse: qd te cōcepisse sentis Unde & vbe
ra tibi intumuerūt. facta i vbertate lactis
meliora vino scientie secular⁹. Que q̄dez
inebriat. sed curiositate. nō charitate: im
plens nō nutriēs: inflans nō edificās: in
gurgitās nō cōfortans. Sz dem⁹ & sodali
b⁹ ista promere Iniuste inq̄t murmuras
aduers⁹ sponsuz: qz id plus valz qd illeā
dedit. q̄z qd tu petis. Qd enī postulas te
quidē delectat: sz vbera q̄bus pueros alis
q̄s & paris. meliora h̄ est necessariora sunt
vino cōtemplatiōis. Aliud siquidē est qd
vni⁹ letificat cor homīis: et aliud qd edifi
cat multos. Nam si rachel formosior: sed
lya fecūdior est. Noli ergo nimis insistere
osculis cōtemplatiōis: qz meliora sūt vbe
ra pdicatiōis. Occurrit & ali⁹ sensus. quē
q̄dem nō ꝓposuerā: sz minime pteribo Ut
q̄d enī verba hec nō magz cōuenire dica
mus eis ipis q̄bus pest in sollicitudie. tā
q̄z paruulis mat aut nutrix. Nec eīm equa
nimit ferr iuuēcule et tenere adhuc aie illā
vacare q̄eri: cui⁹ pleni⁹ eruditi doctrina.
exēplis informari desiderāt. An nō deni
q̄z taliū in subsequēti cōpescit inq̄ru do:
vbi sub graui cōtestatiōe pbibent suscita
re dilectā. q̄uscz ipsa velit. Heu tacz senti
entes osculis inhiare sponsaz. secretū que
rere sibi. fugitare publicū. declinare turbas
et cure ipsaꝝ ꝓpriam pferre quietē: noli in
q̄unt noli. qz maiori vberib⁹ q̄z in ample
xibus fruct⁹ existit. Per ea siq̄dē nos vēdi
cas a carnalib⁹ desiderijs q̄ militāt aduer
sus aīaz. eripis mūdo. & acq̄ris deo Hoc
ḡ est qd aiunt: qz meliora sunt vbera tua
vino. Carnis in q̄unt voluptatē. q̄ pau
loante tāq̄z vino ebrie tenebamur vincū
he q̄s tua nob vbera stillāt delitie spāles
Et pulere vino cōparant carnalē affectū.
Ut enī vna semel expssa non hz iā qd de
nuo fundat. sz ꝓpetua ariditate dānat: sic
caro impssura mortis ab oi prorsus sua de
lectatiōe siccat. nec vltra reuirescit ad libi
dines. Un ꝓpheta. Omis caro fenū: et omis

gra ei⁹ tanq̃ flos feni. Exiccatũ est fenuz et cecidit flos. Et apls. Qui seminat i carne: de carne z meter corruptionem. Et rursum. Esca venr. et venter escis. deus autẽ et hũc z hãc destruet. Vide aũt ne nõ carni tantũ. sed z mũdo forte ista cõpetat ꝓpositio. Siquidẽ z ipse trãsit z cõcupiscẽtia eius: z cũ omia que in mũdo sunt finẽ habãt. finis coꝝ nõ erit finis. Verũ vbera nõ sic. Hęc enĩ cũ exhausta fuerint: rursum de fonte materni pectoris sumũt. qõ ꝓpinent sugentib⁹. Merito pinde meliora carnis seclue amore asserũt vbera spõse q̃ nullo vnq̃ lactentũ nũero arefiũt. sed sp abũdant de visceribꝰ charitatis: vt itęꝝ fluant. flumia siq̃dem fluũt de vẽtre ei⁹: fitq̃ in ea fons aque salientis in vitã eternaz. Cumulat deinde laus vberũ. flagrantia vnguentoꝝ: qõ nõ solũ verboꝝ sapore pascant. sed z factoꝝ opiniõe redoleant. Iã q̃ sint vbera. quo tumida lacte. qualibet delibura vnguẽtis. sub alio sermõis ꝓncipio xpo adiuuante monstrabim⁹ Qui cũ patre z spũsancto vi. z reg.

Homelia Duodecima.

Non sum ego ꝓfundi sensus. neq̃ adeo ꝓspicaci ingenij: vt noui q̃piã ex me adinuenire possim. Sz est fons magn⁹ z in deficiens. os pauli qõ pater ad nos. De ipo haurio mihi etiam nũc in ostensiõe vberũ spõse. sicut z freq̃nter soleo. Gaudere mãt cũ gaudentib⁹: flere cũ flentib⁹. Materni breuit exprimuntur affect⁹: qz nec dolere puuli. nec valere queũt. absq̃ illa que genuit. Vtrobiq̃ necesse est eam suis cõformari visceribꝰ. Igitur iuxta pauli sapientiã. duas illas affectiones duob⁹ sponse vberib⁹ assignabo: cõpassionẽ vni. et congratulationẽ alteri. Alio q̃n puula est z nondũ nubilis. si nõ dũ vbera misit: si se videliz̃ neq̃ ad congaudendũ sentiat ꝓmptã. neq̃ pronã ad cõdolendũ. Talis si forte ad regnũ aiarũ seu ad officiũ ꝓdicatiõis assumit: alys quidẽ nõ prodest. sibi ꝓo obest plurimũ. Porro sese ingerere quãte ꝓpudentie est. Sz redeam⁹ ad vbera spõse: ac pro diuersitate vberũ. diuersis z lactis species ꝓponam⁹ Nã cõgratulatio q̃dẽ exhortatiois. cõpassio ꝓo ꝓsolatiõis lac fundit. Porro vtrã q̃ spẽz vberum celit⁹ irrorari pio pectori suo. spiritalis mat rotiẽs sentit: quotiens osculum sumit. Videas cã mox plenis vberib⁹ puul incũbare lactãdis: z ex vno q̃dẽ ꝓsolatoria. ex altero ꝓo exhortatoria vberi⁹ ministrare. put singlis ꝓuenire videbit. Verbi grã. Si quẽ forte ex his q̃s genuit in euãgelio deꝑhẽderit. forte aliq̃ tẽtatiõne ꝓcussum z indeturbatũ ac tristẽ pusillanimẽq̃ factũ nõ posse ferre iã vim tẽtatiõnis: quõ mulcet. quõ plãgit. quõ ꝓsolat. q̃t argumẽta pietatis mox reperit. q̃b⁹ erigat desolatũ. Ecõtra si ꝓmptũ. si alacrem si bũ ꝓficientẽ cognouerit: exultat. aggredit. salutarib⁹ monitis accẽdit. amplꝰ instruit de q̃bus põt vt ꝓseueraret: vtq̃ i melius sp ꝓficiat exhortat Oib⁹ se ꝓformat oim in se trãsfert affect⁹: matrẽ deniq̃ sep̃bat nõ min⁹ deficiẽtũ q̃ ꝓficiẽtũ Quãti hodie sec⁹ affectos se ostendũt: z de his dico q̃ anias regere susceperũt. Quod enĩ sine miserabili gemitu dicẽdũ nõ est xpi ob probria. sputa. flagella. clauos. lanceã. crucẽ. mortẽ. hec omia in fornace auaricie cõflant. et ꝓfigant in acq̃sitionẽ turpis questus. et pcũ vniuersitatis suis marsupijs includere festinãt: hoc solo sane a inda seariothis differentes. qõ ille horũ oñe emolumentũ denariorũ nũero cõpensauit. isti vorationi ingluuie lucrorũ infinitas exigunt pecunias His insatiabili desiderio inbiant. pro his. ne amittant timẽt. et cuz amittũt dolent: harũ in amore quiescũt. q̃ntum dũtaxat liberũ eis est. a seruã di vl augmentãdi cura. Animarũ nec casus reputat nec salus Nõ sunt profecto matres q̃ cum sint de crucifixi patrimonio nimium incrassati. impinguati. dilatati. nõ patiunt sup contritionẽ ioseph. Que mater est nõ dissimulat: hz vbera et non vacuat: gaudere cũ gaudentib⁹. flere cum flentib⁹ nouit: nec cessat exprimere de vbere q̃dem ꝓgratulationis. lac exhortationis. de vbere vero compassionis. lac cõsolatõnis. Et desponse vberibus vel vberum lacte ista sufficiant. Iam qualibet etiã vnguentis eadem vbera redoleant indicabo. si tamẽ vestris oõnib⁹ iuuet: vt qõ mihi inde sentire datũ est. det z eloqui digne ad audiẽ

triū vtilitatē. Alia sponsi. atq; alia sponse vnguenta sunt: quēadmodū et sua cuiq; vbera. Sed de sponso quo ī loco tractandū sit: supius prefixū est. Hūc sponse vnguentis intendam⁹. Id q; intenti⁹. tanq; his q̄ scriptura nō mediocrit cōmendauit ita vt ea pnunciauerit nō simplicit bona. sed optima. Et pono diuersas species vnguentorū: quo ex pluribꝫ ea quē potissimū sponse vberibꝫ cōgruant eligam⁹. Est vnguentū cōtritiōis. et est vnguentū deuotionis: est ꝛ pietatis. Primū pungitiuū dolorē faciens. Secūdū ꝛēperatiuū. dolorē leniens. Tertiū sanatiuū. etiā morbū expellēs. Nūc de his latius disseram⁹. Est ergo vnguentū qd̄ sibi cōficit ania multis irretita crimibus: si cū incipit cogitare vias suas. colligat. cōgerat. cōteratq; ī mortariolo cōscientie multas ac varias species peccatorū suorū: ꝛ intra estuantis pectoris ollam simul omia coquat. igne q̄dam penitētie ꝛ dolorīs: vt possit dicere cū propheta. Concaluit cor meū intra me: et in meditatione mea exardescet ignis Ecce hēc est vnū vnguentū quo aia peccatrix sue cōuersionis p̄mordia cōdire debet: plagꝫ suis recentibꝫ adhibere. Primū sacrificium deo spūs cōtribulatus. Quādiu ergo nō habet tanq; paup ꝛ inops. vnde si melī⁹ ac p̄ciosius cōponat vnguentū: nō negligat parare interim istud. licet de vilibus speciebꝫ: qꝛ cor cōtritū ꝛ humiliatū nō despicit. Tanto aūt min⁹ vile diuinis apparebit aspectibꝫ: quāto plus sibi illa viluerit in recordatiōe peccatorū suorū. Tamē si illo visibili quo visibilit vncti. a peccatrice corporei pedes dei referunt in euāgelio. inuisibile hoc ꝛ spūale fuisse dicim⁹ figuratū: nō oino vile reputare poterimus. Quid eīm de illo legit. Et dom⁹ inq̄t impleta est. ex odore vnguēti. Peccatricꝫ manibus distillabāt ꝛ extremis mēbris corporis. id est pedibꝫ fundebāt: ꝛ tū non vsq; adeo cōtemptibile aut vile fuit. qui totā domū vis aromatū. et suauitas repleret odoris Qd̄ si attendam⁹ quāta ī vnius pctōris conuersione fragrantia respergāt eccl̄ia. ꝛ quātis fiat odor vite ad vitā q̄ penitēs si publice pfectecq; penitear: pfecto ꝛ de hoc eque indubitanter pnunciabimus. qꝛ dom⁹ impleta est ex odore vnguenti. Denicq; ꝛ supnas beatorū mansiones attingit penitētie odor. ita vt teste ipsa veritate. magnū gaudiū sit inter angelos dei sup vno peccatore penitentiā agēte. Gaudete penitētes: pusillanimes cōfortamini: vobis dico q̄s nup cōuersos de seculo ꝛ a vīs vītis prauis recedentes. excepit mor amaritudo ꝛ cōfusio animi penitentis: ac velut recentiū vulnerū dolor nimius excruciat et pturbat. Secrete man⁹ vestre distillāt myrrhe amaritudinē. in salubrem hāc vnctionē: quia cor contritū et humiliatū de⁹ non despicit. Non est oino spernēda nec vilis habēda huiuscemodi vnctio: cui⁹ odor nō solū homīes prouocat ad correctionē. sed ꝛ angelos ad exultationē inuitat. Sed est vnguentum tāto isto profecto p̄ciosius: quāto de melioribus compositū speciebꝫ. Hui⁹ siquidē species nō longe querant penes nos. ꝛ absq; difficultate reperim⁹: ac de ortulis nostris talīū pfacile copiā tollim⁹ quotiens cūq; necessitas poscit. Quis eīm nō satis de p̄prio cū vult ad manū habet iniq̄tates et petā. si non dissimulat. Hee aūt sunt sicut recognoscitꝫ species vnguēti primi. quod iā descripsim⁹. At ꝗ seculi hui⁹ aromata terra nr̄a nequaq; pferr: sed procul ꝛ de vltimis finibꝫ ea nobis cōquirim⁹. Nēpe oīne datū optimū ꝛ oīne donū pfectū desursum est. descendēs a patre luminū. Fit eīm vnguentū istud de diuinis collatꝫ humano generi beneficijs. Felix qui ipa sibi studiose colligere. ꝛ ante mentꝫ sue oc̄los digna cū grāruū actiōe reducere curat. Profecto cū fuerint in vasculo pectoris. postilo crebre meditatōis cōtusa atq; contrita Denicq; igne sceti desiderij simul decocta oia. et demū impinguata oleo leticie: erit vnctio longe p̄ciosior excellentiorq; pore. Sufficit ad probandū eius testimoniuꝫ qui ait. Sacrificiū laudis honorificabit me. Nec dubium quin excitet ad laudandū beneficiorū recordatio. Porro cū scriptura hoc solū testet de illo alio. quia nequaq; despicit. liquet amplius eē cōmendatū. qd̄ ꝛ honorificat Denicq; illud pedibus apponit: hoc capiti. Si eīm in xp̄o caput ad diuinitatē referēdū est dicēte pau-

aria vnguenta

lo. caput xpi dei: peculdubio caput vnguē ti q̃ grias agit. quō deū tangit non hoīem Nō qz nō sit hō. q̃ deus est. sicq̃ dei z hō vnus est xps. sz qz oē bonū a deo nō ab homine est. etiaz ipm qō p hoīem ministrat. Profecto eīm spūs est q̃ viuificat: caro nō pdest ḋcq̃. Propterea z maledicit q̃ spem ponit in hoīe. quō z si spes nra tota merito pendet in hoīe deo. nō tū qz homo. sed qz deus est. Iracz illud pedib hoc capiti exhibet: quō z hūiliatio contritū cordis et hūiliati ꝯgruit carni. z manifestatē decz glorificatio. En q̃le vnguentū xposui vob: q̃ se nimirū tāgi caput illud tremendū pncipatib nō ducit indignū. immo z honorz insigne indicat dicens. Sacrificiū laudis honorificabit me. Quāobrēnō est pauperis z inopis seu pusilli cordis cōficere istiusmodi vnctionē: nempe cui aromata et species sola cōfidentia possidet. que tū de libertate spūs z cordis puritate descēdat. Quē eīm pusillanimis ē modice fidei mēs rei suefamiliaris tenuitate cōstringit: nec valet pinopia ocian advacandū diuinis laudib seu bis quē laudes partūt intuendis beneficiis. Et si quādo certe conat assurgere: cōfestim domesticarū necessitatū curis vrgentib reuocat ad sua. et in secōpraini xpia egestate cōpellit. Quod si huius miserie querit a me causa: dicam q̃ ipsi in vobis ni fallor aut esse aut fuisse recognoscetis. Duabus de causis videt mihi huiusce modi animi egritudo. et diffidentia solere cōtingere. aut de nouitate videlicet cōuersionis: aut certe de cōuersiōis tepore. etiā si ī ꝯuersiōe longū tps habuerit Utrūcz xpfecto hūiliat z deiecit ꝯsciaz. z inquietā facit. dū siue pro tepore. siue p tēpore antiqs animi passiōes. necdum in se mortuas sentit. z necesse pinde habēs resecādis intrēdere de cordis ortulo spinis iniquitatū. z vticis cupiditatū. lōgius a semetipsa euagari nō sinit. Quid eīm. Qui laborat in gemitu suo. poterit ne simt z in dei laudib exultare. Quo nam mō in ore gemētis z plāgentis sonabit pariter illud Esaie: gratiarū scilicz actio z vox laudis. Haz sicut a sapiēte accepimus: musica in luctu iportuna narratio est. Denicz gratiarū actio sequit beneficiū. nō pcedit. Que aūt adhuc ī tristicia est anīa. beneficio nō gaudet. sz indiget. Habet q̃ vnde pces offerat: nō aūt vnde referat grates Quomō eīm referet beneficiū qō non accepit. Merito proinde dixi: nō esse animi paupis cōficere hūc vnguentū. qō de recolēdis diuīs bnficiis cōponi debz: quō nō potest videre lucē donec tenebras intuet. Nempe in amaritudine est. occupatcz memoriā tristis recordatio peccatorū: nec libet letū quippiā simul admittere. Idcirco talib denūciat spūs ꝓpheticus dicens. Vanū est vob ante lucē surgere. Quod est frustra surgitz ad intuenda bnficia que delectāt: nisi pus recepto lumine cōsolatiōis de tenebris qui cōturbant. Non est ergo pauperū hoc vnguentū. Sed videre qui nā decius copia nō immerito glorient. Ibant gaudētes a cōspectu cōcily. quoniā digni habiti sunt pro nomīe iesu contumelia pati. Multū sibi profecto instillauerāt de pinguedine spūs. q̃ruz lenitas nō dico ꝓbis. sz nec verbib cessit. Erāt eīm diuites in charitate q̃ nullis exhaurit impēsis: et de ipsa facile holocausta medullata offerebant. Funde bāt passim fudantia pectora liquorē sctm quo imbuta plent erāt: qn loquebant varis linguis magnalia dei. put spūssanct dabat eloqui illis. Nec dubiū qui illi habundarēt isdē vnguētis. q̃bus apostolus testimoniū phibebat dicēs. Gratias ago deo meo p vobis semp in grā dei. q̃ data est vobis in xpo iesu: q̃a in oibus diuites facti estis in illo in omī verbo et in oī sciētia. sicut testimoniū xpi cōfirmatū est ī vobis: ita vt nihil vobis desit ī vlla gratia. Utinā z pro vob ego hasipas gratias referre possim. vt videā vos diuites in virtutib: alacres in laudib dei. spiritale hac pinguedine abūdantius redūdantes In xpo iesu domio nostro.

Homelia tredecima.

Ixi in fine sermonis. nec me iterare piget: qō cupiā vos omīs fieri sacre vnctiōis pticipes. illius videlicet in q̃ dei beneficia cū leticia z gratiarū actione recolit sctā deuotio. Hoc eīm bonū est. tum ꝓpter reuelādos vite pēsentz labores. q̃ vticz tolerabiliores nob fiūt exul

cantibꝰ in laude dei: tum q̃ nihil ita ꝓuocandā terrꝰ repugnat celestꝰ habitatiōis statū. sicut alacritas laudantiū deū. dicente scp̃tura. Bti qui habitant i domo tua: in secula seculoꝝ laudabūt te. De hoc p̃cipue vnguento puto dixisse ꝓpheta. Ecce q̃ bonū ꝛ q̃ iocundū habitare frēs in vnuꝫ: sicut vnguentū in capite. Hecq̃ enim ꝓprie videt cōgruere posse. Illud enim et si bonū sit. nō tū est iocundū: q̃ recordatio pcātoꝝ amaritudinē facit. nō iocūditatē. Sꝫ nec q̃ illud faciūt. in vnū habitantes: cū q̃sq̃ ꝓpria pcā lugeat atq̃ deploret. Qui ꝯo in grāratiarū actione psallit. deuꝫ intuent solū ꝛ cogitāt: ac p hoc ipi vere habitant in vnū. Bonū est aūt q̃d faciūt: q̃ seruāt ei iustissime gratiam cui est. etiā nihilominꝰ iocunduꝫ: q̃ delectat. Quā obrē suadeo vob amicis meis. reflectere pedē a molesta et anxia recordatione viaꝝ viaꝝ. ꝛ euadere in itinera planiora seniorꝰ memorie bñficioꝝ dei: vt q̃ in vobis cōfundimi. ipiꝰ intuitu respiretꝰ. Volo vos expiri illud: q̃d sctūs ꝓpha cōsulit dicēs. Delectare in dño: ꝛ dabit tibi petitiōes cordis tui. Et q̃dez necessariꝰ dolor pro pctis: sꝫ si nō sit ꝯtinuus. Sane interpolet lectione recordatiōe diuīe benignitatis: ne forte p̃ tristicia indurek cor. ꝛ desperatione plus peat. Ut scriptum abſinthio mel: vt salubris amaritudo salutem dare possit: cū mixto temperata dulcore bibi possit. Audi denicq̃ deū: quō ipse contriti cordis tempat amaritudinē. quō pusillanimē a desperationis baratro reuocat: quō blande et fidelis ꝓmissiōis melle merentē consolat. erigit diffidentē. Aut p ꝓpheam Ego infrenabo os tuum laude mea. ne intereas. Hoc est. Ne intuitu facinorū tuorū nimiā incurras tristiciaꝫ. atq̃ instar effrenis equi desperatus. in p̃ceps ruas et pereas: freno inquit te inhibebo indulgētie mee, ꝛ meis laudib erigam. respirabisq̃ in bonis meis. q̃d de tuis cōfunderis malis: dū me sane bēignior ē. q̃ te culpabilior ē inuenies. Hoc freno si infrenatus fuisset cayn: nequaq̃ desperādo diruisset. Maior est iniq̃tas mea: q̃ vt veniam merear. Absit. absit. Ꝓpiō: est pietas q̃ queuis iniquitas. Id eo iustus nō cōtinue: sed tamē in p̃ncipio sermonis accusator est sui. Porro aūt in dei laudes extrema sermonis claudere cōsueuit. Videte denicq̃ iustum. hoc ordine pcedentes. Cogitaui aūt vias meas. ꝛ cōuerti pedes meos in testimonia tua. Ut q̃ videlicꝫ cōtritionē ꝛ infelicitates in vias ꝓprias ꝓpessus fuerat. in via testimoniorū dei delectarek sicut in oī bus diuitiis. Et vos igitk exēplo iusti si de vobis in humilitate sentiꝫ: sic enim legitis apud sapientē. Sēcure de dño in bonitate et in simplicitate cordis q̃rite illum. Hoc aūt facile mēti psuadet diuine munificentie frequēs. imo cōtinua recordatio. Alioqui quō implebik aplicum illud. in omnibus grās agēte: si ea pro q̃bus grē debētur. a corde recesserint. Nolo vos iudaico notari obprobrio. de q̃bus sc̃ptura testat: q̃d nō fuerint memores beneficioꝝ eius ꝛ mirabiliū eius q̃ ostendit eis. Verū quō bona q̃ largiri mortalib nō cessat misericors ꝛ miserator dñs. recolere et intelligere omnia. omni homī impossibile est: quis loquek potentias dñi. auditas faciet omnes laudes eiꝰ. Id saltē quod p̃cipuū est et maximū est opus vicz nr̃e redemptiōis a memoria redēptoꝝ aliquatenꝰ non recedat In q̃ope duo potissimū q̃ nunc occurrūt. vītis studq̃s intimare curabo. Et hoc q̃ paucis ad cōpendiū potero. memor illius sentētie. Da occasionē sapiēti: ꝛ sapiētior erit. Duo ergo illa sunt: modus ꝛ fructus. Et modꝰ q̃dē dei etiamnirio est: fructus ꝯo nostri de illo repletio. Hoc meditari sctē spei seminarū est: illud sūmi amoris incentiuū. Vtrūq̃ pfectib nostris necessariū: ne aut spes mercēnaria sit. si amorē comitek. aut amor tepescat. si infructuosus putek. Porro fructū talē expectamus nr̃i amorꝰ. q̃lē ipse quē amamꝰ pmisit: mēsurā indens plenā. et cōfertā ꝛ cogitatā. et supefluentē dabūt in sinū vīm. Mēsura ista vt audio erit sine mēsura. Sꝫ veli scire. cuiꝰ rei futura sit illa mēsura. vel potiꝰ illa imēsitas q̃ repromittit. Oculus nō vidit absq̃ te deꝰ: que p̃parasti diligētib te Dic nob tu q̃ p̃paras: q̃d p̃paras. Credimus. ꝯfidimꝰ. reuera sic ꝓmittis: replebimur i bonis domꝰ tuo. Sꝫ q̃b q̃so bonis vel q̃libet. Forte frumēto vino ꝛ oleo auro ꝛ argumēto: lapidibus ue p̃ciosis. Sed

Replebimur in bonis domus tue

hec vidimꝰ. ⁊ nouimꝰ: ⁊ videmꝰ. ⁊ fastidimus. Id ꝗrimꝰ qd oculus nō vidit: nec auris audiuit: nec i cor homis ascēdit. Hoc placet. h sapit. h delectat inq̃rere: qdcūq̃ est illud. Erūt inq̃t oēs docibiles dei: ⁊ ipse omia in omibus. Et audio. plenitudo quā expectamus a deo: non erit nō de deo Quis vero comphendat q̃ magna multitudo dulcedinis. in breui isto sermone cōprehensa sit: erit deus omia in omibus vt de corpore taceaz: in anima tria intueor. rōnem. volūtatē. memoriaz: et hec tria ipam aiam eē Quantū cuiq̃ hoꝝ in pñti seculo desit de integritate sua ⁊ pfectōne. sentit oīs q ambulat in spū. Quare h. nō qꝛ deꝰ est oia in oibꝰ. Hinc est. qd ⁊ rō sepissime fallit ī iudicijs. ⁊ volūtas q̃druplici p turbatīōe iactat: ⁊ mēoria mltiplici oblitīōe ꝛfundit. Triplici huic natiuitati nobilis creatura subiecta ē nō volēs. In spem. Nā q replet in bonis desiderū aie. ipe rōni futurꝰ est plenitudo lucis: ipe volūtati multitudo pacis: ipse mēorie cōtinuatio eternitatis. O veritas. charitas. eternitas O beata ⁊ beatificās trinitas: ad te mea misera trinitas miserabilit suspirat: qm̃ a te infelicit exulat. Discedens a te q̃ntis se infecauit erroribꝰ dolorib ⁊ moribꝰ. Heu me: q̃lem p te cōmutauimꝰ trinitatē. Cor meū ꝛturbatuz est. ⁊ inde dolor: deliqt me ꝓtus mea: ⁊ lumē oculoꝝ meoꝝ nō est mecū. et inde error. En q̃ dissimilē trinitatē. o aie mee trinitas. exultās offendisti. Veruntā q̃re tristis es aia mea: ⁊ q̃re ꝛturbas me. Spera i deo qm̃ adhuc cōfitebor illi: cū error vicz a rōne. a volūtate dolor. atq̃ a memoria timor oīs recesserit. ⁊ successerit illa quā speramꝰ mira serenitas: plena suauitas. eterna securitas. Primuz illud faciet veritas deus. Secūduz charitas deꝰ. Tertiuz summa potestas deꝰ. vt si deus oia in oibus ratīōe recipiente lucē inextinguibilē. voluntate pacē imperturbabilē. consequent memoria fonti indeficiēti eternaliter inherente. Videritz vos recte ne primū illud filio. spiritusctō seqns. patri vltimū assigneris. Sic tamē vt nihil horū vel patri vel filio vel spiritusctō subtrahatis. ne cui forte pſonarū aut pluritudinē minuat distinctio. aut ꝓprietatē tollat profectio. Simul ⁊ hoc aduertite. quod simile filij huiꝰ seculi experiant de carnis illecebris. de mundi spectaculis. et de pompis sathane: cū tamē hoc totū sit. vnde vita pſens eludit miseros amatores suos. dicente iohāne. Quicqd in mūdo est cōcupiscentia carnis est. ⁊ cōcupiscētia oculorū: et ambitio seculi. hoc de redēptionis fructu. Immo quoq̃ quē si recolitis dei esse extranitrionez diffinitiuimus. Tria item ꝓpipue vobis intuēda cōmendo. Nō eīm simplex aut modica illa extranitio fuit sz semetipm extraniuit vsq̃ ad carnē. ad mortez. ad crucem Quis digne penset quante fuit hūilitatis. mansuetudinis. dignatōnis. dominū maiestatis carne idui. mulctari morte. turpari cruce. Sz dicit aliquis. Non valuit opus suū reparare creator. absq̃ illa difficultate. Valuit. sed maluit cū iniuria sui: ne pessimū atq̃ odiosissimū vitium ingratitudinis. occasionē vltra reperiret in hoīe. Sane multū fatigationis assumpsit. quo multe dilectionis hominē debitorē teneret: cōmoneretq̃ gratiarūactionis difficultas redemptionis: quē minus esse deuotū fecerat cōditionis facilitas. Quid eīm dicebat homo creatꝰ ⁊ increatus. Gratis quidē conditus sum: sed nullo auctoris grauamine vel labore. Siquidez dixit. et factus sum quemadmodū ⁊ vniuersa. Quid magnū est quelibet magna in verbi facilitate donaueris. Sic beneficiū creationis attenuans hūana impietas. ingratitudinis materiā inde sumebat. vnde amoris causam habere debuerat: idq̃ ad excusandas excusatīōis in peccatis. Sed obstructuz est os loquentiū iniqua. Luce clarius patet. quantū modo pro te homo dispendiū fecit. De domino seruus. de diuite pauper. caro de verbo. et de dei filio homis filius fieri non despexit. Memento iā te et si de nihilo factum. non tamē de nihilo redemptū. Sex diebꝰ condidit omia. et te inter oia. At ego per totos triginta annos operatus est salutem tuam in medio terre. O quantuz laborauit sustinens. Carnis necessitates. hostis temptatīōes. nonne tibi crucis aggrauauit ignominia mortis cumulāt horrore. Necessarie quidez Sic sic

homies ⁊ iumēta saluasti dne: quēadmodū multiplicasti miscōiam tuā deus. hoc meditami: in his versamini. Talib⁹ odoramentis refouete viscera vīa. que diutor sit o dor molestior peccatorū. vt abūderis et his vnguentis. nōmin⁹ suauibus ꝗ salutaribus. Nec tamē adhuc vos puteris habere illa optima: q̄ in sponse vberibus cōmendank. De q̄bus incipere mō finiendi iā sermōis angustia, phibet. Que dicta sunt de alijs tenete memoria, pbate vita: ⁊ de his iuuate me pcib⁹ vtis. vt digne loq̄ possim: qō ⁊ dignū sit tāris sponse deliciis. ⁊ vīas aias ad amorē edificet spōsi ie su xpi dni nri q̄ viuit ⁊ reg. d. p. o. s. s. amē.

Homelia decimaquarta.

O me vnguenta vob tradidisse recordor: vnū cōtritiōis. multa delicta cōplectens. alterū deuotiōis. mlta cōtinēs bnficia. Ambo salubria: sed ambo nō suauia. Primū siq̄dē pungitiuū sentit: qz mouet cōpunctionē amara recordatio pctōꝝ ⁊ dolorē facit: cū seqns mitigatoriū sit. diuie bonitat⁹ intuitu ꝯsolationē dāte ⁊ sedāte dolorē. Sz est vnguētuz qō ambob⁹ antecellit. ⁊ hoc apellauerim pietat⁹: eo q̄ fiat de necessitatib⁹ pauperū. de anxietatib⁹ oppssoꝝ. de pturbatiōibus tristiū. de culpis delinquētiuz: ⁊ postremo de oibus quorūlibz miseroꝝ erūnis. etiaz si fuerit inimici. Despicabiles videnk species iste: sz est sup oia aromata. vnguentū qō ex eis cōficit. Sanatiuū est. Bti enim miscōes: qm ipi miscōiam cōsequenk. Igitur multe miserie collecte: atq̄ ocl'o pietatis inspecte. ipe sunt spēs ex q̄bus vnguenta optima cōponunk: spōse digna vberib⁹ sensib⁹ sponsi grata. felix mens q̄ talīū collectione aromatū sese ditare ⁊ impinguare curauit: infundere ea oleo miscōie. ⁊ ardore decoquēs charitat⁹. Quis putas est iocūd⁹ hō q̄ miserek ⁊ cōmodat. pnus cōpati. subuenire pmptus. clare q̄ accipere beati⁹ iudicās: ignoscere facilis. irasci difficilis. vlcisci penit⁹ nō acq̄escens: ⁊ p omnia primoꝝ. eque vt ꝓprias respiciēs necessitates. O quecūq̄ es aia sic affecta. sic imbuta rore miscōie. sic affluēs pietat⁹ visceribus sicte oib⁹ oia faciēs. sic facta ipsa tibi tanq̄ vas pditū. vt ceter⁹ pēsto vbiq̄ semp occurras. atq̄ succurras: sic deniq̄ mortua tibi vt iuuas oib⁹: tu plane tu tertiuz optimūq̄ vnguentū felix possides. et manus tue distillauerūt tot⁹ suauitat⁹ liq̄rez Non exiccabik in tpe malo. nec feruor pse cutiōis ebibet illū: sz sp deus memor erit oīs sacrificij tui: ⁊ holocaustū tuū pingue fiet. Sūt viri diuitiaꝝ in ciuitate dni virtutū: q̄ro an apud aliq̄s hec vnguēta inueniank. Et pm⁹ occurrit. sic vbiq̄ solet mihi paul⁹ vas electiōis: reuera vas aromaticū. odorificū vas. ⁊ refertū oī puluere pigmētario. Xpi em erat bon⁹ odor deo in oī loco. Vulte pfecto suauitat⁹ fragrātia lōge lateq̄ spargebat pect⁹ illō: qō sic afferat sollicitudo oīm ecclīaꝝ. Vide em q̄les spēs q̄lia aromata coaceruauerat sibi Quotidie inq̄t moior p vīam glīaz Et rursuz. Quis infirmat: ⁊ ego nō infirmor Quis scādalizat: ⁊ ego nō vror: ⁊ multis talib⁹ q̄ vob nota sunt abundabat diues iste. in cōponēdis vnguētis optimis. Decebat nāq̄ pmis ⁊ purissimis aromatib⁹ redolere ꝓba q̄ xpi mēbra lactarēt. q̄ꝝ paulus mat erat: p certo pturiēs semel et iterū donec xp̄s formarek i eis. ac mēbra suo capiti reformarenk. Audi ⁊ de alio diuite: quō ad manuz hēbat spēs. de q̄b⁹ optima vnguēta ꝯficeret. Foris inq̄t nō māsit peregrin⁹: hostiū meū viatori patuit. Ite. oculus fui ceco. ⁊ pes claudo. Pat erā pauperū: cōterebā molas iniq̄ ⁊ de dētib⁹ illius auferebā pdā Si negabā qō volebāt pauperib⁹ ⁊ ocl'os vidue expectare feci. Si comedi buccellā meā sol⁹: ⁊ non comedit pupillus ex ea. Si desperi ptereūtez eo q̄ nō hēret indumētū: ⁊ absq̄ optimēto paupem Si nō bādixerūt mihi latera ei⁹: ⁊ de velleribz ouiū meaꝝ calefact⁹ ē Quāto putas vir iste odore terrā respserat in his optib⁹. Singl'a opa singl'a erāt aromata. His p prīā repleuerat ꝯsciaz: vt putorē fetide carnis interne suauitat⁹ exalatiōe tparet. Joseph postq̄ vniuersaz egyptū p⁹ se currere fecī odore vngētoꝝ suoꝝ. etiā suis vēditorib⁹ eādē demū fragrantiā ꝓpinauit. Et q̄ dē in crepatoria vultu pferebat irato. sed erūpebāt lachryme de pinguedine cordis nō ire iudices. sz gre. p durices. samuel lu-

nm Vnguen
ietans

gebat saul. q̃ se querebat occidere: ⁊ ad ig-
nem charitatis incalescente pectore. liq̃-
factus intus pietatis adeps foras emana-
bat p oc'los. Ob bonū denicq̃ quē circum
quacq̃ diffuderat sue opinōis odorē. ferfert
de eo scptura: qr ꝯgnouerī oēs a dan vsq̃
bersabee. q̃ fidel samuel prophā esset dñi.
Quid de moyse dicā: q̃nto q̃ dipe ⁊ pigue-
dine ⁊ ipe repleuerat viscera sua. Nec do-
mus illa exaspans in q̃ ptpe ysabak potu-
it vnq̃ i oi murmure ⁊ furore suo vnctōez
spūs q̃ semel imbutus fuerat exterminare
quo minus inī assiduas lites ⁊ quotidia-
na iurgia ip̄ein sua mās̄uetudie pduraret.
Merito testat⁹ est spūsctūs de eo qō esset
mitissim⁹ hoim oim q̃ morabanī sup tra.
Siq̃dē cū his q̃ oderūt pacē erā pacificus.
intrā vt ppl'o ingto atq̃ rebelli nō mō nō
trascerel: sz trascentē deū suo iteruentu lini-
ret. sicut scptū est. Dixit vt disperderet eos.
si nō moyses elect⁹ ei⁹ stetisset in cōfractiōe
in ꝯspectu ei⁹: vt auerteret irā ei⁹ ne disp-
deret eos. Denicq̃ si dimittis dimitte aut.
sin aūt. dele me de libro tuo quē scripsisti.
O ye hoiem vnctū vnctōe misēdie. Lo-
tur plane parētis affectu q̃ nulla possit de-
lectare felicitas ex ortib q̃s pturiuit. Ver-
bi grā. Si diues q̃spiā mulieri paupcule
dicat. ingredere tu, ad prandiū meū sz quē
gestas infantulū relinque foras: quō plo-
rat ⁊ molestus est nob. nunq̃d faciet. Nō-
ne magis eliget ieiunare q̃ exposito caro
pignore sola prādere cū diuite Ita nec mo-
yses solū se introduci in gaudium dñi sui
elegit: foris. s. remanēre ppl'o. cui licet inqe-
to ⁊ ingrato vice parīt ⁊ affectōe matr⁹ in-
herer. Dolet viscera: sz tolerabiliorem sibi
iudicat tortionē q̃ euulsionez. Quid da-
uid mās̄uetu⁹ q̃ illu⁹ mortē lugebat q̃ suaz
sp sitierat. Quid benignu⁹: vt ei⁹ moleste
ferret decessum: cui succedebat in regnum
Sz ⁊ de morte parricide filij q̃ difficile cō-
solationē admisit. Magnā pfecto optime
vnctōis copiā p̄ferebat tal affectio. Ideo
⁊ securus orabat dicēs. Memētō dñe da-
uid ⁊ oēs mās̄uetudinis ei⁹. Ergo hi oēs
habuerunt vngēta optia q̃ hodie pvni-
uersas ecl'ias suauissime redolēt. Nec so-
lum ip̄i: sz ⁊ q̃cūq̃ se i hac vita ita ben iuo
los ⁊ beneficos p̄bucrūt. ita inī hoies hu-
mane viuere studuerūt. q̃tinus oēm q̃ vt
si sunt habuisse grām. nō sibi tenerēt: sed ī
cōe deducerēt: estimāt esse amic⁹ ⁊ inimic⁹:
sapientib ⁊ insipientib debitores. cunq̃
fuissent vtiles oib hūiles i oib ⁊ p̄ oibus
extiterunt dilecti deo ⁊ hoib quoq̃ fragrā-
tia i bñdictōe est Quotq̃ inq̃ tales p̄cesse-
runt. fragrarūt suis tpib. fragrāt ⁊ hodie
vngēt⁹ optis. Tu q̃z si donū qō ōsup acce-
pisti nob ꝯtubnalib tuis libēt imptiar⁹: si
te exhibeas vbicq̃ inī nos officiosum. si af-
fectuosum. si gratū: si tractabilē. si humilē
testimoniū hēbis ab oib: qō fragles ⁊ ip-
se vngētis optimis. O is in vob q̃ frater-
nas infirmitates tā corpm q̃ aiorq̃ nō so-
lum patienī. sed insup si licet ⁊ si valet iu-
uat in obsequijs. ꝯfortat alloquijs. infor-
mat cōsilijs: si h̄ nō pōt ꝓpter disciplinam
sollicit⁹ saltē orōnib solatiari nō cessat in-
firmo. oīs inq̃ q̃ talia opaī in vob. bonū
oino spargit inī frēs odorē: odorē de vngē-
tis optimis. Balsamū i ore: huiuscemodi
sunt in ꝯgregatōe. Hōstraī digito: ⁊ di-
cunt de eo oēs. Hic est fratq̃ amator po-
puli. hic est q̃ mltū orat p ppl'o ⁊ vniuersa
sctā ciuitate. Sz recurram⁹ ad euangeliū:
atq̃ aliq̃d qō forte spectet ad hec vngēta
reqram⁹. Maria magdalene ⁊ maria ia-
cobi ⁊ salome emerūt aromata vt venien-
tes vngerēt iesum. Quenā ista vngēta tā
p̄ciosa: vt xpi corpi parenī ⁊ ꝯparenī. tam
copiosa vt totī sufficiār. Neutq̃ q̃ppe duo-
rum p̄cedentiū aut emptū aut factū speci-
aliter ad opus dñi aut toto in corpe legit
fuisse diffusum. Sz de subito introducitur
mulier. vno q̃dē i loco osculās pedes ⁊ vn-
gento vngēs. in alto ꝯo vel ip̄a vel altera
hās alabastq̃ vngēti: ⁊ illō mittēs i caput.
Cetq̃ emerūt nūc ait aromata vt venien-
tes vngerēt iesum. Emunt nō vngenta sz
aromata: ⁊ vnctio i obsequiū dñi non fa-
cta assumit sed noua ꝯficit. Nec ad vngen-
dam tm̄ aliquā corpis ptem: ybi grā pe-
des aut caput. sed sicut scriptū est: vt veni-
entes vngerēt iesum. qō est totus ꝯpletio
non partis distinctio. Tu quoq̃ si te idu-
as viscera misericordie: liberalē benignūq̃
exhibeat. non tm̄ parentib sue cognatis
tuis. aut quos tibi vel benefactores tenes
vel benefacturos speras. nam ⁊ ethnici h̄

facũt: sed iuxta pauli consiliũ studeas bonũ ad oẽs. ita vt ꝓpter deũ nec inimico officium humanitatis corpale seu spirituale negandũ subtrahendũue existimes constat te quoq; abundare vngentis optimis. nec caput aut pedes dñi tm̃. sed passum q̃ntum in te est vngere suscepisse totũ corpus qd̃ est eccl'ia. Et forte proui de ob hoc dñs ihesus paratam sibi confectionem erpendi noluit in suo corpe mortuo vt seruaret viuo. Viuit em̃ eccl'ia que mãducat panem viuũ qui de celo descendit. Ipa est carnis corpus christi qd̃ ne mortem gustaret. mortu illud alteꝫ traditũ fuisse nullus christianus ignorat. Ipam vngi ipam foueri desiderat. ipius infirma mẽbra cupit fomentis accuratoribꝫ releuari. Ipsũ ergo preciosa vngenta retinuit: cũ anticipãs horam ꝛ accelerans gl'iam. mulieꝫ deuotõeꝫ non clusit sꝫ instruxit. Rẽnuit vngi: sꝫ parcens. non spernens. nõ recusans obsequiũ sed reseruans pficuũ. Proficuũ dico. non huius materialis atq; corpalis vngentri sꝫ plane specialis qd̃ in isto designatũ est. In isto ergo pepcit magr̃ pietatis. vngẽtis optimis pietatis que membris suis indigẽtibus tam corpaliter q̃ spũaliter omnino exhiberi. Denicq; cũ paulo ante i caput eꝰ aut etiam in pedes funderet vngentũ. ipsumq; satis preciosum. nunquid ꝓhibuit imo ꝛ obstitit ꝓhibentibꝫ. Nam ꝛ symoni indignanti q̃ se tangi a peccatrice pmitteret. longam texuit rep̃hensionis parabolã ꝛ alijs pduriõis vngentũ causantibꝫ respõdit dicẽns. Quid molesti estis huic mulieri. Nonnunq; ego vt modicũ facta excessũ cum sederem mihi ad pedes hiesu merens ꝛ offerens sacrificiũ spiritus contribulati in recordatõe peccatoꝝ meoꝝ. aut certe ad caput. si quando vel raro starem ꝛ exultarem in recordatione beneficioꝝ dei audiui dicẽtes. vt quid perditio hec. Causantes videlicet q̃ soli viuerem mihi: qui vt putabant multis prodesse possem et dicebant. Potuit em̃ venundari ꝛ dari pauperibus Sed non bonũ mercatuꝫ mihi etiã si vniuersum mundum lucrer. meipm perdere ꝛ detrimentum mei facere. Vnde intelligẽs verba hec inter illas quas scriptura loquitur muscas morituras que perdunt suauitatem vnguenti. recordatus sum diuine illius sententie. Populi meus qui te beatificant in errorem inducunt verum audiãt excusantem dñm: ꝛ respondẽtem ꝓ me: qui me quasi de ocio incusant. Quid inq̃t molesti estis huic mulieri. Quod est. Vos videtis in facie. ꝛ ideo scõm faciem iudicatis. Nõ est vir vt putatis qui possit mittere manũ ad fortia: sed mulier. Quid tentatis et imponere iugũ. ad quo d̃ego q̃dez cum minus sufficientem intueor. Bonuꝫ opus operaꝰ in me. Stet i bono q̃ diu nõ conualescit ad melius. Si quãdo de muliere in virum ꝛ virum pfectum profecerit poterit ꝛ in opus pfectionis assumi. Frẽs. reuereamur episcopos: sed vereamur labores eorum. Si laboꝛes pensamus: nõ affectamus honores. Agnoscamus impares vires nr̃as: nec delectet molles ꝛ femineos humeros virorũ supponere farcinis. Nec obseruemus eos: sed honoremus. Inhumane nempe eoꝝ redarguis opa: quorum onera refugis. Temarariꝰ obiurgat virum de prelio reuertentem mulier nens in domo Dico em̃. Si qui de claustro est: cum qui versaꝰ in populo. interdum minus districte minus circũspecte sese agere deprehẽdit. verbi gratia. in verbo. i cibo. in somno. in risu. in ira. in iudicio non ad iudicãdum cõfestim prosiliat: sed meminerit fertrum. Melior est iniquitas viri quã bene placens mulier. Nam qui in tui custodia vigilas benefacis. Sꝫ qui iuuat multos. melius facit ꝛ virilius. Quod si implere non sufficit absq; aliqua iniquitate. id est absq; quadã inequalitate vite ꝛ conuersatiõis sue memẽto. quia charitas operit multitudinem peccatoꝝ. Hec dicta sũt contra geminã tentationem: qua sepe viri religiosi episcopoꝝ vel ambire gloriaꝫ vel exercitus temere iudicare diabolicꝫ instigationibus incitãtur. Sed redeamus ad vngenta sponse. videsne q̃ sit preferendus ceteris istud pietatis vngentum. de quo solo permissum nõ est pditionem fieri. Intm̃ perditio non fit de ipo vt nec aque frigide munus in remuneratũ sinaꝰ. Bonũ tamẽ contritionis vngentũ. qd̃ de recordatione peccatoꝝ conficiꝰ. mittituq; in pedes dñi quia cor contritum ꝛ humiliatum deꝰ nõ

despiciet. Ceterum longe melius esse arbitror: id qd dicit deuotionis: factum de recordatione beneficiorum dei. quippe quod et capiti ydoneum reputatur: ita vt phibeat de ipo deus. Sacrificium laudis honorificabit me. Porro vtrumque vincit vnctio pietatis: que de respectu miserorum fit: et per vniuersum christi corpus diffundit. Corpus dico. non illud crucifixum. sed qd illius acquisitum est passione. Optimum reuera vngentum: i cuius comparatione cetera nec respicere se confidit qui ait Misericordiam volo et non sacrificium. Hanc ergo potissimum inter ceteras frutes redolere puto vbera sponse: que sponsi gestit p omnia congruere voluntati. An non odore misericordie tabica etiam in morte fragrabat. et ideo cito de morte conualuit. quia pualuit odor vite. Sed audite verbum adbreuiatum super presenti capitulo. Quisqs inebriat verbis et fragrat beneficijs sibi dictum putz. Quia meliora sunt vbera tua vino: fragrantia vnguentis optimis. et ad hec quis ydoneus. Quis nostrum vnum saltem horum integre perfecteque possideat. vt no videlicet interdum et iudicendo sterilior et in operando repidior sit. Sed est que merito et no dubie hoc preconio gloriet: ecclesia vtique cui nunquam de vniuersitate sua deest et vnde inebriet et vnde fragret. Qd enim si sibi deest in vno: habet in altero scom mensuram donationis christi ac moderationem spiritus diuidentis singulis prout vult. Fragrat ecclesia i his qui sibi faciunt amicos de mamona iniquitatis: inebriat in ministris fbi. q vino leticie specialis ifundunt terram et inebriant eam: et fructum referunt in patientia. Ipsa audacter securecque sese nominat sponsam: tanquam que vere habet vbera meliora vino et fragratia vngentis optimis. Qd si et nemo nostrum sibi arrogare psumat vt aliaz sua qs audeat sponsam dni appellare. quo tu de eccia. sumus q merito hoc noie et re nois gloriar. no immerito glie hui? pricipiu vsurpam?. Qd enim sit omis plene integreque possidem?: hoc singuli sine cotradictione pcipam?. Gras tibi dne iesu q nos charissime eccie tue aggregare dignat?es: no solu vt fideles essemus. sz vt etia tibi vice spose i amplex? iocundos. castos eternosque copularemur. reuelata et ipsi facie speculates gliam tuam: q tibi cois est pariter cum patre et spiritusancto i insecula Amen.

Homelia. xv.

Rigo fontium et fluminum oim mare
o est. frutum et scientiarum dns christus.

Quis enim dns frutum nisi ipe est regie. Sz et iuxta anne canticum. idem ipse de sciarum dns est. Continentia carnis. cordis industria. volutatis rectitudo: ex illo fonte manat. Non solum autem: sz et si qs callet ingenio. si qs nitet eloquio. si qs moribus placet inde est. Inde scie. inde sapientie fmo Thesauri siquidem sapie et scie ibi oes absconditi sunt. Quid. Casta filia. iusta iudicia. scia desideria. none riuuli fontis illi? st. Qd si copie aquarum secretis subterraneisque recursibus incessanter equora repetunt. vt iterum rursus ad visus vsque nros iugi et infatigabili erumpant obsequio: cur no etia spales riui vt arua mentium rigare no desinant. pprio fonti sine fraude et sine intermissione reddantur. Ad locum vnde exeunt reuertuntur Flumina grarum vt item fluant. Remittat ad su i pnciplum pfluiu celeste. quo vberi? terrs refundatur. Qualit inquis. qliter dicit apls. In oibus gras agentes. Quicqd sapie. qcqd frutus te hre cotidie dei frutu. dei sapientie reputa po. Et quis tam insanus ais: vt aliunde psumat. Nemo plane ado vt et phariseus gras agat: cui? tu iusticie no est laus a deo Nec ei illa grarum actio si bn recol? euangeliu gratiore eum facit. Quare. qr qcqd in ore deuotum sonuerit. cordis no suffic excusare tumore. apd eum q alta a loge cognoscit. De? o pharisee non irridet. putas tu bes aliqd qd no accepisti. Nihil inquit: et to refero gras largitori. Si oio nihil: g nec meritum pcessit i te vllum: vt illa de qbus gliar accipes. Qd si et fatear. primo q de frustra inflar aduersus publicanum. q io no hz qd tu: qr no accepit vt tu. Deinde vide etia ne no integre sua dona resignes deo. et tibi iflectes aliqd de glia et honore ipsius fraude merito arguaris et fraudis in deum. Si enim debitis q iactas ex te tibi qppia forte arrogares fallit te magis q velle fraudare credere: et errorem corrigere. Nunc fo qr gras probas te

tibi nihil tribuere. sz dei esse dona tua me/
rita prudenť agnosce. certe ceteros aspernā
do, pdis reqd in eo: de z corde locutus sis:
altero cōmodās linguā mēdacio. altero ve/
ritatis vsurpans gl'iam. Nō em iudicares
publicanū ꝓtemnendū pre te: si nō pre illo
te honorandū censeres. Sz qd rūdes apo
stolo pscribenti z dicēti: soli deo hono: et
gl'ia. Quid angelo distinguenti z docenti
quid sibi retinere placeat. z qd partiri dig
netur hoib⁹. Nā gl'ia inqt in excelsis deo:
z in terra pax hoib⁹ bone volūtat⁹. Cerni
tis nūc phariseū agentē grās: labys qdem
honorare deū: cordis autē sn'ia se. Sic vsu
quodā magis q̄ sensu vel affectu psonare
in ore multoꝝ grāruactionē. aduertere est
intim vt hoies q̄z sceleratissimi ad q̄cz fla/
gicia z facinora sua solēt deo grās agere:
q bene, psperecz vt qdē ipi sapiūt cesserit si
bi in adimpletionē puersaꝝ volūtatū sua
rum Audias ꝓbi grā furem cū impie ma
chinationis male cupitū manipulū repor
tarit exultantē clam z dicentē. Deo grās.
nō inanes vigilias feci: nocturnū laborez
meū nō pdidi. Similiter q̄ hoīem interfecit:
nōne gloriať z refert grās qd prevaluit ad
uersus emulū: aut de hoste se vindicauit: z
nihilominꝰ adulter tripudiās gestit in dei
laudes. qd diu optato ꝓcubitu tandē poti
tus sit. Non ḡ ois grāruactio accepta est a
deo, nisi q̄ de cordis pudica z ꝓa simplici
tate pcedit. Pudica sane dixerim ꝓter eos
q̄ z de malis actib⁹ suis gl'iantes. deo gra
tias dicere solēt. q̄si deus in ore ipoꝝ lete
ť cū malefecerit z exultēt i reb⁹ pessimis. Au
di q̄ eiusmōi est. Existimasti iniq̄ q ero tui
similis. arguā te z statuā ꝓ faciē tuā. vera ꝓ o
adiūxi ꝓť ypocritas: q deū qdē ō bōis su
is sz ꝓboten⁹ gl'ificantes. cor de retinēt qd
ore pbuerāt: z quō dolose agūt in cōspectu
eius. intuenia ť iniqtas eoꝝ ad odium. Illi
impie mala sua deo. isti dei bona fraudulē
ter intorquent sibi Et q̄dem primū illō tā
stultū tāq̄z seculare. ac quodāmō etiam be
stiale est: vt necesse nō habeā de ipo mone
re vos. Ceterum sequens ꝓ religiosis maxi
me z spūalib⁹ viris insidiari solēt. Magna
z rara ꝓtus profecto est vt magna licet
operantem magnū te nescias. z manifestā
omnibus tuam te solum latere sanctitatez.
Mirabilem te apparere z ꝓtemptibilem
reputare. hoc egoipsis ꝓtutib⁹ mirabil⁹
iudico. Fidelis reuera famul⁹ es si de mul
ta gloria dñi tui: z si non exeunte de te. ra/
men transeunte ꝓ te. nil tuis manib⁹ adhe
rere contingat. Tunc iuxta ꝓphetam proꝑ
cis auaritiam ex calumnia. z excutis ma/
nus tuas ab omni munere. Tūc iuxta mā/
datum dñi lux tua lucet coram hominib⁹:
ad glorificandū non te sed patrez tuū qui
in celis est Sed z imitator pauli fidelitēq̄z
predicatoꝝ: non pdicantū semetipsos. eq̄
nec tu que tua sunt queris sed que iesu xpi
Quamobrem audis z tu. Euge serue bo
ne z fidelis: quia supꝑ pauca fuisti fidel': su/
pra multa te constituā. Joseph cū domuz
z omnia bona egypti dñi sibi credita sciret
dñam non ignorauit exceptam: z ob h nō
acquiescit ꝓtingere. Non est inquit ex omni
bus bonis dñi mei q non in mea potestaꝑ
te sit. vel non tradidit mihi preter te. que
vxor eius es: Mulierē non erat gl'iam esse
viri: z iniquū sibi iudicauit vice ꝓria iglo
rium facere eum: q se fecerat gl'iosum. Ad/
uertit hō dei sapia prudēs. vizꝝ vxorē fortit
tāq̄z ꝓriam zelare gl'iaz. sibicz ipi retinu
isse seruandā. non alij credidisse: z manum
ad non concessum extendere nō pslumpsit.
Quid ergo. Hō zelat gl'iam suā z deū au
det velle fraudare de sua quasi nō zelantē:
Sed audi quid dicat. Gloriaz inquit me
am alteri non dabo. Quid ergo nobis da
bis domine quid dabis nobis. Pacē in/
quid do vobis. Sufficit mihi. Gratanter
suscipio quod relinquis z relinquo qd re/
tines. Sic placet: sic mea interesse non du
bito. Abiuro gloriam prorsus: ne forte si
vsurpauero non concessum: perdam meri
to z oblatum. Pacem volo: pacem deside
ro: z nihil amplius. Cui non sufficit pax:
non sufficis tu. Tu es em pax nostra. qui
fecisti vtracz vnū. Hoc mihi necessarium
hoc satis est reconciliari tibi. recōciliari mi
hi. Nam exquo posuisti me contrarium ti
bi. factus sum mihi metipi grauis. Cautꝰ
sum nec ingratus fore beneficio date pacz
nec sacrilegus inuasor glorie tue. Tibi dñe
tibi gloria tua maneat illibata: mecuz be
ne agitur si pacem habuero. Golia pro/
strato letatus est populus pace recepta sed

dauid singularit extitit glōsus. iosue. iep
te. gedeon. samson. iudith quoq; ꝓꝓ fe
mina glōsa in dieb suis triūphart de ho
stib suis: sz pace cū gaudio fruentib cete
ris. nemo eis cōicauit in glia. Judas ma
chabeus multz ⁊ ipe inclyr victorijs cum
frequent exultāti ꝓplo pacē fortit pugnan
do tribuisset. nunqd gliam qñq; est parti
tus alicui. Denicq ⁊ facta est inqt nō glia:
sed leticia magna in ꝓplo. Quid min ab
his oib cōditor oim fecit: quo min ⁊ ipse
debeat gliari singlariter. Solus cūcta cre
auit. solus de hoste triūphauit. sol captiuos liberauit: ⁊ sociū habebit in glia. Et
brachiū inqt meū auxiliatū est mihi Item
Torcular calcaui sol: ⁊ de gētib non est
vir mecū. Quid mihi g cū victoria: si nec
in plio fui. Impudentissime mihi arrogo
vel gliam absq; victoria: vel victoriā sine
pugna. Sz suscipite mōtes pacē ꝓplo. pa
cem suscipite nob nō gliaz: ipi soli eam ser
uantes. q sol ⁊ puguit ⁊ vicit. Ita qso ita
sit glia in excelsis deo ⁊ i tra pax hoib bo
ne volūtatis. At ꝓ nō bone sz plane inq
que volūtatis est q neqq; pace ꝓrētus. sup
bo oculo ⁊ insatiabili corde inqetus anhe
lat ⁊ ad gliam dei: nec pacez pinde retinēs
nec gloriā apphendēs. Quis credat pari
eti: si se dicat parturire radiū quez suscipit
p fenestrā. Aut si glient nubes qd ymbres
genuerint: qs nō irrideat. Dibi liqdo cō
stat nec de carnalib oriri riuos aqr. nec d
labijs vel dētib ꝓba pru dētie: ⁊ si sensus
vltra corpeus nō attingat. Si q sane i san
ctis digna laude vel admiratiōe intueor:
clara luce ꝓitatis discutiēs: pfecto reperio
laudabilē siue admirabilem aliū apparere
atq; aliū esse. ⁊ laudo deū in sctis ei. Si
ue sit helise. siue ille magn helyas. mor
tuor vticq; sciscitatores. ipi qdē suo nō im
perio: sz misterio fortis exhibēt nob nouat
insueta. deus ꝓ in ipis manens. ipe facit
opa. Inuisibilis ⁊ inaccessibilit in se. in su
is spectabilis atq; mirabilis est. Et solus
mirabilt: q facit mirabilia sol. Nec laus
calami. laudabilis pictura siue scriptura.
nec glia lingue aut labior. sermo bonus.
Tempus est vt ⁊ ꝓpha loqt. Nunqd glo
riabit inqt securis ꝑ eū q secat in ea: at exal
tabit serra ꝑ eū a quo trahit. Quō si eleue
tur ꝓga ꝑ eleuantē se: ⁊ exaltet bacul qui
vticq; lignū est. sic ꝑ dñm ois q gliat. si nō
in dño gliet. Si gliandū est. paul me do
cuit: vñ ⁊ in quo Glia inqt nra hec est: testi
moniū ꝑscie nre. Securus glior: si tecte cō
scientia de glia ꝑditoris nihil mihi vsur
po. Securus plane. qz ia nō ꝑ dñm sed in
dño. Hec nob gliario nō solū non ꝓhibet
sz ⁊ suadet cū dr. Gliam abinuicē querit.
⁊ gliam q a solo deo est nō vultis. Reue
ra gliari in solo deo: non nisi a solo deo est
Hec mediocris ista glia. qppe tā ꝓ ꝓꝓ de
ꝓitate ⁊ iuueritate: tā rara vel vix vel pau
citas pfector pfecte gliet i ea. Eant g va
ni filij hoim. mēdaces filij hoim. eant ⁊ de
cipiant ipi de natiuitate in idip̄m. nā sapi
ens gliator ꝓbabit op suū. atq; ad lumē
ꝓitatis diligētcr examiabit: ⁊ sic hēbit i se
metipo gliam dei ⁊ nō i alto. Stult sum
si cistelle labior tuor gliam meā credide
ro: ⁊ cepo mēdicare eā abs te: cū hre volue
ro. Nōne nēpe i tuo arbitrio est ꝓbare me
vel improbare, put voluerz. Si retineo pe
nes me. ipe fideli seruo mihi. Immo nec
mihi eā credo: ipi poti repono seruandaz:
q potēs est depositū meū seruare in illū die
caut i custodiēdo. fidelt restituēdo. Secu
ra tūc erit laus vnicuiq; a deo: his dūtax
at q hūanas laudes ꝑtēpserint Nā gloria
in ꝑfusione eorum q terrena sapiūt: dicēte
etiā dauid. Qui hoib placēt cōfusi sunt.
qm de spreuit eos. Frēs: si h scitz nemo ve
strum vult laudari i vita ista: qz qcqd hic
captas facinoris qd ad deuz nō retuleris:
ipi furarz Tibi em vñ gla putride puluis
⁊ tibi vñ. De vite scritate Sz spūs est qui
sctificat. spūs dico non tu sz dei. ⁊ si ꝓdi
gys ac signis effulgeas. i manu tua fiunt:
sz ꝓtute dei. An blandit ꝓplarz fauor: qd
ꝓbū bonū ⁊ bñ forte deprompseris. Sed
ꝓps donauit os ⁊ sapiam. Nā lingua tua
qd nisi calam scribe: ⁊ hip̄m mutuo acce
pisti. Talentū creditū est repetendu cum
vsura. Si inuētus fueris ad op impiger
ad fructū referendū fidelt p laborē mercedē
recipies. Si quo min tollet a te talentum
⁊ nihilomin exiget lucr ⁊ vocabert seru
neqq ⁊ piger. Omnis igit de bonis mul
tiformis gratie apparentis in vobis refera
tur ad ipm laus laudabilū. sicq dē vniuer

sor auctorē ⁊ largitorē. Idq̃ nō ficte quē admodū ab hipocritis. nec sola cōsuetudine sicut a secularib⁹ sz nec hec q̃dā necessitate vt iumēta ferendis oneribⁿ applicant sz sicut decz sctōs. sinceritate fide deuotōe sollicita. hilaritate grata: sz non dissoluta Immolātesq̃ iraq̃ hostiā laudis ⁊ reddēres vota nra de die i diem. curem⁹ oi vigilantia iūgere sensus vsui. affect⁹ sensui. exultationē affectui. g̃uitatē exultationi. humilitatē grauitati. libertatē hūilitati. quo interdū liberⁿ purgate mētis passib⁹ procedamus. ⁊ excedam⁹ p inusitatas q̃sdā affectiones spāles leticias. in iubileis amentiatib⁹. in lumīe dei. in suauitate. in spūscō pbantes nos ꝓbēsos in his q̃s ꝓpheta intuebat cū diceret. Dñe i lumīe vult⁹ tui ambulabūt: ⁊ in noie tuo exultabunt tota die. ⁊ in iusticia tua exaltabunt. At fortasse mihi aliq̃s dicat. Bene admones. sz si ea diceres. q̃ tuo ꝓposito ꝓuenirent. Expectate paulisp. Ro sum imemor. nōne i manibus est id tractare qd dr. oleū effusuz nomen tuū. h opus hic labor est: ⁊ q̃ premisimus an fuerint necessaria vos videritis. nūc qd attinet ad me: qz hic aliena nō sunt paucis aduertite. Nō recordamini in spōse yeribⁿ extremā ꝓmendatā esse suauem olentiā vngentor. Quid g̃ ꝓsequenti⁹: q̃ vt eam de flagitariam spōsa ne sibi arrogare puteť. de spōsi beneficio recognoscat. Cui plane sensui. illa oia q̃ ꝓtaxauim⁹ subseruire cognoscitis. Qd ꝗba inq̃t mea sic redolent ⁊ sic placēt. nec studijs. nec meritis asscribo meis. sz tue o sponse tribuo largitati. de oleo vtiq̃ effuso noie tuo. Hoc pro lre ꝓsequentia. Cetera explanatio ipius capituli. cuius occasionē sup necessimo vitio ingratitudinis. pūtem sermonē tā in lōgū ꝓtraximus. tps aliud ⁊ aliud exordiū sermonis desiderat. Nūc hoc solū admōitos vos esse sufficiat. si spōsa vtiq̃ de oi ꝗtute sua vel gra n inime audet sibi q̃spiā arrogare. q̃nto minus adolescentule forte que nos sum⁹. Dicam⁹ pinde ⁊ nos spōse vestigia insectantes: dicam⁹. Nō nobis dñe nō nobis: sz noi tuo da gliam. Dicemus non ꝗbo ⁊ lingua tm: sed opere ⁊ veritate. ne forte qd nimis vercor. dicatur ⁊ de nobis. Quō dilexerūt eū in ore suo et lingua sua mentiti sunt ei. cor aūt eor non erat rectum cū eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius. Dicam⁹ g̃: dicam⁹ clamātes medullis cordis: pluscq̃ labijs oris. Saluos fac nos dñe de⁹ nr. ⁊ cōgrega nos de nationib⁹ vt ꝓfiteamur noī sctō tuo nō nostro. ⁊ gl'iemur in laud. tua. nō nra: in secula seculor Amen.

Virgilij

Homelia. xvi.

Orus in iudea deus. i isrl magnū nomē ei⁹. Populus q̃ ambulabat in tenebris vidit lucez magnā que erat in iudea ⁊ in isrl. Voluitq̃ accedere ⁊ illuminari. vt q̃ aliqn nō ꝓ pls. nūc popul⁹ esset. lapsq̃ vn⁹ angular⁹ ambos in se parietes venētes e diuerso recipet. ⁊ esset ō cetero in pace loc⁹ eius. Porro fiduciam dabat inuitātis vox q̃ iā sonuerat Letamini gentes cū plebe ei⁹. Ergo accedere voluit sed vetuit synagoga īmundā asserēs ecclesiam de gentib⁹ ⁊ indignā. ydolatrie feez ⁊ ignorātie cecitatē improperās ⁊ dicebat Tu em q̃ merito. Noli me tāgere. Cur inquit. An iudeor tm de⁹. Nōne ⁊ gentiuz. Et si mihi certū meritū deest: sed illi miseratio Nunq̃d solūmō iustus est. est ⁊ misericors. Dñe. veniāt mihi miserationes tue ⁊ viuā. Et rursum. Misēdie tue mlte dñe fm iudiciū tuū vuifica me: qō nimiq̃ temperatū misēdia est. Quid faciet iust⁹ ⁊ misericors dñs. Altera gl'iante in lege ⁊ applaudante iusticiā sibi. nec indigente misericordia. sz despicientē ipam q̃ indiget. altera e regione ꝓpria ꝓgnoscēte delicta. confitēte indignitatē. renuēte iudiciū flagitāte misēdiam. quid inq̃t faciet iudex: ⁊ ille iudex cui ⁊ iudicare ⁊ misereri sic vtrunq̃ familiare est: vt neutruz familiarius altero. Quid sane possit ꝓuenientius q̃s vt p suo queq̃ accipiat voto. iudiciū illa. misēdiaz ista. Iudeus iudiciū q̃rit ⁊ hēat. gētes aūt sup mia honorēt deū. Et est iudiciū vt q̃ cōtēnūt dei misericordē iusticiā. ⁊ suā volūt ꝓstituere q̃ pfecto non iustificat sz accusat: eidē suc iusticie relinq̃nt oppmēdi magⁿ q̃s iustificādi Est q̃ppe ex lege q̃ neminē vnq̃ duxit ad pfectū: iugū qō neq̃ ipi neq̃ pres ipor vnq̃ portare potuerūt. Sz synagoga fortis est: nō curat onⁿ leue nec iugū suaue

Sana est. nō est ei opus medicus. nec vn
ctio spūs. Cōfidit i lege: liberet eā si pt. nō
āt data est lex q̄ possit viuificare: īsup ꝛ oc
cidit. Lēra ei occidit. Propter ea iq̄t dico vo
bis. moriemi i petis vīs. H̄ est iudiciū o si
nagoga qd̄ flagitas. errori tuo ceca ꝛ pterō
sa deserer. donec plēitudo gentiū q̄s sup
ba spūs ꝛ iuida repell' ītroeat: ꝛ ag̃scat eti
am ipa ipm q̄ not' ē i iudea de': q̄ i isrl' est
magnū nomē ei'. Hic q̄ppe i iudiciū vēit
i hūc mōm: vt q̄ nō videt videāt: ꝛ q̄ videt
ceci fiāt. Et pte tū qr nō ꝓpellet dōs plebē
suā ex toto: ꝓuās sibi ad semē apl'os ꝛ ml'ti
tudinē credētiū q̄z erat cor vnū ꝛ aīa vna.
Sz nec repellet i finē reliq̄as saluaturus.
Itep ei suscipiet isrl' puep suū ꝛ recordabit
mīe sue: vt ne sibi q̄dē iudiciū defat comes
mia: vbi nullū ipa reperit locū Alioq̄n si
p meritz recepisset. iudiciū sine mia pfecto
ei q̄ nō facit miaz. Hz q̄ppe iudea oleū ml'
tū diuine noticie. idq̄z i se tāq̄z i vase dau
sum auara retinet. Pero ꝛ non miserek nec
ꝓmodat. Sola dei cultū sola noticiā. sola
vult possidere magnū nomē ei'. nec zelat
sibi: sz iuider mihi. Ergo tu dñe iudica iu
diciū meū ꝛ nomē magnū magnificek ad
adhuc. ꝛ oleū qd̄ ml'tū ē ml'tiplicek magis
Crescat. ebulliat. effundat diriuek ꝛ i gen
tes. ꝛ sentiat omis caro salutare dei. Quo
pacto vt vult iude' ingrat': rota in barba
aaron remaneat vnctio salutar. nō barbe
sz capitz est. caput aūt nō barbe solius sz ꝛ
totius corpis est. Capiat sane ꝓma nō so
la. Refundat ꝛ inferoribꝫ mēbris qd̄ acce
pit ipa desup. Descēdat descēdat ꝛ in vbe
ra eccl'e supnus liquor. Auida quippe ni
mis hūc sibi exp̄mere d barba nō despicit.
Perfusaq̄z rore gr̄e vt se nō ingr̄eā. pbet di
cat: Oleū effusuz nomē tuū. Sz exuberet
q̄so adhuc. ꝛ pueniat vsq̄z in oraā vestimēti
i me vtq̄z oim nouissimo atq̄z indignissi
mo. de vestimēto tū. nā ꝛ ego illō mihi de
matnis vberibꝫ tāq̄z p mul'i rpo. iure pfe
cto pietatz efflagito. Qd̄ si murmuret hō.
cū de bonitate oculus n̄q̄z est. Dñe respō
de. p me. de vultu tuo iudiciū meū pdeat:
ꝛ nō de supcilio isrl'. imo rīde. p te: ꝛ dic ca
lumniatori. tibi quippe calūniak qd̄ tribu
as gratz. dic pinde illi. volo ꝛ huic nouis
simo dare sicut. Displicet pbariseo. Quid
inuersitas. ius meum volūtas est iudicis.
Quid iustius ad meritū. q̄d ad premium
ditius. An nō licet ei qd̄ vult facere. Mi
hi q̄dem miscōia. sed tibi minime iniuria
fit. Tolle qd̄ tuū est ꝛ vade. Si decreuerit
saluare ꝛ me: quid tu pdis. Exaggera quā
tum vis merita ꝛ extolle studores. melior ē
miscōia dñi sup vitas. Fateor nō sustinui
pondus diei ꝛ estus: sed iugū suaue ꝛ on'
leue. p beneplacito patrisfamilias porto.
Opus meū vix vnius est hore: ꝛ si pl' pre
amore nō sentio. Iudeus ꝓprias exercatet
vires. mihi pbare licet quesit volūtas do
mini bona beneplacēs ꝛ pfecta. Ex ea sane
operis ac tpis damna mihi resartio. Ille
pacto cōuētōis. ego placito volūtatz intue
or credo: ꝛ non ad insipientiā mihi. nā vi
ta in volūtate ei'. Illa mihi recōciliat pa
trem. illa hereditatem restituit. etiam emu
latori gratia symphonie ꝛ cantus ꝛ epula
rum ac totius exultantis familie celeberri
ma gaudia suscitat mihi. Si indignatur
frater meus senior. ille qui heduz comede
re mauult cum amicis suis foris q̄z mecū
in paterna domo vitulum saginatum: res
pondebitur illi. Epulari ꝛ gaudere opor
tet. quia hic filius meus mortuus fuerat
ꝛ reuixit. perierat ꝛ inuentus est. Adhuc si
nagoga foris epulatur cum amicz suis de
monibus. quibus satis placet qd̄ hedum
peccati insipiens deuorat. transglutiens ꝛ
reponens. atq̄z quodāmodo occultans si
bi illud in ventre secordie ꝛ insipientie sue
dum contemnens dei iusticiam ꝛ suaz vo
lens constituere. dicit se non habere pecca
tum. nec morte egere vituli saginati. mun
dam siquidem se iustamq̄z ex legis operi
bus reputans. At ꝯo ecclesia scisso velo oc
cidentis littere in morte verbi crucifixi. au
deatur ad eius penetralia preeūte spiritu
libertatz erumpit. agnoscitur. placet. sorti
tur emule locum. fit sponsa. fruitur prere
pris amplexibus: ꝛ in calore spiritus chri
sto dñi cui confricatur inherens. stillante
ac fundente vndiq̄z sue oleum exultatiōis
pre participibus suis. excipiens ipsum ait
Oleum effusum nomē tuum. Quid mirū
si iungitur que vnctū amplectit. Ecclesia
ergo recumbit intus: sz eccl'ia interim pfe
ctorū. Spes tū est ꝛ nob. Exubem' p fo

8

tibus q̃ min⁹ pfecti sumus spe gaudētes. Spōsus ⁊ spōsa soli iterim int⁹ sint mutuis secretisq̃ fruant amplexib⁹ nullo strepitu carnalīū desideriorū. nullo corpeq̃ fantasmatum pturbante tumultu. Turbe ꝓ adolescentularū q̃ absq̃ hmōi inq̃etudinibus nondū esse pnt: sortis expectēt. Expectentq̃ secure: sciētes ad se illō spectare qd̄ legūt. Adducent regi ꝓgies post eā. proxime eius afferent tibi. Et vt q̃q̃ sciat cui⁹ spūs sit. ꝓgines dico illas. q̃ an xpo federate q̃ fedate mūdi amplexib⁹. ipsi firmit pseuerāt: cui se tanto felici⁹ q̃nto maturi⁹ deuouerūt Proxias ꝓ q̃ pstinā suā deformitatem in q̃ mūdo huic qn̄ ꝓformes: mūdi pncipib⁹ id est spiritib⁹ spurcis in oi carnali ꝓcupia sese turpit pstituerāt. tādē aliq̃n erubescentes ⁊ exuentes ī noui hois formā. q̃nto serius tāto sinceri⁹ reformari festināt. Et he ⁊ ille sane pficiāt: nō deficiāt neq̃ frangant: ⁊ si necdū plene in se sentiūt vñ dicāt ⁊ ipe: oleū effusuz nomē tuū. Nec em audēt adolescentule p se facere ꝓba spōse. Tñ si magistre vestigꝗs pfius inherere studēt. effusi olei saltē odore delectabuntur ⁊ incitabunt etiā de odoris pceptiōe. cupe ⁊ q̃rere potiora. Freq̃nter egoipe qd̄ fateri nō ꝓfecundor: maxime q̃q̃ in inicio ꝓuersionis mee corde dur⁹ ⁊ frigidus: ⁊ q̃rēs quē vellet diligere aīa mea. nec em adhuc diligere poterat quē nōdū inuenerat. aut certe minus quā vellet diligebat. ⁊ ob h̄ querebat vt magis diligeret quē neq̃q̃ quereret. nisi iam aliq̃ten⁹ dilexisset. cū ergo cū q̃rerem in quo recalesceret ac reqesceret spirit⁹ meus. vtq̃ torpēs ac lāguēs. nec vlla pte occurrere q̃ succurreret. p quē vz pruina rigens q̃ sensus stringebat int nos dissoluerētur. ⁊ vernalis illa suauitas ac specialis amenitas reuerteret: tūc magis ac magis lāguebat ⁊ tedebat ⁊ dormitabat aīa mea pre tedio. tristis pene ⁊ despans. ⁊ vniuersitans secū illō a facie frigoris hui⁹ q̃s sustinebit. cū subito forte ad affatū vel etiā aspectum cuiuspiā spālis pfectiq̃ viri. interdum ⁊ ad solā defuncti seu absentis memoriam. flabat spūs ⁊ fluebāt aque. ⁊ erāt mihi lachrime mee pānes die ac nocte. Quid nam istud nisi o dor exalātis vnctōis quae erat ille pfusus. Non em erat vnctio q̃ ad me nimiū nisi hoīe mediāte nō ptingebat Ea ꝓpter ⁊ si gaudebā de munere: ꝓfundebar tm ⁊ hūiliabar. qd̄ sola ad me tenuis exalatio ⁊ nō pinguis aspersio peruenissz O dorātu q̃ppe delectar⁹ nō tacui. idignū me pinde ꝓgnoscebā. cui p seipm dulcescerēt deus. ⁊ nūc idipm si accidat. aut dus q̃ dē suscipio mun⁹ indultū. gratūq̃ hēo. sed dolens doleo. p meipm non meruisse atq̃ vt ōr de manu in manū mīme accepisse: cū obnixe id peterē. Pudet nimiū magis ad hois q̃q̃ ad dei moueri memoriā. Et nunc cū gemitu clamo. Qñ veniaz ⁊ apparebo ante faciem dei. Existimo ⁊ aliquos vīm idē esse exptos. ⁊ expiri iterdū adhuc Qua in re q̃d sentiendū. nisi q̃ nr̄a aut superbia ꝓuincit. aut humilitas custodit. aut fraterna charitas nutrit. aut desiderīū excitatur. Vnus idemq̃ cib⁹ ⁊ egrotis est medicina: ⁊ egrotantibus diera. porro ⁊ debiles ꝓfortat ⁊ delectat valētes. Vnus idemq̃ cib⁹ ⁊ lāguorē sanat ⁊ sanitatē seruat. ⁊ corpus nutrit. ⁊ palato sapit. Sz redeamus ad vbera spōse. ⁊ sic curem⁹ audire quē ait vt studeamus sape qd̄ sapit. Spōsa vt dixi ecclia est. ipa est cui plus dimissuz ⁊ quem pl⁹ diligit. Qd̄ emula impzogat ei ad cōuitium. hoc ipa sibi inflectit ad cōmoduz Inde mansuetior ad correptionē: inde patientior ad laborē. inde ardētior ad amorē inde sagatior ad cautelā. inde hūilior pro conscia. inde acceptior p ꝓcecundia. inde ad obediendū patior. inde ad grāriāactionem deuotior ac sollicitior. Denique vt dictum est: illa murmurāte ⁊ memorāte merita sua: ⁊ labores ⁊ pōdus diei ⁊ estus. ecclesia bñficiū recolit dicēs. Oleū effusum nomē tuū. h̄ plane testimoniū isrl̄ ad confitendū noi dñi. nō tū isrl̄ fm carnē: sz ei⁹ q̃ fm spm est. Nam hoc ille quo pacto dicat. Non qd̄ nō habeat oleū sz nō hz effusum. Habet reconditū. hz ī codicib⁹: sz nō ī cordib⁹ Foris heret in lra. contrectat manib⁹ vas plenū ⁊ clausuz. nec apit vt vngatur. Intus int⁹ est vnctio spūs. apit ⁊ vngere: ⁊ iam nō eris dom⁹ exasperans. Quid facit oleū in vasis. si nō sentias ⁊ in membris. Quid tibi p dest pīū saluator⁹ nomē lectitare in libris. nec hr̄e pietatē in moribus. Oleum est. Effunde ⁊ sentiēs ꝓtutē eius

que triplex est. Si iudeus ista fastidit vos audite. volo dicere cur nomē spōsi oleo cōparet qd nōdū dixerā. ⁊ tres hui⁹ rei occurrunt cause. Ut quō pluribꝫ vocabul' appellatur: eo q̄ nullū q̄ppte dicat inuenit. ineffabilis q̄ppe est. ꝓ nob iuocādus est spūsanctus: vt de multis vnū qd vult ꝗ loco intelligi. qm̄ scripto designare nō placuit. p se nobis apire dignet. Sz ꝗ q̄z al's. Nā ⁊ si in promptu nūc essent oia: ⁊ neq̄z nos onerati. nec ego fatigat⁹ essem. hora tū finē indicit: Tenete in quo attentos vos reddidi. vt nō sit cras necesse repetere. Hoc incumbit. hoc in manib⁹ est. dicere. s. cur nomen sponsi oleo cōparet: ⁊ q̄ de noib⁹. Et quō nō possum ego a me dicere q̄cq̄. in dicta ōro est. vt nob spōsus ipe reuelet p spiritū suū ihesus xp̄s dōs nr̄. cui est honor ⁊ gl'ia in secl'a secl'orꝫ amē.

Homelia. xvij.

b Enignus est em̄ spūs sapie. ⁊ non sucuit difficilis esse se iuocātibus q̄ sepe ⁊ anteqū inuocet dicit. ecce assum. Audite iam qd orantib⁹ vobis p me indicare dignat'. de eo q̄ heri ad hocpm distulim⁹. ⁊ ōrōnū vtꝫ fructū tēpestiuuz suscipite. En ostēdo nomē. qd oleo merito compat: ⁊ q̄ merito dicā. Multa q̄dē spōsi vocabula sparsa p oēm diuinā paginam legitis. sz in duo ea vobis vniuersa cōplector. Nullū vt arbitror ꝓperiet: qd nō aut pietatis grām: aut potentiā maiestatis sonet. Spūs ita dicit etiaz p sibi familiari⁹ organū. Duo hec audiui qz potestas dei ē ⁊ tibi dōe miseōia Ergo fm maiestatē. sanctum ⁊ terribile nomē ei⁹. Secōm pietatez nō est nomē aliud sub celo datū hoib⁹ in q̄ oporteat nos saluos fieri. Sz exēplis magis pspicuū fiet. Hoc est inq̄t nomē qd vocabunt eū dōs iust' nr̄. Nomē potētie est. Itē. Et vocabit' nomē ei⁹ emanuel. Pietatē insinuat. Itē ipse de se. Vos vocatis me aut magr̄ ⁊ dōe. Primū gre est. secūduz maiestatis. Non em̄ minus piū est docere ātm sciam: q̄z ꝓbere escā corpi. Rursū prophēta. Vocabit' inq̄t nomē ei⁹ admirabil' ꝓsiliarius. deus. fortis. pr̄ futuri secl'i. ꝓnceps pacis. Primū. tertiū. q̄rtū. maiestatē sonā. reliq̄ pietatē. Qd hoꝫ ḡ effū dit'. Profesto maiestat⁹ ac potētie nomē. in id qd ē pietat⁹ ⁊ gre q̄dāmō trāsferet' ip̄m q̄z effunditur abunde p iesuz xp̄m saluatorē nostꝫ Nomē. ꝓbi cā qd de⁹ est. nōne in id qd est nobiscū de⁹. ꝗ est i emanuel: liq̄scit ⁊ defit. Sic admirabil' in id qd ꝓsiliari⁹. sic de⁹ ⁊ fortis. in ea q̄ sunt: pat futuri seculi. ⁊ princeps pacis. Et dōs iustus nr̄: misericors ⁊ miserator dōs Non dico nouū qd q̄ndā q̄z nihilomin⁹ abrā in abraam ⁊ saray in sara effusa sit. etiā tūc salutifere effusionis celebratū p̄figuratumq̄z mysteriū recordamur. Ubi iā illō qd apd antiquos tu terribilit q̄z frequent' ironare solebat. ego dōs ego dōs. Mihi dicat' ōro. cui⁹ principiū dulce noie paterno seq̄ntiū obtinendaruz petitionū p̄bet fiduciā. Serui noiant' amici: ⁊ resurrectio nō saltē discipul' sz frib⁹ annunciat'. Nec miror. si cū venit plenitudo tēpis: facta est effusio nois. deo q̄ppe qd p iohēl p̄miserat adimplēte ⁊ effūdēte ō spū suo sup oēm carnē: cū tale aliq̄d ⁊ apud hebreos olim ꝓtigisse legā. Credo vos p̄uolare ⁊ scire iā qd dicere velim. Quale erat inq̄z q̄ scisciträte moysi p̄mo rūsum est. ego sum q̄ suz: ⁊ q̄ est misit me ad vos. Nescio an vel ipe moyses capet sic: si nō videlicet effundere'. Sz fusum est ⁊ captuz est. Nec mō fusum sz effusum. nā infusum iā erat. Iam celi hēbant illō: iā angel' innotuerat Est aūt fortis missum ⁊ q̄ angel' ita erat infusum vt esset ⁊ p̄uatū. effusum ⁊ in hoies est. ita vt iā tūc merito clamaret de terra. oleū effusum nomē tuū. si nō ingrate pleb exosa publicania obstitisset. Ait em̄. Ego sū de⁹ abraam. deus ysaac ⁊ de⁹ iacob. Currite gentes: ad manū est sal⁹. effusuz est nomen. qd q̄cūq̄z iuocauerit salu⁹ erit. Angelo⁹ deus etiā hoim deū se noiat. Oleum misit in iacob ⁊ cecidit in isrl'. Dicite frib⁹ vrīs. Date nob de oleo vrō. Si no'ūt. rogate dōm olei. vt mittat ⁊ vobis. Dicite. Auferoꝫ opprobriū nr̄m. Ne q̄so isultet maliuol⁹ dilecte tue quā a finib⁹ terre euocare placuit tibi. tāto vtiq̄z dignāt⁹ q̄ntomi nus dignaz. Decet ne obsecro: vt benigni patrisfamilias inuitatos: seru⁹ neq̄z exludat. Ego sum ais de⁹ abraam. ⁊ deus ysaac. ⁊ deus iacob. Et nō ampli⁹. Effunde effunde. aperi manū tuam adhuc ⁊ imple

de oleo

omne aial benedictõe. Venīāt ab oriente ⁊ occidente: ⁊ recumbāt cũ abraam ⁊ ysaac ⁊ iacob in regno celoꝝ. veniāt veniāt tribꝫ tribꝫ dñi testimoniũ isrl̃ ad cõfitendũ noi dñi veniāt ⁊ recũbant epulenť ⁊ delectenť in letitia: ⁊ vnꝰ vbiq; resonet in voce exultationis ⁊ ꝓfessionis sonꝰ epulãtis ⁊ oleũ effusum nomẽ tuũ. Vnũ scio si philippum ⁊ andreã ostiarios habuerimus. repulsaꝫ oio nõ patimur: ḋcũq; oleũ petimꝰ ḋcũq; petimus ḋcunq; volumꝰ iesuꝫ videre. Jn cunctanť philippus dicit andree. Andreas aũt ⁊ philippus dicent iesu. Jesus autẽ ḋd. Profecto q̃ iesus. Nisi granũ frumẽti cadens in tra mortuũ fuerit: ipm solũ manet: si autem mortuũ fuerit: multũ fructuꝫ affert. Moriať igiť granũ ⁊ surgat gẽtiuꝫ seges. Oportet pati xpm ⁊ ꝛsurgere a mortuis ⁊ p̃dicare in noie eius pniam ⁊ remissionem pctõꝝ. nõ solũ in iudea: sed etiã in oẽs gentes. q̃tinus ab vno noie qõ est xps milia miliũ credentiũ xpiani dicanť ⁊ dicant: oleũ effusum nomẽ tuũ. Agnosco em̃ nomen qõ in esaia legi. Seruos suos inḋt vocabit noie alio in quo ḋ bñdicendus est sup terrã bñdiceť in dño. amẽ. O nomen bñdictum. Oleũ vsq; quaq; effusuꝫ Quo usq;. De celo in iudeã: ⁊ inde in oẽm terrã excurrit: ⁊ de orbe clamat eccl̃ia. Oleũ effusum nomẽ tuũ. Effusum plane qõ nõ solũ celos terras q̃ pfudit: ꝛ aspersit ⁊ inferos a deo: vt i noie iesu omne genu flectať: celestiũ terrestriũ ⁊ infernoꝝ. ⁊ oīs lingua cõfiteať ⁊ dicat. oleũ effusum nomẽ tuũ Ecce xp̃us ecce iesus: vtrũq; infusuꝫ angel̃: vtrũq; effusum in hoies: ⁊ illos hoies ḋ cõputrueꝛant tanq; iumenta in stercore suo. hoies ⁊ iumenta saluãs: quẽadmodũ mltiplicauit miscẽiam suã deꝰ. q̃ chaꝝ. q̃ vile. vile ꝛ salubre. Si vile nõ esset. mihi nõ effunderet. Si salubre nõ esset. nõne lucraretur. Particeps nomis suꝫ: sum ⁊ hereditatis xp̃ianus sum. frať xp̃i sum. Si sum qõ dicor. heres sum dei. coheres aũt xp̃i. Et q̃d miꝝ si spõsi effusuꝫ est nomẽ cũ ipe q̃ꝫ effusus sit. Nã semetip̃m exinaniuit formam serui accipiens. Denq; ait. Sicut aq̃ effusus sum. Effusa est plenitudo diuinitatis habitans sup terram corpaliter: vt de illa plenitudine oẽs ḋ corpus mortis gesta mus capemus. ac vitali odore repleti diceremus. oleum effusum nomẽ tuũ. En q̃ nomẽ effusum. ⁊ qualit ⁊ quatinus. Cur ꝓo oleũ. Nã hoc nõdum dixi. Jn suprioꝛe sermone ceperã: ꝛ interuenit subito aliud qõ dicendũ videbať. q̃q; intermiserim vltra q̃q; credidi. Qõ non aliud esse cor. nisi q̃ forte mulier sapia misit manũ ad coluꝫ ⁊ digiti eius apꝛehenderũt fusuꝫ. Nouit em̃ modicã lanã. vel linũ in longũ ꝓducere filum. atq; in tele extendere latitudinem ⁊ sic oẽs domesticos suos vestire duplicib̃ Est pculdubio inť oleũ ⁊ nomẽ sponsi silĩtudo nec odiose spũsetũs alterutꝫ ꝓpauit Ego aũt dico in triplici q̃dam q̃litate olei qõ lucet pascit ⁊ vngit. si vos melius non habetis. Fouet ignẽ. nutrit carnẽ. lenit dolorem. lux. cib̃. medicina. Vide idez nunc de spõsi noie. Lucet predicatũ. pascit recogitatum. inuocatũ lenit ⁊ vngit. ⁊ pcurramus singl̃a. Vñ puras in toto orbe tanta ⁊ tam subita fidei lux: nisi de p̃dicato iesu. Nõne in hui nois luce deus nos vocauit in admirabile lumẽ suũ: q̃b̃ illuminatis ⁊ in lumine isto videntib̃ lumẽ. dicat merito paulus. Fuistis aliqñ tenebre: nũc autẽ lux in dño. Hoc denq; nomẽ coꝛã regib̃ ⁊ gentib̃ ⁊ filijs isrl̃ portare visus est idez apl̃s: ⁊ portabat nomẽ tanq; lumẽ: ⁊ illuminabat patriã ⁊ clamabat vbiq;. Nox p̃cessit dies autẽ appropinq̃uit. abijciamus opa tenebraꝝ ⁊ induamur arma lucis. sicut in die honeste ambulemus. Et mõstrabat oib̃ lucernã sup candelabꝝ. annuncians in oī loco iesuꝫ ⁊ hũc crucifixũ. Quõ lux ista resplenduit ac pstrinxit cũctoꝝ ĩtuentium oculos. qñ de ore petit tãq; fulgur egrediens claudi vnius corpales plãtas solidauit ⁊ bases. multosq; specialiť cecos illuminauit. Nunq̃d nõ ignẽ sparsit cũ ait in nomine christi nazareni surge ⁊ ambl̃a Nec tm̃ lux est nomen iesu: sed ⁊ cibus est. An nõ totiens ꝓfortaris quotiẽs recordaris. Quid eque mentem cogitãtis impinguat. Quid ita exercitatos reparat sensus ꝓrutes roborat. vegetat mores bonos atq; honestos. castas fouet actiones. Aridus est oẽm̃is animeciby. si non oleo isto infundatur. Jnsipidus est si nõ hoc sale condiť. Si scribas. nõ sapit mihi. nisi ibi legerem

de Triphn oleo portata

iesum. Si disputes aut conferas nō sapit nisi sonuerit ibi iesus Iesus mel in ore. in aure melos. in corde iubilus. sed est medicina. Tristat aliq̄s nostr̄: veniat in cor iesus. ⁊ inde saliat in os. ⁊ ecce ad exortum nois lumen. nubilū omne diffugit. redit serenū. Labit quis in crimen. currit insuper ad laqueū mortis despando. nonne si iuocet nomen vite. cōf. stim respirabat ad vitam. Cui aliqū steterit ante faciem salutaris nominis duricia vt assolet cordis. ignauie torpor. rancor animi. languor accidit. Cui forte fons siccatus lachrymar̄. inuocato iesu. non ꝓtinuo erupit vberior: fluxit suauior. Cui in periculis palpitanti ⁊ trepidanti: inuocatū fruitis nomē nō statim fiduciam p̄stitit. depulit metū. Cui quoq̄ i dubijs estuanti ⁊ fluctuanti. nō subito ad inuocationē clari nois emicuit certitudo. Cui in aduersis diffidenti. iamq̄ deficienti. si nomē adiutorij sonuerit. defuit fortitudo. Nimir̄ morbi ⁊ languores isti aie sunt. illud medicina. Denique ⁊ p̄bare licet Inuoca me inquit in die tribulatōis tue eruaz te ⁊ honorificabis me. Nihil ita ire impetū cohibet. superbie tumorem sedat. sanat liuoris vulnus. restringit luxurie fluxum. restringit libidinis flāmā. sitim tēperat auaritie: ac totius indecoris fugat prurginem. Siquidē cū nomino iesum hominem mihi ꝓpono mitem ⁊ humilē corde: benignū. sobriū. castū. misericordē. ⁊ omnidenq̄ hōestate ⁊ serietate cōspicuū. cū deq̄ ipm deū omnipotentē: q̄ suo me et exemplo saner ⁊ roborer adiutorio Hec oia mihi simul sonat cū isonuerit iesus. Sumo itaq̄ mihi exempla de hoie ⁊ auxiliū a potente. illa tanq̄ pigmentarias spēs. hoc tanquā acuā eas: ⁊ facto ꝓfectionē: cui sicem medicorum nemo facere possit. Hoc tibi electuarium habes o aīa mea reconditū in vasculo vocabuli huius qd̄ est iesus: salutiferum certe. quod q̄ nulli vnq̄ pestis tue iuenit inefficax. Sp tibi visum sit. sp in manu. quo tui omnes in iesum ⁊ sensus dirigātur ⁊ actus. Denique ⁊ inuitaris. Pone me inq̄t signaculū in corde tuo. signaculuz in brachio tuo. Sz hoc alis. Nūc ꝓo habes vnde brachio medear, ⁊ cordi. Habes in quā in noie iesu vnde actus tuos ⁊ p̄uos corrigas. vel minus pfectos adimpleas: itemq̄ vnde tuos sensus aut serues ne corrumpant. aut si corrūpant vt sanes. Habuit ⁊ iudea quosdam iesus. quor̄ vacuis gliat vocabulis Illa em nec lucet. nec pascunt. nec medent. Idcirco synagoga in tenebris est vsq̄ adhuc: fame ⁊ ifirmitate laborans. ⁊ nō sanabit nec satiabit quousq̄ sciat meū iesum dñari iacob ⁊ fmiū terre: ⁊ cōuertat ad vesperā ⁊ famē patiat vt canes. ⁊ circūeat ciuitatē. Et illi q̄dez p̄missi sunt tanq̄ baculi ad mortuū: ꝓpham p̄ueniens: ⁊ sua interp̄tari noia nequerūt. vacua quippe erāt. Suppositus mortuo baculus est: ⁊ nō erat vox neq̄ sensus quō baculus erat. Descēdit q̄ baculū misit ⁊ mox saluū fecit ꝓp̄m suū a pcis eor̄. p̄bans se esse qd̄ dicebat Quis est hic q̄ etiā pcā dimittit. Nimir̄ q̄ dicit. Salus ꝓp̄ ego sum. Iam vox iā sensus est. ⁊ patet cū nō inane portare nomē instar prior̄. Sentit infusa salus ⁊ bñficiū nō tacet. Intus sensus. foris vox. Cōpungor ⁊ ꝓfiteor ⁊ ꝓfessio vitam indicat. A mortuo em tāq̄ q̄ non est perit ꝓfessio: Ecce vita. ecce sensus. Suscitat̄ ꝓfecte sū. itēq̄ ē resurrectio. An aliud mors corpis ē. nisi cū sesu p̄uat ⁊ vita. Peccatū qd̄ mors aie ē. nec ꝓfectōis mihi sensum. nec ꝓfessiōis relinqat vocē. ⁊ erā mortuus. Veit is q̄ pcā dimittit ⁊ vtrūq̄ restituit. ⁊ dt aie mee: salus tua ego sū. Quid mirū si cedit mors vbi vita descēdit. Iā corde credit ad iusticiā ⁊ ore ꝓfessio ad salutē. Iā oscitat puer ⁊ oscitat septies ⁊ dt. Septies i die laudē dixi tibi. Videre hūc septenariū. sacer nūer ē nō vacat. sz melius h̄ alij seruam fmoni. q̄ famelici ⁊ nō fastidiosi ad tā bōas epl̄as accedam. inuitāte nos spōso eccle dño nro iesu xpo q̄ est deus super oia bñdictus in secla. amē.

Homelia. xviij.

Q Uid sibi g̃ vult septenarius iste. Nescio ei an ita simplex q̄ spiā i nob̄ sit q̄ cē ociosas has vices ⁊ nūer̄ hūc puter fortuitū. ego nec illō vacare reor. qd̄ ꝓpha icūbēs sup mortuū ad mēsurā puerile corpis sese ꝓxit. os suū ori illius ꝓiūxit. oculisq̄ oculos. ⁊ manibus manus Spūsancto sic oia fieri ⁊ sic scribi fecit. ad eru ditionez proculdubio illor̄ spirituū quos corrupti

corpis circūuenit infida societas ac stulta
mūdi sapia desipe docuit. Corpus ꝗppe
qō corrumpit aggūat aiam ⁊ deprimit ter
rena inhabitatio sensuꝫ multa cogitantē.
Propterea nemo miret aut moleste acci
piat si in his scrutādis tāq̄ ꝗbusdā spūs
sci apothecꝫ curiosus insisto cū scia qz sic
viuitur ⁊ in talib⁹ vita spūs mei Dico tñ
his ꝗ pualētes ingenio. in oi sermone añ
pene flagitāt finē quā teneāt ꝓncipiū. de
bitorē etiā me tardiorib⁹ ⁊ maxie esse. Sz
nec studiū tam esse mihi vt exponā verba
q̄ vt imbuā corda. Et haurire ⁊ ꝓpinare
me oportet: qō nō fit celerit pcurrēdo. sed
tractādo diligent ⁊ exhortādo frequenter
Quāq̄ ⁊ pter spem q̄z meam diu nos dis
cussio detinuit sacramentoꝝ Putaui fare
or vnū ad hoc sermonē sufficere: siluamq̄
istā ymbrosam latebrosamq̄ allegoriarū
ptrāsire nos cito: ⁊ ad planicie moralium
sensuū itinere diei q̄si vn⁹ puenire. sz secus
ꝓtigit. Biduū ꝗppe iā in eo expēdimus ⁊
adhuc restat, via. Ictus ocli emin⁹ sūmita
tes ramoꝝ ⁊ montiū cacumina pualabat.
sed vallū subteriacēs vastitas ⁊ densitas
dumetoꝝ frustrabat obtut⁹. Nunq̄d ꝗbi
gra helysei miraculū ꝓuidere valebā quia
nobis videlz degentiū vocatōe ⁊ repulsio
ne iudeoꝝ differentib⁹ ita de subito in me
diū ꝓsiliret. Et nūc q̄nquidē incidim⁹. nō
pigeat nos paululū imorari. cōsequenter
ad id q̄d intermittim⁹ postea reuersuros
Siq̄dem aiaꝝ cib⁹ nihilomin⁹ est iste. Ca
nibus q̄z ac venatorib⁹ plerūq̄ ꝓtingit. a
bestia quā aggressi erāt desistere ⁊ seq̄ aliā
q̄ in opinantib⁹ forte occurrerit. Nō puuz
fiducie robur p̄stat mihi. qō magn⁹ vir il
leꝗphera potēs in ope ⁊ sermōe. de excelso
mōte celoꝝ descendēs visitare dignat⁹ est
me. cū sim cinis ⁊ puluis misceri mortuo.
inclinare se iacenti. contrahi ⁊ coeq̄ri puo.
ceco partiri lumē oclꝝ suoꝝ. ⁊ os mutum
oris ꝗprij osculo soluere: debilescq̄ manus
suaꝝ roborare ꝓtractu. Suauiter rumino
ista: ⁊ replent viscera mea ⁊ interioza mea
saginant: ⁊ oia ossa mea germināt laudē.
Hoc semel ꝓtulit vniuersitati. h̄ quotidie
singuli in nobis actitari sentimus. ⁊ cordi
f. tribuit intelligentie lumē. ⁊ ori edificatio
nis verbum: ⁊ manib⁹ opus iusticie. Dat
sentire fideliť. dat ꝓferre vtiliter. dat adim
plere efficacit. Et est funicul⁹ triplex q̄ dif
ficile rumpit ad extrahēdas aias de carce
re diaboli. ⁊ trahēdas post te ad regna ce
lestia: si recte sentias ⁊ digne ꝓloq̄ris. si vi
uendo ꝓfirmes. Oclis suis tetigit meos.
interioris hois frontē clarꝫ luminarib⁹ or
nans fide ⁊ intellectu. Ori meo iunxit suū
⁊ mortuo signū pacis impssit. qm̄ cū ad
huc pctōres essem⁹. reconciliauit nos deo
iusticie mortuos. Os ori applicuit itera
to inspirans i facie eius spiraculū vite: sed
sanctiorīs q̄z ꝓmo. Nā ꝓmo q̄dez in aiam
viuentē creauit me. secō in spm̄ viuificātē
reformauit me. Manus suas meis super
posuit. exemplū pbens bonoꝝ opeꝝ formā
obedientie. Aut certe manus suas misit ad
fortia: vt doceret man⁹ meas ad prelium ⁊
digitos meos ad bellū. Et oscitauit puer
inquit septies. Sufficiebat ad gliam ma
nifestandi miraculi oscitasse semel. sz mul
tiplicatis ⁊ insignis numerus mysterij ad
monent. Si illud ingēs vniuersi humani
generꝫ ꝓmū q̄ dē exaie corpus attēdas. vi
des vbiq̄ ecclīam exquo vitā ꝗphera incū
bente recepit q̄si septies oscitare. qz septies
in die laudē dicere cōsueuit. Si teip̄m ad
uertas: in hoc te nouerꝫ vita viuere spūali
ac mysticū hūc iplere numeꝝ. si sensualita
tis tue q̄nariū charitatis binario subijcis
exhibesq̄ iuxta apl'm mēbra tua seruire iu
sticie in sanctificationē. q̄ prius exhibuisti
seruire iniq̄tati ad iniq̄tatē. Aut certe si eū
dem q̄nariuz ꝓprioꝝ saluti impticns ad
pficiendū septenariū duo hec adꝗcias. mi
sericordiā. s. ⁊ iudicīū cātare deo. Habeo
⁊ alias septē oscitatōes: septē vz expimē. a
sine q̄b⁹ ꝗ̄a ⁊ certa sal⁹ reditui spūs mini
me cōstat: q̄ctuor ad sensuz cōpūctōis. tria
ad confessionis sonū ꝓtinētia. Si viuis. si
vox: si sensus est. tu q̄z ea dē i te recognoscꝫ.
Porro sensum ex integro recupas si te sci
as. si tuā ꝓscīaz q̄druplici sentꝫ cōpunctōe
morderi: pudore gemino ⁊ gemino metu.
Nā vitaz ad pficiendū septenariū triplex
ꝓfessionis spēs attestat. de q̄b⁹ postea vide
bit. Nōne ⁊ scīs hieremias i suo planctu
obseruat hūc nūeꝝ: ⁊ tu igit i tua lamenta
tione formā hās ꝗphicā. deū cogita facto
rem tuū. cogita ⁊ būfactorē. cogita patrez.

cogita dñm. Ad oia reus es: plange p singula. Ad vltimũ ⁊ pmũ rñdeat tior tuus ad duo media pudor. Pat sane nõ metuit cũ p̃ sit. Pris ẽ misereri sp ⁊ pcere ⁊ si percutit ⁊ga nõ back's pcutit: ⁊ cũ pcusserit sanat. Pna vor est. Percutiã ⁊ ego sanabo. Nõ est pinde q a pre formides. q ⁊ si qñ feriat vt emẽdet. nũq tñ vt vindicet. At ꝯ cogitantẽ q prez offenderim. est certe qõ pudeat: ⁊ si nõ qõ terreat. Voluntarie me genuit ꝯbo ꝯitat. nõ stimulo carnal' cupiditatis excussit quẽadmodũ genitor carnis mee. Deinde non pepcit etiã vnigenito p sic genito. Ita ipe q dẽ prez se exhibuit mihi. ſz nõ ego meilli vicissim filiũ. Qua nã fronte arcollo iã ocl'os ad vultũ pris tam boni tã mal' filij. Pudet indig gessisse genere meo. pudet tãto pre vixisse degenere. Exit' aqp deducite oculi mei. opiat cõfusio facie meã. vultũ meũ pudor suffundat occupetq caligo. deficiat in dolore vita mea ⁊ ãni mei i gemitib. Proh dolor quẽ fructũ habui i qb nũc erubesco. si in carne seminaui. de carne nõ metã nisi corruptõez. si i mõo ⁊ ipe trãsit ⁊ ꝯcupia ei'. Quid. caduca. vana ⁊ ꝯpenulla. ⁊ qp finis mors ẽ infelix ⁊ insan' pferre nõ erubui ekni pris amori ⁊ honori. Cõfundor ꝯfundor audire. Si ego pr. vbi hõr me'. ſz ⁊si pr nõ eet. obrueret me bñficys. instaurat aduersum me testes vt alia inũera taccã. hui' corpis victũ ⁊ vsuz tpis hui'. ⁊ sup oia sanguinẽ dilecti filij clamantẽ de tra. Pudet ingritudinis. Quãq ad cõfusiõis cumulũ arguat etiã reddidisse mala p bonis: ⁊ odiũ p dilectõe. Dime q dẽ mihi a bñfactore. sicut nec a pre timẽdũ est. Ver' qpe bñfic' est dãs affluenl' ⁊ nõ iproperãs. Nõ iproperat dona. qr dona st: ⁊ bñficia sua mihi dedit. nõ vẽdidit. Denicq sine pnia st dona ei'. At qnto de illo benigni' tãto ẽ me indigni' sentire cogor. Erubesce ⁊ dole nihilomin' aia mea: quõ ⁊si illũ nõ repetere ⁊ nõ impropare decet. nos tñ oino dedecet ingratos imemores esq extitisse. Heu quid vel nũc tandẽ retribuã p oib q retribuit mihi. Qõ si segnior forte min' suas partes exequit pudor. timor sane excitet in auditorium. excitet vt excitet. Sepone parũ pia vocabula. benefactoris ⁊ pris. atq ad austeriora ꝯuerte. Nãpe q legit pat' misericordiap ⁊ deus toti' cõsolationis. legitur. nihilominus. deus vltionũ dñs. legit de' iudex. iust' fortis. legit terribilis in consilijs sup filios hoim. legit deus zelans. Quod pr est. q bñfic' est. tibi est. q dñs ac creator sibi. Etiẽ pter semetip̃ m fecit oia: sicpiura teste. Qui ergo qõ tuũ est tibi defendit ⁊ seruat: putas ⁊ p se aliqñ non zelabit. putas sui nõ requirit pncipat' honorẽ. Propter hoc irritauit imp' deũ. qr dixit in corde suo nõ requirit. ⁊ quid est in corde suo dicere nõ reqret: nisi nõ metuere qõ reqrat sed reqret vsq ad nouissimũ qdrantẽ. reqret ⁊ retribuet abundãter facientib supbiam. Reqret a redẽpto seruitũ. honorem ⁊ gliam ab eo quẽ plasmauit. Esto q dissimulet pr. ignoscat bñficus. ſz nõ dñs ⁊ creator. ⁊ qui parcit filio i õ parcet figmento non parcet seruo neq. Pesa cui' sit formidinis ⁊ horroris. tuũ atq oim ꝯrempsisse factorẽ. offendisse dñm maiestatis. Maiestat est timere. dñi est timeri ⁊ maxie hui' maiestatis. hutusq dñi. Nam si reũ regie potestatis qtuis hũane humanis legibus plecti capite sancitũ est. q is finis ꝯtemnentium diuinã oipotentiã erit. Tãgit montes ⁊ fumigãt: ⁊ tam tremendã potestatez audet irritare vilis puluiculꝰ vno leui flatu dispgẽdus ⁊ mime colligẽdus. Ille ille timendus est. q posq occiderit corp': potestatem hz mittere in gehennam. Timeo gehennã: paueo iudicij vultum. ipis qz tremendũ angelicij potestatib. Cõtremisco ab ira potẽtis: a facie furoris ei'. a fragore ruentis mũdi. a ꝯfragratõe elemẽtorꝰ. a tẽpestate valida. a voce archangeli ⁊ a ꝯbo aspo. Cõtremisco a dentib bestie infernal' a ventre inferi. a rugiẽtib prepat ad escã. Horreo vermẽ rodentẽ ⁊ ignẽ torrentẽ. fumũ ⁊ vaporẽ ⁊ sulphurẽ ⁊ spm̃ procellarum. Horreo tenebras exteriores. Quis dabit capiti meo aquã ⁊ ocl'is meis fontẽ lachrimarum. vt pr uentã fletib fletũ ⁊ stridorẽ dentiũ. ⁊ manuũ pedũq dura vincula. et pondus carbonap premẽtiũ. stringentiũ. vrentiũ nec ꝯsumentiũ. Heu me mat' mea vt q d me genuisti. filiũ doloris. filiũ amaritudinis ⁊ indignationis ⁊ plorationis eterne. Cur exceptus in genib. cur lactat'

vberib⁹. natus in ꝓbustione⁹ ⁊ cibus ignis
Qui sic afficit. sensum proculdubio recu-
perauit. ⁊ in duplici metu usto. itēq; pudo
re illo eque duplici hz oscitationes qtuor.
Tres q̄ restāt et voce ꝓfessionis adqiet: ⁊
neq; dicet iam de eo q̄ nō sit vox neq; sen
sus. si tū de corde hūili simplici fideliq; p-
cesserit illa confessio. O me q̄ qd̄ remorder
ꝓsciam ꝓfitere humilit. pure. fideliť. ⁊ has
vices implesti. Sūt q̄ gl'iant cū malefece-
rint ⁊ exultāt in reb⁹ pessimis. q̄s notans
ꝓpha. peccā sua inq̄t p̄dicauerunt s. cut sodo
ma. Ver hos ab hac disputatōe tanq; se-
culares admoneo Nā q̄d ad nos de his q̄
foris sunt. Quanq; ⁊ de his qui religiose
vestiti ⁊ religionē ꝓfessi sunt. nonunq; au-
dimus aliquos reminisci ⁊ iactare impu-
dentissime mala sua p̄terita. q̄ ꝓbi gra ali
qū vel fortiter gladiatorio vel argute lit-
teratorio gessere cōflictu. seu aliud q̄d fm
mūdi quidē vanitatē fauorabile: scōm ꝓ
aie salutē nociuū: pniciosum. damnosum.
Secularis adhuc animi indiciū est hoc. et
humilis habit⁹ q̄ gestat a talib⁹ nō sancte
monitatis est meritus. sed p̄isce vetustatis
operculū. Nonulli talia q̄si dolēdo ⁊ peni
tendo rememorāt. sed gl'iam intentiōe ca-
ptantes. cōmissa sua nō diluunt. sz seipsos
illudūt. nā deus nō irridet. Vetere hoīem
nō exuerunt: sz nouo palliāt. Nō pdit aut
ꝓficitur vetus fermentū illa ꝓfessiōe: sz sta
tuit scōm illud. Inueterauerunt ossa mea
dū clamarē tota die Pudet remisci quorū
dam tantā p̄teritā. vt nō pudeat eos cuz
exultatōe lugēda iactitare. qd̄ ⁊ post susce-
ptum sctm habitū callide quēpiā supplan
tauerint ⁊ circūuenerint ingenio frēm: aut
q̄talionē p cōuitio vel maledicto. i. malū
p malo: aut maledictū p maledicto auda
cter reddiderint. Sz est cōfessio eo pricio-
sius noxia quo subtilius vana. cū ipa etiā
inhonesta ⁊ turpia de nob detegere nō ve
remur. nō q̄ humiles sum⁹: sz vt esse pure
mur. Appetere aūt de hūilitate laudē: hu-
militatis est nō ꝓprius: sz subuersio. Ver⁹
hūilis vil'vult reputari. nō hūil' predicari
Gaudet ꝓtēptu sui. h solo sane superb⁹ qd̄
laudes ꝓtemnit. Quid puersius q̄d uc in
dignius. vt humilitatis custos cōfessio su
pbie militet: ⁊ inde velit videri melior vñ
videris deterior Mirabile iactantie gen⁹
vt nō possis putari sctūs si non appareas
sceleratus. At tal' confessio spēm hns hūili
tatis nō ꝓtutē. nō solū veniā nō merē. sed
⁊ puocat iram. Nunq̄d pfuit saul q̄ se ad
increpationē samuel' peccasse confessus est
Culpabil' peculdubio fuit illa cōfessio que
culpā nō diluit Qui em humilē ꝓtemneret
ꝓfessionē hūilitatis mgr: ⁊ cui hūilib⁹ da-
re gram certe ingenitū est O ino nō poterit
nō placari. si q̄ in ore sonuit. i corde radi as
set humilitas. Ecce cur humilē esse debere
ꝓfessionē dixi. Optet aūt esse ⁊ simplicem
Nō intentionē forte. q̄ latet hoies excusa-
re delectet si fit rea. nō leuigare culpā que
guis est nec alieno adumbrare suasu. cum
inuitū neme coegerit. Primū illud nō cō-
fessio est sz defensio nec placat sz puocat.
S quēs mōstrat ingritudinē. ⁊ q̄ mior re-
putat culpa. eo ⁊ minuit gl'ia indultoris.
Sz em min⁹ libēter bficiū dat. qd̄ min⁹
gte minus ue necessarie puenire sentit. Ve-
niā sibi pinde abiudicat quo min⁹ largi-
toris attenuat. qd̄ q̄dē ois q̄ reatū suū ver
bis alleuiare conat facit. Iam a postremo
p̄mi hois deboret exemplū. nec culpā siq
dē diffitentis. ne tū ꝓseqntis veniā. nō du
bū q̄n ob reat⁹ mulier⁹ admirtionē. genus
excusationis est. argueris tu aliū incusare
Porro excusare te velle qñ corriperis q̄ sit
nō mō mime fructuosuz sz ⁊ pniciosū. fm
dauid interroga. Verba nēpe malitie ex-
cusatiōis i pcis appellat. ne mea declinet
cor suū rogās ⁊ supplicās. Merito q̄dem
In aiam etem peccat suā q̄ se excusat repel
lens pinde a se indulgētie medicinā. ⁊ sic
vitā sibi ꝓprio ore intercludens. Et q̄ nam
maior malitia q̄ ꝓpriā armari i salutē. et
lingue tue temerip̄m mucrone confodere.
Deniq; q̄ sibi neq;: cui est bon⁹ Sit aūt ⁊
fidel' ꝓfessio vt ꝓfitear⁹ in spe. de indulgen
tia pnit⁹ nō diffidēs: nec tuo te ore non tā
iustifices q̄ cōdēnes. Judas certe pditor
dñi. ⁊ cayn fratricida ꝓfessi st ⁊ diffisi sunt
Alter peccaui inq̄t trādēs sanguinē iustū.
alter maior est iniqtas mea q̄ vt veniā me
rear: ⁊ verax licet nil eis pfuit infidelis cō-
fessio. Hec itaq; tres cōfessionis obseruātie
iuncte qtuor superiorib⁹ cōpunctionib⁹. sep
tenarium implet. Iam ꝓ sic compūctus:

⁊ sic confessus: ac ꝓpria ꝓnde certus de vita. certus quoq; nihilominus es vt arbitror vacuo neq; noie appellari iesum cuius q̃ in re alia valuit ⁊ voluit opari: nec vacue subsecutũ fuisse baculũ quẽ ꝓmiserat. Nõ venit vacue q̃ nõ venit vacuꝰ. Nam quõ vacuus in quo habitauit plenitudo. Neq; eĩ ei datus est ad mẽsurã spũs. Denique ⁊ venit i plenitudine tpis. plenũ ꝓnde venire se iudicãs. Bõ plenũ quẽ vnxit pater oleo letitie p̃ consortib; suis. Vnxit ⁊ misit plenũ grẽ ⁊ ꝓbitatis. Vnxit vt vngeret. Qui ẽs ab eo vncti sunt q̃ de plenitudine eius merucrũt accipe. Jõ ait. Spiritus dñi sup me eo q̃ vnxerit me ad annũciandũ misit me mansuetis vt mederer cõtritis corde: vt predicarẽ captiuis indulgẽtiam ⁊ clausis aptionẽ: vt p̃dicarẽ annum placabilẽ dño. Veniebat vt audis vngere ꝓtritiones nras ac lenire dolores: idcoq; venit vnctus: venit mãsuetꝰ ⁊ mitis ⁊ multe misericordie omnib; inuocantib; se. Sciebat ad infirmos descẽdere: exhibuitq; qualez oportuit. Et q̃m multe erãt infirmitates multa quoq; quidus medicꝰ medicamina curauit afferre. Attulit spũ sapie ⁊ intellectus spũ cõsilij ⁊ fortitudinis. spũ scientie ⁊ pietatis ⁊ spũ timoris dñi. Vides q̃t phialas plenas odoramentis celestis medicus ꝓparauit ad sanãda vulnera illius miseri q̃ incidit in latrones. Septẽ sc̃ nũero. septem fortassis ꝓfatis exercitãdis oscitatõib; accõmodare. Spũs eĩ vite erat in phiale. Ex his ꝓfecto infudit oleũ meis vulneribus. infudit ⁊ vinũ. sz min⁹ q̃ olei. sic nẽpe ꝓgrauebat infirmitatib; meis: vt miseri cordiã superaret iudicio. quẽadmodũ vino oleũ suꝑferr infusum. Attulit proinde q̃ uinq; cados olei. vini nõ nisi duos. Vinũ sicq̃dem timor eĩ ⁊ fortitudo fuere. reliqua quinq; oleum ꝓpria suauitate designant. In spũ denique fortitudinis tãq; potens crapulatꝰ a vino descẽdit ad inferos. ꝓtriuit portas ereas ⁊ vectes ferreos confregit. alligauit fortem: ⁊ vasa captiuitatis eripuit. Descendit nihilominus i spiritu timoris. sz timendus nõ timidus. O sapientia quanta arte medendi in vino ⁊ oleo anime mee sanitatem restauras: fortit̃ suauis ⁊ suauiter fortis. fortis pro me. suauis mihi. Denique attingis a fine vsq; ad finẽ fortiter ⁊ disponẽs omnia suauiter. propsilens inimicum ⁊ infirmus fouens. Sana me dñe ⁊ sanabor. psallam ⁊ cõfitebor nomini tuo ⁊ dicam. Oleum effusum nomẽ tuum. non vinũ effusum. nolo eĩ vt iteres in iudicium cum seruo tuo. sed oleum. q̃ coronas me in misericordia ⁊ miserationibus Oleum plane quod dũ supnatat cũctis quib; imiscet liquoribus. liquido illud designat nomen q̃d est sup omne nomen. O nomen ꝓsuaue ⁊ predulce. o nomẽ preclarum. preelectum ⁊ preexcelsum ⁊ superaltatum in secula. Hoc vere oleum q̃d exhilarat faciem homis q̃d caput iciunantis impinguat: vt oleum peccatoris nõ sentiat. Hoc nomẽ nouũ q̃d os dñi nominauit. quod ⁊ vocatũ est ab angelo priusq; in vtero conciperetur. Hoc non solum iudeꝰ sed quicũq; inuocauerit saluus erit. intrĩ vsq; quaq; effusum est. Hoc pater donauit filio sponso ecclesie dño nro iesu christo qui est benedictus in secula amen.

Homelia. xix.

Vtamur ne satis ꝓcessum est i sanctuariũ dei: dũ scrutamur mirabile sacramentuz. an ad ꝓscrutãdum adhuc si quid restat audemꝰ spũ ad interiora si qui. Spũs nempe iste scrutat nõ solum hoim corda ⁊ renes sed etiaz ꝓfunda dei: ⁊ siue ad nra. siue ad alta. securꝰ seq; eĩ q̃cũq; ierit. Tm̃ vt custodiat corda nra ⁊ intelligẽtias nras: ne forte cũ nõ aderit adesse: puremꝰ nostrũq; pi ꝓpo seq̃mur sensum deuitantes. Venit nanq; ⁊ vadit put vult ⁊ nemo facile scit vũ veniat aut quo vadat. At istud sine dãno fortasse salutis nescire licet. Ceteq; q̃ veniat vel q̃ vadat id plane periclosissime ignorat. Cũ eĩ he spũsset circa nos dispensatorie q̃dẽ vicissitudines vigilantissime nõ obseruant: fit vt ne cabsentem desideres. nec p̃ntem glorifices. Nẽpe q̃ ideirco recedit vt auidꝰ reqrat quonam mõ si abesse nescit requirit. Et q̃ dignanter ad hoc redit vt consoleť: q̃lit̃ digne ꝓ sua maiestate suscipit si nec adesse sentit. Dẽs g̃ q̃ ignorat abscessũ. pater seductioni. ⁊ que reditum non obseruat: erit ingrata visitationi. Peryt aliq̃ aliq̃ heliseus.

a mgro cū discessum eius iminere psensit. nec obtinuit sicut scit; nisi ea qdē ꝓditione si videret qñ tolleret a se: In figura cōtigit ꝗ illis. scptuz est aūt ppt nos. Vigiles esse ⁊ solliciti circa op⁹ nre salut; qō mira subtilitate ac suauitate diuine sue art; icessanter actiat spūs: i intimo nri ꝓbico docemur ⁊ monemur exēplo Nunq̄ sane sine nra cōscia magra vnctio q docet de oib⁹ tollat a nob: si duplicato munere volum⁹ nō fraudari. Nūq̄ cū venerit inueniat impatos. sz sp vultus suspēsos expāsosq̄ hntes sin⁹ ad largā dñi bndictionē. q̄les denicq̄ qrit sil'es hoib⁹ expectantib⁹ dñm suum qñ reuertat a nuptys. q vticq̄ ab illis sugne mē se copiosis delitys vacua nūq̄ reuertitur manu. Vigilandū ꝓinde ⁊ vigilandū oi hora: qz nescim⁹ q hora venturus sit. seu ite rum abitur⁹. Et ⁊ recedit spūs: ⁊ q stat eo tenēte. deserēte cadat necesse est: sz nō collidit. qz dñs rursum supponit manū suā. et has alternare vices nō cessat in his q spirituales sunt. vel quos poti⁹ spūales pide ipe chare ifendit. visitās diluculo ⁊ subito ꝓbans. Denicq̄ septies cadit iust⁹ ⁊ septies resurgit. si tñ cadat ī die: vt se cadere videat ⁊ cecid sse sciat ⁊ resurgere cupiat ⁊ reqrat manū adiuuātis ⁊ dicat. Dñe i voluntate tua pstitisti decori meo ꝗtutē. Auertisti facie tuā a me ⁊ fact⁹ sum ꝓturbatus. Aliud est dubitare de ꝗitate qō patiris necesse est: cū spūs mīme spirat. ⁊ aliud sape falsitatē qō facile caues si eandē ignorantiā tuā nō ignoras. qtinus dicas ⁊ tu. Et si q dignoraui: ignorātia mea mecū est Scti iob sntia est. agnoscite. Pessime matris ignorātie. pessime itidē filie due sunt. falsitas ⁊ dubietas. illa miserior. ista miserabilior. pnicioſior illa. ista molestior. Cū loqtur spūs cedit veracq̄ ⁊ est nō solū veritas: sz ⁊ certa ꝗitas. Est qppe ꝗitatis ille spūs cui ꝗria falsitas est. est ⁊ sapie q cum sit cādor vite eterne: ⁊ vbicq̄ attingat ppt mūditiā suā obscuꝝ ambigui nō admittit Cauēda sane cū spūs iste nō loquitur: ⁊ si nō molesta dubietas certe falsitas exercenda. Aliud est eīm sub icerto ꝗ vel illud opinando sentire. aliud temere affirmare qō nescias. Aut q̄ loqtur sz spūs: qō nri qdz minime arbitrq est. aut qñ silere placz hoc ipm indicet ⁊ loqtur salte suū silētiū ne ipsum nob falso ꝓire putātes. nrm. p ipo male securi seqmur errorē: ⁊ si suspendit ambiguo nō relinqt mēdacio. Est qui dubie pferet mēdaciū nec mētit: ⁊ est q ꝗitatē quaz nescit affirmat ⁊ mētit. Nā ⁊ ille nō qdem qō nō est eēz sz q credit credere ōt. ⁊ verū dicit. etiā si ꝗ vez non sit qō credit: ⁊ is cū se certū vñ cert⁹ nō eōt: vez nō ōt. etiā si verū sit de q asserit. His pmissis ad cautelā talia iexpto⁹: seqr iā spm sic cōfido peunte eadē tñc autela si poto quā pmisi: ⁊ tenta bo facere ipe q doceo: ne dicat ⁊ mihi. Tu q alios doces. teipm nō doces. Distinguē dum sane int manifesta ⁊ dubia nec illa. s. adduci in dubiuz. nec ista temere affirmari. Quod quidem ipsuz de magisterio spe andum est spūs nec ei noster a ad illō oino industria sufficit. Quis nouit hoīm an id qō int hoies iudicatū a ōo fmo supior patefecit. i supnis q̄z iudiciū iā factū pcesserit vtz nā vz lucifer q mane oriebat. sz p ꝓpe re eleuabat añq̄ ꝗtereret i tenebras generi nro iuiderit: ⁊ ipe olei ifusionē: vt per se ipm iā tūc indigēbūdus mustarer dicens itra se qdāmō vt qd pditio hec. Hoc ego nō assero dicere spm: sz nō ꝗ dicere volo. ne scio ei Potuit āt ꝓrigere si tñ icredibile nō putet plenū sapia ⁊ pfectū decore. hoies pscire potuisse futuros. etiā ⁊ pfecturos impari gl'ia. Sz si pscituit. i dei ꝗbo absq̄ dubio puidit: ⁊ i liuore suo iuidit: ⁊ molit⁹ ē hre subiectos socios dedigētus. Infirmiores sē int iferiores q̄ natura. nō decz cē cōcives. nec eq̄les in gl'ia. An forte pdit impiā hāc ei⁹ machinationē illa psupta ascēsio sessioq̄ significās magisteriū. Ascēdaz int sup montē excelsū. s. dabo i lateribⁿ aq̄lonis. q altissimi qndā pinde sil'itudinē obtineret. si quēadmodū ille sup cherubin sedēs gubnat oēz angelicā creaturā ita et ipse alt⁹ sederet regeretq̄ gen⁹ hūanū. Absit Int q̄tarē meditat⁹ ē in cubili suo. mēr ebatur int q̄tas sibi. Nos aliū nō agnoscim⁹ iudicē q̄ auctorē. Nō diabol⁹ sz dñs iudicabit orbē ēre. ipe de⁹ nr i sel'm ⁊ i sel'm sel'i ipe reget nos i secla. q̄ i celo cōcepit dolorē ⁊ i paradiso pegit int q̄tatē. plē malitie. mfez mortis. ⁊ erūnaꝝ oim q̄ p ma parēs supbia Nā ⁊ si iuidia diaboli itrauit mors i orbē

terra: initiū tñ oīs peri superbia Verū qd illi pfuit. Nihilominus tu in nob es dñe et nomē tuū inuocatus est sup nos: ⁊ dicit ppl'us acquisitiōis. dicit ecc'ia redēptorū. Oleū effusus nomē tuū. Cū eicior ego. tu illud effundis p me. ⁊ in me: qm̄ cū irat⁹ fuer⁹ miscōie recordaberis. Accepit tñ sathan regnū sup oēs filios superbie. factus tenebrar hat pnceps vt regno hūiliat⁹ etiam superbia militer: dū in vno suo pncipatu tpali ⁊ tali multos hūiles. excelsos eternoscē reges pstituat Jocundū iudiciū vt superb⁹ ille hūiliuz malleator. eisdē ipis nesciens fabricet coronas ppetuas: impunguādo oēs. ⁊ oib⁹ succūdendo Siqdē vbi cē ⁊ sp iudicabit dñs pp'os. ⁊ saluos faciet filios pauper: ⁊ hūiliabit calūniatorē. Vbicē sp defensabit suos. ppulsabit nocētes: ⁊ tollet virgā peccōr desup sortē iustorū. vt nō extendāt iusti ad iniqtatē man⁹ suas. Eriteē tandē cū ex toto arcū cōteret ⁊ pfringet arma. ⁊ scuta cōburet igni. Tu tibi miser sedē collocas i aqlone. plaga nebulosa ⁊ frigida: ⁊ ecce suscitank de puluere inopes. et de stercore pauper. vt sedeāt cū pncipib⁹ ⁊ solū gl'e teneāt: doleascē impleri illud pauper et inops laudabūt nomē tuū. Grās tibi pr o: phanor ⁊ iudex vidu arū: incaluit sup nos mons coagulatus. mōs pinguis. celi distillauerūt a facie dei synai: effusus est oleū. dilatatū est nom. n. qd nob. et cui nos iuidebat iniqu⁹. Dilatatū in cē vsē ad corda ⁊ ora paulor ⁊ in ore infantiū ⁊ lactentiū pficit laus. Porro peccōr videbit ⁊ irascet: ⁊ erit sīc ira implicabilis. sic flāma inextinguibilis: q̄ tam para est ei ⁊ angel'ei⁹ Zelus dñi exercituū faciet hoc. Quō me amas de⁹ me⁹ amator meus. quō me amas. vbicē recordās mei. vbicē zelās salutē egeni ⁊ paupis: nō solū aduersus hoīes superbos. sz etiā aduersus sublimes angelos. In celo ⁊ i terra iudicas dñe nocentes me: expugnas impugnantes me. Vbicē subuenis. vbicē assistis: vbicē a dextris es mihi ne commouear. Hoc cātabo dño i vita mea: psallaz deo meo cē diu suz He ꝓtutes ei⁹: hec mirabilia ei⁹ q̄ fecit. Hoc pmū ⁊ maximū iudiciū: qm̄ mihi in illa cōscia secretorū aguit ꝓgo maria. Deposuit inq̄ens potētes de sede ⁊ exaltauit hūiles. Esurientes ipleuit bōis: ⁊ diuites dimisit inanes. Scōm autē sil'e est huic. qm̄ iā audist⁹: vt q̄ nō vident videāt. et q̄ videt ceci fiāt. In his duob⁹ iudicij cōsolet sepaur et dicat. Demor fui iudicio tuor a sel'o dñe: ⁊ pfolat⁹ suz Sz reuertamur ad nostros. scrutemurqz vias nr̄as: ⁊ vt i veritate id possim⁹ inuocem⁹ spm̄ ꝓtat⁹. ⁊ reuocem⁹ ab alto q̄ nos eduxerat. q̄tin⁹ antecedat nos etiā ad nos quō sine ipo possum⁹ nihil. Nec uerendū qd dedignet pdescēdere nob: q̄ port⁹ si vl' exiguū qd abscē ipso conamur indignak. Nō est em̄ ille vadēs et nō rediēs: sz ducit de claritate i claritatē. tancē spūs dñi. qm̄ cē rapiēs ad se i lumie suo. qm̄cē pteēpans. ⁊ illūtans tenebras nr̄as: vt siue sup nos siue apō nos. sp in luce. sp vt filij lucis ambulem⁹. Trāsuim⁹ allegoriar vmbras: ventū est ad indagāda moralia. Edificata ē fides. instruak vita. Exercitat⁹ est intellect⁹. dicetk act⁹. Siqdē intellect⁹ bon⁹ oib⁹ facientib⁹ eū: si tñ ⁊ act⁹ et intelligētia dirigank in laudē ⁊ gl'iam dñi nr̄i iesu xpi qui es ⁊ bñdictus in secula Amen.

Homelia. xx.

Leū effusus nomē tuū. Quid certū demōstrat spūsctūs nob in nobis. occasiōe hui⁹ capituli. Profecto qd interi occurrit gemie cuiusdā sue operatiōis exprimentū. Uni⁹ q̄dez q̄ nos p mo int⁹ ꝓtrib⁹ solidat ad salutē: alterius ꝓo q̄ foris quoē mūeribꝰ ornat ad lucrū. Illas nobis. hoc nr̄is accipimus. Verbi grā fides. spes. charitas. nob ꝓt nos dātur. Absē his q̄ ppe salui esse nō possum⁹ Porro sciētie seu sapie sermo. grā curationis. ꝓpheria similiaē quibus carere cum integritate etiā salutis ꝓprie possum⁹. primoē proculdubio in salutē expēdenda donank: ⁊ has spūsctī opationes q̄les vel in nob vel in alys exprimur. vt ex re noīa accipiāt. infusionē si placet atz effusionē noīemus. Qui nā g̃ barū cōuenit oleū effusum nomē tuū. Nōne effusioni Nā de infusiōe infusum potius cē effusum dixisset. Deniqz ob bonū odorē vberū extrinsec⁹ pfusorū ait spōsa. oleū effusum nomē tuū: asserib̄ ipm odorē nomi spōsi. tancē oleo effuso sup vbera: et quicē mūere grē exteriorꝭ

pfusum sesentit. quo ⁊ ipse alijs refundere
possit. etiã huic dicere est. oleũ effusum no
mẽ tuũ. Sz sane cauendũ in his aut dare
qd̃ nob̃ accepim⁹ aut q̃d erogandũ accepi
mus. retinere. Rem pfecto primi retines
tibi: si verbi causa plen⁹ virtutib̃ cũ sis. fo
risq; nihilomin⁹ donis scientie et eloquẽtie
adornat⁹. metu forte aut segnicie. aut mi
nus discreta hũilitate verbũ bonũ quod
posset. pdesse multʒ. inutili immo ⁊ dãna
bili ligas silẽtio: maledict⁹ certe q̃ frumen
ta abscõdit in ꝓlis. Rursum qd̃ tuum est
spargʒ ⁊ pdis: si pusq̃ infundarʒ. tu totus
semiplen⁹ festines effundere. contra legem
arans in ꝓmogenito bouis. ⁊ ouis ꝓmo
genitũ tondẽs. Nimirũ vita atz salute q̃
alteri das. te fraudas: dũ sana vacuus in
tentiõe gẽtie manis vento inflaris: aut ter
rene cupiditatis veneno inficeris. ⁊ letari
apostemare turgens niteris. Quão brẽsi
sapis concham te exhib. bis. ⁊ nõ canalez
Hic sicq̃dez pene simꝶ ⁊ recipit ⁊ refundit.
Illa ꝯo donec impleat expectat. ⁊ sic q̃ su
pabundat sine dubio suo dãno cõtcat: sci
ens maledictũ. q̃ ꝓez suã facit deteriorez
Et ne meũ ꝯsiliũ cõtẽptibile ducas: audi
sapiẽtiorẽ me. Stult⁹ ait salomõ. ꝓfert to
tũ spũ suũ simꝶ: sapiẽs reseruat imposte
rũ. Verũ canales hodie multos habem⁹
in ecclia: conchas ꝯo ꝑ paucas. Tãte cha
ritatʒ sunt ꝑ q̃s nob̃ fluẽta celestia manãt.
vt aũ effundere q̃ infundi velit. loq̃ q̃ au
dire paratiores. ⁊ pmpti docere q̃ nõ didi
cerũt. ⁊ alys p̃esse gestiẽtes q̃ seipos regere
nesciũt. Ego nullũ ad salutẽ pietatʒ q̃dũz
illi q̃dũ anponendũ existimo. quẽ sapiẽs
posuit dicẽs. Miserere aie tue placẽs deo
Qd̃ si nõ habeo nisi parũ ꝑ olei q̃ vngar:
putas tibi debeo dare ⁊ remanere inanis
Seruo illud mihi: ⁊ oino nisi ad ꝓhetis
tionẽ nõ pfero. Si institerit rogitates alẽ
q̃ ex his q̃ forte existimãt de me sup̃ id qd̃
videt in me. aut audiũt aliq̃d ex me. rũde
bit eis. Ne forte non sufficiat nob̃ ⁊ vob̃.
ire potiꝰ ad vẽdẽtes ⁊ emite vob̃. Sz cha
ritas inq̃s. nõ q̃rit q̃ sua sũt. Et tu scis q̃
obrẽ. Non q̃rit q̃ sua sunt pfecto q̃z nõ de
sunt. Quisnã q̃rat qd̃ bz. Charitas q̃ sua
sunt id ẽ ꝓprie saluti necaria. nun q̃ nõ bz.
Nec mõ bz. sz etiã abũdat. Vult abũda
re sibi. vt possit ⁊ oib̃. Seruat sibi q̃ntuz
sufficiat: vt nulli deficiat. Alioq̃n si plea
nõ est: pfecta nõ est. Cerciũ tu frat̃ cũ firma
satʒ ꝓxia salus nõdũ est. cui charitas
adhuc nulla ẽ. aut adeo tenera atz barũdi
nea q̃tin⁹ omi flatui cedat. oi spũ credat
omi circũferat doctrine vẽto: immo cui tãta
est charitas. vt vltra mãdatũ quidẽ dili
gas ꝓximũ tuũ plus q̃z teip̃m. ⁊ rursuz tã
tilla. vt ꝗ mandatũ fauore liq̃scat. pauo
re deficiat. pturbet̃ tristicia. auaricia cõtra
hat̃: ptrahat̃ am. bitiõe. suspitiõib̃ mẽcet̃
cõuitys exagitet̃. curʒ euiscerẽt̃. honoribus
tumeat. liuore rabescat: tu in q̃z ita in pro
prys teip̃m sentiẽs. qua nã dementia q̃so
aliena curare. aut ambis aut acq̃ris Sz
cũ audi q̃d ꝯsulat cauta vigilq; charitas
Nõ qd̃ alys inq̃t remissio. vob aũt tribu
latio: sz ex eq̃litate. Noli nimiũ ẽ iustus.
Sufficit tibi vt diligas ꝓximũ tuũ tanq̃z
teip̃m Hoc q̃ppe ẽ ex eq̃litate. Dicẽ dõ. Si
cut adipe ⁊ pinguedine repleat̃ aia mea. et
labys exultatiõis laudabit os meũ: infũ
di nimirũ ꝑus volẽs. ⁊ sic effundere. Nec
solũ infũdi ꝑus. sz ⁊ implere: q̃tin⁹ de ple
nitudie eiuctaret. nõ oscitaret. de inanita
te. Laute q̃ dẽ. ne q̃d alys remissio sibi cẽt
tribulatio. Et nihilomin⁹ caste. immãs il
lũ de cui⁹ plenitudie oẽs accepim⁹. Disce
⁊ tu nõ nisi de pleno effudere. nec deo larg
ior ẽ velis Concha imitet̃ fontẽ. Non
manat ille i riuũ. nec i lacuz extendit: dõec
suis satiet̃ aq̃s. Nõ pudeat conchã nõ esse
suo fonte ꝑfusie rez. Denigz ipe fons vite
plen⁹ in seipo. ⁊ plen⁹ in seipo. nõne ꝓmũ
q̃dẽ ebulliẽs ⁊ saliẽs i ꝓxima secreta celo
ria ꝑpleuit bõitate: ⁊ tuc demũ implet̃ se
creteriob̃ supieriob̃ ꝑtib̃ erupit ad terras
ac de supꝓfluo hoies ⁊ iumẽta saluauit. quẽ
admodũ multiplicauit miam suã. Pri⁹ in
terna ꝑpleuit. ⁊ sic exundãs i multʒ miserã
tiõib̃ suis visitauit fraz. ⁊ inebriauit eaz:
multiplicauit locupletare eã Ergo ⁊ tu fac
similiter. Implere ꝓus: ⁊ sic curato effudere.
Benigna ꝓu desq̃z charitas affluere cõ
sueuit. nõ effluere. Fili re pessimas ait salo
mon. Et apls. ꝓpterea inq̃t debem⁹ intẽ
dere his q̃ dicuntur ne forte pefluam⁹. q̃d
cũ. Tu ne paulo sanctior. sapientior salo
mõe. Alioq̃n nec mihi sedet ditari ex re ex

inanito. Si.n. tu tibi nec̃: cui bon' eris. Dic cumalo si vales adiuua me. Sinaũt peto tibi. Sz iã audite q̃ ꝛ q̃nta saluti ꝓ prie nec̃aria sint. q̃ ꝛ q̃nta infũdi oꝑeat. ꝑ uscz effũdere ꝑsumam': q̃ tã ĩ pũctiaꝫ breuiť colligere poto. Hora siq̃dez iã multũ ascẽdit. ꝛ ꝑmonem vrget ad finẽ. Accedit medic' ad vulneratũ: spũs ad aiaz. Quã enĩ nõ reꝑiat gladio dyaboli vulneratã. ꝛ post sanã vuln' anticq̃ delicti medicamẽto baptismat'. Ergo ad illã aiam q̃ dicit putruerũt ꝛ corrupte st̃icatrices mee a facie isipiẽtie mee. cũ accedit spũs. q̃d ꝑmo op' est. vt tumor vl' vle' qõ forte supercreuit ĩ vulnere. ꝛ ꝑ ipedire sanitatẽ. aĩ oia amputeť. abscidať itaq̃ ferro acute ꝓpũctõis vle' inueterate cõsuetudis. Sz est acerb' dolor. Leniať ꝓinde vnguẽto deuotiõis qõ nõ ẽ aliud nisi ꝓcepta de spe ĩdulgẽtie exultatio. Hãc cõtinẽdi parit facultas. et victoria de pcõ. iã grãs agit ꝛ dicẽ Disrupisti vincl'a mea tibi sacrificabo hostiã laudis. Deinde apponiť medicamentũ pnie. malagma ieiuniorũ. vigiliarũ. oꝛonũ. ꝛ siq̃ sũt alia penitẽtiũ exercitia In laboze cibãdus ẽ cibo boni opis ne deficiat Qõ op' sit cib' inde docet'. He' cib' est inq̃t vt faciã voluntatẽ pãtis mei. Itaq̃ comitenť pnie labores. pietat' opa q̃ cõfortẽt. Magnã ait fiduciã ꝑstat apõ altissimũ eleemosina. Cib' sitĩ excitat potãdus ẽ. Accedat cibo boni opis oꝛonis pot': cõponẽs ĩ stomacho ꝓscie qõ bñ gestũ est. et cõmẽdans deo Oꝛãdo bibiť vinũ letificãs cor hois vinũ spũs qõ inebriat. ꝛ carnalũ voluptatũ infũdit oblutionẽ. Humectat interiora arẽtis ꝓscie. escas bonorũ actuũ digerit: ꝛ deducit ꝑ q̃dã aie mẽbra fidẽ roborãs spem ꝓfortãs. vegetãs. ordinãsq̃ charitatẽ. ꝛ impugnãs mores. Sũpto cibo potuq̃ q̃d iã restat. nisi vt pauset egrot': ꝛ q̃etiꝓtẽplatiõis post sudores actiõis incũbat. Dormiẽs in ꝓtẽplatiõe somniat deũ ꝑ speck'm siquidẽ ꝛ in enigmate. nõ aũt facie ad faciẽ. interim intueť. Tñ sic nõ tam spectari q̃ cõiectari. idq̃ raptũ ꝛ q̃si sub q̃dam chozuscamine scintillule trãseuntis vir ad tacti inardescit amore. ꝛ ait. Anima mea desiderauit te in nocte: sz ꝛ spũs me' in ꝑcordꝫ meis Talis amor zelat. Hic decet amicũ sponsi. Hic necesse est ardeat fidelis suus ꝛ prudens quẽ cõstituit dõs sup familiã suã. Hic replet. hic feruet. hic ebullit. hã secur' effundit exũdans ꝛ erũpens ꝛ dicẽs. Quis infirmať ꝛ ego nõ infirmor. Quis scandalizať ꝛ ego nõ vror. Predicet. fructificet. innouet signa. immutet mirabilia: nõ est q̃ se imisceat vanitas vbi totũ se occupat charitas. Siq̃dez plenitudo legis ꝛ cordis est charitas. si tã plena Deus denicq̃ charitas est ꝛ nihil est in reb' qõ possit implere creaturã factam ad imaginẽ dei nisi charitas de' q̃ solus maior est illa. Eam nõdũ adept' periculosissime ꝑmouet: q̃ntislibet alijs videať posse re virtutib'. Si habuerit oẽm scientiaz. si dederit omnẽ substantiã suã pauperibus si tradiderit corp' suũ ita vt ardeat absq̃z charitate: vacuus est. En quãta prius infundenda sunt. vt effundere audeam' de plenitudine nõ de penuria largiẽtes. Primo quidẽ eõ punctio. deinde deuotio. tertio penitẽtie labor. quarto pietatis opus. quito oratiõis studiũ. sexto cõtemplationis otiũ. septimo plenitudo dilectionis. Hec oia operať vnus atq̃ idẽ spũs. scõm operationẽ que infusio appellať: q̃tinus illa que effusio dicta est pure. et ob hoc tute iã administrať ad laudẽ gloriam dñi nr̃i Ihũ xp̃i: qui cũ patre ꝛ spiritusancto viuit ꝛ regnat in secula seculorũ. Amen.

Homelia. xxi.

Dhuc spõsa amatoria loquiť. ad huc ꝓgit ampli' ꝑseq̃ laudes spõsi. Et grãm ꝑuocat. dũ mõstrat eã quã iã acceꝑat in se vacuã nõ fuisse. Audi eteni q̃d secuta adiungit Propterea inq̃t Adolescentule dilexerũt te nimis. Quasi dicat. Non frustra nec inaniter nomẽ tuũ exinanitũ est o sponse atq̃ effusum in vbera mea. propterea enĩ adolescentule dilexerunt te nimis. Propter q̃d. Propter nomen effusum ꝛ propter vbera ex eo perfusa. Inde quippe excitate sunt in amorem sponsi. inde sumpserunt vt diligãt. Spõsa infusum munus excipiente. ille mor sensere fragrantiam. que longe a matre minime esse poterant: atq̃ illa suauitate repleplete dicũt. Charitas dei diffusa est in cor

dibus nostris. per spiritū sanctū qui datus est nob. Ergo ipa ꝓ deuotione sponsa cōmendās. hic inq̃t fructus o spōse. effusi nois tui. qd̄ ꝓterea adolescētule dilexerūt te. Effusiuz siquidē sentiūt qd̄ integrū capere nō valebāt. ꝓterea dilexerūt te Effusio q̃ppe nomē facit captabile. captū amabile: sed adolescētulis dūtaxat. Qui capatiores sunt integro gaudēt. effuso nō indigent. Angelica creatura irrepcussa mentis acie intuetur diuinorū iudicioꝝ abyssum multā: quorū summe equitatis ineffabili delectatione beata: gloriat insup effectui ea p suū ministeriū mācipari ⁊ palā fieri: ⁊ ꝓterea merito dñm diligit xpm. Nonne oīs ait amministratory spūs sunt. missi in ministeriū ꝓter eos q̃ hereditatē capiunt salut; Porro archāgelos vt eis aliq̃d differētius ab his q̃ simplicit angeli sunt tribuam⁹. mirabilit credo delectat. qd̄ ipsis quoq̃ eterne sapie consilys familiari⁹ admittunt: eadēq̃ p ipsos locis queq̃ suis atq̃ tēporib⁹ summo moderamine dispēsant: et hec causa q̃ diligunt dñm xpm et ipsi. Ille quoq̃ beatitudies q̃ virtutes forsan ex eo appellate sunt qd̄ virtutuz ac ꝑdigiorū occultas ꝓpetuasq̃ causas felici curiositate rimari. ac mirari diuinit⁹ ordinate. signa q̃ ⁊ quādo volūt ex oīmibus elemētis terris potenter exhibeant: et ipse ergo exinde nō immerito inardescūt. dilige dominū virtutum: et dei virtutē xpm. Plenū quippe est suauitat; ⁊ grē incerta ⁊ occulta sapiētie i ipa sapiētia intueri: plenū nihilomin⁹ honoris ⁊ glorie. causarū in dei verbo abscōditaꝝ mūdo spectādas mirandasq̃ in manu ipsorū dirigi efficientias. Sed ⁊ illi spūs q̃ potestates noiant. dū crucifixi nostri diuinā oīm potentiam vbiq̃ fortiter attingentē intueri. ac magnificare delectant: exturbare ⁊ debellare demonū hominūq̃ cōtrarias potestates. p his qui hereditatē capiunt salutis accipiunt potestatē. Et hi nonne iustissimā habent causam. vt diligant dominū iesum. Sūt ⁊ sup istos ꝓnciparus. q̃ ipm altius speculāres. ⁊ liq̃do quidentes vniuersitatis esse ꝓnciplū ⁊ pmogenitū oīs creature. tanta qn de ꝓnciparⁿ dignitate donant. vt vbiq̃ terrarū habeant potestatē. quasi de summo quodā rex cardine regna ⁊ ꝓnciparus. et quaslibet pro arbitrio mutare ⁊ ordinare dignitates: pro q̃rumcūq̃ meritis facere ꝓmos ⁊ nouissimos. ⁊ nouissimos ꝓmos. deponere potētes de sede. ⁊ exaltare humiles. Et hec istis quoq̃ rō diligendi. Sed ⁊ diligūt dominationes. Cur. Nescio quid subtili⁹ sublimiusq̃ indagare de xpi interminabili atq̃ irrefragabili dñatu. laudabili q̃dam pſumptiōe ferunt: q̃ sez vbiq̃ vniuersitat; nō solū potēs ſz ⁊ pñs supra infraq̃ obseq̃ rectissime volūtari sue cursus tēpoꝝ. motⁿ corporꝝ. nutⁿ mentiū. ordine vtiq̃ pulcerrime cogat. id q̃ cura tā vigili. vt ne pūcto q̃ dē aut toterum vt dicit horū oīm debituz subtrahere famulatū. vllaten⁹ liceat: opera tñ tam facili vt turbationē seu anxietatē. vllā oino gubernator nō sentiat. Intuētes ergo dominū sabaoth rāta cū tranq̃llitate oia iudicantē: intentissime suauissimeq̃z cōtemplatiōis stupore nimio. ſz sensato rapti in illud diuine claritatis tā ingens pelagus recipiūt sese in secretiori quodā mire tranquillitatis recessu: vbi tanta pace ac securitate fruunt. vt quiescentib⁹ ipis proreuerētia ꝓgatiue. tanq̃ vere dñationib⁹ ministrare ⁊ militare videat cetera multitudo. In thronis sedet de⁹. Et puto q̃ his spiritib⁹ sup oīnes q̃ memorati sunt. ⁊ iustior causa. ⁊ copiosior sit materia diligēdi. Et em si intres hois regis cuiuscunq̃z palatiū. nōne cū plenū sit sellis. scamnis. cathedrisq̃z regia sedes in eminenti posita cernit. Et nō est necesse q̃rere vbi rex sedere solitus sit. nimirū mox manifesta occurrit sedes eius: ceteris altior ornatioꝝq̃z sedilib⁹. Sic quoq̃z oīm decoris ornatu cūctis alys ꝓminere spiritib⁹ istos intellige. in q̃bus spēali q̃dam stupēde dignatōnis mūere diuīa elegit residere maiestas. Qd̄ si sessio significat magisteriū. puto illū qui vn⁹ est nob mgr in celo ⁊ in terra dei sapiētiā xpm cū alias q̃dem vbiq̃z attingat p mundiciā suā speciali⁹ tñ istos atq̃z ꝓnciparius tanq̃ ꝓpriā sedē sua illustrare presentia: et inde tanq̃ de solenni adiutorio docere angelum. docere homines scientiam. Inde angel' diuinoꝝ noticia iudiciorū: inde ꝓsiliorū archangelis. Ibi ꝓtutes

audiūt. qñ ⁊ vbi ⁊ q̄lia pferant signa. Ibi denq̄ vniuersi. siue sint prātes. siue sint ꝓncipat⁹. siue dñationes discūt pfecto q̄d ex officio debeāt. q̄d pro dignitate presumāt: ⁊ qd̄ p̄cipue cautū est. oibus accepta prāte ad ꝓpriā volūtatē. seu gl'iam nō abuti. Illa tn celi agmina q̄ cherubin nuncupanť. si eis sui vocabuli ꝓuek interp̄tatio. arbitror nil hīe qd̄ ab ipis aut p ipsos accipiāt. cū de ipso fonte haurire ad plenū liceat: ipo ea p se dño iesu dignanť introducente in omnē plenitudinē veritat⁹. ⁊ thesauros sapiētie sciētieq̄ q̄ in eo oēs absconditi sunt largissime reuelāte Sed nec ea q̄ appellata sunt seraphin q̄ppe que ipa charitas de⁹ ad se ꝓtraxit ⁊ absorbuit atq̄ in eundē rapuit sctē affectōis ardorē. vt vn⁹ cū deo spūs eē videanť. instar pfecto ignis q̄ aerem quē inflāmat. dū suū ei totū calorē impmit. induitq̄ colorē. non ignitū sed ignē fecisse cernit. Amāt itaq̄ p̄cipue contēplari in deo. illi q̄dez spūs sciam cuius nō est nūer⁹. hy ꝓo charitatē q̄ nunq̄ excidit. Vñ ⁊ noia ista sortiti sunt ex eo quiq̄ ī quo p̄eminere videnť. Nā cherubin qui dē plenitudo scie. seraphin ꝓo incēdentia vel incēsa dicunť Diligit q̄ ab angelis deus ob iudicioꝝ suoꝝ summā equitatē: ab archangelis ob ꝓsilioꝝ summā moderationem. Porro a ꝓtutib⁹ ob benignissimā miraculoꝝ exhibitionē: p quē incredulos dignātissime trahit ad fidē A potestatib⁹ ꝓo ob illā iustissime potētie vim q̄ solet a pīs malignantiū ꝓpulsare ⁊ arcere crudelitatē. Verū a ꝓncipatib⁹ ob eternā ⁊ originalē illā ꝓtutē. q̄ dat esse ⁊ existendi ꝓncipiū oīni creature supiori ⁊ inferiori. spirituali ⁊ corpali: attingēs a fine vsq̄ ad finē fortit. A dñationib⁹ quoq̄ ob placidissimā voluntatē q̄ licet vbiq̄ dñek in fortitudine brachij sui. ꝓtute tamē potētiori pro sua ingenita lenitate ⁊ in pturbabili tranquillitate disponit oia suauit. Diligit ⁊ a thronis. ob benuolentiā magīe sapie. sine inuidia sese cōmunicātis. ⁊ vnctionē q̄ gratis docet de oibus. Ceterū a cherubin ꝓpterea diligit: qr deus sciētiaꝝ dñs est: et sciens q̄d cuiq̄ op⁹ sit ad salutē discrete p uideq̄ dona sua digne poscentib⁹ ꝓut nouit expedire distribuit. A seraphin quoq̄ qr charitas est. ⁊ nihil odit eorū q̄ fecerint et vult oēs hoies saluos fieri. et ad agnitionē veritat⁹ venire. Hy q̄ oēs ꝓut capiūt diligūt. Sz em̄ adolescētule qm̄ min⁹ sapiūt min⁹ et capiūt: nec oīn o sufficiūt ad tā sublimia. Paruule quippe in xpo sunt. lacte ⁊ oleo nutriende. Ergo ex vberibus sponse opus sumere habēt vnde diligant. Habz oleū effusum sponsa: ad cui⁹ excitātē ille o dorē. gustare et sentire q̄q̄ suauis ē dñs. Cunq̄ amore fragrātes psenserint. cōuertēs se ad sponsuz. oleū aut effusuz nomē tuū: ꝓpterea adolescētule dilexerūt te nimis. Quid est nimis. Valde vehementer. ardent. Vel certe magz ex obliq̄ vos q̄ nuper venistis tāgit spiritalis fmo vīam illā. quā ⁊ nos frequent rēpmere conati sumus. min⁹ discretā vehementiā. imo in tēperantiā. prsus nimiū obstinatā redarguens. Nō multis eē cōmuni contenti vita. Nō sufficit vob regulare ieiuniū. nō solennes vigilie: nō imposita disciplina. nō mēsura quā vobis primur in vestimētis vel alimētis. Priuata p̄fert⁹ cōmunib⁹. Qui vīi curā semel nob credidist⁹: q̄d rursuz de vobis vos intromittit⁹. Nā illā quā totiens dñi ꝓscietis vīis testib⁹ offendist⁹ p priā sez volūtatē vīam. ecce nūc iterū magistrā habet⁹. nō me. Illa vos nature docet nō pcere. rōni nō acq̄escere: nō obtēperare senioꝝ ꝓsilio. vel exēplo nō obedire. An ignoratis qr melior est obedētia q̄q̄ victime. Nō legistis in regula vīa. qd̄ quicq̄d sine volūtate vel cōsensu spālis patr⁹ fit. vane gl'ie deputať ⁊ nō mercedi. Nō legistis in euāgelio quā formā obediēdi puer iesus. pueris sctis tradiderit. Nā cū remāsisset in hierl'im et dixisset. in his que patr⁹ mei sunt oportet me eē. nō acq̄escentib⁹ parētibus ei⁹ sequi illos in nazareth nō despexit. magister discipulos. de⁹ hoies: verbū ⁊ sapia fabrū ⁊ feminā. Quid etiā addit sacra hystoria. Et erat subdit⁹ illis. Quousq̄ vos sapiētes estis in ocl'is vīis. Deus se mortalibus credit ⁊ subdit: ⁊ vos in vīis vīis adhuc ambulat⁹. Bonū receptis spm: sed non bn vtimini eo. Vereor ne aliū p̄isto recipiat⁹ q̄ sub specie boni supplātet vos: et q̄ spū cepistis. carne cōsumemini. An nesciť. qr angelus sathane mul

totiens trāsfigurat se in angelū lucis. Sapiēcia est deus: ⁊ vult se amari nō solū dulciter. sed ⁊ sapient. Vnde apls. Rationabile obsequiū vestru. Alioqn facillime zelo tuo spūs illō ⁊ te terroris. si sciaz negligas. Nec habz callidus hostis machinamentū efficaci ad tollendā de cordē dilectionē quā si efficere possit vt i ea incaute. ⁊ nō cū ratiōe ambulet. Quāobrē ego cogito modos quosdaz tradere vob. q̄s opē ceiū est. deū diligentib obseruare. Sz q̄a hic ꝓmo finē desiderat. cras eos si des mihi vitā ⁊ ociū q̄d nūc habem ad differendū seruauerit explicare conabor. Tūc em recreatis nocturna q̄ete sensib. ⁊ qō est p̄ciputū oīone p̄missa alacriores vt iustū est ad sermonē de dilectiōe cōuenient: prestā te dño nostro iesu xpo. cui est honor ⁊ gloria in secula seculoꝝ. Amen.

Homelia vicesima secūda.

Ta magistri ꝓbis sermo exordiū sumat. q̄ nō amat dnm iesum anathema sit. Valde oīno mihi amādus est. p quē sum. viuo ⁊ sapio: sed ingratus sum ⁊ indign. Dign plane est morte. q̄ tibi dñe iesu recusat viuere. ⁊ mortu est: ⁊ q̄ tibi nō sapit desipit. ⁊ q̄ curat eē nō ꝓter te. p nihilo est ⁊ nihil. Denicz q̄d est hō: nō qz tu innotuisti ei. Propter temerip̄m de fecisti oia ⁊ q̄ esse vult sibi ⁊ nō tibi. nihil esse incipit inter oia. Deū time ⁊ mādata ei obserua: hoc est inq̄t omis hō Ergo si hō est omis hō. absq̄z hoc nihil hō Inclina tibi de. modicū id qō me dignatus est eē. At q̄ de mea misera vita Suscipe obsecro residuū annoꝝ meoꝝ: p his ꝓo q̄s viuēdo p didi. qz p dite vitā. cor cōtritū ⁊ hūiliatū de nō despicies. Dies mei sicē vmbra declinauerūt. ⁊ p̄terierunt sine fructu: impossibile est vt reuocē. placeat vt recogitē tibi eos in amaritudine anie mee. Iā de sapia. ante te est oīne desideriū meū ⁊ ꝓsitū cordis mei. Si q̄ esset in me: seruare ad te Sz de tu scis insipientiā meā. nō qō hoc ip̄m fortasse sapere est qō ⁊ ego agnosco eā. ⁊ q̄dem ex mūere tuo. Auge illud mihi minime q̄dem ingrato p munusculo: sed sollicito p eo qō deest. Pro his ḡ ita suz amās te q̄ntum possuz. Sz est qō vie pl mouet. pl vrget. pl accēdit. Sup oia inq̄z reddit amabilē te mihi ibu bone calix quē bibisti. o nr redēpciōis. Hoc oino amorē nr̄m facile vēdicat totuz sibi: hoc inq̄z est q nr̄am deuotionē ⁊ blādi allicit. ⁊ iusti exigit. ⁊ arti stringit. ⁊ afficit vehementi. Vultū q̄ppe laborauit i eo saluator. nec in oi mūdi fabrica tantū fatigatiōis auctor assumpsit. Illa denicz dixit ⁊ facta sunt. mādauit ⁊ creata sunt At ꝓo hic ⁊ in dicz suis sustinuit ꝓtradictiones. ⁊ in factz obseruatores. ⁊ in rormētis illusores. ⁊ in morte exprobratores. Ecce quō dilexit. Adde q̄ hanc ip̄az dilectionē nō reddidit. sz addidit. Nā q̄s ꝓor dedit ei. ⁊ retribuet ei. Sz vt serūs euāgelista iohānes ait: nō qz nos dilexerim deū. sz q̄a ꝓor dilexit nos. Denicz dilexit ⁊ nō existētes Sz adiecit. ⁊ resistētes diligere. iuxta pauli testiomū dicentz. quō cū adhuc inimici eēm. reconciliati sum deo. p mortem filij ei. Alioquisi nō dilexisset inimicos. nōdū possedisset amicos: sicē necduz q̄s sic diligeret eēnt. si nō dilexisz. q̄ dū eēnt. Dilexit aūt dulcit. sapient. fortit. Dulce nēpe dicerī q carnē induit. caurū q culpā cauit: forte q mortē sustinuit. Nō q̄s sanē in carne visitauit. carnalit tñ nequaq̄z amauit. sz imprudētia spūs. Spūs q̄ppe ante faciēnr̄am xps dñs emulās nos dei emulatiōe nō hoi ⁊ certe sanior q̄z p̄m adāeuā suā Itaq̄z q̄s in carne q̄siuit dilexit in spū. redemit in vtute. Plenū prsus oi suauitatis dulcedie: videre hoiem hois cōditorē. At dū natura prudent se legit a culpa. potent mortē prulit a natura. In carnis assumptiōe cōdescēdit mihi. in culpe vitatiōe cōsulunt mihi. in mortz susceptione satisfecit pri: amic dulcz. cōsiliari prudēs. adiutor fortz. Huic secur me credo. q̄ saluare me velit. nouerit. possit. Quē q̄siuit hūc ⁊ vocauit p grām suā: nunq̄d venientē eyciet foras. Sz nec vim nec fraudem metuo, pfecto vllā. ō me vicz de manu ei possit eruere. q̄ ⁊ vincentez oia vicit mortē. ⁊ seductorē vniuersitatz serpentē arte vticz sanctiore delusit. isto prudētior. illo potentior. Carnis q̄dem assumit veritatē. sz peccati similitudinē: dulcē prorsus in illa exhibens ꝓsolationē inferno. ⁊ in hac prudent abscondēs laqueum deceptiōis

dyabolo. Porro vt pater nos reconciliet. mortē fortiter subiit ⁊ subegit: fundēs pre ciū nre redemptionis sanguinē suuz. Ergo nisi amasset dulcit. non me in carcere req̄ sisset illa maiestas. Sed iuxit affectionē sapientiā qua tyrannū deciperet: iuxit ⁊ patientiā q̄ placaret offensum. Hi sunt modi q̄s vobis ꝓposuerā: sed p̄misi eos i xpo vt cōmendabiliores haberet⁄. Disce xpiane a xpo. quēadmodū diligas xpm: disce amare dulcit. amare prudent. amare fortiter. Dulcit ne illecti. prudent ne decepti. fortiter ne oppressi. ab amore dni auertamur: De mūdi glia seu carnis voluptatibus ne abducar⁄. dulcescat tibi p his sapientia xps. Ne seducar⁄ spū mendacij ⁊ erroris: lucescat tibi veritas xps. Ne aduersitatib⁄ fatigeris. cōfortet te virtus dei xps Zelū tuū inflāmet charitas. informet scientia. firmet cōstantia. Sit feruidus. sit circūspectus. sit inuict⁹. Nec tepore habeat. nec careat discretione. nec timidus sit. Et vide ne forte ria ista tibi ⁊ in lege tradita fuerint. dicente deo. Diliges dnm deū tuum ex toto corde tuo. et ex tota aia tua. et ex tota virtute tua. Nihil videt⁄ si alius cōperentior sensus in hac trina distinctione nō occurrit. amor q̄dem cordis. ad zelum quendā pinere affectōnis. anie vero amor ad industriā seu iudiciū rōnis. virtut⁄ autē dilectio ad animi posse referri cōstantiā vel vigorē. Dilige ergo dominū deū tuuz toto ⁊ pleno cordis affectu. dilige tota rationis vigilātia. ⁊ circūspectione: dilige et tota virtute vt nec mori pro ei⁹ amore pritescas. sicut scriptum est in cōsequentib⁄: quoniā fort⁄ est vt mors dilectio. dura sicut inferus emulatio. Sit suauis ⁊ dulc⁄ affectui tuo dns iesus. contra male vricz dulces vite carnalis illecebras: et vincat dulcedo dulcedinē. quēadmodū clauū clauus expellit. Sed sit nichilomin⁹ intellectui pnia lux ⁊ dux rōni non solū ob cauēdas heretice fraudis decipulas. ⁊ fidei puritatē ab corū versutys custodiendā: verū quocz vt cautus sis nimiā ⁊ indiscretā vehementiā in tua cōuersatione vitare. Sic etiā fortis ⁊ cōstans a mortuis. nec cedēs terroribⁿ. nec succūbēs laboribⁿ. Ergo a me. n⁹ affectuose. circūspecte et valide scientes amorē cordis quē et affectuosū dicim⁹ absqz eo q̄ dī aīe. dulcē q̄dez ſz seducibilē: illū vero absqz illo q̄ virtut⁄ est rōnabilē cē. sed fragilē. Et vide etiā manifest⁄ exēplis ita cē vt dicim⁹. Cū egre ferret discipli q̄ de ascēsuri mgri discessu ab eodē ipo audierint. Si diligeret⁄ me gauderet⁄ vricz: qz ad pīem vado. Quid ḡ. Nō diligebāt de cui⁹ discessione dolebant. Si diligebāt q̄ dammō ⁊ nō diligebāt. Diligebāt dulcit sed min⁹ prudent. Diligebāt carnalit. sed nō rōnabilit. Denicz diligebant toto corde. nō aūt tota aīa. Dilectio eorz cōtra salutē eorz. Vnde ⁊ aiebat. expedit vob vt ego vadā: culpās cōsiliū nō affectū. Loquēte itē de morte sua futura. obuiare conantez petrū q̄ eū tenere diligebat. cū ita vt meministis increpādo repssit: q̄d in eo aliud q̄z imprudentiā repbendit. Postremo q̄d est nō sapis q̄ dei sunt. nisi nō sapient diligū humanū seqns affectū. cōtra diuinū ꝓsilium. Et vocauit sathanan eo q̄ saluti ⁊ si nesciens aduersaret. q̄ saluatorē mori phiberet. Vnde ⁊ correct⁹ repetentē postmodum triste verbū minime iā mori metuit. sed se cōmorituru esse p̄misit. Nō aūt impleuit. qz necdū ad tertiū peuenerat gradū. in q̄ tota virtute diligit. Erat tota aīa doct⁹ diligere: sed adhuc infirm⁹. Bene instruct⁹. sed paruz adiut⁹. Nō ignar⁹ mysteryū: sed martyrū pauidus. Nō plane illa fort⁄ vt mors dilectio tūc fuit. q̄ morti succubuit. Fuit aūt postea. cū ex pmissione iesu xpi indut⁹ virtute ex alto. tanta tandē cepit virtute diligere. vt in ꝓcilio phibit⁹ p̄dicare nomē sctm ꝓstant phibentib⁄ respōderet. Obedire magis oportet deo q̄z hoib⁄. Tūc demū tota virtute dilexit: cū nec vite sue pepercit p dilectione. Maiorē siq̄dez charitatē nemo hz: q̄z vt aīam suaz ponat q̄z pro amicis suis. Quā ⁊ si mime tūc posuit. iā tñ exposuit Ergo nō abduci blādicys. nec seduci fallacys. nec iniurys frāgi. toto corde. tota aīa. tota virtute diligere est. Et nota amorē cordis. q̄d ammō esse carnalē: q̄d magis erga carnē xpi. et q̄ in carne xps gessit vel tulit. cor humanuz afficiat. Hoc repletus amore facile ad omnē de huius modi sermonez cōpungitur. Nihil audit libēntius. nihil legit studiosius. nil frequenti

ns recolit. nil suauius meditat. Inde holocausta ozonum. tanq̃ ex adipe vituli saginati impinguat. Astat orãti hoīs dei sacra imago. aut nascẽtis. aut lactentis. aut docentis. aut morientis. aut resurgentis. aut ascẽdentis. ⁊ q̃ quid tale occurrerit. vl stringat necesse est animũ in amore ꝓtutũ. vel carnis exturbet vitia. fuget illecebras. desideria sedet. Ego hãc arbitror p̃cipuã in uisibili deo fuisse cãm q̃ voluit i carne videri ⁊ cũ hoibus hõ cõuersari: vt carnalium vicz q̃ nisi carnalit amare nõ poterãt cũctas ꝓmo ad sue carnis salutarẽ amorẽ affectõnes retraheret. atq̃ ita gradati ad amorez ꝓduceret spũalẽ. Nõne denicq̃ in h̄ gradu adhuc stabãt q̃ ambãt. ecce nos reliquim⁹ oia ⁊ secuti sum⁹ te. Solo ꝓfecto corpalis pñtie amore reliquerãt oia: adeo vt salutaris future passiõis ⁊ mortis ne audire q̃dem verbũ eq̃nimit sustinerẽt. ſz nec gl̃iam ascẽdentis postmodũ nisi cũ graui meroze suspicere. Hoc em̃ est qõ eis dicebat. Quia hec locut⁹ sum vob: tristicia impleuit cor vr̄m. Itaq̃ in sola interim gr̃a pñtis sue carnis. eos ab amore ois carnis suspẽderat. Hõstrabat aũt postea eis altiorẽ amoris gradũ. cũ diceret. Spũs est q̃ viuificat: caro nõ prodest q̃q̃. Puto hũc ascenderat iã q̃ dicebat. Et si cognouim⁹ xp̃m fm carnẽ. sed iã nũc nõ nouim⁹. Fortassis ⁊ ꝓha nihilomin⁹ in h̄ ipso stabat cũ diceret. Spũs aũ faciẽ nr̄am xp̃s dñs. Hã q̃d subiũgit sub vmbra ei⁹ uiuem⁹ inter gẽtes. mihi videt ex ꝓsona incipientiũ addidisse: vt q̃escant saltẽ in vmbra q̃ sol ferre ardorẽ min⁹ validos se sentiũt. ⁊ carnis dulcedine nutriãt. dũ necdũ valẽt ea ꝓcipe q̃ sunt spũs dei Vmbrã siq̃dẽ xp̃i carnẽ reor esse ipi⁹: de q̃ obumbratũ est ⁊ maria vt ei⁹ obiectu feruor splẽdoreq̃ spũs illi temperet. In carnis q̃ deuotione interim cõsolet. q̃ viuificantẽ spm̃ necdũ hz. eo dũtaxat mõ. q̃ habẽt illi q̃ aiũt. Spũs aũ faciẽ nr̄am xp̃s dñs. Et item Et si cognouimus xp̃m secũm carnẽ: sed iã nũc non nouimus. Hã alias q̃dez nequaq̃ sine spũsancto. vel in carne diligit xp̃s. ⁊ si nõ in illa plenitudine. Cui⁹ tñ mensura deuotionis hoc est vt totuz cor illa suauitas occupet. totũ sibi ab amore vniuerse carnis accarnalis illecebre vẽdicet. Hoc q̃ppe toto corde diligere est. Alioq̃n si carnis mee quãlibet cõsanguinitatẽ vl voluptatẽ forte ꝓfero carni dñi mei. ꝓ qõ me vicz min⁹ eam implere cõtingat. q̃ in carne manẽs ꝓbo ⁊ exemplo me docuit: nõne liq̃do cõstat qõ toto nequaq̃ diligo corde. cũ id diuisuz habẽs partẽim pẽdere videar carni ei⁹. ꝓtez intorquere ad ꝓpriam. Denicq̃ ait. Qui amat p̃rem aut matrẽ plus q̃ me: non est me dign⁹. ⁊ q̃ amat filiũ aut filiã plus q̃ me: nõ est me dign⁹. Ergo vt breuit dicã toto corde diligere est. omẽ qõ blandit de carne ꝓpria vl aliena sacrosctẽ carnis amori postponere. In q̃ ⁊ mũdi gl̃iam eq̃ compẽdendo. qz gl̃ia mũdi est carnis: et q̃ in ea delectant. carnales esse nõ dubiũ est. Licz ꝓo donũ ⁊ magnũ spũs sit donũ istiusmodi erga carnẽ xp̃i deuotio. carnalẽ tñ direxim hũc amorẽ: illi⁹ vticq̃ amoris respectu q̃ nõ tã verbũ caro iã sapit. q̃q̃ ꝓbuz sapia verbũ iustitia. ꝓbũ veritas. ꝓbuz sctitas. pietas. ꝓtus. ⁊ siq̃d aliud istiusmodi dici põt. Et hec nẽpe oia xp̃s: q̃ fact⁹ est nobis sapia a deo ⁊ iustitia ⁊ sctificatio ⁊ redemptio. An tibi eque ⁊ vno mõ affecti videntur. is quidẽ q̃ xp̃o passo pie cõpatit. ꝓpungit. ⁊ mouet facile ad memoriã hoꝝ q̃ ptulit. atq̃ isti⁹ deuotiõis suauitate pascit. ⁊ ꝓfortat ad queq̃ salubria honesta. pia: itẽq̃ ille q̃ iustitie zelo sp accẽsus est. q̃ veritatem vbicq̃ zelat. q̃ sapie feruet studijs. cui amica sctitas vite ⁊ moꝝ disciplia. cuius mores eru bescũt iactãtiã. abhorrẽt detractionẽ. inuidiã nesciunt. supbiã detestant. oẽm hũanã gl̃iam nõ solũ fugiũt. sed ⁊ fastidiũt ⁊ ꝓtemnũt. oẽm in se carnis ⁊ cordis impuritatẽ vehemẽtissime abhoiant ⁊ ꝓsequunt: omne denicq̃ tanq̃ naturalit ⁊ malũ respiciũt. ⁊ qõ bonũ est amplectuntur. Nõne si cõpares ꝓtusq̃ affectiões: cõstat q̃dammõ illũ supiorẽ respectu q̃dẽ huius amare q̃si carnalit. Bon⁹ tñ amor iste carnalis. ꝓ quẽ vita carnal erdu dit. ꝓtemnit ⁊ vincit mũdus. Proficit aũt in eo. cũ sit ⁊ rõnalis: ꝓficit cũ efficit etiaz spũalis. Porro rõnalis tũc est. cũ in oib⁹ q̃ oportz de xp̃o sentiri fidei rõ ita firma tenetur. vt ab ecclĩastici sensus puritate nulla veri similitudine. nulla heretica seu diabolica cir

cuuentione aliqtin⁹ deuiek: itēcē cū in ꝓpria
ꝓuersatione illa cautela seruak. vt discretio
nis meta nulla suꝑstitione vel leuitate. vel
spūs. qsi feruētiorīs vehemētia excidak. et
hoc eē tota aia deū diligere. tā sup̄ dixim⁹
Qd si etiā adiuuant⁹ spūs vigor tant⁹ ac
cedat. vt nulla vi labor⁹ vel tormētorū: sz
nec mortis metu iustitia nunqē deserak. in
h etiā tota ꝓtute diligik: et est amor spūa
lis. Qd nimiū nomē huic specialik amo
ri ꝓgruere puto: ob p̄rogatiuā vtiq̄ pleni
tudis spūs q̄ p̄cellit. Et hec sufficiāt. p eo
q sponsa dicit. ꝓterea adolescētule dilexe
rūt te nimis. In his q̄ seqnk digneē ape
rire nob thesauros misēdie sue. ipe custos
eoꝝ iesus xp̄s dns noster: q viuit z regnat
in vnitate spūsancti de⁹. p oia s.s. Amen.

Homelia. xxiij.

Rahe me post te. in odore vnguen
t tor tuo ꝓ currem⁹. Quid. Spōsa
ne ḡ necesse hz trahi: z h post spon
sus. Quasi ꝓ inuita cū z nō libēs sequak
sz nō ois q trahik. inuit⁹ trahik. Nec em in
firmū aut debile. cum vicz q p se ire nō va
let trahi ad balneū seu prandiū piget: et si
reū pigeat trahi ad iudiciū vel ad penaz.
Denicq trahi vult q z hec rogat. Nō aurē
rogaret si seq p seipam dilectuz put vellet
valeret. Ut q ꝓ non valet. An infirmā
fateamur z spōsam. Si vna q̄is ex adole
scentulis infirmā se diceret z peteret trahi
neqq̄ miraremur At ꝓ de spōsa q trahe
re z alios vtpote fortē z pfecta posse suffi
cere videbak. cui nō dux sonet q z ipa tra
hi tanq̄ infirma vk debilis necesse habe
bat. De qua nā aia iā cōfidim⁹ q valida
sit z sana: si illā infirmā dici ꝓsenserim⁹. q
p sui singulari pfectione z excellentiori vir
tute spōsa dni noiak. An ecclia forte id di
xerit. cū intuerek dilectuz ascēdentē. gestiēs
eū seq atq assumi cū ipso in gl'ia. Quans
q̄ z q̄nte vis pfectionis aia. q̄diu quidem
gemit. sub corpe mort⁹ hui⁹. z hui⁹ seculi
nequā retinek inclusa carcere. iūcta necessi
tatib⁹. torta sceleribus lenti⁹ segniusq̄ assur
gat necesse est ad ꝓtēplanda sublimia. nec
oino liberū habet seq sponsum. q̄cūq̄ ierit
Hinc lachrymosa illa vox gemētis. Infe
lix ego hō. q̄s me liberabit de corpe mort⁹
huius. Hinc supplex illa p̄catio. Educ de
carcere aiam meā. Dicat pinde dicat cuz
gemitu etiā spōsa. trahe me post te: qz cor
pus qd corrūpik aggūat aiam. et depmit
terrena inhabitatio sensuz multa cogitantē
An h dicat. cupiēs dissolui et eē cū xpo. p
sertim dū videat eas ꝓpter q̄s manere ip
sam i carcere necessariū videbak. bn pficiē
tes amare iā spōsuz z stare in turo charita
tis. Siqdem h p̄miserat. ꝓterea inqens
adolescētule dilexerūt te. Nūc g q̄si dicat.
ecce adolescētule amāt te. z amādo firmik
inherēt tibi. meq̄ mīme iā op⁹ hnt. nulla
mihi cā in hac vita vlteri⁹ cōmorādi: id
circo ait trahe me p⁹ te. Hoc sentirē si di
xisset. trahe me ad te. Nūc ꝓo qz dic p⁹ te.
magz illud mihi postulare videk vt ꝓuer
sationis ei⁹ valeat vestigia seq. vt possit e
mulari ꝓtutē. vt normā tenere vite. et mo
rū queat appēdere disciplinā In his q p
pe maxie op⁹ est adiutorio. q valeat abne
gare semetipam z tollere crucē suā. z sic seq
xpm. Hic prius trahi necē hz sponsa. nec sa
ne trahi ab alio q̄ ab eo ipo qui ait. Sine
me nihil potest⁹ facere. Scio inqt me neq
q̄ posse venire ad te nisi ḡdiendo post te.
sz neq h q dēnisi adiuta abs te: ideoq p
cor vt trahas me p⁹ te. Btūs siq dez cui⁹
est auxiliū abs te. ascēsiones in cor de suo di
sposuit in valle lacrimaꝝ: quentur⁹ qnq̄
ad te in mōtib⁹ gaudioꝝ Quā pauci post
te o dne ire volūt. cum tn ad te puenire ne
mo q nolit: h scientib⁹ ceter⁹. qz delectatio
nes i dextera tua vsq̄ in finē. z ꝓtera vo
lūt te frui. at nō ita z imitari. Cōregnare
cupiūt: sed nō cōpati. Ex his erat ille q di
cebat. Moriak aia mea morte iustoꝝ: z fi
ant nouissima mea boꝝ silia. Optabat si
bi extrēa iustoꝝ: sz nō ita z p̄ncipia. Mor
tē spūaliū optāt sibi etiā carnales. q̄rū tn
vitā abhorrēt scientes p̄ciosaz eē mortē sctō
rū: quō cū dederit dilect⁹ suis somnū. ecce
hereditas dni: et q beati mortui q in dno
moriunk. cū ecōtrario iuxta ꝓphe sentētiā.
mors petōꝝ pessima est. Nō curāt querere
quē tn desiderāt inuenire cupiētes conseq.
sz nō z seq. Nō sic illi quib⁹ ait ebat. Vos
estis q pmānsistis mecū in tēptationib⁹ meis
Btī q digni habiti sunt testimonio tuo be
nigne iesu. Ipsi reuera ibāt post te. z pedi
bus z affectib⁹. Horas eis fecisti vias vi

te vocans eos post te. q̃ via ⁊ vita es ⁊ di
ces. Venite post me faciã vos fieri pisca
tores hoim. Itẽ. Qui mihi mistrat me se
quat. ⁊ vbi ego suz illic et mister me⁹ erit.
Dicebãt ꝗ gliantes. Ecce nos reliquim⁹
omia ⁊ secuti sum⁹ te. Sic itaꝗ ⁊ dilecta
tua relicto oib⁹ ꝓter te. cõcupiscat sp ire p⁹
te: tuis sp inherere vestigijs. ac seq̃ te q̃cũ
q̃ ieris: sciẽs qm̃ vie tue vie pulcre ⁊ omẽs
semite tue pacifice: ⁊ quia q̃ sequit me nõ
ambulat in tenebris. Precat aũt se trahi.
qm̃ iustitia tua sicẽ mõtes dei nec sufficit ad
illã viribꝫ suis. Precat se trahi vt assolet:
qz nemo venit ad te: nisi pr̃ tu⁹ traxerit eũ
Porro q̃s pr̃ trahit. trahis ⁊ tu. O qa q̃p
pe q̃ pat facit. hec ⁊ fili⁹ siliter facit Sz fa
miliari⁹ a filio postulat trahi tanq̃ a spõ
so ꝓprio. quẽ pr̃ misit obuiã ei. ducẽ ac pce
prorẽ. q̃ sibi pizet in via morũ. ⁊ ꝓpararet
iter ꝓtutũ ⁊ eruditet eã sicẽ semetipm ⁊ viã
prudentie doceret. ⁊ traderet ei legẽ vite ⁊
disciplinẽ: ⁊ sic merito ipse ꝯcupisceret de
corẽ ei⁹ Trahe me post te: in odore vnguẽ
torꝫ tuoꝫ currim⁹. Propterea op⁹ habeo
trahi. qm̃ refriguit paulisp in nob ignis
amor⁹ tui: nec valem⁹ a facie frigor⁹ hui⁹
currere mõ. sicẽ heri ⁊ nudiusterti⁹. Curre
mus aũt postea cũ reddider⁹ letitiã salut⁹
tue. cũ redierit melior tẽperies gr̃e: cuz sol
iusticie iterũ incaluerit ⁊ ꝓtrãsierit tẽtatio
nis nubes. q̃ hũc opire ad horã cernit. atz
ad leuẽ flatũ aure blãdior⁹ solito ceperint
vnguẽta liq̃scere et aromata fluere. ⁊ dare
odorẽ suũ. Tũc currem⁹. in odore illo cur
rem⁹. Spirantib⁹ inq̃ vnguẽtis currem⁹
qm̃ abscedet torpor q̃ nũc est ⁊ reuertet de
uotio. ⁊ iã nõ erit opus nob vt trahamur
q̃ppe odore excitat⁹ vt spõte curram⁹ Nũc
vo interim trahe me post te. Vides neil
lũ q̃ in spũ ambulat nequaq̃ ꝑmanere in
vno statu. nec eadez sp facilitate ꝓficere: et
q̃ nõ sit in hoie via ei⁹. sz quẽadmodu ei
spũs moderator put vult dispẽsat nũc se
gnius. nũc alacri⁹: q̃ retro sunt obliuisci. ⁊
ad anteriora sese extẽdere. Puto q̃ hoc ip
sum si attẽdatis vẽ vob expientia int⁹ re
spõdet. qõ foris loq̃r. Ergo cũ te torpore
accidit. vl̃ tedio affici sentis. noli ꝓterea
diffidere aut desistere a studio spũali. sz in
ꝓtis req̃re manũ: trahi te obsecrãs sponse
exẽplo. donec denuo suscitante gr̃a factus
ꝓmptior alacriorq̃ curras ⁊ dicas. Viã
mãdatorꝫ tuoꝫ cucurri. cum dilatasti cor
meũ. Sic aut q̃diu adest gr̃a delectare in
ea: vt nõ te existimes donũ dei iure heredi
tario possidere. ita vicz secur⁹ de eo q̃si nũ
q̃ ꝑdere possis: ne subito cuz forte retrahe
rit manũ. ⁊ subtraxerit donũ. tu anio cõci
das. ⁊ tristior q̃ oportet fias. Denicq̃ ne di
xeris ĩ abũdantia tua nõ moueb⁹ in eter
nũ: ne etiã illud qõ sequit dicere cũ gemi
tu q̃dem cogat⁹. Auertisti faciẽ tuã a me.
⁊ fact⁹ suz ꝯturbat⁹. Curabis port⁹ si sa
pis ꝓ cõsilio sapiẽtis ĩ die malorꝫ nõ ĩme
mor eẽ bonorꝫ: atz in die bonorꝫ nõ im me
mor eẽ malorꝫ. Ergo ĩ die ꝓtutũ noli esse
secur⁹: sed clama ad dõm cũ ꝓpheta ⁊ dic
Cuz defecerit ꝓtus mea ne derelinq̃s me.
Porro in tpe tentatiõis cõsolare ⁊ dic cuz
spõsa. Trahe me post te in odore vngẽto
rũ tuoꝫ currem⁹. Sic te nõ deseret spes in
tpe malo nec ĩ bono. qui dẽtia deerit. erisq̃
inf aduersa ⁊ ꝓspa mutabiliũ tpoꝫ tenẽs
q̃ndaz eternitat⁹ imaginẽ. vtiq̃ hãc tnui
olabilẽ ⁊ incõcussam. ꝯstant⁹ ani eq̃litatẽ.
bã dicẽs dõm in oi tpe: pindecq̃ vendicãs
tibi ⁊ in hui⁹ mutabũdi secli dubijs euẽti
bus certisq̃ defectib⁹ ꝓhẽtis q̃dammõ in
cõmutabilitat⁹ statũ. dũ te cepis renouare
⁊ reformare ĩsigne illud antiquũ sili
tudinis eterni dei. apd quẽ nõ est trãsmu
tatio nec vicissitudis obũbratio Quippe
sicẽ ipe est. ita ⁊ tu eris in h̃ mũdo: nec ĩ ad
uersis timid⁹. nec in ꝓsper⁹ dissolut⁹. In
h̃ inq̃ nobil' creatura facta ad imaginẽ te
silitudinẽ ei⁹ q̃ se fecit. antiq̃ honor⁹ digni
tatẽ receptare iã iãq̃ ⁊ recupare se indicat
cũ sibi in dignũ ducit huic labẽti secl'o cõ
formari: reformari magis satagens iuxta
pauli doctrinã ĩ nouitate sui sensus in eã
silitudinẽ in q̃ se conditã nouit: ac per hoc
etiã cogitãs vt dignũ est secl'm istud qõ ꝓ
ter se factũ fuit versa vice mirũ in modũ
cõformari sibi. dũ oia ei coopari in bonuz
incipiũt tanq̃z in ꝓpria ⁊ naturali forma.
abiecta de generi specie recognoscẽtia do
minũ suũ. cui ad seruiendum creata fuere.
Vñ arbitror illũ sermonez quẽ dixit de se
vnigenit⁹ videlicz si exaltatus a terra. oia
traheret ad seipm. cũtet⁹ q̃z ei⁹ fratrib⁹ post

se cē cōmunē: his vtiq; q̄s pr̄ p̄sciuit ⁊ p̄ destinauit cōformes fieri imagis filij sui. vt ipe sit p̄mogenit⁹ i multj fratrib⁹. Et ego igit si exaltat⁹ fuero a terra, audacē dico. oia traham ad meipm. Nec em̄ temerarie vsurpo mihi frīs mei vocē: cui⁹ me induo similitudinē. Q̄d si ita ē nō putēt diuites huius seculi. frēs xpi sola possidere celestia, q̄a audiūt dicentē Bti pauperes spū: qm̄ ipor est regnū celor. Nō eos inq̄z estimēt sola celestia possidere: q̄ ea sola audiūt in p̄missione. Possidēt ⁊ terrena: ⁊ q̄ dē tanq̄z nihil hntes et oia possidētes. Nō mēdicātes vt miseri. sz vt deū possidentes: eo p certo magis deū. q̄ min⁹ cupidi. Denicq̄ fideli hoi tot⁹ mūd⁹ diuitiar est. Tot⁹ plane: qz rā aduersa q̄ p̄spera ipius Eque oia seruiūt ei: ⁊ cooparant in bonū. Ergo auar⁹ terrena esurit vt mendic⁹: fidelis p̄tēpnit vt dñs. Ille possidēdo mēdicat: iste p̄tēpnēdo seruiat. Quere a q̄uis eor q̄ insatiabili corde lucr̄ tpalib⁹ inhiant. q̄d nā de his sentiat q̄ sua vēdētes ⁊ dātes pauprib⁹ regna celor p terrena mercant substātia sapient agant nec ne: p̄cul dubio rndebit sapient. Quere itē cur q̄d approbat ipe nō facit: nō possuz inq̄et. Quare. Profecto qz dña auaricia nō p̄mittit: qz liber nō est. qz nō suum sua q̄ possidere videt. Sz nec ip̄e sui iuris. Si vere tua sunt. expēde ad lucra: ⁊ pro terrenis celestia cōmutato. Si nō vales facere de pecunie tue nō dñm ēē sed ꝓuū: custodē. nō possessorē. Denicq̄ ⁊ p̄formaris erūne tue. tanq̄ dñs serue sue: dū quō ille illi necessario cōgaudet gaudēti. ⁊ dolēti condolet. tu q̄z cū crescente tuo marsupio crescis pariter ato. ⁊ cū decrescēte decrescis. Nam ⁊ cōtraheris tristicia cū illud exinanit. ⁊ solueris leticia. aut certe inflaris supbia cuz implet: hec ille. Nos vero spōse curem⁹ emulari libertatē atq̄ p̄stantiaz: q̄ sicut bñ instructa in oib⁹ ⁊ erudita corde in sapia scit abundare. scit ⁊ penuriā pati Cū se rogat trahi ostendit q̄d desit sibi. nō pecunie. sz virtutis. Rursum cū se nihilomin⁹ de spe redditure grē cōsolatur: ⁊ si deficere. nō tñ diffidere se p̄bat. Dicit q̄. Trahe me post te: in odore vngētor tuor currim⁹. Et q̄d miror si indiget trahi. q̄ post gyganteē currit quē p̄ꝓcēdere nitit cū qui salit i mōtib⁹ trāsilit colles. Velocit ait. currit fimo ei⁹. Nō valz ex eq̄ currere. nō p̄t pari cū illo celeritate p̄tēdere q̄ exultat vt gygas ad curdā viā: nō pōt suis viribⁿ. ⁊ p̄terea rogat se trahi Fessa suz inq̄t deficio. noli me deserere. sz trahe me p⁹ te: ne incipiaz vagari post alios amatores. nec currā q̄li in incertū. trahe me p⁹ te. q: sat̄z mihi ē. vt me trahas. vt. s. vni q̄lēcunq̄: aut terrēdo nimis aut exercēdo flagell inferas. q̄ p̄cēs. i meo me tor̄pore male securā derelinq̄s Trahe q̄dāmō in vitā: vt facias volūtariā. trahe tor̄pentē: vt reddas currētē. Erit qñ nō indigebo tractore: qm̄ volūtarie. ⁊ cū oi alacritate currem⁹. Nō currā ego sola. ⁊ si solā me trahi petierim: currēt ⁊ adolescētule mecū. Currem⁹ parit. currem⁹ simul: ego odore vnguētor tuor. ille meo excitate exemplo. atz hortatu: ac p hoc oēs in odore vnguētor tuor currem⁹. Hz spōsa imitatores sui sīt ⁊ ipa est xpi: ⁊ iō nō ait singulariter currā. sz currem⁹. Sed orit q̄stio. cur similiter cū se petiit trahi. etiā adolescētulas nō adiūxit: vt ñ trahe me. sz trahe nos diceret Quid. n. Forte ne spōsa indiget trahē ⁊ adolescētule nō indigēt O pulcra. o felix. o btā: edissere nob hui⁹ distinctiōis rōnem Trahe me ais. q̄re me. ⁊ nō nos. An hoc bonū inuides nob. Absit. Neq̄. n. p̄tin⁹ dixisses adolescētulas tecū eē cēsuras: si sola post spōsuz ire voluisses Cur q̄ p̄laliter mor sub iūctura currem⁹. trahi te singlariter postulasti. Charitas inq̄t ita postulabat. Disce p̄ h̄ ꝓbū a me in spēali exercitio duplex auxiliū desup spare: correptionē ⁊ cōsolationē Altera forz exercet: altera visitat int⁹. Illa rep̄mit insolentiā: alia in fiduciā erigit: Illa opat būilitatē: ista pusillani imitatē p̄solat. Illa cautos. ista deuotos facit. Timorē dñi docet illa: ista ip̄m timorez infuso tempat gaudio salutari sic sep̄tū ē. Lerek cor meū vt timeat nomē tuū Jtē. Seruite dño i timore: ⁊ exultate ei cū tremore. Trahimur cū tentationib⁹: ⁊ tribulatiōib⁹ exercemur. Currem⁹ cū int̄nis cōsolatiōib⁹ ⁊ inspiratiōib⁹ visitati tanq̄ i suaue olentib⁹ vnguētz respiram⁹. Ergo q̄ auster ⁊ dur videt retineo mihi tanq̄ forti rāq̄ sane rāq̄ p̄fecte: ⁊ dico singlariter trahe me Q̄ suaue ⁊ dulce tibi rāq̄ ifirs

mo cōmunico:et dico currem⁹. Noui ego a dolescētulas delicatas ⁊ teneras eē. ⁊ minus idoneas sufferre tentatiōes. ⁊ ꝓterea mecū volo vt currāt. ſz nō vt mecū trahātur. Volo hīc socias ꝓsolatiōis: nō aūt ⁊ laborꝫ. Quare. Quō infirme sunt: ⁊ vereor ne deficiāt. ne succūbant. De inquit o sponse. me corripe. me exerce. me tenta. me trahe post te: qm̄ ego i flagella parata suz. ⁊ potēs ad sustinendū: cetera simꝫ currem⁹ Sola trahar: simꝫ currem⁹. currem⁹ curremus: ſz in odore vnguēto⁹ tuo⁹. nō i nr̄o rū fiducia meritoꝝ. Nec i magnitudine virtū nr̄aꝝ currere nos ꝓfidim⁹: ſz in mꝫtitudine miserationū tuaꝝ. Nā ⁊ qñ ſi cucurrimus ac volūtarie fuim⁹: nō fuit volēt̄ nec current̄ ſz miserētis dei. Reuertat miseratio: ⁊ currem⁹ Tu q̄dē in ꝓtute tua tā cū gygas et potēs curr̄: nos nisi vnguēta tua ſpirauerit nō currem⁹. Tu quē pr̄ vnxit oleo leticie p ꝓsortiby tuis. curr̄ in ipsa vnctiōe: nos nulli⁹ odore currem⁹. Tu in plenitudine: nos i odore Tēpus eēt vt psoluerē qd̄ de vnguent̄ ſpōſi lōge ſup̄ pmisisse me meminī: ſi nō hui⁹ fmōis lōgitudo veteraret. Differo ḡ nā et materie dignitas artari molesta breuitate non patiꝫ. Rogate dñm vnctiōis: vt volūtaria or̄ mei bn̄ placita facere digneꝫ. ad ſinuādā vīs desideriys memoriā abūdātie ſuauitat̄ ſue. q̄ est in ſpōſo ecclie ieſu xpo dño nr̄o. amē.

Homelia. xxiiij.

Ita pcīosa. ita magnifica ſponse vnguēta inuēta ſt. quēadmodū cū tractarenꝫ audiſt̄: ſpōſi q̄lia ſt. Et ſi digneea nos put ſunt nō possum⁹ explicare: haud dubiuz tñ qui excellētior ꝓtus hoꝝ ⁊ gr̄a efficacior ſit. q̄rū ſolus nō ſolū adolescētulas. ſz ipam q̄z ſpōſaz odor excitat ad currēdū. Si. n. aduert̄ nil tale de p prīys vnguēt̄ ausa ē pollicerī. ⁊ q̄dē illa optima esse qlīat̄: ſz nō dicē tñ qr in eis cucurrisset aut currerer. q̄ in istoꝝ ſolo odore, pmittit. Quid ſi ipam vnctionē i ſe effuſaz ſentiret: cui⁹ ita tenui exhilarata fragrātia pmonꝫ vt currat. Mirū ſi non ⁊ volaret Sz dicē aliq̄s. Desine iā cōmēdare: ſat̄ cū ea cepis aſſigre appebit q̄d ſint. Nō Minime ego istud pollicior. Sane an vl ipa ſint q̄ alio ſuggerunt dicēda crede mihi ad huc neſcire me fateor. Existimo. n. ſpōſuz varias aromatū hīc ſpēs et nō paucas: et alias q̄dē eē in q̄by ſingularit̄ oblectat̄ ſpōſa. tanq̄ ꝓpinq̄or ac familiarior: alias ꝓo q̄ vſq̄ ad adolescētulas pueniūt. alias q̄ p tingūt etiā ad lōge positos ⁊ extraneos: vt nō ſit q̄ ſe abſcōdat a calore ei⁹ Sz lz ſua uis dñs vniuersis. marie domesticis tñ: ⁊ q̄nto q̄s ei familiari⁹ p vite meritꝫ ac mentis puritate appropiat. tāto eū arbitror recētioꝝ aromatū ⁊ vnctiōis ſuauiorꝫ ſentire fragrātiā. Porro in hmōi nō capit itelligētiā. nisi q̄ tū experientia attigit Ego ꝓo haud temere mihi arrogari ſpōſe progariuā Nouit ſpōſus q̄by delitys ſpūs foueat dilectā: q̄by ſingl̄arit̄ refocilet ſensus ei⁹ inſpiratiōiby mulceat odoramētis. Sit ſibi fons ꝓpr̄i⁹ in q̄ei nō cōtcet alien⁹: nec indign⁹ bibat ex eo. Est q̄ꝓpe ortus cōclusus: fons ſigē⁹. Cetera deriuant̄ aq̄ inde in plateis. eas me hīc ad manū fateor: dū tñ nemo mihi molest⁹ ſit aut ingē⁹. ſi de publico hauriо ⁊ ꝓpino. Nā vt paulisp̄ miſterū meū i hac pte cōmendē: nōnulli⁹ pfecto fatigatiōis ē atz laborꝫ. q̄tidie. ſ. exire et haurire etiā de mānifest̄ nuulis ſcp̄turarū. ⁊ ex eis ſingl̄o⁹ neceſſitatiby iſeruire: vt abſqz ſuo labore q̄ſq̄ vīm p̄ſto hēat aq̄s ſpāles ad oē op⁹: ꝓbi gr̄a ad lauā dū ad notāduz ad cibos coq̄ndos. Est nimiꝝ aq̄ ſapie ſalutar̄. fmo diuin⁹: nō mō potās: ſed et lauās dicēte dño. Et vos mūdi est̄: ꝓt̄ pmonē quē locut⁹ ſuz vob Sz ⁊ crudos carnis cogitat⁹ igne ſeti ſpūs accedēte coq̄t diuinū eloq̄uz. ac ꝓtit iſent⁹ ſpūales ⁊ cibos mētis: ita vt dicas. Cōcaluit cor meū intra me. ⁊ i meditatōe mea exardeſcet ignis Qui mēte ſane puriori p ſeipos appēdere ſublimiora ſufficiunt. q̄ p nos pferanꝫ. nō ſolū nō, phibeo. ſz ⁊ multū cōgratulor: dū ⁊ ipi nos patianꝫ ſimplicior ſimplici miſtrare Quis dabit mihi vt oēs ꝓpheteē Utinā mihi nēce nō esset in his occupari. Utinā aut alteri cura incumbere iſta. aut certe q̄ mallē nēo in vob eēt q̄ ea indigeret eēntq̄ oēs docibiles dei: ⁊ ego posſem vacare ⁊ videre qm̄ ſpōſus ē ōs. Nūc ꝓo quē mīmę interi nō dico intueri. ſz ne inq̄rere q̄ dēlz qō ſine lacrimis nō loq̄r: regē in decore ſuo ſedentē ſup̄ cherubi. ſedētē ſup̄ ſolū

excelsus ⁊ eleuatū. in ea forma q̃ eq̃lis pat in splẽdoribꝫ sctōꝝ añ lucifer genit⁹ est. in q̃ ⁊ sp̃ desiderant eū angeli ꝓspicere. deū apd deus. ipm saltẽ hoiem hō hoibꝫ loq̃r: scdm eā formā in q̃ vt se manifestū nimia sua dignatiōe ⁊ dilectione p̃beret. minoratus ab angel. in sole posuit tabnacl'm suū tanq̃ sponsus procedēs de thalamo suo. Suauē magꝭ q̃z sublimē. ⁊ vnctū nō altū loq̃r: qualē denicꝫ spūs dñi vnxit et misit euãgelizare pauplbꝫ. mederi cōtritꝭ corde: p̃dicare captiuis indulgētiā. ⁊ clausis aperiōnē: p̃dicare annū placabilē dño Saluo igit cuicꝫ qd̄ forte sublimi⁹ subtiliusq̃ de spōsi vnguētis spēali mūere sentire sibi et expiri donatus est: ego qd̄ de cōmuni accepi ꝓfero in cōmune. Ipe q̃dē fons vite. ipse fons signat⁹ de intra ortū cōclusus erūpēs p os pauli fistulā suā. tanq̃z vere illa Sapia q̃ iuxta bti iob sententiā trahit' de occultꝭ in q̃ttuor riuos sese diffudit. et deriuauit in plateas: vbi vicz ⁊ assignat nobis eū factū a deo sapientiā. ⁊ iusticiaz. et scrificationē. ⁊ redēptionez. Ex his vtricꝫ q̃ttuor riuis tanq̃z p̃ciosissimis vnguentis. nil obstat vtrūcꝫ itelligi ⁊ aquā ⁊ vnctionē: aquā qz mūdat. vnctiōz qz fragrat ex his inq̃z. q̃ttuor p̃missis. tanq̃z vnguētis p̃ciosissimis. sup mōtes aromatū de celestibꝫ speciebꝫ cōfectis. tanta ecclie nares odoris suauitas repleuit. vt mox a mūdi q̃ttuor ptibus excitata illa dulcedine. sup nū p̃parare ad spōsuz: tanq̃z vere illa regina austri festinās a finibꝫ terre audire sapientiā salomōis: opiniōis siquidē odore ꝓuocata. Sane ⁊ ecclia nō ante currere valuit in odore sui salomonis. q̃uscꝫ is q̃ ab eterno exp̃e sapia erat. fact⁹ est ei in tpe a p̃e sapia: quo ipius odorē percipere posset. Sic iusticia. sic scrificatio. sic et redēptio. nihilomin⁹ fact⁹ est ei. vt hoz q̃cꝫ in odore currere posset. cū hec eque oia. in se ante oia esset. Nā ⁊ in p̃ncipio q̃dem erat verbū: sed tūc demū ad videndū ipm pastores venerūt festinātes. cum nūciatū est factū. Denicꝫ ⁊ loquunt ad inuicē. Trāseamus vsq̃z bethleē: videam⁹ hoc verbū qd̄ factū est. qd̄ fecit dñs ⁊ oñdit nob. Et sequitur: qz venerūt festinātes. Prius nō se mouebant. dū verbū erat tm̄ apud deuz. At vbi ꝓbū qd̄ erat factū est. vbi hoc dñs fecit ⁊ ostēdit: tūc venerūt festinātes. tūc cucurrerūt. Quō ergo in p̃ncipio erat ꝓbuz sed verbū erat apud deū. factū est aūt q̃tinus esse inciper ⁊ apud homīes: sic nihilomin⁹ in principio sapia erat. erat iusticia. erat scrificatio ⁊ redēptio: sed angelis Vt eēt ⁊ hoibꝫ fecit eū hec omia pat: ⁊ fecit qd̄ pater. Denicꝫ q̃ fact⁹ est inq̃t nob sapia a deo. ⁊ nō ait simpl'r q̃ fact⁹ est sapia. sz q̃ factus nob sapia: qm̄ qd̄ erat angel'. fact⁹ est ⁊ nob. At angelis inq̃s q̃ nā mō redēptio fuerit nō video. Nec em̄ auctoritas scp̃turarū vspiam assentire videt eos aliqn̄ aut pctō extitisse captiuos. aut morti obnoxios. vt necessariā hēent redēptionē: exceptꝭ dūtaxat illis q̃ supbie lapsu irremediabili corruentes. redimi deinceps nō merent Si itacꝫ angeli nunq̃z redempti sunt: alij vtricꝫ nō egētes. alij nō ꝓmerētes: illi q̃dez qz nec lapsi sunt. hi aūt qz irreuocabiles st q̃ pacto tu dicꝭ. dñm xp̃m eis fuisse redēptionē. Audi breuit'. Qui erexit hoīem lapsum. dedit stāti angelo ne laberet: sic illū de captiuitate eruēs. sic hūc a captiuitate defendēs. Et hac rōne fuit eque vtricꝫ redēptio: soluēs illū. ⁊ seruās istū. Liquet g̃ scrīs angel' dñm xp̃m fuisse redēptionē. sic iusticiā. sic sapiam. sic scrificationē: et nihilomin⁹ tñ hec ipa. q̃ttuor esse factuz ꝓter hoīes: qz inuisibilia dei nō nisi p ea que facta sunt. intellecta cōspicere possunt. Sic g̃ omē qd̄ erat angelis. factus est ⁊ nobis. Quid. Sapia. iusticia. scrificatio. ⁊ redēptio. Sapiēria in p̃dicatiōe. iusticia in absolutione peccatorū: scrificatio in cōuersatiōe quā habuit cū pctōribus. redēptio in passiōe quā sustinuit ꝓ pctōribus. Ubi g̃ hec a deo fact⁹ est: tunc ecclia odorē sensit. tūc cucurrit. Vide tā q̃drifariā vnctionē: vide affluētissimā atcꝫ inestimabilē suauitatē ei⁹. quē vnxit pat' oleo leticie p cōsortibus suis Sedebas o hō in tenebrꝭ. ⁊ vmbra mortꝭ p ignorantiā veritatꝭ: sedebas vinct⁹ cathens delictoꝝ. Descēdit ad te ī carcerē: nō vt torq̃ret. sz vt eruēret de ptāte tenebraꝝ. Et p̃mo q̃dem veritatꝭ doctor depulit vmbram ignorātie tue. luce sapie sue. Per iusticiā deinde q̃ ex fide est soluit funes pctōruz: gratis iustificās pctōrem.

Apud dom mia

Homelia

Quo gemio bñficio impleuit sermonē illū scī dauid. Dñs soluit cōpeditos: dñs illuminat cecos. Addidit q̄z sancte inter peccatores viuere: et sic tradere formā vite tā q̄z vie qua redires ad patriā. Ad cumulū postremo pietat̄ tradidit in morte aiam suā: et de pprio latere ptulit pciū satisfactionis q̄ placeres pīem. p qd illū plane ad se versiculū traxit. Apud dñm misericordia et copiosa apd eū redēptio. Prorsus copiosa: qm̄ nō gutta sz vnda sanguis largit̄ p quicq̄z ptes corpis emanauit. Quid tibi debuit facere et nō fecit. Illuminauit cecuz soluit vinctū: reduxit erroneū. recōciliauit reum. Quis nō post illū libenter atq̄z alacrit. q̄ et ab errore liberat. et errata dissimulat: q̄ deinde merita viuēdo tradit. p̄mia moriēdo cōquirit Quā excusationē habz q̄ in odore hoīz vnguentoīz nō currit: nisi ad quē forte odor minime puenit: Sz em̄ in oēm terrā exiuit odor vite: qm̄ misericordia dñi plena est tra. et miserationes eī sup oia opa eī. Ergo q̄ vitalē hāc sparsaz vbiq̄z fragrantiā nō sentit. et ob h̄ non currit: aut mortu⁹ est aut putrid⁹. Fragrantia fama est Preuenit opinōis odor. excitat ad currendū: pducit ad vnctionis experimentū. ad beatū visiōis. Vox vna letantiū omniū puenientiū. Sicut audiuim⁹. sic vidimus i ciuitate dñi ꝓtutū. Qīno ꝓpter mā suetudinē que in te p̄dicat̄ currem⁹ post te dñe iesu: audiētes q̄ nō spernas paupem. petōrez nō horreas. Nō horruisti latronē cōfitentē. nō lachrymantē peccatricē. non chananeā supplicantē: non deprehensam in adulterio. nō sedētē in theloneo: nō supplicantē publicanū. nō negāti discipl'm: nō persecutorē discipuloīz. nō ipsos crucifixores tuos. In odore hoīz currim⁹ Porro sapie tue odorē ex eo pcipim⁹ qd audiuim⁹: qa sicq̄ indiget sapia. postulet a te dñe et dabit. Atūt siquidē q̄ des oīb⁹ affluent̄. et nō improperes. At ꝓo iusticie tue tāta vbiq̄z fragrātia spargit̄. vt nō solū iust⁹. sed etiā iusticia ipa dicaris: et iusticia iustificans. Tā valid⁹ deniq̄z ad iustificandū. q̄z mītus ad ignoscēdū. Quā obrē q̄sq̄s p pctis cōpūct⁹ esurit et sitit iusticiā. credat in te q̄ iustificas impiū: et solā iustificat⁹ p fidem pacē hēbat ad deū Scitatē q̄z suauissime et copiosissime tua redolet nō solū ꝓuersatio. sz et ꝓceptio. Pctm̄ siq̄dē nēc cōmisisti nec cōtraxisti. Qui igit̄ iustificari a pctis sectari desiderāt. deliberāt̄q̄z sermonīā. si neq̄ nemo videbit deū: audiāt te clamārē Scti estote: qm̄ ego sctūs sum. Cōsiderēt vias tuas et discāt qz iust⁹ sis in oīb⁹ vīs tuis: et sctūs i oīb⁹ opib⁹ tuis. Iā redēptionis odor. q̄ntos currere fac̄. Cū exaltat̄ a tra: tūc prsus oia trahis ad teipm Passio tua. vltimū refugiū. singl'are remediū. Deficiēte sapia. iusticia nō sufficiente. scitatis succūbentibus merit̄. illa succurrit. Quis. n. de sua sapia vl' iusticia vl' scitate ēpsumat sufficientiā ad salutē. Nō q̄ sufficiētes inq̄t sim⁹ aliq̄d cogitare a nob tāq̄z ex nob: sz sufficiētia nr̄a ex deo est. Ira q̄z cū defecerit ꝓtus mea nō cōturbor. nō diffido: scio q̄d faciā. Calicē salutar̄ accipiā: et nomē dñi inuocabo Illumīa oculos meos dñe. vt sciā q̄d acceptū cora te oī tēpore: et sapiēs suz. Delicta iuuētut̄ mee. et ignorātias meas ne meminer̄: et iust⁹ suz Deduc me dñe i via tua. et sctūs sum Eruntū nisi inꝑpellet sanguis tu⁹ p me: saluus nō suz. Pro his oīb⁹ currim⁹ post te. dimitte nos qz clamam⁹ post te. Nec currem⁹ eq̄liter oēs in odore vnguētoīz: sz videas alios vehementi⁹ studys flagrare sapiētie. alios maḡ ad pniam spe indulgētie aiari: alios ampli⁹ ad ꝓtutū exercitiū vite et ꝓuersatiōis eī prouocari exemplo. alios ad pietatē passiōis mēoria plus accēdi. Putam⁹ nos de singl'is posse repire exēpla. Currebāt in odore sapie q̄ missi fuerant a phariseis. cū reuersi dicerēt. nunq̄z hō sic locutus est: vtq̄z admirātes doctrinā. et ꝓfitētes sapiam. Currebat i hocīpo odore sctūs nicho dem⁹: q̄ veniēs ad ihm nocte. in splendore multe sapie. de multis q̄ppe instruct⁹ edoctusq̄z recessit. Veruz in odore iusticie cucurrit maria magdalena cui dimissa st̄ pctā multa. qm̄ dilexit multū. Iusta pfecto et sctā et nō iam peccatrix. quēadmodū phariseī exprobrabat. nesciens iusticiā seu sctitatē dei esse mun⁹ non opus hoīs: et qz nō mō iust⁹. sz et btūs. cui nō imputabit dñs pctm̄. An oblitus erat quō vl' suā ipius vl' alteri⁹ corpalē tāgendo lepra fugarat. nō cōtraxerat. Sic tact⁹ a peccatrice iust⁹. iusticiā imptit. nō pdit: nec sordē pctī q̄ illā mūdat. se inq̄nat. Cū

currit ⁊ publicanus q̃ cū ꝓpiciatione petis
suis hūiliter imploraret. descēdit iustificā
tus teste ipa iusticia. Cucurrit petr⁹: q̃ la
psus sicut amare. q̃rin⁹ culpā diluere re
cuparet iusticiā. Cucurrit dauid: q̃ reatuz
cognoscens ⁊ ꝯfitēs audire meruit. ⁊ dōs
trāstulit a te peccā tuū. Porro in scīficati
onis odore paul⁹ currere se testat. cū xpi se
imitatore esse gl'iat: dicēs ad discipulos.
Estote imitatores mei. sicut ⁊ ego Cucurre
rūt ⁊ oēs q̃ aiebāt. Ecce nos reliqm⁹ oia.
et secuti sumus te. Desidero q̃ppe sequēdi
xpm reliq̃rant oia. Notat generaliter vni
uersos ad eundē odorē ista sūia. Qui se
dicit i xpo manere: dz quō ille ambulat. ⁊
ipse ambulare. Iā q̃ in odore cucurrerint
passionis. si audire vis vniuersos marty
res accipe. En q̃tuor vnguēta affligta ha
bet ⁊. p̃mū sapie. secūm iusticie. tertiū scīfi
cationis. q̃rtū redēptionis. Tenere noia. pci
pite fructū: ⁊ cōpositionis modū vl'nūeruz
spēr q̃bz cōfecta sunt nolite req̃rere Nō. n.
facile in spōsi vnguētis hec p̃sto eē pnt no
bis: quēadmodū i superioribz illis spōse fue
re. In xpo nēpe plenitudo rerū est sine nu
mero ⁊ sine mō. Hā ⁊ sapie ei⁹ non est nūe
rus: ⁊ iusticia ipi⁹ sicut mōtes dei. sic mō
tes eīni: ⁊ scīitas singl'ar ⁊ redēptio inex
plicabil'. Dōm est h̄. q̃ frustra hui⁹ scī sa
piētes de q̃tuor ꝓtribz tā m'lta disputa
uerūt: q̃s tn̄ app̄hēdere oino neq̃uerūt. cū
illū nesciērūt q̃ factus est nob a deo sapia
docēs prudētiaz. ⁊ iusticia delicta donās:
⁊ scīficatio i exēplū tpantie ꝯtinent viuēs
⁊ redēptio i exēplū patiētie fortit vincēs.
Forsitan dic aliq̃s. Leta bn̄ ꝯueniūt: sed
scīficatio ad tpantiam min⁹ ꝓprie referri
videt. Ad qd rndet p̃mū. id esse ꝯtinētiā
qd tpantiam. Deinde vsitatū in scīpturis
scīficationē ꝓ cōtinentia seu mūdicia po
ni. Denicq̃ q̃d ille apud moysen tā crebre
scīficationes aliud erāt. q̃ quedā purifi
cationes hoim tpantiū se a cibo. a potu. a
ꝯcubitu. hisq̃ siliby. Sz audi ipm pcipue
ap'lm q̃ familiare habeat. vt vti vl' vsur
pare scīficationez in h̄ sensu. Hec est in q̃t
volūtas dei scīficatio vra: vt sciat vnus
q̃sq̃ vsm suū vas possidere in scīficatione
⁊ nō in passione desidery. Itē Nō eīn voca
uit nos dē in imūdiciā. sz in scīficatōz

Liquet q̃ scīficationē pro tpantia ponit.
Educto itaq̃ i lucē. qd sub obscur vide
bat: redeo ad id vn̄ digressus eraz. Quid
vob cū ꝓtribz: q̃d dei ꝓtutē xpm igratis
Vbi nā q̃so ꝓa prudētia nisi i xpi doctna
vn̄ ꝓa iusticia nisi de xpi mia: vbi ꝓa cēpe
rātia nisi i xpi vita: vbi ꝓa fortitudo. nisi
i xpi passione Soli igit q̃ ei⁹ doctna imbuti
sunt. prudētes dicēdi sūt: soli iusti. q̃ de ei⁹
mia venā petōr ꝯsecuti sūt: soli tpantes. q̃
ei⁹ vitā imitari studēt: soli fortes q̃ ei⁹ pa
tiētie documēta fortit in aduersis tenent.
Incassuz ꝓinde q̃s laborat. in acq̃sitione
ꝓtutū. si aliunde eas spandas putat. q̃ a
dño ꝓtutū: cui⁹ doctria semiarū prudētie
cui⁹ mia opus iusticie: cui⁹ vita spec'lin tē
perātie. cui⁹ mors insigne est fortitudinis
Ipi honor ⁊ gl'ia in secula seculorr. Amē.

Homelia. xxv.

Introduxit me rex i cellaria sua. Ec
ce vn̄ odor: ecce q̃ currit Dixerat q̃
curren dū. ⁊ in q̃ currēdū. sz in q̃ cur
rēdū esset nō dixerat. q̃ ad cellaria currit. ⁊
currit i odore q̃ ex ipis ꝓcedit: spōsa illū so
lita sua sagacitate pn̄tiente. ⁊ cupiēte i ipi
us plenitudinē introduci. Verū de cellaris
his q̃d sentiēduz putam⁹. Cogitem⁹
interi loca q̃dā redolētia penes spōsuz. ple
na odoramentz. referta delitys. In istius
modi nēpe officia. potiora q̃q̃ exhorto si
ue ex agro suāda reponunt. Illuc q̃ parit
currūt. Quis. Spū feruētes anie. Currit
spōsa currit adolescētule. sz q̃ amat ardēter
currit veloci⁹ ⁊ citi⁹ quenit. Peruenies nō
dico repulsionē. sz nec cūctatiōz patit. Si
ne mora agit ei. tāq̃ domestice. tanq̃ cha
rissime. tanq̃ spēalit dilecte. ⁊ singularitor
grate. Adolescētule aūt q̃d. sequūt a lōge
Neq̃ n. cū adhuc ifirme sint. pari pnt de
uotiōe cū sponsa currere. nec ipi⁹ oino imi
tari desiderū ⁊ feruorē: ideoq̃ tardi⁹ que
mētes. foris remanēt. At charitas sponse
nō quiescit neq̃ insolescit vt assolet succes
sibz suis. vt eas obliuiscat: cōsolans ma
gis ⁊ hortās ad patientiā. q̃tin⁹ eq̃nimit
⁊ sui ferāt repulsaz. et illius absentiā. De
nicq̃ et eis nūciat eis gaudiū qd pcepit: nō
ob aliō sane nisi vt sibi ꝯgaudeāt. dū cōs
fidāt mīme alienū fore a se q̃cq̃d gre mr̄ ac
cesserit. Nā nec illa ita ꝓficere curat. q̃ ipa

de Viro Bono

rũ negligat curã: nec iuuã dos suos ꝓfect⁹ putat illaꝝ damno. Quocũq; pinde meritoꝝ ꝓrogatiua tollat ab illis: charitate absq; dubio ⁊ pia sollicitudine necesse est sp eã esse cũ illis. Oportet denicq; eã sponsuz suũ imitari: ⁊ petentẽ celos ⁊ nihilominus i terrꝭ cũ suis se foze vsq; ad ꝯsumationẽ secli pollicentẽ. Sic ⁊ ista q̃ntũuis pficiat. q̃ntũlibet ꝓmoueat cura ꝓuidẽtia atq; affectu: ab his q̃s i euãgelio genuit. nũq; amouet. nunq̃z sua viscera obliuiscit. Dicat itaq; eis. Gaudete cõfidite. Introduxit me rex in cubicꝰm suũ: putate et vos pariꝯ introductas. Sola introducta video: sz solũ nõ ꝓdeꝛit Vester oim est me⁹ oĩs ꝓuect⁹: vob ꝓficio. vob ꝓtibor. q̃ q̃d plus forte vob meruero. Vlis indubitanꝯ scire qz in h̄ sensu ⁊ affectu locuta sit. Audi q̃d illi rñdeant. Exultabim⁹ et letabimur i te In te inq̃unt exultabim⁹ ⁊ letabimur. Nã in nob necdũ meremur. Et addũt. Memoꝛes vbeꝝ tuoꝝ. Hoc est eq̃nimiꝯ sustinem⁹ donec veies. sciẽtes te plẽis ad nos fuersurã vberib⁹. tũc nos ꝯfidim⁹ exultari ⁊ letari: mẽoꝛes interi vbeꝝ tuoꝝ. Qd̃ adiũgũt sup vinũ significãt se adhuc q̃dẽ ꝓ sui ꝓfectiõe carnaliũ desideriozũ q̃ vino designãt. recozdatozie pulsari: vici tñ ea dẽ desideria mẽoꝛia abũdantie sua uitatꝭ quã iã ex vberib⁹ fluentẽ expte sunt. Dicerẽ de vberib⁹: si nõ me satis dixisse superi⁹ meminissez. Nunc ꝓ vides quõ de mre ꝓsumũt. quõ ei⁹ lucra ⁊ gaudia sua reputãt: ꝓprie repulse iuriã illi⁹ introductorie ꝯsolãtes. Minie ita cõfiderẽt: nisi matrẽ agnoscerẽt. Audiãt h̄ ꝓlati q̃ sibi cõmissis volũt sp esse formidini. raro vtilitati. Erudimi q̃ iudicatis terrã. Discite subditoꝝ matres. vos eẽ debere nõ dños. Studete magꝭ amari q̃ metui: ⁊ si iterdũ seueritate op⁹ est. patna sit. nõ tyrãnica. Matres fouẽdo. pẽes vos corripiẽdo exhibeatis. Mãsuescite. ponite feritatẽ. suspẽdite ꝓbera. pducite vbera: pocioza lacte pĩguescant. nõ typho turgeãt. Quid iugũ vim sup eos aggrauatꝭ. q̃rũ poti⁹ onera portare debetꝭ Cur morsus a serpẽte puulus fugit ꝯsciaz sacerdotꝭ: ad quã eũ magꝭ oportuerat tanq̃ ad sinũ recurrere matrꝭ. Si spũales estis instruite hmõi in spũ lenitatis: cõsiderãs q̃ scq̃ seipm. ne ⁊ ipse tẽptet. Alioq̃n ille in pctõ suo moriet: sanguinez aũt ei⁹ ait. de manu tua req̃rã. Sed h̄ alias. Nũc qm̃ lre ꝯsequẽtia ex his q̃ ꝓtaraiim⁹ manifesta ẽ: videam⁹ iã de cellarys q̃d spũaliꝯ sentire debeam⁹. In ꝯsequẽtibus mẽtio fit etiã de orto ⁊ de cubiculo: q̃ ambo nũc adiũgo istꝭ cellarys. et in pñtez disputatiõez assumo: nã siꝯ tractata meli⁹ ex iuicẽ innotescẽt. Et q̃ram⁹ si placz tria ista in scp̃turꝭ sctis. ortũ cellariũ cubiculũ In ipis nẽpe libent deũ sitiẽs aia ꝓsaꝯ et morꝯ. sciẽs se ibi absq; dubio inuẽturam quẽ sitit Sic itaq; ortus plana ac simplex hystoria. sit cellariũ moraꝯ sensus: sit cubiculũ archa nũ theorice ꝯtẽplatiõis. Et ꝑmũ q̃dẽ hystoriã ad ortũ puto nõ imerito deputari. q̃ i ea inueniant viri ꝓtũ. tãq̃ ligna fructifera in orto spõsi. ⁊ in paradiso dei: de q̃rum bonis actib⁹ ac moriib⁹ q̃t sumis exẽpla. tot carpis poma. An forte q̃s ambigat dei eẽ plãtationẽ bonũ hom̃ nẽ. Audi sctm̃ dauid de viro bono q̃d canat. Et erit tanq̃ lignũ qd̃ plãtatũ ẽ sec⁹ decursus aq̃ruz. qd̃ fructũ suũ dabit in tẽpore suo: ⁊ foliũ ei⁹ nõ defluet. Audi hieremiã eodẽ spũ cõcinentẽ. ⁊ hisdẽ pene verbis. Erit tanq̃ lignũ inq̃t qd̃ plãtatũ est sec⁹ decursus aq̃rũ. qd̃ ad humozẽ mittit radices suas. ⁊ nõ timebit cũ venerit est⁹. Itẽ ꝓpheta. Just⁹ vt palma florebit: ⁊ sic cedrus libani multiplicabiꝯ. Et de seipso. Ego aũt sic oliua fructificaui i domo dei. Est q̃ hystoria ort⁹: ⁊ ipsa triptita. Cõtineꝯ nãq; in ea celi ⁊ tre creatio recõciliatio repatio. Creatio q̃dem tanq̃ ortisatio. siue plantatio. Recõciliatio aũt q̃si germinatio satoꝝ. vl plantatozũ. Tpe nẽpe suo rozãtib⁹ celis desup. ⁊ nubib⁹ pluẽtib⁹ iustũ. aperta est terra ⁊ germinauit saluatozez: p quẽ facta est celi terreq̃ recõciliatio Ipse eĩ pax nr̃a q̃ facit vtraq; vnũ: pacificãs in sanguĩe suo. q̃ in terrꝭ sunt. ⁊ q̃ in celis. Pozro reparatio futura est in fine seculi. Erit eĩ celũ nouũ. ⁊ terra noua: ⁊ colligẽtur boni de medio malozũ. tanq̃ fructus de orto. in dei promptuaria reponẽdi. In die illa erit vt scriptũ est germẽ dñi in magnificentia ⁊ gl̃ia: ⁊ fruct⁹ terre sublimis. Habes igiꝯ tria tpa i orto hystozici sensu

In morali quoq; disciplina. tria eque ad uertere est. cellas qsi tres i cellario vno et idcirco forsitan pluralit cellaria dixit ⁊ nō cellariū. cellaꝝ vz hūc numeꝝ cogitās In fra denicq; itroductā se gliat i cellā vinariā Nos g qr legim⁹ da occasionē sapiēti. ⁊ sapientior erit. hntes occasionē ex vocabulo q; spūsctūs celle huic cēsuit imponenduz. reliqs qz duab⁹ noia imponam⁹. Aromatica vni ⁊ vngentariā alteri Causas hoꝝ vocabuloꝝ videbim⁹ postea. Nūc aūt ad uerte cūcta apta spōsum salubria cūcta suauia reptiri. vinū: vngēta. aromata. Vinuz teste scriptura letificat cor hois. Exhilarari nihilomin⁹ legis faciē in oleo. quo vticq; pulvis pigmentoꝝ infundit: vt vnguēta fiant. Aromata nō mō gta suauitate odoris: sz vi qz medēdi vtilia st. Merito se introductā illuc exultat spōsa: vbi tāta redūdat vbertas gre. Sz hēc ⁊ alia noia. puto euidentiorē sui gerentia rōnem. Et vt suo ordine noient: pmā nūcupauerim discipline, scōam nature postremā gre. In priori discis iuxta ethice pris rōnē inferior esse. i seqnti par. in posteriore supior. Hoc ē sub alio. cū alio. sup aliū. Vel sic. Subesse. cō esse. pesse. Primo igit disc⁹ esse discipulus. scōo soci⁹. tertio ⁊ mgr. Eq dē oīs hoīes natura eqles genuit. At qm bono nature i moribꝫ supbia depuato. facti st hoīes eq litatis impatiētes. pcudētes inuicē superiores pstitui: atcq; alterutr; supgredi cupientes: ⁊ inanis gl'ie cupidi. inuicē inuidētes innicē pvocātes. pmo oīm i cella priori iugo discipline insolētia moꝝ domanda est. quousq; durꝫ ac diutinis senioꝝ attrita legibꝫ humilie ⁊ sane seruicosa voluptas. bonūcq; i se natvre qd supbiēdo amiserat. obediendo recipiat. duz sola iam naturali affectu nō metu disciplie. cū vniuersis nature sue socijs. i. cū oīb⁹ hoīb⁹ socialit qntū in se est. qetecq; sese hze dicerit: in cellam tandē nature trāsiens expiēscq qd sepūtū est Ecce qbonū ⁊ qiocundū hitare fratres i vnū. sicut vngentū i capite. Accedit nimirum disciplinat moribꝫ tancq; tritis spēbꝫ oleū leticie. bonū nature. ⁊ fit vnguētū bonum atcq; iocundū. Quo qsi vnct⁹ reddit hō suauis ⁊ mitis. hō sine qreta. neminem circūueniens. neminē cōcutiens. neminē ledēs. nemini se supextollēs aut pferēs: insuper ⁊ libent cōicans in rōne dati ⁊ accepti. Puto si hn intellexisti vtriusq; celle, pritates. nō incōgrue me hāc vngentariā illā aromaticā appellasse testaber⁹. In illa denicq; sicut pigmētoꝝ vires atcq; fragrantiā pistilli extorquet ⁊ exigit violēta pfusio sic rectoꝝ moꝝ elicit qdāmō ⁊ expmit natura lez vim ius magisteri ⁊ districtio disciplie In hac aūt volūtarie tācq; inuate affectionis gta māsuetudo sponte officiosa currit instar plane vngenti qd est in capite. ad leuem calozis tactū descēdentis ac defluēt⁹ p totū. Itacq; i cella disciplie tancq; sicce ac simplices aromatū spēs pstinent ⁊ ide aromaticā eam denoiandā putaui. In ea ꝓ que nature dicta est. qm iam qsi pfecta reponunt: pseruant vngenta. nihilomin⁹ ex re nomē ⁊ ipa accepit: vt vnguētaria nuncuparet. Nā vinariā qz cellā nō aliā sane sui noīs arbitror ferre rōnem: nisi qi ea vinum zeli in charitate fruentis reconditur Nec debet oio pesse alijs q in eā necdū meruit itroduci. Oportet prorsus h vio estuet q alijs psidet. quēadmodū doctor gentium estuabat qn dicebat. Quis infirmatur ⁊ ego nō infirmor. qs scandalizatur et ego nō vror. Alioqn improbesaris pesse affectas. qb⁹ pdesse nō curas: ⁊ quoꝝ non zelas salutē. subiectionē nimis ambitiose vēdicas tibi. Hāc ego cellā quoq; gre nominaui. non q abscq; gra vel reliqs duas obtinere qs possit. sz ob plenitudinē q singulariter in ista pcipit. Denicq; plenitudo legis est charitas: ⁊ q diligit frēm legē impleuit. Vidisti rōnem vocabuloꝝ. vide ⁊ differentiā cellaꝝ. Nec em pris facilitatis seu facultas eiusdē est. petulantes vagoscq; sensus atcq; intēperantē carnis appetitum mgri pprimere metu: ac rigida discipline cohibere cēsura ⁊ spōtaneo affectu bene cō socijs cōuenire. castigat⁹ sub ferula viuere moribꝫ. ⁊ sola magistra voluntate gratuz paribꝫ gerere morem. Nam necq; vni⁹ rursum quis dicat. sf emeriti vniusue frutis socialit viuere ⁊ vtiliter pesse. Quā multi denicq; sub preceptore quieti viuūt: quos si iugo absoluas: videas nō posse quiescere nec se vllo modo equalibet seruare innoxios. Itemcq; innumeros cernes simplici-

Sed hinc ig fern mmbr

ter ac sine querela inter fratres conuersari:
sup fratres non solum inutiliter: sed ⁊ insi
pienter ⁊ nequiter. Quadaz siquidē bona
mediocritate contenti sunt. qui hmōi sunt
sicut eis mensuram gratie partitus est de⁹
minime quidē egentes magistro. nec tamē
idonei magisterio. Prioriby ergo sequētes
quidē in moribⁿ antecellunt. sed vtriscz su
periores existūt q̄ superiores esse sciunt. De⁹
nicz ⁊ accipiūt in pmissione qui bene pre⁹
sunt cōstituti supoia bona dñi sui. At pau
ci pfecto q̄ vtiliter: pauciores q̄ ⁊ humilit
presunt. Facile tamē vtrūcz adimplet qui
matrē ꝓtutū discretionē pfecte adept⁹. vi
no nihilominus charitatis vscz ad ꝓtem
ptum ꝓprie glie vscz ad suꝑius ꝓpiꝑ obli
uionem. ⁊ nō ad q̄renda que sua sunt de⁹
liberatur. q̄ solo ac miro spūsanctī magiste
rio intra cellam vinariā obtinet. Virtus
siquidem discretionis abscz charitat⁹ fer⁹
uore iacet: ⁊ feruor vehemens abscz discre
tionis tpamento p̄cipitat. Ideocz lauda⁹
bilis cui neutꝫ deest. quatinus ⁊ feruor di
scretionez erigat. ⁊ discretio feruorē regat.
Ergo taliter oportet esse moratū est q̄ pest
Optimū aūt in moribⁿ diterim. ⁊ summā
discipline hui⁹ pfecte apprehendisse. cui to
tas has cellas abscz offendiculo pcurrere
⁊ circūire donatū est. q̄ i nullo prorsus aut
ꝓsistat prioribⁿ aut iuideat paribⁿ aut sub
iectis vel desit in cura: vel in supbia presit
ꝑlatis obediēs. socijs cōgruens. subditis
vtiliter condescendēs. Qd̄ q̄dem pfectio⁹
uis insigne. haud dubius spōse annuerim
Innuit hoc etiā sermo quē dixit. qr intro⁹
duxit me rex in cellaria sua: dū nō in vnaz
aliquā cellā. sed in cellaria pluralit̄ se itro⁹
ducta ostendit. Iam ad cubiculū venia
mus. Quid ⁊ istud ⁊ id me presumo scire
quid sit. Minime mihi arrogo tāte rei ex
perientiā. nec glorior in prerogatiua q̄ soli
seruat beate sponse. caut⁹ iuxta illud gre⁹
corum scire meipm vt sciam etiā cū ꝓphe
ta quid desit mihi. Tamē si nihil oio scirē
nihil dicerē. Qd̄ scio non inuideo vobⁿ nec
subtraho. Qd̄ nescio doceat vos. q̄ docet
hoiem sciam. Dixi ⁊ meministis in theori
ce contēplationis archano. regis esse que⁹
rendum cubiculū. Sed quomō de vngen
tis dixisse me scio. multa videlicet ⁊ diuer
sa penes sponsum ea esse: nec omnia presso
omibⁿ. sed sua quibuscz pro diuersitate in
dulta meritoꝫ. sic quocz nō vnū cubiculū
regi esse sed plura. Nam nec vna est regia
profecto sed plures. ⁊ concubine multe sūt
⁊ adolescentulaꝫ non est numer⁹ Et vna
quecz inuenit secretū sibi cū sponso ⁊ dicit
secretū meū mihi. secretū meū mihi. Non
omibⁿ vno in loco fruī daī grata ⁊ secreta
sponsi pnūcia. sed vt cuicz paratuz est a pre
ipius. Non em nos cum elegimus: sz ipse
elegit nos ⁊ posuit nos. ⁊ vbi ab eo quiscz
positus est ibi est. Denicz mulier vna cō⁹
puncta. secus pedes dñi iesu sortita cū lo⁹
cum. cum altera sue deuotionis fructū ad
caput inuenerit: si tñ altera. Porro thomas
in latere. ioānes in pectore. petrus in sinu
patris. paulus in tertio celo. secreti huius
grām sunt assecuti. Quis nostꝫ digne di
stinguere sufficiat has varietates meritoꝫ
vel poti⁹ p̄mioꝫ. Ne oino tñ pterisse q̄ ipi
nouim⁹ videamur: por mulier strauit sibi
in tuto humilitatis. posterior i solido spei
thomas in solido fidei. ioānes in lato cha
ritatis. paulus in intimo sapie. petrus in
luce ꝓtitatis. Sic ergo apud sponsum mā
siones multe sunt: ⁊ siue regina siue concu
bina. siue etiā de nūero sit adolescentulaꝫ
congruū quecz p meritis accipit locū. ter⁹
minūcz quousqz liceat sibi ꝓtēplando pce
dere ⁊ introire in gaudiū dñi sui: ⁊ rimari
dulcia secreta sponsi qd̄ suo loco distinct⁹
q̄ntū dignabit ipe suggerere demonstrare
conabor. Nunc ꝓo id nosce sufficiat nulli
adolescentulaꝫ. nulli cōcubinaꝫ. nulli vel
reginaꝫ patere oio accessum ad secretū il⁹
lud cubiculi: qd̄ sue illi colūbe formose pfe
cte vni vnicū sponsus seruat. Vñ nec ego
sane indignor. si nō ad illd̄ admittor. p̄ser
tim cū constet mihi ne ipsam q̄dē sponsaz
interim adhuc ad oēm qd̄ vult puenire se
cretū. Denicz ⁊ flagitat indicare sibi vbi
pascat. vbi cubet i meridie. Sz audite q̄us
cz puenerim. aut me puenisse putauerim.
Nec em iactantie deputandū est q̄ i vīos
pando pfectus. Est loc⁹ apd̄ sponsuz de q̄
sua iura decernit ⁊ disponit ꝓsilia ipe vni
uersitatis gubernator: leges ꝓstituēs omi
creature. pōdus ⁊ mensurā ⁊ nūeꝫ ⁊ locus
iste altus ⁊ secret⁹. sz mime q̄et⁹. nā ⁊ si ipe

Cubiculū

gntū in se est disponit oīa suauiť tñ ⁊ iōtē-
plantē q̄ forte eo loci puenerit. q̄escere nō p
mittit: ſz mirabiliť q̄ꝫ uis delectabiliter ri-
mantē ⁊ admirātē fatigit redditq̄ꝫ inq̄etū
Pulcre vtq̄ꝫ i ꝯseq̄ntib⁹ spōsa exprimit
⁊ delectationē vz istiusmodi cōtēplatōis ⁊
inq̄etudinē. vbi ⁊ se dormire ⁊ cor suū vi-
gilare fateť: nā i somno q̄dē suauissimi sa-
poris placideq̄ꝫ admirationis sentire q̄etē
i vigilys ꝓo inq̄te nihilominꝰ curiositatis
ac laboriose exercitationis pati se fatigati
onē significat Hinc brūs iob. si dormiero
ait dico qñ ꝯsurgā ⁊ rursum expectabo ve
sperā. Sentis ne i his ꝓbis ſctām aiaz vel
le interdū molestā q̄dāmō declinare suaui
tatē eandēq̄ꝫ rursuz suauē molestiā affecta
re. Nō em̄ dixisset qñ ꝯsurgam: si ex toto ei
q̄es illa sue ꝯtēplacōis placuisset. Sz et si
ex toto displicuisset: non denuo expectasset
horā q̄eris. i. vespam. Nō igiť locꝰ est iste
cubiculi. vbi neq̄ꝫ p oēz modū q̄eſcit Est
tē locꝰ de q̄ sup rōnalē reprobā q̄ dē creatu
ram. īmobiť vigilat secretissima ⁊ seueriſſi
ma aī aduersio iusti iudicij dei: terribilis in
consilys sup filios hoīm. Cernit inq̄ꝫ a ti
morato ꝯtēplatore h loco deꝰ: iusto sed oc
culto iudicio suo reprobos nec diluēs ma
la nec acceptās bona: insup ⁊ corda indu-
rans ne forte doleāt ⁊ resipiscāt ⁊ ꝯuertāť
⁊ sanet eos: ⁊ h nō absq̄z certa ⁊ eterna ra-
tione. q̄ tāto formidolosiꝰ cōstat esse. q̄nto
īmo viliꝰ fixū extat in eternitate Pauendū
valde qd in ꝓpha de hmōi legimꝰ: vbi lo-
quens ad angelos suos deꝰ sic ait. Dise-
reamur impio. Quib⁹ pauentib⁹ atq̄ꝫ q̄rē
tib⁹: nō q̄ discet facere iusticiā. Nō inquit.
Subdēiqz cām i tra ait sctōs iniq̄ gessit:
⁊ nō videbit gl'iam dñi. Timeāt clerici. ti
meant ministri ecclie. q̄ i terrꝫ sctōs q̄s pos
sidēt tā iniq̄ gerūt. vt stipendijs q̄ sufficere
debeāt mime ꝯtēti. supflua q̄b⁹ egeni susti-
tandi forēt. impie sacrilegeq̄ꝫ sibi retineāt
⁊ in vsus sue supbie atq̄ꝫ luxurie victū pau
peꝫ ꝯsumere nō vereanť. duplici ꝓfecto ini
q̄tate peccātes. qd ⁊ aliena diripiūt ⁊ sacrꝫ
in suis vanitatib⁹ ⁊ turpitudinib⁹ abutūť
Talib⁹ q̄ cū in pnriaꝫ parcere ac misereri
ne in eternū parcat. cuius iudicia abyssus
multa aduertit. q̄s hoc loco requiem q̄rat.
Habet hec visio timorē iudicij. nō securi-
tatem cubiculi. Terribilis est locus iste ⁊
totius expers quietis. Totus inhorrui si
qñ in eū raptus sum. illā apō me replicans
cū timore sniaz Quis scit si est dignꝰ amo
re an odio. Nec miꝫ si turbo ego ibi. foli
um vtq̄ꝫ qd vēto rapiť ⁊ stipula sicca: vbi
⁊ ille maximus cōtemplator suos q̄z fateť
pene motos fuisse pedes: pene effusos gres
sus: ⁊ dicebat. Felaui sup iniquos pacem
pctōꝫ videns. Quare. In labore inq̄t ho-
minū nō sunt ⁊ cū hoib⁹ nō flagellabūtur
ō tenuit eos supbia ne hūlienť ad pniam
sed damnenť ꝓter supbiā cū supbo diabo
lo ⁊ angel'ei. nā q̄ in labore hoīm nō sunt
in labore demonū ꝓfecto erūt: dicente iu-
dice. Item a le dicti in ignē eternū q̄ ꝓpat
est diabolo ⁊ angelis ei. Est tñ dei locus
⁊ iste: plane nō aliud q̄z domꝰ dei ⁊ porta
celi. Hic nēpe timeri discit deꝰ: hic sctm ⁊
terribile nomē eius. ⁊ tanq̄ꝫ ingressus glo-
rie. inicium plane sapientie timor domini
Nec te moueat q̄ iniciū sapientie huic de-
mum loco dederim ⁊ non priori Ibi quip
pe in quodam quasi auditorio suo docen-
tem de omnib⁹ magistram audimus sapi
entiam: hic ⁊ suscipimus. Ibi instruimur
quidem sed hic afficimur. Instructio do-
ctos reddit. affectio sapiētes. Sol nō om-
nes quibus lucet. etiam calefacit. Sic sa-
pientia multos quos docet quid sit faci-
endum. non continuo etiam accēdit ad fa
ciendum. Aliud est multas diuitias scire
aliud ⁊ possidere. nec noticia diuitez facit
sed possessio. Sic prorsus sic aliud est nos-
se deum ⁊ aliud timere: nec cognitio sapien
tem: sed timor facit: qui ⁊ afficit. Tu ne sa
pientem dixeris quem sua sapiētia inflat.
Quis illos sapientē nisi insipientissimus
dicat: q̄ cum cognouissent deū nō tāq̄ꝫ deū
glorificauerūt aut grās egerūt. Ego ma-
gis cū apl'o sentio q̄ insipiēs cor eoꝫ mani
feste pronūciat. ⁊ bñ iniciū sapie timor dñi
qr tūc ꝓmū deꝰ aīe sapit cū eā afficit ad ti-
mendū. nō cū instruit ad sciendū. Times
dei iusticiā. times potentiā ⁊ sapit tibi iu-
stus ac potēs deꝰ: qr tior sapor est. Porro
sapor sapientē facit: sic scia scientē. sicut di
uitie diuitē. Quid q̄ prior locus. Tantuz
preparat ad sapientiā illic ꝓpararis vt hic
inicieris. Preparatio rerum cognitio est.

Vel hac facilime sequit elationis tumor si non reprimat timor: vt merito dicat. initium sapientie qui se pesti insipientie primo opponit. Ibi itaq; quidez accessus est ad sapientiā. hic ingressus. Porro nec hic nec ibi. speculāti pfecta est quies: qz illic deus apparet tanq; sollicitus. hic tanq; turbat. Non ergo cubiculū quesieris in his locis quo alter q̄si auditoriū docentis. alt pretorium iudicis magis apparet. Sz est locus vbi vere quiescēs ⁊ quietus cernit deus. locus oio nō iudicis. nō mgri. sz sponsi. ⁊ q̄ mihi quidē nam de alijs nescio plane cubiculum sit. si qñ in illū contigerit introduci Sz heu rara hora ⁊ parua mora Clare ibi agnoscit misericordia dñi ab eterno ⁊ vsq; in eternū sup timētes eum. Et felix qui dicere potest. Particeps ego sum oīm timentiuz te ⁊ custodientiū mādata tua. Stat positum dei. stat snia pacis sup timētes eū. ipsos ⁊ ⁊ dissimulās mala ⁊ remunerās bona. vt miro mō eis nō mō bona sz ⁊ mala cooperent in bonuz. O solus ꝓbitūs cui nō imputabit dñs pctm. nam q̄ nō habuerit pctm. nemo. Oēs enim peccauerūt ⁊ oēs egent gl'ia dei. Quis accusabit tñ aduersus electos dei. Sufficit mihi ad oēm iusticiam solū habere ꝓpiciū. cui soli peccaui Omne qd mihi ipe non iputare decreuerit sic est q̄si nō fuerit. Nō peccare dei iusticia est. hoīs iusticia indulgētia dei Vidi hoc ⁊ intelleri illius snie ꝓitatem. omis q̄ natus est ex deo nō peccat. qz generatio celestis seruat eū. Generatio celestis eterna p̄destinatio est: q̄ electos s suos dilexit. ⁊ q̄tificauit in dilecto filio suo añ mūdi cōstitutionem. sic in sctō apparentes sibi vt viderent ꝓtutē suā ⁊ gl'iam suā. qnt ei forēt cōsortes hereditatis. cuius ⁊ apparēt conformes imaginis. Nos q̄ aduerti q̄si nunq; peccasse. qm ⁊ si qua delicisse, vident in tpe nō apparent in eternitate: qz charitas pris ipos cooperit multitudinem pctōz. ⁊ dixi btōs quos remisse sunt iniquitates ⁊ q̄tū tecta sunt pctā. cū subito tāta mihi quoq; de me sub orta fiducia ⁊ infusa leticia est. q̄ntus certe in loco horroris. i. in loco scōe visionis nō p̄cesserat timor: ita vt mihi visus sim tanq; dn' ex illis btis esse O si durasset. Ite; iterūq; visita me dñe i salutari tuo ad videndū in bonitate electoz tuorum ad letandu; in leticia gentis tue. O vere quieris loc': ⁊ quē nō imerito cubiculi appellatōe cēsuerim. in quo deus nō q̄si turbat' ira. nec velut distent' cura ꝓspicit: sed ꝓbat voluntas eius. in eo bona beneplacens ⁊ pfecta: Visio ista non terret sed mulcet. inquietā curiositatē nō excitat. sed cedat. nec fatigat sensus sz trāquillat Hic vere q̄escit. Trāquillus de' trāquillat oīa ⁊ quietū aspicere quiescere est. Cernere est regem post diuturnas forensium q̄si lites causaz dimissis a se turbis curaz molestias declinantē. petentē de nocte diuersoriū cubiculū introeuntē cū paucis. q̄s hoc secreto ⁊ hac familiaritate dignat. eo certe securius quo secreti' quiescentē: eo serenī' se habentem quo placidius solos intuentē q̄s diligit. In hoc archanū ⁊ in hoc sanctuarium dei. si quem forte vestz aliq̄ hora sic rapi ⁊ sic abscondi cōtigerit vt mime auocet aut pturbet: vel sensus egens. vel cura pungens. vel culpa mordēs. vel ea certe q̄ difficilius amouent' irruēntia imaginū corporeaz fantasmata: poterit q̄dem hoc cuz ad nos fdicrit gl'ari ⁊ dicere. introduxit me in cubiculū suū. q tū an ipm sit de q̄ exultat sponsa non temere affirmauerim. Est tñ cubiculū ⁊ cubiculū regis: qz mirū de trib' quos triplici assignauim' visioni. solus factus est in pace locus ei'. Vt enim apte monstratum est in priori exigua: ⁊ i secūdo nulla ꝓcipit quies. cū ⁊ illic apparēs admirabilis. ad indagādi siu diū exerceat curiositatē. ⁊ hic inorescēs tribil' infirmitatē ꝓcuriat. At ꝓo tertio isto in loco nō plane terribil' nec tā admirabil' q̄z amabil' apparere dignat. seren' ⁊ placid' suauis ⁊ mitis ⁊ mlte mie oib' intuentib' se Iā ꝓo vt horum q̄ de cellario. orto. cubiculo. lōgiori sūt disputata sermōe. memoria vīa ꝓpendū teneat. memento te trium tempoz. trium meritorum. triuz quasi premioz. In orto aduerte tempora. merita in cellario. p̄mia in triplici illa contemplatione cubiculum inquirentis. Et de cellario quidez ista sufficiant. Porro orto vel cubiculo siqua addenda: aut alia forte q̄z dicta sint modo aduertenda occurrerint. loco suo non pretercamus. Si autem sufficiant que dicta

ad refectorium

sunt. ⁊ mime irerenk ne vnq̃ in fastidium
qd̃ absit veniat ea q̃ pferunt ad laudem et
gl'iam sponsi ecc'lie dñi iesu xpi q̃ est super
oia deus bñdictus in secula: amẽ.

Homelia. xxvi.

Recti diligũt te. ⁊ hoc cui potissimũ
r psone ꝯgruere iudicamus Si ado
lescentul: mat' sine dubio id loquit
Siq̃dem cũ dixissent ei. exultabim⁹ ⁊ leta⁄
bimur i te memores vberꝝ tuoꝝ sup vinũ.
ꝯtinuato ſmone. hoc quoq̃ inferunt recti
diligunt te: puto ꝓter aliq̃s de nũero suo
q̃ nõ idem sapent: licet parit' currere videre
tur q̃ sua sunt q̃rẽtes: ⁊ nõ ambulãtes sim
pliciter neq̃ sincere: ſz speciali gl'e mr̃is in
uidentes: ⁊ captãtes occasionẽ murmurã
di aduersus eã: ex eo nimiꝝ q̃ sola in cella
ria introisset. Qd̃ nõ est aliud nisi qd̃ apo
stolus ait. periculũ in falsis frib⁹. Ipse est
deniq̃ q̃b⁹ exprobrãtib⁹ subinde ꝓ se satis
facere cogit'. vt eis ita rñdet. Nig̃ sum sed
formosa filie hierl'm. Itaq̃ ꝓter murmu
rantes ⁊ blasphemãtes dr. ab his q̃ bone
q̃ simplices. q̃ humiles ⁊ mãsuete sunt. ab
his inquã dr spõse cõsolandi gr̃a: recti di
ligũt te. Nõ sit tibi inq̃unt cura de iniq̃ re⁄
prehensione blasphemiaꝝ haꝝ: cũ constet
qr recti diligũt te. Bona pfecto cõsolatio
cũ blasphemamur a mal' bñfacientes si re
cti diligãt nos. Qio sufficit adnersus os
loquentiũ iniq̃ opinio bonoꝝ cũ testimo⁄
nio ꝯscie. In dño laudabit' aia mea: audi⁄
ant mãsueti ⁊ lerenk. Dãsueti inq̃t lerenk
mãsuetis placeã. eq̃nimiter audio q̃quid
in me iactare voluerit liuor ꝓdituꝝ. Ergo
in hoc sensu puto appositũ: recti diligũt te:
Nec absurde vt estimo cum vbiq̃ pene i
choro adolescentuluꝝ tales inueniã q̃ acta
sponse curiose obseruẽt derogãdi cã nõ imi
tandi. Torquenk in bonis senioꝝ suorum
malis pascunk. Videas ambulare seorsũ
ꝯuenire sibi ⁊ sedere pariter. moxq̃ lacrare
ꝓcaces linguas in detestandũ susurrium.
Una vni cõiungit' nec spiraculũ incedit i
eis. tanta est libido detrahendi audiẽdiue
detrahentẽ. Ineunt familiaritatẽ ad ma⁄
ledicendũ. ꝯcordes ad discordiã. Concí⁄
liant iter se inimicissimas amicitias. ⁊ pa
ri cõsentanee malignitatis affectu celebra
tur odiosa collatio. Haud sec⁹ egere quon
dam heroides ⁊ pilatus. de q̃b⁹ euangeliũ:
qr facti sunt amici i illa die. h̃ est i die do
minice passionis. Cõuenientib⁹ sici vnuꝝ
nõ est dñicã cenã mãducare sed magꝝ ꝓpi⁄
nare ⁊ bibere calicẽ demonioꝝ. dũ impor⁄
tantib⁹ linguis aliorꝝ ꝓditionis vir⁹. alio
rum aures intrantẽ morẽ libenk' excipiunt
Sic q̃ppe iuxta ꝓpham intrat mors per fe
nestras nr̃as. cũ prurientes aurib⁹ ⁊ orib⁹
letale poculũ detractionis inuicẽ nob mi⁄
nistrare cõtendim⁹. Nõ veniat aia mea in
consilio detrahentiũ. q̃m de⁹ odit eos dicẽ
te apl'o. detractores deo odibiles. Quam
sn̄iaꝝ de⁹ ipse loquẽs in psalmo. audi quõ
cõfirmat. Detrahentẽ inq̃t secreto ꝓximo
suo. hũc ꝓsequebar. Nec miꝝ cũ id ꝓcipue
vitiũ charitatẽ q̃ deus est ⁊ q̃dẽ ceter⁄ acri
us impugnare ⁊ ꝓsequi ꝯgnoscak: quẽadꝝ
modũ vos quoq̃ potest⁄ aduertere. Qis
q̃dem q̃ detrahit. ꝓmũ seipm ꝓdit vacuũ
charitate. Deinde q̃d aliud detrahendo
intẽdit. nisi vt is cui detrahit veniat i odi⁄
um vel ꝯtemptũ ipis apd̃ quos detrahit
Ferit g̃ charitatẽ in oib⁹ q̃ se audiũt lingua
maledica. ⁊ q̃ntũ in se est necat funditus ⁊
extinguit. Nõ solũ aũt ſz ⁊ in absentibus
vniuersis ad quos volãs ꝓbũ forte ꝓ eos
q̃ pñtes sunt peuenire cõtigerit. Videes q̃ꝫ
facile ⁊ in breui ingentẽ multitudinẽ aiaꝝ
velocit' currẽs sermo tabe malicie hui⁹ infi
cere possit. Propterea dicit de talib⁹ ꝓphe
ticus spũs. Quoꝝ os maledictõe ⁊ amari
tudie plenũ est veloces pedes eoꝝ ad effun
dendũ sanguinẽ. Utiq̃ tã veloces q̃ꝫ ve⁄
lociter currit ꝓmo. An⁹ q̃ loquit' est ⁊ vnũ
tm̃ ꝓbũ ꝓfert: ⁊ tũ vnũ ꝓbũ vno i momen
to mr̃itudinis audientiũ dũ aures inficit
anias interficit. Cor siq̃dem felle liuoris
amaꝝ ꝓ lingue instrumentũ spargere nisi
amara nõ pot: dicẽte dño. Et abũdantia
cordis os loquit'. ⁊ sk̃ spes pestis hui⁹. duꝝ
alij q̃dem nude atq̃ irreuerenk' vti i buccã
venerit virus euomãt detractõis. alij aũt
quodã simulare ꝓcũ die fuco ꝯceptã ma⁄
liciam quã retinere nõ pñt adumbrare co⁄
nenk' Videas ꝓmũ alta suspiria. sicq̃ qua
dam cũ grauitate ⁊ tarditate vultu mesto
demissis supcilijs ⁊ voce plãgenti egredi
maledictionẽ ⁊ q̃dem tãto ꝓsuasibiliorem

ꝗnto credik ab his q audiūt corde inuito
⁊ magis condolentis affectu cū malitiose
pferri. Doleo inquit vehement, p eo q di
ligo eū satis ⁊ nunc potui de hac recorri
gere eū. Et ali⁹. Mihi qdem aut bene cō
pertum fuerat de illo istud: sz p me nunc
inotuisset. At qm̄ p alteꝝ patefacta res est
ꝓtate negare nō possum dolens dico reue
ra ita est. Et addit. Grande damnū. Naz
als quidē in pluribꝫ valet. ceteꝝ in hac pte
vt veꝝ fateamur excusari mime pōt. His
paucis aduersus malignissimū virtū ꝓme
moratis. reuertamur ad explanandū ordi
nem ⁊ demōstremus q sint b̄ loco intelligē
di recti Nō em̄ arbitror sentire quēpiam re
cte intelligentie fm corp⁹ recte dici eos qui
spōsam diligūt. propter ea demonstranda a
nobis est spiritalī. i. animi cordisue rectitu
do. Spūs est q loquit spūalibꝫ spūalia cō
parans. Ergo secōm aim nō secōm terrenā
⁊ ferulantē materiā deus hoiem rectuz fe
cit. Ad imaginē quippe ⁊ similitudinē suam
creauit illū. Ipe ꝓo quēadmodū psalt rē
ctus dnūs de⁹ nr ⁊ nō est iniqtas in eo. Re
ctus itaq de⁹. rectū fecit hoiem sibi sim̄
id est sine iniqtate. sicut nō est iniqtas i eo
Porro iniquitas cordis est: nō carnis vi
tium: vt p hoc nouerꝭ in spūali portōe tua
⁊ nō in crassa luteaq; suba. dei similitudinem
ꝓseruandā fore siue repandā. Spūs ei est
deus. ⁊ eos q volūt simēs ei vel perseuerare
vel fieri oportet intrare ad cor. atq; in spūid
negotij actitare. vbi reuelata facie speculā
tes gl̄iam dei in eadē imaginē trāsformē
tur de claritate in claritatē tanq; a dñi spi
ritu Quāq; ⁊ corpis staturā dedit hoī de
us rectā forsan. vt ista corpea exterioris vi
liorisq; rectitudo figmēti. hoiem interiorē
illū q ad imaginē dei factus est. spiritalis
sue seruā de rectitudinis admoneret. ⁊ de
cor limi deformitatē argueret ai. Quid ei
indecentiꝰ q̄ curuū recto corpe gerere aim
Peruersa res est ⁊ feda: luteum vas qd est
corpus de terra oculos hr̄e sursuz celos libe
re suspicere. celozūq; luminaribꝫ oblectare
aspectus. spūalem ꝓo celestēq; creaturam
suos cōtrio oculos. i. iternos sensus atq; affe
ctus trahere in terraz, deorsum ⁊ q debuit
nutriri i croceis e herere luto tanq; vna de
suibꝫ amplexariq; stercora. Erubesce a nia
mea diuina. porcinaz cōmutasse similitu
dinem. Erubesce volutari i sceno q dece
lo es. Erubesce anima ait corp⁹ in mei cō
sideratione. Creata similis creanti recta. me
quoq; accepisti adiutoriū simile tibi. vtq;
secōm liniamēta corpee rectitudinis. Quo
cunq; te vertas siue ad deum sursum. siue
ad me deorsum. nemo siquidē carnem suā
odio habuit. vbiq; occurrit species decoris
tui. vbiq; prostratu tue dignitatis habes
de magisterio sapientie familiarem admo
nitionem De ergo meā quā nigrā accepi
retinente ⁊ seruante progatiuā. tu quō nō
confunderis amisisse tuā. Cur suā in te cō
ditor intuet abolitam similitudinē. cum tuā
in me tibi cōseruet. assiduecq; repñtet. Iam
omne adiutoriū qd tibi ex me debebat. ver
tisti tibi in confusionem. Abuterꝭ obsequio
meo. Indigne humanū corpus ibabitas
brutus ⁊ bestialis spūs. Istiusmodi ergo
curue aie nō possunt diligere sponsuz. qm̄
non sunt amice sponsi cū sint mūdi. Qui
vult inquit amic⁹ esse hui⁹ mūdi. inimic⁹
dei cōstituit. Ergo q̄rere ⁊ sapeq̄ sunt sup
terrā curuitas aie est: ⁊ e regione meditari
ac desiderare q sursū sunt rectitudo: ⁊ hāc
rectitudinē vt sit pfecta in oibꝫ inueniri ne
cesse est sensu atq; ꝓsensu. Illū veꝝ rectuz
corde dixerim q ⁊ recte moribꝫ sentiat. ⁊ a
recto qd senserit i nullo dissentiat. Ecce de
quibꝫ dī ad spōsaz. Recti diligūt te. Qui
videz i oibꝫ ⁊ recte ⁊ recto acquiescūt. vti
nam ⁊ nos de illis simus annumerati dile
ctoribꝫ spōsi. pstāte dño nr̄o iesu xp̄o.

Homelia. xxvij.

Ocdemū tertio frēs reditū ab vr
b benostr̄ clemētior oculus e celo re
spexit ⁊ vult⁹ tandē serenior desup
arrisit nob. Quieuit leonina rabies. finez
accepit malicia. eccl̄ia pacē recepit. Ad ni
hilum deduct⁹ est in ꝓspectu ei⁹ malignus
q eā p b̄ ferme occēnīū diro scismate cōtur
bauit. Nū ꝓo ego ḡtis de tātis periculis cro
reddit⁹ vob. Vtis desideriis donat⁹ sum
vtis me pfectibꝫ paro. Quoꝝ viuo meri
tis. volo viuere studiis ⁊ saluti. Qōq; di
dum cepta in canticis me exeq̄ vult: liben
ter q̄dem accipio ⁊ dignū arbitror interru
ptum poti⁹ resarcire sermonē. q̄ nouī ordi

ri quippiã. Vereor aũt ne dissuetũ q̃ id tẽ
poris aim ⁊ distentũ habitũ diu. nõ soluz
ad tã diuersa. sed etiã ad tã dig̃ dignitas
materie vt oportet nõ admittat. Sz si qõ
hẽo h̃ vob do. poterit ⁊ fideli obseqo meo
de⁹ etiã qõ nõ hẽo dare vt dem. Si nõ cul
petur sane ing:nũ nõ volũtas. Loc⁹ autẽ
nisi fallor is est vñ incipe debemus. Recti
diligũt te. Qõ añ q̃ explanare incipiam⁹
q̃d sit videam⁹ cuius sit. q̃s nã h̃ vz dicat
A nob nãq̃ exigit qõ auctor nõ loq̃t. Et
fortassis melꝰ id dam⁹ adolescentulis. vt
suis ꝓbis ⁊ hec addãt. Siq̃dẽ cũ dixissent
exultabim⁹ ⁊ letabimur ĩ te memores vbe
rum tuoꝝ sup vinũ. nec mirꝝ q̃n matri loq̃
rent ꝓtinuato ꝓmõe. hec q̃z inferũt: recti di
ligunt te. Puto ꝓpter aliq̃s de nũero ipaꝝ
q̃ nõ idẽ sapent licet parit̃ currere viderent̃
q̃ sua sunt qrentes ⁊ nõ ambulãtes simpl'r
neq̃ sincere. sz spãli gl'ie mr̃i iuidẽtes ⁊ ca
ptantes occasionẽ murmurãdi aduersus
eam. ex eo nimirꝝ q̃ sola ĩ cellaria itroisset.
Qõ nõ est aliud nisi q̃ apl's ait ꝑiculũ in
falsis frib⁹. Ipe sunt denq̃ q̃b⁹ exprobrã
tib⁹ subinde ꝓ se satisfacere cogitur vbi eis
ita rñder. Nig̃ sum sz formosa filie hier'lm
Itaq̃ ꝓpter murmurãtes ⁊ blasphemãtes
dicit̃ ab his q̃ bone q̃ simplices q̃ hũiles ⁊
mãsuete sunt. ab his inq̃ dr̃ spõse ꝓsolãdi
gr̃a. recti diligũt te Nõ sit tibi inq̃unt cura
de iniq̃ rep̃hensione blasphemaꝝ habꝝ: cũ
ꝓstet qz recti diligũt te. Bona ꝓfecto ꝓso
latio cũ blasphemamur a mal' bũfacientes
si recti diligãt nos. Qio sufficit aduersus
os loquentiũ iniq̃. opinio bonoꝝ cũ testi
monio ꝓscie. In dño laudabit̃ aia mea audi
ant mãsueti ⁊ letent̃. Mãsueti inq̃t letent̃
mãsueris placeã: ⁊ eq̃nimit̃ audio quicq̃d
ĩ me iactare voluerit liuor ꝑditaꝝ. Ergo ĩ
hoc sensu puto appositum. recti diligũt te.
Nec absurde vt estimo cũ vbiq̃ pene ĩ cho
ro adolescentulaꝝ tales inueniã. q̃ acta spõ
se curiose obseruẽt. derogãdi nõ imitandi
cã. Torquent̃ in bonis senioꝝ suoꝝ. mal'
pascunt̃ vt nõ emendent̃ ⁊ in sensu ꝓficiãt
⁊ consensu. Sz tũc rectos reuera dixer': si
recte in omnibus sentiant ⁊ factis nõ dissen
tiant. Inuisibilis animi statũ nũciet fides
⁊ actio. Sic nempe habes. si recte offers ⁊
recte non diuidis. peccasti. Recte quidem
quodcunq̃ hoꝝ offers. recte aũt ab alteru
trum ea non diuidis. Noli esse rectus ob
lator ⁊ prau⁹ diuisor. Quid diuidis actũ
a fide. Inique diuidis fidẽ perimens tuã
nam fides sine operib⁹ mortua est Dun⁹
mortuũ offers deo. Si em̃ quedaz anima
fidei ipa deuotio est. q̃d fides que nõ opa
tur ex dilectione nisi cadauer exanime. Be
ne honoras deũ munere fetido. Bene pla
cas tue fidei interfector. Quõ hostia paci
fica. vbi tam seua discordia est. Non mirũ
si cayn insurrexerit in frẽm. qui suã pri⁹ oc
ciderat fidem. Quid miraris o cayn. si ad
tua nõ respicit munera qui te despicit Nec
hoc miruz si nõ respicit ad te. q̃ ita diuisis
es in te. Si manũ deuotioni. q̃d aim das
liuori. Nõ ꝓcilias deũ tibi discors tecum
Nõ placas sz peccas. ⁊ si nondũ q̃dẽ ipie
feriendo. sed tñ non recte diuidendo. Et si
necdum fratricida: iam tamen teneris fi
deicida. Nunquid rectus vel qñ deo porri
gis manũ. cuius cor in terram trahit liuor
⁊ fraternũ odiũ. Quõ rectus cuius fides
mortua. cuius opus mors cuius nulla de
uotio. multa amaritudo. Erat quidem in
offerente fides: sed nõ in fide dilectio. Re
cta oblatio: sz crudel' diuisio. Mors fidei
est separatio charitatis. Credis in xp̃m. fac
xp̃i opa vt viuat fides tua. Fidẽ tuã dile
ctio animet. actio ꝓbet. Non incuruet ter
renum opus: quẽ fides celestiũ erigit Qui
te dicis in xp̃o manere: debes sicut ille am
bulauit ⁊ tu ambulare. Qõ si gl'iam ꝓpriã
queris. florenti inuides. absenti detrahis.
rependis ledẽti te. h̃ xp̃s nõ fecit. Cõfiter'
te nosse deũ. fact' ãt negas. Nota recte pla
ne sz ipie linguã xp̃o. aiaz aũt dedisti dya
bolo. Audi q̃ q̃d dicat. Hõ iste labꝝ s me
honorat. cor aũt ei⁹ lõge est a me. Non es
ꝓfecto rect⁹ q̃ tã recte nõ diuidis. Non po
tes attolle caput p̃ssũ diaboli iugo. Nõ te
subrigere ꝑuales cui dñat̃ iniq̃tas. Iniq̃
tates tue supgresse sunt caput tuũ: ⁊ tũc on⁹
graue grauate sunt sup te. Iniquitas de
nq̃ sedet sup talentuz plumbi. Vides q̃
nõ faciat hoiem rectũ fides etiã recta q̃ nõ
opat̃ ex dilectione. at qui sine dilectiõe est
nõ habet vnde diligat spõnsam. Sed nec
opa q̃uis recta: rectuz cor efficere possunt
sine fide. Quis em̃ rectum dicat homines

non placẽtem deo. Sine fide aũt ipossibile est placere deo. Qui nõ placet deo nõ pt illi placere deus. nã cui placet deꝰ. deo displicere nõ põt. Porro cui nõ placet deus. nec spõsa eiꝰ. Quõ ḡ rectꝰ q̃ nec deũ diligit nec ecclĩaz dei. cui dr. recti diligunt te. Si igit nec fides sine opib nec opera sine fide sufficiũt ad ai rectitudinẽ. nos q̃ in christũ credimꝰ frẽs. rectas studeamꝰ facere vias nr̃as ⁊ studia nr̃a. Leuemꝰ corda nr̃a cum manib ad deũ: vt tori recti inueniamur. fidei nr̃e rectitudinẽ rectis actib ꝓbantes. dilectores spõse dilecti a spõso iesu xp̃o dño nr̃o q̃ est bn̄dictus in secl̃a: amẽ.

Homelia. xxviij.

Lcc qd̄ dixerã in sermone. qz emulacessientib spõsa rn̄dere cogatur. q̃ corpe q̃dẽ de nũero adolescẽtularum esse vident. anio aũt longe sunt. Ait nempe Nigra sum sz formosa filie hierl'm Patet q̃ detraberẽt ei nigredinẽ iprosperãtes. Sz aduertte spõse patientiam ac benignitatẽ. Nõ mõ em nõ reddit maledictum p maledicto. sz insup bn̄dixit filias hierl'm vocãs: q̃ magꝭ p sua nequitia filie babylonis l'filie baal: aut si q̃dẽ aliud nomen imperij occurrisset appellari meruerãt Sane didicerat a ppha. imo ab ipsa vnctione q̃ docet suauitatẽ calamũ nõ cõtrendũ: ⁊ linũ fumigãs nõ extinguendum. Propterea nõ putauit amplꝰ irritandas satꝭ cõmotas p se nec q̃cq̃ addendum stimulis inuidie q̃ torq̃bant. Magis aũt cũ bis q̃ oderũt pacẽ studuit esse pacifica. sciens se etiã insipientib debitricẽ. Maluit ergo ipa fauorabili demulcere vocabl'o qz cure fuit ei infirmap̃ potꝰ opaz dare salutiq̃ ꝓprie vltioni. Oib q̃dẽ optanda ista pfectio. ꝓprie aũt optimop̃ forma est plato rum. Sciũt q̃ppe boni fideles p̃positi. languentiũ sibi creditã aiap̃ curã. nõ pompã. Cũq̃ internũ murmur cuiuspiã illap̃ q̃rule vocis indicio deprehendũt. ⁊ si in ipos vsq̃ ad cõuitia ⁊ ꝓtumelias prũpentꝭ medicos se etiã nõ dños agnoscentes parant cõfestim aduersus frenesim anie nõ vindictam sz medicinã. Hec igit rõ cur spõsa filias hierl'z dicat easipas q̃s maliuolas sustinet atq̃ maledicas vz vt i blãdo fmõe deliniat murmurãtes. ꝓmotionẽ sedet. sanet liuorẽ. Scriptũ est em. Lingua pacifica ꝓpescit lites. Als ꝓ filie reuera hierl'm quodãmõ st q̃ hmõi sunt: nec falso ita eas noiat spõsa. Siue em ꝓpter sacr̃a ecclĩe que indifferent q̃dem cũ bonis suscipiunt siue ꝓpter fidei eq̃ cõtionẽ ac ꝓfessionẽ. siue ob fideliũ corpalẽ saltẽ societatez. seu etiã ꝓpter spem future salutis aq̃ o io nõ st q̃ diu hic viuũt. vl'tales despande. q̃ntũlibet viuãt despare. nõ incõgrue noiant. Videamus iam q̃d illud fuerit dicere: nig sum sed formosa. Nulla ne in his ꝓbis repugnãtia ẽ. Adsit. Propt simplices dico q̃ int colorẽ ⁊ formã discernere nõ nouerunt: cũ forma ad cõpositionẽ ptineat. nigredo color sit. Nõ omẽ denicq̃ qd̄ nigp̃ est cõtinuo ⁊ deforme est. Nigredo ꝓbi cã pupillã nõ dedecet. Et nigri q̃dã lapilli i ornamẽtꝭ placent. ⁊ nigri capilli cãdidis vultib etiã decorem augẽt ⁊ grãm. Sic tibi q̃z facile aduertere est in reb innumeris Quanq̃z sine nũero st q̃ in supficie q̃dem reptes decolori in ꝓpositiõe ꝓ decora. Tali fortassis mõ pt spõsa cũ pulcritudine vtiq̃z cõpositionis neuo nõ carere nigredinis. sz sane i loco pegrinatõis sue. Alioq̃n erit cũ eã sibi in patria exhibebit spõsus glie gl'iosam nõ hn̄tem maculã aut rugã aut aliq̃d hutusmodi. At ꝓ si diceret qz nigredinẽ nõ hr̄et sep̃am seduceret: ⁊ ꝓtas in ea nõ eẽt. Quãobrem ne mirerꝭ qz dixit nigra sum: ⁊ rursum nihilominꝰ: qz formosa sit gl'iat Quõ em non formosa. cui dr: veni sponsa mea. Cui dz veni. nondũ quenerat. ne forte q̃s putet h dictũ non q̃dem huic nigre q̃ adhuc laborat venẽdo in via: sz btẽ illi. q̃ iam prorsus absq̃z nigredine regnat in patria. Sz audi vñ nigrã ⁊ vñ formosam se dixerit. An nigrã q̃dẽ ob retrã ꝓuersatõez quã prius habuit sub principe huiꝰ mũdi imaginẽ terrestꝭ hominis adhuc portãs. formosam ꝓ de celestis sit'itudine q̃z postea ꝓmutauit ambulãs iã i nouitate vite Sz si hoc est. cur nõ magꝭ de ꝓterito nigra fui ⁊ nõ nigra sum dicit. Si cui tñ placet hic sensus. id q̃ sequit. sicut tabernacl'a cedar sicut pelles salemonis. sic oportteret itelligi: vt de veteri q̃dẽ ꝓuersatõe cedar. de noua ꝓ salemonis se dixerit tabernaculum

Hoc em esse pelles qd tabernaculū ppha ostendit dicens. Repente vastata sunt tabernacula mea: subito pelles mee. Prius igit nigra sicut vilissima tabernacla cedar postea formosa sicut pelles gliosi regis. Sz videamus quō ad statū poti vite potior, vtrūq; respiciat. Si psiderem hitū exteriorem scōr eū qui in facie est q̄ fit humil et abiect. et qd neglectus in curia: cū tamē identidē intus reuelata facie gloriam dei speculantes. in eandē imaginē transformē tur de claritate in claritatē tanq̄ a dñi spiritu. nō vna talis quelibet aia merito nob videbit posse tūdere exprobrantib sibi nigredinem. nig sum sed formosa. Vis tibi denicz demōstrem aiam et nigrā pariter et formosam. Epla inquit graues sunt. sz pnia corpis infirma et sermo pcemptibil. Paulus hic erat. Ita ne paulū o filie hierusalē de pnia estimat, et tāq̄ deformēq; cōtemnitis: qr cernit, homūculū afflictari in fame et siti. in frigore et nuditate. in laboribus plurimis. in plagis supra modum. in mortib frequent. Hec sunt q denigrāt paulū. Per huiusmodi doctor gentium reputat inglorius. ignobilis. niger. obscurus. tanq̄ deniqz peripsima huius mūdi. Emuero nōne ipe est q rapit in paradisum: qui vnū alterūqz pambulāsqz qsqz ad tertium sui puritatē penetrat celū. O ve pulcerrima aia: quā et si infirmū inhabitantē corpusculum pulcritudo celestis nō despexit admittere. angelica sublimitas nō reiecit claritas diuina nō repulit. Hanc vos dicitis nigrā. Nigra est sed formosa filie hierusalē. Nigra ꝓ formosa diuino angelico qz iudicio. Et si nigra est: forinsecus est Sibi aūt p mimo est vt a vob iudicetur. aut ab his q secōm faciē iudicāt. Homo si quidē videt in facie. deus aūt in corde. Propterea et si nig foris: sz intus formosa. vt ei placeat cui se pbauit. Nō em vobis qb si adhuc placeret. xpi seruus nō esset. Felix nigredo q mētis cādorē parit. lumē scie. conscientie puritatē Audi deniqz qd p ppha deus pmittat istiusmōi nigrs. qs aut hūilitas pnie aut charitas zel tāq̄ solis estus decolorasse videt. Si fuerint aut petā vīa vt coccinū: tanq̄ nix dealbabunt. et si fuerint rubra qsi ꝓmiculus, velut lana alba erunt. Nō plane ꝓtēnenda in scis ista nigredo extra q cādorē opat internū. et sedez preparat pinde sapiētie. Cādor est em vite eterne sapia vt sapiens diffinit: et cādidā optet esse aiam in q ipa sedē elegerit Qd si aia iusti sedes est sapie. haud dubie dicerī aiam iusti esse candidā. et fortassis iusticia ipa cādor est. Iust aūt erat paul cui reposita erat corona iusticie. Cādida pi de pauli aia erat et sapia sedebat i ea: ita vt sapiaz loqrek int pfectos. sapiaz i mysterio abscōditam. q̄ nemo pncipiū hui mūdi agnouit. Porro hūc i eo sapie iusticieqz cādorē nigredo illa exterior de pnia corpis infirma. de laboribz plurimis de ieiunijs ac vigilys multis. aut operabat: aut pmerebat Jōqz et qd nigr est pauli. speciosi est omī ornatu extrinseco: oi etiā cultu regio. Non ꝓgabit ei q̄ntalibet pulcritudo carnis. nō cuti vtiqz nitida et arsura. nō facies colorata vicina putredini. nō vesti pciosa obnoxia vetustati: nō auri spes. splēdorue gēmar. seu q̄qz talia q oia it ad corruptionē Merito pinde ois cura scōr sprcto ornatu cultuq̄ supfluo exterioris sui hois qui certe corrūpit oi se diligētia pbz et occupat excolēdo ac decorādo iteriori illi q ad imaginē dei est: et renouat de die in diez. Certi em st deo non posse esse q̄cq̄ accepti imagine sua. si ꝓprio fuerit ēstituta decori Propterea et ois glia cor int nō foris est. hoc ē nō in floze feni aut in ore vulgi: sz in dño. Vnde et dicēt. Glia nra hec est testioniū conscientie nre qd ꝓscie solus sit arbit deus cui soli placere desiderant: et cui soli placere sola ꝓa et sūma glia est. Nō mediocrs plane glia illa q int est. in q glari digt et dñs glie dicēte dauid. Dis glia ei filie regis abint. Et tutior sua cuiq̄ glia dū hz eā in semetipo et nō i alto. At nō i solo fortassis cādore interno: sz i exteriori q̄z nigredine glianādū. ne qd oio scis depeat. sz oia coopent in bonū. Nō solū igit i spe: sz et glari i tribulationib. Libent aut igit glabor i infirmitatib meis: vt inhabitet i me ꝓt xpi. Op tāda infirmitas q xpi ꝓtute ꝓpēsat. Quis dabit mihi nō solū infirmari sz et destitui ac penit deficere a memetipo: vt dñi ꝓtutuz ꝓtute stabiliar. Nam ꝓtus in infirmitate pficit. Deniq̄ ait. Qn infirmor tunc fortes

de paulo mp̄ tomo

de passione

tior sum & potens. Qd cum ita sit: pulcre sponsa conuertat sibi ad gliam: qd ei p ob probrio ab emulis intorquet. non mō formosam sz & nigram se esse glians. Non enim erubescit nigredinē quā nouit pcessisse & in sponso. Cui similari qnte etiā glie est. Nil sibi gloriosius pinde putat qz christi portare obprobriū. Vñ vox illa prorsus exultationis & salutis. Absit mihi gliari nisi in cruce dñi nri iesu christi Grata ignominia crucis ei qui crucifixo ingrat⁹ non est. Nigredo est: sz forma & similitudo dñi. Vade ad scm esaiā & describet tibi qlem i spū illū viderit. Quē nqz aliū dicit viū doloris & scientē infirmitatē. & qr nō erat ei species neqz decor. Et addidit. Nos putauimus eū tanqz leprosum & percussum a deo & humiliatū. ipe aūt vulneratus est ppt iniquitates nras & attritus est propter scelera nra. & liuore eius sanati sum⁹. Ecce vñ niger. Jūge & illō scti dauid. Speciosus forma pre filijs hoim & habes totū in sponso q sponsa de se hoc in loco testata est. Non tibi recte & ipe videt fm ea q dicta st emul posse, rndere iudeis. Niger sum sz formosus filij hierlm. niger plane cui nō erat species neqz decor. Niger qr vermis & nō hō. opprobriū hoim & abiectio plebis Denicqz seipm fecit pcm: & nigr dicere verear. Jnuere sane pānis sordidū. plagis liuidum sputis illitū morte pallidū & nigr vel tūc pfecto fatebere. Percūctare etiā apl'os eūdem ipm qlem in mōte, pspexerint. aut certe angelos in qlem, pspicere concupiscāt. & nihilominus formosum mirabere. Ergo formosus in se. niger ppter te. Quā formosuz & in mea forma te agnosco dñe iesu. nō ob diuina tm qb effulges miracula sz & ppter pitatē & māsuetudinē & iusticiā. Btūs qui te in his hoiem inter hoies conuersantem diligēter obseruās. seipsum pbet p viribus imitatorē tui. ¶ Hoc iā brituditis munus formosa tua pmitias sue dors accepit. nec qd formosum est tui imitari pigra: nec qd nigrum sustinere cōfusa. Unde et dicebat Nigra sum sz formosa filie hierlm. Et addidit silitudinē. sicut tabernacula cedar: sicut pelles salomōis At istō obscurū est nec attingendū oio fatigatus. hēc rps ad pulsādū. si nō dissimulatus. aderit q reuelat mysteria. nec cūctabit aperire q & ad pulsanduz iuitat. Jpe ēei q aperit & nēo claudit. sponsus ecclie ihs xps dñs nr q ē bnēdict⁹ i secla. amē

Homelia. xxix.

Sicut tabnacla cedar: sic pelles salomonis. Hic incipien dū qr h desyderio suptor. Hoc expectat⁹ audire qd sit & qliter ei qd prie tractatū ē caplo coaptet qr silitudo ē. Pōt enim h ita subiūctū fuisse. vt vtraqz ps silitudīs ad id soluz rndeat qd ibi pcesserat. nigr sū. Pōt & ita vt duobus ill duo ista. i. singla singlis referant. ille sēsus simplicior. iste obscurior ē sz tēcem⁹ vtrūqz & prius qdē hūc q difficilior apparet. nō ā i duobus pmis: sz i duobus dūtaxat extrēis. difficultas est. Nā cedar qdē qd interptat tenebre apte sat⁹ cū nigredie conuenire vī: sz pelles salomōis cū formositate ñ ita. porro tabnacla i eandē nihilominus concurrere conuenientiā qs nō videat. Quid ei tabnacula nisi nra corpa i qb peregrinamur. Nō ei hēmus h manentē ciuitatē: sz futurā inqrimus. sz militam⁹ i eis tāqz i tabernaculis prsus violēti ad regnū. Denicqz militia est vita hois sup terrā. & qz diu militam⁹ in h corpe. peregrinamur a dño & a luce. nā dñs lux est. & in qntū qsqz cū eo nō est iterim i tenebrs est. h est i cedar Flebilē, pinde vocē illā agnoscat. Heu mihi qr icolat⁹ me⁹ plōgat⁹ ē. hitaui cū hitātib cedar: mlt tū icola fuit aia mea. Est g h tabnacl'm nri corpis nō ciuis māsio. aut dom⁹ idigene: sz aut tabernaculū militāt⁹. aut stabulū viatoris. Est inqz h corp⁹ tabnacl'm & tabnacl'm cedar: qd nimiū aiaz qsi obiecti sui icircūsceri pti lumis iteri nūc fraudat aspectu: nec sinit oio videre illō nisi p specl'm i enigmate nō aūt facie ad facē. Videsne vñ ecclie nigredo. vñ pulcerris qz aiab nonulla rubigo inhesit. De tabnacl'o, pfecto cedar. de exercitio laboriose militie. ō diuturnitate miseri icolat⁹. ō angustijs erānosi exilij. de corpe denicqz fragili & gui. qr corp⁹ qd corrūpit aggūat aiaz. & depmit frena ibitatō sensū mlta cogitātē: ppterea & cupīt dissolui. vt corpe leuate xpi aduolēt i āplex⁹. vñ & gemēs vna ō miser⁹ aiebat. Infelix ego hō. qs me libabit ō corpe mortis h⁹. Scit nimiū q hmōi ē q nō possit i tabnaculo cedar carere ad pū macl'a aut ruga. nō qn

tulacũq; nigredie: et cupit exire vt se possit
exuere. et hec rō cur spōsa nigrā se dixerit si
cut tabnacla cedar. sz ci formosa sic pelles
salomōis. An nescio q̄d sublie ac sacrū sen
tio in his pellib⁹ inuolutū qō mime ausim
tingere. nisi ad nutū sanc ipi⁹ q̄ reposuit
z sigūt. Legi nimiq; q̄ scrutator est mate
stat⁹. oppriment a gl'a. Supsedeo igit z dif
fero Job iterim cure erit solito impetrare
fauorē vtis pcib⁹; vt eo alacriores q̄ fiden
tiores redeamus ad id qō attētioribꝫ eget
animis. z fortassis inueniet pius pulsator
qō temerari⁹ scrutator nō posset. Quanq;
z meror finē impat z calamitas quā pati
or. Quousq; eēm dissimulo z ignis quē in
tra me abscōdo triste pectus adurit. interi
ora depascit. Clausus lati⁹ fpit. sevit acri
us. Quid mihi z cātico huic q̄ ia maritu
dine sum. Vtis dolōris abducit intentōez
z indignatio dñi ebibit spm̄ meū Subtra
cto siq̄dem illo p quē mea i dño studia vt
cunq; libera esse solebāt. sit z cor meū dere
liquit me. sz vim feci aio ac dissilaui vsq;
huc ne affect⁹ fidē vincere videret Deniq;
plorantib⁹ alys ego vt aduertere potuisti
siccis oculis secut⁹ sum inuisum fun⁹: siccis
oculis steti ad tumulū. q̄usq; cuncta pacta
sunt exequiaq; solēnia. Indut⁹ sacerdotali
bus solitas in eo orōnes ꝓ pio ore ꝓpleui
terrā meis manib⁹ ex more ieci sup dilecti
corpus. terra mox futuq; Qui me intuebā
tur flebāt z mirabant q̄ nō flebā ipe. cū nō
illū q̄dem sz me poti⁹ q̄ illū amisissem oēs
miserarent. Cur⁹ eēm vel ferreū pect⁹ sup
me ibi nō moueret quē videret. Gerhardo
supstitem. Cōe damnū: sz p meo nō repu
tabat infortunio. At ego q̄b⁹ poterā viribꝫ
fidei reluctabar affectui. nitēs vel inuitus
nō moueri frustra additione nature vni
uersitat⁹ debito cōditiōis vsu potēt⁹ iussu
iudicio iusti. flagello terribilis dñi volūta
te. Pro hmōi sp extunc z deinceps exegi a
memetipo nō indulgere multo fletui. mul
tum ē turbat⁹ z mest⁹. nec potui impare
tristicie q̄ potui lachrime. sed vt scriptū ē:
turbat⁹ sum z nō sum locut⁹. At suppssus
dolor altius introrsuz radicauit. eo vt sen
tio acerbior fact⁹. quo nō est exire pmissus
Fateor vice⁹ suz. Exeat necesse est foras qō
intus pator. exeat sane ad oculos filiorum
q̄ sciētes incōmodū planctū humani⁹ est⁹
ment. dulcius ꝓsolent. Scit⁹ o filij q̄ int⁹
sit dolor me⁹ q̄ dolēda plaga. Cernit⁹ nē
pe q̄ fidus comes me deseruit i via hac q̄
ambulabā. q̄ vigil ad curam q̄ nō segnis
ad op⁹. q̄ suauis ad mores. Quis ita mi
hi pnecessarius: cui eque dilectus ego. fra
ter erat genere: sz religione germanior. Do
lete queso vice meā vos q̄b⁹ hec nota sunt
Infirmus corpe eram: z ille portabat me.
Pusill⁹ corde erā z ꝓportabat me. piger et
negligēs: z excitabat me. Improuidus et
obliuiosus z cōmonebat me. Quo mihi
auulsus. q̄ mihi rapt⁹ est manib⁹ hō vna
nimis. hō fm cor meū. Amauim⁹ nos in
vita. quō in morte separati sumus. Amaris
sima separatio z quā nō posset oīno efficere
nisi mors. Qñ eēm me viu⁹ viuū desereres
Qio op⁹ mort⁹ horrendū diuortiū. Quis
eēm tā suaui vinclo mutui nri nō pepcisset
amoris. nisi tort⁹ suauitat⁹ inimica mors
Bene mors q̄ vnū rapiēdo duos furiosa
pemit. An nō mors etiā mihi. imo pl⁹ mi
hi. cui vtiq; oī morte infelicior vita fuata
est. Viuo vt viuēs moriar. z hoc dixerim
vitam. Quā miti⁹ me priuares o austera
mors vite vsu q̄ fructu. nam vita sine fru
ctu grauior mors. Deniq; duplex malum
ligno parat infructuoso secur⁹ z ignis. Er
go meis laboribꝫ inuidens. clōgasti a me
amicum z proximū. per cui⁹ maxime stu di
um erant. si quādo erant fructuosi Sati⁹
mihi proinde fuisset periclitari vita q̄ tua
gerharde pnctia. q̄ meoq; in dño studiorum
eras sollicitus mercator. fidelis adiutor:
cautus examinator. Cur queso aut amas
uimus. aut amisimus nos. Dura cōditio
sz mea miserāda fortuna. nō z illi⁹. Nam
tu chare frater: si charos amisi. chariores
vtiq; recepisti. De ꝓo q̄ nā iā miseq; cōso
latio manet. p⁹ te vnicū solaciū meū. Pla
cita fuit parit⁹ vterq; societas corpm p mo
rum ꝓcordia: sz solū me diuisio vulnerauit
Cōmune qō libuit. qō triste z lugubre me
um. In me transierunt ire tue. in me cōfir
matus est furor. Erat ambobus alterutq;
grata presentia. dulce consortium. suaue
colloquium. sed tantas vtriusq; delicias
ego perdidi. tu mutasti. Et quidem imu
tatis illis retributio multa. Quanto fe

more gaudiorꝫ ac benedictionũ cumulo habes certe, p me tãtillo. repositã tibi xpi presentiã. Nec dispendiũ sentis, abãtie a nobis tue. angelorꝫ admixte choris. Non est igit qd causer, tu denra q̃si subtracta tibi psentia. cui affatim sui suorũq̃ copiã dñs manifestatis indulsit. At ego, p te qd. Quã vellem scire qd sentias. nunc de me illo vnico tuo. medys mutãte cur, ⁊ penis. destituto te baculo imbecillitat, mee. Si tñ licet adhuc cogitare de misero ingresso abyssum luminis atq̃ illo pelago ekne felicitat, absorpto. Forte em ⁊ si nosti nos fm carnẽ. sed nũc iã nõ nosti: ⁊ qm̃ ĩtroisti i potẽtias dñi memorar, iusticie eꝰ soliꝰ. ĩmemor nri Certe ꝫ q̃ coheret deo vnꝰ spũs est: ⁊ in diuinũ quendã totꝰ mutat affectũ: nec ꝑtiã sentire aut sapere nisi deũ. ⁊ q̃ sentit ⁊ sapit deus plenꝰ deo. Deꝰ aũt charitas est. ⁊ q̃nto q̃s ꝯiunctior deo. tãto plenior charitate Porro impassibile est deꝰ: sz nõ incõpassibile. cui ꝓprũ est ꝓ misereri ⁊ pcere. Ergo ⁊ te necesse est misericordẽ eẽ q̃ inberes misericordi. q̃uis iã mime miser sis: ⁊ q̃ nõ pateris ꝯpater, tñ. affectus, pinde tuꝰ nõ est ĩminutus. nec qm̃ deũ industi nri cura te eruisti: ⁊ ipi em̃ cura est de nob. Qd infirmuz est abiecisti. sz nõ qd piũ Charitas denicq̃ nunq̃ excidet. nõ obliuiscer, me in finem. Video: mihi audire q̃si frẽm meũ dicentẽ Nunq̃d mat potest obliuisci filij vteri sui. Et illa si oblita fuerit: ego tñ ñ obliuiscar tui. Nõ expedit, prsus. Scis vbi ꝓser. vbi iaceã. nisi reliqueris me. Nõ est q̃ porrigat manũ. Ad oẽ qd emerserit respicio ad gerhardum vt cõsueuerã: ⁊ non est. Heu tunc ingemisco miser: sicut hõ sine adiutorio. Quẽ ꝯsulam in ambiguis. cui in aduersis fidã. q̃s portabit onera. q̃s gicula ꝓpulsabit. Nonne vbicq̃ gressus meos gerhardi oculi anteibãt. Nõne tuũ gerharde pectus cure mee notꝰ q̃ meũ ipius hẽbãt: familiariꝰ incursabãt. acriꝰ vrgebãt. Nõne ĩ lingua tua illa placabili ⁊ potẽtia meã a fmonibus seculi freq̃ntissime vẽdicabas. amico reddebas silẽtio. Dñs dederat illi linguam eruditaz: vt sciret q̃ deberet ꝓferre sermonẽ. Ita denicq̃ in prudẽtia respõsorꝫ suorꝫ ⁊ in grã sibi data desup. ⁊ domestic, satis faciebat ⁊ extern, vt pene me uemo req̃rireret. cui forte prior gerhardus occurrisset Occurrebat aũt aduentantib⁹ opponens se: ne subito ociũ meũ incursarẽt. Sz q̃b⁹ sane sat, facere p se nõ quibat. hos perducebat ad me: ceteros emittebat. O virũ industriũ. o amicũ fidelẽ. ⁊ amico gerebat morẽ. ⁊ officys charitat, nõ deerat. Quis vacua ab eo recesserat manu. Si diues cõsiliũ. si paup subsidiũ reportabat. Nec q̃rebat q̃ sua sunt. q̃ se medys ingerebat curis vt ego vacarez. Sgabat em̃ sic vt erat humilimꝰ. maiorẽ d: nra quiete fructum. quã si vacaret ipe. Interdum postulabat absolui ⁊ alteri cedere q̃si q̃ melius, puderet. Sed vbi ille inuenireꝯ. Nec petulanti vt assolet meo officij detinebat affectu. sed solo intuitu charitatis. Si q̃ dẽ plꝰ oibus laborabat: ⁊ minꝰ oib⁹ accipiebat: ita vt se pe cũ alijs necessaria mistraret. ipse egerat ĩ pluriby. verbi cã: cibo aut veste. Denicq̃ cũ se sentiret decessui, ꝓinq̃re: deꝰ inq̃t tu scis. q̃ q̃ntũ ĩ me fuit sp operaui quietẽ mihi intendere. tibi vacare. sz implicitum tenuit timor tuꝰ ⁊ volũtas fratꝫ. ⁊ studiũ obedie di sup oia abbat, parit ⁊ fris germana dilectio. Ita est. Gre tibi sẽ de oi fructu meorum si q̃s est in dño studiorũ. Tibi debeo si, pfeci. si, pfui. Tu intricabaris ⁊ ego tuo beneficio feriatus sedebã mihi: aut certe diuinis obsequijs sanctꝰ occupabar: aut decrine filiorꝫ vtilꝰ intendebaz. Cur em̃ securus intꝰ nõ esse: cũ te scirẽ agentẽ foris manũ dexterã m: ã. lumẽ oculorꝫ meorꝫ. pectus meũ ⁊ linguã meã. Et q̃dem indefessa manus. oculus simplex. pectꝰ consilij. lingua loquẽs iudiciũ. sicut scriptuz est. Os iusti meditabit sapiam ⁊ lingua eiꝰ loq̃tur iudiciũ. Sz quid dixi foris agentẽ illũ. q̃si interna gerhardus nesciret. ac spãa: tũ expers esset donorꝫ. Nozũt q̃ illũ nozũt spũales q̃ꝫ ꝓbaeius spũ redoleret. Nozũt cõtubernales q̃ꝫ mores eiꝰ ⁊ studia nõ carnẽ sapent: sed feruerent spũ. Quis illo rigidior in custodia disciplinę. quis in castigando corpus suũ districtior vl' suspẽsior. sublimior in ꝯemplando subtilior in disserẽdo. Quotiens cũ eo disserens ea didici q̃ nesciebam. ⁊ qui docturus aduenieram: doctus magis abcessi. Nec mirũ de me. cum magni ac sapientes viri idẽm nihilomi

nus ex illo sibi accedisse testenť. Nō cognovit litteraturā. sz habuit litteraꝫ inuēturē sensuz.. habuit z illuminātez spm̄. Nec in maximis tantū: sz z in minimis maximus erat. Quid verbi causa in edificiꝭ magis in ortis. aquis. cūcť denicꝫ artib̄ seu opibus rusticoꝫ. quid incꝫ vel in hoc rerum genere gerhardus subterfugit pitia. Lemētariꝭ. fabrť. agricolis. ortolanis. sictorib̄ atcꝫ tertorib̄. facile mgr̄ erat. Cuncꝫ omnū iudicio omib̄ esset sapiētior: solus in suis oculis nō erat sapiēs. Utinā multos z si min⁹ sapiēres nō plus rāgeret illa maledictio. Ve q̄ sapiētes estť in oculis vr̄is Sciētib̄ ista loq̄r: z adhuc plura his de illo comptis z maiora. Paro tamē q: caro mea z frať est h̄ tñ secur⁹ addo. mihi vtilis i oib̄ z p̄ oib̄ fuit. Util i paruis z i magnis. i p̄uatť z i publicť. forť z intus. Merito exco pēdebā tot⁹: q̄ mihi totū erat. solum pene reliq̄rat mihi. puisoris honorez z nomē nam opus ipe faciebat. Ego vocitabar abbas. sz ille erat in sollicitudine. Merito requieuit i eo spūs me⁹: p quēlicebat delectari i dño. p̄dicare liberius. orare securi⁹: Per te inquā mihi frať mi mēsobria z ḡta q̄es. sermo efficacior. piguior oro. freq̄ntior lectio z feruentior affectus. Heu sublatus es z hec oia sik. Tecū pariter abiere dēs delicie z letitie mee. Jā cure irruūt. iā molestie hincinde pulsant z angustie vndicꝫ. Solū me reperunt sole mihi te abeunte remanserunt. sol⁹ sub sarcina gemo. Aut ponere aut oppimi necesse est. q: tu tuos humeros subduxisti Quis mihi tribuat cito mori post te. Nā p te nolim nec te tua fraudare gl'ia. Porro supuiuere z labor z dolor. viuā quoad viuā i amaritudine. viuā in meroze. z hec sit mihi cōsolatio vt merēdo affligar. Nō parcā z iuuabo manū dñi. etenim manus dñi tetigit me. Me inquā tetigit z percussit. nō illū quem vocauit ad requiez. me occidit cū succidit illuz. Nunq̄d enim occisuz q̄s dixerit quem plāxauit in vita. At qō illi vite ianua fuit mihi plane est mors. mecꝫ illa morte mortuū dixerim. non hunc qui obdormiuit in dño. Exite exite lachrime iam pridē cupientes. Exite q: is qui vobis meatum obstruxerat ꝯmeauit. Aperiant cataracte mi seri capitis z erumpant fontes aquaruz. si forte sufficiāt sor des diluere culpaꝫ quib̄ iram merui. Cū consolatus fuerit sup me dñs tunc fortassis z ego merear ꝯsolari. si tñ nō pepcero a meroze. Nā q̄ lugēt ipi cōsolabunť. Propterea ꝯdescēdat mihi oiscētus z i spū lenitať. qui spiritalis est sustineat lamentantē. Lucr⁹ me⁹ hūano q̄so pēsetur affectu: nō vsu. Videm⁹ nēpe mortuos q̄tridie plāgere mortuos suos. fletū mlt̄um z fructū nullū. Nō culpam⁹ affectum nisi cū excedit modū: sz causam. Ille nimirum nature est z ei⁹ turbatio pena peccati. hec vanitas z pcrm̄. Etenim ibi sola nisi fallor plorant dāna glie carnis vite pñť inmoda. Et plorādi qui ita plorāt. Nunq̄d ego sic. Siťis mihi affect⁹: sz altera causa. dissiliscꝫ intētio. nulla mihi sane q̄rela de oib̄ q̄ sit mūdi. in his pfecto q̄ sť dei adēpcum doleo fidele auxiliū. salutare ꝯsiliū. gerhardū doleo. gerhardus est i cā. frater carne: sz pxim⁹ spū. soci⁹ ꝓposito. Adhesit aīa aīe illi⁹. z vnā fecit de duob̄ nō cōsanguinitas sz vnanimitas. Carnis q̄dē necessitudo nō defuit. sz p⁹ iūxit societas spiritus. z sensus anīoꝫ meoꝫ conformitas. Cū ḡ essem⁹ cor vnū z aīa vna. hāc meam parit atcꝫ ipi⁹ aīaz ptrāsiuit gladi⁹: z scindens medīā ptē locauit i celo. ptē in sceno deseruit. Ego ego illa portio misera i luto iacens trūcata pte sui z pte potiori: z dicit mihi ne fleueris. Auulsa sť viscera mea a me: z ōr mihi ne fleuerť. Sētio sentio vel inuit⁹: q: nec fortitudo lapi dū fortitudo mea: nec caro mea enea est. sentio prorsus z doleo z dolor me⁹ i ꝯspectu meo sp. Non sane nos poterit duricie z insensibilitatis arguere ille q̄ ꝓberat quō illos de q̄b̄ air. Percussi eos z nō doluerūt. Affectū meū ꝯfessus sum z nō negaui. Carnalē q̄s dixerit. ego hūanū non nego. sic nec me hoīem Si nec hoc sufficit nec carnalē negauerim nā z ego carnal sum venūdat⁹ sub pctō addict⁹ morti penis z erūnis obnoxi⁹. Nō sū fateor insensibilis ad penā. mortē horreo meā z meoꝫ. Me⁹ gerhardus erat. meus plane. An nō me⁹: q frať sanguie fuit. professione fili⁹. sollicitudine pr̄. consors spū. iuuit⁹ affectu. Ys recessit a me sentio. Iesus sum z ḡuiter. Ignoscite filij: imo si filij. vi

cem dolere patnā Miseremi mei saltēvos amici mei: q̄ certe cōsideratis ꝗ ḡuia pro peccis recepi de manu dñi. In virga indignationis sue percussit me. digne ꝑ meritis dure ꝑ viribꝫ An leue q̄s dixerit me viuere absq̄ gerhardo. nisi qui ignorat q̄d mihi cū gerhardo. Nec tū ꝓdico sermonibꝫ setī Nō rep̄hendo iudiciuꝫ quo recepit quisq̄ q̄ dignus est. ille coronā quaꝫ meruit ego quā debui penā. Nunq̄d qz sentio penam reprehēdo siniam Hāanū est illō. h̄ impiū Humanū inq̄ ꝛ necesse affici erga charos sine delectabilit cū p̄sto sūt: siue cū absunt moleste. Nouerit otiosa social' ꝓuersatio p̄ sertim int amicos: ꝛ quid effecerit mutuꝰ amor insit pñtibꝫ. horror indicat separationis. ꝛ dolor de inuicē in separis. Doleo super te gerhard: charissime. nō qz dolēdus sꝫ qz ablatus: ꝛ ideo fortassis dolēdū mihi potius sup me q̄ bibo calicē amaritudinis. Et solus dolēdus qz solus bibo. Nō eim ꝛ tu Solus ego patior qō solent parit p̄ti q̄ se diligūt. cū se amittūt. Utinā non te amiserim sꝫ p̄miserim. vtinaꝫ vel tarde aliqñ seq̄r te quo cūq̄ ieris. Nō eim dubiū q̄n ad illos ieris q̄s circa mediuꝫ extreme noctꝭ tue inuitabas ad laudē: cū in vultu ꝛ voce exultatōis subito eruptisti ī illō dauiticū stupētibꝫ q̄ assistebāt. Laudate dñꝫ de celis laudate eū in excelsis. Jā tibi frat mi nocte adhuc media diescebat. ꝛ nox sicē dies illūinabit. Prorsus illa nox illūinatio tua in delitijs tuis. Accitu ꝛ suꝫ ego ad id miraculi videre in morte exultantē hominē ꝛ insultantē morti. Ubi est mors victoria tua. vbi mors ꝓtēcio tua Jā nō stimulus sꝫ tubulus. Jā cantando morit hō ꝛ moriendo cātat; Usurpat; ad leticiā mr meroris. vsurparis ad gliaꝫ inimica. vsurpat; ad introitū regni: porta inferi ꝛ fouea pditionis ad inuentionē salutis. Jdq̄ ab hoie pctōre: iuste nimiq̄ qz tu inq̄ī hoiez innocentē ꝛ iustū ptāte temeraria vsurpasti. Mortua es o mors ꝛ pforata hamo: qm incauta glutisti. cui voꝰ est in ꝓhera o mors ero mors tua morsus tuꝰ ero infernꝰ. illo inq̄ hamo pforata trāseuntibꝫ per mediū tui fidelibꝫ letū latūq̄ exitū pādis ad vitā. Gerhardus te nō formidat larualis effigies. Gerhardus ꝑ medias fauces tuas trāsit tad patriā. nō mō securꝰ sꝫ ꝛ letabūdus ꝛ laudans. Cū igit sup uenissem ꝛ extrema psalmi me audiēte clara voce cōplesset: suspiciēs in celū ait. Pater in manus tuas ꝓmēdo spm meū. Et repetēs eūdem sermonē ac freqnt ingeminās: pat pr̄ ꝓuersus ad me exhilarata q̄dē facie: q̄nta inq̄t dig̃cio dei pr̄ez hoim esse. q̄nta hoim gl'ia. dei filios. dei cē heredes. Hā si filij et heredes. sic cātabāt quē nos lugemꝰ. i quo ꝛ meū fateor luctū pene in cantū vrit. duꝫ intentꝰ glie eiꝰ. ꝓpe fere miserie obliuiscor Sꝫ reuocat me ad me pūgēs dolor: facile q̄q̄ a sereno illo intuitu tanq̄ a leui excitat somno pstringēs anxietas. Plāgā igit sꝫ sup me qz sup illum vetat rō. Puto eim si oportunitas dareť mō diceret nob. Nolite flere sup me: sꝫ sup vos flete. Plāxit meritō dauid sup parricida filio cui ꝓpetuo seiret obstructū exitū de ventre mortꝭ mole criminis. Merito sup saul ꝛ ionathan. q̄ bus eq̄ absorptꝭ semel emersio nō sp̄at. Et q̄dē resurgēt: sꝫ nō ad vitā. imo ad vitam: vt viui ī morte infelicꝰ morianť. Quāq̄ de ionatha posset non imerito herere snia. At mihi ꝛ si nō ita suppetit plangendi rō. nō tñ nulla. Plāgo p̄mū sup mea ipꝰ plaga atq̄ iactura hutꝰ domus. plāgo deniq̄ sup pauper necessitatibꝫ quoꝫ gerhardus pat erat. plāgo certe sup vniuersi status nr̄i ordinis. nr̄eq̄ pfessiōis: q̄ de tuo gerhardo zelo ꝓsilio ꝛ exēplo robur nō modicū capiebat. plāgo postremo ꝛ si nō sup te. ꝓter te tñ. Hinc prius hinc afficior ḡtant. qz vehemēter amo. ꝛ nēo mihi molestꝰ sit dicēs nō debere sic affici. cū benignꝰ samuel sup reprobo rege. ꝛ piꝰ dō sup parricida filio: sat; se cernit affectiōi ꝛ nō ad iniuriā fidei nō in supni suggillatōe iudicij. Absalon fili mi ait setūs. fili mi absalon: ꝛ ecce plꝰ q̄q̄ absalon h. Saluator q̄z videns ciuitatē ihe rusalē ꝛ p̄uidēs ruituram fleuit sup eā: ꝛ ego ꝓpriā ꝛ q̄ in pñti est desolatōez nō sentiaꝫ plagā meā. recentē ꝛ ḡuē nō doleā. Ille fleuit ꝓpatiēdo ꝛ ego patiēdo nō audeo. Et certe ad tumulū lazari nec flētes arguit nec a fletu ꝓhibuit. isup ꝛ fleuit cū flētibꝫ. ꝛ lachrymatꝰ ē inq̄t ihs. Fuerūt lachrymē ille testes ꝓfecto nature. nō indices diffidentie Deniq̄ ꝛ p̄dyt mox ad vocem eius q̄ erat

mortuꝰ. ne ꝯtinuo putes fidei p̃iudicium dolēt̃ affectū. Sic nec fletꝰ vtiq̃ nr̃ infelicitat̃ est signū: sz ꝯditōis idiciū. Neq̃ p̃cussius plozās arguo ferientē: sz ꝓuoco pietatez. seueritatē flectere satago. Ecū ⁊ ꝓba mea dolore sē plēa: nō tñ ⁊ murmure. Nunq̃d nō plenū iusticie ptuli qō vnꝰ sñie ꝯplemēto ⁊ punitꝰ ē q̃ debuit. ⁊ cozonatꝰ q̃ meruit: ⁊ adhuc dico. bñ vtiq̃ fēc̄ dulez̃ ⁊ rectus dñs. miaz ⁊ iudiciū cātabo tibi dñe. cātet tibi mia quā fecisti cū suo tuo gerhardo. cātet ⁊ iudiciū qō nos portamꝰ. i alto bonꝰ. i alto iustꝰ. laudabilꝰ an solꝰ laus bonitat̃. Est ⁊ iusticie. Iustꝰ es dñe ⁊ rectum iudiciū tuū. Gerhardū tu dedisti. tu abstulisti. ⁊ si dolemꝰ ablatū nō tñ obliuiscimur q̃ datꝰ fuit. Et gr̃as agimꝰ q̃ hr̃e illū meruimꝰ: q̃ carere intñ nō volumꝰ inq̃tū nō expedit. Recozdare dñe pacti mei ⁊ miserationis tue: vt magz̃ iustificer̃ i fmōibꝫ tuis ⁊ vim. cū iu. Cū p̃ cā eccie ānō p̃ciro biturꝫ ni cēmꝰ cgtauit ille. ⁊ iu alescēte lāguore: cū iāp̃ria videret vocatio. ego egertic ferrens comite pegriatōis ⁊ illū comitē i tra reliq̃re aliēa. nec resig̃re his q̃ mihi eū ꝯ miserāt q̃m amabat ab oibꝫ sic̄ erat amabilꝰ valde ꝯuersus ad ozōz cū fletu ⁊ gemitu expectaiq̃t dñe vsq̃ ad reditū. restitutū amicis. tolle eū tā si vis ⁊ nō causabor. Eraudisti me dñe ꝯualuit. opꝰ pfecimꝰ qō inuūxeras redituꝰ cū exultatōe reportātes māiplos pacz̃. Porro ego oblitꝰ sū mee ꝯuentōis sz nō tu Pudet singultuū hoꝯ q̃ p̃uaricationis me arguūt. Quid plura. Repetisti cōmēdatū. recepisti tuū. Finē ꝓbo ꝯ idicūt lachryme. tu illꝰ dñe finē modūq̃ idixerz̃.

Homelia. xxx.

Q Vlia dubitz̃ hūanitat̃ officijs amicū reuerētē i patriā p̃secuti sumꝰ redeo factꝰ ad ꝓpositū edificādi q̃ itermiserā. Incongruū nāq̃ ē diu flere lētantē ⁊ sedēti ad ep̃las lachrias mlt̃as igerere ipo ꝯtunū sz ⁊ si nr̃as defleamꝰ erūnas. ne id q̃dē optz̃ nimis ne nō tā amasse illū q̃ nr̃a q̃sisse ō illd cōmoda videamur. Tēpet sane dilecti gaudiū mesticiā desolatoꝯ ⁊ tolerabilꝰ fiat nob q̃ nobiscū nō ē q̃ cū deo ē. Frꝰ q̃ ozōibꝫ vtis: voloi lucē si possū p̃dere q̃dq̃d illō ē q̃ō optū ē illꝰ pellibꝫ sentio q̃ i ermꝰ decoris spōse p̃ducte sūt. Hoc sic recolitz̃ tactū fuit sz idiscussū remāsit. Porro discussum ⁊ ōclaratū quō nig̃ sit sic rabnacl'a cēdar. quō g̃ sic̄ pelles salomōis formosa. q̃ ꝯo salomon i oi gl'a sua q̃cq̃ hūerit ꝯdignū decore spōse ⁊ glie ornatꝰ ei. Et q̃dē si nō ad decorē spōse: sz ad nigredinē nescio potiꝰ q̃s pelles istas sic̄ tabnacl'a cedar respicere dicerem. fortassis ꝯpeteret. nec decēt vñ id ꝯgrue mōstrarem: sic̄ mōstrabiꝰ. At ꝓo si spōse claritati q̃rūcūq̃ decorē pelliū ꝯpādū putamꝰ. h̄ p̃rsus opꝰ nob ē eiꝰ ad quē pulsastz̃ auxilio q̃tinus mysteriū h̄ digne aperire possimꝰ. Quid nāq̃ eoꝯ q̃ in facie lucēt si iterne cuiuspiā sctē aīe pulcritudini ꝯpef. non vile ac fedū recto appeat estiatori. Quid inq̃ tale i se oñdit ea q̃ p̃terit figura hꝰ möi qō ē q̃re spēz aīe possit illius q̃ exuta terreni hōis vetustatē eius q̃ de celo est decorē induit ornata optimis moribus. p̃ monilibꝫ ipso purior sic̄ ⁊ excelsior ethere sole splēdidior. Noli g̃ respicere ad istū salomonē cū indagare cupis cur eiusdem oi se sikem pellibꝫ in decore spōsa gliek. Quid ē g̃ q̃ dr̃ formosa suz sic̄ pelles salomonis. Magnū ac mirabile q̃d dā vt ego estio si tñ nō hūc sz illā h̄ attēdam' de q̃ dr̃. Ecce plusq̃ salomō h̄. nā vsq̃ adeo is meus salomō salomō ē: vt nō mō pacificꝰ: qō q̃ q̃dē salomon interp̃trat: sz ⁊ pax ip̃a vocet paulo p̃hibēte: qz ip̃e ē pax nr̃a. Ap̃ō istuz salomonē nō dubito posse ĩueniri q̃ decori spōse oio ꝯpare nō dubitē: ⁊ p̃sertim ō pellibꝫ eiꝰ aduerte in ps̃. Extēdēs ait celū sic̄ pellē. Nō ille pfecto salomō. ⁊ si multū sapiens multūq̃ potēs. extēdit celū sic̄ pellem. Sz is potiꝰ q̃ nō tam sapiens q̃ ip̃a sapia est. ip̃e p̃rorsus extēdit ⁊ ꝯdidit. Istiꝰ sic̄q̃dē ⁊ nō illiꝰ illa vox ē. Qñ p̃ p̃abat celos haud dubiū q̃n deꝰ p̃z ego aderā. Aderat sine dubio p̃ p̃anti celos sua ꝓtꝰ suaq̃ sapia. Nec putes astitisse otiosā ⁊ q̃si ad spectacl'm solūmō: qz dixit aderā. non ē p̃ p̃abā. respice paulisp̃ iferius ⁊ iuenies apte subiūgentē: qz erat cū eo ꝯponēs oia. deniq̃ ait. Quecunq̃z opera pater facit. hec ⁊ filius similiter facit. Et ipse itaq̃z extendit celum sicut pellem. Pulcerrima pellis que in modum cuiusdam magni tentoꝯ vniuersum operiens facie terre. solis. lune atq̃z stellaꝯ varietate tam spectabili humanos oblectat

 pellis salomonis

aspectꝰ. Quid hac pelle formosiꝰ. quid ornatius celo. Qui nec ñ vel ipm vllatenus ferendũ glie ⁊ decori spõse: corpo succũbẽs qd̃ pterit ⁊ hec figura ipiꝰ vtpote corpea: ⁊ corpeis subiacẽs sensib. Que em̃ videt tpalia sit: q aũt nõ vident etna. Sz est rõnalis qdam spõse spẽs. spũ alisq; pulcritudo. ipaq; etna. qz imago etnitatis. Decor eius ꝓbi gra charitas est: ⁊ charitas sicut legistis nunq; excidit. Est certe ⁊ iustitia: et iustitia inqt eius manet in secl'm scl'i. Est etiã patientia ⁊ legis nihilominus patiẽtia pauperꝭ nõ pibit i finẽ. Quid voluntaria paupꝭ. qd̃ hũilitas. Nõne altera regnũ eternũ altera eque exultationẽ pmeret eternam. Eo qz spectat: ⁊ timor dñi sctũs permanẽs in scl'm scl'i. Sic prudẽtia. sic tẽperantia. sic fortitudo. ⁊ si q̃ sunt alie ꝓtutes qd̃ nisi margarites qd̃ã spõse ornatu: splẽdore ppetuo choruscantes. ppetuo inq; qz sedes ⁊ fundamentũ ppetuitatis. Nec em̃ ppetue btẽq; vite oio locus in aia est. nisi medijs qdem interiectis; ꝓtutib. Unde ꝓpha deo q vtq; vita btã est. iustitia inqt ⁊ iudiciũ ꝑpatio sedis tue Et apl's ot xp̃z hitare. nõ oi nõ qdẽ: sz signãter p fidẽ i cordib vr̃is. Dño qz sessuro sup asellum. vestras discipuli substrauerũt significãtes salvatorẽ seu salutẽ nrã q̃q; insidere vñ aie quã nõ vz vestitã inuenerit doctrina ⁊ moribus apl'oꝭ. Et iõ eccl'ia pmissionẽ hñs future felicitatis. curat interim ꝑare ⁊ ꝑornare in vestitu deaurato circũdata varietate grarum atq; ꝓtutũ. q̃lẽ qdẽ ex pte sup̃ descripsimus. q dig ⁊ capax plenitudis gre inueniat. Cetera spũali huic tã pulchre varietati q; de pma interim stola in q̃dã veste sue sctificatõis accepit nullo pacto cõparauerim i decore h celũ visibile atq; corporeuz q; ipsis i suo genere qdem syderea varietate pulcerrimũ. Sz est celũ celi de quo ppha. Psallite inquit dño q ascẽdit sup celũ celi ad orientẽ Et h celũ itellectuale ac spirituale. ⁊ q fecit celos in intellectu. creauit illõ ⁊ statuit in sempiternuz ipm; inhabitat Ne ꝓo pures spõse deuotionẽ citra illõ remanere celũ. in quo scit hitare dilectũ. vbi em̃ thesaurus eius ibi ⁊ cor eius Emulat sane assistẽtes vultui ad quẽ suspirat. ⁊ q̃ bus se interim nõ valet videdo associare. studet ꝓformare viuẽdo. moribꝫ q̃si q; vocibus clamãs. Dñe dilexi decorẽ domus tue ⁊ locũ hitationis glie tue. Prorsus de hoc celo mimesit in dignũ ducit ducere similitudinẽ. Hoc extentũ sicut pellis. non spacijs tamẽ locoꝭ sz affectib aioꝭ. Hoc miris varysq; artific distinctũ opib. Diuisiones aũt sunt nõ coloꝭ sz hitudinum Nã alios qdẽ posuit angelos. alios autẽ archangelos. alios ꝓo ꝓtutes. alios dñationes. alios principatus. alios potestates. alios thronos. alios cherubin atz alios seraphin. Sic stellatũ celũ hoc. sic depicta hec pellis. hec vna de pellib mei salomonis. ⁊ hec p̃cipua in oi ornatu mlt'iformis glie eius. Hz aũt grandis ista pellis quã plimas in se eq salomonis pelles. qm̃ vnusquisq; btus ⁊ sctus qui ibi est pellis vtq; est salomõis. Benigni siquidem sit atq; extenti in charitate pertingẽtes vsq; ad nos: quib gloriam quam habent non sed optant. ita vt ex ipsis huius rei gratia demorari apud nos nõ grauent seduli circa nos ⁊ curam gerentes nostri. omnes administratoriꝫ spiritus missi in ministeriuz propter eos qui hereditatem capiunt salutis. Quamobrem sicut celum celi singulariter dicitur vniuersa multitudo illa collecta beatorum. sic ⁊ celi celorum propter singulos qui vtq; celi sunt nominamus. et ad singulos spectat quod dicitur. extẽdẽs celum sicut pellem. Videtis credo que ille pelles ⁊ cuius sint salomonis. de quarum sponsa similitudine gloriatur. Nunciam intuemini eius gloriam que ⁊ celo se comparat ⁊ illi celo. quod tanto est gloriosius quanto diuinius. Nec immerito vsurpat inde similitudinem vnde originem ducit Nam si propter corpus quod de terra habet tabernaculis cedat se assimlat: cur nõ ⁊ propter animaz que de celo est. celo equesit'em esse gloriet: psertim cũ vita testet originẽ. testet nature dignitatẽ ⁊ patrie. Unũ deũ adorat ⁊ colit quõ angeli xp̃m sup oia amat. quõ angeli casta est quõ angeli idq; in carne peccati ⁊ fragili corpe qd̃ non angeli: querit postremo ⁊ sapit q̃ apud illos sunt. non que super terram. Qd̃ euidentiꝰ celestis insigne originis. quam ingenitam ⁊ in regione dissimilitudinis retinere

silitudinē glriam vite celibis in terra ⁊ ab exule vsurpari: in corpe deniq; pene bestia li vtiere angelus. Celest; sunt ista potēte nō terrene: ⁊ q̄ ꝓ o de celo sit aia q̄ hoc pōt apte indicāt. Audi tñ aptius. Vidi inq̄t ciuitatē sctām. hierlm nouā descēdentē de celo. a deo paratā sic sponsaz ornatā viro suo: ⁊ addidit. Et audiui vocē magnā de throno dicētē. Ecce tabnaculū dei cū hoi bus: et hitabit cū illis. Ad q̄d. Credo vt sibi acquirat spōsaz de hoib. Vtra res. Ad sponsaz veniebat: ⁊ absq; spōsa nō ve niebat. Querebat spōsam: ⁊ spōsa cuz ipo erat. An due erāt. absit. Vna est. n. aut co lūba mea. sed sic de diuersis omiū gregib vnū facere voluit. vt sit vnū ouile ⁊ vn⁹ pa stor ita cū hz et spōsaz inherentē sibi a pnci pio mlitudiez ag̃lorꝝ. placuit ei ⁊ ō hoib et vocare ecclam atq; vnire illi q̄ de celo est: vt sit spōsa vna ⁊ vn⁹ spōsus. Ergo ex adiecta ista pfecta est illa. nō duplicata: et agnoscit de se dictū. Vna est pfecta mea. Porro vnā cōformitas fac: nūc q̄dē in silī deuotiōe. postea ꝓ o ⁊ in parī glia Habes itaq; vtrūq; de celo ⁊ spōsuz scz ihm: ⁊ spō sam hierlm. Et ille q̄dē vt videt semetip sum exinaniuit forma sui accipiēs. ⁊ in si militudinē hoim fact⁹ ⁊ habitu inuēt⁹ vt hō. At illā in qua nā putamus forma seu specie. aut in q̄ habitu vidit descēdentē il le q̄ vidit. An forte in frequētia angelorū quos vidit descēdentes et ascendētes sup filiū homis. Sz melī⁹ dicim⁹ q̄ sponsaz tūc viderit. cū verbū in carne vidit: agno scens duos. in carne vna. Duz em̄ sanct⁹ ille emanuel terris intulit magisterū di scipline celestis. dū supne illius hierlm q̄ est mater nostra. visibilis quedaz imago et spēs decoris eius p ipm nob ⁊ in ipo ex pssa innotuit. q̄d nisi in spōso spōsaz pspe xim⁹: vnū eundēq; dñm glie admirātes. ⁊ spōsuz decoratū corona. ⁊ sponsaz orna tā monilib suis. Ipse igit q̄ descēdit. ipse est ⁊ q̄ ascēdit. vt nemo ascēdat in celū nisi q̄ de celo descēdit: vn⁹ idēq; dñs ⁊ spōsus in capite. ⁊ sponsa in corpe. Nec frustra vi sus est in terr; hō celest; cū de trenis cele stes q̄ plimos fecerit sibi sīles: vt sit qō le gif. q̄lis celest; tales ⁊ celestes. Ertūc g̃ in terra viuit moze celestiuz. dū instar supne illi⁹ beatecq; creature. hec q̄z q̄ a finib terre veīt audire sapiam salomōis. celesti vi ro nihilo min⁹ casto iheret amore. ⁊ si nec dū quō illa iūcta p spēm. tñ spōsata p fidē iuxta pmissiz dei dicētis p ꝓpham. Spō sabo te mihi ī mia ⁊ miserationib: et spōsa bo te mihi i fide. Vñ magis magisq; cōfor mari satagit forme q̄ de celo venit. dicens ab ea verecūda eē et sobria. discēs pudica ⁊ sctā: discēs patiēs atz cōpatiens. postre mo discēs mitis ⁊ hūilis corde. Et iō mori bus huiuscemōi cōtendit. ⁊ absens place re ei. in quez angeli pspicere cōcupiscūt: vt dū desiderio feruet angelico. probet se pin de ciuē sctōꝝ ⁊ domestica dei: pbet dilectā pbet sponsaz. Ego puto oēm aiam talem nō modo eē celestē ꝓpter originē. sz ⁊ celiz ipm posse nō i merito appellari ꝓpter imita tionē. Et tunc liq̄do ostēdat q: vere origo ipius de celis est: ꝓuersatio ei⁹ in celis est. Est g̃ celū sancta aliq̄ aia: habēs solem in tellectū. lunā fidē. astra ꝓtutes. Ad certe sol iusticie zelus. aut feruēs charitas. ⁊ lu na ꝓtinentia. Quō em̄ claritas vt aūt lu ne non nisi a sole est: sic absq; charitate seu iusticie cōtinentie meritū nullū est. Hinc deniq; sapiēs. O q̄ pulcra est casta gene ratio cum charitate. Porro stellas dixisse ꝓtutes nō me peniter. cōsiderantē cōgruē tiā silitudinis. Quō nempe stelle in nocte lucēt in die latēt: sic vera ꝓtus q̄ sepe in p speris nō apparet. eminet in aduersis. Il lud sane cautele est. h̄ necessitat; Sydus est g̃ virtus. ⁊ hō virtutū celū. Nisi q̄s for te cū deū p ꝓphetā dixisse legit. Celū mihi sedes est. celū hoc volubile visibileq; intel ligat. ⁊ nō port⁹ illud de q̄ alibi apertius scp̄tura cōmemorat. aīa inq̄ens iusti se des est sapiētie. Qui aūt ex doctrina sapit saluator; spm̄ esse deū. atq; in spū adoran dū: etiā sedē dei nō ambigit assignare spi ritalē. Ego ꝓ fidenk id feceri non minus in hoīs iusti. q̄z i angelico spū. Cōfirmat me in hoc sensu maxime illa fidelis pmis sio. Ego aūt fili⁹ et pater ad deū. id est ad sctm̄ hoīem veniem⁹: ⁊ mānsionē apud eū facie m⁹. Prophetā q̄z non de alio dixisse celo arbitror. Tu autē i sctō habitas laus israel. Manifeste aūt aplus dicit. habita re xp̄m p fidē in cordib nr̄is. Nec mirū li

Aria celi

benter inhabitat celum hoc dñs iesus: qd vtiq; nō quō ceteros dixit tantū vt fieret. sed pugnauit vt acq̃reret. occubuit vt redimeret. Idco ⁊ post laborē voto poti⁹ ait. Hec req̃es mea in secl'm seculi: hic hitabo qm̄ eligi eā. Et beata cui dicit. Veni electa mea: ⁊ ponā in te thronū meū. Quare tu tristis es aia mea: ⁊ q̃re conturbas me. Putas ne ⁊ tu penes te inuenias locū domino. Et q̃s nob loc⁹ in nob huic idone⁹ gl'ie sufficiēs maiestati. Vtinā vel mereamur adorare i loco vbi steterūt pedes ei⁹. Quis dabit saltē mihi vestigijs adherere sctē cuiusptaz aie. quā elegit i hereditatē sibi. Tñ ⁊ si dignet ⁊ meā infundere aiaz vnctōe mie sue. atz ita extēdere sic pellē. q̃ vtiq; cū vngit dilatat. q̃tin⁹ et ego dicere valeā. viā mādatoꝝ tuoꝝ cucurri cū dilatasti cor meū: porro etiā ipe fortassis ostēdere in meipso. ⁊ si nō cenacl'm grāde stratū vbi possit recūbere cū discipl'is suis. attñ vbi saltē reclinet caput. A lōge suspicio illos certe btōs de q̃b⁹ dī. Et inhabitabo in eis: ⁊ deambulabo i illis. O q̃nta illi aie latitudo. q̃nta ⁊ meritoꝝ p̄rogatiua: q̃ diuinā in se pñtiam ⁊ digna inuenit suscipere. ⁊ sufficiēs capere. Quid illa cui et spacia suppetūt deambulatoria ad op⁹ quidē maiestatis. Hō est pfecto intricata forēsib⁹ cauēis cui ī sue secl'aris. nec vētri ⁊ luxurie dedita. sz nec curiosa spectādi. seu cupida oino dñandi. vt etiā tumida dñatu. Oportet nanq; ꝑmo q̃dez his omib⁹ vacuā esse aiam: vt celum fiat atq; hitatio dei. Alio q̃n quō poterit vacare ⁊ videre qm̄ ipe est de⁹. Sz ⁊ dio siue inuidie aut rācori minime prsus indulgendū: qm̄ in maliuolā aiam nō introibit sapia. Deinde necesse est eam crescere ac dilatari vt sit capax dei. Porro latitudo ei⁹ dilectio ei⁹: sicut dicit apl's. Dilatami in charitate. Nā et si aia cū sit spūs minime q̃ntitatē corporeā recipit: tñ cōfert illi gr̄a. qd negatū est a natura. Crescit q̃dē ⁊ extendit. sz spūalit. Crescit nō in substātia. sz in virtute. Crescit in gl'ia. Crescit denīq; ⁊ pficit nimiꝝ pfectū in mensurā etatis plenitudinis xpi. Crescit etiā in templū sctm̄ i dño. Ergo q̃ntitas cuiusq; aie estimet de mensura charitatis quā hz. vt vbi gr̄a. q̃ multū hz charitatis magna sit: que parū gra: q̃ ꝛo nihil. nihil dicēte paulo. Si charitatē nō habuero. nihil sum. Qd si q̃ntulacunq; hze ceperit vt saltē diligētes se diligere curet ac salutare vel frēs suos ⁊ eos q̃ se salutāt. iā nō nihil q̃dem illā aiam dixerim: q̃ rōne dati ⁊ accepti socialē retinet charitatē Veruntā iuxta sermonē dñi q̃d ampli⁹ facit. Nec amplā proinde nec magnā. sz plane angustā modicāq; cēsueri aiam. quā a deo modice charitatis eē cognouerim At si grā descat ⁊ pficiat. ita vt transiēs limitē angusti obnoxiāq; amoris hui⁹. latos fines bonitatis gratuite tota liberrate spūs app̄hendat q̃tinus largo q̃dam gremio bone volūtatis ad oēm seip̄am curet extēdere proximū. diligendo vnū quēq; tanq̃ seip̄am: nunq̃d iā illi recte dicet. q̃d ampli⁹ facis. Quippe que seip̄am tā amplā facit. Amplū insq̃ gerit charitatis sinū q̃ complectit vniuersos. etiā q̃bus nulla se nouit carnis necessitudine iuncta. nulla spe percipiēdi cōmodi cuiuscūq; illecta. nulla percepti redditione obnoxia: nullo denīq; oino afficēda debito. nisi illo sane. de q̃ dicit. Nemini q̃quā debeatis: nisi vt inuicē diligatis. Verū si adijcias etiam vsq̃quaq; vim facere regno charitatis. ⁊ vsq; ad vltimos ei⁹ terminos occupare istud ptus inuasor p̄ualeas. dū ne inimicis quidē clauděda pietatis viscera existimes. bñfacias his q̃z q̃ rodērūt. orēs ⁊ p̄ pseqntib⁹ ac calūniantib⁹ te. necnō ⁊ cū his q̃ oderūt pacē cē pacific⁹ studeas. tūc prsus latitudo celi latitudo tue aie ⁊ altitudo nō dispar. sed nec dissimilis pulcritudo. Implēq; tunc demū in ea qd dī: extendēs celū sic pellē In quo iā mire latitudinis. altitudinis. ⁊ pulcritudinis celo summ⁹ ⁊ immēsus atq; gl'iosus. nō mō dignant habitat. sed spaciose deambulat. Vides ne q̃les in se habeat ecc'ia celos. cū sit nihilomin⁹ ipa in sua q̃dē vniuersitate ingēs q̃ddā celū. extentuz a mari vsq; ad mare ⁊ a fluminē vsq; ad terminos orb terraꝝ. Vide etiā ꝓseqnter cui ⁊ in hoc ipo assimiles eā: si tñ tibi nō excidit illud qd pauloante mēorauz est hui⁹ rei exēplar. de celo vicz celi. ⁊ celi celoꝝ Ergo exēplo illi⁹. q̃ sursuz est mat nr̄a. hec q̃z q̃ adhuc peregrinat habet celos suos. hoies

spūales: vita ⁊ opinione cōspicuos. fide puros. spe firmos. latos charitate. cōtemplatione suspēsos. Et hi pluēres pluuiā verbi salutarē. tonant increpatōnib⁹. chorusscant miraculis. hi enarrāt gloriam dei. Hi extenti sicut pelles sup oēm terrā. legē vite ⁊ disciplinę digito q̄dem dei scptam in semetipsis ostendūt. ad dandā sciam salutis plebi ei⁹. Ostendūt ⁊ euāgeliū pacis. quō salomōis sunt pelles Agnosce in his pellib⁹ iā supnarū illaꝝ imaginē. q̄ in spōsi ornatu nō longe superius describebant Agnosce similit ⁊ reginā astantē a dextris eius circūamictā similib⁹ ornamētis. non tamē paribⁿ. Nā ⁊ si huic etiā in loco peregrinatōis sue. ⁊ in die virtutis sue in splēdoribⁿ sctōrum. nō nimia claritatis atq̄ decoris est portio: different tn illū cōronat integritas ⁊ ꝓsummatio glie btōꝝ. Quāq̄ ⁊ spōsas dicerī pfectā atq̄ beatā. sz ex pte. Nam ex pte tabernacl'm cedar. Formosa tn sue in illa portiōe sui q̄ tam brā regnat sue etiā in illustrib⁹ viris. quorū ⁊ in hac nocte sapiēcia. atq̄ ꝓfuturib⁹ tanq̄ celū suis syderib⁹ adornat. Unde ꝓpha. q̄ docti in q̄t fuerint. fulgebūt q̄si splendor firmamenti: ⁊ q̄ ad iusticiā erudiūt multos. q̄si stelle in ꝑpetuas eternitates. O hūilitas. o sublimitas: et tabernaculū cedar. ⁊ sanctuariū dei: et terrenū habitacl'm. ⁊ celeste palaciū: ⁊ dom⁹ lutea. ⁊ aula regia: ⁊ corpus mortis: ⁊ templū lucis: et despectio de nicq̄ superbis. ⁊ sponsa xpi. Nigra est sz formosa filie hierl'm. quā ⁊ si labor et dolor longi exilij decolorat. species tn celestis exornat: exornāt pelles salomōis. Si horretis nigrā: miramini ⁊ formosam. Sz despicitis humilē: suscipite sublimē. Hoc ipsum q̄q̄ cautū. q̄q̄ plenū cōsilij. plenū discretionis. et cōgruentie est: qō in sponsa dei ectio ista. ⁊ ista celsitudo p̄m tps q̄dē eo moderamīe sibi parit cōtempant. vt int mūdi hui⁹ varietates. ⁊ sublimitas erigat humilē. ne deficiat in aduersis. ⁊ humilitas sublimē reprimat. ne euanescat in ꝓsperis Pulcere oino ambe res. cū ad invicē cōtrarie sint. sponse tamē cooperant in bonum. subseruūt in salutē. ⁊ hoc pro eo q̄ sponsa videt de pellib⁹ salomonis. in ducere similitudinē. Restat aptendus ille sup eodem capitulo sensus quē in pncipio cōmemorauī. ⁊ pmisi qualit vicz tota ad solaz nigredinē similitudo referat: qua quidē non estis pmissiōe fraudandi. Ceterū id differendū in aliud sermōis principiū. tū quia hoc iam hui⁹ flagitat lōgitudo. tū etia vt preueniat ex more oratio. ea que in laudē ⁊ gloriā sunt referenda sponsi ecclesie. iesu xpi domini nostri: qui est benedict⁹ in secula. Amen.

Homelia. xxxi.

Enetis credo cui⁹ ⁊ q̄b⁹ salomōis pellib⁹ decorē spōse sentiā cōparatū: si tn ad ostēsionē cōmendationē q̄q̄ referat decoris. data ex his similitudo. Ut si ad nigredinē magis referēda putet. sicut ⁊ illa de tabnaculis cedar: nō eq̄dem aliūde occurrit mihi q̄cq̄ de hmōi pellib⁹ salomōis. nisi q̄s forte ex in vsum tabernaculi soleret assumere. si q̄ in tentoriis habitare liberet. Erant pculdubio nigre q̄tidiano exposite soli. ⁊ quotidianārū inūriis pluuiarū. Necq̄ id frustra. sz vt his q̄ intus repositus erat ornat⁹ nitidior seruaret. Hoc exēplo spōsa nō negat nigredinē sed excusat: nec probro ducit q̄lemcūq̄ habitū quē charitas formet iudiciū veritatis nō improbet. Denicq̄ q̄s infirmet: q̄s scādalizat ⁊ nō vrit. Induit se cōpassiōis neuū. vt morbū i altero passiōis leuiet vt sanet. Nigrescit cādoris zelo. lucro pulcritudinis. Multos cādidos facit vni⁹ de nigratio. nō cū tangit culpa. sed cū afficit cura. Expedit inq̄t. vt vn⁹ moriat homo pro ꝓplo: et nō tota gens pereat. Expedit vt vn⁹ pro omib⁹ denigret similitudine carnis peti: ⁊ nō tota gens nigredine cōdemnet peccati. Splendor ⁊ figura substantie dei obnubilet in forma serui ꝓ vita serui. Candor vite eterne nigrescat i carne. pro carne purgāda. Speciosus forma p̄ filijs hominū. p filijs boium illuminādis. obscuret in passiōe. turpet in cruce. palleat in morte. Et toto non sit ei species neq̄ decor: vt sibi speciosam spōsam et decorā acquirat ecclesiam sine macula ⁊ sine ruga. Agnosco pellē salomōis. imo ipm in pelle nigra salomonez amplector: hz et salo-

non nigredinez. sed in pelle. Foris niger. in pelle niger. non intus. Alioqn oīs gl'ia ei⁹ filie regis abint⁹. Intus diuinitatis candor. decor virtutū. splēdor glorie: innocentie puritas. Legit hec despicabilior infirmitatis color: ⁊ quasi abscondit⁹ vultus eius ⁊ despect⁹. dū tentat p omia pro sil'litudine absq peccato. Agnosco denigrate formā nature. Agnosco tunicas pellicias proth oplastor peccantiū habitū. Denicq semetipm denigrauit formā serui accipiens. in similitudinez hominū factus et habitu inuētus vt hō Agnosco sub pelle hedi qui peccatū significat. ⁊ manū que peccatū non fecit. ⁊ collū p qd mali cogitatio nō transiuit: ⁊ deoq nō inuētus est dolus in ore eius. Noui q sis lenis natura. mitis hūilis corde. Blādus aspectu. suauis spiritu. Et qdem vnctus oleo leticie p cōsortibus Vnde ḡ nūc ad instar esau. pilosus ⁊ hispidus. Cuius nam rugosa ⁊ retra imago hec. et vnde hipili. Dei sunt. nam pilose man⁹ sil'litudine exp̄munt peccatorū. Deos agnosco hos pilos: ⁊ i pelle mea videbo deū saluatorē meū. Nō tamen rebecca illū se induit. sed maria tanto dignior ē qui bn̄dictionē acciperet. quāto sanctior q peperit. Et bene i meo habitu: quia mihi bn̄dictio vendicat: mihi postulat hereditas. Siquidē audierat. Postula a me ⁊ dabo tibi gentes hereditatez tuā: et possessionē tuā termios terre. Tuaz inqt hereditatē. tuāq possessionē dabo tibi. Quō dabit ei si sua est: ⁊ quomō suaz mones vt postulet. Aut quō sua: si necesse habet vt postulet. Dihi pinde postulat. qui meā ad hoc induit formā. vt suscipiat causam. Quippe disciplina pacis nostre sup eū dicente pheta. ⁊ domin⁹ posuit in eo iniquitatē omniū nostruz. Vnde debuit fratrib p oia similari. sic ait apostol⁹. vt misericors fieret. Propterea vox qdem vox iacob est: man⁹ autē man⁹ sunt esau. Suū est qd audit ex eo. qd in eo videt nostrū. Qd loquit vita ⁊ spūs est: qd apparet mortale ⁊ mors. Aliud cernit. aliud credit Nigrū sensus renūciat: vides cādidū ⁊ formosum pbat. Niger est sed oculis insipientiuz: nam fidelib mentib formosus valde. Niger est sed formosus: niger reputatiōe herodis. formosus cōfessione latronis. cēturionis fide. Quā formosuz aduertit q exclamauit. Vere hō hic filius dei erat. Sed in q aduertit aduertendū. Si em̄ attēderet q apparebat: quō formosus. quō fili⁹ dei. Quid nisi deforme ⁊ nigrū oc'lis spectantiū occurrebat: cū expāsis manib in cruce medi⁹ duoz nequā risuz malignātib daret. fletū fidelib. Et solus erat risui. q solus esse potuit terrori: solus debuerat honori. Vn̄ igit aduertit pulcritudinē crucifixi: ⁊ qd sit fili⁹ dei q cū iniqs reputatus est. Rn̄dere ad id aliquē nr̄m nec fas nec op⁹ est. nec em̄ euāgelista h diligētia pretiuit. Sic em̄ habes. Videns aūt centurio q ex aduerso stabat: qz sic clamās expirasset ait. Vere hic hō filius dei erat. Ergo ad vocē credidit: ex voce agnouit filiū dei. ⁊ nō ex facie Erat. n. fortassis ex ouib ei⁹ de qb ait. Oues mee vocē meam audiūt: ⁊ agnosco meas. ⁊ cog̃scūt me mee. Audit⁹ inuenit qd nō visus Oc'lm spēs fefellit. auri fitas se infundit. Oc'lis pnūciabat infirmū. oc'lis fedū. oc'lis miseq. oc'lus morte turpissima ꝯdemnatū. Auri dei fili⁹. auri formosus inotuit. Sz nō iudeoq: qz erāt incircumcisi auribz. Merito petr⁹ abscidit auriculā fui. vt viā faceret fitati: ⁊ fitas liberaret eū. i. liberū faceret. Erat ille cēturio incircūcissus. sz nō aure: q ad vnā expirātis vocē sub tot infirmitatis indicijs dn̄m maiestatis agnuit. Ideoq nō desperit qd vidit: qz credidit qd nō vidit. Nō aūt credidit ex eo qd vidit sz ex eo pculdubio qd audiuit: qz fides ex auditu. Dignū q ppe fuerat p supiores oc'lorū fenestras fitatez intrare ad aiam: sed h nobis o aia seruat imposterū. cū videbimus facie ad faciē. Nūc aūt vnde irrepsit morbus. inde remediū intret. et p eadē sequat vestigia vita mortē. tenebras lux. venenū serpētis antidotū fitatis. et sanet oculuz q turbat⁹ est: vt seren⁹ videat quē turbat⁹ nō pōt. Auris prima mortis ianua: p̄ma aperiat ⁊ vite. Auditus q tulit reparet visum: qm̄ nisi crediderim⁹. nō intelligim⁹ ḡ audit⁹ ad meritū: visus ad p̄miū. Vn̄ p pheta. Auditui meo inqt dab gaudiuz et leticiā: qd fidelis retributio auditiōis beata visio sit. et beate meritū visionis fides

lis auditio. Beati mūdo corde q̃m ipi de
u n videbūt. Porro fide oportet mūdari
oculū q̃ videant deū: quēadmodū habes
Vide mūdās corda eorū. Interi ḡ oū nec
dū est pat' visus. audit' excitet. Visus ex
erceat: audit' excipiat ꝓitatē. Felix cui ve
ritas attestat dicens. In auditu aur; obe
diuit mihi. Dign' q̃ videā si pusq̃ videā
obedisse inueniar. secur' videbo ad quē me
obediētie mun' pcesserit. Quā btūs q̃ ait.
Dñs de' aperuit mihi aurē. ⁊ ego nō ꝓdico:
retrorsuz nō abij. Vbi ⁊ volūtarie habes
obediētie formā. ⁊ lōganimitat; exemplū
Qui. n. nō ꝓdicit spōtane' ē: et q̃ retro nō
abijt pseuerat. Vtrūq̃ necēsariū. q̃m hylā
rē datorē diligit de': ⁊ q̃ pseuerauerit vsq̃
in finē. h̄ saluus erit. Vtinā ⁊ mihi aperat
dñs aurē. intrat i cor meū fmo veritatis:
mūdet ocl'm. lete ꝓparet visiōi. vt dicā do
etiā ipe. Preparationez cordis mei audiuit
aur; tua vt audiā a deo etiā ipe cū ceteris
obediētib' Et vos mūdi est; ꝓter fmōez
quē locut' suz vob. nec oēs mūdant q̃ au
diūt. sz q̃ obediūt Bti q̃ audiūt ⁊ custodi
unt illud. Talē req̃rit auditū. q̃ mādat di
cēs. Audi isrl'. Talē offert q̃ ait. Loquere
dñe: qr audit ꝓuus tu'. Talē spōdet q̃ d. c̄
Audiā q̃d loquat i me dñs de' Et vt sci
as etiā spiūsem hūc in aie spūali pfectu or
dinē obꝑuare. vt vicz ꝓus formet auditu z
q̃ letificet visuz: aud' inquit filia ⁊ vide.
q̃d intēdis ocl'm. aurē para. videre deside
ras xp̄m. optz te ꝓus audire eū: audire de
eo vt dicas. cū videris. Sic audiuim'. sic
vidim'. Immēsa claritas. visus angust'
⁊ nō poter; ad eā. Potes auditu. sz nō as
pectu. Clamantē deniq̃ deū. adā vbi es:
nō videbā tā pcrōr. audiebā tn̄. Sz audi
tus aspectū restituet. si pi'. si fidel' pcesserit
Fides purgabit quē turbauit impietas: ⁊
quē inobedientia clausit. aperiet obediētia
Deniq̃ a mādat; tuis intelleri: q̃d intelle
ctū reddat obꝑuatio mandatorū. quē tulit
trāsgressio. Aduerte adhuc in scto ysaac.
quō p ceter; sensib' audit' in tā sene vigue
rit. Caligāt ocl'i pīarche. palat' seducit.
fallit' man'. nō fallit' auris. Quid mirū si
auris pcepit veritatez. cū fides et auditu.
audit' p verbū dei. verbū dei veritas sit.
Vox inq̃t voxiacob ē. Nichil veri'. Ma
n' aūt man' sunt esau. Nihil falsius. Fal
ler; man' sl'itudo decepit te. nec in gustū
veritas. et si sua uitas ē. Hā quō hz ꝓitatē
q̃ se putat edere venationē. cū domesticis
v escat hedorū carnib'. Multo min' ocl's
q̃ nihil videt. Nō est ꝓitas in oculo. nō sa
piētia. Ve q̃ sapientes estis in ocl'is vr̄is
Nū bona sapia cui maledicit. Mūdi est;
ac p h̄ stultitia apud deuz. Bona ⁊ ꝓa sa
piētia trahit de occulte;. vt sapit btūs iob.
Quid for; eam q̃ris. in corpis sensu. Sa
por i palato. in corde sapia est Ne q̃ras sa
piētiā in ocl'o carnis: qr caro ⁊ sanguis nō
reuelat eā. sed spūs. Nō in gustu oris. nec
em̄ inuenit in ēra suauit' viuentiū. Nō in
tactu man'. cū sapiēs dicat. si osculat' suz
manū meā ore meo: q̃d est iniq̃tas maria
⁊ negatio in deū. Q̃d tūc fieri arbitror. cū
donū dei q̃d est sapia nō deo: sz merit; as
scribit actionū. Sapiēs fuit ysaac: sz tn̄ er
rauit i sensib'. Solus hz audit' ꝓbuz. q̃d
pcipit verū. Merito carnez reduiuā ꝓbi
tāgere. phibet mlier carnalit' sapiēs: plus
q̃ppe tribuēs oculo q̃ oraculo. i. carnis sen
sui. q̃ ꝓbo dei. Quē em̄ mortuū vidit. re
surrectuꝝ nō credidit: cū tn̄ h̄ pmiserit ipe
Deniq̃ nō q̃ euit ocl's. vsq̃ oū satiat' est
visus: q̃m non erat ꝓsolatio fidei. nec dei
rata pmissio Nōne celū ⁊ ēra ⁊ q̃cq̃d oīno
carnis ocl'us attingere pōt. añ hz trāsire ⁊
pire q̃ tota vnū aut aper vn' ex oib' q̃ lo
cutus est de'. Et tn̄ cessauit a fletu in visu
ocl'i. q̃ noluit ꝓsolari in ꝓbo dñi: plur; ha
bēs exp̄imentū p visionē q̃ p fidē At expe
rimentū fallat. Dicit' ḡ ad certiorē fidei
cognitionez. q̃ vtiq̃ apphendit q̃d sensus
nescit. exp̄imentū nō inuenit. Noli me tāge
re inq̃t. hoc est dissuesce huic seducibili sen
sui. innitere ꝓbo fidei assuesce. Fides ne
scia falli. fides insibilia cōpreh endēs: sen
sus penuriaz nō sentit. Deniq̃ trāsgredit
fines etiā rōnis hūane nature vsuz experi
entie termios. Quid interrogas ocl'm ad
q̃d nō sufficit. Et man' q̃d explorare cona
tur. q̃d sup ipam est. Min' q̃cq̃d ille vel
illa renūciet. sane fides pnunciet de me. q̃z
maiestati nihil minuat. Disce id hīe certi
us. id tuti' seq̃. q̃d illa sua ferit. Noli me
tāgere: nōdū em̄ ascēdi ad pīez meū. Qua
si ꝓo cū iā ascenderit. tūc tāgi ab ea velit.

aut possit. Et vtiq; poterit. sz affectu non mãu. voto nõ ocl'o: fide nõ sensib'. Quid tu me ait mõ tãgere q̃ris: q̃ sensu corporis gl'iam estimas resurrectiõis. Nõ recordaris quõ rpe adhuc mee mortalitat' transfigurati ad horã morituri corpis gl'az oculi discipulorũ sustinere nequerũt Adhuc q̃ dẽ tuis sensib'gero morã. formã seruilez ingerẽdo quẽ de ꝓsuetudine recognoscas Ceterũ mirabil' facta est gl'ia mea ex te: confortata es z nõ poterz ad eã. Differ q̃ iudiciũ tuũ. suspẽde sentẽtiã: z tãte rei diffiniti onẽ ne credas sensui. fidei reseruato. Illa dignit', illa diffiniet certi'. q̃ plenit' cõprehendet. Denicq; cõprehẽdit illo suo mystico ac pfundo sinu. q̃ sit longitudo. latitudo. sublimitas. z pfundũ. Qõ ocl'us non vidit. nec aurz audiuit. nec i cor hois ascẽdit illa in se q̃si q̃dam in volucro clausum portat. fuitq; signatũ. Illa igit' digne tãget. q̃ pat' cõsedentẽ suscipiet: nõ iã in hũili habitu. sz in celesti. Carne ipsa. sed altera specie. Quid deformẽ vis tãgere Expecta vt formosum tãgas. Nã q̃ deformis mõtũc formosus. Deformis tactui. deformis aspectui: deformis denicq;. deformi tibi: q̃ sensib' plus inhereo. fidei min'. Esto formosa: z tange me. Esto fidelis. z formosa es. Formosa formosuz: z dignius tãges. z felicius. Tãges manu fidei desiderij digito: deuotiõis amplexu. Tãges ocl'o mẽtis. At nunq̃d adhuc nigrũ. Absit dilect' tuus cãdidus z rubicũd'. Formosus plane. quẽ circũdant flores rosarũ. et lilia conuallium. hoc est martyriũ ꝓginũq; chori: et q̃ medi' resideo. vtriq; nõ dissideo choro virgo z martyr. Quõ denicq; cãdidis nõ cõgruo virginũ choris. virgo ꝓginis fili' ꝓginis spõsus. Quõ nõ roseis martyruz causa. ꝓtus. fruct' et forma martyrij. Tale talis talit' tange z dic. Dilect' meus cãdidus z rubicũdus. elect' ex milib'. Dismiliũ cũ dilecto: et decies cẽtena milia circa dilectũ: z nemo ad dilectũ. Nũ tibi verendũ erit. ne forte in quẽpiã de multitudine erroze incidas qm̃ diligz. Nõ ambiges quẽ nã eligas. facile occurret elect' e milibus cũctis insignior. Disces. Iste formosus in stola sua: gradiẽs in multitudine fortitudinis sue. Non g̃ in pelle nigra. q̃ hactenus sane ingerẽda fuit oculis pseqntiuz vt cõtempnerent occidendum: aut etiam amicorũ. vt cognoscerẽt redituuũ. Nõ inq̃ in pelle nigra. sz in veste alba. speciosus forma: nõ modo p filijs hoim. sed etiã pre vultib' angelorũ. Quid me vis tãgere in hũili habitu. forma ꝓtemptibili. Tange celesti decoꝝ specie. gl'ia z honore coronatũ: diuina q̃dem maiestate tremendũ. sed ingenita serenitate gratũ ac placidũ. Inẽ hec aduertẽda prudẽtia spõse. et pfũ ditas sermonũ eius q̃ sub figura pelliũ. sz in carne timata est deũ: in morte vitã summaz glie z honoris int' obprobria. z sub nigro denicq; habitu crucifixi candorẽ innocentie. splendorẽq; virtutũ: sicut ille vtriq; pelles cũ cẽnt nigre atqz despecte. pciosa et p candida pdiuitis regis in se ornamẽta seruabant. Verito nigredinez nõ cõtemnit in pellib': decorẽ q̃ sub pellib' est aduertẽs Et ideo quidã illũ cõtempserũt: qz hunc minime cognouerũt Si em̃ cognouissent nunq̃ dõm gl'ie crucifixissent. Nõ cognouit herodes. z ideirco despexit Nõ cognouit synagoga. q̃ nigredinẽ passiõis z infirmitas improperas. alios ait saluos fecit seip̃m nõ põt saluũ facere. Xp̃s rex isrl' descẽdat nũc de cruce: z credim' ei. Sz agnouit latro de cruce. licz in cruce. q̃ z innocentie puritatẽ cõfessus est. hic aũt inq̃ens q̃d mali fecit. Et gloriã regie maiestatz simil' est protestat'. memẽto mei dicẽs. cũ veneris in regnũ tuũ. Cognouit cẽturio q̃ filium dei clamat. Cognoscit ecclia: q̃ z emulat' nigredinẽ. vt decorẽ pticipet. Non cõfunditur nigra videri. nigra dici. vt dicat dilecto. Obprobria exprobrantiũ tibi ceciderũt supꝝ me. At sane nigra instar pelliũ salomõis: foris. sz nõ intus Neqz em̃ int' nigredinẽ noster salomõ hz. Denicq; nõ ait sic salomon. sz sicut pelles salomonis. qõ in supficie sit rãtũ veri nigredo pacifici. Peti nigredo int' est: z pus interiora culpa cõmaculat q̃ ad ocl'os prodeat. Denicq; de corde cogitatiões creũt malefurca. homicidia. adulteria. blasphemie. z hec sunt q̃ coinq̃nant hoiem: sz absit vt salomonẽ. Minime ꝓ o apud verũ pacificũ istiusmodi inq̃namẽta reperies. Oportet nanqz cẽ sine petõ cũ q̃ tollit petã mun-

dū quo ad reconciliandos peccatores. inuentus ridone⁹. iure sibi nomē vēdicet salomonis Sz est nigredo affligentis penitētie cū assumit lamētatio p delictis. hāc fortassis nō abhorreat in me salomō. si spōte induā mihi pro peccatis meis: qz cor cōtritū et humiliatū de⁹ nō despicit. Est ꝛ afficiētis cōpassiōis. si afflicto cōdoleas. et fraternū te decolorēt infortunia. Nec hāc profecto reiciēdam putat nr pacific⁹: q̄ppe q̄ ꝛ sibi ipe. p nobis dignant induit. q̄ peccata nra tulit in corpe suo sup lignū. Est ꝛ persecutiōis q̄ etiā pro summo ornamēto habet. siq̄dez suscipiat. p iusticia ꝛ ꝓitate. Vnde est illud. Ibant gaudētes discipuli a ꝓspectu cōcilij: qm digni habiti sunt. p noie iesu cōtumelia pati. Deniqz beati q̄ persecutione patiunt ꝓpter iusticiā. Hac potissimū gl'iari ecclīam arbitror: hāc libentius imitari debellib⁹ sponsi. Deniqz ꝛ habz in ꝑmissione. Si me persecuti sunt: et vos persequentur Vnde ꝛ addidit sponsa. Nolite me cōsiderare q̄ fusca sim: qz decolorauit me sol Hoc est. nolite me notare q̄si deformē. qz cernitis. p ingruente persecutōe. minus florentē min⁹ secōm gl'iam secl'i colorata. Quid ex probratis nigredinē: quē feruor persecutionis nō persecutionis pudor inuexit. Vel solē dicit zelū iustic. q̄ accendit ꝛ accingit ad uersus malignātes dicens hō. Zelus domus tue comedit me. Et illud. Tabescere me fecit zelus me⁹: qz obliti sunt verba tua inimici mei. Illud q̄z. Defectio tenuit me. pro peccatōrib⁹ derelinq̄ntib⁹ legē tuaz Ite. Nōne q̄ oderūt te odora: ꝛ sup inimicos tuos tabescebā. Etiam illud sapiētis caute obseruat. Filie tibi ait sūt. noli ostēdere letū vultū ad ipas. vt sez remissis et mollib⁹ ꝛ fugitantib⁹ disciplinā. nō cādorē serenitatz sed obscurū seueritatz exhibeat. Vel decolorare a sole est ignescere charitate fraterna: flere cū flentib⁹. cū infirmātib⁹ infirmari. vri ad scandala singulorū Vel sic. Sol iusticie decolorauit me. xp̄s cui⁹ amore langueo. Languor iste colorq̄ quedā extermiatio est: ꝛ defectus i desiderio anie. Unde ꝛ dicit. Demor fui dei et delectat⁹ sum: ꝛ exercitat⁹ suz. ꝛ defecit spiritus me⁹. Ergo instar vrentis solis desiderij ardor pegrinantē in corpe decolorat dū vultui gl'ie inhiantez. impatientē facit repulsa. ꝛ excruciat amātē dilatio. Quis nrm ita scō amore ardet vt desiderio videdi xp̄m. oēm colorē p̄ntatz gl'ie letitieq̄ fastidiat ꝛ deponat: illa ei ꝓphetica voce contestans. et diē hōmis nō desideraui tu scis. Item cū sctō dauid. Renuit ꝓsolari ania mea: id est p̄sentiū bonoꝝ inani letitia despicit colorari. Vel certe decolorauit me sol: sui nimiq̄ cōparatōe splendorz. dum appropians illi ex eo me obscurā deprehendo nigrā inuenio. fedā despicio. Cereuz alias quidē formosa sum. Quid fuscā dicitis soli⁹ solis pulcritudini succūbentez. At sensui ꝓori vident magz assentire ea q̄ sequunt adiciēs. siquidē filij matris mee pugnauerūt cōtra me: persecutionē passam se esse apte significat. Sed hinc aliud sermonis principiuz ordiet: quoniā sufficere hac vice possunt q̄ accepim⁹ de gl'ia sponsi ecclie dono ipsius. qui est deus benedictus in secula. Amen.

Homelia. xxxij.

f Filij matrz mee pugnauerūt cōtra me. annas ꝛ cayphas ꝛ iudas scarioth. filij synagoge fuerunt. et hij contra ecclīam que synagoge filiā. in ipso exortu ip̄ius acerbissime pugnauerūt: suspendentes in ligno. collectorē ip̄ius ihm Iam tūc siquidē de⁹ impleuit per eos q̄ olim p̄signauerat p ꝓpheram dicēs. percutiam pastorē ꝛ dispgent oues. Et fortassis illi⁹ illa vox est in cāntico ezechie. Precisa est velut a texēte vita mea. dū adhuc ordirer succidit me. Debis q̄ atq̄ alys q̄ de illa gēte xp̄iano nomini cōtra dixisse sciunt puta dictum a sponsa. filij matris mee. pugnauerūt contra me. Et pulcre filios matris sue. nō aūt ꝛ p̄ris sui illos vocat. q̄ nō hēbant patrē deū. sz ex p̄re dyabolo: erant homicide vtiq̄ sic ꝛ ille homicida erat ab inicio. Propterea nō dic frēs mei. aut filij p̄ris mei sed filij inq̄t matrz mee pugnauerūt cōtra me: Alioq̄n si nō ita distingueret. videret etiā apl's paulus ꝓpheēsus i his de q̄b⁹ cōquerit. qō ꝛ ipse aliq̄n persecut⁹ sit ecclīam dei. Sz miscōiam cōsecut⁹ est. qz ignorās h̄ fecit. manēs in incredulitate: et p̄bauit deuz se hīe p̄em. fratrē ecclesie tā

ex pre q̃z ex matre eē. Sz attēde quō noia tim filios matris sue. ⁊ solos incusat. q̃si soli in culpa sint. Quāta ⁊ ab exteris passa est iuxta illō apud ꝓpham. Sepe expugnauerūt me a iuuēcute mea. ⁊ sup̄ dorsuz meuz fabricauerūt pctōres. Quid igit singlariter filios matris tue causaris. q̃ te minime ignoras. ⁊ ex alys atq̃ alys nationib̄ sepissime impugnatā Ad mēsaz diuitis vocat̄. diligent̄ ait ꝓsidera q̃ tibi apponunt̄ Frēs. ad mēsaz salomonis sedem̄. Quis ditior salomōe. Nō de frenis diuitys: quāq̃z ⁊ ipsis salomō abūdare. sz intuemi pñtez mēsam. quō supnis ē referta delitys. Spūalia sunt ⁊ diuīa q̃ nob in ea apponunt̄. Diligent̄ g̃ inq̃t ꝓsidera q̃ tibi apponunt: scito qm̄ talia oportet te ꝑpare. Ego vtiq̃ qō in me ē diligent̄ attēdo. id mihi apponi in his ꝓbis spōse. et ad meā ꝓrsus doctrinā cautelāq̃ respicere. qō ita ex nomīe ac sola exp̄mit̄ ꝓsecutio a domestic̄: ⁊ tacent̄ tot ⁊ tā grauia q̃ vbiq̃ terraꝝ nihilominꝰ ex oī natiōe q̃ sub celo est. ab infidelib̄. ab heretic̄ ꝓtulisse cognoscit̄. Noui spōse prudentiā: nec putauerī casu ꝗ illā aut q̃si imemorē ꝑterisse. sed ꝓfecto id exp̄ssius plāgit qō ⁊ senrit differentꝰ: qōq̃ vigilantꝰ nob cauendū existimat. Quidnā ꝗ. Ualū vtiq̃ intestinū atz domesticū. hoc tibi manifeste in euāgelio ozeiꝑius saluator̄ exp̄mit̄ cū dicit. Et inimici hoīs domestici illius. Hoc ⁊ in ꝓpha. Nō inq̃t pacis mee q̃ edebat panes meos magnificauit sup me supplātatiōz. Ite. qm̄ si inimicꝰ meꝰ maledixisset mihi sustinuissem vtiq̃: ⁊ si is q̃ oderat me sup me mag̃ locutꝰ fuisset. abscondissez me forsitan ab eo. Tu ꝓo hō vnanimis. dux meꝰ ⁊ notus meꝰ. q̃ sit̄ mecū dulces capiebas cibos. hoc est. Quid a te patior cōuiua ⁊ cōtubernali meo. id molestius sentio. acriꝰ fero. Scit̄ hec q̃rimonia cuiꝰ ⁊ de q̃ sit. Agnoscite spōsaz. eodē de filys matris sue cōqrentē affectu: qz ī eodē spū cū ait. filij matris mee pugnauerūt ꝯ me. Vñ et alibi loquit̄. Amici mei ⁊ ꝓximi mei. aduersuz me appꝛopinquerūt ⁊ steterūt. Lōge q̃so a vob facite sp̄ hoc tā abhoiabile ⁊ delectabile maluz: vos q̃ expti estis ⁊ q̃tidie exp̄imini q̃ bonū sit ⁊ q̃ iocunduz hīrare frēs in vnū: si tñ in vnū ⁊ nō in scandaluz

Alioq̃n nec iocū dū plane nec bonū: sz pessimū ac molestissimū. Vle aūt homi illi p quē vnitatis iocūdū turbat̄. Iudiciū profecto portabit. q̃cūq̃ est ille. Ante mihi contingat mori q̃ audire in vob quēpiā iuste clamitantē filij matris mee pugnauerūt ꝯ me Nōne pñtis ꝯgregatiōis tanq̃ vniꝰ matris filij oēs vos estis singlī. alterutrū fratres Quid g̃ a foris vos ꝓturbare aut ꝓtristare possit. si intꝰ bñ estis ⁊ fraterna charitate gaudet̄. Denicq̃ q̃s vob nocere poterit inq̃t: si boni emulatores fuerit̄. Quāobrē emulamini carismata meliora: vt ꝓbetis vos bonos emulatores. Carisma ꝑ optimuz caritas est. Plane incōpabile qō noue spōse celest̄ spōsus toties inculcare curabat: nūc q̃dē dicēs. in ꝗ cognoscēt oēs qz mei estis discipli. si dilectionē habueritis ad inuicē: nūc ꝓo mā datū nouū do vobis. vt diligat̄ inuicē. ⁊ ꝗ est p̄ceptū meuz vt diligat̄ inuicē: itēq̃ orās vnū eos forsicut ipe ⁊ pr̄ vnū sunt. Et vide si nō ipse paulus q̃ te ad carismata meliora inuitat in ceteris charitatē in summo. siue ī fide et spe: dicit eā ēēmatorē ⁊ supeminētez scie. si ue cū enūeratis plur. bꝰ aut mirabilib̄ supne grē donis. tandē ad superexcellentiorez viā nos mittit. haud aliā ꝓfecto illā quā charitatē diffinīēs. Denicq̃ q̃d nā huic cōparandū putemꝰ: q̃ ipi p̄ferē martyrio. ac fidei trāsferenti mōtes. Hoc igit̄ est qō dico. pax vobis. a vobis sit: ⁊ oīne qō extrinsecꝰ minari videt̄ nō terret qz nō nocz. Nā ecōtrario q̃cq̃d foris blādiri appareat. nulla est ꝓfecto ꝓsolatio. si intꝰ qō absit seminariū discordie germinauerit. Proinde dilectissimi pacē habete ad vos: et nolite ledere inuicē. nō facto. nō ꝓbo. nō signo q̃liscunq̃. ne q̃s forte exacerbatꝰ ⁊ p occupatꝰ a pusillanimitate spūs ⁊ tempestate. deuz interpellare cogat̄ aduersus illos q̃ se lesērūt aut ꝓtristauerūt. ⁊ prumpe ī ꝓbū grauē ꝓtingat. filij matris mee pugnauerūt ꝯ me. Sic em̄ peccātes in frēm in xp̄m peccaretis q̃ ait. Quid vni ex minimis meis fecistis. mihi fecistis. Nec cauendū a q̃uoribꝰ tm̄ offensis. ꝓbi gra. ab apto cōuitio. seu maledicto. a clandestino q̃q̃ susurrio. Nō inq̃ sufficit os custodire ab his ⁊ hiscibus: cauēda sunt ⁊ leuia. Si tñ leue de

de malediccione

beat dici qd cuncte in fratre p sumpsers vo-
lutate lededi. cū hoc solo si irasceris illi di
uinireus iudicij tenearis. Dicito qdē Nā
qd tu leue putas. et ob hoc leui? ꝓcipitas.
plerūq; ali? aliter accipit. tanq; hō iude?
in facie. et secōm facie iudicās: parat? festiu-
cā trabē suspicari. et scintillā putare fozna
cē. Nō cīm est oīm charitas illa q omia cre
dit. Ꝓ toni sunt aūt sensus hois. et cogita
tio ad malū poti? suspicandū q̄ ad bonū
credēdū: ꝓ serti vbi disciplina silēti nec te
q in causa es excusare ꝓmittit. nec illū vul
nus suspitionis aperire qd patit vt cureť.
Ita vzit ille et mozit clauso et letali vulne-
re intra semetip̄m gemēs: dū tot? in ira et
disceptatiōe posit?. nil aliud silēs versare
in mēte possit. nisi iniuriā quā accepit. Nō
pōt orare. nō pōt legere. nō scrīm aut spūa-
le aliqd meditari. Et ita intercepto vita
li spū. dū suis destituta alimētis vadit ad
mortē aīa pro q̄ xp̄s mortu? est: qd tu inte
rim q̄so ani habes Quid ozo tua. qd op?
qd cūq; interim fecer? sapit tibi. cōtra quē
nimirū xp̄s anxie clamat de pectore fratr?
tui quē cōtristasti: fili? ingens matr? mee
pugnat ꝯ me. et q simil mecū dulces capie-
bat cibos. repleuit me amaritudie. Qd si
diser? illū nō tā grauit ꝓ tam leui cā debu
isse turbari. rndeo. q̄nto leuior est. tāto a te
leuius potuit non cōmitti. Quāq; nescio
quō leue dicas. vt iā dixi. qeqd ampli? est
q̄ irasci: cū vl hoc ꝓm obnoxiū eē iudicio
exoreipius accepis iudic?. Quid ēm Tu
ne leue diser? in q offendit xp̄s. vñ ad dei
iudiciū ꝓtrahi habes: cū horrendū sit inci
dere i man? de viuētis. Tu q accepta fo
rte iniuria. qd qdez interdū nō occidere in
his cōuentib? difficile est nō ꝓtinuo more
secl'aris obliq referire frēm rāsione festines
z neq; sub spē q̄si corripiendi xbo acuto et
vzēt trāsligere audeas vllatenus aīam ꝓ q̄
xp̄s affigi cruci dignat? est nō gronnire q̄si
increpādo. nō labys mussitare q̄si in mur-
murādo. nō nare cōtrahere aut cachinare
q̄si subsanando: nō frontē rugare q̄si inue-
hendo aut cōmnādo. Sane cōmotio tua
ibi mozitur vbi ozit ne ꝓmittat exire q mor
tē portat. ne perimat. vt dicere possis et tu
cū ꝓpha. turbat? suz et nō suz locut? Quos
dā alti? intellexi sentire istd q̄si de dyabo
lo et angelis ei? dictū. q cū fuerint et ipi fi
li hierl'm. illi? q sursuz est mat nra. ex q̄la
psi sunt. nō cessant sozorē suā ecclam ipu-
gnare. Sz neq; cōtendo siqs vsurpet hoc
etiā in bonā significationē secōm q spirita
les q sunt in ecclia aduersus carnales frēs
suos dimicāt i gladio sp̄s qd est xbū dei
vulnerātes eos ad salutē. atq; ad spūalia
istiusmōi impugtiōib? ꝓuchētes. Vt in ā
corripiat me iust? in misēdia et icrepet me.
peutiēs et sanās. occidēs et viuificās: q̄ aud
deā et ego dicere. viuo ego iā nō ego. viuit
ꝓ o i me xp̄s. Esto inqt ꝓsentiēs aduersa-
rio tuo dū es cū eo i via: ne tradat te iudi-
ci. et iudex tortori. Bon? aduersari? cui si
ꝓsentiēs ero nō erit vñ iudex me calūniet.
aut tortor. Ego ꝓfecto si q̄s vīm aliqñ ꝓ
hmōi ꝓtristaui. ñ me piget. Cōtristati. n.
sť ad salutē. Et qdez nescio me id vnq; fe-
cisse absq; mea q̄z mag tristicia: sicōm illō.
mulier cū parit tristiciā hz. Sz absit vt iā
memineri ꝓsure tenens fructū dolor? mei
dū pinde videā xp̄m formatuz in sobole.
Nescio aūt quō etiā teneri? mihi astricti sť
q post increpatoria et ꝓ increpatoria tādez
cōualuert de ifirmitate: q̄ q fortes ab inti
tio fuert nō idigētes istiusmōi medicamē-
to. Ergo i hūc sensuz poterit ecclia seu aia
diligēs deum dicere q̄ deceloratuit eā sol.
mittēdo. s. et armādo de filys matris ei? q
eā salubrit expugnent. et captiuā ducerent
ad fidē amozēq; ipi?: multi? vtiq; ꝓfixā sa
gitt? illi? de qb? scptū est. Sagitte potētis
acute. Et itē Sagitte tue infixe sunt mihi
Iōq; sequit et ait. qm nō est sanitas in car
ne mea: vt ꝓm aiaz sanior pinde fortiorq;
fact? dicat. Spūs qdē ꝓmpt? est: caro aūt
infirma. Et cū aplo. qñ infirmior. tūc fo-
tior suz et potēs. Vides qz carnis infirmi-
tas robur spūi augeat. et subministret iure.
Ita ecōtrario nouer? carnis fortitudinez
debilitatē spūs opari. Et qd mirū si hoste
debitato tu fortior efficer?. Nisi forte tibi
illā in suauissime ducas amicā. q nō cessat
ꝓcupiscere aduers? spm. Vide q̄ si nō pru
dent sagitari et impugri salubrit postulat
scrūs cū dic in ozone. Cōfige tiore tuo car
nes meas. Optia timor iste sagitta. q ꝓfi
git et intficit carnis desideria vt spūs sal-
uus sit. Sz et q castigat corp? suū et in ser-

Corpori mno

mitute redigit. nonne is tibi videt manus ꝯ se pugnantis ipse iuuare. Est et sagitta fmo dei inuitus ⁊ efficax ⁊ penetrabilior oi gladio ancipiti. De q̃ saluator. nõ veni inq̃t pacẽ mittere sz gladiũ Est ẽt sagitta electa amor xpi q̃ marie aiaz nõ mõ ꝓfixit sz etiã ptrãsiuit: vt nulla ĩ pectore ꝓgiali pricaz vacuã amore relinq̃re. sed toto corde. tota aia. tota ꝓtute diligeret. ⁊ esset gr̃a plena. aut certe ptrãsiuit eã vt veiret vsq̃ ad nos et de plenitudie illa oẽs accipem⁹. ⁊ fieret mat caritat⁹. cui⁹ pr̃ est caritas: deus pturies ⁊ in sole ponẽs tabnacl'm suũ vt scp̃tura impleret q̃ dic̃. Dedi te ĩ lucẽ gẽtiũ. vt sis sal⁹ mea vsq̃ ad extremũ tre. Hoc eim̃ ꝓpletũ est p mariã q̃ ĩ carne visibilẽ edidit. quẽ inuisibilẽ nec de carne nec cũ carne suscepit Et illa q̃dẽ in tota se grãde ⁊ suaue vuln⁹ amor⁹ accepit. ego ꝓo me felicẽ putauerim. si sũmo salti q̃si cuspide hui⁹ gladij pũgi inrdũ me sensero: vt vl' modico accepto amor⁹ vulnere dicat etiã aia mea Vulnerata caritate ego sũ. quis mihi tribuat ĩ hũc modũ nõ mõ vulnerari. sz ⁊ expugri oino vsq̃ ad termiationẽ color⁹ ⁊ calor⁹ illius. q̃ militat aduersus aiam. Si exprobrauerint filie hui⁹ secli illi aie q̃ hmõi est dicẽtes pallidã ⁊ sine colore esse. nõne tibi ꝓgrue posse rñdere videbit. nolite ꝓsiderare qõ fusca sim: qz decolorauit me sol. Et si se meminerit ad h̃ pueniſse. adhortatiõibus seu increpatiõib⁹ aliquorũ seruoꝝ dei emulãtiũ eã dei emulatiõe: nõne ꝓseqnter veraciterq̃ inferre potit. qz filij matr⁹ mee pugnerũt ꝯ me. Erit igit sensus iuxta qõ dictũ est vt eccl'a seu studiosa q̃is aia id loquat nõ q̃si gemẽs aut cõquerens. sz q̃si gaudẽs ⁊ gr̃as agẽs. insup ⁊ gl'ians qõ ꝓ noie ⁊ amore xpi digna sit fusca seu decolor eẽ ⁊ dici. atz hocꝑm asscribat nõ sue industrie. sz gr̃e ⁊ mie pueniente⁹ se ⁊ mittẽtis ad se. Nã q̃ rñ crederet sine pdicante. Quõ aũt pdicaret nisi mitterent. Filios matr⁹ suae ꝯ se pugnasse mẽorat: nõ vt irata. sz nõ ingrata. Vñ ⁊ sequit. Posuerũt me custodẽ in vineis. Qõ ꝓbũ vtq̃ si spũalit' examinet puto nil ĩ se q̃rimonie aut rancoris hẽ videbit: sed mag⁹ fauorabile aliq̃d redolere. Verũ ad id cõtingẽdũ ꝓs sane q̃ manũ apponere audeam⁹. Loc⁹ eim̃ sctũs est ꝓciliãdus est nob solit⁹ pcib⁹ ⁊ sic ꝓsultand⁹ ille spũs q̃ scrutat alta dei. aut certe vnigenit⁹ q̃ est in sinu pr̃is spõsus ecclie ie sus xps dñs nr̃. q̃ est bñdict⁹ m scl'a Amẽ.

Homelia. xxxiij.

Posuerũt me custodẽ ĩ vineis. Qui Tui ne illi obpugnatores. q̃s ꝓxime mẽorasti Audite ⁊ intelligite si nõ se ab illis ipis facet ista ꝓmotã. a q̃b⁹ ⁊ passam. Nec mirũ tñ si q̃dẽ fuerit eã impugnãdi. intẽtio corrigẽdi. Nã q̃s nesciat mlt'os amicabilit' vtiliterq̃ multotiens obpugnatos. Quã mlt'os q̃tidie expimur ꝓ̃ impugnatiõib⁹ ꝓlatoꝝ ad meliora, p ficere, puebi ad altiora. Ergo illud potius demõstrem⁹ si possumus. quẽadmodũ aduersus eccl'iam pugnatũ sit a filijs matris ⁊ hostili animo. ⁊ dãno vtili. Id eim̃ fit cũ q̃ nocere intẽdũt. ꝓsunt ⁊ volẽtes. Vtrunq̃ ꝓo sensum tenet supior interptatio. qm̃ q̃dẽ nõ defuerũt ⁊ q̃ bñ ⁊ q̃ male emularentur eã. diuersa intẽtiõe pugnãtes: sz vtriq̃ pfuerũt. Intãtũ denq̃ se, pfecisse ex his q̃ ab emul'passa ẽ gl'iar'. vt ꝓ vna vinea quã sibi abstulisse visi st. sup multos se gaudeat ꝓstitutã Hoc mihi inq̃t pstitere pugnãdo ꝯ me. ⁊ ꝯ vineã meã. q̃ dicũt exinanite exinanite vsq̃ ad fundamẽtuz ĩ ea: vt vnã pluribꝫ cõmutaueri. Hoc q̃ppe ĩ q̃ infert vineã meã nõ custodiui: tanq̃ causaz subiũgens. vnũ h̃ illi cõtigerit. vt nõ ĩ vna iã sz in pluribꝫ custos posita sit. Et lr̃a q̃dez sic est. Sed si eã simplr seq̃mur cõtenti eo solo qõ sonare in supficie illa videt. putabim⁹ nos legere in sp̃tura scrã. de his vineis corporeis ⁊ terrenis q̃s q̃tidie cerni mus de rore celi ⁊ pinguedine tre accipe vñ fundũt vinũ. in q̃ est luxuria: ⁊ sic nihil nõ dico deũ spõse dignũ. sz nec cuiuis ceterarũ congruũ q̃d de tã scrã et diuina sp̃tura attulisse videbimur. Que eim̃ cõueniẽtia spõsis ⁊ custodie vineaꝝ Sz ⁊ si cõuenire putet: vñ docebimus fuisse aliq̃ ñ eccl'iam istiusmõi deputatã officio. Hunq̃d de vineis cura ẽ ꝺo Si aũt spiritali sensu vineas eccl'ias. i. fideles iterptamur ꝓpl'os iuxta ꝓpha sensum dicẽtis. vinea dñi sabaoth. dom⁹ isrl' est: incipiet fortassis elucere nob quõ spõse mini me indignũ sit fieri custodez in vineis. Puto q̃ nõ qua insup in

hoc appebit ipo progatiua. sicq; diligenti⁹ curet aduertere q̃ntũ vbicq; p orbẽ i hu iusmo di vineas dilatauerit termios suos a die illa q̃ hierosolimis a filijs matris sue expugnata ē et exturbata. vnacũ pma illa sua nouella plãtatione: multitudinẽ dico credẽtiũ. q̃rũ legit fuisse cor vnũ ⁊ aia vna Et ipa est q̃ se mõ fatet minime custo disse: sz nõ ad insipientiã sibi. Nec em̃ ita inde euulsa in psecutiõe fuit. vt nõ alibi plãtaret. atq; alijs locaret agricolis q̃ reddãt fruct⁹ ei⁹ tpib⁹ suis. Nõ prsus nõ perijt. sz migrauit Etiã creuit ⁊ dilatata est. tanq; cui bñ dixit dñs. Denicq; leua oc'os tuos ⁊ vid. si nõ opuit mõtes vmbra ei⁹ ⁊ arbusta ei⁹ cedros di. si nõ extẽdit palmites suos vsq; ad mare. ⁊ vsq; ad flumẽ ꝓpagines ei⁹. Nec mirꝫ. dei em̃ edificatõ. dei agricultura ē. Ipe fecũdat. ipse ꝓpagat. ipe putat ⁊ purgat eã. vt fruct⁹ plus afferat Qñ nẽpe sua destitueret cura vl' opa quã plantauit dextera ei⁹. Nõ plane bñda neglectui: in q̃ apli palmites. dñs vitis. et pr ei⁹ agricola est. In fide plãtata. in caritate mitit radices: defossa sarculo disciplie. stercorata penitẽtiũ lacrimis. rigata p dicãtiũ verbis: ⁊ sic sane exuberãs vino in q̃ est leticia sz nõ luxuria. vino toti⁹ suauitatis. nulli⁹ libidis Hoc certe vinũ letificat cor hois: h̃ cõstat ⁊ angelos bibere cũ leticia. Denicq; gaudet i cõuersatiõe et penitẽtia pcõrũ salutẽ hoim sitiẽtes Lacrime penitẽtiũ vinũ cor: qõ in illis dolor vite sapor gre sit. indulgẽtie gust⁹. recõlatiõis iocũ ditas. sanitas redeũtis innocentie. serenate suauitas ꝓscientie. Ergo ex illa vna vinea q̃ se ue persecutõnis visa est deleuisse tẽpestas. quãte in vniuersa terra ꝓpagate reflorueruũt. Et nihilomin⁹ custos oib⁹ posita spõsa est: vt nõ cõtristet q̃ vineã nõ custodiuit. Cõsolare filia syon. Si cecitas ex pte cõtigit in isrl: q̃d tu pdis. Hysteriũ mirare: ⁊ noli plãgere detrimẽtũ Dilata sinũ ⁊ colligẽ pleitudinẽ gẽtiũ Dic citatib⁹ iude. Ylob oportebat p̃mũ loq̃ ꝓbũ dei: sz qm̃ repellit illud. et indignos vos iudicaris ete vite. ecce ꝓuertimur ad gẽtes. Hoy si sane oblatũ ē a deo. si p uaricatorẽ ꝓpl'm vellet dimittere. et diuine exponere vltioui: ipsi q̃dẽ fieri posse in gẽtes magnã: sed ille rẽnuit. Quare. Ob nimiã pfecto dilectionẽ. q̃ illi fortit' deuinct⁹ tenebat: et q̃m non querebat q̃ sua sunt. sed dei honorem ⁊ nõ qõ sibi vtile foret. sz qõ multis Et ille q̃dem sic Ego aũt ꝓsilio secretiori puto hoc mun⁹ diuinit⁹ p sui magnitudiẽ fuat tũ spõse: vt ipsa poti⁹ ⁊ nõ moyses mitteret in gẽtẽ magnã. Nõ em̃ oportebat amicũ cũ spõsi pripe spõse bñ dictõs: ⁊ ꝓterea nõ q̃dẽ moyses. sz noua spõsa cui dr. ite i mũdũ vniuersũ pdicate euãgeliũ oi creature illa prsus missa ē in gẽtẽ magnã. Nũ i maiorẽ potuit. q̃ i vniuersitatẽ Et facile vniuersitas cessit portãti pacẽ. grãm offerẽti. Sz nõ sic grã ita ⁊ lex. Quã dissili vultu ad oẽm ꝓsciam se offerũt suauitas hui⁹. et illi⁹ austeritas Quis sane exq̃ respiciat cõdẽnantẽ ⁊ ꝓsolãtẽ. reposcentẽ ⁊ ignoscẽtes. plectẽtes ⁊ amplectẽtẽ. Nõ pari pfecto accepta nk voto. vmbra ⁊ lux. ira et pax iudiciũ ⁊ mia: figura ⁊ ꝓtas. ꝓga ⁊ hereditas freuũ ⁊ oscl'm. Graues denicq; moysi man⁹. testib⁹ aarõ et hur. graue legis iugũ testibus ipis aplis: q̃ h̃ ⁊ sibi ⁊ pib⁹ importabile clamitãt. graue iugũ et vile pmũ. nãtra est i pmissiõe. Pro hmõi nõ ē moyses missus i gẽtẽ magnã. Ylex tu mr ecclia p missiõs hñs vite q̃ nũc ē et future. facili in duplici grã obtines ab vniuersis te recipi ⁊ ꝓt iugũ suaue. ⁊ ꝓt regnũ sublime. pulsa de ciuitate ab vniuersitate excipis: duz sic pnocat qõ pmittis. vt q̃d iponis nõ terreat. Quid adhuc vni⁹ vinee plãgis dãnũ q̃d'tãto tibi fenore ē recõpẽsatũ: p eo q̃ fuisti ꝏrelicta ⁊ odio hita. ⁊ nõ fuit q̃ p te trãsiret. ponã te inq̃t i supbiã sel'ꝫ. gaudiuz in generatiõe ⁊ gnãtiõs. ⁊ suges lac gẽtiũ. ⁊ mãmilla regum lactaberis: ⁊ scies qz ego dñs saluãs te. ⁊ redẽptor tu⁹ fortis iacob. Tali itaq; mõ dic spõsa posita custodẽ in vineis: ⁊ qz vineã suã nõ custodiuit. Ego loci hui⁹ occasiõe m̃ eip̃m rep̃hẽdere soleo qõ aiaꝫ susceperi curã: q̃ meã nõ sufficerẽ custodire. vineas aias interptãs. Qõ si p bas tu hãc nr̃az inꝓpetatiõs: vide etiã cõseqnter. an recte q̃z dicam⁹ fidẽ vitẽ. ꝓtuites palmites. botrũ op⁹. deuotionẽ vinũ. Siq̃dem nec absq; vite palmes. nec virtus sine fide aliquid est. Sine fide em̃ impossibile ē placere deo. fortasse ⁊ displicere

necesse erit. Denicq̃ oē qd nō est ex fide pec
catū est. h̄ g̃ ꝓsiderare oportuit illos. q̃ me po
suerī custodē i vineis. si vicz ꝓpriā custodē
At q̃nto tpe inculta iacuit ⁊ deserta reda
cta in solitudinē. Prorsus defecerat vinū
ex ea. arefactis p̄ sterilitate fidei vrtū pal
mitib̄. Erat fides sz mortua. Quō. n. nō
mortua sine opib̄. Et id q̃dē in secl'ari vi
ta. Cetera ꝓuersus ad dōm meliusc'e cepi
farcor custodire: non tñ put oportuit. Et q̃
nēpe ad h̄ ydone⁹. Nec sctūs ꝓpha q̃ ait.
Nisi dōs custodierit ciuitatē frusta vigi
lat q̃ custodit eā Quāt⁹ etiā tūc memi me
patere ist̄ illi⁹. q sagittat i occult⁹ ima
ginatū. Quātū nob⁹ mea vinea furtiuis
surreptū est machinamēt⁹. corpo tpe q̃ vi
gilāti⁹ intēdere cepim⁹ cure ⁊ custodie nr̄i
Quot ⁊ q̃les pior̄ botros operq̃ aut p̄foca
uit ira. aut tulit iactātia. aut fedauit ina
nis gl'ia Quāta ab illecebra gule. q̃nta ab
accidie spū. q̃nta a pusillanimitate spūs ⁊
tēpestate sustinuim⁹. Sic erā ⁊ nihilomi
nus tñ posuerī me custodē i vineis: nō ꝓ li
derātes q̃d ō mea ego facerē vl' fecisse z. nec
audiētes arguētē mgr̄m ⁊ dicentē. Sicq̃
domui sue p̄esse nescit. quō eccie dei diligē
tiā hēbit. Vtiror audaciā plūmor̄ q̃s vi
videm⁹ de suis vineis nō colligere nisi spi
nas ⁊ tribulos. vineis tñ dñic⁹ etiā se inge
rere nō vereri. Fures sūt ⁊ latrones: nō cu
stodes neq̃ cultores. Hoc ill'. Ve ārt mihi
etiā nūc a piculo vinee mee imo mag⁹ nūc
q̃n pluriḇ̄ vitenī. min⁹ circa vnā diliges.
minusq̃ sollicit⁹ fieri cogor. Nec sepē cir
cūdare. nec torcular fodere i ea licet. Heu
destructa ē maceria ei⁹: ⁊ vindemiauit eā
oēs q̃ p̄tergredīūr viā. patz exposita tristi
cie. iracūdie atz impatie. pua. Demoliūr
eā sedule q̃dā vulpecule instātiuz necessita
tū Irrūpunt vndiq̃ necessitates. suspitio
nes. sollicitudines. Turbe discordātiū. cau
sar̄ molestie rara hora desūt Nō est phibē
di facultas. nō copia declinādi: sz nec ora
di spaciū. Quo imbre lacrimar̄ pfundere
sufficiā sterilitatē aie mee. Vtinee mee vo
lui dicere. sz de psalmo sic incidit ꝓpt' vsuz
⁊ sensus id ē est Nec piget error⁹. q̃ amonet
sil'itudinis. q: nō de vinea p̄mo ē. sz de aia
Ergo aia cogitet cū vinea legit: sic q̃dē sub
hui⁹ spē et noie illi⁹ sterilitas deplorat. q̃
bus g̃ ad lacrimis rigabo sterilitatē vinee
mee. Oēs palmites ei⁹ aruerūt p̄ inopia.
Iacet sine fructu: eo q nō hēant humorē.
Ihu bone q̃s fasciculos sarmētorū ex eis i
tuo q̃rtidie sacrificio vstio contriti cordis
mei te teste assumit Sic obsecro sacrificiū
tibi spūs cōtribulat⁹: cor ꝓtri. ⁊ hu. de. nō
despi. Et ego q̃dē sic p impfecto meo tra
ho ad me capitulū p̄ns. Perfect⁹ aūt ois
erit q̃ al's dicere potīt vineā meā nō custo
diuit: illo vicz sensu q̃ saluator loq̃t in eua
gelio. Qui p diderit aiaz suā ꝓpt' me: inue
niet eā. Ydone⁹ plane ⁊ dign⁹ q̃ ponat cu
stos i vineis. q̃n ꝓpe cura vinee a cōmissa
rū diligētia ⁊ sollicitudine nō impedit aut re
tardat: dū nō q̃rit q̃ sua sū. neq̃ qd̄ sibi vti
le est. sz qd̄ multi⁹. ꝓterea sane petro cura
ista credita ē in tā mlt⁹ vineis q̃ erāt de cir
cūcisiōe. q: hō pat⁹ erat ⁊ in carcerē ⁊ ī mor
tē ire: vsq̃ a deo sue vinee. i. sue aie. nō de
tinebat amore. q̃ min⁹ intēdere cure credi
tar̄ Merito ⁊ paulo int' gētes tā ingēs sil
ua credita ē vinear̄. q ⁊ ipse ī sue custodia
mine curiosus iuent⁹ sit: ita vt nō solū al
ligari. sz ⁊ mori ī hirl'm pat⁹ fuerit ꝓpt' nō
mē dñi iesu xpi. Denicq̃ nihil hor̄ vereor
inquit: nec facio aiam meā p̄cioziē q̃ me.
Optim⁹ estimator rer̄: q̃ nil suorū sibi p̄fe
rendū existiet. Quā m'ti saluti ꝓpe modi
cā vilissimāq̃ pecuniā p̄tulerī. paul⁹ nec
aiam. Nō inq̃t facio eaz p̄cioziē q̃ me. g̃
differētiā fac⁹ int' te ⁊ tuā aiam. Prudent'
q̃dē tu tibi pluris es q̃ q̃d vis tuū: sz quō
nō tua aia tu. Arbitror q: q: paul⁹ tā tūc
in spū ambularet ⁊ mēte ꝓsenturet legi dei
q̃m bona ē: idcirco hāc p̄az mētez sua tāq̃
p̄ncipale ac sup̄mū q̃ddaz sui dignū dure
rit suimet poti⁹ q̃ sue cuiuspiā rei noie de
sigre. Reliquū ꝓo qd̄ cōstat nature eē infe
riozi pinde viliozi eentie qd̄ est corp⁹ inhe
rere. nō mō officio vtilificādi. sed ⁊ fouēdi
nutriēdiq̃ desiderio: h̄ inq̃ sēsuale atz car
nale appellatōe sui h̄ spūal' indignū iudi
cās int' sua mag⁹ cēsuit deputādū. q̃ se p
sonalit' exp̄mēdū p illō. Cū me inq̃t excel
lenti⁹ qd̄ in me est in q̃ ⁊ sto p gr̄am dei. i.
mentē rōnem q̃ intelligere Cū loq̃r aiam
meā h̄ inferius accipe. qd̄ carni aiande vi
des accōmodatū. etiā ⁊ vinctū in ꝓcupia.
Id me fuisse q̃dē sz tā nō esse agnosco. q̃a

nõ scõm carnẽ adhuc ambulabo. sz scõm
spm̃. Viuo ego iã nõ ego: viuit ꝓ o in me
xps. Scõm mẽtez ego: scõm carnẽ nõ ego
Quid em̃ si carnalit etiã nũc ania ꝓcupi
scit. Iã nõ ego opoz illud. sz qd hitat ĩ me
petm̃. Et iõ nõ me qdem sz em̃ meũ dixerĩ
quid in me carnaliter sapit. idcꝫ nõ aliud
cꝫ ipsam animã. Reuera enim anime poz
tio est carnalis affectio eius: et vita quam
administrat corpi. Hanc ergo aiam suaz
paulus spnebat p se. parat⁹ ꝓ dño nõ solũ
alligari. sz ꝛ mori in hirl'm: ꝛ sic pdere ani
mã suã nixta ꝓsiliũ dñi. Tu qz si propriã
deseras voluntatẽ. si corpis voluptatib⁹
pfecte renũcies. si carnẽ tuã crucifigas cũ
vitijs ꝛ cõcupiscẽtijs. si mortifices mẽbra
tua q̃ sunt sup terrã. pbabis te pauli imi
tatorẽ: q̃ non facias aiam tuã pciosiorẽ te
ipso pbabis ꝛ xpi discipulũ etiã illã pden
do salubrit. Et qdẽ prudenti⁹ eã pdis vt
custodias. quã custodis vt pdas. Nã qui
voluerit aiam suã saluã facere: pdet eam.
Quid h̃ vos dicit⁹ obseruatores ciborũ.
morũ neglectores Hypocras ꝛ seqces ei⁹
docẽt aias saluas facere in h̃ mũdo. xps ꝛ
ei⁹ discipli pdere. Quẽ nã vos eduob⁹ se
q̃ mgrm̃ eligit⁹. At manifestũ se facit q̃ sic
disputat. Hoc ocl'is. ꝛ h̃ capiti. ꝛ illud pe
cori vel stomacho nocz. Profecto vnus
qsqꝫ qõ a suo mgro didicit. hoc i medio p
fert. Nõ in euãgelio legist⁹ has differẽtias
aut in ꝓhet⁹. aut i lr̃is aplorũ. Caro ꝛ san
guis ꝓ certo reuelauit tibi hãc sapiam: nõ
spũs pr̃is. Est n. carnis hec sapia. Sz au
di qd de ipa nr̃i medici sentiãt. Sapia in
quit carnis mors est. Itẽ Sapia carnis
inimica est deo Nõ hypocrat⁹ seu galieni
sentẽtia. aut certe de scola epicuri debui p
ponere vob. Xpi sum discipl's: xpi discipu
lis loqr. Ego si pegrinũ dogma induxero
ipe peccaui. Epicurus atcꝫ hypocras cor
por⁹ alter voluptatẽ. alter bonã habitudi
nẽ pfert: me⁹ mgr vtriusqꝫ rei cõtemptũ p
dicat. Aie in corpe vitã quã sũmo studio
iste vnde sustentet. ille vñ ꝛ delectet inq̃rit
atcꝫ inq̃rere docet: saluator monet ꝛ pde
re. Quid em̃ aliõ tibi de xpi auditorio so
nuit. cũ paulo ante clamatũ ẽ: q̃ amat ani
mã suã pdet eã. Perdet eã dixit: siue ponẽ
do vt martyr. siue affligẽdo vt penitens.
Quãcꝫ gen⁹ martyrij est spũ facta carnis
mortificare. illo nimirꝫ quo mẽbra cedun
tur ferro. Horrore qdẽ miri⁹: sed diuturni
tate molesti⁹. Vides ne sentẽtia magistri
mei carnis sapiam cõdemnari: p qꝫ utiqꝫ
aut luxũ voluptat⁹ diffluit. aut ipa q̃z bo
na valitudo corpis vltra cꝫ oportet appe
tit. Denicꝫ qõ vera sapia in voluptates
nõ effluat audisti ꝓfecto a sapiẽte. ne inue
niri quidẽ hãc in terra suauit viuentium.
Qui aũt inuenit dicit. Sup salutẽ ꝛ oẽm
pulcritudinẽ dilexi sapiam. Si sup salutẽ
ꝛ pulcritudinez: quanto magis sup volu
ptatẽ ꝛ turpitudinẽ. Quid ꝓ o pdest tẽpe
rare a voluptatib⁹ ꝛ inuestigandis diuer
sitatib⁹ cõplexionũ ciborũ varietatib⁹ exq̃
rendis quotidianã expedire curã. Legu
mina inq̃t ventosa sunt: caseus stomachũ
grauat. Lac capiti nocet. potuz aque non
sustinet pect⁹: caules nutriũt melancoliã.
colerã pori accendũt: pisces de stagno aut
de lutosa aqua mee penit⁹ cõplexioni nõ
ꝓgruũt. Quale est h̃ vt ĩ rot⁹ fluuijs. agr⁹
ortis, cellarijs reperiri vix possit qõ comes
das. Puta te queso monachum esse non
medicum: nec de cõplexione iudicandum
sed de professiõe. Parce obsecro pmũ qui
dem quieti tue. parce deinde labori mini
strantiũ: parce grauamini dom⁹. parce cõ
scientie. Cõscientie dico nõ tue: sed alteri
us: illius videlicz qui ꝓter sedens ꝛ edẽs
quod sibi apponit. de tuo singulari ieiu
nio murmurat. Scandalo quippe est ei.
aut tua odiosa supsticio aut duricia cꝫ fo
rte putat illi⁹ q̃ tibi habet puidere. Scãda
lizat frater in tua singularitate. iudicans
te supstitiosum tancꝫ supflua queritantẽ.
aut certe me durũ causans. q̃ nõ equiram
victui tuo necessaria. Frustra sibi quidaz
blanditur de exẽplo pauli hortãtis disci
pulũ nõ bibere aquã. sz modico vino vti
ꝓter stomachũ ꝛ freqntes suas infirmita
tes Qui attẽdere debẽt. primũ q̃dem apo
stolum. minime sibi ipi rẽ istiusmodi sua
dere: sed nec discipulũ eque exposcere sibi.
Deinde nõ monacho hec intimari. sz epi
scopo cui⁹ vita tenere adhuc ꝛ nascenti ec
clesie p necessaria eẽt. Thimotheus h̃ erat
Da mihi alterũ thimotheũ: ꝛ ego eũ cibo
si vis etiã auro ꝛ poto balsamo. Ceteruz

tu tibi metipi dispēsas misert⁹ tui. Suspecta est mihi fatoor tua ipius in te dispēsatio: ⁊ vereor tibi illudi sub tegmine ⁊ nomine discretōnis a carnis prudētia. Id re saltim volo admonitū eē. vt ita tibi auctoritas placeat apl'i. de bibēdo vino. modico q̄ ille adiūxit. nō p̄termittas. Et ō his satis. Sz reuertamur ad spōsam ⁊ discam⁹ ab ea vineas ꝓprias se vtilit nō custodire: p̄serti nos q̄ videmur deputati custodes ī vineis sponsi ecclie ihu xpi dñi nr̄i: q̄ est benedictus in secula. Amen.

Homelia. xxxiiij.

Indica mihi quē diligit ania mea vbi pascas in meridie. Studiosis mētib⁹ ꝓbū spōsus frequēter apparet: ⁊ nō sub vna spē. Quid ita. Profecto nōduz videt sicuti est. Nēpe illa visio stat q: forma quē tūc videt est. Est em̄ nec vllā capit ex eo q̄ est. fuit vl' erit mutationē. Tolle nēpe fuit ⁊ erit: vñ tā transmutacio aut vicissitudinis obūbratio Ar q̄cq̄d venies ex eo q̄ fuit nō cessat tēdere i id qd̄ erit tā situ sane hz p̄ est. sz est oino nō est. Haz quō est qd̄ nunq̄ in eodē statu permanet. Solū pinde vere est. qd̄ nec affuit p̄cidit. nec aberit expūgit. sz solū atq̄ inexpugnabile remanet ei est. ⁊ manet qd̄ est. Nec fuit sanetollit illi eē ab eterno. nec erit eē inēternū: ac p̄ sibi vēdicat verū eē. i. increabile. intermiabile. inuariabile. Cū ipe q̄ sic est. imo q̄ nō sic. aut sic est videt sicuti est. stat vt dixi illa visio: q: nulla eā interpolat vicissitudo. Et tūc ille de euāgelio oib⁹ vn⁹ q̄sic videt denari⁹ reddit in vna spē q̄ offert. Nā ⁊ qd̄ apparet vt inuariabile in se est. ita inuariabilit intuentib⁹ p̄sto est: ⁊ q̄b⁹ apparet. nil videre desiderabili⁹ volūt. nil pūt delectabili⁹. Qā q̄ illa vel fastidiet auiditas vl' se subtraḥet suauitas vel frauditas: vl' deficiet eternitas. Qd̄ si ī eternū extēdit. videdi copia parit ⁊ volūtas: quō nō plena felicitas. Nil q̄pe aut deest tā sp̄ videntib⁹ aut superest sp̄ volentib⁹ Ar talis visio nō est vite pūtis: sz in nouissimis reseruat his dūtaxat qui dicere pūt. Scim⁹ q: cū apparuerit sil'es ei erim⁹: qm̄ videbim⁹ eū sicuti ē. Et nūc q̄dē apparet q̄b⁹ vult. sz sicuti vult: nō sicuti est. Nō sapiēs. nō scētūs. nō ꝓpha videre illuz sicuti ē pt. aut potuit in h̄ corpe mortali potit aūt imortali q̄ dign⁹ nō hēbit. ita videt ⁊ hic sz sic videt ipi. ⁊ nō sicuti est. Nā nec hoc lumiare magnū. solē loq̄r istū quē q̄tidie vides. vidisti tñ aliqū sicuti ē sz tm̄ sic illuminat ꝓbi gra. aerē. mōtē. partē. Qd̄ ne ipm q̄dē aliq̄ten⁹ posses: si non aliq̄ ex pte ipm lumē corpis tui p̄ sui ingenita serenitate ⁊ p̄spicuitate celesti lumini sil'e eēt. Nō denicq̄ alteq̄ membrū capat est lumis. ob multā vtiq̄ dissilitudinē. Sz nec ipse oculus si pturbat⁹ fuerit. lumini ꝓpinq̄b: nimirū ob amissaz sil'itudinē. Qui q̄ cōturbat⁹ est. nullaten⁹ serenū solē videt ꝓt dissil'itudinē. seren⁹ aliq̄ten⁹ videt ꝓter nonnulla sil'itudinē: ꝓfecto si pari prsus puritate vigeret. videret oino inoffensa acie sicuti est. ꝓt oimodā sil'itudinē. Ita ⁊ solē insticie illū q̄ illumiat oēm hoīem venientē in hūc mūdū. videre in h̄ mūdo sicut illuminat illumiat⁹ potes tanq̄ in aliq̄ sil'ist sicuti est oino nō potes. tanq̄ nōdū pfecte sil'is. Propterea dicit. Accedite ad eū et illuminami: ⁊ facies vre nō pfundenī. Ita sane. sz si q̄ntuz sat⁹ est illūiamur. vt reuelata facie gl'iam dei speculātes in eandez imaginē trāsformamur de claritate in claritatē. tanq̄ a dñi spū. Ergo accedēdū ad eū nō irruendū: ne irreuerēs scrutator maiestat⁹ oppmat a gl'ia. Neclocis sane accedendū. sz claritatib⁹ ipsisq̄ nō corporeis. sz spiritalib⁹. tanq̄ a dñi spū. A dñi plane ⁊ nō a nr̄o q̄ suis in nr̄o. Qui itaq̄ clarior ille ꝓpinq̄or: esse aūt clarissimū puenisse est Porro tā pūtib⁹ nō aliud est videre sicuti est. q̄ esse sicuti est. ⁊ aliq̄ dissilitudine non cōfundi. Sz id tūc vt dixi. Interi ꝓ tanta hec formarū varietas. atq̄ nūerositas specieꝝ in reb⁹ cōditis q̄d nisi q̄dā sunt radij deitat⁹ mōstrantes q̄dez q: vere est a q̄ sunt. nō tñ q̄d sit prsus diffiniētes. Itaq̄ de ipo iude⁹. sz nō ipm. Cū aūt de eo quez nō vides ceteravides. scis indubitant existere quē optet inq̄rere vt inq̄rentē nō fraudet gra. negligētē ig̃rantiā nō excuset. Verū h̄ gen⁹ videdi cōmune. In ꝓmptu em̄ est iuxta apl'm oi vtētitōne. inuisibilia dei

p ea q̃ facta sũt intellecta ꝯspicere. Alius
pculdubio ille modꝰ q̃ quondã pũbꝰ cre-
bra illa atq ambitiosa diuiĉ pũtie familia
ritas dignant in dulta est: q̃q̃ nec ip̃is si
cuti est: sq sĉ dignata est: nec vno oibꝰ mõ.
sq vt ait apl's. multifarie multisq̃ modis.
cũ ipe i se sit vnꝰ. ipo dicẽte ad israel. dñs de
us tuꝰ vnꝰ est Et hec demõstratio nõ q̃dẽ
cõmunis. sq rñ forꝯ facta est. nimiq exhibi
ta p imagines extrisecꝰ apparẽtes. seu vo-
ces sonãtes. Sq ẽ diuia inspectio eo diffe
rẽtior ab his q̃ interior. cũ p seipm dignat
inuisere deꝰ aiam q̃rentẽ: q tũ ad q̃rendum
toto se desiderio q amore deuouit. Et h̃ si-
gnũ istiusmodi aduentꝰ eiꝰ. sĉ ab eo q̃ exp
tus est edocemur. Ignis añ ipm p̃cedet: q
inflãmabit i circuitu inimicos eiꝰ. Optet
nãq̃ vt sĉti desiderij ardor p̃ueniat facies
eiꝰ ad oẽm aiam ad quã est vẽturꝰ. q oẽm
ꝯsumat rubiginẽ vitiorq: q sic p̃parat locũ
dño. Et tũc scit ania q̃q̃ iuxta est dñs. cũ se
senserit illo igne succensam. q dixerit cũ p-
phera. De excelso misit ignẽ in ossibꝰ meis
q eruditiuit me. Et illõ. cõculcauit cor meũ
itrã me. q i meditatõe mea exardescq ignis
Tali aie suspirãti freq̃nter. imo sine inter
missiõe orãti q afflictãti se p desiderio: euq
interdũ desiderat illeꝰ q ita q̃rit miseratꝰ
occurrit. puto illi de ꝓpria ꝯuenire expien-
tia vt dicat cũ sctõ hieremia Bonꝰ es dñe
spantibꝰ in te. aie q̃renti te. Sq q angelus
eiꝰ q vnꝰ est de sodalibꝰ spõsi in h̃ ipm de-
putatꝰ. minister pfecto q arbitꝰ secrete mu-
tue salutatiõis: is in q̃q angelus quõ tripu
diat quõ collectat q condelectat. q ꝯuersus
ad dñm dicẽ. Gr̃as ago tibi dñe maiestatꝯ
q desiderij cordis eiꝰ tribuisti ei. q volũ-
tate labiorꝝ eiꝰ nõ fraudasti eũ. Ipe ẽ q in
oi loco sedulꝰ q dã pedissequꝰ aie nõ cessat
sollicitare eã. q assiduis suggestionibꝰ mo
uere dicẽs Delectare i dño: q dabit tibi pe
titiões cordis tui. Et rursũ. Expecta dñm
q custodi viã eiꝰ Itẽ Si morã fecerit expe
cta eum: qꝰ veniet q nõ tardabit. Ad dñm
aũt. Sĉ cervꝰ inq̃t ad fontes aq̃rũ. ita de
sideratꝰ aia ista ad te deꝰ. Desiderauit te i
nocte: sed q spũs eiꝰ in p̃cordijs eiꝰ de ma
ne vigilat ad te. Et itẽq̃. Tota die expan
dit ad te manꝰ suas: dimitte illã qꝰ clamat
post te. Cõuertere aliq̃ntulũ q depcabilis
esto. Respice d̃ celo q vide visita desolatã
Fideꝰ panimphꝰ: q mutui amorꝯ cõscius
sq nõ inuidꝰ nõ suã q̃rit. sq dñi gl'iaq. Dis
currit medꝰ inꝰ dilectã q dilectũ: vota of-
ferẽs. referẽs dona. Excitat istã: placat il-
lũ. Intẽdũ q̃q lq raro rep̃rat eos. pter si-
bi: siue hãc raptẽs. siue illũ adducẽs. Sic q̃
dẽ domesticꝰ est q nor i palatio: nec verek
repulsaq. q q̃tidie videt faciem p̃ris. Vide
aũt tu ne q̃d nos i hac ꝟbi aieq̃ cõmixtio
ne corporeũ seu imaginatorũ sentire existi-
mes. Id loq̃mur qd̃ apl's dicẽ: qm̃ q adhe-
ret deo vnꝰ spũs est. Excessuq pure mẽtꝯ in
deũ piũ descesuq in aiaq nr̃is q̃bꝰ possumꝰ
exp̃mimꝰ ꝟbis: spũalibꝰ spũalia ꝯpantes
Iraq̃ in spũ fit ꝯiũctio. qꝰ spũs deꝰ: q cõ-
cupiscit decorẽ aie illiꝰ q̃q̃ forte aduerterit
in spũ ambulãtẽ. q curã carnis p̃ficiẽtem in
desiderio: p̃sertim si sui amore fragrantem
ꝯsperexit. Nõ g̃ sic affecta q sic dilecta con
tẽta erit oino. vt illa q̃ multis p ea q̃ facta
sunt. vt illa q̃ paucꝯ p visa q somnia facta
est manifestatio spõsi. nisi q spẽali p̃rogati
ua intimis illũ affectibꝰ atq ip̃is medullis
cordis celitꝰ illapsũ suscipiat: habeatq̃ p̃
sto quẽ desiderat. nõ infiguratũ sq infusuq
nõ apparentẽ sq afficientẽ: nõ dubiũ q̃n ro
io cũctiorẽ. q̃ intꝰ nõ forꝯ. Verbũ nẽpe ẽ nõ
sonãs. sq penetrãs. nõ loquax sq efficax: nõ
obstrepẽs auribꝰ sq affectibꝰ blãdiens. Fa
cies est nõ formata. sed formãs. nõ pstrin
gẽs oculos corporis. sq facie cordis letificãs:
grata q̃ppe amorꝯ mũere nõ colore. Nõ rñ
adhuc illũ dixerim apparere sicuti est: q̃q̃
uis nõ oino aliud h̃ mõ exhibeat quaq̃ qd̃
est. Neq̃ enim vt sic cõtinue p̃sto erit: q̃q̃uis
deuotissimis mẽtibꝰ sq nec vniformit oibꝰ
Optet nãq̃ p varijs aie desiderijs diuie
gustũ pũtie variari q infusuq saporẽ supne
dulcedinis. diuersa appetẽtis animi aliter
atq̃ aliter oblectare palatũ. Denique ad-
uertisti in hoc amatorio carmine quoti-
ens mutauerit vultũ. et in quanta multi
tudine dulcedinis sue corã dilecta digna-
tus sit transformari. q quõ nũc quidez in-
star verecũdi sponse sctẽ aie secretos petat
amplexꝰ. q osculis delectek nũc ꝟo in oleo
et vnguẽtis meditcuq apparear exhibere ni
miq̃ ꝓt teneras q ifirmas aias. istiusmo-
di adhuc indigẽtes fomẽtꝯ et medicamẽtꝯ.

vnde ⁊ delicato adolescēcule nōie designant. Sz mussitet ds audiet qz nō est op⁹ sanis medic⁹. sz male habentib⁹. Nūc rursum q̄si viator q̄ spiā itinerantib⁹ spōse simul atq̄ adolescēculis sese associās. iocūdissimis cōfabulationib⁹ suis a labore vie omnē releuat comitatū: ita vt eo discedente loquant. Nōne cor nostrū ardēs erat in nobis. dū loq̄ret nobis i via. Facūdus comes: qui in sermonū ⁊ mor suauitate suorū tanq̄ in quadā suaue olentia spirantiū vnguētor post se currere faciat vniuersos. Vñ dicūt. In odore vnguentor tuor currem⁹. Itē aliq̄n occurrēs q̄si p̄ diues aliq̄s paterfamilias. q̄ in domo sua abūdet panib⁹. immo tanq̄ rex magnific⁹ ⁊ potens q̄ sponse paupis videat pusillanimitatez erigere. puocare cupiditatē. demōstrās illi oia desiderabilia glie sue. diuitias tor̄cularū. ac promptuariorum ortorum et agrorū copias: demū etiā introducēs eā in ipa secreta cubiculi. Admirū p̄ fidit in ea cor viri sui: ⁊ nō est ex oib⁹ q̄ ab illa existimet abscondendū quā redemit inopē. pbauit fidelē. amplexat amabilez. Atq̄ ita nō cessat siue hoc siue illo mō interno iugit apparere cōspectui querentiū se: vt p̄mo impleatur quē dixit. Ecce ego vobiscū sum vsq̄ ad cōsummationē seculi. Et in his oibus suauis ⁊ mitis ⁊ multe misēdie. Nam in osculis q̄dē affectuosum ⁊ blandū. in oleo aūt atq̄ vnguent⁹. clementē ⁊ affluentē viscerib⁹ pietat⁹ ⁊ cōpassionis. porro in vita hylarē. affabilē. plenū grē ⁊ solatij: in ostēsione ꝓ diuitiar ⁊ possessionū. munificū se ac largū pro regia liberalitate remūerator demōstrat. Ita p omnē hui⁹ carmis tertū reperies ꝓbū istius modi similitudinib⁹ adumbrari. Vñ ego puto id significatuz apud ꝓpheta aut. spūs ante faciē nr̄az xp̄s dn̄s. in vmbra ei⁹ viuem⁹ inter gēres: q̄ sez nūc videam⁹ p speculū ⁊ in enigmate. et necdū facie ad faciez. At istud sane donec viuim⁹ inter gēres. Nā inter angelos aliter. q̄n iam indifferēti oino felicitate cū ipsis videbim⁹ eū ⁊ nos sicuti est: hoc est in forma dei ⁊ nō in vmbra. Quō nanq̄z apud veteres q̄dem vmbrā figurāq̄z dicimus extitisse. nobis autē per grām xp̄i in carne p̄sentis ip̄am p se illuscescere veritatem: ita nos q̄z respectu futuri seculi in q̄dam interim veritat⁹ vmbra viuere non negabit. nisi q̄ nō acquiescit ap̄lo dicenti. ex pte cognoscim⁹. ⁊ ex pte ꝓphetam⁹. Et illud. Nō arbitror me cōprehēdisse. Quō em̄ nō est distinctio eius. qui p fidē ambulat. ⁊ illius q̄ p speciē. Ergo iustus ex fide viuit. beat⁹ exultat in specie: et ideo sēcūs homo interim viuit i vmbra xp̄i. sēcūs angelus in splendore vult⁹ glorie gloriatur. Et bona fidei vmbra q̄ lucē tempat oculo caliganti ⁊ ocl'm preparat luci. Scriptū est em̄. Fide mūdans corda eor Fides itaq̄ lucē nō extinguit. sz custodit. Quicq̄d sane est illud qō videt angelus h̄ mihi vmbra fidei seruat fideli sinu repositū in tpe reuelandū. An non expedit tenere vl' inuolutū qō nudū nondū nō capis Deni q̄ ⁊ mater dn̄i viuebat in vmbra fidei cui dictū est. ⁊ beata q̄ credidisti. Habuit ⁊ d xp̄i corpe vmbrā que audiuit. et ꝓtus altissimi obumbrabit tibi Nec vilis vmbra que de ꝓtute altissimi format. Et vere virtus in carne xp̄i q̄ virgini obumbrauit. vt qō impossibile erat mortali femie. obiectu tamē in volucri viuifici corporis ferret p̄sentiā maiestatis. et lucē sustineret inaccessibilē. Virtus plane in qua oīs contraria fortitudo debellata est. Et vir⁹ et vmbra fugās demones. tutans homies. Aut certe ꝓtus vegetans. vmbra refrigerās. Viuim⁹ ꝓinde in vmbra xp̄i q̄ per fidē ambulam⁹. ⁊ carne ip̄ius pascimur vt viuam⁹. Caro em̄ xp̄i vere est cib⁹. Et inde ne ꝓpterea etiā nūc describat h̄ loco. apares tanq̄ in seemate pastorali. vbi illū spōsa q̄si quēptā de pastorib⁹ videt alloq̄ dicēs. Indica mihi vbi pascas. vbi cubes in meridie. Bon⁹ pastor q̄ aiam suā dat p ouib⁹ suis. Aiam pro illis. carnē p illis illā in p̄ciū. istā in cibū. Res mira. ipe pastor. ipe pascua est. ipe redēptio est. Verū sermo in longū pgit. q̄m loc⁹ amplus est ⁊ grādia cōtinēs. ⁊ nō explicat pauc⁹: atq̄z hac necessitate videt mihi iā rūpendus potius q̄z finiēdus. Oportet aūt vt q̄m materia pēdet mēoria vigilet: q̄tin⁹ vbi pulsatū erit: iude mox resumat. ⁊ pertractet. put dn̄s dabit iesus xp̄s spōsus ecl'ie: qui est deus benedict⁹ in secula. Amen.

Homelia. xxxv.

Adica mihi vbi pascas vbi cubes in meridie. Hic sumus. hinc pgredimur. Sz antecz tractari iciptat visio ista ⁊ allocutio: recapitulandū breuiter arbitror. de alijs visionib q̃ pcesserē quō nobis aptari spiritaliter possint pvotis ⁊ meritis singulorū: vt apprehēsis illis si tñ h datū fuerit facilior ⁊ in hui⁹ discussione eluceat intellect⁹. vel id difficilimū. Nā ⁊si ꝓba illa q̃b ipse visiones seu similitudines describunt sonare corpa atcz corporea videant. spiritalia tñ sē q̃ nob̃ ministrant in his: ac p h in spū q̃z causas ⁊ rōnes eaꝝ optet inq̃rī. Et q̃s idoneus inuestigare ⁊ ꝓprehendere tā multos aīe affect⁹. pfectuscz q̃b hec de pūtia spōsi tā multiformis gr̃a dispensat. Tamē si intem⁹ ad nos ⁊ spūsctūs in lumine suo dignet ostēdere nob q̃ ope suo nō dedignat assidue actitare in nobis: puto nō oīno nos in his sine intellectu remāsuros. Cōfido em̄ non accepisse nos spm̄ hui⁹ mundi. sz spm̄ q̃ ex deo est vt sciam⁹ q̃ a deo donata sunt nobis. g̃ si cui nr̄m cū sctō ppha adherere ō bonū est: ⁊ vt loquor manifestu⁹: si q̃s i nobis est ita desiderij vir. vt cupiat dissolui ⁊ cū xpo esse. cupiat aūt vehemēter. ardenter sitiat. assiduo meditet. is pfecto non se eus quā in forma sponsi suscipiet ꝓbū i rēpore visitatōis. hora videlicz q̃ se astringi intus q̃busdā brachijs sapie atcz inde sibi infundi senserit scti suauitate amoris Si quidē desideriū cordis eius tribuet ei. ⁊ si adhuc pegrināti in corpe. Et pte tñ idcz tēpus ad tēpus modicū. Nā cū vigilijs et obsecrationib ⁊ multo imbre lachrymaꝝ quesitus affuerit. subito dū teneri putatur elabit: ⁊ rursum lachrymāti ⁊ insecrāti occurrens ꝓprehendi patit: sz mīme retineri dū subito itez q̃si e manib auolat: ⁊ si istiterit p̄cib ⁊ flētib deuota aīa denuo reuertetur ⁊ volūtate labioꝝ ei⁹ non fraudabit eā. Sz rursum mox disparebit ⁊ nō videbit nisi itez toto desiderio rēqrat. Ita g̃ et in hoc corpe potest esse de pūtia sponsi frequens letitia: sz non copia: qz etsi visitatio letificat: sz molestat vicissitudo. ⁊ h tādiu necesse est pati dilectaz. donec semel posita corpee sarcina molis: auolet ⁊ ipsa leuata pennis desideriorū suorū libere iter carpēs p campos cōtēplationis ⁊ mēte sequēs expedita dilectū quocūcz ierit. Nec tn vel in transitu presto erit sic omī aīe nisi illi dūtaxat q̃ ingēs deuotio ⁊ desideriū vehemēs ⁊ predulcis affectus spōsam pbat. ⁊ dignā ad quā gr̃am visitādi accessuꝝ ꝓbū decorem induat formā sponsi accipiēs. Qui ei nondū inuenit ita affectus sz compūctus magis actuū recordatōe suorū. loq̃ns i amaritūdine aīe dicit deo: noli me cōdemnare aut forte etiā adhuc periculose tentat a ꝓpa concupiscētia abstractus ⁊ illect⁹. hic talis nō sponsum rēqrit sed medicū. ac p hoc nō oscula q̃dem vel amplexus. sz tm̄ remedia vulneribꝫ accipiet suis in oleo vtcz ⁊ vnguentis. An nō sepe numero sic sentimus ⁊ sic experimur orantes nos q̃ nr̄is quotidie adhuc excessib tentamur pūtib. morsdemur p̄teritis. A q̃nta me amaritudine frequent liberasti adueniens ihesu bone. Quotiēs post anxios fletus. post inenarrabiles gemit⁹ ⁊ singulis sauciaz conscia mea vnxisti vnctione misēdie tue: ⁊ oleo letitie pfudisti. Quotiēs me orō quem pene desperantē suscepit reddidit exultantē ⁊ p̄sumentē de venia. Qui similiter afficiunt. ecce hi sciūt q̃ ꝓ ve medic⁹ sic dñs iesus: q̃ sanat contritos corde ⁊ alligat ꝓtritiones eorū. Qui erpti nō sunt: credāt in deū ipsi dicenti. Spūs dñi vnxit me ad euangelizandum misit me: vt mederet ꝓtrit corde Si adhuc dubitāt accedāt certe ⁊ pbent: ⁊ sic in semetipīs discāt q̃d sit. misēdiam volo ⁊ nō sacrificiū. Sz videam⁹ ⁊ reliq̃ Sunt q̃ in studijs spiritalib fatigati. ⁊ ꝓsi in teporem atcz in defectu quo daz spūs positi ambulāt tristes vias dñi corde arēte ⁊ tedente accedunt ad quecz iniuncta frequenter murmurant longos dies longas queruntur ⁊ noctes: loquētes cū sancto iob. Si dormiero dico q̃n consurgā ⁊ rursum expectabo vespam. Ergo vbi cōtingit tale aliquid pati. si miser⁹ dñs appropiet nob in via q̃ābulam⁹. ⁊ incipiat loq̃ de celo q̃ de celo ē necnō fauorabile q̃ ꝓpia cātare nob ō canticis syon. narrare etiā de ciuitate dei. de pace ciuitatis. de eternitate pacis. ō statu eternitatis dico vobis erit pro vehiculo

lo anime dormitanti ⁊ pigritati leta narratio: ita vt pellat omne fastidium ab aio audientis ⁊ a corpe fatigationez. An tibi vel aliud pati vel petere ille videt qui ait. Dormitauit anima mea pre tedio. confirma me in verbis tuis. Et nonne cum obmutuerit exclamabit. quomodo dilexi legem tuaz dñe: tota die meditatio mea est. Sunt em quedā verba verbi spōsi ad nos nostre meditationes de ipso ⁊ eius gloria elegantia. potentia. maiestate. Non soluz aūt sed etiam cū auida mente psalmus testimonia eius ⁊ iudicia oris eius. ⁊ in lege eius meditamur die ac nocte. sciamus pro certo adesse sponsum atq; alloqui nos: vt non fatigemur laboribz sermonibz delectati. Tu ergo cū tibi talia volui animo sentis. non tuā putes cogitationem sed illum agnosce loquentem qui apud ꝓphetam dicit. Ego qui loquor iusticiam. Similima em sunt nre cogitata mentis sermonibus ꝓfiratis in nobis loquētis: nec facile ḋs discernit quid intus pariat cor suum qui due audiat. nisi qui prudenter aduertit dñm i eu angelio loquentem. quia de corde exeūt cogitationes male. Et illud. quid cogitatis mala in cordibz vestris. ⁊ qui loqr mēdacem de suo loquit. Apostolus aūt. non sufficientes inquit simus cogitare aliq̄d a nobis. tanq̄ ex nobis. subaudit bonū. sed sufficientia nra ex deo est. Cum ergo mala in corde psalmus. nostra cogitatio est: si bona dei est sermo. Illa cor nostr dicit. Hi audit. Audiam ait quid loquat in me dominus deus qm loquet pacem in plebem suam. Itaq; pacem pietatem iusticiā de nobis loquit. nec talia nos cogitamus ex nobis: sed in nobis audim. Lete homicidia. adulteria. furta. blasphemie ⁊ hec similia de corde exeunt. nec audim ea. sz dicimus. Denicq; dixit insipiēs in corde suo non est deus. Et ꝓpter hoc irritauit impius deum: quia dixit in corde suo nō requiret. Sed est ꝑterea qd corde ḋdem sentitur non tamē cordis est verbum nec em de corde exit sicut nra cogitatio. sed neq; illd est qd ad cor fieri diximus. verbum videlicet verbi cum sit malū. Immittit aūt a ꝛtrijs potestatibz sicut fiūt immissiones p angelos malos: quale ꝓbi causa fuit qd legit misisse in cor diaboli: vt traderet dñm iudas scharioth is. Vt ex quis ita vigil ⁊ diligens obseruator motionū internar suarum siue in se siue ⁊ ex se factar: vt liquido ad queq; illicita sensa cordis sui discernat inter morbū mentis ⁊ morsum serpentis. Ego nulli mortalium hoc possibile puto nisi qui illuminatus spūsancto speciale accepit donū illud qd apls inter ceteta charismata que enumerat. nominat discretionem spirituū. Quantūlibet em ḋs scōm salomonē omī custodia seruet cor suum: et oīa que intra se mouent vigilantissima intentione obseruet. etiā si diuturnū fortē in his habuit exercitū ⁊ frequēs expimentū. non poterit ad pur tamen in se dinoscere discernere ue abinuicez malū innatū ⁊ malum seminatū. Nam delicta quis intelligit Nec multuz refert nos scire vnde inest nobis malum dum modo inesse sciamus. vigilandum potius ⁊ orandum vndecunq; sit ne consentiamus. Denicq; orat ꝓpheta contra vtrunq; malum dicens. Ab occultis meis munda me dñe ⁊ ab alienis parce seruo tuo. Et ego nō possum tradere vobis qd non accepi. nō aūt accepi fateor vnde assiguem certam notionē inter partum cordis ⁊ seminarū hostis. quippe vtrunq; malum. vtrunq; a malo. vtrunq; in corde sed non vtrunq; de corde Hoc totuz certū mihi in me: ⁊ sincertuz quid cordi: qd hosti tribuam Et id quidem vt dixi absq; periculo. Sed sane est vbi periculose imo dānabiliter errat: atq; ibi merito nobis certa prefigit regla. ne qd dei est in nobis. demq; nobis: putantes verbi visitationem nram esse cogitationem. Ergo quātum bonū distat a malo: tm ista duo a se: qm nec de verbo malū. nec de corde exiet bonum nisi qd forte de ꝓbo prius concepit. quia nō pōt arbor bona fructus malos facere. neq; arbor mala fructus bonos facere. At satis distinctum est credo quid dei: ⁊ quid nostrū i nostro sit corde: nec superflue vt arbitror: sed vt sciāt inimici gratie absq; gratia nec ad cogitandū bonū sufficere cor humanū: sz sufficientia ipius ex deo esse. dei vocem bonū qd cogitat nō cordis ꝓprium existere. Tu g si vocez eius audis nō iam nescias vū veniat aut quo vadat. sciens qr a deo

exit ⁊ ad cor vadit. Vide autē quō ꝓbum
qō egredit de ore dei nō reuertat ad eū va
cuum: sed ꝓsperet ⁊ faciat oia ad q̄ mittitur
lud. vt dicere possis ⁊ tu. qr gra dei in me
vacua nō fuit. Felix mens cui ꝓbum indi
uiduus comes vbiq̄ se affabile ꝓbet. cui
indesinenter oblectata suauitate facundie
a carnis molestijs ⁊ vitijs sese vendicet oī
hora. redimendo tēpus a diebus malis. Nō
lassabit. nō molestabit. q̄m sicut dicit scri
ptura. non ꝯtristabit iustū q̄cq̄d acciderit
ei. Iam ꝓo magni patrisfamilias seu re
gie potestatis scema apparere existimo his
qui ascendētes ad cor altū. de maiori spūs
liberalitate ⁊ puritate cōscientie magnimi
ores facti. consueuerūt audire maiora: inq̄
eri prorsus. ⁊ curiosi secretiora penetrare.
apprehendere sublimiora ⁊ tentare ꝑfecti
ora: nō mō sensuū sz ⁊ futurum Hi em pro
fidei magnitudine digni inuenium q̄ in
ducant in omem plenitudinē. nec est oino
in omibus apotecis sapientie, a quo de sci
entiaꝝ dūs arcendos censeat cupidos ve
ritatis. vanitas non conscios. Talis erat
moyses qui audebat dicere deo. Si inuenī
gratiā in oculis tuis ostende mihi teipm.
Talis philippus qui sibi ⁊ suis ꝯdiscipu
lis pēz flagitabat oēndi. Talis ⁊ thomas
q̄ nisi sua manu tāgeret vulnus ⁊ fossum la
tus credere recusabat. Pusilla fides. sed ō
magnitudine animi miro mō descendens
Talis q̄z dauid q̄ ⁊ ipse dicebat deo. Tibi
dixit cor meū exq̄sivit te facies mea. fa
ciem tuā dūe requirā. Tales itaq̄z magna
audent q̄m magni sunt: ⁊ q̄ audēt obtinēt
iuxta ꝓbū ꝑ missiōis ad ipos qō est istius
modi. Quēcunq̄z locū calcauerit pes vr.
vester erit. Magna siquidē fides maḡ me
retur. ⁊ quatinus in bonis dūi fiducie pe
dem porrexeris. eatenus possidebis. De
niq̄z moysi ore ad os loquit deus ⁊ palaz
nō ꝑ enigmata ⁊ figuras dūm videre me
retur: cū ꝓphetis alijs tm in visione appa
re se dicat ⁊ ꝑ somniū loqui. Philippo q̄z
ꝑm petitionē cordis sui ostensus est pat in
filio. in eo ꝑ cul dubio qō in continēti audi
uit. philippe q̄ videt me videt ⁊ patrē. ⁊ qr
ego in patre ⁊ pat in me est. Sz ⁊ thome iu
xta desiderū cordis eius palpandā se pre
buit: ⁊ voluntate labioꝝ eius non fraudā
uit eum. Quid dauid. nonne ⁊ ipse voto
se oino nō frustrari significat vbi ait. non
daturum se somnū oculis suis: nec palpe
bris suis dormitatō nē: donec inueniat lo
cum dūo. Igit istiusmodi magnis spiriti
bus magnus occurret spōsus. ⁊ magnifi
cabit facere cū eis. emittens lucē suā ⁊ vita
tem suā. cosq̄z deducens ⁊ adducens i mō
tem sanctū suū ⁊ in tabernacula sua. ita vt
dicat q̄ eiusmodi est. qr fecit mihi magna
qui potēs est. Regē in decore suo videbūt
oculi eius preeūtem se ad speciosa deserti.
ad flores rosaꝝ ⁊ lilia cōuallium. ad amena
ortoꝝ ⁊ irrigua fontium. ad delicias cellari
orum. ⁊ odoramenta aromatū. postremo
ad ipsa secreta cubiculi. Isti sunt thesauri
sapientie ⁊ scie penes sponsum absconditi
Hec vite pascua prepata in refectionē aīa
rum sctāꝝ. Beatus vir q̄ impleuit deside
rium suū ex ipis. ꝗ solū admonit sit. ne so
lus habere velit que possunt sufficere plu
ribus Propterea em fortassis post ista oia
spōsus tanq̄z pastor apparere describit: vt
pīn de admoneat assecutor tantoꝝ mūerū:
pascendi gregis simplicioꝝ: q̄. s. tam nō va
lent ꝑ semetipos apprehendere ista q̄z non
audēt sine pastore oues extrei pascua. De
niq̄z hocīpm sponsa prudenter aduertens
postulat sibi indicare vbi ipse pascat ⁊ cu
bet in meridiano feruore: pata q̄dē vt ex ꝗ
intelligi dat pasci ⁊ pascere cū illo ⁊ sub il
lo. Nec em tutum arbitrat longe agere gre
gem a summo pastore. nimiꝝ ob incursio
nes lupoꝝ. coꝝ maxime qui veniūt ad nos
in vestimētis ouiū: ⁊ ꝓterea satagit eisdē
cum ipso pariter pascere pascuis ⁊ cubare
vmbris. Et causam ponit ne incipiā inq̄
ens vagari ꝑ greges sodaliū tuoꝝ. Ipsi sūt
qui se volūt videri amicos sponsi ⁊ nō sūt
⁊ cum suos non illius greges pascere cura
sit eis. hinc in de tamen insidiantes dicūt.
Ecce hic est christus. ecce illic est. videlicet
vt multos seducant ⁊ abducant a xpi gre
gibus socient suis hoc ꝑ littere textu. Iam
ꝓo spiritalem sensum q̄ in ea latet sub alio
sermonis principio expectate quicq̄d illō
erit qō mihi in de vobis orantibus sua mise
ricordia partiri dignabit sponsus ecclie ie
sus xp̄s dūs noster. qui est benedictus i se
cula. Amen.

Homelia.xxxvi.

Indica mihi quē diligit aīa mea
i vbi pascas: vbi cubes in meridie.
Et alius quidē. Indica inq̄t mihi cur me ita iudices. Vbi non sane sententiam causat: sz scrutat cūm eruditi flagellet pcēs nō erui. Itē alius precat dicēs. Vias tuas dñe demōstra mihi ⁊ semitas tuas edoce me. Quas dixerit vias ⁊ semitas manifestat alibi. Deduxit me inq̄ens sup semitas iusticie. Ergo tria ista aīa curiosa dei nō cessat inq̄rere iusticiā ⁊ iudicium. ⁊ locū hirationis gl'ie sposi. tanq̄ viā in q̄ ambulet: cautelā q̄ ambulet ⁊ ad quā ambulet māsionē. De q̄ māsione sic habet in ꝓpha. Vnā petij a dño hāc req̄rā vt inhabitē in domo dñi. Et itez. Dñe dilexi decorē domus tue ⁊ locuz gl'ie tue. Porro de reliq̄s duobz: iusticia ⁊ iudiciū ait ꝓparatio sedis tue. Merito tria ista mens devota inquirit. vtpote sedē dei. ⁊ sedis ꝓparationē. Et pulcre in spōse ꝓrogatiuā concurrūt parit' oia ad ꝯ summaōtez ꝓtutum vt de forma iusticie sit formosa. de iudiciorum noticia cauta. de desiderio ꝑtie seu gl'ie sposi casta. Tale prsus decet esse sponsam dñi. pulcrā eruditā ⁊ castā. Ergo petitio q̄ vitimā posui. istius est loci. Petit siquidē ab eo quē diligit aīa sua. indicari sibi vbi pascat: ⁊ vbi cubet in meridie. Et primo aduerte q̄ elegant' amorem spūs a carnis discernat affectu. dū dilectū exp̄mere magis q̄ noie ipsa affectōe volens. non simpl'r quē diligo: sz ostēde inq̄t quem diligit aīa mea. spiritalē designās dilectionez. Deinde q̄dnā eā in loco pascue adeo delectet diligenter attēde. Sz nec illud pretereat te ō hora meridiana: ⁊ qō is potissimū locus explorat in quo q̄ pascit cubat simul: qō est magne securitatis indiciū. Arbitror em ob hoc additū cubat qō eo loci mūne necesse sic stare: ⁊ vigilare sup custodiā gregis. qū grex etiā cubāte pastore ⁊ pausante sub vmbris libere nihilominꝰ discurrat i pascuis. Felix regio. in q̄ p libitu omes ingrediunt ⁊ egrediunt: ⁊ non est q̄ exterreat Quis mihi tribuat videre vos. mecū pariter in mōtib' pasci vna cū illis nonaginta nouē q̄ illic relicte leguntur: cū pastor earum dignāter ad vnā descēdit q̄ erraverat. Securē p culdubio cubat ꝓpter ⁊ q̄ lōge recedere mīme dubitauit: scies qz i tuto eas relinquerer. Merito sponsa illo suspirat. merito inhiat loco pascue sil'r ⁊ pacis. sz q̄etis. sz securitatis. sz exultatōis. sed admirationis sz stuporis. Hā ⁊ me miserez heu lōge agentem: ⁊ de lōge salutantē. en eiꝰ ipa recordatio ad lachrymas p̄uocat: plane iuxta affectionē ⁊ vocē dicentiū. Sup flumia babylonis illic sedimꝰ ⁊ fleuimꝰ dum recordaremur syon Libet exclamare ⁊ me cū sponsa parit' cū ꝓphēta. laudā deū tuū syon. qm̄ ꝯfortauit seras portarū tuarū bndixit filijs tuis in te. Qui posuit fines tuos pacez ⁊ adipe frumenti satiat te. Quis nō illic vehementer cupiat pasci ⁊ ꝓpt' pacē et ꝓpter adipē ⁊ ꝓpt' satietatē. Nihil ibi formidat nihil fastidit. nihil deficit. Tuta hiratio paradisus. dulce pabulū ꝓbū. opulēta mēsa nimis efnitas. Hēo ⁊ ego ꝓbū sz i carne. ⁊ mihi apponit ꝓtas: sz in sacro. Angelus ex adipe frumēti saginat. ⁊ nudos saturat gno: me oportet interim q̄dā sacramēti cortice esse ꝯtentū: carnis furfure. littere palea. velamīe fidei: ⁊ hec talia sl' q̄ gustata afferūt mortē si nō depmitus spūs q̄ntulumcūq̄ accipiant ꝯdimentū. Prorsus mors mihi i illo. nisi ex ꝓphe farinula dulcorētur. Denicq̄ absq̄ spū ⁊ sacrm ad iuēi ciū sumit. ⁊ caro nō ꝓdest quicq̄. ⁊ lra occidit ⁊ fides mortua est. Sz spūs est q̄ viuificat: vt viuā i eis. At q̄ntalibet sane abūdātia spūs pinguescāt ista. nō pari oio iocūditate sumit cortex sacri ⁊ adeps frumēti: fides ⁊ spes. mēoria ⁊ pūtia. eternitas et tp̄s. vultus ⁊ speculū. imago dei ⁊ forma serui. Nēpe in his oib' fides locuples mihi. intellect' paup. Nunq̄d ꝓo pax sapor intellectui fideiq̄ cū sit i meritū ista. ille i premium. Vides ergo distare inter pabula quantum ⁊ inter loca. ⁊ sicut exaltātur celi a terra. ita habitantes in eis bonis potioribus abundare. Festinemus proinde filij. festinemus ad locum tutiorem. ad pastum suauiorem: ad vberiorem ⁊ fertiliorē agrū. Festinemꝰ vt habitemus sine metu. abūdemꝰ sine defectu. epulemur sine fastidio. Tu em dñe sabaoth: q̄ cū trāq̄llitate iudicas oīnia etiam cū securitate eq̄ oīnia.

nā pcy dno

Sponsa m̄ q̄l' esse debeat

ubi pascis. idē ipse ⁊ dñs exercituū ⁊ pastor ouiū. Ergo ⁊ pascis ⁊ cubas pariter. sz nō hic. Denicq stabas cum e celo prospiceres vnū ex tuis ouicl'is stephanū loqr a lupis circūdari sup terrā. Et ꝓterea queso indica mihi vbi pascas. vbi cubes in meridie. Etenim illa meridies tota ē dies: ⁊ ipsa nesperam. ⁊ ideo melior dies illa ī atrys tuis super milia. quia nescit occasuz. Ac matutinū forsitan habuit cū pmū videlz dies sanctificatus illuxit nobis: p viscera vnicq misēdie dei nr̄i ī qb visitauit nos oriēs ex alto Vere tūc suscepim⁹ de⁹ miaz tuā ī medio tēpli tui: cū ī medio vmbre mortis exortus matutini lux orta est nob: ⁊ mane vidimus gl'az dñi: Quāti reges ⁊ ꝓphe voluerūt videre ⁊ nō viderūt. Quare nisi qr nox erat: ⁊ necdū venerat illō expectatuz mane cui fuerat repromissa mia. Vnō ⁊ orabat qs. Auditā fac mihi mane miaz tuā qr in te spaui. Fuit nacq q dā hui⁹ auroza diei ex q sol iusticie p archāgelū gabrielē nūciat⁹ est terr: ⁊ ego dcū ī vtero de spūsctō cōcepit ⁊ pepit ego: ac deiceps qad ī terris visus eū q cū hoīb cōuersat⁹ ē. nā vsq ad eo p totū id tpis lux pusilla ⁊ tāq lux reuera auroze apparuit vt die cē iterim apō hoīes pene vniuersitas ignorarer. Denicq si cognouissent. nunq dñm gl'ie crucifixissent. Et vnicq ipis paucis discipul' dicebat. Adhuc modicū lumē ī vob est: eo q auroza eēt ⁊ initiū vel potius indicū diei. dū sol adhuc absconderet radios suos. ⁊ mime eos spargeret sup terrā. Paul⁹ qz dicebat. nox pcessit dies aūt appropinquit. significans esse tūc adhuc ado modicū lumē: vt appropinqsse q venisse die dicere maluerit. Qñ aūt h dicebat Profecto qñ sol reuersus ab inferis tā se ad alta celi sustulerat. Quāto magis cū adhuc sil'itudo carnis peti istar dēse nubis operet auroza iuxta oēs corpis nr̄i passiōes. ita vt neq amara mors neq crux pbrosa defuerit. qntomagis inq tunc exigua tenuisq admodū lux fuit. ⁊ q d̄ auroze magis q de sol' pdire pnūtia videretur. Erat g auroza ⁊ ipa sub obscura satis tota illa xpi vz ꝓuersatio sup terrā vsq duz occūbeas. ⁊ rursum exoriēs solaris sue pnūtie lūine clariori fugauit aurozā ⁊ mane facto absorpta est nox ī victoriā. Denicq babes. Et valde mane vna sabbatorū veniunt ad monumentuz orto iā sole. An non mane fuit qñ ortus est sol. Attulit aūt nouū de resurrectōne decorē ⁊ serenioreē solito lucē: qm ⁊ si nouerat⁹ eū p̄ m carnē: sz nūc iā nō nouimus. Est sepr̄ū ī ꝓpha. Decorē induit. induit fortitudinē ⁊ pcinxit se. q carnis ifirma tāq nubila qda excusserit. stolam gl'e induēs. Sane extunc eleuatus est sol. ⁊ sensuz demū diffundēs suos radios sup terrā. cepit paulatim vbicq clarior apparere feruidior q sentiri. vex qntumlibet incalescat multiplicet ⁊ dilatet radios suos p omne hui⁹ nr̄e mortalitatis curriculum erit nobiscū vsq ad ꝓsūmationem sēl'i. nō tū ad meridianū pueniet lumē nec in illa sui plenitudie videbit mō ī q videdus est postea ab his dūtaxat. qs hac visione ipse puidit dignos O ve meridies plenitudo feruoris ⁊ lucis. sol' statio. vmbrax extermi natio. desiccatio paluduz. feroz depulsio. O penne solsticiū. qñ iā nō iclinabit dies o lumē meridianū. o ynalis tēperies. o estiua venustas. o autūnalis vbertas: ⁊ n qd videar p̄terisse. o qes ⁊ feriatio hyemalis Aut certe si h magis pbas: sola tūc hyems abiit ⁊ recessit. hūc locū in qt rāte clarītatis ⁊ pacis ⁊ plenitudinis idica mihi: vt quēadmodū iacob adhuc in corpe manēs vidit dñm facie ad faciē ⁊ salua facta est aīa ei⁹: vel certe sicut moyses vidit eū nō p figuras ⁊ enigmata seu p somnia vel ꝓphetalg. sz mō plane pcellēti atq lnexpto ceteris sibi noto ⁊ deo. vel sicut esayas reuelatis oculis cordis vidit eū sup solīū excelsū ⁊ eleuatū. vel ertā quō paul⁹ raptus ī paradisuz. audiuit ba ineffabilia ⁊ dñm suū xpm vidit. ita qz te ī lūine tuo ⁊ in decore tuo p mētis excessuz merear ꝓtēplari pascentē vberius. qescentē securius. Hā ⁊ h pasci: sz nō in saturitate. nec cubare licet: sz stare ⁊ vigilare oportet ꝓpter timores nocturnos. Heu nec clara lux. nec plena refectio. nec māsio tuta: ⁊ iō indica mihi vbi cubes ī meridie Beatā me dicis cū esurio et sitio iusticiam Quid h ad illoz felicitatē q repleti sē ī bonis dom⁹ tue q epulant ⁊ exultāt ī ꝓspectu dei ⁊ delectant ī leticia. Sz ⁊ si qd pariter ꝓpter iusticiā nihilomin⁹ bām pnuntias ⁊ certe pasci vbi timeas iocū ditatē bz sz nō

 A demonio Meridiano.

securitatē. Porro aūt pasci ⁊ pati sik. nōne molesta iocūditas est. Qia mihi h cedunt citra pfectū: plura pter votū ⁊ tutū nihil. Qñ adiplēb me leticia cū vultu tuo. Vultū tuū dñe requrā. vultus tuus meridies ē. Indica mihi vbi pascas: vbi cubes ī meridie. Scio satꝭ vbi pascas nō cubās: īdica mihi vbi pascas ⁊ cubes: Non ignoro vbi alīs tpib⁹ pascere soleas. sz scire velim vbi ī meridie pascas. Nā in tpe q̄dē mortalitatꝭ mee: ⁊ in loco pegrinatiōis mee cōsueui sane sub tua custodia pasci ⁊ pascere in lege ⁊ ꝓphis ⁊ psalmis. necnō in euāgelicis pascuis ⁊ apō aplos sik̄iter requieui. freqnter etiā de gestis sctōꝝ ⁊ ꝓbis ⁊ scriptis eoꝝ victū mihi atq̄ attinentib⁹ mihi mendicaui vt potui. freqntius autē qm̄ is magꝭ ad manū fuit. māducaui panē doloris ⁊ vinū cōpūctionis bibi. ⁊ facte sunt mihi lachryme mee panes die ac nocte dū dicik mihi quotidie vbi est deꝰ tuꝰ. Nisi qō ō mēsa tua siq̄dē parasti ī ꝓspectu meo mēsam aduersus eos qui tribulāt me. De ipa inq̄ tue q̄dē bñficio miserātiōis accipio. in quo vtcūq̄ respiro quotiēs tristꝭ est aia mea quotiēs ꝓturbat me. Hec pascua noui ⁊ freqntaui te secuta pastorē: sz indica queso etiā q̄ nō noui. Sūt quidē ⁊ alij pastores. q̄ dicūt se sodales tuos esse ⁊ nō sunt. hūtes gressus suos ⁊ fines suos pabulo mortis refertos in q̄b⁹ pascūt. nec tecum nec p te quoꝝ vtrq̄ terminos non intraui: nec appropiaui eis. Ipsi sunt q̄ dicūt. ecce hic est xp̄s. ecce illic est. pmittentes sapiētie ⁊ scie pascua vberiora ⁊ credik eis. ⁊ cōfluunt ad eos multi ⁊ faciūt eos filios gehenne duplo q̄ se. Cur h̄ nisi qz nō est meridies ⁊ pspicua lux. vt liq̄do ꝓfitas cognoscak facileq̄ p ea recipik falsitas. ꝓpter veri sik̄itudinē q̄ nō facile ī obscuro a ꝓo discernik. ꝑsertim aque furtiue dulciores sunt. ⁊ panis abscōditus suauior. Et ꝓpterea q̄so vt indices mihi vbi pascas vbi cubes in meridie. ī. manifesto. ne seducta incipiā vagari post greges sodaliū tuoꝝ. quēadmodū ⁊ ipsi vagi sunt: nulla stabiles certitudine veritatis: semp discentes ⁊ nunq̄ ad sapientiam veritatis peruenientes. Hec sponsa propter philosophoꝝ ⁊ hereticoꝝ varia ⁊ vana dogmata. Vbi ꝓo videk nō solū ꝓpterea sz ⁊ ꝓpter dolos īuisibiliū potestatum: sicut sunt seductoꝝ spū s sedētes in insidīs ⁊ parātes sagittas suas ī pharetra vt sagittēt in obscuro rectos corde Propē hos inq̄ ⁊ maxime videk mihi illa meridies optāda etiā nobis: vt clara luce dep̄hēdamus astutias diaboli atq̄ angelū satane. illū q̄ se transfigurat in angelū lucis ab nro angelo facilime discernamus. Nō em̄ alik nos custodire sufficimꝰ ab īcursu ⁊ demonio meridiano. nisi in meridiano eque lumine. Qō q̄dē demoniū idcirco meridianum dictū existimo: qz sunt aliq̄ de nūero malignoꝝ: qui cū merito tenebrose obstinateq̄ volūtatis sue nox ⁊ nox ꝓpetua sunt diem ēm se ad fallendū simulare nouerunt: nec mō diem sz ⁊ meridiem: sicut eoꝝ princeps nō ꝓtentus esse equales deo. etiā adversak ⁊ extollik sup̄ ome qō dī aut qō colitur deus. Itaq̄ nisi corde illiꝰ quē forte aliqō istiusmōi demoniū meridianū tenrandū accepit oriens ex alto illuxerit velut meridies qui falsum cōuincat ⁊ ꝓdat oio nō poterit caueri: sz tentabit ⁊ supplātabit sine dubio sub spē boni. p bono. ī. malum incauto ⁊ improuido psuadēs. Et tūc meridies. ī. maior claritas apparet tentās cū q̄si boni maiōris imagine prefert. Quotiens vbi causa suggessit anticipare vigilias quo ad solēnia fratꝝ illuderet dormitāti. Quotiēs pduci ī iunia vt diuinis obsequijs eo inutilē redderet quo imbecillem. Quotiēs bene pficientib⁹ in cenobijs īuidens obtentu q̄si maiōris puritatis heremū petere psuasit: ⁊ cognouerūt miseri tādem q̄q̄ verus sit fmo quē frustra legerant Ve soli qm̄ si ceciderit nō h̄z subleuārem. Quotiēs ad opus manuū plusq̄ opus fuerat incitauit: ⁊ fractū viribⁿ ceteris regularib⁹ exercitijs inualidū reddidit Quam multis exercitationē corpis q̄ iuxta aplm̄ ad modicū valet nō modicā psuasit ⁊ pietate fraudauit. Denicq̄ ip̄i expti estis quō q̄dam ad secundiā illoꝝ dico qui a ñ inhiberi nō poterāt. ita ī spū vehemēti ad oia ferebank. post ad tantā ignauiā deuenerūt vt cōm illud aplī cū spiritu ceperint. nūc carne consumunk. Quā turpe mire fedus cū suis corporib⁹ quib⁹ crudele ante indixerant bellum. Videas probpudor impor-

Quarto quia temerarium

tune superflua queritare. qui prius necessaria obstinatissime recusabāt. Quanq̃ si q̃ in sua forte inuicti obstinatōe pdurant indiscretius abstinētes ⁊ singularitate notabili cōturbātes eos cū q̃b habitare debēt vnius moris in domo. haud scio sane. an se existiment pietatē retinere cū huiusmōi. Vbi vident ⁊ longius abiecisse. Nā qui sapientes in oculis suis decreuerunt apō se nec consilio acquiescere nec p̄cepto. videant quid respōdeāt nō mihi sed dicēti. qm̄ quasi pctm̄ ariolādi est repugnare ⁊ q̃li zelus ydolatrie nō acquiescere. Premiserat aūt qz melior est obediētia q̃ victima ⁊ auscultare magis q̃ offerre adipem arietū. i. abstinentiā ꝓtumaciū. Vñ dñs p.pphaz. Numqd mādducabo aut carnes thaurorum aut sanguinē hircorū potabo. Significās mime sibi accepta fore ieiunia superborū vel imundorū. Sz sane vereor ne dānātes supsticiosos videamur frena laxare gulosis: ⁊ audiāt illi ad piculū sui: qō ad remedium his dī. Quāobrē audite vtraq̃ ps q̃ctuor esse tentationū genera: ⁊ ipa nobis ita ꝓphetico sermone describi Scuto inq̃t circūdabit te ꝓitas eius non timebis a timore nocturno A sagitta volante in die a negocio pambulāte in tenebris ab incursu ⁊ demonio meridiano. Attēdite nihilominus ⁊ vos alij qō omnib spero pfutur. illum oēs in nobis sentimus ⁊ sensim qui conuersi sumus od dñm. qō sancta scriptura dicit. Fili accedēs ad seruitutem dei sta in timore: ⁊ prepara aiam tuā ad tentationem. Itaq̃ primordia nostre cōuersionis tirta cōis quidem experientie rationē primus exagitat timor: quē intrantib statim horror vite ingerit arctioris ⁊ insuete austeritas discipline. Atq̃ is timor nocturnus dicitur. vel quia nor in scripturis designare solet aduersa. vel qm̄ propter qō aduersa pati aggredimur. id nondū reuelatum est. Si em̄ dies ille luceret in cuius lumie pariter ⁊ labores ⁊ premia videremus. timor omino quorūuis labor nullus esset pre desiderio premior. dum clara luce apparet. q̃ non sint condigne passiōes huius temporis ad futuram gloriam que reuelabitur in nobis. Nunc ꝓo qm̄ absconditta sunt ab oclis nostris. ⁊ nor est interim in hac parte tentamur nimirum a timore nocturno. ⁊ pro bonis que non videmus formidamus que in pñtiar sunt aduersa tolerare. Vigilandū proinde ⁊ orandum primo intrantib contra hanc primā tentationem. ne subito preoccupati a pusillanimitate spiritus ⁊ tempestate a bono cepto qō absit resiliāt. Superata autē hac tētatione armemur nos nihilomin aduersus hominū laudes: que de laudabili potissimū vita sumūt materiam. Alioquin patebim vulneri a sagitta volante in die que est inanis gloria. Fama siquidem volat ⁊ ideo in die quia ex operib lucis. Si hec exufflatur tanq̃ inanis aura. restat vt solidius aliquid afferatur ō diuitis ⁊ honoribus seculi. si forte qui nō curat laudes appetat dignitates. Et videsi non hic ordo tentandi seruatus est in domino nro. cui post suggestum ad solam vanitatem precipitium ostensa sunt omnia regna mūdi atq̃ oblata. Tu ergo exemplo domini ⁊ ista renuie. Aliter necesse est circumueniri te negocio perambulante in tenebr qō est hypocrisis. Etem̄ ista de ambitiōe descendit: ⁊ i tenebris habitatio eius. denicq̃ abscondit quod est: ⁊ quod non est mentitur. Negociat autem oi tempe formam retinens pietatis ad sese occultandum. virtutem aūt eius vendicans ⁊ emens honores. Postrema est tentatio demonū meridianum qō soleat maxime insidiari perfectis: qui videlicet tanq̃ viri ꝓfectum omnia superauerint. voluptates. fauores. honores. Quid em̄ iam superest ei qui tētat in q̃ possit pugnare palā aduersus huiusmodi. Venit proinde occultus qui manifestus non audet ⁊ quem satis expertus est apertum omne horrere malum falso bono supplantare molitur. Qui autem possunt dicere cum apostolo. non em̄ ignoramus astutias eius quo plus proficiunt. eo magis solliciti sunt cauere a laqueo isto. Hic est qō maria angelica salutatōe turbat dolū nisi fallor suspicās: ⁊ iosue nō ꝓus amicū āgelū recipit q̃ eē amicū nouerit. Denicq̃ scisciat siuisne sit an aduersario ⁊ tāq̃ q̃ exptus sit demonij meridiani ꝓfucias. Apli quoq̃ aliqn̄ cū laborarent in remigādo vento aduersante ⁊ iactāte nauicla. vi

dentes dñm ambulare supra mare. ⁊ putã
tes cẽ fantasma ita vt clamarent p̃ timore
nonne aptam meridiani suspitionẽ demo
nij pretenderũt. Et recordamini scripture
dicẽtis. quia quarta vigilia noctis venit
ad eos ambulãs supra mare. Quarto igi
tur id est suppremo demum loco hec ten
tatio formidek: ⁊ quo se i summo stare q̃s
viderit. eo sibi vigilãti⁹ ab incursu ⁊ demo
nio meridiano cauẽdũ intelligat. Porro
discipls ver⁹ se manifestauit meridies. meo
qõ audierũt. Ego sum. nolite timere. Et
falsi suspicio ab eis depulsa est. Vtinam ⁊
nõ quotiẽs palliata falsitas molik irrepe
emittat lucẽ suã ⁊ veritatem suam ad p̃ den
dam illã. ortẽs ex alto ver⁹ meridies ⁊ di
uidat lucẽ a tenebrꝭ: vt nõ notemur a p̃ pha
tanq̃ ponẽtes lucem tenebras. ⁊ tenebras
lucẽ. Adhuc nisi tedio fuerit lõgitudo ser
monis. has quattuor tentatiões tentabo
suo ordine assignare ipi corpi xpi qõ est ec
clesia. Et ecce q̃ breui⁹ possum percurro. Vi
dete primitiuã ecclsiã si non pmo quasa est
arcik nimis a timore nocturno. Erat enim
nox. quãdo eis q̃ interficeret sctõs arbitra
bak obsequiũ se p̃stare deo. Hac aũt tenta
tione deuicta: ⁊ sedata tẽpestate. inclita fa
cta est: ⁊ iuxta pmissiõem ad se factã in bre
ui posita in suphia seclor. Et dolẽs inimi
cus qõ frustrat⁹ esset a timore nocturno. con
uertit se calliide ad sagittã volãtẽ in die. ⁊
vulnerauit in ea quosdã de ecclia. Et sur
rexerũt homines naui. cupidi glie. ⁊ noluerũt
sibi facere nomẽ. rexerũtes de ecclsia. diu eã
dem matrẽ suam afflixerũt in diuersis ⁊ per
uersis dogmatib⁹. Sed hec quoq̃ pestis
depulsa est. in sapia sctõr: sicut ⁊ prima in
patiẽtia martyr. En tpa ista libera q̃dem
deo miserãte ab vtraq̃ illa malicia. sz pla
ne feda a negocio pambulãte in tenebris.
Ele generationi huic a fermẽto phariseo
rum qõ est hypocrisis: ⁊ tñ hypocrisis di
ci debet q̃ iam latere pre abũdãtia nõ valz
⁊ pre impudẽtia nõ q̃rit Serpit hodie pu
trida tabes p omẽ corpus ecclie: ⁊ quo la
tius eo desperatius coq̃ periculosius quo
interius. Nã si insurgeret aptus hereticus
mitterek foras ⁊ arescere. si violentus ini
micus. abscõdẽt se forsitan ab eo. Nũc vo
quẽ eijciet aut a quo abscõdet se. Oẽs ami
ci ⁊ oẽs inimici. oẽs necessarij. ⁊ oẽs aduer
sarij. oẽs domestici ⁊ nulli pacifici. omnes
primi: ⁊ q̃ sua sunt q̃runt oẽs. ministri xpi
sunt ⁊ seruiũt antixpo. honorati incedunt
de bonis dñi: cui honorẽ nõ deferũt. Inde
is quẽ quotidie vides meretricius nitor.
histrionicus hitus. regius apparatus. ide
aut in frenis. in sella. in calcaribꝫ plus cal
caria q̃q̃ altaria fulgẽt. inde mẽse splẽdide
⁊ cibis ⁊ escis. inde pmessatiões ⁊ ebrietates.
inde cythara ⁊ lyra ⁊ tibia. inde redũ
dantia tonsularia ⁊ pmptuaria plena cis
trantia ex hin illõ. inde dolia pigmẽtaria
inde referta marsupia. Pro hmõi volunt
esse. ⁊ sunt ecclia p̃positi. decani. archidi
aconi. epi ⁊ archiepi: nec cm merito hecce
dunt: sed negocio illi qõ pambulat i tene
bris. Olim p̃dictũ est ⁊ nũc ep̃s impletio
nis aduenit. Ecce i pace amaritudo mea
amarissima. Amara pus i nece martyrũ.
amarior post in pflictu hereticor. amaris
sima nũc in moribꝫ domesticor. Nõ fuga
re. nõ fugere eos p̃. ita vt ĩualuerũt: ⁊ mul
tiplicati sunt su pnumer. Interestina ⁊ isa
nabilis est plaga ecclie: ⁊ iõ in pace amari
tudo mea amarissima. Sed in q̃ pace. Et
pax est ⁊ non est pax. Pax a paganis. pax
ab hereticꝭ: sz nõ pfecto a filijs. vox plan
gentis in tpe isto. Filios enutrui ⁊ exalta
ui: ipi aũt spreuerũt me. spreuerũt ⁊ macu
lauerũt a turpi vita. a turpi pmertio a tur
pi questu. a negotio denicq̃ pambulante i
tenebris. Superest vt iam de medio fiat de
moniũ meridianũ ad seducendos si qui ĩ
xpo residui sunt adhuc pfistẽtes in simpli
citate sua. Siq̃dẽ absorbuit fluuios sapiẽ
tum ⁊ torrẽtes potentũ: ⁊ hz fiduciã vt in
fluat iordanis in os ei⁹. i. hũiles ⁊ simpli
ces q̃ sunt in ecclia. Ipe eũ cm antichrist⁹
q̃ se non solũ diẽ sz ⁊ meridiẽ mentiek: ⁊ ex
tollik sup̃ id qõ dr aut q̃ colik deus. quem
dñs interficiet spũ oris sui. ⁊ destruet illu
stratione aduẽtus sui: vtpote verus ⁊ eter
nus meridies. spõsus ⁊ aduocatus ecclie q̃
est deus bũdictus in secula. amen

Homelia. xxxvij.

Ignoras te o pulcra inter mulie
res. egredere ⁊ abi post greges so
dalũ tuor. ⁊ pasce hedos iuxta ta

bernacula pastorum. Olim sctūs moyses
qm multū psumebat de grā ⁊ familiarita
te quā inuenerat apd deū. aspirabat ad qn
dam visionē magnā. ita vt diceret dō. Si
inueni grāz i oculis tuis. onde mihi teipm.
Accepit aut p ea visione lōge inferiorē. ex
q tamē ad ipam quā volebat posset aliqn
puenire. Filij ꝯz zebedei i simplicitate cor
dis sui ambulātes. magnū aliqd ⁊ ipi au
si sunt. sz ad gradū nihilomin⁹ sunt redu
cti. p quē fuerat ascēdendū. Ita ⁊ mō spō
sa qm rem grandē postulare videt. repmit
sane austeriori rnione: sz plane vtili ⁊ fide
li. Oportet nāq humilit sentire de se nitē
tem ad altiora. nedum sup se extollit. ca
dat a se nisi in se firmiter p verā humilita
tem fuerit solidatus. ⁊ quia nisi humilita
tis merita maxima mīme obtinent. Pro
terea q puchendus est correptione humili
atur. humilitate merek. Tu ergo cū te hu
miliari videris habeto id signū in bonū
oino argumentū grē ꝓpinquantis. Nam
sicut añ ruinā exaltat cor. ita añ exaltatio
nem humiliat. Sane vtiq legis deū. s.
⁊ superbis resistere ⁊ humilib⁹ grām dare.
Nonne denq seruū suū iob cū pus insig
nem triumphū tantā ⁊ tam pbatā ipi⁹ pa
tientiam larga remuneranda benedictōe
censeret prius in multis ⁊ districtis pcon
cationib⁹ humiliare curauit. ⁊ sic pare vi
am benedictioni. At pax est cū p seipsum
humiliat nos de⁹. si tūc libent accipimus
nisi qn ⁊ p aliū hoc facit sapiamus siliter
Quādoqdem accipe hui⁹ rei mirabile docu
mentum de sctō dauid. Aliqn maledictū
est illi ⁊ a seruo. At ille nec cumulatā iniu
riaz sensit qr psensit grāz. Quid mihi ait
⁊ vobis filij sarui. O vere hominē scōm
cor dei qui se vlisceri potius q exprobrā
ti succensendū putauit. Vnde ⁊ secura cō
scētia loquebat. Si reddidi retribuentib⁹
mihi mala decidam merito ab inimicis me
is inanis. Vetuit ergo prohiberi maledi
cum conuiciantē questū estimans maledi
cta. Et addit. Dñs misit illuz ad maledi
cendum dauid. Prorsus sm cor dei qui ō
corde dei ferebat sniam Seuiebat lingua
maledica ⁊ ille intendebat quid in occul
to ageret deus. Vox maledicentis in auri
bus ⁊ animus inclinabat se ad bñ dictōez
Nunqd in ore blasphemi de⁹. Absit. Sz
eo vsus est ad humilian dū dauid. Nec la
tuit ꝓpheram quippe cui incerta ⁊ occulta
sapientie sue manifestauerat deus: et ideo
dicit. Bonū mihi qd humiliasti me vt dī
scam iustificationes tuas. Vides qui hu
militas iustificat nos. Humilitas dixi et
nō humiliatio. Quanti humiliant q hūi
les nō sunt. Alij cū racore humiliant. alij
patienter. alij ⁊ libent. Primi rei sunt seqn
tes innoxij. vltimi iusti. Quanq ⁊ innocē
tia portio iustitie est. sz ꝯsūmatio ei⁹ apud
humilē. Qui autē dicere pōt. bonū mihi
qr hūiliasti me. is ꝓe hūilis est. Nō potest
dicere q iniuriis portat. min⁹ q murmurat
Neuter hoꝝ pmittim⁹ grām q humiliat:
⁊ si sane longe hi duo a se differant. ⁊ alter
q dem in patientia sua possideat aiam suā
alter in suo murmure pereat. Sed em ⁊ si
vnus irā neuter tamē grāz pmerek: qm nō
humiliat⁹: sz humilib⁹ dat deus gratiam
Est aūt hūilis q hūiliationē ꝓtit in humi
litatē ⁊ ipse est q dicit deo. bonū mihi qd
humiliasti me. Nemini prorsus qd patiē
ter fert bonū est sed molestū. Scim⁹ autez
qr hylarē datorē diligit deus. Vñ ⁊ cū ieo
iunam⁹ iubemur caput nrm vnguere oleo
⁊ faciem lauare: vt nrm subaudis op⁹ bo
num. spiritali quodā gaudio cōdiat ⁊ ho
locaustū nrm pingue fiat. etem sola grām
quā p fert merek. leta ⁊ absoluta hūilitas.
Que em coacta fuerit vel extorta. qlis vti
q est in viro paciēte illo q possidet animā
suā: hec inq hūilitas ⁊ si vitā obtinet ꝓt
patientiā. ꝓpter tristiciā tm grām nō hēbit
Nō em ꝯgruit ei q eiusmōi est illd scp̄ture
glietur hūilis in exaltatiōe sua: qm nō spō
te hūiliat neq libent. Vis aūt videre hu
milē recte glianti ⁊ ꝓe dignū gla. Libēter
inqt glliabor i infirmitatib⁹ meis vt inha
biteet in me ꝓtus xpi. Nō ōt patiēter seferre
ifirmitates suas sz ⁊ gl'ari ⁊ libēt gl'ari. i il
lis pbās etiā sibi bonū esse q hūiliat. nec
sufficere oio vt possideat aiam suā tāq hu
miliat⁹. nisi ⁊ grām accipiat tanq sponte
humiliat⁹. Generalē ꝓo hinc audi regulā
Omnis q se humiliat ait exaltabit. Sig
nificat ꝓfecto non omnem exaltandā esse
humilitatē: sz eam tm que de volūtate ve
nit. nō ex tristicia nec ex necessitate Nec em

p contrariū omis q exaltat humiliandus erit. sed tm q se exaltat humiliabit. nimirū ob voluntariā vanitatē. Ita ergo nō qui humiliat sed qui spōte se humiliat exaltabitur: vtq ob meritū volūtatis. Esto em q humilitatis materia per aliū ministrat. vbi gratia. probra. damna. supplicia. non tamen idcirco recte ab alio q a semetipso humiliatus ille dicit. qr illa omia tacita t leta scientia causa dei subeunda decreuerit. Sed quo pgredimur. Patiēter vt sentio sustinetis excessum in verbo de humilitate t patientia. sed reuertamur ad locum vnde digressi sumus. Id nāq incidit nobis ex occasione respōsi. quo grandia presumentem sponsam reprimendaz censuit sponsus: t non ad insipientiā illi. sed vt sane ex eo pbabiliorīs t maiorīs humilitatis daretur occasio p quā dignior potior atq eorū ipōrū q petebat capacior efficeret. Ve rūtamē qr adhuc in ianuis sumus pnūtis capituli discussionis eius iniciū principio si placet sermonis alterius ordiamur. presertim ne verba sponsi vel recenseant cum tedio vel audiant. qō ipe auertat a seruis suis iesus christus dns noster qui est benedictus in secula. amen.

Homelia. xxxviij.

Ite inquit ignoras egredere. Dura t aspera increpatio q dicit egredere. Hoc quippe vbum serui audire solent a valde irascentib t indignātib dnis. vel ancille a dnab suis cum grauiū illas offenderint. Exi hinc. exi a me. egredere a conspectu meo t a domo ista. Hoc ergo vbo aspero atq amaro satis nimiūq increpatorio vtiū modo sponsus ꝯ dilectā sub conditione tamen si seipam ignorauerit. Nil quippe validiꝰ efficaciusue ad terrendum potuit in eam attendere q vt egredi minarei. Quod t tu aduertere potes si bene attendas. vnde quo egredi iubeatur Vnde em et quo putas nisi de spū ad carnem. de bonis animi ad secularia desideria. de interna requie mentis ad mūdi strepitum t inquietudinē curaū exterioū. In quib omnib non est nisi labor t dolor et afflictio spiritus. Que em anima semel a dno didicit t accepit intrare ad seipam. et in intimis suis dei pnūtiam suspirare t ḡre facies eius semp. spiritus em est deꝰ t q querunt eum oportet eos in spiritu ambulare t non in carne vt secōm carnem viuāt. Talis inq anima nescio an vel ipam gehennam ad tempus experiri horribilī penaliusue ducat. quā post spūalis studij huius gustatam semel suauitatē exire denuo ad illecebras vel potius ad molestias carnis sensuūq incplebilem repetere curiositatem: dicente ecclaste. Oculus nō impletur visu: nec aurīs auditu. Audi em hoiem expertum quelo q mur. Bonus es inquit dne sperantib in te: anime querenti te. Ab hoc bono si quis auertere illā sctam aiam conaretur. puto haud secus accepisset q si se de paradiso t ab ipo introitu glorie cōspiceret deturbari. Audi adhuc t alius similem huic. Tibi dixit cor meū ait exquisiuit te facies mea. faciem tuā dne requirā Vnde t dicebat. Mihi aūt adherere deo bonū est. Et ita loquens ad aiam suaz dicit. Conuertere aia mea in requiem tuam qr dns benefecit tibi. Dico ergo vob. nihil est qō intm formidet quisq hoc beneficium semel accepit. quā ne gra derelictus necesse habeat denuo egredi ad carnis cōsolationes. imo desolatiōes rursumq carnalium sensuū sustinere tumultus. Terribilis proinde t nimis formidolosas omination. egredere t pasce hedos tuos Qō est Indignam te noueris illa tua familiari t suaui rep contemplatione celestium intelligibilium diuinaū. Quamobrē egredere ō sanctuario meo corde tuo. vbi secretos sacrosq pitatis ac sapientie sensus dulciter haurire solebas: t magis tanq vna de secularib pascendis t oblectādis tue carnis sensib intricare. Hedos quippe qui peccatum significāt t in iudicio collocādi sunt a sinistris dicit vagos ac petulātes corporis sensus: p quos peccatum tanq mors p fenestras intrauit ad animā. Cui t bene congruit qō sequitur in scriptura. iuxta tabernacula pastorum. Non em supra sicut agni sed iuxta tabernacla pastoū hedi pascuntur. Pastores siquidez qui veri pastores sunt licet tabernacula habeant de terra t in terra. corpora videlicet sua his dis

bus quib⁹ nunc militant. non tamē de terrenis ꝗ de celestibus pascens greges dñicos pascere consueuerūt. Nec enim suam eis. sed dñi predicant voluntatem. At hedi q̄ sūt corporei sensus celestia non requirūt. sed in arta tabernacula pastoꝝ in omib⁹ videlicet bonis sensib⁹ huius mundi que est regio corpoꝝ sumūt vnde sua desideria nō tam sattent q̄ irritent. Turpis mutatio studiorum. vt cui añ studij fuerat peregrinante et exulem animā suam sacris meditatōib⁹ tanq̄ celestib⁹ pascere bonis. dei bonepla citum et mysteria voluntatis eius inqrere penetrare deuotione celos. et mente supernas circūire mā sionēs. salutare patres atq̄ aplos et choros. ppheta q̄ martyꝝ q̄ admirari triumphos. ac stupere pulcherrimos ordines angeloꝝ. nunc omib⁹ his omissis turpi se mancipet corpis seruituti ad obediendum carni. ad satisfaciendū ventri et gule ad mendicandū in vniuersa terra. vnde ex ea que preterit figura huius mundi suā semp famelicā curiositatē aliq̄ten⁹ cōsoletur. Exitus aquaꝝ deducāt oculi mei sup huiusmodi aiam: que tum nutrirek in crocis. demū amplexaf stercora. Pauit ei iuxta beati viri sniam. sterilē quenō habebat filios: et vidue non benefecit. Et vide qn non simplicit egredere. sed egredere inqt et abi post greges sodaliū tuoꝝ: et pasce hedos tuos. In q̄ vt mihi videk magne cuiusdam rei nos admonet. Quid istō. heu q̄ egregia creatura iam olim facta de grege. et nuncin petius miserabiliter, pruēs. nō saltem inter greges remanere pmittit. sed post abire iubet. Quomō inquis. Quō legis. Homo cum in honore esset nō intellexit comparatus est iumentis insipientib⁹ et similis factus est illis Ecce quomodo de grege facta est egregia creatura. Puto dicerent iumenta si loqui fas esset. Ecce adam factus est quasi vnus ex nobis. Cū in ho.. ore esset inquit. In quo honore queris. Habitabat in paradiso et in loco voluptatis conuersatio ei⁹. nihil molestie. nihil indigentie sentiebat. odoriferis stipatus malis fulcitus floribus. gloria et honore coronatus. et cōstitutus super opera manuum plasmatoris. Magis autez ob insigne diuine similitudinis precellebat. et erat illi soꝝ et societas cum plebe angelorum et cum omni milicia celestis exercitus. Sed mutauit istam gloriam dei in similitudinem viculi comedentis fenum. Inde est q̄ panis angeloꝝ factus est fenū positum in presepio: appositum nobis tanquā iumentis. Verbum caro factum est. et iuxta propheram. Omis caro fenum. At fenum istud ixinime desiccatum est nec ex eo cecidit flos. quia requiesit super ipsum spiritus domini. Propter hoc nanq̄ aliquando finis venit vniuerse carnis. quia spiritus recesserat vite. Denicq̄ ait. Nō permanebit spiritus meus in homine ineternum quia caro est. Carnis nomine hoc loco vitium designari intellige: nō naturaz Nec enim spiritum natura expungit sed vitium. Propter vitium ergo omnis caro fenum. et oranis gloria eius tanquaz flos feni. Exiccatum est inquit fenum et cecidit flos: sed non ille flos qui de virga et radice yesse descendit. eo quod requiesit sup euz spiritus domini. Nec illud fenū quod verbum factū est. pro eo quod sequitur in propheta. Verbum autem domini manet in eternum. Si enim fenum verbum et ꝗ buz ineternum manet. fenum quoq̄ necesse est maneat ineternum. Alioquin quomodo vitam prebet eternā. si ipsum minime manet ineternum. Ait autem. Si quis manducauerit ex hoc pane viuet ineternum. et quem panem dicat aperit cum subiungit. Et panis quez ego dabo caro mea est pro mundi vita. Quomodo ergo eternum nō est. quo eternaliter viuit. Sed recole nunc mecum vocem filij ad patrem loquentis in ipso. Non dabit inquit sanctum tuum videre corruptionem. Haud dubiū quin de corpore dicat. q̄ in sepulchro iacebat ex anime. Hoc enim sanctum et angelus qui nuntiauit virgini locutus est dicens. Et quod nascetur ex te sanctum vocabitur filius dei. Quo igitur pacto sanctum fenū poterat videre corruptionez. quod de incorrupti veteri perpetuo viroze vernantibus pascuis hortum etiam auidos angelorum in se figere possit obtutus insatiabiliter oblectādo Perdat sane fenū viridē tatē. sed maria ꝗginitatē amiserit. q̄ cib⁹ hominis mutauit se in pabulū pecoris boīe

mutato in pecus. Heu tristis ⁊ lachrymosa mutatio: vt homo paradisi accola. terre dñs. celi ciuis. domestic⁹ dñi sabaoth: frater beatoꝝ spirituũ ⁊ celestiũ coheres ꝓtum. repentina se conuersione inuerit: ⁊ ꝓpter infirmitatẽ iacentẽ in stabulo ⁊ ꝓpter pecorinã silitudinẽ indigentẽ feno: ⁊ ꝓpter indomitã feritatẽ alligatũ ꝓsepio. sic scriptum est. In chamo ⁊ freno maxillas eoꝝ constringe q̃ nõ approximãt ad te. Agnosce tũ o bos possessorẽ tuũ ⁊ tu asiue ꝓsepe dñi tui: vt ꝓbẹ dei fideles inuenias. qui ista dei mirabilia sunt ꝓlocuti. Cognosce pecus quẽ nõ ꝯgnouisti hõ. Adora in stabulo quẽ fugebas in paradiso. honora presepium cui⁹ ꝯtẽpsisti imperiũ. comede fenũ. quẽ panẽ ⁊ panẽ angelicũ fastidisti. Sed q̃ nam cã inq̃s tãte delectiõis. Profecto qõ hõ cũ in honore esset non intellexit. Quid nõ intellexit. Hõ dicit. nos dicam⁹. Positus in honore nõ intellexit q̃ lim⁹ eẽt. honoris fastigio delectatus. Et ꝯtinuo in se exptus est q̃ tãto post tpe hõ de filijs captiuitatis ⁊ prudẽter aduertit ⁊ ꝓuaciter ꝓtulit dicens. Qui se putat aliq̃d esse cũ nihil sit. ipe se seducit. Ve misero q̃ nõ fuit q̃ iã tunc diceret ei. Quid ꝓfuit terra ⁊ cinis Hinc egregia creatura gregi admixta est. Hinc bestiali silitudine dei silitudo mutata est. hinc societas cũ iumẽtis ꝓ consortio angeloꝝ inita est. Vides q̃ sit fugiẽda nobis hec ignorãtia: de q̃ tot milia malorũ vniuerso nro generi puenerũt. Ait cũ propterea hoĩem iumentis insipientibus comparatum: qr nõ intellexit. Cauẽda pinde omnimodis ignorantia: ne forte si adhuc sine intellectu: ⁊ post vexationẽ inuenti fuerimus. multo plura ⁊ grauiora prioribus mala inueniãt nos: dicaturq̃ de nob. curauimus babylonẽ ⁊ nõ est sanata. Dereto q̃dẽ q̃ vexatio dederit intellectũ auditui. Et vide ne forte etiã h̃ spõsus cũ dilectam ab ignorãtia tãto increpationis tonitruo deterreret. ꝓterea minime dixerit. egredere cum gregibus aut egredere ad greges: sed egredere ait post greges sodalium tuorum. Et quid hoc. Sane vt secundã pin de ignorantiam prioze magis paucendam pudendamq̃ ostenderet. q̃ illam hominem bestijs parem fecisset. ista ⁊ posteriorem. Nam homines quidem merito ignorantie ignorati. i. reprobati. ⁊ ad tremẽdum illud iudicũ stare ⁊ igni ꝓpetuo tradi hñt. nõ aũt ⁊ pecudes. Nec dubium fore deterius his q̃ sic erunt q̃ qui oino nõ erunt. Melius fuerat ei inquit. si nat⁹ nõ fuisset homo ille. Nõ vtiq̃ si natus omino nõ fuisset: sed si natus nõ fuisset homo sed verbi gratia aut pecus: aut alia quepiam creatura que qm̃ iudicium nõ haberet ad iudicium non veniret: ac ꝓ hoc nec ad supplicium. Sciat ergo anima rationalis que se ob priorem ignorantiam erubescit pecudes habere sodales in ꝓfruẽdis vtiq̃ bonis terre. non etiã similiter socias habituram in ꝓferendis tormentis gehenne: ⁊ tum demũ etiam ab ipis gregib⁹ sodaliuꝝ suoꝝ iumentoꝝ cũ dedecore exturbandam neciam vel cũ ipis ituram: sed plane post qm̃ illis nihil mali sentientib⁹ ipa malꝰ oibus exponet: a q̃b⁹ nõ liberalit in eternum si scõe q̃dem ignorare adiecerit. Egredit itaq̃ homo ⁊ solitari⁹ abit post greges sodalium suoꝝ: cũ solus in inferno inferiori retrudit. An non tibi posteriorẽ videt tenere locũ: q̃ ligatis manib⁹ ⁊ pedib⁹ ꝓiciꝰ in tenebras exteriores. Et erunt ꝓfecto nouissima hoĩs illi⁹ peiora prioribus: qm̃ q̃ prius bestijs eq̃batur ⁊ nũc postponit. Puto qõ ⁊ in pñti vita si bene aduertas. posteriorem ire pecoribus hoĩem iudicabis An non siquidem tibi videt ipis bestijs quodammodo bestialior esse hõ ratõe vigens ⁊ rationẽ non viuens. Nam pecus q̃dem si se rõne nõ regat. excusationẽ hz a natura. a q̃ hoc ei penitus mun⁹ negatũ est: nõ hz hõ cui ab ipa specialiter ꝓgatiua donatum est Merito pinde eo ipso cesset hõ egredi ⁊ p⁹ire gregalib⁹ aiantib⁹: q̃ solũ hoc aial conuersatiõe degeneri iura nature trãsgrediẽs rõnis ꝯpos. rõnis expti a moribus ⁊ affectibus imitat. Cõuincit g̃ ire post greges hõ ⁊ nũc quidẽ deprauatõe nature postmodũ aũt ⁊ exterminate pene Ecce sic maledicet homo qui ignorantiã dei habere inuent⁹ fuerit. Dei dicam an sui. Vtrũq̃ sine dubio vtraq̃ ignorãtia damnabilis est. vtra libet sufficit ad perditionem. Vis scire q̃ ita est. sed de dei mine dubitas. si tamen constat tibi non aliam vitam esse eternam

quam vt patrem cognoscas verum deum
& quem misit iesum christum. Audi ergo
sponsum liquido & aperte in anima etiam
anime ignorantiam condemnantē Quid
enim dicit. Non vtique si deū. sed si ignoras
te inquit. & cetera. Patet ergo qz ignorans
ignorabitur: siue se siue deum ignorare cō
tingat. De qua vtraq; ignorantia erit no
bis si tamen deus manum apponat. vti
lis admodum disputatio. Non modo ta
men ne fatigati & nō premissa ex more ora
tione: aut ego minus diligenter rem neces
sariam prosequar. aut vos minus attente
que non nisi magno suscipiendā sunt desi
derio audiatis. Etenim si corporis cibus
est absq; appetitu & satiatus illum sumis.
non modo nō prodest sed & nocet plurimū
multomagis panis anime cū fastidio sum
ptus. non scientie nutrimentum sed magis
conscientie tormentum imporabit. Od
a nobis auertat sponsus ecclesie iesus chri
stus dominus noster qui est benedictus in
secula. Amen.

Homelia. xxxix.

Ego me promissioni. en ego desi
derijs vestris. en ego etiam deo pro
debito famulatu: vt videtis tripli
ci ratione vrgeor ad loquendum: pacis ve
ritate. fraterna charitate: timore dñi. Si
tacuero os meum cōdemnabit me. Quid
si loquar. Profecto verecor idem iudicium
ne loquentem videlicet & non facientē idē
tidem os meum condēnet me. Juuate me
orationibus vestris: vt semp possim & loq
q̄ oportet & opere implere que loquor. Nō
ignoratis hodiernum nobis propositum
esse sermonem de ignorantia vel potius de
ignorantijs: qm̄ duę si meministis propo
site sunt. nostri vna: & dei altera. Quas et
monuimus ambas esse cauēdas: eo q̄ am
be damnabiles sint. Superest vt clarius
hoc ipsum edisseram plenius. Sed prius
querendum existimo. sit ne ignorātia om
nis damnabilis. Et mihi quidem vide
tur non esse. Neq; enim omnis ignorantia
damnat sed multa & innumera esse q̄ nesci
re liceat absq; diminutione salutis. Ver
bi gratia. Si ignoras fabrilem artem seu
carpentariam aut cementariam. & q̄cunq;
istiusmodi artes que ad vsus vite p̄sentis
ab hominibus exercent nūquid impedit ad
salutem. Etiam absq; omnibus illis artibus
que liberales dicunt. q̄ruis honestioribus
vtilioribusq; studijs & discant & exercean
t q̄ plurimi hominū salui facti sunt placen
tes moribus atq; operibus. Quantos enume
rat apl'us i epistola ad hebreos factos di
lectos non in scientia litterarū. sed in consci
entia pura & fide nō ficta. Omnes placue
runt deo in vita sua: vite meritis non scie
tie. Petrus & andreas & filij zebedei cete
riq; condiscipuli omnes: non de scola rhe
torum aut philosophorū assumpti sunt: et
nihilominus tamen saluatores ipsos ope
ratus est salutem in medio terre. Non i sa
pientia que in ipsis esset plusq; in cunctis
viuentibus quemadmodū sanctus aliquis
de semetipso confessus est: sed in fide & leni
tate ipsorum saluos fecit illos etiam & san
ctos & magistros. Denique notas fecerunt
mundo vias vite: & nō in sublimitate ser
monis aut indoctis hūane sapientie ver
bis. sed sicut placuit deo per stultitiā p̄dica
tionis eorū saluos facere credentes: qz mū
dus eum in sua sapientia nō cognouit Vi
dear forsitan nimis in suggillatione scien
tie & quasi reprehendere doctos. ac prohibe
re studia litterarū. Absit. Non ignoro q̄n
tū ecclie profuerint: & p̄sint litterati sui. siue
ad refellendos eos q̄ ex aduerso sunt. siue
ad simplices instruendos. Denique legi.
Quia tu repulisti scientiam. repellam ego
te vt nō fungaris mihi sacerdotio. Legi.
Qui docti fuerint fulgebunt quasi splen
dor firmamenti. & qui ad iusticiā eruduint
multos quasi stellę in perpetuas eternitates
Sed & scio vbi legerim. scientia inflat. et
rursum. q̄ apponit scientiam: apponit dolo
rem. Vides qz scientiarū est differentia: et
quando alia inflans. alia est contristans
Tibi ꝓo velim scire que nam harū videat
vtilior. seu necessarior ad salutem: illa neq;
tumet an que dolet. Sed non dubito q̄n
dolentem q̄ tumor simulat. dolor postu
lat. Qui aut postulat ꝓpinquat saluti. qm̄
qui petit accipit. Denique qui sanat cōtri
tos corde execratur inflatos. dicente sapi
ente. Quia deus superbis resistit. humilibus
autem dat gratiam. Et apostolus aiebat

Dico autem p̃ gratiam que data est mihi in omnib̃ qui sunt inter vos non plus sapere q̃ oportet sapere: sed sapere ad sobrietatem. Non prohibet sapere. sed plus sapere q̃ oportz. Quid est autem sapere ad sobrietatem. Vigilãtissime obseruare q̃d scire magis priusue oporteat. Temp̃ em̃ breue est. Est aũt q̃d in se est omis scientia bona: que tamen ꝓfitate subnixa sit. sed tu quicunq̃ timore ⁊ tremore tuã ipius operari salutem pro temporis breuitate festinas. ea scire amplius priusq̃ curato q̃ senseris vicinioza saluti. Nonne medici corporum medicine portionem diffiniunt eligere in sumendis cibis. q̃d prius quid posterius ⁊ ad quẽ modũ quidq̃ sumi oporteat. Nam ⁊si bonos constat esse cibos q̃s deus creauit. tu tamẽ ipos tibi si in sumẽdo modũ ⁊ ordinem nõ obseruies. reddis plane non bonos. Ergo q̃d dico de cibis hoc sentire ⁊ de scientiis. Sed melius mitto vos ad magistrum. Non est em̃ nostra ista sententia sed illius. imo ⁊ nostra q̃m ꝓfitatis. Qui se inquit putat aliquid scire non dum scit que oportet eum scire. Vides q̃m non probat multa scientem. si scienti modum nesciens. Vides inquam quomõ fructum ⁊ vtilitatem scientie in modo sciendi constituit. Quid ergo dicit modũ sciendi. Quid nisi vt scias quo ordine. quo studio. quo fine quecq̃ nosse opteat. Quo ordine. Vt id ꝑius. q̃d maturius ad salutem. Quo studio. vt id ardentius q̃d vehementius ad amorem. Quo fine Vt nõ ad inanem gl̃iam aut curiositatẽ. aut aliquid simile. sed tm̃ ad edificationem tuam vel proximi. Sunt nanq̃ qui scire volũt eo fine tm̃ vt sciant: ⁊ turpis curiositas est. Et sunt qui scire volũt vt sciant ipi: ⁊ turpis vanitas est. Qui ꝓfecto non euadent subsannantem satyricũ ⁊ ei qui eiusmodi est decantantem. Scire tuũ nihil est. nisi te scire. hec sciat alter. Et sunt item qui scire volunt vt scientiam suam vendant. verbi causa pro pecunia ⁊ honoribus: et turpis questus est. Sed sunt quoq̃ qui scire volunt vt edificent: ⁊ charitas est: ⁊ item qui scire volunt vt edificentur ⁊ prudentia est. Horum omniũ soli vltimi duo non inueniuntur in abusione sciẽtie. quippe ad hoc volunt intelligere vt benefaciant. Denicq̃ intellectus bonus omnib̃ faciẽtib̃ eũ. Reliqui omnes audiant. Scienti bonũ ⁊ non faciẽti peccatũ est illi. Ac si p̃ similitudinẽ dicat. Sumenti cibum ⁊ nõ digerenti pernicio sum est ei. Cib̃ siquidem indigestus ⁊ qui bonam non habet decoctionez. malos generat humores ⁊ corrumpit corpus non nutrit. Ita ⁊ multa scientia ingesta stomacho. anime que est memoria. si decocta igne charitatis non fuerit. ⁊ sic p̃ quosdam artus anime mores scilicet atq̃ actũ ꝛãsfusa atq̃ digesta. quatenus ipa de bonis que nouerit vita attestante ⁊ moribus bona efficiatur. nonne illa scientia reputabitur in peccatum. tanq̃ cibus conuersus in prauos noxiosq̃z humores. An nõ malus humor peccatum. an non mali humores praui mores. An nõ inflationes ⁊ tortiones in conscientia sustinebit qui huiusmodi est. sciens videlicet bonum ⁊ non faciens. An non responsum mortis ⁊ damnatõis toties in semetipo habebit. ⁊ quotiens in mentem venerit sermo quez dixit deus: quia seruus sciens voluntatem dñi sui ⁊ non faciens. digne vapulabit multis. Et vide ne forte in ꝑsona talis propheta plangeret dicens. Ventrem meum doleo. ventrem meum doleo. Nisi q̃ ipa ingemiuatio geminũ videtur innuere sensum. vt preter hunc quem diximus. etiam alium requiramus. Puto em̃ q̃ ⁊ in sua persona potuit ꝯ dixisse ꝓpha. q̃ videlicet scia plenus ⁊ estuans charitate. ⁊ omnino effundere cupiens non inueniret qui curaret audire. ⁊ sic quasi oneri sua sibi cõsciẽtia erat quã cõmunicare nõ poterat. Plãgit itaq̃ pius ecclesie doctor tam illos qui scire cõtemnunt quomodo sit viuendum q̃ illos qui scientes male nihilominus viuunt. ⁊ hoc pro eo q̃ eũdem sermonem propheta repetit. Aduertisne iam quia verum sensit apostolus: quia scientia inflat. Volo pro inde animã primo omniũ scire seipsam. q̃ id postulit ratio ⁊ vtilitas. ⁊ ordinis. ⁊ ordinis quidem. q̃m q̃d nos sumus primũ est nobis. Vtilitatis ꝓo quia talis scientia non inflat sed humiliat. ⁊ est quedam ad edificandum preparatio. Nam nisi super humilitatis stabile fundamentum spẽ

rituale edificiū stare minime potest. Porro ad se humiliandam nihil anima inuenire viuacius seu accōmodatius potest. q̄ si se in veritate inuenerit: tm̄ non dissimuler. non sit in spiritu eius dolus. statuat se ante faciem suam: nec se a se auertere abducatur. Nonne ita se intuens clara luce veritatis inueniet se in regione dissimilitudinis. ⁊ suspirās misera. quia iam latere nō poterit q̄ vera misera sit. nonne cum propheta clamabit ad dominū. In veritate tua humiliasti me. Nam quomodo nō vere humiliabitur in hac vera cognitiōe sui cum se perceperit oneratam peccatis. mole huius mortalis corporis aggrauatam. terrenis intricatam curis carnalium desideriorum fece infectam. cecam. curuam. infirmam. implicitam multis erroribus. expositam mille periculis. mille timoribus trepidam. mille difficultatibus anxiam. mille suspitionibus obnoxiam. mille necessitatibus erumnosam. proclivem ad vitia. inualidam ad virtutes. Vnde huic iā extollentia oculorum. vnde leuare caput. Nonne magis conuertetur in erumna sua dum configitur spina. Cōuertetur inquā ad lachrymas. conuertetur ad gemitus et planctus. cōuertet̄ ad dominū. ⁊ in humilitate clamabit. Sana animam meā quia peccaui tibi. Porro conuersa ad dominū. recipiet consolationem. quia pater est misericordiarum ⁊ deus totius consolatiōis Ego quamdiu in me respicio in amaritudine morator oculus meus. Si autem suspexero ⁊ leuauero oculos ad diuine miserationis auxilium. temperabit mox amaram visionem mei leta dei: cui ⁊ dico. Ad meipsum anima mea conturbata est propterea memor ero tui. Nec mediocris dei visio pium ⁊ deprecabilem experiri: sicut reuera benign⁹ ⁊ misericors est ⁊ prestabilis super malicia. quippe cuius natura bonitas. ⁊ cui proprium est semper misereri ⁊ parcere. Tali itaq̄ experimento ⁊ tali ordine salubriter innotescit deus cum prius se homo nouerit in necessitate positum. et clamabit ad dominū ⁊ exaudiet eum ⁊ dicet. Eruā te ⁊ honorificabis me. Atq̄ hoc modo erit gradus ad noticiam dei tui cognitio. ⁊ ex imagine sua que in te reuouat ipse videbitur. dum tu quidē reuelata facie ad gloriam domini cum fiducia speculando in eandem imaginem transformaris de claritate in claritatem tanq̄ a dñi spiritu Sed iam demū aduerte quomodo vtraq̄ ꝯgnitio sit tibi necessaria ad salutē ita vt neutra carere valeas cū salute. Nam si ignoras te: nō habebis timorem dei in te. non humilitatem. An ꝓ sine timore dei. ⁊ sine hūilitate de salute presumas tu videris. Bene fecistis grunniendo significare qd̄ minime ita sapiatis. imo qd̄ non ita desipiatis. ne in eo qd̄ planum est imoremur. Sed attendite cetera. An potius pausandum nobis propter somnolentos. Putabā me vno sermone implere qd̄ promisi de duplici ignorantia: ⁊ fecissem nisi fastidiosis longior videretur. Quosdam siquidem oscitātes: quosdam ⁊ dormitātes intueor. Nec mirum. Precedentis noctis vigilie longissime quippe fuerunt. excusant eos. Verum illis quid dicam qui ⁊ tunc dormierunt: ⁊ modo nihilominus dormiunt. Sed non pergo nunc vlterius exagitare verecundiam eorum. sufficit tetigisse. Puto qd̄ mel⁹ deinceps vigilabūt: nostre observationis cauterium vituri. In hac sepe gerimus eis hac vice morem. Et qd̄ continuandum ratio exigebat. coꝯ charitate pendente licet disputatione partimur facientes finem vbi non erat finis. Ipi ꝓ super sibi facta indulgentia nobis cum glorificent spōsum ecclesie iesuz christum dominū nostruz. qui est benedictus in secula. amen.

Homelia. xl.

Vtro non habemus nūc opus hortari ad vigilandū: cū abscq̄ dubio sermo ille suggillatori⁹ vigilet: vt pote adhuc recēs q̄ heri a nob̄ charitatiue plat⁹ bñ aliq̄s exp̄gefecit. q̄ tenet̄ memoria q̄ tenea assensuz vīm neminē abscq̄ suꝯgnitōe saluari de q̄ nimiū mr̄ salutis humilitas ozir̄ ⁊ timor dñi. q̄ ⁊ ipse sic̄ initiū sapie. ita est ⁊ salut̄. Nemo dico abscq̄ illa cognitione saluat. q̄ tm̄ etatē habeat ac facultatē ꝯgnoscēdi. Qd̄ ꝓpter paruulos loquor ⁊ ꝓpter fatuos. q̄ alia rō est Quid si ignoras deum. Poterit ne spes esse salut̄.

cum dei ignorãtia. Ne hoc quidẽ. Nec em̃ potest aut amare quẽ nescias: aut habere quẽ nõ amaueris. Noueris, pinde te vt deum timeas. noueris ip̃m vt eque ip̃m diligas. In altero iniciaris ad sapiam. in altero ꝛ psũmaris. qz inicũ sapie timor dñi est: ꝛ plenitudo legis est charitas. Tam g̃ vtraq; ignorãtia cauenda est tibi: q̃a sine timore ꝛ amore dei salus esse nõ põt. Cetera indifferentia sunt. nec salutẽ si sciãtur nec damnationẽ si nesciant hñtia. Non tamen dico p̃temnendã aut negligendã sciẽtiam litterarũ que ornat animam ꝛ erudit eam. ꝛ facit vt possit etiã alios erudire Sed duo illa oportet ꝛ expedit vt p̃cedãt: in quib̃ summaz salutis constitui superior ratio declarauit. Et vide si nõ intuebatur ꝛ si nõ docebat hũc ordinẽ q̃ dicebat. Seminate vobis ad iusticiaz. metite spem vite: ꝛ tunc demũ illuminate vobis ait lumẽ scientie. Ultimã posuit sciam tanq̃ picturam q̃ statũ habere nequeat sup inane. ꝛ iõ illa duo p̃misit ꝛ subiecit illi tãq̃ si solidũ aliq̃d picture substerneret. Securus iã intendam scientie. si vite prius p bñficium spei securitatẽ accepo. Tu g̃ seminasti tibi ad iusticiã. si ex ꝗa noticia tui euigilasti timere deũ. temetip̃m humiliasti. fudisti lachrymas. elemosynas p̃fudisti. ceteriscq; te pietatis actionib̃ mãcipasti. si ieiunys et vigiliis afflixisti corpus. si pecꝰ tunsiõib̃ celos fatigasti clamoribꝰ. Hoc siq̃dem seminare ad iusticiã est. Semina sunt bona opera. bona studia. semina lachrymę sunt Ibãt inquit ꝛ flebãt mittẽtes semina sua. Sed quid. Semp flebãt. Absit. Sz venient cũ exultatiõe portãtes manipl̃os suos Herito cũ exultatione. cũ reportãt manipulos glie. Ac istud inq̃t in resurrectione in nouissimo die: ꝛ est nimis lõga expectatio. Noli aio frangi. noli deficere a pusilla animitate spũs Habes interim de p̃mitiis spũs qõ ad pñs in exultatione metas. Seminate ait vobis ad iusticiã: metite spem vite. Non te modo mittit ad diem nouissimum. q̃ñ res iam erit in re. ꝛ nõ in spe. Sz de pñti loquit. Prorsus magna letitia et exultatio multa nimis cũ vita venerit Sz nunquid tante letitie spes erit sine letitia, Spe gaudentes ait apostolus, Et dauid non letatuꝫ sed letatũ se dixit qõ i domuz dñi se speraret iturum. Nõdum vitã tenebat. sed spem p̃fecto vite messuerat: atq; in semetipso experiebat ꝗtatez scripture ꝗbentis. qz non modo remuneratio sed ip̃a quoq; expectatio iustoꝫ letitia. Hanc parit in animo illius qui sibi ad iusticiam seminauit presumpta indulgentia peccatoꝫ si tamen ip̃am indulgentiam efficacia attestatur accepte gratie ad viuendũ sanctiꝰ deinceps. Omnis in vobis qui hoc sentit intra se actitari scit q̃d loquit spũs: cuius vox atq; opatio minime inter se vnq̃ dissentiunt. Propterea ergo intelligit que dicũtur: qm̃ que foris audit intus sentit. nã qui in nobis loquit. opatur in vobis vnꝰ atq; idẽ spũs. diuidẽs singulis ꝓut vult: alis q̃dem loqui. alis aũt opari qõ bonũ est. Quisq; itaq; vestꝫ post illa amara et lachrymosa p̃uersationis sue p̃mordia respirasse in spẽ atq; i quoddã serenũ supne consolationis pennis gratie subleuatum se euolasse letat. is profecto iam merit suarum recipiens fructum temporaneum lachrymaꝫ. ꝛ ipse vidit deum ꝛ audiuit vocem dicentis. Date ei de fructib̃ manuuz suarum. Nam quomõ non vidit deum. q̃ gustauit ꝛ vidit qm̃ suauis est dñs. Quã dulcẽ ꝛ suauẽ te sensit dñe iesu. cui a te non mõ pcã donata sunt: sed ꝛ munꝰ indultũ est scirtatis: neq; id soluz: sed addita insup ad cumuluz bonoꝫ vite eterne promissio. Felix q̃ tantũ iam messuit hñs interim q̃dem fructum suũ in sanctificationem. finẽ ꝗo vitam eternã. Herito qui se inuentro fleuit. gauisus est viso dño. Ad cuiꝰ vtiq; miserationis intuitum. tantos iã leuauit manipulos, remissionẽ. sctificationẽ. spem vite. O q̃ verꝰ est sermo q̃ in ꝓpha legitur Qui seminãt i lachrymis i exultatõe metent. Ubi breuit p̃phẽsa vtraq; cognitiõe ꝛ nñ q̃dẽ in lachrymis serẽs. q̃ aũt dei metẽs in gaudio. Hac g̃ i nob̃ gemina p̃eũte noticia. tã ea q̃ forte supereuenit scia mime inflat vtpote que nihil afferre valeat terreni cõmodi vel honoris qõ nõ sit sane inferius spe concepta. leticiaq; spei iam altius radicata in animo. Spes aũt nõ p̃fundit qz charitas diffusa est i cordib̃ nñ p spm̃ scm̃ q̃ datꝰ est nob̃. Iõ illa nõ p̃fudit: qz

ista infundit certitudinē. Per hanc ēm ipe spūs testimoniū ꝓhibet spūi nostro. ꝙ filij dei sum⁹. Quid nā igit nob de nra ꝗnta cunq; scia pcuntre possit. ꝙ non sit minus hac gl'ia q̄ int̄ dei filios numeramur. Parū dixi. nec respici in ei⁹ cōparatiōe pōt orbis ipe. ⁊ plenitudo ei⁹: etiaz si tot⁹ cedat vnicuiuis nrm in possessionē. Ceterum si nos ignorātia dei tenet: quō spam⁹ in euz quē ignoram⁹. Si nri. quō hūiles erim⁹ putātes nos aliq̄d esse cū nihil sim⁹. Scimus aūt nec supbis nec despatis ꝓez esse vl' societatē in sorte sctōꝝ. Intuere ḡ nunc mecū ꝗnta cura ⁊ sollicitudie ambas istas repellere a nob ignorātias debeam⁹: quarū oīs pcti altera iniciū parit. altera consummationē Sicut duaꝝ e regiōe noticiarū. initiū sapie vna. pfectiōz altera gignit Illa timorē dñi. ista charitatem. Ar illud de noticijs sup̄ ostensum est. Nūc de ignorantijs vide. Eteni sicut iniciū sapiētie timor dñi. sic iniciū oīs peti supbia: ⁊ quō pfectionē sibi sapiētie vēdicat amor dei. ita desperatio sibi oēm malitie cōsummationē. Et quēadmodū ex noticia tui venit in te timor dei. atq; ex dei noticia dei itidem amor: sic ecōtrario de ignorātia tui superbia. ac de dei ignorātia desperatio venit. Sic aūt supbiā parit tibi ignorantia tui, cū meliorē quā sis decepta ⁊ deceptrix tua cogitatio te esse mentit̄. Hoc q̄ppe est supbia. hoc initiū oīs peccati: cū maior in tuis es oculis q̄ apud deum. q̄ in veritate. Et ideo q̄ ꝓus peccauit hoc grāde peccatū. dyabolū loquor. de ipo dictū est. q̄a in veritate nō stetit. sz mēdaz est ab inicio q̄m qō in sua fuit cogitatiōe. nō fuit in veritate. Quid si in eo discordaret a veritate. vt minorē se inferiorēq; putaret q̄ veritas haberet. Excusaret eū sua ꝓculdubio ignorantia. ⁊ minime reputaret̄ supbus: nec tā inuenirek iniqtas ei⁹ ad odiū. quā hūilitas fortassis ad gratiaz. Si ēm in q̄ nā statu vnūquēq; nostrū habeat deus liquido cognoscerem⁹. nec supra sane nec infra secedere deberem⁹: veritatin oībus acquiescētes. Nūc aūt qz consiliū hoc posuit. tenebras latibulū suū. ⁊ sermo abscōditus est a nob. ita vt nemo sciat si est dign⁹ amore vel odio. iustius tutiusq; pfecto iuxta ipius veritatis cōsiliū. nouissimū nobis locū eligim⁹: de quo postmodū cū honore supi⁹ educamur q̄z psumim⁹ altiorē vñ cedere mox opteat cū rubore. Nō est ḡ piculū ꝗntūcunq; te hūilies. ꝗntūcūq; reputes minorē q̄z sis: hoc est quā te ꝓitas habeat: est aūt grande maluz horrendūq; piculum. si vl'mo dice plus ꝓo extollas si vel vni vicz in tua cogitatiōe te preferas. quē forte parē tibi veritas iudicat. aut etiam supiorē: quēadmodū si p ostiū trāseas cui⁹ supliminare vt ad intelligentiā loq̄r nimiū bassum sit. non nocet ꝗntūcunq; te hūiliauer⁷. nocet aūt si vel trāsuersi digiti spacio plusq̄z ostij partī mensura erexeris: ita vt impingas ⁊ capite quassato collidaris: ita in ania plane nō est timēda ꝗntali bet hūiliatio. horrēda aūt nimiūq; pauēda vl'nimiū temere pſūpta erectio. Quāobrem noli te hō cōparare maioribꝫ. noli minoribꝫ. noli aliq̄bꝫ. noli vni Quid scis ēm o hō si vn⁹ ille quē forte omniū vilissimū atq; miserrimū reputas. cui⁹ vitā sceleratissimā ac singulariter fedissimā horres. ⁊ ꝓpterea putas illū spernendū nō mō pre te q̄ forte iā sobrie ⁊ iuste ⁊ pieviuere te cōfidis. sz etiā p ceterꝫ oībus sceleratꝫ tanq̄z oīm sceleratissimū. q̄d scis inq̄z si melior te ⁊ illis mutatiōe dextere excelsi in se q̄ dē futur⁹ sit. in deo ꝓo tā sit. Et ꝓpterea nō mediocrē nō vl' penultimū nō ipm saltē int̄ nouissimos eligere locū nos voluit: sz recūbe inq̄t in nouissimo loco. vt solus vicz oīum nouissim⁹ sedeas. teq̄z nemi nō dico ꝓponas. sz nec ꝓparare p̄sumas. En ꝗntū malū venit de ignorātia nri. Vtq̄z pctm̄ dyaboli. et iniciū omis pcti. supbia. Quid ēm gturiat dei ignorātia. alias videbim⁹: nā nūc hore breuitas nō pmittit q̄m hodie tarde cōuenim⁹ Itaq̄z sufficiat vnūquenq̄z mō ne seip̄m ignoret admonitū esse. nō solū ꝓmone nro. sz ipsius q̄z dignatōne sponsi ecclie iesu xpi dñi nri: qui est benedictus in secula. Amen.

Homelia. xli.

Quid ergo dei ignorātia parturit. Nā hinc incipiendū est sic recordamini ꝗ heri fuisse termiatū. Quid itaq̄z parturit. Dixim⁹ desperationez: sed

Qnā modo dicamus. forte aliqs reuersus in se et displicēs sibi in oib⁹ malis q̄ fecit. cogitāsq̄ resipiscere et redire ab omni via mala et carnali cōuersatione sua. si ignorat q̄ bon⁹ sit deus q̄ suauis ⁊ mitis. ⁊ q̄ mult⁹ ad ignoscendu: nonne sua carnalis cogitatio arguet eū ⁊ dicet. Quid facis. Et vitā istā vis perdere ⁊ futurā. Peccata tua maxima sunt. ⁊ nimiū mlta. nequaq̄ per tot ⁊ tantis nec si te excozies sufficies satisfacere: cōplexio tenera est. vita extitit delicata. consuetudinē difficile vinces. Per his ⁊ similib⁹ desperatus resilit miser ignorans q̄ facile omnipotēs bonitas q̄ neminē vult perire cūcta ista dissolueret. sequiturq̄ in penitētia que est delictū maximū ⁊ blasphemia irremissibilis. Ipse ꝓo aut cōturbatus nimia tristicia absorbek et fertur in ꝓfunduz. minime iam vt cōsolationē recipiat emersur⁹. sicut scriptū est. Peccator cū venerit in profunduz maris cōtemnit. aut certe dissimulās. ⁊ sibi qualicunq̄ verisimile blandiēs ratione. reuocat se irrationabilit in seculū ad perfruendū ⁊ deliciandū in omibus bonis eius q̄ ad licuerit. Cum autē dixerit pax ⁊ securitas tūc repentin⁹ superueniet interitus. et nō effugiet. Ita ergo ⁊ de ignorantia dei vniuerse malicie cōsummatio venit q̄ est desperatio. Apls dicit. q̄ ignorantiā dei quidā habēr. Ego autē dico omēs ignorare deū qui nolūt ꝓuertiad dōm. Neq̄ em ob aliud ꝓculdubio renuūt. nisi quia graue seuerū imaginant q̄ pius est. durū et inplacabilē qui misericors est: ferū ⁊ terribilem q̄ amabilis est: et mentit iniqtas sibi. formās sibi ydolum pro eo q̄ nō est ipse. Quid timetis modice fidei. Ut petā nolit dimittere. Sed affixit ea cruci cū manibus suis. Quid teneri ⁊ delicati est⁹. Sz ipe nouit figmētū nrm. Quid male assuetu ⁊ ligati peccandi cōsuetudine. Sed dom⁹ soluit cōpeditos. forte ne irritat⁹ immanitate ⁊ multitudine criminū cunctek porrigere manū adiutoriū. Sed vbi supabūdauit delictū: supabundare ⁊ gra cōsueuit. An de vestimēto solliciti estis vel cibo. ceterisq̄ corpori vro necessarijs: ⁊ ꝓpterea cūctamini relinquere vra. Sed scit quia his oīibus indiget⁹. Quid vultis amplius Quid iā impedit a salute. Sed hoc est qd dico. deū ignorat⁹. sed nec creditis auditui nro. Velle vos vel exptis credere: qz nisi crediderit⁹ nō intelliget⁹. Sz nō est omniū fides. Absit aūt vt de tali. h̄ est de dei ignorātia spōsam cōmonitā seu tiam⁹. q̄ tanta spōsi parit ⁊ dei sui nō dico agnitione. sz ⁊ amicicia ⁊ familiaritate donata est. vt eius crebra colloqa ⁊ oscula mereret. ⁊ nūc familiari ausu loquitur. Indica mihi vbi pascas: vbi cubes i meridie. Vbi sane nō ipm sz locū habitationis gl'ie eius. sibi indicari rehrit: q̄q̄ non aliud ipe ⁊ aliud loc⁹ eius vel gl'ia. Sed rep̄menda cēset ꝓpter p̄sumptiōez ⁊ de sua ipius cōmonenda cognitōne. in q̄ visa est aliqten⁹ caligare: que tante se festinauerit ydoneā visioni. siue min⁹ attēdens pre excessu suo qd esset in corpe. siue frustra sperans. etiā manentē in corpe. ad illā se posse inaccessibilē accedere claritatem. Ergo ad seip̄am ꝓtinus reuocat. ⁊ ignorātia cōuincit. ⁊ insolētia castigat. Si ignoras te inqt egredere Terribilit sponsus intonat in dilectā. nō tanq̄ spōsus. sed tanq̄ magister. ⁊ nō q̄si irat⁹. sz vt territa purgaret purgata ydonea redderet hnc ipsi cui inhiat visioni. Vundi cordib⁹ nēpe illa visio sequestrat. Pulcre aūt pulcrā. nō oīmodo q̄dē sz pulcrā int mulieres eā dicit. vicz cū distinctiōe: q̄tin⁹ et ex hoc amplio rep̄mat. ⁊ sciat q̄d desit sibi. Ego em puto mulierē noīe hoc loco appellatas. anias carnales ac secl'ares. ⁊ nihil in se virili habētes: nihil forte aut cōstans in suis actibus demōstrantes. sed totū remissum totū femineū ⁊ molle qd vniūt ⁊ qd agunt. Spūalis autē ania ⁊ si inde iā pulcra qd non secōm carnē ambulat. sed secōm spiritū ex eo tamē q̄ adhuc in corpore viuit. citra pfectū pulcritudinis ꝓficit. ac inde non pulcra oīmodo. sed pulcra int mulieres id est inter aias terrenas. ⁊ que nō sunt sic ipsa spūales: nō autē inter angelicas beatitudines. nō inter ꝓtutes. potestates. dominatiōes. Sicut patrū aliqs olim inuētus ⁊ dict⁹ est iust⁹ in generatiōe sua. i. pre oib⁹ sui tp̄is suecq̄ generatiōis. ⁊ thamar iustificata ꝓhibet ex iuda. h̄ est p̄uida. ⁊ in euāgelio publican⁹ descēdisse refert de tē

pio iustificat⁹. sed iustificat⁹ a phariseo. ⁊ quō magn⁹ ille iohes magnifice ꝗndā cō mēdat⁹ est. q̄ vicz sugiozē nō hīet. sz hoc int̄ natos mlierū. nō aūt int̄ chozos bēōꝝ celestiūqꝫ spirituū: ita ⁊ spōsa mō dī pulcra. sz interim adhuc int̄ mlieres. ⁊ nō int̄ celestes bitudines. Desinat pinde q̄ diu in terr⁹ est q̄ in celis st̄ curiosi⁹ inuestigare: ne forte scrutatrix maiestat⁹ a gl̄a oppmat̄ Desinat inq̄ donec inter mulieres versat̄ inq̄rere q̄ apud sublimes fiunt illas ptā tes solis ipis perspicua: solis licita tanq̄ celestib⁹ celestia ad videdū. Mirabilis facta est inq̄t visio ista ex te o sponsa. q̄ tibi postulas demōstrari nec mō ꝓuales intue ri meridianā. ⁊ mirā quā inhabito claritatez. Dixisti em̄. Indica mihi vbi pascas. vbi cubes ī meridie. Si.n. in duci ī nubes penetrare plenitudinē luminis. irrumpe claritas abyssos. ⁊ lucē habitare inaccessibilē. nec tēpozis huius est nec cozpis. Id tibi in nouissimis reseruat̄: cū te mihi exhibuero gl̄iosam. nō habentē maculam. aut rugā. aut aliq̄d huiusmodi. An nescis q̄ diu vn⁹ in hoc pegrinaris a lumie. Quomodo q̄ necdū tota pulcra es ydoneaz te existimas vniuersitatē pulcritudinis intueri. Quomō denicz queris me in mea claritate videre que adhuc ignozas te. Nam si plenius nosses. scires vricz cozpe qō cozrumpit̄ aggrauatā nullaten⁹ posse attollere oculos ⁊ figere in illū fulgozē in quez pspicere angeli cōcupiscunt. Erit cū apparuero qō tota pulcra eris. sicut ego pulcer sum tot⁹: et similima mihi videbis me sicuti sum. Tunc audies. Tota pulcra es amica mea. et macula nō est in te. Nūc vero ⁊ si ex parte iā similis. ex pte tamē dissimilis cōtenta esto ex parte cognoscere Te ipsam attende ⁊ altioza te ne quesieris: et fortioza te ne scrutata fueris. Alioquin si ignozas te o pulcra inter mulieres: naz et ego te dico pulcrā. sed inter mulieres hoc est ex parte. Cū autē venerit qō perfectum est: tunc euacuabit̄ qō ex parte est. Si ergo ignozas te. sed q̄ sequunt̄ dicta sunt. et nō opozet iterū dici. Pro miserā me de duplici ignozantia vtiliter disputaturū: sed quo min⁹ implesse videoz. date veniā volenti. Nam velle adiacet mihi. pficere autē non inuenio. nisi q̄ntum sua benignitate ad vestrā edificationē. largiri dignabitur ipōsus ecclesie ihs xp̄s domin⁹ noster qui est benedictus in secula. Amen.

Homelia. xliij.

c Quitatui meo in curribꝫ pharaonis assimilaui te amica mea. Ante omia in his ꝓbis libenter accipimus typū ecclesie in patribꝫ p̄cessisse. et nostre sacramēta salutis pzeostensa esse in exitu israel de egypto. gentinoqꝫ illo admirabili maris obsequio. et transitū scilicet populo dantis. ⁊ vltionē de hostibus Baptismi gratia euident̄ exprimit̄ saluātis hoīes. et crimina submergentis. Omnes inquit sub nube fuerunt. et omnes in moyse baptisati sunt in nube et in mari. Sed opozet cōsequentiā sicut solem⁹ signare verbozū ⁊ sequentia pzoribꝫ copulare: ⁊ ita demū elicere suauē q̄ppiaz si possim⁹ qō ꝓsit mozibꝫ instruēdis. Ubi itaqꝫ spōse p̄sum pzio dura ⁊ austera increpatione repssa est. ne tristioz remaneret bona illi aliq̄ q̄ iam accepat ad mēoziaz reducūtur. ⁊ aliq̄ que nōdū accepat ꝓmittunt̄: sz ⁊ pulcra denuo phibet. ⁊ appellat̄ amica. Qō tibi inq̄t dure locut⁹ suz amica mea. nulla in me tibi suspitio sit odij vl̄ rancoris: nā signa amor⁹ mei in te euidentia sunt ipsa mea munera quibꝫ te honozaui ⁊ ozNaui. Nec mihi animi est illa retrahere: sz magꝭ addere amplioza. Vel sic. Nō egreferas amica mea. minime te accipe modo qō postulas: q̄ tanta a me iam accepisti. ⁊ maioza hozū accipies si in p̄ceptis meis ambulauer⁹. ⁊ in amoze meo pseueraris. hec pzo littere cōsequentia. Nunc iam videam⁹ qualia sint q̄ se donasse cōmemorat Et pzimū quidē est qō eam assimilauit equitatui suo in curribꝫ pharaonis: liberando vricz a iugo peccati. mozticat⁹ vniuersis operibꝫ carnis. quēadmodū ille populus liberatus est a furtute egypti. subuersis ⁊ submersis cūctis curribꝫ pharaonis. Id quidē miseratio maxima. In qua ego quoqz si gloziari voluero nō ero insipiens: veritatem em̄ dicam. Fateoz et fateboz. Nisi quia dōs adiuuit me: paulominus habitasset in inferno anima mea.

Nō sum ingrat⁹. nō sum oblit⁹: miseriās dñi in eternū cāt̄abo. Verū hacten⁹ mihi cū spōsa. De reliq̄ illa singulari dignatiōe postq̄ liberata est. ascisciť in animicā decorē induť tanq̄ dñi sponsa: interim tñ ingenis dumtaxat ⁊ in collo. Ecce hec illi ꝓmittunť munerule ꝓ ornatu. ipeq̄ aureo ꝓ pecto: sed ⁊ distincte argēto ꝓ decore. Cui nō admodū placeat ordo ipe donationū: primū misericordiť liberať. secūdo dignāter adamať. tertio benigne abluitur ⁊ purgať: postremo optimi ornamēti accipit ꝓmissionē. Nō ambigo q̄sdam iam vīm in semetipis recognoscere que dicunť: ꝓpriq̄ experimento cōmonitos ad intelligentiā prevolare. Sz sane memor versiculi illius. declaratio sermonū tuoꝝ illuminat. ⁊ intellectuz dat paulis: pro huiusmodi dignū duco ea dē modice latius explanāda. Benignus est ēm spūs sapie: et placet illi doctor benign⁹ ⁊ diligens. qui ita cupiat satisfacere studiosis. vt more gerere tardioribus non recuset. Deniq̄ qui elucidant me vitā eternā habebūt. ait ipa sapientia Quo q̄dem ꝓmo ego fraudari voluerim. Quāq̄ in his que plana videnť. quādoq̄ talia latent q̄ ipsis quoq̄ q̄ capatioris videnť. et p̄volantes ingenio nō erit inutile si diligenti⁹ declarenť. Sed vide iam si militudinē de pharaone ⁊ exercitu eius et domini eqtatu. Non inter ipos exercitus similitudo data est. sed de ipsis. Quee ēm societas luci ad tenebras: aut q̄ pars fideli cū infidele Sed int̄ sancta spūalemq̄ animā ⁊ equitatuz dñi plane cōparatio est: et inter pharaonē et dyabolū ambozūq̄ exercituo. Nec miraber⁹ vnā aiam equitat⁹ multitudini similatā. sed aduertas quāte in ipa vna q̄ tamē sancta aia sit virtutum acies habeanť. quāta in affectōnibus ordinatio. q̄nta in moribꝰ disciplina. quāta in orationibus armatura. quāta in actiōibus robur. quāt⁹ in zelo feruor: quāta deniq̄ ipi cum hoste cōflictuū assiduitas. triumphoꝝ nūcrositas. Deniq̄ in cōsequētibus legiť. Terribilis vt castrozuz acies ordinata. Et itez. Quid videbis inq̄t in sunamite. nisi chozos castroꝝ. Aut si id tibi nō placet. nouer⁹ huiusce modi animaz nunq̄ esse sine angelozū custodia: qui eam emulanť dei emulatione. solliciti suo viro seruare. et virginē castaz exhibere ipo. Et ne dicetis in corde tuo vbi sunt. quis eos vidit. Vidit eos ꝓpheta heliseus: insup ⁊ fecit orando vt videret etiā giezi. Tu nō vides: q̄ non es ꝓpheta. nec puer ꝓphete. Vidit patriarcha iacob. et ait. castra dei sunt hec Vidit ⁊ doctor gentiū. q̄ dicebat Nonne omēs ministratoriy spūs sunt missi in mysteriū ꝓter eos q̄ hereditatē capiūt salutis. Ergo angelicis fulta mysteriis. et supno stipata agmine sponsa incedens similis est equitatui dñi: illi vtiq̄ q̄ quondā in curribꝰ pharaonis. tā stupendo diuini adiutoriy miraculo triūphauit. Si ēm diligenť aduertas cūcta q̄ ibi miraris magnifice ꝓpetrata. inuenies hic nihilominꝰ admirāda. Nisi qō meo nunc magnificentiꝰ triūphať. quod q̄ illic corporalit̄ p̄cesserūt. hic spiritalit̄ adimplētur. An nō tibi nēpe multo fortiꝰ. longeq̄ gloriosiꝰ esse videť dyabolus ꝓsternere q̄ pharaonē: atq̄ aereas debellare prātes. q̄ cuti⁹ pharaōis subuertere. Ibi deniq̄ pugnatū est aduersus carnē ⁊ sanguinez. hic aduersus p̄ncipes ⁊ potestates. aduersus mūdi rectores tenebrarū harū: cōtra spiritalia nequitie in celestibꝰ. Et ꝓsequere mō mecū singula ꝓpriōis mēbra. Ibi populus educť de egypto. hic homo de seculo ibi ꝓsternit̄ pharao. hic diabolus. ibi subuertunť currus pharaonis. hic carnalia ⁊ secularia desideria q̄ militāt aduersus animā subruunť. Illi in fluctibꝰ asta in fletibꝰ Darini illi: amari isti Puto ⁊ nūc clamitare demonia. si forte cōtingat incidere in talē animā. fugiamus isi aclē. q̄ dñs pugnat pro eo. Vis ne etiā aliq̄s de p̄ncipibus pharaonis ꝓpriis tibi designē noibꝰ: ⁊ de curribꝰ describā adinstar quorū tu q̄ q̄ alios si q̄ sunt. per teipm valeas inuenire. Magn⁹ quidā p̄ceps spiritalis atq̄ inuisibilis regis egypti. ꝓfecto malitia est. magn⁹ luxuria. magn⁹ auaricia: et hi quidem possidēt terminos suos sub rege suo. sicut suiciq̄ assignati sunt. Nam malicia in omni regione maleficiorū atq̄ facinorum dominať. Luxuria omni immundicie et turpitudini carnis p̄ceſt. Auaricia in partes rapine et fraudis fortita est

ꝓcipatū. Accipe nūc ꝗz quales his suis
ꝓncipib⁹ pharao ꝓparauerit currus ad ꝓ
sequendū ꝓp̄m dei. Habet nanq̃z malicia
currū suū rotis q̃ttuor cōsistentez: seuitia.
impatiētia. audacia. impudentia. Valde
eim velox est curr⁹ iste ad effundendū san
guinē: q̃ innocētia sistit. nec patiētia retar
dat. nec timore frenat. nec inhibet pudo
re. Trahit aūt duob⁹ admodū ꝓnicibus
eq̃s. ꝛ ad oēm ꝓnicie paratissimis: terrena
potētia ꝛ sect'ari pōpa. Tūc nāq̃z quadri
ga ista malicie currit valde velocit. cum
hinc q̃dē potētie effect⁹ subest ei⁹ adimple
dis maliciosis conatib⁹. inde plausus pō
pe arridet ꝓpetrat⁹ sceleribus. vt sermo im
pleat q̃ scp̄tus est: q̃m laudat pctōr in desi
deriis aie sue. ꝛ iniqu⁹ bn̄dicit. Et iterum
alia scp̄tura. hec est inq̃t hora ꝛ potestas
tenebrarū. Porro p̄sident duob⁹ his eq̃s.
aurige duo. timor ꝛ liuor: ꝛ timor quidē
pompā. liuor ꝓ potentiā agit. Is eim ra
pido ferit diabolicaꝫ amore pompaꝫ. cu
ius apud se cor p̄ius intumuit. Naz q̃d in
se firmit stat timore cōpressum. grauitate
modestū. hūilitate solidū. puritate sanuz.
aura hui⁹ natiuitat⁹ nequaq̃z leuit rapie
tur. Itē terrene iumentū potentie. nōne in
uidia agit. ꝛ quasi q̃busdaz liuoris vrget
hincinde calcarib⁹: suspitiōe vtiq̃z decedē
di ꝛ metu succūbendi. Aliud est eim q̃ su
spectus est successor. ꝛ aliud q̃d timet inua
sor. His itaq̃z stimulis terrena potētia cō
tinue agitat. Et curr⁹ quidē malitie sic se
hz. Luxurie ꝓ curr⁹ quadriga nihilomi
nus voluit vitioꝫ ingluuie vicz ventris.
Libidine curr⁹. mollitie vestiū: ocij sopo
risq̃z resolutiōe. Trahit eq̃s eque duobus
ꝓsperitate vite ꝛ rerū abūdantia. et q̃ his
p̄sident duo. ignauie torpor. ꝛ inuida secu
ritas: q̃z ꝛ copia in ignauiaz soluit. ꝛ secōm
scp̄turā. ꝓsperitas stultorū ꝓdet illos: non
sane ob aliō nisi q̃m male securos reddat
Cū aūt dixerint pax ꝛ securitas tūc subita
neus supueniet eis interit⁹. Hij calcaria
minime habēt. neq̃z flagella. vl' aliq̃d hu
iusmodi. sed ꝓ his vtunt conopeo. i. par
uulo papilione ad faciendā vmbrā. et fla
bello ad citandū ventū. Porro conopeuz
dissimulatiōe vmbrā faciēs. et ꝓtegēs ab
estu curarū. Proprius nanq̃z est mollis et
delicate anie etiā nec essarias dissimulare
curas. ꝛ nec estuātes sollicitudines sentias
sub latibulo dissimulatiōis abscōdi. Fla
bellū ꝓ effusio est: ventū adulatōnis ap
portās. Largi sunt eim luxuriosi. ementes
auro ventū de ore adulatoꝫ. Et de h̄ sa
tis. Iam ꝓ auaricia rotis ꝛ ipa trahitur
q̃ttuor vitioꝫ que sunt pusillanimitas. in
humanitas. cōtempt⁹ dei. mort⁹ obliuio
Porro iumēta trahētia. tenacitas ꝛ rapa
citas: et his vnus auriga amboꝫ p̄sidet.
habēdi ardor. Sola siq̃dem auaricia. q̃m
cōducere plures nō patit. imo cōtenta est
seruitore. Ipse ꝓ inuincti opis ꝓmptus
admodū atq̃z infatigabilis execunt. vrgē
dis sane iumētis trahentib⁹. Flagris vti
tur acerrimis. libidine acq̃rendi. et metu
amittēdi Sūt ꝛ alij ꝓncipes reges egypti
habētes ꝛ ipsi curr⁹ suos. in expeditiōe do
mini sui. sic supbia q̃ vn⁹ de maioribus est
ꝓnc.pib⁹ sicut inimica fidei impietas. ma
gnū ꝛ ipa tenēs locū in domo ꝛ regno pha
raonis. Et multi adhuc st' alij inferioris
ordinis satrape ꝛ eq̃tes quoꝫ nō est nūc
rus in pharaonis exercitu. quoꝫ ꝛ noia ꝛ
officia. necnō ꝛ arma. ꝛ apparat⁹ eoꝫ. vtis
studijs vt in his exerceamini inq̃rendā re
linq̃. In istoꝫ itaq̃z principiū fortitudine
curruūq̃z suorū inuisibilis pharao vbiq̃z
discurrēs. in omnē familiā dn̄i. q̃bus pot
viribus more tyrānico debachat. in his eti
am his diebus exeunte israel de egypto. insequ
tur. At ille nec subuect⁹ curribus nec ꝓtect⁹
armis. nihilomin⁹ tn̄ sola dn̄i manu ꝓfor
tatus secur⁹ cantat. Cāte mus dno q̃ gloſe
eim magnificat⁹ est. equū ꝛ ascēsorē ꝓiecit
in mare. Itē. Hij in curribus ꝛ hi in equis.
nos aūt in noie dn̄i dei nr̄i inuocabimus
Et hec dicta sūt ꝓ adducta similitudine de
eq̃tatu dn̄i. ꝛ curribus pharaonis. Post hec
amica appellat. Nā ꝛ ipse q̃dem aū libera
tionē amicus erat. alioq̃n nō liberasset q̃z
nō amasset: sed illa bn̄ficio liberatiōis ad
ducta est. vt esset amica. Audi denicq̃z cōfi
tentē. nō q̃z dilexerim⁹ eū nos inq̃t. sz ipse
ꝓr dilexit nos. Recordare nūc moysi et
eth yopisse. ꝛ agnosce iā tūc p̄figuratū cō
iugiū ꝓbi ꝛ aie pecoatric⁹. ꝛ discerne si po
res q̃d tibi dulci⁹ sapiat in cōsideratione
suauissimi sacramēti: ꝓbi ne nimiū benis

gna dignatio an aīe inestimabilis gloria an ino pinata fiducia petōris. Sed nō potuit moyses etiy opusse mutare pellē. potuit xpīs. Sequit em. Pulcre sūt genetue sicut turturis. Sed hoc sermoni alteri reseruet: vt semp q̄ in mensa spōsi nob apponūtur. cū auiditate sumētes. eructuem in ipsius laudē ⁊ gtiam iesu xpī dñi nr̄i qui est benedict in secula. Amen.

Homelia.xliij.

Vlcere sunt genetue. sicut turturis
p Tenera est sponse verecūdia. et ad increpationē spōsi puto facies eius rubore suffusa est: pulcriorq̄ ex eo apparēt illico audit. Pulcre sunt genetue sicut turturis. Vide aūt ne carnalit cogites coloratam carnis putredinē. ⁊ pruriulentiā flaui sanguineue humoris vitree cutis superficiē summatim atq̄ eqliter suffundentē: e q̄bus sibi inuicē moderate pmiscet ad venustandā genaꝝ effigiē rubor subpallid inefficientiā corporee pulcritudinis temperat. Alioqui incorporea illa anīe inuisibilisq̄ substātia nec corporeis distincta mēbris. nec visibiliby extat fuscata coloribus. Tu vero spiritalē essentiā spiritali si potes attinge intuitu. ⁊ ad coaptandū proposite silitudinis scema. cogita anīe facie. mēris intentionē. ex qua nimirū rectitudo oris sic ex facie corporis pulcritudo estimat. Porro verecūdiā intellige tanq̄ colorē in facie. q̄ hec potissimū ꝓtus et venustatē ingerat. ⁊ augeat grām. Pulcre ḡ sunt genetue sicut turturis. Poterat vsitatius faciē ponere ⁊ describere pulcrā sicut sol. ⁊ cui pulcritudo laudat. pulcra facie seu decora dici. sed nescio q̄d sibi voluerit vt magis genas pluralit dicendū putauerit. nisi q̄ minime id putauerim ociosus. Spūs nanq̄ sapie loquit: cui non est fas vel modicus q̄d oino asscribere ociosum. aut secus dictum q̄ oportuerit. Est ita qz sine dubio causa quecūq̄ illa sit. cur pluralit genas maluerit. q̄ singularit faciez dicere. Et si tu meli nō habes. ego q̄ mihi videt aperio. Duo q̄dam in intentōne quā faciē aīe esse ditim. necessarie requrunt. res ⁊ cā: id est q̄d attendas ⁊ ꝓpter q̄. Et ex his sane duoby aīe vel decor vel deformitas indicat: vt verbi causa aīa qne ambo ista recta atq̄ pudica habuerit. illi merito veraciterq̄ dicat. pulcre sunt genetue sicut turturis. Que ꝓ altero horum caruerit. non poterit dici de ea q̄ pulcre sunt genetue sicut turturis. ꝓpter eaz que adhuc expte erit deformitate. Multo autē min illi hoc poterit cōuenire q̄ neutruz horū habere laudabile inuenit. At id totū fiet planius in exemplis. Si ꝓbi causa intendat q̄s animū inquirēde veritati. atz id solo veritatis amore. nōne is tibi videt ⁊ rem ⁊ causam habere honestā. meritoq̄ sibi vendicare q̄ dicit. pulcre sunt genetue sic turturis. q̄ppe cui in neutra genarū neuus reprehēsionis appareat. Quod si minime q̄dem veritatis desiderio. sz aut inanis gtie. aut alterius q̄liscunq̄ cōmodi tēporalis obtentu in veritatē intenderit. iam ⁊ si vnā genarū videat habere formosam. nō tamē vt arbitror dubitab iudicare. vt ex parte deformē: cui alteraz faciem cause turpitudo fedauerit Si aūt videris hominē nullis honestis studijs intendentē. sed carnis irreritū illecebris. ventri ⁊ luxurie deditū q̄les sunt illi quoꝝ deus venter est. et gtia in cōfusione est. q̄ terrena sapiūt: quid istū. nōne ex vtraq̄ parte fedissimū indicabis: in cui vtriq̄ intentione ⁊ res ⁊ causa reproba inuenit Ergo intēdere non in deū sz in seclm secularis est anīe est. nec vllam prius partem genaruz speciosam habētis. Intendere autē q̄si in deū. sed nō ꝓpter deum. Hypocrite plane anīe est: cui ⁊ si vna facies decora videt. q̄ ad deū qualicūq̄ intentione respiciat. ipa tamē simulatio omne in ea decorū exterminat. et magis per totū ingerit feditatē. Si aūt id solū vel maxime ob vite presentis necessaria ad deū cōuerterit intentionē. non quidez fece hypocrisis putidā pusilla animitatis tamē vitio dicim sub obscurā ⁊ minus acceptaz. Porro ecōtrario intēdere in aliud q̄ in deū. tamē ꝓpter deum nō ociū marie. sed marthe negotiū est Absit autē vt q̄ huiusmodi est. quicq̄ illam dixerim habere deforme. nec tamē ad perfectuz affirmauerim guenisse decoriz: quippe q̄ adhuc sollicita est. et turbat erga plurima. ⁊ nō potest terrenoꝝ actuū. vt

renui pulvere nō respergi. Quē tamē cito facileq; deterget. vel in hora serē dormitionis casta intētio ⁊ bone ꝛscientie interrogatio ad deū. Ergo solū inqrere deū ꝓpter ipm solū hoc plane est vtrāq; bipartite intētiōis facie hīe pulcerrimā. atq; id ꝓprius ac speciale spōse cui merito singulari prōgatiua audire cōueniat. pulcre sunt genetue sicut turturis. Cur ꝓo sicut turturis. Pudica auicula est. ⁊ cōuersatio eius nō cum multis. sed solo degere ferē cōtenta compare: ita vt si illū amiserit alterū nō requirat. sed sola deinceps cōuersēt. Tu ergo q̄ hec audis. vt sane nō ociose audias ea q̄ scpta sunt ꝓpter te. nūc ꝓpter te ꝓsanē ⁊ dispsuranē. tu inq; si ad istiusmodi spūssanēti incitamēta moueris ⁊ inardescis dare operā. quō aiam tuā facias sponsam dei. stude ambas speciosas habere has genas tue intētionis. vt imitator castissime volueris. sed eas scōm ꝓpherā solitari. quoniā leuasti te sup̄ te. oino sup̄ te angelorū dño despōsari. An nō sup̄ te adherere deo atq; vnū spm esse cū eo. Sede itaq; solitarius sicē turtur. nihil tibi ⁊ turbis. nihil cū multitudine ceterorū: etiāq; ipm oblinisce re ꝓpm tuū. ⁊ domū patris tui. ⁊ concupiscet rex decorē tuū. O sctā aia sola esto. vt soli oim serues teipam quē tibi et oib ⁊ elegisti. Fuge publicū. fuge ⁊ ipsos domesticos. secede ab amicis ⁊ intimis: etiā et ab illo qui tibi ministrat. An nescis te verecundū habere sponsum: et q̄ nequaq; suā velit tibi indulgere p̄sentiā p̄sentib ⁊ ceteris. Secede ḡ. sed mētē nō corpore. sed intentiōe. sed deuotiōe. ⁊ spū. Spūs em̄ ante faciē tuā. xp̄s dñs: spūsq; reqrit non corporis solitudinē. Quanq; ⁊ corpore interdū nō ociose te separes cuī oportune poteris: p̄sertim in tpe oratōis. Tenes etiā in hoc ⁊ mandatū sponsi ⁊ formā. Tu inq̄s cuī orabis. intra cubiculū: et clauso ostio ora. Et q̄d dixit fecit. Solus in oratione proctabat: nō modo abscōdens se a turbis. ⁊ ne vllū quidē discipulorū. ne vllus domesticorū admittēs. Denq; tres secum intimos sibi adduxerat. cuī vltro ꝓperaret ad mortē: auulsus est ⁊ ab ipis orare volens. Ergo ⁊ tu fac similiter q̄n orare volueris Decetero sola indicit tibi mentis ⁊ spūs solitudo. Solus es si nō cōmunia cogitas: si nō affectes p̄sentia: si despicias q̄d multi suspiciūt: si fastidias q̄d oīs desiderāt si iurgia deuites. si damna non sentias: si nō recorderis iuriarū. Alioq̄n. nec si solus corpore es. solus es. Videbis ne posse esse te ⁊ solū inter multos. et inter multos nō solū. Solus es in quātacunq; hominū verseris freqntia: tantū caue aliene cōuersationis esse. aut curiosus explorator. aut temerarius iudex. Etiaī si perperā actū q̄d deprehendas. nec sic iudices proximū. magis aūt excusa intentionē. si opus non potes: puta ignorantiā. puta subreptionem. puta casum. Q̄d si omnē oino dissimulationē rei certitudo recusat. suade nihilominus tibi ipi ⁊ dicito apud temetipsum Vehemēs nimis fuit temptatio. Quid de me illa fecisset si accepisset in me similiter potestatē. Et memento memō alloqui sponsam. ⁊ nō amicū sponsi instruere. cuī alia ratio est diligenti obseruanda. ne q̄s peccet. ⁊ explorādi an peccet. ⁊ emēdādi si peccatū fuerit. A qua sane necessitate spōsa libera est. si viuēs sibi ⁊ ipi quē diligit. sponso pariter ⁊ dño suo: qui est deus benedictus in secula. Amen.

Homelia. xliiij.

Ollū tuū sicut monilia. Solet ornari collū monilib nō ipis cōparari Sz hoc ille faciāt. q̄b q̄ de proprio nō inest decor. aliūde necesse ē vt mēdicēt vnde se speciosas mētiant. Nā spōse collū ita in seipo formosuī. ⁊ tā decenter q̄ si natura formatū est. vt extrinsec nō reqrat ornatū. Quid em̄ op est pegrinorū fucos adhibere colorū. cui ꝓpria ⁊ tanq; innata sufficit pulcritudo: intātū vt ipsorū q̄ q̄ ad ornandū q̄runt monilū possit adequare nitorē Hoc nempe intelligi voluit q̄d minime quidem a collo vt assolet pēdere monilia. sed ipm poti esse sicut monilia dixit. Nunc iam inuocandus est nobis spiritussanct: vt sicut spiritales spōse genas sua dignatiōe tribuit inuenire. ita etiā ipius spiritale collum demōstrare dignet. ⁊ meo q̄dē intellectui q̄ mihi incūbit loqui que sentio. nihil interim veri similius probabiliusue elucet. quā ipsum

anie intellectū colli noie designari. Tu q̃z
idē vt arbitror approbabis sz aduertas si
militudinis rōnem. An nō sicq̃dez tibi vi
deꝰ colli q̃dammō vice fungi intellectus.
p quē tua aīa traicit in se spūs vitalia ali
mēta: atq̃ in q̃dam trālfundit viscera mo
tū affectuūq̃ suoꝝ. Hoc igitꝝ spōse colluz
id est purus ⁊ simplex intellectꝰ. cū nuda
⁊ apta ꝓitate satis p seip̄m reniteat. nō in
diget ornamēto. sz ipm magꝭ tanq̃ pcio
sum monile aīam decent exornat: ac pin
de sile monilib ipis describit. Bonū mo
nile ꝓitas. bonū puritas siue simplicitas:
bonū plane monile sapere ad sobrietatez.
Philosophoꝝ vel hereticoꝝ intellectꝰ nō
hz. hūc in se puritatꝭ ꝓitatisq̃ nitorē: et ō
multā curam gerūt ipm colorare et fucare
falleris ꝓborū ⁊ versutys sillogismorū ne
si nudus appareat. falsi etiā appareat tur
pitudo. Sequit murenulas aureas facie
mus tibi. vermiculatas argēto. Si faciā
singulariter ⁊ non pluraliter faciemꝰ dixisset.
absolute ⁊ indubitanter etiā ꝗ loq̃ sponsum
pnūciassem. Nūc aūt ne forte magꝭ sodali
bus eiꝰ cōgruentiꝰ assignemꝰ. sponsam q̃si
ꝛsolantib tali pmissione. qd donec pueni
at ad visionē cuiꝰ desiderio sic flagrat. fa
cturi sint illi murenulas pulcras ⁊ precio
sas q̃ sunt aurū ornamēta. Atq̃ hoc pro
pterea nō opinor. qz fides ex auditu: ⁊ q̃
diu p fidē ambulat ⁊ non p speciē. danda
opa poriꝰ instruēdo auditui q̃ visui exer
cēdo. Frustra nanq̃ intendit oculs q̃ nō sit
fide mūdatꝰ: cū solis q̃ mūdo sunt corde
videdi copia pmittat. Scptum ꝓo est: fi
de mūdās corda coꝝ. Quia q̃ fides ex au
ditu ⁊ ex illa visus purgatio est: merito il
li ordinandis auribꝰ intēdebāt. dū audi
tus sicut ratio docuit visus sit p̄paratio.
Tu inquit o sponsa intuende dilecti inhi
as claritati: sed hoc alterius tpis est. Da
mus aūt in p̄sentiaꝝ ornamēta auribꝰ tu
is: qd erit tibi interim cōsolatio. erit ⁊ pre
paratio ad hoc ipm qd postulas. Ac si il
lud ꝓphete ei dicāt. Audi filia ⁊ vide. Vi
dere desideras: sz audi pus. Gradꝰ est au
ditus ad visum. Proinde audi ⁊ inclina
aurē tuā ornamētis q̃ tibi facimꝰ: vt p au
ditꝰ obedientiā ad gliam puenias visio
nis. Nos auditui tuo damꝰ gaudiū ⁊ le
ticiā: nā visui nō est nrm dare in q̃ plen
tudo gaudij ⁊ cui desiderij adimpletio est
sed illiꝰ quē diligit aīa tua. Ipse vt gaudi
um tuū plenū sit ostendet seip̄m tibi: ipse
adimplebit te leticia cū vultu tuo. Tu in
teri accipe ad cōsolationē murenulas has
de manu nra: ceterū delectationes in dexte
ra eiꝰ vsq̃ in finē. Aduertendū cuiusc mo
di ei murenulas offerūt. Aureas inquit ⁊
ꝓmiculatas argēto. Aurū diuinitatis est
fulgor: aurū sapiētia q̃ desursuz est. hoc au
ro fulgentia q̃dam q̃si veritatis signacula
spōdent se figuraturos hij q̃bus id mini
sterij est supni aurifices. atq̃ internis aīe
auribꝰ inserturos. Qd ego nō puto ēē ali
ud q̃ texere spiritales q̃sdam similitudines:
et in ipis purissima diuine sapie sensa aīe
ꝛtemplātis cōspectib importare: vt vide
at saltē p speculū in enigmate. qd nōdū fa
cie ad faciē valet vllatenus intueri. Diui
na sunt ⁊ nō exptis prsus incognita q̃ effa
mur. quō vicz in hoc mortali corpore fide
adhuc habēte statū. et necdū ꝓpalata pspi
cui substātia lumis. tam tū pure interduz
ꝛtemplatio ꝓitatis ptes suas agere intra
nos vl ex pte p̄sumit: ita vt liceat vsurpa
re etiā alicui nrm cui hoc datū desup fue
rit. illud aplī. Nūc cognosco ex pte. Item.
Ex pte cognoscimꝰ: et ex pte ꝓphetamus.
Cū aūt diuimꝰ aliq̃d raptū. ⁊ veluti i ve
locitate chorusci luminis interluxerit mē
ti spū excedēti. siue ad tēperamentuz nimij
splēdoris. siue ad doctrine vsum. cōtinuo
nescio vnde assunt imaginatorie q̃daz re
rū inferioꝝ similitudines infusis diuinitus
sensis ꝛueniēt accōmodate: q̃bus q̃dam
mō adumbratꝰ purissimꝰ ille ac splendi
dissimꝰ veritatis radiꝰ. ⁊ ipi anie tolerabili
ori fiat. ⁊ q̃bꝰ cōmunicare illū voluerit ca
pabilior. Existimo tū ipas formari in no
bis suggestiōib angeloꝝ. sic ecōtrario cō
trarias ⁊ malas ingeri imissiones p ange
los malos nō dubiū est: ⁊ fortassis hinc il
lud est speculuz atq̃ enigma vt dixi. p qd
videbat apls. ex istiusmōi puris pulcris
q̃ imaginatiōib angeloꝝ. q̃si manib pre
paratū: qtinꝰ ⁊ dei esse qd purū. ⁊ absq̃ oī
fantasia corporeaꝝ imaginū cernit sentia
mus. et elegantē quālibet similitudinez q̃ id
digne vestitū apparuerit ministerio depu

tem⁹ angelico. Qd signasse expssius vide
tur alia interpratio dicēs. Silitudines au
rifabri faciem⁹ tibi. cū distinctiōib⁹ argen
ti. Vnū est cū distinctiōib⁹ argēti. ⁊ ꝓmi
culatas argēto. In q̄ mihi significare vi
det nō mō silitudines int⁹ p angelos sug
geri. sz nitorē q̄z eloquij p ipsos extrinsec⁹
mistrari. q̄ cōgrue atq̄ decenē ornate. ⁊ fa
cili⁹ ab auditoribⁿ capiant ⁊ delectabilit.
Qd si dixerz q̄d eloq̄o et argēto. dicit tibi
ꝓpheta. Eloquia dñi eloq̄a casta. argentū
igne examinatū. Ita ḡ celestes illi ammini
stratorij spūs pegrinati in terrz sponse faci
unt murenulas aureas ꝓmiculatas argē
to. Vt de aūt quō illa aliud cupit et aliud
accipit: ⁊ intēti ad cōtemplatiōis quietez
laborē pdicatiōis imponit. ⁊ sicuti spōsi p
sentiā filiorē spōsi pariendorē alendorūq̄
sollicitudo inuingit. Neq̄ nūc tantū acci
dit hoc illi. sz et alia vice vt memini cum
spōsi ampli⁹ ⁊ oscula suspiraret. rñsum est
ei. qz meliora sunt vbera tua vino: vt ex h̄
se intelligeret matrē. atq̄ ad dandū lac p
uulis. nutriendūq̄ filios reuocari Fortas
sis ⁊ in alys cantici hui⁹ locis. hoc ipsum
tu quoq̄ nisi piger sis ad inq̄rendū z p te
ipm aduertere poteris. An nō res ista q̄n
dā in sctō pēarcha iacob pfigurabat. cuz
frustrat⁹ diu optatis ⁊ expectatz rachelis
amplexib⁹. pro sterili ⁊ decora fecundā et
lippam inuit⁹ atq̄ ignarus accepit. Ita
ergo nūc spōsa scire cupiēs ⁊ inquirēs vbi
in meridianis horis dilectus pascat ⁊ cu
bet. murenulas p eo reportat aureas ver
miculatas argēto. id est sapiam cū eloquē
tia haud dubiū q̄n ad pdicationis opus.
Docemur ex hoc sane intermittēda plerū
q̄ dulcia oscula ꝓter lactentia vbera. nec
quēq̄ sibi sz illi oēs q̄ mortu⁹ est p oibus
esse viuendū. Ve q̄ bene de deo ⁊ sentire. ⁊
eloq̄ acceperūt. si questū estimāt pietatē. si
cōuertunt ad inanē gl'iam qd ad luera dei
dei acceperūt erogādū: si alta sapiētes hu
milib⁹ nō cōsentiant. Paueant q̄ in ꝓphe
ta legit dicente dño. Dedi eis aurū meuz
⁊ argentū meū. ipsi aūt de argento meo et
auro meo opati sūt baal. Tu ꝓo audi q̄d
spōsa accepta hinc q̄dē increpatione inde
ꝓo pmissiōe rñderit. Neq̄ em vel de pro
missis extollit. vl pro repulsa irascit: sz sic
scriptū est. corripe sapientez. et amabit te.
Et ite qd ad donatiōes ⁊ pmissiones spe
ctat. Quāto maior es hūilia te in oibus.
Qd ex ei⁹ rñsione meli⁹ vtrūq̄ parebit. sz
ipa si placet discussio in aliud ꝓm ōis pnci
piū differat. ⁊ de his q̄ dicta sunt glorifi
cemus sponsum ecclie. dominū nrm ihm
xpm: qui est benedictus in secula. Amen.

Homelia. xlv.

c Vm eēt rex in accubitu suo: nard⁹
mea dedit odorē suū Hec sunt ver
ba spōse q̄ in hodiernū diē distuli
mus: h̄ respōsum qd dedit. vbi increpata
est a spōso. non tñ spōso. sz eius sodalib⁹.
Qd facile est aduertere ex ipis ꝓbis. Luz
em nō dicit q̄si ad scdam psonā. cū eēs rex
in accubitu suo: patz q nō ad ipm loquit.
sz de ipo. Puto, pinde spōsuz vbi eā qtin⁹
visum fuit. aut corripuit. aut repssit. com
pta ex suffusione genarū verecūdia cessisse
loco. vt illa se absente loq̄rek liberi⁹ q̄ sen
tiret: sz ⁊ si pauidior vt assolet q̄ optuerit
⁊ delectior aio facta eēt. sodaliū eā psola
tiones erigeret. Qd tñ ⁊ p seipm facere nō
neglexit. q̄ntum iudicauit ꝓpe oportere
Nā vt clarū relinq̄ret. q̄ntuz sibi nulla cor
reptiōe cōplacuit. quippe quā sensit digne
⁊ ꝓut oportuit acceptari. nō sane aū se ab
sentauit q̄z ex abū dantia qd nō est dubiuz
cordis ꝓrumperet in laudes ei⁹: ⁊ genarū
collq̄ ipius pulcritudinē ipsi⁹ cōmenda
ret. Propterea ⁊ q̄ cū ipa remanēt. blande
loquunt ipi. ⁊ mūera offerūt: scientes dñi
volūtatē. Ad ipos ḡ rñsio eius Et littera
lis quidē cōtexto scemat⁹ ita se hz. Sz pti
usq̄z ex hac testa nucleū spūs elicere incho
emus. dico vnū breuiter. Felix cui sua ob
iurgatio sic respōdet. quēad modu z habe
mus formā pñtis loci. Utinā magis ne
minē obiurgare necesse sit: hoc em melius
Sed qm in multz offendim⁹ oēs. mihi ta
cere nō licet. cui ex officio incūbit peccātes
arguere. magz aūt vrget charitas. Qd si
arguero ⁊ fecero qd meū est. illa aūt proce
dens increpatio minime qd suū est faciat
neq̄ ad qd misi illam. sed reuertat ad me
vacua tanq̄z iaculū feriens ⁊ resiliens: q̄d
me animi tūc habere putatis fratres. Nō
ne angor. nōne torqueor Et vt mihi vsur

pē aliq̄d de ꝓbis mgr̄i. q: de sapia nō possum, prius coartor e duob: ⁊ q̄d eligā nescio placere ne mihi i eo q̄ locut⁹ suz q̄m q̄ debui feci. an pniam agere sup verbo meo. q: q̄ volui nō recepi. Volui nimiꝝ gimere hostē. ⁊ erupe frēm ⁊ nō feci sic. magis aūt ꝗtū accidit. Nā si lesi aiaz. ⁊ auri culpā. Siq̄dez accessit ⁊ ꝗtempt⁹. Nolūt audire te inq̄t: q: nolūt audire me Vid: s q̄ maiestas cōtemnit. Nō putes me soluz spreuisse: dīs locut⁹ est. Et q̄ dixit ꝓphete dixit ⁊ aplis. Qui vos spnit ait. me spernit. Nō suz ꝓpha. nō sum apls. ⁊ ꝓphete tū et aplī audeo dicere vice fungor. ⁊ q̄b⁹ nō equor meritz. implicor cruris: et si ad meam multā ꝗfusionē. et si ad grāde pīculū mihi. sup cathedrā moysi sedeo: cuius nō tū vēdico mihi vitā. nec exploz grām. q̄d tū. Nō iō cathedre deferet. q̄m occupata est ab indigno. Etiam si scribe ⁊ pharisei in ea sedeāt inquit q̄ dicūt facite. Plerūq̄ etiā in patiētia ꝗtemptui iūgit: ita vt aliq̄s nō soluz nō curet corrigi obiurgat⁹. sed in sup obiurganti indignet. more frenetici manū medici repellētis. Vira quersitas Medicāti irascit. q̄ nō irascit sagittanti. Est em q̄ sagittat in obscuro rectos corde q̄ ⁊ tem̄p nūc sagittauit ad mortē. ⁊ in illū nō cōmouer⁹. Mihi indignar⁹. q̄ sanū te fieri cupio. Irascimī ⁊ peccare nolite inq̄t. Si pctō irasceris. nō solū minime peccas. sz ⁊ q̄ peccaueras extermias. Nūc ꝗo ⁊ pctm retines. medicamentū respuēdo. ⁊ peccare apponis. irrōnabilit irascēdo: ⁊ est sup modū peccās pctm. Aliq̄tiens addit ⁊ impudētia: vt nō mō impatienter ferat q̄d corripit. sz etiā id vñ rephendit impudent defendat. hoc plane despatio. Frōs inq̄t mlieris meretriz facta ē tibi. noli erubescere: Et ait. Recessit zelus me⁹ a te: vltra nō irascar tibi. Solo auditu cōtremisco. Sētis ne q̄ntū pīculi. q̄ntiq̄ horroris ⁊ tremor⁹ res sit pctī defensio. Dicit iterū Ego q̄s amo arguo ⁊ castigo. Si q̄z zelus te deseruit ⁊ amor: nec eris amore dign⁹. q̄ indign⁹ castigatiōe cēser⁹. Vides q: tūc mag⁹ irascit deus. cū nō irascit. Miserea mur ipio inq̄t: ⁊ non discet facere iusticiā. Discōiam hāc ego nolo. Sup omnē irā miseratio ista: sepiens mihi vias iusticie. Sati⁹ pfecto mihi iuxta ꝓphete ꝗsiliū apphendere disciplinā ne q̄n irascat dñs. et perea de via iusta Volo irascar⁹ mihi pr̄ miscōiaꝝ: sz illa ira q̄ corrig⁹ denū: non q̄ eetrudis a via. Illud tua nobis benigna aniaduersio parit: h formidolosa nutrit dissimulatio. Nō cū nescio sz sentio te iratū. tūc maxime cōfido ꝓpiū: etenī cū iratus fuer⁹ miscōie recordaber⁹. Deus inq̄t tu ꝓpicius fuisti eis: ⁊ vlciscens in oēs ad inuentiōes eoꝝ. Moysen loquit ⁊ aaron atq̄ samuelē. q̄s mō p̄miserat: et h vocat ꝓpiciationē. q̄ de⁹ corū nō pepcit excelsib⁹ Non tu g̃ hāc tibi exclude ineternū. defendēdo errorē. ⁊ accusando correctionē. An nō istud est malū dicere bonū. ⁊ bonū malū. An nō et hac odiosa impudētia. pullulabit mox impenitētia. mat desperatiōis Quē. n. peniteat sup bono q̄d putat. Ve illis inquit. Ve istud eternū est. Aliud est quēq̄ tentari a ꝓpria cōcupiscētia abstractū ⁊ illectū. ⁊ aliud sponte appetere malū tanq̄ bonū: ad mortē q̄si ad vitā. male se curū ꝓperare. Pro huiusmodi dico mallē aliquādo tacuisse ⁊ dissimulasse q̄d agi p perā ꝗphendi. quā ad tantā rephendisse pniciē. Dicas forsitan mihi. quod bonū meū ad me reuertat. et q: liberaui animā meā ⁊ mūdus sum a sanguie hoīs cui annunciaui ⁊ locut⁹ sum: vt auerterek a via sua mala ⁊ viueret. Sz ⁊ si innūera talia addas me tū minime ista ꝗsolabunt. mortē filij intuentē. Quasi ꝗo meā illa respōsione liberationē quesierim: ⁊ nō mag⁹ illius. Que em mat ⁊ si omnē quā potuit curā ⁊ diligentiā egrotanti filio adhibuisse se sciat. si demū frustratā se viderit. ⁊ oīs labores suos esse penitus inefficaces. illo nihilomin⁹ morientē. ꝓterea vnq̄ a fletibus tēperauit. Et illa quidē hoc p morte tpali. Quātomag⁹ me pro morte ekna filij mei manet vtq̄ plorat⁹ ⁊ vlulat⁹ multus. etiā si nihil mihi cōscius sum q̄ min⁹ annūciauerim illi. Vides etiā a quātis e regiōe malis. ⁊ se ⁊ nos liberat. q̄ corrept⁹ mālsuete respōdet: verecū de acq̄escit. mode ste obtēperat. h ūiliter confitet. Huic ego anie in oib⁹ me pfiteor debitorē. huic me ministrū ⁊ seruū tanq̄ dignissime domini mei sponse: ⁊ q̄ reuera dicere possit. Cū

esset rex in accubitu suo: nardus mea dedit odorem suum. Bonus humilitatis odor: qd de hac valle ploratiōis ascendēs, profusis circūquaq; vicinis regiōibus. ipm qz regnū accubitū grata suauitate respgat. Est nardus humilis herba quā ꝛ calide ferūt eē nature hi q herbarū vires curiosius exploratūt: ꝛ ideo p hāc video: mihi nō inconueniens hoc loco ꝓtutē humilitatis accipe: sed q sci amorꝭ vaporib flagret. Qd preterea sane dico. qm est humilitas quā nos veritas parit. ꝛ nō habz calorez: ꝛ est humilitas quā charitas format ꝛ inflammat. Atq; hec qdē in affectu: illa in cognitiōe cōsistit Eteni tu si temetipm int ad lumē veritatis. ꝛ sine dissimulatione inspicias. et sine palpatiōe diiudices. nō dubito qui humilieris ꝛ tu in oculis tuis factus vilior tibi ex hac vera cognitiōe tui. qbus necdū fortasse id eē patiatur in oculis aliorū. Eris igit humilis. sz de ope interim veritatꝭ. ꝛ minime adhuc de amoris infusione. Nā si veritatꝭ ipius q te tibi veracit atq; salubrit demōstrauit: sic splēdore illumiat ita affectus amore fuisses: voluisses proculdubio qd in te est eandez de te oēs tenere sniam. qb ipam apud te veritatem hīe cognoscis Sane qd in te est dixerim. qm plerūq; nō expedit innotescere oib oia. q nos scim de nob: atq; ipsa veritatꝭ charitate ꝛ charitatꝭ veritate vetamur palā fieri velle qd noceat agnoscēti. Alioqn si puato amore tui tentus. detines parit intra te iudiciuz veritatꝭ inclusum: cui dubium est min te veritatē diligere. cui ꝓprīū pfers vel cōmodū vel honorē. Videres igit nō esse idipsum hoiem de seipo. non altū tā sape veritatꝭ lumie redargutū ꝛ humilib spōte ꝓsentire mūere charitatꝭ adiutū Illō em necessitatꝭ est. hoc volūtatꝭ. Semetipm exinaniuit inqt formā serui accipiens: et formā humilitatꝭ tradēs: Ipse se exinaniuit: ipse se humiliauit. nō necessitate iudicij: sz nri charitate. Poterat nimiq se vilē ꝛ ꝓtemptibilem demōstrare. sz plane nō reputare: qm sciebat seipm. Volūtate pinde humilis fuit ꝛ nō iudicio. q talē se obtulit qualē eē nesciuit: magis aūt placuit minimū reputari. q se summū nō ignorabat. Denq; ait. Discite a me quia mitis sum ꝛ humilis corde. Corde dixit. cordis affectu id est volūtate. Itaq; necessitatē excludit: qui voluntatē cōfessus est. Nō em quō ego vel tu inuenim nos in ꝓtate dignos de decore. ꝛ ꝓtemptu dignos omi extremitate ꝛ inferiorate. dignos etiā supplicijs. dignos plagis: nō inq; ita ꝛ ille. Que tamē oia expertus est. qa voluit tanq; humilis corde: humilis vicz illa humilitate quā cordis sua sit affectio. nō quā extorsit discussio veritatis. Propterea dixi hāc volūtarie humilitatis speciē nō redargutiōe veritatꝭ. sed charitatis intra nos effusiōe creari. qa cordis est. qz affectiōis. qz volūtatis: an ꝓ recte tu iudica. Itēq; etiā hoc tuo eque examinet iudicio. digne ne eandē dño assignari quē charitate constat extinanitū. charitate minorati ab angel. charitate pentib subditū. charitate baptiste manib inclinatū charitate carnis infirma passuz. charitate postremo morti obnoxiū. cruce ingloriuz extitisse. Sz ꝛ hoc vnū adhuc tui sit ꝓsiderare arbitrij. recte ne etiā hancipam humilitatē ita charitate calentē. herba humili et calida id est nardo putaueri designatā. Et si ita cūcta ꝓbaueris. probabis em ratiōi manifestissime acḋescens. tūc suā apud te ipm humiliat es. necessaria illa humilitate q scrutās corda ꝛ renes veritas. sensib ingerit aīe vigilantꝭ. adhibe volūtatē ꝛ fac de necessitate ꝓtutē: qm nulla est ꝓtus sine cōuenientia voluntatis. Sic aūt fiet istud. si nob alteri apparere foris qz te inuenis intus. Alioqn time ne de teipo legas. Quō dolose egit i cōspectu meo: vt inueniat iniquitas eius ad odiū. Pondus inqt ꝛ pōdus abhoiatio est apud deū. Quid em. Tu te depciaris i secreto apud teipm trutina veritatꝭ ponderat: ꝛ foris alteri pcij mentiens. maiori te pondere vēdis nobis qz ab ipsa accepisti. Time deū. ꝛ noli hanc rem pessimā facere: vt quē humiliat ꝓtitas. extollat volūtas: hoc em est resistere ꝓtati. hoc est pugnare cōtra deū. Dagꝭ aūt acḋescedeo. ꝛ sit volūtas subdita veritati: nec tātū subdita. sz ꝛ deuota. Nonne deo erit inqt subiecta aīa mea. Ut paq est eē subiectū deo. nisi sis ꝛ oi hūane creature ꝓpt deū. sive abbati tanq; pceliēti. sive poriib ab eo cōstitutꝭ. Ego plus dico subiecere parib

subdere ⁊ minoribus. Sic enim decet nos inquit omnem implere iusticiam. Vade ⁊ tu ad minorem si vis in iusticia esse perfectus. defer inferiori iuniori te inclinato. Hoc enim facies trahes ⁊ ipse ad te sponse sermonem quem dixit. quia nardus mea dedit odorem suum. O dor deuotionis est. odor bona opinio. quia ad omnes puenit. vt xpi sis bonus odor in omni loco: spectabilis omnibus. amabilis omnibus. Non potest hoc ille humilis quem veritas ad humilitatem cogit: quoniam sibi habet illam ⁊ exire non patitur. vt sparsa foris redoleat Magis autem non habet odorem. quia non habet deuotionem: vtpote quia non spontanee neque libenter se humiliat. Sponse vero humilitas tanquam nardus spargit odorem: sponsi amore calens. deuotione vigens. opinione redolens. Sponse humilitas voluntaria est: perpetua est. fructifera est. O dor eius nec reprehensione exterminat nec laude. Audierat Pulcre sunt genetue sicut turturis. ⁊ collum tuum sicut monilia. Accepit ⁊ repromissionem ornatus aurei. ⁊ nihilominus tamen cum humilitate respondet: ⁊ quanto maiorem se audit. tanto humiliat se in omnibus. Non gloriatur in meritis. nec inter laudes suas humilitatis obliuiscitur: quia ⁊ humiliter confitetur sub nardi nomine Ac si voce virginis marie dicat. Nulli meriti mihi conscia fuim ad tantam dignationem: nisi quia respexit deus humilitatem ancille sue Nam quid est aliud. nardus mea dedit odorem suum. quia placuit mea humilitas. Non mea inquit sapia. non mea nobilitas. non mea pulcritudo. quia nulla erat mihi: sed quia sola inerat humilitas dedit odorem suum. i. solitum. Solito placet deo humilitas. Solito plane atque ex consuetudine excelsus dominus humilia respicit: ⁊ ideo cum esset rex in accubitu suo. i. in excelso hiraculo suo. illuc quia humilitas odor ascendit. In altis habitat inquit: ⁊ humilia respicit in celo ⁊ i terra. Ergo cum esset rex i accubitu suo nardus sponse dedit odorem suum. Accubitus regis sinus est patris: quia sp in patre filius. Nec dubites regem huic esse clementem: cui phenis accubitus est prone benignitatis diuersorium. Merito clamor humilium ascendit ad eum. cui fons pietatis est magistro. cui familiaris suauitas. cui consubstancialis bonitas est: cui ideo totum quod est de patre est. vt nil prsus in regia maiestate nisi paternum. humilium trepidatio suspicetur. Denique pte miseriam inopum. ⁊ gemitum pauperum. nunc exurgam dicit dominus. Hoc igitur conscia sponsa vtpote domestica atque carissima non se putat artandam sponsi gratia. penuria meritorum. sola de humilitate presumens. Regem denique noiat. nam sponsum interim territa increpationem non audet: ⁊ in alto habitare fatetur. nec sic tamen difficit humilitas. permittitur ecclesie potes huic congruentissime aptare sermonem: si recordatur dies illos. quibus assumpto domino vbi erat pus. ⁊ sedente in dextera patris illo suo antiquo nobili atque gloriosa accubitu. discipuli erant congregati. in loco vno perseuerantes vnanimiter in oratione. cum mulieribus ⁊ maria matre ihu ⁊ fratribus eius. Nonne tibi videtur reuera tuc tpis narduz puule ⁊ trepidantis sponse dare odorem suum Denique cum factus est repente de celo sonus tanquam aduenientis spus vehementis. ⁊ repleuit totam domum vbi erant sedentes: an non merito pauperculam tuc dicere potuit. cum esset rex in accubitu suo. nardus mea dedit odorem suum. Patuit pater certo omnibus in loco manentibus quia gratus humilitatis ⁊ quia bnplacitus odor ascendebat: cui mox tam copiosa ⁊ gloriosa remuneratione rnsum est. Ceterum illa non ingrata bnficia fuit. Audiens enim quo mox repleta deuotione. parat se ad oia mala pferenda. p noie eius. Nam sequitur. Fasciculus myrrhe dilectus meus mihi: inter vbera mea commorabitur. Infirmitas mea non me sinit vlterius pgredi. hoc solum dico quia tribulationum amaritudines sub myrrhe noie dicit se subire paratam. amore dilecti. Reliquum capituli alias pseqmur. si tamen exoratus a vobis spusscrtus affuerit. quia vos intelligere faciat xba sponse quia ipse inspirando formauit sicut nouit illius cuius ipse spus est laudibus conuenire sponsi ecclesie iesu xpi domini nostri: qui est benedictus in secula. Amen.

Homelia. xlvi.

f Fasciculus myrrhe dilectus meus mihi: inter vbera mea commorabitur. Amen. mo dilectus: an i accubitu regio mo inter sponse vbera. Magna humilitatis virtus cui etiam deitatis maiestas tam facile se inclinat. Cito reuerentie nomen inuocabilium amicicie mutatum est: ⁊ quia longe erat. in breui factus est pe. Fasciculus myrrhe dilectus meus mihi. Myrrha amara res. dura res. dura ⁊ aspa tribulationum significat. Ea si

bi dilecti causaz iminere ꝓspiciẽs. gratula
būda id loquit: cõfidẽs oia se virilit subi⸗
turã. Ibant inq̃t discipuli gaudẽtes a cõ⸗
spectu cõcilij. qm̃ digni habiti sunt ꝓ noie
iesu cõtumeliã pati. Propterea denicq̃ nõ
fascem. sed fasciculũ dilectũ dicit. qd̃ leue
p̃ amore ipius ducat q̃cq̃d laborꝭ imine
at z dolorꝭ. Bñ fasciculus: qz puulus na⸗
tus est nob. Bñ fasciculus: qm̃ nõ sũt cõ⸗
digne passiões hui⁹ tpis ad futurã gl'iaz
q̃ reuelabit in nob. Id em̃ inq̃t qd̃ in pñti
est mometaneũ z leue tribulatiõis nr̃e. su⸗
pra modũ i sublimitate et'nũ põdus glie
opat in nob. Erit g̃ qñq̃ nob ingens cu⸗
mulus glie. q̃ mõ est fascicul⁹ myrrhe. An
nõ fasciculus cui⁹ iugũ suaue et on⁹ leue.
Nõ qz leue i se: nec em̃ leuis passiõis aspe
ritas mortꝭ amaritudo. sz leuis tñ amãti
Et iõ nõ ait tantũ fasciculus myrrhe dile
ctus me⁹: sz mihi inq̃t q̃ diligo. Fascicul⁹
est. Vñ z dilectũ noiat. mõstrans dilecti⸗
onis vim oẽm amaritudinẽ supare mole⸗
stiã: z qz fortꝭ est vt moꝭ dilectio. z vt sci
as illã nõ in se sed in dño gl'iari. neq̃ de ꝓ
pria ꝓtute. sz ꝑ dñi adiutorio ꝑsumere for
titudinẽ. dicit illũ int̃ vbera sua cõmoratu⸗
rũ: cui secura decãret. Etiã si ambulauero
in medio vmbre mortis nõ timebo mala.
qm̃ tu mecũ es. Hemini me i vno supto
rũ ꝓmonũ. duo spõse vbera cõgratulatio⸗
nẽ dixisse atq̃ cõpassionẽ: iuxta pauli do⸗
ctrinã docẽtis. gaudere cũ gaudẽtib⁹. flere
cũ flentib⁹. Quia ꝓ int̃ aduersa z ꝓspera
ꝓlans. nouit vtrobicq̃ pic'a nõ deesse me
diũ huiuscemõi vbeq̃ suoꝭ vult hẽre dile⸗
ctũ: cui⁹ aduersus vtraq̃ ꝓtinua ꝓtectiõe
munitã. nec leta extollãt. nec tristia deici⸗
ant. Tu q̃z si sapis imitaberꝭ spõse prudẽ
tiã. atz hũc myrrhe tã carũ fasciclm̃ de ꝑn
cipali tui pectorꝭ nec ad horã patierꝭ aufer
ri amara illa oia q̃ ꝓ te ꝓtulit sp̃ in memo
ria retinens. z assidua meditatione reuol
uẽs: q̃ possis dicere z tu. Fasciculus myr⸗
rhe dilect⁹ me⁹ mihi: int̃ vbera mea cõmo
rabit. Et ego frẽs ab ineũte mea cõuersio
ne. ꝓ aceruo meritoꝭ q̃ mihi deesse sciebã.
hũc mihi fasciculũ colligare. z inter vbera
mea collocare curaui. collectũ ex oib⁹ anxi
etatib⁹ z amaritudinib⁹ dñi mei. ꝑmũ vi
delicz infantiliũ illaꝭ necessitatũ, deinde
laboꝭ q̃s ꝓtulit in ꝑdicando. fatigationũ
in discurrẽdo. vigiliaꝭ in orãdo: tentatio⸗
nũ i ieunãdo. lachrymaꝭ in cõpatiendo.
insidiaꝭ in colloquẽdo: postremo pic'oꝝũ
in falsis frib⁹. cõuitioꝭ. sputoꝭ. colaphoꝭ
subsannationũ. exprobrationũ. clauorũz.
horũq̃ similiũ: q̃ in salutẽ nr̃i generis sil⸗
ua euãgelica copiosissime noscit ꝓtulisse.
Ubi sane int̃ tot odorifere myrrhe hui⁹
ramusc'os minime ꝑtermittendã putaui
etiã illã myrrhã q̃ in cruce porat⁹ est: sz ne
q̃ illã q̃ vnct⁹ est i sepultura. Quaꝭ in ꝑ⸗
ma applicuit sibi meoꝭ amaritudinẽ pctõ
ruz: in scõa futurã incorruptionẽ mei cor⸗
porꝭ dedicauit. Memoriã abũdantie sua
uitatꝭ hoꝭ eructabo q̃ad vixero. Inet̃nuz
nõ obliuiscar miserationẽs istas: qz in ipis
iustificat⁹ suz. Has oli sctũs dauid cũ la⸗
crimis reqrebat: veniãt mihi inq̃ens mise
rationẽs tue z viuã. Has z ali⁹ q̃daz sctõꝭ
cũ gemitu mẽorabat dicẽs. Discõte dñi
multe. Quã m'ti reges z ꝓphe voluerũt vi
dere z nõ viderũt Ipi laborauerũt: z ego in
labores eoꝭ introiui Ego messui myrrhã
q̃ illi plãtauerũt. Mihi ꝗ salutaris fasci
culus suat⁹ est. Nemo tollet eũ a me: inter
vbera mea cõmorabit Hec meditari. dixi
sapiam in his iusticie mihi ꝓfectionẽ cõsti
tui. in his plenitudinẽ scie. in his diuitias
salutꝭ. in his copias meritoꝭ. Ex his mi⸗
hi interdũ potius salutarꝭ amaritudis: ex
his rursuz suauis vnctio ꝗsolationis Hec
me erigũt in aduersis. in ꝑspis depmunt:
z int̃ leta tristia. qz vite pñtis via regia in
cedẽti tutũ ꝑbẽt vtrobicq̃ ducatũ. hincin⸗
de mala iminẽtia ꝓpulsando: hec mihi cõ⸗
ciliãt mũ di iudicẽ. dũ tremendũ potestati
bus mitẽ hũilẽq̃ figurãt. dũ non solũ pla
cabilẽ. sz z imitabilẽ repñtant eũ qui inac
cessibilis est p̃ncipatib⁹. terribil' apd̃ reges
tẽre. Propterea ꝗ mihi i ore freqnt̃ sic vos
scitꝭ: ꝗ in corde semp̃ sic scit de⁹. Hec stilo
meo admodũ familiaria sic appet: ꝗ mea
sublimior interi philosophia scire ihm̃ et
hũc crucifixũ Nõ reqro sic spõsa vbi cubet
in meridie: quẽ let⁹ amplector mea int̃ vbe
ra cõmorantẽ. Nõ reqro vbi pascas i me⸗
ridie: quẽ intueor saluatorẽ in cruce. Illud
sublimi⁹. istud suaui⁹ vl'pati⁹. Pams il⸗
lud. hoc lac. hoc viscera reficit puulorũ. ꝗ

repleat vbera matris: et lo inte vbera mea cõmorabit. huic et vos dilectissimi tã dilectũ fasciculũ colligite vob. huic medullis insertite cordis. hoc munite aditũ pectoris. vt et vob inte vbera cõmorete. Habere illũ sp nõ retro inhũeris. sz añ p oculos: ne portãtes et nõ odorãtes. et onus pmat. et odor nõ erigat. Hemẽtote qz accepit eũ symeon i vlnis suis. maria gestauit i vtero. fouit i gremio: spõsa sibi inte vbera collocauit. Et ne qd pteremittã. factũ est ꝓbuz in manu zacharie ꝓphe. necnõ et grundã aliozz. Arbitroz et ioseph virũ marie supꝑ genua illi frequẽter arrisisse. Hi oes ante se habuerũt. et nullus retro. Exẽplo g̃ sint vob: vt vos similiter faciatis. Si em añ oculos habueritis quẽ portat, p certo videtes angustias dñi leuius vias portabitis: ipo auxiliãte ecclie sponso. q est de bñdictus in secula Amẽ.

Homelia. xlvij.

Thema

b Botrus cypri dilect me mihi. in vineis engaddi Si dilect in myrrha. mltomagis in botri suauitate. Ergo dñs me ihs. myrrha mihi in morte. botrus in resurrectiõe: seipm mihi saluberrimũ tpauit in potũ. in lacrimis in mẽsura. Mortu est ꝓ pctã nrã. et resurrexit ꝓter iustificationẽ nrã: vt pcis mortui iusticie viuam. Itaqꝫ tu si pctã luxisti: bibisti amaritudinẽ. Si autẽ iã respirasti. in spẽ vite vita sanctioz mutata est tibi myrrhe amaritudo i vinũ. qõ letificat cor hominis. Et fortassis ꝗ illud significauerit qõ saluatori oblatũ est i cruce myrrhatũ: et ideo noluit bibere qm̃ istud sitiebat. Tu g̃ vt diti post myrrhe amaritudines vinũ iocũditatis expiens. haud temere et ipe dicere poteris. Botr cypri dilect me mihi in vineis engaddi. Engaddi duplicez hz interptationẽ. et vni ambe intellectui fuiunt. dñ nãqꝫ fons hedi et baptisma gẽtiũ: lacrimasqꝫ peccãtiũ apte designat. Dicit et oculus tentatiõis: q et lacrimas eq fũdat. et tentationes q minime vnqꝫ desunt vite hois sup terrã pspiciat. Sz et ꝓpl's gentiũ q ambulabat in tenebris. nunqꝫ p selaqos ẽtationũ aĝscere. ac p ꝗ nec eu adere potuit donec p gram illi. q illumiat cecos recepit oculos fidei: donec venit ad ecclam. q hz oculm tẽtationis: donec se tradidit viris spiritaliby instruendũ. q illumiari spũ sapientie. etiã suo exptmẽto docti possunt dicere veracit. qz non ignoram astutias dyaboli. et cogitatiões ei. Ferunt in engaddi arbusculas balsami crescere. q in modũ vinearũ ab indigentis excolunt: et inde fortissimas vineas appellauit. Aliqõn qd faceret botrus cypri i vineis engaddi. Quis vnqꝫ botros de vineis in vineas trãsportauit. Solet qdez vinũ vbi deest aliũde euehi. nõ vbi adest. Ergo vineas engaddi dicit plebes ecclie: q hz balsami liquorẽ. spiritũ mãsuetudinis. in quo quuloz adhuc in xpo teneritudinẽ blande fouet. et dolores penitentiũ cõsolat. Sz et sicꝫ frater in aliq ollicto ꝓcupat fuerit. ecclias tic vir q huic spm̃ iam accepit. curabit huiusmodi mox instruere in eodẽ spũ lenitatis: seipsum ꝓsiderans ne et ipse tentet. In hoc typo. quotqꝫ baptisandi sunt. etiã corpalit ecclia oleo corpali vngere cõsueuit: qa vo vulnera illius q i icidit in latrones. et iumẽto pij corporis samaritani ecclie est deportat in stabulũ. nõ solo oleo. sed in vino simul et oleo sanitatẽ recipiũt. necessarium habz spiritalis medicus etiã vinũ feruidi zeli cũ oleo mansuetudinis: cui sane cõuenit nõ modo cõsolari pusillanimes. sed corripe inq eros. Si em̃ viderit illũ q vulnerat est. i. qui peccauit. blandis acleuibus hortamẽtis q in eũ ꝓrogata sunt. minime emẽdatũ. magis aũt forte etiaz abutentẽ sua mãsuetudine et patiã negligentiorẽ fieri. et in pctõ suo etiã securi obdormire. frustrato ita suauiũ oleo monitoriuz oportebit sane mordaciorib vti medicaminib et vinũ cõpunctiõis infundere: duris vicz cũ eo increpatiõibus atqꝫ inuectiõibus agere. et si causa reqrit et duricia tãta est. etiã censure ecclias tice baculo pcellere cõtemptorẽ. Sed vã illi hoc vinũ. Nec em̃ in vineis engaddi vinũ inuenit. sz oleum. Querat g̃ in cypro. naz illa insula ferax est vini. et vini optimi: tollensqꝫ sibi inde ingentẽ botrũ quez olim exploratores de israel inuecte ferebãt. ch ozũ ꝓpheticũ pcedentẽ et subsequentẽ aplicum. mediũ autem ihm pulcro scemate figurãtes. Hunc ergo botrũ accipiẽs sibi dicat Botrus cy

pri dilect⁹ me⁹ mihi Vidim⁹ botrũ. vid⁹ amus q̃liter zeli vinũ exp̃mat ex eo Et em̃ si peccãti homini hõ pctõr minime indig⁹ nat. sed magis q̃si quendã ei suassimi balsami rorẽ fudans. plurz exhibet cõpassiõis affectũ. hoc scim⁹ vnde venit ⁊ iã audist: sed nõ forsan aduertistis. Dictũ nanq̃ qõ ex cõsideratione sui ipius cuiq̃ ventat mãsuetũ esse ad oẽs: dũ homo cõsilio sapientissimi pauli vt pie cõdescendere sciat. pre occupatus in pctõ cõsiderat seip̃m. ne ⁊ ipse tentet. An nõ hinc deniq̃ amor primi radicẽ trahit. de quo in lege mandat. diliges proximũ tuũ sicut teip̃m. Ex intimis sane hũanis affectib⁹ primordia ortus sui ducit fraterna dilectio. ⁊ de insita homini ad seip̃m naturali quidã dulcedine tanq̃ de humore terreno sumit pcul dubio vegetationẽ ⁊ vim p quã spirãte quidẽ gr̃a desup fructus parturit pietat⁹: vt qõ sibi anima naturalit appetit. nature cõsorti. id est alteri homini iure quodã hũanitatis vt poterit ⁊ oportuerit nõ existimet denegandũ. sed sponte ac libens impertiat. Inest ergo nature si peccato non absolescat istiusmodi grate ⁊ egregie q̃si suauitatis liquor vt meliorẽ magis ad cõpatiendũ peccantibus q̃q̃ ad indignandũ asperiorẽ sese sentiat. Verũ qz iuxta sapientis sententiam. musce morituræ exterminãt hoc suauitat⁹ vnguentũ. ⁊ minime habz in se natura vnde id reparet sibi semel amissum: sentit se dolenda mutatiõe corruere in illud quod veracit ait scp̃tura. Proni sunt sensus hominis ⁊ cogitatiões in malũ ab adolescẽtia sua. Nõ bona adolescẽtia in qua filiⁿ iunior portionẽ sibi paterne substantie postulat sequestrari. ⁊ bonũ icipit velle diuidere. qõ in cõmune dulcius possidet: ⁊ habere solus qõ participatiõe nõ minuitur. partitione amittit. Deniq̃ inquit oia bona sua dissipauit viuendo luxuriose cũ meretricib⁹. Quid nam he meretrices. Vide ne ipse sint que exterminãt suauitatis vnguentũ. carnales videlicz concupiscentie: de q̃bus saluberrime scriptura te ammonẽs. post cõcupiscẽtias int̃ tuas nõ eas. Et merito morituras describit sapiens: quoniã ⁊ mũdus transit. et concupiscẽtia eius. His ergo dũ satisfacere singulariter volum⁹. boni nos socialis atq̃ cõmunis singulari suauitate priuam⁹. He prorsus musce sordide ⁊ pungentes. q̃ in nobis decorẽ nature fedant. mentẽ curis ⁊ sollicitudinib⁹ lacerãt. socialis gr̃e suauitatẽ exterminant. Hinc hõ iunior filiⁿ appellat. qõ natura quodã insensate lubrico adolescẽtie deprauata. omnẽ virilis maturitatis ac sapiẽtie fucũ amiserit: et versus in asperũ arente anio p̃ter se vniuersos despiciat factus sine aspectiõe. Igit ab incunte adolescentia ista pessima atq̃ miserrima. proni sunt sensus hois. ⁊ cogitatiões in malũ: et natura ad indignandũ q̃q̃ ad cõpatiendũ paratior. Inde homo tanq̃ omnino exutus hoiez. in quo vult sibi cũ opus habet ab hominib⁹ subuenirl. nõ vult ipse hoib⁹ opus habentib⁹ subuenire. Dagis aũt iudicat. spernit. irridet hõ homines. delinquẽtes peccator: nõ cõsiderans seip̃m. ne ⁊ ipse tentet. A quo malo minime p se vt dixi natura resurget: neq̃ recuperabit oleũ ingenite mãsuetudinis qõ semel est exterminatũ in ea. Veruntã qõ nõ põt natura: potest gratia Quẽ ergo hominũ vnctio spũs miserata pfundere sua benignitate dignabit⁹ cõtinuo reuertet in hoiem. ⁊ aliquid insup melius a gratia q̃q̃ a natura recipiet. In fide ⁊ lenitate sanctũ faciet illũ: ⁊ dabit illi non oleũ. sed balsamũ in vineis engaddi. Nec em̃ dubiuz ex fonte hedi pfluere catismata meliora. cuius vtiq̃ tinctio hedos vertit in agnos: et de sinistra transfert in dexterã peccatores: abundanti⁹ quidẽ ante pfusos vnctione misericõdie. vt vbi supabundauerũt delicta. supabundet ⁊ gr̃a. An nõ vere videt tibi rediisse q̃dammõ is hõ in hominẽ. qui animi secl'aris feritate deposita. ⁊ recuperata etiã cũ fenore gratie humane vnctiõe mansuetudinis. quã in ipo musce carnalium cupiditudinũ penitus exterminarãt. de suo quem gestat homine. imo qui ipse est ⁊ materiã sumit et formam miserendi hominibus alys: ita vt tanq̃ feralẽ quendam ritũ exhorreat. non soluz cuiq̃ facere hoim qõ pati nolit. sed etiã nõ facere omnia oibus q̃cunq̃ sibi fieri velit En vnde oleũ. Vinũ vnde. Profecto ex botro cyp̃. Eteni si amas dõm iesuz toto corde. tota

aia.tota frute:nunq̃d si videris eiꝰ iniuriaꝫ cõtemptũq̃ ferre vllatenꝰ eq̃ aio poteris. Minime.sz mox arrepto spũ iudicij. et spũ ardoris.ꝛ tanq̃ potẽs crapulatꝰ a vino.repletꝰ zelo phinees.dices cuz dauid. Tabescere me fecit zelus tuꝰ:qꝛ obliti sunt ꝓba inimici mei. Et cũ dño. Zelus domꝰ tue comedit me. Vinũ ẽ g̃ feruidissimũ zelus iste exp̃ssuz de botro cyp̃:ꝛ calix inebrians xp̃i amoꝛ. Denicq̃ deꝰ nr̃ ignis cõsumẽs est.ꝛ ꝓpha ignẽ dicebat missuz de excelso i ossibꝫ suis:eo q̃ diuino amoze flagraret. Habẽs itaq̃ ex feruoze oleũ mãsuetudinis.ꝛ ex diuino amoze vinũ emulationis. securꝰ accede ad sanãda vulnera illiꝰ q̃ incidit in latrones. pyssimi samaritani optimus imitatoꝛ:secure q̃z dicito ꝛ tu cũ spõsa. Botrꝰ cypri dilectꝰ meꝰ mihi.i vineis engaddi. hoc est zelꝰ iusticie amoꝛ dilecti mei mihi i affectibꝫ pietatis. Et deh̃ satis. Nã ꝛ infirmitas mea pausandũ indicit sicut ꝛ sepe facit.ita vt plerũq̃ cogar in pfectas.vt ip̃i scitis relinq̃re disputationes:residuaq̃ capitulo ꝓ itidẽ altez reseruare. Sz q̃d. Ego i flagella paratus sum.sciẽs me ad huc lõge recipe imparia meritis. Vapulẽ sane vapulẽ.vt male opans:si forte verbera imerita reputẽtur. Fortassis miserebit flagellato.q̃ bonũ in me nõ inuenit qõ remuneret.spõsus ecclie iesus xp̃s dñs nr̃:q̃ est deus bñdictus in secula. Amen.

Thema.

Homelia.xlviij.

Ecce tu pulcra es amica mea.ecce tu pulcra:oculi tui colũbaꝫ. Pulcre optie. Ex amoze sponse p̃sumptio ex amoze indignatio spõsi. Hoc rei exitus pbat. Eteni p̃sumptionẽ correptio. correptio ẽ emẽdatio: emẽdationẽ remũeratio secuta est. Adest dilectꝰ. ammouet magister.rex disparet. dignitas exuit. reuerẽtia ponit:cedit q̃ppe fastus. vbi inualescit affectꝰ. Et sicut q̃ndam q̃si amicꝰ ad amicũ moyses loq̃bat.ꝛ dñs rñdebat:ita ꝛ nunc inter ꝓbũ ꝛ aiam. ac si int̃ duos vicinos familiariꝫ admoduz celebraꝫ cõfabulatio. Nec miꝫ. Ex vno amoris fonte. vtriq̃z influit diligere inuicẽ.confoueri parit̃. Ergo dulciora melle volant hincinde ꝓba: mutui in se totiꝰ suauitatis ferunt̃ aspectꝰ sancti indices amoris. Denicq̃z is illã amicã nũcupat.pulcrã ꝓnũciat. pulcrã iterat:eadem ab illa vicissim recipiens. Nec ociosa iteratio que amoris est iteratio:et fortassis aliquid innuit reqren dũ. Queramꝰ gemmã aie pulcritudinẽ. Hoc em̃ mihi videtur innuere. Decoꝛ anĩe hũilitas est. Non a meipo hoc dico:cũ ꝓpheta dixerit prior. Aspges me ysopo ꝛ mũdaboꝛ. hũilibꝫ herba.ꝛ pectoris purgatiua hũilitatẽ significãs. Hac se post grauẽ lapsum rex ꝛ ꝓpheta lauari cõfidit:et sic niueũ quendã innocẽtie recupare candozẽ. Verũ in eo q̃ peccauit.et si amãda nõ tñ ammirãda hũilitas. At sicq̃s innocentiã retinet. et nihilominꝰ hũilitatẽ adiũgit: nõne is tibi videt geminũ aie possidere decozẽ. Sctã maria sanctimoniã nõ amisit:de hũilitate nõ caruit. Et ideo cõcupiuit rex decozẽ suuz:q̃a hũilitatẽ innocẽtie sociauit. Denicq̃z respexit inq̃t hũilitatẽ ancille sue. Ergo beati q̃ custodiũt vestimenta sua mũda. vicz simplicitatis ꝛ innocẽtie:si tñ ꝛ decozẽ induere humilitatis adijciant. Profecto audiet qui huiusmodi inuenit̃. ecce tu pulcra es amica mea.ecce tu pulcra. Vtinã vel semel dicas aie mee dñe iesu.ecce tu pulcra es Vtinã mihi hũilitatẽ custodias. nã ꝓmaz vestem ego male fuaui. Seruꝰ tuꝰ sum ego: nec em̃ audeo ꝓfiteri amicũ. q̃ restimoniũ decoris mei.cũ repetitiõe nõ audio. Sufficit mihi si semel audiã. Sz q̃d si et hoc in questione sit. Scio q̃d faciã. Venerabor amicã seruꝰ.cumulatũ in ea decozẽ defozmis homunculus ammirabor: gaudebo ad vocẽ spõsi tanq̃z pulcritudinẽ nihilominus ammirãtis. Quis scit si saltem ex hoc inuentur̃ sim grãm in oculis amice: vt grã ip̃iꝰ ꝛ ipe inueniar int̃ amicos. Denicq̃z amicꝰ spõsi stat:ꝛ gaudio gaudet ꝓpter vocẽ spõsi. En vox eiꝰ in auribꝫ dilecte.audiamꝰ ꝛ gaudeamꝰ. Assunt sibi loquunt̃ parit̃.stemꝰ simul. Nulla nos subducat huic colloq̃o secl̃i cura. nulla illecebra corpis. Ecce inq̃t tu pulcra es amica mea ecce tu pulcra es. Ecce vox miratõnis est: reliquũ laudis. Merito admiranda.cui sctitas amissa hũilitatẽ non attulit.sz seruata admisit. Merito pulcra reperit̃:cui neutra defuit pulcritudo. Rara auis i terr

Ne aut sanctitatē nō pdere aut humilitatē
sctimonia nō excludi. ⁊ iō btā q̄ vtrāq̄ re-
tinuit. Denicq̄ pbatū est. Nihil sibi cōscia
est ⁊ correptionē nō abnuit. Nos ⁊ cū ma-
gna delinq̄mus. vix ferim⁹ rephēdi. Hec
añ equo aio audit ꝯ se amaritudines nihil
peccās. Nā si desiderat videre claritatem
sponsi. quid mali est. Dag⁹ ⁊ laudis est.
Et tñ increpata pniam egit ⁊ dixit. fascicu
lus myrre dilectus meus mihi. inter vbe-
ra mea ꝯmorabit. H̄ est. Sufficit mihi. no
lo iam scire nisi iesum ⁊ hunc crucifixum.
Magna humilitas. Actu innocens susci
pit penitent⁹ affectū. ⁊ que non hz qō peni
teat. habet tñ vt peniteat. Cur ergo inq̄s
increpata est. si nihil mali fecit. Sz em̄ au
di nunc dispensationē ⁊ prudentiā sponsi.
Sicut abrae olim obedientia sane tenta-
ta est. ita ⁊ nūc hūilitas sponse. Et quō il
le impleta obedientia tūc audiuit. nūc cog
noui q̄ tu timeas deū. sic ⁊ huic mō quasi
sub alys ꝓbis dicit. nūc cognoui q̄ hūilis
sis. hoc est qō ait. ecce tu pulcra es. ⁊ iō pre
conium iterat vt gl'e scritatis aditū signet
humilitatis decor. Ecce tu pulcra es. ecce
tu pulcra. Nūc cognoui q̄ pulcra: nō soluz
ex meo amore: sz ex tua hūilitate. Nō dico
nūc pulcrā inter mulieres. nec pulcram in
genis vel in collo sicut añ dicebā sz pulcrā
simpl'r fateor. nō vtiq̄ pulcrā ex cōpatiōe.
nō cū distinctōe. nō ex pte. Et addit Oc u
li tui columbaꝝ. Apte adhuc ꝯmēdat hu
militas. Ad H̄ siquidē respicit q̄ illa repre
hēsa de alta inq̄sitione sua. cōtinuo nō cū
ctata ē ad simpliciora descēdere. ita vt di-
ceret. fasciculus myrre dilectus me⁹ mihi
Vultū pfecto distat inter vultū glie ⁊ fa
sciculum myrre. ⁊ ideo magnū hūilitatis
insigne inde acq̄escere reuocari. Ergo ocu
li tui colūbaꝝ. Iā inq̄t nō ambulas imag
nis neq̄ in mirabilib⁹ sup te. sz instar sim-
plicissime volucris ꝯtenta es simpliciori-
bus. nidificas in foramib⁹ petre meis vul
neribꝫ imorans. ⁊ libenter ea q̄ sunt de me
dūtaxat incarnato ⁊ passo oculo intuēs co
lumbino. Aut certe qz in specie auis hui⁹
spūssanctus apparuit. spiritalis mag⁹ sim
plex in ea intuitus columbe noie ꝯmēdat
Et si hoc placet oportet referas capituluz
pūs ad id qō paulo ante sodales murenu-
las aureas ei facere pmiserūt. nō intendē-
tes vt tunc docui ornare aures corpis. sed
informare auditum cordis. Potuit itaq̄
fieri vt fide que est ex auditu. corde ampli-
us mundato ad videndū qō añ non pote
rat instructior redderet. Et qm̄ de accepto
murenulis in visu acutiori ad intelligenti
am spiritalē visa est pfecisse. placuit spōso
cui sp q̄ in se est placet magis videri i spiri
tu. ⁊ annumerans id q̄z eius laudib⁹ ait.
Oculi tui colūbaꝝ. Iā me inq̄t ituere in-
spiritu. qz spūs ante faciem tuā xp̄s dūs.
Et habes vñ id possis. qz oculi tui colum
barum An nō habebas ⁊ ideo reprimen-
da fuisti: sed nūc copiā habero viuendi. qz
oculi tui columbaꝝ. i. spiritales. Non sane
copiā quaz perebas. nec em̄ vel mō adhuc
ad illa potes. sed q̄ tñ interim sufficere pos
sint. Sane ducēda es de claritate in clari-
tatē: ⁊ pterea vide vt potes mō: ⁊ cū plus
poteris plus videbis Nō puto frēs nō pu
to mediocrem hanc neq̄ cōem oib⁹ esse vi
sionem: ⁊ si sit inferior illa q̄ videndus est
in futuro. Denicq̄ ex his q̄ sequunt aduer-
te. Sequitur em̄. Ecce tu pulcer es dilecte
mi ecce tu pulcer. Vides q̄ in excelso stat
⁊ in sublime mentis ꝓticem extulit. q̄ vni
uersitatis dūm quadā sibi pprietate vēdi-
cet dilectum. Attende em̄ quō non simpl'r
dilecte. sed dilecte mi inq̄t: vt pprīū desig-
naret. Magna visio prsus de q̄ista in id
fiducie ⁊ auctoritat⁹ excreuit: vt oīm dūm
dūm nesciat sed dilectū. Existimo em̄ neq̄
quā hac vice eius sensib⁹ importatas ima
gines carnis aut crucis aut alias q̄scunq̄
corporeaꝝ sil'itudines ifirmitatū. In his
nāq̄ iuxta pphetā nō erat ei spēs neq̄ de-
cor. Hoc aūt eo ituito nūc pulcr̄ ⁊ decorūq̄
pnunciat. in visione meliori illū sibi appa-
ruisse significās. Ore em̄ ad os sicut quon
dam cū sctō moyse loquit cū sponsa: ⁊ pa-
lam non p enigmata ⁊ figuras dūi videt.
Talē denicq̄ pnunciat. q̄lem ⁊ mente ꝯspi
catur. visione plane sublimi ⁊ suaui. Re-
gem in decore suo viderūt oculi eius: nō tñ
vt regem sed vt dilectum. Viderit eū sane
quis sup solium excelsum ⁊ eleuatū ⁊ ali⁹
quoq̄ facie ad faciem sibi apparuisse testa
tus sit. mihi tamen videt eminentia i hac
parte esse apud sponsam qō ibi visus legit

dñs. hic dilect⁹. Sic em̄ habes. Vidi dominū sedentē sup solū excelsum ⁊ eleuatū. Et item. Vidi dñm facie ad faciem ⁊ salua facta est aia mea. Sed si ego dñs inq̄t. vbi timor meus. Qd si illis facta reuelatio cū timore: qr vbi dñs ibi timor. ego p fecto si optio darek. tanto libenti⁹ tantoq̄ charius spōse amplectererv isionē. q̄nto in meliori affectione q̄ est amor factā aduerto. Nam timor penam habet ꝓfect autem charitas foras mittit timorē. Multū sane interest apparere terribilē in cōsilijs suꝑ filios hoīm ⁊ apparere speciosum forma p filijs hoīm. Ecce tu pulcer es dilecte mi ⁊ decorus. Verba ista plane amorē resonāt nō timorē. sed forte ascendūt cogitationes in cor de tuo: ⁊ q̄ris dubius apud te dicēs Qua rōne ꝓba ꝓbi facta ad aiam referūt ⁊ rursum aie ad verbū: vt illa audierit vocem loquētis sibi ⁊ ꝓhibentis q̄ pulcra sit vicissimq̄ idē p̄conīū suo mox reddiderit laudatori. Quō pñt hec fieri. Nā ꝓbo loquimur. nō ꝓbū loq̄mur. Itē qr aia non hz vnde loquat. nisi os corpis sibi verba formauerit ad loq̄ndū. Bene queris. ſz attende spm̄ loqui. ⁊ spū aliter oportere intelligi que dicunt. Quoties ꝓin de audis l'legis ꝓbū atq̄ aiam pariter colloq̄. ⁊ se mutuo intueri. noli tibi imaginari q̄si corpora intercurrere voces. sicut nec corpeas colloquentium apparere imagines. Audi potiⁿ q̄d tibi sit in hmōi cogitandū. Spiritus est ꝓbum. spūsq̄ est aia: ⁊ habent linguas suas. q̄by se alternatim colloquant. p̄sentesq̄ indicent. Et ꝓbi quidem lingua fauor dignationis eius. aie ꝓo deuotiōis feruor. Et linguis est aia atq̄ infans q̄ hāc non habet ⁊ nō potest ipi vllatenus sermocinatio esse cū ꝓbo. Ergo huiuscemodi linguam suā cū ꝓbū mouet volēs ad animaz loq̄ nō pōt aia nō sentire viu⁹ est sermo dei ⁊ efficax ⁊ penetrabilior oi gladio anticipiti ptingens vsq̄ ad diuisionē aie ⁊ spūs Et rursum cū suā aia mouet. ꝓbum latere multomin⁹ poterit. nō solū qr vbiq̄ ē pñs sed ꝓter hoc magis qd nisi ipso stimulāte deuotionis lingua mime ad loquendum mouetur. Verbo igit dicere aie pulcra es. ⁊ appellare amica infundere est. vñ ⁊ amet ⁊ se p̄sumet amari. Jpi ꝓo ꝓbum vicissim nomiare dilectū ⁊ fateri pulcrū qd amat ⁊ qd amat sine fictiōe ⁊ fraude asscribere illi ⁊ mirari digtionē ⁊ stupe ad gram. Sicq̄ dē pulcritudo illi⁹ dilectio ei⁹: ⁊ iō maior qr p̄uenies. Ve dull'pide cordi ⁊ itimarū vocibꝫ affectionū tāto ampli⁹ atq̄ ardēti⁹ clamitat sibi diligendū q̄nto id ꝑ̄us sensit diligēs q̄ dilectū. Itaq̄ locutio ꝓbi infusio doni. rñsio aie. cū grārū actōe āmiratio Et idcirco plus diligit qd se sentit in diligēdo victā: ⁊ iō pl⁹ mirat qd p̄uentā agnoscit. Vñ nō ꝓtēta est sel' dicere pulcq̄ nisi repetat ⁊ decoq̄: eminentiā decoris illa repetitione designās. Aut certe in vtraq̄ ꝓpī suba dignū exp̄ssit oi āmiratōe decorē. i altera nature. i alta gre. q̄ pulcer angel' tuis dñe iesu i forma dei i die eknitat⁹ tue i splēdoribꝫ sctōq̄ añ lucifer genit⁹: splēdor ⁊ figura sube p̄ris. ⁊ q̄dā ꝓpetu⁹ mimeq̄ fugatus cādor vite eterne. Quā mihi decorus es dñe mi in ipa tui hui⁹ positiōe decoris. Etem̄ vbi te..inamisti vbi naturalibꝫ radijs lumē in deficiens exuisti. ibi pietas magis emicuit. ibi caritas plus effulsit. ibi ampli⁹ grā radiauit. Quā clara mihi oriris stella ex iacob. q̄ lucidus flos de radice iesse egredet⁹. q̄ iocundū lumē in tenebris visitasti me oriēs ex alto. q̄ spectabil' ⁊ stupēdus etiāq̄ ꝓtutibꝫ sugnis. in concepcio de spū i ortu de ꝓgine. in vite inocētia. in doctrine fluctis. in chorusca tōibꝫ miraculoq̄. in reuelatōibꝫ sacroq̄. Quā denicq̄ rutilās p⁹ occasū sol iustitie ō cor de tre resurgis. q̄ formosus in stola tua. Demum rex glie in alta celoq̄ te recipis. Quō nō ꝓ hisoibꝫ oia ossa mea dicēt. dñe quis sil'is tui. Hec g̃ similiaq̄ puta in dilecto intuentes spōsam aduertisse cū diceret. ecce tu pulcer es dilecte mihi ⁊ decorus. Necq̄ h̄ sola sed isup aliq̄d ꝓeul dubio de nature decore superioris. qd nr̄m oio ꝑtreuolat intuitū ⁊ effugit exp̄imentū Ergo iteratio vtriusq̄ decorem substātie designauit. Audi deinde quō tripudiat ad aspectum affatūq̄ dilecti ⁊ coram ipso nuptiali carmine q̄ amoris sunt gratulabunda decantat. Sequitur em̄ Lectulus noster floridus. tigna domorum nostraq̄ cedrina. laquearia cypressina Sed seruemus recentioq̄ principio spōse cantilenam. vt ⁊ nos de quiete facti alacrē

tres. liberius exultemus ⁊ letemur in ea. ad laudem ⁊ gloriam sponsi ipsius iesu xpi dñi nri q̃ est de⁹ bñdict⁹ in sc̃la. amen.

Homelia. xlix.

Thema

Lectulus nr̃ floridus. tigna domorum nr̃ap̃ cedrina. laquearia cypressina. Epithalamiū canit cubile et thalamos pulcro sermone describēs. Sponsum inuitat ad reqem. hoc est em̃ meli⁹ q̃escere ⁊ cū xpo esse. Necessariū aūt exire ad lucra ꝓpter saluādos. Nec nūc opportunitate vt putat iuēta ornatū nūtiat thalamū. lectulūq̃ digito mōstrans. dilectū vt dixi inuitat ad requiem. ⁊ cū eunctis in emaus cordis ardorem nō sustinēs. ad mētis pertrahit hospiciū. secū pnoctare ꝗ pellit. ⁊ cū petroloquit. dñe bonū est nos hic esse. Iaz q̃d spiritalit⁹ ista contineāt requiramus. Et in eccl̃a q̃dem lectū in quo quiescit clausta existimo esse ⁊ monasteria. in q̃b q̃ere a curis viuitur seculi ⁊ sollicitudinib⁹ vite Atq̃ is lectus floridus demonstrat: cum exemplis ⁊ institutis patꝝ. tanq̃ q̃busdaz bene olentib⁹ respsa floribꝰ fratꝝ conuersatio ⁊ vita refulget. Porro domos populares ꝗuentus intellige xpianoꝝ. quos hi q̃ ē sublimitate positi st̃ xpiani vtiqz vtriusq̃ ordinis principes quasi tigna parietes iustis impositꝭ legib⁹ fortiter stringunt. ne sua q̃sq̃ lege vel volūtate viuentes tanq̃ inclinati parietes ⁊ macerie depulse dissidiant a semetipis. ⁊ sic oīs structura edificij corruens dissipet. Laquearia q̃ a tignis firmiter pendent ⁊ domos isigniter ornāt puto bene instituti cleri mansuetos ⁊ disciplinatos mores riteq̃ ām̃inistrata officia designare. Quō nāq̃ stabunt ordines clericorum ⁊ administrationes eoꝝ. si nō pncipum tanq̃ tignoꝝ beneficio ⁊ munificētia sustentent ⁊ pregant potētia. Q̃d autē tigna cedrina ⁊ cypressina laq̃aria describūt natura absq̃ dubio hz ī bis spēb⁹ lignorū q̃d ꝗgruat pfat⁹ ordinib⁹ Et cedr⁹ q̃dē q̃m ꝑputribile ē necnō ⁊ odorifeq̃ alteq̃ pceritatis lignū. sat⁹ idicat q̃les opteat assumi viros ī vices tignoꝝ. q̃ validos ⁊ ꝗstātes necesse est eē eos q̃ sup alios ordinant: nec nō ⁊ lōganimes ī spe atq̃ ī supna mēte ꝗti cē attollētes. q̃ eē bonū fidei sue ⁊ ꝗuersati omis vbiq̃ odorē spgentes dicere cū apl̃o possint. Xpi em̃ bon⁹ odor sum⁹ deo ī oī loco. Cypressus ite bonī eq̃ odoris ⁊ ꝑputribile sūt ligna incorrupte vite ⁊ fidei. et quēq̃uis de clero debere ē demōstrat: vt merito decori dom⁹ ac laq̃arū ornatui deputet̃. Septū est em̃. Domū tuaz decz sctitudo ī lōgitudie diep̃. Hoi sane ⁊ sctimonie decus ī deficient⁹ gre expsa pseuerantia est Optet g̃ vtq̃ q̃ ad ornamētū ⁊ decorē assumit dom⁹. bonis ornatū moribꝰ eē. ⁊ q̃tuis sp ipe sit int⁹. bonā tū testimoniū hre ⁊ ab his q̃ foris st̃. Sūt ⁊ alia ī natura lignorū hoꝝ cōpetētia his q̃ spiritalit̃ disseruntur. sz breuitat⁹ cā ꝑtereo. Notādū ꝗo pulcre oēz eccl̃e statū breui vno ꝗsicl̃o ꝗphēsuz auctoritatē. s. plato. cleri dec⁹. ppl̃i disciplinam monach oꝝ q̃ rtē. In hoꝝ prsus cū recte st̃ oia sctā mr̃ eccl̃a ꝗsideratione letat̃. ⁊ tūc ea q̃z offert intuēd ī dilecto cū ad e⁹ tāq̃ oim auctoris refert oia bonitatē. nihil sibi ex oibus tribuēs. Nā q̃d aut nr̃ ⁊ nr̃ap̃ nō vsurpationis est signū sz dilectōis q̃d nimie vz fiducia dilectōis nihil ei⁹ quē valde diligit a se estiet alienū. Nec em̃ se spōsi ꝗtubnio aut q̃etis ei⁹ putat arcēdā cōsortio q̃ sp nō q̃ sua sz q̃ illi⁹ sunt q̃rere ꝗsueuit. Et hec cā cur sibi ⁊ sponso sit̃ siue lectulū siue domos ausa sit pnūtiare cōes. Dixit em̃ lectul⁹ nr̃ ⁊ tigna domoꝝ nr̃ap̃ ⁊ laquearia nr̃a: audacter se cōprehensione associās cui iūctā non dubitat in amore. Non ita illa q̃ ppe voluntati nondū abrenūciauit. sz p se iacet. per se habitat. magis autē nō p se. sz cū meretricib⁹ luxuriose viuēdo conuersat̃. cōcupiscentias loquor carnis cū q̃b⁹ dissipat bona sua. ⁊ portionē substātie quā sibi diuidi postulauit. Cetep̃ tu q̃ has sancti spiritus voces audis vel legis. putasne aliq̃ horum que dicuntur valeas applicare tibi. ac de felicitate sponse que hoc amoris carmine ab ipso spiritu canit̃ aliquid recognoscere ī remetipso ne dicatur ⁊ tibi. quia vocem eius audis ⁊ non scis vnde veniat aut quo vadat. En forte appetis ⁊ ipe cōtemplationis quietem ⁊ benefacis. tm̃ ne obliuiscaris flores quibus lectulum sponse legis aspersum. Ergo cura ⁊ tu vnuz circūdare similiter bonorum floribus operū ꝗtutū exercitio tāq̃ flore fructū sctm̃ ociū preuenire. Alioq̃n delicato sat⁹ ocio dor-

mitare voles si nō exercitat⁹ ḋescere appe-
tas. ⁊ lye fecū ditate neglecta sol'cupias ra
chel' amplexib⁹ oblectari. ſz ⁊ p̄ posterus or
do ē añ meritū exigere p̄miū. ⁊ añ laborē su
mere cibū. cū apl's dicat. ḋ nō laborat nec
manducet. A mādat⁹ tuis ītellexi inq̄t. vt
scias nisi obediētie mādatorꝫ ꝯtēplatiōis
gustū penitus nō deberi. Nō igit̄ putes ō
ꝓpe amore q̄er⁹ sctē obediētie actib⁹ senio-
rūue traditōis p̄iudiciū vllaten⁹ facieduz
Alioq̄n nō dormiet tecū spōsus i lecturo
vno illo. p̄sertim quē tibi ꝓ obediētie flori
bus cicut⁹ atq̄ vrtic⁹ iob. diētie aspersisti.
Propt̄ qd nō exaudiet orōes tuas: voca-
tusq̄ nō veniet. nec ei dabit inobediēti co
piam sui tāt⁹ obediētie amator vt mori q̄ꝫ
non obedire maluerit. Sz neq̄ approbat
tue ꝯtēplatiōis īane ociū. ḋ ōt ꝓpha z. la-
borauī sustinēs significās tp̄s ḋ exul celo
⁊ p̄tia sūme q̄er⁹ opat⁹ ē salutē i medio ēre
Mag⁹ aūt ꝓcor ne te q̄z īuoluat formido
losa illa snia: ita ītonās i pfidiā iudeorū.
Neomenias vras ⁊ sabbatū ⁊ festiuitates
al's nō ferā. Ite kalēdas vras ⁊ solennita
tes vras odit aīa mea. facta st̄ mihi mole
sta. ⁊ lugebit super te ꝓpha ⁊ dicet. Videre
eā hostes ⁊ derisere sabbata ei⁹ Cur ei qd
dilectus p̄pudiat. nō irrideat inimic⁹ Di
ror valde īpudentiā aliquoꝫ ḋ int̄ nos st̄.
ḋ cū oēs nos sua singl'aritate turbauerint.
sua īpatiētia irritauerint. sua inobedientia
coinq̄nauerint. audēt nihilomin⁹ ad tā fe
dū sue ꝯscie lectulū oī orōnū instātia tot⁹
puritat⁹ dn̄m iuitare. At cū extēderit⁹ ait
manus vras. auertā ocl'os meos ⁊ cū ml'
tiplicauerit⁹ orōnē nō exaudiā. Quid em.
Lectul⁹ nō est florīdus mag⁹ aūt ⁊ putid⁹
est. ⁊ tu illuc regē gl'e trahis. Ad pausādū
h̄ fac⁹ an ad causan dū. Cēturio verat illū
ītrare sub rectū suū ꝓt̄ suā īdignitatē. cui⁹
fides mihi in vniuerso redolet israele. ⁊ tu
ad te ꝯpell'intrare tantoꝫ sordēs spurcitia
vitioꝫ. Clamat apl'oꝫ p̄nceps. Exi a me
dñe qr hō pctōr sum ⁊ tu dic⁹ intra ad me
dñe qm̄ sctūs sum. Oēs inq̄t vnanimes
ī orōne estote. frat̄nitatē diligite ⁊ vas ele
ctionis leuātes puras manus ait. sine ira
⁊ disceptatione. Videsne quō sibi concor-
dent ⁊ codē spū de pace ⁊ tranq̄llitate ani-
mi quā hr̄e debet illa ḋ orat loq̄nt̄ p̄nceps
apl'oꝫ ⁊ doctor gentiū Perge ergo tu tota
die expā de ad dn̄m manus tuas ḋ frēs to-
ta die molestas. vnanimitatē impugs. ab
vnitate te separas. Et q̄d me vis facere iq̄s
Profecto vt p̄mo q̄dē emū des cōscīaz ab
oī inq̄namento ire ⁊ disceptatiōis ⁊ mur-
muris ⁊ liuoris. ⁊ q̄q̄d oio aduersari cog
noscit̄. aut paci fratꝫ. aut obediētie senioꝫ
de cordis habitacl'o elimīare festines. De
inde etiā circū dare tibi florēs quorūq̄ bo
noꝫ actuū ⁊ laudabiliū studioꝫ atq̄ odo
ramenta ꝓtutū. i. quecūq̄ st̄ ꝓa. q̄cūq̄ is-
sta. q̄cūq̄ sctā. q̄cūq̄ amabilia. q̄cūq̄ bo
ne fame. si q̄ ꝓtus. si q̄ laus disciplie hec co
gitare. in his exerceri curato. Ad istiusmo
di secure vocabis sponsum. qm̄ cū ītodu
xeris eū ꝓacit̄ dicere poter⁹ ⁊ tu. qr lectul⁹
nr̄ florīdus: redolēte nimiꝫ cōscia pietatez
ſz pacē. ſz māsuetudinē. ſz iusticiā. ſz obedi
entiam. ſz hylaritatē. ſz humilitatē. Et de
lectulo ḋ dē sic. Domū ꝓo dei spiritalē se-
ipm ḋ sq̄ agnoscat. ḋ tn̄ iam nō i carne am
bulat ſz in spū. Templū em̄ dei ait sanctū
est qd est⁹ vos. Curate ḡ frēs spiritali bu-
ic edificio qd vos est⁹. ne forte cū in supe-
rioza p̄ficere cepit vacillet ⁊ corruat. si ligs
nis fortib⁹ nō fuerit subnixū ⁊ colligatum
curate inq̄ꝫ illi tiḡ dare īputribilia ⁊ īmo-
bilia timorē dn̄i vz illū q̄ manet in sc̄l'm
seculi: patientiā de q̄ sc̄ptuz est. qr patiētia
pauperꝫ nō p̄ibit in finē: lōganimitatē q̄z
q̄ sub quouis structure pōdere inflexibilis
p̄seuerās. in infinita sc̄la vite btē ꝓtendit̄
saluatore loq̄nte i euāgelio. Qui p̄seuera-
uerit vsq̄ in finē hic salu⁹ erit. Mag⁹ aūt
sup oīa charitatē q̄ nunq̄ꝫ excidit qr fortis
est inq̄t vt mors dilectio. dura sicut iferus
emulatio. Studete deinde his tignis sub
sternere ⁊ alligare ligna alia eque p̄ciosa ⁊
pulcra. cui tn̄ ⁊ illa ad manū fuerit i opus
laquearīū ad decorem domus. sermonē. s.
sapientie siue scientie. prophetiā. gratiam
curationū. interpretationē sermonuz: ⁊ ce-
tera talia que magis noscunt̄ sane apta or
natui q̄ꝫ necessaria esse saluti. De his pre-
ceptum non habeo. consilium autem do.
Quō ḋ dē istiusmodi liḡ ꝯstat ⁊ laboriose
q̄ri ⁊ difficile inueniri ⁊ periculose elabora
ri. nam ⁊ rara ea p̄sertim his tp̄ib⁹ terra
nostra ꝓducere reperit̄. consulo sane ⁊ mo-

neo nō multo ꝓ ista req̃ri. magis autez ex lignis alys laquearia ꝓpari. q̃ z si minus appareat splēdida. nō min⁹ tñ valida esse ꝓbant. insup z facilius possident z tuti⁹. Etenim mihi illoꝝ suppetat copia lignorū q̃b⁹ ortus sponsi ecclia copiose densat. pax bonitas. benignitas. gaudiū in spūsancto misereri in hylaritate tribuere in simplicitate gaudere cū gaudentib⁹. flere cū flēcib⁹. An nō tu illā domū q̃ ad laqaria spectat sat⁷ abūdez ꝝ ornatā cēseas. quā talib⁹ lignis inspexer⁷ sufficient ꝓ positez tabulatā Dñe dilexi decorē domus tue. sp da mihi hec ligna q̃so q̃b⁹ tibi sp ornatū exhibeam thalamū cōscientie. conscientie dico mee z alterius. his ꝓtent⁹ ero. erūt z q̃ meo i hac re ꝓsilio acqescere volēt. qz z te puto esse cōtentum. cetera sctis aplis z vir⁷ aplic⁷ derelinquo. sed z vos dilectissimi tam z si illa ligna nō habeatis. nihilomin⁹ tamē si hec habetis confidite nihilomin⁹ cū oīmi fiducia accedite ad lapidē summū angularem. electū. pciosum. nihilomin⁹ sup fūdamentū aplōꝝ z ꝓphaꝝ: z ipi tanez lapides viui supedificamini domos spiritales. sacerdotiū sctm offerre spiritales hostias acceptabiles deo. p iesum xm spōsuz ecclie dñm nrm q̃ est de⁹ bndict⁹ i secla. amē.

Homelia.l.

Thema

Ego flos campi z liliū ꝓvallium Ad hoc respicere puto q̃ spōsa ō respersis lectulū floribⁿ ꝓ nēdarat. Ne ei sibi flores asscriberet illos q̃b⁹ lectul⁹ decorat⁹ z venustat⁹ thalam⁹ vi debat. ifert spōsus se esse florē cāpi: nec de thalamo sane p dire flores: sz de cāpo z suo mūere z sui pticipatione fieri. q̃d renitet z q̃d redolet. Ne q̃s ergo exprobrare illi posset z dicere. q̃d habes q̃d non accepisti. si aūt accepisti q̃d gl'iaris q̃si nō accepis. ipse dilecte sue sicut ambitiosus amator: ita informator benignus. pie illi dignanterez demōstrat. cui nitorē de quo gl'iabat ac suaue olentiā lectuli debeat deputare. Ego flos cāpi inq̃t de me est q̃ gl'aris. Saluberrime āmonemur z ex h loco. qz neq̃ gl'iari oportet. z si quis gl'iatur in dno gl'ietur. Et secōm lrāz iitud. Nūc iā scrutamur ipo de q̃ loq̃mur adiuuāte spiritalē q̃ in ea tegit intellectuz. Et pmo aduerte nūc mihi trifariū q̃ndaz floris statū. i cāpo. i orto. i thalamo vt p⁹ h etiā illō facilī⁹ ꝓpertū fiat. cur se potissimū cāpi florē elegerit appellare. Et i cāpo q̃dē atez orto orit flos. i thalamo aūt minime. Olet z lucet i eo. nō tm erectus aut stās vt i orto vel cāpo: sz plane iacēs tāez q̃ illat⁹ sit nō inat⁹. Propēca z necesse est sane repare freq̃nt z sp recētiores apponere flores. q̃ diu o dorē suū mime retineant nec decorē. Q̃ō si vt i alio fmone pfat⁹ sū lectul⁹ resp̄sus floribⁿ ꝓscia est bonis referta opib⁹. vides certe vt silitudo seruet. neq̃ quā sufficere sel' vel secōo ogari q̃d bonū est nisi incessant addas noua poribⁿ. q̃ein⁹ seminas i bndictionib⁹. de benedictionib⁹ z metas. Alioquin iacet z marcet flos boni opis atez i breui ois ex eo z nitor: extermina z vigor. si nō alys atez alys supiectis pietat⁷ opib⁹ ꝓtinue repet. Hoc i talamo in orto aūt nō ita. sz nez i cāpo silīter. Ex se em sel' pducit⁷ floribⁿ assidue submistrāt vñ diu in ipis dec⁹ ingenitū pseueret. Differt tñ z ipi intra se q̃ ort⁹ quidē vt floreat hoim manu z arte excolit. cāpus ꝓ ex semetipo naturalit pducit flores. z absez oī hūane diligētie adiutorio. Putas nē ti bi videris aduertere q̃s nā ille sit campus nec sulcat⁹ vomere nec defossus sarclo. nec impinguat⁹ fimo. nec manu hois seminatus. honestat⁹ tñ nihilominus nobili illo flore sup quē ꝓstat reqeuisse spm dñi. Ecce inq̃t odor filij mei sicut odor agri pleni quē bndixit dñs Necdū spēm suā ille flos agri induerat z iā dabat odorē suū q̃n eū vt h p gaudio exclamaret pfēsit spū corpe marcens sctūs z senex ptiarcha: caligās visu: sed odoratu sagat. Nō se pinde debuit florem thalami ꝓtestari q̃ flos est ꝓpetuo virgens: sez nez ut ē orti ne hūano videret operi generatus. Pulcre autem z ꝓueniētissime flos cāpi sū ait: q̃ z absez hūana idustria p dūt. z sel' pdeūti nulla ē deiceps damnata corruptio vt fmo ipleat quē dirit. nō dabset tm tuū videre corruptōez. Sz si placz accipe z aliā h⁹ rei rōnē vt arbitror: nō spnēdā. Nō. n. sine cā sane multiplex spūs a sapiente describit: nisi q̃ sub vno lre cortice diuersos plerūez sapie itellect⁹ regere ꝓsueuit Itaez iuxta pfatā de flor⁷ statu ptitionem flos est ꝓginitas. flos martyriū. flos actio

bona. In orto ꝓgenitas. i cãpo martyriũ. thalamo op⁹ bonũ. Et bñ in orto ꝓgitas cui familiarꝫ ꝓecũdia ẽ: fugitãs publici. la tibuli gaudẽs. patiẽs disciplie. Denicq; in orto flos claudit q̃ i cãpo exponit. sp̃gitur qz i thalamo. Et hẽs. Ort⁹ ꝯclusus fons sigt⁹ qõ vtiq; claustꝫ pudoris signat i virgine ⁊ iuiolate custodiã setirat. si tñ talis fuerit q̃ sera corpe ⁊ spũ Bñ itẽ i cãpo martyriũ dũ martyres ludibrio oim exponũt. spectacl'm facti ⁊ angel' ⁊ hoib⁹. Hõne illorũ miserãdo vox ẽ i ps Facti sumus obprobriũ vicinis nr̃is subsãnatio et illusio his q̃ i circũitu nr̃o st. Bñ q̃z i thalamo actio bona q̃ ꝯsciaz ⁊ q̃ctã fac ⁊ tutã. P⁹ bonuz denicq; op⁹ securi⁹ i ꝯtẽplatõe dormit. ⁊ tãto q̃s fiducial⁹ sublimia ĩtuerĩ ⁊ iuestigare aggredit. q̃nto sibi ꝯsci⁹ ẽ mime se ꝓie amore q̃ctꝫ caritatꝫ opib⁹ ꝑfuisse. ⁊ hec oia fm aliq̃d dñs iesus. Ipe flos orti. virgo. ꝓga de ꝓgie generat⁹. Id ẽ flos cãpi. martyr. martyꝫ corona. martyry forma. Denicq; foras ciuitatez educet⁹ est. extra castra passus est. i lig̃ leuat⁹. spectãdus oib⁹. subsannãdus ab oib⁹. Ipse itẽ thalami flos. spectl'm ⁊ exẽplũ tot⁹ bñficẽtie: quẽadmodũ ipe iudeis ꝓtestat⁹ ẽ dicẽs. mlta bona opa feci i vob⁹. Et itẽ scẽptura de eo. Qui ꝑtransiit ait bñfaciẽdo ⁊ sanãdo oẽs Si igit hec tria dñs q̃ fuit causa vt e trib⁹ se cãpi florẽ maluerit appellare. Profecto vt eã ad tolerantiã aiaret. cui nouerat imminere siq̃dez vellet pie viuere i xp̃o ꝑsecutõez. Id se g̃ libentius pfitet ad qõ potissimũ vult hr̃e se q̃cẽ. Et q̃z h̃ est qõ al's dixi. qm̃ sp ⁊ illa appetit q̃ctẽ ⁊ ille icitat ad laborẽ denũtians ei q̃ p mlt̃as trib'latões optet itrare in regnũ celoꝫ. Vñ cũ noua i terꝫ eccl'ia nouit desp̃sata sibi redire ad pẽez disponere. dicebat ei. Venit hora vt ois q̃ interficit vos arbitret se obsequiũ p̃stare ẽo. Itẽ. Si me ait pfecuti sũt ⁊ vos ꝑsequent. Potes ⁊ tu i euãgelio mlt̃a colligere hunc denũtiatiõi maloꝫ pferẽdoꝫ sil'ia. Ego flos cãpi ⁊ liliũ cõualliũ. Illa g̃ mõstrante lectulũ. ille vocat ad cãpũ. ad exercitium ꝓuocat. Nec putat q̃cq̃ ꝑsuasibil⁹ fore illi ad ineũdũ certamẽ. q̃z si seip̃m certãt⁹ aut exẽplũ ꝓponat aut p̃miũ. Ego flos cãpi. Sane vtrũq; is i hui⁹ fmõe intelligi dat. vel q̃d sit vz pugnãtꝫ forma. vel q̃d sit triũphantꝫ gl'ia Vtrũq; es mihi dñe iesu ⁊ spel'm patiẽdi. ⁊ p̃miũ patiẽtꝫ Vtrũq; fortit ꝓuocat ac vehement accendit. Tu doces man⁹ meas ad plũ exẽplo ꝓfutis tue. tu caput meũ p⁹ victoriã tue coronã pñtia maiestatꝫ. Siue qz pugnãtẽ te specto. siue qz te expecto nõ solũ coronãtẽ: sz ⁊ coronã i vtroq; mirabiliter tibi me allicꝫ: vtq; funis violẽtissim⁹ adtrahẽdũ. Trahe me p⁹ te libent te seq̃r libẽti⁹ fruor. Si sic bon⁹ es dñe seq̃ntib⁹ te q̃l' futur⁹ es ꝯsequẽtib⁹. Ego flos cãpi. q̃ diligat me ventat i cãpũ. nõ ꝛfugiat mecũ ⁊ p me inire certamẽ vt possit dicere. Bonũ certamẽ certaui. Et qm̃ nõ supbi vel arrogãtes sz hũiles poti⁹ q̃ de se p̃sumere nesciũt. martyrio idonei st. addit se etiã ẽ liliũ cõualliũ. i. hũiliũ corona: spãlẽ gl'az future exultatiõis ipoꝫ hui⁹ eminẽtia floris designãs. Erit nãq; cũ ois vall' i plebis. ⁊ ois mons ⁊ coll' hũiliabit. ⁊ tũc cãdor ille vite etne liliũ plane nõ colliũ. sz ꝯuallium apparebit. Just⁹ germiabit sic liliũ inquit Quis iust⁹ nisi hũilis Denicq; cũ se mãib⁹ baptiste fui dñs iclinaret ⁊ ille expauescẽret maiestatẽ. sine inq̃t. sic. n: decet nos iplere oẽz iusticiã. ꝯsumatõez ꝓfecto iusticie in hũilitatꝫ pfectõe ꝯstituẽs. Just⁹ g̃ hũil'. iustus ꝯuall' ẽ. Et si hũiles iuẽti fuerim⁹ germinabim⁹ ⁊ nos sic liliũ. ⁊ florebimus in ternũ añ dñm. An nõ ꝓe vel tunc maxie se liliũ ꝯuallium cõp̃robabit. cũ reformabit corp⁹ hũilitatꝫ nr̃e ꝯfiguratũ corpi claritatis sue. nõ ait corp⁹ nr̃m sz corp⁹ hũilitatis nr̃e: vt hui⁹ lilij miro ⁊ sempit'no cãdore solos significet hũiles illustrãdos Et hec dicta sint p eo q̃ spõsus se florẽ cãpi ⁊ liliũ cõualliũ ꝓtestat⁹ ẽ. Iã ec q̃d de iua ꝯsequẽt charissima ꝓtestet bonũ eet audire. sz hora nõ patit. Ex regula nãq; vza nihil opi dei ꝑponere sz. Quo q̃ dẽ noie laudũ solẽnia q̃ deo i oratorio q̃tidie ꝑsoluunt. pi bñdict⁹ iõ sic voluit appellare. vt ex h̃ clari⁹ apiret. qz nos opi illi vellet eẽ intentos. Vñ vos moneo dilectissimi pure sp ac strẽnue diuinis itereſſe laudib⁹. Strẽnue q̃dẽ vt sic reuerenter ita ⁊ alacrit dño assistatꝫ. Non pigri. nõ somnolẽti. nõ oscitãtes. nõ parcẽtes vocib⁹. nõ p̃cidẽtes ꝓba dimidia. nõ intercũtãs̃ liẽtes. nõ fractꝫ ⁊ remissis vocib⁹. mu

lebre q dda balba de nare sonātes: sz viri li vt dignū est ⁊ sonitu ⁊ affectu voces sēti spūs deprometes. Pure ꝓ vt nil aliō dū psallit, ꝗ qō psallit, cogitet. Nec solas dico vitadas cogitatōes vanas ⁊ ociosas vitāde st ⁊ ille illa hora dūtaxat ⁊ illo loco qs officiales frēs ꝓ cōi necitate qsi necessario freqnter admittere ꝓpellunt. Sz ne illa q dem, pfecto recipe tūc ꝓsulerim. q forte pauloan i claustro sedētes i codicib legerātis: qlia ⁊ nūc me viua voce differente ex h auditorio spūsceti recētia reportat. Salubria st sz mime illa salubrit int psallendū reuoluit. Spūs em sctūs illa hora gratū non recipit. qcq d aliud ꝗ debes neglecto eo q debes obtuler. Cui sp facere volun tate ad ei volūtate ipo inspirāte possim gra ⁊ misēdia sponsi ecclie iesu christi. qui est deus bn dictus in secula. amen.

Homelia. li.

In festo Conceptionis B. Mariæ Virginis

Sicut lilium inter spinas sic amica mea int filias. No bone filie q pūgunt. Attēde pessimū germē ei. cui maledictū est terre nre. Cū int coluer eā. spinas ⁊ tribl̄os germiabit tibi. Donec g in carne est aia int spinas, pfecto ysak. ⁊ nēce ē patiat incertitudines tētationū tribulationūq aculeos. Qō si liliū est ipa iuxta sponsi ybū, videat ꝗ vigilē sollicitāq ē opte at sup custodia sui septa vndiq spinis hic inde aculeos intendentib. Nec em vel lenissima spine sustinet vllaten pūctionem floris teneritudo: sz mox vt modice pmit pforat. Sētis ꝗ merito necessarieq horte tur nos, pha seruire dño in timore. ⁊ item apls cū timore nihilomin ⁊ tremore nostram ipo opari salutē. Tenebāt nimirū ppto exptmēto hui snie ytatē vtpote amici sposi q minime prorsus ambigerēt: ⁊ ad suas aias ptinere qō ō: sic lilū int spinas sic amica mea int filias. Deniq vn eorū ꝓuersus sū ait i erūna mea dū ꝓfigit spia. Bn ꝓfixus q ꝓuersus extinde est. Bn pungeris si ꝓpūgeris. Multi cū sentiūt penā corrigūt culpā ⁊ tal dicere pt. ꝓuersus suz i erū. m. d. cō. spi. Spina culpa est. spia pena ē. spia falsus fr. spia vicin mal ē. Sic lilū int spi. sic a. m. int fi. Qcādes lilū. o tener ⁊ delicate flos. icreduli ⁊ subuersor est ecū. vide quō caute ambl̄es int spinas Plen ē mūdus spinis. i tra st. i aere sūt. in carne tua st. Uersari i hia ⁊ mime ledi diuine potēte ē nō ytut tue. Sz ꝓfidite igt qr ego vici mōm. Et si igit vndiq tibi ire dt, pspicias tribl̄ationū tāq tribuloꝝ acumina. nō turbet cor vrm neq formidet sciens qr tribl̄atio opat patiaz. patiē ta, pbationē, pbatio spē. spes ār nō ꝓfūdit. Cōsidera lilia agri quō int spias vigēt ⁊ nitēt Si fenū qō hodie ē ⁊ cras i clibanū mittit de sic custodit. qntomag amicū ⁊ sposam suā carissimā. Deniq custodit dns oēs diligētes se. Sic li. in. spi. sic a. m. in. fi. Non mediocr tytul pfecto ytut int puos vivere bonos. ⁊ int maligntes inocētie ftine re cādorē ⁊ mox lenitatē. mag ār si his q odere pacē pacificū ⁊ amicū ipis te exhibeas inimic. Id plane tibi silitudinē data de lilio iure qdā ppetat spālit vēdicab. q ipsas vtiq pūgētes se spias cādore, ppo illustrare ⁊ venustare nō cessat. An non pinde liliū tibi videt iplere qdāmō eu ālelij pfectionē ꝗ orare iubemur, p calūniātib ⁊ p seqntib nos. bnfacere his q odere nos. g ⁊ tu fac silit ⁊ erit aia tua amica dni ⁊ laudabit te. de te dicēs. qr sic li. int spi. sic a. mea int filias. Seqt Sic malū int lig siluarū sic dilect me int filios. Reddit sposa pconij vicē ꝓmēdāte se spōso. a q laudari ē laudabilē fieri. ⁊ quē laudare i telligere ⁊ āmirari laudabilē. Et sic ex eminēti flore figurata a spōso laus ei ē rita e regiōe ⁊ excellēti lig ipa illi singlarē glaz eminētiamq demōstrat. Douet tn me de ligno h qō non tāte ē excellētie videat. qnte aliq cetoꝝ. et iō min digne assumti opus silitudinis vt pote qō nō sufficiat laudis vicē iplere. Sicut malū int lig siluaꝝ: sic dilect me int filios. Deniq nec sposa, magni estiasse videt q h i lignis siluaꝝ tm efferre curauit. nimirū sterilib: nec fruct hūano victui aptos ferētib. Cur g omissis melioribz ⁊ nobilioribz lignis. hui mediocritas arboris adducta ē i mediū. ad formādū spōsi pconiū Ita ne ad mēsurā laudē recipe debuit q ad mēsurā spm ñ accepit. h nēpe data ō illa arbore silitudo fac vt videat hre suptorē. q pare nō hz. Quid dicē ad h. Fateor pua laus. qm pur laus. Nō em h loco predicatur magnus dūs et laudabilis nimis. sed

paruus dñs ⁊ amabilis nimis. paruulus
vtq; q̃ nat⁹ est nob. Ergo nō maiestas at
tollit h̄ sz cōmendat hūilitas. dignecq; ac
rōabilit qd̄ ifirmū ⁊ stultum est dei hoim
fortitudini ⁊ sapie anteferr. Ipi sibi nāq;
ligna siluestria ⁊ infructuosa: qm̄ fm̄ pro
phetam oēs declinauerūt sil' iutiles facti
sūt. nō est q̃ faciat bonū nō est vsq; ad vnū
Sicut malū int̄ lig̃ siluar. sic dilect⁹ me⁹
inter filios. Vna int̄ lig̃ siluar dñs iesus
arbor faciens fructuz. fm̄ hoiem sane ⁊ si
p̄latus hoib⁹ sz ab angelis minorat⁹ Di
to etem̄ mō ⁊ angelis se fact⁹ caro subiecit
⁊ angelos sibi manēs de⁹ subiectos retinu
it. Denicq; videbit; int̄ angelos ascendē
tes ⁊ descendētes sup filiū hois q̃ in vno
codēq; hoie xpo iesu ⁊ infirmitatē foueant
⁊ stupeāt maiestatē. Quia g̃ spōse id dul
cius qd̄ se iminuit sapit. libentius attollit
gr̄am. p̄fert miscōiam. stupet dignationē.
Libuit p̄inde hoiem inter hoies āmirari.
non inter angelos dñi tanq̃ malū int̄ lig̃
excellit siluar. ⁊ nō plane int̄ orto p̄ plātaria.
Nec putat minui laudes. vbi de cōsideratione infirmitat; pieratis bonitas ex
altat. Quo cm̄ iuxta aliq̃d a laudib⁹ rēpat
eo ire iuxta aliq̃d mag; laudat. min⁹ prose
quens gl'iam dignitat;. vt gr̄a dig̃tionis
emineat. Sicut g̃ apl's qd̄ stultū ⁊ ifirmū
est dei. sapienti⁹ fortiusq; dicit esse hoib⁹ sz
nō angelis. ⁊ sicut p̄pha speciosum p̄dicat
forma p̄ filijs hoim ⁊ nō p̄ angelis. sic ista
certe in eodē spū loq̃ns sub typo fructifere
arboris siluestriumq; lignor h̄ loco efferre
voluit hoiem deū sup oēm gr̄az hoim. nō
aūt sup excellentiā angelor. Sicut maluz
int̄ lig̃ siluar: sic dilect⁹ me⁹ int̄ filios. Et
bene int̄ filios: qz cū cēt vnic⁹ patr; sui. mlt
os illi absq; inuidia filios acq̃rere stu du
it. quos nō confundit vocare frēs: vt sit ip
se p̄mogenit⁹ i multi; frib⁹. Iure aūt p̄po
nitur vniuersis adoptat; p gr̄amis q̃ per
naturā fili⁹ est. Sicut malū int̄ lig̃ siluarū
sic dilect⁹ me⁹ int̄ filios. Merito sic malū
q̃ instar fructifere arboris ⁊ vmbrā refrige
ryh z ⁊ fert fructū optimū. An non ꝓ fru
ctifeq; lignā cū flores fruct⁹ honoris ⁊ ho
nestatis. Denicq; lignū vite est apprehen
dentib⁹ eū. Nō ꝓpabunt huiusmodi ligna
siluar: qz ⁊ si sint arbores pulcre ⁊ magne
que opem ferre videant orā do. ministran
do. docēdo. exemplis inuando. sol⁹ tñ dei
sapiētia xp̄s lignū est vite sol⁹ panis viu⁹
q̃ descēdit de celo ⁊ dat vitā mūdo Iō ait
sub vmbra illi⁹ quā desideraueraz sedi. ⁊
fructus ei⁹ dulc; gutturi meo. Merito ei⁹
desideraueram vmbrā de q̃ ⁊ refrigerū eēt
⁊ refectionē parit acceptura. Nā cetera q̃
dem siluar lig̃ ⁊ si vmbrā solacij hūt. sed
nō vite refectionē. nō fruct' ꝓpetuos salu
tis. Vn⁹ est em̄ vite auctor. vn⁹ mediator
dei ⁊ hoim hō xp̄s iesus q̃ dicit sponse suē
salus tua ego sum. Nō moyses int̄q̃t dedit
vob panē de celo sz pat⁹ me⁹ dat vob panē
de celo vez. Propterea g̃ xp̄i potissimum
desideraueram vmbrā q̃ solus sit q̃ nō solū
ab estu refrigerat vitioz. sed replet delecta
tione ꝓturum. Sub vmbra illius quē de
sideraueram sedi. Vmbra eius caro eius
vmbra eius fides. Hanc obūbrauit pro
prij filij caro. mihi dñi: fides. Quāq; ⁊ mi
hi quoq; quomō nō obumbrat caro q̃ in
ministerio manducō eam. Et sancta mihi
hominus virgo fidei ⁊ ipsa experta est vm
bram cui dictuz est: ⁊ beata que credidisti
Sub vmbra eius quē desideraueram sedi.
Et prophēta. Spūs int̄q̃t ante faciē nostrā
xp̄s dñs. in vmbra eius viuim⁹ int̄ gēteos
In vmbra. in gentib⁹. in luce cum angel'.
In vmbra sum⁹ q̃diu p fidē ambulam⁹:
⁊ nō p spēm. ⁊ iō iust⁹ ī vmbra qui ex fide
viuit. At qui viuit ex intellectu brūs est.
qm̄ nō in vmbra iam sed in lumine Iust⁹
erat dauid ⁊ ex fide viuebat cum dicebat
deo. da mihi intellectū ⁊ viuā. sciēs successu
rum fidei intellectū. intellectui reuelan
dum lumen vite ⁊ vitā lumis. Prius est
venire ad vmbrā ⁊ ita ad id cui⁹ vmbra ē
p̄transire. qm̄ nō crediderit; ait nō intelli
gitis. Vides fidē esse ⁊ vitā ⁊ vite vmbrā
Nam e regione vita in delicijs agens. qm̄
non est ex fide ⁊ mors est ⁊ vmbra mortis
Que em̄ int̄q̃t vidua in delicijs est. viuēs
mortua est. Denicq; sapia carnis mors ē.
Sed ⁊ mortis est vmbra illi⁹ subaudis q̃
cruciat in eternū. Sedimus ⁊ nos aliquā
dom tenebrosis ⁊ vmbra mort; carnalit
conuersantes ⁊ nō ex fide viuētes. mortui
iam quidē iusticie. a morte ꝓ scēa paulo
minu⁹ absorbendi. Quantū etem̄ vmbre

proprie est corpi cui⁹ est vmbra. tm̃ ꝓ certo vita illa nr̃a iferno appropinquit. Denicq; nisi qꝛ dñs inq̃t adiuuit me: paulo minus habitasset in inferno aia mea. Hũc aũt de vmbra mortis ad vitę trãslationem⁹ vn̄ bram magꝭ aũt trãslati sum⁹ de morte in vitam in xpi vmbra viuẽtes. si tm̃ viuẽtes ꝛ non mortui. Nec em̃ recꝛ ꝯtinuo vt q̃s in vmbra ei⁹ fuerit q̃ viuat i ea. qꝛ nõ plane oĩs q̃ fidẽ hꝫ ex fide viuit. nã fides sine opib⁹ mortua est. nec põt dare vitam quã nũme ipsa hũerit. Ideo ꝓpheta cũ dixisset spirit⁹ ãñ faciẽ nr̃am xpꝰ dñs nõ ꝓcentus fuit se qui ꝛ dicere. i vmbra ei⁹ sum⁹. sꝫ i vmbra inq̃t viuim⁹ inꝰ gẽtes. Et tu ḡ vide vt viuas exẽplo ꝓphe in vmbra eius. vt q̃ñq; ꝛ regnes i lumine ei⁹. Nec em̃ tm̃ vmbrã hꝫ ꝛ lucem. Ipse ꝑ carnẽ est vmbra fidei. ipse intelligentie lumẽ ꝑ spm̃. Et caro est em̃ ꝛ spũs. Caro in carne manẽtib⁹. spũs ãñ faciem nr̃am. i. in futuro. si tm̃ q̃ retro sũt obliuiscẽtes ad ea q̃ ãñ sunt nos meriꝑos extendimus. quo pueniẽtes expiamur de ꝟbo qõ dixit. Caro nõ pdest q̃q; spũs est qui viuificat. Nec ignoro q̃ i carne manẽs ad huc q̃s dixerit. Et si cognouim⁹ xpm̃ fm̃ carnem. sꝫ nũc iã nõ nouim⁹. Ad hoc ille. Nos ꝟo q̃ nondũ in paradisum. nondũ ad tertũ celũ rapi meruim⁹. xpi interim carne pascamur. mysteria veneremur. exẽpla sectemur. fidẽ seruem⁹: ꝛ viuimus ꝓfecto in vmbra. In vmbra ei⁹ quẽ desideraueram sedi. Fortassis felicius aliquid ista experta se gl'iet i eo. q̃ se in vmbra dic nõ vt ꝓ pheta viuere: sed sedisse. Sedere em̃ q̃escere est. Plꝰ est aũt q̃escere in vmbra q̃q; viuere: sic viuere plus est q̃q; mmõ esse i ea. Igitur qõ est multoꝭ cõe ꝓpha assumens sibi in vmbra ei⁹ viuim⁹ inq̃t. spõsa ꝟo hñs prerogatiuã. etiã qõ sub ea singularit̃ sederit gl'iat̃. Nõ em̃ vt ille pluralit̃ viuim⁹. ita ꝛ hec sedim⁹ dixit: sed singl'arit̃ sedi: vt agnoscas prerogatiuã. Ubi itaq; nos cũ labore viuim⁹. q̃ cõsequi pcõꝭ sub ciore seruim⁹ ibi hec deuota ꝛ amãs suauit̃ requiescit. Denicq; timor penã hꝫ. amor suauitatem. Vñ ait. Et fructꝰ eiꝰ dulcis gutturi meo. gustũ ꝯẽplationis significãs quẽ obtinuerat ꝑ amorẽ suauit̃ suleuata. At istõ i vmbra qꝛ ꝑ speculũ ꝛ in enigmate. Etiã cũ declinauerint vmbre crescẽte lumine. imo penitus disparauerit ꝛ subintrabit sicut ꝑ spiciua ita ꝛ ꝓpetua visio: eritq; nõ mõ suauitas gutturi. sed ꝛ satietas ventri. sine fastidio tm̃. Sub vmbra ei⁹ quẽ desideraueraꝫ sedi: ꝛ fructꝰ eiꝰ dulcꝭ gutturi meo. Nos q̃ꝫ vbi spõsa pausat pausem⁹ parit̃ de sũpto gustu ꝓmfamilias gl'ificates. q̃ nos ad tales epulas inuitauit spõsum ecclie iesuꝫ xpm̃ dnm̃ nr̃m q̃ est deꝰ bñdictꝰ i secla. amẽ.

Homelia. liij.

Thema

Intro duxit me rex in cellã vinariã: ordinauit i me charitatẽ. Vt q̃dez ꝓpositi capl'i videt̃ sonare lr̃a. habito ꝑ voris dulci admodũ familiariq; colloquio cũ dilecto. illo abeũte spõsa regredit̃ ad adolescentulas aspectu ita ipꝰ affatuq; refecta atq; accẽsa. q̃tinꝰ ebrie filis appareret. Et q̃si ill'i stupẽtib⁹ nouitatẽ ꝛ q̃rẽtibus cãꝫ. rñdit mirꝫ mime esse si vino estuaret q̃ in cellã vinariã introisset. Et fm̃ literã ita. Secõm spm̃ q̃ꝫ nõ negat ebriã: sed amore nõ vino: nisi q̃ amor vinũ est. Intro duxit me rex in cellã vinariaꝫ. Qũ pñs est spõsus ꝛ spõsa ad ipm̃ sermonẽ dirigit tũc sponsus dꝰ aut dilectꝰ. aut quẽ diligit aia mea inquit. Loquens ꝟo de ipso adolescentul'i regẽ nõiat. vt q̃d h̃. Propt̃ea credo qꝛ ꝛ spõse amãri atq; dilecte conueniat vti familiariꝰ qõ ad se est amoris noib⁹. et adolescẽtul'i tãq; disciplia indigẽtib⁹ opus sit reuerẽdo ꝓmi vocabl'o maiestatꝭ Intro duxit me rex in cellã vinariã. Que nã ista sit cella vinaria ꝑtereo dicere: qꝛ dixisse me credo. Tũ si ad eccl'iaꝫ referat̃ fmo cum repleti spũsctõ discipl'i musto ebrij a ꝓl'o putarent̃. tũc tãq; amicꝰ spõsi ꝑ spõsa stãs petrus i medio coꝝ. nõ inq̃t sic vos estimatꝭ hi ebrij ſt̃. Attẽde iterim q̃ nõ oĩmõ ebrios. sꝫ ebrios sic ab illis estimari st̃ denegauit. Erãt em̃ ebrij. sꝫ spũsctõ: nõ musto. Et q̃si testificarent̃ ad plebẽ reuera se i cellã fuisse vinariã itroductos. rursũ petrꝰ ꝑ oib⁹ Sꝫ h̃ est ait qõ dictum est ꝑ ꝓpham iohel. Et erit i nouissimis diebꝫ dic dñs. effundã de spũ meo sup oẽm carnẽ ꝛ ꝓphetabũt filij vri ꝛ filie vre. Juuenes vri visiões videbũt ꝛ senes vri somnia somniabũt. An nõ tibi videt̃ cella fuisse vinaria illa domꝰ

in q̃ erãt discipuli parit cõgregati. cũ fact⁹ est repẽte de celo son⁹ tanq̃ aduenient, spi ritus vehemẽtis ⁊ repleuit totã domũ vbi erant sedẽtes adipleuitq̃ ꝓphiam iohel. Et nõne vnusq̃sq̃ illoꝝ extẽs inebriatus ab vbertate domus illi⁹. ⁊ torrente voluptatis tante potat⁹. dicere merito q̃bat. quia ĩtroduxit me in cellã vinariã. Sz ⁊ tu q̃z si collecto tuo ipũ mẽte sobria ⁊ vacua curis ozõnis domũ solus ĩtroeas. ⁊ stãs coꝝã omnib ad vnũ aliqõ de altaribꝫ celi tanuã tãgas scti desiderij manu. ⁊ pñtat⁹ choris sctorũ tua penetrãte deuotiõe. sicq̃ dẽ oꝛo iusti penetrat celos. in ipoꝝ pñtia miserãdus deplozes miserias ⁊ calamitates q̃s pateris crebris suspiriis ⁊ gemitib inenarrabilib ꝓdas necessitatẽ. flagites pietatẽ. si inquã h̃ egeris ꝓfido i eo q̃ dixit. petite ⁊ accipietis. ⁊ si pseueraueris pulsans. nõ exibis vacuus. Nec cũ te nob reddider, plenũ grã ⁊ charitate. nec poteris spũ feruẽs dissimilare mun⁹ acceptũ. qõ sine iuidia cõicabis. erit q̃ oib in grã q̃ data est tibi. nõ mõ grat⁹ sz fortassis etiã ãmirandus poter, ⁊ ipe veraciter prestari. qꝛ ĩtroduxit me rex in cellã vinariam. tm̃ cautus esto nõ i te sz in dño gliari. Nec omne donũ q̃ ꝓuis spiritale ꝓdire diterim de cella vinaria. cũ sint ⁊ alie penes sponsum celle vel apothece diuersa in se recondita hãtes dona atq̃ charismata p̃m diuitias glie ei⁹. de q̃b cellis memini alibi latius disputasse. Nõne hec condita sunt inq̃t apõ me ⁊ sigãta in thesaur, meis Ergo ꝓ diuersitate cellaꝝ. diuisiones grãrum sunt. ⁊ vnicuq̃ manifestat spũs ad vtilitatẽ. Et q̃ q̃ alij q̃dẽ dat p̃mo sapientie. alij aũt p̃mo scie. alij ꝓ ꝓphia. alij grã curationũ. alij genera linguaꝝ. alij interpꝛtatio sermonũ. aliq̃ alijs bis silia: nõ tm̃ q̃s hoꝝ ꝓ hmõi dicere poterit q̃ fuerit ĩtroductus i cellã vinariã. Et alijs q̃ ꝓpe cellis siue thesaur, ista sumunt. Sz si q̃s oãdo obtineat mẽte excedere i id diuini archaui vñ mox recedat diuino amore vehemẽtissime flagrans ⁊ estuãs iustitie zelo. necnon ⁊ in cunctis spiritalib studijs atq̃ officijs ꝓ nimiũ feruẽs: ita vt possit dicere. ꝓcalunt coꝝ meũ ĩtra me ⁊ i meditatõe mea exardescet ignis. Is plane cũ ex charitat, abũdãtia bonã ⁊ salutarẽ vini letitie ructare cra-

pulam cepit. in cellã nõ ĩmerito ꝓhibet vl nariã introiss. Cũ cm̃ duo sint bre ꝓẽplationis excessus. in intellectu vn⁹ ⁊ alter in affectu. vnus in lumie. alt in feruore. vn⁹ in agnitõe alt in deuotõe: pi⁹ sane affectus ⁊ pectus amore calẽs. ⁊ sctẽ deuotõis infusio. etiã ⁊ vehemens spũs replet⁹ zelo. non plane aliunde q̃ e cella vinaria reportant ⁊ cuicũq̃ est hoꝝ copia surgere ab ozõe donatur. potest in veritate loq̃: qꝛ introduxit me rex in cellã vinariã. Seq̃t. Ordinauit in me charitatẽ. Oino necessarie. Importabilis sicq̃ dẽ abscq̃ scia est zelus. vbi q̃ vehemens emulatio. ibi maxie discretio necessaria q̃ est ordinatio charitat, Sp q̃dẽ zelus min⁹ absq̃ scia efficax minusq̃ vtil inuenit. plerũq̃ aũt ⁊ pnitiosus valde sentitur. Quo igit zelus feruidior ac vehemẽtior spũs. pfusiorq̃ charitas eo vigilãtiori opus scia est q̃ zelũ suꝑximat. spm̃ temperet. ordinet charitatẽ. Proinde sane ne tanq̃ nimia ⁊ importabilis ꝓ impetu spiritus quẽ cella vinaria videt reportasse. ꝑ sertim ab adolescẽtulis spõsa timeat iũgit qõ discretionis est etiã se parit accepisse. i. ordinem charitat, Discretio q̃ꝓpe oi ꝓtuti ordinẽ ponit. ordo modũ tribuit ⁊ decorem etiam ⁊ ꝓpetuitatẽ. Denq̃ ait. Ordinatione tua pseuerat dies: diem ꝓtutẽ appellãs. Est g discretio. nõ tã ꝓtus q̃ q̃dã moderatrix ⁊ auriga ꝓtutum ordinatrixq̃ affectuũ ⁊ mor docetrix. Tolle hãc ⁊ ꝓtus vitiũ erit. ipa q̃ affectio naturalis in perturbationem magis quertet exterminiũq̃ nature. Ordinauit in me charitatẽ. Factũ est hoc cũ in ecclia quosdã q̃dem dedit apl'os quosdã aũt ꝓphas. alios ꝓ euangelistas. alios pastores ⁊ doctores ad ꝓsũmationẽ sctõꝝ. Oportet aũt vt hos vna oẽs charitas liget ⁊ temperet i vnitatẽ corꝑis xpi. qõ minime oio facere poterit si ipla nõ fuerit ordinata. Nã si suo q̃sq̃ ferat impetu sẽm spm̃ quẽ accepit ⁊ ad quẽq̃ volet indifferẽter put afficit. ⁊ nõ rõnis iudicio ꝓuolarit dum sibi assignato officio nemo ꝓfect⁹ erit. sed oẽs oia indiscreta ãministratõe pariter attentabunt. non plane vnitas erit. sz magis confusio. Ordinauit i me charitatem Vltimã ⁊ in me dñs iesus tantillũ ordinet caritat, qõ dedit. vt sic mihi cure sint vni-

versa q̃ sunt ipsius. vt tamen qd̃ mei po-
tissimũ ꝓsiti seu officij esse cõstiterit ante
oia curem: sed sane id ꝑus vt tamẽ ad mul
ta que mihi specialiter nõ attinẽt afficiar
amplius. Nõ em̃ sp qd̃ prius curandũ id
ertã diligendũ amplius erit: cũ sepe quod
prius est ad sollicitudinẽ minus sit ad vti
litatẽ ac ꝑ hoc minus esse oporteat ⁊ i affe
ctu. Frequenter ꝓinde qd̃ ꝑ intuncto ꝓpo
nitur. vt iudicio post habeat: ⁊ qd̃ ꝓitas iu-
dicat preponendũ. id carius amplectẽdus
ordo postulat charitas. Nõne ꝓbi gra ex
intuncto incumbit mihi cura oim vestrũ.
Iam quicq̃d huic forte ꝓtulero operi quo
min⁹ ipi inuigilẽ digne ⁊ vtiliter ꝑ viribꝫ
exequendo. ⁊ si ex charitate fortassis id fa-
cere videar ordinis cũ ratio nõ consentit.
Qd̃ si ante oia q̃dem vt debeo huic inten
do cure. non aũt magis ad maiora gauõ
dei lucra que ꝑ alteꝫ fieri forte comperero
patet me ordinẽ charitatis ex ꝑte tenere. ex
parte neq̃q̃. Si ꝓ me ⁊ ad id ampli⁹ qd̃
ꝓcialius incũbit sollicitũ. ⁊ nihilomin⁹
ad illud qd̃ maius est magis affectũ exhi-
beam. vtrobiq̃ ꝓfecto ĩmemor charitatis
ordinem assecutus. ⁊ nõ est cur dicere non
possim ertã ipse. qr ordinauit in me chari-
tatem. Si autẽ dicas difficile quẽq̃ plus
alieno gaudere magno bono q̃ ꝓꝓio quo
aduertes certe vel ex hoc excellentiã gratie
apud sponsam ⁊ quã non cuilibet aie dice
re sit. qr ordinauit i me charitatẽ. Quare
facies deciderũt quorundam vestꝫ modo
ad hũc sermonẽ. Nã alta suspiria testãtur
tristiciã animoꝫ. ꝓscientiarũq̃ detectionẽ
Nimiꝫ metientes nosmetipos nob senti-
mus aliqui nr̃m ꝑ nr̃e imꝑfectionis expe-
rientia q̃ꝫ rara ꝓtns sit aliene nõ inuidere
ꝓtuti. nedum gaudere ad illã. nedum ertã
tanto plusq̃ꝫ ad ꝓpriam quenq̃ gratulari.
quanto se perpẽdit in ꝓtute supatum. Ad
huc modicũ lumẽ in nobis est frẽs q̃ꝫ de
nobis ita sentimus. Ambulemus dũ lucẽ
ne tenebre nos cõprehendant. Ambulare
proficere est. Ambulabat apl's q̃ dicebat.
Non arbitror me ꝓprehendisse. Et addi-
dit Ea aũt q̃ retro sunt obliuiscens. ad ea
que ante sunt me extendo. Quid est illud
aũt. Vinũ autẽ inq̃t quasi remansit mihi
ad remediũ. ad spẽ. ad cõsolationẽ. Quid
illud. Que retro sunt videlicet ob'iuiscẽs
ad ea que ante sunt me extendo. Magna
fiducia qd̃ magnũ vas electionis. ꝓfectuꝫ
abnuens. ꝓfectũ fatemur. Ergo nõ ambu
bulantem sed sedentem a mortis tenebris
comꝑhendi periculũ est. Et quis sedẽs ni-
si qui nõ curat ꝓficere. Id cauete: ⁊ si mor
te preoccupatus fueris. in refrigerio eris.
Dices deo. Imꝑfectũ meũ viderunt oculi
tui. ⁊ in libro tuo nihilomin⁹ inq̃t omnes
scribent. Qui omnes. Profecto qui in de
siderio proficiendi inueniunt. Sequit em̃
Dies formabunt ⁊ nemo i eis. subaudis
peribit. Dies ꝓficientes intelligẽ: q̃ si mor
te preoccupati fuerint. i eo qd̃ eis deest ꝓfi
ciendi. Formabunt ⁊ nemo i eis in formis
relinquit. Et quomõ ais ego ꝓficere pos-
sum qui fratri ꝓficienti inuideo. Si dolet
qd̃ inuides. sentis sed nõ cõsentis. Passio
est quandoq̃ sananda. non actio ꝓdẽnan
da. Tm̃ nõ illic resideas. iniquitatẽ medi
tãs i cubili tuo. q̃liter videlz foueas mor-
bum. satisfacias pesti ꝓsequaris insontem
bene ab illo gesta calumniando. deprimẽ-
do quertendo atq̃ꝫ impediendo gerenda.
Alioquin non nocet ambulanti ⁊ extẽden
ti se ad meliora. qd̃ iam non ipse operatur: sz
q̃ habitat in eo peccatũ. Non est ergo dã-
natio illi qui non dat mẽbra sua iniquita-
ti. non linguam ad detrahendũ. non q̃cq̃ꝫ
reliqui corpis ad ledendum nocendum ue
aliquo mõ. magꝫ aũt ꝓfundit sic se esse ma
le affectum ⁊ molitũ ex longo vitiũ. confi-
tendo. flendo. orando amat expellere: ⁊ cũ
nõ ꝑualet mitior inde ad omnes atq̃ꝫ apud
se humilior inuenit. Quis sanũ sapiẽs ho
minem damnet qui a dño didicit mitꝫ eẽ
⁊ humilis corde. Absit vt inueniat expers
salutis imitator saluatoris sponsi ecclesie
dñi nostri qui est deus benedictus in secu-
la. Amen.

Expliciunt Homelie bti Bernardi sũ-
per Cantica canticoꝫ.

Incipit liber beati Bernardi de regula nouitiorum.

Quare veneris
De obedientia
De pace cum prelatis
De surgendo a somno
De diuino officio
Quomō in choro te habeas
De dicendo culpam
De mensa
De dormitorio
De discretione laboris
De obsequijs
De missa
De confessione
De cella
De obedientia
De lectione
De predicatione ⁊ confessione
De disciplina vbiq;
Quomodo inter fratres te habeas
De verecundia
De incessu
De stando
De risu
De verbis
De iactantia
De verbis ociosis
Vt de deo libenter loquaris
De ocio
De meditatione de deo
De vana gloria
Quomodo te habeas extra domum
De visu
Quō te habeas cū socio in via
De ordinatione in via
De bono exemplo
De feminis fugiendis
De libertate cordis
Epylogus

Quare veneris.

PRimo sp debes ꝓsiderare ad quid
p veneris. propt q̄d eēm venisti nisi
solūmō ꝓter deū vt ipe fieret mer
ces laboris in vita eterna. Sicut g̃ ꝓter
nullū aliū venisti: sic ꝓter nullū debes ob
mittere nec alicui⁹ exēplo tepescere q̄n stu
deas ad id ad qd̄ venisti Venisti enim ad
seruitutē dei cui oīs creatura seruire debet
q: nihil hz nisi ab ipo ⁊ iō dz ei dare totuz
qd̄ est ⁊ qd̄ scit ⁊ qd̄ pt. Et si oia seruiunt
suo creatori ꝓ oi posse suo multo magis hō
quē nō solū creauit sicē cetera. sz etiā intelle
ctu decorauit: libero arbitrio nobilitauit.
mūdi dnm cōstituit: sibi silez fecit. naturā
suā assumpsit. ꝓbo ⁊ exēplo eū istruxit. san
guine suo de morte eterna redemit. spiritū
sctm ei infudit. carnē suā in cibuz tradidit
curam ei⁹ hz sicut mat̄ puuli filij sui. ⁊ et
nam hereditatē ei dare disposuit. Ecce q̄n
tum nos tenemur seruire do p ceteris ⁊ dili
gere sup oia q̄ nos pre oib⁹ mūdi creatur
amauit.

De obedientia.

Ed q: nō cōfidis tibijpi vt presu
mas te scire q̄d velit dns. ideo cō
misisti te supiori tuo vt ipe te regat
⁊ dedisti ei manū in pfessionē vt ipe te du
cat in via dei. Vñ nō licet tibi deinde vi
uere ꝓ velle tuo: sed quo ductor tuus te ire
iubet. illuc solū ire debes. ⁊ qd̄ ipse ꝓhibet
hoc debes cauere: q: q̄ artē aliquaz discere
cupit. dz artez doctoris sui tenere ⁊ ꝓprias
adinuēciōes relinq̄re. Et infirm⁹ q̄ viroꝝ
adhuc accessiōes patit debet seruare dietā
quam medic⁹ su⁹ ei idicit. si cito plene de
siderat sanari. Ita ⁊ tu nil facias vel di
cas qd̄ mgr̄m tuū nolle p̄sumis. Te ei de
disti ei ꝓpter regnū celoꝝ. ⁊ iam nō es tu⁹
sz eius cui te vendidisti: ⁊ iō nihil licet tibi
de te agere sine eius volūtate ⁊ ꝓtrectatio
rei alienē iuito dno est furtum. fur aūt celo
nō appropiat. ipi rectores nri st̄ vicarij do
mini sup nos ⁊ nos debem⁹ obedire eis si
cut dno ⁊ nō hoib⁹: q: nō ꝓpter ipos sz ꝓpt
deū subiacem⁹ eis. talē te ei exhibe vt libe
re te iubeat facere vel dimittere q̄cq̄d vi
det ei expedire: q: si ipse timet te iā seruus
maior est dno ⁊ discipul⁹ sup mgr̄m.

De pace cum prelatis

Abe pacē cū prelatis sp: nec eis de
h trahas nec audias detrahere. quia
deus spāliter h̄ vitiū punit i subdi
tis et iā i pnti. Nō acriter pōderes excessus
eoꝝ: sz ignosce eis q̄si hoib⁹: q: in multis cu
ris nō pōt aliq̄n eoꝝ negligētia euitari ⁊ se
pe qd̄ in eis reprehendim⁹ ex nro vitio ma

gis est q̃ ex eorꝫ culpa: qz nõ intelligimus intentionẽ eius ꝑ malo iudicamꝰ. Honora eos i corde tuo ⁊ ne spnas ne forte spernas eos cuiꝰ vicẽ gerũt. Crede q̃ deꝰ inspirauerit eis q̃cq̃d te iubẽt facere ꝓpter vtilitatẽ aie tue. Ordinatões eorꝫ ⁊ ꝓstitutões nõ fastidias: qz nõ sine cã faciũt lz tu nescias cãz. Nã eis q̃ ambulãt simplr i via dñi nõ nocẽt: sz ꝓsunt ad maiꝰ meritũ oẽs cãs Cler⁹ seruꝰ dei sic dz incedere via regio i mãdatis dei q̃ statuta hũana nõ artẽt cũ i aliquo: qz ipe dz seꝑm arrare: ita vt si nõ essz illõ statutũ tñ caueret sibi ab oi qõ nõ esset expediẽs. Per talia em statuta tm̃ repiuntur eorꝫ excessus q̃ metas disciplie trãsgrediunt. His de obedientia premissis q̃ inicũ i religiõe est ad alia trãseo ⁊ primo ad corpalia exercitia. Deide ꝓseq̃nter ad spiritualia: qz nõ prꝰ qõ spũale ẽ sz qõ aiale. deinde qõ spũale.

De surgendo a somno.

a Sueſce cũ optie potes paꝫ añ maturinas euigilare: vt spũs tũc dirigat ad deũ in orõne vt magz sobrius sit ⁊ deuotꝰ i ymone ⁊ laudib⁹ dei ⁊ cũ euigilas statim oẽs cogitatões tuas abijce de corde tuo ⁊ somnia q̃ somniasti i nocte q̃b⁹ veller te diabolꝰ occupare ⁊ primitias cogitationũ tuaꝫ ⁊ actionum offer dño in orõne vel meditatiõe aliq̃ bona cũ corpis erectõe vel genuflexione: donec aliquẽ effectum deuotõis ꝓcipias ⁊ cogitatiões vagas q̃ tũc maxie mẽtẽ infestãt a te abijcias: ⁊ ex h̃ eris tota die ad oẽ bonũ deuotior et expeditior.

De diuino officio

Ad diuino officio nõ sis piger ⁊ fastidiosus: sz coge corpꝰ spiritui seruire: ⁊ sta reuerent̃ ⁊ psalle alacriter coꝝã angel⁹ q̃ibi pñtes iuxta te assunt. inclina deuote. nõ circũspicias hincinde nisi q̃ necesse fuerit. Risus ⁊ ꝓba iutilia penitꝰ detestare vt coꝝã dño maiestatz cũ metu ⁊ reuerẽtia assistere debes. ꝓba psalmodie distincte ⁊ itegꝫ pnũcia. Nõ leuit̃ discurras ꝑ choꝝ nec añ finẽ horaꝫ nisi opteat ex eas. Priusq̃ incipiat̃ officiũ si potes ꝑuenire studeas vt cor ad aliquã deuotionem sit excitatũ q̃n icipiat̃ officiũ. Jõ em tã desides ⁊ tepidꝰ sumꝰ i diuino officio. qz aũ nõ sumꝰ in aliq̃ deuotõe excitatꝰ: ⁊ ita eximus sic itrauimꝰ frigidꝰ ⁊ dissolutꝰ corde. Stude in ipo inicio cogitatões vagas abigere ⁊ intẽde his q̃ psallunt̃: alioq̃n cum multus eaꝫ postea vix potes cuadere. Post eẽ studete seruare i deuotõe quã ꝓcepisti nec statim effundas te ad vana. Si aũt non hẽs deuotionẽ interꝰ saltẽ ꝓseua disciplinam ⁊ moꝫ ꝗutatẽ hũiliter exterꝰ ꝓpter reuerẽtiam dei ⁊ alys ad exemplũ.

De discretione in capitulo

i Ad capl'o non loq̃ris nisi valde vtil̃ sit: ⁊ h̃ hũilit̃ ⁊ mãsuete. Culpã tuam hũilit̃ dic ⁊ corrept̃ valde mãsuete rñde nec excusa q̃n corripis. Si de cõsilio interrogaberz libere ⁊ hũiliter dic q̃ tibi videtur. Si aũt nõ recipit̃ ꝓsiliũ tuũ non sit tibi cure nec vel'pinacit̃ dẽ̃dere tuã sniaz Sufficit tibi satisfecisse tue ꝓscie. in excusationib⁹ nõ sis anxiꝰ. dic tñ q̃ scis tunc factum ꝗ regulã ⁊ ordinis statuta sine odio alicuiꝰ ⁊ ꝓbis mãsuetz ⁊ vultu placido. et q̃ nescias nõ tenerz. Noli opinãdo accusare: qz opinio sepe fallit. Ille q̃ tibi dixit q̃ ipe nescit dicz ꝑ se si vez est: ⁊ si pñs nõ est nõ potes ꝓbare cuiꝰ testẽ nõ hẽs nõ graueris ꝑ accusatõib⁹ tuis: sz tñ dic humilit̃ mea culpa si ꝓa sunt vel qua qz maior cõfusio tibi surget si ꝑaciter te excuses quaz si hũiliter ꝓfitearz. Si ꝓ ꝗutia essent ⁊ nõ ꝓa maxie q̃ possent aliq̃s scãdalizare tunc hũiliter petita audiẽtia iudica eis paucis ꝓbis ⁊ modestz q̃ non sis tibi ꝓsciꝰ de q̃b⁹ accusarz. Seruus dei nõ dz timere ꝓfusionẽ ab hoib⁹. vbi ꝓscia eũ coꝝã deo nõ accusat: sz fustiere patiẽt̃ q̃cq̃d eũ dñs voluerit fustiere. Cõsuesce vbicũq̃ a supiore corripis siue i capl'o siue i choro siue extra q̃ statim gẽib⁹ flexis dicas hũilit̃ culpã tuã: h̃ ẽ antiq̃ religiõis ꝓsuetudo a sctõ francisco ⁊ alys scis tradita. vñ ⁊ tu dẽs studere vt sic tibi ordo a sentiorib⁹ tuis tradita est ita ec̃ tradas eũ posterz tuis q̃ ꝗtũ i te est ꝓbo ⁊ exemplo: nec aliquã nõ bonã ꝓsuetudinẽ inducas: nec aliquã ⁊ vtilẽ negletã ⁊ i crucia labi pmittas: sz in te ⁊ alys q̃b⁹ cũ modestia ꝑsuadere poterz ꝓseruies. Quicũq̃ em aliqõ exemplũ alys relinq̃t sine malũ sine bonũ particeps imitatoꝫ suoꝫ erit sive in supplicio sive in premio.

De Mensa

A mēsa noli hinc inde respicere ita
q q nescias q̃s in latere tuo sedeat vel
q̃cq̃d hēat coram se vel q̃d faciat Ti
bi sis attent⁹ z deo vel lectioni. Cū disci
plina comede: nō cū impetu gulose q̃si nō
possis saturari: nec effundas te totū sup ci
bū sic canis famelic⁹. nec vag⁷ oculis z in q̃
ro corde circūspicias q̃d sit i mēsa delicati
us. nec aīā grās satiare oculū q̃ palatū. sz
cū grarū actione sufficiat tibi q̃d hīe potes
z sp vel pot⁹ penuriā aliquaz sustinere q̃ p
plus abūdare. Nihil spnas q̃d tibi appo
nit. nec indignet⁷ si aliq̃s suspect⁹ inest q̃d
mēto vel sale vel coctura. sz cogita q̃ mlti
meliores te mlto vilioribꝫ z pauciorib⁹ sē
p̃ēti q̃ q̃d tu abjec⁷ p magnis delitijs acce
pturē. Pauperas xpi familiar⁷ amica pla
ceat tibi i oib⁹ z ipaz cū sūmo conatu am
plectere. in mēsis. in cibis. i vestib⁹. in vten
silib⁹. in libris. in edificijs z in oib⁹ videq̃
hūiles gestus pauperes habeant q̃ simplex
ꝛnsum q̃ puidis animū.

De Cibo.

Unq̃ audiat aliq̃ q̃rimonia de te
n p aliq̃ defectu tuo in cibis vel vili
vestitu: z reputa te idignū etiā bis
q̃ hēs: q̃ defect⁹ exterior crescit in augmē
tum gre interioris z delicias bone conscie
Eē exterior abū dātia interiorꝫ inopiā ge
nerat. De mēsura vo comedendi difficile ē
dare certā regl'az nisi q̃ iter ista duo sp me
diū teneas: ne ita paꝫ sumas in viribꝫ de
ficias z i labore frangar⁷: z itē ne ita mul
tū sumas vt post sumptū cibū non possis
orare vel legere vel agilis esse ad ea q̃ tibi
dicunt Inter ista ꝫria expientia magistra
melior est cū deuota volūtate.

De Dormitorio

i A dormitorio esto q̃et⁹ ne aliq̃s p te
aliq̃ mō inq̃et siue orare siue dormi
re voluer⁷. Quo aūt euigilauer⁷ statim oc
currat tibi mēoria dei cū grarū actōe q̃ ipe
sp vigilat sup nos q̃ dormim⁹ vt custo
diat nos. Q̃ū dormitū ire vis p̃us intēde
tibi orādo l' meditādo: z ita in hac occupa
tione obdormi tūc somn⁹ erit tibi dulcior
ꝫ puriora sōnia euigilab ōuotior z surges
alacrior z facili⁹ redib ad eādē deuotōez i
q̃ aū somnū fuisti z lz dormiēdiꝫ nō ipu
tandū eē videat q̃ nesci⁹ facit vel patit: tū
idecēs est religioso hoi ita totū obreptū eē
somno sic pec⁹ z iacere disiect⁷ mēbr⁷ incō
posite z manib⁹ i sinū retract⁷ cū ꝫpter hoc
maxie vestiri z cincti iaceam⁹ vt no hēam⁹
prātē circūducēdi man⁹ hac z illac in nudo
corpe vt mag⁷ pati sim⁹ ad surgēdum ad
orationem.

De quantitate somni.

o E q̃ntitate somni tene sic dictū est
de cibi mēsura vt z mēbra z sensus
ex q̃ete somni reficiant z ex nimietate cor
pus nō reddat pigr⁹ z act⁹ tepidior z sen
sus obtusior. Nā diuturna q̃es virtus ali
mēta mīstrat. Virtuti tū est cū nō p̃ medi
um i talib⁹ custodiri si ex bone voluntatis
feruore necessitati corpis aliq̃d iterdū am
plius subtrahat q̃ si ex corpe cordis. car
nis vitia q̃si sub discretōis pallio ipingua
to corpe nutriant. iuxta illud. Melior est
iniq̃tas viri q̃ bīfaciēs mulier. h ē. Meli
or est q̃ p celeste desiderū accēsus carnē etiā
necessaria ei subtrahēdo affligit q̃ q̃ car
nalē affectōez resolut⁹ p oia q̃ p moda sē ei
satisfacere p̃ēdit. Et lz h bonū sit z aptuz
ad pfectū spūalē. tū h caute faciendū est ne
corp⁹ deficiat i via aīā q̃ ad metā quenat
vt possis seq̃ p̃uentū sine murmure destru
cti corpis i cōez ordis rigorē cū ceter⁷ tene
re: q̃ q̃ postea p⁹ te ad ordinē veniēt nō at
tendūt z aīā eos i ordīe laboraueris. sz so
lum respiciunt qualiter eis exemplū prefe
ras in pñti in laboribus z vigilijs in cibis
z in alijs obseruātijs ordinis in quib⁹ sibi
volāt suos seniores preire. alioq̃n aut scā
dalizant in ipis aut imitari eos incipient
pēdo corpi pl⁹ q̃ expediat. Nō em attend
dūt q̃d ritus boni pmeruerī sz tm q̃ exterio
ris rigoris ostēdāt. Cū deuotione deo de
beamus intrinsecus bonū exemplo, primo
exterius vt ista vtriq̃ p̃ grue possis exhibe
re discreto necessaria est: p quā z corp⁹ pru
denter castiges. ne aduersus spīm rebeller.
z rursuz discrete faueas: ne sub sarcina cor
ruat z spūalem pfectuz p nimia debilitate
impediat.

De Labore.

D laboreꝫ cōes z ad hūrīs officia
a esto paratus in coquina. in ecclesia
in alijs officijs z maxie ad illa ob-

sequia que alij p sua vtilitate q̃si abhorrẽt vt ligna portare. domum scobare. ollas ⁊ alia vtensilia purgare: palcã vbi fuerit necesse deferri: ⁊ fratrũ tunicas excutere. pedes lauare.

De ministrando ad missam.

D missas libenter ministra: q̃ hoc officiũ angelicũ est. ipsi eim̃ domino suo vbiq̃ devotissime ministrãt In hoc eim̃ ministerio multiplex fruct⁹ est Primo boni operis exercitiũ. Secõdo opus charitatis est: q̃ primũ pmouẽs in bonũ. Tertio opus est devotionis: q̃ deo appropinquat in orõne. Quarto est opus angelicum cũ ꝗb⁹ ibi deo pũte ministras sicut ⁊ illi. Ex hoc nõ solũ sacerdos cui ministras spãliter tenet orare p te sed ⁊ oẽs circũstantes quoq̃ vicẽ gentis. imo tota eccl'ia vbiq̃ terraq̃. quia gentis vicez oim fidelium q̃ dño suo de celo venienti cũ devotissima gratiarum actione debent ministrare si possent adesse ⁊ vix potest fieri quin deus aliq̃ spãli grã remuneret etiã eũ in pñti qui libenter ⁊ devote ministrat ad illud sacramentũ q̃ nihil sanctius. nihil meli⁹ esse põt in celo ⁊ in terra: ⁊ est quoddã pcipuũ iudiciũ divine dignationis ⁊ dilectõis ad hominẽ. Nihil eim̃ minus deus vl̃ facere in eo qõ quotidie de celo dignat descendere super altare: q̃ cũ de celo descẽdens naturã hũanam hõ factus assumpsit: ideo relicq̃t nob memoriale totius dilectiõis suẽ ad nos et q̃si quoddã ꝓpendiũ oim beneficiorũ suorũ memoriã incarnatõis. redẽptionis. glorificationis. iustificationis atq̃ eorundẽ figuram inclusit sicut pl̃ his q̃ diligenter cõsiderant hui⁹ sacri institutionẽ. celebrationẽ ⁊ perceptionis fructũ. Vñ salubre cũ sepe cõmunicare et q̃ cũ devotõe ⁊ studio fructuz ⁊ custodia sui nõ solũ a magnis petis sz ẽ a leuibus fruborũ operũ ⁊ cognitionuz se ad hoc studet aptare. Licet tñ oi tpe eẽ deam⁹ solliciti. de oib⁹ q̃ bona st'itũ matre pueniẽt cũ ad susceptõez xpi nos pparamus vel susceptum nobiscum habemus.

De Confessione.

f Epe confitere ad minus ter in hebdomada ⁊ simpliciter sicut angelo qui sciret secreta cordis tui. Nõ ad ducas velamẽ excusatiõis vel allenatiõis nec implicite q̃ pfessor nõ intelligat q̃d dicas. specifica ei quid fecerij. Hystorias ãt ⁊ facta aliorũ noli recitare ad singlos articulos q̃ recolis te fecisse arge quo nuperrime pfessus es hoc dic breuiter ⁊ pure ⁊ nolis longũ tractatũ texere cuiusdã generalis ⁊ affirmare cõfessionis: q̃ generat rediũ cõfessori. Ista eim̃ in orõne tua potes q̃tidie deo pfiteri ⁊ defectos tuos et exponere ẽs sentis in singul' fruturb⁹. ⁊ ab eo remedium miseratõis postulare. Pax etiã valz confessio nisi proponas tibi de cetero cauere ĩ his q̃ pfiteris ⁊ studeas te emendare.

De Cella.

i Ti cella libenter esto. ⁊ aliq̃d semp age in ea q̃ edificetur vel qõ a maiore intungitur.

De Obedientia.

Am voluntar⁹ debes esse ad obedientiã q̃ in oi hora si tibi maior p̃ diceret q̃d agere deberes libenter acciperes: ⁊ q̃ intrũ tui viris non est q̃ nec fruz loq̃ nec ad aliq̃s necessitates q̃ras ire deberes sine licẽtia etiã si libeq̃ haberes arbitriũ sicut olim sctõs ⁊ alibi legim⁹ vixisse. quoq̃ si cupimus eoq̃ gloriã adipisci imitemur fruturem.

De Lectione.

Ege istoq̃ vitã ⁊ doctrinã vt in cõpatione eoq̃ hũilier⁹ ⁊ instrueris ⁊ accẽdaris ad devotionẽ vt puoceris ad studiũ vt informer⁹ in intellectũ scripturaq̃ ⁊ illumineris ad fidei intellectuz vt scias discernere veta a falso. bonum a malo ⁊ vitiũ a fruture. ⁊ remedia vitioq̃ ⁊ tentationũ orõnes intelligere. Nõ legas ad h̃ vt doctior videar⁹: nec cã curiositaris. nec legas q̃ nõ edificãt. q̃ vana locutio vanas gñat cogitatões ⁊ extiguit mẽt⁹ devotiõez.

De pdicatione ⁊ cõfessione.

n On affectes fieri pdicator l' pfessor q̃ si dign⁹ fuer⁹ dñs vocabit te ad h̃. si ãt idign⁹ l' nõ idone⁹ erit tibi pfusio maior si te igesser⁹. inde ẽ q̃ aliq̃n pauz fructũ pseq̃mur vl' honorẽ ex pdicatoribus nr̃is l' pfessoribus. q̃ nõ vocati a dõo pueniũt ⁊ nõ missi currunt pus volẽtes fructuz facere in alios q̃ in se fixerint radicẽ virtutis

t ideo fructꝰ eorꝫ nõ est durabilꝫ qꝛ ĩmatu⁄
rus ꝓdit. Hinc est qõ in leuitico legimꝰ.
qñ ingressi fueritꝭ terrã t plãtaueritꝭ ĩ ea li
gna pomifera auferetꝭ p̃pucia eorꝫ poma
q̃ germinãt ĩmũda erũt vob nec edetis ex
eis. q̃rto aũt anno oĩs fructꝰ eorꝫ sctificabi
tur laudabilꝫ dño. Quĩto anno comedetis
fructus ꝯgregãtes poma q̃ pferũt: arbor ĩ
terra plãtata est hõ ĩ religiõe q̃ fructũ salu
tis ꝛ pferre in alijs t tpe opportuno. si aũt
ante pestiuos fructꝰ ptulerit ĩmũdi reputã⁄
tur. i. mutiles ad pfectũ ꝓter p̃sũptionem
Primꝰ aũt annꝰ est ꝓa pnia ꝛ p̃teritꝭ petis
Secꝰ est pfecta ꝯuersio ad statũ emẽdati⁄
onis. Tertꝰ annꝰ est lõgus ĩã vsus bone
ꝯuersationis. Quartꝰ aũt est p bono ope
laudes t hũanos honores cõtẽnere t fasti
dire t gltam solꝰ dei q̃rere t aiaꝫ salutem
Quicũq̃ ꝓo añ hũc annũ ĩgerit se vt fru⁄
ctum aiaꝫ pferat: nec deo erunt acceptum
nec sibi meritoriũ ꝓter leuitatẽ vanitatꝭ
nec alijs erit pficuũ. Post hũc ꝓo annũ. i.
q̃nto anno pure charitatꝭ comedet fructꝰ
t ꝯgreget poma: qꝛ tũc predicatio erit fru⁄
ctuosa in alijs t sibi meritoria vt ꝯgreget
fructꝰ in vitã eternã. Hoc tõ dixi vt vide⁄
as q̃b t q̃ sacra sc̃ptura ꝯsulit subire p̃di
cationis officiũ. Stude teip̃m prius ꝯpo
nere exterꝰ ĩ bonis moribꝫ: iterꝰ ordinare
sctis affectionibꝫ t cogitatõibꝫ tũc demuꝭ
vtilitẽ pcedes ad alia ĩsana doctria: qꝛ ne
mo p̃sumit docere artẽ quã nõ ꝓus haben
do didicerit.

De disciplina vbiq̃.

Vaq̃ ita securꝰ sit absensus quin
ita disciplinate ne caste te hẽas in
oĩbꝫ. in visu, in tactu. in gestu t in alijs ac
si videaris ab aliquo qꝛ seri angeli:. q̃ no⁄
biscũ sunt vidẽt oia q̃ fecimꝰ quorꝫ aspectũ
dẽmus vbiq̃ vereri t p̃ñtiaꝭ reuereri. Vi
det etiã nos ipe deus. Iudex nr̃ videt nos
ipsa ꝯscia nr̃a test, eorꝫ q̃ facimꝰ t accusa⁄
trix. Qui aũt magꝭ verek hoĩm aspectũ q̃
dei t ꝯscie ꝓtie t angelorꝫ sctõrꝫ nõ est ca
stus amator boni qꝛ non declinat a malo
ex amore veri boni: sꝭ ex timore detrimẽti
tpalis honoris: t talis nõ est veri xp̃i ser⁄
uus. qui hic oĩbꝫ placere cupit magꝭ q̃ ꝛ̃o
cũt eĩ plus doles displicere illi t plꝰ affec⁄
tas placere. Nẽo aũt pt duobꝫ dñis seruire.

Quomõ te habeas inter frẽs.

Inter frẽs cohibere verecunde gra⁄
tiosum t modeste effabilem t dulci
ter seriosuꝭ vt t disciplinã cõseruet
t tamẽ ex austeritate nõ sis alijs onerosus
locos dissolutos nũq̃ exerceas. nec verba
scurrilia alicubi proferas nec libẽter audi⁄
as: qõ eĩ delectat te audire si audis libẽ⁄
ter ipse pfers. Seruus aũt dei ita castꝰ de
bet esse in oĩbꝫ factis t ꝓbis suis vt nõ tũ
horreat: q̃ indecẽter soleãt sꝭ etiã q̃ nocent
turpia licet sint palliata aliq̃ honestate.

De Verecundia

Omnes gestus t mores tui t sermo
t aspectus t incessus quadã humi
li ꝓecũdia debẽt esse colorati vt nil
appareat in te elatũ vel pomposum vel au
dacie p̃sumptõe notabile. Verecũdia eĩ
maximus decor est ĩ religiõe p̃cipue ĩ iuue
nibus. ita vt q̃ eã postponit: vix aliq̃ spes
sit de eo qõ fiat aliqñ ꝓtuosus. Sicut eĩ
timor dei hoĩem ꝯponit t ordinat intrin⁄
secus ad bonitatẽ. ita ꝓecũdia ꝯponit ex⁄
terius ad disciplinã. Hõ sit ita familiarꝭ
tibi corã quo positus obliuiscarꝭ ꝓecũdie
mulieri tũ qñ impediret te in his q̃ expe⁄
diuit vel necessaria etiã tũc p̃mittenda est
nõ tũ abijciẽda nec extinguẽda q̃si vitium:
sꝭ regenda t ordinãda in ꝓtutẽ sicut t alie
affectiones naturales.

De Incessu.

Incessus tuꝰ sit maturꝰ. nõ leuiter
curras sine ncĩtate: nec caput erec⁄
tũ geras. sꝭ mediocritꝫ depssuꝭ: nec vagus
sis oculis. nec brachijs vẽtiles: nec alr mo
re seckariũ cõposito gressu ĩcedas. sꝭ plano
t humili mõ q̃si deuota orõne.

De sedendo.

Edẽs nõ pigre ĩ latꝰ reclines te nec
crura lõge extẽdas. maxime p̃ñtibꝫ
alijs. exterior eĩ incõpositio corpis est in
dicium deuote mentis.

De Risu.

Risus tuus sit moderatus t rarus.
sine cachino benignitatẽ magꝭ ostẽ
dens q̃ dissolutionẽ. Stude vultu esse se⁄
renus nõ turbulẽtus vel indignabũdus.

De verbis.

v Erba tua lenia sint ⁊ rñsio hũilis sine pũctione amaritudis vl obliq redarguciõis aut urisiõis. Sic forma ꝓba tua ad altera sic tuũ habes ꝓ malo ab alto Sic loqre de absente ac si scares eũ ꝓse assistere et auscultare. Nõ timeat te q̃ scꝫ q̃ in absentia sua famã ipi denigres Magnũ vitiũ est religioso aliq̃d de absente loq̃ qõ erubescere loq̃ si audiret. Nõ libent audias detrahere alicui: sz aut fuge detractorẽ aut optune cõpesce si potes. Nihil em pdest tibi nisi q̃ aut grauaberꝫ sup illũ de q̃ est ꝓmo: aut sup eũ q̃ refert. qre potius si aliq̃d possis inuenire laudabilit in alio qõ edificet te ⁊ auditores. Rumores nescias qr inqetant cor ⁊ mentẽ distrahũt ⁊ deuotionẽ exhauriũt: ⁊ tps sine vtilitate cõsumũt etiã q̃ scis nõ omia effundas q̃si vas sine operculo qõ scemnũ cũ inclinat effundit q̃cq̃d ꝯtinet in se. ⁊ oi puluere ⁊ immũda patz. Nõ sis libent in turba nisi tractet de deo. ⁊ de edificatiõe aie. Nõ sis clamosus in loq̃ndo: nec impetuosus ad euapozandũ qõ int tenes inclusuz sic el ynbuzites. Caue etiã sic nulli detrahas ita nõ pcedas detractionẽ apõ illũ cui detraxerit ne magꝫ grauet ex h ꝯ detractorẽ sibi quã ex delatõe tua muniat: põt nãq̃ ee q̃ ille q̃ dixerit de alto ꝓbũ nõ ita intẽdit derogare ei sic iste forte suspicat: cũ ille aut simplr nõ aio detrahẽdi dixerit: aut forte stati penit ponẽs. decetero a sili cauere. Si aũt talia dicerent de aliq̃ q̃ oia expediret eũ scire de aliq̃ dicunt potes et referre si vis nõ exp̃mẽdo q̃s dixerit vt sciat q̃d cauere debeat. et tñ cõtra nullũ in odio exardescat.

De iactantia.

i Actantiã diligẽtissime caue ne vnq̃ des alicui intelligere q̃ de aliq̃ qõ in te est ꝯmẽdabile velis inanit gliari. Vix em põt in te aliq̃d laudabile ee qui etiã alij intelligãt: ⁊ si tu taces ⁊ abscõdis pl placebit si pdis ⁊ ꝯmẽdas irrideberꝫ ⁊ vilesces: ⁊ vñ pus edificant mẽte postea despiciẽt. Maledicta cõuicia ⁊ mẽdacia etiã leuia ⁊ friuola iuramenta ⁊ oia turpia ꝓba. licz sint iocosa ab ore religiosi ꝓpetuo anathemate sit arcẽda Jacobi. i. q̃ se putat religiosuz ee nõ refrenãs linguã suã sz seducẽs cor suũ hui vana est religio

De verbis ociosis.

v Erba ociosa vndiq̃ sunt sp fugienda: qr licz gue pcm nõ putet ee: tñ eo ꝯsuetudo gue generat ꝯtinuo pfectui detrimẽtũ: ⁊ sepe dũ q̃si licent relaram lingua in ꝓba ociosaz. dũ non ꝓtim dilabimur paulati ad nociua ex q̃b orunt q̃ñq̃ turbatiões vel dissolutiões vl gues vl cõscientie corrosiones.

Ut de deo libenter loquaris.

d E deo libent loqre ⁊ libenti audi: qr incitat cor ad studiũ ꝓtut ⁊ affectũ deuotiõis. Audi hũilit ⁊ pacifice bona q̃ ab alys dicũt: nec disputa eõtra sic q̃daz faciũt: qñ audiũt aliq̃d boni: ne ipi videant ignorasse bonũ qõ alt ꝓposuit stati voluit de h disputare vt videant ⁊ ipi aliq̃d in de scire. nõ em qrunt sui edificationẽ. sz ostẽtationẽ apõ alios: et iõ multe bone collatiões int religiosos negligũt. Noli ee cõtentiosus in aliq̃ anio cede: qr si bonũ est ⁊ vex qõ alter ꝓponit: tuũ nõ est resistere ꝓter aliquã ũstẽtationẽ: si aũt nõ eet bonũ: melius eũ corrigis pacifice auertẽdo ⁊ hũilit veritatẽ demõstrãdo. Cũ loqris voce dimissa vultu placido: moribus disciplinatus: ⁊ q̃etus ee studeas. ⁊ quicquid tunc loqueris magꝫ autenticũ erit ⁊ vtile.

De reuerentia ad seniores.

n On sis audax ꝯ seniores tuos sed verecũd auscultator eorum doctrine Senior docere iuuenũ hũiliter audire.

De ocio.

n Oli ociosus sedere ⁊ intendere rumoribus et fabulis. duplex malũ in h cõtrahis: qõ pdis tps inutilit: ⁊ verecũdie tue ⁊ hũilitatꝫ ex tali ꝯsuetudine patieris detrimentũ. Insup nõ bonũ in h alys dabis exemplũ.

De meditatione de deo.

i Hoibus fructibus ⁊ moribus bonis ꝓponetibi clarissimũ speclm ⁊ totius ceritatꝫ pfectissimũ exẽplar. s. vitã ⁊ mores filij dei dñi nri iesu xpi q̃ ad h nob de celo missus ẽ: vt ꝓibet nob in via ꝓtutũ et legẽ vite ⁊ disciplie suo exẽplo daret nob ⁊ cruciret sitiat seip m vt sic ad eius imaginẽnas

turalit creati sum⁹ ita ad morū ei⁹ similitudinē: q̄ mutat onē ꝓturis, p nra impossibilitate reformemur. q̄ eius imaginē in nob ꝓpetū fecauim⁹. Quāto aūt quisq̄ se ei ꝓturū in imitatiōe hic cōformare studuit. tāto ei in pāia: in gl̄ia ⁊ charitate ꝓpinquior. ac similior erit. Asscribe tibi in corde tuo mores ei⁹ ⁊ act⁹ q̄ hūiliter inter hoies q̄ benigne int̄ discipulos. q̄ modest⁹ in edēdo ⁊ bibēdo. q̄ misericors sup pauperes: q̄ bus se similē fecerat p oīa. ⁊ q̄ ei⁹ spēalis familia videbant̄ quō nullū sprezit vl̄ horruit. etiā si eēt leprosus: quō diuitib⁹ non adolabat̄: q̄ libent̄ fugit a curis mūdi nec auri⁹ p cordis necessitatib⁹: q̄ verecūdus in visu: q̄ patiēs ad cōtumelias. ⁊ q̄ mitis in rūsionib⁹: nō em studuit se vindicare verbo mordaci ⁊ amaro. sz blādo ⁊ hūilit̄ respōso alteri⁹ malitiā sanare. Itē q̄ cōpositus in oib⁹ gestis suis: q̄ sollicit⁹ de aiarū salute: q̄rum etiā amore mori dignat⁹ est: quō seipm pbuit exēplū ois boni: quō mulieꝗ familiaria colloq̄a vitauit exēpli causa. Vū etiā discipuli mirabant̄. qn̄ solus cū samaritana loq̄bat: eo q̄ q̄si insolidum videbat in ipo. Itē q̄ patiens labor ⁊ penurie q̄ cōpatiēs afflict̄: quō cōdescendit infirmor impfectior: quō eē scandalū cauebat: quō petōres nō sprezit: ⁊ q̄ clementer penitētes suscepit: q̄ plan⁹ in oib⁹ fuit: q̄ studiosi⁹ ad orationem: q̄ ꝓmpt⁹ in ministerio sicut ipe dicit. Ego in medio vr̄m sum sicut q̄ ministrat. Itē q̄ sobrius ad vigilias q̄ obediēs parentib⁹. quō omnē iactantiam oēm singularitatē ostētationē declinauit. ⁊ multa talia ipius acta in mēoria tua ꝓpinqua sint: vt in oib⁹ fact⁹ et ꝓbis tuis sp q̄si ad exēplar respicias: in eū incedens: stans. sedēs. iacēs. comedēs ⁊ loq̄ns solus ⁊ cū aliis: ex h̄ mag⁹ diliges eū: ⁊ familiarit̄ ei⁹ grām ⁊ fiduciā asseqūris ⁊ oi ꝓture pfectior eris: hec sit sapia tua ⁊ meditatio tua ⁊ studiū tuū. Sēp de ipso aliq̄d oportet cogitare: vn̄ proceris ad imitandū eū: vl̄ afficiar̄ ad amandū eū. Talia em̄ meditādo ⁊ ruminādo ⁊ tp̄s vtilit̄ expēdes dū occupar̄ in bonis studiis et diuinis circa ipm ihm xpm ⁊ mores tuos ⁊ emēdas ad formā vite ipius ⁊ cōuersatiōis: dū in omnibus agēdis tuis semp ad ipm respicias qualiter ipe se in his habuit vl̄ habere potuerit sēdm tuā estimationē: q: in omibus semp optimo mō ⁊ pfectissimo se gerebat: quia oibus semp optimus est.

De vana gloria.

Ti oibus q̄ facis caue vitiū ostentatiōis ⁊ iactātie ⁊ esto plen⁹ in oibus sicut decet religiosum ⁊ pauperē: nō cures curialē incessum vel gestus curiales: nec vocē curialiter frāges in cantādo: q: seq̄ris deo placere in cātando: tunc q̄nto puri⁹ cantauer̄ ⁊ simplici⁹: tāto magis ei placet: si q̄ris auditorib⁹ placere inanis gloria est: si tibip̄ places vana leuitas est: si edificationē auditorū in cantando q̄ris. q̄nto mag⁹ voluntarē fugis: tāto magis edificas oēs. Cordis deuotionez ⁊ puritatē deus attēdit magis q̄ voc⁹ sonoritatē: facile clamabas ad deum: ꝓpe em̄ oibus est inuocantib⁹ eū in veritate. Intētentio in diuino officio magis debet esse ad hoc vt ex ꝓbis sacre scp̄ture elicias spiritualē intellectū ⁊ deuotiōis affectū quam vt curialiter exprimas vocē cantando vel tollendo vocē exaltas. licet quidē religiosi frustra se arbitrent̄ in hoc obsequiū prestare deo: q: si delectarer eum vocis sonoritas: tūc ⁊ ipsa musica instrumēta vel aniū cantus eū demulcerēt: q: satis dulcia sunt suo modo: puritas cordis: ⁊ mētis deuotio illa sunt in q̄bus deus delectat̄. Quid quid est de quo nō est deo cure. Debet seruo dei nō debet esse multū cure. Sufficit tibi ad omnē curialitatē morū ⁊ vocis verbor ⁊ vestiū si nil in te apparat q̄ offendat vel scandalizet intuentē: si nil elatū: nil lasciuū: nil dissolutū: nil turbidū in panno: nil in te singularitatis colore notabile videatur.

Quomō te habeas extra domū.

Ꝗ eo q̄liter te for̄ hāc debeas cum aliq̄ re cōtigerit exire domū: tō tādiu differo: vt ꝗ hoc aduertas: q̄ tardū te eē desidero ad egrediendū nisi q̄ vl̄ obedientie cogit mādatū vel alia vtilis ⁊ rōnabilis cā req̄rit. In domo em̄ cōsistere ⁊ a turbis hoīm abscōditū latere sp̄ vtili⁹ est religioso q̄ sibi desiderat ⁊ deo vacari. Quicq̄d deuotiōis in domo colligis

foris egrediēs spargis potiꝰ q̄ augeas vt cōserues. Vñ sepe expti sumꝰ tā in nobis q̄ in alys q freqns exitꝰ ⁊ conuersatio cū seculo: ⁊ occupatio nimia exteriorꝝ negociorū. Deuotionē mentis extinguit: feruorē spūs tepefacit: forte ꝓpositū ꝓrutꝭ emollit cor dissoluit: studium ꝓficiendi debilitat. Delitias docet amore tpūs sine fructu expēdere: ꝓba otiosa multiplicare: iocis ⁊ truffis intēdere: oīones negligere: horas canonicas desidiose ⁊ incursu dicere. Tandem subintrāt aḋ tentationū in vanē cordis pruias dissolutionū ex deuotiōis ariditate. et cā exhauriunt p ꝓpry status discussionē ⁊ purā ꝓfessionē nec fortiꝰ obstruunt rime p diligentē custodiā paulatim augent. donec demergūt hoiem in peccatū ⁊ cōfessionē. hoc tñ nō dico vt difficilē te reddas ad obediendū qñ iuberis exire. sed nō oz tibi esse consolatio euagari extra domū ita vt ḋd in te est magꝭ diligas latere domi nisi obediēcia vel vtilitas oīno aliud reqrat:

De visu.

q Vando ꝓ domū egredieris non multū circumspicias in platea: ne forte videas vñ tenterꝭ postmodū vel in oīone impediarꝭ p fantasias eorꝝ q̄ caute respexisti. Quid cecidit in culpam adulterij ex incauto respectu mulierꝭ quaz forte nunq̄ ante cōcupiuit. Oculi tui sint in capite tuo: hoc est cognitio tua versetur circa dñm iesum xpm q̄ est caput oīm mēbroꝝ ecclie. ita vt nō ꝓsideres: etiā q̄ coram te sunt foris: nisi q necessitas vie vel vtilitas aliā reqrat: ita vt qualē vales talem te domū reportes qualis existi. hoc est ita deuotus: ita mūdus corde et vacuꝰ rumoribus ⁊ amans silentiū celle.

Quō te habeas cū socio in via.

p Et terrā aūt vadēs pacificus esto cū socio: nunq̄ contendas de aliq̄ etiā si tu meliꝰ sentis q̄ ipe vel iustius moueꝰ sz aio cede ⁊ tace cū trāquillitate animi: qr cōtentionib ꝝ raro emēdat aliq̄s. Cogita si tu in teipso impatiēs es: vix vel nunq̄ potes interim aliū pacare: Incipe prius a teipso: ⁊ tunc faciliꝰ alium corriges: quia ḋquid turbatꝰ turbatum doces: magis reputāt ex impatiēcia dicere vt cū purgas q̄ ex maturo cōsilio: vt cū fraterne erudias. Magis autē edificatur exemplo patientie tue: q̄ busq̄ rōnibus q̄s ei proponis. virtus cū vitio non docet: sic nec patiēcia cū impatiēcia. nec humilitas p superbiā. Socialis esto in via: sed nō dissolutꝰ: nec tñ oīonis spiritū pro societate extinguas.

De oratione in via.

c Apta horas ad orandū ⁊ meditādū tā in via q̄ in hospitio Noli ex toto teipm negligere: nec etiā cogites q velis vsqq̄uo domū reuertaris differre: qr si nimis infrigidatus fueris a feruore deuotiōis. postea difficiliꝰ recuperabis. hoc tñ nō dico q tu possis in eadē gratitate ⁊ deuotiōe plene te conseruare sicut in domo: sed vt scias metā ad quā studiū tuū dirigere debes q potes dño adiuuare

De bono exemplo.

i Inter hoies q̄ in te caue oē qd putes eē bonū exēplū sic decet fideles dei seruū ḋ oz dñi sui honorez ꝓmouere. in honoratione cauere vbi pōt. Hos cm̄ sumꝰ familia ipiꝰ: ⁊ sic paterfamilias ex disciplina familie sue honorat: vt ex indisciplina inhonoret: ita ⁊ tu scias: qr ḋcḋd nos facimꝰ int hoies. hoc aliq̄ mō redundat in laudē dñi nri vt in ꝓēptū. ⁊ qr nos spēalit positi sumꝰ int hoies vt ex nob. dificent parū ꝓficēt ꝓba nra si nō edificemꝰ etiā bono exemplo. Et si nō sumꝰ tam pfecti: vt possimus eis magna ꝓrutis exēpla ostendere saltē caueamus oīa exēpla mala q̄ nosipos solemus in alys reprehendere videlicet ne rumores seclares apud eos recitemus. vel libenter audiamꝰ nec delicata fercula vel etiā multa pro nob fieri diligamꝰ: nec nimis mollia vel pōposa stramēto: nec ire vel discordie scintillas emittamus: nec ꝓba scurrilia: vel iocos dissolutos moueamꝰ. ⁊ maxime ne auari p muneribus ipsaꝝ possimꝰ notari: qr ex hoc cito vilescimꝰ apud eos si viderint ea nos ambire ⁊ auare q̄rere: ad quoꝝ cōtemptū nos eos ꝑdicando hortamur.

De feminis fugiendis.

c Aue etiā ne cū femis loq̄ns earum vultꝰ studiose respicias: vel magis

cõtrectes vel nimis prope sedeas: nec diligenter cum eis susurres nec angulos ad colloq̃a eaꝝ reqras: qz hec oia et si nihil ẽ tatõis tibi igerere vt tu nõ effugeres notã suspitiõis ab alys ⁊ facile possis infamie maculã ꝗhere quã vix postea detergeres cũ pudore. Sic habete cũ oi femia: ac si maritus eiꝰ vl plat⁹ tuꝰ ꝗ te sedeat vel audiẽs oia q̃ facꝫ vl dicꝫ: vt q̃ꝫ supueiat ⁊ videat te cũ illa loq̃ntẽ in nullo necẽ sit erubescere nec alys possit tibi postea notã suspitiõis impigere. Et si ꝗsiliũ nõ spernis cõsulo q̃ nũq̃ singlaritate ꝗhas cũ aliq̃ femia etiã si religiosa sit ⁊ sctã: qz excepto ꝓiculo carnalis tẽtatiõis qõ ex hoc incurrit dũ nõ timet malũ qõ latz sub spẽ boni excepta etiã macula infamie suspitiõis qõ aly ob ꝗ se pe ꝗcipiũt magnã generat inq̃etu dinẽ cordis: tal pũata affectio: dũ sp cupit illi ostẽdere dilectiõz quã ad eã hz ⁊ hoc ipm vicissim illa desiderat sibi fieri ⁊ cũ aliqñ nõ sic dolet ⁊ timet. indignat illa. et q̃ affect⁹ eiꝰ ex ꝗ tepescat ⁊ minꝰ ozet p eo econtra illa etiã turbat: si videt q̃ si aliquã aliã benigne salutat. vel si aliquo temporum differat q̃ eam nõ videt vel salutat etiam properat ei q̃ diliget aliam pre se et irascitur q̃ vere sunt truse ⁊ ꝗ deũ. ⁊ bonꝰ hõ nõ dz ista aliq̃tenꝰ admittere nec cor suũ cũ talibus occupare: ozo eiꝰ nõ põt tibi tã pdesse q̃ꝫ põt talis occupatio cordis in spũalibus studys ipedire: qz ipa etiã eiꝰ ozo tali affectõe carnali pmitta insipida est deo. Qõ aũt carnal sit ista dilectio et magꝭ pteꝗ potes in ꝗ ppẽdere: qz magꝭ vellet te eẽ apud se minꝰ pfectũ vt sepe posset tui copiã hẽre q̃ꝫ lõgius a se plꝰ pfectũ. Quibus aũt iudicys plene discernat spũalis dilectio a carnali: ptermitto mõ: qz nimis retardet nos in alys: ꝗ sufficiat tibi q̃ si vis hẽre pacẽ cordis cũ deo ⁊ bono rẽ spũalẽ int frẽs: tũc abscide a te familiaritatẽ feiaꝝ Dilige cõiter oẽs bonas ⁊ deuotas ⁊ i nullo exaspes aliquã eaꝝ ⁊ meliores in corde tuo amplꝰ te verere ꝓpt abũdãtiorẽ grãm sctã spũs i eis ꝫ inde nolite occupare cũ ipis nisi lenit ⁊ benigne salutare eos q̃ñ ita occurrit q̃ñ non bono mõ poteris declinare cũ maturitate oznibus iparũ te simplr recõmendẽs. si em̃ discrete sunt ex ꝗ placeb: si importune melius est tibi nõ occupari cũ eis.

De libertate cordis.

Sto tui ipiꝰ: nec debes alicubi potestatez cordis tui: nisi deo ⁊ plato tuo ꝓpt deũ. Esto et expedit⁹ ab oib⁹ aliẽis affectiõibus vl occupatiõibus q̃ nullo plato tuo sis molest⁹ p licẽtys agẽdis. vl exeũdi vel dãdi vl accipiẽdi: vt ita libere tu suo arbitrio cõmittas q̃ ipse secure tibi possit dicere: fac hoc vl dimitte istud et tu sine murmuratiõe cordis ⁊ difficultate facias vl dimittas alioquĩ quã fiduciam posses hẽre de merito obedientie tue quã voluisti deo in manꝰ vicary sui plati tui. si tu p impatientiã tuã vel p importunitatẽ tuam q̃si cogeres eũ luminare tibi q̃ ipse vellet te libent carere: tũc tu nõ intras p ostiũ qõ xps est in ouile sctẽ religiõis: qz ipse nõ venit facere volũtatẽ suã. sed pris. ⁊ ita fur esse ⁊ latro. fur qz rẽ alienã hoc est volũtatẽ ꝓpriã quã plato resignaueras eo inuito vsurpares. latro qz tali exemplo alios simplices necares.

Epylogus.

n Unc q̃ breuit pcurrã oia q̃ sup̃ dixi. Esto deuot⁹ deo: ⁊ cor tuũ semper quõ potes occupa cũ deo. Esto pr: latis hũiliter obediẽs: nec rancores ꝗ eos teneas: nec spnas eos: nec iudices: nec murmures de eis. Esto cũ fratribus pacific⁹ patiens ad dura ꝓba ⁊ ad reꝗhensiões. Noli facile iudicare aliquẽ: nec sis suspitiosus Esto obsequiosus maxime infirmis etiaꝫ in humilibus obsequijs. Sepissime ora. Esto in choro disciplinat⁹: intentus deo. In victo discrete modestus ⁊ in his q̃ cõporis necessitas reqrit. Esto in cella libenter. fuge ꝓba ociosa. plane loqre modeste. Jocũde vera valde ꝓba tua sint sicut iuramentũ. Nulli detrahas: nec etiã libent audias. Odiũ cõtra nullũ teneas. Nõ sis elatus in ꝓbis vel moribus: pecuniã odito. pauptatẽ ama: in oibus fuge mlieres. Cõpatiens sis afflictus ⁊ castus in oibus.

Telos.

Epistola beati Bernardi ad ciues Spirenses.

Sequit epla quã beatus Bernhardus abbas clareuallensis tpe illo ad passagiũ ad hortandũ misit dño episcopo Spirensi clero. ⁊ populo vniuerso.

Domino et pri charissimo venerabili epo spirensi ⁊ vniuerso clero ⁊ ppło Bernardus clarevallensis vocat⁹ abbas in spũ fortitudinis abundare. Sermo mihi ad vos de negocio xpi in quo est vtiq; salus nostra. hec dico vt excuset indignitatẽ psone loqnt; auctoritas dñi excuset ⁊ ꝓsideratio ꝓprie volũtatis. Wo dic⁹ quidez sum: sed nõ modicũ cupio vos oes in visceribꝫ ihu xpi. Ea nũc mihi rõ scribẽdi ad vos: ea cã vt vniuersitatẽ vĩam lris audeã cõuenire Agere id libenti⁹ viua voce si. vt volũtas nõ deest. supperet ⁊ facultas. Ecce nunc frẽs acceptabile tẽpus: ecce nũc dies copiose salut;. Cõmota est siq̃dem ⁊ cõtremuit terra: qꝛ cepit de⁹ celi pdere terrã suã. Suam in q est visus: ⁊ annis plusq; triginta hõ cũ hoibꝫ ꝓuersat⁹. Suã vtiq; quã illustrauit miraclis. qm̃ dedicauit sanguie ꝓ prior in q primi resurrectiõis flores apparuerũt ⁊ nũc pctis nris exigentibꝫ crucꝫ adversarij caput extulerũt sacrilegũ depopulãtes in ore gladij terrã pmissiõis. Prope est si nõ fuerit q̃ resistat. vt ipam dei viuẽtis irruãt ciuitatẽ. vt officinas nre redẽptionis euertãt. vt polluãt loca sancta agni immaculati purpurata cruore.

Ad ipm ꝓh dolor religionis xpiane sacrariũ inhiat ore sacrilego: lectũq; ipm inuadere ⁊ cõculcare conant: in q̃ ꝓter nos vita nra obdormiuit in morte. Quid facitis viri fortes. Quid facit; serui crucis. Ita ne dabitis sctm̃ canibꝫ ⁊ margaritas porcis. Quã multi illic pctores ꝓfitentes pcta sua cũ lacrimis ventã obtinuerũt. post q̃ patrũ gladys elimiata ⁊ spurcicia paganoꝝ. Vider hõ malign⁹ ⁊ inuider frendet dentibꝫ ⁊ tabescet. Excitat vasa iniqtatis suie: ne vlla q̃dẽ tã pietat; signa aut vestigia relictur⁹. si q̃ñ forte. q̃d de⁹ auertat obtinere valuerit illa setã setoꝝ. Verũ id q̃dẽ oibꝫ deinceps sectis in cõsolabilis dolor: qꝛ irrecuperabile damnũ: spealit aũt generatiõi huic impyissime infinita cõfusio ⁊ obprobriũ sempiternũ. Quid tũ arbitramur frẽs. Nunq̃d abbreuiata man⁹ dñi. aut impotens facta est ad saluãdũ q̃d ad tuendũ ⁊ restituẽdã sibi hereditatẽ suã exiguos ꝓmiculos vocat. Nunq̃d nõ mittere angeloꝝ plusq; duodeci legiões aut certe dicere ꝓbo ⁊ liberabit terra. Qino sub est et cũ voluerit posse. Sed dico vob tantat vos dñs de⁹ vr. Respicit filios hois: si forte sit q̃ intelligat ⁊ reqrat ⁊ doleat nec ẽ ei⁹. Miserat eim dñs ppłm suũ ⁊ laplis grauit; puidet remediũ salutare. Cõsiderate q̃to ad saluãdos vos artificio vtit ⁊ obstupescite intuemi pietat; ei⁹ abyssiz ⁊ cõfidite pctores. Nõ vult morte vrã: sz vt ꝓuertamini ⁊ viuat;: qꝛ sic q̃rit occasionẽ nõ aduersuz vos sz ꝓ vob. Quid ẽ eim nisi exq̃sita prsus et inuestibilis soli deo occasio saluatiõis q̃d homicidas. raptores. adulteros. piuros: ceterisq; obligatos criminibꝫ q̃si gentẽ q̃ iusticiã nõ fecerit deseruitio suo submonere dignat omps. Nolite diffidere pctores. benign⁹ est dñs: si vellet punire vos: seruitiũ vẽm nõ modo nõ expeteret sed nec susciper q̃dẽ oblatũ. Iterũ dico pẽsate diuitias bonitat; dei altissimi: cõsiliũ miseratiõis attẽdite. necessitatẽ se hẽe aut facit: aut simulat dũ vẽis cupit necessitatibꝫ subuenire. Teneri vult debitor vt militantibꝫ sibi stipendia reddat: indulgentiã delictoruz ⁊ gliam sempiternã. Beatã g̃ dixerim generationẽ quã appreheditã vber indulgẽtie tẽpus: q̃ inuenit supstitẽ ann⁹ iste placabilis dño ⁊ vere iubile⁹. diffundit eim hec bñdictio in vniuersum mundũ ⁊ ad signũ vite certatim conuolant vniuersi.

Commendatio Spire.

Via g̃ fecunda virorũ fortiũ terra via ⁊ robusta noscit in iuuẽtute referta. sicut laus est vĩa in vniuerso mũdo ⁊ ꝓfutis vĩe fama repleuit vniuersum orbẽ. accingimi ⁊ vos virilit ⁊ felicia arma accipite xpiane nois zelo. Cesset pristina illa nõ militia sz plane malicia q̃solerts inuicẽ sternere. inuicẽ pdere. vt ab inuicẽ cõsumamini Que. miser. tã dura libido trãsuerberat: quis primi corp⁹ gladio cui⁹ fortassis ⁊ aia odio perit: sed nec effugit q̃ gliat: ⁊ ipius aiam ptrãsibit gladi⁹: cũ solẽ hostẽ gaudeat cecidisse: huic se dare

discriminis insanie est nō ꝓtuts. nec audacie sz amētie est potꝰ asscribēdū. Habes nūc fortis miles: habes vir bellicose vbi diuites abisqz piculo vbi ꝛ vincere glria ac mori lucrū. Si prudēs mercatores: si cōquestores bui secli magnas q̄sdam tibi nundinas indico: vide ne pteriāt. Suscipe crucis signū: ꝛ oim piter. de q̄bus corde cōtrito cōfessionē fecerꝭ. indulgentiā delictorū obtinebis. Materia ipa si emit qui ꝓstat si deuoto assumit humero valet sine dubio regnū dei. Bn ḡ fecerunt q̄ celeste iā signacl̄m suscepert bn ceteri faciūt sz nec ad insipientiā eis. si festinēt ꝛ ipi apphēdere: qō ꝛ eis i salutez existat. Decetero frēs moneo vos non aūt ego sz apls dei mecū. nō est credendū oīni spūi. Audurim⁹ et gaudem⁹: vt in nob ferueat zelus dei: si oportet oino tpamentū scie nō dersse. Nō sunt pse quēdi iudei. nō sunt trucidādi. sz nec effugādi q̄dē. Interrogate eos diuinas paginas noui q̄d in psalmo legerint ꝓphetarū de iudeis. deꝰ inq̄t oñdit mihi eccl̄ia sup inimicos meos ne occidas eos ne quādo oblitiscant ꝓpl̄i mei. Eiui q̄dē apices nobis sunt repntantes dnicā passionē. Propter h̄ dispsi sunt in oēs regiones vt dū iustas tāti facinoris penas luunt testes sint ure redēptiōis. vñ ꝛ addit in codē psalmo loquēs eccl̄ia Dispergeillos in ꝓtute tua ꝛ depone eos protectoꝛ meꝰ dñe. Ita factuz est dispsi sunt. depositi sunt. duraz sustinēt captiuitatē sub ꝓncipib⁹ xpianis. Cōuertant tū ad vespam. ꝛ in tpe erit respectꝰ eorū. Deniqz cū introierit gentiū multitudo tunc oīs isrl̄ saluꝰ erit aut aplus. Interim sane q̄ mortl̄ manet in morte. Taceo q̄ sic vbi desunt penis iudaizare: dolemꝰ xpianos feneratores: si tū xpianos ꝛ nō magꝭ baptizatos iudeos cōuenit appellari. Si iudei penitꝰ cōterent. Vñ iā ꝓsperabit̄ eorū in fine pmissa salus siue cōuersio. Plane ꝛ gēiles si eēnt sil̄r expetēdi. Sustinēdi forēt potꝰ q̄z gladꝰ expetēdi. Nūc aūt cū in nos ceperit esse violēti oportet vim vi repellere eos: q̄ non sine cā gladios portant. Est aūt xpianę pietatꝭ vt debellare superbos sic ꝛ ꝓcere subiectꝭ. His pstertim q̄ruz est legislatio ꝛ pmissa. q̄rū pres ꝛ ex q̄bus xps scōm carnē q̄ est bn dictꝰ in secula. At tamē exigendū ab eis iuxta tenorez aplici mādati: vt oēs q̄ crucꝭ signū susceperit ab vsurarū exactiōe liberos oino dimittant. Illud q̄z admonitos vos cē est necesse fratres dilectissimi: vt sic q̄s forte amēs ꝓmatū gerere inter vos expeditiōe sua regni voluerit exercitū puenire: nullatenꝰ audeat: ꝛ si a nob missuz se simulet non est verū: aut ostendet l̄ras tanq̄z a nobis datas sed omnino falsas: ne dicam furtiuas esse dicatis. Viros bellicosos et gnaros taliū ducēs eligere est ꝛ simul pficisci exercitū oñi: vtrubiqz habeat robur: ꝛ nō possz a q̄busliber violēti sustinere. fuit etēm in ꝓtiexpeditiōe anteqz hiericosolima caperet vir q̄ dā petrꝰ noie cuius ꝛ vos. nisi fallor. sepe mentionē audistꝭ. Is ꝯo ꝓpl̄m q̄ sibi credēdi erat saluꝰ cū suis incedēs tātis eos pieuis dedit. vt aut nulli aut paucissimi eorū euaserint q̄ nō corruerit aut fame aut gladio. Propterea oino timendū est. si similiter ꝛ vos fecerritis. ne cōtingat ꝛ vobis similiter. Quod auertat a vobis deus: qui est benedictus in secula. Amen.

Ad lectorem.

Inter eos quos profundissimas sacrorum eloquiorū abyssus. elucidasse meminerimus. luculentiorē. magis affectiuū. diuo clareuallense abbate. reperies ō lector neminē. Bernardo dico. Eius scripta. celsa. clara. ornatu lucūdissima. deuotiōe sententiarū tū grauissima. tū religione plurimū referta. Tullij sileat eloquēcia. demostenis gloria marceat: qui verboꝝ sublimitate gloriantes. humane sapiētie verbis inflati indocras secuti fabulas. credentes se aliquid esse. stulti facti sunt. Is ꝯo nr̄ clareuallensis. verbis suauibus ꝛ politis: dulciores cōtexuit sententias: religiosam redolentes deuotionē pariter ꝛ deuotā religionē. Hūc libellū si iugiter relegere nō cesses: intellectus illuminatiōe delectabili. mens affectu mirabili succendent. Tam et si charactere venesto plura doctorꝭ hui⁹ iā pridē emanarint opuscula: sz diligēti iterū castigatio ne reuisa a diūctis q̄busdā aliis eiꝰ doctorꝭ opib⁹. hactenꝰ nō impssis. videlicz homeliaꝝ sup cāticā. sup oīone dñica. de xpi crate. ꝛ id genus multa: iterū impssa Spire refulgēt.

Tabula operuz que in hoc libro continentur.

De precatio ad gloriosam vginem.
Sermo de miseria humana.
De pugna spūali. Sermo primus.
Itē de pugna spūali Sermo secūdus.
Item de pugna spūali. Sermo tertius.
Formula honeste vite.
Speculum monachorū.
Eiusdem materie epistola.
De ordie vite z morū institutiōe libellus.
De vtis vite confessione scz et obedientia et primo de cōfessione Sermo.
De obedientia Sermo.
Et regula beatissimi patris benedicti.
De gradib hūilitatis capitulū septimū.
Diui Bernardi de gradibus hūilitatis et superbie tractatus.
Epistola ad fratres de monte dei de vita solitaria.
De diligendo deum libellus.
De amore dei libelli.
De scala claustraliū ad Goffredū.
De grā z libero arbitrio libellus ad gulielmū abbatem.
In tractatum sequentē ad abbatem Columbensem epistola.
De precepto z dispensatiōe libellus.
De conuersione ad scolares.
Meditationes ad humane conditionis cognitionem.
De interiori domo. id est cōscientia edificanda libellus.
Homelie sup Missus est.
Homelia siue libellus sup euangelio in octauā epiphanie.
Declamationes sup euangelio Ecce nos reliquim⁹ omnia.
Sermones in cena domini.
Feria sexta in parasceue Sermo.
Sermones super ps. Qui habitat in adiutorio altissimi.
De consideratione ad Eugeniū.
De charitate siue de diligendo deum.
Sup homelia simile est regnū celorū.
Quedam epistola.
Apologia ad Gulielmū abbatem.
Epistola ad robertū nepotem suū.
Epistola de gubernatiōe familie.
Meditatio super Salue regina.
Hymnus institut⁹ ad cōmunionem.
Tractatus bernardi sup symbolū aplorz.
Tractatus eiusdē sup dnicam orationē.
Tractatus eiusdem de fide.
Sententia de etate christi.
De sex diebus quibus fugere licet.
Tractatus eiusdē de naturis dentium.
De naturis lachrymarū.
De trina qualitate lachrymarz.
Tractatus eiusdem de essentia dei metrice cōpositus.
Epithaphiū in laudē sancti bernardi editum a dño adam de sancto victore.
Aliud epithaphiū eiusdem.
Dyalog⁹ eiusdē cū bernardo defuncto.
Epithaphiū sancti malachie a beato bernardo editum.
Prior clarevallensis ad sanctū bernardū in agone.
Sanctus bernardus rūdit.
Homelie bernardi sup cantica canticorz.
Regula nouitiorum bernardi.
Epistola Bernardi quā misit epo Spirēsi. clero z populo vniuerso cum cōmēdatione ciuitatis Spirensis.

Impensis et opera prouidi viri Petri Drach. ciuis Spirēsis libellus iste. opusculorū diui Bernardi Clarevallēsis abbatis, pluribz prius non impressis opusculis. doctoris eiusdē. diligenti castigatiōe prehabita. iūctis atqz cōnexis. finē feliciter accipit. Anno a natali xpi millesimo quingentesimo primo. tertio nonas decembris.

Venerabilibus et Religiosis in Christo
Dilectis Patribus et Fratribus suis
Monrij SSrum Martyrum Marcellini et
Petrij in Veligenstadt Professis hunc
mellifluum mellifluii Doctoris Bern-
hardi thesaurum pro mensali lectione
offert Fr Josephus Huff pro tempore
eiusdem Oppidi Parochus 1637
Septimo Aprilis.

Laupert.
Jechnium:
Ebrietas.
Garrulitas
Detractio Superi.
ira
Temporis perdi:
Omiss. Sacri in Festis,
Imprecati:

Segnis
Seminudi:
Scurrilitas

Bernardus
Opusc.

1501.

Y 32580

XXV

Colour & Grey Control Chart
Danes Picta
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
Grey 1
Grey 2
Grey 3
Grey 4
Black